

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Det här är en digital kopia av en bok som har bevarats i generationer på bibliotekens hyllor innan Google omsorgsfullt skannade in den. Det är en del av ett projekt för att göra all världens böcker möjliga att upptäcka på nätet.

Den har överlevt så länge att upphovsrätten har utgått och boken har blivit allmän egendom. En bok i allmän egendom är en bok som aldrig har varit belagd med upphovsrätt eller vars skyddstid har löpt ut. Huruvida en bok har blivit allmän egendom eller inte varierar från land till land. Sådana böcker är portar till det förflutna och representerar ett överflöd av historia, kultur och kunskap som många gånger är svårt att upptäcka.

Markeringar, noteringar och andra marginalanteckningar i den ursprungliga boken finns med i filen. Det är en påminnelse om bokens långa färd från förlaget till ett bibliotek och slutligen till dig.

Riktlinjer för användning

Google är stolt över att digitalisera böcker som har blivit allmän egendom i samarbete med bibliotek och göra dem tillgängliga för alla. Dessa böcker tillhör mänskligheten, och vi förvaltar bara kulturarvet. Men det här arbetet kostar mycket pengar, så för att vi ska kunna fortsätta att tillhandahålla denna resurs, har vi vidtagit åtgärder för att förhindra kommersiella företags missbruk. Vi har bland annat infört tekniska inskränkningar för automatiserade frågor.

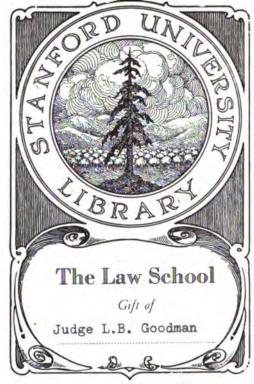
Vi ber dig även att:

- Endast använda filerna utan ekonomisk vinning i åtanke Vi har tagit fram Google boksökning för att det ska användas av enskilda personer, och vi vill att du använder dessa filer för enskilt, ideellt bruk.
- Avstå från automatiska frågor Skicka inte automatiska frågor av något slag till Googles system. Om du forskar i maskinöversättning, textigenkänning eller andra områden där det är intressant att få tillgång till stora mängder text, ta då kontakt med oss. Vi ser gärna att material som är allmän egendom används för dessa syften och kan kanske hjälpa till om du har ytterligare behov.
- Bibehålla upphovsmärket
 Googles "vattenstämpel" som finns i varje fil är nödvändig för att informera allmänheten om det här projektet och att hjälpa
 dem att hitta ytterligare material på Google boksökning. Ta inte bort den.
- Håll dig på rätt sida om lagen
 Oavsett vad du gör ska du komma ihåg att du bär ansvaret för att se till att det du gör är lagligt. Förutsätt inte att en bok har blivit allmän egendom i andra länder bara för att vi tror att den har blivit det för läsare i USA. Huruvida en bok skyddas av upphovsrätt skiljer sig åt från land till land, och vi kan inte ge dig några råd om det är tillåtet att använda en viss bok på ett särskilt sätt. Förutsätt inte att en bok går att använda på vilket sätt som helst var som helst i världen bara för att den dyker upp i Google boksökning. Skadeståndet för upphovsrättsbrott kan vara mycket högt.

Om Google boksökning

Googles mål är att ordna världens information och göra den användbar och tillgänglig överallt. Google boksökning hjälper läsare att upptäcka världens böcker och författare och förläggare att nå nya målgrupper. Du kan söka igenom all text i den här boken på webben på följande länk http://books.google.com/

		-	
	•		
·			•
	• .		
			•
	,		
• .		•	•
		•	• •
	•		
			-
•			
•		- ·	
		,	
, i			
· .		÷ 1	
•		· , •	
•		-	
•			
		; *	
		- 1	•
•			
		-	
		×	
		- •	
	•		
•			
	. , ,	•	
•		4.	
-		•	
•			•
	•		
*		•	•
•		• • • • • • • • • • • • • • • • • • •	
•			•
			•
,	,		•
		· ·	
•		•	•
			,
•			
•	•	•	
			•
	•		
			•
	•	•	· ·
	· .	•	
		•	
			•
			•

<i>!</i> •			Ţ		
!					
•					
			•		
	•				•
	•				
•	•				
•					
	•				
	•	·			•
r L					
}					
			•	•	
				•	
.;					
, J					
;				•	
į					
4					
	•			•	
			1		
į					
1:				•	
•					
				•	
•				•	
[.					

CORPUS IURIS SUEO-GOTORUM ANTIQUI.

Volumen 1X.

Samling

Af

Sweriges Gamla Lagar,

PÅ

RONGL. MAJ:TS NADIGSTE BEFALLNING

UTGIFVEN AF

D. C. J. Schlyter.

NIONDE BANDET. SKÅNELAGEN.

LUND, 1859, i Berlingska Boktryckeriet.

CODEX IURIS SCANICI,

IURIS SCANICI EXPOSITIO LATINE CONSCRIPTA AB ANDREA SUNONIS F. ARCHIEPISCOPO LUNDENSI,
CODICES IURIS ECCLESIASTICI AC URBICI SCANIAE,
ET STATUTA DIVERSA SCANIAM SPECTANTIA,

CUM NOTIS CRITICIS, VARIIS LECTIONIBUS, GLOSSARIIS ET INDICE NOMINUM PROPRIORUM.

Skåne-Lagen,

MED ÄRKEBISKOPEN I LUND ANDREAS SUNESSONS LATINSKA BEARBETNING, SKÅNSKA KYRKRÄTTEN OCH STADSRÄTTEN, SAMT ÅTSKILLIGA STADGAR FÖR SKÅNE,

UTGIFVEN

AF

D. C. J. Schlyter.

LUND, 1859, i Berlingska Boktryckeriet.

FÖRETAL.

I. Om handskrifterna af Skånelagen, och de särskilda till Skånelagen hörande stycken.

Under benämningen Skånelagen innefattar jag här ej blott den lag, som vanligen och i inskränktare bemärkelse så kallas, eller landskapets allmänna verldsliga lag, utan äfven de i Skåne (under hvilket namn i vidsträcktare bemärkelse äfven innefattades Bleking och Halland) gällande kyrko- och stadsrätter samt andra endast till Skåne hörande stadgar. Då flera af dessa olika lagar vanligen förekomma i samma handskrifter, har jag måst vid dessas beskrifvande derefter rätta mig, och således ej kunnat i särskilda afdelningar af detta företal beskrifva de till hvar särskild lag hörande handskrifter. Jag meddelar derför här först en beskrifning af alla handskrifterna i ett sammanhang, och skall derefter anföra hvad jag anser nödigt att meddela till uplysning om de särskilda hit hörande stycken hvart för sig.

1. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex i pergamentsband, sign. B 76, har 72 blad af $7\frac{1}{2}$ Svenska tums¹) höjd och $5\frac{1}{4}$ tums bredd. Innantill på främre permen är anteknadt: "Num. 17 in auctario donationis delag" (d. ä. de la Gardianæ), och på ett pappersblad i början af boken är af samma hand meddelad den oriktiga underrättelse, att "detta exemplar kallas i editione Hadorphiana Manuscriptum recentius". Detta är tvärtom den af Hadorph följde gamle codex, hvilken han i sitt företal säger sig hafva fått sig tillsänd²) af Riks-Cancelleren Grefve M. G. de la Gardie, som hade fått den från

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

tibrorum manuscriptorum ... Stockh. 1672, fol. är fogad, såsom ett tillägg, förtekning på böcker, hvilka de la Gardie under loppet af år 1670 (testamentet var af d. 18 Januarii 1669) ytterligare testamenterat ("utendos legavit") åt Antiqvitets-Collegium. I denna förtekning förekommer under N:r XVII "En vhrgammal Skåne Lagh på Pergament, skönt Manuscriptum". Det kan ej betviflas att denna handskrift är den samma som Hadorphi det år 1676 tryckta företalet till Skånelagen säger att de la Gardie "tillskickat" honom, fastän Hadorph ej omtalar att handskriften blifvit testamenterad till Antiqvitets-Collegium.

¹⁾ Till förekommande af förvillelse vid jämförelse med de i de föregående banden af detta verk angifna mått, begagnar jag här ännu det gamla måttet, med 6 tum på ett qvarter. Enligt det nya, ännu icke i allmänt bruk komna decimalsystemet, svarar det gamla qvarteret eller 6 verktum mot ½ fot eller 5 (decimal-) tum. Således svara 7½ gamla tum mot 6½ nya, och 5¼ gamla mot 4¾ nya.

²⁾ Vid det tryckta Apographum donationis testamentariæ, qua ... Magnus Gabriel de la Gardie... Academiæ Upsaliensi et Collegio Antiquitatum legavit bonam copiam

Landshöfdingen i Christianstads län och Bleking Magnus Durell, af hvilken den blifvit "upsökt". Denna handskrift synes vara från början af 14:de århundradet3); stilen, hvaraf Tab. I visar prof, är vacker och tydlig; bläcket är gulbrunt, och skriften på första sidan något nött. Den egentliga Skånelagen börjas fol. 1, och slutas på första sidan af fol. 66. Den är indelad i 225 capitel, men har ingen indelning i böcker. Capitlen börjas på ny rad, med omväxlande blå eller röda begynnelsebokstäfver, af hvilka de blå öfverallt äro utsirade med röda streck, och de röda med blå. Capitlen äro ej nummererade, men många äro försedda med rubriker, hvilka till största delen äro skrifna på Latin och hämtade från Andreas Sunessons verk; då skrifvaren ej lärer hafva varit mycket hemmastadd i Latinska språket, hafva rubrikerna på åtskilliga ställen blifvit meningslösa. Vid cap. 1, emellan rubriken och texten, har en nyare hand af 16:de århundradet skrifvit Aa, hvilket troligen är början till en sedermera ej fullföljd nummerering af capitlen. Foll. 66-71 innehålla Skånska kyrkrätten, som har rubriken: hic incipiunt iura ecclesiastica scaniensium, och derefter, med stor blå och röd begynnelsebokstaf, den vanliga öfverskriften, som underrättar derom, att denna rätt blifvit på alla Skåningars begäran gifven af (Ärke-)Biskop Äskil, emedan rätten förut var alltför hård; likasom sjelfva texten i slutet lärer att Ärkebiskopen betingat sig förmåner till vedergällning för den beviljade lindringen. Här finnes ingen indelning i capitel. I slutet, foll. 71, 72, har, i stället för den i andra handskrifter vanligen förekommande epilog, som innehåller utförliga bestämmelser af tiden, då denna kyrkrätt blef stadgad, genom mistag blifvit tillagdt det till Biskop Absalons Seländska kyrkrätt hörande motsvarande stycket*); hvilket bevisar att äfven den vanliga epilogen ej hörer till kyrkrättens ursprungliga text, utan blifvit senare tillagd; härigenom förklaras ock den oreda i de der förekommande tidsbestämmelser, hvarom framdeles skall talas. På sista bladet äro af senare hand i slutet af 15:de århundradet tillagda de två stycken om botlös mal, som jag efter en annan handskrift aftryckt i I. Add. B. 6, 7; detta senare tillägg har jag i noterna till dessa stycken beteknat med Aa. - Angående orthographien i denna handskrift må anmärkas att bokstafven b här brukas; dock förekommer i dess ställe th ofta i början af handskriften, mera sällan i det följande; på några ställen förekommer beller

vit af honom hämtadt ur någon handskrift af Seländska kyrkrätten, har, sedan han fått se handskriften, sjelf tillkännagifvit att det oriktiga tillägget verkligen der finnes. Jurid. Skrifter, I. sid. 110; III. s. 91. Då Ancher angående denna handskrift bland annat anmärker att i I. 189 i stället för bim bör läsas bini, och i III. epil. dagh a fiurtande bör vara dagha fiurtande (anf. st. I. s. 109, 111), så visa dessa exempel tillräckligt att språkkunskap ej var den förtjente mannens starka sida.

⁸⁾ Såsom prof på Kofod Anchers sätt att bedöma handskrifters ålder, må anföras att han om denna handskrift säger att "den synes ikke just at være af de allerældste; B 69 (N:r 5 i denna förtekning) er unægtelig ældre; endog i B 71, 72 og 74 (N:r 13, 12 och 6), i den förste af disse tre især (N:r 13), lader Haanden at være vel saa gammel". Saml. jurid. Skrifter, I. sid. 111.

⁴⁾ Kofod Ancher, som hade ytrat den förmodan, att detta tillägg ej funnits i den af Hadorph följda handskriften, utan blif-

th i stället för t, såsom aflath, sagth, sithiæ, bæpræ; deremot förekommer t i stället för på ett ställe i ordet lanzstingh (1.58); c brukas ofta i stället for k, t. ex. oc, sic, fic, sac, marc, calla, cumma, clapum, siuct, scal, scra, slict &c.; a och & omväxla ofta, t. ex. arua, aruæ, æruæ, ofna, ofnæ, kalla, kalla, wita, wita, skilias, skilias, liuar, lewar, swaria, watta, aller, are, degh, hande, uælde &c.; likaså æ och e, och till och med a, æ, e och i, t. ex. æn, en, bonde, bondæ (nomin.), fore, foræ, bathe, bathæ, se, sæ, hærape, hæræpa, stande, standæ, standa, iamlanga, iamlængæ, iamlinga, samman, sammen, sammen, twe gildi, twe gilde, twe gilde, annar, annær, annir, sipan, sipan, sipin, frælsi, frælsæ, fylghi, fylghæ, brunni, brunnæ, bani sac, tyltir ep, sliki, slikin, sinni (gen. f.), taka, taki, bote, wite, witi, skifti (inf.) &c. Likaså omväxla u, o och ö, t. ex. sun, son, sön, kunu, konu, kono, sokær, oræ, höggær, bönden, bören; i och y, såsom thy, thi, pripia, thrythia, tiltær epe, thighyæ; i och u, såsom kuni, mughu, witnu, wurtning, pingu, för kunu, mughi &c.; g eller gh och k, såsom lægisgift, sögkær, höghæ, tiuku. På några ställen äro bokstäfver omflyttade, nemligen i banr, I. 2. och withræ, I. 43. Förkortningar förekomma ej ofta; för ælær skrifves ofta ællr utan förkortningstecken för det senare æ. Af skiljetecken brukas i allmänhet blott punkt, dock förekommer någon gång comma (capp. 22, 30); på några ställen har af senare hand blifvit tillsatt ett streck, liknande comma, hvilket jag lemnat utan afseende⁶). Skriffel äro här icke sällsynta, om man ock ej vill dit hänföra åtskilliga grammatikaliska oordentligheter, såsom kunu för konæ, fapur för fapær, han för hanum o. s. v. Stundom hafva ett eller flera ord blifvit skrifna två gånger⁷); ofta är början af ett ord skrifven i slutet af raden och sedan hela ordet i början af nästa rad, då vanligen bokstäfverna på förra raden blifvit märkta med undersatta punkter; detta förekommer dock sällan förr än ungefär i midten af boken⁸). Äfven annars aro misskrifna ord eller bokstäfver ofta märkta med undersatta punkter⁹); stundom äro misskrifna ord eller bokstäfver tillika öfverstrukna, eller endast på senare sättet märkta¹⁰); stundom äro de utplånade¹¹). Ofta äro ord eller hela rader uppenbarligen uteglömda¹²); större delen af I. 49 är utelemnad, troligen i anledning af en i det här förekommande stadgande gjord ändring¹³).

⁵⁾ Thorsen, Skånske Lov, föret. sid. 16, ta- 8) Senot. 78 sid. 65; not. 41 s. 66; not. 79 s. 108; lar om ett i denna handskrift förekommande islandske og norske Håndskrifterⁿ. Ŭplysningsvis må anmärkas att detta så kallade Tegn ej är annat än bokstafven ö, hvilken skrifves på flera olika sätt i olika handskrifter. Jfr. Tab. I.

⁶⁾ I cap. 144 finnes på fyra ställen comma. men, såsom bläckets färg visar, af senare hand tillsatt.

⁷⁾ Se not. 5 sid. 13; not. 8 s. 53; not. 34 s. 64. &c. 13) Jfr. not. 67 sid. 38, och I. Add. C. 5.

not. 62 s. 116. &c.

[&]quot;Tegn, som er så bekjendt især fra yamle 9) Se not. 43 sid. 30; not. 42 s. 116. Cc. Ett ord har fått punkter äfven öfver raden, och ett annat också på sidorna; se not. 26 s. 71; not. 91 s. 377.

¹⁰⁾ Se not. 58 sid. 32; not. 78 s. 65; net. 54 s. 134. &c.

¹¹⁾ Se not. 10 sid. 43; not. 47 s. 52; not. 38 s. 75.

¹²⁾ Se not. 19 sid. 25; not. 13 s. 27; nott. 56, 61 s. 60. **C**c.

På många ställen äro uteglömda ord tillagda eller andra rättelser gjorda, otvifvelaktigt af skrifvaren sjelf¹⁴); åtskilliga ord äro tillagda, om hvilka det ej kan med visshet afgöras om tilläggen äro egenhändiga¹⁵); många ändringar äro tydligen gjorda af senare hand 1.6); ofta finnas ett eller flera ord eller hela rader tillagda i 15:de århundradet; sådana tillägg hafva blifvit gjorda af två händer, hvilka dock ej alltid kunna med säkerhet urskiljas från hvarandra¹⁷). Den ena af dessa händer har vid I.49 anmärkt en "defectus", och den andra har vid cap. 124 anmärkt att ett cap. de seruo fattas 18). På många ställen äro ord öfver raden tillsatta i 16:de århundradet 19), och äfven i brädden finnas af senare händer antekningar, som jag ej funnit förtjena anmärkas, t. ex. vid I. 30 "Om arff"; vid 39 "hovodlot. capital" &c. Mest anmärkningsvärdt är att tre capitel, I. Add. B. 2-4, hvilka innehålla allmänna stadganden huru med de olika slagen af järnbörd skall tillgå, och finnas i många yngre handskrifter²⁰), men utan allt tvifvel hafva hört till Skånelagens ursprungliga text och haft sin plats näst efter cap. 147, äro förbigångna i denna handskrift, af den orsak att järnbörden redan i förra hälften af 13:de århundradet hade blifvit förbuden²1); dock qvarstå här, likasom i många andra handskrifter, på särskilda ställen stadganden om järnbörd. Det capitel, I. Add. B. 1, som i nästan alla andra handskrifter följer näst efter I. 124, men här saknas²), har äfven utan tvifvel hört till Skånelagens ursprungliga text, men i denna handskrift genom mistag blifvit förbigånget. Deremot hafva stadgandena om botlös mal, I. Add. A, B. 6, 7, ehuru de, såsom af den Latinska texten II. 61 är tydligt, äro vida äldre än någon nu i behåll varande handskrift af Skånelagen, troligen ej varit uptagna i den gamla Danska text, som legat till grund för de nuvarande handskrifterna, i hvilka de ingenstädes finnas i texten införda²³). Icke heller hafva K. Valdemar II:s stadganden om ättarbotens afskaffande, hvilka läsas i L. Add. B. 5, varit intagna i Skånelagens gamla text, ehuru de i många yngre handskrifter hafva blifvit införda näst efter cap. 9124). Att de stycken, som läsas i I. Add. C. o. följ., ej hört till Skånelagens text, behöfver knappt anmärkas; endast Add. D. 6, som i någon handskrift har funnits efter cap. 6325), kan möjligen, såsom framdeles skall visas, hafva hört till den ursprungliga texten. Men de förstnämnda styckena Add. B. 1-4. kunna med säkerhet antagas hafva hört till Skånelagens ursprungliga text, ehuru de i denna handskrift äro förbigångna.

En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex i per-

¹⁴⁾ Se not. 70 sid. 17; not. 7 s. 23; nott. 43, 53 19) Se not. 82 sid. 5; not. 2 s. 29; not. 63 s. 56; s. 30. &c.

¹⁵⁾ Se not. 45 sid. 26; not. 82 s. 41; not. 96 s.

¹⁶⁾ Se not. 12 sid. 61; not. 18 s. 63; nott. 44, 48 s. 101. &c.

¹⁷⁾ Se nott. 20, 26 sid. 6; not. 3 s. 13; not. 3 s. 15; not. 44 s. 22; not. 1 s. 24. &c.

¹⁸⁾ Jfr. not. 57 sid. 38; not. 45 sid. 114.

nott. 72, 76 s. 57; not. 12 s. 58; not. 11 s. 81; nott. 47, 65, 71 s. 148. &c.

²⁰⁾ Jfr. not. 76 sid. 141.

²¹⁾ Se K. Valdemars förordning, V. 2.

²²⁾ Jfr. not. 45 sid. 114.

²³⁾ Se not. 1 sid. 221; not. 19 s. 222.

²⁴⁾ Se not. 69 sid. 84; not. 1 s. 218.

²⁵⁾ Jfr. not. 67 sid. 230.

gamentsband, sign. N:r 28 i 8:0 af Arne-Magneanska samlingen, har, utom ett blad i början, som endast innehåller nyare antekningar, 100 blad af 7 tums höjd och 5 tums bredd. På andra sidan af nämnda blad i början af boken har Eskel Göis enka Sitzell (Cecilia) Bryske på Langesöe år 1569 anteknat att boken hade tillhört hennes broder Anthonius Bryske, och att hon skänkt den till Kaniken i Viborg Mester Peder Seurinsson. Nedanför har Professorn Olaus Worm († 1654) anteknat sig som bokens egare¹), äfvensom hans son Wilhelmus Worm tillkännagifvit att han ärft boken, hvilken skulle komma att tillhöra Bibliotheca Borrichiana, d. ä. Professorn Ole Borks bibliothek, hvars egare på första sidan af samma blad anteknat att boken är Donum illustris Viri Wilhelmi Wormij. Öfverst på samma sida är, samtidigt med sistnämnda antekning, skrifvet ett runalphabet, som är försedt med åtskilliga nyare runor. Den gamla handskriften, som är helt och hållet skrifven med runor, börjar fol. 1 med ett stort rödt \vec{F} . Detta F uptager tre raders höjd, men i allmänhet äro runorna skrifua emellan två för hvar rad updragna linier. Bläcket är brunt, temligen ljust, stilen jämn och säker; prof af skriften visar Tab. I, der äsven de runor äro särskildt asteknade, som ei förekomma i det der aftryckta stycket af lagens text²). Skånelagen, som uptager foll. 1-82, är ej indelad i böcker, utan endast i capitel, hvilka dock hvarken hafva rubriker, eller börjas på ny rad, eller äro nummererade, utan i allmänhet blott utmärkas med en merendels röd, stundom gulbrun, någon gång blå begynnelsebokstaf, som är tjockare än de öfriga runorna; ej sällan äro dock ett eller siera ord i capitlens början skrifna med rödt bläck³). Orden åtskiljas genom två punkter (colon), hvilka, i slutet af capitlen (dock blott i förra hälften af boken) äro förstärkta merendels med tre röda punkter (så att fem punkter stå öfver hvarandra i en rad), stundom med flera rader af punkter. På fem ställen (emellan foll. 18 och 19, 22 och 23, 24 och 25, 26 och 27 samt 34 och 35) hafva gått förlorade ett, fyra eller, såsom man kan sluta af hvad som fattas, ända till åtta blad*), så att tillsamman 22 blad saknas. I nedre kanten af bladen finnes till och med fol. 80 en i slutet af 15:de århundradet gjord nummerering af bladen, hvilken, ehuru oordentlig den är, visar att redan på den tiden de blad voro borta, som nu saknas på de nämnda ställena;

¹⁾ Af ett bland O. Wormii Epistolæ, II. sid. 624, tryckt bref af d. 24 Januarii 1638 ser man att Worm då, troligen kort förut, af en vän, hvars namn ej upgifves, hade fått denna bok. Jfr. Thorsen, anf. st. sid. 5.

²⁾ Ett fac-simile af några rader i början af denna handskrift finnes äfven i Kofod Anchers Danske Lov-Historie, första delen, Köpenhamn 1769. Jac. Langebek har i Script. rer. Dan. I. vid sidd. 27 och 31 fogat fac-simile af de två i slutet af denna handskrift tillagda konungalängderna.

³⁾ Sådant är förhållandet med de 6 första or-

den i I. 73; se Tab. I. — Huru capitlen i denna och de märkligare af de öfriga handskrifterna svara mot capitlen i den här
tryckta texten, visar Tabellen sidd. 643 o.
följ. Naturligtvis hafva i denna handskrift
endast de capitel som äro i behåll kunnat räknas, då här ej finnes någon gammal
nummerering, och man derför ej kan veta
huru förhållandet varit med capitlen i de
förlorade styckena af handskriften.

⁴⁾ Se not. 47 sid. 42; not. 10 s. 58; not. 12 s. 63; not. 38 s. 68; not. 5 s. 100.

hvarför naturligtvis samma luckor finnas i de i senare tider gjorda afskrifter af denne codex, hvilka nedanför skola omtalas. Efter Skånelagens slut är fol. 83 tillagdt ett litet stycke om urbota mål (tryckt efter denna handskrift i I. Add. A, sidd. 215, 216), hvilket synes vara skrifvet af samma hand som sjelfva lagboken, ehuru skriften på hela första sidan af detta blad blifvit något vanställd af en senare hand, som med svartare bläck updragit densamma; endast de sista orden, som följa på bladets andra sida, äro ej sålunda förnyade⁵). Nedanför på samma sida har något varit skrifvet på Latin med vanliga bokstäfver i 15:de århundradet, men detta är så utplånadt, att endast ett och annat ord kan läsas⁶). Foll. 84-91 innehålla Skånska kyrkrätten, utan allt tvifvel skrifven af samma hand som Skånelagen. Den har, troligen af samma hand som gjort den förutnämnda nummereringen af bladen i Skånelagen, blifvit försedd med en öfverskrift i bladets öfra kant med vanliga bokstäfver: kirke skraa (?) i skaane; men då, vid bokens inbindning, bladen blifvit skurna, har endast nedre kanten af bokstäfverna i denna öfverskrift undgått att blifva bortskuren. Kyrkrätten, som börjas med ett större, mot två raders höjd svarande, måladt D, är genom röda eller gulbruna begynnelsebokstäfver delad i 13 capitel: på ett ställe äro två ord i capitlets början skrifna med rödt bläck. På några ställen hafva capitlens begynnelsebokstäfver blifvit, förmodligen af samma hand som gjort sig dylikt besvär med sjelfva Skånelagen, öfvermålade med svart bläck, hvilket äfven är förhållandet med det stora D i början; samma hand har äfven på flera ställen satt märken till afdelningar i texten. Epilogen saknas här. Efter kyrkrättens slut, på andra sidan af fol. 91, läses, af samma hand skrifvet som det föregående, men med en af senare hand tillagd öfverskrift med runor: om konæ iordh knud. r. u., början af det stycke: Sæl man sinnæ kunu iorp, som jag efter en annan handskrift aftryckt i I. Add. C. 1; af detta stycke, som har en stor målad begynnelsebokstaf, har slutet gått förloradt derigenom att ett blad blifvit bortskuret⁷). Af samma orsak fattas här början af den första af de härefter följande tvänne, äfven med runor, men af en annan, om än ej yngre hand än det föregående, skrifna, till största delen diktade Danska konungalängder, som efter denna handskrift blifvit utgifna af O. Worm i Regum Daniæ series duplex, Köpenhamn 16428). Slutet af den första och början af den andra konungalängden saknas äfven, derigenom att två eller flera blad gått förlorade. Då man jämför hvad som nu i handskriften finnes i behåll af dessa konungalängder med aftrycken hos Worm, visar det sig att här i Worms tid fanns början af den första konungalängden, hvilket stycke synes hafva uptagit icke fullt ett blad i handskriften (hela sid. 1 hos Worm); nu återstår af denna konungalängd blott ett blad (sid. 2 hos Worm); det sista ordet är drotning (rad. 2 nedifrån hos Worm);

⁵⁾ Jfr. nott. 4-6 sid. 215.

⁶⁾ Jfr. not. 9 sid. 216.

⁷⁾ Jfr. not. 38 sid. 225.

⁸⁾ Langebek har efter Worm aftryckt des-

sa konungalängder i Scriptores rer. Dan. I. sidd. 27-34, hvarvid dock handskriften blifvit jämförd i de stycken som då voro i behåll.

den numera förlorade fortsättningen har uptagit 3 blad eller något mera (sidd. 3-6 hos Worm), och slutats med K. Erik Eriksson (Menved, † 1319) och hans gemål Ingeborg. Början af den andra konungalängden, hvilken äfven slutas med Erik Eriksson och Ingeborg, saknades deremot redan i Worms tid. Båda dessa konungalängder måste vara författade efter år 1296, då Erik gifte sig med Ingeborg; och då i båda konungalängderna säges: þa uar erik &c., så kan häraf slutas att detta är författadt äfven efter Eriks död, men troligen kort derefter, enär hans efterträdare ej nämnes. Omedelbart efter den andra konungalängdens slut fol. 97 börjas, med röd öfverskrift: hær byrias landamærke mællin danmark ok sueriki, äfvenledes med runor skrifven, den förfalskade berättelsen om mötet på Danaholmen, hvilken berättelse nemligen blifvit på ett orimligt sätt bragt i sammanhang med förtekningen på Vestergötlands gränsorter⁹). Berättelsen om de tre Konungarnes möte är uppenbarligen, icke mindre än gränsförtekningen, hämtad ur tilläggen till den äldre codex af Vestgötalagen, fastän den Danske bearbetaren funnit skäligt att utesluta det som i originalet till den förra berättas om det vid tillfället jakttagna ceremonielet¹⁰). Nederst på första sidan af fol. 100 äro skrifna två rader musiknoter, med dertill hörande, af samma hand som det nästföregående, med runor skrifna ord: drömdi mik en dröm &c.11) Öfverst på andra sidan af sista bladet har varit en gammal runskrift, såsom det synes, af samma hand som Skånelagen, men denna skrift är så utplånad, att endast särskilda streck äro synliga. Det öfriga af samma sida innehåller ett meningslöst klutter med runor, som tyckes vara skrifvet af ett barn med en dålig penna. — Efter denna redogörelse för handskriftens innehåll, återkomma vi till den del deraf, som egentligen är föremål för vår upmärksamhet. I afseende på orthographien förekommer här intet annat anmärkningsvärdt, än att i stället för g eller gh inuti och i slutet af orden ofta brukas h. Detta härleder sig från forntidens uttal af många ord, der i stället för det nuvarande g-ljudet förekom-

fattaren till Danska Rimkrönikan har glömt att flytta de Svenska ombudens namn efter de Danska; se Den Danske Riimkrönike udg. af C. Molbech, sid. 160.

⁹⁾ Jfr. VGL. föret. sid. XXXVI, och Svenskt Diplomatarium, I. sidd. 28-31.

¹⁰⁾ Berättelsens Svenska ursprung röjer sig, om man ock annars ej kände förhållandet, deri att Svenska Konungens och ombudens 11) B. Dudik ytrar i sina Forschungen in namn äfven här stå i första rummet; och Svenska Konungens samt ombudets från Tiundaland namn äro dessutom skrifna med rödt bläck. Jämför Worm, anf. st. sid. 28, der detta är troget afbildadt. I andra Danska handskrifter, från 15:de och 16:de århundradena, har man infört ceremonielet sålunda förbättradt, att man låtit Norske Konungen hålla Danske Konungens betsel, och Svenske Konungen hans stigbygel; men man har glömt att Svenske Konungen och ombuden innehade första rummet, hvilket alldeles skämmer bort saken. Äfven för-

Schweden für Mährens Geschichte, Brünn 1852, sid. 376 not. 2, i afseende på den höga ålder som blifvit tillagd denna handskrift: ⁿdie daselbst angebrachten, ziemlich modern aussehenden Musiknoten in fünf Linien, die unbestritten gleichzeitig sind, machen das hohe Alter des Codex sehr verdächtig". Härvid är dock att märka, att noterna icke äro skrifna af samma hand som sjelfva lagboken, och att de icke äro skrifna på fem utan, enligt det äldre bruket, på fyra linier. Dudiks mistankar angående handskriftens ålder äro således utan all betydenhet.

mit en aspiration, som i skrift närmast uttrycktes med bokstafven k: spår af detta uttal roja sig ej blott i runristningarne, utan äfven i gamla handskrifter med vanliga bokstäfver, såsom de äldsta handskrifterna af Vestgötalagen¹²). Då denna orthographiska egenhet, såsom uplysande i afseende på det gamla uttalet, har sin märkvärdighet, har jag ansett det vara vida ändamålsenligare att på ett ställe lemna en öfversigt af de ord der denna orthographi förekommer, än att anmärka dessa ord hvart på sitt ställe i noter till texten. Följande förtekning, der orden äro uptagna i den ordning de i handskriften förekomma, visar att h på ifrågavarande sätt finnes dels i slutet af ord, dels inuti ord afven i stafvelsernas början, men aldrig i ordens början: sihr, sihir, nahl, höhæ, fælæh, fælah, lohum, ehnæ, tiuhu, aldrih, ehn, fælahe, muhu, loh, lahfastæ, lahdah, marha, pahær, siahs13), firitiuhu, uæh, uah, ahe, lahbupit, duhande, sihiæ, æho, lahuahsen, lahahæfp, paher, fuluahsin, lahbop, sahat, marh, marhæ, ehandæ, ulohum, lahaþær, aþuluæhæ, skohs, uæhæ, arþdahe, skoh, lahpæ, duhær, lahæ, ehno, marhe, örtoh, uaha, öhon, öhæ, bardahe, muhi, eho. fuhla, dahuærkis, bardaha, hælæhdome, annöpohæn, annöpoh, löpstihum, annöpoht, drahæ, ehæns, pihæt, uahsæn, ohsæ, öhse, torhköpe, huærhæn, sihi, dah, sahæt, anöpoht, leho hionæ, hælh, duha, ehit, hælæhær, sahu, pihat, löpstihi, sinhsærpo, burhit, leho, af sihis, fylhir, dryhæ, uinningæloh, æhændæ, lahpe, örtoha, sihar, pæhær, lahstæfnu, hæhnæpæ, uahne, ruhi, ruh, ruhgærpe, ruh sæp, pingæzdahæ, flöhæ las, skohe, hæhnaþe, æh14), huærtehæn, ahul (för ahsul), hæhnæpe, ahslæ, ahsla, skohhog, skoha flot, flyhæ, aho, haha, skohæn, fuhlum, skoha, lihtu træ, pahar, pingizdahe, dahi, læhræ, nöpoha, lahlekæ, dahs, hæhndær, uanröht, fælæhs, sihia, ehnum, fardah, iorpæhænde, upsihia, ruhiorp, dahe, stæfnudahe, uihp, u uiht, hælæhdom, lahæt, lahpe, plöhær, repdöht, cha, lahfastum, dözdehi, frehner, lohe, laha, uehin, lahe, uihpe, iulehelh, buphælhæ, dahæ, hælhæbrut, byhd, hionæ lah, loha, lahfasta, hælæhæn, nöpuhæ, iulædah. Skriffel förekomma här ej sällan; ofta äro bokstäfver öfverhoppade, t. ex. $n \alpha f(n) dom$, $ga(n) g \alpha$, $h \alpha l d \alpha(r)$, $h(u) \alpha r t$, io(r) po, sia(l) f u m, man d r(a) p &c., stundom ett eller flera ord¹⁵); deremot är hela cap. 65 skrifvet två gån-

İ.

¹²⁾ Se VGL. föret. sidd. XI, XX. Här må erinras om de olika ljud, som på vår tid i många språk, och äfven i Svenskan, beteknas med bokstafven g. I Spanskan uttalas g framför e och i med ett eget, till det Tyska ch sig närmande ljud; i Holländskan uttalas g alltid som det Tyska ch. Det Hebreiska har i en del ord uttryckt en lenare aspiration, i andra åter ett hårdare ljud liknande g, hvarför t. ex. namnen רעואל, עמרה af Grekerna skrefvos $\Gamma \acute{o}\mu o \acute{\varrho} \acute{\varrho} \alpha$, $P \acute{\alpha} \gamma o v \acute{\eta} \lambda$; denna skiljaktighet är i Arabiskan uttryckt genom en punkt öfver den motsvarande bokstafven, e och e (ain och gain). Då vi nu utan åtskilnad betekna två olika ljud med bokstaf- 15) Se not. 26 sid. 4; not. 53 s. 12; not. 43 s. 16. &c.

ven g, såsom ock i den äldre skriften vanligen skedde, uttrycker deremot den ifrågavarande handskriften det hårdare ljudet med den runa som beteknar det till k gränsande g-ljudet, och den lenare aspirationen deremot med h. I detta skrifsätt ligger således icke, och kan icke ligga, "en Art Abbreviering" såsom Thorsen menar (anf. st. s. 10).

¹³⁾ Detta och flera ord visa att hs brukas i stället för x, hvilket således i de här förekommande ord lärer hafva varit uttaladt lenare an nu för tiden; i annat fall hade det otvifvelaktigt varit skrifvet gs eller ks.

¹⁴⁾ Se not. 54 sid. 173.

ger¹⁶). Stundom äro misskrifna ord eller bokstäfver utplånade¹⁷); på några ställen finnes punkt satt under misskrifna bokstäfver 18); ofta äro misskrifna ord eller bokstäfver utplånade och andra egenhändigt skrifna i stället19); ofta äro ord tillagda öfver raden, stundom i brädden²⁰). Många ord äro ändrade eller tillagda af senare hand²¹). Då bokstafven p här vanligen beteknas med en figur, liknande ett ofvantill öppet R, men någon gång med ett B med två punkter uti, så är den förra figuren på flera ställen ändrad till den senare. Der h, såsom förut blifvit anmärkt, förekommer i stället för g, har det på många ställen blifvit ändradt till g^{22}). Då z här beteknas med en runa, som skiljer sig från det vanliga tecknet för s deri, att det tredje till radens nedre kant nedgående strecket saknas (se Tab. I), så har detta tredje streck på flera ställen blifvit tillsatt. Stundom är en äldre orthographi eller språkform ändrad till en nyare, såsom uku till ugu, hænnær till hænnæs, rætræ till rætæ. På åtskilliga ställen äro betydligare ändringar gjorda, såsom då uil är ändradt till skal, duhande till tua donde, loh till lata nöga²³); dock kan man öfverallt se hvad som förut varit skrifvet. I början af boken är den bleka skriften på flera ställen updragen med svartare bläck, utan att någon ändring synes hafva blifvit gjord. Sådant är förhållandet med hela första sidan, der till och med det stora röda F blifvit bestruket med svart bläck. Alla dessa af senare hand gjorda förmenta förbättringar uphöra med fol. 18. I brädden finnes vid hvart capitel af en ny hand anteknadt det motsvarande capitlet i Gemens tryckta edition. — Språket i denna handskrift vitnar om en tid, då de grammatikaliska formerna redan hade börjat komma i oreda; såsom då här läses kunu, lahstæfnu, kirkiu, uku, bropor i nominativus, och deremot kunæ, skeppæ, iorpæn i accusativus, bropær i genitivus, annær i accusativus m. och f. och i genitivus m., annur i nominativus m. och annar i f., hin i dat. m., sinna i dat. f., hænnæ i acc., huær stæfnæ i acc., sit barn i dat., uiliæ sinu och en epe sinu (n. i stället för m.); cho pl. för chi sing. o. s. v. Ehuru det är uppenbart att språkförbistringen måste hafva tidigare inträngt i Danskan än i Svenskan, och om äfven det måste medgifvas att renare språk ej finnes i någon gammal Dansk handskrift, och att språket i den handskrift, som närmast kan jämföras med denna, nemligen den af mig till grund för texten lagda handskriften af Skånelagen, är af samma beskaffenhet som i denna, så är det åtminstone för hvar och en fördomsfri granskare klart, att språket i denna handskrift ej berättigar att tillägga densamma en ovanligt hög ålder, eller ett företräde framför den nyssnämnda Stockholmska handskriften.

¹⁶⁾ Jfr. not. 28 sid. 51.

¹⁷⁾ Se not. 68 sid. 9; not. 32 s. 42; not. 69 s. 124. &c.

¹⁸⁾ Se not. 48 sid. 120; not. 7 s. 189.

¹⁹⁾ Se nott. 10, 21 sid. 3; not. 64 s. 28; not. 61 s. 40. &c.

²⁰⁾ Se not. 15 sid. 13; not. 37 s. 23; not. 36 s. 26; not. 63 s. 28. &c.

²¹⁾ Se not. 65 sid. 7; nott. 37, 39 s. 8; not. 48 s. 14; not. 40 s. 16; not. 72 s. 31. &c.

²²⁾ Se not. 97 sid. 5; nott. 50, 69 s. 7; not. 55 s. 11. &c.

²³⁾ Se not. 41 sid. 34; nott. 13, 24 s. 35.

det derför, väl hufvudsakligen på grund af språkets beskaffenhet i de båda nämnda handskrifterna, har blifvit påstådt såsom en afgjord sak, att den Stockholmska handskriften "står i ålder tillbaka" för runecodex, hvilket till och med vid jämförelse af några capitel i båda handskrifterna kan "ögonblickligen ses". så att runehandskriften måste medgifvas vara "den obestridligt äldsta handskrift" af Skånelagen, så äro dessa påståenden lika fullkomligt ogrundade, som i den jämväl ytrade förmodan, att lagtexten i runecodex "utan tvifvel skall befinnas hafva företräde" framför texten i den Stockholmska handskriften²⁴), ligger ett stort mistag. De slutsatser, som kunna dragas af språkets beskaffenhet i runehandskriften, gälla för öfrigt endast i så måtto för denna handskrifts ålder, som någon anledning kan gifvas att bestämma huru gammal handskriften högst skulle kunna vara, men de kunna icke innefatta något afgörande bevis att den verkligen är så gammal. Att denna runskrift är en afskrift af en codex med vanlig Dansk skrift, lärer väl ingen menniska med någon grad af omdömesförmåga vilja bestrida, enär det lika litet kan falla någon in att påstå att Skånelagens Danska text, sådan den ännu finnes i de äldsta i behåll varande handskrifterna, ursprungligen varit skrifven med runor, som att förhållandet varit sådant med Ärkebiskopen Andreas Sunessons Latinska bearbetning af denna lag. Af språket i runehandskriften, äfvensom af dess innehåll, kan derför väl slutas att den handskrift runskrifvaren företagit sig att med runor afskrifva, varit ungefärligen samtidig med den förutnämnda Stockholmska handskriften, eller åtminstone icke mycket yngre än den, ehuru den i runehandskriften eller dess original på många ställen införda betydande förändringen af järnbörd till nämnd onekligen flyttar denna handskrift ett stort steg nedom den Stockholmska; men den frågan återstår dock obesvarad, huru mycket runskriften är yngre än dess original, hvilket senare, såsom nyss är sagdt, må antagas hafva varit nära samtidigt med den Stockholmska handskriften. Runskriftens utseende gifver, i och för sig sjelft, alldeles ingen säker ledning för omdömet vid besvarandet af denna fråga. Onekligen är denna skrift, i sitt slag, vacker och stadig, och sannt är äfven att, då man jämförer vanliga handskrifter, de äldre i allmänhet äro vackrare än de yngre; men det är också visst att handskrifter finnas från 15:de och till och med från 17:de århundradet, som, hvad skriftens prydlighet beträffar, kunna anses som verkliga konststycken²⁵). Det vore derför orimligt att påstå att icke, på hvad tid man än ville antaga att denne codex vore skrifven, en menniska som funnit nöje i att öfva sig att skrifva runor — och om öfning i detta slags skrift vitnar tydligt den ifrågavarande handskriften - skulle kunnat ganska lätt lära sig den måttliga konsten att sammansätta dessa till största delen raka streck lika väl som det blifvit gjordt i förevarande handskrift.

utan boken alltigenom är skrifven med en prydlighet och en säkerhet i hvart penndrag, i jämförelse hvarmed ifrågavarande runskrift ej ens kan nämnas.

²⁴⁾ Thorsen, anf. st. sidd. 3, 8, 12, 16.

²⁵⁾ Såsom exempel må nämnas den under N:r 129 i denna förtekning uptagna handskrift från senare hälften af 17:de århundradet. Ej blott de här förekommande titlar,

Vore ej annat skäl att taga i betraktande, skulle jag utan betänkande antaga att man hade någon antiqvitetsvurm i 17:de århundradet att tacka för denna raritet, ty på den tiden förefaller det mest sannolikt att någon skulle hafva företagit sig ett dylikt arbete, hvilket i sjelfva verket synes allt besynnerligare, ju längre tillbaka i tiden man vill försätta det, långt ifrån att det, såsom Kofod Ancher menar, är "ett onekligt bevis på handskriftens höga ålder, att den är skrifven med runskrift", emedan man "ej kan tro att någon i de tider, då den lätta och beqväma munkskriften hade kommit i bruk, har velat åtaga sig det mödosamma arbetet, att afskrifva en stor lagbok med runskrift⁷²⁶). Då Ancher sjelf medgifver att handskriften ej kan vara äldre än från 13:de århundradet, på hvilken tid det icke lärer bestridas att "den begväma munkskriften" hade kommit i bruk, så qvarstår såsom ett onekligt factum det, som Ancher ansett vara otroligt, och som i sjelfva verket endast kan förklaras såsom ett besynnerligt antiqvariskt infall²⁷). Också anmärker Langebek, som anser denne codex ej vara äldre än från 14:de århundradet, att den är skrifven med runor solius curiositatis gratia28); hvarmed naturligtvis icke bestrides att handskriften likväl kan hafva ganska stort värde. Detta är icke heller af mig bestridt, då jag på ett annat ställe, i afseende på den gamla sägen, att lagar funnits ristade med runor på balkar, hvilket skulle bevisa en mycket hög ålder, anmärkt angående den Köpenhamnska runehandskriften, att "då den är skrifven på pergament, och åtminstone ej är äldre än från 14:de århundradet, är den" — nemligen i det afseende hvarom fråga var — nendast märkvärdig genom det besynnerliga infallet att bruka runor, i stället för den då som nu vanliga Latinska skriften"29). Att runskriften i och för sig sjelf

28) Scriptores rer. Dan., I. sid. 26. Thorsen (anf. st. sid. 7) anför den i företalet till Thorkelins Diplomatar. Arna-magn. sid. XIII

not. 20 ytrade mening, att ifrågavarande handskrift icke är äldre än från 16:de århundradet, och tillägger att denna mening "ikke alene er så usagkyndig, men så uvidende, at den gjör sig selv til en Kuriositet". Visserligen kan ingen som studerat denna handskrift, och har någon förmåga att skilja skalet från kärnan, antaga att handskriften ej är äldre än från 16:de århundradet; men att den i det afseendet, att den är skrifven med runor, endast är en curiositet, ehuru den äfven såsom sådan har sin stora märkvärdighet, deri instämma utan tvifvel de flesta kunniga domare med Langebek.

29) Om Sveriges äldsta indelning i landskap och landskapslagarnes upkomst, Upsala 1835, sid. 72. Det som på samma ställe säges om en i Kongl. Bibliotheket i Stockholm förvarad, på papper i 16:de århundradet med runor skrifven codex af Skånelagen, är så vida oriktigt, att i den åsyftade handskriften (B 81, i denna förtekning uptagen under N:r 105) endast den förfalskade be-

²⁶⁾ Dansk Lovhist., I. sidd. 57,58; Jur. Skrifter, I. s. 89, 90.

²⁷⁾ Hvad Ancher ansåg otroligt, deri finner en Dansk författare i våra dagar ingen ting besynnerligt eller ens oväntadt. Tvärtom. "Nærværende Runehåndskrift svarede ganske til, hvad man snarest kunde vænte, at et sådant måtte indeholde. Det var, som endnu tilværende Runestene udvise, netop Retsforhold, Slægtled og Grændseskjel, man ved disse Indskrifter ... sögte at opbevare". Thorsen, anf. st. sid. 6. De "Retsforhold" denne författare funnit på runstenar, hafva gifvit honom anledning att vänta en hel lagbok skrifven med runor; "Slægtled" finnas till öfverflöd i de diktade konungalängderna, och "Grændseskjel" i den ömkliga sammansättningen af berättelsen om mötet på Danaholmen med förtekningen på Vestergötlands gränsorter.

icke innefattar något bevis för denna handskrifts ålder, kan emedlertid antagas som säkert. De här bifogade konungalängderna gifva icke heller i afseende på denna fråga någon säker uplysning. Väl kan man af förut anförda skäl sluta dertill, att dessa konungalängder äro författade kort efter Erik Menveds död år 1319, men afskriften af konungalängderna i denna handskrift kan vara gjord långt efter den tiden, fastän afskrifvaren icke fullföljt dem ända till sin tid. Å andra sidan kan sägas att lagboken, som ej är skrifven af samma hand som konungalängderna, kan vara äldre än dessa; dock gifver stilen ej anledning att antaga att konungalängderna äro skrifna mycket senare än lagboken. Att man här icke träffar den äldsta texten af Skånelagen oförändrad, eller så oförändrad som den finnes i den af mig följda Stockholmska handskriften, derpå finnes tillräckligt bevis i den förutnämnda omständigheten, att stadgandet om järnbörd här på många ställen är ändradt till nämnd, under det att ej blott den i texten följda handskrift, utan ock andra, uppenbarligen vida yngre, bibehålla stadgandet om järnbörd³⁰), hvilket äfven i denna handskrift qvarstår på flera ställen i Skånelagen (capp. 139, 141, 148, 152) samt öfverallt i kyrkrätten. Detta oaktadt kan dock, såsom förut är anmärkt, det original, som ligger till grund för denna handskrift, antagas hafva varit nära samtidigt med den af mig följda Stockholmska handskriften; och den omständighet, att i denna runeafskrift ej röja sig några spår af ett ännu yngre språk, hvilket annars med all använd sorgfällighet svårligen hade kunnat undvikas, innefattar för mig den enda giltiga anledning att antaga såsom sannolikt att denne codex är skrifven i medlet af 14:de århundradet. Den förut omtalade i slutet af 15:de århundradet gjorda nummerering af bladen, hvilken visar att boken redan på den tiden var defekt, gör det i allt fall visst, att handskriften ej kan vara yngre än från 15:de århundradet. Men äfven om dess ålder vore ännu mera oviss, är det dock, utan allt afseende på den omständigheten, att den är skrifven med runor, visst att denna handskrift är af stort värde och försvarar den plats den här har fått i den stora samlingen af Skånelagens handskrifter. Äfven om denna handskrift hade varit fullständig, hade jag ej kunnat lägga den framför den Stockholmska till grund för texten; och då så många blad af runehandskriften beklagligen gått förlorade, har någon villrådighet i denna del alldeles icke kunnat ega rum.

Af denne runecodex finnas fyra mig bekanta afskrifter, hvilka här böra i korthet beskrifvas, ehuru jag ej ansett nödigt att uptaga tid med deras collationerande.

rättelsen om mötet på Danaholmen är skrifven med runor. Då anförda afhandling i Upsala trycktes, hade jag ej tillgång till nämnda handskrift, hvilken jag icke hade sett på tolf år; och det är först under det jag för Skånelagens utgifvande genomgått alla hit hörande handskrifter, som jag up-

täckt att jag i denna del hade blifvit bedragen af mitt minne, på hvilket jag i sådana saker aldrig plägar lita.

³⁰⁾ Se not. 23 sid. 51; not. 24 s. 131; nott. 38, 53 s. 132; not. 50 s. 160; not. 60 s. 163; not. 37 s. 190; not. 81 s. 191; not. 59 s. 193; not. 29 s. 199; not. 41 s. 203.

- a) En papperscodex i 4:0, tillhörig Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn, sign. N:r 43 i Arne-Magneanska samlingen. Denna troligen i början af 18:de år-hundradet gjorda afskrift är, likasom originalet, skrifven med runor. Endast hvarannan sida (de så kallade jämna kolumnerna) är begagnad af afskrifvaren; förmodligen har afsigten varit att på de motstående sidorna tillägga en afskrift med vanliga bokstäfver eller en öfversättning, hvilket dock ej skett. Afskrifvaren har lemnat öppet rum på de ställen, der ord äro utplånade eller ändringar af senare hand gjorda, men han har ej märkt luckorna i originalet der blad äro borta.
- b) En papperscodex i fol., tillhörig Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn, sign. N:r 1159 af Thottska samlingen. På ett särskildt blad i början läses titlen: Exscriptum Codicis Runici membranacei. Afskriften, som är gjord med vanliga bokstäfver, följer originalet sida för sida, så att skriften uptager endast hälften af bladet på bredden, och ungefär hälften på höjden, således en fjerdedel af hela bladet. Af vattenstämplen i papperet, hvilken innehåller namnchiffren F5 med kunglig krona, synes att denna afskrift ej kan vara äldre än från medlet af 18:de århundradet. Skriffel i originalet äro här rättade, dock med anmärkning i brädden. Nedanför texten äro ock åtskilliga i originalet af senare hand gjorda ändringar anmärkta, äfvensom de luckor som finnas i originalet derigenom att blad gått förlorade, hvarvid Hadorphs edition blifvit jämförd.
- c) En papperscodex i 4:0, tillhörig sistnämnda Bibliothek, sign. N:r 224 i Uldalska samlingen. Här finnes i början på två blad en beskrifning på originalet. Afskriften är gjord med vanliga bokstäfver af B. W. Lüxdorff († 1788), som utan tvifvel författat beskrifningen. Början af hvart blad i originalet är anmärkt med siffror i brädden. Luckorna, der blad gått förlorade, äro äfvenledes anmärkta.
- d) En papperscodex i 4:0, tillhörig samma Bibliothek, sign. N:r 1303 i nya Kongl. samlingen. Afskriften är gjord med vanliga bokstäfver, tilläfventyrs efter den nyssnämnda Lüxdorffska, åtminstone är den beskrifning på originalet, som äfven här finnes på två blad i början, afskrifven efter nämnda handskrift. Äfven här äro bladens början och luckorna i originalet anmärkta.
- 3. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex i skinnband, sign. N:r 37 i 4:0 af Arne-Magneanska samlingen, har 123 blad af 8½ tums höjd och 6½ tums bredd. De första 6 bladen (utom det 5:te som är obegagnadt) innehålla senare antekningar af 16:de århundradet, hvaribland ett bref af K. Fredrik II af år 1527. På det första af dessa blad är skrifvet: Istud legisterium Est sedis lundensis; och på det sista är i 17:de århundradet anteknadt: Hæ leges Scanicæ scriptæ sunt absque dubio seculo XIII, vel ad minimum 1320. neutiquam postea. Fol. 7 börjas den gamla handskriften från början af 14:de århundradet, innehållande Ärkebiskopen i Lund Andreas Sunessons¹) Latinska bearbetning af Skånelagen. Här har ursprungligen

¹⁾ Andreas Sunesson blef Ärkebiskop år 1201, nedlade 1222 ämbetet, såsom angri-

ej funnits annan egentlig öfverskrift än första capitlets rubrik; dock är öfverst i kanten af bladet skrifvet med rödt bläck: Sanctus spiritus assit nobis, hvarpå följt några bokstäfver, af hvilka endast nedersta kanten är synlig, men det öfriga är af bokbindaren bortskuret. En senare hand af 16:de århundradet har tillagt öfverskriften: Antique Leges Scanie. Texten är skrifven i spalt, med jämn och vacker stil, hvaraf Tab. II visar prof. Den är indelad i 150 capitel, som börjas på ny rad med röda begynnelsebokstäfver och till största delen hafva rubriker; men först en senare hand af 15:de århundradet har i brädden tillsatt nummer: a i-xx, b i-xx &c., till och med h v; sålunda äro räknade 145 capitel, men 5 capitel äro härvid förbigångna, af hvilka 3 sakna rubrik, och 2 endast hafva rubriken Jtem. Capitlens begynnelsebokstäfver svara vanligen mot 2 raders höjd, men en del äro smärre. Capp. 83 och 84 börjas ej på ny rad, och det senare har icke ens röd begynnelsebokstaf, men båda hafva rubriker. Några rubriker hafva inuti eller i slutet af orden stora, stundom till fyllnad i raden utdragna bokstäfver²). Inuti capitlen förekomma afdelningar, utmärkta med röda begynnelsebokstäfver eller med tecknet . Såsom skiljetecken brukas vanligen punkt; stundom förekommer colon. Förkortningar äro jämförelsevis icke många, och icke andra förekomma än vanliga och allmänt bekanta; ofta finnas på flera rader efter hvarandra ingen enda förkortning. En här förekommande anmärkningsvärd egenhet i skriften är att bokstafven n stundom i slutet af raden är likasom till hälften förkortad, eller endast utmärkt med ett af de två till bokstafven hörande strecken, hvilket med ett litet tvärstreck förenas med den föregående bokstafven (se Tab. Π)³). På några ställen har bokstafven e kommit att se ut nästan som ø, hvilken bokstaf dock, då den förekommer i några här intagna Danska ord, skrifves helt annorlunda*). Öfver Romerska siffror är, utan tvifvel egenhändigt⁵), med små bokstäfver skrifven sista stafvelsen af räknetalets Latinska benämning, t. ex. zij, xx, d. ä. duodecim, viginti. Ordens ordning är på några ställen ändrad medelst det vanliga tecknet "6). Præpositioner, i synnerhet in, äfvensom ordet si, äro ofta förenade med det nästföljande ordet, hvaremot de i sammansatta ord stundom äro skilda från de ord, till hvilka de höra, t. ex. in uadere, ad iudicari, super est. Ofta är h tillsatt i början af orden framför en vokal, t. ex. habundantiam, helegerit, ho-

pen af spetälska, och bodde sedan i enslighet på den i en insjö ej långt från Blekingska gränsen belägna Ifon, der han dog 1228; han är begrafven i Lunds domkyrka. Hans lefvernesbeskrifning af Biskopen P. E. Müller, tryckt såsom ett program 1830, är å nyo tryckt i K. Rosenvinges Samling af gamle Danske Love, I. sidd. XXIII - XLV. En annan lefvernesbeskrifning öfver denne Arkebiskop, af A. O. Lindfors, är tryckt bland K. Vitterh. hist. och Antiqv. Akad. 5) Jfr. not. 15 sid. 241. handl., XVI. s. 67-85, der den är åtföljd s. 6) Se not. 15 sid. 261; not. 7 s. 306. &c.

⁸⁷⁻¹¹⁵ af en Berättelse om Arkebiskop Anders Sunessons graf, uptäckt i Lunds domkyrka år 1833, författad af Lindfors och H. Reuterdahl.

²⁾ Se capp. 24, 44, 45, 47, 50, 85, 131, 146, 147.

³⁾ Ett sådant n finnes t. ex. i ordet conuolat, cap. 37 (sid. 267), der en senare hand förbättrat bokstafven med tillsättande af det andra strecket.

⁴⁾ Se not. 10 sid. 247; not. 7 s. 288. &c.

nus, kora⁷); på flera ställen är detta h, naturligtvis af senare hand, utplånadt. Stundom förekommer d i stället för t, eller tvärtom, såsom capud, relinguid, at, haut. På några ställen finnes för sc blott c, såsom pices, citur, concij, conciencie. För æ brukas endast e; æ finnes blott på några ställen der för e först blifvit skrifvet a eller as, då a blifvit egenhändigt ändradt till æ; såsom uti constæt, cap. 33, quadragesimæ, cap. 144. &c. Enkla bokstäfver förekomma ej sällan i stället för dubbla, t. ex. acusat, adito, agrauari, adicienda, iniciat, comodum, anona, abscisis, antiqum, equm &c.; stundom c for qu, sasom cotidianis, couis, obsecuntur. Under misskrifna bokstäfver eller ord äro stundom satta punkter, några gånger är ett streck draget8); stundom äro misskrifna bokstäfver utplånade⁹). Äfven det fordom vanliga sättet att göra rättelser genom tillagda ord förekommer här¹⁰). Ofta äro misskrifna ord egenhändigt rättade¹¹); ofta äro sådana rättelser gjorda eller uteglömda ord tillagda af senare hand¹²). Äfven orättade skriffel finnas här i stor mängd. Dessa böra dock ej tillskrifvas vårdslöshet, enär det tvärtom är synbart att boken är med mycken omsorg skrifven; men en stor del af de här förekommande grammatikalfel och vanställda ord äro af den beskaffenhet, att de vitna att skrifvaren varit ganska litet hemmastadd i språket¹³), och derför föga begripit af sammanhanget, hvarigenom det så mycket lättare kunnat hända, att han misförstått de förkortningar som förekommit i det af honom följda originalet; och att redan i originalet funnits en stor mängd af de i denne codex förekommande fel, derom vitnar tydligen den från samma original härstammande handskrift, som i denna förtekning uptages under N:r 51, ehuru många nya fel tillkommit i den nu ifrågavarande handskriften, hvilka visa att cod. 51 ej är afskrifven efter denna. De här förekommande många felen hafva dock ej hindrat att lägga denna handskrift till grund för texten af Andreas Sunessons arbete, enär de i allmänhet äro uppenbara och kunnat rättas med tillhjelp af en vida yngre men mycket korrektare handskrift, nemligen den som beskrifves under N:r 18. En senare hand af 16:de århundradet har på många ställen gjort ändringar, och stundom öfver raden tillsatt ordförklaringar, t. ex. i cap. 35 öfver ordet procurationi är skrifvet "stwd",

⁷⁾ På samma sätt är h på ett ställe tillsatt 12) Se not. 5 sid. 245; not. 13 s. 247; nott. 33, framför a inuti ett ord i början af en rad; se not. 5 sid. 262.

⁸⁾ Se not. 36 sid. 252; not. 42 s. 293; not. 14 s. 300; not. 7 s. 321. &c.

⁹⁾ Se not. 23 sid. 253; not. 48 s. 266; not. 46 s. 269. &c.

¹⁰⁾ Så bör det troligen anses då i cap. 19 efter roborabilior tillägges: et rationabilior; se not. 36 sid. 254. Flera dylika exempel förekomma i den handskrift af detta arbete, som omtalas under N:r 51.

¹¹⁾ Se not. 32 sid. 254; not. 46 s. 260; nott. 14, 17 s. 267. &c.

³⁴ s. 248; not. 29 s. 250; nott. 5, 6, 12, 13, 17 s. 251. &c.

¹³⁾ T. ex. då han kunnat skrifva sådana ord som sexu prerogatiui, not. 10 sid. 243; transsubstantiali, not. 13 s. 249; atemptationis, not. 32 s. 263; conjuncteror, not. 91 s. 276; casus fortuitu, not. 2 s. 284; iuramentori, not. 24 s. 291; totis animis (for conaminis), not. 15 s. 295; då auctor på många ställen skrifves i stället för actor; då c och s förväxlas, såsom diuicio, cella, depossit, mansipatum; o. s. v.

öfver expeditionis "ledingh", öfver reuocari "dici vel nominari"; samma hand har i nedra kanten af fol. 19 vid cap. 40 gjort en antekning med citater ur Romerska lagen. I slutet är med rödt bläck tillagd underrättelse om arbetets författare. — Foll. 59-62 innehålla Skånska kyrkrätten på Danska, skrifven af samma hand som det föregående, och, likasom det, i spalt. Öfverst på första sidan är af senare hand i 15:de århundradet anteknadt: hic Incipit iuris tradicio que danice dicitur guzræt statutum de Ecclesiasticis rebus &c. 14) Här finnes ingen indelning i capitel; endast vid första hälften af texten äro i brädden egenhändigt tillsatta rubriker: de consecratione ecclesie, de presbitero eligendo &c. Epilogen saknas; deremot läses här i slutet ett märkligt tillägg. som annars endast finnes i två yngre handskrifter 15). Såsom egenheter i språket, hvilka ej finnas i någon annan handskrift af de Skånska lagarne, må anmärkas att här på flera ställen förekommer æthæ eller æth för ær (relat.). och æf eller ef för um (conj.)16). Ändelsen er i nomina &c. är här mycket brokig, såsom då här skrifves sattar, meter, mithir, sottor, skiutur, systyr, sændær, böndör; dessa exempel visa att vokalen i ändelsen är lika med den i föregående stafvelsen, hvilket ock i allmänhet här är iakttaget, utan annan afvikelse än att a och a några gånger omväxla, såsom warthær, wærthar. I nedra kanten af fol. 61 är af en något yngre hand skrifvet: haui that skanunga ærliki mææn toco vithar oræt aldrigh æn. Efter kyrkrättens slut fol. 62 följa på samma blad åtskilliga antekningar af senare händer. Foll. 63-101 innehålla Jutska lagen öfversatt på Latin, skrifven i medlet af 15:de århundradet. Foll. 102-104 läses Registrum primi legisterii, d. ä. en förtekning på capitlen i Andreas Sunessons arbete, skrifven af samma hand som tillsatt nummerering af capitlen i texten. Foll. 105-122 innehålla antekningar dels på Danska dels på Latin, skrifna af flera händer i 15:de århundradet och början af det 16:de. Bland dessa antekningar läses foll. 111, 112, skrifvet i senare hälften af 15:de århundradet, K. Eriks bref till Bara härad i Skåne på Latin (V. 4.), samt foll. 116-122 Ärkebiskopen Nicolai († 1379) af en annan författare fortsatta chrönika öfver Ärkebiskoparne i Lund, hvilken slutar med Johannis Brostorps död år 1497, hvarefter några rader äro tillagda af en annan hand¹⁷). I nedra kanten af fol. 122 är ett sigill med Rantzauska vapnet aftryckt i rödt lack. Fol. 123 är obegagnadt.

Af kyrkrätten i denna handskrift finnas följande mig bekanta afskrifter: a) Den under N:r 42 i denna förtekning uptagne, Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörige codex innehåller foll. 251-254 en i förra hälften af 16:de

hamn 1709. Han har aftryckt detta arbete efter två handskrifter, af hvilka den ena, som då tillhörde Grefve Otto Rantzau, är den här ifrågavarande. Efter Bartholin äro båda texterna aftryckta af Langebek bland Script. rer. Dan., VI. sidd. 623 o. följ.

¹⁴⁾ Jfr. kyrkrättens rubrik i codd. 13 och 13½, not. 1 sid. 357.

¹⁵⁾ Se not. 42 s. 380.

¹⁶⁾ Se Gloss. 1 orden æthæ, æf.

¹⁷⁾ Denna chrönika är utgifven af Thomas Bartholin, Nicolai Archiepiscopi chronicon Episcoporum Lundensium, Köpen-

århundradet gjord afskrift af kyrkrätten efter ifrågavarande handskrift. Afskriften skiljer sig från originalet endast genom en nyare orthographi och åtskilliga genom vårdslöshet tillkomna fel; capitlens rubriker äro här utelemnade.

- b) Ett i Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn förvaradt convolut, sign. N:r 1995 i 4:0 af Thottska samlingen, innehåller bland annat en af Isländaren Egil Thorhallesen år 1763 gjord afskrift af Jutska lagen efter den bekante Flensburgske codex, tillika med en af samme man samma år gjord afskrift på 7 blad i 4:0 af Skånska kyrkrätten efter en ej upgifven handskrift, hvilken dock ej kan vara nämnde Flensburgske codex, enär den ej innehåller annat än Jutska lagen 18). Originalet är den nu beskrifna handskriften, från hvilken afskriften ej skiljer sig genom annat än de här förekommande fel. Den i originalet af senare hand tillagda öfverskriften finnes äfven här.
- c) Ett i samma Bibliothek förvaradt convolut, sign. N:r 562 i 4:0 af Kallska samlingen, innehåller bland andra afskrifter, som troligen tillhört Kofod Ancher, af hvilken här äfven finnas många antekningar, en afskrift på 8 blad i 4:0 af kyrkrätten i samma handskrift. Den i originalet, hvilket icke heller här är upgifvet, af senare hand tillagda öfverskriften finnes icke här.
- d) I samma Bibliothek, Kallska samlingen N:r 550 i 4:0, finnes en afskrift af kyrkrätten i samme codex¹⁹), gjord af Kofod Ancher, som äfven tillagt anmärkningar vid första hälften deraf.
- e) Samma Bibliothek, Uldalska samlingen N:r 221 i 4:0, innehåller en af B. W. Lüxdorff gjord afskrift af Skånska kyrkrätten efter samma original. I början finnas på två blad fac-simile af sista bladet af Andreas Sunessons Latinska text, och af första bladet i kyrkrätten. Hvarannan sida innehåller afskriften, och på den motstående äro anteknade varianter ur åtskilliga handskrifter af Skånska och Seländska kyrkrätterna.
- 4. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex, sign. N:r 41 i 4:0 af Arne-Magneanska samlingen, har 43 blad af 8½ tums höjd och 6¼ tums bredd, häftade i pappomslag. På första sidan har varit en gammal skrift, som blifvit utplånad. På andra sidan af samma blad börjas Skånelagen, skrifven med brunaktigt bläck i medlet af 14:de århundradet¹). Denna lag har 234 capitel, men ingen indelning i böcker. Capitlen börjas nästan alltid på ny rad, och hafva stora röda, stundom med gröna prydnader för-

ytrade mening om samma handskrift, att den "maaske" är af 13:de århundradet (Jurid. Skrifter, L. föret. sid. XVI). Då jag antager att den är från medlet af 14:de århundradet, kan min mening dock ej vara att den "må nödvendig henföres omtrent till 1350", såsom det blifvit af en annan författare påstådt. Att på det sättet afgöra om handskrifters ålder, låter sig icke göra.

¹⁸⁾ Se K. Rosenvinge, Gamle Danske Love, III. sidd. XI, XII.

¹⁹⁾ Jfr. SML. föret. sid. XXXVII.

¹⁾ Då jag i den i 6:te häftet af Svea, Upsala 1823, tryckta berättelse, sid. 164, utan att hafva närmare granskat denna handskrift, ytrade att den syntes vara från 14:de århundradet "om icke äldre", så syftade de sist anförda orden på den af K. Ancher

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

sedda begynnelsebokstäfver, men endast de 9 första äro nummererade med Romerska siffror; en del capitel hafva rubriker, men större delen sakna sådana. Då jag ej kunnat vid hvart capitel anmärka de olika rubriker, som i handskrifterna förekomma, efter skrifvarnes olika smak, och hvilka ofta endast bestå af de första orden i capitlens text, vill jag blott här såsom prof anföra de rubriker som i denna handskrift förekomma vid de första capitlen. Cap. 1 har en Latinsk rubrik på tre rader, lånad från Andreas Sunesson: De ventre in possessionem mittendo et que porcio &c. Capitulum primum; vidare: vm barn warther foth æftir father Il. capitulum; At barn scal hauæ guthfather III; vm motherlös barn. IIII. capitulum, o. s. v. Capitlens ordning afviker i så måtto från den vanliga, att efter cap. 9 i texten följa 12,8 (förut stympadt och sammanbundet med 9) 11, 10, 13²). Efter cap. 124 i texten följer ett capitel: Aflar frælsman börn &c., som saknas i cod. 1, men i nästan alla de öfriga handskrifterna finnes på samma ställe som här, och efter denna handskrift är aftryckt såsom I. Add. B. 1 (sid. 216). Efter cap. 147 i texten följa tre capitel om järnbörd, hvilka utan tvifvel funnits i Skånelagens ursprungliga text, men redan blifvit uteslutna ur de två förut beskrifna codd. 1 och 2; de äro efter nu ifrågavarande handskrift aftryckta i I. Add. B. 2-4 (sidd. 216-218). Vid slutet af Skånelagen och i sammanhang dermed äro foll. 40, 41 tillagda ett capitel innehållande K. Valdemar II:s stadganden om ättarbotens afskaffande och två capitel om urbota mål, hvilka äfven efter denna handskrift äro meddelade i I. Add. B. 5-7 (sidd. 218-224)3). Slutligen innehålla foll. 41-43 Skånska kyrkrätten, med rubrik: hec est series ecclesie scaniensivm, och en stor röd och blå begynnelsebokstaf, men defekt, derigenom att ett blad i slutet gått förloradt; det som här finnes är deladt i 9 genom större röda begynnelsebokstäfver på ny rad utmärkta capitel, och slutas med orden oc en stath i början af cap. 17 i tryckta texten*). Denna handskrift är i allmänhet ej afvikande från cod. 1; dock är på många ställen meningen vanställd genom ords öfverhoppande och andra fel. Hvad orthographien beträffar må anmärkas att infinitiver och andra ord ofta slutas på a (och ej æ), såsom böta, lata, vilia, aldra therra, lagfasta manna &c., och inuti orden brukas a ej sällan i stället för æ, e eller i, såsom atar, laghathar, dræpar, sighar, haldan, iorthana, thiufnathan &c.; bokstäfver fördubblas, såsom barddagha, loghhum, thrælli, hinni, kærrær &c.; bokstäfver utelemnas, såsom s(k)eno, ki(r)kiu, s(t)æfnæ, haf(t)hu &c.; i början af ord eller stafvelser förekommer ej sällan h der det ej borde vara, eller saknas der det borde finnas, såsom haruæ, hatær, ha syn, hæller, for heldrum, æftær, æftum (för hæfthum), escap, usatoft; dock är på flera ställen k i förra fallet utplånadt, och i det senare egenhändigt tillsatt. I slutet af ord är æ på flera ställen utmärkt med ett förkortningstecken, som annars vanligen beteknar er eller ær,

²⁾ Jfr. not. 5 sid. 9; not. 53 s. 11.

⁴⁾ Jfr. not. 30 sid. 378.

Om dessa 7 i Ádd. B tryckta capitel jfr. sid. IV ofvanför.

såsom i otholbondæ, I. 14; warthæ, 30, 114; frændæ, 47, 56; mælæ, 82. Stundom äro två ord sammandragna, såsom man för ma han, I. 37; liusæn för liuse han, 58; foret för fore thæt, 60°).

5. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex, sign. B 69, har 72 blad af 9½ tums höjd och 7½ tums bredd, i rödt pergamentsband med spännen. Denne i medlet af 14:de århundradet⁶) skrifne codex börjar med Skånska kyrkrätten, som uptager de 6 första bladen. Efter en rubrik: Thætta ær thæn ræth &c., hvilken öfverensstämmer med öfverskriften i cod. 17), börjar texten med ett stort blått, med gula och röda prydnader utsiradt K; af de 6 rader, som svara mot höjden af denna begynnelsebokstaf, är hvarannan skrifven med rödt bläck. Kyrkrätten är delad i 26 capitel, hvilka ej äro nummererade, men prydda med omväxlande gula, blå eller röda begynnelsebokstäfver, och försedda med öfverskrifter, vanligen bestående af de första orden i capitlet; öfverskriften vid cap. 1 är skrifven med gult bläck, de öfriga med rödt. Sista capitlet: Æna saca nocro ghömda (sic) &c. är helt och hållet skrifvet med rödt bläck*). Epilogen (Thænni ræt var sattær &c.) saknas här. På flera ställen i brädden och emellan raderna finnas antekningar med fin stil af 15:de århundradet, till största delen på Latin, t. ex. vid cap. 13: "troldom fordæthe", "cause ad forum ecclesie pertinentes"; vid 14: "ferie" &c. Fol. 7 börjas Skånelagen, och här börjar äfven en gammal nummerering af bladen i öfra kanten, med A Primo, A Secundo &c. till och med A Decimo, hvarefter följer B Primo till och med Decimo o. s. v., men denna nummerering slutar med E Decimo eller 50:de bladet (fol. 56 från bokens början), och är således ej fullföljd till bokens slut. Skånelagen har en stor röd och gul begynnelsebokstaf, svarande, likasom den förutnämnda, mot 6 raders höjd. Denna lag är delad i 239 onummererade capitel, men har, likasom de förut beskrifna, ingen indelning i böcker; dock är cap. 84 (här 86), det första om dråp, prydt med en blå och röd begynnelsebokstaf, större än den i början af lagboken; den svarar nemligen mot 8 raders höjd. I allmänhet hafva capitlen blå, röda eller gula begynnelsebokstäfver af två raders, stundom blott en rads höjd; äfven här hafva capitlen rubriker, hvilka äro af samma beskaffenhet som i kyrkrätten; cap. 1 har Latinsk rubrik: de hereditate et iure coniugali. Här förbigås capp. 13, 151-153; capp. 10 och 11 hafva här bytt plats, hvilket äfven är förhållandet i nästan alla handskrifter som i det följande omtalas?); capp. 146, 147 i texten hafva här, likasom i många andra handskrifter, fått plats efter cap. 180¹⁰); capp. 209-213 förekomma äfven i en ändrad ordning, hvilken igen-

⁵⁾ Se not. 46 sid. 30; not. 13 s. 45; not. 49 s. 13:de Seculum. Jurid. Skrifter, I. sid. 48. 100; jfr. s. 111.

⁶⁾ K. Ancher säger att denna handskrift är 7) Se not. 2 sid. 357.
"öjensynlig ældre end enten den Hadorf 8) Se not. 52 sid. 378.
har ladet trykke, eller de vi have hos os 9) Jfr. not. 53 sid. 11.
(d. ä. i Köpenhamn), og udentvivl af det 10) Jfr. not. 1 sid. 139.

finnes i många andra handskrifter¹¹). Efter Skånelagens slut fol. 69 är af senare hand i 15:de århundradet anteknadt ett stycke: Imær bydher æræ syæx march &c., hvilket efter en annan handskrift är tryckt i I. Add. F. 1, der denna antekning är beteknad med Da¹²). Foll. 70, 71 innehålla 6 capitel, skrifna af samma hand som Skånelagen; det första af dessa capitel, hvilka äro kända under namn af den Dalbyska förordningen 13), och efter denna handskrift äro aftryckta i I. Add. C (sidd. 224-227), är prydt med en röd och gul begynnelsebokstaf af 5 raders höjd; capp. 2 o. följ. äro försedda med rubriker, hvilka jag ej funnit skäl att aftrycka¹⁴). Andra sidan af fol. 71, samt fol. 72 innehålla historiska antekningar af 14:de århundradet, af hvilka den sista meddelar den underrättelse, att år 1393 "obiit albertus nicholaj proconsul malmöghæ". — Angående orthographien i denna handskrift må anmärkas att th ofta förekommer i stället för t, t. ex. ath, annæth, sith eith, cummith, brythær, mathæ, witha &c.; h tillsättes eller utelemnas ofta i början af ord, i synnerhet framför m, t. ex. hathulkuna, hoc, hup, hyfmær, hæcki, hwarith, hwet, hwraka, hwranglica, iælpa, ialdo (d. ä. hioldo), wath, wilkith &c.; ihalpa förekommer för hialpa och ihona på flera ställen för hiona.

En i 18:de århundradet gjord afskrift på papper af denne codex finnes i Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn, sign. N:r 1302 i 4:0 af nya Kongl. samlingen. På första bladet har afskrifvaren sjelf anteknat: Ex Cod. Membr. LL. Scan. in Arch. Ant. Holm. B. 69. Afskriften innehåller kyrkrätten och Skånelagen, men ej det som i originalet är tillagdt efter Skånelagens slut. Vid Skånelagen är i brädden anteknad indelningen i 17 böcker.

6. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergaments- och papperscodex, sign. B 74, är omtalad i företalet till Visby sjörätt sid. LIX, der det äfven är anfördt att den gamle pergamentscodex, utgörande 90 blad (foll. 28-117), innehåller Skånelagen och Skånska kyrkrätten, skrifna i slutet af 14:de århundradet. Bland de antekningar från 16:de århundradet, som finnas på pappersbladen i början, läses fol. 11 ett stycke af den så kallade Dalbyska förordningen, eller I. Add. C1), och fol. 16 två små stycken om grundegods och urbota mål (I. Add. F. 5 och B. 6); dessa stycken har jag i noterna beteknat med Ea. Derigenom att första bladet blifvit bortskuret, har början af Skånelagen, intill orden um fathur. sum mothon &c., cap. 4, gått förlorad; det som sålunda fattas, har blifvit tillagdt i 16:de århundradet på de två nästföregående pappersbladen²). Skånelagen har ingen annan indelning än i 234 capitel, hvilka hafva gula, röda eller gröna begynnelsebokstäfver, merendels börja på ny rad och hafva rubriker, men ej äro nummererade; några capitel äro blott utmärkta med rubriker i brådden. Cap. 185 förbigås här; capp. 209-213 förekomma i samma ordning som i cod. 5. Här tilläggas efter cap. 147 de tre capitlen om

¹¹⁾ Se not. 44 sid. 193.

¹²⁾ Jfr. not. 2 sid. 232.

¹³⁾ Jfr. not. 18 sid. 224.

¹⁴⁾ Cap. 2 har rubr. hwilkin man sum kuna fan; cap. 2 blott fan man, o. s. v.

¹⁾ Jfr. not. 18 sid. 224.

²⁾ Jfr. not. 1 sid. 3; not. 25 s. 6.

järnbörd (Add. B. 2-4); med det sista af dessa sammanhänger cap. 1483). Efter Skånelagens slut följa, foll. 99-101, i sammanhang dermed och af samma hand skrifna, ett capitel med rubrik vm mandrap, och två vm botlös mal, de samma som efter cod. 4 äro aftryckta i I. Add. B. 5-7. I slutet af fol. 101 läses rubriken: Thætta ær vm ærchibiscops ræt, hvilken hörer till Skånska kyrkrätten, som börjas fol. 102, och är skrifven af samma hand som Skånelagen; efter fol. 105 har ett blad, innehållande en del af capp. 16, 17, gått förloradt⁴); det som är i behåll, är deladt i 13 capitel, af hvilka det första sammanhänger med öfverskriften: Thætta ær ræt thæn &c., men de öfriga äro utmärkta med gröna, gula eller röda begynnelsebokstäfver. Det som fattas i den gamla handskriften har, jämte det följande till textens slut, blifvit på ett efteråt insatt blad (117) tillagdt af samma hand som skrifvit cod. 9, hvilken nedanför skall omtalas, och således omkring år 1430 (i noterna beteknadt med Eb); och dessutom hafva emellan de två sista nu i behåll varande bladen af den gamla handskriften (106 och 116) blifvit insatta 9 blad, af hvilka de två första (107, 108) innehålla ej blott det som i den gamla handskriften fattas af kyrkrätten, utan äfven det följande af texten, jämte epilogen, afskrifvet efter den gamla handskriften (beteknadt med Ea), och foll. 109-115 ett stycke med rubrik: Thettæ ær lethingss ræt⁶), och den äldre Danska gårdsrätten⁶) samt, på sista sidan, med rubriken Tabula, början af en förtekning på capitlen i Skånelagen, hvilken förtekning dock ej ordentligt svarar mot capitlen i texten. Vid slutet af gårdsrätten är med rödt bläck skrifvet: completum est per manus laurentij iohannis presbyteri Anno domini mcdlx*, hvilket gäller om det som, enligt hvad nu är anfördt, blifvit, allt af samma hand, skrifvet på de 9 bladen; men vid slutet af kyrkrätten foll. 108, 109, är af en senare hand i början af 16:de århundradet anteknadt: j alle skifthe som vtarffinghe ære &c., och: en mandz bood ær XXX gode march &c., hvilka två stycken läsas i I. Add. F. 2, 1; det förra har jag beteknat med Ea, det senare, som här är defekt, derigenom att de sista raderna, som varit skrifna i nedersta kanten af bladet, blifvit bortskurna, med Eb, derför att samma stycke förekommer fullständigt i det följande, fol. 134. Angående orthographien i den gamla handskriften må anmärkas att a merendels förekommer i slutet af infinitiver och andra ord, der annars & brukas, t. ex. hafua, lata, göra, gialda, thrithia, öra, scatha &c.; att n ofta förekommer i slutet och äfven stundom inuti ord, t.ex. æn, gan, hældæn, bæna &c.; att h ofta finnes i början af ord, dit det ej hörer, men stundom på sådana ställen blifvit utplånadt, t. ex. ha, hoc, hækki, haftni, höræs bot, hvigth &c. På många ställen äro ord tillagda öfver raden eller i brädden, eller andra ändringar gjorda af samma hand som skrifvit den ofvannämnde cod. 9; de mest anmärkningsvärda af dessa ändringar finnas i I. 207

³⁾ Jfr. not. 1 sid. 141; not. 65 s. 218. 4) Se not. 23 sid. 375; not. 41 s. 378.

⁶⁾ Se K. Rosenvinge, Gamle Danske Love, V. sidd. 23 o. folj.

⁵⁾ Efter denna handskrift aftryckt i K. Anchers *Lookist.*, II. sidd. 567, 568.

och 214; på det förra af dessa ställen har utan tvifvel, så väl som på det senare, stadgandet om järnbörd blifvit utplånadt⁷). — I slutet af boken äro på papper i slutet af 15:de århundradet skrifna åtskilliga stadgar, af hvilka den första, som börjas fol. 118, är Konung Eriks af Pommern och Drottning Margaretas fiskeristadga, i 60 med Arabiska siffror i brädden nummererade. och till en del äfven med rubriker försedda capitel, jämte en med rödt bläck skrifven ofullständig capitelförtekning; denna stadga har jag aftryckt i V. 5. efter en annan handskrift, cod. 14. Derefter följa fol. 124 Konung Eriks privilegier för Malmö af 14158), och fol. 129 Skånska stadsrätten med en lång rubrik⁹). Denna stadsrätt, hvilken jag aftryckt efter cod. 7, har här 57 capitel, som börjas på ny rad och hafva rubriker och röda begynnelsebokstäfver, men ej äro nummererade. Här förbigås, likasom i många andra handskrifter, cap. 17, och cap. 53 har fått sin plats i slutet. Likasom i cod. 13, med hvilken texten i stadsrätten här öfverensstämmer, är här efter stadsrättens slut, fol. 134, och i sammanhang dermed, tillagdt samma stycke om mansbot, I. Add. F. 1, som, enligt hvad förut är anfördt, finnes af senare hand tillagdt på ett annat ställe i denna bok; jag har beteknat detta tillägg med Ea. Fol. 135 läsas några antekningar som börjas: Jtem Hwilken annen kaller skalk &c., och äro hämtade ur ett af de föregifna brefven af 1487, som strax skola omtalas. Foll. 136-149 läsas tre Kongl. bref innehållande privilegier och andra stadgar för Malmö, nemligen ett af Christoffer gifvet 1466, samt två af Hans, hvilka hafva samma datum, eller Julianas dag (d. 16 Februarii) 1487, men ej äro annat än utdrag af K. Christoffers privilegier eller stadsrätt för Köpenhamn af 1443, hvilken författning någon företagit sig att dela i två stycken, båda försedda med samma öfverskrift, inledning och datum som finnes i K. Hans's allmänna Danska stadsrätt¹⁰). Fol. 149 börjas en stadga, som, enligt hvad rubriken innehåller, skulle upläsas för dem som besökte höstmarknaden i Malmö. Denna stadga har jag ansett böra här meddelas, och derför aftryckt efter denna handskrift i V. 6. Foll. 155-164 innehålla Visby sjörätt på Plattyska, skrifven af annan hand än det föregående; och slutligen läses sidd. 165 o. följ. ett K. Christian III:s bref, gifvet i Lund år 1540, jämte några smärre antekningar från 16:de århundradet.

7. En Herr Kammarherren Grefve C. E. M. Holsteins boksamling på Ledreborg i Danmark tillhörig pergamentscodex i Franskt band, sign. N:r 12, har 114 blad af 5½ tums höjd och 4½ tums bredd. Om denna handskrift har först i Historisk Museum, udgivet af T. A. Becker, första bandet, Köpenhamn 1848,

Stadsret", ehuru författaren ytrar tvifvelsmål mot denna förmenta stadsrätts äkthet, och rätteligen upgifver dess källa. Christoffers privilegier för Köpenhamn läsas i samma bok sidd. 145 o. följ., och K. Hans's allmänna stadsrätt, jämförd med den förmenta Malmöska stadsrätten, sidd. 522 o. följ.

⁷⁾ Se not. 76 sid. 191; nott. 29, 35 s. 199.

⁸⁾ Tryckta hos K. Rosenvinge, anf. st. sidd. 84 o. följ.

⁹⁾ Se nott. 2, 9 sid. 399.

Dessa föregifna bref af K. Hans för Malmö omtalas af K. Rosenvinge, anf. st. sidd. LIII-LV, under namn af "den Malmöske

sidd. 52, 53, underrättelse blifvit meddelad genom en af K. Rosenvinge författad beskrifning. På ett pappersblad i början af boken finnes Grefliga Holsteinska vapnet i kopparstick. På bandets rygg äro tryckta bokstäfverna J. L. H. (Johan Ludvig Holstein). Foll. 1-8 läses en i medlet af 15:de århundradet skrifven förtekning på innehållet af capitlen i Skånelagen och de derester följande af samma hand som Skånelagen skrifna stycken, hvilket alltsamman i denna förtekning delas i fyra böcker. Foll. 9-70 innehålla Skånelagen, skrifven i medlet af 14:de århundradet. Här finnes ingen annan indelning än i 233 capitel, som hafva omväxlande röda eller blå, med blå eller röda streck prydda begynnelsebokstäfver, samt rubriker, hvilka dock på några ställen saknas, ehuru rum är lemnadt öppet för dem. Slutet af cap. 49 öfverensstämmer här med Add. C. 51). Efter cap. 147 tilläggas de 3 capitlen om järnbörd (Add. B. 2-4). Cap. 168 förbigås, men detta capitel, äfvensom en del af cap. 152), är tillagdt i nedra kanten af bladet, af samma yngre hand som skrifvit innehållsförtekningen. Capp. 209-213 förekomma i samma ordning som i cod. 5. Stadgandet om järnbörd är på de flesta ställen ändradt till nämnd, men qvarstår i capp. 141 och 152, likasom i kyrkrätten cap. 11; skra qvarstår i I. 118 och III. 13. Äfven må anmärkas att här öfverallt nämnes biscop i stället för grchibiscop, hvilken omständighet dock ej är af någon vigt3). Efter Skånelagens slut följa, i sammanhang dermed, foll. 70-72, 3 capitel svarande mot LAdd. B.5-7, dock så att det andra af dessa capitel svarar mot Add. B. 6 samt en del af B. 7, och det sista börjar med orden: Far man thæt lyte, i B. 7. Vid slutet af dessa tillägg, fol. 72, är med rödt bläck skrifvet: Hære*) ændæs skanungæ logh. Oc byriæs kirkiælogh. Derefter följer kyrkrätten i 17 capitel, utmärkta på samma sätt som i Skånelagen. Efter kyrkrättens slut fol. 77 följa 9 capitel, af hvilka de 5 första äro de samma som efter cod. 5 äro tryckta i I. Add. C. 1-4, 6, och de följande 4 äro efter denna handskrift tryckta i I. Add. D. 1-4 (sidd. 228-230). Att Add. C. 5. är förbigånget, kommer naturligtvis deraf, att, såsom förut är anmärkt, dess innehåll här är uptaget i Skånelagens text. Fol 79 börjas, med rubrik: Thættæ ær thæn logh ær konung erek konungs cristofær sun gaf i worthungæ borgh æfter allæ danæ rath. oc the withær tokæ, den bekanta Vordingborgska förordningen, gifven thorsdagen näst före palmsöndagen 1282 (hvilket årtal här i epi-

¹⁾ Jfr. not. 67 sid. 38.

²⁾ Jfr. not. 10 sid. 15.

³⁾ Thorson (anf. st. sid. 14) finner häri "et Fingerpeg om skriftlig Optegnelse af Loven og Kirkeloven, före år 1104 då arkebiskopsvärdigheten infördes. Uplandslagen namner i Kyrkbalken, der fråga är om biskopens rättsförhållanden inom stiftet, aldrig ärkebiskopen; endast i KgB. 3, der ärkebiskopen omtalas jämte de öfriga biskoparne, förekommer denna hans högre titel. 4) D. ä. hær; jfr. Gloss. 1 ordet hær.

Deraf kan dock alldeles icke dragas den slutsats, att Kyrkbalken skulle vara äldre än de öfriga balkarne af Uplandslagen, hvilket också vore rakt stridande mot hvad Konung Birger sjelf uttryckligen säger i sitt företal (sid. 7). I sjelfva öfverskriften till Skånska kyrkrätten kallas Åskil i de äldsta handskrifterna biskop och ej ärkebiskop; likväl lärer väl ingen kunna häri finna ett "Fingerpeg" derom, att denna öfverskrift skulle vara författad före år 1104.

logen är riktigt utmärkt med 1281 vintrar oc tolf vkær) 5). Denna förordning antages hafva varit gifven endast för Seland6), men den har utan tvifvel äfven gällt i Skåne7); då den likväl uppenbarligen icke tillhört detta landskap särskildt8), har jag lika litet funnit mig böra här intaga denna, som andra förordningar, hvilka ej varit särskildt gifna åt Skåne. Foll. 81-85 innehålla samme Konung Eriks förordning för Skåne, gifven i Nyborg fredagen näst före pingst-

6) K. Ancher, anf. st. sidd. 510, 512. K. Rosenvinge, Grundrids af den danske Retshistorie, I. sid. 42. Regesta diplom. hist. Dan. 1. c.

7) Att förordningen tillhört Seland ensamt, har väl ej rimligen kunnat slutas deraf, att Gemen tryckt den bland bilagorna till Selandslagen. Då det på ett ställe i förordningen, sådan den lyder hos Gemen, heter: ⁿböte han koningen xl. mark rede penninge thette ær ræth siælantz low", så är detta i ofvannämnda handskrift, så väl som i andra handskrifter af Skånelagen, der denna förordning är införd, sålunda ändradt: "böte konunge fyritiughu marc. sua gothæ sum sæx marc oc tiughu. oc siæxtæn örtogh i rethæ pænningæ. Thættæ ær i skanungæ logh". Alldeles på samma sätt förhåller det sig med den samma år (1282) på Olofs dag i Nyborg gifna förordningen, som finnes tryckt på Latin i de äldsta editionerna af Jutska lagen, under titel Constitutio Erici regis dacie, och anses tillhöra Jutland (Ancher anf. st. sidd. 513, 514; K. Rosenvinge, anf. st.; jfr. Regesta N:r 1304); ty då i den tryckta texten står om samma fall som i förutnämnda förordning: "et xl (marcas) soluat regi", så tillägges härvid

i handskrifter af Skånelagen (t. ex. i cod. 9 fol. 91): ita tamen quod emenda pecuniaria in singulis causis in dyocesi lundensi intelligatur sicut ibidem consuetum est ab antiquo et in consilio aput worthingeborgh publice dictum fuit; och likaså tillägges i den Danska öfversättningen af denna förordning (i cod. 12): tho suo at the sculæ ywer allæ saghænæ scuthes i lundæ biscops dömæ sua som ther ær ræt til of æreldæ. Om ock upgiften att det anförda undantaget för Skåne blifvit uttryckligen stadgadt på riksdagen i Vordingborg, ej kan anses för fullt tillförlitlig, så kan dock af detta tillägg med säkerhet slutas att denna förordning, ej mindre än den nyssnämnda, varit gällande äfven i Skåne.

8) I förutnämnda beskrifning omtalar K. Rosenvinge ifrågavarande förordning, sådan den lyder i denna handskrift, såsom "Erik Glippings förordning för Skåne af 1282", med anmärkning att man hittills endast känt två förordningar af det året för Seland och Jutland. Af ifrågavarande handskrift lärer man likväl icke att känna någon särskild förordning för Skåne af 1282; och då man hittills trott sig känna två förordningar af det året för Seland och Jutland, så härrörer detta endast deraf, att, ehuru det ej kunnat vara obekant att nämnda förordningar ofta finnas äfven i handskrifter af Skånelagen, t. ex. i cod. 9, man likväl ej gjort sig besvär att taga närmare kännedom om dessa handskrifter, då man lätt hade kunnat finna att båda dessa förordningar gällt äfven i Skåne, såsom i nästföregående not blifvit visadt. Huru de olikheter och tillägg, som finnas i de Skånska handskrifterna af nämnda förordningar än må hafva tillkommit, så förekomma de emedlertid allmänt i sådana handskrifter, och den nu ifrågavarande handskriften företer således, hvad den Vordingborgska förordningen beträffar, i denna del ingen ting ovanligt.

⁵⁾ Texten i denna förordning består af 2 stycken, af hvilka det första börjas: Тнæt hauær oc konung iat riket. at ængen man scal fangæs «c., och det andra: Тнæt hauær oc konung iat. at hans bref scal ofnæængen man giuæs &c. Detta bör anmärkas derför, att denna förordning ofta förekommer i handskrifter af Skånelagen, merendels det senare stycket ensamt, utan öfverskrift eller epilog. Jfr. K. Anchers *jurid.* Skrifter, I. sid. 506. Den finnes tryckt bland tilläggen i Gemens edition af Selandslagen, Köpenhamn 1505, näst ester kyrkrätten, under titel konigs Ericks hant fæstning, och är anförd i Regesta diplomatica historiæ Danicæ, Tom. I. under N:r 1299.

afton (d. 26 Maj) 1284, i 14 capitel, hvilka äro utmärkta på samma sätt som i Skånelagen; denna förordning är tryckt i V. 3, hvarvid denna handskrift blifvit lagd till grund. De nu nämnda tilläggen äro skrifna af samma hand som Skånelagen. Jag har förut tillkännagisvit att jag anser denna handskrift vara från medlet af 14:de århundradet. Stilen kunde väl synas gifva anledning till att antaga att handskriften vore något äldre, hvilket icke heller motsäges af orthographien; men oredan i språkformer är här alltför stor och ofta förekommande, att medgifva ett sådant antagande. Ej sällan hafva gamla ord, hvilkas bemärkelse börjat blifva mindre allmänt känd, blifvit utbytta mot andra; sålunda läses här giue på flera ställen för sæliæ, dughær för met (I. 63, 74), suæriæ för mite, plögher för ær (86), byrth för kyni, thræl for hionæ annopoct, foghæt for bryti, wirthæ for mætæ, fælæth for flot (160). Äfven förekommer ofta thæn för hin, sum för ær, nokær för annær. — På andra sidan af fol. 85 följer en af en annan men samtidig hand med mycket fin stil skrifven Latinsk afhandling, som börjas: Hunc librum dicitur aristotiles composuisse in senectute sua &c., och uptager äfven de två nästföljande bladen. Foll. 88-98 innéhålla Skånska stadsrätten, skrifven i slutet af 14:de århundradet. Denna lag har rubriken Biærke ræt, och är indelad i 57 onummererade capitel med rubriker och omväxlande röda eller gröna begynnelsebokstäfver; hvarvid må anmärkas att cap. 35, som börjas med orden Thette ær lunde ræt, har en större begynnelsebokstaf än de öfriga capitlen, lika med den i stadsrättens början⁹). Texten af cap. 36 är här förbigången; men att detta skett af mistag, och att detta capitel ej kan anses såsom först i yngre handskrifter tillagdt, är klart deraf, att här finnes capitlets rubrik, skrifven i slutet af ett blad; då skrifvaren skolat börja på det följande bladet, har han råkat göra ett språng till texten af det följande capitlet, hvilket sålunda kommit att sakna rubrik¹⁰). Likaså är här af mistag öfverhöppadt ett stycke af cap. 56, hvilket, såsom af sammanhanget är uppenbart, icke heller kan vara ett tillägg i andra handskrifter¹¹). Vid cap. 46 är ett stycke, som finnes i andra handskrifter, men möjligen kan vara ett senare tillägg, skrifvet i bladets nedra kant af samma hand som skrifvit innehållsför(ekningen¹²). Efter stadsrättens slut följer ett stycke på Latin: Acta sunt hec temporibus Waldemari &c., hvilket måste hafva afseende på det föregående, och således innehåller en underrättelse om tiden, då denna stadsrätt blifvit antingen stadgad eller, möjligen efter deri gjorda ändringar eller tillägg, stadfästad. Härom skall framdeles ytterligare talas. Angående beskaffenheten af denna handskrift af stadsrätten må anmärkas att stilen, hvaraf Tab. II visar prof, väl vid första ögonkastet har någon likhet med

ett språng från ordet dyrt i midten af capitlet, till samma ord närmare capitlets slut. Så har det merendels tillgått, då i handskrifter hela rader blifvit af mistag förbigångna.

⁹⁾ Jfr. hvad i företalet till VSjöR. sid. L not. 23, s. LVIII, LXVII, XCIII blifvit anfördt om den verkan orden dit is gjort på afskrifvare. 10) Jfr. not. 41 sid. 415.

¹¹⁾ Jfr. not. 40 sid. 427. Skrifvaren har gjort 12) Se not. 32 sid. 420.

den i Skånelagen, men vid närmare granskning genast visar sig vara omkring 50 år yngre; äfvensom orthographien röjer inflytandet af en senare tid, såsom då här ofta förekommer e eller er i slutet af ord, t. ex. mare, halde, gothe manne, caller, anner &c.; likaså d för t, såsom böde, gider, hedir, sködas; th för t, såsom ath, ather, borth, fasthe, lathe, sith; stundom g eller gh för k, såsom sag, taghe, agnebagh, broghum, och o för a, såsom bothe, holde, nothe, swo, wold. Äfven förekomma här på flera ställen smärre fel, men i det hela är denna handskrift den bästa som finnes af stadsrätten, likasom den otvifvelaktigt är den äldsta kända, då Ärkebiskop Peters bref af 1346, som framdeles skall omtalas, ej finnes i behåll, om det verkligen någonsin funnits; och jag har derför ej kunnat tveka att vid stadsrättens tryckning lägga denna handskrift till grund. — Efter stadsrättens slut fol. 98 börjas antekningar med cursif skrift (eller sådan, som vanligen brukades i diplomer), hvilka fortfara af samma hand till bokens slut. Att dessa antekningar äro samtidiga med stadsrätten, om ej skrifna af samma hand, är uppenbart deraf, att den första af dessa antekningar har en rubrik, som är skrifven af samma hand som stadsrätten och dess rubriker, och de i dessa antekningar förekommande röda och gröna begynnelsebokstäfver äro ock tillsatta af samma hand som skrifvit begynnelsebokstäfverna i stadsrätten. Det första af de sålunda här tillagda stycken har rubriken Logh vm giæld at kræfue, och är tryckt efter denna handskrift i I. Add. D. 5 (sid. 230). Derefter följer foll. 99-109 under rubrik: Her ære mannighe sagher, ett utdrag ur den äldre Selandslagen, utgörande II. 2-26 i Anchers edition, eller capp. 25-49 hos Thorsen¹³). Fol. 109 börjas den så kallade Vitherlagsrätten, K. Knut den stores gårdsrätt eller krigslag, eller egentligen ett i K. Knut Valdemars sons tid af Ärkebiskop Absalon författadt utdrag deraf¹4); den har här rubriken: *Jncipit statutum kanuti regis filij* maldemari regis et archiepiscopi absolonis quod dicitur metherlax ræt. Fol. 113 läses ett stycke som börjas: Far man æffter hionæ sinu, och öfverensstämmer med SkåneL. cap. 129; andra sidan af samma blad innehåller en släg*t*tasla; fol. 114 ett stycke, med rubrik: Vm slægefræthe börn, som ester denna handskrift är tryckt i I. Add. D. 6 (sid. 230), och hvilket i cod. 9 och flera handskrifter blifvit inflickadt i K. Eriks förordning för Skåne af 1284, dit det uppenbarligen icke hörer¹⁵); vidare ett stycke som börjas: Æn tho at swo kommer til at hin ther man dræper &c., hvilket hörer till I. Add. B. 5, som finnes fullständigt i denna handskrift foll. 70, 71; samt slutligen, med rubrik: Log vm skiffte effter bonden, på 8 rader början af I. Add. C. 2, hvilket äfven finnes fullständigt i denna handskrift foll. 77, 78.

så ofta förekommer tillsamman med Skåne-

¹³⁾ K. Anchers Lovhist., I. sidd. 556 o. följ. Thorsen, Valdemars Sallandske Lov, sidd. 26 o. följ. Detta svarar mot II. 16-40 i den så kallade Arfboken, hvarom framdeles skall talas, och torde kunna anses som en början till det fullständigare utdrag af den äldre SelL., som i yngre handskrifter 15) Jfr. not. 44 sid. 50; not. 67 s. 230.

¹⁴⁾ Se K. Rosenvinge, Gamle Danske Love, V. sidd. 2 o. följ. Den sammes Retshist., I. sid. 28. K. Ancher, Jurid. Skrifter, I. sidd. 24 o. följ.

- 8. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex af 45 tums höjd och 35 tums bredd, sign. N:r 66 i 8:0 af nya Kongl. samlingen. Denna i träpermar, hvilka fordom varit öfverdragna med skinn, inbundna handskrift innehåller Henrik Harpestrengs Danska läkebok från början af 14:de århundradet, såsom handskriftens ålder utan tvifvel riktigt bedömes af Chr. Molbech, som efter denna handskrift utgifvit Harpestrengs arbete¹). I början af boken äro insatta fem till nämnda handskrift icke hörande blad, hvilka innehålla Skånska kyrkrätten, skrifven med fin cursifstil (eller diplomskrift) i slutet af 14:de århundradet2), men defekt, derigenom att ett blad i början är bortrifvet, så att det som här finnes, börjas med orden oc warthær thæt kært, cap. 5; och efteråt äro tre blad (och ej blott två, såsom Molbech säger) bortskurna, hvarigenom äfven slutet af kyrkrätten gått förloradt, dock ei mera än att här finnes till och med orden: mæth sin en eth ællær, cap. 173). Det som finnes i behåll, är deladt i 21 capitel, hvilka börjas på ny rad med rubriker och röda begynnelsebokstäfver; stundom äro ett eller två ord i capitlens början skrifna med rödt bläck4).
- 9. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex, sign. N:r 136 ex donationibus variorum. Denne codex, som af Grefve Christian Rantzau år 1731 blifvit skänkt till nämnda bibliothek, har 158 blad af 84 tums höjd och 61 tums bredd, bundna i Franskt band. Om handskriftens ålder uplyser en af samma hand som skrifvit allt det öfriga i denna bok, vid kyrkrättens slut fol. 149 tillagd antekning på fyra rader, hvilken blifvit utplånad, men hvaraf dock så mycket kan läsas, att det väsendtliga af dess innehåll ei är minsta tvifvelsmål underkastadt. Hvad som lyckats mig att läsa, lyder sålunda:

Pawel loot skriwa thesse logh*bog*h som Jepp swale ars) efftæ gwtz biwrth thusand ar. fire hundrath ar ok vppa thet thrædinghende:

Det som här är tryckt med cursif stil är alldeles tydligt; de med antiqva tryckta bokstäfverna äro mindre tydliga; att boken blifvit skrifven år 1430 är emedlertid klart. Att denna antekning blifvit utplånad af någon som velat att handskriften skulle anses vara vida äldre, är uppenbart, likasom det är alldeles otvifvelaktigt att detta skett innan boken kom i Universitets-Bibliothekets ego. Likväl blef K. Ancher ej härigenom bedragen, ty ehuru mycket han värderade denna handskrift⁶) och ehuru osäker han var i bedömande

¹⁾ Se Henrik Harpestrengs Danske Læge- 3) Jfr. not. 8 sid. 360; not. 48 s. 378. bog udg. of Chr. Molbech, Köpenhamn 4) Jfr. Thorsen, Sk. Lov, sidd. 259-264, 1826, sidd. 8 o. följ.

²⁾ Molbech (anf. st. sid. 9) antager att denna handskrift är uden Tvivi af samme Alder, 5) Detta ord är af skrifvaren egenhändigt tilleller maaske endog noget ældre än handskriften af Harpestrengs arbete.

der kyrkrätten efter denna handskrift är aftryckt.

satt i brädden.

⁶⁾ Då Ancher säger att "paa endeel Ste-

af handskrifters ålder, erkände han dock att denna handskrift var "ikke meget gammelⁿ¹); likväl omtalar han densamma på andra ställen så, som vore den en af de áldsta⁸). Efter det blad, som innehåller nämnda antekning, hafva tre pergamentsblad blifvit bortskurna; tilläfventyrs har här varit skrifvet något som vitnade mot handskriftens höga ålder, och derför måste undanrödjas. Stilen i denna handskrift, hvaraf Tab. II visar prof, är stor och tydlig, men ei synnerligen vacker; bläcket är brunaktigt. Bladen äro af skrifvaren egenhändigt nummererade med .A. j. till .A. xx., .b. j. &c. till och med .h. ix, d. ä. 149°); de 9 sista bladen, som uptagas af en förtekning ösver bokens innehåll, af samma hand som det föregående, men med finare stil, äro ej nummererade. Skånelagen, som uptager de 73 första bladen, har ingen indelning i böcker. I början finnes ett stort grönt F, prydt med röda streck; capitlen, hvilkas antal är 228, äro onummererade, och endast utmärkta med omväxlande röda eller gröna begynnelsebokstäfver. Cap. 20 kommer här efter cap. 35 i texten. I cap. 68 görs ett språng till nästföljande capitlet, hvarigenom de sista raderna af cap. 69 upflyttas till föregående capitlet 10). Efter cap. 91 är här, likasom i många yngre handskrifter, infördt det capitel om dråpsböter, som finnes bland tilläggen i slutet af cod. 4 (I. Add. B. 5)11). Efter cap. 133 är tillagdt ett capitel: Aldir then cost &c., som efter denna handskrift är tryckt i I. Add. E. 1 (sid. 231); efter cap. 147 de tre capitlen om järnbörd (Add. B. 2-4) samt efter cap. 207 ett capitel: Takir man kuna &c., hvilket efter denna handskrift är tryckt i Add. E. 2 (sid. 231). Capp. 209-213 förekomma i samma ordning som i cod. 5. Efter Skånelagens slut fol. 73 följa, i sammanhang dermed, de två capitlen om urbota mål (I. Add. B. 6, 7). Foll. 75-77 läses Konung Valdemars förordning för Skåne om järnbördens afskaffande, utan öfverskrift, i 4 capitel, hvilka, med undantag af det första, hafva röda eller gröna begynnelsebokstäfver; denna förordning är i V. 2 aftryckt efter ifrågavarande handskrift. Fol. 77 börjas K. Erik Christofferssons (Glippings) förordning, gifven i Vordingborg, såsom här upgifves, thorsdagen näst före palmsöndagen 1281, ehuru

der synes Læsningen rigtigere her end ellers", anför han egentligen blott två prof såsom bevis för denna mening, nemligen att här läses marcum för mahum, I. 202, och stutha bot for skiffthebodh, 213 (jfr. not. 13 sid. 188; not. 64 s. 196). Härvid är dock att märka att läsarten marcum är uppenbart oriktig; hvad åter stutha bot beträffar har Ancher blott jämfört Gemens edition, och ehuru så väl dennas som handskriftens läsart skulle kunna försvaras, är dock intet tvisvel derom att läsarten skuta bot, som finnes i de äldsta handskrifterna äfvensom i många yngre, är den rätta, fastän senare afskrifvare, som ej förstått detta ord, ändrat det till stutha bot eller skiftæ bot. 11) Jfr. not. 69 sid. 84.

⁷⁾ Jurid. Skrifter, I. sid. 93.

⁸⁾ Anf. st. sid. 96 nämner han cod. Arnæ-Magn. 41 i 4:0 (N:r 4 i denna förtekning) såsom "den ældste (nemligen af dem som han der upräknat), og maaske ældre end den Rantzovske"; och sid. 447 talar han om "vore to ældste Haandskrifter af skaansk Lov, nemlig den runiske og den Rantzovske".

⁹⁾ Första bladet är vid nummereringen förbigånget; deremot är numren E. xij öfverhoppad, hvarigenom nummereringen sedan öfverensstämmer med bladens verkliga antal.

¹⁰⁾ Se nott. 37, 58 sid. 54.

1282 är det rätta årtalet¹²). Denna förordning har här ingen öfverskrift, utan endast en större grön och röd begynnelsebokstaf, och börjas sålunda: Thette hawir konung iett sit rike. at hans breff skal vppa ingin man gewis &c. Foll. 79-85 innehålla sistnämnde Konungs förordning för Skåne af 1284 (V. 3) i 15 capitel, med omväxlande gröna eller röda begynnelsebokstäfver; sista capitlet, hvilket på samma ställe förekommer i flera yngre handskrifter, hörer dock icke till denna förordning; det är samma capitel som efter cod. 7 är aftryckt i I. Add. D. 613). Fol. 85 börjas Vitherlagsrätten; fol. 88 ett stycke på Latin, som börjas: Siquis impetitus fuerit a rege super crimine leso (sic) maiestatis 14); fol. 90 K. Erik Christofferssons förordning gifven i Nyborg på Olofs dag 1282, på Latin¹⁵). Fol. 93 K. Eriks bref till inbyggarne i Bara härad i Skåne, på Latin, hvilket bref i V. 4 är aftryckt efter denna handskrift. Fol. 95 läses epilogen till Skånska kyrkrätten: Thenne ret war sattir &c. 16), hvilken sålunda fått utseende att höra till den så kallade Arfboken, som näst derefter följer. Detta synes hafva sålunda tillkommit, att i någon äldre handskrift arfboken följt näst efter kyrkrätten, och en afskrifvare trott ifrågavarande stycke höra icke till det nästföregående (kyrkrätten) utan till det efterföljande (arfboken). Samma oreda igenfinnes i flera med denna beslägtade handskrifter, som framdeles skola omtalas. Fol. 96 börjas den nyssnämnda så kallade Arfboken, hvilken ej är annat än en del af den yngre Selandslagen; iag skall framdeles närmare redogöra för beskaffenheten af detta utdrag, hvilket jag funnit ej böra inblandas i en edition af Skånelagen. Fol. 135 börjas Skånska stadsrätten, som har en större grön och röd begynnelsebokstaf, men ingen rubrik; den är indelad i 31 onummererade capitel, med omväxlande gröna eller röda begynnelsebokstäfver; cap. 55 i den här tryckta texten förbigås. Fol. 144 Skånska kyrkrätten i 12 capitel, utmärkta på samma sätt som i stadsrätten; förra hälften af cap. 13, hvilken innehåller stadganden om järnbörd i drapmål, är här utesluten, och i det som här qvarstår af samma capitel är nämnd satt i stället för järn¹⁷), hvilket senare deremot i sjelfva Skånelagen qvarstår. Epilogen saknas här, men har, såsom förut är anmärkt, fått plats på ett annat ställe i boken. Vid kyrkrättens slut fol. 149 finnes den förutnämnda utplånade antekningen, och foll. 150-158 den äfven förut omnämnda innehållsförtekningen, hvilken i så måtto är ofullständig, att den ej uptager capitlen i kyrkrätten, troligen af den anledning, att på sista bladet ej var plats öfrig för mer än tre rader. Hvad här är skrifvet på Latin foll. 88-95 är icke uptaget i förtekningen, som här har öppet rum lemnadt. Öfver de blad af innehållsförtekningen som höra till Skånelagen, är såsom kolumntitel med rödt bläck skrifvet liber primus; öfver de sista bladen, som angå arf-

15) Se not. 7 sid. XXIV ofvanför.

¹²⁾ Jfr. sidd. XXIII, XXIV ofvanför.

¹³⁾ Jfr. sid. XXVI ofvanför, och not. 67 sid.

^{230;} not. 86 s. 457. 14) Tryckt i K. Anchers Lovkist., II. s. 549, 16) Jfr. not. 1 sid. 379.

^{550,} efter en Upsala Universitets-Bibliothek 17) Jfr. not. 2 sid. 368; not. 41 s. 369.

tillhörig handskrift, som i denna förtekning uptages under N:r 19.

boken och stadsrätten, står deremot liber secundus: hvilket må anmärkas derför, att man i detta skrifvarens infall kunde finna ett bevis att arfboken verkligen utgjort en del af Skånelagen. — Om ock ofvannämnda antekning ej hade lemnat bestämd underrättelse om denna handskrifts ålder, hade ej blott stilen utan äfven orthographien tydligen visat att den ej kan vara äldre än från 15:de århundradet. Väl förekommer här ofta a i slutet af ord, t. ex. döma, föra, lada, standa &c., men deremot brukas d i stället för t, t. ex. adir, böda, gidir, heder, lade, vdan &c.; gh for k, t. ex. bogh, hogh, kragha, soghir &c.; w for g, t. ex. duwer, lawdagh, lawdher, liowerdagh, low, skow, thrædiwue &c.; w framför consonanter för f, t. ex. awlar, hawthe, hewthum, iewna, newne, owna &c.; o för a och tvärtom, t. ex. bordagha, drope, for, honum, motban, worthir, far, gaar, lawe, skarit &c. Icke sällan förekomma nyare språkformer, t. ex. hennes (gen.), henne (acc.), beggis, therres, the (dat. n.), kyrke, cunes, frendirs &c. Att detta äfven gäller om de flesta yngre handskrifter som i det följande skola omtalas, må här en gång för alla anmärkas. Det är klart att det vore både omöjligt och ändamålslöst att på hvart särskildt ställe i noter till texten upräkna alla i yngre handskrifter förekommande olikheter af detta slag. — Med denne codex beslägtade, utan att dock vara afskrifter deraf, äro de handskrifter, som i det följande uptagas under N:r 16, 17, 32, 33 och 42.

En afskrift af den nu beskrifne codex finnes i Köpenhamns Universitets-Bibliothek under N:r 27 i 4:0 af Arne-Magneanska samlingen. Det är en papperscodex, skrifven i början af 18:de århundradet. Öfverst på första bladet i brädden har Arne Magnussen anteknat: Ex scriptum integri Libri pergameni in 4 to. ex bibliotheca Ottonis Comitis Rantzovii¹⁸). Jag har icke funnit någon anledning att betvifla riktigheten af denna Arne Magnussens upgift (hvarvid endast är att anmärka att K. Eriks förordning af 1282 och brefvet till Bara härad äro i afskriften förbigångna); och jag har derför ej funnit skäl att vid denna afskrift fästa vidare upmärksamhet.

En i 18:de århundradet gjord afskrift af den nu nämnda afskriften finnes i Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn, sign. N:r 1308 i 4:0 af nya Kongl. samlingen. I början läses en beskrifning på originalet, der dess nummer genom skriffel upgifves vara 29, i stället för 27. Denna afskrift slutar med K. Eriks förordning af 1284, och har icke det som derefter följer i originalet, med undantag af innehållsförtekningen.

10. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex i skinnband med ett spänne, sign. N:r 3121 i gamla Kongl. samlingen, har 64 blad af $6\frac{1}{2}$ tums höjd och $5\frac{1}{4}$ tums bredd. Innantill på främre permen läses en an-

grundad. Här finnes icke en gång någon anledning dertill, att han låtit skrifva densamma, ehuru detta visserligen icke är omöjligt.

¹⁸⁾ K. Anchers upgift att Arne Magnussen med egen hand gjort denna afskrift (Jurid. Skrifter, I. sid. 94), är alldeles o-

tekning på Latin, innehållande att boken blifvit köpt i Stockholm år 1754; att hon sedan tillhört Danske Conferensrådet Fr. Chr. Sevel, visar katalogen öfver hans efterlemnade bibliothek1). Handskriften, som synes vara från medlet af 15:de århundradet, innehåller i början (foll. 1-3) K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), dock defekt, derigenom att emellan de två första bladen ett blad blifvit bortskuret, så att en del af cap. 2, hela 3 och största delen af 4 gått förlorade2); äfvensom cap. 133) och epilogen saknas; dessa senare stycken kunde väl hafva funnits här, enär efter fol. 3 några blad torde hafva gått förlorade; men då i slutet af nämnda blad plats är öppen för två rader, hvilken troligen ej hade blifvit lemnad om fortsättning af förordningen hade följt på ett annat blad, och dertill kommer att samma stycken saknas i flera handskrifter, så är ingen anledning att tro att de här hafva funnits. Denna förordning är skrifven något senare än sjelfva Skånelagen, och med något gröfre stil, men dock af samma hand som den. Foll. 4-58 innehålla Skånelagen, som börjas med en större röd bokstaf och har 174 capitel, hvilka ej äro nummererade, men börjas med röd bokstaf på ny rad. Indelning i böcker finnes här icke. Emellan foll. 10 och 11 är ett blad bortskuret, hvarigenom största delen af cap. 36, samt det följande inemot slutet af cap. 40 gått förloradt⁴). Efter cap. 147 följer Add. B. 2-4; cap. 158 förbigås. Capp. 209-213 förekomma i samma ordning som i cod. 5. Efter Skånelagens slut fol. 58 följa, utan öfverskrifter, endast såsom nya capitel, två stycken: Dræpær man annar man &c. (I. Add. B. 5) och Botlös mal (Add. B. 6); af det senare fattas dock slutet, derigenom att ett eller flera blad gått förlorade; af hvilken anledning äsven början af kyrkrätten, hvilken uptager de följande bladen, saknas, intill orden: vm wigth warthar, cap. 15); slutet af cap. 17 jämte epilogen finnes här icke heller⁶). Orthographien i denna handskrift röjer väl stundom inflytandet af en senare tid, såsom då här förekommer g för k, d för t, men i allmänhet är det gamla språket här bibehållet mera rent än i flera äldre handskrifter, framför hvilka jag derför gifvit denna plats. Ofta äro ett eller flera ord eller hela rader uteglömda, men af skrifvaren egenhändigt tillagda; sålunda har hela cap. I. 69 blifvit uteglömdt, men tillagdt i nedra och öfra brädden på sådant sätt, att slutet blifvit hänfördt till föregående capitlet, likasom i cod. 97). Skrifvaren har collationerat sin afskrift med en annan handskrift än den som han afskrifvit, och derutur hämtat många rättelser och tillägg.

 En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex i pergamentsband, sign. B 77, har 110 blad af 63 tums höjd och 51 tums bredd. Såsom

¹⁾ Bibliothecæ Sevelianæ ... pars III, Köpenhamn (1780), der denna handskrift finnes uptagen under N:r 37 bland quarter, sid. 4) Jfr. not. 4 sid. 29; not. 53 s. 32. 108.

²⁾ Jfr. not. 27 sid. 450.

³⁾ Sista capitlet (14) finnes dock här, eme- 6) Jfr. not. 58 sid. 379. dan det, likasom i flera handskrifter, fått 7) Jfr. not. 38 sid. 54.

sin plats nast efter cap. 10. Jfr. not. 40 sid. 457.

⁵⁾ Jfr. not. 1 sid. 219; not. 15 s. 221; not. 20 **s.** 358.

bokens egare har fol. 109 anteknat sig N. Sodigh, som år 1578 låtit här skrifva en underrättelse om edgång, hvilken läses foll. 108, 109. Senare egare äro Peder Cristensen och Peder Jenssen, hvilkas namn läsas, det förra på ett pappersblad i början af boken, och det senare fol. 110. De 4 första bladen innehålla gårdsrätten, skrifven i förra hälften af 15:de århundradet, af samma hand som Skånelagen, hvilken, efter två obegagnade sidor, börjas på andra sidan af fol. 5 med ett stort förgyldt F. Skånelagen har 227 onummererade capitel, som hafva rubriker och omväxlande röda eller gröna begynnelsebokstäfver; men här finnes ingen indelning i böcker. För cap. 34 är här lemnadt rum af 6 rader; capp. 125 och 126 förbigås. Efter cap. 147 tillägges Add. B. 2-4. I afseende på orthographien i Skånelagen och de af samma hand skrifna tilläggen må anmärkas att bokstäfver ej sällan utelemnas, t. ex. sm(a)rathæ, try(g)d, dy(l), ha(l)ft, ty(l)tær eth, wap(n), wæ(r)th, æf(t)her &c.; oftaäro hela ord förbigångna, hvilka dock på många ställen äro af skrifvaren egenhändigt tillsatta öfver raden; andra fel äro icke heller sällsynta. Den gamla orthographien är här mera bibehållen än i allmänhet förhållandet är i andra samtidiga handskrifter. Efter Skånelagens slut fol. 54 följa i sammanhang dermed I. Add. B. 5-7; vidare fol. 55, under rubrik: Waldamars logh, förordningen om järnbördens afskaffande (V. 2.); fol. 57, under rubrik: Thænnæ logh war sat innan dalby, I, Add. C. 1-4, 6; fol. 58 I. Add. D. 1-4; fol. 59 Thætæ hauær konung iæt &c., eller K. Eriks Vordingborgska förordning med epilog, som har det oriktiga årtalet 1042 (1041 vintrar och 12 veckor) i stället för 12828); fol. 60 samme Konungs förordning för Skåne af 1284 (V. 3.) med rub-- rik: Vm nyburgs logh, och med tillägg af samma capitel (I. Add. D. 6.) som i cod. 9; fol. 64 Skånska kyrkrätten, med rubriken: Hær byriæs kirkæ logk. Efter kyrkrättens slut fol. 68 läses nederst på bladet rubriken: Hær byriæs biærk, hvarefter Skånska stadsrätten börjas på följande bladet med öfverskriften Thættæ ær thæn ræt &c., som är skrifven med rödt bläck; denna lag slutas fol. 74 med cap. 54; de följande capitlen hafva här ej blifvit skrifna. Fol. 75 innehåller endast några senare tillagda antekningar om mynt m. m. Fol. 76 börjas en Dansk krönika, med rubrik: Hær byriæs gesta danorum pa danka (läs danska) Förstæ konung. Denna krönika, skrifven af samma hand som Skånelagen, börjas: Hwmble war konung i vpsalæ, och slutas fol. 92 med Erik Menved (i början af 14:de århundradet), hvarefter följer, af senare händer tillagd, en fortsättning på vers, som slutas fol. 107 med Christian I. Foll. 108, 109 innehålla det ofvan omtalade stycket om edgång.

12. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex i skinnband, sign. B 72, innehåller 83 blad af 7½ tums höjd och 5½ tums bredd. Sista sidan innehåller en så lydande antekning med rödt bläck af den samme som skrifvit hela boken: Anno domini millesimo quadringentesimo quartodecimo in vigilia beati thome apostoli finitus est iste liber per manus iacobi ma-

⁸⁾ Jfr. sidd. XXIII, XXIV ofvanför.

ghensson villani in malmöghæ. Innantill på främre permen läses namnet Benedictus Oxenstierna. De 6 första bladen innehålla Skånska kyrkrätten, med rubrik: Thettæ ær then ræt &c. Kyrkrättens text är prydd med en större förgylld begynnelsebokstaf, och indelad i 27 capitel, hvilka ei äro nummererade, men hafva omväxlande, med blå eller röda streck utsirade röda eller blå begynnelsebokstäfver, och rubriker bestående af de första orden i capitlen. Hela epilogen: Thennæ ræt war satter &c. är skrifven med rödt bläck. Efter ett obegagnadt blad börjas, med ett stort förgyldt F, Skånelagen, som uptager foll. 8-61. Texten är delad i 239 capitel, utmärkta på samma sätt som i kyrkrätten. Indelning i böcker finnes här ej, om man icke vill så anse, att en större förgylld bokstaf, likasom i början, finnes i capp. 84, 131, 155, 181 och 204 (här 87, 138, 158, 184 och 206); något smärre förgyllda begynnelsebokstäfver hafva cap. 214 och sista stycket af samma capitel (här 216 och 221); på detta sätt äro således 8 afdelningar antydda. En nyare hand har i brädden anteknat den i Hadorphs edition, i enlighet med Gemens, förekommande indelning i böcker och capitel, samt vid slutet af sjelfva lagens text fol. 61 anmärkt: finit. Hadorph. edit. Här hafva capp. 146 och 147, likasom i cod. 5, fått plats efter cap. 180; capp. 209-213 förekomma i samma ordning som i nämnde codex; capp. 13, 151-153 och 185 förbigås. Efter Skånelagens slut följa foll. 62, 63 samma 6 capitel som i cod. 5 (Add. C); det första af dessa har en stor förgylld begynnelsebokstaf. I slutet af fol. 63 läses rubriken till Skånska stadsrätten⁹), hvilken uptager foll. 64-71, och är indelad i 68 capitel, hvilka äro med Arabiska siffror nummererade af samma senare hand som förut är omtalad; cap. 53 i den af mig tryckta texten har här, likasom i många andra handskrifter, fått plats i slutet. Foll. 72-74 innehålla en förordning af K. Erik Christoffersson, hvilken här säges vara gifven i Nyborg Olofs dag 1305; men årtalet är uppenbart oriktigt, och skall vara 1282; det är nemligen samma förut¹⁰) omtalade förordning, som finnes tryckt på Latin i de äldsta editionerna af Jutska lagen. Foll. 74-77 läses samme Konungs förordning för Skåne af 1284 (V. 3), i 13 capitel, hvilka blifvit nummererade med Arabiska siffror i brädden, af förutnämnda nyare hand, hvilken ock såsom ett 14:de capitel af samma förordning nummererat det näst derpå följande stycket: Thet hauer oc konung giuit at hans bref skule vppa engen man giues &c., hvilket icke hörer hit, utan till den förut omtalade Vordingborgska förordningen af 128211). Foll. 78-80 innehålla capitlen om järnbörd, dråp och urbota mål. hvilka läsas i L Add. B. 2-7. De tre sista bladen (81-83) innehålla en Dansk konungalängd, som börjar med Dan och slutar med Erik af Pommern. I afseende på orthographien i denna handskrift må anmärkas att a ofta brukas

⁹⁾ Se not. 2 sid. 399.

10) Se not. 7 sid. XXIV. Jfr. K. Anchers denna handskrift.

Jurid. Skrifter, I. s. 600, 601, der både öf
11) Se not. 5 sid. XXIV.

i stället för o och tvärtom, t. ex. kanæ, faræ, naghit, suareth, stak &c. för konæ &c.; of, ottæ, gordh, for, strondæ, sottæ, horgrip &c. för af &c.

13. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex i skinnband med spännen, sign. B 71, har, utom ett obegagnadt blad i början, 149 blad af 7½ tums höjd och 5½ tums bredd. På det nämnda bladet i början läses namnet W. J. Coyet, samt en antekning af Hadorph att boken blifvit den 8 November 1684 förärad åt Antiqvitets-Collegium. De 9 första bladen innehålla ett calendarium och åtskilliga dit hörande tabeller, hvaraf fortsättning finnes foll. 24, 25. Fol. 10 läses en med rödt bläck skrifven förtekning på capitlen i Skånska stadsrätten, hvars text börjas fol. 11 med samma rubrik som i cod. 6, och har 57 capitel, som äro nummererade med Arabiska siffror i brädden och hafva omväxlande röda eller blå begynnelsebokstäfver samt rubriker; cap. 17 i texten förbigås här, likasom i en mängd andra handskrifter. Efter stadsrättens slut fol. 16, och i sammanhang dermed, följer ett stycke: En mantz boodh &c., som efter denna handskrift är tryckt i I. Add. F. 1 (sidd. 231, 232). Fol. 17 börjas, med förtekning på 40 capitel, K. Eriks af Pommern privilegier for Malmo af 141512); foll. 22-24 läsas Christoffers och Christians privilegier för samma stad af 144013) och 1449. Allt detta är skrifvet i medlet af 15:de århundradet. Af samma hand som Skånelagen, från förra hälften af nämnda århundrade, följa foll. 26-28 Eriks af Pommern gårdsrätt, gifven i Viborg 140314), foll. 29, 30 besvärjelser mot råttor, ormar m. m. på Latin. Fol. 31 börjas Skånelagen med en med rödt bläck skrifven förtekning på capitlen i första afdelningen, samt en slägttafla. Denna lag är här delad i 4 afdelningar, af hvilka den andra börjas med cap. 84, den 3:dje med 131 och den 4:de med 155; i början af hvar afdelning finnes förtekning på capitlen, skrifven med rödt bläck. Genom ett språng förbigås större delen af cap. 8, men efter cap. 12 följer detta capitel fullständigt 15). Emellan foll. 36 och 37 är ett blad bortskuret, hvarigenom en del af cap. 15, samt de följande capitlen till och med början af cap. 21, saknas¹⁶). Efter cap. 147 följa Add. B. 2-4; capp. 159-196 förekomma i helt annan ordning än den vanliga¹⁷). Mot cap. 199 i texten svara här 2 capitel af olika lydelse men hufvudsakligen samma innehåll¹⁸). Efter cap. 168 följer cap. 158 för andra gången, här med förändrad början; då nemligen i denne codex capp. 159-196, såsom nyss är anmärkt, afvika från den vanliga ordningen, har äfven det nästföregående cap. 158, med den olika begynnelsen fått en annan plats, utan att skrifvaren, i anseende till den nämnda olikheten, märkt att samma capitel redan förut var skrifvet¹⁹). Texten i denna handskrift öfverensstämmer i början ofta med cod. 4, men blir närmare slutet mera afvikande i uttrycken och paraphraserande;

¹²⁾ Se K. Rosenvinge, Gamle Danske Lo- 16) Jfr. not. 7 sid. 15; not. 15 s. 19. ve, V. sidd. 84 o. följ.

¹³⁾ Se K. Rosenvinge, anf. st. s. 92, 93. 14) Jfr. Anchers Jurid. Skrifter, II. s. 572.

¹⁵⁾ **Jfr.** not. 5 sid. 9; not. 53 s. 11.

¹⁷⁾ Se not. 1 sid. 151.

¹⁸⁾ Jfr. not. 1 s. 151; not. 37 s. 186.

¹⁹⁾ Jfr. not. 46 sid. 150; not. 72 s. 161.

afvikelserna synas i allmänhet hafva gått ut på att förtydliga meningen. Efter Skånelagens slut fol. 88 följa, i sammanhang dermed nummererade, de 3 capitel som läsas i L Add. B. 5-7; samt fol. 90 Skånska kyrkrätten i 15 capitel, med förtekning på capitlen och en Latinsk öfverskrift; såsem capp. 16 och 17 äro här nummererade epilogen jämte samma tillägg i slutet som finnes i cod. 3. Fol. 95 börjas K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3); här saknas cap 13, men i sammanhang med förordningen följa det till den Vordingborgska förordningen af 1282 hörande stycket: Thæt hauir oc konungh &c. 20), samt I Add. B. 2-4, hvilka capitel sålunda här läsas för andra gången i denna handskrift; de på detta ställe förekommande varianter har jag i noterna till Add. B. 2-4 beteknat med La. Fol. 99 läsas två stycken: J Alle skuffte som wdharffwinghe &c. och Tuæt skal man. oc withe &c., hvilka jag efter denna handskrift meddelat i I. Add. F. 2, 3 (sidd. 232-234). Alla dessa tillägg äro af samma hand som Skånelagen. Af en något yngre hand följa fol. 100 capp. 84-91 af Skånelagen (i noterna till dessa capitel utmärkta med La); fol 102 Arfboken; fol. 126 med rubrik: Om gamble konninghe llogh, artiklar som en nyvald Konung i Danmark borde besvärja²¹); fol. 130 ett stycke om stämning till Konungs ting i Skåne, hvilket efter en annan handskrift är tryckt i V. 8; fol. 131 fyra stycken, af hvilka det första öfverensstämmer med I. Add. D. 5, det andra efter denna handskrift är tryckt i I. Add. F. 4 (sid. 234), och de två sista läsas i I. Add. C. 1, 2; fol. 132 Vitherlagsrätten; fol. 134 två små stycken, ett om grondhe gotz, tryckt efter denna handskrift i I. Add. F. 5 (sidd. 234, 235), och ett om urbota mål, I. Add. B. 6, hvilket här för andra gången förekommer i denna handskrift; samt K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2). Af en ännu senare hand från förra hälften af 16:de århundradet följa foll. 136–146 K. Hans's privilegier för Malmö af 1487²2), och fol. 148 en antekning Log skall bindes &c., hvilken, med förbigående af början, är samma stycke som förekommer fol 16 i denna handskrift (Add. F. 1); dessa senare afskrifter af detta stycke och af det nyssnämnda Add. B. 6, har jag beteknat med La. Foll. 146 och 147 har Henrich Brade tillagt antekningar om sitt bröllopp på Vidskösle år 1573, hvilka, utan tvifvel efter denna handskrift, blifvit tryckta bland Aldre och nyare Skånska handlingar för år 1755 (utg. af N. Wessman), sidd. 47-50. — Med denne codex nära öfverensstämmande och af samma hand skrifven, är den nästföljande cod. 13‡.

13½. En Universitets-Bibliotheket i Christiania tillhörig pergamentscodex i pergamentsband, sign. N:r 488, har 107 blad af 7½ tums höjd och 5½ tums bredd. Innantill på permen läses namnet *I. P. Debes*, och på ett pappersblad i början af boken namnet *C. Anker*. Första bladet innehåller några af senare hand tillagda antekningar. Foll. 2-4 läses K. Eriks af Pommern gårdsrätt af år 1403, skrifven, likasom Skånelagen och de derefter följande tilläggen, till och

²⁰⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

²¹⁾ Tryckta efter denna handskrift i K. Anchers Lovkist., II. sidd. 541 o. följ.

²²⁾ Denna föregifna stadga af Hans innehåller i ett sammanhang det samma som de två sid. XXII omtalade brefven.

med fol. 76, af samma hand som föregående cod. 13, med hvilken ock texten i Skånelagen och de öfriga dit hörande af samma hand skrifna stycken, nära öfverensstämmer, med undantag af de här oftare förekommande fel, hvilka merendels bestå deri, att ett eller flera ord äro uteglömda. Fol. 5 börjas Skånelagen, hvars text äfven här är indelad i 4 böcker, hvilka, hvar för sig, börjas med en med rödt bläck skrifven förtekning på capitlens innehåll. Efter innehållsförtekningen till första boken är på ett af skrifvaren förbigånget rent blad af senare hand i början af 16:de århundradet tillagdt I. Add. C. 1, 3, 4, 6. Hvad om Skånelagens text i cod. 13 blifvit anmärkt, gäller äfven om denne codex. Efter Skånelagens slut fol. 64 följer, i sammanhang dermed, L Add. B. 5-7. Fol. 66 börjas Škånska kyrkrätten, och fol. 71 K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3); äfven om dessa gäller det samma som vid nämnde codex är anmärkt, och således läses äfven här, med Eriks förordning sammanhängande, för andra gången I. Add. B. 2-4; de här förekommande varianter har jag beteknat med 13½a. I Skånelagen och de derefter följande af samma hand skrifna tilläggen är i capitlens början rum lemnadt för större begynnelsebokstäfver, hvilka dock ingenstädes blifvit tillsatta. Foll. 75, 76 läsas I. Add. F. 2, 3. Foll. 77-101 innehålla tillägg, skrifna af samma hand som de tillägg som i cod. 13 läsas foll. 136 o. följ.; här förekommer först I. Add. F. 1, hvarefter följa K. Valdemars m. fl. privilegier för Malmö. Fol. 101 börjas Skånska stadsrätten, skrifven i början af 16:de århundradet; texten är afvikande och felaktig, såsom i andra handskrifter från samma tid; cap. 41 förbigås här, likasom i många yngre handskrifter. Fol. 106 innehåller I. Add. D. 4 och B. 5, skrifna af samma hand som stadsrätten; det senare, som således här läses för andra gången, är på detta ställe af mig beteknadt med 134a. — Om denna handskrift erhöll jag om hösten år 1856 kunskap genom ett benäget meddelande af Herr Professorn Doctor Bergfalk i Upsala, som samma år hade gjort ett besök i Christiania Universitets-Bibliothek, till hvilket boken då nyligen hade blifvit inköpt på en auktion. På begäran blef handskriften mig ofördröjligen tillsänd; men som detta verk då var nära färdigt att läggas under pressen, måste jag, för att ej nödgas ändra siffrorna i en stor mängd citater, hvilket skulle hafva vållat stor tidsspillan, och lätt hade kunnat föranleda förvillelser, i förtekningen på handskrifterna, på sätt som skett, inflicka denne codex, som annars skulle hafva blifvit beteknad med N:r 14.

14. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex, sign. N:r 36 i 4:0 af Arne-Magneanska samlingen, har 165 blad i rödt pergamentsband med spännen. Innantill på främre permen har Nicolaus P. Harbo skrifvit sitt namn, och på sista bladet läses åter Niels Pedersön Harbo. Ett för öfrigt obegagnadt blad i slutet innehåller ett bref, hvarigenom P. V. Lem skänker boken åt någon som han kallar farbroder. På en vidhäftad papperslapp har Arne Magnussen anteknat: Fra Sal. Assessor Thormod Toruesens (Torfæi, † 1719) Enke. Num. 18. På de 6 första bladen läses en innehållsförtekning, hvilken, likasom allt det öfriga i denna bok, är skrifven af samma hand som

Skånelagen, i början af 15:de århundradet. Skånelagen, som uptager foll. 7-78. är delad i 3 böcker, utmärkta med bokstäfverna A, B och C i början af delarne och i kolumntitlarne; andra afdelningen börjas med cap. 84 i texten, och tredje med cap. 170. Capitlen hafva röda begynnelsebokstäfver, och äro nummererade, hvar afdelning för sig, med Romerska siffror; endast några få capitel hafva rubriker. Efter cap. 133 tillägges samma capitel som i cod. 9 (Add. E. 1), och efter 147 Add. B. 2-4. Efter Skånelagens slut följa, i sammanhang dermed såsom nya capitel, de stycken om dråp m. m., som läsas i I. Add. B. 5-7 och F. 1. Fol. 81 börjas Skånska kyrkrätten, hvars öfverskrift: Thette er then ræth &c. fått nummer (LXIII) såsom fortsättning af Skånelagen; men vid början af texten läses rubriken: Kirchens Logh. Kyrkrätten har 8 onummererade capitel. Fol. 88 börjas Arfboken; fol. 130 Vitherlagsrätten; foll. 133 o. följ. läsas capp. 84-91 af Skånelagen, alldeles sammanhängande med Vitherlagsrätten; här förekomma inga anmärkningsvärda skiljaktigheter från samma capitels lydelse i Skånelagens text, der de äfven finnas. Fol. 137 börjas K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3); cap. 13 och epilogen saknas här; i sammanhang med denna förordning följer fol. 141 det till den Vordingborgska förordningen af 1282 hörande stycket: Thet haffuer ok koning giffueth &c.1). Vidare fol. 142, med rubrik: Koningh valdemars logh. ett utdrag ur cap. 1 af förordningen om järnbördens afskaffande (V. 2), hvilket börjas så: Thesse logh gaff koning valdemar i syn tiid for iern byrth med the viseste manne rath i danmark waræ tha Forthi ath pawen vilde ey &c. Fol. 143 Skånska stadsrätten med rubrik Berke Ræth, hvilken här säges tillhöra alle köpstæther i skanæ; den har 56 capitel, som ej äro nummererade, men hafva röda eller blå begynnelsebokstäfver och till en del rubriker; efter cap. 7 tillägges ett capitel: Thette ær var ræth &c., och efter cap. 23 ett: Hwo som köper vether bondens husfrö &c., hvilka efter denna handskrift äro tryckta i IV. Add. A (sid. 430). Fol. 154-161 innehålla, under rubrik: Skanör logh och falstherbothe, K. Eriks af Pommern och Drottning Margaretas förut (sid. XXII) omnämnda fiskeristadga, hvilken efter denna handskrift är tryckt i V. 5. A. Den har här, likasom i cod 6, 60 capitel, hvilka dock ej äro nummererade, utan endast utmärkta med ordet Item. Fol. 161 börjas gårdsrätten, som uptager de sista bladen. I afseende på orthographien i denna handskrift må blott anmärkas att i slutet af orden ej sällan förekommer ett dubbelt ee, såsom böthee, taghee, veliee, thee, allee, vsatthee, hegnathee &c., samt att at osta sammandrages med ett följande verbum, t. ex. atgöre, atböthe, atwære, athage (för at thaghe) &c. Ordet marc ar merendels understruket med ett rödt streck.

I Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn finnes under N: 556 i 4:0 af Kallska samlingen ett häfte, innehållande bland annat²) en i 18:de århundradet på papper gjord afskrift af stadsrätten i den nu beskrifne codex. Att originalet är denne codex, är på första bladet anmärkt af K. Ancher, som äfven i bräd-

¹⁾ Jfr. not. 5 sid. XXIV ofvanför.

²⁾ Jfr. VSjöR. föret. sid. LXXXVIII.

XXXVIII

den anteknat varianter ur några andra handskrifter. Här finnas ock afskrifter af stadsrätten efter andra handskrifter, hvilka i det följande skola omtalas under N:r 35, 40, 56 och 86.

15. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex i skinnband med mässingsbeslag, sign. B 73, har 175 blad af 8½ tums höjd och 5¾ tums bredd. De två första bladen äro uptagna af smärre antekningar; bland andra äldre egare nämnes här Borgmästaren i Malmö Christenn Jacobsen. Innantill på främre permen är anteknadt: "af H. Rijkz Cantzleren A. 1670. se num IX in auctario donationis Delag."3). Detta är den nyare codex, som Hadorph i sitt företal till Skånelagen säger att Riks-Cancelleren (M. G. de la Gardie) hade, jämte flera böcker, gifvit till Antiqvitets-Collegium, och efter hvilken Hadorph aftryckt många stycken. Foll. 3-144 utgöra en codex, skrifven i medlet af 15:de århundradet. Foll. 3-16 läses en innehållsförtekning öfver Skånelagen och det öfriga som finnes i denna bok till och med fol. 131. Fol. 16 börjas Skånelagen, som här är indelad i 17 böcker, eller enligt capitlens nummerering blott 15, enär de två första afdelningarne af nummereringen, svarande mot capp. 1-49 och 50-83 senare, likväl af den samme som nummererat capitlen, blifvit genom anmärkningar i brädden delade i 4 böcker, hvarigenom cap. 84 i texten, som enligt nummereringen skulle varit det första i 3:dje boken, kommit att börja den 5:te4). Efter cap 133 följer Add. E.1. Vid cap. 91 är på en vidhäftad pergamentslapp af skrifvaren egenhändigt tillagdt samma capitel: Dræper man annæn man &c., som efter en annan handskrift är tryckt i I. Add. D. 45); på andra sidan af samma lapp läsas antekningar af senare hand. På samma sätt är vid cap. 200 egenhändigt tillagdt ett capitel: Man ma ey göræ möllæ &c., hvilket efter denna handskrift är tryckt i I. Add. G (sidd. 235, 236) 6). Likaså är på en vidhäftad pergamentslapp vid cap. 207 tillagdt det stycke: Tagher man kona meth valdh &c., som läses i I. Add. E. 27). Likasom i codd. 5 och 12 hafva capp. 146 och 147 här fått plats efter cap. 180, och derefter följa Add. B. 2-4. Capp. 209-213 finnas här i samma ordning som i cod. 5 m. fl. Efter Skånelagens slut fol. 84 följer K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), vid hvars slut är tillagd en underrättelse om två personers död samma år8). Fol. 89 börjas Skånska kyrkrätten, som har 23 med Romerska siffror nummererade capitel. Fol. 95 börjas Arfboken, efter hvars slut fol. 130 följa de två små styckena om grondhe gotz och om urbota mål (I. Add. F. 5 och B. 6), hvilka i de gamla editionerna af Skånelagen orätt blifvit tryckta såsom hörande till Arfboken. Foll. 131, 132 läses under rubrik Schanerlog, ett slags hamnordning för Skanör, hvilken efter denna handskrift är tryckt i V. 7. Fol. 132 börjas K. Valdemars förordning om

³⁾ Nemligen det not. 2 sid. I omnämnda tillägg, der det upräknade innehållet af den under N:r IX uptagna handskriften visar att det är den samma, hvarom nu är fråga.

⁴⁾ Jfr. Tabellen sidd. 643, 644.

⁵⁾ Jfr. not. 69 sid. 84.

⁶⁾ Jfr. not. 82 sid. 187.

⁷⁾ Jfr. not. 90 sid. 191.

⁸⁾ Se not. 60 sid. 459.

järnbördens afskaffande (V. 2), efter hvilken följer fol. 134, såsom dit hörande. I alle schifftæ som vth erwinghæ &c. (I. Add. F. 2). Foll. 135, 136 läses ett stycke: Om steffningh til konings tingh j skonæ, hvilket efter denna handskrift är tryckt i V. 8. Fol. 136 börjas den förfalskade berättelsen om mötet på Danaholmen⁹), och fol. 137 K. Eriks af Pommern och Drottning Margaretas fiskeristadga (V. 5), efter hvars slut fol. 144 finnas antekningar om mynt af en något senare band. Fol. 145 börjas en codex skrifven af en annan men nära samtidig hand, och innehållande först, med rubrik: Thettæ ær köpstædhe ræth, Eriks af Pommern privilegier för Landskrona af 141510); och derefter foll. 153 o. följ. Skånska stadsrätten i 66 capitel; här förbigås cap. 26. Ester stadsrättens slut följa foll. 166-168 4 stycken, hvilka äro nummererade såsom capp. 67-70 af stadsrätten, nemligen: Thettæ haffuer koninghen och giffueth &c. 11), Dræber man annen man &c. (I. Add. B. 5), Botlös mal (I. Add. B. 7) och En mantz bothe (I. Add. F. 1). Derefter följa några smärre antekningar af senare händer, och foll. 170-173 på Latin, i slutet af 15:de århundradet skrifna, stycket om majestätsbrott¹²), K. Eriks förordning i Nyborg 1282¹³), och Eriks bref till Bara härad (V. 4). De 2 sista bladen innehålla antekningar från 17:de århundradet. — Med denne codex äro de handskrifter beslägtade. som i det följande uptagas under N:r 23 och 24.

16. En pergamentscodex i pergamentsband, tillhörig Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn, sign. N:r 40 i 4:0 af Arne-Magneanska samlingen, har, utom några rena pappersblad i början och slutet, 132 blad af 73 tums höjd och 53 tums bredd. Allt i denna handskrift, med undantag af några antekningar på Latin på sista bladet, är skrifvet af samma hand, i förra hälften af 15:de århundradet. På de 10 första bladen läses en förtekning på capitlens innehåll i Skånelagen och det öfriga i boken, utom kyrkrätten; capitlen äro i förtekningen utmärkta med a i, a ij, a iij &c. till och med a xx, hvarester följer b i till b xx o. s. v., dock så att flera capitel hafva samma nummer; så äro t. ex. 5 capitel märkta med a i, 4 med a ij, 4 med a iij o. s. v.; detta härleder sig utan tvifvel från bladens nummerering i en äldre handskrift, der förtekningen på sådant sätt angifvit att de 5 första capitlen voro att finna fol. a i, de 4 nästföljande fol. a ij &c.1); men detta har skrifvaren ej förstått att andra så, att det passade ihop med bladen i denna handskrift, utan han har i stället på samma sätt i brädden af texten nummererat capitlen. Foll. 11, 12 äro obegagnade. Fol. 13 börjas Skånelagen med ett stort rödt och blått F: här är ingen indelning i böcker, ty någon sådan antydes här, såsom nyss är visadt, alldeles icke med bokstäfverna a, b &c.; capitlen hafva omväxlande röda eller blå begynnelsebokstäfver; något större begynnelsebokstäfver vid

⁹⁾ Se sid. VII ofvanför.

¹⁰⁾ Se K. Rosenvinge, Gamle Danske Love, V. sidd. 84 o. följ.

1) Jfr. sidd. XIX, XXVIII ofvanför om bladens nummerering i codd. 5 och 9, och sid. XL

¹¹⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

¹²⁾ Se sid. XXIX ofvanfor.

¹³⁾ Se not. 7 sid. XXIV ofvanför.

Jfr. sidd. XIX, XXVIII ofvanför om bladens nummerering i codd. 5 och 9, och sid. XL om den under nästföljande N:r 17 beskrifna handskrift.

capp. 84 och 155 är det enda som kunde anses utmärka nya afdelningar. Likasom i cod. 9 följer här cap. 20 efter 35; efter capp. 91, 133, 147 och 207 finnas här samma tillägg som i nämnde codex, och äfven det der förekommande språnget i cap. 68 till det nästföljande capitlet igenfinnes här; likasom der förekomma capp. 209-213 i samma ordning som i cod. 5. Efter Skånelagens slut fol. 67 följa, i sammanhang dermed, de två styckena om urbota mål (I. Add. B. 6, 7). Vidare finnes här fol. 68 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), med rubrik nederst på föregående sidan: Thette er koningh valdemars logh; fol. 70 Eriks förordning gifven i Vordingborg 1282, här med samma oriktiga årtal 1281 som i cod. 9; fol. 72 samme Konungs förordning för Skåne af 1284 (V. 3.), med samma tillägg (I. Add. D. 6) som i nämnde codex; fol. 76 Vitherlagsrätten; fol. 78 stycket om majestätsbrott: Siquis impetitus fuerit &c.2); fol. 79 Eriks förordning i Nyborg 1282 på Latin³); fol. 82 Eriks bref till Bara härad på Latin (V. 4.); fol. 83 epilogen till kyrkrätten*); fol. 84 Arfboken; fol. 118 Skånska stadsrätten, som har 31 onummererade capitel med omväxlande röda eller blå begynnelsebokstäfver; likasom i cod. 9 förbigås här cap. 55; slutligen fol. 126 Skånska kyrkrätten, i afseende på hvilken det samma gäller, som angående cod. 9 är anmärkt. Med oftanämnde cod 9 är den nu ifrågavarande, både i sjelfva Skånelagen och i öfriga här intagna lagar, nära öfverensstämmande, utan att dock någondera är afskrift af den andra.

17. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex i välskt band, sign. N:r 3656 i 8:0 af gamla Kongl. samlingen, har 186 blad af 74 tums höjd och 43 tums bredd. Fol. 16 börjas en gammal nummerering af bladen med a. i, a. ii &c. till a xx, b. i &c. Hela boken är skrifven af samma hand i medlet af 15:de århundradet. De 3 första bladen innehålla anvisningar angående åderlåtning, och foll. 4-14 en förtekning på capitlen, hvilken med bokstäfver och siffror hänvisar till de på nyssnämnda sätt nummererade bladen. Likasom i den näst förut under N:r 16 beskrifne codex sträcker denna förtekning sig ej till kyrkrätten, som finnes i slutet af boken. Fol. 15 börjas Skånelagen, som har 228 onummererade capitel med röda begynnelsebokstäfver, men ingen indelning i böcker. Hvad för öfrigt om Skånelagens text i nyssnämnde codex blifvit anfördt, gäller äfven om denna. Efter Skånelagens slut fol. 101 följa här alldeles samma tillägg och i samma ordning som i nämnda handskrift, med hvilken också texten både i Skånelagen och det öfriga nära öfverensstämmer, utan att dock denne codex är afskrift deraf. Fol. 126, vid början af Arfboken, är af skrifvaren i brädden egenhändigt tillsatt titlen Sielandz Logh. Fol. 170, vid stadsrätten, som har 31 capitel, är på samma sätt tillsatt titlen lunde berck. På sista bladet, efter kyrkrättens slut, är med finare stil, men af samma hand som det öfriga, skrifvet stycket En mans bod &c. (I. Add. F. 1).

²⁾ Se sid. XXIX ofvanför.

³⁾ Jfr. not. 7 sid. XXIV ofvanför.

⁴⁾ Jfr. sid. XXIX ofvanför.

18. En Herr Kammarherren Grefve C. E. M. Holsteins boksamling på Ledreborg i Danmark tillhörig papperscodex i 16:06), sign. N:r 13, har 98 blad bundna i Franskt band, på hvars rygg äro tryckta bokstäsverna J. L. H. (Johan Ludvig Holstein). På ett blad i början finnes Grefliga Holsteinska vapnet i kopparstick. Hela boken, med undantag af halfannan sida i slutet, innehåller Andreas Sunessons Latinska bearbetning af Skånelagen, skrifven i förra hälften af 15:de århundradet. Nedra hörnet af fol. 1 är afrifyet, hyarigenom 5 rader i capp. 1 och 3 blifvit stympade⁶). Texten, som ei har annan öfverskrift än första capitlets titel De ventre &c., är delad i 142 capitel, hvilka ej äro nummererade, men börjas på ny rad och hafva röda begynnelsebokstäfver, samt öfverskrifter skrifna med svart bläck men, med några få undantag, understrukna med rödt; cap. 144 (här 141) saknar öfverskrift. Denna handskrift är i allmänhet ganska korrekt, så att den stora mängd fel, som finnas i cod. 8, med få undantag kunnat rättas med tillhjelp af denna, hvilken jag utan tvekan hade lagt till grund för texten, om den ej hade varit så mycket yngre än nämnde codex, hvilken dessutom icke i det hela kan anses vara afvikande från den ursprungliga texten, fastän den lider af många grofva fel, hvilka till lycka äro så uppenbara, att de lätt kunnat rättas?). Stilen är ganska tydlig, ehuru här förekomma många förkortningar. Hvad K. Rosenvinge om denna handskrift anför⁸), att "Tallene overalt angives med Ord, og ikke med vore arabiske Chiffren, är i så måtto oriktigt, att Romerska siffror här ofta förekomma, och äfven på några ställen 2º för secundo. Andreas Sunessons arbete slutas midtpå första sidan af sista bladet. Derefter följer, utan öfverskrift, K. Valdemars bref om järnbördens afskaffande, på Latin (V. 2), dock endast till och med orden ratum habere^o), hvilka läsas i slutet af bladet; det följande har förmodligen gått förloradt innan boken, sannolikt i Grefve J. L. Holsteins tid, fick sitt nuvarande band.

19. En Universitets-Bibliotheket i Upsala tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 44 af De la Gardieska donationen 10, och N:r 45 i katalogen öfver handskrifter af Svenska lagar, har 166 blad i pergamentsband. De 85 första bladen innehålla en Dansk chrönika på Latin, som går till år 1340; den är, likasom det öfriga i denna bok, skrifven i medlet af 15:de århundradet; en senare hand har tillsatt öfverskriften: Anonymi Compendium Historiæ Danicæ, Latine. Derefter följer ett register öfver chrönikan, samt några rena blad. Fol. 93

⁵⁾ Af det fac-simile, som i K. Rosenvinges 6) Jfr. not. 10 sid. 241; not. 35 s. 242. edition af Andreas Sunessons verk är meddeladt, skulle man sluta att denna boks format är mycket större än det verkligen är. Förhållandet är nemligen att de 5 sista raderna i detta fac-simile aro tagna af följande sidan i handskriften. Deremot åro 3 ord i början, utgörande slutet af det nästföregående capitlet, uteslutna.

⁷⁾ Jfr. sid. XV ofvanför.

⁸⁾ Gamle Danske Love, I. sid. XV.

⁹⁾ Jfr. not. z sid. 443.

¹⁰⁾ Denne codex förekommer i det not. 2 sid. I ofvanför nämnda Apographum donationis &c. under N:r XLIV.

innehåller I. Add. F. 1 på Danska; på andra sidan af fol. 94 börjas Andreas Sunessons Latinska bearbetning af Skånelagen, utan annan öfverskrift än första capitlets rubrik De uentre &c. Texten är här delad i 147 capitel med rubriker och större röda begynnelsebokstäfver; i cap. 144 (här 146) har rubriken ej blifvit tillsatt, fastän öppet rum derför blifvit lemnadt. För öfrigt förekomma ofta inuti texten större röda begynnelsebokstäfver, äfven på ny rad. Texten öfverensstämmer närmast med den näst förut beskrifne cod. 18, men är mindre korrekt än den. Åtskilliga rättelser, hvaribland några ganska vigtiga¹¹), hafva blifvit hämtade ur denna handskrift. Skriffel äro på många ställen, troligen vid afskriftens collationering med originalet, egenhändigt rättade, stundom med rödt bläck; åtskilliga rättelser synas vara gjorda af en annan, dock nära samtidig hand. Andreas Sunessons arbete slutas fol. 145. På andra sidan af samma blad börjas K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande, på Latin (V. 2), hvilken jag aftryckt efter denna handskrift. derför att den är defekt i cod. 18. Foll. 147, 148 innehålla några smärre antekningar. Fol. 149 börjas Skånska kyrkrätten på Latin, i 22 capitel; här finnes hvarken öfverskriften Thættæ ær ræt &c. eller epilogen. I början läses en förtekning på capitlen, hvilken äfven uptager 3 capitel, som i sammanhang med denna kyrkrätt äro tillagda i slutet, men icke höra hit, utan till den förutnämnde Ärkebiskopen Andreas Sunessons statuta synodalia. Capitlen i kyrkrätten äro ej nummererade, men hafva öfverskrifter med svart bläck; endast de 8 första hafva röda begynnelsebokstäfver; vid de öfriga är blott rum lemnadt för begynnelsebokstäfver, utan att sådana blifvit tillsatta. I cap. 9 finnes ett tillägg angående en äldre lag, som blifvit afskaffad vid ett möte i Roeskilde år 1241. Lagförändringen kan ej hafva bestått deri, att järnbörd ej mera skulle ega rum i det fall hvarom nämnda capitel handlar, såsom af ordalydelsen skulle följa, då utan tvifvel några ord här äro uteglömda, utan deri att sokneboarne blifvit befriade från skyldigheten att ersätta bristen, om brottslingen ej förmådde böta 3 mark, enligt cap. 4 (cap. 3 i Danska texten), såsom af sammanhanget är klart, och i den andra Latinska texten af - kyrkrätten riktigt anmärkes¹²). Texten har många fel, hvilka visa att skrifvaren ej varit mycket kunnig i språket, men dessa fel äro dock ej till synnerlig skada, då de till största delen äro uppenbara skriffel och lätt kunna rättas. Om denna Latinska öfversättning skall vidare handlas i det följande, i beskrifningen af cod. 47. — Fol. 153 följa, i sammanhang med kyrkrätten, de 3 förutnämnda capitlen, hörande till Andreas Sunessons statuta synodalia; vid slutet fol. 154 läses: Explicit statutum dominj andree archiepiscopi, hvilket sålunda synes hafva afseende äfven på de föregående capitlen, eller kyrkrätten¹³). Foll. 155, 156 innehålla början af en förtekning på capitlen i Arfboken, på Latin och Danska; foll. 157, 158 astrologiska tabeller; andra si-

¹¹⁾ Se not. 11 sid. 247; not. 8 s. 253.

¹²⁾ Jfr. not. 21 sid. 384.

¹³⁾ Dessa statuta synodalia aro ester en an-

nan handskrift, med jämförande af den nu ifrågavarande, tryckta i K. Anchers *Lov-kist.*, II. sidd. 525 – 530.

dan af fol. 158 innehåller åter en afskrift af I. Add. F. 1; denna afskrift har jag beteknat med 19a. Foll. 159, 160 innehålla Vitherlagsrätten; foll. 161-163 några capitel af den yngre Selandslagen, hvilka blifvit stympade derigenom, att emellan foll. 160 och 161 samt 162 och 163 några blad gått förlorade; fol. 163 stycket om majestätsbrott, som här har öfverskriften: leges date a rege christoforo ex consilio meliorum regni nyborgh¹⁴), samt K. Eriks förordning i Nyborg 1282 på Latin¹⁵); fol. 165 brefvet till Bara härad på Latin (V. 4). Sista bladet innehåller smärre antekningar.

20. Ett Kongl. Riksarkifvet i Stockholm tillhörigt diplom, skrifvet på pergament och innehållande Skånska stadsrätten, hvilken Ärkebiskopen Tue († 1472) genom detta Blasii dag (den 3 Februarii) 1450 gifna bref medgaf inbyggarne i den dåvarande staden Elleholm i Bleking att "hafva och bruka"1). Pergamentets höjd är 204 tum, och bredd en aln; skriftens höjd (utom de senare påskrifterna) är 14 tum, och dess bredd 201 tum. Skriften, som uptager 57 rader, är i sig sjelf läslig och god, men på somliga ställen mer eller mindre nött, i synnerhet i slutet af raderna och der pergamentet varit viket; på många sådana ställen har den utnötta skriften blifvit uphulpen af senare hand, hvarvid fel stundom synas hafva blifvit begångna. De 17 första samt 45-57 raderna hafva blifvit på midten stympade, derigenom att pergamentet i vecket multnat eller genom nötning blifvit skadadt; sålunda har en större eller mindre del af nämnda rader, ända till 24 tums längd, gått förlorad. Några ställen, der sådana luckor förekomma eller skriften är alldeles oläslig, har jag i noterna till stadsrätten beteknat med stjernor. I slutet äro två stycken tillagda, af hvilka det sista angår Elleholm särskildt2). Nedanför finnas två senare Latinska påskrifter, hvardera på tre rader, båda odaterade; den ena till vänster, af Ärkebiskopen Johannes († 1497), så lydande: Et nos Johannes dei gracia Archiepiscopus lundensis Suecie primas et apostolice sedis legatus quia huiusmodi constitucioni et ordinacioni plenarium et voluntarium dedimus consensum hanc ipsam nostris Secretis constitucionem et ordinacionem approbari fecimus et communiri; den andra till höger, af Ärkebiskopen Birger († 1519), ordagrannt lika lydande som den förra, utom det att här står Nostro Secreto och efter ordet approbari tillägges Ratificari. som hafva varit vidhängda, saknas. - Ehuru flera eller färre ord på särskilda ställen af ofvan anförda orsaker gått förlorade eller blifvit oläsliga, hindra dock dessa i det hela obetydliga luckor ej att se hvad stadsrätten i detta authentiska exemplar innehållit; men de hafva dock gjort det omöjligt att vid stadsrättens tryckning lägga det till grund för texten, såsom det annars kunde anses hafva förtjenat.

21. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex, sign. N:r

¹⁴⁾ Det är efter denna handskrift ifrågava1) Jfr. not. 11 sid. 400, och ind. n. pr. v. elrande stycke är aftryckt af K. Ancher; leholm.

jfr. not. 14 sid. XXIX ofvanför. 15) Se not. 7 sid. XXIV ofvanför.

²⁾ Se not. 65 sid. 429.

1174 i fol. af Thottska samlingen, har 8 blad af 10 tums höjd och $7\frac{1}{2}$ tums bredd, bundna i välskt band. De 4 första bladen innehålla Eriks och Margaretas fiskeristadga på Plattyska, skrifven i medlet af 15:de århundradet. Denna stadga är här delad i 62 artiklar, som ej äro nummererade, men börjas på ny rad och hafva större begynnelsebokstäfver. Af inledningen ser man att den Konungens höfvidsman i Skanör och Falsterbo, till hvilken detta Kongl. bref är stäldt, hetat Frilde. Första sidan af fol. 5 är obegagnad. De följande 3½ bladen innehålla det af K. Valdemar dagen efter Christi himmelsfärdsdag 1370 bekräftade fredsfördraget med hansestäderna, äfven på Plattyska, skrifvet af samma hand som det föregående. Den Tyska texten af fiskeristadgan är efter denna handskrift aftryckt i V. 5. B.

22. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex, sign. A 20, har 137 blad af 14½ tums höjd och 10½ tums bredd, bundna i skinnband. Denne under namnet Registrum ecclesiae Lundensis kände codex innehåller dokumenter, som med få undantag angå Lunds ärkebiskopsstol eller domkyrka, afskrifna i slutet af 15:de århundradet (det sista år 1494) af Boecius Johannis, som var Cantor Lundensis. Dokumenterna, som ej följa efter hvarandra i chronologisk ordning, hafva i senare tider blifvit försedda med nummer. Bland de få här afskrifna bref, som ej särskildt angå Lunds ärkebiskopsstol eller domkyrka, förekommer sidd. 25 och 26 under N:r 31 K. Knuts förordning om dråp m. m. d. 28 December 1200, hvilken efter en annan samtidig handskrift är tryckt i V. 1. Herr Riksantigvarien m. m. B. E. Hildebrand. som för Svenskt Diplomatarium begagnar denna handskrift, har vänskapsfullt meddelat mig beskrifning på densamma, jämte noggrann förtekning på de fel, som förekomma i aftrycket af denna stadga i det af J. G. Liljegren utgifna första bandet af Diplomatarium, sidd. 143-146, hvilket aftryck med de sålunda upgifna rättelserna jag derför med säkerhet kunnat begagna i stället för handskriften, då denna ej blifvit af mig lagd till grund för den tryckta texten³).

Två afskrifter på papper af K. Knuts förordning efter denna handskrift äro mig bekanta:

a) I Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn, nya Kongl. samlingen, finnes under N:r 1311 i 4:0 en i 18:de århundradet gjord afskrift af ifrågavarande förordning. Denna afskrift har tillhört Suhm, hvars namn läses nederst på första sidan. Förordningen har här alldeles lika öfverskrift som i Lagerbrings tryckta edition⁴), med hvilken äfven texten nära öfverensstämmer. Så finnes här, likasom hos Lagerbrings), i stället för homicida nichil iuris, homicida - - juris, och i stället för confessus, confectus (lege confessus); då i afskriften vid det senare stället är i brädden anmärkt NB hæc in margine, så är det

³⁾ Jag ämnade först lägga denna handskrift till grund för texten af K. Knuts förerdning, och den erhöll då denna plats i förtekningen; men sedan jag beslutit att följa 4) Monumenta Scanensia, ed. S. Bring, s. 88. cod. 27. hade den skolat flyttas efter nämn- 5) Anf. st. sidd. 91, 92.

de codex och de dermed nära beslägtade 28 och 29, om jag ej för sent hade kommit att blifva upmärksam härpå.

klart att den i parenthes tillagda rättelsen funnits i brädden af en äldre afskrift, hvilken legat till grund så väl för ifrågavarande afskrift som för aftrycket hos Lagerbring. Nämnda anmärkning visar ock att denna afskrift ej är gjord efter Lagerbrings aftryck; och att icke heller denna afskrift blifvit af Lagerbring följd, synes deraf att afskriften har ännu flera fel än Lagerbrings edition. Att åter den codex membranaceus Archivi Regii Holmensis, hvilken i öfverskriften nämnes, är det ofvan beskrifna Registrum ecclesiae Lundensis, hvilket således är originalet till den äldre, nu okända afskriften, det visar N 31 i slutet af öfverskriften, ty det är, såsom ofvan är anmärkt, under detta nummer som ifrågavarande förordning finnes i nämnde codex.

- b) I Kongl. Danska Geheime-Arkifvets i Köpenhamn stora diplomatarium finnes på 2 blad i 4:0 en afskrift af samma förordning, med alldeles lika öfverskrift som i Lagerbrings aftryck, med hvilken också texten i denna afskrift öfverensstämmer; äfvensom här finnas samma bevis, som angående den förutnämnda afskriften blifvit anförda, att afskrifvaren följt samma äldre afskrift som af Lagerbring blifvit aftryckt. En antekning i öfra kanten eiterar Brings monumenta Scanensia.
- 23. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex i skinnband med mässingsbeslag och spännen, sign. B 70, har, utom 2 till handskriften ej hörande blad i slutet, 118 blad af 10 tums höjd och 7 tums bredd. På sista bladet hafva Tyge Brade år 1572 och Borge olßen år 1634 anteknat sig som egare. En äldre egares namn Peder Jenssen läses innantill på bakre permen. På främre permen och första bladet läsas antekningar om mynt m. m. från början af 16:de århundradet. Fol. 2 är obegagnadt. Fol. 3 börjas en innehållsförtekning, skrifven af samma hand som det följande i boken, i medlet af 15:de århundradet. Fol. 15 börjas Skånelagen, som är delad i 17 böcker, hvilka vid capitlens nummerering blifvit utmärkta med bokstäfverna a, b &c., såsom a i, a ij &c. Böckerna hafva rubriker: liber primus om arff, Incipit secundus liber om arff &c., och öfverst på sidorna läses liber primus &c., skrifvet med rödt bläck. Efter cap. 133 följer Add. E. 1. Emellan foll. 67 och 68 fattas två blad, hvarigenom en del af capp. 201, samt det följande till och med cap. 208, jämte capp. 212 och 2136), gått förloradt. Efter cap. 147 följer Add. B. 2-4; capp. 146 och 147 förekomma i samma ordning som i cod. 5, och samma förhållande har varit med capp. 209-213, af hvilka 212 och 213 på nyssnämnda sätt gått förlorade⁷). Vid capp. 91 och 200 äro på inhäftade pergamentslappar af skrifvaren sjelf tillagda samma capitel som på lika sätt der äro tillagda i cod. 158). Texten i denna handskrift öfverensstämmer med sistnämnde codex, men är något felaktigare än den; ingendera är afskrift efter den andre. Efter Skånelagens slut följer fol. 74 K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3) med det oriktiga årtalet 1204, och med sam-

⁶⁾ Jfr. not. 4 sid. 187; not. 17 s. 194.

⁷⁾ Jfr. not. 44 sid. 193.

⁸⁾ Jfr. sid. XXXVIII ofvanför.

ma tillägg i slutet som i cod. 15; fol. 78 Skånska kyrkrätten i 24 capitel (då öfverskriften Thetta ær then reth &c. blifvit räknad som cap. 1); fol. 84 Arfboken, hvarmed i slutet sammanhänga I. Add. F. 5 och B. 6; samma blad Valdemars bref om järnbördens afskaffande (V. 2); fol. 117 I allæ skifftæ som vtk ærwinghæ &c. (I. Add. F. 2) och Om steffningh til kanings (sic) tingh i skanæ (V. 8), samt fol. 118 berättelsen om mötet på Danaholmen, hvars slut fattas derigenom att ett eller troligen flera blad i slutet af boken gått förlorade.

24. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex, sign. N:r 215 i 4:0 af Uldalska samlingen, har 125 blad af 8½ tums höjd och 6½ tums bredd, i pergamentsband med spännen. Utanpå bandet är tryckt: Skonske *lowbog.* Nedantill på första bladet läses namnet *Joh: LagerCrona.* På ett pappersblad i början af boken, der en senare hand af 16:de århundradet skrifvit en förtekning på bokens innehåll, är anteknadt att boken blifvit köpt på Kofod Anchers auktion år 1789, och att den i katalogen öfver hans efterlemnade bibliothek är uptagen under N:r 14 bland handskrifterna⁹). Denna handskrift är skrifven af samma hand som den nästföregående cod. 23. På de 3 första bladen och första sidan af det 4:de läses en innehållsförtekning, som börjas med sista capitlen i kyrkrätten, och hvaraf synes att flera blad gått förlorade. Skånelagen, som börjas på andra sidan af fol. 4, öfverensstämmer med nämnde codex. Här igenfinnes samma indelning som der i 17 böcker; på samma sätt äro capitlen nummererade m.m. Äfven här följer efter cap. 133 Add. E. 1, capp. 146 och 147 efter cap. 180, och efter 147 Add. B. 2-4; capp. 209-213 förekomma äfven här i samma ordning som i cod. 5 &c. Vid capp. 91 och 203 äro på vidhäftade pergamentslappar af en annan men nära samtidig hand skrifna de capitel, som på samma sätt äro tillagda i cod. 23 vid capp. 91 och 20010). Vid cap. 207 är fogadt Add. G. Emellan foll. 43 och 44 är ett blad bortskuret, hvarigenom en del af cap. 161 jämte de följande 3 capitlen och en del af cap. 165 gått förlorade¹¹). Efter Skånelagens slut fol. 60 följer K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med rubrik: Hær begynnæ koningh Erichs logh &c.; den öfverensstämmer med sistnämnde codex, och har samma tillägg i slutet som den. Fol. 64 börjas Skånska kyrkrätten, med en af nyare hand i 16:de århundradet tillsatt rubrik: Kong: Woldemorsz loug. 1141; den har 24 med rubriker försedda och med Romerska siffror nummererade capitel, då den vanliga öfverskriften: Thette ær then ræth &c. blifvit räknad som första capitlet. Fol. 69 börjas Arfboken, vid hvars slut fol. 95 följa I. Add. F. 5 och B. 6, hvarester af en annan nära samtidig hand är tillagdt ett bref af Danmarks rikes Råd af 149112) angående ridebreff. Fol. 96 ska-

⁹⁾ Se Catal. librorum P. Kofod Ancker, Pars 12) Rätta årtalet lär vara 1495. Brefvet fin-III, Köpenh. 1789. Denna handskrift anföres af Ancher såsom honom tillhörig i Jurid. Skrifter, I. sid. 789 not. *).

¹⁰⁾ Jfr. not. 69 sid. 84; not. 71 s. 189.

¹¹⁾ Se not. 56 sid. 155; not. 70 s. 158.

nes tryckt efter det i Kongl. Danska Geheime-Arkifvet förvarade originalet, i K. Rosenvinges Udvalg af gamle Danske Domme, I. sidd. 25, 26; och, efter en afskrift med årtalet 1493, i De la Gardieska Arkifvet, utg. af P. Wieselgren, II. s. 78, 79.

ner logh (V. 7); fol. 97 K. Valdemars bref om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed sammanhänger I allæ skifftæ &c. (I. Add. F. 2) och Om steffningh til konings tingh i skanæ (V. 8); fol. 100 den förfalskade berättelsen om mötet på Danaholmen; fol. 101 Eriks och Margaretas fiskeristadga (V. 5), med rubrik af senare hand: Fisckerij: K: Hans; efter dess slut äro fol. 107 af senare hand skrifna några stadgar angående handel, hvilka vid slutet anmärkas vara Koningh Hanses statwte som skall kolles paa kans fiskeleye, falsterbodhe och andre stæde som hans nadz, frii fiske leye ære; alla dessa stadgar igenfinnas i den fiskeristadga, som läses i den under N:r 63 i denna förtekning uptagna handskrift. Fol. 108 börjas Eriks af Pommern privilegier för Landskrona af 141513); fol. 115 Skånska stadsrätten, med rubrik Om köpstadhæ byærke Reett; här finnes i början förtekning på 70 capitel; likasom i cod. 15, med hvilken denna handskrift här öfverensstämmer, förbigås cap. 26. Efter stadsrättens slut fol. 124, och i sammanhang dermed, följer: Thette haffwer koninghen oc giffueth &c.14), hvaraf slutet fattas. På sista bladet läsas antekningar af senare hand om mynt m.m.

25. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex i skinnband, sign. B 75, har 142 blad af 73 tums höjd och 6 tums bredd. På första bladet har Stephanus Johannis Stephanius är 1636 anteknat att han fått boken till skänks af sin svåger Petrus Andreæ, Consul Kalundburgensis; gifvaren är förmodligen den samme Peder Andersenn som år 1633 skrifvit sitt namn fol. 15. En förtekning på innehållet af capitlen i Skånelagen och de öfriga lagar som finnas i denna bok, läses foll. 2-15. Fol. 16 börjas Skånelagen, skrifven, af samma hand som innehållsförtekningen och de efteråt följande tilläggen, i slutet af 15:de århundradet. Skånelagen är delad i 9 böcker, hvilka utmärkas med bokstäfverna a, b &c. och ny nummerering, och hafva, med undantag af den första, rubriker, som äro skrifna i brädden eller såsom kolumntitlar vid början af hvar bok; dessa rubriker äro: Om iordh, Om mandrap. Om thræl, Om tiveffneth, Om jndnam oc agerfriit, Om skoghe hwah, Om almennings fiskewatn, Om giald laan oc leye. Emellan foll. 34 och 35 är ett blad borta, hvarigenom en del af cap. 79, hela 80 och 81 samt en del af 82 gått förlorade¹). I slutet af cap. 117 förekommer här ett eget, på den äldre Selandslagen syftande tillägg angående K. Valdemar²). Efter cap. 134 följer Add. E. 1, efter 180 Add. B. 2-4; vid 207 tillägges Add. E. 2. Capp. 209-213 förekomma i samma ordning som i cod. 5 &c. Texten öfverensstämmer merendels med cod. 15 &c.; men några stycken synas vara afskrifna efter en annan handskrift som liknat cod. 9; sålunda har nämnd blifvit satt i stället för järn i capp. 85, 87 och 88. Efter Skånelagens slut följer fol. 72 K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med rubrik Konigh Ericks logh, och med samma tillägg i slutet som i cod. 15; fol. 76 Skånska kyrkrätten; fol. 82

¹³⁾ Se K. Rosenvinge, Gamle Danske Lo1) Se not. 45 sid. 70; not. 58 s. 73.
ve, V. sidd. 84 o. följ.

¹⁴⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

²⁾ Se not. 60 sid. 103.

Eriks af Pommern privilegier för Landskrona af 1415³); fol. 89 Skånska stads-rätten med rubrik Kopstedebiærck; här saknas cap. 26, men i slutet är tillagdt Thettæ haffuer koninghen och giffuit &c.⁴), I. Add. B. 5, 7 och F. 1; fol. 100 börjas Arfboken, hvarmed i slutet sammanhänga I. Add. F. 5 och B. 6; samt fol. 131 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2); fol. 133 Schanerlog (V. 7.) med en rubrik på 3 rader, hvilken är nästan lika lydande som början af texten; fol. 134 Eriks och Margaretas fiskeristadga (V. 5); foll. 140, 141 I. Add. F. 2, 3. Sista bladet innehåller några små antekningar af senare hand.

26. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex i pergamentsband, sign. N:r 39 i 4:0 af Arne-Magneanska samlingen, har 150 blad af 8 tums höjd och 5½ tums bredd. Hela denne codex är skrifven af samma hand, i slutet af 15:de århundradet. De första 12 bladen uptagas af en innehållsförtekning. Fol. 13 börjas Skånelagen, som är delad i 17 böcker, dock så att här, likasom i cod. 15, efter capitlens nummerering endast skulle vara 15 afdelningar, men de två första äro genom rubriker delade i fyra. Efter cap. 133 följer Add. E. 1, och efter 147 Add. B. 2-4; om ordningen af capp. 146 och 147 samt 209-213 gäller det samma som är anmärkt angående nyssnämnde codex. Det capitel som der är tillagdt vid cap. 207 på en särskild lapp (Add. E. 2), förekommer här i texten såsom tillägg vid detta capitel; men de capitel som på nämnda sätt äro tillagda i samme codex vid capp. 91 och 200 finnas ej här. Efter Skånelagens slut fol. 75 följer K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med samma tillägg i slutet som i nämnde codex; fol. 79 Skånska kyrkrätten, som har 23 capitel med rubriker, men vid sista capitlet är i brädden tillsatt xxiiii och xxv; fol. 85 Eriks af Pommern privilegier för Landskrona af 14153); fol. 92 Skånska stadsrätten, med rubrik Om köpstade byerk, i 66 capitel; här förbigås cap. 26; fol. 101-103 följa, i sammanhang med stadsrätten, och nummererade såsom capp. 67-70, samma stycken som i nämnde codex; fol. 103 Arfboken, och i sammanhang dermed fol. 134 I. Add. F. 5 och B. 6; samma blad under rubriken Skoner logh den stadga som under lika titel finnes i oftanämnde codex (V. 7); fol. 136 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2); fol. 138 Eriks och Margaretas fiskeristadga (V. 5); fol. 144 J alle skiffthe som wth arwinghe &c. (I. Add. F. 2); fol. 145 under rubrik Om Heffdh stycket Thet skal man och widhe &c. (I. Add. F. 3), samt, med rubrik: Om steffningh tiil konings tingh i skonæ, det stycke som med samma titel finnes i förutnämnde codex (V. 8); och slutligen, foll. 146-150, en gårdsrätt, som här i öfverskriften tillägges K. Christian (I).

27. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex i skinnband, sign. B 79, har 250 blad af 9¼ tums höjd och 6¾ tums bredd. Denne codex är skrifven i slutet af 15:de århundradet. På första bladet läsas hi-

³⁾ Se K. Rosenvinge, Gamle Danske Love, 4) Se not. 5 sid. XXIV ofvanför. V. sidd. 84 o. följ.

storiska antekningar af senare hand, hvilka gå till år 1533. Skånelagen är delad i 6 böcker, utmärkta med bokstäfverna a, b &c. och försedda med förtekningar på capitlen i början af hvar bok. Förtekningen till första boken börjas fol. 2 med rubrik: Hær begyndes tafflen till then förstæ balk som kalles arffuæ balken i skoningæ loghen. Efter cap. 91 tillägges Add. D. 4; efter 109 ett capitel: Hwar som hælst noger man vordher rættæligæ frydlös giort &c., hvilket efter denna handskrift är tryckt i Add. H. 1 (sid. 236); efter 133 Add. E. 1; efter 145 tillägges ett capitel med rubrik: Jstud sequens capitulum cepi ex lege Valdemari Regis que data est in Vordingborg, hvilket äsven är tryckt efter denna handskrift i Add. H. 2 (sidd. 236, 237); efter 203 Add. G: capp. 198 och 223 förbigås. Det nämnda tillägget efter cap. 145 är hämtadt ur Jutska lagen, I. 27, hvilken lag således åsyftas i den anförda rubriken. som vitnar huru egenmägtigt tillägg gjordes af dem som afskrefvo eller läto afskrifva lagböcker. Texten i denna handskrift innehåller öfverallt små skiljaktigheter i uttrycken, hvilka icke äro af ringaste vigt, och endast upkommit derigenom, att skrifvaren icke ansett nödigt att ord från ord noga följa sitt original; men dessutom förekomma här en stor mängd mera betydande afvikelser i uttrycken och utförligare omskrifningar, hvilka uppenbarligen åsyftat att förtydliga den gamla texten, och i allmänhet vitna om insigt i saken, ehuru prof på uppenbara misförstånd icke heller saknas. Då det ej kunnat komma i fråga att anmärka alla de betydelselösa varianter af förra slaget, som förekomma i denna och andra yngre till större delen mera afvikande och felaktiga handskrifter, så hafva deremot afvikelserna af senare slaget så mycket mindre bort lemnas oanmärkta, som denna handskrift och de dermed nära öfverensstämmande och af samma hand skrifna codd. 28 och 29 äro de äldsta som finnas af detta slag, och ifrågavarande afvikelser till en stor del, ehuru ofta mer eller mindre förändrade eller med ytterligare tillsatser förökade. igenfinnas i den stora mängden af yngre handskrifter, för hvilka cod. 51 kan anses stå i spetsen. — Vid Skånelagens slut fol. 96 läses rubriken: Hær er andelyght po then första lagh som koningh Valdemar sætta Och har affther begundess then ny lagh sammæ koningx som försth rörer paa arff oc saaræ maal etcetera, hvarefter följer Arfboken. Fol. 137 börjas K. Valde mars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), med rubrik: Hær begyndess koningh Valdemars handfæstning, i sammanhang hvarmed följa fol. 140 I alle skufftæ &c. (I. Add. F. 2) och fol. 141 stycket om stämning till Konungs ting (V. 8). Fol. 143 börjas förtekning på capitlen i Arfboken och nyssnämnda förordning. Efter 3 rena blad börjas fol. 155 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), som har såsom rubrik öfverskriften Thennæ lagh &c.; här förbigås cap. 3; fol. 159 om urbota mål (I. Add. B. 7); fol. 160 Thettæ haffuer koningen giffuet &c.5); fol. 161 Een mantz bodh &c. (I. Add. F. 1); hvilka tre stycken i den derefter följande förtekningen på capitlen i Eriks förordning

⁵⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanfor.

uptagas såsom dit hörande. Fol. 162 börjas Skånska kyrkrätten, med rubrik: Thettæ er kyrckæ rætthen mellom byscoppen och böndhernæ i schuanæ. Om de till Skånelagen hörande tilläggen i denna handskrift gäller det samma som är anmärkt om sjelfva Skånelagens text, att de äro paraphraser, hvilkas afvikelser från de gamla texterna ej kunnat anmärkas, utan då de funnits vara af någon vigt. Fol. 172 börjas K. Knuts förordning om dråp m. m. af 1200, hvilken efter denna handskrift är aftryckt i V. 1. Vidare följa fol. 175 Eriks förordning i Nyborg 1282 på Latin⁶); fol. 178 K. Magni privilegier för Skåningarne af 1340 på Latin⁷); fol. 181 Drottning Margaretas förordning för norra Jutland af 13968); fol. 189 stadgar vid konungavalet 1376, eller K. Olofs valcapitulation, på Latin'); fol. 193 K. Valdemars förordning i Kalundborg pingstdagen 1360 på Latin¹⁰); fol. 200 samme Konungs förordning d. 1 Julii 1354 på Latin¹¹); fol. 202 Christoffers handfästning d. 25 Januarii 1320 på Latin¹²); fol. 206 Olofs och Margaretas förordning af 1377 på Latin, här daterad octava Johannis baptiste¹³); fol. 209 Thord Degns artiklar på Latin¹⁴); fol. 226 K. Hans's handfästning af 1483¹⁵); fol. 247 I. Add. B. 5 med rubrik Een handfestningh, samt foll. 249, 250 en antekning om vägarne i Rönnebergs, Harjagers och Onsjö härad, efter ett dokument af år 150316). — Utom de förutnämnda codd. 28 och 29 äro med denna handskrift mer eller mindre nära beslägtade de, som i det följande uptagas under N:r 50, 63, 67, 82, 104, 105 och 114.

Ester denna handskrift finnas två mig bekanta afskrifter på papper af K. Knuts förordning:

a) I Kongl. Danska Geheime-Arkifvets i Köpenhamn stora diplomatarium finnes en i 18:de århundradet gjord afskrift på 4 blad i fol. med lika öfverskrift som i originalet, med undantag af ordet Sequitur. I slutet står collat:, dock förekomma här åtskilliga fel, hvilka igenfinnas i Thorsens aftryck, der denna afskrift blifvit följd¹⁷). Att afskriften är gjord efter nyss beskrifne codex, och ej efter Registrum ecclesiae Lundensis (cod. 22 i denna förtekning), såsom Thorsen tror¹⁸), är otvifvelaktigt.

6) Se not. 7 sid. XXIV ofvanför.

⁷⁾ Se Reyesta diplom. hist. Dan. N:r 2196; Svenskt Diplomat. N:r 3499.

⁸⁾ Anf. Regesta N:r 2913.

⁹⁾ Anf. st. N:r 2696.

¹⁰⁾ Anf. st. N:r 2444.

¹¹⁾ Anf. st. N:r 2373.

¹²⁾ Anf. st. N:r 1878.

¹³⁾ Anf. st. N:r 2710.

¹⁴⁾ Se K. Rosenvinges Retshistorie, I. s. 41.

¹⁵⁾ Regesta dipl. N:r 4739.

¹⁶⁾ Se Regesta dipl. N:r 5270. Denna antekning är aftryckt bland de förut (sid. XXXV) nämnda Skånska handlingar, sidd. 34-36.

¹⁷⁾ Skånske Lov, sidd. 241-244. Likasom 18) Anf. st. föret. sid. 25.

originalet har afskriften detestandi (jfr. not. 2 sid. 437), och endast såsom rättelse tillägges i parenthes detestabili; och efter conuenitur (se sid. 438) tillägges såsom en förment rättelse (conuincitur). Meningen med dessa tillägg i parenthes är icke att i originalet "der mulig er at læse anderledes", såsom Thorsen tror (anf. st. sid. 244 not. "); samme utgifvares öfvertygelse att i originalet Ärkebiskopens namn endastär uttryckt med A, är egrundad; och i originalet står ej folcwapn, hvarken "utydeligt eller urigtigt", utan lika tydligt fele wapen som i afskriften Felewapn.

b) På samma ställe finnes en af N. R. Brocman börjad afskrift på ett blad i 4:0, hvilken slutar med orden ne homicida satisfactionem; att Brocman här stadnat, synes deraf att bladet ej är fullskrifvet.

28. En pergaments- och papperscodex i 4:0 tillhörig framlidne Lagmannen C. F. Hummelhjelms efterlemnade boksamling på Bo i Östergötland¹). Denne i skinnband bundne codex har, utom några rena pappersblad, 153 blad, af hvilka ungefär en tredjedel äro af pergament. På sista bladet har Laurids Hansson Weis förkunnat att han fått denna bok till skänks af Claus Bilde thill Wandaas; och Niels Lauridson, förmodligen den förstnämndes son. har år 1605 anteknat sig som egare. Boken är skrifven af samma hand som föregående cod. 27, med hvilken texten både i Skånelagen och i det öfriga som här finnes, nära öfverensstämmer. Skånelagen, som uptager de 83 första bladen, är, likasom i cod. 27, delad i 6 böcker; i början af dessa, med undantag af den första, finnas förtekningar på capitlen; men förtekningen till den första, eller arffuæbalken, har fått sin plats i slutet af boken. Dessa förtekningar, så väl som capitlens rubriker, äro dock ej lika lydande med dem som finnas i nämnde codex. Cap. 113 är, likasom i de flesta andra handskrifter, deladt i två²); emellan dessa har här af mistag blifvit infördt cap. 114, hvilket sedan å nyo läses på sitt rätta ställe. I förtekningen till tredje afdelningen nämnas de 3 capitlen om järnbörd (Add. B. 2-4), men utan nummer, och med en med rödt bläck skrifven anmärkning: Jsta tria capitula sunt invsuata; också äro sjelfva capitlen i texten förbigångna. Cap. 185 är förbigånget, men af en något nyare band tillagdt på en vidhäftad papperslapp. För öfrigt gäller om Skånelagens text i denna handskrift det samma som vid cod. 27 blifvit anfördt, utom det att tillägget vid cap. 145 (Add. H. 2) här icke finnes. Vid Skånelagens slut fol. 83 är med röda bokstäfver skrifvet: Explicit prima lex Regis Vademari (sic) Sequitur 2º lex eiusdem regis, hvarester följer Arfboken. Fol. 123 börjas K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), i sammanhang hvarmed följa I. Add. F. 2 och Om stæffning for brofiæll (stycket om stämning till Konungs ting i Skåne, V. 8); fol. 128 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3); fol. 133 förtekning på capitlen i Arfboken och de derefter följande förordningarne, äfvensom i Skånska kyrkrätten, som börjas fol. 139 med tubrik: Thette ær kyrckæ rætthen mellom bönder oc biscoppen, och vid hvars slut fol. 146 är med rödt bläck skrifvet: Explicit lex ecclesiastica quam statuit honorabilis reverendissimusque dominus graciosus dominus Eskyllus Archiepiscopus Lundensis ad commodum et vtilitatem bondonum Scaniensium etcetera. På samma blad följer Bodælöss maall (I. Add. B. 7); fol. 147 Thettæ hauer koningen giffuet &c.3); fol. 148 Een mantz bodh &c. (I. Add. F. 1); fol. 149, med rubrik Thettæ er en handhfæstningh, I.

Denna handskrift blef är 1824 insänd till
 Kongl. Bibliotheket i Stockholm. Hvem som nu är dess egare, är mig obekant.
 Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

Add. B. 5. Foll. 150-152 innehålla den förutnämnda förtekningen på capitlen i första boken af Skånelagen.

29. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex i pergamentsband, sign. N:r 3122 i 4:o af gamla Kongl. samlingen, har 178 blad af 8 tums höjd och 6 tums bredd. Utanpå permen äro tryckta bokstäfverna ${m F}$ W F och årtalet 1652, då boken utan tvifvel fått nytt band. På ett vid inre sidan af permen fastlimmadt pergamentsblad, som troligen varit fästadt vid en äldre perm, har Anne Krabbe Ericks dattir år 1579 anteknat sig som bokens egarinna. Fol. 1, som för öfrigt innehåller antekningar om mynt m.m. från 16:de århundradet, läses en egares namn, Hennigh Albretsön Canick wdhii Lwndh. Skånelagen är skrifven af samma hand som de två nästföregående codd. 27 och 28, med hvilka både Skånelagen och det öfriga, som i dessa handskrifter finnes, nära öfverensstämmer. Skånelagen är, likasom i nämnda handskrifter, delad i 6 böcker, som beteknas med bokstäfverna a, b &c., och börjas med förtekningar på capitlen. Fol. 2 börjas förtekningen på capitlen i första boken, utan rubrik; men vid början af de öfriga böckerna finnas rubriker: her begyndes tafflen till mandrapere balken, Her effther begyndes tafflen till tymffuæ balchen then tredhye, o. s. v. Likasom i cod. 28 finnes här icke tillägget efter cap. 145, men för öfrigt gäller om Skånelagens text i denna handskrift det samma som vid cod. 27 är anmärkt. Efter Skånelagens slut följer fol. 102 Arfboken, som i rubriken kallas then ny koningh voldemars lagh; fol. 155 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed sammanhänga I. Add. F. 2 och Huor man scal annen til tings steffne (stycket om stämning till Konungs ting i Skåne, V. 8); fol. 161 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3); fol. 166 om urbota mål (I. Add. B. 7); fol. 167 Thettæ haffuer koningen giffuet &c.4); fol. 169 I. Add. F. 1 samt Skånska kyrkrätten.

30. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex, sign. N:r 3123 i 4:0 af gamla Kongl. samlingen, är beskrifven i företalet till Visby sjörätt sidd. LVI-LVIII, der det blifvit anfördt att den äldre Selandslagen, som finnes i början af boken, jämte Skånelagen och andra Danska lagar äro skrifna, till och med fol. 190, af samma hand i slutet af 15:de århundradet; hvarvid dock bör märkas att foll. 45-53, som innehålla slutet af Selandslagen och början af Seländska kyrkrätten, äro skrifna af en annan nära samtidig hand; och som samma hand skrifvit den yngre Selandslagen foll. 191 o. följ., kan denna icke vara äldre än det föregående i boken. Efter Seländska kyrkrätten följer fol. 56 Skånska stadsrätten i 68 capitel, öfverensstämmande med cod. 12, utan att dock vara derifrån afskrifven. Namnet malmö är här i cap. 1 af senare hand ändradt till hellsingör; likasom i cap. 55 skanæ är af senare hand ändradt till sieland⁵), hvilket erinrar derom, att boken i 16:de århundradet tillhört en borgmästare i Helsingör. Fol. 62 börjas samma förordning med det

⁴⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

⁵⁾ Jfr. not. 14 sid. 400; not. 11 s. 426.

oriktiga årtalet 1305, som i förutnämnde cod. 12; fol. 65 K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3); äsven här är (i cap. 10) namnet skanæ ändradt till sieland6); fol. 68 Thæt haffuer ok koning giffuet &c.7); fol. 69 I. Add. B. 2-7. Efter några smärre antekningar börjas, med ett stort blått F, Skånelagen på andra sidan af fol. 71. Denna lag är delad i 237 med Arabiska siffror i brädden nummererade capitel, som hafva röda begynnelsebokstäfver och äro försedda med rubriker. Indelning i böcker finnes ej; men capp. 84 (här 87) och 131 (här 138) äro prydda med stora blå begynnelsebokstäfver, lika den i lagbokens början, hvarigenom 3 afdelningar äro på visst sätt utmärkta. Cap. 13 förbigås; efter cap. 147 följa Add. B. 2-4; capp. 158-196 förekomma i nästan samma ordning som i cod. 13; likasom i nämnde codex finnas här 2 capitel som svara mot cap. 199 i texten, ehuru af olika lydelse*). Texten är i början temligen korrekt och öfverensstämmande med cod. 12, men blir mot slutet mera afvikande och närmast öfverensstämmande med cod. 13. Efter Skånelagens slut läsas foll. 121 o. följ. i sammanhang dermed, och nummererade såsom capp. 238-241, I. Add. B. 5-7, samt ett stycke: Usl brydiæ skilies weth iord drotten &c., hvilket efter denna handskrift är tryckt i I. Add. J (sidd. 237, 238). Fol. 123 börjas Jutska lagen, efter hvars slut fol. 186 följer gårdsrätten, och på andra sidan af fol. 190 af en något yngre hand samma stycke, som utgör det sista af de nyssnämnda tilläggen vid Skånelagen (Add. J), här försedt med en öfverskrift, som hörer till kyrkrätten, och genom ett uppenbart mistag blifvit satt i förbindelse med detta stycke⁹). Fol. 191 börjas den yngre Selandslagen, och fol. 270 Visby sjörätt på Plattyska. — Med 30a har jag beteknat de fol. 69 förekommande I. Add. B. 2-7, då här finnas olikheter med de i Skånelagens text (efter cap. 147) och efter dess slut införda motsvarande capitlen; äfvensom det nyssnämnda Add. J, sådant det på det senare stället (fol. 190) lyder.

31. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergaments- och papperscodex i 4:0, sign. C 66, är beskrifven i företalet till Södermannalagen sid. XXXIV. I början af boken finnes en del af Arfboken, I. 1-59, eller så mycket som svarar mot de 20 första capitlen i den äldre Selandslagen. Fol. 26 börjas, härmed sammanhängande och utan någon öfverskrift, Skånelagen, hvilken, likasom det öfriga i denna bok, är skrifven i slutet af 15:de århundradet. Denna lag är delad i 4 afdelningar, som endast utmärkas genom de i början af hvar del skrifna förtekningar på capitlens innehåll; förtekningen till första afdelningen sammanhänger med den öfver capitlen i den del af Arfboken, som föregår Skånelagen. Texten i Skånelagen öfverensstämmer i början med cod. 24, men sedan har emellanåt en annan handskrift varit följd, som liknat cod. 14. Efter cap. 147 följa Add. B. 2-4; cap. 164 förbigås; vid cap. 207 är fogadt Add. E. 2. Ett stycke af fol. 56 är bortrifvet, hvarigenom capp. 89-91 blifvit stympade. Emellan foll. 39 och 40 saknas 2 blad; emellan foll. 65 och 66 äro

⁶⁾ Se not. 59 sid. 455.

⁷⁾ Jfr. not. 5 sid. XXIV ofvanför.

⁸⁾ Jfr. not. 46 sid. 151; not. 37 s. 186.

⁹⁾ Se not. 9 sid. 237.

11 blad bortrifna, och emellan foll. 89 och 90 är ett blad bortskuret; sålunda har slutet af cap. 56 jämte de följande 4 capitlen och största delen af cap. 61 gått förlorade, och likaså en del af cap. 119 jämte det följande intill orden ath han ær sander &c., cap. 143, samt en del af cap. 210 tillika med de följande 3 capitlen och början af 21410). Efter Skånelagens slut fol. 97 följer en innehållsförtekning till de nästföljande 31 bladen, och derefter i ett sammanhang, utan särskilda öfverskrifter, fol. 98 I. Add. B. 5, fol. 99 I. Add. B. 6, 7, fol. 100 l. Add. F. 1, fol. 101 Gör noger man vid annan handran &c. (ett utdrag af Arfb. II. 14), och derefter fortsättning af Arfboken från fol. 26, eller I. 60 och hela andra afdelningen. Fol. 121 K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3) och, i sammanhang dermed, fol. 127 Thette haffuer och konning giffuet &c. 11); fol. 129 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvilken här är ställd till alla Danmarks inbyggare; fol. 132 Södermannalagens Kyrkbalk öfversatt på Danska; fol. 146 Skånska stadsrätten, som har rubrik Bierckæ Ræth, och liknar cod. 14, samt har efter capp. 7 och 23 samma tillägg som den¹²); fol. 159 gårdsrätten; fol. 163 Skånska kyrkrätten i 22 capitel, liknande cod. 9; fol. 171 Eriks och Margaretas fiskeristadga (V. 5), der cap. 31 förbigås; fol. 179 Skanerlog (V. 7) med rubrik: Nar frid i haffne suer. Foll. 181 o. följ. innehålla, med något finare stil, men skrifna af samma hand som det föregående, Christian I:s privilegier för städerna i Skåne af 1481¹³), ett Hans's bref gifvet annan dag pingst 1491, och samme Konungs handfästning (1483)¹⁴), hvaraf dock slutet fattas.

32. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex i skinnband, sign. B 78, har 120 blad af 8½ tums höjd och 5½ tums bredd. På ett blad i början af boken har J. Iffuersen anteknat att han år 1639 köpt denna bok i Malmö. Foll. 1-9 läses en innehållsförtekning, skrifven af samma hand som Skånelagen och det öfriga i boken, i slutet af 15:de århundradet. Skånelagen börjas fol. 10 med en stor begynnelsebokstaf, som blifvit bortklippt; denna lag har 229 onummererade capitel, som utmärkas med omväxlande blå eller röda begynnelsebokstäfver, men sällan börjas på ny rad; indelning i böcker finnes ej. Texten öfverensstämmer med cod. 9, och i synnerhet med codd. 16 och 17, dock utan att vara afskrifven efter någondera. Likasom i nämnda handskrifter följer här cap. 20 efter 35; samma språng som i dem, förekommer här i cap. 68; samma tillägg finnas vid capp. 91, 133, 147 och 207; capp. 209-213 förekomma i samma ordning som i cod. 5. Efter Skånelagens slut fol. 55 följa i sammanhang dermed I. Add. B. 6, 7. Fol. 56 börjas K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2); fol. 58 *Th*et*tæ haw*er *konningk*

¹⁰⁾ Se not. 32 sid. 44; not. 59 s. 48; not. 42 s. 109; not. 53 s. 136; not. 61 s. 193; not. 53 s. 197.

¹¹⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

¹²⁾ Jfr. angående K. Anchers oriktiga upgift om några capitel af stadsrätten i denna 14) Se Regesta diplom. N:r 4739.

handskrift, hvad som framdeles anföres vid cod. 36.

¹³⁾ Tryckta i Nye Danske Magazin, II. sidd. 125 – 127.

jeth &c. 1); fol. 59 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3) med samma tillägg som i cod. 9; fol. 63 Vitherlagsrätten; fol. 65 De crimine lese maiestatis²); fol. 66 Eriks förordning i Nyborg 1282 på Latin³); fol. 68 Eriks bref till Bara härad på Latin (V. 4); fol. 69 Arfboken; fol. 97 Skånska stadsrätten i 31 capitel, med rubrik köpstade bierk; här förbigås cap. 55; fol. 103 Skånska kyrkrätten med rubrik Kyrkæ retthin; här saknas epilogen; fol. 108 Eriks af Pommern privilegier för Landskrona af 1415⁴); fol. 112 Eriks och Margaretas fiskeristadga (V. 5); fol. 117 gårdsrätten, som här kallas slotz logh; samt fol. 120 I. Add. F. 1.

33. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i skinnband, sign. N:r 3137 i 4:0 af gamla Kongl. samlingen, är förut beskrifven i företalet till Södermannalagen sidd. XXXIV, XXXV. I början af boken finnas antekningar ur Canoniska lagen; foll. 27 o. följ. innehålla Jutska lagen på Latin och Danska med Biskop Knuts glossor; fol. 183 börjas Thord Degns artiklar; fol. 201 den äldre Selandslagen; fol. 246 Seländska kyrkrätten; fol. 250 vngre Selandslagen, efter hvars slut fol. 338 följa åtskilliga stadgar, hvaribland fol. 372 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2). Fol. 381 börjas Skånelagen, som, enligt antekning fol. 428, är skrifven år 1499 In castro hamerensi (Hammershuus) på Bornholm af Johannes martinj doctor et monachus in sora. Skånelagen, som är delad i 5 böcker, öfverensstämmer med cod. 9 &c., i synnerhet med cod. 32, efter hvilken den dock ej är afskrifven; mot slutet synes emellanåt en annan handskrift hafva varit följd, som liknat cod. 38. Cap. 20 följer här efter 35; i cap. 68 förekommer samma språng som i cod. 9 &c.; efter capp. 91, 133, 147 och 207 följa de vanliga tilläggen; cap. 204 är skrifvet två gånger. Efter Skånelagens slut fol. 427 följa I. Add. B. 6, 7 och F. 1, samt den förutnämnda antekningen. Derpå följa några smärre antekningar. Fol. 432 börjas Skånska stadsrätten, som har 60 capitel, och på många ställen afviker från den vanliga texten. Efter cap. 9 följa två capitel, som efter denna handskrift äro aftryckta i IV. Add. B. 1, 2 (sid. 431); capp. 31-34 nafva här, förenade till ett capitel, fått plats efter cap. 36; capp. 55-57 hafva deremot blifvit flyttade framför cap. 38; midt i cap. 57 inskjutas 4 capitel, som efter denna handskrift äro aftryckta i IV. Add. B. 3-6 (sidd. 431-433), och efter det sista stycket af cap. 57 följer det capitel som, äfven efter denna handskrift aftryckt, läses i IV. Add. B. 7 (sid. 433). Med denne codex, hvad stadsrätten beträffar, äro de handskrifter beslägtade, som i det följande uptagas under N:r 34, 39, 40, 42a, 45, 46 och 61. — Fol. 438 börjas, med öfverskrift: Privilegium C Regis civitatibus dacis concessum, K. Christoffers privilegier för Köpenhamn af 14435); fol. 450 Christian I:s handfästning, med det oriktiga årtalet 1440 i stället för 1448, samt gårdsrätten, och, efter

¹⁾ Jfr. not. 5 sid. XXIV ofvanför.

²⁾ Jfr. sid. XXIX ofvanför.

³⁾ Jfr. not. 7 sid. XXIV ofvanför.

⁴⁾ Se K. Rosenvinge, Gamle Danske Love, V. sidd. 84 o. följ.

⁵⁾ Se K. Rosenvinge, anf. st. sidd. 145 o. följ.

nāgra smärre antekningar, fol. 456 Södermannalagens Kyrkbalk öfversatt pā Danska. Foll. 466-610 innehålla K. Magnus Erikssons Landslag pā Svenska, vid hvars slut den förutnämnde munken Johannes Martini anteknat att han skrifvit dessa leges Sancti Erici Regis Suecie år 1509 In curia archiepiscopi Lundensis dicta fflygingæ (Fliinge).

34. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 28 i Arne-Magneanska samlingen, är förut beskrifven i företalet till Visby sjörätt sidd. LVIII, LIX. Foll. 117-122 innehålla Skånska stadsrätten i 46 capitel, skrifven i senare hälften af 15:de århundradet. Texten öfverens-stämmer med föregående cod. 33, och har samma tillägg som den, men capp. 31-34 och 38-54, som der fått förändrad plats, förbigås här. Bland det som i bokens slut är af senare händer tillagdt, läses foll. 173 o. följ. Svenske Konungarne Magni och Eriks år 1340 (in vigilia Petri et Pauli) och 1356 (dominica proxima ante festum omnium sanctorum) Skåningarne gifna privilegier.

35. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. C 76, har 192 blad i pergamentsband. Innantill på främre permen läses namnet Jens Rossengardh, och på sista bladet har Fru margrete Jenns Rossengardz (enka) tillkännagifvit sig vara bokens egarinna. I början finnes den äldre Selandslagen, skrifven af samma hand som det öfriga i denna bok, enligt antekning fol. 181, år 1465 af Petrus Jacobi; efter Selandslagen följa åtskilliga tillägg, hvaribland fol. 57 Seländska kyrkrätten. Fol. 75 börjas yngre Selandslagen, efter hvars slut följer fol. 182 gårdsrätten och derefter Skånska stadsrätten, som uptager foll. 186–191. Här finnas ej capp. 55 o. följ.; och ehuru efter stadsrättens slut en mängd blad blifvit bortskurna, kan man dock deraf, att det som här finnes af stadsrätten slutas midt på en sida, sluta att capp. 55 o. följ. här, likasom i cod. 11 och flera yngre handskrifter, icke varit skrifna⁶).

En i 18:de århundradet gjord afskrift af stadsrätten i denne codex finnes på lösa blad i det förut (sid. XXXVII) omtalade häftet N:r 556 i 4:o af Kallska samlingen i Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn. I brädden äro varianter ur några andra handskrifter anteknade af K. Ancher, af hvars hand här äfven finnes på ett särskildt blad afskrift af stycket Ræt i skanæ efter nästföljande cod. 36, med några i brädden anteknade varianter ur de motsvarande capitlen af stadsrätten i cod. 31.

36. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig pergamentscodex i skinnband, sign. C 67, har 132 blad af 7 tums höjd och 53 tums bredd. På första bladet läsas namnen Jörgen Marswin och Gregorivs Bryske, jämte en antekning om mynt m.m. Andra sidan af samma blad uptages af ett måladt vapen. Fol. 2 börjas den äldre Selandslagen, skrifven af samma hand som

⁶⁾ Denna handskrift anföres oriktigt, i stället för C 66, af K. Ancher i företalet till Lovhist. andra bandet; jfr. hvad vid nästföljande cod. 36 härom säges.

det öfriga af denna bok, i senare hälften af 15:de århundradet; fol. 35 Seländska kyrkrätten; fol. 38 den yngre Selandslagen; vid slutet af första boken fol. 53 är tillagdt: Thettæ haffuer konung giffuel &c.7). Fol. 112 börjas Skånska stadsrätten, med rubrik: Thettæ ær then ræt &c. Här finnes ingen indelning i capitel, men i capp. 24, 27 och 35, hvilka börjas med orden Thettæ ær ræt eller Thettæ ær Lundæ ræt, äro de första orden gjorda till rubriker, hvarester följer en stor målad begynnelsebokstas⁸). I capp. 18, 19 förekomma små tillägg. Stadsrätten slutas med cap. 54, fol. 116; derefter följer första stycket af I. Add. F. 19), skrifvet med rödt bläck; ett utdrag af cap. 1 i K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2); samt, under rubrik Ræt j skanæ, ett stycke: Konung æller biscop &c., hvilket är sammansatt af två med hvarannan i intet sammanhang stående delar, af hvilka den första är hämtad ur Skånska stadsrätten capp. 55-57 (hvilka capitel, enligt hvad nyss blifvit anmärkt, icke finnas i den afskrift af stadsrätten, som förekommer i det föregående af denna handskrift)10), och den senare till största delen igenfinnes i Arfboken II. 3. Ehuru detta stycke tydligen tillkommit genom en tillfällig sammansättning af två antekningar ur de nämnda källorna, och icke förtjenar synnerlig upmärksamhet, har jag dock trott mig böra, efter denna handskrift, aftrycka det i V. 911). Fol. 117 börjas K. Eriks förordning för Skåne af 1284, med rubrik Thennæ logh &c.; cap. 14 har här fått sin plats näst ef-

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

skrifna af den anledning, att skrifvaren i en annan handskrift af stadsrätten funnit dessa capitel, hvilka saknats i den handskrift som han vid stadsrättens afskrifvande i det föregående hade följt. Att nämnda capitel i stadsrätten äro senare tillägg, är, såsom framdeles skall visas, af andra skal sannolikt; men att från yngre afskrifvares tillfälliga excerpter ur äldre lagar draga slutsatser i afseende på dessas ursprungliga beskaffenhet, är ett uppenbart oriktigt förfarande, som ej kan annat än åstadkomma oreda. — På samma ställe i företalet upgifver Ancher att ifrågavarande stycke äfven finnes i C 76 (i Kongl. Bibliotheket i Stockholm, eller nästföregående cod. 35). Att här menas C 66 (N:r 31 i denna förtekning), synes af de varianter, hvilka Ancher i Lovhist. II. s. 566 anfört; men icke heller i sistnämnda handskrift finnes ifrågavarande sammansättning, utan blott de till stadsrätten hörande capitlen finnas der (foll. 158, 159) på samma plats der de vanligen finnas i handskrifter af stadsrätten; hvarför ock de af Ancher ur C 66 anförda varianter (hvaribland förekommer *hemdh gield*, orätt läst

⁷⁾ Jfr. not. 5 sid. XXIV ofvanför.

⁸⁾ Jfr. not. 9 sid. XXV ofvanför.

⁹⁾ Jfr. nott. 2, 13 sid. 232.

¹⁰⁾ I slutet af det ur stadsrätten afskrifna stycket har ett ord (brister) råkat medfölja, som icke hörer till den här afskrifna delen af cap. 57, hvilken slutas med ordet aasökn, utan till början af den i detta excerpt förbigångna delen af capitlet: bryster at ther ær ey &c. Jfr. not. 4 sid. 499.

¹¹⁾ Deraf, att detta stycke innehåller några capitel af Skånska stadsrätten, drager K. Ancher, i företalet till sin Lovhistorie II. Del., den slutsats, att dessa capitel, "i sær de to Artikler om Pant og Gield, icke henhöre egentliy till Birke-Retten, omendskiont de fores derhen i de fleste Haandskrifter, men at de i Förstningen have været en Lov for sig selv". Man skulle med lika rätt kunna sluta att det här afskrifna capitlet af Arfboken ursprungligen icke funnits i Arfboken (eller den äldre Selandslagen), utan utgjort en särskild lag tillsamman med det förutnämnda stycket af stadsrätten. Utan tvifvel hafva capp. 55-57 af stadsrätten här blifvit särskildt af-

ter cap. 8. Fol. 119 börjas, med rubrik Gesta danorum, en Dansk chrönika, som slutar med K. Erik Menved i början af 14:de århundradet. Foll. 131, 132 innehålla en Dansk Konungalängd, hvilken likaledes slutar med nämnde Konung.

37. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex, sign. N:r 3 i 4:0 af Arne-Magneanska samlingen, har 64 blad af 8½ tums höjd och 6 tums bredd, bundna i pergamentsband. Foll. 1-47 innehålla Jutska lagen, skrifven i senare hälften af 15:de århundradet. Derefter följa åtskilliga af samma hand skrifna stadgar, af hvilka den yngsta är af år 1454; deribland förekommer fol. 59 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), dock endast cap. 1, och icke heller det fullständigt1); mera deraf har här icke varit skrifvet, ty på samma sida der detta slutar, börjas en annan stadga.

38. En Universitets-Bibliotheket i Lund tillhörig papperscodex i 12:0, sign. J. 4:0 53, har, utom rena blad i början och slutet, 88 blad i Franskt band, på hvars rygg läses titlen: Kong Waldemars Lov 1141. Boken har tillhört Conferensrådet och Professorn i Köpenhamn J. L. A. Kolderup-Rosenvinge, hvars namn, jämte en af honom gjord antekning om bokens innehåll, läses på det första af de rena bladen i början. Fol. 1 innehåller ett utdrag af cap. 1 i K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), skrifvet, likasom tilläggen efteråt, af samma hand som Skånelagen, i senare hälften af 15:de århundradet. Denna lag är här delad i 8 böcker, hvilka dock endast utmärkas genom förtekning på capitlen i början af hvardera. På andra sidan af fol. 1 börjas Skånelagen med förtekningen till första afdelningen. Här förbigås capp. 59 och 185; likaså cap. 141 utom de sista raderna, hvilka här, likasom i många yngre handskrifter, i ett särskildt capitel följa efter cap. 143. Efter cap. 147 följa Add. B. 2-4, och efter cap. 22 tilläggas 2 capitel, som efter denna handskrift äro tryckta i I. Add. K (sid. 238). Cap. 186 delas i två, af hvilka det senare följer efter cap. 1892). Efter Skånelagens slut fol. 69 följa, i sammanhang dermed, I. Add. B. 5-7 och F. 1. Fol. 71 börjas Skånska kyrkrätten, der, efter öfverskriften: Thette ær &c., följer förtekning på capitlen; fol. 77 I. Add. C; fol. 79 Skånska stadsrätten, som här i öfverskriften kallas kirke ræt genom skriffel för birke ræt. Fol. 87 börjas gårdsrätten, hvaraf slutet fattas. Texten i denna handskrift är på många ställen vanställd af fel, men annars icke afvikande.

39. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 25 af Arne-Magneanska samlingen, är förut beskrifven i företalet till

i stället för houidh gield) endast höra till de nämnda capitlen i stadsrätten. Hvad Ancher ytterligare upgifver, att "paa begge Steder (nemligen i båda handskrifterna, C 67 och 66) anföres först Birke-Retten (d. a. Skanska stadsrätten) uden dette Tillæg, 1) Se not. 90 sid. 443. noget efter disse Artikler under Navn af 2) Jfr. not. 32 sid. 176.

Ræt i Skanæ", är således, hvad C 66 beträffar, alldeles ogrundadt. Detta exempel visar tillräckligen att Anchers upgister om handskrifter äro lika opålitliga som hans på dessas beskaffenhet grundade slutsatser.

Visby sjörätt sidd. LXXXIII, LXXXIV. Foll. 115-119 innehålla Skånska stads-rätten, skrifven i slutet af 15:de århundradet. Stadsrätten är delad i 47 capitel, hvilka till största delen börjas med ordet *Jtem*, och öfverensstämmer med cod. 34; här finnas samma tillägg som i nämnda handskrift, och de capitel som der äro uteslutna, finnas icke heller här.

40. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergamentscodex, sign. N:r 27 i 8:0 af Arne-Magneanska samlingen, har 34 blad af 5½ tums höjd och 4½ tums bredd. Denne i slutet af 15:de århundradet skrifne codex börjar med en år 1446 på Lolland gjord stadga (det så kallade Lollands Vilkaar)³); fol. 4 innehåller en K. Christian I:s stadga för samma ö, gifven thorsdagen efter Evangelisten Matthei dag 1460; fol. 5 börjas Skånska stadsrätten, fol. 11 K. Christoffers stadsrätt af år 1443, och fol. 28 gårdsrätten; sista bladet är obegagnadt. Stadsrätten, som är delad i 49 capitel, hvilka börjas på ny rad och stundom med Jtem, öfverensstämmer med föregående cod. 39, äfven hvad tillägg och uteslutna capitel beträffar, men ingendera är afskrift af den andra.

En i 18:de århundradet gjord afskrift af stadsrätten i denne codex finnes i det förut (sid. XXXVII) omtalade häftet, N:r 556 i 4:o af Kallska samlingen i Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn. K. Ancher har på första bladet anteknat att afskriften är gjord efter detta original, och äfven i brädden anmärkt varianter ur några andra handskrifter.

- 41. G. Gemens edition af Skånelagen, tryckt i Köpenhamn år 1505, beskrifves i andra afdelningen af detta företal, men bör äfven här uptagas, emedan den af utgifvaren följda handskrift är okänd, och derför den tryckta texten måst behandlas såsom en handskrift, så att de der förekommande varianter blifvit anmärkta. Deremot finnas tre mig bekanta handskrifter, hvilka ej äro annat än afskrifter af 1505 års edition, och derför ej förtjenat vidare upmärksamhet. Dessa äro
- a) En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1980 af Thottska samlingen, har 150 blad i skinnband, utanpå hvilket är tryckt S. N. K. 1581. Första bladet innehåller, med rödt bläck skrifven, titlen: Skonske loug Skifft y xvij böger oc huer &c. lika med titlen i Gemens tryckta edition; hvarefter en senare hand med svart bläck tillagt: Skreffuit y köbendhaffn anno 1581. I slutet är af skrifvaren egenhändigt med rödt bläck anteknadt: Trycktt tilförn y Kiöbenhaffn a° 1505 der effter skriffuitt anno 1581 Amen. Att denna handskrift, såsom sistnämnda antekning tillkännagifver, är en afskrift af Gemens edition, visar sig ock vid jämförelse emellan handskriften och tryckta editionen. De i båda efter Skånelagens slut följande tilläggen äro de samma.
- b) En Vexiö Gymnasii-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 80, har 119 sidor i välskt band. I slutet af denne i början af 18:de århundradet

³⁾ Jfr. K. Anchers Jurid. Skrifter, I. sidd. 823-826.

skrifne codex är med bläck afteknadt det märke eller vapen, som finnes i slutet af Gemens edition af Skånelagen, och derunder läsas samma ord: Tryckt &c., som i nämnda edition. Häraf ensamt kan väl ej med visshet slutas att denna handskrift är en afskrift af Gemens edition, hvilket icke heller på något annat ställe uttryckligen tillkännagifves; men genom jämförelse med nämnda edition blir det dock alldeles uppenbart att förhållandet är sådant. Det första bladet af tryckta editionen är här förbigånget, så att afskriften börjar med företalet. Så väl förtekningarne på capitlen och dessas öfverskrifter som sjelfva texten äro alldeles öfverensstämmande med Gemens edition, endast med undantag af tillkomna nya fel och andra i mindre noggranna afskrifter vanliga smärre afvikelser. Äfven de efter Skånelagens slut följande tillägg äro alldeles de samma som i den tryckta editionen.

- c) En Engeströmska Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0 har 321 blad i pergamentsband. Foll. 1-200 innehålla Skånelagen jämte alla de tillägg som finnas i Gemens edition, alltsamman afskriftet derifrån, dock sannolikt ej omedelbarligen, utan efter en annan afskrift; ty bland de här förekommande fel finnas många, som ej kunna förklaras annorlunda än genom otydliga ställen i originalet, hvilka afskriftvaren ej kunnat läsa. Hvad Gemens edition på första bladet innehåller, är här; likasom i den näst förut under b) anförda afskriften, förbigånget; men här är icke, såsom i nämnda afskrift, i slutet afritadt Gemens märke, eller upgiften om originalets tryckningsort; likväl är icke ringaste tvifvel derom, att denna afskrift, ehuru först i andra ledet, härstammar från Gemens edition. Det öfriga i denna bok är skrifvet af samma hand som det föregående. Foll. 201-214 innehålla Skånska kyrkrätten, hvilken ej är afskrifven efter Gemens edition, och derför uptages under N:r 131 i denna förtekning. Fol. 215 o. följ. innehålla K. Christoffers och Hans's allmänna stadsrätter och ett alphabetiskt register.
- 42. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 3124 af gamla Kongl. samlingen, är förut beskrifven i företalet till Södermannalagen sidd. XXXVI o. följ., der det blifvit anmärkt att denna handskrift tillhört Rostgaardska bibliotheket, som såldes på auktion år 1726. Att den sedermera tillhört Fr. Chr. Sevel, och är den samma som i den förut (sid. XXXI) nämnda katalogen öfver hans efterlemnade bibliothek sidd. 108-111 beskrifves under N:r 38 bland qvarter, är otvifvelaktigt, ehuru den annars mycket omständliga beskrifningen alldeles förbigår allt hvad som finnes i handskriften efter Skånelagens slut intill kyrkrättens början fol. 124. Skånelagen och de närmast derefter följande tilläggen till och med fol. 145, äro skrifna samtidigt i början af 16:de århundradet; det öfriga i denna bok är skrifvet senare, men dock i förra hälften af samma århundrade, och till en del af samma hand som Skånelagen, ehuru med mera vårdslös stil*). Här finnes i

Hit hör den Danska öfversättningen af Södermannalagens Kyrkbalk, som läses foll.
 206 o. följ. Att jag i ofvannämnda företal

ej kunde antaga att denna handskrift är äldre än från senare hälften af 16:de århundradet, dertill var orsaken den, att Kyrkbal

början ett register; Skånelagen, som börjas fol. 11, är delad i 227 capitel, hvilka äro utmärkta med större röda begynnelsebokstäfver, men sällan börjas på ny rad; indelning i böcker finnes här icke. Texten öfverensstämmer med cod. 9 &c., och i synnerhet med cod. 32, så att om denna handskrift gäller alldeles det samma som är anmärkt vid cod. 32; endast det är här att tillägga, att vid cap. 145 är häftad en lapp, som innehåller Add. H. 2, senare skrifvet, men af samma hand. Efter Skånelagens slut följa foll. 70-145 I. Add. B. 6, 7 och alla de öfriga tillägg som finnas i cod. 32, och således äfven Skånska stadsrätten i 30 capitel, och kyrkrätten m. m.; äfven detta öfverensstämmer med nämnde codex. De här foll. 146 o. följ. senare skrifna tillägg af Danska Konungabref m. m. finnas deremot ej i nämnde codex. Bland det som här är skrifvet af en annan hand än Skånelagen, förekommer å nyo Skånska kyrkrätten och efter dess slut I. Add. B. 6, 7, samt Skånska stadsrätten, här delad i 44 capitel; kyrkrätten, som läses foll. 251-254, är, såsom på en vidhäftad papperslapp är anmärkt, afskrifven efter Arne-Magneanska handskriften N:r 37 i 4:0, eller cod. 3 i denna förtekning, vid hvilken ifrågavarande afskrift är omtalad under a)5). Stadsrätten, som läses foll. 257-261, öfverensstämmer i allmänhet med codd. 39 och 40, äfven i afseende på tillägg och uteslutna capitel, dock närmar den sig på några ställen mera till cod. 33. Jag har beteknat den senare afskriften af stadsrätten, äfvensom af I. Add. B. 6, 7, med 42a.

43. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 3132 af gamla Kongl. samlingen, har 148 blad i skinnband. I början finnes K. Christoffers stadsrätt af 1443, skrifven, enligt antekning fol. 16, i Kallundborg år 1489 per manus nicolai michaelis dicti Jmde. Fol. 17 börjas den yngre Selandslagen, vid hvars slut fol. 126 är anteknadt att den är skrifven år 1484 af nämnde man, som här upgifver sig vara minister ecclesie alvnde. Derefter följa åtskilliga stadgar af samma hand, och slutligen foll. 147, 148 Skånska stadsrätten, skrifven i början af 16:de århundradet. Häraf äro dock endast de 11 första capitlen (här delade i 14 capitel) i behåll; vid cap. 9 finnas samma tillägg som i codd. 39 och 40, med hvilka handskrifter det som här finnes af stadsrätten också i öfrigt närmast öfverensstämmer. I slutet af boken äro 10 blad bortrifna, hvilka torde hafva innehållit fortsättningen. Capitlen börjas på ny rad, hafva stora röda begynnelsebokstäfver och rubriker; men på sista sidan, som innehåller 4 capitel, skrifna af en annan

ken syntes mig vara skrifven af en man, som, enligt en antekning i en Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig handskrift (B 37), lefde ännu år 1590. Men då jag numera haft tillfälle att noga jämföra stilen i nu ifrågavarande handskrift, hvilken jag fått låna till Lund, med nämnda antekning, har jag funnit att den Köpenhamnska handskriften ej är af samma hand som antek-

ningen; hvadan intet hinder är att tillägga haudskriften den nu antagna ålder, för hvilken både stilen och handskriftens öfriga beskaffenhet vitnar. Häraf följer ock att afskriften af SML:s Kyrkbalk i denne codex bör föras till förra hälften af 16:de århundradet.

⁵⁾ Se sidd. XVI, XVII.

hand än det föregående, är rum lemnadt öppet för begynnelsebokstäfver och rubriker, hvilka dock ej blifvit tillsatta.

- 44. Den i Thurahs Beskrivelse over Bornholm, Köpenhamn 1756, sidd. 165-170 tryckta text af Skånska stadsrätten, hvarom skall talas i andra afdelningen af detta företal, måste äfven här uptagas, af enahanda skäl som vid N:r 41 är anfördt.
- 45. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig pergaments- och papperscodex i 8:0, sign. N:r 22 af Arne-Magneanska samlingen, är förut beskrifven i företalet till Visby sjörätt sidd. LIX, LX. Foll. 171-177, som äro af papper, innehålla Skånska stadsrätten i 44 capitel, skrifven i början af 16:de århundradet, och öfverensstämmande, äfven i afseende på tillägg och uteslutna capitel, med codd. 39, 40 &c., i synnerhet med cod. 40.

I den i företalet till Visby sjörätt omtalade afskrift af denne codex, hvilken förvaras i Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn, finnes äfven Skånska stadsrätten.

- 46. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1992 af Thottska samlingen, är förut beskrifven i företalet till Visby sjörätt sid. LXXXIV. Foll. 100-105 innehålla Skånska stadsrätten, skrifven, likasom det öfriga af denna handskrift, år 1520. Stadsrätten har 48 capitel, som börjas på ny rad, merendels med *Item*, och öfverensstämmer, äfven i afseende på tillägg och uteslutna capitel, med cod. 39 &c.
- 47. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. C 54, har 289 blad i skinnband. I början af boken, som innehåller Jutska lagen, äro pergamentsblad inblandade, af hvilka det sista är fol. 70. Utom den nämnda lagen finnas här äfven båda Selandslagarne och en mängd Danska förordningar, skrifna af åtskilliga händer i slutet af 15:de och början af 16:de århundradet. Efter Seländska kyrkrätten, som läses foll. 126-129, följer foll. 130-132 af en annan yngre hand från början af 16:de århundradet, Skånska kyrkrätten på Latin. Ofvanför är med rödt bläck skrifvet kirke loghen, af samma hand som tillsatt de röda begynnelsebokstäfverna i capitlen; af en något yngre hand är tillsatt öfverskriften ius ecclesiasticum. Denna kyrkrätt är delad i 17 capitel, hvilka börjas på ny rad och hafva röda begynnelsebokstäfver, men hvarken äro nummererade eller hafva öfverskrifter⁶). Här finnes, likasom i cod. 19, hvarken öfverskriften Thættæ ær ræt &c. eller epilogen. Sista capitlet har ett tillägg om något som skulle förklaras på följande bladet, men detta är bortskuret⁷); att här syftas på Andreas Sunessons statuta synodalia, hvilka således i denna handskrift, likasom i cod. 19, följt efter den Latinska öfversättningen af kyrkrätten, synes af det derpå följande bladet (133), hvilket innehåller fortsättning af nämnda statuta, från orden committunt, videlicet quod pater &c.8). Denna text är så olik den, som finnes i cod. 19, att

⁶⁾ Endast cap. 16 har rubrik.

⁷⁾ Jfr. not. 23 sid. 395.

⁸⁾ So cap. De enormi incestu hos K. An-cher, Lovhist., II. sid. 527.

varianter ej kunnat anföras i noter; men jag har ansett den förtjena att sär-/ skildt aftryckas. Man skulle kunna tro att den Latinska texten, hvilken finnes i sammanhang med Selandslagarne och är tillagd näst efter Seländska kyrkrätten, är en öfversättning af Seländska och ej af Skånska kyrkrätten. Ehuru dessa båda kyrkrätter äro så öfverensstämmande, att det i afseende på en Latinsk öfversättning, som ej strängt håller sig vid orden, kunde synas vara föga magtpåliggande hvilkendera öfversättaren haft för sig, må dock anmärkas att ifrågavarande Latinska text uppenbarligen innehåller samma öfversättning som läses i cod. 19, och endast genom afvikelser, uteslutningar och tillägg skiljer sig derifrån, så att, då här icke äro två särskilda öfversättningar, fråga icke heller kan upstå om två särskilda Danska originaler, af hvilka det ena skulle hafva innehållit Skånska och det andra Seländska kyrkrätten. I de verkliga ehuru obetydliga skiljaktigheter som finnas emellan dessa kyrkrätter, såsom i cap. 1, 3, 4 af Skånska kyrkrätten, öfverensstämma båda Latinska texterna med den Skånska, hvilken således tydligen ligger till grund för öfversättningen. Den betydligaste olikheten emellan båda Latinska texterna består deri att järnbörd, som förekommer i Skånska kyrkrätten capp. 7, 11, 13 och 14, äfven omtalas i den Latinska texten i cod. 19 på de motsvarande ställena i capp. 9, 13, 15 och 19, men dessa ställen äro ändrade eller uteslutna i cod. 47. så att järnbörd här ej nämnes; hvilken ändring här tydligen blifvit gjord derför, att järnbörd ej förekommer i Seländska kyrkrätten, vidare än att i början af det mot cap. 13 i Skånska kyrkrätten svarande capitlet af den Seländska, ordet skra qvarstår, fastän i det följande af capitlet stadgandet om järnbörd är ändradt till nämnd; ett tydligt bevis derpå, att äfven Seländska kyrkrätten i de äldsta handskrifterna innehållit stadganden om järnbörd, fastän de ej finnas i de nu i behåll varande handskrifterna, så vidt af de bristfälliga editioner af denna kyrkrätt som hittills finnas, kan slutas. Den nämnda ändringen i den nu ifrågavarande handskriften gör det emedlertid ej i ringaste mån tvifvelaktigt, att för den Latinska öfversättning, som finnes i båda de nämnda handskrifterna, Skånska och ej Seländska kyrkrätten ligger till grund. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. B

48. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. B 88, har 298 blad i pergamentsband. Antekningar foll. 201, 258 och 275 visa att denna bok är skrifven i Malmö år 1524 af Sueno laurentij. Här finnes i början: Thette haffuer och Konyngen giffuet &c., , I. Add. B. 5-7 och F. 1; K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3) med rubrik Thenne log &c.; epilogen saknas. Fol. 11 börjas register till äldre Selandslagen; fol. 22 ett från Jutska lagen lånadt företal, med öfverskrift: Valdemars Nye logh som hand satte anden gongh, skonske logh; fol. 24 börjas Selandslagens text, med rubrik: Her bwrs then rette siellens loff; fol. 71 Seländska kyrkrätten; fol. 77 Skånska stadsrätten, som har 68 capitel; fol. 85 Eriks förordning gifven i Nyborg år 1282 10, hvilken här, likasom i codd. 12 och 30, har det oriktiga

⁹⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

¹⁰⁾ Se not. 7 sid. XXIV ofvanför.

årtalet 1305; fol. 87 återigen Eriks förutnämnda förordning af 1284, men blott capp. 1, 2, 5, 6, 12, 8, 10, 11, och mycket felaktig, hvarför jag ej funnit de här förekommande skiljaktigheter förtjena anmärkas; fol. 90 återigen Thette hawer och konyngen &c.; fol. 91 återigen I. Add. B. 7; denna afskrift har jag. till skilnad från den förutnämnda, beteknat med 48a. Fol. 92 börjas Skånelagen, som har öfverskrift: Valdemars gamle logh, Skane, och är delad i 7 böcker. Här förbigås capp. 10, 12-15, 18, 23, 39, 48, 56, 67, 68, 154, 166, 169, 170, 172, 173, 177, 179, 190, 191, 193-197, 201, 212, 215, 218 och 222. Capp. 158-186, med undantag af de 7 förbigångna capitlen, förekomma här i samma ordning som i cod. 30¹¹), med hvilken texten i närvarande handskrift, ehuru mycket vanställd af fel, för öfrigt närmast öfverensstämmer. Efter Skånelagens slut följa fol. 148 å nyo I. Add. B. 6, 7 (här beteknade med 48b), och fol. 149 I. Add. J. Fol. 151 börjas Jutska lagen, fol. 202 yngre Selandslagen, och fol. 258 gårdsrätten. Fol. 265 börjas återigen Skånska stadsrätten, som här är delad i 56 capitel och förbigår cap. 38; denna afskrift, hvilken jag beteknat med 48a, öfverensstämmer med cod. 13, och är ej mycket felaktig. I sammanhang med stadsrätten följer fol. 272 återigen I. Add. F. 1 (utmärkt med 48a), hvarefter fol. 273 följa åtskilliga smärre antekningar med öfverskrift *Nota* bene; fol. 274 L. Add. F. 2, 3. Foll. 276-297 innehålla K. Valdemars, Eriks och Christoffers privilegier för Malmö af 1360, 1415, 1440 och 1446; af sistnämnda stadga fattas dock slutet, derigenom att ett eller flera blad gått förlorade. Sista bladet innehåller de 7 sista raderna af ett Kongl. bref af 1449, samt början af Christian I:s privilegier för Malmö, utan datum.

- 49. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i liten 4:0, sign. N:r 294 i 8:0 af nya Kongl. samlingen, har 37 blad i pappband. I början läses Skånska kyrkrätten, med den vanliga öfverskriften, hvilken här är skrifven med rödt bläck; epilogen saknas. Foll. 14 o. följ. innehålla K. Christoffers allmänna stadsrätt. Denne codex är skrifven i förra hälften af 16:de århundradet.
- 50. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 3126 af gamla Kongl. samlingen, har 239 blad i skinnband. Enligt antekning på sista bladet har laffwæ brade år 1546 låtit skrifva denna bok på sin gård vyskyöllæ (Vidsköfle i Skåne). Foll. 1-92 innehålla Skånelagen i 6 böcker, öfverensstämmande med cod. 27, efter hvilken den dock ej är afskrifven. Efter cap. 145 tillägges samma capitel ur Jutska lagen som i nämnde codex, och med samma öfverskrift som der. Vid Skånelagens slut fol. 92 läses: Hærærændeligt &c., likasom i nämnde codex, hvarefter Arfboken börjas fol. 93. Derefter följer fol. 133 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvilken äfven här kallas hondfæstningh, och, i sammanhang dermed, I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8). Fol. 138 börjas register till Arfboken, och fol. 146 Eriks förordning för Skåne af 1284

¹¹⁾ Jfr. not. 46 sid. 151.

(V. 3), med öfverskrift Thenne logh &c.; här förbigås cap. 3. Fol. 150 läses I. Add. B. 7, och Thette haffwer koningen &c.¹); fol. 152 I. Add. F. 1. Fol. 153 börjas Skånska kyrkrätten, med lika öfverskrift som i nämnde codex; fol. 162 K. Knuts förordning om dråp af 1200, här öfversatt på Danska; öfversättningen, som synes vara samtidig med denna handskrift, är ej sådan, att jag funnit den förtjena tryckas, i synnerhet som förordningens innehåll finnes uptaget i Skånelagens gamla Danska text. Fol. 165 Eriks förordning i Nyborg 1282, här på Danska med det rätta årtalet²); foll. 169-232 innehålla det samma som finnes i förutnämnde cod. 27 foll. 178-248, men här alltsamman på Danska; fol. 233 läses en antekning om att fölgæ gotzs tyll laaess; fol. 234 börjas gårdsrätten, och fol. 238 följer en förmaning angående edgång.

51. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 3125 af gamla Kongl. samlingen, är förut beskrifven i företalet till Visby sjörätt sid. LXXXIX. Foll. 1-105 innehålla, med öfverskrift LEX SCANI-ENSIS. Andreas Sunessons Latinska bearbetning af Skånelagen, skrifven i medlet af 16:de århundradet af två olika händer, af hvilka den ena skrifvit de 78 första bladen, och den andra börjat med fol. 79 i cap. 103; dock hafva båda skrifvarne troligen följt samma original. Texten har, naturligtvis för att likna den tryckta Danska texten, blifvit indelad i 17 böcker, hvilka ock. så vidt möjligt varit, blifvit gjorda motsvarande böckerna i Danska texten. Första boken innehåller capp. 1-5, 7, 9-13 i den af mig utgifna Latinska texten, men capp. 6, 8 följa efter cap. 13, och börja andra boken. Tredje boken börjas med cap. 18 i tryckta texten, 4:de med 26, 5:te med 43, 6:te med 69, 7:de med 85, 8:de med 100, 9:de med 102, 10:de med 114, 11:te med 116, 12:te med 122, 13:de med 126, 14:de med 131, 15:de med 133, 16:de med 136 och 17:de med 143. I början af hvar bok finnes en *Tabula* eller förtekning på capitlen. Dessa äro nummererade med Arabiska siffror i brädden, och hafva öfverskrifter med svart bläck, hvilka i allmänhet öfverensstämma med dem i cod. 3. Capp. 15 och 16 hafva bytt plats; cap. 116 är deladt i två, af hvilka det första innehåller det, som tryckta texten har i senare delen af capitlet³). I slutet är tillagd en underrättelse om Andreas Sunesson, hvarvid hans graf i Lunds domkyrka omnämnes*). Denna handskrift har en stor mängd fel, af hvilka så många öfverensstämma med cod. 3, att båda dessa

¹⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

⁽²⁾ Den förekommer i flera förut omtalade handskrifter (codd. 12, 30, 48) på Danska med årtalet 1305.

³⁾ Jfr. nott. 19, 28 sid. 334.

⁴⁾ Jfr. not. 34 sid. 354, och not. 1 s. XIV ofvanför. Den i Suhms Historie af Danmark, IX. sid. 565, omtalade handskrift af Andreas Sunessons arbete, hvilken, enligt Smiths katalog, funnits i Cottonska biblio-

handskrifter tydligen finnas härstamma från ett annat original än de öfriga handskrifterna af Andreas Sunessons arbete. Att den nu ifrågavarande ej är afskrift af cod. 3, är klart deraf, att likasom här finnas många fel som ej finnas i cod. 3, så har deremot denna handskrift på många ställen, der fel förekomma i cod. 3, de riktiga läsarterna, hvilka här så mycket mindre kunna anses som rättelser, hvilka afskrifvaren skulle hafva gjort, om ock detta annars på ett och annat ställe väl kunnat vara möjligt, som denne skrifvare, likasom den som skrifvit cod. 3, röjt en sådan okunnighet i språket och följaktligen äfven fullkomlig brist på insigt i saken, att han ej kan antagas hafva gissat sig till de rätta läsarterna; men just detta gör också att de här förekommande riktiga läsarter förtjena så mycket mera upmärksamhet. Dock har skrifvaren på några ställen funnit fel i originalet, hvilka han på sitt vis sökt att rätta; men dessa rättelser äro lätt igenkännliga, och kunna ej förblandas med de ursprungliga läsarterna⁵). Ej sällan äro här, enligt det forna bruket, felskrifna ord rättade genom ett genast gjordt tillägg⁶). De fel, som egentligen tillhöra denna handskrift, bestå till en stor del deri, att bokstäfverna e och i samt e och a ofta förväxlas; men sådana och andra genom bristande språkkunskap upkomna fel, hvilka det grammatikaliska sammanhanget genast röjer, tillintetgöra icke det värde handskriften verkligen eger, då texten i allmänhet ej är afvikande från den, som finnes i de äldre handskrifterna. Denna handskrift är derför, om ock ännu felaktigare än cod. 3, dock i det hela af samma beskaffenhet som den, och förtjenar icke, såsom K. Rosenvinge säger'), att kallas "yderst slet", om ej samma dom af lika anledning skall fällas om cod. 3, hvars fel till en stor del kunna rättas med tillhjelp af denna handskrift, såsom redan K. Rosenvinges edition af Andreas Sunessons verk vitnar, ehuru ganska många ställen af sådan beskaffenhet finnas, der ifrågavarande handskrift i nämnda edition ej blifvit anförd. - Foll. 106, 107 innehålla K. Eriks bref till Bara härad (V. 4), äfven på Latin, tillagdt af en något senare hand. Efter ett rent blad börjas fol. 109 en bandskrift af en annan hand, med titel: Den Skaanske Loubogh wdsatt paa rett Danske, Aff Erasmo lenssen som wor byscriffuer y Istedt (Ystad), och siden offuerseett, rettett och forbedrett, och y mange steder forögett, effter Adskillige gamle louböger Aff Henrick Smyth⁸) y Malmöe. Anno Mdxlix. Om denna bandskrift ej är Smyths egen, kan den dock ej vara mycket yngre än det här nämnda

⁵⁾ Så har i cap. 95 originalet i stället för magnitudo haft manitudo, hvilket qvarstår i cod. 3, men här blifvit ändradt till immanitudo (se not. 32 sid. 315); i cap. 110 har concius (för conciuis) blifvit orätt ändradt till conscius (se not. 25 s. 328); då i cap. 115 ordet dum varit i originalet uteglömdt, hvarigenom det följande ordet transit blifvit meningslöst, har detta senare här blifvit utelemnadt (se not. 11 s. 333).

⁶⁾ Så är infringenda rättadt genom tillägget

vel infirmanda; materia genom tillägget vel querimonia o. s. v. Se not. 41 sid. 244; not. 4 s. 254; not. 21 s. 277; not. 25 s. 330; not. 44 s. 332. Jfr. not. 10 s. XV ofvanför, och gloss. 1 ordet forsyne.

⁷⁾ Gamle Danske Love, I. sid. XVI.

⁸⁾ Om denne genom flera i förra hälften af 16:de århundradet tryckta skrifter bekante man, se Nyerups och Krafts Litteraturlexicon sid. 561.

året. Efter titelbladet följer ett alphabetiskt register, Nogre gamle formörckede ords forklarelse m. fl. antekningar, samt företalet: Land och riige &c. Skånelagens text, hvilken här, likasom i alla handskrifter som i det följande omtalas, och om hvilka ej annat förhållande anmärkes, är delad i 17 böcker. börjas fol. 177. Vid slutet af cap. 84 finnes här ett tillägg, som äfven förekommer i en mängd yngre handskrifter⁹). Efter cap. 91 följer Add. D. 4 och B. 5, det senare med en öfverskrift, som äfven igenfinnes i många vngre handskrifter, innehållande underrättelse derom, att detta blifvit stadgadt af K. Valdemar II10). Efter cap. 109 tillägges Add. H. 1, efter 133 Add. E. 1, efter 145 Add. H. 2, efter 147 en anmärkning angående de tre capitel om järnbörd (Add. B. 2-4), som finnas i andre gamle Skaanske louböger; efter 203 Add. G, och efter 207 Add. E. 2; cap. 196 följer näst efter cap. 185. De förbättringar och tillökningar som titlen omtalar, bestå deri, att Smyth velat i allmänhet förtvdliga den gamla texten, och dervid begagnat en med cod. 27 beslägtad handskrift; hvarför de i cod. 27 förekommande betydligare afvikelser till större delen här igenfinnas, ytterligare utförda och tillökta med mycket nytt af samma slag; äfvensom den gamla texten för öfrigt här blifvit med mera frihet behandlad än i cod. 27. Alla här förekommande afvikelser som synts vara af någon, äfven den ringaste vigt, har jag så mycket mera ansett böra noga anmärkas, som denna handskrift är den, hvilken större delen af yngre handskrifter mest närma sig, och från hvilken de föga skilja sig genom annat än alldeles betydelselösa varianter eller uppenbara fel, hvarför denna handskrift kan anses väl ej som stamfader, men som en äldre broder till och en representant för en stor mängd yngre handskrifter, bland hvilka här i synnerhet må nämnas de, som i det följande uptagas under N:r 52, 54, 58, 68-81, 91, 97, 98, 101-103, 106-108, 110, 113, 118, 121, 123, 124 och 127. Fol. 298 börjas Arfboken, som kallas Kong woldemars ny lou, och i en från Jutska lagen lånad inledning säges vara stadgad af K. Valdemar i Vordingborg år MCCXX (sic) der Kong woldemar haffde werit Konge wdy XXXIX aar. Efter Arfbokens slut fol. 351 följa i sammanhang dermed I. Add. F. 5, B. 6, 7 och F. 1; fol. 354 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och i sammanhang dermed I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8); fol. 360 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), hvarvid äro tillagda flera capitel ur förordningen för Seland af samma dag, äfvensom Dette haffuer och kongen giffuitt &c. 11); epilogen, som här har årtalet 1244 12), är, med undantag af de första raderna, skrifven af samma hand som brefvet till Bara härad: Valdemars och Eriks förordningar öfverensstämma här med cod. 27 &c. Fol. 369 Skånska kyrkrätten i 23 capitel; fol. 378 Visby sjörätt på Danska, och i sammanhang dermed den så kallade Danmarcks Watter Rett¹³); fol. 421 af

⁹⁾ Se not. 42 sid. 78.

¹²⁾ Se not. 18 sid. 458.

¹⁰⁾ Se not. 1 sid. 219.

¹⁰⁾ Se not. 1 Sid. 215.

11) Se not. 56 sid. 455, och not. 5 s. XXIV

13) Se VSjöR. föret. sid. LXXXVII.

ofvanför.

annan hand en stadga för Köpenhamn af år 1553, samt foll. 426 o. följ., af samma hand som brefvet till Bara härad, ett K. Hans's bref angående privilegier för presterskapet i Skåne, utan datum, samt en Skånsk Landstingsdom af år 1531.

52. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i fol., sign. N:r 18, är förut omtalad i företalet till Visby sjörätt sidd. LXXXVI, LXXXVII. I början af denne år 1546 skrifne codex finnas åtskilliga antekningar dels på Danska dels på Latin, hvaribland Nogre gamle formörckede ords forclarelße. Fol. 23 börjas Skånelagen, som liknar den Danska texten i föregående cod. 51, ehuru ingendera är afskrifven efter den andra. Capp. 112 och 198 förbigås; cap. 84 har i slutet samma tillägg som i nämnda handskrift. Efter cap. 88 följer Add. D. 4, och samma tillägg läses å nyo efter cap. 91, på detta ställe tillsamman med sista stycket af Add. B. 51). Efter cap. 133 följer Add. E. 1; efter 203 Add. G. Skånelagen slutas fol. 78. På följande bladet börjas Arfboken, som kallas Konning Volldemars andenn loug, och är försedd med en inledning af samma innehåll som i cod. 51. Derefter följer fol. 103 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V.2), och i sammanhang dermed I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8); fol. 106 I. Add. B. 7 och Thette haffuer kongen giffuid &c.2); fol. 107 I. Add. F. 1 och Skånska kyrkrätten i 23 capitel; fol. 112 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), der cap. 3 förbigås; fol. 114 I. Add. B. 5; fol. 115 sistnämnde Konungs förordning gifven i Nyborg 12823), på Danska, med det oriktiga årtalet 1382; fol. 117 Eriks bref till Bara härad (V. 4), i en Dansk öfversättning, som ej förtjent att tryckas; endast några läsarter har jag anmärkt vid den Latinska texten. Derefter följa en mängd antekningar dels på Danska dels på Latin, hvaribland en slägttafla med en vidlöftig förklaring på Latin, samt Vitherlagsrätten och gårdsrätten. Fol. 204 börjas Eriks och Margaretas fiskeristadga (V.5); fol. 208 stadgan som uplästes på höstmarknaden i Malmö (V.6); båda dessa stadgar äro här ej afvikande från de äldre texterna; fol. 212 Skånska stadsrätten i 57 capitel; med denna text, hvilken ej är afvikande eller mycket felaktig, öfverensstämma de handskrifter af stadsrätten, som i det följande uptagas under N:r 57, 58 och 135. Foll. 218 o. följ. innehålla privilegier för Malmö och en mängd andra stadgar, till största delen rörande städerna, hvaribland K. Hans's allmänna stadsrätt af 1487; fol. 337 Visby sjörätt på Danska, och fol. 354 den så kallade Danmarcks Watter Rett*). Bland åtskilliga derefter följande antekningar läses foll. 366-371 en på Danska öfversatt liten Svensk rimchrönika, den samma som är tryckt bland Scriptores rerum Suecicarum, I sidd. 252 o. följ.; den slutar här med de 4 första raderna om Magnus flatte (d. ä. smek).

53. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0

¹⁾ Se not. 70 sid. 220.

²⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

³⁾ Se not. 7 sid. XXIV ofvanför.

⁴⁾ Se VSjöR. föret. sid. LXXXVII.

27. b., har 197 blad i skinnband. Enligt antekningar foll. 182 och 183 är denna bok skrifven år 1556. Efter ett företal: Met Lowgh skall mandt Landt Bögge &c., som uptager de två första bladen, börjas Skånelagen, som här både i början och slutet kallas Konung Eriks lag, och är delad i 7 böcker, benämnda Arwebogenn, drabs bogen, Tywwe bogen, wrags bogen, skowg bogen, horrebogen och ild Boggen. Här förbigås capp. 47, 185, 198 och 211; de fall som förekomma i capp. 46, 48 och 49 sammanblandas⁵); efter cap. 91 följer Add. D. 4, efter 109 Add. H. 1, efter 133 Add. E. 1, efter 145 Add. H. 2, och efter 203 Add. G. Texten är en paraphras, författad af någon, som ur en eller flera äldre handskrifter hämtat en mängd betydligare afvikelser, hvilka till större delen öfverensstämma med cod. 27 och stundom med 51, men ock på egen hand företagit sig en fortgående omskrifning af den gamla texten, hvilken han ej sällan misförstått; ofta har han i texten inskjutit ordförklaringar och andra anmärkningar⁶). Fol. 122 börjas Arfboken; fol. 168 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), i sammanhang hvarmed följa I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8); fol. 174 Skånska kyrkrätten i 19 capitel; här förbigås cap. 8 samt största delen af cap. 11; fol. 183 börjas gårdsrätten, efter hvars slut följa åtskilliga antekningar.

54. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 2125 af Thottska samlingen, är förut beskrifven i företalet till Södermannalagen sid. XXXVIII. Detta band innehåller två handskrifter; först en yngre, skrifven i slutet af 16:de århundradet, hvilken slutas fol. 102; här finnes foll. 77-84 Skånska kyrkrätten i 23 capitel, öfverensstämmande med cod. 51. Efter ett obegagnadt blad (103) börjas den äldre handskriften fol. 104 med titlen: Skaanske Loug paa ret danske vdschreffuenn effter Jörgenn Tidemandts Landtz dommers lou bog och er Skifft vdi Sötten Böger, som Registerit vduiser och korrigerit effter Hendrich Meyers loubog i Malmö, Anno Dominj 1557. Skånelagens text, som börjas fol. 108, öfverensstämmer äfven med cod. 51. Här förbigås capp. 9 och 11; vid cap. 84 finnes samma tillägg som i cod. 51; efter cap. 91 följa Add. D. 4 och B. 5, det senare med den i nämnda handskrift förekommande inledning, hvilken här är gjord till ett särskildt capitel; cap. 97 är förbigånget, men sedermera tillagdt i slutet af 5:te boken, d. ä. efter cap. 118; efter capp. 109, 133, 145 och 147 finnas samma tillägg som i nämnda handskrifter; från 166 till 167 görs ett språng⁷), men med sistnämnda capitel har skrifvaren stadnat; på följande bladet (180) följa antekningar om mynt m. m. af senare hand. Att Skånelagen här, likasom i många andra yngre handskrifter, säges vara "på rätt Danska", betyder ei annat än att språket är föryngradt.

55. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1993 af Thottska samlingen, har 174 blad i pergamentsband. Denne codex är

⁵⁾ Se nott. 23, 47 sid. 37.

⁶⁰ s. 7; nott. 11, 17, 27 s. 8; nott. 61, 66 s.

⁶⁾ Se not. 19 sid. 3; nott. 32, 49 s. 4; nott. 53, 7) Se not. 28 sid. 160.

skrifven i Roeskilde år 1557, hvilket årtal här på många ställen är anteknadt, och innehåller den yngre Selandslagen samt foll 165-173 Skånska stadsrätten i 30 (genom oriktig nummerering 29) capitel. Efter cap. 8 följer här IV. Add. A. 1; efter 23 Add. A. 2, och derefter cap. 22; stadsrätten slutar med cap. 54, hvarefter i två capitel tillägges I. Add. F. 1.

56. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 7 af Arne-Magneanska samlingen, har 198 blad i pappband, och innehåller Jutska lagen, samt efter dess slut fol. 125 åtskilliga förordningar och antekningar; den sista förordningen är af år 1551. Foll. 163-173 läses Skånska stadsrätten i 31 capitel, skrifven af samma hand som det föregående i medlet af 16:de århundradet. Här förbigås cap. 6. Efter cap. 7 följer IV. Add. A. 1, och efter 23 Add. A. 2. Likasom i föregående cod. 55, med hvilken texten här närmast öfverensstämmer, slutar stadsrätten med cap. 54. Foll. 173-176 läsas I. Add. C. 1-4, 6 med en öfverskrift af innehåll att detta blifvit stadgadt i Dalby af Konungen och Danmarks råd⁸); under samma rubrik följa I. Add. D. 1-4 och F. 1.

En i 18:de århundradet gjord oinbunden afskrift af stadsrätten i denne codex finnes i det förut (sid. XXXVII) omtalade häftet N:r 556 i 4:o af Kallska samlingen i Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn. Att detta är en afskrift efter ifrågavarande codex, är af K. Ancher på första bladet rätteligen anteknadt.

57. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 250 af Uldalska samlingen, har 90 blad i rödt pappband. De 10 första bladen innehålla Skånska stadsrätten i 58 capitel, öfverensstämmande med cod. 52. Foll. 15 o. följ. innehålla K. Valdemars m. fl. privilegier för Malmö. Fol. 69 börjas Eriks och Margaretas fiskeristadga (V. 5), hvilken äfven öfverensstämmer med nämnda handskrift; capp. 2-8 förekomma här i annan ordning än den vanliga⁹); cap. 10 följer efter 12; capp. 22, 30, 33 och 58 förbigås. Fol. 77 börjas Artiklarne som skulle kungöras vid höstmarknaden i Malmö (V. 6); capp. 40 och 51 förbigås. Foll. 84 o. följ. läses en stadga angående de Vendiska städerna gifven på herredagen i Odense 1563¹⁰), vid hvilken tid denna bok troligen är skrifven.

58. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 42 af Arne-Magneanska samlingen, är förut beskrifven i företalet till Visby sjörätt sid. LXXXVIII, hvaräst äfven är omnämndt det här fol. 156 förekommande årtalet 1565, då Skånelagen sannolikt är skrifven. Fol. 6 börjas Skånska stadsrätten, som är delad i 58 capitel, och öfverensstämmer med codd. 52 och 57. Foll. 23 o. följ. innehålla privilegier för Malmö m. m. Fol. 92 börjas Eriks och Margaretas fiskeristadga (V. 5), öfverensstämmande med

⁸⁾ Se not. 18 sid. 224.

⁹⁾ Se not. 35 sid. 463.

¹⁰⁾ I nästföljande cod. 58 förekommer sam-

ma stadga med årtalet 1565. Hvilketdera är det rätta, är mig obekant.

nämnda handskrifter, i synnerhet med cod. 57; fol. 101 Artiklarne som skulle kungöras på höstmarknaden i Malmö (V. 6), öfverensstämmande med cod. 57; fol. 110 Visby sjörätt; fol. 126 stadgan angående de Vendiska städerna gifven på herredagen i Odense 1565¹¹); fol. 137 K. Christians (läs Christoffers) privilegier för köpstäderna af 1443; fol. 160 är titelblad för then Skaannske Low paa Retth Danske, hvars text uptager foll. 165-282, och öfverensstämmer med cod. 52; samma capitel som i nämnda handskrift äro äfven här förbigångna; och samma tillägg som der, finnas i denna handskrift.

En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 55, har 172 blad i Franskt band. Denne i slutet af 16:de århundradet skrifne codex, på hvars målade titelblad W. J. Coyet nederst skrifvit sitt namn, har senast tillhört Danske Conferensrådet och Professorn J. L. A. Kolderup-Rosenvinge, som på ett rent blad i början anteknat att han köpt boken på Badens auktion 1820, och att K. Hans's allmänna stadsrätt är i samlingen af Danska gårds- och stadsrätter¹²) tryckt efter denna handskrift. Titlen gifver tillkänna att Skånelagen här är Paa ret Dansche, och att den är mel offuerseet, oc rettelige corrigeridt. Efter ett företal: Met loug skall Mandt landt Bygge &c. börjas fol. 3 Skånelagen. Med cap. 91 sammanhänger Add. D. 4. och med 133 Add. E. 1; capp. 146 och 147 äro flyttade efter 180; efter 147 följer samma anmärkning som i cod. 51; vid 203 tillägges Add. G, och vid 207 Add. E. 2; capp. 209-213 förekomma i samma ordning som i cod. 5. Här förekomma väl många betydligare afvikelser, af hvilka de flesta öfverensstämma med codd. 27 eller 51, men i allmänhet är texten här föga afvikande från den gamla texten; och äfven de betydligare afvikelserna skilja sig vanligen ej så mycket från den ursprungliga texten som i de nämnda handskrifterna; hvarför denne codex synes härstamma från en äldre handskrift, der de i codd. 27 och 51 förekommande afvikelserna varit mindre utbildade; om man ej häldre vill antaga att skrifvaren följt en med den gamla texten närmare öfverensstämmande handskrift, men jämfört handskrifter som liknat de förutnämnda, och derutur hämtat hvad honom godt synts. — Fol. 77 börjas Arfboken, som kallas Konning Woldemars denn Anden loug, och är försedd med en inledning af samma innehåll som i cod. 51. Vid Arfboken äro, såsom sista capitlen, fol. 110 bifogade I. Add. F. 5 och B. 6. Fol. 111 börjas I. Add. B. 5, som i rubriken kallas Konning Woldemars loug Om Mandrab alene, hvarvid tillägges samma anmärkning som i cod. 51 om ändamålet med denna stadga. Fol. 112 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), i sammanhang hvarmed följa I. Add. F. 2, stycket om stämning till Konungs ting (V. 8), samt, med rubrik: Disse effterschreffne artickler findes icke vdi de prentede Skaansche lougböger, I. Add. B. 7, Detthe haffuer och konningenn giffuidt &c. 13), I. Add. F. 1, och några stycken af Eriks förordning för Seland af 1284 m. m.; fol. 119 förordningen för Skåne af samma år (V. 3), hvilken här

¹¹⁾ Jfr. nästföregående not.

¹³⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

¹²⁾ Gamle Danske Love, V. sidd. 522 o. följ.

i öfverskriften säges vara gifven år 1244, hvaremot i epilogen läses årtalet 1204; fol. 123 Skånska kyrkrätten i 25 capitel; fol. 131 Hans's ofvannämnda allmänna stadsrätt, här med årtalet 1484, efter hvars slut fol. 164 följa några andra stadgar. Slutligen fol. 170 I. Add. C. 1-4, 6, med en rubrik något lik den i cod. 56¹⁴); äfven här följa under samma rubrik I. Add. D. 1-4 och F. 1; då sålunda Add. D. 4 och F. 1 finnas två gånger i denna handskrift, har jag beteknat den senare afskriften med 59a. — Med denne codex äro de handskrifter beslägtade, som i det följande uptagas under N:r 60, 61, 93 och 94.

60. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 549 af Kallska samlingen, har 188 blad i skinnband. Denne codex, hvilken är skrifven af samma hand som föregående cod. 59, har, likasom den, ett måladt titelblad, och äfven titlen är lika lydande. Skånelagens text, som börjas fol. 4, öfverensstämmer med nämnde codex, och gäller derom det samma som vid den är anmärkt. Fol. 83 börjas Arfboken, fol. 121 I. Add. B. 5, fol. 122 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), fol. 130 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), och fol. 135 Skånska kyrkrätten; om hvilket allt gäller det samma som vid nämnde codex är anmärkt. Fol. 144 börjas Fredrik II:s förordning om äktenskapssaker af år 1582. Foll. 159 o. följ. innehålla, af senare hand från början af 17:de århundradet, Valdemars privilegier för Malmö, m. m., hvaribland foll. 181–185 Skånska stadsrätten i 57 capitel.

61. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 29, har 282 blad i skinnband, på hvilket är tryckt årtalet 1681, då boken, som är skrifven i slutet af 16:de århundradet, troligen blifvit ombunden. Fol. 1 har den bekante A. Lanærus år 1785 skrifvit sitt namn, och på några rena blad i början har samme man gjort antekningar angående bokens innehåll. Fol. 10 börjas Skånelagens text, hvilken närmast öfverensstämmer med cod. 59, hvarför det samma gäller derom som vid nämnda handskrift är anmärkt. Fol. 82 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51, och med tillägg i slutet af I. Add. F. 5 och B. 6; fol. 116 K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1204; fol. 121 Skånska kyrkrätten i 25 capitel; fol. 128 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed sammanhänga I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8); foll. 133 o. följ. innehålla *Danmarchs Rijgis Rætt* m. m., hvaribland fol. 175 L Add. B. 5, med titel Konng Erichs Haandfestning, och med tillägg af epilogen till Eriks förutnämnda förordning, ehuru samma epilog äfven läses på sitt rätta ställe; fol. 202 Skånska stadsrätten, som öfverensstämmer med codd. 39 och 40, och i synnerhet med cod. 42a; samma capitel som i dessa handskrifter, äro äfven här uteslutna, och samma tillägg finnas här; fol. 214 Eriks bref till Bara härad, i samma Danska öfversättning som finnes i cod. 52; fol,

¹⁴⁾ Jfr. not. 18 sid. 224.

233 I. Add. F. 1. Foll. 249 o. följ. innehålla bref och förordningar af Christian IV, tillagda af senare hand.

62. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. B 87, har 218 blad i pergamentsband. Denne i senare hälften af 16:de århundradet skrifne codex innehåller i början åtskilliga antekningar, hvarefter Skånelagen börjas fol. 14. Efter cap 91 följa här Add. D. 4 och B. 5; det senare börjas med en anmärkning, lika med öfverskriften vid detta stycke i cod. 51. Efter capp. 109, 133, 145, 203 och 207 följa de vanliga tilläggen; cap. 196 har fått sin plats näst efter cap. 185. De här förekommande anmärkningsvärda afvikelser öfverensstämma till största delen antingen med cod. 27 eller med 51, stundom med 59. Fol. 89 börjas Arfboken, som här kallas Then Attende (d. ä. adertonde) Bog, och har en inledning af samma innehåll som i cod. 51. I slutet af Arfboken fol. 123 läsas L Add. F. 5 och B. 6. Fol. 124 följer K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), i sammanhang hvarmed finnas I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8); detta kallas Then tingende Bog, ehuru ingen afdelning finnes i den föregående Arfboken; fol. 129 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), hvilken kallas *Then XXI Bog*; här är före epilogen inskjutet stycket: Thette haffuer oc koninghen giffuit &c.1); fol. 134 Eriks förordning i Nyborg 1282, på Danska, hvilken i flera förut omtalade handskrifter förekommer med årtalet 13052), men här säges vara gifven år 1315. Fol. 137 börjas Skånska kyrkrätten, som har 24 capitel, och kallas Then XXII Bog. Foll. 144 o. följ. innehålla gårdsrätten med flera stadgar, af hvilka den sista är af år 1557. Foll. 190 o. följ. innehålla ett alphabetiskt register, skrifvet på hvarannan sida.

63. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1977 af Thottska samlingen, är förut beskrifven i företalet till Visby sjörätt sid. LXXXVIII, der det blifvit anmärkt att denne codex är skrifven i medlet af 16:de århundradet. Skånelagen, hvars text börjas fol. 6, är indelad i 6 böcker, och öfverensstämmer i allmänhet, ehuru mera felaktig, med cod. 27. Efter cap. 91 följer Add. D. 4; efter 109, 133, 145, 203 och 207 de vanliga tilläggen, och efter 147 samma anmärkning som i cod. 51. Fol. 110 börjas Arfboken med samma inledning som i nämnde codex, och med tillägg i slutet af I. Add. F. 5; fol. 162 I. Add. B. 5, med lika öfverskrift som i cod. 51; fol. 163 Skånska kyrkrätten i 21 capitel, men utan epilog; fol. 172 K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med samma tillägg ur Seländska förordningen som i cod. 51; af epilogen finnes blott början, der förordningen säges vara gifven i Vordingborg år 1244; fol. 178 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed sammanhänga I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8); fol. 184 I. Add. B. 6, 7; fol. 185 Thette

¹⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

²⁾ Se not. 2 sid. LXV ofvanför.

haffuer koningen loffuitt &c.³); fol. 186 I. Add. F. 1 och några andra antekningar; fol. 188 Eriks gårdsrätt; fol. 193 en fiskeristadga i 80 artiklar, som till största delen äro hämtade från Eriks och Margaretas stadga (V. 5), från hvilken äfven inledningen är lånad, men tilläggen äro, med några undantag, de samma som finnas i den fiskeristadga, som i cod. 72 tillägges Fredrik II; emellan de två sista artiklarne läses en anmärkning, af innehåll att år 1547, således i Christian III:s tid, af Kongl. Maj:t och Danmarks rikes råd blifvit stadgadt om fiskelegena i Skåne4); ur denna, likasom ur de öfriga handskrifterna af samma slag, hvilka i det följande skola omtalas, bar jag anmärkt några varianter. Foll. 208 o. följ. innehålla Visby sjörätt m. m. 5).

- 64. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 217 af Uldalska samlingen, har 224 blad i Franskt band, innehållande båda Selandslagarne, skrifna, enligt antekning fol. 1, år 1571. Efter yngre Selandslagens slut fol. 161 följa flera af samma hand skrifna tillägg, af hvilka det sista, som uptager foll. 216 o. följ., är Skånska stadsrätten i 57 capitel; med denna text, som är mycket felaktig, äro de handskrifter beslägtade, som i det följande uptagas under N:r 65, 88 och 115.
- 65. En Universitets-Bibliotheket i Upsala tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 66 (980 i Nordinska samlingen), har 250 blad i skinnband, utanpå hvilket är tryckt årtalet 1572, då boken utan tvifvel är skrifven. Denne codex, som är skrifven af samma hand som föregående cod. 64, innehåller båda Selandslagarne, efter hvilkas slut följa åtskilliga stadgar, af hvilka den sista, som börjas fol. 242, är Skånska stadsrätten i 57 capitel, öfverensstämmande med nämnde codex. Efteråt i detta band följa K. Christian III:s recess af 1558, tryckt 1572, med flera tryckta stadgar.
- 66. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1990 af Thottska samlingen, har 467 blad i skinnband, utanpå hvilket är tryckt årtalet 1610. Denne codex innehåller båda Selandslagarne, och efter den yngre Selandslagens slut fol. 249 en mängd af samma hand tillagda stadgar, bland hvilka den yngsta är af år 1573, vid hvilken tid denne codex synes vara skrifven. Fol. 251 börjas K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244 i titlen, men 1204 i epilogen; fol. 265 Seländska kyrkrätten, som blifvit försedd med den Skånskas öfverskrift; fol. 287 Skånska stadsrätten, som både i öfverskriften och i en antekning vid slutet föregifves vara utgifven af Fredrik II år 1559°); hvilket troligen härleder sig derifrån, att stadsrätten blifvit afskrifven efter en handskrift der detta årtal, utmärkande handskriftens ålder, varit anteknadt; den har 44 (här orätt numme-

³⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

Ungefär hälften af dessa tillagda artiklar äro de samma, som i den förut omtalade cod. 24 tilläggas K. Hans.

⁵⁾ K. Rosenvinge, Gamle Danske Love,

V. sidd. XVII, XVIII, nämner denna handskrift såsom innehållande Skånska stadsrätten; men denna upgift är alldeles ogrundad.

⁶⁾ Jfr. not. 2 sid. 399; not. 68 s. 429.

rerade) capitel; på de ställen, der i andra handskrifter någon stads namn förekommer, står här blott N; likaså i stället för skone, cap. 55.

67. En Upsala Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i fol., sign. N:r 65, har 672 blad i skinnband. Första bladet innehåller en titel, som tillkännagifver att boken är skrifven år 1576 af Philippo Sertorio Megapolitano Grobouiensi Tydsk oc Danske Skolemester vdi Othense. I början finnes Intska lagen, efter hvars slut följa Thord Degns artiklar med flera tillägg, hvaribland fol. 88 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), båda i ett sammanhang, med gemensam titel af Kong Ericks haandfestningh; förstnämnda förordning börjas med namnet Ericus i stället för Valdemar; såsom capp. 6 och 7 tilläggas L Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8); capp. 8 o. följ. innehålla Eriks förordning, utan den vanliga inledningen; epilogen, som är cap. 21, har årtalet 1244; capp. 22 o. följ. äro I. Add. B. 7, Thet haffuer Konningenn giffuit &c.7) och I. Add. F. 1. Fol. 126 börjas Skånska stadsrätten, som har 57 capitel; fol. 139 yngre Selandslagen och fol. 225 Skånelagen, med titel: Skaansk loug som Konnig Woldemar gaff alle Skonske mendt ... nu ather igien ouerseett och well Corrigert. Texten, som är delad i 6 böcker, öfverensstämmer närmast med cod. 27. Här förbigås capp. 27, 28, 57 och 67; cap. 186 är deladt i två, emellan hvilka cap. 185 blifvit inskjutet*); efter cap. 91 tillägges Add. D. 4, och efter capp. 109, 133, 145, 203 och 207 följa de vanliga tilläggen; efter cap. 125 (här i slutet af andra boken) följa Add. F. 1 och B. 5; det förra finnes således på detta ställe för andra gången (af mig beteknadt med 67a), och det senare har samma öfverskrift som i cod. 51. — Fol. 287 börjas Arfboken; efter ett dertill hörande register är af senare hand anteknadt Add. F. 5 och B. 6. Foll. 316 o. följ. innehålla Vitherlagsrätten m. m., hvaribland fol. 320 K. Eriks bref till Bara härad (V. 4.) i Dansk öfversättning, öfverensstämmande med den, som finnes i codd. 52 och 61, samt fol. 319 Schanerlog (V. 7), som i öfverskriften tillägges K. Valdemar. Fol. 322 börjas Magnus Lagabæters Norska lag, öfversatt på Danska, och fol. 394 Sueriges Rigis beschreffne Landzloug, nemligen Christoffers, äfven öfversatt på Danska af den förutnämnde Philippus Sertorius. Foll. 539 o. följ. innehålla den så kallade Keiser Retthen, Christian III:s recess af 1558 m. m.

68. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 16, har 157 blad i pergamentsband. Denne i senare hälften af 16:de århundradet skrifne codex har, enligt antekningar innantill på permarne och på de tre första bladen, år 1576 tillhört Jenns Knudttssönn, sokneprest i Lackalänge och Stäfvie, och år 1630 Anders Knudβön, om hvilken senare är anteknadt att han var barnfödd i Stäfvie prestgård°), och att han blef halshuggen år 1642. Efter ett företal och andra antekningar börjas fol. 8 Skånelagen, som öfver-

⁷⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

⁸⁾ Jfr. not. 22 sid. 176.

⁹⁾ Hans fader, af hvilken han hade fått denna bok till skänks, var troligen Knud Jens-

ensstämmer med cod. 51, men är mera felaktig. Här finnas samma tillägg som i nämnde codex. Efter Skånelagens slut följer fol. 105 Arfboken, hvarmed fol. 147 o. följ. sammanhänga I. Add. F. 5, B. 6, 7 och F. 1. Foll. 149 o. följ. innehålla åtskilliga antekningar.

69. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. B 86, har 243 blad i skinnband. Fol. 2 innehåller en titel, som börjas: Skaaninnge lou som er sath y söttann böger &c., och slutas med årtalet 1575, då denna bok är skrifven. Skånelagens text, som börjas fol. 9, öfverensstämmer med cod. 51, och har samma tillägg som den; cap. 196 följer här näst efter 185. Här omtalas på flera ställen (capp. 100, 111, 116 och 151) en lagbok, som hade legat i S:t Laurentii kyrka (d. ä. Lunds domkyrka); allt hvad som ur denna lagbok här citeras, igenfinnes i codd. 27, 28 och 50; säkerligen har det dock ej varit någon af dessa, utan en äldre handskrift, med hvilken dessa öfverensstämt¹⁰). Efter Skånelagens slut följer fol. 118 Arfboken, fol. 169 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 174 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), här med årtalet 1244; alla med samma tillägg som i cod. 51; fol. 182 Skånska kyrkrätten i 23 capitel; slutligen foll. 191 o. följ. gamble formörckede ordts forclarelse m. m. Emellan foll. 206 och 207 äro här inbundna Christian III:s recess af 1558, tryckt 1572, med flera tryckta lagar. — Med denna handskrift äro de nästföljande codd. 70-81 nära beslägtade.

70. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 57, har 177 blad i pergamentsband. Denne codex har tillhört Danske Conferensrådet och Professorn J. L. A. Kolderup-Rosenvinge, hvars namn, jämte andra äldre egares, är skrifvet innantill på främre permen. Fol. 1 innehåller en titel, som börjas: Skaaninnge Lou, och är lik den i föregående cod. 69, men här har årtalet 1576. Fol. 6 börjas Skånelagens text, hvilken nära öfverensstämmer med cod. 51, och närmast med cod. 69; här finnas ock samma tillägg som i nämnda handskrifter; cap. 196 följer äfven här näst efter 185; likasom i cod. 69 omtalas här vid capp. 100 &c. den i Laurentii kyrka förvarade handskriften. Efter Skånelagens slut följer fol. 94 Arfboken, fol. 133 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 138 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), som i epilogen på två ställen har det oriktiga årtalet 1244; i alla dessa förekomma samma tillägg

mande, ty endast i dessa finnes tillägget om två mäns ed; citatet i cap. 116 (två tylfters ed i stället för tre) inträffar blott på codd. 27, 28 och 50; i cod. 29 är ordet (thrigia eller twændæ) förbigånget; citatet i cap. 151 inträffar åter på alla utom cod. 51 &c., ty endast dessa tala här om 2 marker i stället för 20. Se not. 70 sid. 91; not. 12 s. 100; not. 35 s. 103; not. 6 s. 143.

sön, som omkring år 1617 var kyrkoherde i ofvannämnda pastorat (Se Cavallin, Lunds stifts herdaminne, I.sid. 297); denne åter var sannolikt son af Jens Knudssön.

10) Den i cap. 100 citerade läsarten (tre i stället för tolf) finnes i codd. 27, 28, 29 och 50; citatet i cap. 111 inträffar ej blott på de nu nämnda, utan ock på alla handskrifter utom cod. 51 och de dermed öfverensstäm-

som i cod. 51; fol. 144 Skånska kyrkrätten i 23 capitel, ester hvars slut sol. 151 följer gamble formörckede ordts forclarelse m. m.

- 71. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1978 af Thottska samlingen, har 215 blad i skinnband. Fol. 1 innehåller en titel, lik den i de näst förut nämnda handskrifterna, här med årtalet 1577. Denne codex är skrifven af samma hand som titlen i cod. 69, och skrifvaren har följt samma handskrift som legat till grund för codd. 69 och 70; samma tillägg som i nämnda handskrifter, äfven de om lagboken i Laurentii kyrka, finnas äfven här. Fol. 125 börjas Arfboken, som har samma från Jutska lægen lånta inledning som i cod. 51; fol. 179 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 185 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244 på två ställen; alla med samma tillägg som i cod. 51; fol. 193 börjas Skånska kyrkrätten i 23 capitel, och foll. 202 o. följ. innehålla formörckede oordts forclarelse m. m.
- 72. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 8, har 233 blad i skinnband. Fol 1 innehåller en titel, lika med den i nästföregående handskrifter, men här med årtalet 1578. Skånelagen, hvars text börjas fol. 7, och de derefter följande tillägg till och med fol. 195, äro skrifna af samma hand som föregående cod. 71, med hvilken denna handskrift öfverensstämmer, så att hvad om texten i nämnde codex är sagdt, äfven gäller om denna. Fol. 112 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; fol. 161 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 165 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), äfven här med årtalet 1244 på två ställen; alla med samma tillägg som i cod. 51; fol. 173 Skånska kyrkrätten i 23 capitel. Foll. 181 o. följ. innehålla gamble formörkede oordts forclarelse m. m.; foll. 196 o. följ. af en annan nära samtidig hand ett alphabetiskt register, och foll. 223 o. följ. af en tredje något senare hand, med titel: Modbogen Paa Fiskeleigen i Skaane Sieland och Smaalandene, en odaterad forordning af Fredrik II1), i 82 artiklar, hvilka, med undantag af artt. 3, 12, 36, 43, 52 samt 64 o. följ., äro hämtade ur Eriks och Margaretas fiskeristadga (V. 5), vid hvilken jag har anmärkt några här förekommande ordförklaringar.
- 73. En Kongl Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. B 83, har 158 blad i skinnband. Denne codex öfverensstämmer med de nästföregående, och är skrifven af samma hand som de. Fol. 1 innehåller en lika lydande titel som nämnda handskrifter, men årtalet är här 1580. Emellan foll. 6 och 7 har ett blad gått förloradt, hvilket innehållit de 3 första capitlen af Skånelagens text, om hvilken för öfrigt gäller alldeles det samma som vid cod. 69 är anmärkt. Fol. 99 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; fol. 144 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2); fol. 149 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244; alla med

¹⁾ Jfr. sid. LXXIV ofvanför, angående cod. 63.

LXXVIII

samma tillägg som i cod. 51; och slutligen fol. 155 Skånska kyrkrätten, som slutar i cap. 92), derigenom att flera blad i slutet af boken gått förlorade.

- 74. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. B 84, har 163 blad i pappband. Denna handskrift, som enligt antekning innantill på permen har tillhört Riksskattmästaren Sten Bielke, öfverensstämmer med nästföregående handskrifter, är skrifven af samma hand som de, och har fol. 1 lika lydande titel, med årtalet 1580. Om Skånelagens text, som börjas fol. 7, gäller det samma som är anmärkt vid cod. 69. Fol. 93 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; fol. 134 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), fol. 138 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244; alla med samma tillägg som i cod. 51; fol. 144 Skånska kyrkrätten i 23 capitel, efter hvars slut fol. 151 följer gamle formörckede oordts forclarelse m. m.
- 75. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1305 af nya Kongl. samlingen, har, utom en mängd rena blad i slutet, 172 blad i pergamentsband, utanpå hvilket är tryckt N: 1: S: 1620. Denne codex är skrifven af samma hand som de nästföregående; fol. 1 innehåller en lika lydande titel som de; årtalet är 1580. Om Skånelagens text, som börjas fol. 7, gäller det samma som vid cod. 69 är anmärkt. Fol. 95 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; fol. 138 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 142 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244; alla med samma tillägg som i cod. 51; fol. 149 Skånska kyrkrätten i 23 capitel. Foll. 158 o. följ. innehålla gamle formörckede oordts forclarelse m.m.
- 76. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1979 af Thottska samlingen, har 171 blad i skinnband, på hvars ytre sidor läses: Eggert Bylde och Anno 1581. Denne codex är skrifven af samma hand som de nästföregående; en lika lydande titel som i dem läses fol. 3; årtalet är här 1580. Om Skånelagens text, som börjas fol. 9, gäller det samma som är anmärkt vid cod. 69. Fol. 100 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; fol. 146 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 151 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244; alla med samma tillägg som i cod. 51; fol. 158 Skånska kyrkrätten i 23 capitel, och fol. 166 gamle formörckede oordts forclarelse.
- 77. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1983 af Thottska samlingen, är förut beskrifven i företalet till Visby sjörätt sid. XC. Denne codex är skrifven af samma hand som de nästföregående; fol. 1 innehåller en lika titel som de, med årtalet 1582. Om Skånelagens text, som börjas fol. 7, gäller det samma som vid cod. 69 är anmärkt. Fol. 93 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; fol. 135 K. Val-

²⁾ Se not. 16 sid. 364.

demars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 139 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244; alla med samma tillägg som i cod. 51; fol. 145 Skånska kyrkrätten i 23 capitel; fol. 152 gamble formörckede oordts forclarelse m. m. Fol. 165, af annan nära samtidig hand Hans's m. fl. privilegier för Malmö; fol. 191 Skånska stadsrätten, som har 64 capitel; efteråt följer samma Latinska epilog som i den tryckta texten³); fol. 198 Christoffers privilegier för Malmö; fol. 199 Visby sjörätt, och fol. 217 återigen Skånska stadsrätten, här i 77 capitel, hvilken afskrift, af mig beteknad med 77a, öfverensstämmer med cod. 60. Foll. 226 o. följ. innehålla antekningar af senare hand, skrifna år 1619.

78. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 20, har 299 blad i skinnband, utanpå hvilket är tryckt årtalet 1591. Fol. 11 läses en titel, lik den i de nästföregående handskrifterna, här med nyssnämnda årtal. Fol. 20 börjas Skånelagens text, om hvilken gäller det samma som vid cod. 69 är anmärkt, utom det att tillägget om lagboken i Laurentii kyrka här ej finnes vid cap. 116. Fol. 161 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; fol. 225 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 232 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1264; alla med samma tillägg som i cod. 51; fol. 244 Skånska kyrkrätten i 23 capitel. Fol. 254 o. följ. innehålla gamblle formörhede (sic) ordtz forklarrellse m. m.

79. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1981 af Thottska samlingen, har 139 blad i skinnband. Fol. 1 läses en antekning af hans Ennewoldsson derom, att han låtit skrifva denna bok på Eriksholm (nu Trolleholm) år 1594, och att den blef wdschreffmen effter Salige Otte Totz Lowbog som Salige henndrick brade haffde giffwit hannom Och for lowbogh war wdschreffwenn effter denn rette skonske loug, som ligger vdi S. Lawritz kircke wdi Lunnd. Fol. 2 läses en titel, som upräknar bokens innehåll, hvaribland äfven nämnes konning Ericks lough (d. ä. förordning af 1284), hvilken dock här ej finnes. Fol. 8 börjas Skånelagens text, hvilken öfverensstämmer med cod. 51. Vid capp. 100 och 116 citeras här, likasom i cod. 69 &c., lagboken i Laurentii kyrka; men den nämnes icke i capp. 111 och 151. Mot slutet äro på många ställen större stycken förbigångna. För öfrigt gäller om denna text det samma som vid cod. 69 är anmärkt. Vid Skånelagens slut fol. 97 är åter anteknadt att boken är skrifven år 1594. Fol. 98 följer Rigens Deele, och fol. 110 Skånska kyrkrätten i 23 capitel; foll. 118 o. följ. innehålla åtskilliga antekningar.

80. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 3127 af gamla Kongl. samlingen. Denne i slutet af 16:de århundradet skrifne codex har 260 blad i skinnband. Fol. 1 innehåller en vidlöftig titel till Skånelagen, lik den i cod. 51, utom det, att de der förekommande namn här äro uteslutna; hvarefter följer ett alphabetiskt register m. m. Om Skåne-

³⁾ Se not. 69 sid. 429.

lagens text, som börjas fol. 56, gäller det samma som är anmärkt vid cod. 69. Fol. 180 börjas Arfboken, fol. 231 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 237 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244 på två ställen; alla med samma tillägg som i cod. 51; fol. 245 Skånska kyrkrätten i 23 capitel, och fol. 254 gårdsrätten.

1

į

ı

ı

j

1

ì

1

į

ŀ

- 81. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i fol., sign. N:r 1160 af Thottska samlingen, har 70 blad i pergamentsband. Denne codex, som är skrifven i slutet af 16:de århundradet, innehåller i början en förtekning på *Penndingeböder* i Skånelagen och andra Danska lagar. Fol. 9 börjas Skånelagens text, som är mycket felaktig; för öfrigt gäller derom det samma som är anmärkt vid cod. 69; cap. 94 förbigås. Skånelagen slutas fol. 70.
- 82. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1304 af nya Kongl. samlingen, har 163 blad i välskt band, utanpå hvilket är tryckt $m{W}$. 1. med Kongl. krona öfver, och årtalet 1163, hv $m{a}$ rmed meningen naturligtvis är att Skånelagen skall vara gifven nämnda år af K. Valdemar I. Denne i senare hälften af 16:de århundradet skrifne codex innehåller på de första bladen företal och andra smärre antekningar. Skånelagens text, som börjas fol. 7, liknar cod. 27; stundom öfverensstämmer den med cod. 51. Efter cap. 91 följer Add. D. 4, och efter capp. 109, 133, 145, 203 och 207 de vanliga tilläggen, samt efter 147 samma anmärkning som i cod. 51. Efter Skånelagens slut följer fol. 75 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1204 och med samma tillägg ur den Seländska förordningen som i cod. 51; fol. 80 Arfboken, med samma inledning som i cod. 51, och med tillägg i slutet af I. Add. F. 5; fol. 113 I. Add. B. 5, med samma öfverskrift som i cod. 51; fol. 114 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed sammanhänga I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8), i hvilket slutet fattas, derigenom att ett blad emellan foll. 117 och 118 gått förloradt; i början af fol. 118 läsas de två sista raderna af I. Add. B. 7: derefter följa åtskilliga antekningar, hvaribland I. Add. F. 1. Fol. 120 börjas Hans's handfästning, gifven Knuts dag 1449, d. ä. hans stadfästelse på Christian I:s privilegier för de Skånska städerna; fol. 130 I. Add. C. 1-4, 6, med samma öfverskrift som i cod. 59, och, likasom der, med tillägg af Add. D. 1-4 och F. 1, så att äfven här Add. D. 4 och F. 1 finnas två gånger; det senare stället har jag utmärkt med 82a. Efter åtskilliga autekningar följer fol. 136 Hans's allmänna stadsrätt af 1487, och fol. 159 Skånska stadsrätten, der capp. 33 o. följ., hvilka troligen hafva varit skrifna på numera förlorade blad, saknas; det som här finnes, är deladt i 26 capitel.
- 83. En papperscodex i 4:0, tillhörig Herr Protokolls-Sekreteraren och Häradshöfdingen A. P. Lindblad. Denne i senare hälften af 16:de århundradet
 skrifne codex har 166 blad i välskt band. Fol. 6 börjas Skånelagens text,
 som är delad i 6 böcker, hvilka kallas Arffue bogen, Drabs bogen o. s. v.
 Denna text öfverensstämmer ofta med cod. 51, men är mycket felaktig. Efter

cap. 91 följa Add. D. 4 och B. 5, det senare med samma öfverskrift som i cod. 51; efter capp. 109, 133, 145, 203 och 207 följa de vanliga tilläggen. Vid början af andra boken (capp. 84 o. följ.) är, näst efter förtekningen på capitlen, tillagd en antekning, öfverensstämmande med Add. C. 6¹). Emellan foll. 54 och 55 är ett blad borta, hvarigenom capp. 136 och 137 samt början af 138 gått förlorade; på ett här senare insatt blad har i 18:de århundradet i stället för capp. 136 och 137 af mistag blifvit skrifvet cap. 150, som är deladt i två²). Fol. 93 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; i slutet tillägges I. Add. F. 5; fol. 139 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), med hvilken sammanhänga I. Add. F. 2, stycket om stämning till Konungs ting (V. 8), I. Add. B. 6, 7 och F. 1, med flera antekningar; fol. 149 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1204 i öfverskriften, vid hvilken är tillagdt det som hörer till epilogen³); fol. 154 Skånska kyrkrätten i 21 capitel; här saknas epilogen, men vid öfverskriften tillägges något af det som dit hörer⁴). Efter kyrkrättens slut fol. 161 följa åtskilliga antekningar.

84. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1984 af Thottska samlingen. Denne i senare hälften af 16:de århundradet skrifne codex har 131 blad i pergamentsband. Skånelagens text, som börjas fol. 4, öfverensstämmer ofta med cod. 51, men stundom med cod. 59; ofta igenfinnas den äldre textens stadganden blott i sammandrag. Cap. 146 följer efter 180; cap. 147 förbigås; vid cap. 91 tillägges Add. D. 4; efter capp. 109, 203 och 207 följa de vanliga tilläggen. Fol. 78 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; i slutet finnes I. Add. F. 5; fol. 112 I. Add. B. 5 med öfverskrift lik den i cod. 51; foll. 113 o. följ. innehålla Gamlle formörckede Ordz forklarellse m. m., och foll. 126 o. följ. Skånska kyrkrätten, som har 22 capitel, men saknar epilogen.

85. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 219 af Uldalska samlingen, har 247 blad i skinnband. Denne i senare hälften af 16:de århundradet skrifne codex innehåller alldeles det samma som cod. 36, således först båda Selandslagarne, och, efter den yngre Selandslagens slut, fol. 214 Skånska stadsrätten, hvilken, likasom i nämnde codex, icke är delad i capitel, men dock har rubriker på tre ställen inuti texten; och för öfrigt gäller om denna handskrift det samma som om stadsrätten i cod. 36 är anmärkt; fol. 221 följer äfven här första stycket af I. Add. F. 1 skrifvet med rödt bläck, samt utdraget ur K. Valdemars förordning, och, under rubriken Ræt i skanæ, samma stycke (V. 9) som under denna rubrik finnes i cod. 36; fol. 223 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), jämväl öfverensstämmande med nämnde codex. Foll. 226 o. följ. innehålla samma Danska chrönika och ko-

¹⁾ Jfr. not. 41 sid. 227.

³⁾ Jfr. not. 9 sid. 449.

²⁾ Jfr. not. 37 sid. 124; not. 48 s. 126.

⁴⁾ Se not. 5 sid. 357.

LXXXII

nungalängd som läsas i oftanämnde codex. Fol. 247 är af senare hand tillagd berättelsen om mötet på Danaholmen.

86. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i fol.5), sign. N:r 9 af Uldalska samlingen, har 7 blad i välskt band, och innehåller Skånska stadsrätten i 55 capitel, skrifven i senare hälften af 16:de århundradet. Här förbigås cap. 13; i stället för någon stads namn, äfvensom för skone i cap. 55, finnes här blott N, likasom i cod. 66, med hvilken äfven annars denna handskrift ofta öfverensstämmer. — Dessa 7 blad hafva hört till en större codex, der de, såsom af en gammal nummerering synes, hafva varit foll. 250-256, men hafva derifrån blifvit uttagna och särskildt inbundna, hvilket, enligt hvad af bandets beskaffenhet kan slutas, skett i 18:de århundradet. Ett annat fragment af samme codex finnes under nästföljande nummer 87, och ett tredje, som finnes i ofvannämnda samling, sign. N:r 8 i fol., och innehåller Visby sjörätt på Danska, skall omtalas i slutet af detta företal.

En i 18:de århundradet gjord afskrift af stadsrätten i denna handskrift finnes i det förut (sid. XXXVII) omtalade häftet N:r 556 i 4:o af Kallska samlingen i Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn. Första bladet innehåller titlen Byrche retthenn, hvarvid K. Ancher tillagt: Ex MS' Sevelii. Att afskrifvaren följt förutnämnda handskrift är säkert, och att denna tillhört Conferensrådet Fr. Chr. Sevel kan till följd af Anchers upgift antagas såsom otvifvelaktigt, enär Sevelska bibliotheket såldes i Anchers tid⁶).

87. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i fol., sign. N:r 1345 i 4:07) af nya Kongl. samlingen, har 16 blad i välskt band. Dessa blad äro skrifna af samma hand som föregående N:r 86, och hafva tillhört samme codex som det under nämnda nummer uptagna fragment; de hafva der varit foll. 292 o. följ., och äro försedda med ett band alldeles likt det, hvari det andra fragmentet blifvit bundet, hvilket ock bevisar att båda fragmenterna haft samma egare, ehuru de från olika håll kommit till Kongl. Bibliotheket. De fem första bladen innehålla den så kallade Danmarckis watther rett⁸). På andra sidan af fol. 5 börjas en fiskeristadga i 78 artiklar, med öfverskrift: Feskemendtz rett Som kallis modbog som holdis paa feske leyer. Om denna stadga gäller det samma som är anmärkt angående fiskeristadgan i cod 63. Emellan artt. 75 och 76 läses en anmärkning af samma innehåll som den, hvilken finnes i nämnde codex.

88. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1991 af Thottska samlingen, har 574 blad i pergamentsband. I början innas här båda Selandslagarne, skrifna i slutet af 16:de århundradet; efter den

⁵⁾ Bladen hafva blifvit afskurna på höjden, så att formatet fått utseende af stor quart. Detta är orsaken dertill, att det andra frag- 6) Jfr. sid. XXXI ofvanför. mentet af samme codex, hvilket i denna 7) Jfr. not. 5 ofvanför. förtekning uptages under nästföljande num- 8) Se VSjöR. föret. sid. LXXXVII.

mer, fått plats bland qvarterna, ehuru formatet är alldeles lika.

LXXXIII

yngre Selandslagens slut fol. 226 följa en mängd af samma hand tillagda stadgar, hvaribland fol. 272 Skånska kyrkrätten, som har 25 capitel men saknar epilogen, och fol. 347 Skånska stadsrätten i 57 capitel, hvilken nära öfverensstämmer med cod. 64. Derefter följa, bland annat, en mängd domar, till största delen skrifna af en annan, men samtidig hand.

- 89. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1982 af Thottska samlingen, har 256 blad i skinnband. Denne i slutet af 16:de århundradet skrifne codex har fol. 1 titlen Skonske Low Paa Ret Danske. Fol. 13 börjas Skånelagens text, som öfverensstämmer med cod. 83, och, likasom der, är delad i 6 böcker. Capp. 151 och 152 följa här efter 153; efter cap. 91 följa Add. D. 4 och B. 5, det senare med samma inledning som i cod. 51; efter capp. 109, 133, 145, 203 och 207 följa de vanliga tilläggen. Fol. 113 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod 51; i slutet tillägges I. Add. F. 5; fol. 165 Gamble formörckede oc vforstandige Ordz Forklarelsse; fol. 169 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed i slutet sammanhänga I. Add. F. 2, stycket om stämning till Konungs ting (V. 8), I. Add. B. 6, 7 och F. 1, med flera antekningar; fol. 180 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V.3); vid inledningen tillägges det som hör till epilogen, hvarvid förekommer först årtalet 1224, och sedan 12049); fol. 187 Skånska kyrkrätten i 21 capitel; äfven här inblandas i öfverskriften det som hör till epilogen¹⁰). Foll. 199 o. följ. innehålla Hans's allmänna stadsrätt med flera stadgar.
- 90. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. C 72, har 183 blad i skinnband. På permen är tryckt årtalet 1581, och enligt antekningar foll. 134, 153, 174 och 183 är boken skrifven samma år af C. N. Thim. Efter en förtekning på capitlen i Skånelagen och de öfriga stadgar som här äro afskrifna, börjas Skånelagen fol. 18. Här förbigås capp. 9, 11 och 198; cap. 84 har samma tillägg som i cod. 51; efter cap. 91 följa Add. D. 4 och B. 5, det senare med samma anmärkning som i nämnde codex; efter capp. 109, 133 och 203 följa de vanliga tilläggen. Ett blad (80), innehållande en del af cap. 207, och hela capp. 208-211, är skrifvet af annan hand. Fol. 88 börjas Arfboken; fol. 128 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), i sammanhang hvarmed följa I. Add. F. 2, stycket om stämning till Konungs ting (V. 8), I. Add. B. 7, Thette haffuer kongen giffuit &c.11) och I. Add. F. 1. Fol. 134 börjas Skånska kyrkrätten i 23 capitel. Foll. 140 o. följ. innehålla privilegier för Malmö från 14:de och 15:de århundradena; fol. 166 börjas Skånska stadsrätten, som har 57 capitel. Efter stadsrättens slut fol. 172 följa åtskilliga antekningar, hvaribland foll. 179 o. följ. gårdsrätten.
- 91. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 3131 af gamla Kongl. samlingen, har 75 blad i Franskt band. Denne codex är, enligt en senare antekning på första bladet, skrifven år 1581, hvilket

10) Se not. 10 sid. 357.

⁹⁾ Se not. 9 sid. 449; nott. 27, 50 s. 458, 459. 11) Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

LXXXIV

- årtal dock annars ej finnes i boken, men troligen har stått att läsa på ett äldre band. Handskriften börjar med Arfboken, som har samma inledning som i cod. 51; i slutet läsas I. Add. F. 5, B. 6, 7 och F. 1. Fol. 44 börjas K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed i slutet sammanhänga I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8); fol. 48 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244 och samma tillägg som i cod. 51; fol. 55 Skånska kyrkrätten i 23 capitel. I alla de till Skånelagen hörande stycken öfverensstämmer denna handskrift med cod. 51. Foll. 62 o. följ. innehålla gamle formörkede oordts forclarelse m. m.
- 92. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. B 82, har 193 blad i pergamentsband. Första bladet innehåller en målad titel till Skånelagen, som visar att boken är skrifven år (15)83. Skånelagens text börjas fol. 5; här följer cap. 150 efter 152; efter cap. 180 capp. 146 och 147 med tillägg af Add. B. 2-4; vid cap. 91 är fogadt Add. D. 4, samt vid 203 och 207 de vanliga tilläggen. Efter Skånelagens slut följer fol. 99 K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1104; fol. 106 Skånska kyrkrätten i 25 capitel; fol. 115 Arfboken, hvarmed sammanhänga I. Add. F. 5 och B. 6; fol. 160 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), med hvilken sammanhänga I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8); fol. 165 Skanöer loug Som koningh Woldemor gaff (V. 7); fol. 183 Skånska stadsrätten i 43 capitel, med titel: Kiöbstedtz Ret ofuer All Danmarcks Rige; den är i uttrycken mycket afvikande från den gamla texten, och ofta sammandrag deraf; capp. 8, 9, 23, 46, 49, 53 och 55 förbigås, hvaremot de fyra sista capitlen äro tillägg, hvilka efter denna handskrift äro aftryckta i IV. Add. C, sidd. 433, 434.
- 93. En papperscodex i 4:0, tillhörig Herr Protokolls-Sekreteraren och Häradshöfdingen A. P. Lindblad, har 294 blad i skinnband. Första bladet innehåller en titel, som är lika lydande med den i cod. 59, hvarvid här tillägges Anno dominj 1584, då boken utan tvifvel är skrifven. Fol. 4 börjas Skånelagens text, som ofta öfverensstämmer med nämnde cod. 59, och gäller derom det samma som vid den är anmärkt. Fol. 122 börjas Arfboken; fol. 182 I. Add. B. 5; fol. 183 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2); fol. 193 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), och fol. 198 Skånska kyrkrätten i 25 capitel; om hvilket allt gäller det samma som är anmärkt vid cod. 59. Fol. 210 följa I. Add. C. 1-4, 6, D. 1-4 och F. 1 i ett sammanhang och med en gemensam titel, lik den öfverskrift, hvarmed dessa samma stycken äro försedda i nämnde codex; Add. D. 4 och F. 1, hvilka förut förekommit i denna handskrift, äro på senare stället af mig beteknade med 93a. Fol. 218 börjas Skånska stadsrätten, som har 59 capitel. Foll. 229 o. följ. innehålla åtskilliga antekningar, samt några af senare händer tillagda stadgar.
- 94. En framlidne Brukspatronen C. D. Buréens på Boxholm i Östergötland efterlemnade boksamling¹²) tillhörig papperscodex i fol. har 219 blad, utom en mängd rena blad emellan foll. 206 och 207. På pergamentsbandet är tryckt

årtalet 1597, då boken utan tvifvel blifvit inbunden, men den fol. 14 med rödt bläck skrifna titlen, hvilken är lika lydande med den i föregående cod. 93, och har samma årtal som der, visar att åtminstone sjelfva Skånelagen blifvit skrifven år 1584; och foll. 176 o. följ. innehålla tillägg af en senare hand, skrifna omkring år 1604, af hvilket år här finnes en Kongl. dom foll. 207 o. följ. Skånelagens text, som börjas fol. 16, öfverensstämmer med cod. 59, och gäller derom det samma som vid den är anmärkt. Fol. 76 börjas Arfboken; fol. 106 I. Add. B. 5; fol. 107 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2); fol. 113 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), och fol. 119 Skånska kyrkrätten i 25 capitel; om hvilket allt gäller det samma som är anmärkt vid nämnde codex. Foll. 126 o. följ. innehålla Hans's allmänna stadsrätt med flera stadgar, hvaribland foll. 160, 161 I. Add. C. 1-4, 6, D. 1-4 och F. 1, med en gemensam rubrik af samma innehåll som i nämnda handskrift; Add. D. 4 och F. 1 förekomma således för andra gången i denna handskrift (här af mig beteknade med 94a). Fol. 164 börjas en fiskeristadga i 77 artiklar, med rubrik: Mod Bogenn Som lesis paa Fiske leie, om hvilken gäller det samma som är anmärkt angående fiskeristadgan i cod. 63; efter dess slut följer, under ny rubrik: Om smaa fiskeleie vdi Skaane. samma underrättelse om hvad som blifvit stadgadt år 1547, som läses i codd. 63 och 87, och derefter 4 onummererade artiklar af samma innehåll som det, som efter nämnda antekning följer i nyssnämnda handskrifter. Bland de förutnämnda senare tilläggen läses foll. 199-206 Skånska stadsrätten, som har 57 capitel och är mycket felaktig.

95. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1998 af Thottska samlingen, har 388 blad i skinnband; fol. 166 läses årtalet 1585, då boken utan tvifvel är skrifven. Denna handskrift börjar med Jutska lagen, hvarefter följa Thord Degns artiklar m.m. Foll. 300-307 innehålla Skånska kyrkrätten, som har 25 capitel och är mycket felaktig. Emellan foll. 356 och 357 äro åtskilliga år 1583 tryckta stadgar inbundna.

96. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 3129 af gamla Kongl. samlingen, har 314 blad i skinnband. Fol. 5 börjas Skånelagens text, som närmast öfverensstämmer med cod. 82, men är mera felaktig; här förekomma samma tillägg som i nämnde codex. Foll. 58 o. följ. äro skrifna af en annan hand än de föregående, men dock samtidig. Emellan foll. 78 och 79 är ett blad bortrifvet, hvarigenom största delen af cap. 171, hela 172 och en del af 173 gått förlorade¹). Fol. 111 börjas K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1204 och samma tillägg ur den Seländska förordningen som i cod. 51; fol. 119 Arfboken, med samma inledning som i cod. 51, dock endast första afdelningen. Bland en mängd andra

¹²⁾ Hvem som nu är egare till denna år 1831 1) Jfr. not. 9 sid. 163. till Kongl. Bibliotheket i Stockholm insända handskrift, är mig obekant.

lagar följer fol. 203 Skånska stadsrätten, som har 46 capitel, och i öfverskriften, genom förväxling med Christoffers allmänna stadsrätt, säges vara af nämnde Konung gifven åt alla köpstäderna i Danmark²). Fol. 217 börjas Skånska kyrkrätten, som har 21 capitel; fol. 239 fortsättning af Arfboken, hvaraf dock de första 8 bladen synas hafva gått förlorade; i slutet finnes I. Add. F. 5. Fol. 254 börjas I. Add. B. 5, med öfverskrift som i cod. 51; fol. 256 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed sammanhänga I. Add. F. 2, stycket om stämning till Konungs ting (V. 8), I. Add. B. 6, 7 och F. 1, med flera antekningar. Efteråt finnas, af samma hand som skrifvit det föregående från och med fol. 58, bland annat flera Christian IV:s förordningar af 1589, hvaraf kan slutas att boken är skrifven omkring detta år. I nedra kanten af fol. 280 har skrifvaren anteknat att boken är fulländad S. Lucii dag, men årtalet är bortrifvet. Foll. 303 o. följ. innehålla tillägg, till en del af senare händer.

97. En Malmö stadsarkif tillhörig papperscodex i fol. har, utom 8 blad i början, som uptagas af ett alphabetiskt register öfver bokens innehåll, 117 af gammal hand nummererade blad i pergamentsband. Antekningar med rödt bläck på flera ställen, och äfven vid Skånelagens slut, visa att boken är skrifven år (15)90. Efter K. Valdemars m. fl. privilegier för Malmö följer fol. 43 Skånska stadsrätten i 57 capitel. Fol. 52 börjas Skånelagens text, som, ehuru mycket felaktig, öfverensstämmer med cod. 51, och stundom närmast med cod. 54. Likasom i sistnämnde codex förbigås här capp. 9 och 11, och från cap. 166 till 167 görs ett språng. Vid cap. 84 finnes samma tillägg som i cod. 51; efter cap. 91 följa Add. D. 4 och B. 5 samt, emellan dessa tillägg, senare delen af cap. 89, hvilket här, likasom i många andra handskrifter, är deladt i två³); efter capp. 109, 133, 145, 203 och 207 följa de vanliga tilläggen, och efter cap. 147 anmärkningen om de tre capitlen om järnbörd; cap. 171 följer efter 173, och cap. 196 näst efter 185. Efter Skånelagens slut fol. 105 följa gamle formörckede ords forclarelse och några andra tillägg.

98. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 27. a, har 126 blad i skinnband. Fol. 3 börjas Skånelagens text, som öfverensstämmer med cod. 51, och närmast med codd. 54 och 97. Likasom i sistnämnda handskrifter förbigås här capp. 9 och 11, och ett språng görs från cap. 166 till 167; capp. 171 och 196 hafva samma plats som i cod. 97. Vid cap. 84 finnes samma tillägg som i cod. 51; efter cap. 91 följa Add. D. 4 och B. 5, det senare med samma inledning som i cod. 51, här gjord till ett särskildt capitel. Efter capp. 109, 133, 145, 203 och 207 följa de vanliga tilläggen, och efter cap. 147 anmärkningen angående de tre capitlen om järnbörd. Fol. 91 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51, och med I. Add. F. 5 i slutet; fol. 110 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed sammanhänger stycket om stämning till Konungs ting (V. 8); fol. 113 Skån-

²⁾ Jfr. not. 2 sid. 399.

³⁾ Jfr. not. 50 sid. 82.

LXXXVII

ska kyrkrätten, som har 14 capitel och förbigår capp. 7, 10, 11, 13 samt större delen af 15 och 16⁴). Foll. 118 o. följ. innehålla *Riigens deele*.

99. A. Hvitfelds edition af Andreas Sunessons Latinska bearbetning af Skånelagen, tryckt i Köpenhamn 1590, beskrifves i andra afdelningen af detta företal, men måste äfven här uptagas, af samma skäl som vid N:r 41 är anfördt.

En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i fol., sign. Nr 7 af Uldalska samlingen, innehåller bland andra i slutet af 17:de århundradet gjorda afskrifter, Andreas Sunessons arbete, med en öfverskrift lika lydande med titlen i Hvitfelds edition, hvarefter följer Hvitfelds företal. Ehuru det icke är uttryckligen tillkännagifvet, är dock intet tvifvel derom, att detta är en afskrift af Hvitfelds edition.

100. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 35 af Arne-Magneanska samlingen, har 174 blad i pergamentsband. Fol. 2 innehåller en titel, som utvisar att boken tillhört Pedir-Andersön Borgere vdi Halmstedt, och slutas med årtalet 1592, då boken utan tvifvel är skrifven. Skånelagens text börjas fol. 7. Här förbigås capp. 22, 65, 198 och 211; efter cap. 64 följer å nyo cap. 44; efter cap. 91 följer Add. D. 4, och efter capp. 109, 133 och 145 de vanliga tilläggen. I cap. 140 åberopas en recess af år 1547 (K. Christian III:s)5). Fol. 126 börjas Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), som här har årtalet 1244; fol. 131 Skånska kyrkrätten, som har 20 capitel, men förbigår cap. 7; fol. 140 Arfboken, hvaraf dock blott spridda capitel här äro afskrifna; fol. 157 I. Add. F. 5 och B. 6; hvarefter följa åtskilliga antekningar.

101. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 19, har 351 blad i skinnband, på hvars ytre sida är tryckt årtalet 1592. I början af boken finnes ett alphabetiskt register m.m. Fol. 26 börjas Skånelagens text, som öfverensstämmer med cod. 51, och hvarom gäller det samma som vid nämnda handskrift är anmärkt. Fol. 152 börjas Arfboken, med samma inledning som i nämnde codex; fol. 221 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 228 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244; alla med samma tillägg som i cod. 51; fol. 238 Skånska kyrkrätten i 23 capitel, vid hvars slut fol. 248 läses: Anno. 15. 92, då boken utan tvifvel är skrifven. Derefter följa privilegier för Malmö m.m. Foll. 296-304 läses Skånska stadsrätten i 55 capitel. Stadsrättens text är mycket felaktig, hvilket icke är förhållandet med Skånelagens text och de öfriga förutnämnda till Skånelagen hörande stycken.

102. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 3128 af gamla Kongl. samlingen, har 465 blad i pergamentsband. Fol. 1 läses samma titel som i cod. 80, hvarefter följer ett alphabetiskt register m. m. Fol. 31 börjas Skånelagens text, om hvilken gäller det samma som är anmärkt

⁴⁾ Se not. 1 sid. 372; not. 1 s. 375.

⁵⁾ Se not. 69 sid. 132.

LXXXVIII

vid föregående cod. 101, med hvilken denna handskrift öfverensstämmer. Fol. 157 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; fol. 226 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 233 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244; alla med samma tillägg som i sistnämnda handskrift; fol. 242 Skånska kyrkrätten i 23 capitel, vid hvars slut fol. 253 äfven här läses: Anno. 15. 92. Foll. 263-361 innehålla det samma som följer efter kyrkrätten i cod. 101, och deribland foll. 304-312 Skånska stadsrätten i 55 capitel. Foll. 362 o. följ. innehålla Kongl. förordningar och andra stadgar.

103. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 26, har 239 blad i välskt band. Fol. 1 innehåller samma titel som finnes i codd. 80 och 102, och foll. 2 o. följ. alphabetiskt register och företal. Fol. 30 läses årtalet 1593, då boken utan tvifvel är skrifven. Fol. 31 börjas Skånelagens text, som öfverensstämmer med cod. 51; här förbigås cap. 110; för öfrigt gäller om denna handskrift det samma som vid sistnämnde codex är anmärkt. Fol. 158 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; fol. 216 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 222 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244; alla med samma tillägg som i cod. 51; foll. 230 o. följ. innehålla Skånska kyrkrätten i 23 capitel.

104. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i fol., sign. C 79, har, utom en mängd rena blad i slutet, 1031 blad i skinnband. Denna i företalet till Uplandslagen sid. LIV kortligen omnämnda handskrift har fol. 1 en målad titel, som tillkännagifver att Claus Podbusk til Kraprup år 1594 låtit skrifva denna Lonbog Indholdendis atskillige slaugs Louger. I början finnes Jutska lagen, Thord Degns artiklar m.m. Fol. 152 börjas Skånska stadsrätten, som öfverensstämmer med cod. 67. Fol. 164 börjas den yngre Selandslagen, och fol. 267 Skånelagen med lika titel som i nämnda handskrift; texten är delad i 6 böcker, och öfverensstämmer merendels med cod. 67, men mot slutet synes skrifvaren stundom hafva följt en annan handskrift; hvad om Skånelagens text är anmärkt vid nämnde codex, gäller äfven om denna handskrift. I slutet af Skånelagens text tillägges ett capitel, öfverensstämmande med det efter cod. 30 aftryckta I. Add. J; den till kyrkrätten hörande anmärkning, som i sistnämnde codex (30a) blifvit hänförd till detta stycke, har i närvarande handskrift genom ett ytterligare mistag blifvit utsträckt till hela 6:te boken af Skånelagen, eller cap. 214-225 i texten⁶). Fol. 341 börjas Arfboken, hvarvid äro tillagda I. Add. F. 5, 1 och B. 6, 7; således förekommer Add. F. 1 här för andra gången i denna handskrift (utmärkt med 104a); fol. 375 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), med en förändrad inledning, der påfven ej omtalas⁷); härmed sammanhänga I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8), samt några andra antekningar; fol.

Jfr. sid. LIII ofvanför; not. 9 sid. 237; not. 7) Se not. 8 sid. 440.
 38 s. 238.

379 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), hvilken, likasom i cod. 67, saknar den vanliga inledningen, och sammanhänger med förutnämnda förordning såsom capp. 10 o. följ.; här tillägges: Dette haffuer Kongen giffuit &c. 8) och I. Add. F. 1, hvilket sålunda här finnes för tredje gången (beteknadt med 104b); efter epilogen, som har årtalet 1244, följa åter, såsom capp. 26-29, några till denna förordning icke hörande stycken. Fol. 393 Eriks bref till Bara härad (V. 4) på Danska. Fol. 396 börjas K. Magnus Lagabæters Norska lag, som här tillskrifves Sanct Oluff; fol. 504 Suerigis Low nylige sat vd pua Danske, nemligen K. Christoffers Landslag med Uplandslagens Kyrkbalk; foll. 684 o. följ. innehålla Dytmersk low, Keiser Rætten m. m.

105. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. B 81, har 293 blad i pergamentsband. Denne i slutet af 16:de århundradet skrifne codex har fol. 3 en med rödt bläck skrifven titel, lik den i cod. 67, med hvilken ock Skånelagens text, som börjas fol. 4 och är delad i 6 böcker, ehuru mycket felaktig, nära öfverensstämmer, hvarför härom gäller det samma som vid nämnda handskrift är anmärkt; emellan foll. 166 och 167 är ett blad bortrifvet, likaså emellan foll. 169 och 170 två blad, och emellan foll. 170 och 171 ett blad; hvarigenom en del af capp. 186 och 187, sista orden i 190 och hela capp. 191–193 samt cap. 196 gått förlorade⁹). Foll. 201–203 innehålla den med runor skrifna förfalskade berättelsen om mötet på Danaholmen, som efter denna handskrift är tryckt i första bandet af Svenskt Diplomatarium, sidd. 28–31 och 190. Foll. 204 o. följ. läsas Rigens Rett, Thord Degns artiklar och Keirszer Retten (sic), skrifna af senare hand i början af 17:de århundradet.

106. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i fol., sign. B 89, har 538 blad i pergamentsband, utanpå hvilket är tryckt Christiern Gyldenstiern 1596, hvilket år boken utan tvifvel är skrifven. Efter åtskilliga antekningar på de första bladen börjas fol. 21 Skånelagens text, som liknar codd. 52 och 58, i synnerhet den senare, men är mycket felaktig. Capp. 11 och 12 äro här skrifna två gånger; cap. 114 följer efter 116; efter cap. 180 följer en med rödt bläck skrifven anmärkning angående de tre capitlen om järnbörd¹); cap. 198 förbigås; efter capp. 84, 91, 109, 133 och 203 följa samma tillägg som i cod. 51. Fol. 131 börjas Skånska stadsrätten, som har 59 capitel. Efter stadsrättens slut finnes bland annat foll. 213 o. följ. Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; fol. 246 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 250 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244 på två ställen; alla med samma tillägg som i cod. 51; fol. 255 Skånska kyrkrätten i 23 capitel; fol. 269 Jutska lagen, efter hvars slut följa Thord Degns artiklar, Keiser Retten m. m.

⁸⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

⁹⁾ Se not. 47 sid. 176; not. 81 s. 177; not. 47 s. 180; not. 1 s. 183.

^{5. 100,} HOV. 1 5. 100.

Jfr. hvad i anledning af denna runskrift blifvit anfördt not. 29 sid. XI ofvanför.

107. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, skinnband, sign. B 80, har 238 blad, utom några rena blad i slutet. Denne i slutet af 16:de århundradet skrifne codex har tillhört J. G. Sparfwenfeld, som på ett rent blad i början år 1677 anteknat sig som egare. Efter åtskilliga antekningar på de första bladen börjas fol. 16 Skånelagens text, hvars 17 böcker här hafva fått namn af Kong Ericks Förste, Anden &c. Bog. Vid slutet af 3:e boken (cap. 65) är af senare hand anteknadt: Lest paa Sönder os boe (södra Åsbo) heridhstingh, den 19: Augustij. Ahr: 1630. Efter cap. 91 följer Add. D. 4, efter capp. 109, 133, 145, 203 och 207 de vanliga tilläggen, och efter 147 samma anmärkning som i cod. 51, med hvilken texten i allmänhet närmast öfverensstämmer. Efter Skånelagens slut följer fol. 100 K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), här med årtalet 1204; samma stycken ur den Seländska förordningen äro här inflickade, som i nämnde codex; fol. 105 Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; i slutet sammanhänger härmed L Add. F. 5; fol. 140 I. Add. B. 5, med lika öfverskrift som i nämnde codex; fol. 141 Valdemars bref om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarvid är fogadt I. Add. F. 2, stycket om stämning till Konungs ting (V. 8), I. Add. B. 6, 7 och F. 1, samt några andra antekningar; fol. 148 Hans's stadfästelse på Christian I:s privilegier för städerna i Skåne, utan datum²); fol. 158 I. Add. C. 1-4, 6, med öfverskrift lik den i cod. 593); här är inblandadt I. Add. D. 1-4 och F. 1; således finnas Add. D. 4 och F. 1 i denna handskrift på två ställen, hvarför dessa senare afskrifter af mig utmärkas med 107a. Efter några små afhandlingar följer fol. 165 Skånska kyrkrätten, som har 22 capitel men saknar epilogen; fol. 171 Hans's allmänna stadsrätt, som här fått årtalet 1517; fol. 197 Skånska stadsrätten, som har 46 capitel, och i öfverskriften säges komma öfverens med den som ligger vdj Whæs Byskrinn*), men är mycket felaktig. Foll. 205-225 innehålla åtskilliga antekningar, hvaribland förtekning på Kongl. bref som blifvit kungjorda på Giöding (Göinge) häradsting i Skåne åren 1572 till 1582, hvaraf kan slutas att boken är skrifven omkring sistnämnda år. Foll. 225 o. följ. är af senare hand tillagdt K. Fredriks bref d. 27 December 1588 om tiggare.

108. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 33, har 407 blad i skinnband, utanpå hvilket är tryckt årtalet 1599. Efter en mängd antekningar i början af boken läses fol. 46 en vidlöftig titel, som upräknar bokens innehåll, och tillkännagifver att den blifvit skrifven år 1598. Fol. 53 börjas Skånelagens text, som närmast liknar föregående cod. 107, och gäller derom det samma som vid nämnde codex är anfördt. Foll. 144-149 innehålla K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), hvaraf de två sista bladen vid bokens inbindning blifvit satta främst; här finnas samma tillägg som i nämnde codex och årtalet 1244; fol. 151 Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; i slutet läses I. Add. F. 5; fol. 194 I. Add. B. 5, och fol.

²⁾ Jfr. sid. LXXX ofvanför.

³⁾ Se not. 18 sid. 224.

⁴⁾ Jfr. not. 2 sid. 399.

195 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), det förra med lika öfverskrift och den senare med samma tillägg som i cod. 107. Foll. 204 o. följ. innehålla Hans's allmänna stadsrätt m. fl. stadgar, hvaribland fol. 245 Skånska stadsrätten i 46 capitel; här förbigås cap. 34; i stället för någon stads namn finnes blott N i capp. 35, 36. Fol. 256 börjas Skånska kyrkrätten, som har 22 capitel men saknar epilogen. Efter kyrkrättens slut fol. 263 följa hvarjehanda antekningar.

109. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 20, har 341 blad i skinnband, på hvars framsida finnes tryckt K. Christian IV:s bild, och bokstäfverna S. M. samt årtalet 1599; baksidan är prydd med Danska vapnet. Fol. 326 läses årtalet MDLxxxxviij, då boken utan tvifvel är skrifven. I början af boken är inbunden Hvitfelds tryckta edition af Andreas Sunessons arbete, på hvars titelblad är skrifvet: Sten Bielke 1672. Fol. 5 af handskriften börjas Skånelagens text, som är delad i 6 böcker och ofta öfverensstämmer med cod. 51, men är mycket felaktig. Cap. 19 förbigås. Efter cap. 91 följer Add. D. 4; efter capp. 109, 133, 145, 203 och 207 de vanliga tilläggen, och efter cap. 147 anmärkningen angående de tre capitlen om järnbörd. Fol. 197 börjas K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med tillägg ur Seländska förordningen af samma år; epilogen saknas; fol. 209 Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; i slutet läses I. Add. F. 5; fol. 307 I. Add. B. 5, med öfverskrift såsom i cod. 51; fol. 310 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed sammanhänga I. Add. F. 2, stycket om stämning till Konungs ting (V. 8), I. Add. B. 6, 7 och F. 1, samt några andra antekningar.

110. En Upsala Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 400, sign. N:r 11, har 228 blad i skinnband. Denna handskrift, som är skrifven i slutet af 16:de århundradet, har, enligt antekning på inre sidan af främre permen, år 1764 tillhört J. H. Lidén. Fol. 4 innehåller en titel, lik den i cod. 80. Företalet, som läses foll. 18-21, är skrifvet på de 3 första sidorna med rödt bläck, och sedan med grönt. I afseende på Skånelagens text, som börjas fol. 22, gäller det samma som är anmärkt vid cod. 51; inledningen till Add. B. 5 läses här i slutet af det nästföregående capitlet, Add. D. 4; cap. 124 förbigås, och cap. 171 följer efter 173. Efter Skånelagens slut följer fol. 136 Arfboken, fol. 189 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), och fol. 195 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244; alla med samma tillägg som i nämnda handskrift; samt fol. 203 Skånska kyrkrätten i 23 capitel.

111. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 3, har 432 blad i skinnband. Denne i slutet af 16:de århundradet skrifne codex innehåller i början en afhandling om Christelig Öffuerighed, gamle formörckede ordtz forklarellse m. m. Fol. 70 börjas Skånelagens text, som ofta öfverensstämmer med cod. 51, stundom med cod. 27. Efter cap. 91 följer Add. D. 4, och efter capp. 109, 133, 145, 203 och 207 de vanliga tilläggen; efter 147

tillägges anmärkningen angående de tre capitlen om järnbörd. Fol. 194 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51, och med tillägg i slutet af I. Add. F. 5, B. 6, 7 och F. 1; fol. 254 K. Christoffers privilegier för Malmö af 1446, här med det oriktiga årtalet 1466; fol. 258 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3) med årtalet 1244 i öfverskriften; med sista capitlet sammanhänger ett stycke ur Seländska förordningen af samma år; epilogen saknas; fol. 264 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed i slutet sammanhänga I. Add. F. 2, stycket om stämning till Konungs ting (V. 8), I. Add. B. 7 och F. 1, samt de öfriga tillägg som här finnas i codd. 59 och 60; således finnas Add. B. 7 och F. 1 för andra gången i denna handskrift, här af mig beteknade med 111a; fol. 277 Skånska kyrkrätten, som har 22 capitel men saknar epilogen; fol. 289 Hans's allmänna stadsrätt; fol. 343 Eriks privilegier för köpstäderna af 14155); fol. 354 Skånska stadsrätten i 57 capitel; capp. 47 och 48 finnas här näst efter cap. 39; cap. 53 har, likasom i många andra handskrifter, sin plats i slutet af stadsrättens vanliga text, men här följa ytterligare 4 capitel (58-61), som öfverensstämma med I. Add. F. 1, hvilket således här finnes för tredje gången (111b), samt slutligen 4 capitel (62-65) af samma innehåll som de, hvilka efter cod. 92 äro tryckta i IV. Add. C. Fol. 369 börjas, med öfverskrift *Mod Bogen*, en fiskeristadga, hvilken, likasom den i cod. 63, lånat inledningen af Eriks och Margaretas stadga (V. 5), men innehåller, med undantag af ett förbigånget och ett tillagdt capitel, samma capitel som fiskeristadgan i cod. 72; de i sistnämnda handskrift tillagda ordförklaringar saknas här. Foll. 385 o. följ. innehålla Riigens deele m. m.

4:0 54, har. 173 blad i Franskt band. Denne codex innehåller afskrifter och antekningar, gjorda af olika händer i slutet af 16:de århundradet och här sammanbundna. I början läsas Thord Degns artiklar, hvarefter följa några senare i 17:de århundradet skrifna tillägg. Fol. 33 börjas Skånelagens text, hvilken ofta öfverensstämmer med cod. 51, och stundom med cod. 27. Efter cap. 83 tilläggas de första raderna af Add. F. 16); efter cap. 91 Add. D. 4 och B. 5, det senare med öfverskrift lik den i cod. 51; efter cap. 147 anmärkningen angående de tre capitlen om järnbörd, och efter capp. 109, 133, 145, 203 och 207 de vanliga tilläggen; cap. 196 följer näst efter 185. Efter Skånelagens slut fol. 100 läses bland annat K. Christoffers stadsrätt för Köpenhamn samt En anden Stadz Rett Som kaldis den menige kiöbsted Rett, i 83 capitel, af hvilka en del äro hämtade från Hans's allmänna stadsrätt.

113. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 27, har 389 blad i pergamentsband. Denne i slutet af 16:de århundradet skrifne codex har fol. 2 en titel, lik den i cod. 59, men med tillägg att Skånelagen här är Corrigerit effter Prenntenn, d. ä. tryckta editionen. Fol. 6 bör-

⁵⁾ De samma som vanligen förekomma såsom 6) Se not. 35 sid. 75. gifna åt Malmö eller Landskrona. Se sidd. XXXIV, XXXIX &c. ofvanför.

jas Skånelagens text, som öfverensstämmer med cod. 51, och har samma tillägg som der, hvaraf är tydligt att den ej är afskrifven efter tryckta editionen; capp. 209-213 finnas i samma ordning som i cod. 5. Fol. 130 börjas K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), här med årtalet 1204; fol. 136 Skånska kyrkrätten i 26 capitel; fol. 146 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed sammanhänga I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V.8); fol. 153 Arfboken, som i slutet har I. Add. F. 5 och B. 6; fol. 203 Skånska stadsrätten i 59 capitel; här följer cap. 17 efter 20; vid cap. 43 tillägges stycket om öfverböter, hvilket annars läses i början af I. Add. F. 17); cap. 53 finnes i slutet af de till stadsrätten hörande capitel, men derefter är såsom capp. 60-63 tillagdt: Det haffuer och Konningen giffuet &c.8), I. Add. B. 5 (som här finnes för andra gången, och af mig är beteknadt med 113a), B. 7 och F. 1 (utom hvad häraf förut är tillagdt vid cap. 43). Foll. 219 o. följ. innehålla Rigens Reth, privilegier för Malmö m. m., hvaribland foll. 325-337 en fiskeristadga i 76 capitel, med öfverskrift: Moed Bogen som Lesis paa alle Fiskeleie, vdi Schaane; om denna gäller det samma som om fiskeristadgan i cod. 63 är anmärkt; äfven här läses anmärkningen om det som blisvit stadgadt år 1547, på samma plats som i codd. 87 och 94.

114. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:0 56, har 256 blad med förgylld snidt, men permarne, jämte ett eller flera blad i början, hafva gått förlorade. Denne i slutet af 16:de århundradet skrifne codex börjar med Skånelagen, som ofta öfverensstämmer med cod. 27, och stundom med cod. 51. Efter cap. 91 följer Add. D. 4, och efter capp. 133, 203 och 207 de vanliga tilläggen. Capp. 146 och 147 samt Add. H. 2 följa efter cap. 154 (i slutet af 7:de boken)9); men de 3 capitlen om järnbörd (Add. B. 2-4), hvilka annars pläga följa efter cap. 147, äro här införda efter cap. 180 (eller i slutet af 9:de boken), dock med anmärkning att de icke mera äro i bruk¹⁰). Capp. 209-213 förekomma i samma ordning som i cod. 5. Fol. 141 börjas K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244; fol. 149 Skånska kyrkrätten i 25 capitel; fol. 160 Arfboken, hvarmed sammanhänga I. Add. F. 5 och B. 6; fol. 223 Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarvid äro i slutet bifogade I. Add. F. 2 och stycket om stämning till Konungs ting (V. 8). Foll 234 o. följ innehålla Thord Degns artiklar, tillagda af senare hand.

115. En Kongl. Danska Geheime-Arkifvet tillhörig papperscodex i fol., sign. N:r 95 bland Svenske Jordeböger, har 70 blad i pergamentsomslag. De 8 första bladen af denna i slutet af 16:de århundradet skrifne codex innehålla Skånska stadsrätten i 57 capitel, oftast öfverensstämmande med cod. 64. Vid cap. 53 förekommer här ett tillägg¹), om hvilket, då nämnda capitel här har fått

⁷⁾ Se not. 47 sid. 419.

⁸⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

⁹⁾ Jfr. not. 14 sid. 147.

¹⁰⁾ Jfr. not. 25 sid. 172.

¹⁾ Se not. 16 sid. 425.

sin plats i slutet2), det är ovisst om det har afseende endast på nämnda capitel eller på hela stadsrätten3). Här finnes samma Latinska epilog som i den af mig utgifna texten, men vanställd af fel, som visa att skrifvaren varit alldeles okunnig i språket. Efter stadsrättens slut följa åtskilliga privilegier för Malmö*), samt, af senare händer tillagdt, K. Hans's allmänna stadsrätt m. m.

116. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. B 90. a, har 217 blad i pergamentsband. I början finnes Skånska stadsrätten i 45 capitel, nedanför hvars titel fol. 1, likasom på många andra ställen i boken, skrifvaren har teknat sitt namn Pawell Wyldtfang jämte årtalet 1605, då boken utan tvifvel är skrifven. I stadsrätten förbigås capp. 23, 34 och 55; capp. 49-53 förekomma i annan ordning än den vanliga⁵); efter cap. 7 följer IV. Add. A. 1, efter cap. 22 Add. B. 2 och A. 2, samt efter cap. 57 Add. B. 3-7; i slutet tillägges I. Add. F. 1. Foll. 22 o. följ. innehålla Ribes rätt med flera stadsrätter och andra stadgar, hvaribland foll. 199-209 Eriks och Margaretas fiskeristadga (V. 5), som liknar cod. 57 och förbigår capp. 22, 33 och 58; foll. 210 o. följ. läsas Artiklarne som skulle kungöras vid höstmarknaden i Malmö (V. 6); äfven dessa öfverensstämma med nämnda handskrift.

117. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, 'sign. N:r 548 af Kallska samlingen, har 432 blad i pergamentsband. Fol. 1 läses en antekning, som visar att boken är skrifven år 1608. Foll. 3-68 innehålla den så kallade Keiser Retten; foll. 69 o. följ. en afhandling om Christeligh Offuerigheed. Fol. 90 börjas Skånelagens text, som nära öfverensstämmer med cod. 111, och hvarom derför gäller det samma som vid nämnde codex är anmärkt. Fol. 196 börjas Arfboken, med lika inledning och tillägg som i cod. 111; fol. 249 K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), och fol. 256 Val-

²⁾ Af den mycket vanliga omständighet, att cap. 53 här, likasom i en mängd andra åldre och nyare handskrifter, har fått sin plats i slutet, har K. Rosenvinge, Gamle Danske Love, V. sid. XVIII, utan att närmare efterse förhållandet, låtit förleda sig att antaga att här ej finnas de capitel, som följa i den af honom utgifna texten af stadsrätten; och då han genom en ytterligare förvillelse förblandat cap. 53 (i hans text 60) med cap. 48 (i hans text 55), emedan på båda ställena talas om att gå i en annans gård och göra ufyrmd, så slutar han häraf, i sammanhang med den här tillagda Latinska epilogen, att allt hvad i stadsrätten följer efter sistnämnda capitel, är senare stadganden, tillkomna efter år 1326. De slutsatser han vidare härpå bygger, förtjena naturligtvis, på sådan grund upförda, alldeles ingen upmärksamhet. Men äfven 5) Se not. 10 sid. 421.

om allt detta ej vore grundadt på uppenbara mistag, utan verkligen några af de äfven i de äldsta nu i behåll varande handskrifter förekommande capitel här hade saknats, så borde man kunna inse huru illa den skarpsinnighet är använd, som vill draga vigtiga slutsatser af dylika tillfälliga omständigheter i yngre handskrifter. Jfr. hvad not. 11 sid. LVII ofvanför blifvit anfördt angående Anchers slutsatser rörande stadsrätten i anledning af en annan handskrift.

³⁾ Jfr. Gloss. 1 ordet verbierhs rett.

⁴⁾ Det är efter denna handskrift K. Rosenvinge, anf. st. sid. 70 o. följ., aftryckt K. Valdemars privilegium för Malmö af 1360 med den orimliga läsarten på första raden "sceptrum tenentibus" i stället för hoc scriptum cernentibus.

demars förordning om järnbördens afskaffande (V.2); om dessa gäller det samma som vid nämnde codex är anmärkt; således finnas äfven här, bland tilläggen i sistnämnda förordning, I. Add. B. 7 och F. 1 för andra gången, här af mig beteknade med 117a; fol. 266 Skånska kyrkrätten i 23 capitel; fol. 277 Hans's allmänna stadsrätt; fol. 322 Eriks privilegier för köpstäderna af 1415; fol. 333 Skånska stadsrätten, om hvilken gäller det samma som är anmärkt vid cod. 111; således finnes äfven här Add. F. 1 för tredje gången (117b), och de fyra med IV. Add. C öfverensstämmande capitlen. Foll. 348-415 innehålla åtskilliga stadgar, och slutligen, efter en mängd rena blad, foll. 416 o. följ. Gamle Formörckede Ordtz Forcklarelse, med flera antekningar.

118. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i fol., sign. N:r 39, har 119 blad i pergamentsband. Efter åtskilliga antekningar på de första bladen börjas Skånelagen fol. 7. Texten öfverensstämmer i allmänhet närmast med cod. 51. Capp. 146 och 147 följa efter 180; capp. 209-213 förekomma i samma ordning som i cod. 5. Vid cap. 91 är fogadt Add. D. 4, och vid capp. 133, 203 och 207 de vanliga tilläggen; efter cap. 147 tillägges samma anmärkning som i cod. 51. Efter Skånelagens slut fol. 61 följa åtskilliga antekningar och stadgar, hvaribland fol. 77 Skånska stadsrätten i 59 capitel, och fol. 86 K. Hans's allmänna stadsrätt. Öfverskrifterna på förtekningar öfver län m. m. i Danmark, foll. 112 och 114, visa att denna bok är skrifven år 1610.

119. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 3161 af gamla Kongl. samlingen, har 287 blad i pappband. I början af denna bok finnas en mängd privilegier för Helsingör och andra Kongl. bref angående samma stad, skrifna i medlet af 17:de århundradet. Foll. 184-193 innehålla Skånska stadsrätten i 57 capitel, skrifven i början af samma århundrade. Fol. 194 innehåller en af samma hand som det nästföregående skrifven förtekning på det följande i denna bok, hvilket är skrifvet af en nära samtidig hand, och börjas fol. 195 med K. V.aldemars privilegier för Malmö. Här finnes foll. 239-249 återigen Skånska stadsrätten; denna text, som jag beteknat med 119a, öfverensstämmer nära med den förut i denna handskrift förekommande text af samma lag. Fol. 254 börjas Artiklarne som skulle kungöras vid höstmarknaden i Malmö (V. 6); här förbigås artt. 10 (hvilken dock är tillagd i brädden af senare hand), 13, 16, 22, 25, 29, 30, 32, 35, 36, 42 och 43, hvaremot efter capp. 15, 20, 27, 28 och 41 sju andra artiklar tilläggas⁶); art. 23 följer efter 38. Fol. 259 börjas, under titel af dend Kongelige Modbog, som skal forkyndis paa Falsterbroe &c., en stadga för fiskerierna i Skaanne, Sielland och Šmaa landene, i 84 capitel; denna stadga är, med undantag af 2 här tillagda capitel, af samma innehåll som den fiskeristadga som finnes i cod. 72; den är äfven här försedd med Kongl. stadfästelse, nästan lika lydande som den i nämnda handskrift; men i stället för Fredrik II:s namn läses här Christian, och datum, S. Laurentii afton 1540, tillägges i slutet.

⁶⁾ Se not. 27 sid. 487; not. 62 s. 488; nott. 38, 45 s. 490; not. 32 s. 492.

- 120. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, sign. J. 4:07, har 172 blad i pergamentsband. Denne i början af 17:de århundradet skrifne codex innehåller foll. 2-46 Enn Kortt Exstrachtt och Memorial offuer denn Judske Loug, foll. 54-62 Skånska kyrkrätten i 22 capitel men utan epilog, samt foll. 63 o. följ. K. Christoffers allmänna stadsrätt och andra stadgar.
- 121. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 1306 af nya Kongl. samlingen, har 231 blad i grönt pergamentsband. Fol. 6 och på flera ställen läses årtalet 1626, då denne codex utan tvifvel är skrifven. Fol. 7 börjas Skånelagens text, som öfverensstämmer med cod. 51; cap. 61 följer här efter 63, men för öfrigt gäller om denna text det samma som vid nämnde codex är anmärkt. Fol. 139 börjas Arfboken, med samma inledning som i cod. 51; i slutet tilläggas I. Add. F. 5, B. 6, 7 och F. 1; fol. 204 ett alphabetiskt register; fol. 226 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarmed sammanhänga I. Add. F. 2 och början af stycket om stämning till Konungs ting (V. 8); skrifvaren har stadnat midt på första sidan af fol. 2317), hvarefter följa en mängd rena blad.
- 122. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i fol., sign. N:r 1119 af gamla Kongl. samlingen, har 420 blad i skinnband. Denne i förra hälften af 17:de århundradet skrifne codex börjar, efter företal och andra antekningar, fol. 9 med Jutska lagen, efter hvars slut följa Thord Degns artiklar m.m. Fol. 158 börjas Skånelagen, hvars text här ofta öfverensstämmer med cod. 51; vid capp. 91, 109, 133, 145, 147, 203 och 207 finnas samma tillägg som i nämnde codex; cap. 196 har äfven här sin plats näst efter cap. 185; cap. 202 förbigås. Foll. 239 o. följ. innehålla ett alphabetiskt register till Skånelagen, K. Hans's allmänna stadsrätt, den så kallade Keiser Retten m. m. Bland annat som i slutet af boken är skrifvet af en annan nära samtidig hand, läses foll. 391-397 Skånska stadsrätten i 59 capitel; foll. 399 o. följ. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1244 på två ställen, och med samma tillägg som i cod. 51; samt foll. 405-410 Skånska kyrkrätten i 23 capitel.
- 123. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 33, har 327 blad i pergamentsband. Denne i förra hälften af 17:de århundradet skrifne codex börjar med Jutska lagen, afskrifven efter 1590 års tryckta edition. Fol. 113 börjas Skånelagens text, som öfverensstämmer med cod. 51, och i synnerhet med cod. 68; mot slutet synes ett annat original hafva blifvit följdt, hvilket liknat cod. 52. Här förekomma samma tillägg som i cod. 51; från cap. 78 görs ett språng till 79, likasom i cod. 68; cap. 198 förbigås. Fol. 191 börjas Arfboken; fol. 230 Skånska kyrkrätten, som har 23 capitel; foll. 238 o. följ. innehålla privilegier för Malmö; foll. 278-282 Artiklarne som skulle kungöras vid höstmarknaden i Malmö (V. 6), nära öfverensstämmande med cod. 119; samma tillägg som i nämnda handskrift, finnas äfven här, och samma ar-

⁷⁾ Jfr. not. 25 sid. 497.

tiklar som der, äro också här förbigångna, utom art. 10, som här finnes. I brädden vid sistnämnda stadga har N. R. Brocman, till hvars samlingar denna handskrift har hört, anteknat varianter ur en annan codex, hvilken han ej upgifvit; men varianterna öfverensstämma med cod. 6, eller den af mig aftryckta texten. Foll. 283 o. följ. innehålla åtskilliga antekningar, och sist två Kongl. förordningar af 1615 och 1623, afskrifna, efter tryckta editioner, af samma hand som det föregående.

124. En Engeströmska Bibliotheket i Stockholm tillhörig papperscodex i 4:0 har 97 blad i pergamentsband. Fol. 2 innehåller en titel, som visar att boken är skrifven i Köpenhamn år 1632 af Peder Söffrennsßenn; samma titel är fol. 1 afskrifven af en något yngre hand. Fol. 6 börjas Skånelagens text, som öfverensstämmer med föregående cod. 123, men skrifvaren har slutat med det näst efter cap. 203 följande Add. G, hvilket läses på första sidan af fol. 86; emedan andra sidan af samma blad är obegagnad, så synes att ej mera af texten varit skrifvet. För öfrigt gäller om texten i denna handskrift det samma som vid förutnämnda handskrift är anmärkt. Foll. 87 o. följ. innehålla Rigenns Rett.

125. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. Nr 2008 af Thottska samlingen, har 145 blad, utom en mängd rena blad, i pergamentsband. Denne i förra hälften af 17:de århundradet skrifne codex börjar med Thord Degns artiklar, hvarefter fol. 19 följer K. Christoffers stadsrätt för Köpenhamn af år 1443. Foll. 44-52 innehålla Skånska stadsrätten i 40 capitel; här förbigås capp. 19, 31-34, 38-55; deremot förekomma här samma tillägg som i cod. 33. Foll. 53 o. följ. innehålla åtskilliga antekningar, hvaribland förordningar af Christian IV, hvilka gå till år 1623, utom några senare tillagda af år 1632.

126. Ett Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörigt fragment af en papperscodex i 4:0, inlagdt i samma omslag, sign. N:r 1337 af nya Kongl. samlingen, hvilket är omtaladt i företalet till Visby sjörätt sid. LX. Detta fragment består af 36 blad utan permar, hvilka blifvit i så måtto orätt sammanhäftade, att 10 blad, som borde haft sin plats i slutet, blifvit satta främst, troligen af den anledning, att på det första af dessa blad finnes öfverskriften till K. Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3). Öfverst på samma blad läsas de sista raderna af stycket om stämning till Konungs ting (V. 8)¹); derefter följer nämnda förordning, der vid inledningen tillägges det som hör till epilogen²), och cap. 3 förbigås; fol. 3 börjas Skånska kyrkrätten, der äfven i inledningen införes det som hör till epilogen³); texten är delad i 20 capitel, men emellan foll. 3 och 4 fattas ett blad, hvarigenom de 8 första capitlen och början af det 9:de gått förlorade⁴). Fol. 5 börjas Danmarckis Rigis Rett, vid hvars

¹⁾ Jfr. not. 69 sid. 498.

²⁾ Se not. 9 sid. 449.

³⁾ Se not. 7 sid. 357.

⁴⁾ Jfr. not. 18 sid. 358; not. 10 s. 364.

slut fol. 10 läses: Ende paa Skonsche lov 1656, hvilket år boken utan tvifvel är skrifven. Här har boken slutats; men genom det förutnämnda mistaget vid inhäftningen har Skånelagens text, som här närmast liknar cod. 100, kommit efterat, foll. 11 o. följ. Här fattas de 3 första capitlen och början af det 4:de⁵); emellan foll. 14 och 15 fattas många blad, hvarigenom capp. 30-81 och större delen af 82 gått förlorade⁶). Efter cap. 91 följer Add. D. 4, hvaraf dock, då ett blad emellan foll. 16 och 17 gått förloradt, slutet fattas, jämte capp. 92-100 och större delen af 1017). Likaså fattas emellan foll. 28 och 29 flera blad, hvarigenom en del af cap. 171 tillika med capp. 172-195 saknas⁸). Capp. 206 och 207 följa efter 208 och 209; capp. 198 och 211 äro förbigångna. I cap. 140 citeras här, likasom i cod. 100, 1547 års recess. Efter capp. 109, 133 och 145 följa de vanliga tilläggen.

127. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 214 af Uldalska samlingen, har 222 blad i Franskt band, på hvars baksida är tryckt årtalet 1659, vid hvilken tid boken troligen blifvit skrifven. Fol. 1 innehåller en titel, hvilken, likasom i cod. 113, underrättar derom, att Skånelagen här är Corrigerit effter den Prent. Fol. 7 börjas Skånelagens text, som närmast öfverensstämmer med codd. 52, 58 och 106. Här förbigås capp. 112 och 198; capp. 216 och förra delen af 217, hvilka äro förenade till ett capitel, följa efter senare delen af cap. 217°). Vid cap. 84 läses samma tillägg som i cod. 51; efter cap. 91 följer Add. D. 4 och, dermed sammanhängande, likasom i cod. 52, det sista stycket af Add. B. 510); ester capp. 133, 203 och 207 följa de vanliga tilläggen. Fol. 122 börjas Arfboken; fol. 179 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), med tillägg af I. Add. F. 2, stycket om stämning till Konungs ting (V. 8), I. Add. B. 7, Dette haffuer Kongen Giffuit &c.¹¹) och I. Add. F. 1; fol. 188 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), med årtalet 1204 i epilogen, framför hvilken är inflickadt I. Add. B. 5, med särskild titel: Kong Ericks Handfestning 12); fol. 195 Eriks förordning i Nyborg af 1282¹³), för hvilket årtal här är öppet rum lemnadt; fol. 202 Eriks bref till Bara härad (V. 4), på Danska; fol. 206 Vitherlagsrätten, och fol. 212 Skånska kyrkrätten i 23 capitel.

128. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 38 B. af Arne-Magneanska samlingen, har 14 blad i pappband, innehållande Skånska kyrkrätten, skrifven i medlet af 17:de århundradet. Texten är, hvad språket beträffar, föryngrad, men för öfrigt ej afvikande, med undantag af de många här förekommande misförstånd. På flera ställen är Jutska lagen citerad.

⁵⁾ Jfr. not. 1 sid. 3; not. 9 s. 5.

⁶⁾ Jfr. not. 1 sid. 24; not. 74 s. 74.

⁷⁾ Jfr. not. 1 sid. 85; not. 39 s. 93; not. 45 s. 11) Jfr. not. 5 sid. XXIV ofvanför.

⁸⁾ Jfr. not. 23 sid. 163.

⁹⁾ Jfr. not. 42 sid. 201; not. 44 s. 203.

¹⁰⁾ Se not. 69 sid. 84.

¹²⁾ Jfr. not. 1 sid. 219.

¹³⁾ Jfr. not. 7 sid. XXIV ofvanfor.

- 129. En Kongl. Bibliotheket i Stockholm tilhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 41, har 175 blad i halffranskt band. Fol. 1 innehåller en mycket prydlig titel, hvaraf inhämtas att denna Skånelag Retteligen Fordansckett är skrifven år 1667 af Christian Simonsön. Fol. 4 börjas Skånelagens text, som närmast öfverensstämmer med codd. 111 och 117; här finnas samma tillägg som i nämnda handskrifter. Fol. 96 börjas Arfboken, med samma inledning som i nämnda handskrifter, och med tillägg i slutet af I. Add. F. 5 och B. 6; fol. 139 I. Add. B. 5, med lika öfverskrift som i cod. 51; fol. 140 K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), med tillägg af samma stycken som i cod. 59; fol. 148 Eriks förordning för Skåne af 1284 (V. 3), om hvilken gäller det samma som vid cod. 111 är anmärkt; fol. 154 Skånska kyrkrätten i 22 capitel. Denna handskrift är märkvärdig genom den ovanliga prydlighet, hvarmed den från början till slut är skrifven.
- 130. En Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 38 A. af Arne-Magneanska samlingen, har 8 blad i pappband, innehållande Skånska kyrkrätten i 22 capitel, men utan öfverskrift eller epilog, skrifven i senare hälften af 17:de århundradet, och mycket felaktig.
- 131. Den vid N:r 41, eller Gemens tryckta edition, under c) uptagna, Engeströmska bibliotheket i Stockholm tillhöriga handskrift, innehåller, såsom der blifvit anmärkt, foll. 201-214 Skånska kyrkrätten, hvilken icke, såsom det föregående i denna handskrift, är afskrifven efter Gemens edition, utan öfverensstämmer med cod. 51 &c.; den har 22 capitel, men saknar epilogen.
- 132. En Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i 4:0, sign. N:r 242 af Uldalska samlingen, har 9 i pappersomslag inhäftade blad, inne-hållande Eriks och Margaretas fiskeristadga (V. 5), skrifven i slutet af 17:de århundradet. Denna handskrift öfverensstämmer närmast med cod. 57; capitlen förekomma här i samma ordning som i nämnda handskrift, och samma capitel som der, äro äfven här förbigångna.
- 133. En Lunds Universitets-Bibliothek tillhörig papperscodex i 4:0, pappband, sign. J. 4:0 59, innehåller K. Hans's allmänna Danska stadsrätt, skrifven i 16:de århundradet. Här äro inhäftade fem pappersblad, innehållande en i början af 18:de århundradet gjord afskrift af Skånska stadsrätten i 44 capitel, efter ett original, som mycket liknat cod. 92. I denna afskrift förbigås samma capitel som i nämnde codex, utom cap. 8 som här finnes; och samma fyra capitel som der, äro äfven i denna handskrift i slutet tillagda.
- 134. Sju Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhöriga sammanhäftade pappersblad i 4:0, sign. N:r 557 af Kallska samlingen, innehålla Skånska stadsrätten i 30 (orätt nummererade) capitel, afskrifven i 18:de århundradet efter ett original som liknat cod. 55, så att allt hvad om nämnde codex blifvit anmärkt, äfven gäller om denna.
- 135. Bland andra Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhöriga afskrifter, in-

lagda i ett convolut, sign. N:r 561 i 4:0 af Kallska samlingen, finnes på 14 oinbundna pappersblad en i senare hälften af 18:de århundradet gjord afskrift af Skånska stadsrätten i 58 capitel. Afskrifvaren har följt en handskrift, som har öfverensstämt med cod. 52.

136. I det af P. J. Resenius under titel: Jus aulicum antiquum Norvagicum i Köpenhamn 1673 tryckta bihang till Hird-Skraa, utgifvet af Jens Dolmer, Köpenhamn 1666, 4:0, finnes, bland noterna till Vitherlagsrätten sidd. 642, 643, tryckt den Latinska texten af K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), efter en nu okänd handskrift, hvarför detta aftryck här uptages. Resenius upgifver att Wilhelm Worm meddelat honom detta "decretum", hvilket föregifves vara af år 1163, utan tvifvel endast på den grund, att allt hvad som hörde till Skånelagen antogs vara samtidigt med kyrkrätten. Äfven finnes här sidd. 724-726 samma förordning på Danska, aftryckt efter Gemens edition.

Sedan jag nu upräknat och beskrifvit alla mig bekanta handskrifter, som innehålla antingen den egentligen så kallade Skånelagen eller andra lagar, hvilka jag ansett böra i sammanhang dermed utgifvas, men, af det skäl som i början af detta företal blifvit anfördt, de handskrifter, der hvartdera af dessa stycken förekommer, ej kunnat i föregående förtekning ordnas efter sitt innehåll, vill jag nu särskildt upräkna de handskrifter, der den egentligen så kallade Skånelagen och hvart af de öfriga hit hörande stycken finnas, och derefter skall jag anföra hvad jag anser böra här meddelas till uplysning om dessa särskilda delar.

I. Skånelagen finnes i codd. 1, 2, 4-7, 9-17, 23-33, 38, 42, 48, 50-54, 58-63, 67-84, 89, 90, 92-94, 96-98, 100-114, 117, 118, 121-124, 126, 127 och 129, hvartill bör läggas Gemens här under N:r 41 uptagna tryckta edition, enär äfven denna måst behandlas såsom en handskrift. I afseende på de i många handskrifter tillagda capitel, hvilka ej finnas i den här tryckta texten, och derför efteråt äro bifogade under titlen Additamenta, åberopas de upgifter angående handskrifterna, hvilka vid hvart af dessa tillägg äro meddelade¹).

II. Andreas Sunessons Latinska bearbetning af Skånelagen finnes i codd. 3, 18, 19 och 51, hvartill kommer Hvitfelds här under N:r 99 uptagna tryckta edition, hvilken måst såsom en handskrift behandlas²).

III. Skånska kyrkrätten finnes på Danska i codd. 1-17, 23-29, 31, 32, 38, 42, 49-54, 59-63, 69-80, 83, 84, 88-96, 98, 100-103, 106-108, 110, 111, 113, 114, 117, 120, 122, 123, 126-131, samt N:r 41 eller Gemens tryckta edition; och i Latinsk öfversättning i codd. 19 och 47.

¹⁾ Se not. 1 sid. 215; nott.10, 11, 25 s. 216 &c.
2) Om den numera förlorade handskrift, som not. 4 sid. LXV.

- IV. Skånska stadsrätten finnes i codd. 6, 7, 9, 11-17, 20, 24-26, 30-36, 88-40, 42-46, 48, 52, 55-58, 60, 61, 64-67, 77, 82, 85, 86, 88, 90, 92-94, 96, 97, 101, 102, 104, 106-108, 111, 113, 115-119, 122, 125, 133-135. I afseende på de här efteråt tryckta Additamenta åberopas de i noterna vid hvartdera meddelade upgifter om de handskrifter, der de förekomma.
- V. Särskilda stadgar beträffande Skåne.
- 1. K. Knuts förordning om dråp m. m. finnes blott i codd. 22 och 27, då här ej kunna räknas de handskrifter, som endast äro afskrifter efter en af dessa.
- 2. K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande finnes på Danska i codd. 9, 11, 13, 15-17, 23-29, 31-33, 37, 42, 50-53, 59-63, 67-78, 80, 82, 83, 89-94, 96, 98, 101-104, 106-111, 113, 114, 117, 121, 127 och 129, samt N:r 41 eller Gemens tryckta edition. På Latin finnes denna förordning i codd. 18 och 19, hvartill kommer N:r 136 eller det af Resenius meddelade aftryck.
- 3. K. Eriks förordning för Skåne af år 1284 finnes i codd. 7, 9-17, 23-32, 36, 42, 48, 50-52, 59-63, 66, 67, 69-78, 80, 82, 83, 85, 89, 91-94, 96, 100-104, 106-111, 113, 114, 117, 122, 126, 127 och 129, samt N:r 41 eller Gemens tryckta edition.
- 4. K. Eriks bref till Bara härad finnes på Latin i codd. 3, 9, 15-17, 19, 32, 42 och 51, samt på Danska i codd. 52, 61, 67, 104 och 127.
- 5. Konung Eriks och Drottning Margaretas fiskeristadga finnes på Danska i codd. 6, 14, 15, 24-26, 31, 32, 42, 52, 57, 58, 116 och 132, äfvensom hit på visst sätt kunna räknas codd. 63, 72, 87, 94, 111, 113 och 119. På Plattyska finnes denna stadga i cod. 21.
- 6. Artiklar, som skulle kungöras på höstmarknaden i Malmö finnas i codd. 6, 52, 57, 58, 116, 119 och 123.
- 7. Schanerlog finnes i codd. 15, 24-26, 31, 67 och 92, samt N:r 41 eller Gemens tryckta edition.
- 8. Om stämning till Konungs ting i Skåne finnes i codd. 13, 15, 23, 24, 26-29, 50-53, 59-63, 67, 69-78, 80, 82, 83, 89-94, 96, 98, 101-104, 106-111, 113, 114, 117, 121, 126, 127 och 129, samt N:r 41 eller Gemens tryckta edition. Codd. 13, 15, 23, 26, 41 och 126 hafva detta stycke för sig sjelft; men alla de öfriga inblanda det i K. Valdemars förutnämnda förordning.
- 9. Ræt i skanæ finnes i codd. 36 och 85.

I afseende på dessa lagar i allmänhet, med undantag af dem, hvilka tydligen endast tillhört inskränktare områden, såsom de i femte afdelningen under N:r5-7 uptagna, må först anmärkas att de tillhört icke blott det landskap, som egentligen kallades Skåne och ännu har detta namn, och hvartill

äfven ön Bornholm hörde, utan ock Halland, hvilket ansågs som ett bihang dertill, samt Bleking, hvilket ursprungligen Svenska landskap hade kommit under Danmark före den tid, då någon skrifven lagbok kan antagas hafva funnits i Skåne³). Man finner ock att under benämningen Skåne i vidsträcktare bemärkelse äfven Halland och Bleking varit innefattade*). I allt fall är det lika naturligt att Skånelagen blifvit benämnd efter det mest betydande af de landskap der den gällde, som att förhållandet är sådant med Seländska och Jutska lagarne.

Hvad nu först beträffar den egentligen så kallade Skånelagen, hvilken är tryckt i första afdelningen af detta verk, hafva om denna lagboks, så väl som om båda Selandslagarnes ålder, olika meningar blifvit ytrade, hvilka egentligen varit grundade på den åsigt, att dessa lagar nödvändigt måste hafva blifvit gifna af någon viss Konung. Det har varit en gammal mening, att Skånelagen varit gifven af en Konung Valdemar, och då den äldre Selandslagen antogs vara gifven af samme Valdemar, men med rätta ansågs vara yngre, så är det af denna anledning som Selandslagen, och följaktligen äfven den så kallade Arfboken, i handskrifter ofta benämnes Valdemars nya lag⁵). Hvitfeld antog såsom visst att Skånelagen var gifven af Valdemar I, ehuru han på olika ställen upgifvit olika årtal, då detta skulle hafva skett⁶). Hvitfelds upgift blef först bestridd af K. Ancher i hans skrift: Skulde vel Kong Valdemar den I. have givet den Skaanske og Sællandske Lov'), der Ancher trodde sig hafva bevist att "den skaanske Lov maa, mestendels i samme Form, som vi har den endnu udi, være skrevet for Valdemar den I:stes Tidne); men sedan öfvergick Ancher till Hvitfelds mening, att Skånelagen är "skrifven" i nämnde Konungs tid"). Schlegel deremot, i en ny Undersögelse i samma ämne¹⁰), antog att Skånelagen "har lige til Anders Sunesens Tid ikke været andet end en privat Samling af de gamle Kongers ofte modsigende Anordninger, Skaane betreffende", men att den af K. Valdemar II blifvit stadfästad, och det icke en, utan två särskilda gånger¹). Att här till granskning uptaga de skäl, på hvilka dessa olika meningar blifvit grundade, anser jag vara öfverflödigt. Jag antager såsom otvifvelaktigt att Skånelagen, äfvensom Selandslagarne, lika litet som de flesta af våra Svenska landskapslagar

3) Jfr. min not. 29 sid. XI anförda afhand- 7) Tryckt 1765 i Kiöbenhavnske Selskabs ling, sidd. 23 - 25.

8) Jurid. Skrifter, III. sid. 109.

11) Anchers jurid. Skrifter, I. s. 243, 255.

⁴⁾ Se t. ex. K. Christian III:s recess eller Köpenhamns riksdagsbeslut af 1536, der bland städerna i Schone äfven de Hallandska och Blekingska städerna upräknas, hvaremot på ett annat ställe i samma stadga Schaane, Halland oc Blegindt särskildt Love, IV. sidd. 160, 171.

⁵⁾ T. ex. i cod. 27, sid. XLIX ofvanför.

⁶⁾ Se Anchers jurid. Skrifter, III. s. 83.

Skrifter, IX. sidd. 50-83, och sedan, med titel: Undersögelse, om Kong Valdemar I. har givet &c., bland Anchers jurid. Skrifter, III. sidd. 77-132.

⁹⁾ Lovhist., I. sid. 47; Jurid. Skrifter, I. sid.

namnas. K. Rosenvinge, Gamle Danske 10) Först tryckt i 4:de bandet af tidskriften Astræa, och sedan bland Anchers jurid. Skrifter, I. sidd. 220-275.

blifvit af någon Konung stadfästade; och likaledes finner jag det vara omöjligt att bestämma under hvilken Konungs tid man i Skåne först börjat skriftligen uptekna de i landet såsom gällande antagna rättssatserna. Men den frågan återstår dock, på hvilken tid man kan antaga att Skånelagen blifvit författad i den form, hvari den blifvit till våra dagar bevarad. Vid besvarandet af denna fråga måste det vara af största vigt att veta i hvad förhållande Skånelagens Danska text står till Andreas Sunessons Latinska bearbetning, hvars ålder naturligtvis kan någorlunda bestämmas. Om nemligen, såsom förr varit allmänneligen antaget, Andreas Sunessons arbete är en öfversättning af den Danska texten, kan denna väl vara äldre men ej yngre än den Latinska; är åter, såsom det blifvit påstådt af Schlegel, Andreas Sunessons arbete ett original, som ligger till grund för den Danska texten, blir förhållandet motsatt. Äfven utan afseende på frågan om Skånelagens ålder, är frågan om förhållandet emellan dessa båda texter af stor vigt. Vi måste derför taga Skånelagens Danska text och Andreas Sunessons arbete på en gång i betraktande. Beträffande först tiden då Andreas Sunesson författat sitt arbete, kan jag väl ej finna de skäl bindande, på grund hvaraf Schlegel¹²) och P.E. Müller¹³) antaga att detta ej kan hafva skett före år 1204 eller 1206; men då Andreas Sunesson omtalar flera stadgar gifna af Valdemar II14), som år 1202 efterträdde sin bror, så kan det på denna grund såsom nästan säkert antagas, att detta arbete, om ock långt förut påbegyndt, ei förr än år 1206, då Andreas återkom från ett krigståg till Estland, blifvit fullbordadt; och då Andreas icke allenast öfverallt bibehåller stadgandena om järnbörd, utan ock om de olika slagen af järnbörd meddelar de utförliga föreskrifter, som innefattas i de tre capitlen i detta ämne, hvilka i de äldsta nu i behåll varande handskrifterna af Danska texten äro uteslutna, så kan med skäl antagas, såsom ock af nämnde författare blifvit anmärkt, att detta ei kan vara skrifvet sedan det hade blifvit presterskapet förbudet att biträda vid dylika prof, hvilket skedde på Lateranska mötet år 121515); mycket senare kan arbetet i allt fall ej vara författadt, då Andreas år 1219 deltog i ett nytt krigståg mot Estland, efter återkomsten hvarifrån han år 1222 måste nedlägga sitt ämbete i anseende till en svår sjukdom, hvilken säkerligen ej lemnade honom ro till ett litterärt arbete sådant som det ifrågavarande 16). Man kan på dessa grunder med hög grad af sannolikhet antaga att ifrågavarande arbete blifvit fullbordadt emellan åren 1206 och 1215. Vidkommande nu det förhållande hvari detta arbete står till Skånelagens Danskå text, sådan den kommit till vår kunskap, anser jag det vara uppenbart att denna Danska text 1 icke ligger till grund för Andreas Sunessons arbete, ehvad man ville gifva detta namn af öfversättning eller paraphras, hvilken senare benämning ofta

¹²⁾ Om de gamle Danskes Retssædvaner og Autonomie, i Danske Vidensk. Selsk. philosoph. og hist. Afhandl., III. sid. 121.

¹³⁾ Vita Andrew Sunonis, aftryckt af K. Ro-

senvinge, Gamle Danske Love, I. sid. XXXIX.

¹⁴⁾ Se II. 45, 50, 55, 61.

¹⁵⁾ Se cap. 9. X. 3: 50.

¹⁶⁾ Se not. 1 sidd. XIII, XIV ofvanför.

blifvit detsamma tilldelad. Det har visserligen blifvit af den grundligaste och skarpsinnigaste forskaren i Danmarks äldre lagar, J. E. Larsen, till vederläggning af Schlegels förutnämnda åsigt, påstådt, att den Danska texten af Skånelagen, "som den findes i de ældste Haandskrifter, ligger ganske til Grund for Sunesens Skrift"17); men att det utlofvade öfvertygande beviset för detta påstående aldrig blifvit meddeladt, är af föga betydenhet, då ett motsatt förhållande är påtagligt. Jag lägger här naturligtvis icke vigt på sådana anmärkningar, som till uplysande af lagstadgandena blifvit på åtskilliga ställen af Andreas Sunesson inströdda; såsom hvad i cap. 19 och slutet af 97 anföres om olika meningar i de der förekommande ämnen; i 37 anmärkningarne om den treåriga häfden, och åtskilligt af hvad der förekommer om bevisning af fädernebesittning; i 38 beskrifning på skötning; i 46 några anmärkningar angående trygd och iafnaþæ eþ; i 65 om förhållandet emellan mark silfver och mark penningar; i 127 derom att den menskliga lagen måste vika för den gudomliga; i 131 beskrifningen på tolfmynning; i 143 anmärkningen om afradsdagen i förhållande till fiskmarknaderna; - icke heller på de på några ställen förekommande historiska underrättelser, såsom i cap. 12 om en afskaffad äldre lag; i 24 om oäkta barns forna rätt att genom järnbörd föra bevisning mot sin fader; i 45 anförandet af K. Knuts förordning; i 50 och 61 upgifterna om K. Valdemar (II); — eller på de här förekommande theoretiska framställningar, såsom i cap. 26, 36, 43, 44, 64 och början af 65 inledningarne till lärorna om repning, häfd, dråp och sår; i 68 afhandlingen om concursus delictorum, och i 143 inledningen till läran om lega af jord; — ty alla stycken af dessa slag äro sådana, att Andreas Sunesson, då han ej velat helt enkelt öfversätta en gifven text, utan tvifvel skulle hafva gjort dylika tillägg ur sitt eget kunskapsförråd, hvilken text än måtte hafva legat till grund för hans arbete. Icke heller vill jag åberopa sådana, verkliga lagstadganden innehållande stycken, som finnas hos Andreas Sunesson, men i de äldsta nu i behåll varande Danska handskrifterna tydligen blifvit antingen af mistag (såsom Add. B. 1) eller med afsigt (såsom Add. B. 2-4) uteslutna, men finnas i många andra handskrifter, och ej kunna antagas vara senare tillägg, utan måste hafva funnits i äldre numera förlorade handskrifter, som innehållit samma redaktion af Skånelagen som kommit till vår kunskap; ty ingen vigt kan, i det afseende hvarom nu är fråga, ligga derpå, att några sådana capitel kommit att saknas i en eller annan af de tillfälligtvis nu i behåll varande äldsta handskrifterna, ehuru denna omständighet ensam är tillräcklig till vederläggning af Larsens anförda påstående, att den Danska texten "som den finnes i de äldsta handskrifterna" ligger "ganske" till grund för Andreas Sunessons arbete. Hvad som deremot ligger vigt på, är det uppenbara förhållande, att icke endast några få, utan en stor mängd verkliga lagstadganden äro af denne författare uptagna, hvilka ej finnas i någon äldre eller yngre handskrift af Skånelagens Danska text, och icke heller äro af den beskaffenhet, att rimligen kan anta-

¹⁷⁾ Jurid. Tidsskr. XV. 1. sid. 59; J. E. Larsens samlede Skrifter, I. Afd. I. B. sid. 182.

gas att de alla eller till största delen på nyssnämnda sätt skulle hafva försvunnit ur alla nu i behåll varande handskrifter; hvaraf också är klart att Andreas Sunesson ej kan hafva hämtat dessa stadganden ur någon sådan äldre, numera förlorad handskrift af Skånelagen, som kan hafva legat till grund för de nu kända handskrifterna, eller innehållit samma redaktion af Skånelagen som dessa. Hit höra: i cap. 10 stadgandet om det fall, att fader nekar att barn blifvit skilda från hans bo; i 13 det vidsträcktare vitsord som här medgifves, i jämförelse med hvad som säges i I. 25; i 17 det på K. Valdemars förordning om dråpsböter syftande tillägget Nouo tamen jure &c.; i 19 stadgandet om skifte; i 21 stadgandet att af flera lika nära beslägtade den äldste skall vara förmyndare; hela 23 om förmynderskap; i 45 allt hvad som grundar sig på K. Valdemars nyssnämnda förordning, ty ehuru hufvudinnehållet af denna förordning finnes i många yngre handskrifter anfördt uti ett efter cap. 91 eller på andra ställen tillagdt capitel (I. Add. B. 5), så är det så mycket mera uppenbart att detta capitel ej kan hafva ursprungligen hört till Skånelagens text, som de genom nämnda förordning uphäfna äldre stadgandena om ättarboten äro ej, såsom af Andreas Sunesson, endast historiskt anförda, utan såsom gällande uptagna i de äldsta nu kända handskrifterna, och äfven qvarstå i de yngre der den nya lagen blifvit införd; i 48 stadgandena om tiderna för dråpsböternas erläggande m.m., mera än hälften af det långa capitlets innehåll; i 49 ett stadgande om dråp begånget af träl, hvilket ei finnes i I. 116; i 53 stadgandet om den händelse, att någon hållit det trä, som fallit och dödat en menniska; i 61 om urbotamål; i 69 om det fall att träl blifvit sårad eller slagen i egarens närvaro; i 71 om träl som sårar annan träl m.m.; i 73 stadgandena om kungörande i kyrkan af träls frigifning, och derom att barn följer modrens stånd såsom fri eller träl; hela capp. 80, 81 angående tvister derom, huruvida en person är fri eller träl; cap. 84 om ius postliminii; i 87 allt hvad der i senare delen af capitlet (från orden: Videtur tamen &c.) stadgas om de sätt hvarpå den, i hvars hus tjufgods blifvit funnet, må fria sig från ansvar; i 95 hvad som säges om straff för mordbrännare; i 136, senare hälften af capitlet, det som stadgas om det fall att någon hos tredje man pantsätter jord som han sjelf emottagit såsom pant; hela cap. 140 angående tvist derom, huruvida man emottagit en sak såsom lån eller mot lega; i 142 stadgandet om det fallet, att en depositarius nekar att den deponerade saken blifvit emottagen såsom halzfæ; i 144 flera stadganden angående lega af jord. Hvar Andreas Sunesson har hämtat alla dessa lagstadganden, är en fråga. hvartill jag i det följande skall komma; här är det nog att anmärka att de ej äro öfversatta ur Skånelagens Danska text, sådan den kommit till vår kunskap, och att en sådan mängd af stadganden ej kan hafva funnits i någon handskrift som legat till grund för de nu i behåll varande Danska handskrifterna, men i alla dessa hafva försvunnit. Deremot finnes också i den Danska texten mycket som alldeles saknas hos Andreas Sunesson. Sådant är förhållandet med största delen af cap. 3; den allmänna regel om delning af barn-

lösa makars bo, som uttryckes i 24; hela 28 om delning af makars bo, då endera eller båda tagit arf; i 51 stadgandet hvar skötning skall förrättas; hela 53 om det fall, att fader gifvit sitt barn något, som han efter dess död vill återtaga af dess barn; i slutet af 71 stadgandet om aldungæ som ej vilja svärja markaskäl; i början af 72 om tvist emellan delegare i samma bol; i senare delen af 83 om den som påstår att jord hvarken är væbsköt eller værælzsköt1); hela 99 om den som dör i lergrop eller räfgrop (ty hvad Larsen på anf. st., i afseende på I. 98, 99 jämförda med II. 54, säger, att "det af Sunesen valgte Udtryk puteus indbefatter, foruden Brönd, enkver Grube eller et dybt gravet Hul", samt att "Sunesen desuden paa et andet Sted specialiter anförer Reglen om Rævegrav", är ett alldeles mislyckadt argument, enär II. 54 alldeles svarar mot sista stycket af I. 98, och Andreas Sunesson ej kunnat välja annat "uttryck" till öfversättande af ordet brunn än just puteus; hvaremot på det andra af Larsen åsyftade stället II. 118, hvilket svarar mot I. 191, 192, är fråga om egentliga räfkulor och ej om det slags gropar (bæskyns gravæ) som omtalas i I. 992)); vidare första stycket af 104 om den som rånar vapen af en annan, och dermed sårar en tredje person: stadgandet i 111 att tryghdær ep ej eger rum då ej dråp skett; hela 172 och 173 om pant; stadgandena i 176 om den som åker eller rider öfver en annans säd m. m.; i 177 om den som i förtid tager up sitt akærgærþe; hela 180 om dråp å hundar; i senare stycket af 187 om den som hittar bi i annans skog på qvist eller på marken; hela 194 om snaror och giller för djur eller fåglar; stadgandet i 208 om målsmanskap för lägrad qvinna m.m., och i 214 om verkhus och gvarn. Det kan icke antagas att alla dessa ställen skulle vara senare tillägg i de Danska handskrifterna; icke heller kan det antagas att Andreas Sunesson haft för sig en Dansk text, som innehållit så många vigtiga stadganden, hvilka skulle hafva blifvit af honom upsåtligen eller af vårdslöshet förbigångna, och sålunda kommit att i hans arbete saknas. Men äfven om man ser på de stycken, som finnas både i Danska texten och i Andreas Sunessons arbete, och hvilka visserligen utgöra den ojämförligt största delen af båda texterna, bör man kunna inse att han ei följt en sådan Dansk text som den, hvilken kommit till vår kunskap. Hvad som, genom de af mig nedanför texterna tillsatta hänvisningar, genast faller i ögonen, är den omkastning af ämnenas ordning, som på många ställen förekommer. Visserligen är planen hufvudsakligen den samma i båda texterna, så att här först handlas om arf och makars rättsförhållanden, derefter om jordegendom och derpå grundade tvistefrågor, sedan om dråp o. s. v.; men likväl är den ordning, hvari ämnena förekomma, på många ställen ganska olika, och det icke blott så, att åtskilliga capitel förekomma i olika ordning, hvilket kunnat ske genom afskrifvares vårdslöshet, utan så att ämnena äro likasom sönderstyckade och sedan

¹⁾ Detta finnes väl i cod. 51 och Hvitfelds öfverensstämmer, kan det med visshet anedition (se not. 62 sid. 272), men då det ses som ett senare tillägg.
ej finnes i cod. 3, med hvilken 51 vanligen 2) Jfr. Gloss. 1 ordet graf 2.

på annat sätt hopsatta. Så innehåller II. 1 sådant, som i Danska texten måste upsökas i capp. 1, 24, 2, 4; II. 4 uptager hvad som förekommer i L 6, 21, 7, 22, 20, 30; II. 5 svarar mot I. 8, 15, 9, 11, 13, 10, 12; II. 6-9 mot I. 29, 14, 31, 15, o. s. v. Man kan väl antaga att Andreas Sunesson ansett den ordning han följt vara bättre än den Danska textens, men man kan icke föreställa sig att han skulle velat åstadkomma den förvirring och den svårighet vid begagnandet af hans arbete, som skulle blifva en nödvändig följd af en sådan omkastning af ämnena i en text, genom hvars öfversättande på Latin något skulle åstadkommas till nytta för hela landet (ad utilitatem totius terrae, II. 150). Samma anmärkning kan på många ställen göras i afseende på särskilda ämnens behandling. Ehuru man vanligen med större eller mindre lätthet kan jämföra de Danska och Latinska texterna, så är dock stundom olikheten i ämnenas afhandlande så stor, att man omöjligen kan i Latinska texten se en öfversättning af den Danska, huru fri man än skulle vilja kalla den. Om man t. ex. jämför I. 20-22 med II. 4, så kan man ej antaga annat, än att framställningarne i båda dessa texter äro alldeles oberoende af hvarandra. Samma förhållande finner man om man jämför I. 77-80 med II. 37. Likaså är framställningen i II. 90 af processen på landstinget alldeles afvikande från den i I. 139. På grund af hvad nu blifvit anfördt, finner jag det vara klart, att den Danska text af Skånelagen som kommit till vår kunskap, ej legat till grund för Andreas Sunessons arbete. Naturligtvis upstår då den frågan, om förhållandet är omvändt, så att Andreas Sunessons arbete är ett original, som ligger till grund för den Danska texten. Detta har, såsom förut blifvit anmärkt, varit påstådt af Schlegel, som redan i en not vid K. Anchers samlede juridiske Skrifter (L. sid. 127), i de ord, som läsas i slutet af Andreas Sunessons arbete i den äldsta handskriften deraf: "liber legis scaniae, quem dominus andreas . . . composuit ad utilitatem totius terrae" fann ett bevis derpå, att detta är "Sunesens originale Arbejde", och ej endast en öfversättning, såsom på titelbladet i Hvitfelds edition upgifves. I den 20 år senare tryckta, förut anförda afhandlingen om de gamle Danskes Retssædvaner3) går han vidare och påstår att "den der har forfattet den danske Text, har holdt sig til Anders Sunesen saa meget som muligt", ehuru han måst "udelade alt Videnskabeligt eller det der aandede den Romerske Ret" äsvensom "de Kongers Navne, som de nye Lovbud skyldes"; att i Andreas Sunessons skrift "findes intet Spor til at han haver havt saadan Samling (som den Danska texten) for sig ... han taler derimod paa flere Steder som den der selv havde samlet disse Vedtægter, og i tvivlsomme Tilfælde umiddelbar raadfört sig med Landets lovforfarne Mænd, og naar disse vare uenige, angiver han de forskiellige Meninger, undertiden uden selv at torde decideren; att man "paa nogle Steder ikke faaer ret Mening ud af den danske Text, uden ved at jevnföre denne med den egentlige Original, Anders Sunesens Skrivt"4). Men äfven denna åsigt är oriktig, och de till stöd derför anförda skäl äro dels ingen

³⁾ Se not. 12 sid. CIII ofvanför.

⁴⁾ Anf. st. sidd. 115-118.

ting bevisande dels ogrundade. Hvad först beträffar den anförda anmärkningen i slutet af den gamla handskriften, kan man väl antaga att den tyder på något som i visst afseende kan kallas ett originalarbete, men deraf följer icke att detta original måste ligga till grund för en Dansk text. Att den nu kända Danska textens författare hållit sig till Andreas Sunesson så mycket som möiligt varit, är alldeles ogrundadt, såsom af hvad redan i det föregående blifvit anfördt, är uppenbart, och ytterligare skall ådagaläggas, likasom det är påtagligt att den förmente Danske öfversättaren skulle hafva uteslutit ej blott allt vetenskapligt samt de af Andreas anförda Konungars namn, utan äfven en mängd verkliga lagstadganden. Om i den Latinska texten ei funnes spår dertill, att författaren haft för sig ett Danskt original, så beviste detta alldeles ingen ting; men sådana spår kunde väl föga bestå i annat än hvad här verkligen finnes, nemligen en mängd Danska ord, t. ex. aldonge böndör, assværu eth, folkvapn &c., hvilka dock icke heller bevisa någon ting för den motsatta åsigten; ty ehuru, såsom i det följande skall visas, man måste antaga att Andreas Sunesson har haft för sig en Dansk text5), så har det likväl ej varit den samma som nu är i behåll. Att Andreas Sunesson på flera ställen talar såsom den der sjelf har samlat dessa "Vedtægter" och rådfört sig med lagfarna män, är äfven ogrundadt, hvarför Schlegel icke heller kunnat anföra ett enda af dessa ställen, hvilka skulle innefatta ett så afgörande bevis. Att han stundom anför olika meningar, är visst sannt, men alldeles samma förhållande är på flera af Schlegel sjelfe) citerade ställen i Danska texten, capp. 74, 75, 77-79, 147, utan att Schlegel häri funnit något bevis att denna text är original till Andreas Sunessons arbete. Hvilka ställen i Danska texten det är som Schlegel ej kunnat få rätt mening af utan att jämföra dem med det förmenta Latinska originalet, har han icke låtit veta; väl hänvisar han här till några ställen, der Andreas Sunesson anfört "de Lovkyndiges stridige Meninger"; men detta hör icke hit. Att Skånelagen i mångfaldiga stycken måste vinna ljus genom jämförelse med ett arbete af en samtidig författare med sådan insigt i saken som Andreas Sunesson egde, är ganska naturligt, hurudant förhållandet än för öfrigt må vara emellan de båda texterna; men då Schlegels mening är att i Skånelagen skola finnas ställen, som visa att den Danske författaren haft för sig ett Latinskt original, hvilket han ej förstått att rätt öfversätta, och hvilket man derför må-

1

⁵⁾ Ett spår till en af Andreas Sunesson begagnad Dansk text röjer sig i en af honom meddelad förklaring, hvilken jag anser innefatta ett misförstånd, ehuru den vunnit nyare författares bifall. Då det nemligen i slutet af II. 67 heter: hic est casus unicus, in quo pro iure regio unius nominati viri, puta ipsius vulnerati, requiritur iuramentum, så har författaren tydligen haft för sig en Dansk text, som innehållit det samma som nu står att läsa i 6) Anchers Jurid. Skrifter, I. sid. 246.

slutet af I. 105, och han har skolat förklara hvad der menades med næfnd; men förklaringen har efter min öfvertygelse blifvit oriktig. Först skulle den anklagade svärja att såret var gjordt med våda; derefter skulle den sårade med sin ed bekräfta det samma, och slutligen skulle tio mån svärja med båda parterna; och hela denna ed af tillsamman 12 män var det som här kallades en nämnd. Jfr. Gloss. 1 ordet næfnd 2.

ste jämföra för att förstå öfversättningen, så kan detta ej kallas annat än en dikt. Visserligen finnas ställen, der sakerna äro riktigare och tydligare uttryckta i den Latinska texten än i den Danska; men felen i den senare bestå alldeles icke i oriktiga öfversättningar, utan äro tvärtom af den beskaffenheten, att de tydligen bevisa att den Danske författaren icke har känt Andreas Sunessons arbete. Fastan de skal Schlegel anfort till stöd för sin åsigt, icke hålla profvet⁷), kunde dock saken i sig sjelf vara riktig; men likasom jag tror mig hafva bevisat att den nu kända Danska texten ej ligger till grund för Andreas Sunessons arbete, så är det äsven uppenbart att det senare ej ligger till grund för den förra. Då, såsom i det föregående blifvit visadt, många stadganden finnas i den Skånska texten, hvilka ej kunna vara senare tillägg, men saknas i den Latinska, så kan den förra ej vara hämtad ur den senare, utan den måste hafva en annan källa. Och då många verkliga lagstadganden finnas i den Latinska texten, hvilka ej kunna antagas vara antingen upsåtligen eller af vårdslöshet förbigångna af den Danska textens författare, så kan man med visshet påstå att denne icke känt Andreas Sunessons arbete, och således ännu mindre lagt det till grund för sitt. Den olika ordning, hvari ämnena ofta förekomma i båda texterna, äfvensom den olikhet, som stundom finnes i behandlingen af samma ämnen, visa lika tydligt att den Latinska texten ej ligger till grund för den Danska, som att den senare ej ligger till grund för den förra. I synnerhet är detta klart då man på flera ställen finner att sakerna äro vida tydligare och riktigare framställda i den Latinska texten än i den Danska. Så är i II. 3 framställningen mycket tydligare än på det motsvarande stället L 5. Om man jämför I.8-13 med II.5. finner man i Danska texten ämnena kastade om hvarandra, med omsägningar och oredig framställning, då saken i Latinska texten är redigt och kort framställd. I I.32 är det anförda exemplet oriktigt (jfr. not. 55); författaren hade ej kunnat så orätt uttrycka sig om han hade haft för sig II. 14. Emellan I. 101 och 102 är en uppenbar motsägelse, hvilken härrör deraf, att det förra capitlet innehåller ett äldre stadgande, hvilket blifvit ändradt genom en i II. 55 omtalad förordning af K. Valdemar; den nyare lagen har nu den Danska textens författare infört i bredd med den gamla, utan att tänka på att det gamla stadgandet antingen borde utstrykas eller anmärkas såsom ändradt; det är otänkbart att han skulle hafva handterat saken så tanklöst om han hade känt den Latinska texten, der förhållandet är riktigt framstäldt. Ville man nu antaga, hvilket väl vore möjligt, att cap. 102 är senare tillagdt, och att cap. 101 jämte det öfriga är äldre än Valdemars ifrågavarande förordning, så skulle, då Andreas Sunessons text är yngre än denna förordning, deraf följa att den Danska texten, med undantag af cap. 102 och möjligtvis några andra tillägg, är äldre än Andreas Sunessons arbete, och det kunde då

Schlegels argumenter hafva blifvit bestridda af K. Rosenvinge i en recension af Schlegels anförda afhandling, i Maa-

nedsskrift for Litteratur, IV. sidd. 38 o. följ., samt i Gamle Danske Love, I. sidd. V-XI.

ej komma i fråga att det senare skulle kunna ligga till grund för den förra. I början af I. 119 är ett äldre stadgande (enligt hvilket endast skulle bötas 3 mark) sammanblandadt med ett nyare, hvaremot rätta förhållandet uplyses i II. 51. I I. 214 skulle man af orden ey scal man oftare &c. (sid. 198) sluta att samme man ei skulle få begära brandstod mera än en gång, om det ock brann för honom flera gånger; men af II. 131, der saken är ordentligt framställd, ser man att meningen är helt annan. Man finner lätt att, såsom jag förut anmärkt, dessa fel och otydligheter i Danska texten icke kunna tillskrifvas en oriktig öfversättning af ett Latinskt original, men de visa tydligen, i sammanhang med hvad förut blisvit ansördt, att den Danske författaren icke känt Andreas Sunessons arbete. — Om nu, såsom jag tror mig hafva tydligen ådagalagt, hvarken den nu kända Danska texten ligger till grund för Andreas Sun essons arbete, eller det senare för den förra, så frågas om då ingen egentlig slägtskap finnes emellan dessa båda texter, utan hvardera har tillkommit omedelbarligen genom uptekning af en förut oskrifven rätt, eller genom samlande af spridda skriftliga antekningar. Jag har förut anmärkt att den ojämförligt största delen af båda texternas innehåll är för dem båda gemensam; och med all den olikhet som på särskilda ställen finnes emellan båda texterna, är der dock i det hela så mycken likhet, att man ej kan föreställa sig annat, än att båda texterna härleda sig från förut skriftligen upteknade källor; och då dertill kommer att, med all olikhet i ordningen för åtskilliga ämnens afhandlande, planen dock i det hela är den samma i båda texterna, kan man icke antaga att antingen båda dessa texter eller endera tillkommit endast genom hopsamlande och ordnande af spridda antekningar. Förhållandet måste vara det, att till grund för båda texterna har legat en äldre redaktion af Skånelagen, hvari dock många ämnen och särskilda stadganden fattats, hvilka sedermera blifvit tillagda dels i den nyare Danska redaktionen, som kommit till vår kunskap, dels i Andreas Sunessons arbete, dels i båda. Om beskaffenheten af denna äldre redaktion kan man göra sig ett ungefärligt begrepp då man jämför de nämnda nyare arbetena. Man kan nemligen i allmänhet antaga att hvad som finnes i båda dessa nyare texter, på lika sätt i båda framstäldt, och i samma ordning emellan de särskilda ämnena, det har också funnits i den äldre redaktionen med ungefär samma lydelse som i den nyare Danska redaktionen. De stycken som finnas i båda texterna sins emellan öfverensstämmande, men på olika ställen införda, äro sannolikt sådana, som funnits i spridda antekningar, men antingen tillfälligtvis ej kommit att intagas i den äldre redaktionen, eller blifvit senare skriftligen författade eller varit grundade på senare stadganden. De stycken åter, som väl finnas i båda texterna, men så att ämnena äro på mycket olika sätt afhandlade, hafva af båda texternas författare blifvit hämtade ur olika källor eller först af dem sjelfva skriftligen upteknade. De stycken som endast finnas i den ena eller andra af dessa texter, hafva kommit att der inflyta allt efter som den ena textens författare haft sig bekant något stadgande som den andre ej känt eller kommit att påminna sig. Slutligen må äfven erinras derom, att sådana i den äldre redaktionen fö-

rekommande stadganden, som under tiden hade blifvit föråldrade eller uphäfna genom nyare lagar, måst försvinna både ur den nyare Danska texten och ur Andreas Sunessons arbete, hvarför det är klart att den äldre redaktionens innehåll i sådana stycken måst blifva oss obekant, så vidt ej af meddelade historiska underrättelser eller andra omständigheter i de nyare arbetena någon uplysning derom kan hämtas. Att här vidare utföra detta ämne skulle leda till alltför stor vidlöftighet. Jag vill derför endast tillägga några hit hörande anmärkningar. Att det som förekommer i I. Add. B. 1-4 måste hafva funnits i de äldsta handskrifterna af den nu kända redaktionen af Skånelagens Danska text, har förut (sid. IV) blifvit anmärkt; och då detta igenfinnes i II. 74, 99, gifver den omständigheten, att det saknas i de äldsta nu i behåll varande Danska handskrifterna, ej anledning att tvifla derpå, att detta funnits i den äldre redaktionen. Deremot stadgandena om urbota mål, som finnas på Danska i olika redaktioner, I. Add. A, B. 6, 7, och äfven på Latin i II. 61, äro utan tvifvel yngre än den äldre redaktionen af Skånelagen, och troligen äfven något yngre än den nu kända Danska texten, fastän de hafva hunnit uptagas i Andreas Sunessons. Både i I. Add. A. B. 6 och II. 61 uptages våldtägt som urbota mål, på senare stället i strid med cap. 128, der, likasom i I. 207, för detta brott stadgas 40 markers böter till målseganden och Konungen. Sistnämnda stadgande har funnits i den äldre redaktionen; det nyare har deremot ej hunnit inflyta i den nu kända Danska texten, men blifvit uptaget bland urbotamålen af Andreas Sunesson, som dervid ej erinrat sig att det äldre stadgandet hade bort i öfverensstämmelse dermed ändras. Hvad som i sammanhang med urbotamålen förekommer i slutet af II. 61 om det fall, att någon dräper eller sårar en annan då Konungen är i landet, finnes väl äfven i L 89, 90, men kan ej hafva tillhört den äldre Danska redaktionen, då på förstnämnda ställe den uplysning meddelas, att detta grundas på en ny förordning af Valdemar II. Samme Konungs stadganden om dråpsböter, I. Add. B. 5, hafva ei hunnit inflyta i Skånelagens text (der de endast i yngre handskrifter blifvit tillagda), men äro uptagna i II. 45, 47. Det som stadgas i I. Add. D. 6 om oäkta barns arfsrätt, har funnits i någon numera förlorad gammal handskrift af Skånelagens Danska text, efter cap. 63, fastän det nu endast finnes i några handskrifter bifogadt K. Eriks förordning för Skåne af 1284, dit det icke hör1); då motsvarande stadgande igenfinnes i II. 24, kan detta hafva ursprungligen hört till den nu kända texten af Skånelagen, fastän det tillfälligtvis kommit att försvinna der det borde hafva sin plats; och möjligtvis har det äfven hört till Skånelagens äldre redaktion. Stadgandet i I. Add. H. 1 om den fredlöses förverkade egendom, är äfven gammalt, och igenfinnes i II. 62; men torde, då det endast finnes i yngre Danska handskrifter, vara öfversatt från Latinska texten. Hvad de öfriga i yngre Danska handskrifter förekommande capitel beträffar, hvilka dels på några ställen i texten blifvit inskjutna, dels finnas bland andra tillägg, och hvilka läsas i I. Add. C. o. följ., så finnas

¹⁾ Jfr. not. 67 sid. 230.

dessa lika litet i Andreas Sunessons arbete, som de höra till Skånelagens text; de måste i allmänhet anses hafva tillkommit genom senare stadganden och antekningar, ehuru det ej kan nekas att deribland finnes åtskilligt, som kan vara af äldre ursprung, fastän det hvarken kommit att uptagas i den Danska lagtexten eller i Andreas Sunessons arbete. Likasom jag i det föregående ådagalagt att hvarken den nu kända Danska texten af Skånelagen ligger till grund för Andreas Sunessons arbete, eller det senare för den förra, tror jag mig nu hafva visat att hvad som i dessa båda texter är gemensamt, grundar sig på en äldre numera förlorad redaktion af Skånelagen, till hvars urskiljande från senare stadganden jag gifvit några anvisningar, hvilka, som jag hoppas, ej skola blifva utan nytta för dem, som vilja ytterligare forska i detta ämne. Af de skäl jag anfört följer äfven att den Danska textens författare och Andreas Sunesson ej hafva känt hvarandras arbeten. Åtskilliga omständigheter visa att den Danska texten är något äldre än Andreas Sunessons arbete; men mycket äldre kan den, af skäl som i det följande skola anföras, ej antagas vara, om den ock i sådant fall hade kunnat vara Andreas obekant då han författade sitt verk. Vid detta förhållande får den förutnämnda gamla antekningen: "liber legis scaniae, quem ... andreas ... composuit ad utilitatem totius terrae" en förnuftig mening. Icke ligger så mycken vigt på ordet composuit, hvarvid Schlegel fästat sig2); ty man kunde väl, såsom K. Rosenvinge riktigt anmärker3), häldre bruka ordet componere än scribere om författaren, då det senare ordet kunde brukas om en afskrifvare. I synnerhet gäller detta då Andreas Sunessons arbete i alla fall innehåller mycket som var hans eget, och helt annat än endast en öfversättning. Mera upmärksamhet förtjenar det som här säges, att han författat detta arbete till nytta för hela landet; och att han haft sådant syftemål för ett så betydande, utom gränsen för hans egentliga verksamhet liggande arbete, och ej endast för eget nöje sysselsatt sig dermed, det kunde man taga för afgjordt, om man ock ej hade vitnesbörd derom i nämnda antekning, hvilken dock, då den finnes i en så gammal handskrift, ej är utan vigt. Men att Andreas Sunesson skulle hafva haft för sig en ny Dansk text af Skånelagen, och lagt den till grund för det verk han utarbetat, och att han skulle hafva på sådant sätt bearbetat denna text för att åstadkomma något till nytta för hela landet, det låter icke förena sig med den föreställning man måste göra sig om denne Ärkebiskops förstånd och insigter. Helt annorlunda måste man härom döma då man inser att den nya redaktionen af Skånelagens Danska text har varit Andreas Sunesson obekant, och betraktar hans arbete i förhållande till en äldre Dansk text, som icke allenast var mycket ofullständig, utan ock otvifvelaktigt innehöll mycket som i anseende till förändrade förhållanden och senare lagstiftning var opassande och obrukbart. Andreas Sunessons arbete borde då hafva blifvit till stor nytta, äfven vid utarbetandet af en ny Dansk text, om ej en sådan, Andreas ovetande, redan hade blifvit

²⁾ Anf. afhandl. sid. 116.

³⁾ Gamle Danske Love, I. sid. X.

författad; och af hvad jag i det föregående anfört är det klart, att den nya Danska texten skulle hafva vunnit betydligt om den Latinska bearbetningen hade förut funnits och varit den Danske författaren bekant. - Jag skall nu söka att närmare bestämma den nu kända Danska textens ålder. Då de utförliga stadgandena om dråp m. m. i K. Knuts förordning af den 28 December 1200 (V. 1) äro uptagna i capp. 84-89, hvilka omöjligen kunna anses innehålla senare tillägg, så är det klart att denna text ei kan vara äldre än från början af 13:de århundradet. Fråga kan nemligen ej vara om den tid, då författaren började på detta arbete, hvilket kan hafva påstått lång tid, under hvilken många ändringar utan tvifvel blifvit gjorda, och äfven de nämnda capitlen kunna hafva blifvit införda, utan om den, då arbetet blifvit fullbordadt. Då vidare capp. 89, 90, 102 innehålla stadganden, hvilka igenfinnas i II. 61, 55, der den uplysning meddelas, att de innefattas i nya förordningar af K. Valdemar (hvarvid dock, hvad I. 102 beträffar, i anseende till motsägelse med det i cap. 101 uptagna äldre stadgandet, måste, såsom jag förut anmärkt, medgifvas möjligheten deraf, att cap. 102 blifvit senare tillagdt), och då det som i I. 122 säges om hvad konung vil at loghum havæ, enligt hvad i II. 50 uplyses, äfven syftar på Valdemar II, som blef Konung efter sin broder Knut år 1202, så kan man icke antaga att detta arbete blifvit fullbordadt mera än några få år före Andreas Sunessons, hvilket, såsom förut blifvit visadt, sannolikt är författadt emellan åren 1206 och 1215. Och då icke allenast, enligt hvad allmänt är erkändt, Skånelagen i de äldre i behåll varande handskrifterna ej innehåller något som bevisligen är stadgadt efter nämnde Konungs tid (ehuru äfven sådant lätteligen hade kunnat inflyta genom senare tillägg, enär de äldsta nu i behåll varande handskrifterna äro från 14:de århundradet), och här lika litet som i Andreas Sunessons arbete, något spår finnes af K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande, hvilken ej kan vara gifven mycket senare än år 1215, utan ock Danska texten uppenbarligen är författad förr än samme Konungs förordning om ättarbotens afskaffande (I. Add. B. 5) utkom, hvilken deremot af Andreas Sunesson åberopas (II. 45), och derför utan tvifvel utkommit åtminstone något före den tid, då Andreas Sunessons arbete måste antagas senast vara författadt, så synes det kunna nästan med visshet antagas, att den nu kända Danska texten af Skånelagen är författad emellan åren 1203 och 1212. Då, till följd af hvad nu blifvit visadt, den till vår kunskap komna text af Skånelagen måste anses vara ett århundrade äldre än de äldsta nu i behåll varande handskrifter af denna lag, kan man ej förundra sig deröfver att, under en så lång tid, icke allenast några gamla ord hunnit blifva okända och redan i de äldsta handskrifterna ändrade, såsom vaþva sar, uæfli*), utan ock åtskilliga stadganden blifvit såsom föråldråde uteslutna, såsom de 3 capitlen om järnbörd (Add. B. 2-4), hvilka dock gvarstå i många yngre handskrifter likasom i Andreas Sunessons arbete, och de 2

⁴⁾ Se not. 13 sid. 81; not. 9 s. 87; not. 7 s. 208.

capitel om trälar, som läsas hos Andreas Sunesson, II. 80, 81. — Hvad ändtligen beträffar Skånelagens äldre text, om hvilken vi nu ej ega någon omedelbar kännedom, är det naturligtvis omöjligt att med någon säkerhet närmare bestämma dess ålder; med visshet kan dock antagas att detta arbete var äldre än K. Knuts förutnämnda förordning; och jämförelsen emellan den nu i behåll varande yngre texten och Andreas Sunessons arbete gör det sannolikt, att en längre tids mellanrum ligger emellan dessa yngre texter och den äldre, i synnerhet som Andreas Sunesson af förut anförda skäl sannolikt ej skulle hafva företagit sitt arbete om ej den honom bekanta Danska texten till en stor del varit för hans tid obrukbar. Man synes derför kunna antaga att denna äldre text varit ungefärligen samtidig med kyrkrätten. I allt fall måste dock å andra sidan antagas att den ej varit äldre än från K. Valdemar I:s tid. Härmed är min mening dock lika litet att tillägga denne Konung någon lagstiftareära i afseende på Skånelagens äldre codex, som jag finner nödigt att antaga att Valdemar II haft någon del i den nyare Danska texten eller i Andreas Sunessons arbete.

Beträffande de under titlen Additamenta tryckta capitel, som ej finnas i den af mig till grund för den Danska texten lagda handskrift, åberopar jag hvad om några af dessa blifvit i det föregående af detta företal anfördts). Angående Add. A och B vill jag här blott tillägga att Add. A är förut tryckt efter cod. 2 i Skånske Lov, utg. af P. G. Thorsen, sid. 73; att Add. B. 1 finnes i alla de äldre tryckta editionerna af Skånelagen uptaget i texten efter cap. 124, af Hadorph dock med finare stil infördt ur cod. 15; att Add. B. 2-4 i Gemens edition aro inforda i texten nast efter cap. 147, och i Hadorphs med finare stil ur cod. 15 näst efter cap. 180, samt i Thorsens i en not vid cap. 147; att Add. B. 5 är tryckt efter cod. 4, men med sådan öfverskrift som finnes i yngre handskrifter⁶), i K. Anchers Lovhistorie, I. sidd. 610, 611, och, efter samme codex, bland tilläggen i Thorsens edition af Skånelagen sidd. 244, 245; att Add. B. 6 tillika med F. 5 både i Gemens och Hadorphs editioner läsas i slutet af Arfboken, der de ock finnas tillagda i många handskrifter; samt att Add. B. 6 och 7 (af hvilka det senare, såsom af de sista raderna kan slutas, är författadt i Lund) tillsamman äro tryckta efter cod. 4 i K. Anchers Lovhistorie, I. sidd. 615, 616. — Add. C är den af Danska författare så kallade Dalbyska förordningen. Anledningen till denna benämning finnes i de öfverskrifter, hvarmed dessa capitel i åtskilliga handskrifter blifvit försedda, der icke allenast Dalby i Skåne upgifves såsom det ställe, der denna lag var gjord af Konungen och Danmarks rikes råd, utan äfven (i två handskrifter) Erik mæreto sön (d. ä. K. Erik Glipping, † 1286, hvars moder hette Margareta) nämnes såsom lagstiftaren. Dessa upgifter, hvilka endast förekomma i yngre handskrifter, äro visserligen icke tillförlit-

⁵⁾ Se sidd. IV, CXI ofvanför.

⁶⁾ Se not. 1 sid. 218.

⁷⁾ Se not. 18 sid. 224.

liga⁸); dock är det troligen endast på denna grund som Schlegel⁹) och K. Rosenvinge¹⁰) antaga att nämnde Konung "rimeligvis" eller "formodentlig" har gifvit denna så kallade förordning, och äfven Larsen antager att den är "omtrent fra Erik Glippings Tid"11). Att åtminstone något af dessa stadganden är gammalt, synes deraf, att en del af första capitlet läses i cod. 2, men fortsättningen har gått förlorad derigenom att ett blad blifvit bortskuret¹²), och man vet derför icke huru mycket här har funnits. Då fragmentet i nämnde codex har en af senare hand med runor tillsatt öfverskrift: om konæ iordh knud. r. u.13), har K. Ancher på denna svaga grund här funnit en lag af K. Knut Valdemars son († 1202); dock har han senare förklarat det icke vara troligt att "förordningen" är så gammal¹⁴). Cap. 5 innehåller en ändring i hvad angående bevisningen varit stadgadt i cap. 49 af Skånelagen; och detta är utan tvifvel anledningen dertill, att det motsvarande stycket af cap. 49 blifvit i cod. 1 utelemnadt¹⁵). Denna så kallade Dalbyska förordning är efter cod. 56 aftryckt i K. Anchers Lovhistorie, I. sidd. 611-613, hvaräst bifogas Add. D. 1-4 och F. 1; och efter cod. 5 i samma verk II. sidd. 530-532; fragmentet i cod. 2 är tryckt i samma verk I. sid. 135, och i Thorsens Skånske Lov, sid. 91¹⁶). — Af Add. D förekomma de 4 första capitlen i sju handskrifter tillsamman; men cap. 4 finnes dessutom i många handskrifter inskjutet i Skånelagens text efter cap. 9117), der det ock finnes tryckt både i Gemens och Hadorphs editioner; i den senare, der det är utmärkt med finare stil såsom ett tillägg i nyare handskrifter, bifogas, likasom i några handskrifter¹⁸), sista stycket af Add. B. 5. Att capp. 1-4 aro i sammanhang med Add. C tryckta i K. Anchers Lovhistorie, är nyss anfördt; det förut (sid. CXI) omtalade cap. 6 är tryckt på samma ställe sidd. 614, 615. — Add. G har af någon afskrifvare blifvit hämtadt ur Jutska Lagen I. 57, 58, hvarefter det i en mängd handskrifter fått sin plats efter cap. 203, der det ock finnes tryckt både i Gemens och Hadorphs editioner; i den senare med finare stil. — Det äfven förutnämnda Add. H. 1 är tryckt i Anchers Lovhistorie, I. sid. 615,

⁸⁾ Jfr. K. Anchers Lovhist., II. sidd. 485-491, der Ancher utförligt handlar om dessa stadganden.

⁹⁾ Anchers Jurid. Skrifter, I. sid. 262.

¹⁰⁾ Retshist., I. sid. 42.

¹¹⁾ Jurid. Tidsskrift, XIV. 1. sid. 85. Saml. Skrifter, I. 1. sidd. 120, 121.

¹²⁾ Se not. 38 sid. 225.

¹³⁾ Se sid. VI ofvanför.

¹⁴⁾ Lovhist., I. sidd. 134, 135; II. sid. 486.

¹⁵⁾ Jfr. not. 67 sid. 38.

¹⁶⁾ Här må anmärkas en Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig liten papperscodex, sign. N:r 296 i 8:0 af nya Kongl. samlingen, innehållande Arfboken, och efter dess slut 17) Jfr. nott. 2, 28 sidd. 228, 229. en mängd antekningar, hvilka samlaren gif- 18) Se not. 70 sid. 220.

vit titlen: Bircke Lowen: Denne Effterskreffne Low er giort af Danmarckis Raad vdi Dalby i Skaane Land: etc. Denna foregifna lag börjas med capp. 1, 2, 3, 6 af den så kallade Dalbyska förordningen, mycket felaktigt afskrifna. Boken är skrifven i förra hälften af 17:de århundradet, af en Knud Hesselberg, som, enligt en år 1659 här gjord antekning, "i nogle aar Vor ilde til paß, og kom ikke af sit huß, huorfor hand fordref tiden med it og andet at Skrifven. Förmodligen har han fördrifvit tiden med att sjelf af hvarjehanda små antekningar sammansätta denna så kallade Bircke Low.

utan tvifvel efter cod. 29. Add. H. 2 är hämtadt ur Jutska Lagen (I. 27), såsom skrifvaren sjelf i rubriken tillkännagifvit¹⁹). — Add. J är tryckt efter cod. 30 i Anchers *Lovhistorie*, I. sid. 617.

Kyrkrätten har, enligt hvad i inledningen upgifves, blifvit af Ärkebiskopen Äskil stadgad, på alla Skåningars begäran, derför att rätten förut var alltför hård. För erhållande af de mildringar Ärkebiskopen hade medgifvit, hade bönderna å sin sida, enligt sista capitlet, utfäst sig att erlägga tertialtionde till Ärkebiskopen af all sin säd. I en epilog, som dock ej finnes i de äldsta nu i behåll varande handskrifterna af kyrkrätten, upgifves tiden då denna lag blifvit stadgad, nemligen lördagen efter S:t Jacobs messa i K. Valdemars 17:de, eller, enligt en del handskrifter, 7:de år, då Äskil hade i 35 år varit Ärkebiskop i Skåne, på 6341:sta året efter verldens skapelse och 1142:dra året efter Christi födelse. Det har redan af K. Ancher blifvit anmärkt1) att dessa tidsbestämmelser äro sinsemellan stridiga, och att detta till en del kan förklaras sålunda, att LX genom ett skriffel i någon handskrift blifvit förvandladt till XL. Med antagande häraf blir kyrkrättens datum den 28 Julii 1162, hvilket år ock blir K. Valdemars sjunde år, enär, såsom Larsen anmärkt2), Valdemar I, enligt några annalisters upgift, år 1155 blifvit antagen till Konung, och 25:te året (då XXXV rättas till XXV) sedan Äskil blef Ärkebiskop. Detta årtal, som äfven bestämdt upgifves af Hvitfeld³), kan dock ej anses som alldeles säkert, enär anledning är dertill, att kyrkrätten i sjelfva verket torde vara ett eller annat år äldre; och i allt fall kan den anförda epilogen, huru dess tidsbestämmelser än må sammanjämkas, ej anses som alldeles tillförlitlig, enär det är uppenbart att den ej är författad i sammanhang med sjelfva kyrkrätten, då den icke en gång var dermed förenad på den tid, då de äldsta nu i behåll varande handskrifterna skrefvos, i hvilket fall den ej hade saknats i dessa handskrifter, icke heller epilogen till Seländska kyrkrätten hade kunnat af mistag uptagas i cod. 1, och då den äldsta handskrift der den finnes, är från medlet af 14:de århundradet eller nära 200 år yngre än sjelfva kyrkrätten sannolikt är4). — Huruvida Absalon, hvilken år 1171, såsom biskop i Seland, med någon förändring införde denna kyrkrätt i sitt stift, derefter, såsom Äskils efterträdare i ärkebiskopsdömet, före

han tyckt att den äfven kunde passa till Skånska kyrkrätten, hvilken ej borde sakna ett sådant bihang, dervid fogat densamma. En senare afskrifvare, som insett det oriktiga i detta tillägg, har deri gjort sådana ändringar, att det skulle kunna passa till Skånska kyrkrätten, och så har denna fått sin epilog, hvars tidsbestämmelser sålunda blifvit orediga och otillförlitliga, ehuru det väl är möjligt att de grunda sig på någon kännedom som författaren haft om förhållandet.

¹⁹⁾ Jfr. sid. XLIX ofvanför.

¹⁾ Jurid. Skrifter, I. sid. 179.

²⁾ Jurid. Tidsskrift, XV. 1. sid. 13. Saml. Skrifter, I. 1. sid. 153.

³⁾ Danmarckis Rigis Krönicke, I. sid. 107.

⁴⁾ Denna epilog har tydligen tillkommit på följande sätt. Den som skrifvit eller låtit skrifva cod. 1 eller möjligen en äldre handskrift, efter hvilken denna blifvit afskrifven, har fått se Seländska kyrkrättens epilog, och antingen af mistag eller derför att

eller efter Skåningarnes bekanta upror låtit förmå sig att gifva dem bekräftelse på denna kyrkrätt, såsom man skulle kunna sluta af den gamla antekningen, som upgifver att Ärkebiskop Äskil och Biskop Absalon gåfvo Skåningarne denna lags), eller om denna upgift grundar sig på ett misförstånd, som upkommit derigenom att Absalon hade såsom biskop (såsom han ock här kallas) infört denna kyrkrätt i Seland, lär ej kunna med visshet afgöras. Närmare den tid, då nämnda antekning författades, är det som der äfven och med mera tillförlitlighet berättas, att Niclas Erlandsson, som var Ärkebiskopen Jacob Erlandssons bror och K. Christoffers länsman i Skåne. och under Konungens långvariga strid med Ärkebiskopen stod på den förres sida, lät sända till alla härad en afskrift af denna kyrkrätt, efter det gamla original som förvarades i Lund, på det att bönderna måtte kunna värja sig mot olagligheter⁶). — Angående den Latinska öfversättningen af Skånska kyrkrätten, som finnes i codd. 19 och 47, hänvises till hvad jag i beskrifningen på dessa handskrifter anfört. Den äldre af dessa handskrifter är från medlet af 15:de århundradet; huru gammal sjelfva öfversättningen är, kan icke bestämmas, men att den icke är yngre än från början af samma århundrade, synes kunna med säkerhet antagas. I cap. 9 af båda texterna omtalas en i Roeskilde år 1241 stadgad lagförändring; men, ehuru ingen anledning är dertill, att öfversättningen skulle vara äldre än från nämnda år, kan dock af nämnda underrättelse om stadgandet i Roeskilde ingen slutsats dragas i afseende på öfversättningens ålder, enär denna underrättelse kan hafva här influtit genom en senare antekning i en handskrift, från hvilken båda de nu kända afskrifterna härstamma; hvilket dessutom är så mycket mera sannolikt som den, såsom ej sällan händer med senare antekningar, blifvit tillsatt på ett opassande

suetudines a prædecessoribus nostris inductas, quam per constitutiones Domini Papæ et Romanorum Pontificum"; såsom bevis härpå anföres att Konungen skrifvit ett bref till Skåningarne, så lydande: "Christophorus Dei gratia &c. Schaniam inhabitantibus salutem et gratiam. Intelleximus quod quidam vobis iniuriari conantur, antiquas leges et consuetudines pervertendo. Unde volumus et mandamus quatenus vestrum Skra in omnibus servetis, scituri pro certo quod in hoc vos iuvare volumus et modis omnibus astare"; och Arkebiskopen förklarar att "nullus Episcoporum salvo suo iuramento potest secundum statuta in dicto Skra conscripta, iuri Canonico contraria, iudicare, vel Ecclesiam suam regere". Anf. st. sidd. 588, 591. Jfr. Suhms Historie af Danmark, X. sidd. 307 o. följ.

⁵⁾ Se not. 42 sid. 380.

⁶⁾ Uplysning om denna strid, hvari äfven kyrkrätten var inblandad, lemnar den gamla berăttelse, som under titel: Processus litis inter Christophorum I et Jacobum Erlandi är tryckt i 5:te bandet af J. Langebeks Scriptores rerum Danicarum medii aevi. Vid ett möte år 1257 anklagar Konungen Arkebiskopen bland mycket annat derför, att han impugnat statuta Scaniensium, quæ dicuntur Skraa, vallata sigillis Regum et quorundam Prælatorum, qui pro tempore fuerunt in Lundensi Ecclesia; Arkebiskopen åter klagar deröfver att Konungen upäggat både sina män och menigheten, som "redire contendunt ad statuta quædam quæ dicuntur Skra olim inducta et tolerata propter novellam ecclesiæ plantationem, licet in quibusdam tunc etiam erant Juri Canonico contraria . . . quibus paulatim derogatum est tam per contrarias con-

ställe (den hör nemligen rätteligen till cap. 4), och dessutom i cod. 19 i ett så oriktigt sammanhang, att den skulle vara obegriplig om ej rätta förhållandet uplystes genom cod. 477). — Kyrkrättens Danska text är tryckt i de äldre editionerna af Skånelagen; och dessutom äro både denna text och den Latinska öfversättningen särskildt tryckta i editioner, som skola omtalas i andra afdelningen af detta företal.

Stadsrätten, hvilken, likasom den äldre Svenska stadsrätten, kallas Biærke $ract^{1}$), finnes icke i någon mig bekant handskrift, som kan anses vara äldre än från slutet af 14:de århundradet, enär Ärkebiskop Peters bref, som i det följande skall omtalas, ej finnes i behåll; men häraf kan naturligtvis icke slu– tas att den ej kan vara mycket äldre. Man skulle kunna anse ett afgörande bevis i frågan om denna stadsrätts ålder ligga i den epilog, som finnes i den äldsta hit hörande, af mig till grund för texten lagda handskriften, cod. 7, och innehåller att "haec sunt acta" i K. Valdemars tid vid hofvet i Nyborg år 1326 på Marie himmelsfärds dag (den 15 Augusti). Denna upgift, hvilken, såsom K. Rosenvinge anmärkt²), synes instämma med hvad Hvitfeld berättar³) angående bemälte Konungs hyllning på nämnda ställe och dag, att han "stadfeste alle Capitle, Klosterne og Kiöbstæder deris Privilegier", kan väl anses förtjena någon upmärksamhet, då den förekommer i en handskrift från samma århundrade som det upgifna året. Härvid är dock att först märka att denna epilog tydligen icke hör till stadsrättens text, utan endast är en afskrifvares antekning, hvilken dock äfven kan hafva funnits i en äldre handskrift. Detta kan slutas dels deraf, att ifrågavarande stycke är skrifvet på Latin, och icke, såsom sjelfva lagen, på Danska, äfvensom deraf, att det alldeles saknas i andra handskrifter, med undantag af två ganska unga, från slutet af 16:de århundradet. Vidare kan det ej tagas för afgjordt att meningen af de orden, hvarmed denna antekning börjas: acta sunt haec, är den, att denna stadsrätt vid det nämnda tillfället först skulle hafva blifvit, såsom nyss utarbetad, antagen och stadfästad; och om äfven en afskrifvares mening har varit sådan, kan han hafva i den delen mistagit sig, enär verkliga förhållandet kan hafva varit och högst sannolikt har varit det, att den till följd af ett upror mot K. Christoffer valde Konungen, likasom han vid sin hyllning stadfäste de af föregående Konungar åt städerna gifna privilegier, också bekräftade ifrågavarande stadsrätt, hvilken likväl kan hafva i lång tid förut varit i bruk, och äfven af någon Konung stadfästad, i fall sådant hade varit nödigt. Nämnda antekning kan således väl anses bestyrka att Skånska stadsrätten vid det anförda tillfället blifvit af Konungen bekräftad, men alldeles icke att den då först blifvit författad och antagen. K. Ancher antager väl att denna stadsrätt blif-

⁷⁾ Se not. 21 sid. 384.

¹⁾ Att detta ord ej betyder annat än stadsrätt (fastän benämningen i Danmark på en senare tid blifvit utsträckt äfven till den 2) Gamle Danske Love, V. sid. XVIII. efter analogien med stadsrätten bildade så 3) Anf. st. sid. 433.

kallade landbirkeretten) har jag visat i glossarium till den Svenska Bjärköarätten, ordet biærköa rætter.

vit författad i 14:de århundradet "i Anledning of adskillige Kjöbsteder anlagte i Skaane" på den tiden+); men den upgifna anledningen till stadsrättens författande kan icke erkännas som riktig, då Anchers mening ej kunnat vara att ej äldre städer funnos i Skåne än från 14:de århundradet; icke heller det kan bevisas, att stadsrätten blifvit författad för någon af de på den tiden anlagda städerna. Både språket i denna stadsrätt (då man ej fäster sig vid en senare tids orthographi och ordformer, hvilka tydligen måste tillräknas senare afskrifvare) och åtskilliga der förekommande stadganden gifva full anledning att anse den vara samtidig med de äldsta Svenska och Norska stadsrätterna, äfvensom med de äldsta Danska stadsrätter, hvilkas ålder är känd⁵), d. ä. från senare hälften eller slutet af 13:de århundradet, ehuru ett eller annat stadgande naturligtvis kan vara senare tillagdt⁶). Men att med K. Rosenvinge antaga att denna lag "maaskee" är från Valdemar II:s tid (före år 1241) 7), dertill finner jag intet giltigt skäl; och hvad angår samme författares påstående att allt det som i stadsrätten följer efter cap. 48 är tillagdt efter år 1326, så grundar sig detta, såsom jag förut ådagalagt⁸), på mistag af så grof beskaffenhet, att dervid ej vidare bör fästas någon upmärksamhet. Af föga bättre halt är det skäl, hvarpå K. Ancher grundar sitt förmenande att capp. 55-57 i stadsrätten icke egentligen höra dit, utan ursprungligen hafva varit en lag för sig sjelfva⁹). Men att dessa capitel i sjelfva verket äro senare tillagda, dock ej senare än i medlet af 14:de århundradet, är af flera skäl högst sannolikt. Att 8 handskrifter, bland hvilka cod. 9, ické hafva cap. 55, och 8 andra icke heller de två följande, utan sluta med cap. 54; att en handskrift har infört dessa 3 capitel på ett annat ställe (efter cap. 37) 10); att 9 handskrifter midt ini cap. 57 inskjuta 4 capitel, hvilka uppenbarligen äro ännu yngre tillägg¹¹); att i capp. 55, 56 förekommer ordet köp-

4) Jurid. Skrifter, II. sidd. 696, 698.

ken han anser vara från Valdemar II:s tid, sid. 124); men sedan han anfört flera grunder för stadsrättens höga ålder, tror han det vara bevisadt att den "maa være seenest fra det 13:de Aarhundredes Slutning". Sistnämnda slutsats anser äfven jag kunna antagas; och om med den förut anförda möjligheten endast menas att särskilda stadganden i stadsrätten kunna hafva varit skriftligen upteknade redan i Valdemar II:s tid, så lär väl ingen vilja bestrida en sådan möjlighet, enär säkerligen ingen vill påstå att ifrågavarande stadsrätt, när den än må hafva blifvit författad i sin närvarande form, blifvit sammansatt af idel nya stadganden.

⁵⁾ Jag rāknar da icke Slesvigs aldsta stadsrätt på Latin, hvars ålder är oviss; icke heller Biskop Jacobs stadga för Köpenhamn, afven på Latin, af 1254, hvilken ej kan anses som en egentlig stadsrätt.

⁶⁾ Den i en handskrift från slutet af 16:de århundradet (cod. 96) förekommande upgift, att denna lag blifvit af en Konung Christoffer gifven åt alla köpstäderna i Danmark (se not. 2 sid. 399), förtjenar ingen upmärksamhet, enär denna upgift grundar sig på en uppenbar förväxling af ifrågavarande stadsrätt med Christoffers af Bayern allmänna stadsrätt för Danmark.

⁷⁾ Retshist., I. sid. 35. Schlegel (anf. skrift i Vidensk. Selsk. philos. og hist. Afh., III. 8) Se not. 2 sid. XCIV. sid. 202) antager att denna stadsrätt "mu- 9) Se not. 11 sid. LVII ofvanför. ligt torde tildeels være nedskreven ligesaa 10) So not. 1 sid. 426. tidlig som den Skaanske Lovbog" (hvil- 11) Se not. 40 sid. 428.

stade man i stället för bonde eller byman (cap. 10), såsom det heter i det föregående - alla dessa omständigheter, hvilka hvar för sig kunde vara tillfälliga och af ingen betydenhet, kunna dock samlade ej annat än föranleda den slutsats jag har anfört. Härtill kommer, hvad cap. 55 särskildt beträffar, den vigtigare omständigheten, att det som der stadgas, föreställes såsom gällande för alla köpstäder i Skåne, hvilket i det föregående ingenstädes finnes i den af mig till grund för texten lagda handskrift, och säkerligen icke har funnits i stadsrättens ursprungliga text, fastän redan cod 9 och de dermed närmast beslägtade handskrifter efter namnet Lund i stadsrättens början tillägga: oc i alla stadha ther köpstadhe logh haldis i danmark1), hvilka ord så mycket tydligare tillkommit genom ett senare tillägg, som deras innehåll är uppenbart oriktigt, och röjer en afskrifvares okunnighet. Naturligtvis hafva de nämnda capitlen funnits i särskilda antekningar innan de influtit i stadsrättens text; och en sådan antekning har kunnat tillfälligtvis komma att förenas med ett litet stycke ur Arfboken, hvarigenom upkommit den sammansättning med öfverskrift Ræt i skanæ, som här är tryckt i V.9. Men alldeles icke kan man, såsom Ancher gjort, af denna sammansättning sluta att de ifrågavarande capitlen icke egentligen höra till stadsrätten, utan ursprungligen varit en lag för sig sjelfva; icke ens kan man ensamt häraf sluta att dessa capitel äro senare tillägg; ty förhållandet kan helt enkelt hafva varit det, att någon som saknat dem i en handskrift af stadsrätten (sådan som i codd. 36 och 85, de enda der ifrågavarande sammansättning finnes), har ur en annan, der han funnit dem, särskildt afskrifvit dem. Uppenbart senare tillägg äro deremot de endast i åtskilliga yngre handskrifter förekommande capitel, som jag meddelat i de vid stadsrätten fogade Additamenta. De 5 capitel, som läsas i Add. B. 3-7, igenfinnas i capp. 19-22, 24 af K. Christoffers allmänna Danska stadsrätt af 1443²), hvilken nästan hel och hållen är hämtad ur Skånska stadsrätten; men om dessa capitel i Christoffers stadsrätt influtit ur någon yngre handskrift af Skånska stadsrätten (hvilken dock i sådant fall måste hafva varit äldre än någon af de handskrifter af Christoffers stadsrätt, der de nämnda capitlen nu finnas), eller om de från annat håll inkommit i Christoffers stadsrätt och derifrån i Skånska stadsrätten, lär ej kunna med visshet afgöras. Likaledes svara de 4 capitlen Add. Ć ungefärligen mot capp. 157-159, 144 i K. Hans's stadsrätt af 14843), utan att det kan bestämdt sägas att de äro derifrån hämtade. — Jag kommer nu till den fråga, för hvilken stad denna lag ursprungligen blifvit författad, hvilken fråga måste skiljas från den, huru vidt denna stadsrätt efter hand utsträckt sin gällande kraft. Den förra frågan skulle synas vara lätt besvarad om man endast såge på den här tryckta texten, der, likasom i K. Anchers och K. Rosenvinges editioner, namnet Lund, och ej något annat, förekommer; men denna lätthet försvinner då man ser att

¹⁾ Se not. 11 sid. 399.

³⁾ Eller 1487. Anf. st. sidd. 569, 570, 566.

²⁾ K. Rosenvinge, Gamle Danske Love, V. sidd. 517, 518.

i handskrifterna äfven andra städers namn läsas på de motsvarande ställena i capp. 1, 35 och 36. Sålunda finnes namnet Lund i 12 handskrifter, af hvilka en (den äldsta af alla i behåll varande) från 14:de, 6 från 15:de och 5 från 16:de århundradet; Malmö i 31, af hvilka 4 från 15:de och alla de andra från 16:de århundradet eller yngre; Landskrona i 4, alla från 15:de århundradet; Helsingborg i 9, af hvilka en från 15:de århundradet och alla de öfriga*) från det 16:de eller yngre, samt Vä i 2 från 16:de århundradet. Att den äldsta nu kända handskriften, och de äldsta handskrifterna öfverhufvud, nämna Lund. kan ei anses som något afgörande bevis för denna stad, enär äldre numera förlorade handskrifter kunna hafva haft ett annat namn; och att äldre handskrifter hafva funnits, som numera ej finnas, är så mycket mera otvifvelaktigt som man, enligt hvad jag i det föregående visat, kan antaga att stadsrätten är omkring 100 år äldre än den äldsta nu kända handskrift deraf; och att det namn som förekommer i den handskrift, hvilken den ene eller andre utgifvaren funnit skäl att lägga till grund för texten, ännu mindre kan i denna fråga bevisa något, behöfde icke anmärkas, om man ej hade sett att äfven en sådan mening kunnat ytras⁵). Det största antalet af handskrifter nämna Malmö. men dessa äro, med få undantag, från en långt senare tid, då Malmö hade hunnit blifva den största och rikaste och, såsom handelsplats, mest betydande stad i Skåne; och då de nu i behåll varande handskrifters ålder ej kan antagas som ett afgörande bevis, kan ännu mindre mängden af yngre afskrifter i förevarande fråga anses bevisa något. Väl tror K. Ancher att man snarast bör gissa på Malmö såsom stadsrättens "Födestavn", emedan i denna stad "Handelen i de Tider (nemligen i 14:de århundradet, då han anser stadsrätten vara författad) var meest i Flor, og hvorfra haves de fleste og bedste Haandskrifter af gamle Stadsretter"6); men att förhållandet med de bästa handskrifterna ej är sådant som Ancher föregisver, har jag nyss visat, och Ancher sjelf har vid stadsrättens utgifvande ej följt någon af de "bästa" handskrifterna som skola vara från Malmö; och att Anchers mening att denna stadsrätt är författad på den tid då handlen var mest i flor i Malmö, saknar all grund, har jag i det föregående ådagalagt. På Helsingborg, såsom stadsrättens egentliga hemort, kunde väl ingen hafva tänkt om ej i några yngre handskrifter den upgift hade förekommit, att denna stadsrätt är gifven i Hel-

⁴⁾ Då här ej kan vara fråga om andra än nu i behåll varande och mig bekanta handskrifter, kan diplomet af 1346, hvarom framdeles skall talas, ej komma i beräkning.

⁵⁾ Mot Anchers ytrande, på det i nästföljande not anförda ställe, invänder Schlegel att efter det aftryck af stadsrätten,
som finnes i Anchers Lovhistorie, må
man antaga att den närmast är gifven för
Lund, emedan denna stads namn der flera

gånger förekommer. Ancher hade likväl uttryckligen anmärkt att i olika handskrifter nämnes "nu en nu en anden Stad i Skaane"; och då vid stadsrättens tryckning någon handskrift måste läggas till grund, skulle således, enligt Schlegels omdöme, genom utgifvarens val af handskrift förevarande fråga vara afgjord.

⁶⁾ Jurid. Skrifter, II. sidd. 696, 697.

singborg, och, hvad visserligen kan synas vara af större vigt, att namnet Helsingborg skall hafva funnits i den afskrift af stadsrätten, som Ärkebiskopen Peder år 1346 sände till staden Nexö på Bornholm för att der brukas?). Af dessa skäl har en så grundlig forskare som J. E. Larsen tagit för afgjordt att denna stadsrätt ursprungligen har tillhört Helsingborg⁸). Likväl äro dessa skäl för ingen del afgörande. Hvad först vidkommer den nämnda upgiften i åtskilliga handskrifter, så, enär den äldsta af dessa handskrifter är från slutet af 15:de århundradet, och upgiften således angår en händelse, som måste anses hafva tilldragit sig omkring 200 år tillbaka, men ej omtalas i någon äldre handskrift af stadsrätten, eller någon annan historisk källa, kan man, med kännedom af den frihet senare tiders skrifvare togo sig vid författandet af öfverskrifter, ej tillägga denna upgift någon trovärdighet. Möjligen har denna upgift, som ej finnes i någon handskrift der någon annan stads namn förekommer, blifvit till staden Helsingborgs ära författad af en skrifvare i denna stad; ännu mera troligt är det dock att den helt enkelt tillkommit på det sätt, att en skrifvare trott att efter orden: biærke ræt ther i hælsingborg ær borde tilläggas given, och med denna förbättring var genast historien färdig; hade nu i den handskrift der denna förbättring gjordes, händelsevis stått t. ex. Lund i stället för Helsingborg, så hade ett lika pålitligt bevis kommit att gälla för Lund. Att en sådan upgift kunnat tillkomma endast genom en afskrifvares påfund eller misförstånd bör ej förefalla otroligt, då i många äldre handskrifter, och deribland de äldsta som nu finnas i behåll med undantag af den, som af mig blifvit lagd till grund för texten, blifvit tillagd den underrättelse, att denna stadsrätt gäller "på alla ställen der köpstadslag hålles i Danmark⁷¹) — en upgift, om hvilken dock ej ringaste tvifvel kan upstå, att

(att nemligen K. Christoffer af Baiern har giort oc giffuet den almindelig Birckeret til Helsingborg), skjönt i andre Henseender feilagtiy, ogsaa har Nensyn. Men hvad der dog meest afgjörende taler for Helsingbory er den Omstændighed, at den authentiske Afskrift af Byloven, som Ærkebiskop Peder Aar 1346 fra selve Byen Lund meddeelte Borgerne i Nexo paa Bornholm, ligeledes henförer den til Nelsingborg, da den strax begynder: "Hvilken man ther köper jord i Helsingborg" o. s. v., hvilket oysaa var Tilfældet med det Exemplar, som af samme Ærkebisp har været meddeelt Aakirkeby; see Thuras Beskrivelse over Bornholm S. 165 og 184-185. Dette synes kun at blive forklarligt, naar man antager, at Byloven er oprindeligviis fra Helsinyborg meddeelt Borgerne i Lund, og at Ærkebiskoppen igjen har ladet dette Exemplar afskrive."

⁷⁾ Se nott. 2, 3 sid. 399; not. 1 sid. 426.

⁸⁾ I en recension af K. Rosenvinges Samling af gamle Danske Love, 5:te Bandet, inford i Literaturbladet, et Ugeblad fornemmelig for udenlandsk Literatur, udg. af R. Rask, Köpenhamn 1829. Att recensenten, som endast underteknat sig -n, var Larsen, är med visshet kändt. (Också är denna recension å nyo tryckt bland författarens ej längesedan utkomna Samlede Skrifter, I. Afd. I. B., der det här ifrågavarande ytrandet läses sid. 216.) Larsen ytrar sig om ifrågavarande stadsrätt sålunda: "Den störste Mængde Haandskrifter henföre denne Bylov udtrykkeligen til Helsingborg (här citeras Rosenvinges edition sid. 49 not. 3, der fe m handskrifter nämnas, hvaräst det upgifves att stadsrätten är gifven i Helsingborg, samt Anchers Jur. Skrifter, II. sid. 699, der två andra handskrifter af samma slag nämnas), hvortil udentvivl Hvitfelds Efterretning S. 831 1) So nott. 2, 9, 11 sid. 399.

den är alldeles ogrundad. Ett icke mindre, men alldeles uppenbart misförstånd ligger i åberopandet af ifrågavarande upgift (om den ock hade sin riktighet) såsom bevis att stadsrätten ursprungligen gällt för Helsingborg, enär det väl säges att den är gifven i nämnde stad, men icke för hvilken stad den är gifven2), hvarför ock Ancher, som i anledning af ifrågavarande upgift, den han håller för god, gifver denna stadsrätt namn af den Helsingborgske Birkeret, likväl, då fråga är derom, för hvilken stad denna lag ursprungligen gällt, icke talar om Helsingborg, utan, såsom jag förut anmärkt, anser "Gisningen" snarast böra falla på Malmö3). Beträffande sedan det åberopade dokumentet af 1346, på hvilket Larsen lägger största vigt, skall jag i andra afdelningen af detta företal, då jag kommer att handla om Thurahs aftryck, visa att äktheten af detta dokument är, minst sagdt, ganska mistänkt; och just den omständighet att här förekommer namnet Helsingborg, hvilket annars icke finnes i någon gammal handskrift, då deremot Lund nämnes i de äldsta handskrifter som nu finnas, bidrager i sin mån att väcka tvifvelsmål mot dokumentets äkthet. Till dess detta nu fördolda diplom kommer i dagen, kan det vara nog att mot dess förmenta auktoritet sätta en annan, nemligen Ärkebiskopen Tues bref för Elleholm af år 1450, der namnet Lund förekommer. Väl är detta dokument mer än 100 år yngre än det förutnämnda, men det har det afgörande företräde, att det verkligen finnes, och att dess äkthet ej är ringaste tvifvelsmål underkastad. Om nu alla sådana bevisgrunder sättas å sido, som ingen ting bevisa, så lär det ej kunna bestridas, att på den tid, då stadsrätten sannolikt blifvit författad, Lund otvifvelaktigt var Skånes förnämsta stad; och då dertill kommer, hvad ensamt visserligen icke vore af så mycken vigt, att de äldsta handskrifter af stadsrätten som nu finnas, utmärka denna stad såsom lagens hemort, så måste det väl anses som mest sannolikt att ifrågavarande lag blifvit författad för och ursprungligen gällt i Lund, likasom det förut omtalade stycket om urbota mål, I. Add. B. 7, tydligen blifvit författadt i denna stad. För hvilken stad denna lag ursprungligen än må hafva blifvit författad, så göra de i handskrifterna förekommande olika stadsnamn, likasom den omständighet, att i många nyare handskrifter ingen viss stad nämnes, det otvifvelaktigt, att den ester hand blisvit gällande i slera Skånska städer, och högst sannolikt hafva slutligen alla inom Skåuelagens område belägna städer tillegnat sig densamma. Äfven i landtbirkerna synes den hafva blifvit, åtminstone i vissa stycken, brukad*). Om det nyss omtalade dokumentet af år 1346 vore äkta, skulle det bevisa att staden Nexö på Bornholm redan nämnda år fått Ärkebiskopen Peders tillåtelse att begagna denna stadsrätt, och troligen har då en sådan tillåtelse vid samma tid blifvit meddelad de öf-

²⁾ Då det i cod. 56 (not. 2 sid. 399) heter: 3) Jfr. Schlegels anmärkning i Anchers tyll helsingborg, så måste man komma ihåg att ordet til i den nyare Danskan (likasom det Tyska zu, och det Holländska te) äfven brukas i bemärkelsen af i.

Jurid. Skrifter, II. sid. 699.

⁴⁾ Se de i Gloss. 1 ordet biærk under 2) anförda ställen i några yngre handskrifter.

riga städerna på Bornholm. Hvad staden Aakirkeby på Bornholm beträffar, synes af ett, likasom förutnämnda dokument, af Thurah meddeladt bref af Ärkebiskopen Birger, gifvet år 1511 (så framt ej äfven detta bref är understucket⁵)), att sistnämnde stad af Ärkebiskop Peder hade fått "birk, privilegier och statuter", hvilka af Birger stadfästas. Om nu ock, såsom högst sannolikt är, 1346 års bref, hvilket, så vidt kändt är, numera ej finnes i behåll, varit understucket, kan dock saken i så måtto hafva sin riktighet, att de Bornholmska städerna i lång tid hade begagnat ifrågavarande stadsrätt, och möjligt är ock att tillåtelse dertill blifvit dem af Ärkebiskop Peder gifven; men då stadens innevånare ville hos Birger begära stadfästelse på sina gamla friheter, och ej hade i behåll något gammalt originalbref (om de annars någonsin hade haft ett sådant), hafva de skickat Biskopen en afskrift af ett föregifvet bref af 1346, hvilket i sjelfva verket blifvit hopsatt i slutet af 15:de århundradet, och till grund för hvilket blifvit lagd en af de på den tiden gångbara afskrifter, der händelsevis namnet Helsingborg influtit. Att åter stadsrätten år 1450 genom Ärkebiskopen Tues medgifvande blifvit gällande i den dåvarande staden Elleholm i Bleking, visar det ännu i behåll varande originaldiplomet. Orsaken dertill, att både Nexö och Elleholm hafva behöft Ärkebiskopens tillåtelse att bruka denna lag, är den, att både ön Bornholm, eller större delen deraf, och Elleholm lydde under ärkebiskopsstolen i Lund⁶). Hvad andra städer beträffar, är det troligt att, likasom stadsrätten från början aldrig blifvit af någon Konung stadfästad eller gifven åt den stad der den blifvit författad, så hafva de öfriga städerna, då de funnit den vara för sig passande, utan omständigheter tillegnat sig densamma. Här må äfven erinras derom, att i cod. 9, der namnet Lund i texten förekommer, finnas i cap. 35 ofvanför detta namn öfverst på bladet af skrifvaren egenhändigt anteknade namnen ystæth, tomarp, sölwisborg och væ¹). Den öfverskrift som finnes i det nyssnämnda af Ärkebiskopen Tue utfärdade originalbrefvet för Elleholm, der stadsrätten kallas den bierke rett ther i lund er oc i alle köpstædher i

⁵⁾ Årtalet MCDXI (i stället för MDXI) i brefvets datum (sid. 186 hos Thurah) skulle kunna förstärka mistanken äfven mot detta brefs äkthet, enär ett sådant skriffel i ett originaldiplom är mindre sannolikt. " Men härpå kan ej läggas någon vigt, enär det oriktiga årtalet kan hafva tillkommit genom tryckfel.

⁶⁾ Jfr. angående Bornholm Thurahs Beskrivelse over Bornholm, sidd. 200 o. följ. Annu af Årkebiskop Birger finnes ett år 1501 utfärdadt bref, deri han stiftar lagar för sina "kiære Unnersottæ" på Borgenholm, som han kallar "wort og wor Lunde Dom Kirches Land" (anf. st. sid. 211). I det of- 7) Jfr. not. 26 sid. 414. Tomarp och Vä voro van anförda brefvet af 1511 berättar sam-

me Ārkebiskop att hans "kierre Vndersaatter Borgemester og Raad i Aakirke-Bu" hade hos honom beklagat sig deröfver, att ⁿderis Byes Birck, Privilegier och Statuter", som varit dem gifna af Årkebiskop Peder, blifvit förkränkta af hans "förfåders" ämbetsmän och andra "vrangvillige Mænd", i anledning hvaraf Arkebiskopen nu stadfäster alla de friheter m. m. som hans förfäder "naadelige" hade gifvit staden; hvarvid anmärkes att de gamla privilegierna börjades: huercken (läs huilken) Mand som kiöber Jord vdi Helsingborg (anf. st. sidd. 184, 185).

två städer i Skåne; se Ind. nom. propr.

Schane, måste anses ega fullt vitsord, hvilket deremot ej kan vara förhållandet med sådana öfverskrifter och andra upgifter, som förekomma i afskrifter och ofta äro uppenbart oriktiga. Till sådana opålitliga upgifter kan, såsom förut (sid. CXXII) blifvit i förbigående anmärkt, äfven räknas den, som förekommer i flera gamla handskrifter af stadsrätten, hvaribland den både af K. Ancher och K. Rosenvinge till grund för texten lagde cod. 9, att denna stadsrätt gäller "på alla ställen der köpstadslag hålles i Danmark"; en upgift som, i sig sjelf uppenbart ogrundad, enär städer i särskilda delar af Danmark hade egna stadsrätter⁸), icke heller bestyrkes af något i handskrifterna förekommande stadsnamn. Dock kan det ej bestridas att denna stadsrätt blifvit begagnad som subsidiär rätt i åtskilliga städer utom dess egentliga område. Att förhållandet varit sådant, kan slutas deraf, att den ofta förekommer i handskrifter som innehålla Selandslagen men ei Skånelagen⁹); också har i en handskrift (cod. 30), som i 16:de århundradet tillhört en Borgmästare i Helsingör, namnet Malmö i cap. 1 blifvit af senare hand ändradt till hellsingör, likasom i cap. 55 skanæ till sieland 10). Att denna stadsrätt blifvit mycket begagnad ännu sedan i 15:de århundradet flera allmänna stadsrätter för Danmark hade blifvit utfärdade, derom vitnar den stora mängd ännu i behåll varande handskrifter från 16:de århundradet och ännu yngre.

Jag kommer nu till de i femte afdelningen af detta verk tryckta särskilda stadgar, som jag ansett böra här meddelas. Hvad först angår den under N:r 1 tryckta förordningen af K. Knut om dråp m. m., är här att anmärka dess datum: Anno Mo CCo J ... quinto kalendas Januarij, hvilket kunde anses betyda den 28 December 1201. Under detta datum uptages ock brefvet af Liljegren¹), som dock anmärker att "enär Ärkebiskopen Absalon, hvilken såsom närvarande åberopas, dog d. 21 Mars 1201, torde här begagnats ett mindre vanligt, dock i Danska Kongl. diplomer förekommande beräkningssätt, att med Kulendæ utmärka dagar i den angifna (i stället för den föregående) månaden, då således härmed skulle antydas d. 5 Jan." Bring uptager i en öfverskrift, som nedanför skall anföras, det i brefvet upgifna datum utan förklaring. Deremot angifver K. Ancher²) det rätta datum den 28 December 1200, utan att dock tillkännagifva hurn saken kan så förklaras³). Förhållan-

⁸⁾ K. Ancher antager att "af gamle danske 1) Svenskt Diplomat., I. sidd. 143 o. följ. Stadsretter har den Schlesvigske, Roskildske, Ribeske og Helsingborgske deelt Riget imellem sig; den förste har regje- 3) I företalet till sin Lovhistorie (Jurid. ret i Sönderjylland, den anden i Sjelland, den tredie i Nörrejylland, den fjerde i Skaane". Jurid. Skrifter, II. sid. 695.

⁹⁾ T. ex. codd. 34-36, 39 &c. i min fortekning. I en handskrift, cod. 56, förekommer denna stadsrätt tillsamman med Jutska lagen.

¹⁰⁾ Jfr. not. 14 sid. 400; not. 11 s. 426; VSjöR. föret. sid. LVI not. 1.

²⁾ Jurid. Skrifter, I. sid. 278.

Skrifter, I. sidd. XVII, XVIII) anmärker han att årtalet är tillsatt i K. Knuts förordning, och att "man har i adskillige Tider hos os beregnet Aarene paa adskillige Maader"; men han anför ingen ting som tjenar till förklaring af ifrågavarande datering. Möjligtvis har han hänfört årtalet 1201 till ordet Januarij (då datum skulle

det är det, att åren i medeltiden ofta räknades från den 25 December, så att den första veckan af året (t. ex. 1201) svarade mot den sista veckan af det föregående (1200) efter det nu brukliga sättet att räkna åren4). - Att det som denna förordning stadgar, icke var nytt, utan grundade sig på äldre lagar, hvilka dock under tidens längd hade råkat i förgätenhet, säges här uttryckligen. De föreskrifter som K. Knut funnit nödigt att genom sin förordning inskärpa, hafva blifvit uptagna både i Skånelagens Danska text och i Andreas Sunessons arbete, i de capitel jag nedanför texten sid. 437 anmärkt. Förordningen är förut i tryck utgifven af S. Bring (Lagerbring) i hans i disputationsform tryckta Monumenta Scanensia, Pars 1, Lund 1745, sidd. 88-96; af J. G. Liljegren i Svenskt Diplomatarium, Bd. I, Stockholm 1829, sidd. 143-146, samt af P. G. Thorsen i Skånske Lov, Köpenhamn 1853, sidd. 241-244. Den förstnämnde har följt en felaktig afskrift efter Registrum ecclesiae Lundensis (cod. 22 i föregående förtekning), med öfverskrift: Statutum Kanuti Regis D. de homicidio aliisque criminibus gravioribus dat. Lund. V. Kal. Januar. 1201. e codice membranaceo Archivi Regii Holmensis, N. 31. Att N. 31 här ej beteknar annat än dokumentets nummer i nämnda original, har jag förut (sid. XLV) anmärkt. Aftrycket i Svenskt Diplomatarium är gjordt omedelbarligen efter nyssnämnda original, fastän under oriktigt årtal, såsom nyss blifvit anfördt. Thorsen åter har följt en afskrift efter samme codex som jag lagt till grund för den här tryckta texten⁵).

Konung Valdemars förordning om järnbördens afskaffande har ej datum, och äfven Konungens namn är ej ens tillräckligt för att bestämma århundradet då denna lag blifvit gifven. Att den ej kan vara gifven af Valdemar I, såsom några äldre författare antagit⁶), är alldeles uppenbart, då järnbörden qvarstår icke allenast i Skånelagens Danska text, om hvilken ingen numera lär vilja påstå att den är från denne Konungs tid, och i K. Knuts nyssnämnda förordning af 1200, utan ock i Andreas Sunessons arbete. Deremot har Schlegel velat bevisa att Valdemar Atterdag (1340-1375) utgifvit denna förordning. Då de till stöd för denna mening åberopade skäl⁷) redan blifvit af K. Rosenvinge utförligt vederlagda⁸), vill jag blott i afseende på den af Schlegel anmärkta omständighet, att spår af järnbörden på åtskilliga orter, deribland i Sverige, visa sig ännu i 14:de århundradet eller senare, anmärka att kyrkans förbud mot järnbörd (hvilket endast angick pre-

infalla i månaden näst före Januarii 1201), och sålunda funnit saken klar.

⁴⁾ Jfr. Regesta Diplom. Hist. Dan., I. föret. sid. XIX.

⁵⁾ Se sid. L ofvanför. ,

⁶⁾ Se K. Anchers Jurid. Skrifter, I. sid. 437.

⁷⁾ Ett bevis, som Schlegel anser som i synnerhet vigtigt, är hämtadt från den upgift om ett stadgande i Roeskilde af år 1241, som förekommer i den Latinska öfversätt-

ningen af Skånska kyrkrätten, III. B. 9. (Anf. skrift i Vidensk. Selsk. Afh. sid. 171.) Detta af K. Rosenvinge tillräckligt vederlagda argument behöfver så mycket mindre här anföras, som det ifrågavarande stadgaudet, såsom redan af Ancher blifvit anmärkt, ej angick järnbörden. Jfr. not. 21 sid. 384, och sid. XLII ofvanför.

om ett stadgande i Roeskilde af år 1241, 8) Maanedsskrift for Litteratur, IV. sidd. som förekommer i den Latinska öfversätt- 234 o. följ.

sterskapets biträde vid anställandet af sådana prof⁹)) ej öfverallt kunde genast genomdrifvas, samt att, hvad Sverige beträffar, ehuru Birger Jarl och Konung Magnus Ladulås hade förbudit detta bevisningssätt, hade det i Helsingland åter blifvit uptaget, och detta föranledde Magnus Erikssons förnyade förbud af 132010). Häraf kan för ingen del slutas att i Danmark förbud mot järnbörden först skulle hafva blifvit gjordt i medlet af 14:de århundradet. Då deremot ifrågavarande förordning anför såsom något nytt, att Pawin hawir allum cristnum mannum forbuthit iernbiwrth, och detta ej kan syfta på annat än Påfven Innocentii III:s på Lateranska mötets beslut af år 1215, cap. 18, grundade bref, hvarigenom förbjudes att "nec quisquam (clericus) purgationi aquæ ferventis vel frigidæ, seu ferri candentis, ritum cuiuslibet benedictionis aut consecrationis impendat" 11), synes det icke vara tvifvelaktigt att, såsom ock K. Ancher¹²) och K. Rosenvinge antagit, ifrågavarande förordning är gifven af Valdemar II, ej långt efter år 1215. Att Andreas Sunesson omtalar järnbörd såsom ännu varande i bruk, strider så mycket mindre häremot, som hans arbete i allt fall ej kan vara författadt långt efter nämnda år¹³), och förordningen tjenar till ytterligare bevis derpå. att Andreas Sunesson författat sitt arbete innan Lateranska mötets beslut blifvit fattadt och honom bekant. - I några handskrifter (codd. 14, 36, 38 och 85) finnes blott ett utdrag af cap. 1 om stöld i denna förordning, i hvilken omständighet K. Ancher finner ett stöd för den förmodan, att järnbörd längre fortfarit att brukas i tjufmål än i andra saker¹⁴). Deremot inblanda många vngre handskrifter, och äfven Gemens och Hadorphs editioner af Skånelagen, i denna förordning stycken, som uppenbarligen icke höra dit, och icke heller finnas der i de äldre handskrifterna¹⁵). Att den Latinska texten af denna förordning är öfversättning af den Danska, och ej tvärtom, är klart af orden in rebus hominum, som visa att öfversättaren misförstått orden i andrum kostum i Danska texten¹⁶). Förordningen är tryckt på Danska i de äldre editionerna af Skånelagen, och efter Gemens edition är den aftryckt af Resenius i noterna till Jus aulicum antiquum Norvagicum, sidd. 724-726; på samma ställe sidd. 642, 643 är äfven den Latinska öfversättningen tryckt¹⁷); efter Resenii edition är åter den Latinska öfversättningen aftryckt i Hickesii Thesaurus linguarum veterum septentrionalium, I. III. sidd. 38, 39.

I afseende på K. Erik Christofferssons förordning för Skåne, gifven i Nyborg fredagen näst före pingstafton (den 26 Maj) 1284, är att märka att under

⁹⁾ Vidlöftiga formulärer för de besvärjelser 14) Anf. st. sid. 449. och böner, som af presterna uplästes vid de 15) Jfr. not. 39 sid. 448. Angående dylika i särskilda slagen af ordalier, äro tryckta efter Baluzius i Walters Corpus iuris German. ant., III. sidd. 559 o. följ.

¹⁰⁾ Se ÖGL. Ebs. 17; HelsL. ÆB. 16: pr.

¹¹⁾ Cap. 9. X. 3: 50.

¹²⁾ Jurid. Skrifter, I. sid. 442.

¹³⁾ Jfr. sid. CIII ofvanför.

nyare handskrifter ofta förekommande egenmägtigt gjorda tillägg, se Jurid. Tidsskrift, XV. I. sidd. 49-51. (J. E. Larsens Samlede Skrifter, I. I. sidd. 175-177.) Jfr. afven det sid. XLIX ofvanför anförda exempel.

¹⁶⁾ Jfr. Gloss. 1 ordet kost 4.

¹⁷⁾ Se N:r 136, sid. C ofvanför.

samma datum finnas tre särskilda förordningar, en för Skåne, en för Seland och en för Jutland; dessa innehålla väl till en betydlig del stadganden som äro gemensamma för alla landskapen, men der finnas ock sådana, som äro särskildt gifna åt det ena eller andra landskapet1), och derför har jag ock här uptagit förordningen sådan den blifvit gifven åt Skåne, och äfven är tryckt i Gemens och Hadorphs editioner af Skånelagen. Äfven i denna förordning äro i en del handskrifter inblandade flera dit ej hörande stycken2); åtskilliga handskrifter upgifva oriktigt årtal, oftast 1244, och en handskrift låter förordningen vara gifven i Vordingborg³).

Konung Eriks bref till inbyggarne i Bara härad är väl föranledt af dessa häradsboars klagomål, men de stadganden det innehåller angå tydligen hela Skåne. Dess ålder är så vida oviss, att det kan antagas vara gifvet antingen af K. Erik Glipping (1259-1286) eller af hans son Erik Menved (1286-1319), för att icke tala om Erik Plogpenning († 1250). Att brefvet är af Erik Menved antages, såsom mig synes med rätta, af K. Ancher*), derför att Konungen omtalar och stadfäster de bonas et tolerabiles leges ac consuetudines, som Skåningarne hade haft i hans faders tid. K. Rosenvinge deremot⁵) tror brefvet snarare vara af Erik Glipping, under hvilken Konung flere af de personer som i brefvet nämnas, hafva lefvat; men då Rosenvinge icke ens försökt att göra det sannolikt att dessa personer icke lefvat äfven i sonens tid6), förtjenar hans tvifvel ej vidare upmärksamhet. Om en af de personer Rosenvinge åsyftar, är det tvärtom bekant att han dog först år 13077); senare än detta år kan således ifrågavarande bref ej vara gifvet. — Brefvet är förut tryckt efter cod. 9 i K. Anchers Lovhistorie, II. sidd. 540, 541.

Konung Eriks af Pommern och Drottning Margaretas fiskeristadga saknar datum, men måste vara gifven emellan åren 1396 och 1412. Denna stadga, som fått namn af *Modbogen*, derför att den skulle upläsas då marknadsfreden lystes i Skanör och Falsterbo, är förut tryckt i Hadorphs edition af Skånelagen, samt i de förut (sid. XXXV) nämnda Skånska handlingar, sidd. 74-81. Den senare editionen är tryckt efter Hadorphs, men. enligt utgifvarens upgift, "corrigerad och jämförd med åtskilliga handskrifna

¹⁾ Se K. Anchers Jurid. Skrifter, I. sidd. 5) Retshistorie, I. sid. 43 not. 525 o. följ.

²⁾ Se sid. LXVII ofvanför, och not. 56 sid. 455; not. 13 s. 458.

³⁾ Se not. 9 sid. 449; nott. 18, 22 &c. sidd. 458, 459. Då de uppenbart oriktiga årtalen ej förtjena vidare upmärksamhet, må här blott anmärkas att de upkommit dels derigenom att de Romerska siffrorna LXXX blifvit af vårdslöshet helt och hållet eller till en del förbigångna, dels derigenom att ordet fyræsintiuuh blifvit förväxladt med fyritiughu.

⁴⁾ Anf. st. sid. 602.

⁶⁾ De af Rosenvinge citerade ställen i 10:de Bandet af Suhms Historie af Danmark visa att han syftar på Jon litle och N(Nicolaus) praefectus Lundensis. Då den senare lefde år 1285 (Suhm sid. 1025) kan väl icke deraf slutas att han icke också lefvat några år senare, under Erik Menveds regering; och två betydande män, fader och son, hade namnet Jon litle; af desse dog den yngre den 4 Augusti 1307 (Suhm, anf. st. XI. sid. 546).

⁷⁾ Se nästföregående not.

exemplar", ur hvilka dock inga märkligare läsarter blifvit uptagna, om man undantager att här i cap. 1 står wegne8); cap. 31 förbigås. Den Tyska texten, hvilken, så vidt jag vet, hittills varit okänd, är utan tvifvel öfversättning från den Danska. Ehuru öfversättningen på flera ställen är oriktig⁹), har den så mycket mera förtjent att tryckas, som den innehåller några stycken, som ej finnas i någon mig bekant Dansk handskrift. Äfven finnes endast här i inledningen den höfvidsmannens i Skanör och Falsterbo namn, Frilde¹⁰), till hvilken detta bref är stäldt. — I några nyare handskrifter (codd. 63, 72, 87 &c.11)) finnes denna stadga tillökad med många artiklar, af hvilka några upgifvas hafva tillkommit år 1547, och i en af dessa handskrifter (cod. 72) görs denna sålunda tillökta stadga till en förordning af K. Fredrik II. Både den ena och den andra af dessa upgifter äro visserligen föga att lita på.

Artiklarne, som skulle kungöras på höstmarknaden i Malmö, utgöra en stadga af samma slag som den näst förut omtalade. Denna stadga, som förekommer i cod. 6, utom flera yngre handskrifter, kan ej vara yngre än från senare hälften af 15:de århundradet. Den har icke förut varit tryckt, men omtalas med få ord af K. Ancher¹²) och i nyssnämnda Skånska handlingar sidd. 76, 77.

Den stadga, som fått titlen Schanerlog (Skanörs lag), är, ehuru kortare, af samma beskaffenhet som de två nästföregående. Någon underrättelse om tiden, då denna lag blifvit stadgad, finnes ej, ty en sådan kan ej anses vara innefattad i namnet Valdemar, som förekommer i några handskrifter 1), om ock detta vore ett säkert bevis att lagen blifvit gifven af en Valdemar. Så synes det hafva blifvit ansedt af de Danska författare, som häröfver ytrat sig. K. Ancher, som förut hade antagit Weylles mening²), att denna stadga skulle vara gifven af Valdemar I, har senare ytrat den åsigt, att den snarare är af Valdemar II3), och denna senare mening har K. Rosenvinge bifallit*). Mig synes dock troligt att den är åtminstone 100 år yngre, och att, om det kunde anses som visst, att den är gifven af en Konung med det upgifna namnet, det ej kunde vara någon annan än Valdemar Atterdag. Stadgan är förut tryckt i Gemens och Hadorphs editioner af Skånelagen.

^{·8)} Jfr. not. 27 sid. 463.

⁹⁾ T. ex. noch rocke &c., cap. 15; vnde Jn dat högeste, c. 20; uth vören upstande &c., c. 34; dar vör schal &c., c. 35, &c.

¹⁰⁾ Den adliga slägten Frille härstammade från Frellef Hakenson i Sönderborg, som år 1334 blef adlad af Hertig Valdemar. Af denna slägt var en Christiern Frillesson, som, enligt hvad handlingar i Kongl. Danska Geheime-Arkifvet uplysa, bodde i 3) Anf. st. sidd. 105, 441 not. **), 770. Ribe, der han dog år 1418. Möjligtvis har 4) Retshistorie, I. sid. 37.

denne någon tid varit höfvidsman i Skanör och Falsterbo, och sålunda varit samme man, till hvilken ifrågavarande bref är skrifvet.

¹¹⁾ Se sid. CI ofvanför.

¹²⁾ Jurid. Skrifter, I. sid. 788.

¹⁾ Se not. 1 sid. 494.

²⁾ I den Fortegnelse paa Lowgifverne, som läses i början af hans Glossarium Juridicum.

Stycket om stämning till Konungs ting i Skåne är äfven af oviss ålder. I de flesta, dock ej de äldsta handskrifter är det inblandadt i K. Valdemars förordning om järnbördens afskaffande⁵), dit det dock uppenbarligen icke hör. Det är förut tryckt i Gemens och Hadorphs editioner af Skånelagen.

I afseende på stycket med titel Ræt i skanæ hänvises till hvad i det föregående vid cod. 36 (sid. LVII) blifvit anfördt. Det är förut, efter samma handskrift som här, tryckt i K. Anchers Lovhistorie, II. sidd. 566, 567.

Sedan jag nu handlat om de särshilda till Skånelagen hörande stycken. bör äfven den frågan vidröras, huru länge de Skånska lagarne i allmänhet fortforo att vara gällande. Såsom bekant är blefvo de särskilda landskapslagarne i Danmark först uphäfna genom K. Christian V:s allmänna Danska lag af den 15 April 1683. Till denna tid gällde också de Skånska lagarne på den fordom till Skåne hörande ön Bornholm. Men Skåne (med undantag af denna ö), Halland och Bleking hade dessförinnan genom Roeskildska och Köpenhamnska frederna 1658 och 1660 blifvit skilda från Danmark, och den nya lagstiftningen i detta land kunde således icke hafva någon verkan på de till Sverige öfvergångna landskapen. Men icke heller blef Svensk lag här genast gällande. Den af vissa tillförordnade Kongl. commissarier, i samråd med de tre landskapens adel, presterskap och fullmägtige från städerna, upgjorda stadga af den 18 September 1662, känd under namn af Malmö recess⁶), innehåller i 6:te punkten att "likformigheten uti justitien och dess administration är ett kraftigt medel att uniera folk och ständerne tillsamman; fördenskull är godt funnet och förafskedadt, att Sveriges lag, stadgar och constitutioner skola här i landet" (d. ä. i de tre landskapen) "icke alldeles negligeras och hållas för främmande, utan efter handen göras kunnige, och brede jämte Danske lagen, när någon express lag icke finnes, exerceras, dock så förståendes, att icke någon hastig ombytning skall admitteras, utan att folket i landet blifva och domas efter den lag de härtill nutit hafva och dem aldrabäst är kunnig, intill dess de Svenska lagen bättre känna och begripa kunnaⁿ. Der sättes äsven i fråga inrättandet af "en ny Hofrätt i desse länder"; ett förslag som, hvad Skåne och Bleking beträffar, i våra dagar kommit till verkställighet. Man finner således att Svenska lagen väl borde genast brukas såsom subsidiär rätt, men dess fullständiga antagande lemnades åt framtiden. Detta förklarar stadgandet i cap. 12 af Lunds Universitets constitutioner af år 1666, att Akademi-Sekreteraren borde vara iuris Suetici et Scanici peritus. En vid 1675 års riksdag väckt fråga, huruvida appellation från Rådstugurätterna i Skåne skulle gå till Landstinget eller Hofrätten, upsköts, "efter vid nu under händer varande lagens revision, det tillika komme att öfverläggas om icke en conformitet uti lag och rättegång öfver hela riket och dess provinser skulle stå att

1802, sidd. 160 o. följ. är äfven denna stadga aftryckt jämte underskrifterna, hvilka, såsom vanligt, hos Stiernman saknas.

⁵⁾ Se sidd. XLVII, XLIX &c. ofvanför.

⁶⁾ Stiernman, Riksdagars och mötens beslut, II. sid. 1409 o. följ. I Sjöborgs Samlingar till Skånes historia, 2 haftet, Lund

inrätta"7). Det kort derefter inträffade Danska kriget synes hafva påskyndat utförandet af denna angelägenhet. Om philosophiæ Professorn i Lund Nils Wolf (sedan flyttad till Upsala och adlad med namnet Stiernberg) berättas att han vid Danskarnes infall i Skåne år 1676 satte sig i säkerhet i Malmö, der han af Riksrådet, Fältmarskalken och Guvernören Friherre Fab. von Fersen blef brukad i angelägna commissioner, samt att han följande året upgjorde förslaget till "Danska lagens och processens afskaffande och likhetens inrättande" — d. ä. Svenska lagens införande i de från Danmark vunna landskapen - hvilket sedan, efter krigets slut, "vann bifall och fullbordan"s). Huru det än må hafva förhållit sig med Wolfs verksamhet i denna fråga, är det dock otvisvelaktigt att, sedan kriget med Danmark hade blisvit slutadt genom 1679 års fred, det icke dröjde länge innan Svensk lag blef införd i de forna Danska provinserna°). Den nya lagbokens införande i Danmark år 1683 har sannolikt i de till Sverige öfvergångna landskapen, hvilka ännu hade sin mer än 400-åriga lagbok i behåll, närmast föranledt det afgörande steget. Samma år gjorde Göta Hofrätt en förfrågan i ämnet hos Konungen, och fick genom Kongl. Brefvet d. 20 October 1683 följande svar: "Vi hafve ersett utur eder underdånige skrifvelse af d. 15:de hujus, huruledes J underdånigst åstunde Vår nådiga förordning och godtfinnande om J vid de från Skåniske provincierne förekommande sakers afhjelpande efter den Danske lagen och processen, likmätigt de förre eder tillkomne ordres, eller ock efter den Svenske, procedera skole. Så emedan den Svenske lagen och processen utaf en del af bemälte provincier sjelfve är begärt och vedertagen, samt derpå också blifvit inrättad; ty är intet mer än billigt, att såsom de nedrigare Instantierne i bemälte provincier sig regulera och rätta efter den Svenske lagen och processen, J också ester den samme med de derifrån till edert afhjelpande förekommande saker förfareⁿ¹⁰). Härigenom hafva således de gamla Skånska lagarne blifvit alldeles uphäfna. — Det mislyckade försöket i slutet af 16:de århundradet att införa Skånska lagen på Gotland, har jag omtalat i företalet till Gotlandslagen sid. X.

Ännu återstår att handla om en sak, som egentligen icke hör hit, men som dock måste afhandlas på det att det måtte blifva klart att den icke hör hit, nemligen den i det föregående många gånger omtalade så kallade Arfboken. Då denna blifvit ansedd som en Skånsk lag, och derför blifvit tryckt i sammanhang med Skånelagen i de äldre editionerna af denna lag, kan jag

dan Universitetet efter Danska infallet råkade i uplösningstillstånd, till den 12 Mars 1684; sedan finner man Svensk lag åberopad.

K. Res. på Ridd. och Adlens besvär d. 24 Sept. 1675, §. 7.

⁸⁾ Stiernmans Matrikel öfver Svea Rikes Ridderskap och Adel, II. sid. 870.

I protokoller som förvaras i Lunds Rådhus har jag funnit Svensk lag åberopad år 1681. För Consistorium Academicum finnas ej protokoller från midsommaren 1676, eme-

¹⁰⁾ Efter originalet i Göta Hofrätts arkif. Afskriften i Riksregistraturet är felaktig. Orden en dehl af äro vid brefvets expedierande tillagda i originalet, men finnas ej i registraturet.

ej underlåta att här söka utreda verkliga förhållandet dermed, och sålunda redovisa för skälen dertill, att jag efter moget betänkande beslutit att ej i detta verk uptaga densamma. Hvar och en, som vill anställa jämförelse, kan öfvertyga sig derom, att Arfboken ej innehåller annat än hvad som står att läsa i den äldre Selandslagen, och att ösverensstämmelsen är så noggrann, att ej andra skilnader finnas, än de som vanligen förekomma i olika handskrifter af samma lag; till och med orden siælantz faræ logh qvarstå i Arfboken¹), fastän de i många handskrifter af Selandslagen äro ändrade till iuzk logh2). Också har Arfboken i en af de äldsta handskrifterna der den förekommer (cod. 17) titlen Sielandz Logh3). Skilnaden emellan hvad man kallat Arfboken (derför att det i början handlar om arf) och det som fått behålla namnet Selandslag, är den, att i Arfboken äro uptagna, med undantag af några capitel, första och andra böckerna⁴) af Selandslagen, men af tredje boken finnes der intet; och hvad i Arfboken är uptaget, finnes der till en del i annan ordning än i den fullständiga Selandslagen. Arfboken, som är tryckt i alla de äldre editionerna af Skånelagen, är af Gemen, efter en yngre handskrift, delad i två stycken, det ena med öfverskrift Om arff, i 60 capitel; det andra, som handlar om brott och börjas med urbota mål, med öfverskrift Om orbode maal, i 39 capitel (hos Hadorph och Thorsen 40), utom två i slutet tillagda, dit ej hörande stycken om gronde gotz m. m. (I. Add. F. 5 och B. 6); och denna indelning hafva de senare utgifvarne bibehållit, fastän den ej finnes i de af dem följda handskrifter⁵). De 59 capitlen i den förra af dessa afdelningar, utom cap. 12, som endast innehåller på några rader en förklaring öfver de två nästföregående capitlen⁶), svara noga mot de 20 första capitlen i Selandslagen (enligt de tryckta editionerna), cap. 60 är SelL. II. 27, 28 ed. KA.

¹⁾ Se Hadorphs edition af Skånelagen sid. 57. I cod. 9 och några i allmänhet dermed öfverensstämmande och från samma original härstammande handskrifter, äro orden at siælantz faræ logh uteslutna, men ingenstädes äro de ändrade till at skanungæ logh.

²⁾ Se Sell. I. 13, i Anchers Lovhist. I. sid. 545; Valdemars Sællandske Lov udg. ved P. G. Thorsen, Köpenhamn 1852, sid. 21. Den senare editionen är ett aftryck af cod. Arnæ-Magn. N:r 455 i 12:0 i Köpenhamns Universitets-Bibliothek, i hvilken handskrift Selandslagen ej har någon indelning i böcker. Jag beteknar den förra editionen med KA, den senare med Th.

Se sid. XL ofvanför.

Nemligen så som denna lag, delad i 3 böcker, är tryckt i Anchers Lovhistorie (se not. 2 ofvanför).

⁵⁾ I codd. 15 och 9, af hvilka Hadorph följt

den förra och Thorsen den senare, finnas endast större begynnelsebokstäfver på två ställen inuti texten. Om detta skulle betyda något, skulle det utmärka tre afdelningar, hvilka ock, troligen af dylik anledning, finnas i större delen af yngre handskrifter.

⁶⁾ I det föregående talas om gåfvor i jord, som barnbarn fått af far- eller morföråldrar, och tillägges barnbarnen vitsord om de haft 6 veckors häfd i gifvarens lifstid. I cap. 12 förklaras att om barnbarnen ej haft sådan häfd, deras faders (eller moders) syskon hafva vitsord med tylftared att jord ej var gifven. Denna nödvändiga förklaring har, om den verkligen saknas i alla nu i behåll varande handskrifter af den fullständiga Selandslagen, antingen blifvit af mistag förbigången i den handskrift hvarifrån dessa härstamma, eller ock tillagd i den handskrift af Selandslagen, som legat till grund för Arfboken.

(capp. 51, 52 ed. Th.); capp. 21-24 i Sell.. (I. ed. KA.), hvilka äro lika med Skånelagen capp. 40-48, äro i Arfboken förbigångna. De 15 första capitlen i senare afdelningen af Arfboken äro capp. 29-42 i SelL. II. ed. KA. (capp. 53-66 Th.); capp. 16-40 Arfb. aro SelL. II. 2-26 ed. KA. (capp. 25-49 Th.); men SelL. II, 43-50 ed. KA. (capp. 67-74 Th.), hvilka igenfinnas i Skånelagen capp. 57-62, 64, 66-69, äfvensom SelL. II. 1. ed. KA. om dråp (cap. 50 Th.) äro i Arfboken förbigångna; hvilket äfven är förhållandet med hela tredje boken i ed. KA., eller capp. 1-11 (capp. 75-85 Th.), som finnas i SkL. capp. 71-77, 79-83, och capp. 12, 13 om trälar och om tjufnad (capp. 86, 87 Th.). Således innehåller Arfboken, med undantag af det nämnda cap. 12, ingenting som ej igenfinnes i den äldre Selandslagen; af dennas 87 capitel äro 61 här afskrifna; 26 åter äro af den Skånske afskrifvaren förbigångna, deribland 23 af den tydliga anledning, att de finnas lika lydande i Skånelagen⁷). Den hufvudsakliga skilnaden emellan capitlens ordning i den fullständiga Selandslagen, så vidt vi känna den af de tryckta editionerna, och Arfboken, är den, att de capitel, som i Selandslagen finnas i början af afdelningen om brottmål, hafva i Arfboken fått sin plats i slutet (II. 16-40); men att denna olikhet härrör från en olikhet i de äldre handskrifterna af Selandslagen, röjer sig icke blott i den uppenbara oordningen i de genom de tryckta editionerna kända handskrifterna af Selandslagen, utan ett märkligt spår af capitlens omkastning i Selandslagen visar sig deri, att det af den Skånske afskrifvaren förbigångna capitlet om dråp, hvilket troligen ej fanns i den af honom begagnade gamla handskrift af Selandslagen, utan blifvit senare tillagdt, i den af Thorsen aftryckta handskriften fått sin plats näst efter, i andra handskrifter deremot näst före de nyssnämnda capp. 16-40 i Arfbokens andra afdelning¹). En annan omständighet, som framdeles skall omtalas, gör det nästan otvifvelaktigt att ifrågavarande capitel blifvit senare insatt, och att i dess ställe ursprungligen funnits stadganden om dråp, öfverensstämmande med Skånelagen; och i sådant fall har det äldre capitlet om dråp blifvit af den Skånske afskrifvaren förbigånget af samma skäl som de förutnämnda 23 capitlen, nemligen derför att det fanns lika lydande i Skånelagen. Det är troligen till skilnad från det ifrågavarande utdraget, och ej i motsats mot den yngre Selands-

⁷⁾ Förhållandet emellan Arfboken och den äldre Selandslagen, så vidt den senare genom de hittills utkomna editioner är känd, blir åskådligare genom denna tabellariska upställning:

SelandsL. ed. Th. ed. KA.		SkåneL.	Arfboken.
	I. 1 - 20		I. 1-59
21 - 24	I. 21 – 24	40 - 43	-
25 – 49	II. 2 – 26		П. 16-40
	П. 1		 -
51, 52	II. 27, 28	_	I. 60
53-66	II. 29 - 42		П. 1-15

SelandsL.		SkåneL.	Arfboken.
	ed. KA.	i I	
67 - 74	II. 43 - 50	57-62, 64, 66-69	
75 - 85	III. 1-11	71 - 77, 79 - 83	
86, 87	III. 12, 13		

Då jag talar om afdelningar i Arfboken, syftas på den i Gemens edition förekommande indelning, hvilken, såsom jag förut anmärkt, af senare utgifvare blifvit bibehållen, hvarför det endast är efter denna indelning som ställen i Arfboken kunna citeras.

lagen²), som den fullständiga äldre Selandslagen i handskrifter utmärkes med öfverskriften: *Thætte ær thæn rættæ siælændzfaræ logh*. — Sedan jag nu visat i hvad förhållande den stympade afskrift af Selandslagen, till hvars beteknande jag måste bibehålla det olämpliga namnet Arfboken³), står till originalet, kan jag ej undgå att ytra mig om upkomsten af denna så kallade Arfbok, d. ä. om anledningen dertill, att en sådan stympad afskrift af Selandslagen blifvit gjord, och sedan blifvit spridd såsom bihang i en mängd handskrifter af Skånelagen. Det redan framställda förhållandet gör denna fråga ganska lätt att besvara. Att de forna Danska landskapen begagnade hvarandras lagböcker, såsom subsidiär rätt, jämte sina egna, är otvifvelaktigt. Man finner derför ej sällan flera af dessa lagar, stundom både Skåne-, Selandsoch Jutska lagen, i samma band⁴); och på sådant sätt finner man till och med Svenska lagar eller stycken af lagar öfversatta på Danska och bifogade Danska landskapslagar, såsom förhållandet är med Södermannalagens Kyrk-Balk⁵) och Stadslagens Skipmala-Balk⁶). Det är äfven allmänt erkändt att Skånelagen är äldre än den äldre Selandslagen; och att många capitel af Skånelagen blifvit uptagna i Selandslagen synes af hvad jag förut anfört. Då man trodde sig veta att den äldre Selandslagen var utgifven af en Konung Valdemar (ehvad man menade den förste eller andre af detta namn) blef den, i motsats mot Skånelagen, som tillskrefs samme Konung, kallad Konung Valdemars nya lag⁷); och när äfven Arfboken ganska ofta i handskrifter kallas K. Valdemars nya eller andra lage), så tillkännagifves dermed att det är (den

²⁾ Så antog K. Rosenvinge på den tid, då han försvarade den satsen, att den vanligen så kallade äldre Selandslagen i sjelfva verket är den yngre, att den förras öfverskrift utmärkte denna såsom den gällande, och den andra Selandslagen såsom abrogerad. Gamle Danske Love, II. sid. XXXVII.

³⁾ Det är klart att detta utdrag ur Selandslagen fått sitt namn deraf, att ej blott början utan mer än hälften deraf handlar om arf och dermed sammanhängande ämnen. Visserligen är benämningen icke passande, men arbetet skulle något namn hafva, och så fick det detta, hvilket förvillar ingen sedan man vet hvad som dermed menas. Alldeles orimligt deremot är det att gifva det senare stycket, som handlar om brott, den särskilda titlen om orbode mal (eller till och med skånske orbodemål, såsom det heter i öfverskrifterna sidd. 224-237 i Thorsens Sk. Lov), derför att första capitlet af detta stycke handlar om urbota mål, och af denna anledning i några handskrifter fått en sådan rubrik.

⁴⁾ Sådant är förhållandet t. ex. i cod. 30; der 8) Se t. ex. sidd. XLIX, LI, LII ofvanför.

finnas den äldre Selandslagen, Skånelagen, Jutska lagen och den yngre Selandslagen, de tre förstnämnda skrifna af samma hand.

⁵⁾ Se SML. föret. sidd. XXXIV o. följ. Den der under N:r 35 omtalade handskriften (hvilken bland Skånelagens handskrifter är uptagen under N:r 33) innehåller Jutska lagen, båda Selandslagarne och Skånelagen samt SML:s Kyrkbalk, allt på Danska, och Magnus Erikssons Landslag på Svenska. Cod. 67 bland Skånelagens handskrifter innehåller Jutska lagen, yngre Selandslagen, Skånelagen och Norska lagen, samt Christoffers Landslag öfversatt på Danska. Cod. 104 innehåller likaledes Jutska lagen, yngre Selandslagen, Skånelagen, Norska lagen och Christoffers Landslag, allt på Danska.

⁶⁾ Se VSjöR. föret. sidd. LXXXVII - LXXXIX.

⁷⁾ Härom säger K. Ancher riktigt: "naar den gamle siellandske Lov eller Arvebogen kaldes Kong Valdemars ny Lov, da er det i Modsætning ikke mod den jydske, men skaanske Lov". Jurid. Skrifter, I. sid. 210.

äldre) Selandslagen, fastån ej den rätta; (eller fullständiga) Selandsfaralagen. Det är naturligt att man i Skåne ville hafva kännedom af den nyare för Seland författade lagen, och att man derför på den tiden, då sådana samlingar började blifva vanliga, eller i 15:de århundradet, bland andra tillägg till Skånelagen också bifogade en afskrift af nämnda lag. Men som det hade varit ändamålslöst att våga tid och pergament på att å nyo afskrifva den icke obetvdliga mängd capitel, som redan stodo att läsa i Skånelagen, hade det varit besynnerligt om man ej hade fallit på den enkla utvägen, att ur afskriften af Selandslagen utesluta dessa capitel. Såsom en början till detta arbete kan. enligt hvad förut (sid. XXVI not. 13) blifvit anmärkt, det ur den äldre SelL. afskrifna stycke anses, som är infördt i den under N:r 7 i min förtekning uptagna handskrift af Skånelagen (omkring år 1400). Att den så kallade Arfboken på förutnämnda sätt upkommit är så klart, att det ej kan vara ringaste tvifvelsmål underkastadt. Hvarför man åter förbigick de 3 förutnämnda capitlen som ej funnos i Skånelagen, är väl icke lika uppenbart, men kan dock förklaras, utan att behöfva anses hafva skett alldeles tillfälligtvis. Då stadgandet om järnbörd qvarstått i den af den Skånske afskrifvaren följda handskrift af Selandslagen, så bevisar det både att detta stadgande funnits i de äldsta handskrifterna af Selandslagen, hvilken således måste anses hafva blifvit författad på den tid, då järnbörd ännu var i bruk på Seland, ehuru den, så vidt af de tryckta editionerna kan slutas, ej förekommer i de ännu i behåll varande fullständiga handskrifterna af denna lag (likasom stadganden om järnbörd funnits i Seländska kyrkrätten, fastän deraf, så vidt kändt är, ej mer än ordet skra qvarstår i de ännu i behåll varande handskrifterna⁹), och äfven stadganden af samma slag på flera ställen försvunnit redan i runehandskriften (cod. 2) af Skånelagen), hvaremot järnbörd omtalas på två ställen i den vngre Selandslagen, II. 50, 51¹⁰) — och att en af de äldsta handskrifterna af Selandslagen, eller en trogen afskrift af en sådan handskrift, blifvit af den Skånske afskrifvaren begagnad. Att i dessa äldsta handskrifter, och således äfven i den som legat till grund för Arfboken, det i Arfboken saknade capitlet om dråp icke funnits, är af förut anförda anledning högst sannolikt. Det andra capitlet om trälar har utan tvifvel blifvit uteslutet såsom varande utan allt praktiskt interesse på den tid då den Skånska afskriften gjordes, hvilket, såsom strax skall visas, troligen ej skett förr än i början af 15:de århundradet. Hvad slutligen beträffar det sista capitlet om tjufnad, så torde dess uteslutande tillräckligen förklaras så, att man ansett dess interesse för de Skånska juristerna ej svara mot dess vidlöftighet, och derför velat spara sig besväret med dess afskrifvande. Vare med dessa tre capitel huru som hälst, så är det emedlertid uppenbart, att hvad den så kallade Arfboken innehåller är Seländsk lag och ingen ting annat, och att detta ej blifvit på minsta sätt bearbetadt eller förändradt för Skåne, så att, såsom förut blifvit an-

⁹⁾ Se sid. LXIII ofvanför.

¹⁰⁾ K. Rosenvinge, Gamle Danske Love, II. sidd. 128, 138.

märkt, icke en gång orden siælantz farælogh här blifvit ändrade, ehuru, äfven om detta hade skett, det hade bevisat lika litet, som att dessa ord blifvit i en del handskrifter af den fullständiga Selandslagen ändrade till iuzk logk. Att Selandslagen i denna sålunda tillkomna förkortade form ej är äldre än från början af 15:de århundradet1), eller åtminstone ej förr varit allmännare känd, kan slutas deraf, att någon handskrift äldre än från nämnda tid veterligen ei finnes, men att Arfboken efter den tiden med ens visar sig såsom ett mycket vanligt tillägg i handskrifter af Skånelagen. På en senare tid, då man kände en helt annan lag (den yngre Selandslagen) såsom på Seland gällande, och den äldre Selandslagen deremot blifvit bortglömd och nästan alldeles okänd, var det ej underligt att den tillsamman med Skånelagen så ofta i handskrifter förekommande "K. Valdemars nya lag" troddes vara en nyare åt Skåne gifven lag, och att afskrifvare stundom gåfvo den titel af en Skånsk lag, eller vid Arfbokens slut anmärkte: her endes den skaanske lov²). — Vill man ej antaga det af mig framställda naturliga förhållande, så nödgas man föreställa sig saken så, att Arfboken skulle vara en Skånelag, hvilken måste vara samtidig med, eller högst några år yngre eller kanske äldre än den verkliga Skånelagen, enär den måste hafva blifvit författad innan det allmänna förbudet mot järnbörd af K. Valdemar II utfärdades3), och således åtminstone ej senare än på 1230-talet, och dessa två så nära samtidiga lagböcker för samma landskap skulle vara hvarannan alldeles olika och i sina stadganden emot hvarannan stridande, långt ifrån att i den ena skulle finnas ett enda capitel som också träffades i den andra, för att ej tala derom, att i den förmenta Skånelagen uttryckligen nämnes siælantz faræ logh; och dessa två så olika och oförenliga lagböcker skulle hafva i mera än 400 år fortfarit att i

skaffelse" (Jurid. Tidsskrift, XV. 1. sid. 65; Larsens samlede Skrifter, I. 1. sid. 186). Men så fast har öfvertygelsen om Arfbokens "införande" i Skåne varit, att icke ens detta tydliga förhållande kommit den skarpsinnige författaren att inse hela sakens orimlighet. Det är emedlertid att beklaga att Larsen ej fortsatt sina Bidrag til de gamle Danske Provindsiallovbögers Historie, af hvilka de i nämnda tidskrift tryckta stycken nästan uteslutande angå Jutska lagen. Afhandlingen är numera å nyo tryckt i det ej längesedan utkomna ofvan anförda häftet af den aflidne författarens samlede Skrifter. Der finnes ej mer af denna afhandling än hvad förut varit tryckt, icke heller finnes, enligt den pålitliga underrättelse jag erhållit, i handskrift någon fortsättning deraf, hvadan det kan såsom säkert antagas att en sådan aldrig blifvit af författaren utarbetad.

¹⁾ Att den från Jutska lagen lånade inledningen, hvilken det fallit en afskrifvare in att lämpa på Arfboken, i hvars början den sedan i många afskrifter fått sin plats, med det från samma original fortplantade oriktiga årtalet 1220 (se sid. LXVII ofvanför), ej förtjenar ringaste upmärksamhet i frågan om Arfbokens ålder, behöfde ej här anmärkas, om ej erfarenheten visade att afskrifvares egna påfund ofta blifvit ansedda som tillförlitliga historiska källor.

²⁾ K. Anchers jurid. Skrifter, I. sid. 148.

³⁾ Derför, under förutsättning att Arfboken verkligen blifvit "införd" i Skåne, anmärker Larsen rätteligen mot Schlegel, som antog att detta skett sedan Jutska lagen (år 1241) var gifven, att det "maa antages at være skeet omtrent 25 Aar tidligere (således omkring år 1216), i Tidsrummet imellem Sunesens Paraphras og Valdemar II:s Forordning om Jernbyrds Af-

bredd med hvarannan vara gällande i Skåne. Den ena af dessa Skånelagar skulle, tillsamman med en mängd capitel ur den andra Skånelagen samt tre andra capitel, hvaribland ett vidlöftigt capitel om trälar, vara den äldre Selandslagen, ehvad man då ville antaga att denna tillkommit genom hoplappande af två Skånelagar, eller att den ena af dessa blifvit hämtad från Seland, hvars lagbok sålunda, med undantag af tre capitel, blifvit gjord till en för Seland och Skåne gemensam lag, hvilken, sedan den i sitt rätta hem efter kort tids förlopp hade blifvit utträngd af en ny lagbok, i Skåne deremot fortfarit att århundraden igenom gälla i bredd med dess andra lag. Skulle nu allt detta befinnas vara orimligt, så återstår ej annat än att medgifva att Arfboken är Seländsk lag, och ej uphört att vara det derför, att en del af Selandslagens capitel här äro uteslutna, eller derför att Selandslagen otvifvelaktigt blifvit i Skåne begagnad såsom subsidiär rätt.

Ehuru klart det nu framställda förhållandet synes mig vara, bör jag ei underlåta att till vederläggning uptaga de skäl, som blifvit anförda till bestyrkande deraf att, såsom K. Ancher säger, "endskjönt Arve-Bogen er tagen af den gamle Sjellandske Lov, og i det meste kommer med den overeens, sag er den dog virkelig en skaansk og ikke sjellandsk Lov, og viger i adskilligt fra Sjellandsk Lov og Retn4). Dessa ord ytras af Ancher i anledning deraf, att Hvitfeld, sedan han i sin Danmarks Krönika omtalat den yngre Selandslagen, tillägger: "tilforne brugte mand Konning Voldemars den ny Lov kallet, som indeholder kun tre Böger, oc findis bag Sielands Lovbogns). Mot denna Hvitfelds upgift är i hufvudsaken intet annat att erinra än att, då han tydligen velat hänvisa läsaren till en tryckt lagbok, att der finna Valdemars nya lag, han råkat nämna Selandslagen i stället för Skånelagen, vid hvilken Arfboken var bifogad i Gemens edition, då deremot efter Selandslagen hvarken Arfboken eller den fullständiga äldre Selandslagen var tryckt. Hvitfeld igenkände således rätteligen i Arfboken den äldre Selandslagen, och att han hänviste till Arfboken i stället för den fullständiga Selandslagen, kom af det tydliga skäl, att endast den förra var i en tryckt edition allmänt tillgänglig. Då Hvitfeld tillika omtalar Valdemars nye Lov såsom indelad i tre böcker, så är det väl troligt att han menar den fullständiga äldre Selandslagen, som i många handskrifter är sålunda indelad; men äfven Arfboken är i de flesta yngre handskrifter indelad i tre böcker. Ancher kan ei antaga att Hvitfeld på det anförda stället syftar på den tryckta Skånelagen och Arfboken, emedan grofva villfarelser derigenom skulle påbördas Hvitfeld; han skulle nemligen 1. icke hafva vetat att skilja emellan K. Valdemars Selandslag och Arfboken, 2. icke heller vetat att Arfboken var en Skånsk lag, 3. eller att det är den gamla Selandslagen, men icke Arfboken, som i handskrifterna kallas K. Valdemars nya lag och är delad i tre böcker. Efter

⁴⁾ Jurid. Skrifter, I. sid. 131.

⁵⁾ Danmarckis Rigis Krönicke, I. sid. 385.

hvad i det föregående blifvit anfördt, behöfver här ej mera än i förbigående anmärkas att i alla dessa punkter villfarelsen ej är Hvitfelds utan Anchers, som ansåg Arfboken vara en Skånsk lag, och nekade att Arfboken alldeles lika med den (fullständiga) äldre Selandslagen i en mängd handskrifter har titel af Valdemars nya lage), och äfven finnes delad i tre böcker. För att fritaga Hvitfeld från de förmenta villfarelserna antager emedlertid Ancher att Hvitfeld, då han talade om Sielands Lovbog, hänvisade till en handskrift, utan att han dock tillkännagaf hvarken att han talade om en handskrift, eller hvilken handskrift han menade, likasom Hvitfeld skulle hafva varit nog enfaldig att tro att i alla handskrifter af Selandslagen funnos samma tillägg, och att Valdemars nya lag fanns "bag" (yngre) Selandslagen i dem alla, fastän, såsom Ancher sjelf anmärker, den äldre Selandslagen i de flesta handskrifter står före, och ej efter den yngre. Det kan derför ej rimligen antagas annat än att Hvitfeld velat hänvisa till tryckta editionen af Skånelagen⁷), och att han upgifvit den i senare tider så kallade Arfboken såsom en äldre Selandslag, hvilket också är riktigt, ehuru den efter Skånelagen tryckta Selandslagen ej är fullständig, och den fullständiga äldre Selandslagen då endast fanns i handskrifter. — Jag går nu att uptaga de skäl, med hvilka Ancher söker att styrka sin i de ofvan anförda orden uttalade mening om Arfboken. För det första, säger han8), finner man Arfboken (i handskrifter) "allevegne stauende bag ved Skaansk Lov, og sjelden nogen andensteds saaledes, som den stager der, i det mindste ikke i sjellandske Lov-Böger"; den finnes vid alla handskrifter af Skånelagen, med undantag af "de to ældste, nemlig den Runiske og Hadorfske". Det är ganska naturligt att, sedan den förkortade afskriften af Selandslagen, som innehöll allt hvad för Skåningarne

 ⁶⁾ Detta har han dock på ett annat ställe erkänt. Se not. 7 sid. CXXXIV ofvanför.

Man behöfver ej tro att det är genom mistag som Hvitfeld här har nämnt Selandslagen, så att han ej skulle hafva erinrat sig annat än att det var vid denna lag som Arfboken i tryckta editionen var bifogad; icke heller att detta är ett tryckfel, ehuru äfven sådana fel ej sällan förekomma i korrekturer, i synnerhet om handskriften varit otydlig. Troligen har Hvitfeld velat skrifva Skaanes, och mechaniskt skrifvit Sielands, hvartill anledningen kan hafva varit den, att Selandslagen nyss förut var omtalad. Den som skulle vilja anse en sådan förväxling af ord som omöjlig, måtte aldrig hafva lärt, hvad jag af egen erfarenhet många gånger fått lära, att man kan mena sig skrifva ett ord och skrifva ett helt annat, i synnerhet om det senare ordet nyss förut förekommit eller kort efteråt skall föl- 8) Anf. st. sidd. 133, 134.

ja, och sålunda sväfvar för tanken. Dylika fel aro för den sjelf, som begått dem, ganska svåra att uptäcka, om de ej vålla uppenbar omening, och aldraminst märker man dem vid korrekturläsning, då man har nog att sköta med att se till att det tryckta öfverensstämmer med handskriften. Ett ganska färskt och hit synnerligen passande exempel af detta slag finnes sid. XXIX i detta företal, der jag, såsom hvar och en kan begripa, velat säga att Arfboken är en del af den äldre Selandslagen (nemligen den lag som vanligen anses som den äldre), men råkat skrifva yngre, hvilket fel jag ej uptäckt förr än då jag genomläste det färdigtryckta arket. Jag önskar för min del att, om möjligt vore, slippa läsare, som, på grund af sådana ofta lätt igenkännliga fel, skulle vilja tillägga mig orimliga meningar, som aldrig kunnat falla mig i sinnet.

var af interesse, blef känd, den blef, sådan den en gång var gjord, begagnad och i många handskrifter bifogad Skånelagen, utan att man för hvar gång gjorde sig nytt besvär att granska den fullständiga Selandslagen, för att frånskilja hvad som ej behöfde afskrifvas, och att sålunda de vid Skånelagen fogade förkortade afskrifter af Selandslagen kommo att hufvudsakligen blifva med hvarandra öfverensstämmande, såsom alla härstammande från samma original. Så allmänt bifogad Skånelagen, som Anch er säger, har dock Arfboken ej blifvit; jag känner ingen handskrift äldre än från 15:de århundradet der den finnes, men öfverhufvud 27 handskrifter af Skånelagen der den icke finnes, likasom jag sett Arfboken i åtskilliga handskrifter som ej innehålla Skånelagen. Att man åter på Seland afskref den fullständiga äldre Selandslagen och icke i dess ställe fortplantade stympade afskrifter deraf, hvilka i Skåne voro tillräckliga, men på Seland obrukbara, är ock så naturligt, att ett motsatt förhållande hade varit högst besynnerligt. "Dernæst", fortfar Ancher, "faaer man at see, naar man holder Arve-Bogen imod Kong Valdemars (d. ä. den äldre) sjellandske Lov, at dens hele Indhold findes, Ord efter andet, ligeledes i denne". Alldeles! det är också just deraf man ser att det är samma lag. Denne Overensstemmelse gaaer dog ikke saavidt, at der jo alligevel lader sig see en mærkelig Forskjel imellem disse Love. Thi foruden det, at Kong Valdemars sjellandske Lov er en Del större . . . da fremstiller sig endog i de Materier, som de have med hinanden tilfælles, en Del Forskjels-Poster". Att Selandslagen är "en Del större", derigenom att en del capitel äro i den Skånska afskriften uteslutna, och hvarför dessa uteslutningar skett, har jag förut visat; hvad åter de föregifna "Forskjelsposterne" angår, skall nedanför visas huru dermed förhåller sig. Ancher antager rätteligen att SelL. är original till Arfboken och icke tvärtom, men kan icke förklara huru i SelL. II. 29 (Th. cap. 53) och Arfb. II. 1, i fråga om färd och följe i sådant dråp, som är urbota mål, kan åberopas hvad förut är sagdt i afseende på annat dråp, då likväl SelL. i capitlet om dråp ingen ting säger om färd och följe, hvarom deremot stadgande förekommer i Skånelagen. Schlegel finner häri en tydlig syftning på Skånelagen¹); men att antaga att orden: "som förut är sagdt", i

i det föregående anmärkt orimligheten af att antaga att Arfboken skulle vara en med den verkliga Skånelagen nära samtidig Skånsk lag. Att här redogöra för och vederlägga Schlegels oklara åsigter i denna fråga, skulle leda till alltför stor vidlöftighet; jag vill endast, i sammanhang med det som ofvan blifvit anfördt, i förbigående anmärka huruledes Schlegel finner att orden: æn meth guths miskund havum vi uppi (d. ä. ofvanför) giort a rættu huru meth hærvirke scal fara, Arfb. II. 29, syfta på Valde-. mar II:s förordning, "som findes bagved Gemens Udgave af skaanske Lov", d. ä.

¹⁾ Ny Undersögelse om den skaanske og gamle sjellandske Lov &c., i Anchers jurid. Skrifter, I. sid. 268. Schlegel bestrider den af Ancher påstådda skiljaktigheten emellan den äldre Sell. och Arfboken (sid. 266); men antager att Arfboken är gifven för Skåne och Sell. för Seland, båda af K. Valdemar II, "paa samme Tid med de Accommodationer som Skaaningernes eller Sjellandernes særegne Skikke eller Vedtægter krævede". Sådana accommodationer finnas dock ej; och att Arfboken blifvit gifven åt Skåne, är en sats, hvars oriktighet äfven Ancher medgifvit; likasom jag

SelL. och Arfboken, skulle syfta på Skånelagen, är uppenbart orimligt, såsom äfven Ancher insett. Saken kan deremot lätt förklaras sålunda, att Selandslagen ursprungligen innehållit ett helt annat capitel om dråp, än det som finnes i de handskrifter som nu äro i behåll. Detta capitel har innehållit lika stadganden som Skånelagen, och det har varit orsaken dertill att det, likasom alla öfriga med Skånelagen öfverensstämmande capitel, blifvit uteslutet i Arfboken; sedan har detta capitel blifvit utbytt mot det som nu finnes i handskrifterna af Sell., och om hvilket jag förut (sid. CXXXIII) anfört en annan anledning att antaga att det blifvit senare tillagdt. Ancher förundrar sig vidare deröfver, hvad som "kan have bevæget Copiisterne til at skrive Arve-Bogen allevegne ved den skaanske Lov; nogle Stykker af Sjellandsk Lov, hvad have de med den skaanske at bestille?2). Detta har jag i det föregående tillräckligen förklarat. "Vil man sætte, at Copiisterne af Uvidenhed have afskrevet en Del af den sjellandske Lov paa sit urette Sted, saa er det dog ikke troligt, at de alle skulle have kommet overeens i at vælge de selv samme Stykker, og at binde dem sammen saaledes, som man finder Arve-Bogen sammensat allevegne eens. Saa lidet som man kan formode, at Haandskrifterne man har af Arve-Bogen, baade gamle og nye, alle skulle have deres Udspring af een og samme urigtige Original. Att man här hvarken behöfver tala om "okunnighet" eller om "orätt ställe" eller om "oriktigt original", följer af hvad jag förut anfört; det visar sig tvärtom att den Skånske afskrifvaren handlat med tillräcklig sakkännedom, och skälen till hvad han gjort äro ganska tydligt i ögonen fallande. Hvad man än må för öfrigt antaga om Arfboken, så är åtminstone det uppenbart, att alla handskrifter af Arfboken måste hafva sitt ursprung från samma original, fastän detta icke numera finnes i behåll; och det är derför ganska naturligt att man finner öfverensstämmelse emellan dessa handskrifter "lige indtil Skriverfejl", alldeles så som förhållandet är med andra arbeten som genom afskrifter blifvit fortplantade. "Hvem der vil have en Lov enten hans eget eller et andet Lands, han söger gjerne efter at faae den hel og holden i sin rette Sammenhæng. Til hvad Nytte at have ikkuns nogle afbrudte og fraskilte Stykker, hvoraf man ikke kunde see, hvad for en der galt i Sjelland? I det mindste vil han have den rigtig og overeensstemmende med Originalen; men begge Dele savnes i Arve-Bogen". Hvad de "några afbrutna styckena" beträffar, hafva vi sett att hvad den Skånske afskrifvaren förbigått, med afdrag af de capitel som ordagrannt funnos i Skånelagen, inskränker sig till tre, eller troligen till endast två capitel. Fråga var visserligen icke derom, att få veta hvilken lag som gällde på Seland, utan derom, att hafva tillgång till hvad af Selandslagen kunde i förekommande fall, och så vidt dess skiljaktighet från Skånela-

förordningen om järnbördens afskaffande. Detta är likaså orimligt som den ofvan omtalade föregifna hänsyftningen på Skånelagen. Att de nu anförda orden i Arfboken hafva 2) Anf. st. sidd. 138, 139.

afseende på hvad i det föregående, cap. 3, stadgas om hærvirke, kan ej vara ringaste tvifvelsmål underkastadt.

gen medgaf, i Skåne begagnas såsom subsidiär rätt. Man kan väl i allmänhet antaga att alla, som låtit göra afskrifter af lagar, velat hafva dem riktiga; och likväl finnas fel i alla afskrifter, i synnerhet sådana som ej äro äldre än de, som finnas af Arfboken. Dessutom hafva vi ej sett den handskrift af Selandslagen som den Skånske afskrifvaren begagnat, och vi kunna således icke döma derom, huru nära hans afskrift varit öfverensstämmande med originalet, vidare än att man genom jämförelse med de nu kända handskrifterna af Selandslagen kan finna att afvikelserna åtminstone icke varit större än de som vanligen finnas i handskrifter af en och samma lag. Vidare talar Ancher om en stor öfverensstämmelse emellan handskrifterna af Selandslagen inbördes, och likaså emellan handskrifterna af Arfboken, men deremot en lika bestämd olikhet emellan dessa båda slagen af handskrifter³). Om detta sträckes vidare än till de förut anmärkta uteslutningar och den till en del förändrade ordningen, så får man ett alldeles falskt begrepp om saken. Af Anchers egna, visserligen högst ofullständiga noter till den af honom utgifna Selandslagen, der han med rätta äfven anmärkt varianter ur Arfboken, ser man att dessa varianter ej äro betydligare än de, som äro hämtade ur handskrifter af den fullständiga Selandslagen; åtskilliga varianter äro för handskrifter af båda slagen gemensamma, t. ex. på det förutnämnda stället I. 13, der båda tryckta texterna af SelL. hafva den oriktiga läsarten iuzk logh, hvilken tydligen härleder sig från en af en Jutsk afskrifvare gjord ändring. hvaremot handskrifterna af Arfboken, så väl som åtskilliga handskrifter af den fullständiga Selandslagen, hafva den ursprungliga och riktiga läsarten*).

154). Det är uppenbart orimligt att antaga att det skulle vara en Skånsk lag; der ifrågavarande stadgande om enkas frihet från böter enligt Seländsk lag förekommer; och äfven om någon afskrifvare af Arfboken hade tagit sig för att här ändra Seländsk lag till Škånsk lag, så hade han dermed endast ådagalagt samma oförstånd som den, hvilken här satt iuzk logh. Ancher anmärker att i Arfboken väl talas "om en Enkes Skjödning efter Sjellandsk Lov; men det Navn af sjellandsk Lov kan dog ikke hentydes paa Arve-Bogen, siden den er kuns et Udtog; men bör forstaaes om Originalen" (anf. st. sid. 136). Det är svårt att fatta den oklara tankegång, som röjer sig i denna anmärkning. Det är deremot ganska tydligt, att på det anförda stället i Arfboken hvarken syftas på original eller utdrag af någon lag, utan helt enkelt menas den på Seland gällande rätt; och en lag, der denna rätt bestämmes och förklaras, måste vara Seländsk lag, ehvad det är ett original eller utdrag.

³⁾ Anf. st. sid. 140.

⁴⁾ På det anförda stället stadgas att enka ej må afhända sin jord, utan i närvaro af son eller annan hennes närmaste slägting, som är hennes förmyndare, och då skall förrätta skötningen. Härvid tillägges att om än enkan sjelf förrättar skötming, skall hon efter Seländsk lag ej böta om köpet ej hålles, d. ä. hon är fri för de 3 marks böter, som annars den måste erlägga, som har skött jord och sedan brister åt hemul (SelL. III. 8; Th. cap. 82). Grunden härtill var den, att enligt Selandslagen enkans samtycke till jordens försäljning väl erfordrades, men en af honne förrättad skötning var i sig sjelf ogiltig, och derför var endast hennes förmyndare ansvarig för en olaglig försäljning. Sådant har deremot förhållandet icke varit enligt Skånska och Jutska lagarne, som tillåta enka att sjelf sälja eller bortskifta sin jord i närmaste frändes närvaro eller med hans råd (SkL. I. 45; JutL. I. 36), och der-för ej befria henne från böter för ohemul försäljning (Jfr. Ancher, anf. st. sidd. 152-

I denna skiljaktighet, hvilken, mera än något annat, kunde gifva stöd åt ett falskt begrepp om saken⁵), stå således icke handskrifterna af Arfboken å ena sidan mot handskrifterna af den fullständiga Selandslagen å den andra, utan

5) Ett sådant oriktigt begrepp om saken är det, då K. Rosenvinge vill försvara läsarten iuzk logh såsom den ursprungliga och riktiga, hvilken skall finnas i de äldsta och bästa handskrifterna af Sell., och menar att stadgandet på ifrågavarande ställe syftar derpå, att skötning enligt JutL. I. 37 måste ske på tinget, hvilket deremot, såsom Rosenvinge tror, icke fordrades enligt Skånsk och Seländsk rätt (Gamle Danske Love, II. sid. XXXV). Hvad först beträffar läsarten i de äldsta och bästa handskrifterna, så är det klart, att om ock verkligen ingen af de nu i behåll varande äldsta handskrifterna af SelL. har läsarten siælantz faræ logh, detta i förevarande fråga bevisar lika litet som runehandskriften af Skånelagen (cod. 2), på de ställen der den sätter nämnd i stället för järnbörd, skulle kunna antagas hafva den ursprungliga läsarten, om ock cod. 1 ej funnes. Vidkommande sedan sjelfva saken, faller det genast i ögonen, att det vore besynnerligt om Selandslagen skulle säga att enkan ej skall böta om ock skötningen varit gjord efter Jutska lagen, och således vore i sig sjelf kraftigare genom iakttagande af en formalitet, som Selandslagen ej fordrade. Hade här syftats på skötningens verkställande på ting, så hade man utan tvifvel helt enkelt sagt a thingi, i stället för att åberopa en främmande lag, hvars stadganden, i strid med landets egen, omöjligen kunde gälla. Men Rosenvinges pästående om olikhet emellan Jutska och Seländska lagarne i detta stycke är ogrundadt, och således förfaller hans derpå grundade mening af sig sjelf. Samma Selandslag, hvari anförda ord förekomma, stadgar i III. 8 (Th. cap. 84): "of man sæl sin iorth ok skötær a thingi, ok vil sithæn düliæ at han saldæ æy ok æy skötæ, tha dughær thæt hanum æy thing i gen" (d. ä. mot tingmännens vitnesbörd), hvilket, ehuru här ej uttryckligen säges att skötning skall ske på ting, innefattar alldeles det samma som JutL. I. 37 upgifver såsom skäl för det åberopade stadgandet: "forthi at thingsvitnæ ær sua

stark, at gen thingsvitnæ scal engi logh giues". För bevisningens skull fordrade således äldre SelL. skötning på ting så väl som Jutl. Yngre Sell. åter stadgar, på det af Rosenvinge åberopade stället III. 3 (Gem. IV. 34): "æn haldær han iorthæn thre vintær æn thot hun vorthær sköt utæn thing, tha ær han rith ful iortha værn æm væl sum hun varæ a tkingæ sköt". Då således här säges att om tre års häfd tillkommer, har köparen, fastän jorden ej blifvit skött på tinget, samma rätt som om sådan skötning skett, så är det alldeles klart att skötning efter reglen borde ske på tinget, fastän det ej kom derpå an sedan köparen haft tre års besittning. Hvad ändtligen Skånelagen, som äfven af Rosenvinge åberopas, i denna del stadgar, har väl intet inflytande på förevarande fråga; men det må dock anmärkas att äfven denna lag i cap. 51 säger att skötning skall ske på tinget, ehuru det tillägges att om skötningen ej sker på tinget, det skall på tinget liusas (att köpet eller skötningen skett); och att i det fall, som i cap. 58 omtalas, meningen är att äfven skötningen ovilkorligen måste ske fore pingmannum, visa Andreas Sunessons ord: in iure coram communi audientia fateretur et ibidem scotaret &c., II. 24. I stadsrätten deremot stadgas att skötning skall ske hemæ vither dör, IV. 1. Att orden i äldre SelL. I. 13 ej kunna hafva afseende på den af Rosenvinge föregifna skiljaktigheten emellan Seländska och Jutska lagarne är emedlertid klart; och äfven om en sådan skiljaktighet verkligen funnes, och det påstådda åberopandet af Jutsk lag ej i sig sjelft vore orimligt, medgifver ej ordaställningen på anf. st. den anförda tolkningen; ty då det heter: æn thot hun skötæ tha at siælantz faræ (eller iuzk) logh a hun æi at bötæ &c., så är fråga uppenbarligen icke derom, efter hvilken lag hon skötte, utan meningen är: fastän hon skötte, så eger hon ej enligt Seländsk (eller Jutsk) lag att böta. Derför kunde orden at siælantz faræ logh (hvilka på samma sätt förekomma i äldre SelL. III.

handskrifterna af Arfboken stå, jämte en del handskrifter af den fullständiga Selandslagen, å ena sidan, mot andra handskrifter af SelL. å andra sidan. Ancher finner emedlertid hufvudbeviset för sin åsigt i "Forskjels-Posterne imellem Arve-Bogen og den sjellandske Lov"1). "For det förste er ikke Inddelingen eller Materiernes Orden den sammen; enär, hvad indelningen beträffar, SelL. skall vara delad i böcker, oftast i 3, men Arfboken i 2 afdelningar. Denna åtskilnad vore snarare att anse som en öfverensstämmelse. enär af SelL:s 3:dje bok ingen ting är uptaget i Arfboken; men härvid är att märka, hvad ej kunnat vara Ancher obekant, att de äldsta nu i behåll varande handskrifter af äldre SelL., likasom af Arfboken, ej hafva någon indelning i böcker, och sådant har förhållandet utan tvifvel äfven varit med den handskrift af SelL., som legat till grund för Arfboken. I senare afskrifter hafva indelningar blifvit gjorda efter afskrifvares godtycke, och sålunda finnes Arfboken, så väl som den fullständiga Selandslagen, oftast delad i 3 böcker; men äfven bland nya afskrifter finnes ett vida större antal utan afdelningar. än med den indelning i 2 stycken, som funnits i den af Gemen följda handskrift. Skulle sådana olikheter bevisa något, så måste ock de nyare handskrifter af Skånelagen, som hafva indelning i 17 böcker, innehålla en lag, vida skild från den lag eller rättare de lagar, som finnas i äldre handskrifter, hvilka äfven skulle innehålla flera sins emellan olika lagar, enär der antingen ingen indelning i böcker finnes, eller ock en indelning i 3, 4, 5, 6, 7, 8 eller 9 böcker2). Samma förhållande är med indelningen i capitel. Det torde vara tillräckligt att i detta afseende hänvisa till den af mig öfver capitelindelningen i handskrifter af Skånelagen uprättade tabell3), som visar huru stor skiljaktighet i denna del träffas emellan handskrifter af samma lag. Hvad ändtligen vidkommer olikheten i "Materiernes Orden", har jag förut (sid. CXXXIII) anmärkt att denna tydligen härrör från en i någon gammal handskrift af Selandslagen skedd omkastning af en del capitel i afdelningen om brott, hvaremot den rätta och utan tvifvel ursprungliga ordningen qvarstår i Arfboken. Äfven i detta afseende må erinras om Skånelagen, der många capitel i en del handskrifter förekomma i annan ordning än i de öfriga, utan att någon af denna anledning lär kunna falla på den tanke, att dessa handskrifter skulle innehålla olika

^{10,} Th. cap. 84, der de hafva afseende på en skiljaktighet i det motsvarande cap. 82 i SkL., hvarifrån detta ställe är hämtadt) vara borta, utan att meningen derigenom förändrades (såsom de ock verkligen äro uteslutna i cod. 9 och de med denna i allmänhet närmast öfverensstämmande handskrifter, jfr. Thorsen, Sk. Lov, sidd. 218, 219), hvilket ej vore möjligt om meningen vore den af Rosenvinge antagna. Också erkänner Ancher (anf. st. sid. 153) att den i 1) Anf. st. sid. 143. handskrifterna af Arfboken på ifrågavarande 2) Se not. 1 sid. 3. ställe allmänt förekommande läsarten "vel 3) Se sidd. 643 o. följ.

er den retteste", och att det "vil blive vanskeligt ellers at fage nogen formuftig Meniny udaf Ordene"; men om man måste medgifva detta, är det ock klart att läsarten iuzk logh är korrupt, om den ock finnes i de flesta och äldsta, ja till och med de bästa (ty äfven de bästa handskrifter kunna på enskilda ställen hafva oriktiga läsarter) handskrifterna af den fullständiga Selandslagen.

lagar⁴). I sammanhang härmed talar Ancher om 2 capitel, som finnas i de tryckta editionerna af Arfboken, men ej finnas i Selandslagen. Dessa så kallade capitel äro två små antekningar, hvardera på några rader, den förra om gronde gotz m. m., den andra om botlös mal, samma stycken som i detta verk äro tryckta i I. Add. F. 5 och B. 6; dessa hafva råkat att blifva afskrifna och tryckta i sammanhang med Arfboken, derför att de i en gammal handskrift kommit att följa näst efter Arfboken, dit de uppenbarligen icke höra; också finnas de på långt när icke i alla handskrifter af Arfboken, t. ex. i cod. 9, efter hvilken Arfboken senast blifvit tryckt⁵); och i många handskrifter finnes det förra af dessa capitel men ej det senare, likasom i många handskrifter vid Arfboken blifvit fogade andra dit ej hörande stycken, såsom L Add. B. 7 och F. 16). Hvad capitlen om urbota mål, Add. B. 6, 7, särskildt beträffar, följer af hvad jag förut (sid. CXI) om dem anfört, att de äro vida äldre än det utdrag ur Selandslagen, hvarvid de, likasom några andra stycken, tillfälligtvis blifvit fogade. Den vigtigaste skiljaktigheten emellan Selandslagen och Arfboken finner Ancher i "Indholdet af disse Love, endskjönt de i det övrige ere ganske eensstemmigeⁿ, ty denna olikhet förutsätter en i Arfboken skedd förändring, hvaraf man kan "slutte, att Arve-Bogen maa være dannet til en Subsidiair-Lov i Skaane⁷⁷). De märkvärdiga bevis, som skola ådagalägga, icke att Selandslagen varit begagnad som subsidiär rätt i Skåne, ty det bestrides icke, utan att "Arve-Bogen maa være dannet til en Subsidiair-Lov i Skaane, och således vara något annat än Selandslag — hvilket är falskt — dessa bevis äro följande: 1:0 SelL. I. 1:7 stadgar att om barnbarn fått jord af far- eller morföräldrar, och derå få særlekæ hæfth i gifvarens lifstid, så hafva de vitsord mot fadrens (eller modrens) syskon; Arfboken deremot (I. 10-12) bestämmer 6 veckors häfd i gifvarens lifstid såsom vilkor för barnbarnens vitsord⁸). Härvid är att märka att særlekæ i somliga handskrifter af SelL. och äfven den af Ancher aftryckta, är meningslöst, och ett uppenbart skriffel för sæx ukæ, såsom ock rätteligen läses ej blott i alla af mig jämförda handskrifter af Arfboken, utan ock i några af Ancher sjelf citerade handskrifter af SelL.9) Här är således enahanda förhållande, som förut blifvit anmärkt i afseende på orden siælantz faræ logh, att det ej är en skilnad emellan Arfboken och Selandslagen, utan emellan en del handskrifter af Selandslagen, Arfboken inberäknad, å ena sidan, och andra, felaktiga handskrifter af SelL. å den andra. 2:0 SelL. II. 1, om dråp, är i Arfboken förbigånget. Härom åberopas hvad i det föregående (sidd. CXXXIII, CXL) blifvit anfördt, då

⁴⁾ Se not. 53 sid. 11; nott. 46, 1 s. 151; not. 44 s. 193.

⁵⁾ Se Thorsen, Sk. Lov sid. 237. Det är 6) Se not. 1 sid. 221; not. 2 s. 232; not. 16 s. dessa stycken Schlegel (anf. afhandl. i Anchers Jurid. Skrifter, s. 268) menar, 7) Anf. st. sid. 145. fastän citationerna äro alldeles förvirrade. 8) Jfr. not. 6 sid. CXXXII ofvanför. Afven han finner i dessa stycken en "Hen- 9) Jfr. Vald. Sæll. Lov utg. af Thorsen, syn til skaanske Lov", och ett bevis der-

på att "Arvebogen er særligen given for Skaaneⁿ.

^{234.}

sid. 5.

jag med flera skäl styrkt att detta capitel är ett senare tillägg i SelL., och att i dess ställe förut funnits stadganden om dråp, hvilka öfverensstämt med Skånelagens, och derför blifvit af den Skånske afskrifvaren förbigångna. Detta hör för öfrigt ej till frågan om skiljaktigheterna, enär intet blifvit i Arfboken satt i stället för det ifrågavarande capitlet; annars borde alla i Arfboken förbigångna capitel af SelL. upräknas såsom lika många skiljaktigheter. 3:0 Då i Arfboken på flera ställen (I. 60; II. 3, 7, 8, 12, 14, 31, 32, 37) förekomma stadganden om järnbörd, talas i SelL. om nämnd. Sådant är förhållandet visserligen i de tryckta editionerna; men hvad handskrifterna af Arfboken beträffar äro stadgandena om järnbörd, hvilka utan tvifvel funnits i den ursprungliga texten, och ännu qvarstå i en del handskrifter, i det ojämförligt största antalet af nu kända handskrifter uteslutna, så att i järnbördens ställe nämnd blifvit satt; och hvad den äldre Selandslagen angår har jag förut (sid. CXXXV) anmärkt att järnbörd utan tvifvel förekommit i den ursprungliga texten af nämnda lag, likasom det är uppenbart att den funnits i Seländska kyrkrätten och qvarstår på två ställen i yngre SelL. Äfven häri ligger således ej någon skilnad emellan Selandslagen å ena sidan och Arfboken å den andra, utan emellan olika handskrifter af hvartdera slaget, likasom förhållandet är med olika handskrifter af Skånelagen. Då olikheten i detta stycke emellan handskrifter af Skånelagen ej bevisar annat, än att stadganden om järnbörd, som qvarstå i handskrifter, hvilka likväl samtliga äro vida yngre än K. Valdemars förbud mot järnbörd, äfven på de ställen, der de blifvit borttagna redan i några af de äldre nu i behåll varande handskrifterna, funnits i den ursprungliga texten af denna lag, så bevisar den omständighet, att dylika stadganden quarstå i en del handskrifter af Arfboken, till hvars ursprungliga text dessa stadganden derför otvifvelaktigt hört, att de också funnits i den af den Skånske afskrifvaren begagnade handskrift af den fullständiga Selandslagen, om de ock ej finnas i någon nu i behåll varande handskrift af denna lag. Om järnbörden verkligen försvunnit i alla nu kända handskrifter af äldre Selandslagen, så kommer det utan tvifvel deraf, att ganska få afskrifter af denna troligen föga begagnade lagredaktion blifvit skrifna innan järnbörden på Seland blef afskaffad, och i de exemplar som sedan skrefvos, blef järnbörden, såsom redan uphäfven, utesluten. Att ej någon af de äldsta handskrifterna af denna lag numera finnes i behåll, är lika litet underligt, som att inga så gamla handskrifter af den ännu äldre Skånelagen finnas. Att järnbörden qvarstått i den handskrift, som legat till grund för Arfboken, kan ej anses som annat än en tillfällighet, i synnerhet som denna förkortade afskrift af Selandslagen ej är äldre än från början af 15:de århundradet, eller åtminstone ej förr än efter den tiden blifvit allmännare känd; och att den Skånske afskrifvaren ei gjorde ändringar på de ställen der järnbörd förekom i originalet, är ganska naturligt, då hans afskrift ei ämnades till omedelbart praktiskt bruk. Att antaga att järnbörden ej funnits i Selandslagens ursprungliga text, utan blifvit först insatt i Arfboken såsom en för Skåne ämnad bearbetning, skulle för-

utsätta icke allenast att Arfboken vore en särskildt för Skåne bearbetad lag. hvilket jag visat icke vara förhållandet, utan ock att denna bearbetning varit gjord innan K. Valdemars förbud mot järnbörd utfärdades - ett antagande. hvars orimlighet jag förut ådagalagt. Att åter järnbörden qvarstår i många handskrifter af Skånelagen, hvilka dock samtliga äro vida yngre än Valdemars förordning, kan lätt förklaras derigenom att Skånelagen, innan nämnda förordning utfärdades, och ännu mer innan förordningen hunnit befordras till allmän verkställighet i Skåne, redan hade blifvit spridd i många, ehuru numera försvunna handskrifter, och att i alla dessa handskrifter och i afskrifter deraf, ändringar ej kunde på likformigt sätt införas, hvilket icke heller behöfdes, då ändringen var allmänt känd, och den utväg som vidtogs, var vida lämpligare, att nemligen bisoga Valdemars förordning, som innehöll utförliga föreskrifter huru det borde förhållas i de fall, der järnbörd förut hade egt rum. 4:0 Arfb. I. 58 utsträcker arfsrätten till 7:de led, men SelL. I. 20 endast till det 5:te. Jag kan väl icke antaga K. Rosenvinges förklaring, att fæmte man i SelL. skulle betyda det samma som siunde man i JutL. I. 231), hvilken förklaring då äfven kunde gälla i denna fråga; men det är lika klart att Arfboken (såsom det icke är ovanligt i nyare handskrifter, t. ex. i frågan om järnbörd) här har uptagit det nyare stadgande, till följd hvaraf arfsrätten i hela Danmark blifvit utsträckt till 7:de led2), som att denna olikhet icke har att göra med Skånelagen, der lika litet som i yngre SelL. någon gräns för arfsrätten bestämmes. Skulle denna olikhet bevisa något sådant som Ancher vill, så vore det att Arfboken är en Jutsk lag; men då ingen lär vilja påstå detta, så bevisar ifrågavarande argument endast huru bedrägliga dylika slutsatser äro. 5:0 På de ställen i SelL. der det heter: "som jag förr har sagt", säges öfverallt i Arfboken: "som förr är mäldt". Om af detta besynnerliga bevis, såsom Ancher menar, skulle följa att Arfboken blott är ett "Udtog" af Selandslagen, och att denna är originalet, så bevistes härigenom endast något som ej är omtvistadt; men i sjelfva verket bevisas härigenom ingen ting. 6:0 Arfb. I. 29 har fadher sons born, då deremot SelL. I. 1:21 riktigt har fathærs börn eller fathirsins börn. Om nu ock den oriktiga läsarten funnes i alla handskrifter af Arfboken, så beviste det blott ett skriffel i den handskrift, hvarifrån de nu kända afskrifterna härstamma. Men äfven föregifvandet om denna skilnad emellan Sell. och Arfboken saknar all grund. I icke mindre än 42 af mig jämförda handskrifter af Arfboken, hvaribland cod. 93), läses på ifrågavarande ställe fathirsins, father sins, fadærens, faderss eller fadernes; af father sins har åter genom misförstånd upkommit den oriktiga läsarten father sons, alldeles såsom Ancher sjelf anmärker4) att denna läsart i Gemens edition af Arfboken upkommit. 7:0 I Arfb. I. 38 äro några rader förbigångna, hvarigenom två i SelL. I. 3 utmärkta fall äro sam-

¹⁾ Gamle Danske Love, II. sidd. XXXIV, 3) Se Thorsen, Sk. Lov sid. 211. XXXV.

²⁾ Jfr. K. Ancher, anf. st. sidd. 146, 147.

4) Lovhist. I. sid. 535 not. 28.

manblandade. Detta är ett uppenbart skriffel, af samma slag som träffas i alla handskrifter, och bevisar naturligtvis ingen ting i förevarande fråga. 8:0 I början af nyssnämnda capitel af Arfboken heter det: "dör bondkens kone och have the ey börn samen"; men ordet ey är oriktigt, och finnes icke i SelL. Denna anmärkning rör dock blott Gemens och Hadorphs editioner af Arfboken, såsom ock Ancher medgifver; i 28 af mig jämförda handskrifter af Arfboken läses rätteligen: hawa the born5). - Dessa äro de af Ancher anmärkta "Forskjelsposter" emellan Selandslagen och Arfboken, om hvilka jag nu visat att de dels icke finnas, dels icke äro af annan beskaffenhet än som vanligen finnas emellan handskrifter af samma lag, t. ex. Skånelagen. Att Arfboken skulle vara en bearbetning af Selandslagen för Skåne, är härmed tillräckligen vederlagdt. En del capitel af Selandslagen äro här uteslutna, det är alltsamman; hvad som står qvar, är Selandslag och ej annat. Att Selandslagen, sålunda förkortad, varit begagnad i Skåne, är otvifvelaktigt. "Det har" säger Ancher6) "altid været saaledes Skik hos os, at den ene Provints har benyttet sig af den andens Love for at bode dermed paa sine egne. Hvad Under, da Lovene i de Tider vare saa faa og ufuldkomne, at den ene sogte Hjelp hos den anden? Saaledes er den jydske Lov tagen til Hjelp baade i Skaane og Sjelland, maaskee ogsua den sjellandske og skaanske i et og andet er bleven brugt i Jylland". Har då, genom ett sådant begagnande, t. ex. Jutska lagen blifvit en Skånsk eller Seländsk lag? Eller om någon, som på Seland till sådant bruk afskrifvit Skånelagen, hade såsom öfverflödiga förbigått de capitel, som lika lydande funnos i Selandslagen, och om en sådan afskrift hade blifvit genom ytterligare afskrifter spridd på Seland, hade då Skånelagen i dessa afskrifter, endast derför att en del capitel blifvit uteslutna, bort anses innehålla en Seländsk lag, ehuru dessa afskrifter för öfrigt ej genom annat än sådana olikheter, som vanligen förekomma i handskrifter af samma lag, skilde sig från handskrifterna af den fullständiga Skånelagen? Att förhållandet ej är annorlunda med den så kallade Arfboken, med hänsigt till den äldre Selandslagen, tror jag mig hafva oemotsägligen ådagalagt. Ancher medgifver också sjelf nat man ikke kan ansee Arve-Bogen som en Lov skreven for Skaane, men som en Subsidiair-Ret, der ikke gjaldt uden for saavidt intet derom eller derimod var anordnet i den rette skaanske Lov"). Att Arfboken ej kunde annorlunda i Skåne användas, både förklaras deraf att den icke var en Skånsk lag, och bevisar att den icke var det. I strid med detta medgifvande har Ancher likväl sökt bevisa att Arfboken "verkligen är en Skånsk och icke Seländsk lag", att den blifvit "danad" till en subsidiär lag i Skåne. Denna falska åsigt måste vederläggas, om jag ej ville ådraga mig beskyllningen att hafva på ett ofullständigt sätt utgifvit Skånelagen. En sådan beskyllning hade så mycket mera varit att förvänta, som man i 350 år vant sig att se Arfboken tryckt tillsamman med Skånelagen. Sedan Gemen, som

⁵⁾ Ifr. Thorsen, anf. st. sid. 214.

⁶⁾ Jurid. Skrifter, I. sid. 149.

⁷⁾ Anf. st. sid. 143.

i

7

ā

7

5

ŋ

ķ

4

İ

T

utan tvifvel funnit Arfboken i den handskrift af Skånelagen han vid tryckningen följt, bland tilläggen till Skånelagen äfven tryckt Arfboken, har äfven Hadorph i sin edition "efter någre förnämes tillrådande" bifogat detta och flera tillägg, på det hans edition "måtte så fullkomlig blifva som den förr tryckta"; och slutligen har också Thorsen gifvit sin edition af Skånelagen detta slags fullkomlighet, då han der infört Arfboken, som till yttermera visso fått den förbättrade titlen "Skånske Arvebog og Orbodemål". Då jag deremot, efter noggrann undersökning af förhållandet, ansett ingen fullkomlighet bestå i att inblanda hvad till saken ej hör, och dermed endast vålla oreda och fortfarande af gamla misförstånd, och derför beslutit att ej i sammanhang med Skånelagen trycka Arfboken, har jag ej kunnat undgå att någorlunda utförligt framställa verkliga förhållandet, för att, om möjligt vore, göra slut på ett under århundraden inrotadt och af en bland Danmarks utmärktaste rättslärde befästadt misförstånd. Men lika klart det för mig är att Arfboken ej bort inblandas i en edition af Skånelagen, lika visst är det, att om en fullständig edition af den äldre Selandslagen kommer att utgifvas, äfven den klass af handskrifter, hvarom här varit fråga, bör begagnas, och det så mycket häldre som, enligt hvad jag i det föregående visat, dessa handskrifter på flera ställen röja spår af en äldre text än den som, så vidt kändt är, finnes i de ännu i behåll varande handskrifterna af den fullständiga äldre Selandslagen.

II. Om Skånelagens äldre editioner.

I denna förtekning uptagas editionerna af den egentligen så kallade Skånelagen, Andreas Sunessons arbete, Skånska kyrkrätten och stadsrätten. Hvad åter angår de i 5:te afdelningen af detta verk tryckta stadgar, hafva redan i det föregående sidd. CXXVI o. följ. blifvit anmärkta de äldre aftryck af hvardera som äro mig bekanta.

1. • Hær begynnes skonskæ logh paa ræth danskæ och ær skifft i "xvij. bögher oc hwer bogh haffuer sith register. oc ær wæl offuer seeth och rættelighe corrigeret. Nederst på sista bladet: • Tryckt i köpænhaffn Anno dni M. d. v. Hoss gotfrid aff gemen In profesto sancti Nicolai.

Boken innehåller 101 onummererade blad i liten 4:0. Under titlen finnes ett träsnidt, föreställande en Konung med svärd och äple, samt en vapensköld med tre krönta leoparder. På andra sidan af samma blad läses ett stycke om edgång på 9 rader: Bær nogher man witne a tinghe &c.; derunder finnes ett träsnidt, föreställande en af 5 andra figurer omgifven Christusbild. Andra bladet innehåller det från Jutska lagen lånade företalet: Meth logh shal man landh bygghe &c. Fol. 3 börjas Skånelagen, som är delad i 17 böcker, och är försedd med en tabula, eller förtekning på capitlen, i början af hvar bok. Vid cap. 91 tillägges Add. D. 4, och efter capp. 133, 203 och 207 följa de vanliga tilläggen. Capp. 146 och 147 följa efter cap. 180, och efter cap. 147 Add.

B. 2-4; cap. 209-213 förekomma i samma ordning som i cod. 5. Efter Skånelagens slut läses fol. 61 Tabula legis Erici Regis, hvarefter följer K. Eriks förordning för Skåne af 1284, med årtalet 1204 och samma tillägg i slutet som i cod. 15; fol. 65 tabula iuris ecclesie och derefter Skånska kyrkrätten i 25 capitel; fol. 70 Arfboken i två afdelningar, hvar med sin tabula; de två sista capitlen äro I. Add. F. 5 och B. 6; fol. 96 efter Arfbokens slut läses: @ Hær effther fylgher skaaner logh Som koningh woldemar gaff; hvarester fol. 97 börjas skaaner logh Woldemar (V. 7); fol. 98 utan öfverskrift Valdemars förordning om järnbördens afskaffande (V. 2), hvarvid är fogadt I. Add. F. 2; fol. 100 Om stæffningh til konings ting i skane (V. 8), samt fol. 101 berättelsen om mötet på Danaholmen, efter hvars slut finnes i träsnidt det märke, hvarmed flera hos Gemen tryckta böcker äro försedda¹); nederst läsas de ord: Trycht i &c. som ofvan äro anförda. — Både i Skånelagen och de öfriga här tryckta stycken äro röda begynnelsebokstäfver med penna tillsatta. äfvensom öfverskrifter och kolumntitlar äro understrukna med röda streck. Utgifvaren har följt en handskrift från medlet af 15:de århundradet, hvilken närmast öfverensstämt med codd. 23 och 24; men handskriften har troligen vid tryckningen blifvit söndertagen. Af de här förekommande fel kunna många anses hafva tillhört handskriften; men också finnes här en mängd uppenbara tryckfel (t. ex. annxth för anneth, barn mythh för barn mynth, hion för hwn, vtthe för vithe o. s. v.), hvaribland det betydligaste är att orden: Forthi ath - för æn the sadhe, L.73, här läsas två gånger; åtskilliga fel kunna tillskrifvas oriktig läsning i handskriften. Att Gemen gjort godtyckliga rättelser, dertill finnes ingen anledning. Att han vid tryckningen följt en af de på den tiden gångbara yngre handskrifter, hvilka, ehuru felaktiga, dock i allmänhet voro begripliga, och ej valt en af de äldsta, hvilka dessutom, såsom då ej förvarade i offentliga boksamlingar, hvarken voro så kända eller så tillgängliga som på vår tid, kan, särdeles med afseende på det praktiska behof, för hvilket Gemen tryckte Skånelagen, ej med skäl strängt klandras²). — Då den af utgifvaren följda handskriften ej finnes i behåll, har denna edition måst behandlas som en handskrift, och är derför uptagen i förtekningen på handskrifterna under N:r 41.

2. Leges Provinciales terræ Scaniæ ante annos 400. latinæ redditæ per Andream Svnonis f. Archiepiscopvm Lvndensem. Hafniæ, impressit Lavrentivs Benedictus. Anno Domini M. D. XC.

Boken har 62 onummererade blad i liten 4:0, af hvilka det första innehåller ofvan anförda titel, och foll. 2-5 ett Latinskt företal, underteknadt af

behåll varande handskrifter; och deribland är ett, hvilket, såsom ock Ancher sjelf anmärker, finnes äfven i den af honom så högt värderade Rantzovska handskriften (cod. 9 i min förtekning). Orden i titlen: "oc ær wæl offuer seeth och rættelighe corrigeret"

¹⁾ Jfr. VSjöR. föret. sid. XVII.

²⁾ De exempel Ancher (Jurid. Skrifter, I. sidd. 101, 102) anför på de "betydelige Trykfejl" hos Gemen, "kvorved Meningen ofte gjöres uriytig og uforstaælig", äro fel. som alla igenfinnas i flera ännu i

utgifvaren Arnoldvs Hvitfeldivs, och dateradt Tryggeueldiæ 12. Nouemb. Anno 1589. Hela boken är tryckt med cursif stil. I företalet berättar utgifvaren att då han för några år sedan i offentliga och enskilda boksamlingar sökte efter handlingar och antiqviteter, som kunde lemna uplysningar i Danska historien, hade han funnit en gammal pergamentshandskrift af detta Andreas Sunessons verk. Då handskriften var på många ställen felaktig, hade Hvitfeld sorgfälligt granskat den, och på några ställen, der det funnits nödigt, gjort rättelser. Utgifvaren hade först ämnat att bifoga anmärkningar, som skulle visa i hvilka stycken Skånelagen kommit ur bruk eller blifvit ändrad genom K. Christian III:s recess; men han hade sedermera afstått från att "privata id attenture authoritate non accedente publica". Foll. 6-61 innehålla Andreas Sunessons arbete, här indeladt i 17 böcker, och försedt med en tabula i början af hvar bok. Indelningen i böcker öfverensstämmer med den som finnes i den under N:r 51 i första afdelningen af detta företal uptagna handskrift, endast med det undantag, att Hvitfeld börjar 2:a boken med 14:de capitlet i den af mig utgifna texten. Att Hvitfeld ej följt den enda nu i behåll varande pergamentshandskriften af detta arbete, eller den under N:r 3 i min förtekning uptagne codex, faller genast i ögonen; och häraf följer således att hans original gått förloradt eller åtminstone nu är förborgadt. Icke heller röjer sig någon närmare slägtskap emellan hans text och de nu kända pappershandskrifterna, så att någon af dem kunde antagas vara afskrift af den pergamentscodex Hvitfeld begagnat. På några ställen träffas väl en öfverensstämmelse emellan denna text och cod. 513), men vida oftare träffas sådana skiljaktigheter emellan dessa texter, som visa att de ej äro närmare beslägtade. Dock är det väl möjligt att Hvitfeld ur cod. 51 eller någon annan med den beslägtad handskrift lånat indelningen i böcker, och någon af de i hans företal omnämnda rättelser. I allmänhet synes utgifvaren hafva temligen troget aftryckt sitt original, men här finnas dock ej få tryckfel utom dem, som i de vid slutet bifogade rättelserna blifvit anmärkta, t. ex. mediatem för medietatem, longuoris för languoris, iumentum för iuramentum &c. Att utgifvaren på flera ställen rättat hvad han ansett vara fel i handskriften, har han, såsom förut är anfördt, sjelf tillkännagifvit; åtskilliga af de i de efteråt bifogade rättelserna anmärkta erratu äro läsarter, som igenfinnas i en eller slera, eller till och med i alla nu i behåll varande handskrifter, och hafva utan tvifvel äfven funnits i den af Hvitfeld aftryckta, fastän han endast på detta sätt kommit att efteråt rätta felen*). Likasom några af dessa rättelser äro oriktiga⁵), så träffas ock stundom i texten sådana läsarter, i hvilka man

kanna ganska väl antagas hafva stått i den af Gemen följda handskriften, likasom de 59); och derför är Anchers infall att detta "maa nok ogsaa være en Trykfejl" så myc- 5) Nemligen de som förekomma på det förket mera obefogadt.

³⁾ Se t. ex. nott. 8, 24 sid. 253; not. 62 s. 272; not. 16 s. 309; nott. 19, 28 s. 334.

finnas i flora yagre handskrifter (t. ex. cod. 4) Se not. 31 sid. 250; not. 37 s. 263; not. 57 s. 281; not. 47 sid. 320; not. 5 s. 337.

sta och sista af de i nästföregående not

lätt igenkänner utgifvarens på misförstånd grundade försök till rättelser6). K. Ancher upgifver att Andreas Sunessons arbete blifvit tryckt samma år två gånger hos samme boktryckare, eller åtminstone under hans namn, hvilket skall kunna ses "foruden andet af erratis corrigendis, hvoraf findes ulige flere i det ene Oplag end i det andet". Härvid anmärker Schlegel att det "utan tvifvel" är samma edition, men att Hvitfeld endast låtit omtrycka sista bladet, då han funnit slera fel att anmärka än der först var anfördt⁷). Af detta Schlegels ytrande skulle man sluta att han sett och jämfört exemplar som verkligen visat den af Ancher upgifna skiljaktighet; men jag är öfvertygad derom, att Schlegels förklaring endast grundar sig på en förmodan. Åtminstone fann K. Rosenvinge, som jämförde 10 exemplar af ifrågavarande bok, tryckfelsförtekningen i dem alla alldeles öfverensstämmande*); och samma förhållande är med ett exemplar, som jag sjelf eger och har jämfört med några af de af Rosenvinge granskade. Då Ancher låter förstå att äfven andra olikheter finnas emellan de två editioner han upgifver hafva funnits, kan Schlegels annars sannolika förklaring ej antagas; men det af Ancher upgifna förhållandet är i sig sjelft så högst otroligt, att jag tills vidare tror mig kunna med visshet antaga att Anchers ifrågavarande upgift grundar sig på någon förvirring i hans antekningar⁹). Skulle verkligen något exemplar af Hvitfelds edition blifva kändt, der tryckfelsförtekningen vore olik den som finnes i de nu kända exemplaren (af hvilka 310) förvaras i Kongl. Bibliotheket och ett i Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn), så är nämnda fråga för hvar och en som har någon förmåga att döma i sådana saker ganska lätt att afgöra; är det två olika editioner, så äro ej blott de anmärkta tryckfelen i båda olika, utan mångfaldiga smärre olikheter måste kunna uptäckas på hvar sida; finnes åter ingen annan skilnad än att tryckfelsförtekningen i det ena exemplaret är fullständigare än i det andra, så är det icke blott "utan tvifvel" utan alldeles afgjordt att förhållandet är sådant som Schlegel förmodat. - Äfven denna edition har, af samma skäl som Gemens Danska, måst behandlas som en handskrift; den finnes uptagen i förtekningen under N:r 99.

3. Then Gambla Skåne Lagh, Som i forna Tijder hafver brukat warit, Och nu Aff ett Gammalt Pergamentz MS." med flijt vthskrifwin, Medh Nyare Codicibus jempnförd och förbättrat, som på nästfölliande Blad finnes antecknat, Sampt Medh Hans Kongl. May: Bekostnat uplagd. Stockholm, Hoos Johann Georg Eberdt, Ahr 1676.

De här tryckta texter uptaga 72 sidor i fol.; dessutom finnas här 11

anförda ställen; ty i cap. 16 läses rätteli- 8) Gamle Danske Love, I. sid. XVIII. gen deberetur, och likaså non i cap. 120.

⁶⁾ Se t. ex. nott. 15-17, 21 sid. 253; nott. 1, 13, 14, 16 s. 256; not. 14 s. 264.

⁷⁾ K. Anchers Jurid. Skrifter, I. sidd. 125, 126.

⁹⁾ Att ett sådant antagande ej är för mycket vågadt, visar t. ex. hvad förut sid. LVII not. 11 blifvit anfördt.

¹⁰⁾ Enligt Rosenvinges tilläfventyrs orik-

onummererade blad, nemligen, utom titelbladet, på hvars baksida läses ett af utgifvaren Johan Hadorphius underteknadt företal, dateradt Stockholm d. 1 Junii 1676, 3 blad innehållande förtekning på capitlen, efter den jämförda nyare pergamentshandskriften, 3 blad en Lista på de gambla Ord i Skåne-Lagen som förklarade äre, 3½ blad Förklaring på the mörke Orde-Lag och meningar, som i thenna Skåne-Lag och hoos fölliande Stadgar finnas, och sista sidan en tryckfelsförtekning som uptager 187 fel. I företalet meddelar Hadorph underrättelse om den af honom aftryckta handskrift, hvilken äfven af mig blifvit lagd till grund för Skånelagens och kyrkrättens text1), äfvensom om en nyare af honom jämförd pergamentscodex (N:r 15 i min förtekning), ur hvilken han äfven aftryckt åtskilliga stycken²). Han säger sig äfven hafva jämfört "trenne åtskillige Danska versioner", d. ä. handskrifter på nyare Danska³). Slutligen tillkännagifver han att tryckfelen, af hvilka han "en del vid ändan afmärkt", tillkommit genom hans "bortavaru då boken uplades". Sjelfva Skånelagen börjas sid. 1 och slutas midt på sid. 44, der kyrkrätten vidtager, hvilken slutas sid. 47. Öfver båda har han, besynnerligt nog, på de flesta ställen satt kolumntitlen Skåne Laghen Erfda Balker, likasom han i början af Skånelagen satt öfverskriften Erffda Balker. Hadorph har ej någon egen nummerering af capitlen, men i inre brädden har han anteknat capitlens nummer i cod. 15, och i den ytre deras nummer i Gemens edition, äfvensom på några ställen motsvarande capitel i Lat., d. ä. Hvitfelds edition af den Latinska texten, och varianter ur cod. rec. och impressus, samt ställen i (yngre) Selandslagen och Svenska lagar. Oaktadt utgifvaren synes hafva velat iakttaga en viss noggrannhet, finnes här i texten en mängd fel, äsven utom dem som i slutet äro anmärkta, och oberäknade enskilda bokstafsfel och öfverallt förekommande smärre afvikelser i orthographien. Så utelemnas j i L 85, 164 och 171; likaså han, I. 22; til tillägges I. 71, och en, I. 178; för sottum läses sottinu, I. 63; uthan står på två ställen för num, I. 80; III. för ni, I. 85; sädän för sæ þæn, I. 157; mun för num, I. 182, 225; III. 14. Åtskilliga af de i slutet anmärkta rättelser strida mot handskriften, såsom då wattä, I.5, rättas till wättä: Um, I. 12, till inn; Sätar, I. 83, till Sätär &c.4) Hvad i handskriften är af senare hand tillagdt, är här merendels satt i parenthes, men på några ställen utmärkt med särskild stil utan parenthes; ej sällan äro deremot sådana ord införda i texten, utan att förhållandet är på något sätt antydt, t. ex. sina, I. 13; hans, I. 15; De Eodem, I. 27: rubr.; dör fä — thre marc, I. 171. &c. 5) Ur den nyare handskriften (cod. 15) äro tillägg införda, med finare stil och med anmärkning i brädden, vid I. 49, 91 (der vid Add. D. 4 är fogadt sista stycket af Add. B. 5, samt: Thet hawer Koningen loweth &c.

tiga upgift; då jag efterfrågat dessa exemplar hafva blott två kunnat upvisas.

¹⁾ Se sid. I ofvanför.

²⁾ Jfr. sid. XXXVIII ofvanför.

³⁾ En af dessa, hvilken blifvit honom med- 5) Jfr. not. 44 sid. 164.

delad af Riksskattmästaren Sten Bielke, torde hafva varit cod. 74 eller 109 i min förtekning.

⁴⁾ Jfr. not. 56 sid. 170.

ur Vordingborgska förordningen af 12826); detta måste vara taget ur en nu okänd handskrift af de "Danska versioner" som Hadorph i företalet omnämner), 124, 133, 180 (de tre capitlen om järnbörd, Add. B. 2-4), 203 (Add. G), 207. Vid kyrkrätten är aftryckt den till Seländska kyrkrätten hörande epilog, som finnes i cod. 1, men i brädden är den rätta epilogen tryckt efter cod. 15. Efter kyrkrättens slut läses sid. 48 ett särskildt litet företal till de derefter följande stycken, hvilka utgifvaren "efter några förnämes tillrådande" aftryckt efter den nyare handskriften. Dessa äro Koningh ERIKS Lagh (V. 3), hvilken börjas på samma sida; vidare sid. 51 Arfboken, hvarmed i slutet sammanhänger I. Add. F. 5 och B. 6; sid. 67 Schaner Log (V. 7) och Um Jernbyrda Förbodh &c. (V. 2); sid. 69 Om Steffning til Konings Ting i Skonä (V. 8), samt Eriks och Margaretas fiskeristadga (V. 5). Den förutnämnda "listan" är ett glossarium i alphabetisk ordning; "förklaringen" åter följer ordningen i de särskilda här tryckta texterna. Dessa båda hjelpredor innehålla väl riktiga uttydningar af en del lättare ord och ställen, men också mycket som är oriktigt och misledande.

- 4. Bland de af E. J. de Westphalen utgifna Monumenta inedita rerum Germanicarum præcipue Cimbricarum et Megapolensium, Tom. IV, Leipzig 1745, fol., är Andreas Sunessons Latinska bearbetning af Skånelagen införd sidd. 2029-2084, med öfverskrift: Leges provinciales terræ Scaniæ a Waldemaro I. Rege Daniæ A. 1163. sancitæ e Danico Latine redditæ ab Andrea Svnonis de Knardervp F. prodevnt e codice Hvitfeldiano, accedente collatione cum Jvre Cimbrico vvlgo Jvtisch Lowbvch, cvjvs primarii fontes svnt leges Scaniæ et Seelandiæ. Såsom öfverskriften tillkännagifver är detta ett aftryck ester Hvitfelds edition; äsven hans företal är här insördt, men förtekningarne på capitlen äro förbigångna. Åtskilligt som Westphalen ansett som tryckfel i originalet, är här rättadt, såsom contemnetur till condemnetur, cap. 25; Antitiste till Antistite, cap. 30 &c. Deremot hafva tryckfel här tillkommit, t. ex. i cap 45 är på ett ställe ordet et och på ett annat per förbigånget, och homicida förvandladt till homicidia; i cap. 89 förbigås tanquam. Många stycken, hvilka Westphalen lär hafva ansett som särdeles märkvärdiga, äro här utmärkta med cursif stil (det öfriga är tryckt med antiqua, och ej med cursif såsom i Hvitfelds edition), t. ex. suo legitimo defensore viginti septimanarum, cap. 1; ut masculus duplo magis quam fæmina consequatur, cap. 4, o. s. v. Den jämförelse med Jutska lagen, som i öfverskriften omtalas, består deri, att motsvarande ställen i nämnda lag här äro i brädden citerade, t. ex. vid cap. 1 Jus Jut. L. I. c. 3. §. 1-5; vid cap. 2 Jus Jut. L. I. c. 1. §. 1. o. s. v.
- 5. I Omstændelig og tilforladelig Beskrivelse, over den i Öster-Söen liggende, under det Kongelige Danske Herredömme blomstrende navnkundige Öe-Bornholm &c. af Laur. Thurah (som ej utsatt sitt namn, men i företalet

⁶⁾ Se not. 5 sid. XXIV ofvanför.

omnämner några förut af honom utgifna skrifter), Köpenhamn 1756, 4:0, är sidd. 165-170 tryckt Skånska stadsrätten, i form af ett bref, eller egentligen med tillägg af ett post scriptum, gifvet dagen efter S. Nicolai dag (d. 7 December) 1346, hvarigenom Ärkebiskopen Peder i Lund förunnar sina kære Bymen i staden Nexo på Bornholm denna stadsrätt¹). Utgifvaren meddelar alldeles ingen underrättelse om det aftryckta dokumentets beskaffenhet, huruvida det varit sjelfva originaldiplomet eller en afskrift. Att en handskrift i diplomform ursprungligen legat till grund för detta aftryck, skulle dock kunna slutas deraf, att i början på 8 ställen med tecknen - luckor äro utmärkta, der originalet varit antingen söndrigt eller oläsligt²). Huruvida originalet verkligen varit skrifvet år 1346, är en annan fråga. Redan den omständigheten, att Ärkebiskopen skulle hafva tillsändt Nexöboarne en stadsrätt, der stadsnamnet Helsingborg i stället för Lund förekommit, gör saken mistänkt. Om man antager att utgifvaren med någon noggrannhet aftryckt sitt original och ingen anledning är dertill, att han skulle hafva velat gifva det utseende af att vara 150 år yngre — så vitnar orthographien derom, att den handskrift Thurah haft för sig, det må nu hafva varit det förmenta originaldiplomet eller en afskrift deraf, ej varit äldre än från slutet af 15:de århundradet3). Då den handskrift Thurah aftryckt, så vidt jag kunnat utröna, hvarken finnes i Geheime-Arkifvet i Köpenhamn, eller i Kongl. eller Universitets-Bibliotheket, och anledning derför var att tro att det på Thurahs tid fanns i Nexö stadsarkif, täcktes Kongl. Danska Justitie-Ministerium, på derom af mig, under mitt vistande i Köpenhamn år 1854 framställd anhållan, från Nexö infordra detta dokument, om det der funnes; men det svar erhölls, att det efterfrågade dokumentet hvarken i Nexö stadsarkif, eller i Byfogdens ämbetsarkif, eller i Bornholms Amtsarkif kunnat finnas. Då således all underrättelse om den af Thurah följda handskrift saknas, kan jag, på de grunder jag redan anfört, ej antaga annat, än att det varit en vanlig handskrift från slutet af 15:de århundradet, och att det tillägg i slutet, som skulle gifva denna afskrift utseende af ett Ärkebiskop Peders bref, tillkommit på det sätt, som jag i det föregående sid. CXXIV framställt såsom sannolikt. — Texten är ej indelad i capitel, men på 17 ställen (första början oräknad) börjas på ny rad. Såsom en egenhet i afseende på orthographien må anmärkas att ao stundom förekommer i stället för aa, såsom ao, pao, kaoster. Här finnas många fel, som dels äro uppenbara tryckfel, dels kunna tillskrifvas oriktig läsning i handskriften, t. ex. Soer for Boer; vylie, vyll for dylie, dyll; thee for ther; ced met oring move for on met ortug mon o. s. v. Capp. 55-57 forbigås här, li-

¹⁾ Jfr. not. 1 sid. 426, och sidd. CXXIII, CXXIV ofvanför.

Två sådana ställen äre af mig beteknade med stjerner, not. 35 sid. 400; not. 45 s. 401.

Bland de i detta aftryck förekommande fel, som kunna tillskrifvas oriktig läsning i handskriften, är ifforneffn d. ä. ffor neffnd, cap.

^{36.} Det här tillsatta i härleder sig tydligen från en i handskrifter af 15:de århundradet ej sällan förekommande prydnad framför f i början af orden. Det är en sådan prydnad Thorsen trott vara ett förkortningstecken för ok, Skånske Lov sid. 237.

kasom i åtskilliga handskrifter, men i stället följer det förutnämnda tillågget, som skall gifva det hela utseende af ett Ärkebiskop Peders bref. Ehuru litet förtroende detta dokument förtjenar, och ehuru den här tryckta texten i sig sjelf är utan värde, är dock detta aftryck af stadsrätten, i sammanhang med det dervid fästade tillägg, hvilket, om det hade sin riktighet, skulle bevisa att det här aftryckta originalet varit vida äldre än någon nu känd handskrift af stadsrätten, märkvärdigare, än att det hade bort af K. Rosenvinge, som dock tog det föregifna dokumentet för godt, affärdas med några rader i en not*).

6. I den Accessio jurium qvorundam Daniæ municipalium ad tomum IIdum historiæ juris Danici, som är bifogad En Dansk Lov-Historie fra Kong Harald Blaatands tid til Kong Christian den Femtes, af Peder Kofod Ancher, II. Deel, Köpenhamn 1776, 4:0, läses sidd. 222-230 Skånska stadsrätten, som i den näst efter företalet till detta bihang tryckta innehållsförtekning kallas Jus Bircicum, quod ita dicunt, seu municipale Helsingoburgense. I foretalet till Lovhistoriens andra del tillkännagifver K. Ancher att han aftryckt denna stadsrätt efter den Rantzovske codex (N:r 9 i min förtekning). Varianter äro anförda ur några andra af Ancher jämförda handskrifter. Af den indelning i capitel, som finnes i cod. 9, synes här intet spår. För öfrigt är texten temligen noggrannt tryckt. De betydligaste här förekommande fel äro att ordet han, cap. 16, förbigås, och för wene löst, cap. 25, läses här werie löst. - I det Tillæg af nogle Gamle utrykte Love, som finnes i samma bok i sammanhang med Lovhistorien, läses sidd. 517-525 den Latinska öfversättningen af Skånska kyrkrätten, aftryckt, såsom ock i företalet tillkännagifves, efter Upsala-handskriften (cod. 19 i min förtekning). Utom de af mig i noter till den af mig utgifna texten anmärkta fel i denna edition, hvilka kunna tillskrifvas oriktig läsning i handskriften⁵), finnas här åtskilliga fel som kunna anses som tryckfel, t. ex. curent för iurent, cap. 10; iuris för uiris, cap. 15; autem för aut, cap. 21. Det betydligaste felet är att cap. 18 icke allenast är förbigånget, utan säges saknas i handskriften.). En del af de fel i handskriften jag i noter till texten anmärkt, äro här utan anmärkning rättade; några ändringar äro oriktiga, t. ex. då ecclesia, cap. 8, är ändradt till ecclesiastica, och då obligatus, cap. 21, är i parenthes tillagdt efter principalis, hvilket tillägg är onödigt, enär reus i det föregående kan hänföras till de följande orden erit ad &c. Ur den Stockholmska handskriften (cod. 47) äro, ehuru ofta på ett oredigt sätt, varianter anförda. I afseende på de här förekommande fel kan vara nog att hänvisa till hvad af mig i noter till texten C blifvit anmärkt?).

7. I Samling af Danske Kirke-Love ved G. J. Thorkelin, Köpenhamn 1781, 4:0, är sidd. 3-12 tryckt Den skaanske Kirke-Ræt. Som denna bok blifvit

⁴⁾ Se Gamle Danske Love, V. sid. XVI. 6) Jfr. not. 19 sid. 387.

⁵⁾ Se not. 19 sid. 384; not. 24 s. 385; nott. 32, 7) Se not. 3 sid. 390; not. 10 s. 392. &c. 2 s. 388.

utgifven ntan något af Thorkelin författadt företal, meddelas ingen underrättelse hvarken om den handskrift som i texten blifvit följd, eller om de handskrifter, ur hvilka varianter blifvit anförda. Det är dock uppenbart, att till grund för texten blifvit lagd den af mig under N:r 3 i manuscriptförtekningen uptagne codex, och af de i noterna citerade handskrifter höra några till Arne-Magneanska samlingen i Köpenhamns Universitets-Bibliothek, och dessa igenkännas af sina nummer, med hvilka de här äro utmärkta, likasom Run. tydligen beteknar den till samma samling hörande runecodex (N:r 2 i min förtekning). De i texten förekommande fel äro obetydliga, med undantag af ordet lagfastum, som i cap. 13 utan anmärkning är infördt ur någon annan handskrift, men ej finnes i den af Thorkelin följda⁸). Sidd 22-30 innehålla den Latinska öfversättningen af samma kyrkrätt, med titel: Jus ecclesiasticum scaniæ latine versum, text och noter aftryckta efter K. Anchers nyss omtalade edition. — Att det sidd. 31-43 i denna samling tryckta så kallade Jus ecclesiasticum Scanorum inter clerum et laicos är en Dansk öfversättning af Södermannalagens Kyrkbalk, och således icke hör hit, är visadt i företalet till nämnda lag sidd. XXXVII, XXXVIII, XLVII, XLVIII.

8. Jura sacra Scanensium. Quorum Particulam Primam (Secundam &c.) Consentiente Amplissimo Philos. Ord. Lundens. Jonas Sam. Gestrich, Phil. Mag. et Jur. Docens, et Ifvar. Hilar. Schartau (&c.) publico judicio permittunt. MCCCII, MCCCIII. Lundæ, literis Berlingianis. 68 sidor i 4:0.

Denna Akademiska afhandling innehåller i sex delar Skånska kyrkrätten, aftryckt efter Hadorphs edition, ehuru ej med stor noggrannhet; det betydligaste felet är att i cap. 11 två rader äro öfverhoppade i Danska texten, ehuru ej i den här bifogade Latinska öfversättningen. Epilogen är tryckt sådan den läses hos Hadorph i brädden, hvaremot den till Seländska kyrkrätten hörande är aftryckt i de efteråt fogade anmärkningarne sidd. 59, 60. Efter kyrkrättens slut är sidd. 28 o. följ. aftryckt K. Valde mars förordning om järnbördens afskaffande, likaledes efter Hadorph. Hvarför författaren bifogat denna förordning, och om han kunnat tro att den hörde till kyrkrätten, möjligen derför att i inledningen talas om påfven, derom erhåller man ingen uplysning. Både vid kyrkrätten och Valdemars förordning är fogad en på hvarannan sida tryckt Latinsk öfversättning, hvilken är full af misförstånd och ofta alldeles meningslös. Sidd. 39 o. följ. innehålla ett slags commentarius, som är utan allt värde.

I Samlingar till Skånes historia och beskrifning af N. H. Sjöborg, 2:a häft. Lund 1802, läses sidd. 180-230 en framställning af Skånelagens stadganden i ordning efter Danska texten, ehuru äfven Andreas Sunessons arbete blifvit begagnadt. Detta är således icke någon edition af Skånelagen, hvilket bör här anmärkas. Ehuru författaren förklarar sig ej frukta för att

⁸⁾ Se not. 25 sid. 369.

hafva "mistagit sig om de gamle lagstiftares mening", är dock detta arbete ganska ytligt, och innehåller en mängd misförstånd.

- 9. I Juridisk och Ekonomisk Läsning, 5:te häft. Upsala 1814, sidd. 91-101, läses Skånska Kyrko-Lagen i Svensk öfversättning efter Hadorphs edition. Öfversättarens namn är mig obekant. Såsom prof på den insigt, hvarmed öfversättningen blifvit gjord, må anföras huruledes aldrä Scanungä öfversättes "Skåningarnes äldste"; än tho at "så att"; at ey tholä &c. "att Gudstjensten ej kan hållas, då skall hon anses vara ovigd"; bursmene med "klockaren", o. s. v. Epilogen är öfversatt in duplo; först den till Skånelagen rätteligen hörande, och sedan den som hos Hadorph finnes i texten, och om hvilken öfversättaren således synes hafva vetat att det ej var den rätta.
- 10. I Samling af gamle danske Love, udgivne med Indledninger og Anmærkninger og tildeels med Oversættelse, af J. L. A. Kolderup-Rosenvinge, Dr. og Professor i Lovkyndigheden ved Kjöbenhavns Universitet, Femte Deel, äsven med titel: Danske Gaardsretter og Stadsretter med Indledning og Anmærkninger, Köpenhamn 1827, 4:0, läses sidd. 49-63 Skånska stadsrätten, eller, som den här kallas, den Lundske Stadsret, tryckt ester samma handskrift som K. Ancher hade följt. Utgifvaren har ej hållit sig vid den i handskriften med målade begynnelsebokstäfver utmärkta indelning i 31 capitel, utan sönderstyckat texten i 65 capitel, utom 6 capitel, hvilka i slutet äro tryckta med finare stil efter cod. 40. Texten är aftryckt temligen noggrannt; bland afvikelser i orthographien förekomma oftast u i stället för v eller w, och k för c; det med förkortningstecken skrifna thet uttryckes öfverallt oriktigt med theth. Det betydligaste felet är att ordet sin ester thinff, cap. 11, är förbigånget. I noter under texten äro varianter anförda ur åtskilliga handskrifter, för hvilka i företalet sidd. XVI-XVIII redogörs. Sidd. 590-594 läsas anmärkningar, hörande till denna stadsrätt. Bland de af utgifvaren begagnade handskrifter af stadsrätten nämner han i företalet sid. XVII tre Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhöriga handskrifter: cod. reg. (d. ä. i gamla Kongl. samlingen) N:r 3164, 4:o, cod. Thott. N:r 1977, 4:o (cod. 63 i min förtekning) och cod. Suhm. N:r 558, 4:0 (nu N:r 1338, 4:0 i nya Kongl. samlingen), af hvilka dock ingen innehåller denna stadsrätt. Af N:r 1977 säger han sig hafva i anmärkningarne anfört några läsarter, beteknade med O; de sidd. 590, 592 anförda varianter ur en cod. O inträffa på cod. reg. 1119 i fol. (N:r 122 i min förtekning), hvilken han äfven säger sig hafva begagnat, och med hvilken den förutnämnda handskriften således blifvit förväxlad¹). Men då han ur de andra två nämnda handskrifterna ej anför några varianter, kan det ej utrönas hvilka handskrifter han egentligen menat.

då nu sistnämnda förhållande inträffar med N:r 1119 i afseende på stadsrätten, så har detta utan tvifvel gifvit anledning till förväxlingen.

Anf. st. sid. XVIII not. *) hänvisar han till sid. XIV, der nämnde N:r 1977 omtalas såsom innehållande gårdsrätten och i anmärkningarne citerad med bokstafven O;

11. Samling &c. (se nästföregående N:r 10) af Dr. J. L. A. Kolderup-Rosenvinge, Medlem af den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler og af Directionen for Pastoralseminariet, ord. Professor i Lovkyndigheden ved Kjöbenhavns Universitet, extraordinair Assessor i Höiesteret, Ridder af Dannebroge og Dannebrogsmand. Förste Deels förste Afdeling. Äfven med titel: Lex Scaniæ antiqua latine reddita per Andream Sunonis, archiepiscopum Lundensem. Med Indledning og Anmærkninger udgivet af &c. Köpenhamn 1846, XLVI och 156 sidor i 4:0.

I företalet till den yngre Selandslagen, hvilken utkom redan år 1821, tillkännagaf utgifvaren att Skånelagen skulle blifva den första af de öfriga gamla lagarne, som skulle utkomma, i händelse han komme att utgifva en samling af dessa lagar. Men sedan han följande året fick kännedom om den tillämnade samlingen af Sveriges gamla lagar, och att Skånelagen der komme att uptagas, beslöt han att upskjuta dess utgifvande. Det mest uppenbara skälet till detta upskof var det, att han genom den Svenska editionen kunde få underrättelse om de i Sverige förvarade handskrifters innehåll, hvarom han för öfrigt under utgifvandet af sin samling icke hade tagit eller amnade taga någon kännedom²), ehuruväl han viste att äfven i denna del en skatt förvarades i Kongl. Bibliotheket i Stockholm. Den nu ifrågavarande afdelning af första bandet blef derför det senast utgifna af samlingen, och det enda af detta band som utkommit; fortsättningen deraf, hvilken skulle hafva innehållit Skånelagens Danska text och den äldre Selandslagen, hade utgifvaren före sin år 1851 under en utrikes resa inträffade död troligen icke ens börjat taga under arbete. Sidd. III, IV innehålla utgifvarens företal; sidd. V-XVIII en inledning i tre afdelningar, om förhållandet emellan Skånelagen och Andreas Sunessons verk, om handskrifterna, och om Hvitfelds edition. I första afdelningen söker utgifvaren att vederlägga Schlegels påstående att Andreas Sunessons arbete ligger till grund för Skånelagens Danska text, och antager att Andreas Sunesson "har haft en Dansk text för sig, som i det väsendtliga har varit öfverensstämmande med den, som innehålles i våra äldsta och bästa handskrifter". I afseende på handskrifterna är här blott att anmärka att utgifvaren ej känt den i min förtekning under N:r 19 uptagne codex. Sidd. XIX-XXII är aftryckt Hvitfelds företal, och sidd. XXIII-XLV Vita Andrew Sunonis af P. E. Müller3). Sid. XLVI innehåller rättelser. Andreas Sunessons arbete, här i 145 capitel, med noter under texten, innehållande varianter ur de jämförda handskrifterna och Hvitfelds edition samt utgifvarens anmärkningar till textens uplysande, uptaga 140 sidor. Den här tryckta texten har många grofva fel, som visa att handskriften blifvit för tryckningen

²⁾ Endast med undantag af en afskrift af Roeskildes stadsrätt på Latin, hvilken jag på begäran meddelade honom efter en handskrift i Kongl. Bibliotheket i Stockholm, och en handskrift af Jutska lagen, hvilken han

händelsevis fick se under ett besök i Lund, sedan en del af denna lag redan var tryckt. Se Saml. III. sid. XIII; V. s. XXVII.

³⁾ Jfr. not. 1 sid. XIV ofvanför.

vårdslöst afskrifven och sedan lika vårdslöst eller ock alldeles icke collationerad, och att icke en gång vid korrekturläsningen originalet blifvit jämfördt; hvarigenom det på många ställen händt att i noterna blifvit såsom varianter anmärkta samma läsarter som finnas i den af utgifvaren följda handskriften, hvilken åter föregifves innehålla läsarter, som endast funnos i utgifvarens felaktiga afskrift. Så läses här natum i stället för partum och superuixisse för suprauixisse, cap. 1; in tillägges efter certum, 18: rubr.; agriculturam för culturam, 32; assensu for consensu, 37; maris for marcis, 51, o. s. v., och partum, suprauixisse &c. anföres som varianter ur andra handskrifter; vid ordet Ne i början af cap. 114 meddelas en förklaring huru, i stället för detta ur andra handskrifter lånade ord, i den i texten följda handskriften kommit att skrifvas de, då der likväl ganska tydligt står Ne. På några ställen måste ord hafva blifvit först vid tryckningen förbigångna, enär de ej blifvit anmärkta såsom tillagda i andra handskrifter; t. ex. orden: uel sex marcarum, cap. 50, och nec manus uinculis colligare, 85, hvilka här saknas. Många i handskriften förekommande fel äro här utan anmärkning rättade, t. ex. incubente, cap. 1; regenerat, 2; fuerit, 5: rubr.; gramina, 17, &c.; deremot qvarstå i texten många grofva fel, hvilka hade kunnat ur andra handskrifter rättas, såsom diffinicioni, cap. 3; tutorum, 21; suspicationis, 23, &c.; och till och med en så orimlig läsart som totis animis, hvilken upkommit genom oriktig läsning af ordet conaminis, hvilket finnes i de öfriga handskrifterna, cap. 66, har icke allenast blisvit bibehållen i texten, utan ock försvarad såsom i al Fald forstagelig. Många i handskrifterna förekommande betydligare varianter äro med tystnad förbigångna; ofta äro deremot varianter oriktigt upgifna4). Utgifvarens till textens uplysande meddelade anmärkningar äro, såsom man af hans insigt kunnat vänta, i allmänhet af verkligt värde; men här förekomma ock betydliga mistag, hvilka af mig blifvit på flera ställen anmärkta⁵). I brädden äro anteknade capitlens nummer i Hvitfelds edition, äfvensom motsvarande capitel i Skånelagens Danska text efter Gemen. Sidd. 141-148 innehålla capitlens rybriker, här i ett sammanhang å nyo aftryckta, och sidd. 149–154 likaledes å nyo en hänvisning till motsvarande capitel i Danska texten, något fullständigare än den som finnes i brädden af texten, men på flera ställen felaktig. Sista bladet innehåller två ordregister, det ena ösver Latinska ord, det andra öfver Danska hos Andreas Sunesson förekommande ord; i båda finnes vid hvart ord blott hänvisning till den sida i texten der ordet förekommer. I slutet finnes en planche innehållande fac-similer af de två äldsta handskrifterna, codd. 3 och 186).

12. I Valdemars Sællandske Lov og Absalons Sællandske Kirkelov, udgivne af det nordiske Litteratursamfund ved P. G. Thorsen, Köpenhamn 1852, 12:0,

⁴⁾ Sådana oriktiga upgifter har jag på många 5) Se not. 17 sid. 255; not. 87 s. 276; not. 10 ställen måst, till förekommande af misförs. 298; not. 5 s. 314. &c. stånd, anmärka; se not. 5 sid. 243; not. 18 6) Jfr. not. 5 sid. XLI ofvanför.

s. 247; not. 22 s. 250; not. 5 s. 252. &c.

är sidd. 67-75, på de så kallade udda kolumnerna, i bredd med Seländska kyrkrätten, som läses sidd. 66-76, aftryckt Skånska kyrkrätten, efter den i min förtekning under N:r 9 uptagna handskrift. Då utgifvaren ansett sig böra här efter den nämnda handskriften aftrycka Skånska kyrkrätten till jämförelse med den Seländska, kan det ej annat än gillas att han inskränkt sig till att med noggrannhet meddela denna text, utan att inlåta sig i någon kritisk behandling deraf.

13. Skånske Lov og Eskils skånske Kirkelov, tilligemed Andreæ Sunonis lex Scaniæ provincialis, Skånske Arvebog og det tilbageværende af Knud den 6.' og Valdemar den 2.' Lovgivning vedkommende skånske Lov, udgivet af det nordiske Litteratursamfund ved P. G. Thorsen. Köpenhamu 1853. 28 och 285 sidor i 12:0.

En Forerindring, som är daterad Kjöbenhavn, i Julen 1853, och uptager de första sidd. 1-28, innehåller hufvudsakligen underrättelser om några handskrifter af Skånelagen, och redogörelse för utgifvarens sätt att gå till väga med detta arbete. Som de öfriga Danska landskapslagarne förut blifvit af honom utgifna, slutar han detta företal med den anmärkning, att "Danmarks gamle Provindslove nu for förste Gang ere udgivne alle samlede og efter de ældste og sikreste Kilder". Sidd. 3-72 innehålla Skånske Lov, aftryckt efter runehandskriften (cod. 2 i min förtekning); der luckor i denna finnas, har cod. 4 blifvit följd. Capitlen äro här ej nummererade, utan endast utmärkta med en versalbokstaf af fetare stil; men de motsvarande capitlen i Gemens edition äro anteknade i kolumntitlarne. I noter under texten äro åtskilliga varianter meddelade ur codd. 4 och 7 samt Hadorphs edition. Sid. 73 läses tillägget om Botlöst mal (I. Add. A) i förstnämnda handskrift. Sidd. 76-89 innehålla Skånska kyrkrätten, med titel: Skånske Kirkelov givet af Eskil (og Absalon). Den är tryckt på de jämna kolumnerna efter runehandskriften, och på de udda efter cod. 3; vid den förra af dessa texter äro varianter anteknade, likasom vid Skånelagen. Sid. 91 innehåller det fragment af I. Add. C. 1. som finnes i runehandskriften. Sidd. 95-204 innehålla Andreas Sunessons arbete, med titel: Andreæ Sunonis, Archiepiscopi Lundensis, Lex Scaniæ prouincialis. Det är tryckt efter cod. 3. En del af de i handskriften förekommande skriffel äro här anmärkta och rättade; några varianter äro, ehuru utan upgift af de handskrifter der de finnas, anförda efter K. Rosenvinges edition. De i texten förekommande Danska ord, äfvensom några andra, som lära hafva förefallit utgifvaren synnerligen märkvärdiga, t. ex. orden felicis memorie rex kanutus, cap. 45, äro tryckta med spärrad stil, hvaraf kunde slutas att dessa ord äro skrifna med rödt, likasom capitlens på samma sätt utmärkta öfverskrifter, hvilket dock ej är förhållandet. Förkortningarne i handskriften äro, med undantag af det med förkortningstecken beteknade ordet et. här, likasom i de Danska texterna, utmärkta med cursif stil. Capitlens nummer efter K. Rosenvinges och Hvitfelds editioner, äfvensom motsvarande capitel i Skånelagens Danska text efter Gemen, äro med finare stil anteknade

ofvanför hvart capitels rubrik. Sidd. 207-238 innehålla Arfboken, efter cod. 9. i två alldeles från hvarandra skilda afdelningar, hvilka endast hafva gemensamt titelblad, der detta kallas Skånske Arvebog og Orbodemål. Senare stycket har öfverskriften (Orbodemål) med stora bokstäfver, och börjas, likasom i de äldre editionerna och i några yngre handskrifter, med capitlet om urbota mål; en indelning, som deremot är alldeles främmande för den här följda handskriften. Sid. 239 läses titlen: Knud den 6." og Valdemar den 2." Forordninger, forsavidt de haves eller ere bekjendte, vedkommende skanske Lov, hvarester följa K. Knuts förordning om dråp m.m. (V. 1) efter den i Geheime-Arkifvet i Köpenhamn förvarade afskrift af cod. 277); med öfverskrift: Valdemar den 2.' Forordning om Drab, I. Add. B. 5, efter cod. 4; samt Valdemar den 2.' Forordning om Jærnbyrdens Afskaffelse, efter cod 9. Sid. 249 innehåller titlen: Enkelte Stykker af Skånske Lov (I, 1-7) og Kirkelov, m. m. efter flere Handskrifter; hvarester följa: 1. de nämnda 7 första capitlen af Skånelagen, efter cod. 1; 2. de 8 första capitlen i cod. 4 (af hvilka det 8:de gör ett språng till cap. 9 i den af mig utgifna texten; se not. 5 sid. 9); 3. de 7 första capitlen efter cod. 7; 4. samma capitel efter cod. 9; 5. kyrkrätten efter cod. 8; således finnes här kyrkrätten för tredje gången i denna bok, och fjerde gången då den förut omtalade i sammanhang med Selandslagen tryckta text räknas; 6. kyrkrättens epilog efter cod. 6, samt 7. det 3:e af de mot I. Add. B. 5-7 svarande capitel i cod. 78). Sidd. 269-285 innehålla, under titel: Registre til Andreæ Sunonis Lex Scaniæ provincialis og Skånske Lov, här å nyo tryckta rubrikerna till capitlen i Andreas Sunessons verk, äfvensom rubriker till capitlen i Skånelagen efter cod. 7. - I allmänhet förtjenar den noggrannhet, hvarmed texterna här blifvit aftryckta (hvarvid dock, hvad Andreas Sunessons arbete beträffar, brist på säker kännedom af förkortningstecknens betydelse ofta röjer sig), allt beröm. Interpunktionen har utgifvaren dock ändrat, med undantag, besynnerligt nog, af Andreas Sun essons arbete, der den i handskriften förekommande interpunktion blifvit troget bibehållen⁹). Då utgifvarens egentliga ändamål med sina lageditioner tydligen varit att aftrycka de i hans tanke bästa af de till hvar lag hörande handskrifter, hvilka han, såsom Universitets-Bibliothekarie, har i sin vård, så hade det varit att önska att han hade inskränkt sig till en enkel aftryckning af de särskilda texterna (såsom han gjort med Arfboken och de flesta efteråt tillagda styckena, likasom vid det förut under N:r 12 omtalade aftryck , af kyrkrätten), och afhållit sig från en kritisk bearbetning, hvilken, af lätt

ved alene en Udgiver kan vise, at han har forstået eller i det mindste overalt bestræbt sig for nöje at forstå det, der udgives". Denna åsigt är väl alldeles oriktig, men kan dock tjena till att förklara och rättfärdiga utgifvarens förhållande i denna del.

⁷⁾ Se sid. L ofvanför.

⁸⁾ Se sid. XXIII ofvanför.

⁹⁾ Detta är så mycket märkligare, som utgifvaren på ett annat ställe (Eriks Sællandske Lov, föret. sid. 8) förklarar "det at anbringe Skilletegn" vara något "hvor-

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

insedda skäl, ej kunde blifva till verklig nytta; hvarför jag ock anser mig ej behöfva nu ingå i en redogörelse för denna del af arbetet, hvilken skulle blifva alltför vidlöftig, utan motsvarande gagn.

III. Om närvarande edition af Skånelagen.

Ehuru det redan genom den år 1823 i 6:te häftet af tidskriften *Svea* sidd. 156 o. följ. tryckta, af min forne medarbetare H. S. Collin och mig afgifna berättelse om förberedelserna till Corpus juris antiqui Sveogotorum¹) eller en samling af Sveriges äldre lagar varit allmänt kändt, att afsigten varit att i samlingen äfven uptaga Skånelagen, utan att, så vidt mig är bekant, detta blifvit i något offentligt ytrande klandradt, synes det dock, enär en eller annan torde finnas, som anser en Dansk lags uptagande i denna samling vara alldeles oförsvarligt, ej vara öfverflödigt att i korthet framställa min åsigt af detta ämne. En motsatt åsigt grundar sig på det förhållande, att Skåne, Halland och Bleking tillhörde Danmark på den tid, då de i detta band tryckta Jag torde ej behöfva försäkra att detta förhållande har lagar författades. varit mig bekant allt sedan min barndom. Men jag vet ock att Bleking är ursprungligen Svenskt; och att samma förhållande är med en del af Skåne, har jag på ett annat ställe visat vara sannolikt2). Allmänt bekant är ock att de nämnda landskapen under en del af 14:de århundradet hört till Sverige. Likasom dessa landskap af naturen äro sammanbundna med Sverige, så äro ock deras gamla lagar lika nära beslägtade med de Svenska, som flera af de Svenska landskapslagarne sins emellan, och vida närmare än Gotlandslagen, mot hvars uptagande i denna samling också kunde anmärkas att Gotland de facto fastän ej de jure lydde under Danmark största delen af den tid Gotlandslagen gällde. Samma förhållande är med språket i de Skånska lagarnes äldsta texter, hvilket, ehuru en större förvirring i de grammatikaliska formerna redan visar sig i de äldsta i behåll varande handskrifterna, än i de Svenska lagarne, dock uppenbarligen ej kan anses annorlunda än som en dialekt af samma språk; hvilket ock påtagligen visar sig deri, att jag i glossarium till detta band med lika lätthet kunnat hänvisa till de Svenska glossarierna i de förra banden, som jag förut kunnat hänvisa från ett af dessa, t. ex. Gotlandslagens, till de föregående. Men språket är i denna fråga icke afgörande. Flera Europeiska länders äldsta lagar äro författade på Latin, och höra likväl till sam-. lingen af deras lagar. Visby stadslag och sjörätt äro författade på Tyska, och någon tvekan har dock ej kunnat upstå derom, huruvida de borde upta-

I tryckta titlen står Sveogothorum, likasom i texten på flera stållen Gothländsk, Björköa Rätten, membr. en (för et) chært. &c., till hvilka fel författarne, som bodde i Stockholm och nödgades låta en i Upsala

boende person besörja korrekturläsningen, voro oskyldige.

²⁾ Om Sveriges äldsta indelning i landskap m. m. sid. 24.

gas i denna samling. Afgörande är deremot det, att de Skånska lagarnes område (med undantag af Bornholm) nu tillhör Sverige, och utgör en ganska betydlig del af detta rike. Har jag nu orätt i den åsigt, att dessa landskaps gamla lagar också böra räknas till det nuvarande Sveriges gamla lagar, så måste jag bekänna att jag i denna del, efter 36 års betänketid, är obotlig. Också har det, efter snart 200 års förlopp, så vidt jag vet, ännu aldrig blifvit klandradt att Svensken Hadorph, jämte några till hans tid ännu otryckta Svenska lagar, också utgaf Skånelagen; och likaså hafva i Svenskt diplomatarium äfven dokumenter från Skåne och de öfriga eröfrade landskapen opåtaldt blifvit uptagna. Å andra sidan kan det icke heller ogillas att de Skånska lagarne, såsom äfven hörande till det forna Danmarks gamla lagar, också uptagas i samlingar af dessa. Vetenskapen kan derpå ej annat än vinna, förutsatt att arbetet görs med besked, och af en person som är detsamma vuxen.

Då i en mängd handskrifter, utom den egentligen så kallade Skånelagen, förekomma många andra lagar, om hvilka det kunde synas mer eller mindre tvifvelaktigt huruvida de borde i sammanhang med Skånelagen utgifvas, så har första frågan, som vid detta arbete måst afgöras, varit den, hvilken grundsats i detta afseende borde följas. Att Andreas Sunessons arbete, ehuru icke varande någon egentlig lag, borde meddelas, kunde ej vara tvifvel underkastadt. Icke heller har någon tvekan kunnat upstå angående Skånska kyrkrätten, oaktadt dess stora likhet med den Seländska, eller angående Skånska stadsrätten, hvilken, såsom jag förut anmärkt³), visserligen aldrig gällt såsom lag utom Skånelagens område. Men i afseende på särskilda förordningar och smärre lagstycken, som i handskrifter förekomma i sammanhang med de Skånska lagarne, har jag antagit den grundsats, att hvad som uppenbarligen eller sannolikt endast gällt inom Skånelagens område, borde här uptagas, men hvad som varit stadgadt för Skåne gemensamt med det öfriga Danmark, ej kunde få plats i denna samling. På dessa grunder hafva de stycken här blifvit uptagna, som läsas i 5:te afdelningen af detta verk; det sista stycket har dock endast af den anledning här fått en plats, att det till en del är hämtadt ur Skånska stadsrätten. Deremot hafva Vordingborgska och Nyborgska förordningarne af 1282 ej bort här intagas, enär de ej särskildt tillhört Skåne, ehuru ett litet, förmodligen af en afskrifvare gjordt, på Skåne syftande tillägg i dessa förordningar finnes i de handskrifter, der dessa förordningar äro afskrifna i sammanhang med Skånelagen4). Icke heller har Arfboken här fått plats, af de skäl som förut sidd. CXXXI-CXLVIII blifvit utförligt framställda. De många privilegier för åtskilliga Skånska städer, hvaraf afskrifter finnas i en del yngre handskrifter af Skånelagen, har jag, oaktadt det sammanhang, hvari de stå med stadsrätten, ej kunnat här uptaga. Om en samling af de Svenska städernas gamla privilegier någon gång skulle komma att utgifvas. böra naturligtvis äfven dessa der uptagas; för det närvarande har jag härvid ej

³⁾ Se sid. CXXV ofvanför.

⁴⁾ Se not. 7 sid. XXIV ofvanför.

kunnat göra mera, än upgifva hvar sådana afskrifter förekomma i de handskrifter som jag har haft under arbete.

Jag skall nu redogöra för de särskilda afdelningarne af detta verk.

I. Skånelagen är tryckt efter cod. 1. Som capitlen i handskriften ej äro nummererade, har jag tillsatt deras nummer med Arabiska siffror. Närmast under texten finnas hänvisningar till motsvarande capitel i andra afdelningen, eller Andreas Sunessons verk, äfvensom vid capp. 84-89 till K. Knuts förordning (V. 1), hvarifrån dessa capitel äro hämtade; och derifrån är på lika sätt hänvist till Skånelagens Danska text. Både i Skånelagen och i Andreas Sunessons verk hade jag ämnat dela de längre capitlen i 🕵 i synnerhet för att kunna göra hänvisningarne emellan dessa båda texter tydligare och bestämdare; men jag fann snart att, i anseende till det olika framställningssättet i dessa texter, hänvisningarne dem emellan skulle genom capitlens indelning i 66 mera försvåras än lättas. I denna, likasom i de följande afdelningarne, hafva alla de handskrifter blifvit från början till slut collationerade, som innehålla samma text, hvarvid alla anmärkningsvärda skiljaktigheter blifvit anteknade. De rubriker, hvarmed, i en del handskrifter, capitlen blifvit försedda, och hvilka, efter skrifvarnes godtycke författade, äro i olika handskrifter ganska olika, har jag ej ansett nödigt att anföra⁵). Likasom i de förra banden af denna samling, der en större mängd af handskrifter varit att jämföra, har här den skilnad måst iakttagas, att endast ur de äldre och märkligare handskrifter, hvilka i noterna blifvit beteknade med bokstäfver, alla olikheter (med undantag af obetydliga orthographiska skiljaktigheter och uppenbara skriffel) blifvit anmärkta, hvaremot ur de öfriga, endast med den nummer, hvarunder de äro uptagna i förtekningen, beteknade yngre, och i allmänhet mer eller mindre från den gamla texten afvikande handskrifter, endast sådana olikheter kunnat anföras, som synts vara af någon vigt⁶). Dock har vid denna classification afseende blifvit gjordt ej endast på handskrifternas ålder och godhet, utan äsven på andra omständigheter. Så hasva t. ex. codd. 134, 16, 17 ej blifvit i Skånelagen med bokstäfver utmärkta, emedan den förstnämnda nära öfverensstämmer med cod. 13 (L) och de två öfriga med cod. 9 (G), så att dessa tre handskrifter merendels äro innefattade under &c. vid den handskrift (L eller G), med hvilken de närmast öfverensstämma; deremot hafva codd. 25 och 26 blifvit beteknade med bokstäfver (O och P), emedan texterna i dessa mera utmärka sig genom egna läsarter. Codd. 27 och 51 (Q och S) har jag, af de skäl som ofvanför, vid beskrifningen af dessa handskrifter⁷), blifvit anförda, äfven ansett böra särskildt utmärkas, utan att dock ur dessa

1

2

i.

Jfr. not. 2 sid. 3, och sid. XVIII ofvanför, der några rubriker äro såsom prof anförda ur cod. 4.

⁶⁾ Jfr. UplL. föret. sidd. LXXIII, LXXIV, der jag utförligare redogjort för de grundsatser, som äfven här blifvit följda. Äfven må

här, för Danska läsares räkning, som ej känna de föregående banden af detta verk, hänvisas till de i företalet till VGL sidd. LXV-LXVII framställda allmänna grundsatser.

⁷⁾ Se sidd. XLIX, LXVII.

handskrifter alla, äfven obetydligare afvikelser blifvit anmärkta, i hvilket fall de hade måst nästan alldeles afskrifvas. Meningen med det &c., som i noterna följer efter den senare af dessa handskrifter (S), är icke att den stora mängd af yngre handskrifter, för hvilka denna kan anses som representant, ord från ord öfverensstämma i de anförda afvikelserna, utan endast att flera eller färre af dessa hufvudsakligen äro af lika innehåll. Gemens under N:r 41 uptagna tryckta edition har jag äfven utmärkt med bokstaf (R), och derutur hafva, likasom ur de äldre handskrifterna, äfven obetydligare afvikelser, med undantag af uppenbara tryckfel, blifvit anförda, derför att det hufvudsakligen varit genom denna edition, sedan den utkom, som Skånelagen varit i Danmark känd. Då jag funnit de der förekommande läsarter i någon äldre handskrift. merendels codd. 23 och 24, har jag anfört en sådan auctoritet, för att sålunda visa med hvilka handskrifter den af Gemen följda varit närmast beslägtad. Hvad jag nu anfört gäller i hufvudsaken äfven om de öfriga delarne af detta verk, der en större mängd handskrifter varit att jämföra; men det är klart att då de olika texterna till en del finnas i olika handskrifter, så har handskrifternas classification ej kunnat blifva den samma i de olika afdelningarne. hvarför ock de bokstäfver, hvarmed handskrifter blifvit beteknade, i de särskilda afdelningarne måste hafva olika betydelse, såsom den näst efter detta företal följande explicatio litterarum &c. utvisar. Der en större mängd handskrifter börja nytt capitel, utan att nytt capitel börjas i texten, eller ock sammanbinda två i texten skilda capitel, har sådant blifvit anmärkt; men att anmärka hvart ställe der sådant förhållande eger rum endast i en eller annan handskrift, skulle hafva blifvit alltför vidlöftigt och till ingen ting tjenande. Den i slutet af detta verk sidd. 643 o. följ. bifogade tabell lemnar en öfversigt af förhållandet med capitelindelningen i de förnämsta handskrifterna. De ställen, der py bok börjas i de handskrifter, der Skånelagen är indelad i böcker, tillkännagifvas i noterna. De capitel, som på åtskilliga ställen tilläggas i flera eller färre handskrifter, anmärkas i noterna vid de capitel der dessa tillägg förekomma, men äro tryckta först efter Skånelagens slut sidd. 215 o. följ. under titlen Additamenta. Jag har ansett det vara ändamålsenligast att ordna dessa tillägg efter de handskrifters ålder, der de först förekomma och efter hvilka de äro tryckta, så att det tillägg, som finnes i cod. 2, meddelas i Add. A: de 7 i cod. 4 tillagda capitel läsas i Add. B, o. s. v.; de efter samma handskrift aftryckta tillägg äro åter meddelade och med siffror utmärkta i den ordning, hvari de förekomma i handskriften, såsom Add. B. 1, 2 &c. Vid alla dessa tillägg äro de handskrifter upräknade, der hvartdera förekommer.

II. Andreas Sunessons Latinska bearbetning af Skånelagen är tryckt efter cod. 3. Äfven här har jag tillsatt capitlens nummer med Arabiska siffror, emedan capitlen i handskriften ej äro nummererade¹). Jag har här

Anledningen dertill, att capitlens antal här stiger till 150, då K. Rosenvinge endast räknar 145 (se sid. CLVIII ofvanför), är

den, att jag på några ställen ansett nytt capitel i handskriften börjas, der Rosenvinge varit af annan tanke. Der capitlen

funnit mig nödsakad att afvika från min i allmänhet följda grundsats, att lemna handskrifternas interpunktion oförändrad, och jag har derför med comma, semicolon och punkt afdelat satserna så, som jag funnit sammanhanget och tydligheten fordra det; till följd hvaraf jag ock satt stor bokstaf (versal) i början af hvar period. Anledningen härtill är den, att författarens perioder ofta äro så långa och invecklade, att det äfven för den som är fullkomligt hemmastadd i ämnet och har studerat författarens framställningssätt, är ganska svårt att få reda på hans mening, då denna blifvit ytterligare fördunklad af en skrifvare, som äfven genom sin interpunktion visat huru litet han förstått af sammanhanget. Då i handskriften præpositioner, likasom ordet si, ofta sammanbindas med det nästföljande ordet, eller sammansatta ord skrifvas åtskildt2), hvilket äfven i sin mån försvårar läsningen och stundom är förvillande, såsom då indubium, inequales, inuita skrifves i stället för in dubium, in equales, in uita3), så har detta blifvit tryckt så som tydligheten fordrade. För öfrigt har handskriftens orthographi blifvit noggrannt bibehållen; men der orden blifvit genom skrifvarens okunnighet alldeles vanställda, eller andra uppenbara fel förekommit, hafva rättelser blifvit hämtade ur de jämförda handskrifterna, hvarvid i synnerhet cod. 18 varit till mycken nytta; ur Hvitfelds edition hafva inga rättelser kunnat uptagas, då man ej kan lita på att de hos honom förekommande egna läsarter funnits i någon handskrift*). De i handskrifterna förekommande förkortningar har jag här, likasom i allmänhet vid aftryckandet af Latinska texter, ej ansett nödigt att med särskild stil utmärka, enär de i Latinsk skrift brukliga förkortningsteckens betydelse är med full visshet känd, och orthographien icke heller är osäker⁵); endast på några ställen, der särskild anledning dertill förekommit, hafva förkortningar blifvit på nämnda sätt tillkännagifna⁶). På några svåra eller förut misförstådda ställen har jag ansett nödigt att i noter söka utreda textens mening. Att i allmänhet anmärka de fel, som finnas i de äldre editionerna, har naturligtvis ej kunnat komma i fråga; men då bestämdt oriktiga upgifter förekomma hos Rosenvinge eller Thorsen, har jag ej kunnat undgå att, till undanrödjande af misförstånd, upgifva verkliga förhållandet. I afseende på de i noterna anförda varianter, kan väl med skäl anmärkas, att många af dessa äro antingen likgiltiga eller sådana, som uppenbarligen härröra från skrifvares okunnighet i språket och ej gifva någon förnuftig mening, hvarför sådana skiljaktigheter ej hade bort anföras; men då de här jämförda handskrifternas antal är så ringa, och en betydlig del af de der förekommande skiljaktigheter äro af nu nämnda beskaffenhet, har jag häldre velat göra något för mycket än för litet, för att ej blottställa mig för beskyllningen att i nämnda afseende hafva alltför godtyckligt

ej äro nummererade, kan det ofta vara tvifvelaktigt huru skrifvarens mening varit.

²⁾ Se sid. XIV ofvanför.

³⁾ Jfr. not. 15 sid. 304.

⁴⁾ Ett undantag förekommer not. 12 sid. 339,

der det oumbärliga och tydligen uteglömda verbum saknas i alla handskrifter.

⁵⁾ Jfr. VGL. föret. sid. LXVI.

⁶⁾ Se not. 25 sid. 284; not. 24 s. 295; nott. 20, 29 s. 309.

förfarit. Dessutom må anmärkas att äfven uppenbara fel stundom kunna tjena till någon uplysning; t. ex. den uppenbart oriktiga läsarten repte, not. 34 sid. 322, är ett vitne för den riktiga reperte, fastän förkortningstecknet för er blifvit uteglömdt, och förklarar tillika huru den äfven (ehuru mindre uppenbart) oriktiga läsarten recte upkommit; och samma förhållande är med reptus för repertus, och det af detta fel ytterligare upkomna receptus, not. 6 sid. 344.

- III. Skånska kyrkrätten är tryckt i 3 afdelningar: A) på Danska, efter cod. 1, med undantag af epilogen, i hvilken cod. 7 är följd, af den orsak att i cod. 1 af mistag⁷) blifvit införd den till Seländska kyrkrätten hörande epilogen; texten är af mig indelad i capitel, emedan ingen sådan indelning finnes i förstnämnde codex. De två öfriga afdelningarne innehålla den Latinska öfversättningen, B) efter cod. 19, med uteslutande af de 3 i slutet tillagda capitlen af Ärkebiskopen Andreas Sunessons statuta synodalia, och C) efter cod. 47. Då jag ansett dessa båda Latinska texter förtjena meddelas, men de äro så afvikande från hvarandra, att skiljaktigheter svårligen hade kunnat i noter anföras, hafva de måst tryckas hvar för sig. Hänvisningar hafva vid alla 3 afdelningarne blifvit meddelade, för att lätta jämförelsen.
- IV. Skånska stadsrätten är tryckt efter cod. 7. Det der genom uppenbart mistag uteglömda cap. 36 är med särskild stil tryckt efter cod. 9. Några i nyare handskrifter förekommande tillägg äro här efteråt tryckta sidd. 430-434, under titlen *Additamenta*. De äro ordnade efter samma grunder som de efter sjelfva Skånelagens slut tryckta tillägg.
- V. Åtskilliga stadgar för Skåne. Om de i denna afdelning meddelade stycken märkes:
- 1. Konung Knuts förordning om dråp m. m. är tryckt efter cod. 27. Under texten meddelas hänvisning till de på denna förordning grundade capitel i Skånelagen och Andreas Sunessons arbete. En Dansk öfversättning af denna förordning i cod. 50 har jag ej ansett förtjena tryckas⁸).
- 2. Konung Valdemar II:s förordning om järnbördens afskaffande är tryckt på Danska efter cod. 9; den Latinska texten är tryckt efter cod. 19, derför att den i den något äldre cod. 18 är defekt.
- 3. Konung Eriks förordning för Skåne af år 1284 är tryckt efter cod. 7.
- 4. Konung Eriks bref till inbyggarne i Bara härad är tryckt på Latin efter cod. 9. Alla handskrifterna af den Latinska texten har jag beteknat med bokstäfver. Den Danska öfversättning af detta bref, som finnes i fem handskrifter, har jag på några ställen funnit anledning att anföra.
- 5. Konung Eriks och Drottning Margaretas fiskeristadga är tryckt A) på Danska efter cod. 14. Alla egentligen hit hörande handskrifter har jag

⁷⁾ Jfr. not. 4 sid. CXVI ofvanför.

⁸⁾ Jfr. sid. LXV ofvanför.

beteknat med bokstäfver. Ur de handskrifter, der denna stadga förekommer tillökt med nyare tillsatser (cod. 63 &c.), har jag anfört åtskilligt, som jag funnit tjena till uplysning. B) Den Tyska texten är tryckt efter cod. 21, den enda der jag funnit densamma.

- 6. Artiklarne, som skulle kungöras på höstmarknaden i Malmö, äro tryckta efter cod. 6. Alla de handskrifter, der denna stadga förekommer, äro beteknade med bokstäfver. De i två handskrifter (codd. 119 och 123) tillagda capitel äro i noterna aftryckta på de ställen, der dessa tillägg förekomma.
- 7. Schanerlog är tryckt efter cod. 15. Äfven här äro alla handskrifterna beteknade med bokstäfver.
- 8. Stycket om stämning till Konungs ting i Skåne är äfven tryckt efter cod. 15. Af de många handskrifter, der detta stycke förekommer, äro 8 beteknade med bokstäfver. Ur de öfriga har jag endast på några ställen fulktit skäl att anföra varianter.
- 9. Stycket Ræt i skanæ, hvilket endast finnes i två handskrifter, är tryckt efter cod. 36.

I Glossarium till de Danska texterna har jag, i anseende till språkets nära likhet med det, som finnes i de förut utgifna Svenska lagarne, kunnat med lika lätthet hänvisa till glossarierna i de 7 första banden, som jag i dessa kunnat hänvisa från det ena till det andra; och jag har derför äfven här med stjernor i slutet af orden hänvisat till det glossarium, der hvart ord senast varit uptaget⁹). En del nyare, endast i yngre handskrifter förekommande ord hafva blifvit satta i parenthes, t. ex. aal vreffe, aarsage &c. I anseende till den olika orthographien i de här aftryckta texter, och den vacklande orthographi som förekommer i hvar handskrift för sig, har det ej varit möjligt att i glossarium iakttaga den likformighet i afseende på orthographien som jag hade önskat; dock har i de ur cod. 1 anförda ord æ öfverallt blifvit brukadt i slutet af verbernas infinitivus, t. ex. af hoggæ, af hændæ, aflæ, fastän i handskriften sådana ord stundom slutas på a; likaså har b blifvit brukadt, äfven då i handskriften i dess ställe förekommer th. De ord, som endast finnas i de yngre handskrifterna, der th alltid brukas i stället för p, hafva, i afseende på den alphabetiska ordningen, fått den plats de skulle hafva haft om de hade varit skrifna med p, t. ex. frithköp, hethen &c., och det samma gäller om de ord, som börjas med th, t.ex. theliker, thingbenk &c. — Det torde knappt behöfva anmärkas att, då i det Danska glossarium III. citeras utan tillägg af B eller C, alltid första afdelningen (A) eller Danska texten menas; och samma förhållande är då V. 5 anförs. Att i de många i glossarium förekommande citationerna af dessa stycken öfverallt insätta A, har jag ansett vara alldeles öfverflödigt. Angående några här förekommande djurnamn (brudsill, görlæ,

⁹⁾ Jfr. SML. föret. sid. LI.

kval, skalbathe) har Herr Professorn och Kommendören S. Nilsson benäget meddelat mig uplysningar, för hvilka jag begagnar detta tillfälle att offentligen förklara min tacksamhet. - Att jag vid de här tryckta texter icke, såsom i 7:de och 8:de banden, bifogat ny Svensk öfversättning, har sin tydliga grund deri, att de Skånska lagarne, då det här meddelade glossarium begagnas, icke äro svårare att förstå än de i de 6 första banden af detta verk tryckta Svenska lagarne. Visserligen finnes i åtskilliga ämnen en dunkelhet, som ej kunnat fullkomligen afhjelpas genom ett glossarium, men ännu mindre hade detta kunnat ske genom en öfversättning. Dessutom bör man betänka att ett dugligt glossarium måste i väsendtlig mån lätta studium af de gamla texterna, men att meningen dermed omöjligen kan vara att göra all vidare vetenskaplig behandling af desamma till uplysande af dunklare ställen öfverflödig.

I afseende på Glossarium till de Latinska texterna vill jag blott anmärka att sådana ord, som endast genom någon orthographisk egenhet skilja sig från det vanliga bruket, men äro lätt igenkännliga, t. ex. habundantia, nichil, här ej äro uptagna; deremot om sådana ord för en vid medeltidens skrifsätt mindre van läsare synts kunna föranleda otydlighet eller misförstånd, t. ex. fraux, honus, hora, ordeum, har jag ansett dem böra uptagas.

I den första af de efteråt bifogade tabellerna, sidd. 643 o. följ., har jag meddelat en öfversigt af Skånelagens indelning i capitel (och till en del i böcker) i de förnämsta handskrifterna. Som här äfven är uptagen Gemens edition (under bokstafven R), så är det lätt att med tillhjelp af denna tabell i den af mig utgifna texten igenfinna de i äldre arbeten efter nämnda edition citerade ställen af Skånelagen 10). Hvad Hadorphs edition beträffar, finnes der, såsom jag förut anmärkt, ingen egen nummerering; den af Hadorph i inre brädden anteknade nummereringen i cod. 15 igenfinnes i tabellen under bokstafven N. Codd. N och P äro, med undantag af en särskildt anmärkt skiljaktighet¹¹), i afseende på capitelindelningen alldeles öfverensstämmande, hvarför de kunnat, till besparing af rum, sammanslås i en kolumn. Med tillhjelp

¹⁰⁾ Här må erinras om den tabell, som i första bandet af denna samling sidd. 583 o. följ. visar hvar alla ställen i Stjernhjelms edition af VGL. aro att finna i den nya editionen. Denna tydliga hjelpreda kunde ej hindra en Dansk författare, C. F. Normann, att i diss. de jure repræsentationis, Köpenhamn 1828, sid. 47, framkomma med den upgift om ett af honom anfördt ställe i Stjernhjelms edition af nämnda lag, ArfB. 1: 2, 3, att "hoc legis membrum tam singulare in codice, quem Collin et Schlyter secuti sunt, deest", af hvilket ytrande man skulle kunna sluta att den af Stjern- 11) Se not. 6 sid. 646.

hjelm följda handskrift, och kanske till och med hans edition, varit for VGL:s nya utgifvare obekant. Man hade kunnat med skäl fordra att författaren gjort sig så väl bekant med den nya editionen, att han ej hade kunnat göra sig skyldig till ett så groft mistag, äfven om den nämnda tabellen ej hade funnits; men oförsvarligt är det att tabellens tillvaro varit för honom alldeles fördold, enär man ej kan antaga att han ej förstått att begagna den. Jfr. Larsens recension af nämnda afhandling i Maanedsskrift for Litteratur, III. sidd. 315, 316.

af den andra tabellen, sid. 649, igenfinnas i denna edition de efter Hvitfelds edition citerade ställen af Andreas Sunessons arbete. Hvad den af K. Rosenvinge antagna och af Thorsen följda indelning af capitel i nämnda arbete beträffar, har jag ansett denna indelning så mycket mindre fordra en särskild hänvisning, som den ända till cap. 115 öfverensstämmer med den af mig antagna, och bemälte utgifvare vid hvart capitel anteknat motsvarande capitel i Hvitfelds edition.

Jag måste begagna tillfället att här meddela åtskilliga till fjerde, sjunde och åttonde banden af denna samling hörande uplysningar, hvilka ej lämpligen kunna få plats bland de i slutet bifogade *Addenda et emendanda*.

I företalet till fjerde bandet sidd. XXI, XXII är under N:r 13 uptagen en dåvarande Kongl. Bibliotheket i Paris tillhörig pergamentscodex af K. Magnus Erikssons Landslag med Kyrkbalk af Södermannalagen, om hvilken handskrift jag hade erhållit underrättelse af numera Professorn i Lund Herr C. J. Tornberg, som äfven hade benäget meddelat mig en afskrift af nämnda Kyrkbalk, äfvensom af det ovanliga tillägg som läses i samma handskrift och är aftryckt i Add. 12. Då jag under mitt vistande i Paris år 1850 anhöll att få se alla i det på den tiden så kallade Nationalbibliotheket derstädes förvarade handskrifter af Svenska lagar, blef mig visad en handskrift af Stadslagen, med försäkran att det var den enda handskrift af någon Svensk lag som der fanns; och med denna försäkran måste jag låta mig nöja, enär jag ej kunde få se någon katalog öfver handskrifterna. Då nu äfven denna handskrift innehöll SML:s Kyrkbalk tillika med det ovanliga tillägget, kunde jag, som ej hade med mig någon antekning angående den förutnämnda handskriften, och icke heller med säkerhet erinrade mig att den innehöll Magnus Erikssons Landslag, icke tvifla derpå, att den handskrift jag nu såg för mig var den samma, om hvilken jag förut hade erhållit kunskap. Som jag likväl tyckte mig i tillägget finna någon olikhet med det 12 år förut vid SML. tryckta, så vidt jag kunde erinra mig detta, gjorde jag en noggrann afskrift af tillägget, hvilket efter denna handskrift är tryckt i Addenda vid GotlL. sidd. 380, 381; äfvensom jag angående handskriftens beskaffenhet gjorde de antekningar, som jag på samma ställe meddelat; men vid Kyrkbalken hade jag ej anledning att fästa vidare upmärksamhet. Först efter återkomsten till Lund gjorde jag den oväntade uptäckt, att den handskrift jag i Paris hade sett (sign. N:r 7830), var en helt annan codex än den, hvarom jag förut hade erhållit kunskap (N:r 10503); hvaraf således följde att Kyrkbalken i N:r 7830 ej hade blifvit jämförd med den af mig utgifna texten. Då jag år 1855 åter kom till Paris, blef mitt första göromál att besöka det då och ännu så kallade Kejserliga Bibliotheket, der inrättningen i manuscriptafdelningen fanns helt annorlunda och, som det tycktes, vida ordentligare än fem år förut. Katalogen öfver hand-

skrifterna, sådan den då fanns, hade sin plats i läsesalen, och det medgafs mig, på begäran, att genomgå densamma. Af katalogen, som bestod af 14 band i folio, genomsåg jag alla de delar, der rimligen kunde finaas något rörande Sveriges lagar. Här fanns i 2:a bandet, som innehöll Jurisprudence civile et criminelle, den förutnämnda N:r 7830, och i det 13:de, innefattande Histoire. Allemagne &c., N:r 10503. Flera än dessa två voro ej uptagna i katalogerna, sådana de då befunnos; och längre kunde jag derför ej komma. Hvad nu först beträffar N:r 10503, får jag till den i företalet till SML. tryckta beskrifningen göra detta tillägg: SML:s KyrkB. börjas, med förtekning på flockarne, på andra sidan af fol. 89, och slutas fol. 98, der tillägget börjas, men de 5 sista raderna (eller de 3 sista i min edition, sid. 195), från och med orden pæninga agha &c., följa fol. 99. KyrkB. är delad i 31 flockar med omväxlande blå eller röda begynnelsebokstäfver. Både KyrkB. och tillägget blefvo af mig collationerade, hvarvid några få obetydliga fel uptäcktes, af hvilka endast må anmärkas, att i KyrkB. 1 ordet a (not. 21) i denna handskrift (här kallad N) är egenhändigt tillagdt öfver raden; i fl. 14 är ordet wærth (not. 20) tillagdt i brädden; i tillägget sid. 195 bör i stället för kirkio mærianda (rad. 8) läsas kirkionæriandom; ordet ey (rad. 14) är egenhändigt tillagdt i brädden, och efter gamble (rad. 18) är lak (misskrifvet för lagh) tillagdt men öfverstruket med ett rödt streck. I företalet till nästa band kommer denna handskrift att ytterligare omtalas. - Beträffande den andra handskriften N:r 7830 får jag, såsom tillägg till den i Addenda vid GotlL. meddelade beskrifningen, anmärka: boken har 85 pergamentsblad, och i slutet många rena pappersblad. Stadslagen slutas fol. 76, och på samma blad börjas SML:s KyrkB., som saknar rubrik, med förtekning på flockarne; fol. 84 slutas KyrkB., och tillägget börjas på samma blad, men fortsättningen från och med ordet (kir)kiouærianda följer fol. 85. KyrkB. är delad i 32 (enligt en af senare hand i brädden med Romerska siffror gjord oriktig nummerering 31) flockar, hvilka börjas på ny rad med omväxlande blå eller röda begynnelsebokstäsver, men sakna rubri-Texten öfverensstämmer oftast med cod. 0 (Stockh. B 44), och innehål-. ler inga andra anmärkningsvärda olikheter med den tryckta texten, än de som ur nyssnämnda och andra handskrifter blifvit i noterna anförda, om man undantager att här i fl. 11 för eynest läses at enast (jfr. not. 69), och för fölghiæ (efter not. 7) föra; i fl. 15 efter giwin (not. 10) tillägges andro sak; i fl. 18 för flere (efter not. 1) läses mange; i fl. 19 efter bonde tillägges ælla lekman; för til andra manna läses mot androm mannom, för skilu (efter not. 52 och i slutet) skilnadh; samt i fl. 21 utelemnas vp (efter not. 23).

Vid företalet till sjunde bandet sid. XVIII tillägges att afskrifter af de två förordningarne angående Gotland af 1492 och 1537, båda gjorda, troligen på föranstaltande af K. Ancher, af samma hand som vid den förstnämnda i brädden anteknat att den är tagen af C81 i Stockholms Antiqvitetsarkif (nu med samma signatur i Kongl. Bibliotheket i Stockholm), finnas i samma convolut, sign. N:r 561 i 4:0 af Kallska samlingen i Kongl. Bibliotheket i Köpen-

hamn, som omtalas under N:r 135 i min förtekning på de till Skånelagen hörande handskrifter¹). Båda förordningarne äro afskrifna efter nämnda handskrift, och afskrifterna skilja sig endast genom de der förekommande fel från originalerna.

Vid företalen till åttonde bandet får jag meddela följande anmärkningar och tillägg:

Angående det sid. XII not. 54 omnämnda Gotländska sigillet kan jag nu uplysa att jag under ett kort vistande i Lübeck år 1855 väl ej kunde få se sjelfva det vid 1280 års bref hängda vaxsigillet, emedan brefvet förvarades i den så kallade Trese (trésor, thesaurus), d. ä. geheimearkifvet i Mariakyrkan, hvilket då, i anseende till vederbörandes frånvaro, ej var tillgängligt; men jag fick se ett gipsaftryck deraf, som innehöll omskriften: Gutbnsbs signo kristus signata in agno. Aftrycket visade att emellan a och a i ordet signata ett litet stycke fattas i kanten af vaxsigillet, hvarigenom en del af bokstafven t gått förlorad, äfvensom troligen ett förkortningstecken för u; men att äfven n skulle hafva varit förkortadt (så att det skulle läsas signantur), dertill är ingen anledning, då meningen tydligen är att Christus beteknas med lammet. I det hela blir dock omskriften meningslös.

Det sid. XLI not. 30 omnämnda tal är tryckt i Geschied- en regtskundige verhandelingen van A. C. Holtius, Utrecht 1851, under titel: Over Wisby en het Wisbysche Zeeregt. Det af mig åsyftade stället i talet läses sid. 226, der författaren anmärker att Krantzius i sitt verk Saxonia några gånger citerar Vandalia; då nu en i Saxonia såsom ännu lefvande omtalad man, Ruprecht van de Palts, dog år 1504, måste skriften Vandalia vara författad före denna tid, och således förr än Gemens edition af Visby sjörätt hade utkommit. Men om det ock kan anses vara sålunda bevisadt, att nämnda verk är författadt före år 1505, är det dock ej bevisadt att författaren, som dog år 1517, då boken ännu ej var tryckt, ej under tiden hade gjort några ändringar eller tillägg i sin handskrift, och således ej kunnat, sedan Visby sjörätt blifvit tryckt, tillägga de få ord som derpå hafva afseende. I allt fall synes detta, såsom jag på anf. st. anmärkt, vara af föga vigt.

Af den sid. LXXII omnämnda edition 't Boeck der Zee-rechten, Harlingen 1646, skall ett exemplar finnas i stadsbibliotheket i Danzig, enligt upgift i den med namnet Goldschmidt underteknade recension af min edition af Visby stadslag och sjörätt, som läses i Kritische Zeitschrift für die gesammte Rechtswissenschaft, tredje bandet, Heidelberg 1856. Nämnda upgift förekommer sid. 39, der det äfven säges att ett exemplar af samma bok tryckt i Amsterdam 1698, 4:0, men med årtalet 1697 på titelbladet till Visby sjörätt, finnes i samma bibliothek. Sannolikt är detta samma edition af Visby sjörätt som den af mig i företalet sid. LXXIII under N:r 18 omnämnda, fastän den allmänna

¹⁾ Se sidd. XCIX, C ofvanför.

titlen Zee-rechten &c. der har årtalet 1699; likasom samma 1697 års edition af Visby sjörätt finnes i ett Kongl. Bibliotheket i Dresden tillhörigt exemplar, der på det allmänna titelbladet läses t'Amsterdam 1700.

Angående den sid. LXXVI not. 6 omtalade Hansestädernas fogdar medgifna domsrätt, jfr. K. Anchers jurid. Skrifter, I. sidd. 804 o. följ., samt Konung Christoffers bref för Lübecks borgare af 1328, m. fl. i Svenskt Diplomat. IV. sidd. 84, 603, 608, 715, 716; V. s. 53, 119.

Af den sidd. LXXIX, LXXX omtalade edition af Visby sjörätt, tryckt i Lübeck hos Balhorn 1596, finnes, enligt Goldschmidts upgift (anf. st. sid. 41) i Danzigs stadsbibliothek en Högtysk öfversättning i handskrift, hvilken bekräftar det nämnda årtalets riktighet. Texten skall öfverensstämma med de öfriga Lübeckska editionerna, "dock hafva många misförstånd insmugit sig". Då Goldschmidt säger att jag synes betvilla denna editions "exsistens", så har i denna upgift ett misförstånd insmugit sig. Jag har blott anmärkt att årtalet endast är kändt af Richeys katalog, enär det blad som innehöll årtalet fattades i det enda exemplar, hvarom man har någon kunskap. Menas åter med "exsistens" att något exemplar nu finnes i behåll, så är denna fråga ej mera afgjord derigenom, att en (förmodligen år 1602 gjord) öfversättning efter denna edition i handskrift finnes i Danzig, än derigenom att utgifvarne af Nye Danske Magazin ännu år 1794 hade för sig ett exemplar af sjelfva den tryckta boken.

Sid. LXXXII är att, till de i det föregående (sidd. LXXIV o. följ.) upräknade handskrifter och editioner af den från Holländska öfversättningen åter på Plattyska öfversatta texten af Visby sjörätt, tillägga två Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhöriga pappershandskrifter i 4:0 af Thottska samlingen, den ena sign. N:r 2060, och den andra N:r 2059. Dessa två handskrifter, hvilka jag först uptäckt då jag för Skånelagens skull å nyo genomgått manuscriptkatalogerna i nämnda bibliothek, hade förut undgått min upmärksamhet af den anledning, att de i Thottska katalogen ej äro uptagna under titlen Ad jus terrarum Danicurum, utan under titlen Slesvico-Holsatica. Den förstnämnda handskriften N:r 2060 innehåller enligt titelbladet Der Löblichen Stad Husum Gerichtsordnung Wickbild mit dessen limitirung und Begnädigung mit dem alten Seerecht von Wiszbuy wie auch Policey-ordnung. Visby sjörätt har särskildt titelblad: Dat hogeste und oldeste Water-Recht, van Wisby, men derester ingen öfverskrift, utan börjar genast med De erste Belevinge. Hertig Adolfs stadfästelse på Högtyska, äfven här utan datum, följer efteråt, dock slutet närmast texten. Boken är skrifven i 17:de århundradet. De här förekommande afvikelser från den af mig utgifna texten (sidd. 297 o. följ.) öfverensstämma ej sällan med den der jämförda Husumska handskriften G och tryckta texten H, men ifrågavarande handskrift är i allmänhet mera felaktig än nämnda texter, hvilket, så väl som andra skiljaktigheter, visar att denna handskrift ej ligger till grund för editionen i Corpus Statutorum Slesvicen-

sium. Det må anmärkas att här i cap. 25 förbigås orden: Lyllebas — me vor by is, samt att både denna och den andra nu omtalade handskriften, likasom alla andra mig bekanta hit hörande texter, i cap. 60 hafva dar och icke hyr (ifr. not. 22 sid. 343). Den andra handskriften N:r 2059, hvilken ej är äldre än från 18:de århundradet, har i början Hertig Adolfs stadfästelse på Plattyska, med öfverskrift: Begnadigung des Wichbildes Husum mit dem oldem see-recht van Wisbüe. Texten af Visby sjörätt, som har öfverskriften Hier beginnet &c., är väl i uttrycken ofta afvikande från texterna af samma slag i G och H samt i den nyss omtalade N:r 2060; dock förekomma inga skiljaktigheter som förtjena att här anmärkas, med undantag af ordet priemgeld för wyngelt, cap. 5. Här förbigås capp. 41, 43, 57 och 70 (såsom utgifvaren af Corp. stat. Slesv. anmärker att förhållandet är i några handskrifter), så att capitlens antal här endast är 68. Efteråt följer slutet af stadfästelsen, der det oriktiga årtalet MDCXIV är tillagdt.

Den sid. LXXXIX omtalade, i Hamburgs Arkifbibliothek förvarade handskriften från slutet af 16:de århundradet har jag år 1855 i Hamburg granskat. Här börjas sid. 736 Den höyeste Watter-Rætth och sid. 756 Den Forordning och Schick &c. Hvad jag på anf. st. ytrat om denna handskrift, har jag funnit öfverensstämma med förhållandet. Allt hvad i noterna till den Danska öfversättningen af Visby sjörätt är anfördt ur cod. H, sidd. 370 o. följ., igenfinnes äfven här, med undantag af några få obetydliga, ej anmärkningsvärda skiljaktigheter.

Sid. XCI tillägges till förtekningen på handskrifter af de Danska öfversättningarne sidd. LXXXII o. följ. en Kongl. Bibliotheket i Köpenhamn tillhörig papperscodex i fol., sign. N:r 8 i Uldalska samlingen2). Denna samling, och derför äfven ifrågavarande handskrift, har varit mig obekant till dess jag under arbetet med Skånelagen erhållit tillstånd att anställa undersökningar i sjelfva manuscriptrummen, dit annars främmande personer ej hafva tillträde. Handskriften har 26 blad, hvilka hafva hört till samme codex som N:r 86 och 87 i min förtekning öfver de till Skånelagen hörande handskrifter3), och der hafva varit foll. 266-291. Detta fragment liknar till stil, format och äfven band alldeles de två förut omtalade. I början läses här K. Eriks af Pommern gårdsrätt af 1403. Fol. 6 börjas Visby sjörätt med öfverskrift: Her begyndis then hove Vatter Rett aff wesby. Den har 72 capitel, motsvarande capitlen i Holländska texten; således svara capp. 1-64 mot samma capitel i den tryckta Danska texten B (sidd. 371 o. följ.), eller cod. C; capp. 65-70 äro de 6 Amsterdamska artiklarne IV. B. App., här, likasom i flera andra handskrifter*), utan särskild öfverskrift sammanhängande med det föregående; cap. 71 är 65 i tryckta texten (eller cod. C) och cap. 72 är 72 i Holländska texten.

²⁾ Denna samling har ett slags märkvärdig- 3) Jfr. sid. LXXXII ofvanför. het derigenom, att den tillhört den olyck-liga Drottning Carolina Mathildas bekante Advokat Peder Uldal († 1798).

Således finnes här alldeles det samma som i cod. F af Danska öfversättningen, fastän ordningen der är olika⁵). Amsterdamska afdelningen (capp. 37 o. följ.) har lika öfverskrift som i cod. C. De i texten förekommande olikheter med den tryckta texten B, hvilka förtjena att här anmärkas, är besthemmeth för beskedenn, cap. 10; Stolbrödre för stalbrödhere, 14, 26, 28, 30; amsterledam för andhersteds, 16, 52; eller aff amsterledam tillägges efter slwße, 20; forsömmett för fforkommett och wrdt för vrede, 23; Marck fran marck för merche fraa merche, 37; vmlandene för windlandenn, 60; Saa att pending her wdj bliffuer anden pendingis broder tillägges i slutet af App. 2 (här cap. 66).

Den sid. XCV omnämnda boken, hvars fullständiga titel är: Dat Water Recht, Vnde Schypp Ordeninge. Wo sick de holden schölen, So beyde der Ost unde West See, gebruken: Men Schyppern, Kopluden, Dandelern unde Bosslüden, tho nutte unde molgeuallen, yn den Druck gegeuen, har jag sett i Kongl. Bibliotheket i Dresden år 1855. Den innehåller icke Visby sjörätt, utan Flamska och Amsterdamska sjörätterna på Plattyska.

Jag måste återkomma till den förut (sid. CLXXII) i förbigående omnämnda recensionen i Kritische Zeitschrift. Recensentens ytranden om mitt arbete i det hela äro så fördelaktiga (såsom då han sid. 37 förklarar att editionen af Visby sjörätt "reiht sich den trefflichsten Textesarbeiten unserer Zeit an"), att jag lätt kan trösta mig öfver hvad han haft att påminna beträffande någrå speciela frågor; men jag måste dock för sakens skull, till undanrödjande af misförstånd, i korthet besvara hans anmärkningar. Då rec. sid. 33 påstår att iag så väl som Pardessus i en punkt misförstår meningen af Hertigen af Sachsen Henriks privilegier för Gotländingarne af 1163, och sid. 34 att jag utan grund tager "Anstoss" deri, att nämnda privilegier ej tala om den i det gamla företalet till Visby stadslag omnämnda rättigheten till hafsstrandens begagnande, så är att märka i afseende på den första frågan, att hvad jag anfört angående innehållet af Hertig Henriks bref alldeles icke står i strid med den i rec:s tanke "riktiga åsigt" af saken som han framställer; och hvad han säger om min "anstöt" är uppenbarligen "utan grund", enär det skulle träffa Lagerbring och ej mig, som tvärtom vederlagt hvad Lagerbring i nämnda afseende anfört (se VStL. föret. sid. III not. 8). Att således båda dessa anmärkningar grunda sig på misförstånd, derom kan hvar och en öfvertyga sig, som har tillräcklig kännedom af Svenska språket. Sid. 49 vill rec. försvara den meningen, att Gemen i sin upgift i slutet af hans edition af Visby sjörätt "entweder einen groben Irrthum begangen, oder, was wahrscheinlicher ist, einen groben, nur gar zu sehr gelungenen Betrug bezweckt". I denna fråga, der man ej kan komma längre än till en viss grad af sannolikhet, har jag medgifvit att "möjligheten af det förhållande Pardessus antager" och Goldschmidt ännu vill försvara, "ej kan bestämdt förnekas"; men jag vågar tro att sannolikheten af ett annat förhållande är af mig i fö-

⁵⁾ Se Tabellen sidd. 577, 578; föret. s. LXXXVI.

retalet till Visby sjörätt sidd. XXXIX-XLIII så tydligen ådagalagd, att den nu fortsatta beskyllningen mot Gemen är temligen obefogad. Sid. 39 ytras den önskan, att jag hade meddelat en fullständig jämförelse af alla Holländska editionerna af Visby sjörätt. Då jag anmärkt alla olikheter i de äldre editionerna till och med 1626 års samt den i Amsterdams handvesten af 1639, och med editionerna af 1613 och 1626 öfverensstämma alla nyare editioner. med undantag af sådana smärre fel eller skiljaktigheter "som genom utgifvares vårdslöshet eller godtycke der kunna hafva inkommit" (föret. sid. CVI), så begriper jag icke hvartill en fullständighet, som bestode i upräknande af dylika skiljaktigheter, och genom hvilken en utgifvare endast kunde göra sig löilig, skulle hafva tjenat. Likaledes menar rec. sid. 42 att "editionens värde säkerligen skulle hafva vunnit" genom meddelande äfven af de tre Svenska öfversättningarne från 16:de århundradet. Då jag med skäl kan anses känna beskaffenheten af dessa öfversättningar bättre än rec., som känner dem allsicke, bör jag ock kunna fordra att blifva trodd då jag försäkrar att arbetet genom deras meddelande icke skulle hafva vunnit det aldraringaste, utom i vidlöftighet, så framt deri skulle ligga någon vinst. Då Biskop Michaël Agricolas öfversättning kunde anses vara den bästa af dessa, har jag sidd. XCIII, XCIV derur anfört några prof, hvilka äro tillräckligen uplysande i denna fråga. På samma sida påstår rec. att jag har förbisett att handskrifterna af de Danska öfversättningarne tillhöra "sehr verschiedenen Textklassen", och att endast derför deras noggranna jämförande syntes ogörligt. Huru jag skulle kunna hafva förbisett att ifrågavarande handskrifter tillhöra särskilda textklasser, är så mycket obegripligare, som denna omständighet endast genom de af mig¹) meddelade underrättelser är rec. bekant, enär han icke sett någon enda af dessa handskrifter. Just derför att de, såsom jag tillkännagifvit, innehålla fyra särskilda Danska öfversättningar, och således måste höra till "särskilda textklasser", hafva alla der förekommande äfven obetydliga skiljaktigheter ej kunnat tillkännagifvas på annat sätt, än att fyra särskilda texter hade måst tryckas, hvilket, såsom jag ock anmärkt2), "hade skolat leda till en stor och gagnlös vidlöftighet". Sid. 43 påstås att den Danzigska handskrift, som jag beskrifvit i företalet sidd. XLIX-LI, LIV, LV, och antagit vara från början af 15:de århundradet, bör "sättas i början, senast i medlet af det 14:de". Beviset är att "referenten sjelf derom har öfvertygat sig". Emot detta i rec:s tanke afgörande bevis har jag ej att sätta annat än det, att jag "sjelf" har öfvertygat mig derom att handskriften ej är äldre än jag upgifvit3). Sid. 51

2) Föret. sid. CVI.

we Bijdragen voor regtsgeleerdheid en wetgeving, III. s. 7); men Holtius har sedan, i en recension af min edition af Visby sjörätt, i afseende på mina ytranden om handskrifters ålder förklarat att han "gärna litar på omdömet af en man, som har tillbragt sin lefnad, till en god del, bland handskrifter af detta slag, och hvilken dessutom

¹⁾ Föret. sidd. XXIX, LXXXII o. följ.

³⁾ Rec:s "sjelf" har tydligen afseende derpå, att Herr Professor A. C. Holtius i Utrecht hade anfört en annan mans ytrande angående denna handskrift, enligt hvilket den skulle vara från andra hälften af 13:de, senast från början af 14:de århundradet (Nieu-

anser rec. mig hafva misförstått ett ställe i Visby sjörätt, I. 404). Saken är den, att stället är corrupt och ger ingen mening. Jag har derför ansett mig böra här följa den lydelse stället erhållit i den äldsta editionen af Holländska öfversättningen (II. 37), och hvilken igenfinnes i den från Holländskan åter på Plattyska öfversatta texten (III. 37); och om någon oriktighet i denna min öfversättning kan ej blifva fråga; men rec. har deremot hållit sig närmare den ursprungliga Holländska texten (V. D. 1), hvilken blifvit icke allenast i de nämnda öfversättningarne öfvergifven, utan ock redan i handskrifter af den ursprungliga Holländska texten ändrad⁵). Här är således icke fråga om något misförstånd, utan derom, hvilken text man här borde följa. Rec. tror att jag förbisett en af Pardessus i en anmärkning⁶) meddelad öfversättning af detta ställe; men det är ogrundadt; jag har här, likasom på många andra ställen, lemnat Pardessus's fria öfversättningar, som alldeles sväfva ut från textens verkliga lydelse, utan afseende. Sid. 53 vill rec. försvara den af Verwer föreslagna tolkning af ordet laten (eller loten) i Visby sjörätt I. 41. att dermed skulle menas att göra amiralskap. Jag har antagit som sannolikt, ehuru ej som säkert, att här är fråga om att (i ett fall då skeppet är i nöd. hvarom i detta capitel handlas) taga lots i ett farvatten, der lots icke vanligen begagnas, och jag har anmärkt att begagnande af lots räknas lika med sjökast eller hafveri-gross i det alldeles likartade fall, som omtalas i cap. 607). Huru har nu Verwer kunnat falla på den tanken, att laten eller loten skulle betyda att göra amiralskap? Jo, först tror han att laten egentligen betyder lotta, kasta lott, och så finner han det "ganska sannolikt" att man i gamla tider plägat, då amiralskap gjordes, kasta lott om hvilket fartyg som skulle gå i spetsen för de öfriga, och att deraf amiralskaps upgörande hos våra förfäder fått namn af att lotta; - hvilken långdragna förklaring, såsom jag anmärkt⁸) och hvar och en kan inse, ej har annat stöd än en lös gissning. Emedlertid antager nu rec. på grund af denna gissning såsom en afgjord sak att man fordom plägade lotta angående amiralskap, och anser derför Verwers förklaring såsom "alldeles icke tvifvelaktig". En gissning kan dock ei anses som ett bevis, om den ock är sannolik, hvilket efter mitt omdöme här icke är förhållandet. För det första är det icke sannolikt att ordet lottning skulle brukas till att betekna amiralskaps ingående, om ock en sådan lottning, som Verwer gissat, verkligen hade fordom vid sådana tillfällen egt rum. Ännu mindre rimligt synes det vara att, i ett fall då ett skepp genom storm är i nöd (hvarom talas i anförda capitel), fråga skulle upstå om att rädda det genom amiralskaps ingående med andra skepp; då det deremot är ganska naturligt att här (likasom i cap. 60) talas om anskaffande af lots. Om man

så många medel till jämförelse, som här är 5) Se not. 20 sid. 452; jfr. not. 7 s. 280.

fallet, stodo till tjenst" (anf. Bijdragen, IV. 6) Collect. de lois marit., IV. sid. 30.

s. 419).

⁷⁾ Se not. h sid. 236. 8) VSjöR. gloss. ordet laten.

⁴⁾ Jfr. not. b sid. 231.

derför ej vill afskära allt sammanhang emellan det ifrågavarande stället och det föregående af detta capitel⁹), är det hardt nära orimligt att antaga att här skulle vara fråga om amiralskap. Sid. 54 förklaras att en maente havene, cap. 60, hvilket jag öfversatt med "en allmän hamn", skall betyda "den gemeinten Hafen, d. h. den Hafen, wohin der Schiffer wollte". Skulle denna konstiga förklaring vara riktig, så är det att beklaga att stället aldrig varit förstådt, så länge denna sjörätt varit i bruk; ty ordet maente eller meente, som är taget ur Amsterdamska sjörätten (V. D. 23) och således är ursprungligen Holländskt¹⁰), förklaras i Holländska öfversättningen af VSjöR med gemeene, och åter i den nyare Plattyska öfversättningen med meyne eller ge*meijne*, d. ä. allmän, eller en sådan hamn, der fartyg pläga löpa in under oväder. Att här ej är fråga just om den hamn, dit fartyget egentligen var destineradt, är af sammanhanget temligen tydligt. Fartyget skulle föras hir up, såsom i det följande säges; men det var helt annat än det som förut kallas en maente havene. Sidd. 55, 56 anmärkes vid min förklaring af capp. 69, 70 i Holländska öfversättningen, att jag lemnar det "völlig dunkel, um welche Zeit der Verkauf des Frachtguts geschehe, wohin das Schiff befrachtet war, worin der Grund für die verschiedene Behandlung beider Fälle liege". Sjelfva denna anmärkning synes mig vara något dunkel, då jag deremot tror mig hafva framställt meningen af dessa capitel ganska tydligt. Skeppet säges nemligen i cap. 69 "ligga lastadt på andra sidan af sjön", då skepparen nödgas sälja något af godset på lastningsorten, eller innan han gått öfver hafvet; hvaremot i cap. 70 talas derom, att skepparen säljer något "på denna sidan af sjön", d. ä. då han redan kommit öfver hafvet, utan att dock vara framkommen till destinationsorten (Amsterdam)1). Rec. vill göra saken klarare sålunda, att fartyget är befraktadt på bort- och återresa; nu skall "på andra sidan af sjön" betyda på bortresan, "på denna sidan af sjön" deremot på hemresan. Denna förklaring är så underlig, att det är svårt att tro den vara på allvar menad, och någon vederläggning deraf torde ej vara af nöden. -Då jag sålunda ej kunnat godkänna någon af rec:s nu anförda anmärkningar, så är det med nöje jag medgifver riktigheten af hvad vid VSjöR. I. 24 blifvit påmindt, att nemligen orden: so sin se alle den schaden &c. häldre hade bort öfversättas: "så skola de ersätta köpmännen all skadan" än: "så skola de alle ersätta köpmännen skadan", emedan meningen på förra sättet klarare uttryckes, ehuru den andra öfversättningen ej, såsom rec. påstår, gifver en oriktig

⁹⁾ Så säger rec. till bestyrkande att här är fråga om amiralskap: "ganz entscheidend dafür ist, dass einer Seegefahr gar keine Ermähnung geschieht"; likval börjas capitlet: weret dat eyn schip not hedde, och denna nöd förutsättes hela capitlet igenom, och måste äfven förutsättas i det ifrågavarande stycket som börjas: unde were id to 1) Jfr. not. d sid. 294.

donde &c., om man ej vill våldsamt afbryta sammanhanget för att göra en på en lös gissning grundad tolkning möjlig.

^{10) &}quot;Gemeen, neders. meen, mein, waarmede ons meente overeenkomt". Weiland, Nederduitsch Woordenboek.

mening, ty "de alle" som skola ersätta skadan, kan ändå ej betyda annat än skepparen och båtsmännen, enär köpmännen skola emottaga ersättningen.

I anledning af den förut (sid. CLXXVI not. 3) nämnda recensionen af Holtius, med hvilken jag har allt skäl att vara nöjd, vill jag endast tillägga några anmärkningar. Rec., hvars år 1851 tryckta skrift Over Wisby en het Wisbysche Zeereat²) då 8:de bandet af denna samling trycktes var mig obekant, hade der, mot Pardessus, lagt vigt på det i slutet af Gemens edition förekommande tillägg: Hyr eyndet &c.3), och äfven på den i det fordom Lüxdorff tillhöriga exemplar af Gemens edition prentade titel4), hvilken han anser vara en copia af en gammal handskrift⁵). Då författaren nu af mitt företal funnit att det nämnda tillägget i slutet af Gemens edition ej finnes i den handskrift jag antagit såsom säkert att Gemen följt, söker han i recensionen att, till försvar för Gemen, göra det tvifvelaktigt huruvida denne verkligen följt den handskrift jag upgifvit vara hans original. Gemen har på slera ställen, såsom jag anmärkt, gjort små ändringar och äfven förmenta rättelser, hvilka stundom visa att han ej förstått texten. Detta finner rec. otroligt. "Gemen heeft", säger han, "zich eenen eigen tekst gevormd, niet ex ingenio, dat doet geen drukker, maar uit handschriften; of liever, en zoo verbeterd handschrift heeft hij afgedrukt". Att ingen boktryckare skulle hafva gjort så mycket för textkritiken som visar sig i Gemens edition af sjörätten. är ett argument som ej tarfvar vederläggning. Man behöfver ej vara en Aldus Manutius eller en Robert Stephanus för att kunna åstadkomma arbeten, för hvilka Johann Balhorns "ingenium" är tillräckligt. Dessutom är här icke fråga om hvad Gemen personligen gjort, ty om boktryckaren sjelf varit den verklige utgifvaren, eller han haft någon onämnd utgifvare till biträde, är i afseende på förevarande fråga alldeles likgiltigt. Hvad titlen i Lüxdorffs exemplar beträffar, är den troligen prentad af den samme som gjort fac-simile till Lüxdorffs afskrift af Skånska kyrkrätten efter cod. 36); att denna titel skulle vara copia efter en handskrift är blott en lös förmodan; och om än förhållandet verkligen vore sådant, låge derpå föga vigt. 425 säges att en af Pardessus omtalad, stadsarkifvet i Danzig tillhörig handskrift numera ej skall finnas der. Denna upgift grundar sig på ett mistag. Det är just denna handskrift som jag har beskrifvit i företalet sidd. LII, LIII.

Slutligen bör jag ej underlåta att här tillkännagifva, att jag genom Kongl. Maj:rs nåd under de sistförflutna åren njutit fortfarande befrielse från Akademiska göromål; och det är endast härigenom som det blifvit mig möjligt att full-

²⁾ Se sid. CLXXII ofvanför.

³⁾ Se VSjöR. not. 45 sid. 257.

⁴⁾ Se VSjöR. föret. sid. LXI.

⁵⁾ Anf. st. sidd. 218-220.

⁶ Se sid. XVII ofvanför.

borda det vidlöftiga arbete, hvars frukt nu lemnas i allmänhetens händer. Sedan alla till denna samling hörande landskapslagar nu äro utgifna, kommer 10:de bandet att innehålla Konung Magnus Erikssons Landslag jämte Ragvald Ingemundssons Latinska öfversättning. Äfven vid detta verk har redan så mycket blifvit gjordt, som tiden hittills medgifvit; och under dess fortsättning skola ej de krafter blifva sparade, som ännu kunna varda mig beskärda.

Lund d. 18 November 1858.

CLXXXI

EXPLICATIO LITTERARUM, QUIBUS CODICES MANUSCRIPTI ETC. SIGNIFICANTUR.

=	I	II	Ш	IV	V									
					1	2		3	4	5	6	7	8	9
						Dan.	Lat.							
A.	1	3	1	7	27	9	19	7	9	14	6	15	15	36
B.	2	18	2	9	22	11	18	9	3	15	52	24	13	85
C.	4	19	3	11		13	136	10	16	24	57	25	23	
D.	5	51	4	12		15	—	11	17	6	58	26	24	- 1
E.	6	99	5	13	 —	25	 	12	19	25	116	31	26	
F.	7	—	6	14		26		13	15	26	119	41	27	_
G.	9	_	7	15	_	31	l —	14	32	31	123	67	41	_
H.	10	_	8	6		33	—	15	42	32		92	51	
I.	11	 —	9	20	_	27	 —	25	51	42	_	_		_
K.	12		10	25	 —	41		26		52				_
L.	13	 —	11	26	—	51		31		57		_		_
M.	14		12	31	_		_	36	_	5 8		_		
N.	15	 —	13	33		-	 —	27		116	—			[
0.	25	_	14	35			 —	41	_	132			_	
P.	26	—	15	36	_			51						
Q.	27	_	25	38			_	_	_			_		_
R.	41	_	26	44	—								_	
S.	51		27	-	_	 —	_		_		—	—	_	
T.			41		_	_	_					_	_	—
U.	_	_	51		—	—	—		—	_	—	—	_	_

Had. Hadorph, in editione iuris Scanici (vide pag. CLI).

KA. P. Kofod Ancher, in operibus En Dansk Lov-Historie, II Deele, Kjöbenh. 1769-1776; Den Jydske Lovbog, Kjöbenh. 1783; Samlede juridiske Skrifter udgivne af Schlegel og Nyerup, III Dele, Kjöbenh. 1807-1811.

KR. J. L. A. Kolderup-Rosenvinge, in opere Samling af gamle danske Love, anden — femte Deel, et förste Deels förste Afdeling, Kjöbenh. 1821-1846 (G. D. L.), aliisque scriptis.

Molb. Chr. Molbech, Dansk Ordbog, II Deele, Kjöbenh. 1833 (D. Ordb.); Dansk Dialect-Lexikon, Kjöbenh. 1841 (Dial. Lex.); Dansk Glossarium, förste Deel, Kjöbenh. 1857 (D. Gl.); Den Danske Riimkrönike, Kjöbenh. 1825 (D. Riimkr.).

ND. Nydansk.

Nnd. Neuniederdeutsch.

Th. P. G. Thorsen, in editionibus iuris Scanici (vide pag. CLX) aliorumque iuris Danici codicum.

	•		·
·		•	
•			
		_	

CLXXXIII

CONSPECTUS OPERIS.

I. Codex Iuris Scanici	~
II. Iuris Scanici Expositio latine conscripta ab Andrea Sunonis F. Archiepiscopo Lundensi	239 .
A. Ius ecclesiasticum Scaniae danice conscriptum	355. 357. 381. 390.
	397. 430.
 Statutum Kanuti regis de homicidio et illi contingentibus Constitutio Regis Valdemari II de iudicio candentis ferri abrogando Constitutio Regis Erici Christophori filii anno 1284 Scaniae data . 	435. 437. 440. 448. 459.
toribus in Skanör et Falsterbo convenientibus, A. Danice B. Germanice 6. Statutum in nundinis Malmogiensibus promulgandum 7. Schanerlog 8. Om steffningh til konings tingh j skonæ	462. 476. 485. 494. 496. 499.
1	504. 503. 631. 639.
I. Tabula, quae indicat capita iuris Scanici in praecipuis codicibus manuscriptis ac editione Gemeniana (R) capitibus huius editionis (A) respondentia	64 3.
II. Tabula, quae indicat capita operis Andreae Sunonis in editione Hvit- feldiana (E) huic editioni (A) respondentia	
Addenda et emendanda	ö5 1 .

• . • •

I. Codex Iuris Scanici.

SKÅNELAGEN.

F'ar man kunu*) oc dör han (*för en hun far barn. oc*) sigher hun oc hænnæ frændær, at hun ær mæth barnæ.⁷) tha skal hun⁸) sitiæ⁹) (¹⁰j (¹eghen¹²) bægiæ thera uskifti¹⁸) tiuku¹⁴) uku¹⁵) oc til se mæth sinæ¹⁶) wæriande.¹⁷) ser hun ej¹⁸) mæth barne.¹⁹) oc ser thær gothæ²⁰) quinnæ²¹) witni til. tha²²) skiftæs²³) eghn²⁴) theræ. hus oc bolfæ²⁵) oc köpæ iorth. (²⁶halft hænnæ. oc halft²⁷) bondæns²⁸) arwm.²⁹) (³⁰annær iorth gangæ til rættæ³¹) aruæ.³²)

1=II. 1.

2) B. negue hoc loco nec in sequentibus capita rubricis ernat. Alii codices quoque carent rubricis capitum; alii vero habent ra-

3) A. Verba quaedam addita at deleta esse videntur. Si scriba addere voluit: natum esse, manifestum est hanc rubricam errato hoc loco esse scriptam, ad cap. 2 vero per-

4) Q. Co. höstræ. S. Co. hustru, Et sic in 18) R. 23. Co. icke. sequentibus.

5) M. före hun &c.

6) H. em. oc.

scribae.

7) BD. &c. barne. G. &c. barn.

8) I. om. hun.

9) B. sitta.

teris scriptorum aliae quaedam litterae an-

tea fuerunt scriptae. R. igen begges &c. 11) S. &c. begge deriis gotz y XX vgher vschifft ook vrördt, och see dett tiill gode med hendis verge att ther inthet af faarkommis wschielliige, och kunde stiden Dannequinde faarfare y sandhod att hun ehr ioke stugeliigh, tha schall alltt hans godz och penninge. Boo och Boeschab schiifftes liige y tu mellem hende och hußbondens aruinge. Och halff delenn aff thenn Jord thii haffde kibbtt meden thij wore tiilßamen, then anden hans jord schulle hans arvinge arffue ephter kannom.

12) CDFHIKLM. &c. egn vel ægn. GOP. 31. eighn. 52. 90. boo. N. 17. &c. gen; male. 13) B. uskifto. C. uschifta. GO. Co. vskifft.

GNOPOB. &c. add. j.

bricas, quas quisque suo modo finxerunt 14) CDFGHIKLM. &c. tivghu vel tiwyha. NR. &c. tiwuæ. OP. thive. H. Man. paulio rec. supra lineam add. VI.

> 15) B. uku rec. man. mutatum in ugu. FHI. ukur. GKLMNOPQR. &c. vgher.

16) BCDGHKLM. &c. streum.

17) P. om. wæriande.

19) 58. add. epter hendes ordt, nor de XX wger erre fremgongne.

20) BDH. gopræ.

21) B. kuia ab ipso sariba mutatum in kuina.

22) R. om. tha.

23) BC. Co. skiftis.

¹⁾ Pariter ac A, quoque BCDEFGHIK. 17.30. 10) B. Loco verborum i egen minoribus lit-32. 42. habent textum continuum nec in libros divisum. M. habet textum in tres libros divisum; L. 13 \(\frac{1}{4}\). 16. in quattuor; 31. 33. in quinque; Q. 28. 29. 50. 63. 67. 83. 89. 104. 105. 109. in sex; 48. 53. in septem; 38. in octo; O. in nevem; NPRS. ceterique omnes denique in septemdecim. — E, folio abscisso, in principio mutilus est, usque ad verba: um fathur. sum mothoz, cap. 4; quae desunt duchas feliis chartaceis add. rec. man. saeculi XVI. 73. Folio deperdito capp. 4-3 perierunt. 126. Primo folio deperdito, tria capita priora periorunt, una cum initio quarti, usque ad verba: deris trætte er, em Burnet fick Christendom &c.

Annan man ma ey (33 arf standæ æn þæn ær cristindom far

Dighær mothær34) oc hænnæ35) frændær at barn war föt36) æftær fathur.37) oc (3 8 netæ 3 9) fæthrinis frændær. tha skal 4 0) (4 1 mothær wæriændæ 4 2) witæ 4 3) mæth twigiæ` mannæ witni.44) oc tolf (45næfndom mannum46) i47) (48kyni sinu⁴⁹) at barn war föt. (⁵⁰bithiæ sik⁵¹) swa guth⁵²) hialpæ.⁵³) at bæt barn⁵⁴) war föt mæth naghl⁶⁶) oc⁶⁶) næsæ⁶⁷) oc⁶⁸) mæth⁶⁰) huth⁶⁰) oc⁶¹) har oc^{6} 2) fic sin cristindom oc (6 3 scal thæ r^{6} 4) foræ 6 5) arf standæ.

2=II. 1.

24) Q. &c. add. bægges.

25) 118. Boefæ.

- 26) C. &c. half. R. helffth. B. om. halft arrom. 48. om. halft - iorth. 29. &c. halffdelen till höstren oc halffdelen till bondens &c.
- 27) C. &c. half. R. hælfft.
- 28) S. &c. hußbondens, et sic in sequentibus
- 29) KLNOPR. &c. aruæ. Q. &c. arffuingæ. I. aruigga.
- 30) BD. annur. H. annör. FL. annæn. C. om. h. v. 33. 83. 89. 111. 117. 122. om, annær — aruæ.
- 31) BDHM. rætræ.
- 32) Q. &c. arffuingæ. R. arffueghe, et sic passim. 53. add. anden iord, er den iordt som er ærfft, och icke köpt, och den iordtt gonger till den slegt, som hvn er kommen fraa, om saa er, adt de haffwe icke börn samen.
- 33) A. Verba: arf ar fere extrita sunt, attamen discerni possunt.
- 34) S. &c. hustruenn.
- 35) B. hænnær, at litt. r rec. man. mutata est in s.
- 36) N. om. föt.
- 37) QS. &c. faderss dödh. 29.53. &c. bondens dödh. 53. add. inden de XX weger erre fremgongne.
- 38) B. netta. 16.53. Co. necta. K. 30. Co. neghæ. S. &c. siige faderns frender ney ther mod, tha Co.
- 39) 23. add. the. R. add. effther.
- 40) N. om. skal.
- 41) BDF. mopor. H. mothors. GKLNOP. &c. 65) P. om. foræ.

- mothers. 32. 33. 42. mödernes. S. &c. hun thett Beuiße mod tu schelliige vidne, och giöre siidenn lou ther paa med XII Sande mend aff hendiis neste Slechtinge, och Bede &c.
- 42) Q. &c. *wærghæ*.
- 43) HILQ. &c. witna.
- 44) L. om. *witni*.
- 45) 68.83. &c. mennditz eedti.
- 46) G. &c. om. *mannum*.
- 47) FQ. &c. af.
- 48) I. 59. &c. sin slækt.
- 49) R. 23. 24. sweriæ. N. 42. sine mutatum in sverie. 53. add. det er aff sin egen slegt ock-burdt.
- 50) DHK. 13 \(\frac{1}{2}\). 16. 30. 48. &c. om. bithia föt. Cfr. not. 62 infra.
- 51) BC. sæ. LM. segh. F. them.
- 52) NPQRS. &c. add. til.
- 53) R. 24. om. *hialpæ*. S. &c. *kielp*.
- 54) BC. &c. sic. A. banr.
- 55) S. &c. negle.
- 56) BDK. &c. add. mæp.
- 57) FH. næso.
- 58) BCDFHIKLMNOPQRS. &c. om. oc.
- 59) G. &c. om. mæth.
- 60) 38. huld.
- 61) BDKS. &c. add. mæp.
- 62) D. add. bithia sæ swa guth iælpa. oc (rec. man. supra lineam add. thet). K. &c. add. bithiæ sik swa guth hielpæ at thet.
- 63) QS. &c. tha (S. &c. siidenn) scall thet barn ærffuæ.
- 64) F. om. thær.

3. vm barn warper hema döpt.

Barn vm⁶⁶) föt warþær. (⁶⁷þa scal þæt hauæ guthfathær⁶⁸) oc guthmoþær⁶⁹) at⁷⁰) kirkiu (⁷¹oc fa sin cristindom af preste æn⁷²) warþær þæt swa⁷³) siuct. at þæt ma⁷⁴) æy til kirkiu kommæ.⁷⁵) oc (⁷⁶far⁷⁷) þo⁷⁸) sin cristindom⁷⁹) (⁸⁰af (⁸¹andrum manni ællær⁸²) af⁸³) kunu.⁸⁴) tha standær⁸⁵) þæt arf⁸⁶) (⁸⁷sum þæt ware (⁸⁸cristnat at⁸⁹) kirkiu.⁹⁰) æn (⁹¹far þæt æy⁹²) cristindom. þa (⁹³star þæt æy arf.⁹⁴) for⁹⁵) thy at⁹⁶) (⁹⁷höghæ man ma æy⁹⁸) æruæ.

4.1) vm barn liuær æftær mopær.

Dör²) kunu³) oc lewær barn æftir. oc⁴) warþær skialnaþ⁵) hwilkit theræ længær lifthi.⁶) barn ællær moþær ællær⁷) um⁸) (⁹them skil¹⁰) (¹1um at¹²)

3=11.2.

- 66) NQR. &c. add. thet.
- 67) H. 32. Co. scal haua Co.
- 68) BFH. gupfapur.
- 69) BFH. gupmopur.
- 70) S. &c. vdj.
- 71) 16. om. oc preste.
- 72) S. &c. Men, et sic in sequentibus.
- 73) F. om. swa.
- 74) QS. &c. kan.
- 75) B. kume.
- 76) 53. bliffwer saa Christnet eller döpt hiemme aff &c.
- 77) M. add. thet.
- 78) GKMOP. &c. tha, et sic recc. passim. QS. &c. om. po. N. &c. swo. R. &c. saa.
- 79) S. &c. add. hiemme.
- 80) CL. 13 $\frac{1}{2}$. hema af manne.
- 81) S. &c. andre mend.
- 82) A. Rec. man. saec. XVI supra lineam add. ther.
- 83) CHLR. &c. om. af.
- 84) BCDFH. &c. sic, vel kono. A. kuni. GIL MNOPR. &c. cona, kunæ, konæ vel konnæ. K. kanæ. Q. &c. quinnæ. S. &c. Quinder.
- 85) QS. &c. tagher.
- 86) BL add. sua.
- 87) C. om. sum kirkiu.
- 88) 105. om. quae in hoc cap. sequentur.
- 89) S. &c. vdj.

4=11.1.

- 90) S. &c. add. aff enn prestmand.
- 91) CL. 13 ½. warthr (L. 13½. add. thet) æi swa. tha &c.
- 92) FO. add. sin.
- 93) QS. &c. ærffuer that enothet.
- 94) N. om. arf.
- 95) B. foræ. CDHL. &c. fore. Et sic passim.
- 96) H. om. at.
- 97) B. höhæ rec. man. mutatum in högæ. 30. höghæ mutatum in hedhæn. CGLMNOPR. &c. hethen. 59. hedensk. 93. &c. hedennske mend. QS. &c. hedninge mo &c.
- 98) P. om. æy.
- 1) 105. invertit ordinem huius cap. et proxime sequentis.
- 2) BCDFGHKLMNOPR. Co. uarpar kunæ döp ok liuær Co. I. Bliuær quinnæ döth oc Co.
- 3) QS. &c. höstren v. hustruenn. 68. husfruenn.
- 4) I. om. oc.
- 5) QS. &c. delæ. GNOPQRS. &c. add. om. M. add. aa.
- 6) S. &c. add. entten.
- 7) G. Ellis, et sic passim.
- 8) M. om. um.
- 9) CL. 13 [‡]. om. them at. 126, primo folio deperdito, incipit verbis: deris trætte er, om Barnet fick &c.
- 10) S. &c. tuiffl.

barn fic¹³) cristindom. ba (¹⁴ for ben¹⁵) nærmær at (¹⁶ wita at bæt fic¹³) cri-2 stindom æn (17hin ær18) (19gen mælær. (20oc at þæt21) yuær lifbi22) sinæ23) mobær.²⁴) (²⁵ællær fabur (²⁶witi²⁷) mæth twiggia²⁸) mannæ uitni oc (²⁹tylftær ebe af kyni³⁰) sinu (³¹næfndræ manne³²) at³³) barn yfir lifþi sin³⁴) faþur ællær³⁵) mobor oc fic sin cristindom.³⁶) þæn scal³⁷) næfnæ³⁸) ær sac söker.

5. vm bondæ sun förær kono sina j bo mæth fahær sinum

Far bondæ³⁹) sön⁴⁰) konu oc förær hanæ⁴¹) (⁴²j bo⁴³) mæth (⁴⁴faþur sinum⁴⁵) oc aflær barn⁴⁶) (⁴⁷wiþær hana.⁴⁸) oc (⁴⁹læghs æy fælagh⁵⁰) the-

5== *II. 3*.

11) F. om. um. NOPQR. &c. ath om barn &c.

12) S. &c. om. at.

13) B. add. sin.

14) S. &c. Bör dem att stande Bedre tiill troende som Biige att &c.

15) F. thæt.

16) Q. &c. vithnæ. CL. 13 . om. wita at.

17) CL. 13+. hun. S. &c. de som siige der tuert emod.

18) C. om. ær. GHKNOPQR, &c. ther, et sic recc. in sequentibus plerumque. S. &c. som, et sic passim. I. add. ther.

19) Q. &c. emod sigher.

20) BCDFGHIKLMNOPRS. &c. sic. A. om. oc, at rec. man. supra lineam add. ok. Q. &c. om. h. v. 16. om. oc -- mopær.

21) MN. om. *þæt*.

22) B. yfirliffi.

23) DKLNOPORS. &c. sin.

24) B. mopor.

25) BDFGHIKLMNOPR. &c. sklit (FD. &c. Slict vol Sligt) sammæ ær um fapær sum (FGHP. &c. add. vm) mopær uiti &c. E. quoque ita habuit; post lacunam enim (vide not. 1 pag. 1) incipit verbis: um fathur. sum &c. Q. &c. Sodant er oc fadher som om moder Vithnæ thet met &c. S. &c. Saa schall dett och gaa tiill om faderenn dör, och Barnett leffuer igienn. I saadan sagk schal mand haffue the dannemend till vidne och suerge thet med tolf nefinde mendz eedtt aff hans egen slecht, att &c.

26) BCDEFGHIKLMNOPQ. &c. sic (ofr. nott. 27-35 sequentes). A. om. witi - mopor; haec vero in marg. add. rec. man. S. &c. 48) FLM. &c. hænne.

haec aliis verbis expriment; vide not. 25 praecedentem.

27) ILQR. &c. witnæ. LQ. &c. add. thet,

28) R. 24. tiwghe; male.

29) Q. &c. tolff mentz eed.

30) KLQ. &c. kön.

- 31) CE. &c. næfnda vel næfndæ. G. 32. 42. newndum; male. 38. om. næfndræ manne.
- 32) CDE. &c. manna vel manna. NOPOR. &c. mæn.

33) I. om. at.

34) C. om. sin.

35) C. &c. sic. B. aiiær, at ællær forte scriptum fuit, scalprum vero, ut videtur, litteris all adhibitum fuit. Cfr. not. 26 supra.

36) FQS. &c. add. oc.

37) S. &c. add. först.

38) Q. &c. kallæ opp vithnæn. S. &c. add. nest den. 62.82. &c. vittne först fremkallde.

39) F. bondans.

40) BCDEFH. sum. N. &c. son. Et sic fore in sequentibus. CD. add. sa. FGHIKLMN OPORS. &c. add. sic, sich, sigh, sek v. seg.

41) BGIKLMNOPQRS. &c. hænnæ.

42) S. &c. ind vdj faderens Boo, och &c.

48) F. garth.

44) DE. fæthær. NOPR. &c. sin fadher jn Och &c.

45) Q. &c. om. sinum.

- 46) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. born.
- 47) GINOPORS. &c. meth henne. 32. &c. sammen, oo sto.

res⁵¹) (⁵²j meellin⁵³) was the dör bondans son, the taki all hans born⁵⁴) fullandot (⁵⁵eeftir there faper⁵⁶) (⁵⁷eem weel j⁵⁸) kope iorth⁵⁹) sum j bolfæ,⁶⁰) son af hans⁶⁵) fætherinis iortho⁶²) fa⁶³) the sey⁶⁴) wattæ⁶⁵) (⁶⁶mer sen han wil giuse them.⁶⁷) (⁶⁸læghs fælagh.⁶⁹) tha fa⁷⁰) the sey mee⁷¹) sen (⁷²han atte j bo.⁷³)

6. Vm þæn man far kunu þær börn hauir oc förær j garþ mæth sic.

Far thæn man kunu þær¹) börn²) hauir.³) oc förer hana⁴) j garth⁵) mæth
sæ.6) oc mæth²) börnum sinum.6) oc (*hæghs (*hænnæ fæ¹²) æy¹²) j fæ-

6 = 11.4.

M. add. i skifthe.

51) FNOPQR. &c. them. M. Ther.

52) MQ. &c. emellom, et sic passim.

53) GKLNOPRS. &c. mellum, et sic in sequentibus passim. 53. add. Fellagh er nor det enne gotz leggis till den andens gotz, och huadt siden windis eller tabbis det hör dem baade till, eller stere, om de erre stere y fellag samens.

54) B. add. hort. CBEFGHKLNOP. &c. add. hwart, hwart vel hwort. R. add. huerr. IQ. &c. add. hwart therra. 33, 59. &c. add. hwor there. S. &c. add. huer der.

55) DFGHIKLMNOPR. &c. withær. Q. &c. emodh. S. &c. och ærff emod forfader, y Boo och Boschæð och deriis y köbe Jord. Men aff &c.

56) DGHKMNPQR. &c. fathur fathur. Cfr. not. 55 praecedentom.

57) IQ. &c. swo væl.

58) M. om. j.

59) DEM. köpe iorthu. 38. köbe godtz. 48. iordh kiöp.

60) 53. add. Boelfæ er hus: fæ: penninge: sölff, oc alt andet rörendis gotz.

61) H. om. hans.

62) BCFGIKLMNOPQRS. &c. iorp. CL. 13½.

63) F. fangæ.

64) CDEGHIKLMNOPR. &c. ikhi, ækki vel ekke, et sie in sequentibus passim. QS. &c. encthet.

- 65) B. uætæ, ut videtur, scriptum fuit, at h. v. rec. man. mutata est in ualp. E. vættæ. CDFGHIKLMNOPQRS. &c. om. h. v.
- 66) E. vtæn han &c. BCDFGHIKLMNOPQRS. &c. utæn han (S. &c. deris forfader) nil gifæ (B. Litt. f lapsu calami, ut videtur, deformata, rec. man. renovata est, non vero antea scriptum fuit u) pæm (G. &c. add. aff henne) nokot (FGNOPQR. &c. add. æn) lægs &c.
- 67) E. Man. paullo rec. in marg. add. af nokut.
 68) S. &c. Men Schiffte the för tiilβamen saa att huer ved sin partt, da &c.
- 69) B. fælah, rec. man. mutatum in fælag.

70) F. fængæ. I. om. h. v.

71) C. mære. DFGHIKLNOPORS. &c. mera, meræ vel mere; et sic, vel contra mer promeræ, hi aliique codd. in sequentibus passim.

 C. the ato. S. &c. deriis fader tilhorde y Boett.

73) I. add. *sinæ*.

- 1) BCDEF. ær. QS. &c. add. sælff.
- M. barn.

3) R. &c. add. sælf.

4) FGILMNOORS. &c. hanne. S. &c. add. ind.

5) H. bo.

- 6) FGHIKLMNOPQRS. &c. sic, sek vel sig, et sic fere in sequentibus.
- 7) P. &c. om. meeth.

8) B. om. sinum.

9) S. &c. schiffs hendis gotz (84. 106. add. icke) dem tiilforn imellom, och dör &c.

10) CL. 13‡. æi fælagh sin (L. 13‡. them) i mællin, dör tha bonden. tha far &c.

⁴⁹⁾ S. &c. schiifftes that icke imellom dem, saa att huer ved sin part, och dör &c.
50) B. fælæh, rec. man. mutatum in fælæg.

lagh¹³) oc dör bondæn sithan. tha far konan¹⁴) ey mer æn en¹⁵) houoth lot withær¹⁶) hans börn.¹⁷) tho¹⁸) (¹⁹at hun²⁰) förthæ til²¹) hundræthæ²²) marc. (23 oc bondæn oc hans börn atto24) ey mer æn26) thre mark. (26 ællær min ne^{27}) (28 for utan iortho 29) sinne.30) (31 Swa ær oc 32) vm 33) (34 bonden foræ^{3 6}) j garth mæth^{3 6}) the kunu ær börn hafthi.^{3 7})

7.

Cvmmæ (38tu hion39) sammæn mæth (40rætum loghum. oc hauir (41annat thera enæ42) mark oc annat43) hundræthæ44) marc. oc45) skilias the sibæn46) $(4^7$ ællær döth ællær quik. 4^8) $(4^9$ skiftis e^{50}) bo 5^1) beræ 5^2) j mællin $(5^3$ ællær beræ aruæ^{5 4}) (^{5 5}vm be æræ döth^{5 6}) (^{5 7}til halfnathæ.^{5 8}) köpæiorth oc^{5 9})

7 = 11.4

11) 59. &c. yodz. 53. add. det er hennis Rö- 34) S. &c. husbondens sön föres &c. rendis gotz.

12) E. 62. 100. om. ay.

13) M. add. skiffte.

14) S. &c. quinden, et sic passim.

15) H. hænnæ. S. &c. add. Son, dett ehr enn.

16) QS. &c. emodh.

17) 53. add. det er adt konnen faar en saa godtt howedt loedt, som bondens son faar epter sin faders döeth.

18) M. Thoy. S. &c. douh.

19) S. &c. hendis vor tiill hundrede marck 41) 59. &c. it aff dennom. S. &c. denn ene som hun y Boett förde, och &c.

20) 59.60. add. i bo.

- 21) I. add. honum.
- 22) CDIKLO. &c. hundræth vel hundrith.
- 23) M. om. oc mark.
- 24) CFLS. &c. hafthu.
- 25) I. om. æn.
- 26) CL. &c. om. ællær minnæ. Q. 28, 29, 50. 67. 104. 105. om. allar — sinne.
- 27) GNOPRS. &c. mindre. 53. add. och den loedt faar hun, som nu sagt er.
- 28) BDEH. foræ utæn. CL. 13 ‡. utan, om. for. 69. om. for utan iortho sinne.
- 29) BCDEFGIKLMNOPRS. &c. iorp.
- 30) BCDEHIKLNOP. &c. sinæ vel sina.
- 31) R. 58-61. 84. 92-94. 118. 126. 127. om. Swa — hafthi.
- 32) NP. &c. om. oc.
- 33) E. om. vm.

- 35) M. far. CKLNOPQ &c. förær. H. forer. D. &c. förthe. I. föræ.

36) S. &c. tiill.

- 37) B. hafþi rec. man. mutatum in haui. HKL MQS. &c. hauer. I. hafuæ.
- 38) S. &c. mand och quinde \(\beta amen y Echteschab louliige, och &c.
- 39) B. hion rec. man. mutatum in hyon.
- 40) K. &c. ræt logh. 53. gudz Loug. 48. logh och reth, och &c.
- aff dem icke mere end en &c.
- 42) G. 16. 17. 32. 33. twa. 79. 108. tre.
- 43) S. &c. den anden. CDFGHKLMNOPQR. &c. add. thera.
- 44) CDIKLOP. &c. hundræth vol kvndrith.
- 45) CDEHIKL. &c. om. oc.
- 46) GMNOPQRS. &c. add. at.
- 47) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. om. ællær. S. &c. anten vol enthenn. 53. om. ællær döth ællær. 48. met döden, skiffte &c.
- 48) QS. &c. leffuenda. HNOPQRS. &c. add.
- 49) S. &c. schall deriis godz schiifftis, liige y tho mellom dem, eller &c.
- 50) H. &c. om. e. Q. &c. iv. 23. 92. ey; male.
- 51) B. po; male. H. eqn.
- 52) NOPQR. &c. them.
- 53) 48. om. ællær. 53. om. ællær döth.
- 54) F. aruum. QS. &c. arffuingæ.

bol fæ.60) (61 annur iorth gangæ til rættæ62) aruæ.63) (64 Takæ the arf65) oc (66 eræ the 67) ey (68 barnmynd ællær arfbet tha gangæ 69) han 70) til rættæ 71) æruæ.72)

8.

Bondæ¹) ma ey mæth²) loghum³) sæliæ konu sinnæ iorth⁴) för æn (6han ær barn myndær withær hana.6) æn sæl han?) þa star8) thæt fore thy at?) hun¹0) 3 ma ey kiæræ vm¹¹) hans giærningæ e¹²) mæþæn¹³) han liuær.¹⁴) dör bon-

8 = 11.5.

^{55) 106.} om. vm — aruæ.

⁵⁶⁾ CKLNOPQRS. &c. döthæ.

⁵⁷⁾ S.&c. om. til halfnathæ; cfr. not. 49 pag. 8.

⁵⁸⁾ E. iafnathæ. Q. &c. halffdelen.

⁵⁹⁾ NQR. &c. add. j. 92. add. ey; male.

⁶⁰⁾ S. &c. pendinge. NGOPQR. &c. add. an. S. &c. add. men.

⁶¹⁾ BGI. &c. annær vel annær. KLMNOPR. &c. anner. F. annær. 53. saa bonden tager halparten, och hustruen halparten, men erre de döde Taa skiptes det dennom emellom, som derris rette arffwinge erre: men tage &c.

⁶²⁾ B. rætræ rec. man. mutatum in rætæ. EDH. rætræ.

⁶³⁾ QS. &c. arffuingæ. GNOPQRS. &c. add. oc. 64) M. 69. 78. 80. 81. 101-103. 110. om. Takæ – æruæ.

⁶⁵⁾ S. &c. add. ephter andre.

DFIKNOPR. &c. 66) BCEGHL. &c. uarbæ. Warthær. Q. &c. haffuæ ey burn samen eller ærffuer noget aff them noger vth arff tha &c. 84. haffue icke börn sammen och ey arf modth arf. tha &c. 53. faa ey — wdarff, (ut Q.) det er om den ene erffwer nogen arff wden fællag, och den anden erffwer ingen der ymodt, Taa gaar den arff till Rette arffwinge igen, saa giör och erffdt iordt, hun gaar och till den slegt som hun er kommen fraa. S.&c. haffue de icke börnn sammen, eller arffuer nogen aff dem nogen wdarff, da gaar den tiilbage igienn tiill 13) H. meth. den Slecht som hun er kommen fran.

⁶⁷⁾ BCDEFGIKLNOPR. &c. om. the.

⁶⁸⁾ B. barnmynd ællær, ut videtur, scriptum fuit, at haec verba deleta sunt.

⁶⁹⁾ GQR. &c. gangir.

⁷⁰⁾ I. honum; male.

⁷¹⁾ B. rætræ rec. man. mutatum in ræta. DEH. rætra.

⁷²⁾ BCDEFGHIKLOP. &c. arfa, arfua vel arffue. NR. &c. arff. Q. &c. arffuingæ. 1) DE. &c. Bonde. CKL. &c. Bonden.

²⁾ GNOPR. &c. add. rettum.

³⁾ IO. logh. QS. &c. rætt logh.

⁴⁾ HQS. &c. add. burt.

⁵⁾ FM. the ara barn mynd. an sal &c. DHI KNOR. &c. barnmynt & B. &n sæl &c. P. barnith ær æn sææl&c. QS.&c. hnn haffuer fonget barn med hanum. CL. 131. the (L. 13 \frac{1}{2}. om. the) æræ barnmynd. sciliæs the &c. (cap. 9); post cap. in textu 12 iterum habent hoc cap.; varietates ibi occurrentes heic adnotantur; C. ibi habet: barnmynd ær. æn sæl &c. L. 13½. vero: the æra barnmynd. æn sæl &c.

⁶⁾ EG. &c. hænni.

⁷⁾ QR. &c. add. förr. S. &c. add. nogett förre. L. add. *tha*.

⁸⁾ QS. &c. holles.

⁹⁾ KS. &c. om. at.

¹⁰⁾ M. kone.

¹¹⁾ QS. &c. po.

¹²⁾ Q. &c. om. e.

¹⁴⁾ G. 16. &c. add. en vel Æn.

dæn tha ma hun¹⁵) (¹⁶kallæ ofnæ¹⁷) (¹⁸aruæ til gialde.¹⁹) (²⁰æm wæl (²¹ofna sit²²) barn²³) (²⁴sum ofna²⁵) andræ aruæ um thæt²⁶) ær til

9.27)

Skilias the²⁸) kwik²⁹) (³⁰fore guz ræt³¹) tha skal hun³²) (³³kalla a³⁴) bondæn til³⁵) gialdæ³⁶) oc ey ofna³⁷) iorthæn³⁸) þær³⁹) sum⁴⁰) hun⁴¹) liggær⁴²) for þy⁴³) at han war þa⁴⁴) hænnæ wæriande⁴⁵) thær⁴⁶) han salde.⁴⁷) (⁴⁸hauir han iorth tha gialde.⁴⁹) hauir han ey iorth⁵⁰) gialde⁵¹) bolfæ.⁵²)

10.53)

Sæll bondæn⁶⁴) sina eghna⁶⁶) iorth bort. tha (⁶⁶ær⁶⁷) konan ey skyld⁶⁸)

9=11.5.

- 15) E. om. hun.
- 16) S. &c. tale hans arffuinge ttill att de Betale βamme Jord, hun maa vell kreffue siitt eget Barn om thot leffuer som huβ-bondens arffuinge, faar hendis Jord som hendis huβbonde haffuer sold.
- 17) Q. &c. om. ofnæ. BE. a. CFGHILMQ. &c. add. hans.
- 18) Q. &c. arffuingæ sig till at gellæ.
- 19) BDEFHIKLN. &c. gialdæ vel gialda. G. &c. rettæ.
- 20) R. En wil; male. OQ. &c. Swo wæl. G. &c. oc em wel owna sit eghit barn vm thet er til. som owna andra arwa hans.
- 21) CQ. &c. om. ofna. M. till sine eghen börn om the ære till Som offne andre arffue.
- 22) FHIQ. &c. add. eghet." L. add. eit." C. add. eig.
- 23) F. om. barn.
- 24) Q. &c. om thet leffuer oc bondens arffuingæ samelundh.
- 25) CL. 13½. om. ofna.
- 26) I. thæ.
- 27) 54.90.97.98. om. hoc caput.
- 28) F. hion.
- 29) 30. 38. 48. quit; male. QS. &c. leffuendes. FQ. &c. add. at.
- 30) S. &c. med kirckens dom och rett.
- 31) 53. add. det er met kirckelowgen.
- 32) F. hin. R. hion. Male.

10 = 11.5.

- 33) 59. &c. thale bondenn till for denn gieldt, och icke thale paa iordenn &c. S. &c. tale huβbondenn tiill att hand Betaler hendiis Jord som han solde, och hun schall icke tale paa Jordenn &c.
- 34) BDEFGHIKMNOPR. &c. ofna. Q. &c. ower.
- 35) 32. &c. add. rettæ.
- 36) NOPQR. &c. gieldh.
- 37) Q. &c. ower.
- 38) BCHIL. iorpænæ. F. iorth.
- 39) H. om. Dær.
- 40) CGL. &c. om. sum.
- 41) M. om. hun. P. han.
- 42) 53. add. det er icke aff den som henne kiöpt hawer, men aff sin bonde.
- 43) DEGHKM. &c. thæs saca. NOPR. &c. the saghe. 32. &c. then sagh. I. thæn skyld. Q. &c. then sammæ skyll.
- 44) QR. &c. om. *ba*.
- 45) QS. &c. verghæ.
- 46) BE. ar. CDGHKNOPQR. &c. tha. FM. thaghar.
- 47) QS. &c. add. hennes iord bort.
- 48) S. &c. om. hauir the gialde.
- 49) Q. &c. add. *iord*.
- 50) I. om. iorth. CDGHIKMNOPQR. &c. add. tha.
- 51) M. add. hand.
- 52) I. bo fæ. S. &c. pendinge. CFL. 13\frac{1}{2}. add. oc a (F. ofnæ) tyltær eth otholbonda. S.

oc ey⁵⁹) hænnæ arua at (⁶⁰gialdæ atær bondanum oc ey⁶¹) hans arwm.⁶²) for by at⁶³) han ær bathe sin eghin⁶⁴) wæriande⁶⁵) oc sinni⁶⁶) kunu. oc för æn⁶⁷) han finge konu þa⁶⁸) mattæ⁶⁹) han (⁷⁰sit⁷¹) afhændæ.⁷²)

11.¹)

Sæl bondæn bort²) kunu sinnæ³) iorth oc fa⁴) the ey⁵) bathæ⁶) börn⁷) sammæn. oc (*skilias*) bathe¹0) ællær¹¹) (¹²döth ællær quik.¹³) hauir bonden iorth¹⁴) gialde han.¹⁵) ællær hans aruæ¹⁶) vm han (¹⁷ær döth*ær* hænnæ¹⁸) ællær hænnæ arwm¹⁹) vm hun ær döb swa miklæ²⁰) iorth (²¹oc æm goþæ sum han²²) saldæ (²³bort²⁴) hænnæ iorth. hauær²⁵) han ey iorth²⁶) (²⁷gialdæ bolfæ oc²⁸) (²⁹tylter eth otholbondæ³⁰)

11=11.5. Cfr. I. Add. C. 1.

var icke mere.

- 53) DFGHIKMNOPQRS. omnesque recc. codd. invertunt ordinem capp. 10 et 11. CL. 13 1. hoc ordine habent sequentia capita: 12, 8 (cfr. not. 5 pag. 9), 11, 10, 13. &c.
- 54) CGHMNOPR. &c. bonde. DE. &c. bonden.
- 55) B. ehnæ rec. man. mutatum in egna. om. h. v.
- 56) Q. &c. bör ey hanss höstræ oc ey &c.
- 57) I. add. that.
- 58) BC. &c. sic. AN. &c. skyd. GP. &c. skyldugh. S. &c. plichtige. M. add. ath.
- 59) E. om. ey.
- 60) S. &c. giiffue hannom, eller hans arvinge nogen Jord igien, fordy &c.
- 61) P. om. ey.
- 62) KL. &c. arwa. NOPQR. &c. arffuingha.
- 63) I. &c. om. *at*.
- 64) BE. æin.
- 65) KLMQS. &c. weriæ.
- 66) BCDFHIKL. &c. sinnæ, sinna, sinæ vel sina. GM. sine. NOPQRS. &c. sin.
- 67) MS. &c. om. æn.
- 68) CDGHKLMNOPR. &c. om. þa.
- 69) E. ma.
- 70) S. &c. Belge sin Jord Bortt.
- 71) CFGHIKLMNOPQR. &c. add. eqith. D. add. eith. E. add. æy; male.
- 72) Q. &c. bort sæliæ.

- &c. add. och XII mendz eed, att Jorden 1) Vide not. 53 supra. 54. 90. 97. 98. om. hoc caput.
 - 2) FO. om. bort.
 - R. om. sinnæ.
 - 4) F. fangæ.

 - 5) 31. om. ey; male.6) BDE. bæpe. CIL. &c. om. h. v.
 - 7) MR. &c. *barn*.
 - 8) 53. döer hustruen siden han saa hawer soldt hennis iordt bort Taa gielle bonden hustrunis arffivinge, saa megen iordt igen, som hennis war, som soldis, hawer han &c.
 - 9) DFGHIKLMNOPR. &c. add. the. 10) D. bæthe. BCEQS. &c. pe. IQS. &c. add. ath.
 - 11) FGHMNOPQR. &c. om. allar. S. &c. enten.
 - 12) 38. om. döth ællær.
 - 13) 30. 38. 48. quit; male. QS. &c. leffuenda.
 - 14) DKLMS. &c. add. tha.
 - 15) I. hænne.
 - 16) QS. &c. arffuingæ.
 - 17) H. dör henne &c.
 - 18) CFIL. 13 . om. hænnæ.
 - 19) CGLM. &c. arua vel arffue. KNOPQRS. &c. aruingæ.
 - 20) M. meyell. QS. 16. &c. mögen. 17. 29. &c. meqhen.
 - 21) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. om. oc am
 - 22) L. 13 \(\frac{1}{2}\). om. han. S. &c. add. forre.

12.31)

Dæl man³²) bort³³) sinæ eghnæ³⁴) iorth fore tiughu³⁶) marc allær³⁶) meræ oc³⁷) dör han³⁸) sithæn³⁹) han hauir (*⁰wærth takit⁴¹) um.⁴²) tha skulu hans aruæ 43) skiftæ 44) withæ 45) konu hans. oc 46) ær nokat 47) uforthat 48) af (49thy wærþæ. tha 50) takæ bondans aruæ 51) thæt. æn alt 52) þæt 53) (54j köp ær kumit oc⁵⁵) j⁵⁶) salu.⁵⁷) ællær (⁵⁸a borth⁵⁹) ællær⁶⁰) bruthstok⁶¹) þæt gialdær konan ey atær⁶²) oc ey hennæ aruæ.⁶³) En sæl bondæn⁶⁴) kunu sinnæ iorth⁶⁵) (⁶⁶hwat hældær⁶⁷) (⁶⁸minnæ ællær⁶⁹) meræ. e⁷⁰) scal⁷¹) hennæ⁷²)

12=II. 5.

23) NOPR. &c. aff hennæ jordh borth.

24) QS. &c. add. aff.

25) DGINPR. &c. hafthi. H. Ate.

26) GNOPQRS. &c. add. tha.

27) S. &c. schulle de Betale hendis Jord med pendinge, och giiffue siden lou med XII Jordegendis (68. &c. add. bönnder) mendz eed, att hendis Jord vaar icke bedre end de pendinge der Betaldis faar hinde.

28) CL. 13 1. math. GFHM. &c. add. a.

29) 59. tolff Adelbönders Eedt. Q. &c. eed met tolff odelbönder at hennes iord var ey bæthræ.

30) NPR. &c. add. ath hvn war ey bæthræ.

31) NOPQRS. maximaque pars recentiorum codicum invertunt ordinem capp. 12 et 13. CL. 134. alio ordine habent haec capita; vide not. 53 pag. 11. 48. om. hoc cap. una cum tribus proxime sequentibus.

32) CLO. 13+. bonden.

33) B. bort scriptum est, at t mutatum in i. 60) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. ok. CL. 13 ½. om. h. v.

34) F. om. eghnæ.

35) B. tiuhu rec. man. mutatum in tyuuo.

36) BC. &c. ællær.

37) C. om. oc.

38) DGHIKLMNOPR. &c. om. han.

39) BCF. add. ær. I. add. thær.

- 40) M. ved; male. Q. &c. betaining vptaget tha &c. S. &c. faait betalningh faar hende. Da &c.
- 41) G. &c. add. oc; male.

42) I. om. um.

- 43) QS. &c. arffuingæ.
- 44) S. &c. add. liige.
- 45) QS. &c. met.

46) P. om; male.

47) H. nokot. G. nokut. LMNOPQRS. &c. noghit vel noget. K. naghit. Et sic fere in sequentibus.

48) IMNOPORS. &c. vfortærath. F. iuer.

49) Q. &c. sammæ betalningh tha &c. S. &c. Same Betalningh som hand fick faar Bamme Jord, da &c.

50) NR. &c. om. tha.

51) QS. &c. arffuingæ.

52) NR. al.

- 53) B. om. pæt. GS. &c. add. som. F. add. ær.
- 54) S. &c. ehr vdgiiffuett der aff y kiöb och
- 55) G. ellis. 16. &c. eller.

56) M. &c. om. j.

57) KLQ. &c. salæ. 16.62. sal.

58) FR. &c. i. S. &c. faar mad och dricke, dett &c.

59) R. 23. 24. abordh.

61) BE. brutstok. D. bruth stok. GKL. &c. bröthstok. F. borthstok. NOPR. &c. bryth stoth. H. brustud. M. borth stol. Q. &c. brödfiæll. 53. brödfiell, det er paa tallercket. 83. 89. bordtfiell, in marg. add. det er Tallercken. 109. 126. Broofiell. 100. Bofæll.

62) NOPQRS. &c. j geen.

63) M. frender. NOPQRS. &c. arffuingha.

64) I. bondæns; male.

65) S. &c. add. Bortt.

66) C. om. hwat hældær.

67) Q. &c. add. thet er. NO. add. j.

68) 29.59. &c. lidet eller meget. S. &c. den er liden eller meghenn, da schall hußbon(73 atær (74 gialdæ hennæ (75 ællær hænnæ arwm 76) (77 hwat sum 78) görs 79) af (80thy wærbe.81)

13.1)

Sæl bonden²) athulkonu³) iorth⁴) oc haua⁵) þe ey bathe⁶) börn samæn. (⁷vm 4 (8ba (9at (10kunu bondans döbe.11) kallæ12) hænnæ aruæ (13til bondans. (14tha late bonden 15) ut þæt 16) han wil 17) hænnæ arwm. 18) (19oc (20 witi ofna mæth (2 tyltær eþe otholbondæ 2) ær þæn bondæ döþær (2 ær þæ 2 4)

13== II. 5.

١

denn eller hans arffuinghe denn igienn Betale hende &c.

- 69) BE. ær; male. NO. add. j.
- 70) 38. oc. 83.89. icke; male.
- 71) F. add. iorth.
- 72) C. hana. D. hana scriptum at posterius a deletum. BEKMNOPR. &c. han. L. 13. hawa; male. Q. &c. bonden.
- 73) I. *gen gialdæs æll*ær &c.
- 74) F. gialdæs. ællær &c.
- 75) R. om. ællær hænnæ.
- 76) GKL. &c. arwa. NOPQRS. &c. arffuinghæ. G. &c. add. e.
- 77) CL. 13½. oc tyltær eth ofna otholbondæ; om. hwat — wærpe; postea sequitur cap. in textu 8 (cfr. not. 5 pag. 9). S. &c. e huad hand gör aff same Betalningh. Eller affeedtt.
- 78) R. om. sum. I. thær.
- 79) DHKNOPOR. &c. han gör.
- 80) Q. &c. then betainingh.
- 81) 106. 107. &c. add. eller XII adelbönnders ædt.
- 1) DK. 30. om. hoc caput. Cfr. not. 31 pag. 12.
- 2) GMPR. &c. bonde. CFL. &c. add. sinna.
- 3) QS. &c. akta höstres. A. Rec. man. supra lineam add. sina. GHIMOP. &c. add.
- 4) NR. add. synæ. QS. &c. add. bort.
- 5) A. oc hauæ errato iterum scriptum est, at haec verba subiectis punctis sunt notata.
- 6) CGH. &c. om. bathe.
- 7) G. &c. oc vm tha dör bondans cuna. calle &c. S. &c. och dör da hußbondens hustrue, och hendis arffuinge kreffue Jordenn 24) CF. om. pæt.

- igien aff hußbonden, da schall han Betale saa megitt som Jorden wor werdtt. huad som hand vil kendiis hendis arffuinghe, dett som han icke vill kendis dem. der schal han giiffue lou faar med XII Jordegende mendz eedtt. Er hußbonden död &c.
- 8) 59. &c. bondens hustru da döde, oc hendis arffuinge tillthale bondenn &c.
- 9) EHNOPR. &c. om. at. FL. 13 1. dör bondans konæ. tha (L. 13‡. oc) callæ&c. Q. &c. dör bondens höstræ tha kræffuæ hen-
- 10) I. konæ. H. athalkona. C. hun dör oc calla &c.
- 11) HMNPR. &c. add. tha.
- 12) HM. tala.
- uerge that med XII Jordegende mendz 13) C. 32. &c. a bonden. F. ofnæ bondan. oc bonden late vt &c.
 - 14) G. &c. at han lade vt &c.
 - 15) B. om. bonden, at ipse scriba supra lineam add. han, quod rec. man. nigriori atramento renovavit.
 - 16) CF. add. ær. HI. add. ther. Q. &c. add. som.
 - 17) Q. &c. add. kendes.
 - 18) NOPQR. &c. arffuinghæ.
 - 19) Q. &c. that han vill them ey kendhess thet verghæ han met &c.
 - 20) I. wittnæ. F. a tyltær eth &c. 59. &c. affuerge det handt icke kiendis met &c.
 - 21) Q. &c. tolff odelbönders eed.
 - 22) CL. otholbondom. G. 16. &c. add. en vel
 - 23) B. Verba ær þæt kænnæs fere deleta sunt.

kiænnis.25) (26 witi hans arua27) (28 pet sammæ29) meth bæm30) sammæ loghum^{3 1})

14.

Sæl^{3 2}) þæn^{3 3}) kunu sinnæ iorth^{3 4}) ey hauir siæluir iorth.^{3 5}) oc (^{3 6}kiæræ arum at³7) hænnæ³⁸) döþæ³⁹) gialdæ bondæn arwm⁴⁰) bolfæ oc (⁴1witi ofna mæth tolf otholbondum. 42) wil bondæn ey (43 ut lata oc 44) gialdæ arwm. 45) þa⁴⁶) stefnæ aruæ⁴⁷) hanum⁴⁸) þing (⁴⁹först et⁶⁰) oc siþæn⁵¹) annat.⁵²) Sökiær⁵³) han ey⁵⁴) be tu bing.⁵⁵) (⁵⁶böte hinum⁵⁷) ær (⁵⁸sak söghær⁵⁹) twa öræ⁶⁰) foræ hwart⁶¹) þing.⁶²) Siþæn stæfnæ⁶³) hanum⁶⁴) thrythia þing. gör

14=II.7.

25) M. om. kiænnis.

26) I. wittnæ. Q. &c. værgæ. S. &c. da schulle hans arffuinge staa der faar tiill rette, och giöre som förre er sagtt.

27) Q. &c. arffuingæ.

28) FG. &c. om. pæt sammæ.

29) Q. &c. om. sammæ.

- 30) F. the. GILNOPQR. &c. then.
- 31) FILNOPQR. &c. logh vel lagh.

32) G. &c. add. bonden.

- bonde. S. &c. add. hußbonde.
- 34) CF. add. ar. G. &c. add. ther. S. &c. add. som. NOPQR. &c. add. Och.
- 35) NOPR. &c. om. iorth. S. &c. add. der emod.
- 36) Q. &c. dör höstren tha oc kære hennes arffuingæ ther po betalæ bonden hennes arffuingæ &c. S. &c. dör hustruenn, och kerer hendis arffuinge ther paa, da schall hußbondenn Betale hendiis arffuinge same Jord med pendinge, och giiffue siidenn lou med &c.
- 37) H. add. hanum; male.
- 38) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. kunu.
- 39) FI. add. tha.
- 40) KPR. &c. arven.
- 41) I. wittnæ. Q. &c. værgæ thet met &c.
- 42) Q. &c. othelbönders eed. S. &c. Jordegende mendz eed, att hand giörde dem fyllist. 53. add. adt hendis iordt war icke beddre som hand sollde.
- 43) L. 13. om. ut lata oc. S. &c. Betale och 64) S. &c. add. tiill.

vdlegge hendis arffuinghe samme Jord, da &c.

- 44) HQ. &c. add. ei.
- 45) K. &c. arvæ. R. arffwin. P. arffuingh. Q. &c. arffuingæ.
- 46) CDEGIKLNOPR. &c. om. Da.
- 47) NOPQRS. &c. arffuinghæ. L. the.
- 48) L. 13.; om. hamum. B. Rec. man. supra lineam add. til. IKM. &c. add. til.
- 33) BCDEFHIKLMNOPQR. &c. add. bondævel 49) CDFGHKMNOPQRS. &c. om. först. IL. 13\(\frac{1}{2}\). om. först et.
 - 50) K. 30. add. thing.
 - 51) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. om. sipen. B. pa.
 - 52) LMS. &c. add. thing.
 - 53) BC. &c. sökær. GK. &c. söghir. S. &c. möder.
 - 54) R. om. ey; male.
 - 55) G. &c. add. tha.
 - 56) 92. om. böte hwart þing.
 - 57) GO. &c. honum. PNQRS. &c. them.
 - 58) NPQRS. &c. saghsögher ær (R. &c. ære) thwo &c.
 - 59) BC. &c. sökær.
 - 60) S. &c. add. pendinge. 53. add. penninge, det er halottende hwidt.
 - 61) B. hært, at u supra lineam add. rec. man.
 - 62) DHK. thera. 90. add. der hannd sider offuer hörige.
 - 63) CDFGHIKMNOPQRS. &c. add. the. L. 13. add. *han.*

han bem⁶⁵) ey ba⁶⁶) ræt⁶⁷) böte konungi thre mark.⁶⁸) Netær⁶⁹) han (⁷⁰at han ær⁷¹) ey sotær⁷²) (⁷³dyli mæth (⁷⁴tyltær eb otholbondæ

15.

At1) bondæ liuandæ ma aldrigh2) kunæ3) kiæræ at4) hans5) giærningæ6) hwat ('sum han gör vm's) hænnæ eghn.9) ('0Alt thæt'1) ('2annæt barn windær mllær tapær J fælaghæ¹³) þæt (¹⁴waræ aldræ¹⁵) þeræ j fælaghe¹⁶) æræ¹⁷) sammen.

16. Qualiter emancipacio fieri Debeat uel quid iuris fiat

Uilia börn skilias¹⁸) (¹⁹fran faþur sinum.²⁰) faræ faþur²¹) thera a²²) lanzthing $(2^3 \approx 1 \approx 2^4)$ hæræzsthing oc liuse (2^5) þæ (2^5) at þe wilia skilias withæ (2^7)

15=II. 5, 9.

65) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. om. pem.

66) M. om. *þa.*

- 67) S. &c. add. och fyllist for Begk, da schall
- 68) 53. add. for retlösse.
- 69) IMQ. &c. Nectær. S. &c. Siiger.
- 70) N. om. at han.
- 71) HIS. &c. war.
- 72) GIMNOPR. &c. söcter. QS. &c. rættæligæ
- 73) S. &c. da schall hand giöre lou der faar med XII Jordegende mendz eed.

74) Q. &c. tolff othelbönders eed.

- 1) Q. &c. Alt mæden husbonden leffuer mo &c. S. &c. Alle denn stund hußbondenn leffuer, da maa &c.
- 2) B. aldrih, at h rec. man. mutatum in g. G. aldrey, et sic in sequentibus. FHIQS. &c. add. hans.
- 3) CDGKLMNOPR. &c. add. hans. A. Rec. 14) Q. &c. hörer alle the börn till som i &c. man. supra lineam add. hans.
- 4) BLM. 13 \(\frac{1}{2}\). um. C. ifir. DEFIKNOPR. &c. af. H. æfter. G. owna. 16. vppa. QS. &c. po vel paa.

5) L. 13 . om. hans.

- 6) DEHNP. 31. gerningum. G. &c. gerning. S. &c. add. och ey heller.
- 7) L. Folio abscisso sequentia desunt, usque ad verba: son. Take alla &c., cap. 21.

8) GHQS. &c. aff.

16 = 11.10.

9) 59. eyendom. S. &c. gotz eller Jord.

- 10) BDEGKNOPQRS. omnesque recc. codd... praeter 54, hic incipiunt novum caput. De L, qui hoc loco est mutilatus (vide not. 7 supra), idem valuisse, testantur notae numerales sequentibus capitibus impositae. CFI. om. Alt — sammen; F. tamen haec habet rec. man. saec. XV in inferiori margine addita.
- 11) B. add. &z. HKNOPQR. &c. add. ther. S. &c. add. som.
- 12) S. &c. Börnn vinde eller tabe vdi kiöb eller Sale, som sidde ßammen vdj wschift boo, dett hörer dem alle tiill som saa tiilßamen vdij vschifft Boo side.
- 13) B. fælahe, at h rec. man. mutatum in q; et sic mox infra. DKR. &c. fælag. Q. &c. fælig. NOP. fælagt. 62. 63. 83. &c. add. met sine söskende.

15) M. aldrig; male.

- 16) DKNOPR. &c. fælag. Q. &c. fælig.
- 17) E. om. æræ.
- 18) S. &c. fare.
- 19) E. wither father sin.
 20) DKNOPQRS. &c. therra. 53. add. det er, om de wille self werre derris egne werge wden derris faders fellag. FGQS. &c. add.
- 21) C. &c. fathær. D. &c. fathær.

hanum. $oc giui^{28}$) börnum $sinum^{29}$) hwat³⁰) han³¹) wil³²) (³³at sæ³⁴) liuandæ. (360c (36mer mughu be ey kræfuiæ at³⁷) hanum (38liuandæ oc (39at swa görtho.⁴⁰) tha warthe⁴¹) the⁴²) sialf⁴³) giærningum sinum.⁴⁴) (⁴⁵Mandrap skulu⁴⁶) fathær oc frændær böte⁴⁷) (⁴⁸mæth them sum logh⁴⁹) aræ.⁵⁰)

17.51)

Callær⁵²) annær man a faþur fore barns giærningæ.⁵³) oc⁵⁴) sighær at barn⁵⁶) ær⁵⁶) j fælagh⁵⁷) mæth hanum. oc (⁵⁸þæt ær ey. witj⁵⁹) (⁶⁰þæt 5 fabur⁶¹) barns⁶²) mæth thingwitni⁶³) sinu.⁶⁴) bæt æræ⁶⁵) twe⁶⁶) men⁶⁷) oc waræ (68lös af69) (70krauæ hins.

17 = II. 10.

- 22) QS. &c. till.
- 23) IQ. &c. om. ællær hæræzsthing.
- 24) GHM. &c. add. a.
- 25) B. liusæ rec. man. mutatum in lyusæ.
- 26) BFQ. &c. om. pæt.
- 27) CDFGHIKMNOPQRS. &c. fran vel fra. 28) CDFGIKMNOPQR. &c. add. that. H. &c. add. han thet.
- 29) B. om. sinum. S. &c. add. der.
- 30) CDFG. ær. HIMNOPR. &c. ther. EKQ. &c. thæt.
- 31) O. om. *han*.
- 32) N. om. wil. QS. &c. add. them vndhæ.
- 33) S. &c. om. at sæ liuandæ. I. i sinæ liuæ. 32. &c. i sith lewenda. Q. &c. mæden han leffuer.
- 34) P. 13‡. 30. 48. sith.
- 35) Q. &c. om. oc liuandæ.
- 36) H. at swa göro tha mughu the ei mer kresiæ at hanum liuande Sithan warthe börn siælf &c.
- 37) BEI. om. at. NOPRS. &c. aff.
- 38) S. &c. siidenn men hand leffuer. Nar faderenn haffuer dett giördtt &c.
- 39) B. Rec. man. supra v. at add. hu, ut legeretur huat. F. om. at. Q. &c. Nor faderen haffuer so giort. 13¦. nm swa war giort Tha &c.
- 40) B. Rec. man. in marg. add. sithan. F. 62) M. barne. göro. CIM. göra vel göre.
- 41) CG. wartha. 30. wolder. QS. &c. sware.
- 42) BCDEFGHIKMNOPQRS. &c. born.
- 43) B. om. sialf.

- 44) G. 16. &c. add. En vel Æn. NR. &c. add. sware.
- 45) 38. om. *Mandrap aræ*.
- 46) BCDEFGHIKMNÖPQRS. &c. skal.
- 47) BC. &c. bötæ vel böta.
- 48) CEFHNOPQR. &c. sum logh æra (FNPQR. &c. er) mæth them.
- 49) B. loh rec. man. mutatum in log.
- 50) BC. &c. æræ vel æra. GM. &c. ær.
- 51) 38. habet hoc caput post caput in textu proxime sequens.
- 52) C. Fallær, miniatoris errore. Q. &c. Skyller noger man sidhen barns fader for hans börns &c. S. &c. Om nogen taler faderenn tiill faar hans Börns &c.
- 53) BE. yærningum. G. &c. gierning.
- 54) M. om. oc.
- 55) B. börn. M. thet.
- 56) BNR. &c. æræ.
- 57) B. fælahe. DEH. &c. fælage. G. fæleghe. IK. fælugh. Q. &c. fælig. S. &c. wschifft Boo.
- 58) S. &c. de ehre vdschifftede och schiilde fran hannom, da schal faderenn dett Beuise med &c.
- 59) I. 134. *nitne*. Q. &c. *Bewisæ*.
- 60) H. thes barns fathor meth &c.
- 61) C. &c. fathær. D. &c. fathær.
- 63) B. *pinguitni* rec. man. mutatum in *pings*uitne. HINOPQRS. &c. things witne.
- 64) S. &c. om. sinu.
- 65) MS. &c. ær.

18.1)

Kallæ²) börn a³) fæthrini æftir (*faþur theræ⁵) döþæn oc⁶) hauæ þe¹) (*för fangit¹) lot af faþur sinum.¹⁰) föræ atær¹¹) þæt¹²) þe hauæ för fangit. baþe¹³) bolfæ¹⁴) oc iorth. oc (¹⁶sæte a iorth tyltær eth otholbondæ oc a bolfæ
tylter eth¹⁶) laghfasta mannæ.¹²) oc ey ægho¹⁶) the¹⁰) fran æræ skild²⁰)
wald²¹) at²²) göræ²³) annat utan²⁴) at²⁶) alli aruæ wilia. wilia þe ey atær²⁶)
föræ.²²) (²⁶kalli hinæ²⁰) (³⁰a stæthil³¹) sitia þem³²) til lanzthing³³) ællær³⁴)
hæræzthing.³⁶) æn wiliæ the æftær³⁶) thæn laghdagh³⁷) ær thingmen lægiæ

18=11.11.

- 66) S. &c. om. twe. G. &c. tolff; male.
- 67) S. &c. add. att de ere schiilde fran hannem.
- 68) HS. &c. saclös. Q. &c. ther foræ saglös.
- 69) N. &c. a. HS. &c. fore.
- A. Litt. r omissam supra lineam add. scriba. M. hind ther kræffuer. S. &c. den tiiltall.
- 1) 48. om. hoc caput.
- 2) S. &c. Kreffue Börnn federne.
- 3) I. af.
- 4) NOPQRS. &c. theris fadhers dödh.
- 5) F. om. theræ.
- 6) NOPQR. &c. om. oc.
- 7) E. om. pe.
- 8) Hl. forra. B. fangit for lot &c.
- 9) S. &c. add. nogen.
- 10) FQS. &c. therræ. G. &c. add. tha. S. &c. add. da schulle de först.
- 11) IQS. &c. i. gen.
- 12) BDF. add. ær. K. 13 1. add. ther. Q. &c. add. som.
- 13) MR. &c. om. babe.
- 14) S. &c. pendinge.
- 15) F. giue. Q. &c. værgæ for iord met tolff othelbönders eed oc fore bolfæ met tolff logfastæ mentz eed. 53. werge adt de haffwe icke mere iord fonget, met &c. (ut Q.) S. &c. suerge faar Jorden med XII Jordegende loufaste mendz eed, och de som ere y Booet dem Bör icke att Schiffte, vden alle &c.
- 16) NOPR. &c. add. meth.

- 53. add. det er met tol mend som er sande och faste wdi derris ordt och ædh.
 B. æho rec. man. mutatum in ægo. F.
- hauæ. 19) FG. add. er. NOPR. &c. add. ther. Q. &c.
- add. som.
 20) CF. &c. scildi vel skilde. Q. &c. vthskiftæ.
- 21) B. uæte rec. man. mutatum in uæto. E. add. til.
- 22) NOPR. &c. om. at.
- 23) B. göræ rec. man. mutatum in fanga.
- 24) H. for vtan.
- 25) CDEFGHIKMNOPQR. &c. om. at.
- 26) D. aftær. KNOPR. &c. eftær. QS. &c. igen.
- 27) DFGHKNOPQR. &c. add. tha. S. &c. add. dett de haffue för fangett.
- 28) C. calla." S. &c. da schulle de som Boo y gaardenn eller paa grundenn kalle de andre tiill landztingh &c.
- 29) CEM. hinni vel hini. FQ. &c. the. F. add. sum.
- 30) R. aff thet i sithiæ; male.
- 31) CDFGHIMNOP. &c. stæthlæ vel stæthli. K. &c. stathli. 13 1. stockle. 53. 100. 126. bolligen. 82. 107. add. (det er Gaarden eller Grunden). 114. add. (thett er vdj Boen). 129. add. och boligen. Q. &c. add. igen.
- 32) 53. de andre, som icke wille ind forre.
- 33) BCDEHK. lanzpings.
- 34) BCDEFGHIKMNOORS. &c. add. til.
- 35) BE. hæræzpins. CDHKNP. hæræzthings.
- 36) S. &c. indenn.

til^{3 8}) ey (^{3 9}aftær^{4 0}) föræ. tha böte^{4 1}) the^{4 2}) konungi thre mark fore ræt $l\ddot{o}sæ^{43}$) oc aruæ⁴⁴) kræuæ⁴⁵) tho sit⁴⁶) ut⁴⁷) sum för.⁴⁸)

19.49)

Dör barn j⁵⁰) fælagh⁵¹) mæth fathær⁵²) oc⁶³) mothær⁵⁴) tha (⁵⁵ær þæt⁶⁶) $(5^{7}\text{til alzs}^{58})$.rætæ (5^{9}) theræ (5^{9}) $(6^{1}\text{j mællin sum æncti}^{62})$ ware. (5^{3})

20.64)

Dör bonde oc ær65) ut aruæ66) til swa at (67bondans ær (68barn69) oc (70kunu hans 71) stifbarn 72) ællar 73) j fælaghe 74) ællær utan. 75) þa (75 resær

19 = 11.11.

20 = 11. 11 , 4.

37) M. dag.

38) FQS. &c. them fore.

- 39) CEFHIM. &c. atar. OPR. &c. æfter. Q& &c. igen. G. &c. om. aftær föræ.
- 40) C. add. at.
- 41) CH. böta.
- 42) B. om. the.
- 43) EF. rætlöso.
- 44) Q8. &c. arffninge.
- 45) BCE. kræfi vel kræui.
- 46) FQS. &c. therræ.
- 47) M. om. ut. CDEIKMNPR. &c. add. swa.
- 48) CDHIKMNOPR. &c. förræ. 23. add. er melth.
- 49) 109. om. hoc caput.
- 50) M. vdi, et sic in sequentibus passim.
- 51) DEHIM. &c. fælage. CNR. &c. fælighe. PQS. &c. fæligh. G. feleghe. K. falugh.
- 52) G. &c. add. sinum.
- 53) QS. &c. eller. CDIKMNOPQRS. &c. add. mæth.
- 54) EH. mothur.
- 55) E. æræ. S. &c. arffuer fader och moder dett ligeraiß som de aldrig haffde fangett Barnn sammen. 53. erffreis det barn icke underledis, eller Regnis, end som det intet havode verrett.
- 56) BE. om. pæt.
- 57) Q. &c. alles there them emellom som i fælig ære som &c. 100. indthett regnen-

dis dennum Emellom. 126. intet regnet dem imellem.

- 50) C. 131. all.
- 59) CFG. &c. ræt.
- 60) MNOPR. &c. them.
- 61) F. sua **sum** &c.
- 62) 59.60. &c. add. barnn.
- 63) I. wartha.
- 64) G. 16. 17. 32. 33. 42. habent hoe caput post cap. 35 in textu.
- 65) CDFIMNPQR. &c. æra.
- 66) QS. &c. vtharffuinga.
- 67) 38. bonden hawer barn oc kone &c. 32. \$3.59. Cc. that or bondens barn. S. Cc. thet er hußbondens Barnn.
- 68) C. börn. P. barns eller konens stiph barn &c.
- 69) NOR. &c. add. eller.
- 70) DKOR. &c. kunan (OR. &c. konens) stem barn &c. N. konens styffsöns eller &c. 71) QS. &c. om. hans. H. add. ær.
- 72) BDEH. stypbarn. CIMO. stipbarn. 8. 16. 17. &c. Steff barn. 32. stygbörn. S. &c. add. er.
- 78) QS. &c. anthen vel enten.
- 74) B. fælake rec. man. mutatum in fælage. GORS. &c. faligh. S. &c. add. sammen.
- 75) S. &c. vdenn for. HS. &c. add. foliage.
- 76) S. &c. schulle alle dem dödes Bornn schiffte hans hoffuit lod. Men paa hustruens vegne göriis dett ioke saa.

pæt⁷⁷) pem²⁶) döpæ⁷⁹) let allum hans börnum til skiftis. æn⁶⁰) swa ær⁶¹) ey⁸²) (⁸³um quinnæ alf.⁸⁴)

21.

Dör bendæ¹) ee hauir²) uithær³) kunu sinæ baþæ dettær⁴) oc son.⁵) tahi⁶) mothær²) swa⁶) let sum en⁶) son. (¹ºoc dottær (¹¹halwæ minnæ.¹²) (¹³Ær mothær oc (¹⁴alt döttær oc ængin (¹⁵sun. taki¹⁶) (¹⁻allæ¹⁶) (¹॰æm mikit²⁰) (²¹dottær æm mikit sum mothær. thæt²²) ær ræt vm²³) köpæ iorth oc bol-fæ.²⁴) fæthrinis iorth (²⁵taki börn²⁶) dottær halwæ²¹) minnæ en²⁶) sun.

22.29)

Dör mothær (30börnæ. tha ær31) sammæ ræt32) vm alt33) skifti utan swa

21 = 11. 4.

- 77) 53. add. barn.
- 78) GKMQ. &c. then.
- 79) MQ. &c. döthes.
- 80) CIM. om. an.
- 81) DHKNOP. &c. gaz. R. &c. gör. Q. &c. gärs.
- 82) NPR. Ke. add. aff.
- 83) BCDEFHIKMNOPR. &c. a. Q. &c. po höstrens væynæ. 58. po hustrumis sidde: wdarfwing er den som er waskifft fraa fader eller moders fellag, och han reyser den dödis loedt och den Lodt tager ingen, wden den dödis eygne börn.
- 84) BDEKO. &c. half. CG. &c. halfa. M. alua. H. halft. NPR. &c. affle. Fl. aft. Cfr. nott. 76, 83 supra.
- 1) CD. Kc. bonde. FH. bonden.
- 2) DGHKNOPR. &c. add. han.
- 3) QS. &c. met.
- 4) E. dotor. B. dötör. CDHOQS. &c. dötar vel dötær.
- 5) CDHINOPORS. &c. synd, syndr vel söner. K. saner. FS. &c. add. tha.
- 6) FS. &c. add. therræ.
- 7) BCDEGIKMNOPQR. &c. add. pera.
- 8) MS. &c. add. meghen. 23.58. add. god.
- 9) E. kænnæ.
- 10) P. om. oc minnæ.
- 11) BCBFH. 18 1. haifu vol haluu. Q. &c. half todh Haffwer &c. (vide net. 13 infra). S. &c. half saa megitt. Haffwer &c.

22= [l. 4.

- 12) G. Ko. mindra. G. 16. Ko. add. En vel Æn.
- 13) C. on mother. or all &c. NPQRS. &c. Heffuer modher alth (R. all; S. &c. alle) &c.
- 14) O. dotther oc &c.
- 15) L. post lacunam (vide not. 7 pag. 15) hic iterum incipit.
- 16) HM. &c. add. the.
- 17) M. om. alla. H. alt. 50 &c. huer dotther saa megidt &c. QS. &c. moderon so möget som alla hennes dötthor.
- 18) CDGIKL. 13 1. add. the.
- 19) 16. 17. &c. ligemöget dotter saa möget som &c.
- 20) DK. add. sum.
- 21) BCEHILMNOPB. &c. om. dottær æm mi-
- 22) CDGHIKLMNOPR. &c. Thette.
- 23) I. om. vm.
- 24) S. &c. pendinge. G. 16. &c. add. en vel Æn.
- 25) S. &c. schal Sönnen affnamme the parter, och datteren enn part.
- 26) HQ. &c. om. börn.
- 27) BC. &c. halfu vel haluu.
- 28) BC. &c. æn.
- 29) 160. om. hoc caput.
- 30) G. &c. barna. E. om. h. v. R. &c. som börne hauer tha &c. Q. &c. oc haffuer hun börn effther sig leffuende tha &c. S. &c. och hun haffuer leffuendiis börn effter Regh.

mikit skil³⁴) at bondæn myndær³⁵) æftir konu sinæ. en lot bathæ j fæ³⁶) oc j³⁷) iorth.³⁸) Allum börnum sinum til fæthrinis/. hauir bondæn alt synir. tha takær³⁹) han⁴⁰) ey mer æn en sun.⁴¹) hauir han⁴²) alt döttær.⁴³) taki han (44e fullæn lot withær them. hauir han ey mer æn45) enæ dottær wi- $6 heta r^{46}$) kunu sinæ tha myndær 47) han twa lotær 48) af hænnæ möthrinis iorth. 49) for thi 50) at 51) han ser e 52) man (53 oc (54 myndser 55) manz lot. 56)

23.57)

Alt thæt ærs8) mothær far oc möthrini heters9) taki all60) börn61) æftir hanæ⁶²) bathe⁶³) (⁶⁴förræ kul oc æftri⁶⁵) swa manghæ⁶⁶) sum the æræ (67 bathæ68) köpæ iorth oc bolfæ.69)

23 = 11.12.

da tayer huβbonden saa megitt βom end 51) HNOPR. &c. om. at. . sön, och datteren halff minde bode&c.

- 31) BHL. 134. add. pæt. CFGIMQ. &c. add.
- 32) DKNOPQR. &c. log.
- 33) G. al.
- 34) Q. &c. add. ther po. G. &c. add. at.
- 35) H. munder. Q. &c. vindher. 126. nyder. 36) 32. 33. &c. bolfæ. 53. 59. &c. gotz. S. &c.
- pendinge. 37) BDEFGHKNORS. &c. om. j.
- 38) BCDEFHM. iorpo.
- 39) G. &c. take. S. &c. faar.
- 40) E. om. han.
- 41) 67. 104. 105. add. (.forstaa at detz (104. 105. aff dett) som igien er. Naar hannd haffuer tagitt I lodt effter synn hustru.)
- 42) B. Voc. han omissam supra lineam add. rec. ut videtur man. M. add. ok.
- 43) QS. &c. add. tha.
- 44) Q. &c. ligæ deell mod them allæ samen Haffuer &c. S. &c. saa megitt ßom tho (54.90. en) aff dem, mod dem alle ßammen. Haffuer &c.
- 45) H. om. æn.
- 46) QS. &c. met.
- 47) Q. &c. vindher. 53. 110. tager. 68. 121. &c. arffuer. 58. 106. 126. nyder.
- 48) CFG. &c. löter vel lödir.
- 49) BCDEH. iorpo. L. 13 1. om. h. v.
- 50) BC. &c. *þy*.

- 52) GQS. &c. om. e. E. e deletum est. 30. een.
- 53) S. &c. der faare mönder hannom en mandz löd.
- 54) NPR. &c. myndugher. 53. 68. tager. Q. &c. forthi vindher han mantz lodh.
- 55) DGHKNOPR. &c. add. fore thy. 32. 33. 42. add. fn:ll.
- 56) 38. add. duo capita quae, ex illo codice transscripta, leguntur in Addit. K. 1, 2.
- 57) 48. om. hoc caput. 126. invertit ordinem huius capitis et proxime sequentis.
- 58) CLMQS. &c. om. ær.
- 59) M. er. QS. &c. kalles.
- 60) CKP. &c. alt. QS. &c. add. hennes.
- 61) DGHKNOPR. &c. add. hænna.
- 62) FIKLMNPQRS. &c. hænne. O. om. h. v.
- 63) M. om. bathe.
- 64) NOPQR. &c. första. S. &c. de hun fanger först och Siiden, saa &c.
- 65) Q. &c. sistæ. M. add. kuld.
- 66) B. marka. CDEHM. margi vel marge.
- 67) DGHKNOPR. &c. swa köpe iorth sum bol fæ.
- 68) L. 13 +. add. j.
- 69) S. &c. pendinge. 53. add. Den förste kull, erre de börn som hun haffde met den hosbonde till forren som war hennes förste gifft, den siste kull, ere desze börn som hun haffde met denne siste hosbonde som hun döde fraa.

24.

Sjtær⁷⁰) bonde oc konæ sammæn barnlös oc dör (⁷¹annat theræ⁷²) taki thæs⁷³) döthæ⁷⁴) aruæ⁷⁵) (⁷⁶alt (⁷¹halft withær hin⁷⁶) ær liuær. swa⁷⁹) kunu arua⁸⁰) sum bondæns. Thættæ⁸¹) ær ræt vm köpæ iorth oc bolfæ⁸²) annær⁸³) iorth gange til (⁸⁴rættæ aruæ⁸⁵) sum logh⁸⁶) æræ.⁸⁷)

25.

Uarthær ('delæ um iorth swa at summi kallæ') fæthrini') ('ællær möthrini. oc summi') köpæ iorth') ware the næst witu') ær allum wiliæ') witæ') til handæ

26.

Eræ¹0) the¹¹) syzskini oc¹²) ey¹³) (¹⁴samfæthræ (¹⁵oc ey¹6) sammöthræ. oc

24== II. 1.

25 = 11.13.

70) G. &c. Sedie.

- 71) H. annan. Q. &c. en af them. S. &c. nogen aff dem.
- 72) FGNOPQRS. &c. add. tha.
- 73) MQS. &c. then.
- 74) CMQS. &c. döthes.
- 75) QS, &c. arffuingæ.
- 76) S. &c. halffdelenn aff alltt gotz och aff pendinge och Sölff och kiöbe Jord. Men anden Jord schall Bliiffue hoss den dödis arffuinghe.

77) Q. &c. ligæ halfdelen modh then som

igen leffuer.

- 78) G. &c. hint. NOPR. &c. then.
- 79) Q. &c. add. væll.
- 80) ČEIO. arf. Q. &c. arffuinga. NOPR. &c. add. halfft.

81) F. thæt.

82) M. bofæ. G. 16. &c. add. en vel Æn.

83) BCDEHL. annur.

84) B. rætræ rec. man. mutatum in ræta. DENP. rætra. 53. den slegt som hun er kommen fjraa, det er den iord som er ærffdt, och icke köpt.

85) ÖQ. &c. arffuingæ.

26 — II. 13.

86) B. lok rec. man. mutatum in log.

87) FOQ. &c. ær.

- 1) H. iord i delo. swa &c.
- 2) QS. &c. add. hennæ.
- 3) M. add. vare.
- 4) G. &c. oc. MQ. &c. och somme mötherne &c.
- 5) CGILM. &c. add. calla. H. add. kallat. S. &c. add. siige att that er.

6) FGQS. &c. add. tha.

- 7) CFILNOPR. &c. witni. G. &c. at wida. QS. &c. at vytnæ.
- 8) BCEFGHILMNOPQRS. &c. sic. ADK. wil.

9) ILQS. &c. witnæ.

10) S. &c. Trette Söschen om arff som iche haffue en fader eller moder til haabe, och vill nogen aff dem haffue sin arff vd frann den anden. Da schulle de först Schiiffte deriis federne, och siiden deriis möderne, och deriis Samfrender schulle Schiiffte dennom samme arff emellom &c.

11) M. om. the.

12) CDHIKLNOPR. &c. om. oc. GQ. &c. som.

13) CDGHIKLNOPQR. &c. add. æra.

14) M. sammöthræ eller samfæthre. F. samæn vm mothær oc æi vm fathær. oc skil

rætum arwm sum logh*6) æræ. dyls (*7nokat (*8æliæ swa logh fore*9) sum för ær mælt.

29. Aurum uice predij funcittur⁵) in divisione.

het samme er ret vm gull⁵¹) er⁵²) um iorth⁵³) at (⁵⁴thet gange at⁵⁵) rætum arwm.⁵⁶) æn köpæs iorth m*æth* gull⁵⁷) þa gangær⁵⁸) hun sum annur köpæ iorth.⁵⁹) thæt gull⁶⁰) haldit⁶¹) ær gange til rætæ⁶²) aruæ.⁶³) Thæt⁶⁴) j köp ær kommit (650c j66) salu67) thæt gialzs68) ey atær.69)

30.¹)

 \mathbf{T} aks arf (2gen aruæ. (3tha (4bötær hwær5) annær6) um aruen7) ær8) thre

29 = 11.6.

41) FGLMNOPQRS. &c. iorth. K. iorthæ.

42) KLO. &c. sinæ. G. 17. &c. add. en vel en. M. add. huarth.

43) S. &c. pendinge.

44) QS. &c. skifftes them alle emellom som rættæ arffuingæ ære effter logen.

45) B. til additum est, at ab ipso scriba lineolis inductum.

46) FH. om. logh.

47) S. &c. om den pendinghe eller Boschaff huß eller nogett andett, da affuerge der faar som för er sagdtt.

48) DE. &c. sæli. F. giue. 59.60. &c. giöre. I. wæriæ mæth logh &c. Q. &c. tha vær-

ghæ ther fore &c.

49) CDHIKLNOPR. &c. om. fore.

50) Lege fungitur.

51) 24. add. arff. R. add. som.

52) GIHLMO. &c. ther. KQS. &c. som. swa sum.

53) CM. &c. add. ær.

- 54) H. om. thæt. BCEILM. 134. arf. DGK OPR. &c. arfwa vel aruæ. NQ. &c. arffen. F. rætum arf gange. æn &c. S. &c. arffuenn y guld schall gaa till rette arffuinge som Jord. men kiöbiis &c.
- 55) BCDEGHIKLNOPR. &c. om. at. MQ. &c. til.
- 56) H. arfue. DEGIKL. &c. om. h. v.

57) CDGNOPR. &c. qulli.

58) BCDEGHIKLMNOPQRS. &c. gar.

30 = 11.4

- 59) DK. &c. iorth, om. köpæ. G. 16. 17. add. en vel æn. S. &c. add. tiill schiffte.
- 60) C. add. ar. G. &c. add. ther. FMQS. &c. add. sum.
- 61) F. æfter. QS. &c. igæn. 126. Vfortærit.

62) BDNP. rætræ.

- 63) QRS. &c. arffuinge. G. 16. &c. add. en vel æn. F. add. oc.
- 64) BG. &c. add. gul. QS. &c. add. guld som. F. add. sum.
- 65) QG. &c. eller. I. om. oc j salu.

66) MS. &c. om. j. F. innæn.

67) FKQS. &c. salæ vol sale. S. &c. add. eller forteriis tiill mad och dricke. 53. add. eller paa bordt eller brödfiell.

68) H. skilz; male. QS. &c. betales.

69) QS. &c. igen.

1) A. Rec. man. minoribus litteris add. titulum: quomodo hereditas cum hereditate compensatur. 126. Foliis deperditis sequentia perierunt, usque ad verba stefnt, fordi hand Var &c., cap. 82.

2) S. &c. mod. Q. &c. po bondens væynæ so

at &c. (vide not. 3 sequentem).

3) QS. &c. so at bonden (S. &c. husbondenn) faller noger arff till po syn sidhæ oc höstren faar en annen arff oc po syn (S. &c. hendiis) sidhæ so at then enæ arff er so godh som thre &c.

30. 32. &c. 4) C. bætær. BGL. &c. betær. beder. E. bötær mutatum in betær. K. mark, (°oc ey minnæ. (¹ºtho at annær ær fyritiughu mark. gange hwær arf gen andrum arue e¹¹) hwær sum takin¹²) ær.¹³) æn (¹⁴um (¹⁵fleræ¹⁶) warthæ annar wagh¹⁷) takni/¹⁸) tha gange (¹⁹be (²⁰ut rætum arwm/ dyls nokat (²¹sæliæ swa logh foré²²) sum för (²³ær saghæt.²⁴)

31.

Dyls alder arf. (25 witi hin 26) ær 27) dyl mæth threm 28) tyltum. tho 29) at aruen ær³⁰) ey (³¹mer æn³²) (³³öres mun.³⁴) gar han withær (³⁶nokat latæ thæt ut oc36) a37) tyltær eth.

31 = 11.8.

böder mutatum in beder. N. böther mu- 16) 23.59. &c. add. arffuæ. tatum in bither. I. bötæ. 59. 60. &c. lig- 17) M. vægh. H. 17. wagn. KR. &c. veghn nis denn ene emodt denn andenn.

5) CGINOP. &c. hwar. KL. huor. Et sic in 18) CDKMNOPR. &c. takin. sequentibus passim.

.6) M. annari.

7) 59.60. denn ene arff.

8) C. *æra*. O. om. h. v.

CI. om. oc — mark.

10) NOPR. &c. Thi vel thy. QS. &c. oc then andre arff (S. &c. add. er) so godh som XL marc (S. &c. add. eller Bedre) tha lignes then eenæ arff modh then andræ so manghæ arffue som tagnæære (S. &c. add. aff dem Bode).

11) E. oc. L. 13 ½. Ær.

- 12) CDFGHIKLMNOPR. &c. sic. BE. tækin. A. takit.
- 13) 53. add. Saa den arff som iche er beddre end tre marck, nödder och twinger den anden arff paa XL mark tyll Ret skipte och hoffwet lodder, nor skifftis skall, saa den som erffde den minste arff, Hauer saa god lodt och deell y den store arff, som den hannom erffde.

14) F. warthæ stere annær &c.

15) Q. &c. höstren eller bonden en aff them faller noger ythermere arff till oc then andræ fonger engen arff ther ligæ emod tha scall then arff komme ygen till rættæ arffuingæ Dyls &c. S. &c. hustruenn, eller hußbondenn falder — rette arffuinghe (ut Q.) som var för tagenn, Dölges &c.

vel *weaken*.

- 19) BCDFGIKNOPR. &c. sic. A. om. pe. LM. 13 1. thet. E. Loco verborum the vt rættum rec. man. scriptorum alia quaedam antea scripta fuerunt.
- 20) Legendum videtur at; cfr. cap. 29. C. at. 53. den arff tilbuge iigen epter deris doet som hannom erffde, till Rette arffwinge och den slegt som same arff er kommen fraa, Dylgis &c.

21) BD. &c. sæli. F. giue. QS. &c. veryæ ther faare met lag (S. &c. tölter eed) som &c.

22) I. &c. om. fore.

23) I. om. ær saghæt.

24) HK. &c. sakt. BEFGMOQ. &c. mælt. A. Rec. man. minoribus litteris add. supra in capite faar bonde, vbi, dyls nokot, quae respicient verba: dyls nokæt ællær iorth &c., cap. 28.

25) LI. &c. witni. Q. &c. tha væryæ hin sig som arffuen kræffs met thre tylther eed. S. &c. da schall han giiffue lou som arffuen

kreffuis mod tre tylter eedtt.

- 26) H. om. hin.
- 27) G. han.
- 28) BCE. prim.
- 29) NPQR. &c. thi vel thy. S. &c. end dogh.
- 30) IS. &c. var.
- 31) S. &c. Bedre. M. en öres &c.
- 32) CIL. 13 ½. add. en.

32.

Dör man oc hauir han³⁸) börn³⁰) taki þe arf æftir han.⁴⁰) hauir han⁴¹) (*2 barnæ börn. (*3 oc (*4 æncti barn*5) taki the arf swa (*6 sum hwært*7) (48 sculdæ takæ æftir fathur sin. ællær moþor sinæ. 49) ær (50 en wagh 51) et 52) barna barn. oc (63 annær wagh 64) flere. tha taki thæt enæ (66 æm mikit (66 æftir fathur fathur. ællær mothor mothor sum all hin⁶⁷) annur.⁵⁸) Swa at⁶⁹) um

32 = 11.14

- 33) S. &c. femten smaa pendinge, eller de- 51) K. &c. veghn. L. 13\frac{1}{2}. wagn. Et sic inriis werdt. Bekender han att han haffuer nogett aff arffuenn inde med sigh, da schal han vdlegge dett som han kendiis, och giöre siidenn lou med tolff mendz eed, att han haffuer ey mere aff arffuenn inde hoß sigh. 59.60. Cc. enn öre penning, Eller detz werdt. 63. I ortug penning eller thettz werdt. 80. tho ore pending eller theris verd.
- 34) R. nawn; male. Q. &c. add. that er fem angelska eller theres værdh.
- 35) Q. &c. at han haffuer noget aff arffuen yndhæ met sig læggæ vth thet som han kennes oc tolf mentz eed at han haffuer ey mere aff arffuen unde met sig.

36) B. Voc. ok omissam ipse supra lineam add. scriba.

- 37) L. ofnæ.
- 38) P. om. han.

39) R. &c. barn. F. add. tha. QS. &c. add. effter sig tha.

40) MI. Kc. hanum. Q. &c. theres fader. S. &c. deriis fader, Son fuld lod och Dötter half lod.

41) E. em. han.

- 42) S. &c. intett Barnn men Barne Barn, eller Encke Barn, da tager dett arff som dett Schulle &c.; male. Cfr. not. 44 infra.
- 43) K. &c. om. oc ancti barn.
- 44) R. 23. &c. ænekebarn; male.
- 45) A. Voc. barn omissam ipse, ut videtur, supra lineam add. scriba. FQ. &c. add. tha. 46) CDGHIKLMNOPR. &c. hwært sum scul-

di dic.

- 47) F. add. barn.
- 48) E. ær skylt at tahæ.
- 49) G. 16. &c. add. En vel Æn. NOPR. &c. add. Och.
- 50) N. &c. om. en. QS. &c. po then enæ sidæ.

- fra. I. wæhen.
- 52) CS. &c. om. et.
- 53) QS. &c. po then and res siden.

54) I. *wæhn*.

- 55) QS. &c. so möget. Ex iis, quae antea in hoc capite dicta sunt, manifestum est v. æm mikit respicere nepetes, quorum parentes antea mortai, si avo supravixissent, aequas portiones horeditatis copissent, quod non factum est nisi omnes essent fratres, vel omnes sorores. Cum vero in mox sequentibus exempli caussa serme est de nepte ex filio hereditatem dividente cum pluribus nepetibus ex filia, illa neptis, re confusim expressa, dicitur capere emmikit sum alle hine synir; sine dubio enim dicere voluit auctor non minorem sed contra duplo maiorem portionem uni illi nepti quam omnibus nepotibus esse tribuendam; quam sententiam satis confirmat textus Latinus II. 14. Non vero audiendus est C. F. Non-MANN, qui statuit textum iuris Scan. Danicum centinere antiquiorem minusque perfectam formam iuris repraesentationis, qua nempe hereditas in stirpes quidem erat dividenda inter nepotes, nulla vero ratio habita est sexus parentum corum, recentiorem vero ac perfectierem formam ab Andrea Sunonis esse expositam (diss. de jure repraesentationis, Hafn. 1828, pag. 30-32). Recte vero de hac re disserit J. E. LARSEN. Maanedsskrift for Litteratur, III. pag. 215-218.
- 56) G. &c. on. aftir mother methor.

57) NOPQRS. &co. the.

58) 53. add. som du kant lesse ndi woldemars long wdi det XII Capitell; respicitur nempe codex vulgo Arvebogen appelbrothær hafthi⁶⁰) enæ dottær. oc systær⁶¹) thre synir ællær flere tha takær⁶²)
(63 the enæ dottor⁶⁴) emmiliti⁶⁵) sum allæ⁶⁶) hinæ⁶⁷) synir.

33.

Er ey barn¹) oo ey²) barnæ barn (3 oc ær⁴) barnæ barns barn⁵) til⁶) ællæ⁷) frammer.⁸) thæ⁹) gange¹⁰) aruen¹¹) æftir rætu¹²) mantali, (¹³taki kunu¹⁴) æmmykit¹⁵) sum karlæ. oc arf (¹⁶scal allugatu¹⁷) fram gange e mæthæn aruæ¹⁸) æræ¹⁹) til. oc byrthæ men.²⁰) (²¹æræ ey fram aruæ²²) (²³oc ær²⁴) gangu arf.²⁵) tha takæ²⁶) thaghær²⁷) kunu²⁸) æm mikit²⁹) sum karlæ.³⁰)

33=11.14.

- 59) NOP. &c. ær. BGH. &c. ok. MQRS. &c. er ok. Malo.
- 60) DKMNOPQRS. &c. hafwar. H. haue.
- 61) 48. add. hawer two eller.
- 62) G. &c. take.
- 63) MOP. &c. then. INR. &c. om. h. v. S. &c. Broderens datter saa megitt som tre Söster Sönner, effter deriis fader, eller moders moder.
- 64) BBF. dotær.
- 65) MQ. &c. saa meghet. Cfr. not. 55 pag. 26.
- 66) BE. alli. I. om. h. v.
- 67) BCDEH. hini. NOP. &c. the. F. hænnæ; male. QR. &c. thre.
- 1) F. &c. add. til.
- 2) B. om. ey.
- 3) M. &c. om. oc ær barnæ barns barn.
- 4) CEIL. 134. 38. sic, in E. vero rec. man. post praecedentem v. oc add. ey. 48. om. ær. ABDFGHKNOPOR. &c. ey. S. &c. icke heller. Cfr. H. 14.
- 5) HNOPQR. &c. born.
- 6) R. 23. &c. om. til.
- 7) BC. &c. ællær.
- 8) R. 13 \. 42. &c. frænner vel frendher. S. &c. frender y Slechtenn. Male. 53. andre fremarsfuinge.
- 9) BC. &c. pa.
- 10) E. &c. ganger.
- 11) FH. arf. S. &c. add. frem.
- 12) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. om. rætu.
- 13) BCDEFHIKLMNOPR. &c. sic; efr. nott. 14,

- 15 sequentes. G. &c. oc take &c. QS. &c. the tagke &c. A. om. taki karlæ.
- 14) CD. &c. kunur. IR. &c. konæ. LQ. &c. quinnæ. S. &c. Quinderne.
- 15) IQS. &c. swo möket.
- 16) DK. &c. om. scal fram.
- 17) EHMNOPR. &c. alle gatu. G. &c. om. h. v. F. &c. e. I. alt ithelige. QS. &c. alt rett.
- 18) LO. 13 ½. arff. S. &c. affkomme arffuinge.
- 19) O. &c. ær.
- 20) B. byrpær mæn. QS. &c. slegtingæ. M. add. ære till. 53. add. och det kallis Gonge arff, som du kant och lesse wdi Woldemars Loug wdi det XIII Capitell; cfr. not. 58 pag. 26.
- 21) BGS. &c. ær. 53. om. æræ karlæ.
- 22) CI. frammera arua. FLNPR. &c. frammer aruæ. O. fram mesr arff. QS. &c. nærmer arffuingæ; malo. GM. &c. add. tll.
- 23) M. Tha er hand gange arff. QS. &c. om. oe ær gangu arf.
- 24) PR. ære. F. add. thæt.
- 25) DIMNPR. &c. gange arf. L. ganga arff. O. gangh arff. K. &c. gong arff.
- 26) INPORS. &c. taghær.
- 27) ILMNOPQRS. &c. om. thagher.
- DF. &c. kunur. G. kuna. IL. 13 f. quinnæ.
 &c. quinner. S. &c. Quinderne. 38. gord-kone; male.
- 29) ILQS. &c. sua mökæt.
- 30) QS. &c. add. oc that (S. &c. denn arff) kalles gange arff.

34.31)

Dör manz son oc hauir han32) ey barn33) (34thær rætær aruæ36) ær. tha taki hans fathur³⁶) alt æftir han.³⁷) oc³⁸) æncti hans syzkini.³⁹) ey⁴⁰) (⁴¹half brothær hældær æn annær. 42) hauir thæn döbæ mothær 43) (44oc ey fabur. tha⁴⁵) taki hun ey⁴⁶) mer æn en⁴⁷) lot withær⁴⁸) annur⁴⁹) börn sin oc⁶⁰) (51 hins döthæ syzskini.

35.

Dör man oc hauir⁵²) ey börn⁵³) oc ey barnæ börn⁵⁴) (⁵⁵ællær andræ fram aruæ. 56) ey fathur (570c ey mothær. 58) ey (69brothær oc60) ey61) systær tha ær fathur fathær oc fathur mothær. (62 mothær fathær (63 oc (64 mothær mothær. (65 fathur brothær oc fathær systær. mothær brothær oc mothær systær broth*ær* sun oc broth*ær* dottær. systær sön oc söst*ær* dottær. all⁶⁶) (67æm nær at⁶⁸) taki⁶⁹) arf⁷⁰) æftir hin⁷¹) döthæ. (⁷²kunur (⁷³æm mikit

34 = 11. 11.

- 31) I. om. hoc caput, at sex linearum spatium 53) M. &c. barn. scripturae vacuum habet.
- 32) E. om. han.
- 33) O. om. barn. 17. barn barn; male.
- 34) BCDEGHKLOP. &c. pæt. F. thæt sum. S. &c. som ere hans rette arffuinge.
- 35) R. arff.
- 36) DCEFG. &c. fathær vel fathir.
- 37) NOPORS. &c. hanom. D. om. h. v.
- 38) M. om. oc.
- 39) NOPR. &c. add. och.
- 40) C. ær; male.
- 41) CFGH. &c. hans brother; male. S. &c. heller hans halffbroder, eller andre.
- 42) B. &c. annæn. C. annur. G. &c. annat.
- 43) BEFH. mobur. S. &c. add. leffuendiis.
- 44) 48. eller fader &c.; male.
- 45) C. om. tha.
- 46) B. &c. ækki. H. æncti.
- 47) M. om. en.
- 48) QS. &c. mod.
- 49) M. om. annur.
- 50) K. oc mutatum in of. 30. aff. F. add. wither. S. &c. add. mod.
- 51) F. thæt. S. &c. den dödiis Soschene.
- 52) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. add. han.

35 = 11.14.

- 54) M. &c. barnebarn.
- 55) C. om. ællær andræ fram aruæ.
- 56) QR. &c. from arffuinge. S. &c. nher arffuinghe. M. add. och.
- 57) GR. &c. om. oc. M. eller mother ok ev brother eller sösther &c.
- 58) BD. &c. mobur.
- 59) DH. brothor. 48. sützskene Tha &c.
- 60) R. 16. &c. om. oc.
- 61) C. om. ey.
- 62) Q. &c. modhers faderbrodher oc modher systhers broder son &c.
- 63) B. Voc. ok omissam supra lineam add. scriba. N. &c. brodher och modher systher &c.
- 64) B. mopær (loco litt. m antea scriptum fuit br; ok additum est at deletum) mobær ok (loco h. v. antea scriptum fuit syster) bropær sun ok bropær dotær systær sun ok syster doter al emner at teke arf eftær &c.
- 65) G. &c. fathir syster oc mothir syster. fathir brothir oc mothir brothir brothir
- 66) H. add. æra. M. add. vm; male.
- 67) QS. &c. lige ner. N. 23. em vel ner.

sum karlæ for thy at thet ær gangu arf. 74) oc 75) sithen fran them kumbær⁷⁶) taki e⁷⁷) hwar⁷⁸) (⁷⁹sum (⁸⁰byrth a⁸¹) withær hin döthæ⁸²)

36. Quantum liceat patri nepotibus conferre uiuentibus filiis et eorundem nepotum patruis

Giuær bondæ¹) sinum barnæ börnum iorþ²) (³sæ liuændæ oc skötær (⁴them⁵) (6 oc sæ 1) thæm i hendær. oc warthæ 8) swa at bondæns börn (9 æftir (1 0 han döthæn ilzskæ¹¹) (12 iorth at hans 13) barnæ börnum. 14) the iorth 15) ær 16) han gaf them. 17) ware the wither witu. 18) at there (19 fathur father gaf them.²⁰) oc skötæ them.²¹) (²²en mer ma han ey giuæ them.²³) æn²⁴) (²⁵til

36 **=** *II. 16.*

- 68) I. oc.
- 69) CD. &c. taka.
- 70) HM. arfua.
- 71) FQS. &c. thæn.
- 72) IL. 13 ½. quinnæ. Q. &c. quinner. om. kunur — karlæ.
- 73) LIQS. &c. swa mekit. DK. æm wæl sum &c. 74) BDILMNPQRS. &c. yangæ arf. O. gangh
- arff. K.&c. gong arf. E. gangen arf.
- 75) H. om. oc.
- 76) DGKMQ. &c. add. tha.
- 77) CFNOPQS. &c. om. e.
- 78) H. hwært.
- 79) S. &c. effter som hann hörde den döde 13) F. om. hans. ner tiill effter mandtalitt.
- 80) DHK. han a byrth mithær &c. NOP. &c. han a börd ær vidh &c. Q. &c. er aff byrdhen vedher then dödæ.
- 81) M. &c. er.
- 82) NP. 23. add. dör bondha (23. add. oc) ær vdh arff (sc. prima verba cap. 20). G. 16. 17. 32. 33. 42. hoc loco habent cap. 20 in textu; cfr. not. 64 pag. 18. 53. add. indtill syuunde mandtt.
- 1) CD. &c. bonde. F. bonden. L. 13 1. add.
- 2) BCDEFGHIKMNOPQRS. &c. sic. A. om. iorb, at rec. man. saec. XVI in marg. add. iord. Cfr. not. 1 praecedentem. BDFKM. add. at.
- 3) FKNOPR. &c. sic vel sigh. I. i sino liue oc &c. 32. &c. i sith leftwende liff, och &c. QS. &c. vdi. syn lyffs tidk oc &c.

- 4) H. Folio abscisso sequentia desunt, usque ad verba: i mællin. ær ei mer &c., cap. 40.
- 5) QS. &c. add. sammæ iordh.
- 6) F. om. oc sæl thæm.
- 7) 59. &c. antuorder. QS. &c. fonger.
- 8) M. add. thet.
- 9) S. &c. kreffue paa Same Jord, effter deris faders död som hand &c.
- 10) I. hin. NOPQR. &c. hans dödh.
- 11) CLM. ilzcar. F. add. hans.
- 12) Q. &c. po sammæ iord oc so talæ till hans börnæbörn for then iord &c.
- 14) BE. &c. börnæ börnum.
- 15) F. om. iorth.
- 16) R. 23. &c. om. ær.
- 17) FQS. &c. add. tha.
- 18) CFILO. &c. witni. P. &c. withe. N. &c. vinde. QRS. &c. værn.
- 19) 13 ½. &c. fader gaff &c.; male.
- 20) L. 13 . add. jorth.
- 21) CL. 13 1. om. them. Q. &c. add. sammæ iord. S. &c. add. Samme Jord som (52. 58. om) de haffue sex vgher heffd paa hende tiilforne. 106. add. Giörrenndis Beuiisligt at saadannt ehr skeed, Om the haffuer VI waers hefd paa hinder, thilffornne.
- 22) BC. &c. æn. I. hennæ. Oc mer &c.
- 23) R. &c. om. them.
- 24) I. om. æn.
- 25) S. &c. saa megitt dem kand komme till paa deris federne Siide, eller mödernis.

- 9 therse feethrini²⁶) cummi. sallser möthrini.²⁷) (²⁸hamse börnse bärn²⁶) ey³⁰) j theræ hæfþum.31) (32tha ware bondans börn withær witu.33) at (34bers fabur sköte bem ey.35) bæt sammæ ma kuna36) göræ withær37) sin barnæ börn sum³⁸) bondæn ma.³⁹)
 - 37. Que seculo renunciancium monasterio conferri possit**) a sano uel egrot• Uil hondsen⁴¹) (⁴²quikær oc quiþæ fuldær. j. clostær faræ.⁴³) tha ma han mæth allum houoth loth sinum**) (*5in fara. warther han siukær. tha (*6ma han haluan⁴⁷) giuæ⁴⁸) clostre ællær hwæm sum han wil. oc ey mer. fran arwm⁴⁹) ey clostre (⁵⁰hældær æn (⁵¹andrum mannum.⁵²)

38.

Giuær bondæ⁵³) barn sit j clostær. tha ma thæt ey kræfuiæ arfæftir (⁵han döthæn utan han⁵⁵) wil giuæ thy⁵⁶) nokat.⁵⁷)

37== II. 15.

38 🖚 11. 15.

26) BCDEFGKMNOPQR. &c. fæprinis.

27) BCDEFGKMNOPQR. &c. möprinis. 114. add. (thett er saa megit som theris Fader eller Moder burde at haffue).

28) I. Haffuær barnabarn &o.

- 29) CD. &c. barnæ börn. L. 13 . add. jorth. 30) QS. 16. 17. 32. &c. om. ey; male. F. add. iorth. 53. &c. add. den iordit. S. &c. add.
- Samme Jord. 31) QS. &c. hæffd. NOPR. &c. waræ.
- 32) B. om. tha. N. om, tha ware.
- 33) CILNOPR. &c. witni. QS. &c. værn.
- 34) BCDEFGIKLMNOPQRS. &c. sic. A. bondans börn (pro peræ fapur). 61.73.79. deris fader fader.
- 35) L. &c. add. jorth. S. &c. add. same Jord.
- 36) FL. 13 ½. konan.
- 37) QS. &c. mod,
- 38) BCDEF. &r. GIKLMNOPQR. &c. ther.
- 39) S. &c. add. mod sine.
- 40) A. Notam abbreviati e supra litt. i atramento add. rec. man. Lege passint.
- 41) DGIKLNPQR. &c. bonde.
- 42) NOPR. &c. helbroide och vsing j &c. Q. 57) & &c. add. tiilfaarne.

- &c. helbredæ oc karsk. S. &c. karsek och Sund.
- 43) A. föræ scriptum est, at punctum litt. 5 subjectum et a supra lineam additum.
- 44) S. &c. add. dett ehr med enn Broder dele.
- 45) R. i fare. I. i klosther faaræ.
- 46) C. man (pro ma han).
- 47) NOPQRS. &c. halffdelen. Q. &c. add. syn howet lodh. S. &c. add. aff sin hoffuit lod.
- 48) NOP. &c. add. til. R. add. i.
- 49) O. arffuingen. Q. &c. syna arffuinge. S. Lo. sin arffuinge.
- 50) Q. &c. eller oc noger anner man. B. &c. eller kircker eller nogen andenn sted.
- 51) M. &c. annar man.
- 52) CDFGIL. 134. mannj.
- 53) A. Voc. bondæ omissam supra lineam add. scribs. CF. bonden. S. &c. mand.
- 54) NOPR. &c. hans dödh. QS. &c. syn faders dödh.
- 55) G. om. han.
- 56) NPR. &c. hanom.

39.58)

Hauir man⁵) andræ aruæ æn börn sin. tha ær alt⁶) thæt⁶) han a⁶) bathæ⁶) j fæ⁶) oc j⁶) iortho⁶) hans houoth lot. hauir han et barn. tha (⁶ ær (⁶ alt⁶) halft thæt⁷) han a.⁷) hauir han flere börn. tha takir han⁷) lot (⁷ withær hwært theræ⁷) (⁷ swa⁷) sum han a.⁷)

40. De transeuntibus pro alimonia in alterius potestatem.1)

Uarthær man²) usal³) oc⁴) fatökær⁵) swa at⁶) (⁷han (⁸ma ey siæluir hiælpæ sic.⁹) ællær ælli¹⁰) oc¹¹) siukdom gar¹²) them¹³) (¹⁴a hændær. tha (¹⁵biuthæ han sic (¹⁶næstum aruum.¹⁷) at the takæ withær hanum. (¹⁸wil thæn wanföræ (¹⁹oc wiliæ swa²⁰) aruæ. tha skifti²¹) egn hans²²) sin²³) j mellin. (²⁴oc

39== !!. 15.

- 58) 48. om. hoe caput.
- 59) C. han.
- 60) B. om. alt.
- 61) F. add. ær.
- 62) NOPRS. &c. egher vel agher, et sic in sequentibus. Q. &c. haffuer.
- 63) G. &c. om. batha.
- 64) 59. &c. godz. S. &c. godz, pendinge, guld.
- 65) DKMS. &c. om. j.
- 66) BCFGILNOPQRŠ. &c. iorp. K. &c. ior-
- 67) I. æruær alt thet haft (logo halft) &c. S. &c. schall altt thet han eyer schifftis y tho loder, och halffdelen er dett Barns som hand eyer. men haffuer &c.
- 68) 59. 82. &c. halffdelenn det barns det &c.
- 69) G. &c. add. hans.
- 70) DF. add. er. KL. &c. add. ther.
- 71) FM. add. hans houwth lot.
- 72) B. Voc. han omissam supra lineam add. rec. man. L. &c. om. han. S. &c. add. enu.
- 73) 106. Emod huert barnn, Dett ekr at enn broder diell er hanns hoffuedled. S. Ke. med.
- 74) M. ther. S. &c. thet Barn.
- 75) S. Ke. om. swa sum. 58. yhuor mange som de erre.
- 76) Q. &c. add. manaa.
- 77) NOPORS. &c. haffuer. S. &c. add. dett

40 == 11.17.

er att hand schall beholde saa megitt igenn som de alle faa.

- A. Rec. man. in marg. adnotavit: de flatforing.
- 2) R. 25. &c. add. eller kone. S. &c. add. eller Oninde.
- 3) BCEFKMOPQRS. &c. usæl vel vsel. I. armær.
- 4) IR. &c. ællær.
- 5) CDEFGKLMNOP. &c. add. ællær kuna. IQ. &c. add. ællær quinnæ. A. Rec. man. supra lineam add. ællar kona.
- 6) IR. &c. om. at.
- 7) M. man. E. æy ma sialuæz &c.
- 8) Q. &c. kan. S. &c. eller hun kunde icke &c.
- 9) BCDEG. sæ.
- 10) MNOPQRS. &c. alder. IL. &c. alderdom. K. hvn.
- 11) 0. &c. eller.
- 12) MK. &c. gangker.
- 13) F. hanum.
- 14) 38. offwer tha &c.
- 15) I. binde; male. 59. Co. tillbiude. S. Co. schall han siighe sin neste arffuinghe tiill att tage Co.
- 16) CDFGILMNOPR. &c. næstæ. Q. &c. syn næstæ arffuing till at tagæ &c.
- 17) FI. &c. aruæ.
- 18) 92. om. *wil a thingo*.
- 19) NR. C. ey swo fare &c.; male. 50.00. &c. om. oc — then wanfore. S. Co. fare

hin²⁶) wanföræ fare aldre²⁶) therræ²⁷) j mællin. oc thæt²⁶) liusæ the a²⁹) thingæ.³⁰) wil thæn³¹) wanföræ ey swa faræ (³²aldræ³³) aruæ³⁴) j mællin.³⁵) (³⁶tha (³⁷skifti eghn³⁶) sinæ (³⁹aldræ aruæ sinnæ⁴⁰) j mællin. allæ⁴¹) (⁴²j howoth lotær. (⁴³oc sialwm sic⁴⁴) oc⁴⁶) houoth lot. (⁴⁶oc waræ siþæn huar⁴⁷) han wil mæth sinum houothlot. ær thæs wanföræ houothlot bæthræ⁴⁸) æn thre marc⁴⁹) æftir (⁵⁰han döthæn. tha skiftis⁵¹) thæt aldræ hans aruæ⁵²) (⁵³j mællin.⁵⁴) ær⁵⁶) ey (⁵⁶mer æn thre marc⁵⁷) tha⁵⁸) haui⁵⁰) (⁶⁰hin thæt ær⁶¹) hin⁶²) war mæth⁶³) fore sit æruathe.⁶⁴)

emellom alle hans arffuinghe, da schall han schiiffte alltt siit godz mellom dem, altt y hoffuit loder, det er att de schulle allesamens haffue lige megitt. Vill den &c. Q. &c. fare allæ synæ arffuingæ emellom Tha scifftæ han alt syt gotz synæ arffuingæ them emellom och allæ vdi howet lodher Ær then vanföres howeth lod bæthræ &c.

- 20) M. om. swa. 21) L. 13½. add. the.
- 22) C om hans
- 22) C. om. hans.
- 23) C. thera. FIOP. &c. them. 16. &c. sik.
- 24) DK. &c. om. oc therræ j mællin.
- 25) CF. 13 +. thæn.
- 26) BC. &c. aldræ vel aldra. FL. &c. allæ. NOP. &c. aldrigh; male.
- 27) 16. &c. them.
- 28) F. than.
- 29) F. ofnæ. I. af.
- 30) DBE. thingi. CF. &c. thing.
- 31) CFIP. hin.
- 32) C. thæm i mællin.
- 33) BE. add. peræ. I. &c. add. sinæ.
- 34) DGKLMNOP. &c. add. sinna.
- 35) K. 30. mellæ.
- 36) DK. &c. om. tha j mællin.
- 37) S. &c. schal han liusse dett paa tinger, och schiiffte siidenn altt sitt godz mellem sin arffuinge och siigh, y hoffuit loder, och Bliiffue siiden hoss kuilken hand viill med sin hoffuit lod. Er den vanföres &c.
- 38) B. ehn rec. man. mutatum in egn.
- 39) C. mællin aruæ sina alla i houothlötær.
- 40) G. sijn.
- 41) F. 13 1. om. alla.
- 42) O. een howit loth.
- 43) NR. &c. om. oc oc houoth lot.
- 44) BCDEG. se.

- emellom alle hans arffuinghe, da schall 45) BDEGKMOP. &c. sic. CL. &p. om. oc. A. han schiiffte alltt siit godz mellom dem, j. FI. 90. en. Cfr. nott. 19, 37, 43 supra.
 - 46) BCDEFGIKLMNOPR. &c. sic (cfr. not. 47 sequentem). A. om. oc sinum houothlot. Cfr. nott. 19, 37 supra.
 - 47) CGIMNOPR. &c. mæth thæn. DF. &c. mæth them (F. thæn) ær. K. &c. meth them ther. L. 13.; meth hwilkum ær.
 - 48) BD. &c. *bætre*. 49) S. &c. add. *Skaansche*.
 - 50) NOPQRS, &c. hans dödh.
 - 51) K. &c. skiftæ.
 - 52) B. arfum.
 - 53) MO. om. j. H. post lacunam (vide not. 4 pag. 29) hic iterum incipit.
 - 54) G. 16. 17. add. en vel Æn.
 - 55) B. supra lineam add. han. IMQS. &c. add. han. FL. 13 ½. add. thæt. 16. 117. add. hans houitlöth. 59. &c. add. houidlodenn.
 - 56) S. &c. Bedre. F. om. mer æn.
 - 57) 90. add. danske.
 - 58) A. Ain additum est at fere deletum, ac insuper lineola inductum punctisque subiectis notatum.
 - 59) L. 13 +. haffwer.
 - 60) F. then er &c. R. then ther han war &c. Q. &c. then arffuing them som han var &c.
 - 61) CEGIM. &c. om. ær.
 - 62) B. om. hin, at supra lineam add. han. CDEFGHIKLMNOPRS. &c. han.
 - 63) QS. &c. hoss.
 - 64) B. arfopæ. E. aruothe. D. arfwæthe. FGIKM. &c. æruæthe. H. ærfwothe. NOP QR. &c. arbeydæ. C. arvathe ær han fothær. S. &c. wmaghe och kostningh faar hand födde hannom. L. 13½. add. oc siin cost. At han föde hanum.

41.

Uiliæ¹) aruæ²) ey taki³) with⁴) þem⁵) wanföræ tha fare han (⁶til things oc 10 liuse¹) fore thingmannum³) at the⁰) wiliæ ey withær hanum taki.¹⁰) oc sithæn¹¹) lægiæ¹²) thinghmen laghdagh¹³) fore allæ¹⁴) aruæ (¹⁵oc (¹⁶fore hin¹¹) ær¹³) flat föræs¹⁰) wil. (²⁰wiliæ aruæ ey til things kummæ oc²¹) withær²²) hanum taki.²³) tha (²⁴æghæ han²⁶) wald at fare²⁶) til (²¹thæs manz ær²⁶) han wil. mæth (²⁰allu³⁰) thær³¹) han a. tho swa at³²) (³³allum (³⁴se för³⁶) laghbuthit³⁶)

41 = 11.17.

1) B. uilæ.

2) NOQRS. &c. arffuinghæ.

3) BC. &c. takæ vel taka.

4) BC. &c. uipær. KL. &c. vether. Et sie passim. Q. &c. ygen.

5) BCGIMNPORS. &c. pap. L. 13 ½. om. h. v. 23. add. fattigæ oc.

6) CDEFGHIKLMNOP. &c. a thing.

7) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. add. that.

8) B. add. pæt.

- 9) CFIL. 13. arua.
- 10) CD &c. taka. B. tæke.
- 11) C. om. sithæn.

12) BCD. &c. læggæ vel læggi.

13) CDEFGHIKLMOPQS. &c. sic. B. lahdah rec. man. mutatum in laudaug. R. 24. logh daghe. A. laghdaghæ. N. 23. logh daghæ. N. add. hanom.

14) QS. &c. add. hans.

15) S. &c. att de schulle tage viid hannem, Och den vanföre som viill omkring föriis, han schall fare tiill Tinget med arffuingene, viille hans arffuinge icke &c.

16) C. om. fore. Q. &c. then vanföræ kommæ oc till tinget ther so vill omkring föres Velæ tha hans arffuingæ ey &c.

17) F. thæn.

- 18) CIL. 13 . om. ær.
- 19) D. flæth föræs. FH. flætföræs.

20) 0. wille arwin &c.

21) BDEGHKMNPQR. &c. add. &i. S. &c. add. icke heller.

22) NR. &c. om. wither.

23) CDE. &c. taka vel takæ. B. tækæ.

24) B. ahe rec. man. mutatum in age. K. aghær. L. 13 !. A. FGIM. &c. have. Q. &c. mo hon fare &c. S. &c. maa den vanföre siidenn fare &c.

25) BDEFGHIKMNOPR. &c. sic. CL. 13‡. hin. A. hans. Cfr. not. 24 praecedentem.

26) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. fore.

27) GR. &c. then man. QS. &c. hwem som (S. &c. om. som) han &c.

28) IO. om. ær.

29) CIKM. &c. allæ. FGLNOPQ. &c. alt. R. all. S. &c. altt sitt godz, och med altt thet som hannem tilhör, dog med saa scheel, att hand haffuer louliige tiilforne tiill Tinge tiilbudet siigh alle sin arffuinge.

BCDEHIK. &c. add. py. FGLMNOPQR. &c. add. that.

31) GL. &c. om. ther. BCDEF. ær.

32) E. add. aruum.

33) KO. &c. allæ hans arfuæ (O. &c. arfminge) ær för (O. &c. om. för) logh buthit. Q. &c. han haffuer synæ arffuingætil foren sig so till budeth.

34) CDFGHILMNPR. &c. hans aruum ær för (NP. &c. om. för; R. til foren) loghbothit.

35) **E**. förræ.

36) B. lahbupit, rec. man. h mutatum in g. A. Rec. man. add. hans arrom.

42.

hen man³⁷) wither them³⁸) takir³⁹) (⁴⁰flat föræs wil.⁴¹) warthe (⁴²allum hans giærningum⁴³) (⁴⁴kuat sum han gör (⁴⁶æm wæl konungs ræte oc⁴⁶) (47 ærchibiscops sum andru.48) dræpær han man.49) böte⁶⁰) hin⁶¹) ær⁶²) (63 wither hanum hauir takit thrithing 54) af (65 allum man botum. oc 66) frændær twa loter.⁵⁷) warthær han⁵⁸) dræpin (⁵⁹taki oc⁶⁰) hin⁶¹) swa mykit⁶²) (63 af allum botum (64 wither frændær.

43.

Kiærær¹) flat föring²) at han hauir ey swa got sum hanum war iattæt.³) tha (*witi thæt bonden⁶) mæth twigia⁶) manna witni oc (⁷tyltær eth⁸) at

42=11.17.

43⇔II. 17.

- add. er. GQS. &c. add. som.
- 38) H. han. MR. then. S. &c. den vanföre.
- 39) BE. add. ær. CDF. add. a thingi ær. HIKLMNOPR. &c. add. a thingi thær. G. &c. add. a thinge som. A. Rec. man. supra lineam add. a. thinge ther.
- 40) D. flæth föræs. FH. &c. flætföræs. G. &c. flatföris. scal wortha &c. Q. &c. till tingæ ther so omkring vill föres ther effter scall han sware hans gærningher som han gör so væll fore koningens sag som fore ærchæbiscopens som anner mentz Dræber &c. S. &c. paa Tingett der som till kende giiffues att han viill saa omkringh föres, Han schall der effter suare faar de gerninger som den vanföre giör, saa vell faar kongens sagh, som faar Erchebischops sagh, liigeruis som faar en anden mandz sagh. Dræber &c.
- 41) B. uil, at videtur, scriptum, at rec. man. mutatum in skal. I. vilia. F. add. tha.
- 42) IMO. &c. alle hans gerninge.
- 43) BCDEFGHKLNPR. &c. sic. A. giærningæ. Cfr. nott. 40, 42 supra.
- 44) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. om. huat sum han gör. Cfr. not. 40 supra.
- 45) 0. &c. swo wæll.
- 46) H. ællær.
- 47) F. biscops ræt sua sum annæt.

- 37) CDGHIKLMNOPQRS. &c. om. man. BF. 48) CH. andrum. IKLMO. &c. andru. R. 23.
 - 49) BDEFGHIKLMNOPORS. &c. add. ba.
 - 50) FQS.&c. *böter.*
 - 51) IS. &c. *ban*.
 - 52) BCDEHKLMNOPR. &c. om. @r.
 - 53) Q. &c. hannum haffuer indtaget tredingen &c. S. &c. hannem indtogh, tridie parten aff &c.
 - 54) BEP. pripung. DFGHM. thrithiung.
 - 55) O. &c. all manboden.
 - 56) I. add. hans. S. &c. add. de andre hans.
 - 57) CF. &c. löter. H. löde.
 - 58) S. &c. add. slayen, eller.
 - 59) F. tha take han oc sua &c. S. &c. da schall den som togh vid hannem tillforne, tage tridie parten aff alle mandboden mod alle hans andre frender.
 - 60) CEIM. om. oc.
 - 61) BCDEGHIKLMNOPQR. &c. Aan.
 - 62) C. om. mykit.
 - 63) Q. &c. mod hans frender aff alle manbödernæ.
 - 64) F. om. wither frændær.
 - 1) HI. Kære. S. &c. add. den vanföre eller.
 - 2) D. flæth föreng. FH. &c. flætföring. Q. &c. then vanföre.
 - 3) NOPR. &c. jæth. QS. &c. loffuet.
 - 4) IL. &c. witnæ. Q. &c. værghæ. S. &c. schal den som hannem indtogh beuise dett tiill tinge med &c.

han⁹) hauir swa got sum (¹ºhan iattathe¹¹), hanum ællær thingmen (¹²wisi til (¹³dughandæ mæn.¹⁴) at¹⁵) latæ witæ.¹⁶) at¹⁻) han hauir swa got¹⁶) sum¹⁰) han²⁰) ma²¹) wæl²²) (²³litæ at. wil han ey (²⁴logh se oc ey²⁶) (²⁶æftir gotha²⁷) manna a syn²⁶) withær²⁰) waræ. tha fari han bort oc kiænnæ (³⁰siælwm sic.³¹) oc fa ængin pænning af thy ær³²) han gaf. utan han wil³³) atær til faræ³⁴) oc (³⁶litæ at sliku³⁶) sum han³⁷) hafthi³⁶) förræ.

44.39)

Dör⁴⁰) mothær (⁴¹börnæ. tha ma ey⁴²) fathur⁴³) af hændæ börnæ sinnæ möthrinis iorth. utan han (⁴⁴taki⁴⁵) (⁴⁶iortho j gen til fulzs utan swa mikin lot sum han myndær⁴⁷) æftir kunu sinæ.⁴⁸)

44=11.18.

- 5) PNQR. &c. add. a thinghe.
- 6) R. 23. &c. tioghe; male.
- 7) QS. &c. tolff mentz eed.
- 8) BD. &c. epe.
- 9) N. om. han. QS. &c. then vanföræ.
- 10) CLQ. &c. hanum war iatat. (Q. &c. loffuet) ællær &c.
- 11) GMNOPR. &co. jette. H. iate. S. &c. loffuede.
- 12) S. &c. maa tiill'schicke dannemend did som kan ehr, och lade dem grandsche, om kan &c.
- 13) B. duhande rec. man. mutatum in tua donde. Fl. gotha. K. 30. dondamen at &c.
- 14) L. 13 1. om. men. NOPR. &c. manne.
- 15) NOPR. &c. om. at. GQ. &c. oc.
- 16) Q. &c. granskæ.
- 17) FGQ. &c. vm. CL. 13 4. add. um. B. Rec. man. in marg. add. um.
- 18) I. om. got.
- 19) PQS. &c. at.
- 20) C. om. han.
- 21) I. om. ma. 8. &c. kand.
- 22) BE. om. wæl.
- 23) QS. &c. ther noyges met men vill &c.
- 24) B. loh ree. man. mutatum in lata, in marg. add. nöga.
- 25) EGIQ. &c. om. ey.
- 26) CF. om. æftir. QS. &c. lade sig nöygæ (S. &c. siige) effter (S. &c. add. de) dandhæmentz assyn oc far so (S. &c. add. den

- vanföre eller Singe) fran hanum bort tha faar han engen (S. &c. icke en) penning igen aff that som han förre (S. &c. om. förre) gaff hannum (S. &c. add. eller aff det som hand ind förde till hannem) vden &c.
- 27) BDEH. gopræ.28) 107. 108. tycke.
- 29) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. withre.
- 30) IKM. seluan. L. &c. sic selver. oc &c.
- 31) BCDEGH. sæ.
- 32) R. thet.
- B. uili rec. man. mutatum in uilde. DE. mili.
- 34) A. föræ primum scriptum est.
- 35) S. &c. lade sigh nöie med saadant som &c.
- 36) F. tholict. NOPQR. &c. swo danth.
- 37) B. Voc. han omissam supra lineam add. scriba.
- 38) G. &c. liti. QS. &c. add. hoss hanum.
- 39) NPRS. 48. &c. hoc loco incipiunt librum tertium; de codd. NP. cfr. tamen praefationem.
- 40) B. Duo vocahula a litt. bör et tor incipientia in margine forte ab ipso scriba sunt addita, at haec, resecto folio, suat mutilata.
- 41) CG. &c. barnæ. QS. &c. fran synæ börn. R. 48. &c. som börn hauer tha &c.
- 42) QS. &c. add. theres.
- 48) BC. Ke. fapær.
- 44) F. &c. takær. Q. &c. igen tagher iord fore ford till &c.

45. Quibus prohibitum sit alienare predia sua usque ad certum tempus

Owen barn ma ey sæliæ iorth sinæ oc49) ey60) (61 andræ lund af hændæ för 11 æn thæt⁶²) ær⁶³) fæmtan wintær⁶⁴) gamalt.⁶⁶) Mö barn⁶⁶) aldrigh⁶⁷) för sen thæt^{5,8}) (^{5,9}ser mannæt.^{6,0}) Ænkæ^{6,1}) ma bathe^{6,2}) sæliæ^{6,3}) sinæ iorth oc skiftæ. tho⁶⁴) swa at (⁶⁵thæn ær⁶⁶) with*ær*⁶⁷) hænnæ ær næste frændæ oc hænnæ gift⁶⁸) waldær.

46.1)

Uarthæ²) barnæ³) iorth uloghlikæ⁴) sald ællær köpt. oc kallæ⁵) the sithæn a^{6}) iorth. oc^{7}) sighæ⁸) at the⁹) hauæ¹⁰) wranglikæ¹¹) mist¹²) tha (¹³late the¹⁴) ut¹⁵) hinum¹⁶) wærth ær iorthenæ¹⁷) hauir¹⁸) handæ mællin. oc a¹⁹)

45=11.18.

46=11.18.

- 45) CDFGIKLMNOPRS. &c. add. iorth. H. add. iortha.
- 46) BHI. &c. iorp. KNR. &c. iortha. S. &c. igen faar Jord tiill fylliste, dogh maa hand Belge saa &c.
- 47) 38. fonger. 83. &c. nyder. 67. &c. winnder.
- 48) Q. &c. add. i iordh. S. &c. add. vdj Jord, det er, en Broder lod om de haffue Börn sammen.
- 49) E. om. oc.
- 50) CO. om. ey.
- 51) F. om. andræ lund.
- 52) R. &c. han.
- 53) K. om. ær. I. worthær.
- 54) CDFGHLN. 13 1. wintræ. QS. &c. aar.
- 55) R. 23. &c. gammel.
- 56) RS. &c. add. maa.
- 57) B. aldrih rec. man. mutatum in aldrig. C. aldræ. S. &c. add. affhende Jord.
- 58) 69. add. er XV aar gammilth och.
- 59) I. warther. S. &c. haffuer fangett Ecte husbonde.
- 60) 53. gifftt.
- 61) BC. &c. ænkiæ.
- 62) RS. &c. add. bort.
- 63) BCDEGHIKLMNOPQ. &c. add. bort.
- 64) NOPQR. &c. Thogh. S. &c. dogh. Et sic 15) P. om. ut.
- 65) F. hænnæ næste frænde ær withær. oc 17) DG. &c. iorthen. H. iorth.

- &c. S. &c. hendiis neste frender som volder offuer hendiis Gifftermaal er der hoß.
- 66) IKNOPR. &c. ther; male.
- 67) Q. &c. hoss. L. 13; add. ther.
- 68) Q. &c. giffthræ maal.
- 1) 32.33.42. invertunt ordinem huius capitis et proxime sequentis.
- 2) BCDEFHIKLMNOPQRS. &c. uarþær.
- 3) BCDEFGHIKLNOPRS. &c. börnæ. Q. &c.
- 4) BGNR. &c. ulostikæ. S. &c. wlouliige.
- 5) S. &c. kere. Q. &c. ylde. 53. elske. 59. &c. eske.
- 6) I. aff. QS. &c. add. sammæ.
- 7) BCILMNOPR. &c. om. oc.
- 8) B. sihiæ. CD. &c. sighia. CIL. 13 1. add. the.
- 9) NOPR. &c. om. the.
- 10) Q. &c. add. hennæ.
- 11) BQS. &c. urætlikæ. EM. uloghlikæ.
- 12) S. &c. add. samme Jord.
- 13) Q. &c. læggæ the vth thet værd ygen them som iordhen i være haffue oc &c. 8. &c. schulle de giiffue dem deris penninge igen, eller hues werd som Jorden var sold faar, dem som Jorden y werd haffde, och &c.
- 14) R. 13 . &c. om. the.
- 16) E. hini.

(20tyltær eth otholbondæ21) at (22the (23ægho ey mer ut at24) late26) (26oc haui iorth sinæ.27)

47.28)

Gar²⁹) börnum ysaldæ³⁰) a³¹) hendær swa at the (³²gitæ ey föt them³³) utan the sæliæ³⁴) iorth therræ³⁵) tha mughu the sæliæ³⁶) mæth (³⁷therræ næstæ³⁸) frændæ³⁹) rathe (⁴⁰oc tha star thæt köp.

48.41)

Thighyæ⁴²) börn oc kæræ ey⁴³) (⁴⁴ofnæ þrim wintrum sithæn the æræ⁴⁶) laghwaxen⁴⁶) (⁴⁷tha (⁴⁸ær hin⁴⁹) withær wærn (⁵⁰ær (⁵¹handæ mællin hauir⁵²) fore⁵³) (⁵⁴lagha hæfth ær han hauir ofna⁵⁵) hauat.⁵⁶)

47 == 11.18.

18) BEF. hafæ.

19) CIL. 13.1. om. a. S. &c. der tiill. Q. &c.

20) S. &c. XII Jordegende mendz eed. Q. &c. tolff odelbönders eed.

21) I. om. otholbondæ. P. add. och.

22) G. om. the. S. &c. dem Bör icke mer faar samme Jord, och de Beholde hende siiden selffue.

23) Q. &c. fingæ ey mere for theres iord oc &c. 53. hoc loco perperam habet ea, quae ad finem cap. 49 pertinent, fere ut in cod. C. &c. leguntur; postea vero capp. 48 et 49 confundit; vide not. 47 infra.

24) E. om. at.

25) BC. &c. latæ vel lata. 26) I. æn kænnæ iorth sinæ.

27) FQ. &c. therræ. 112. add. Den hußfrue eller Quinde kaldis Siug, som icke selff maa gaae med sine nögle, och were betroit thil att Vdspiiße hendis Egen Boeschab.

28) 53. om. hoc caput.

29) M. Far. N. Nar. Utrumque miniatorum

errore. I. Gangær.

30) BCDEFHIKL. &c. ysildæ vel ysildi. N. 24. ysald. MO. &c. vselde. P. wsildh. 32. wsylde. 23. vsæl. R. vsil. QS. &c. fatigdom.

31) BDEIKM. ofna. P. vppa. OQS. &c. paa.

48=11.18.

- 32) CBDEFGHIKLMNOPR. &c. mughu (B. muhu) æi fötha &c. QS. &c. knnnæ ey födæ &c.
- 33) CDGHIKLMNOPQR. &c. sic.

34) BDE. sæli.

35) DGHKLMNOPR. &c. sina.

C. add. iorth. HG. &c. add. sina iorth.
 G. &c. om. therræ. DHIKLMNOPR. &c. sinna. C. om. therræ næstæ.

38) F. om. næstæ.

39) BC. &c. sic. A. frædæ.

40) M. om. oc — köp.

41) 48. om. hoc caput.

42) BEHI. &c. piiæ. GKLOPQ. &c. Thighe. NR. &c. Tjgghæ. 31. Sige; male. S. &c. Om Tygge Börn icke kere dett inden try aar, effter de ere &c.; male.

43) 32. &c. om. ey; male. B. &c. ækki.

44) BC. &c. ofna. I. i. Q. &c. ther po for indhen thry aar effther thet at the &c.

45) E. warthæ.

 CHNPR. &c. loghwaxen. GKMQ. &c. laghwoxen. F. add. ofnæ therræ iorth.

47) 53. adtt derris iordt er wlougliigen solldt, och sige de adt de iche worre Louguoxne den tiidt derris iordt &c. (cap. 49).

48) I. æræ the vithær &c.

49) F. thæn.

50) Q. 28. 29. 50. 62. 67. 83. 84. 89. 104-106. 127. om. ær — sald oc kin (cap. 49).

49.57)

Sighæ⁵⁸) börn at the⁶⁹) waro æplis börn thaghær⁶⁰) theræ iorth warth⁶¹) sald oc hin⁶²) ær (⁶³köpt hauir⁶⁴) sighær⁶⁵) at the waro ful wæxin.⁶⁶) (⁶⁷tha ær thæn næmer⁶⁸) witni⁶⁹) ær (⁷⁰cöpt hauir mæth (⁷¹tyltær eth.⁷²) oc tviggia manna witni. bithia se sva guth hialpa sum han fic mæth thera ia oc⁷³) wilia. oc at⁷⁴) the⁷⁶) waro laghwaxen tha, sva at the matto thera iorth⁷⁶) sæliæ oc sic⁷⁷) afhænda loghlica gör hin⁷⁸) swa (⁷⁹ær cöpt hauer⁸⁰) nyti sins cöps.⁸¹)

49=11.18. Cfr. I. Add. C. 5.

51) S. &c. kiöpt haffuer.

52) I. huær.

53) B. sina supra lineam add. scriba.

54) F. langæ; male. B. lahahæfp rec. man. mutatum in lagahæfp. CO. laghhæfth.

55) M. om. ofna. S. &c. der paa.

56) C. hauit. Gl. &co. haft. R. hæffnat; male. Cfr. not. 58 infra.

57) A. Rec. man. in marg. adnotavit defectus, quod respicit ea, quae in fine huius

capitis desunt; vide not. 67 infra.

58) CD. &c. Sighia. G. Tighe, miniatoris errore. 69-79. 84..106. 127. primum om. Sigha — köpt kauir, quo sequentia adnectuntur capiti antecedenti; postea vero integrum sequitur hoc caput, quod 77. habet post cap. in textu 50. 67. 104. 105, qui eundem saltum faciunt, partem capitis proxime antecedentis simul omittentes (cfr. not. 50 pag. 37), quoque postea integrum habent hoc caput, ita tamen, ut continuatio capitis (not. 67 infra) priori loco cum codd. C. &c. fere conveniens, posteriori loco ad codd. G. &c. accedat. — Cfr. not. 50 pag. 37.

59) R. om. the.

60) CDGHKLMNOPR. &c. tha. I. &c. tæn tith.

61) BCDEFGHIKLNOPRS. &c. uar.

62) G. &c. om. hin.

63) O. köptæ sigher &c.

- 64) Q. &c. (vide not. 50 pag. 37) add. oc.
- 65) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. B. sihir rec. man. mutatum in sigar. A. sighiæ.

66) 32. 33. 38. &c. lagvoxen.

67) AH. om. quae in hoc capite sequentur. B. tantum add. pa ær han nærmær uitu at pe uaro fuduahsin (lege fuluahsin). Ma-

nifestum est ea, quae ad posteriorem partem huius capitis pertinuerint, omissa fuisse in antiquiore codice, a quo originem ducunt codd. A et B, paucis vero verbis addita esse in B. Haec igitur ex cod. C. supplevi, cum quo, minoribus varietatibus exceptis, conveniunt tam antiquiorum quam recentiorum codicum maxima pars. E. habet haec ab ipso scriba in marg. addita. Ab his vero ita recedunt sequentes: M. Tha vithe hin ther fanghet hauer meth tilther eth ath the vare tha fuld vaxna. F. tha scal næfnæ til tolf mæn af thæt thing ær iorthen war sköt. oc latæ them witæ huat hældær the waræ laghwaxen ællær æi. I. ta skal man næfnæ til tolf mæn a thet tingh ther iorthen var sköt a. oc vithe hwat kældær the woræ tha laghwaxæn ællær æi. G. &c. tha mughu börn thet neta meth twique manna witne oc een nefnd aff thet thing ær jorthin war skööt. 112, qui hoc caput codicibus C. &c. fere conveniens habet, postea add. idem caput, quale legitur wdj same (i. e. quibusdam) gamle lougböger, hoc loco ad codd. G. &c. accedens.

68) D. &c. *nærmer*.

69) DKLNOPQR. &c. om. witni. E. vitu.

70) E. &c. cöpte. mæth &c.

- 71) QS. &c. tolf odelbonders (S. &c. Jordegende mendz) eed.
- 72) DKNOPR. &c. add. otholbonda.
- 73) L. 13 + add. therra.
- 74) DEKNOPQ. &c. om. at.
- 75) C. them scriptum est, at m subjectis punctis notatum.

Vtrum licitum sit alicui alienare predium proximis in consultis.

Dæl man iorth sinnæ²) (³ukunnum manni.⁴) oc kiæræ frændær sithæn at þæm war ey laghbubit. 6) tha mughu 6) be 7) ey kallæ 8) ofnæ 9) (! 0 iorb. 1 1) oc ey 1 2) ofna¹³) hin ær köpte. utan ofna hin¹⁴) ær salde. (¹⁶at han loghböth¹⁶) ey frændum sinum. (17gar han¹⁸) wiþær ær salde at han laghböth¹⁹) ey (²⁰frændom sinum²¹) böte þem²²) þre marc. (²³dyl han sæliæ²⁴) frændum²⁸) (²⁶tyltær eth (27 laghfasta manna.

51.28)

Uil man sæliæ andrum²⁹) iorþ. tha skal³⁰) skötæ³¹) ofnæ³²) þingi. æn skötæs³³) ey (³⁴ofna³⁵) þingi. þa (³⁶liuse the þæt ofna³⁷) þingi.

50=11.19.

- 76) L. 13 J. om. iorth.
- 77) DKLNOPQRS. &c. om. sic.
- 78) DEKNOPR. &c. *han.*
- 79) DKNOPR. &c. hafwi oc nyti sit köp. QS. &c. tha beholler han iordhon oc nydher &c.
- 80) E. add. tha.
- 81) S. &c. add. See dem dogh tiil huad de Suerge.
- 1) O. hoc loco incipit librum secundum.
- 2) BC. &c. sinæ.
- 3) KLNOPR. &c. v kunnugh. 16. 17. 32. &c. vkendher. Q. &c. fræmeder. S. &c. en fremmet mand som icke hörer hannom tiill.
- 4) BCDEFGHINPR. &c. sic, KLOQ. &c. man. AM. mannum.
- 5) B. labbupit rec. man. mutatum in lagbupit. C. loghbothit. D. logh bythit. FHKLP. &c. loghbuthet. Q. &c. til foren iorden logligæ till buden.
- 24. mwe.
- 7) OP. om. be.
- 8) QS. &c. delæ.
- 9) B. ofna. CDGHIKLMNOPR. &c. a. &c. po.
- 10) B. hin ær köftæ ok æi ofnæ iorp utæn &c.
- 11) 53. 92. add. der som hun ligger.
- 12) C. om. ey.
- 13) E. &c. a. QS. &c. po.
- 14) FQS. &c. than.

51 == 11. 38.

- 15) R. 53. 59. &c. om. at sinum.
- 16) B. lahböh rec. man. mutatum in lagböh. EG. &c. laghböth. M. lagböthet (i. e. lagböth thet).
- 17) G. &c. om. gar sinum. 48. wor hin hoos ther solde &c.; male. S. &c. Bekender den som Jorden solde.
- 18) BCDEFHIKLMNPQ. &c. hin.
- 19) B. lahböp rec. man. mutatum in lagböp. CD. &c. loghboth.
- 20) C. böte frændum thre &c.
- 21) DIK. &c. add. tha.
- 22) L. 13 . frændum.
- 23) R. eller sælie them tylther eedh &c. L. Ær thet swa thet han dyl. gongæ frændum &c. 59.60. Eller affuerge met tolf lougfaste mendz eedt. 8. &c. Siiger kand att han louböd hende, da schall han giffue sine frender lou der paa med XII loufaste mendz cedt.
- 6) B. muhu roc. man. mutatum in muqu. R. 24) B. seli roc. man. mutatum in sete. CD. &c. sæli. FQ. &c. giue.
 - 25) C. om. frændum.
 - 26) Q. &c. tolff logfastæ mentz eed.
 - 27) H. lagfastum mannum.
 - 28) 84. invertit ordinem huius capitis ac proxime sequentis.
 - 29) EFQS. &c. add. manne.
 - 30) CEFIMNOPORS. &c. add. han. L. 134. add. han hennæ.
 - 31) IQRS. &c. add. hanna.

12 Barn æftir (3 faþur sin. wæri 3 9) fore (4 oallum kunnum manum. 4 1) (4 2 oc (43 andrum mannum (44 æm wæl alt þæt (45 ær þæs faþær hafþe46) j (47 hæfbum sinum. iorb mæþ (* styltær eth (* obolbondæ. (* oc bolfæ 5 1) mæþ (* 2 tyltær eth⁵³) (⁶⁴laghfasta mannæ. oc⁶⁶) scal han⁶⁶) swæriæ⁶⁷) at hans fabær (58ate bæt59) vilt60) oc61) vspilt.62)

53.

Sæl⁶³) faþær nokat⁶⁴) (⁶⁶sinu barne j hændær oc far þæt barn annat barn (66 oc dör67) siþæn. oc liuær barnæ barn. oc wil aldæfaþær68) aftær69) ta-

52 = 11.20,37.

49) 13 | . 30. 32. 33. 42. 48. om. opolbondæ --tyltær eth.

50) 67. 104-106. om. oc — mannæ. 70. om. oc — vspilt.

51) S. &c. penninge.

52) QS. &c. to/ff logfastæ mentz eed.

53) P. add. och.

54) H. lag fastum mannum.

55) DGHKNOPQ. &c. add. thæt. R. &c. add. ther.

56) B. add. sua.

57) L. add. thet.

58) S. &c. haffde den Jord vden trette och dele.

59) NOP. &c. om. *pæt*.

60) A. wilt primum scriptum est. BCDEGHK. &c. u ilt. NPR. vhilth. I. v illæt. Q. &c. wkært.

61) B. Pro ok primum scriptum est of.

62) 62.63. &c. wkerth.

63) S. &c. Antuorder. 52. 58. &c. Fonger. 53. *Giwer*.

64) S. &c. add. gotz.

65) BDE. &c. sit barn.

66) F. om. oc — barnæ barn.

67) EQ. &c. add. thæt. S. &c. add. dett forste Barn.

68) L. 13 . thes father father. 63. 107. 108. fader fader. NR. &c. add. j geen.

69) B. after bis scriptum est. MNOR. &c. efther. FGHI &c. atær. PQS &c. igen.

³²⁾ BC. &c. ofna. HL. 13½. a. NPR. &c. vppa. 48) Q. &c. tolff othelbonders eed. 0QS. &c. poo.

³³⁾ GILQS. &c. add. huun.

³⁴⁾ H. a. QS. &c. po. 32. &c. om. ofna pingi,

³⁵⁾ DKOP. add. a.

³⁶⁾ CDEFGHIKLMNOPR. &c. sculu the liusæ thæt (R. 24. om. thæt) &c.

³⁷⁾ HLMO. &c. a. QS. &c. po.

³⁸⁾ S. &c. sin faders död werger &c.

³⁹⁾ F. add. iorth.

⁴⁰⁾ KL. 13 ½. 30. allæ kunnuæ (L. 13 ½. konæ) mannæ oc andræ mannæ &c. QS. &c. allæ synæ frænder oc &c.

⁴¹⁾ BC. &c. *mannum*. G. &c. om. h. v.

^{42) 23.92.} om. oc andrum mannum.

⁴³⁾ H. ukunnuum. alt thet &c.

^{44) 32. &}amp;c. soo vel. Q. &c. saa væll fore thet theres fader haffdæ &c. S. &c. saa vel faar den Jord som deriis fader haffde, vdj sin heffdt, som faar anden. Jord veryes med totf Jordegende mendz eed.

⁴⁵⁾ CE. sic. A. om. er pæs fapær; at haec verba supra lineam add. rec. man. BG. ær peræ fapir. HLMN. 13‡. thær thæs fathur. F. er hans father. I. ther hans father. R. thet theres fadher. D. ær eig thæs fathin; male. K. 30. ther ey thes father. OP. &c. thes father ey. Cfr. not. 44 praccedentem.

⁴⁶⁾ E. atte.

⁴⁷⁾ Q. 16. &c. hæffdh syn.

kæ⁷⁰) (⁷¹þæ⁷²) (⁷³han (⁷⁴salde (⁷⁵sinu barne. þa a⁷⁶) barnæ barn⁷⁷) at veriæ⁷⁸) sit fæthrini fore (⁷⁹bem. (⁸⁰oc hwa⁸¹) sum⁸²) (⁸³ofna kallær.⁸⁴)

54.1)

Syzskini mughu²) (³e mæthæn⁴) the liuæ kallæ hwært ofnæ⁵) annat til iafnabæ oc til⁶) ræt skifti. oc bo swa at⁷) (⁸e witi hwært⁹) sit¹⁰) lot fal. bær¹¹) sum bæt hauir¹²) lutit.¹³) lot fal scal witæ¹⁴) mæþ (¹⁵tyltær eth obolbondæ. 16) þæt syzskini 17) (18 sit lot fal hauir 19) bort latit ma ey kallæ hin annur til iafnathæ²⁰)

55.

Skiftæ börn æftir fathur sin21) husa tofter22) allær23) ut iorp24) oc ær26)

54 = 11.20.

70) H. calla. S. &c. add. sitt godz eller Jord. 6) H. om. til.

71) O. 31. om. pæt — barne.

72) F. add. ær.

- 73) NPR. &c. ther saldhis tha &c. Q. &c. som so till foren soldt var, tha &c. 59. 60.93. som giffuidt war, da &c. 74) 53. gaff. S. &c. tilforne saa andtuordett
- fran siigh, da &c.

75) BDE. &c. sit barn.

76) M. hauer. I. skal. QS. &c. bör.

77) K. barn, om. barnæ.

78) A. Loco v. veriæ aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum.

79) C. han. LS. &c. hanvm. H. om. pem. oc.

80) GQ. &c. om. oc hwa.

- 81) DFHKLMOP. &c. hwem. N. &c. om. h. v. IRS. &c. fore allæ.
- 82) A. Voc. sum omissam supra lineam ipse forte add. scriba. I. om. h.v. F. ær.
- 83) DEFHKLNOP. &c. a. QR. &c. po. M. akaller thet. S. &c. der paa tale.

84) 59. &c. kreffuer.

- 1) 111. 117. invertunt ordinem huius capitis et proxime sequentis.
- 2) B. muhu rec. man. mutatum in mugu.
- 3) 48. ey; male. S. &c. om. e lius.
- 4) H. mæth.
- 5) CD. &c. ofna. NOPQRS. &c. om. h. v.

55== 11. 20.

- 7) NOPR. &c. om. at.
- 8) BF. huært uiti sit &c. I. huart witæ sin lot thæn sum &c. Q. &c. hwer scall vidæ syt lodfall ther &c. S. &c. huer schall viide sin lod, dett ehr huor megitt hannem Bör att haffue tiill arff. Der som hand haffuer faat lod tiilforne och nöffuediis der med, da maa hand icke kalde de andre tiill schiffte. men kalles nogenn aff dem tiil Schiffte da schal mand verie sin Jord eller lod, med XII Jordegende mendz eed. Dett Sösken &c.
- 9) MNOPR. &c. huer vel huar.
- 10) KNOPR. &c. sin.
- 11) H. &c. thæt.
- 12) M. er.
- 13) I. om. lutit. K. &c. liten; male. Q. &c. lod fonget. G. &c. add. lot.
- 14) Q. &c. værgæ.
- 15) Q. &c. to/ff odelbönders eed.
- 16) C. otholbondom.
- 17) CF. add. ær. L. 13 1. add. ther.
- 18) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. sin lot hauir &c.
- 19) S. &c. add. sold eller.
- 20) NPR. &c. jæffnæ. F. add. eth; male. Q.

 $\operatorname{sanur}^{26}$) (27 wærræ en annur. (280c bötes²⁸) tha³⁰) the skiftu³¹) mæj andre³²) iorb.³³) oc hin³⁴) (³⁶ær tha fik wærræ.³⁶) tha³⁷) be skiftu haue³⁸) bæbrat^{3 9}) $\sin a^{4 0}$) mæþ costnaþe^{4 1}) oc æruaþe^{4 2}) sinu. (* 3 um þa 4 4) kallær sibæn⁴⁵) hin a⁴⁶) (⁴⁷tilgiarth þær⁴⁸) (⁴⁹til giorþo þa⁵⁰) þe skiftu oc biubær til (5 reps ba witi 5 2) han 5 3) mæþ (5 tyltær eth 5 5) otholbondæ. at bæt 5 6) war aldrigh til giort⁵⁷) ofna⁵⁸) hins⁵⁹) iortho.⁶⁰) (⁶¹oc siþæn (⁶²logh ær⁶³) för b^{64}) tha iafnæ⁶⁶) sin^{66}) j^{67}) mællin⁶⁸)

&c. add. eller skifftæ. S. &c. add. eller tiill schiffte.

21) FQS. &c. *therræ*.

22) IKOS. &c. hustoftær. Q. &c. toffther.

23) BC. &c. æl/ær. M. add. annar.

24) 129. add. (chr Agre udj Marcken).

25) S. &c. vor.

26) QS. &c. then enæ. FS. &c. add. iorth. 59. 60. &c. add. lodt.

27) S. &c. Bedre end den anden, och hun Bleff siiden forbedrett med anden Jord der de Schifftede, aff den som den verste fick med &c.

28) 53. om. oc — iorp.

- 29) HL. 13. bethes. Q. &c. forbæthredes. 59. 60. &c. forbedris denn Jordt som werre er. 80) R. 23. 24. om. tha. FG. &c. thaghær.
- 31) DCFHKLMNPQ. &c. skifta. GIOR. &c.
- 32) B. annaræ scriptum est, at æ deletum. DE. &c. annarre.
- 38) BCDEGHMOP. iorpo. KLNR. &c. iorthe.

34) B. pan.

- 35) CELMNOPR. &c. om. ær. I. om. ær tha.
- 36) 53. &c. den werste iordt.
- 37) L. 13 1. ther. F. thaghær.
- 38) BCD. &c. hafir vel hafwer. 39) BC. &c. bætræt.

40) FIMQ. &cc. add. iorth.

41) FS. &c. kost.

42) BEIP. arfope vel aruothe. FG. &c. æruæthe. QS. &c. arbeydæ.

43) OP. om. um. Q. &c. oc hin delær a iordh thet giorde tha the S.c. 53. och noyet aff de andre söskenne mill siden Rebe och molle met hannom, och den anden iche will, for den forbeddring skylldtt som hand hauer giort paa same sin iordt Taa maa den som saa tilbiuder, negte war &c. S. &c. och den anden viill siidenn tiil Schiffte mod hannem igenn, och Biuder siigh tiill reeb och Schafft att maale med, da schal den som paa deler, giiffue lou mod XII Jordegende mendz eed. att der vor aldriigh giörd nogen forbedringh paa den andens Jord &c.

44) L. 13 +. om. tha.

45) CDFGHIKLMNOPR. &c. om. sipæn.

46) F. ofnæ.

47) LN. 13 +. til gardh. R. 23. 24. til gardher tha giordhe til tha &c. 106. den Jordt ther böttes med ther the skuffte. och thennd Som nu ehr forbedrid: "Och biuder &c. B. Quattuor folia deperdita sant, qua re perierunt litt. giarp et sequentia, usque ad verba börn ær sua pingliust &c., cap. 63.

48) CDEFNOP. &c. ær.

49) CDFGHIKLMNOP. &c. tha görthe til.

50) F. thaghær.

- 51) Q. &c. at repe oc meals The verge han &c.
- 52) L. 13 +. witnæ.

53) M. hin.

54) Q. &c. tolf mentz eed odelbönder.

55) R. 23. 24. add. oc; male.

- 56) CDFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. loco v. tæt habet alias quasdam litteras, quibus deletis that in marg. add. rec. man. Q. &c. ther. E. the rec. man. mutatum in thet.
- 57) CDFGHIKLMNOPR. &c. sic. AE. om. til giort, at h. v. supra lineam (E. in marg.) add. rec. man. Q. &c. forbædring giort. Cfr. not. 43 supra.

58) Q. &c. po.

- 59) G. &c. hans.
- 60) CD. &c. iorth.
- 61) H. om. oc mællin.
- det met tholl adelbönders ædh, adtt der 62) F. or loghfört ær tha Kc. Q. Ko. han

56.1)

At2) börnum fathur lösum oc ser babe til fabur fabser oc mothær fabser.3) ællær4) andri fæthrinis frændær oc5) möthrinis.6) alli (7æm nær. þa wari þe8) nest at (°wæriæ (¹ºbörn¹¹) a¹²) fæthrinis¹³) alf¹⁴) æra. ær annær man nærmær a möthrini æn a fæthrini. þa (15 ware þæn mærmer 16) wærn. 17) (180 þo swa med frænde rabe. at then ware 19) wither wern er 20) wærie wil oe 13 ey hæriæ. ær mebor fabur²¹) til. tha²²) ær han nærmer æn fabur brobær. at wæriæ börn.23) Swa nær sum annar24) ær andrum, tha ma han ey wara hans wæriande.25) oc ey26) sin eghin för æn27) han ær fæmtan wintær28) gamal. oc ey (29 för göræ gen30) konungs ræte oc31) (32ærchibiscops. gör33) han gen³⁴) andrum bondæ³⁵) tha skal han³⁶) böte³⁷) sum logh æræ.³⁸)

56==11.21.

haffuer so lagh yonget tha Kc. S. &c. han 13) C. fæthrini. haffuer giordt saadan lou, da schulle de 14) A. Loco v. alf antea hafæ, ni faller, scrischiffte Jorden emellem dem igen paa ny.

63) CENPR. &c. æra.

64) 59.60. &c. gangenn. 65) CDGOPQ. &c. add. the.

66) NOPR. &c. sik. FQ. &c. them.

67) I. om. j.

- 68) Q. &c. add. iordhen.
- 1) A. Rec. man. minoribus litteris add. titulum: de tuitionibus pupillorum. 48. om. hoe caput.
- 2) S. 16. &c. Ere Börn faderlöße, och &c.
- 3) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. mothær mobær.
- 4) I. add. oc.
- 5) S. &c. eller.
- 6) CDEFGHIKLMNOPORS. &c. add. frændær.
- 7) QS. 16. &c. ligæ nær.
- 8) CDEFHIKLMNOPRS. &c. sic. A. om. pe, at h. v. supra lineam add. rec. man. G. thet. O. Ke. then.
- 9) S. C. gömme och suare faar Börnenis godz som paa federnis siide ere.
- 10) A. bornæ, ut videtur, scriptum fuit, at litt. & deleta est. Q. &c. börnens gotz Ær anner &c.; male.
- 11) F. add. ær. O. add. ther.
- 12) CDEFGHKLMOP. &c. sic. A. om. a, sed rec. man. supra lineam add. af. NR. &c. em. a. l. af.

- ptum fuit. CDELO. &c. half. N. halff seriptum at h deletum. M. aluæ. FGHI. &c. aft. 59.60. &c. add. fuldaldrene.
- 15) S. &c. schall han vere verge med frendernis raad, Han schal vere verge som icke viill forhaade, for komme, Bort öde, eller Selie Börnenis godz, Er moder fader &c.
- 16) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. with vel withær.
- 17) H. næríæ.
- 18) GI. &c. om. e. M. Æn. O. oc. 32. 33. 42. om. e — wærn. Q. &c. oc alt effter frændernes raadh Oc han seall værvæ som ey vill hærghæ.
- 19) DNPR. &c. mar.
- 20) DEILMNOPR. &c. om. ær.
- 21) DCE. &c. mother father vel mether father.
- 22) P. om. tha.
- 23) C. barn. 53. add. Er nogen nermere end faderbroder eller moderbroder: Taa werre hand werye ffor Börnen.
- 24) GH. &c. add. man.
- 25) LQS. &c. wæriæ.
- 26) DK. &c. om. ey.
- 27) MRS. &c. om. æn.
- 28) CDEFHILNP. &c. wintræ. QS. &c. aar.
- 29) HI. förra göra. 39. 60. forbryde seg. QS.

57.39)

Frændær mughu ey taka börn fran moþor (*°þerræ e mæþæn hun wil (*¹manlös wæræ. oc sithiæ (*²for börnum sinum. oc⁴³) ey⁴⁴) þerræ eghn v hæigthæ.⁴⁵) (⁴⁶frændær sculu til se at mothær for hæghthær⁴²) ey eghn⁴ঙ) börnæ sinnæ. (⁴⁰wil mothær börnæ⁵⁰) mannas.⁵¹) (⁵²walde þæn⁵³) eghn börnæ ær⁵⁴) (⁵⁵næst (⁵⁶hauir wærn. ær annat⁵²) barn spæt⁵ঙ) ware þæt mæþ⁵⁰) mothær e⁶⁰) til thæt ær siu wintær⁶¹) gamalt. oc (⁶²hin ær gömær barns eghn giuæ barns⁶³) mothær hwært ar⁶⁴) half marc⁶⁶) til⁶⁶) fostær lön utan⁶¹) (⁶⁵swa rikir man se⁶⁰) at han wiliæ²⁰) mer giuæ.

57 = *11.22*.

&c. bödæ for nogen then (S. &c. om. then) sag som han gör anthen mod koning eller archæbiscop (67. 104. Bispenn).

30) K. &c. om. gen.

31) E. add. æy. CDFGHIKLMNOPR. &c. add.

32) CFL. 13 ½. 92. biscops. 31. Duobus foliis deperditis sequentia desunt usque ad verba (an)nödogt hion in fine cap. 61.

33) QS. &c. *Bryder*.

34) DKNOP. om. gen. QS. &c. mod.

35) QS. &c. man.

- 36) CF. om. han.
- 37) CDE. &c. böta vel bötæ.
- 38) I. &c. ær. M. add. till.
- 39) A. Rec. man. minoribus litteris add. titulum: Mater vidua habet tuicionem filiorum. 67. 104. 105. om. hoc caput.
- 40) F. om. perræ. 92. om. perræ börnæ
- 41) S. &c. siide y Boet och vere wgiifft. Dogh schulle Börnenis frender vell tiilsee &c.
- 42) Q. &c. i bo met synæ börn Men frænder &c.

43) DKNOPR. &c. om. oc.

- 44) CF. om. ey. DGKMNOPR. &c. i.
- 45) E. uhæghthæ. CDFGHKLMNOPR. &c. om. h. v. I. forhæghtæ.
- 46) CDFGHKLMNOPR. &c. æn tho (NOPR. &c. om. tho) sculu frændær til sæ &c. I. num tha skulæ frændhær til see &c.
- 47) S. &c. forseer eller forterer vnytteliig. Q. &c. vnyttæligæ forsyner. 33. forhærer. 38. 93. for ödher. 59. fordeyer.

- 48) QS. &c. gotz.
- 49) DKNOPQRS. &c. hic incipiunt novum caput.

50) M. barne.

- 51) QS. &c. gifftæ sig. 59. &c. gifftes. CDE FGHIKLMNÖPQRS. &c. add. tha.
- 52) I. hauæ han wald thær börnæ æghn ær næst nærn. Q. &c. raadæ han foræ börnssens gotz som næstæ frænde er oc væryæ, S. &c. raader den faar Börne godzett som neste verie och frende er tiill Börnene.

53) F. add. man.

54) DGKMNOPR. &c. om. ær.

55) R. næsthe værn &c.

56) CDEFGHKLMNOP. &c. ær. 38. weryende ær Ær oc annet &c.

57) QS. &c. noget.

- 58) CDEFGHIKLM. &c. add. tha.
- 59) R. 23. 24. om. mæb. QS. &c. hoss.

60) MQS. &c. om. e. I. alt.

- 61) CDEFHLN. &c. mintræ. QS. &c. aar.
- 62) F. thæn. CDHIKLMNOPR. &c, thæn barns egn gömær giui &c. G. &c. then man ær barns eyghn gömir. gewe &c. E. barns egn gömære giuir &c. QS. &c. then ther (S. &c. som) barns værgæ er scall giffuæ &c.

63) CD. &c. sic. A. bars.

64) G. om. ar.

65) Q. 28. 29. 50. 52. 69-79. 114. 127. add. (thet er fam skelingæ). 81. 84. add. det er VIII skelinge.

66) CDEFGHIKLNOPR. &c. fore.

67) I. supra lineam add. han.

68) H. man se swa riker at &c. LQS. &c.

58.

Hauir man babe athul kunu¹) börn. oc slökifrith²) börn. oc wil han³) giuæ sinum slökifriðu börnum nokat. tha fari han a*) lanzstingh⁵) oc liuse⁶) at be æræ hans börn.⁷) oc giui þem⁸) þæt⁹) han wil. (¹⁰iorth (¹¹sköte han¹²) oc bolfæ (13 liuse han fore thinghmannum oc sæli 14) þem þæt 15) j hændær (16 at se¹⁷) liuande.¹⁸) (¹⁹fa be ey j hændær at han²⁰) liuande. ba kalli²¹) ækki²²) (23at hanum döbum.24) oc æftir (25fabur döbæn26) ba27) fa be28) ey annur arf. æn þæt ær²⁹) han gaf þæm³⁰) (³¹sæ liuandæ. æn æftir syzskini sin³²)

58 == II. 24.;

han ær swa ricar (S. &c. add. en) man At &c.

69) FIK. &c. ær.

70) DE. wili. CG. &c. wil. R. 23. 24. ville.

1) QS. &c. syn æcktæ höstres.

- 2) CEF. slökifrithu. G. slöghefrithu. M. slegefrithu. 30. slökefridhæ. IK. slögæfrithæ. QS. 16. &c. slegefrede. NOPR. &c. sleghefridh. Et sic fere in sequentibus.
- 3) R. 23. 24. om. han.

4) IQS. &c. til.

- 5) C. 84. thing. A. Rec. man. supra lineam add. ællar hærazthing. DGIKLMNPQR. &c. add. ællær hæræszthing. FHO. add. æl/ær a hæræzsthing. S. &c. add. eller tiill herritz tingh.
- 6) S. &c. giiffue tiilkende. FIQ. &c. add. thæt.
- 7) NR. &c. om. *börn*.
- 8) CFINOP. &c. om. pem.
- 9) IS. &c. hwat. DF. add. ær. K. &c. add.
- 10) Q.&c. them vndæ Vill han giffuæ them iord tha scal han them hennæ till tingæ sködæ, oc Bolffæ thet scall han lywsæ till tyngæ, oc thet som han vill them giffuæ, thet scall han them vdi hænder fongæ i syn vælmaght ffaa the thet ey i theress haffuendæ varæ meden theres fadher leffuer, tha ærffuæ the encthet effter hans dödh Oc effter there faders dödh, tha faa the &c. S. &c. vnde dem. Vill hand giiffue dem Jord, da schall hand schöde dem Jorden tiill Tinge. Viill hand giiffue dem pendinge, da schal han och giiffue dett tilkende paa Tingett. Och huad hand

viil dem giiffue dett schall hand dem y henderne antuorde y sin velmacht, men faa de dett icke vdj deriis haffuendis vere, den stund deriis fader leffuer, da arffue de inted effter deris faders död. Och effter deriis faders död, faa de &c. 11) I. skal han skötæ. oc &c.

- 12) E. om. han. EL. 13 . add. them.
- 13) C. liusæn fore &c.
- 14) IL. 13 1. faa. F. fange.
- 15) 0. om. pæt.
- 16) I. i sino liue.
- 17) CD. &c. sæ. L. &c. sit. NOPR. &c. fa-
- 18) NPR. &c. add. tha.
- 19) CFI. om. fa liuande.
- 20) DEGHKLMNOPR. &c. fathær.
- 21) DFGHIKLMNOPR. &c. add. the.
- 22) DFGKNOPR. &c. eig. EGHIM. &c. add. til.
- 23) R. 23. 24. om. at. CDKLNOP. &c. til. F. ofnæ han döthæn. 32. &c. effther hans döth. 24) DEHKNOPR. &c. sic. AGIL. döban. CM.
- &c. döthen. Cfr. nott. 10, 23 supra.
- 25) FH. han. NOPR. &c. fadhers dödh.
- 26) K. döthum.
- 27) H. om. pa.
- 28) I. om. pe.
- 29) CEFGHILMNOPQRS. &c. om. ær.
- 30) DK. add. ath.
- 31) L. 13 \(\psi\). 30. sit; male. NOPR. &c. tha han liffdhæ. I. 92. i sino liuæ. Q. &c. mæden han leffdhæ. S. &c. y Sitt leffuendis liff.
- 32) C. sinu. M. sinæ. CDEGHIKLMNOPR. &c. add. tha.

(33takæ þe æm mykit sum athulkunæ34) börn. um þe fingu hint36) ær36) þera faþur37) gaf þem38) (39at se40) liuande oc ey ællær.41) þæt42) (43ma oc44) ey dughæ46) slökæfrithæ börnum46) (47til fæthrinis48) at49) faþær kallær50) sic waræ51) brytiæ52) þæs.53) utan til54) swa mikit sum (56þe hauæ 14 utan (56iathurs j (57hæfþum sinum. oc ey58) ma thingwitni dugha59) (60thy at faþur61) gaf62) nokat (63um han saldæ64) thy65) ey66) j hændær. hwat sum67) faþur68) ær hældær69) hel70) ællær71) siukær72) e73) scal han (74til thinghs faræ oc liuse75) fore þinghmannum þæt76) han wil giuæ (77sinum slö-

I. 58.

33) QS. &c. ærffvæ the so möget &c.

35) FGNOPQRS. &c. thæt. S. &c. add. för.

36) NOPR. om. ær.

37) EC. &c. father.

38) I. om. pem.

39) F. &c. om. at. NOPR. &c. tha han lift-dhæ. I. i. stna liuæ. S. &c. den tiid hand leffde. Q. &c. om. at — ællær.

40) CD. &c. sæ. L. 13 ½. 80. sit.

- 41) NOPRS. &c. ellers. 42) ENOPR. &c. Tha.
- 43) S. &c. kand. G. &c. duver (16. &c. dugher) ey.

44) HOQS. &c. om. oc.

- 45) QS. &c. hielppæ.
- 46) CQRS. &c. born. DFHIKMNOP. &c. barne.
- 47) Q. &c. at ærffuæ theres fadher at &c.

48) S. &c. att arffue.

49) QS. &c. add. theres.

50) QS. &c. siger.

51) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. haua waret.

52) H. fathir; male. 53. add. det er fjoget eller fordeygende mandtt.

53) QS. &c. om. pes. F. annærs manzs. U-trumque male.

54) QS. &c. om. til.

- 55) CDFGHIKLMNOPR. &c. thæt hauir.
- 56) QS. &c. therre fadors bo i theres haffuendæ være Och &c.
- 57) I. iæthrum; male. F. &c. sinne hæfth. oe &c.
- 58) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. AE. 23. 38. om. ey; AE. tamen habent h.v. supra lineam (E. in marg.) rec. man. additam.

59) QS. &c. hielpæ.

60) E. om. thy. H. tho. Q. &c. them om theres fador gaff &c. S. &c. dem nogitt, vden deriis fader gaff &c.

61) DC. &c. fathær.

- 62) CDFHMNPR, gauæ. CDFGHIKL. &c. addthy vol thet. M. add. the. ENOPQRS. &c. add. them.
- 63) HG. &c. vtan. Cfr. not. 66 infra. Q. &c. oc fik them that i hender man han leffda Hvat &c. S. &c. och antuorde dem dett vdj hender men han leffuede, huad helder faderen vor helbrede, eller Siugh, da schal &c.

64) C. fingi.

- 65) MNOPR. &c. them. M. add. thet.
- 66) GHI. &c. om. ey. Cfr. not. 63 supra.

67) C. &c. om. sum.

68) DC. &c. fathær.

69) H. ællær.

- 70) NOPQ. &c. helbreydhæ. R. helbredes.
- 71) CFGHIKLNOPQRŠ. &c. sic. M. om. ællær. ADE. ær.
- 72) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. döpær, at h. v. lineola induxit subjectisque punctis notavit rec. man., supra lineam addens siuker. E. döther scriptum, at rec. man. mutatum in sivokur.

73) IQ. &c. io. NOPR, &c. Tha.

- 74) CDEFGIKLNOPR. &c. a thing. M. offne thingh.
- 75) CD. &c. liusæ vel liusæ. S. &c. add. och tilkende giffue.
- 76) M. ath. QS. &c. hwat. F. add. ær.
- 77) CKNOPQRS. &c. sinæ (K. &c. sin) slökæfrithe börn.

³⁴⁾ CD. &c. atholkunu. Q. &c. æcktæ quinnes. 50. 107. echte hustruis. 62. ecthe husfruens. S. &c. echte.

kifrithæ börnum⁷⁸) æstir moþær sinæ⁷⁹) oc æstir hænnæ börnum.⁸⁰) tha taki be⁸¹) arf fullan (⁸²oc allan hwat be æræ hældær⁸³) binghliusd ællær⁸⁴) ey.

59.¹)

 $m{A}$ flær man börn 2) (3 j! lönd 4) with $m{arphi r}^5$) (6 þe kunu ey ær hanum gift ællær gulfæst. þa ær?) þæt⁸) ey aþulkonæ⁹) börn¹⁰) þo¹¹) at¹²) han far¹³) hana¹⁴) si ϕ an¹⁵) (¹⁶m $\alpha \dot{p}$ ¹⁷) loghum. ¹⁸) æn all þe börn¹⁹) (²⁰si ϕ an war ϕ æ²¹) aflath ²²) hun ær gift oc gulfæst. (23 þa æræ þe abulkonæ24) börn. (25 þæt barn ær26) för ær²⁷) aflat takir oc²⁸) ey arf æftir sin²⁹) fathær utan þæt warþær þinghliust. oc fabær giuær thy nokat. æn³0) æftir³1) moþær³2) (³3oc³4) syzskini³5) tha takir þæt³⁶) arf³⁷) æmwæl³⁸) sum annur³⁹) börn.

- 78) M. add. noghet. H. add. æn. A. Rec. 17) GI. &c. add. rettum. man. in summo margine adnotavit: illigiti- 18) F. &c. ræt logh. mus hereditat matrem fratres suos et so- 19) HL. 134. add. thær. rores et non patrem.
- 79) C. &c. sin. FQS. &c. therres.
- 80) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. born.
- 81) S. &c. Slegefrede Börn.
- 82) 53. som egte konne börn, huat &c.
- 83) M. om. hældær. H. ællær.
- 84) QR. &c. add. oc.
- 1) 38. om. hoc caput. 110. habet hoc caput post caput in textu proxime sequens.
- 2) GMO. &c. barn.
- 3) E. wither the kunce i lond. er cy &c,
- 4) IQS. &c. löndum.
- 5) Q8. Kc. met.
- 6) DCFGHIKLMNOPQRS. &c. kunu oc ær kun eig gift. oc eig gulfæst.
- 7) FIKL &c. æræ.
- 8) CFIKL &c. the.
- 9) CD. &c. atholkunu. 59. &c. echte hustrues. QS.&c. *ackta*.
- 10) DMQS. &c. barn.
- 11) L. æn thet.
- 12) IR. &c. om. at.
- 13) KR. &c. fonger.
- 14) FINOQRS. &c. hænne.
- 15) QS. &c. add. till höstræ.
- 16) S. &c. louliighe.

- 20) Q. &c. hun fonger siden hun &c. S. &c. hun siiden faar ephter hun &c.
- 21) DEFGHINOP. &c. sic. ALR. 131. warber. C. warth. KM. &c. uare. Cfr. not. 20 praecedentem.
- 22) C. add. ar. I. add. tar.
- 23) L. 13 . The ere athelkone born.
- 24) CD. &c. atholkunu. 59. &c. echte hustruis. QS. &c. æcthæ.
- 25) M. ey tagker och thet barn noghet för er afflæth arff &c.
- 26) DEIL. 13 . om. ær.
- 27) CEOS. &c. war.
- 28) CFGHKLNOPQRS. &c. om. oc.
- 29) CDFGHIKLMNOPR. &c. om. sin.
- 30) H. om. æn.
- 31) QRS. &c. add. syn.
- 32) R. 23. &c. modhers dödh.
- 33) Q. &c. om. oc syzskini.
- 34) C. add. efti. LS. &c. add. efter symum. PNOP. add. sin.
- 35) C. add. sines. DGHIKM. &c. add. sin.
- 36) Q. &c. add. fuller. S. &c. add. fuld led y.
- 37) CL. 13 1. om. arf.
- 38) 16. &c. so vel. I. swo.
- 39) S. &c. add. Echte.

60.

Hauir man slökifrithu börn⁴⁰) oc æræ⁴¹) ey þinghliusd⁴²) tha (⁴³scal han⁴⁴) ev taki⁴⁶) arf æftir⁴⁶) (⁴⁷bæt um þæt (⁴⁸dör för æn han. (⁴⁹Bötær um þæt dræpit warbær, tha taki han ey oc ey böte⁵⁰) fore giærningæ þæs.

61.51)

Hauir man börn⁵²) wibær⁵³) huskonu⁵⁴) sinæ⁵⁶) oc ær⁵⁶) ey frælsæ giuit.⁶⁷) oc ey binghliust böte ey mers8) for þæs giærningæ æn foræ annat (59annöthoghith hionæ.60)

62.

Hauir man slökifrithu börn oc wil han giuæ them⁶¹) alt⁶²) æftir sic. þa faræ han⁶³) (64til bings oc liuse⁶⁵) bæt.⁶⁶) oc sköte bem.⁶⁷) (68sithan taki be alt

60 = 11.2461 = 11.24

62 = 11.24

40) CDFHIKLMNOPR. &c. barn.

41) O. er. CDFHIKLMNPQR. &c. er thet. 53) NQRS. &c. meth. S. &c. add. de.

- 42) CFHIKMNOPQR. &c. thingliust. L. thingh
- 43) Q. &c. sculæ the ey tagæ arff effter fader oc ey fader effter thet barn om thet &c. S. &c. schulle de icke tayhe, arff effter deriis fader, och icke heller faderen effter de Börn, om de dö &c.

44) E. om. han.

- 45) CD. &c. taka.
- 46) I. Voc. æfthær omissam supra lineam add. man. forte rec.

47) G. &c. thöm vm the dö.

48) E. ær döt. bötær &c.

- 49) DCFIKLMNOPQR. &c. oc eig (I. om. eig) taka bötær fore (C. foret, i. e. fore thæt; LMQ. &c. add. thet) um (FMNOPQR. &c. add, thæt) dræpith harthær oc eig (Q. &c. add. heller) böta &c. H. oc ei taki bötir fore han vm dræpin warthir, oc &c. G. &c. oc ey taka bödir fore vm the drepne wortha. oc ey böde far thorres gierninge.
- 50) M. add. han.

- 52) CDGIKLMNOPQRS. &c. barn.
- 54) S. &c. hußquinde. 59-63. &c. gaardquinde. 84. gaar Kone. 106. huustruw;
- 55) S. &c. add. det er den som hannem tien, eller er y gaarde med hannom.

56) F. add. thy.

57) 106. add. Thet er, forrennd hannd Guldfester hinnder; male.

58) LM. 134. om. mer.

59) CD. &c. annothoct vel annöthoct. P. annöttogh. I. om. h. v. NR. &c. onöttight; male. 53. mffrelse. 59.60.63. &c. wgilt. Q. &c. syt. S. &c. Tienist tiunde som er icke frelst. 31. post lacunam (vide not. 32 pag. 44) a v. (an)nödogt iterum incipit.

- 60) NOPQR. &c. hion. H. add. sit. 61) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. thy.
- 62) E. om. alt. QS. &c. add. syt gotz.

63) O. om. han.

- 64) CDEFGHKLMNOPR. &c. a thing.
- 65) 62. giffue till kende.
- 66) QS. &c. add. for tingmen.
- 67) F. add. *oc*.
- 51) 121. habet hoc caput post cap. in textu 63. 68) Q. &c. thet ther som han giffuer them

æftir han. hwat þe æræ hældær⁶⁹) (⁷⁰innan iathurs⁷¹) ællær⁷²) utan.⁷³) far han⁷⁴) siþan athulkonæ⁷⁵) börn.⁷⁶) (⁷⁷ær han liusde⁷⁸) þæt. þa (⁷⁹fa þe⁸⁰) slökifrithu⁸¹) börn ey mer æn haluan lot wiþær⁸²) athulkonu⁸³) börn.

63.1)

Sæl²) faþur³) nokat j hændær slökefriþu barne⁴) (*utan iaþurs. swa litit sum þæt ær. þa far þæt ey mer æftir (*faþur döþæn. (*hauir han ey*) aþul- 15 konu⁹) barn.¹⁰) þa¹¹) takir¹²) þæt¹³) alt¹⁴) æftir han. (¹⁵hwat fathær ær hældær¹⁶) hel¹⁷) ællær¹⁸) siukær. e¹⁹) scal han sköte²⁰) oc²¹) liusæ ofna²²) þingi þæt²³) han wil giuæ sinum²⁴) slökefriþu börnum.²⁵) ællær (²⁶wet þæt

63 = 11.24

Sköder fader synæ slegfredæ börn alt syt gotz hwat &c. S. &c. der, huad han viill giiffue dem. Sköder faderen sine Slegefrede Börn altt sitt godz, huad &c.

69) H. ællær.

70) QS. &c. i bo (S. &c. add. eller y felliig) met hanum eller oden fore oc faar &c.

71) 59. &c. hans bo. 33. riges; male.

- 72) E. ær.
- 73) H. add. æn.

74) R. man.

75) CD. &c. atholkunu. 59. &c. echte hustruis. QS. &c. æchtæ.

76) O. om. börn.

77) Q. &c. effter thet at han haffuer tinglywst synæ slegfredæ börn tha faar &c. S. &c. effter hand haffuer saa Tingh liust sine Slegefrede Börn, da faa &c.

78) G. &c. liwser.

79) F. fangæ. I. om. fa pe.

80) CDFGHKLMNOPR. &c. om. pe.

81) A. Loco litt. l primum scriptum est b; scriba enim sine dubio in eo fuit ut scriberet börn.

82) QS. &c. modh hans.

- 83) 59. &c. Echte hustruis. QS. &c. æcktæ.
- CDFGIKLMNOPQRS. omnesque recc. codd. praeter 90. connectunt hoc caput cum proxime antecedente.
- 2) SQ. &c. Faar vel ffongher. 59. &c. Antuorder.

3) DC. &c. fathær.

4) CIMO. &c. börn.

5) QS. &c. vden faar boet.

- 6) F. han. R. 16. &c. fadhers dödh. QS. &c. syn fadhers dödh.
- 7) 83. 89. om. hauir æftir han. 53.78 om. quae in hoc capite sequentur.
- 8) GQ. &c. om. ey; hi nempe codd. referent pronomen pæt vel the (vide not. 13 infra) ad filios legitimos.

9) S. &c. Echte, hustrues. 82. &c. Ectekone.

Q. &c. æcktæ.

10) IMQS. &c. born.

11) F. thær.

- 12) HQRS. &c. taki.
- 13) CDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. han. Q. &c. the. S. &c. Sleyefrede Börn.

14) QS. &c. add. faderons gotz.

- 15) 79. om. quae in hoc capite sequentur.
- 16) M. &c. om. hældær. H. ællær.
- 17) QS. &c. helbredæ.

18) E. ær.

- 19) 23. 50. &c. ey; male. S. &c. da.
- 20) CD. &c. scötæ vel schöta. O. söyhæ; male.
- 21) R. 23. &c. eller.
- 22) O. aa, NPQS. &c. pa.

23) F. huat.

24) DEFGHI. sic. AC. sinu. KLNP. &c. sin. MOS. &c. sino. R. syue, errato typographico pro syne. Q. &c. om. h. v.

alzsiki.27) ey (28tho at29) han gör þæt j sottum30) ofnæ31) dözs daghi32) sinum. (3 thaghær (3 tslökifriþubarn ær swa þinghliust (3 toc swa withær t 6) fæthrini kumit sum nu³⁷) ær sagth.³⁸) tha³⁹) (⁴⁰takær þæt (⁴¹fullæn lot æftir⁴²) sin⁴³) syzskini um þæt scal æruæ þæm⁴⁴)

64.

Er+6) mangh+6) börn (+7annærs+8) manzs. oc far+9) (50annær man ens+1) perræ lot. ællær twigiæ⁶²) j iorth⁶³) þærræ uskifti.⁶⁴) bæræ⁶⁵) swa manghæ 66) lote 67) innan. 58) tha 59) (60 skiftæ scal sum (61 eghandæ æræ oc ey 62)

64=11.20.

25) CKLMNOPQRS. &c. börn. S. &c. add. och huad dett er.

26) FS. &c. dughær. HL. 13‡. ær. K. &c. huat thet helst ær ey &c.; male. P. hwat thet ælsther ey &c. NOQR. &c. huadh thet elskær ey &c.

27) H. alsikin, G. &c. ekke, F. &i. S. &c. inted.

28) I. thot han &c.

29) NOPQR. &c. om. at.

50) 59. 118. siugdom. CDEFGHIRLMNOPQ RS. &c. sot. DEGHIKLMNOPR. &c. add. oc. QS.&c. add. *ell*er.

31) CD. ofna. HKL. &c. a. QS. &c. i vel vdj.

32) CFGHM. &c. dötha daghi.

33) NOPR. &c. tha quar slægæfridhæ barn ther swo &c.; male.

34) B. post lacunam (vide not. 47 pag. 42) iterum incipit verbis born ær &c.

35) I. om. oc — sagth.

36) QS. &c. till.

37) R. 23. 24. om. nu.

38) B. sahat. CDEFH. saghat.

39) L. 13 . om. tha.

40) GS. &c. take. E. scal that take fullæn &c.

41) QS. &c. fuller arff effter &c.

42) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. wipær, at h.v. lineola inducta est et æfter rec. man. in marg. additum.

43) BDEGHKLNOPQR. &c. sit. S. &c. deriis.

44) A. pæt primum scriptum est, at litt. t ab ipso scriba mutata in m. BDEGHKLMNOP QR. &c. pæt. — Huc referendum est caput, quod, ex cod. F. transscriptum, in Add. D. 6. 62) CF. om. ey; male.

legitur, quodque dictus codex inter additamenta habet, alii autem perperam inserunt in constitutionem Regis Erici de anno 1284 (V. 3.) post cap. 13. Illud caput huc pertinere, non vero recentius esse additamentum, cum iam in antiquo textu Latino (II. 24.) fere idem legatur, recte observavit KA., Lovkist. I. p. 52 (Jur. Skr. I. p. 81, 82).

45) BCDEFGHILMNOPQRS, &c. æræ.

46) B. mark. DEFHMN. 31. marg.

47) 106. oc Atskielige paa fædernne och mödernne, och Ett kand thillfalle enn eller tho lodder, eller och flierre, vdi thierris Jordt och guods, som er wskiifft. naar the skuulle schyffte, Tha dielle sig Samme Jordtt vdj Saa mannyke Lodder, som &c.

48) BIO. annær.

49) 0. om. far. S. &c. kiöber.

50) F. nokar. S. &c. en. NR. &c. annars mans there &c.

51) Q. &c. om. ens.

52) S. &c. add. eller mere.

53) BDEGHM. iorpo. K. iorthæ. S. &c. add. och godz.

54) S. &c. add. da Schulle de andre Söskene.

55) Q. &c. tha bære the.

56) B. marka. CDEH. margha.

57) CD. &c. löter vel lotær.

58) Q. &c. samen. S. &c. tiill Sammen.

59) F. thaghær. LO. 13 1. ther. S. &c. nar.

60) GQS. &c. the skifte skula som &c.

61) Q. &c. eyæremen. S. &c. de ere eyere tiill vdj dett Schiffte, och &c.

swa marghæ⁶³) sum þe⁶⁴) waræ.⁶⁶) at⁶⁶) e horo⁶⁷) marghæ⁶⁸) lote⁶⁹) annar man hauir fangit j⁷⁰) therræ iortho.⁷¹) þa læggiæs⁷²) þe⁷³) alle samman⁷⁴)

65.1) Quid iuris si aliquis pro alio nespondere ceperit

Swarær²) man³) (*sak fore annan.⁵) tha scal han mæħ loghum fæstæ böter fore han⁶) (7ællær logh wil hin⁶) siþæn ær han swaræþæ⁰) fore ey (¹ºha-num at¹¹) lythæ. þa¹²) scal hin¹³) ær¹⁴) (¹⁶fore han¹⁶) swaraþe.¹७) ællær¹శ) (¹⁰böte ællær haldæ vppe logh²⁰) (²¹þe ær fæst waro. (²²æm wæl (²³iærn sum²⁴) logh. for thy at hwa sum vloghum²⁶) swarær.²⁶) han scal (²⊓ulo-ghum vppe haldæ.²⁶)

65==11.25.

63) FGIKLMNOPQRS. &c. mange,

64) C. om. pe.

- 65) BC. &c. uaro. F. eræ. R. worde. S. &c. add. den tid den Jord eller godz vor aff hendet.
- 66) S. &c. om. at. 32. &c. Ock. 106. Thi.
- 67) MNPQR. &c. huar vel hwor. K. huara.
- 68) FGIKLMNOPQRS. &c. mange.
- 69) CD. &c. *löt*ær vel *lotær*.
- 70) A. Voc. j omissam supra lineam add. scriba.
- 71) FLNOPORS. &c. iorth. IK. &c. iorthæ. S. &c. add. och godz.
- 72) DFH. &c. læggis vol lægges. G. &c. legs.
- 73) CDFHIKLMNÖPQR. &c. om. pe.
- 74) S. &c. add. igen, mod de andre, och stiden tager huer som eyere ere tiill. 106. thillsamenn, Naar skyfftis skall, Att huer fannger Jcke wdenn enn Lodt. 100. hos loco iterum add. cap. in texta 44.
- 1) 100. om. hoc caput. 31.33. hoc loco incipiunt librum secundum. 38. incipit librum tertium.
- E. Uvarthær, at U rec. man. mutatum in S.
 S. &c. add. paa Tinget. Q. &c. add. potingæ till nogher.
- 4) OP. om. sak. S. &c. for nogen anden mandz sagh, da &c.
- 5) BCD. &c. anner. GOP. andrum. CDFHIR LMNOPQR. &c. add. man.
- 6) Q. Kc. add. till fulle at göre.
- 7) G. &c. om. ællær logh.
- 8) DK. om. hin. B. &c. han.
- 9) DHKNOPR. &c. swarær.

- 53. lide de suar som hand saa suarede for ham, Tan &c. S. &c. lye (68. &c. lide; 71. &c. lyde) den affsagde Bett, och göre den fylleste, da &c.
- 11) CFT. om. at.
- 12) D. om. pa.
- 13) FNOPQRS. &c. than.
- 14) DEIK. &c. om. ær.
- 15) H. om. fore han.
- 16) FGINOQRS. &c. hanum.
- 17) BE. add. sak.
- 18) QS. &c. om. eller. 59. &c. enthenn. 62. entigenn.
- 19) BD. &c. bötæ vel böta. CHLNOPQR. &c. bötær ællær logh uppæ haldæ.
- 20) S. &c. add. paa hans vegne.
- 21) CDFGHIKLMNOPRS. &c. om. pe waro. Q. &c. om. pe logh.
- 22) 16. &c. swa vell. E. om. æm wæl -- logh. S. &c. eller vndgielde huad neffnd (82. 96. &c. Heffn) eller dom siiger hannem faar.
- Fordy &c.

 23) BF. &c. næfnd. 106. enn som Annddenn
 Lough. Cfr. nott. 21, 22 praecedentes.
- 24) BCDFGHIKLMNOPR. &c. add. annur vel
- 25) KL. &c. vlogh. MNOPQRS. &c. vloglige. Q. &c. add. fore annen.
- 26) S. &c. add. faar anden. P. add. ath.
- 27) CDEFGHIM. &c. sic. B. ulohum. KL. &c. ulogh. A. ulgh. NOPR. &c. ologligæ. QS. &c. logligæ böde.
- 28) B. iterum habet hoc caput.

66.29) Qualiter universitas quod in loco publico factum fuerit poterit de molliri.

Bo mæn j by samman oc kær泺) summe grannæ³¹) at³²) (³³annær man³⁴) hauir husat^{3 5}) gatu oc^{3 6}) forta^{3 7}) þerræ. (^{3 8}þa ware^{3 9}) þe^{4 0}) wiþær witu.^{4 1}) ær allum wiliæ⁴²) witæ⁴³) til hændæ.⁴⁴) oc sibæn⁴⁶) iafnæ⁴⁶) be allæ husætoftær⁴⁷) sin⁴⁸) j mællin vm⁴⁹) allan by þerre⁵⁰) ær⁵¹) (⁵²þem skil yuir.⁵³) ær⁵⁴) annær⁵⁵) þæn⁵⁶) ær⁵⁷) ey⁵⁸) wil til (⁵⁹reps latæ. oc til⁶⁰) ræt⁶¹) skiftis.⁶²) tha stæfnæ⁶³) grannæ hanum til þings. (⁶⁴ællær til konungs ællær⁶⁵) archibiscops. 60) (67 oc late bær 68) læggia laghdagh 69) fore (70 hanum. 71) wil han ey repæ⁷²) æftir þæn laghdagh.⁷³) til ær laghþær.⁷⁴) þa waræ han 16 (75 sæctær at 76) konungs ræt 77) (78 ællær archibiscops. 79)

66 = 11.27

29) NPRS. 48. &c. hic incipiunt librum quar- 49) NR. &c. och; male. S. &c. offuer. tum; de NP. cfr. tamen praefationem.

30) BCDEFGHIKLMNOPRS. &c. sic. Q. kære vel kærer (utroque enim modo legi potest). A. kiærær,

31) QS. &c. naboo, et sic in sequentibus.

32) B. at bis scriptum est.

- 33) S. &c. nogen aff dem haffue indlugt eller gerdt noget aff deriis gaade eller fortaa, det er vdyangen aff deris gaarde, da &c.
- 34) B. Pro man primum scriptum fuit hus. CDGHIKLMNOPQR. &c. thera. F. af them.
- 35) Q. &c. indlucth. 53. &c. indlept.
- 36) M. om. oc. Q. &c. eller.
- 37) H. tofta. M. porthe. I. fört a. Male.
- 38) 38. om. pa by perre.
- 39) B. uaru. I. marthe.
- 40) BCDFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. pæn. E. om. h. v.
- 41) CIL. &c. witni. NOPQRS. &c. værn.
- 42) BCDEFGHKLMNPQR. &c. sic. AIO. wil. S. &c. om. h. v.
- 43) INOPQR. &c. vitnæ. S. &c. suerge Jorden.
- 44) BC. &c. handæ.
- 45) I. add. tha.
- 46) 59. 60. &c. reebe, 62. reffue, S. &c. add. och skiffte.
- 47) A. husætoftærne scriptum est, at litt. ne deletae sunt. B. husætoftænæ. E. husætoftonæ scriptum, at litt. næ deletae. NR. &c. husethompther.
- 48) FQS. &c. them.

- 50) BC. &c. peræ vel thera.
- 51) DHKNOPR. &c. vm; male.
- 52) S. &c. de trettes om.
- 53) H. add. oc.
- 54) K. &c. ther; male. QS. &c. add. ther.
- 55) QS. &c. nogher. 59. nogenn aff dennom. NOPR. &c. add. theræ.
- 56) IMOP. &c. om. pæn.
- 57) BCDEHKLNR. &c. om. ær.
- 58) B. Pro æi primum scriptum fuit uil.
- 59) M. lathe at repe och &c. Q. &c. rætt maal ladhæ sig oc ey till &c. S. &c. lade sigh tiil rett maal, eller tiil rett Schiffte, da &c.
- 60) CER. &c. om. til.
- 61) B. ræz. NP. ræts.
- 62) FGKLMOQ. &c. skifti.
- 63) CF. &c. sic. BD. &c. stæfni. A. stænæ. I. skulæ.
- 64) 13 . om. ællær til konungs.
- 65) BCDFGIKLMNOPR. &c. add. til.
- 66) F. biscops.
- 67) 38. om. oc archibiscops.
- 68) I. thet.
- 69) CDEFGHIKLMNOPORS. &c. sic. B. lakdah. A. laghdaghæ.
- 70) DFGHIKLMNOQR. &c. thæn ær (HINOQR. &c. om. er) eig wil (I. 13 1. om. wil) repa (Q. &c. add. eller skifftæ) wil han &c. CP. thæn æi wil repa. æftær &c.
- 71) 3. &c. add. som icke vill rebe eller Schiffte Reeb och rafft.

67.1) Si via unius ville impeditur

Fæstis²) wægh j by fore grannum allum þa ('witi grannæ þem'') ut ('mæþ tyltær eth oþolbondæ. oc twigiæ mannæ witni til aþulwæghæ'')

68. Si via communis impeditur

Fæstis⁷) wægh fore⁸) (⁹hærazsmannum oc andri¹⁰) bygd¹¹) til köpingæs¹²) ællær til¹³) strandæ.¹⁴) ællær til scogs. þa witi¹⁵) hæræzmæn þem¹⁶) wægh. þær¹⁷) þe wiliæ mæþ (¹⁸tyltær eth¹⁹) (²⁰otholbondæ. oc twigia mannæ witni. the tolf mæn²¹) wægh sculu witi.²²) scal²³) (²⁴til næfnæ²⁶) a.²⁶) þinghi æl-

67 == 11. 28.

72) S. &c. add. eller Schiffte.

73) G. dagh, add. ær. FQS. &c. add. sum.

74) B. lahæpær. CDEP. laghathar. F. sattær.
75) CDFGHKLMNOPR. &c. sæctathar. I. sæctæræth. Q. &c. fallen till at bödæ mod koningen eller erchæbiscopen. S. &c. falden till Böder, mod kongen, eller Erchi-

bispen, for tre mark. 76) 0. aa.

77) DGHIMNPR. &c. ræte.

78) H. Verba ællær ærchebiscops rubris lineolis sunt inducta. 79. om. haec verba.

79) FL. 13 ‡. biscops.

1) 67. 104. 105. om. hoc caput. 48. om. hoc caput una cum proxime sequente. 68. 121. invertunt ordinem huius capitis et proxime sequentis.

2) CDFHKLMNPR. &c. Hæftis. 0. Fæfftis. OS. &c. Forhyndres. 82. Heftis eller for-

hindres

3) O. vitne. Q. &c. veryæ them till theres adælwey met tolff mentz eedh oc twændæ odelbönders vythnæ. S. &c. schulle de Suerge dem tiill deriis adel vey med XII mendz eed, och tuende Jordegende mendz vidne.

4) CDGHIKLMNOPR. &c. sic.

5) CDFGHIKLMNOPR. &c. til athul wægh (DHIKLMNPR. &c. athul wæga) mæth tyltær eth. oe tvigyia manna (32.33.42. tingmanne perperam pro tviggia manna, et sic in sequentibus passim) witna (D. &c. withni) otholbonda.

6) 89. Allfarwey.

68 = 11.29.

- 7) BCDFHKLMNPQR. &c. hæftis. O. Fæfftis. S. &c. Forhindris.
- 8) A. fore bis scriptum est, at priori loco subiecta lineola notatum.
- 9) B. hærz mannum. 54. alle Bymend som löbber till &c. S. &c. alle Bymend, qck faur herritzmend, som löber tiil &c.

 DCEHIKLOPQR. &c. aldri, allee vel al. M. &c. aldrig; male. N. aldrigh mutatum in all.

11) M. om. bygd.

12) E. köpingis. GDHKMNOPR. &c. köpings. F. köp stathæ. QS. &c. köpstadh.

13) B. om. til.

14) C. strand. QS. &c. stranden.

- 15) O. &c. witne. Q. &c. væryæ. S. &c. suerge.
- 16) BCDEGNOPR. &c. sæ. HIKLM. &c. sik. QS. &c. add. till.

17) D. ær. FQS. &c. add. sum.

18) 59. &c. tolf mendz Eedt, och thuo Adellbönders widne. Q. &c. tolff mentz eed, och twiggæ mannæ vythnæ odelböndher. S. &c. XII mendz eed, och tuende Jordeyende mendz vidne.

19) C. etha. DP. ethe.

- 20) CDFGHIKLMNOPR. &c. oc tviggia manna vitni otholbonda. The &c.
- 21) DFG. add. er. HKMNPR. &c. add. ther. OQS. &c. add. som.
- 22) BC. &c. vitæ vel vita. I. vitnæ. 53.92. granske. QS. &c. vtgrantzskæ.
- 23) FQS. &c. skulu.
- 24) S. &c. tiltages.

lær fore konungi. ællær²⁷) archibiscope²⁶) wiliæ þe ey swariæ²⁹) til wæghæ³⁰) ær³¹) (³²til wartha³³) uældæ.³⁴) þa (³⁵liggiæ þem þre marc withær (³⁶at (³⁷konungs ræte.

69.38) vm kirkyu wægh

Skil³) soknæ mæn um⁴) kirkiu wægh oc⁴) mughu⁴) þe ey (⁴³warþa⁴) sate⁴) sin⁴) j mellin. Þa late archibiscop⁴) næfnæ til tolf mæn. af⁴) kirkiu socnæn.⁴) oc late þem wite⁵) til wæghæ.⁵) þær⁵) þe wiliæ. wiliæ þe ey⁵) swæriæ.⁵) þa (⁵liggia þem withær⁵) þre marc. at archibiscops⁵) ræt. (⁵†þæn man ær⁵) (⁶9spillær aþulwægh⁶) mæþ græft⁶) ællær mæþ⁶) (⁶4ardrögh ællær han⁶) mene⁶) mæþ⁶) garþe.⁶) böte konunge þre marc.

69=11.30,31.

25) F. &c. næfnæs. Q. &c. mæles.

26) CDFGIKLMNOPR. &c. ofna. QS. &c. po.

27) CFGIOQS. &c. add. fore.

28) F. biscop.

29) BC. &c. suæriæ.

80) FQ. &c. wagh. S. &c. adel vey.

31) DGHKM. &c. om. ær.

32) L. 13 ½. om. til. S. &c. tilmelte ere paa Tinget.

33) K. 30. waræ.

- 34) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. næfndæ. Q &c. mæltæ po tingæ.
- 35) BD. &c. liggi. F. ligger. GIKLNPR. &c. legge. Q. &c. bödæ the koningen thre marc. S. &c. skulle de Böde derfore konghenn tre marck.

36) I. til. O. konings ret, om. at.

- 37) G. 16. 17. 32. 33. 42. byscops ret; saltum enim hi codd. faciunt in medium cap. 69, ut adeo hoc loco porro sequantur verba Then man ther athulwey spillir &c. ad sequens caput pertinentia. Cfr. nott. 38, 58 infra.
- 88) H. Hoc caput omissum ipse ita addidit scriba, ut prior pars in infimo margine legatur, at verba: Then man thær athulwægh &c., quae addito signo referentur ad cap. 68, in summo margine scripta sint. Cfr. not. 37 praecedentem.

39) S. Ko. Trette. 110. om. Skil — archibiscops rat.

40) L. om. wm.

41) C. om. oc.

42) QS. &c. kwnnæ.

- 43) Q. &c. forliges ther om them emellem. S. &c. Self forliges der om. Da &c.
- 44) NR. &c. add. the; in N. tamen h.v. subiectis punctis notata est.

45) 59. &c. forligte.

46) M. om. sin. 16. &c. sich. F. them.

47) F. biscop.

O. 48) K. 30. at.

- 49) CD. &c. kirkiu sokn. KR. &c. kirkiu socne.
- 50) CD. &c. wite vel wita, LNOPQR. &c. witne. F. 53. 62. suarie. 38. wise; male. 8. &c. vidne och suerge.

51) FOS. &c. *wægh*.

52) M. thet. S. &c. kuor. FQS. &c. add. sum.

53) 32. &c. om. ey; male.

54) S. &c. add. till kircke vey.

55) BDE. &c. liggi. F. ligger. KILNOPR. &c. leggæ. QS. &c. böde modh erchebiscopen (79. Bispenn) thre marc.

56) M. ath.

57) FG. 16. 17. biscops.

58) G. 16. 17. 32. 33. 42. hoc loco om. verba pan — pre marc, quae errato adnexa sunt cap. 68; quae ibi occurrunt varietates, infra adnotantur. Cfr. not. 37 supra. CDEFHI KLMNOPQRS. recentioresque omnes codices hic incipiunt novum capat.

70. Qualiter cogendi sunt consortes de silva ad divisionem faciendam.

Bo mæn j by saman oc haui¹) alli²) almænning sammæn. scogh (³ællær liung.⁴) ællær andræ⁵) öþæ marc.⁶) oc wiliæ summi (⁷yrkiæ. oc bæþræ⁸) sinæ⁹) iorth. oc summi wiliæ ey. þa (¹⁰kallæ (¹¹hinæ¹²) yrkiæ wiliæ hinæ¹³) andræ til (¹⁴hæræzsþings. (¹⁵ær ey wiliæ yrkiæ.¹⁶) ællær til¹⁷) lanzsþings.¹⁸) oc¹⁹) læggiæ (²⁰til fæmt²¹) at þe kummi alli²²) (²³til (²⁴oc repæ iorth sin²⁵) j mællin. wiliæ þe ey til²⁶) kummæ (²⁷oc²⁸) repæ.²⁹) þa yrki³⁰) (³¹hini

70 = 11.32.

⁵⁹⁾ I. om. ær.

⁶⁰⁾ B. spille uil apul uak.

^{61) 89.} alfar veyg. 83. Allwey.

⁶²⁾ HK. 30. graft. 16. 17. grifft. NR. &c. gruffth. OP. &c. gröfft. Q. &c. graff. S. &c. gerde, graff.

⁶³⁾ MS. &c. om. mæb.

⁶⁴⁾ B. arpdahe. C. arthdragh. F. ardrayhe. DEHKNOPR. &c. ardaga. M. ordaghee. G. ærihu. 16. &c. ærghe. 92. erie. L. 13 ½. aardh. S. 53. &c. plöningh vel plögning. 54. 90. Plog eller plögninng. Q. &c. annet ærfuedæ. I. gærthæ. ællær nokær annær matæ bötæ &c.

⁶⁵⁾ B. man. 66) BCDEFGHKLMNOPR. &c. menær. QS. &c. hægner hamum naen (S. &c. ind)

[&]amp;c. hægner hannum ygen (S. &c. ind). 67) L. 13‡. add. sina. F. add. sin.

⁶⁸⁾ CEGMNOPQRS. &c. gærthæ. S. &c. add. diige eller gröfft.

¹⁾ BC. &c. hafæ vel hauæ. HINOPQRS. &c. add. the.

²⁾ BC. &c. allæ.

³⁾ S. &c. om. ællær liung.

⁴⁾ C. 23. 24. lyng. E. 38. 48. lund.

⁵⁾ R. 23. &c. om. andræ.

⁶⁾ HLO. öthe marka. N. vthmark. 23. 24. vdmark kar (i. e. vdmarker). QRS. &c. vthmarcker.

⁷⁾ S. Kc. ploie. E. om. yrkiæ. oc.

⁸⁾ BC. &c. bætræ. QS. &c. forbætkræ.

⁹⁾ FQS. &c. therræ.

¹⁰⁾ DE. &c. calli. S. &c. schulle de som plöie och Saa ville, kalle de andre &c.

¹¹⁾ CD. &c. hinni vel hini. FNOPQR. &c. the.
M. hin ther yrker vill &c.

¹²⁾ BCG. add. er. H. &c. add. ther. FNO PQR. &c. add. sum.

¹³⁾ C. hin. FNOPQR. &c. the.

¹⁴⁾ BCEFGILMNOPQRS. &c. hæræzping. 84. tingh och &c.

¹⁵⁾ DEGHIKL. &c. om. ær. C. om. ær — yrkiæ.

¹⁶⁾ G. &c. om. yrkie. S. &c. plôie.

¹⁷⁾ CS. &c. om. til.

¹⁸⁾ BCEFGILMNOPQRS. &c. lanzping.

¹⁹⁾ CDFGHIKLMNOPQRS. &c. add. late.
20) R. 23. 24. om. til. L. 13½. thôm for. QS.

[&]amp;c. them (S. &c. add. der) en lagdag foræ at &c.

²¹⁾ M. fænith; male.

²²⁾ BD. &c. allæ.

²³⁾ Q. &c. till hobæ at repæ oc skifftæ iord &c. S. &c. tillhobe, att Jeffne och Schiffte dem den Jord emellem, mod Reb och rafft, Ville de andre icke homme till Schiffte, da mue de andre plöie och saa deriis Jord, Och de som icke ville &c.

²⁴⁾ BCDEFHIKLMOP. &c. sic. A. reps (pro os repæ). GNR. &c. at repa. Cfr. not. 23 pracocedentem.

²⁵⁾ M. sine. NOPR. &c. sigh. FQ. &c. them.

²⁶⁾ CF. om. til.

²⁷⁾ G. Co. om. oc -- kummæ.

²⁸⁾ C. add. ei.

²⁹⁾ Q. &c. skifte. 53. add. paa den laugedag som dennom err fjorre laugder.

^{30) 59. &}amp;c. *bruge*.

³¹⁾ NOPOR. &c. the. M. hind ther vill &c.

(32er33) wiliæ sin34) lot. oc hini35) ær36) ey37) wiliæ36) til kummæ oc skiftæ.39) fa40) æncti skifti af41) þæm42) yrct43) hauæ.44)

- 71. Qualiter sopiri debeat controuersia duarum uillarum uel super terra que ornome uocatur.
- 17 Skil⁴⁵) by wither⁴⁶) annur⁴⁷) (⁴⁸um marcæ skiæl ællær wiþær⁴⁹) þorp. þa scal⁵⁰) næfnæ⁵¹) tolf mæn, be (⁶²ær aldungæ⁵³) æræ j bygden.⁵⁴) oc latæ⁵⁵) swæriæ markæ skiæl þær sum þe (56 wiliæ. (57 oc þe þoro 58) fore guþi. 59) , Skil⁶⁰) oc mæn j by⁶¹) um⁶²) ornnummæ.⁶³) oc⁶⁴) andræ⁶⁵) iorþ. þa ær

71 = 11.33.

33) H. add. yrkia.

37) P. om. ey.

39) DK. &c. add. oc.

41) F. mæth.

43) BDKL. yrt. CEF. urct. H. urt. M. arth.

S. &c. ploiett.

- 44) B. add. för æn þe hafæ sua bætræt þera iorp ok upbrutit (pro u primum scriptum ost y) sum hinni pera ær yrt hafpo. CD FGHIKLNOPOR. &c. add. för æn the haua thera lot bathe rut. (D. &c. ryth) oc up urct (IK. &c. vpyrkt; Q. &c. rodt, om. up). M. add. for and the have there loth bathe bæthreth och arth. S. &c. add. för end de haffue Selff Bode plögett, och röddet, liige mod de andre, siiden maa de schiffte Jorden dem emellem, som dett segh Bör.
- 45) 83. 89, qui, pariter ac omnes fere ceteri 63) BDEFGHLM. &c. urnummæ vel vrnumme. recc. codices, hoc caput in duo dividunt, priori loco ponunt caput ea continens, quae textus in fine capitis habet: Ville Oldinge &c. S. &c. Trette Bymend mod anden &c.

46) Q. &c. modh.

47) BDEGHLMNOP. &c. anner. CFI. om. h. v. CDFGHIKLMNPQRS. &c. add. by.

wither (0. &c. om. wither) thorp. um marka scial tha &c.

49) QS. &c. mod.

50) OS. &c. add. till.

51) NOPQRS. &c. næmpnes. BCDEFGHIKLM NPR. &c. add. til.

52) CGHIMNOPR. &c. om. ær. B. æræ. QS. &c. ælstæ men som ære &c.

53) I. aldrænæ.

54) CD. &c. bygd. S. &c. den By och der omkringh.

55) CDFGHIKLMNOPQ. &c. add. them.

56) CDFGHIKLMNOPQR. &c. om. wilia. oc be.

57) S. &c. antsuare faar &c.

58) BM. &c. pore. C. thuru. DEFGH. &c. thora vel thara.

59) L. 13 . gwtz ræth. G. &c. add. andswara.

60) S. &c. Trette.

61) R. 23. 24. add. sammen.

- 62) 62.63.109. add. affsticken iord som kallis. S. &c. add. aff sticken Jord och fellet som kalles. 82.96.108. add. affsticket eller offpellit Iord Som kaldis. 84. add. af stickthe Jord eller. 79. add. affstucken iord, och fellit kaldis nu hegnede eller.
- N. &c. ornimmæ. P. &c. ormunna. Q. &c. fælet. 100. Fædrefft. 53. &c. aff stochen iordtt. 54. Affstickenn Jordt. 59.60. &c. Affstickenn eller affpælidt Jordt. A. Rec. man. saec. XVI supra lineam add. falade marck.

64) FOQS. &c. ællær.

48) CDFGHIKLMNOPR, &c. @ller (F. add. by) 65) BCDEFGHIKLMNOPR, &c. sic. A. anner.

³²⁾ Q. &c. om. *er wiliæ*.

³⁴⁾ FNOPQR. &c. therræ.

³⁵⁾ FNOPQR. &c. the.

³⁶⁾ CEHIL. &c. om. ær.

³⁸⁾ BCEF. uildu. DKMNOPRS. &c. wildi.

⁴⁰⁾ FQ. &c. fangæ. S. &c. add. siiden.

⁴²⁾ BCDEG. add. er. HIKLM. &c. add. ther. FNOPQRS. &c. add. sum.

pættæ⁶⁶) sammæ (⁶⁷ræt. oc logh⁶⁸) (⁶⁰berræ ær swæriæ sculu. þa ær þætte⁷⁰) munhæfthe. bibiæ sic⁷¹) swa gub⁷²) hiælpæ.⁷³) at be göræ⁷⁴) bæt ey fore wild. (750c ey fore fæ.76) utan fore þæt at þe77) (78wæntæ þæt79) ræt80) markiæ skiæl⁸¹) wæræ.⁸²) oc swa hauæ þe⁸³) hört af þerræ forældrum⁸⁴) wil annar⁸⁵) man sæctæ⁸⁶) hinæ⁸⁷) ær markiæ skiæl⁸⁸) ær til hændæ⁸⁹) soræt. sighiæ⁹⁰) at⁹¹) (⁹²han hauir⁹³) fangit nokat⁹⁴) frammer⁹⁵) mæð köpe⁹⁶) ællær andræ lund. þa (°¹stande þe°³) fore mæþ tyltær eth otholbondæ. fore by at⁹⁹) aldungæ mughu ey annat göræ¹⁰⁰) æn swæriæ þæn wiþær hæfþ ser beem bykke') reet wæræ') bæt') berræ') munhæfbe') fore hinum')

66) CDHKMNOPQRS. &c. thæt. GL. &c, then. 85) FQS. &c. nokær. F. thænne. I. the. C. add. the.

68) 58. add. som om marcheskell.

86) QS. &c. sættæ delæ po.

⁶⁷⁾ CDGHIKLMNOPQRS. &c. om. ræt. oc.

⁶⁹⁾ CDGHIKLMNOPR. &c. Thættæ æ (D. &c. an; I. skal wara) thera (R. the) munhafthæ (DKMO. &c. munhæfwæ; IL. &c. mun-89) BC. &c. handæ. S. &c. om. h. v. hof; P. mwnhaffne; NR. &c. mæn hæffnæ) ær swæriæ sculu. bithiæ &c. Q. &c. Thettæ scall vare theres eed som swæryæ sculæ Bedæ &c. S. &c. Denne schal vere deris eed, som de suerge skulle. De skulle Bede &c.

⁷⁰⁾ BEF. pættæ. F. add. therræ.

⁷¹⁾ BCDEGH. sæ. FS. &c. them.

⁷²⁾ LMQS. &c. add. til. A. Rec. man. saeculi XVI supra lineam add. til.

⁷³⁾ S. &c. hielp.

⁷⁴⁾ R. 23. &c. giordhe.

⁷⁵⁾ M. eller fæ. S. &c. eller venskab, icke heller faar fröcht eller fare, mude eller gaffue schyld, men alleniste faar det &o.

⁷⁶⁾ A. Rec. man. saeculi XVI supra lineam scripsit gaffuir. NQR. &c. fara.

⁷⁷⁾ E. om. þe.

⁷⁸⁾ G. &c. wide. 59. throer. QS. &c. vidhæ ey rættære æn so (8. &c. dett) scall vare ræth marckæskæll.

⁷⁹⁾ BCDEFGHIKLMNOPR. &c. sua.

⁸⁰⁾ I. om. ræt.

⁸¹⁾ BC. &c. markæ skial.

⁸²⁾ BF. om. *næræ*.

⁸³⁾ R. add. oc saa.

⁸⁴⁾ KGLMQS. &c. foreldræ.

⁸⁷⁾ BDHIKLMNOPR. &c. hin. C. han. QS. &c. then. B. add. a.

⁸⁸⁾ BC. &c. marke skial. M. marke, om. skiæl.

⁹⁰⁾ F. sighir. CDGHIKLMNOPQRS. &c. om. h. v.

⁹¹⁾ I. thet.

⁹²⁾ S. &c. de haffue noget mere faaet end dem Burde, Enthen med &c.

⁹³⁾ E. om, hauir.

⁹⁴⁾ F. om. nokat.

⁹⁵⁾ Q. &c. ydhermere.

⁹⁶⁾ A. Voc. köpe omissam ipse, ut videtur, supra lineam add. scriba.

⁹⁷⁾ Q. &c. værga han met tolff odelbönders eed. S. &c. skulle de verie dem med XII Jordegende mends eedt.

⁹⁸⁾ CDGHKNOPR. &c. han. ILM. &c. om. De. Cfr. not. 97 praecedentem.

⁹⁹⁾ O. om. at.

¹⁰⁰⁾ Q. &c. add. vden the vide ey sandere.

¹⁾ DIKLMQ. &c. thykiz. S. &c. tyckis.

²⁾ QS. &c. haffuæ. S. &c. add. der tiill nar de ey Sander vide.

³⁾ CDEGHIKLMNOPQR. &c. Thættæ.

⁴⁾ QS. &c. scall vare.

⁵⁾ Q. &c. add. eed eller. S. &c. add. eedt och.

⁶⁾ C. munhætfth (sio). DGKMO. munhæfwe. 17. 30. munhaue. LQS. &c. mnnhoff. NPR. &c. munheffnæ. BEF. add. ær. S. &c. add. som.

sculu⁸) swæriæ.⁹) (¹ºbiþiæ sic¹¹) swa guþ¹²) hiælpæ¹³) at hini soro ræt.¹⁴) (¹¹oc (¹ºa han¹²) fore þy oc (¹ºængin annan¹º) man. warþær by²⁰) aldær sæctathær²¹) um²²) þæt sammæ²³) þa skulu þe alli (²⁴höfþe eþæn.²⁵) ær²⁶) bo j by sammæn. swa marghæ²³) sum þe æræ. oc (²ºær allæ²⁰) þerræ eþ sum et³⁰) munhæfþe³¹) ware.³²) siþæn gangi til ællefue³³) (³⁴mæn oþolböndær oc swæriæ³⁶) (³ºæftir (³¹allum hinum.³⁶) wil annær³⁰) ey (⁴⁰höfþæ eþæn⁴¹) (⁴²af þem⁴³) j by bo samman. þa⁴⁴) misti han swa mikit sum⁴⁵) (⁴ºhan a⁴¹) j⁴⁰) hinu⁴⁰) ær at þem ilzskæs. oc (⁵⁰hini hauæ þæt ær⁵¹) (⁵²þe kallæþu ofnæ. ær annær⁵³) man j for fallum⁵⁴) þæn⁵⁵) j þem⁵⁶) by

⁷⁾ PQ. &c. hanum. S. &c. dem.

⁸⁾ P. om. sculu.

⁹⁾ DHKLNOPQR. &c. wæria. G. sweriæ scriptum at s deletum. I. add. Han ællær the.

¹⁰⁾ B. bi in fine folii scriptum est; folio deperdito sequentia perierunt, usque ad verba helt bol ma kummæ &c., cap. 72.

¹¹⁾ CDGH. sæ. FS. &c. them.

¹²⁾ A. Rec. man. saeculi XVI supra lineam add. til. S. &c. add. till.

¹³⁾ S. &c. hielp.

¹⁴⁾ E. om. ræt.

¹⁵⁾ S. &c. att dett hörer hannem retteliigenn tiill och ingen &c.

¹⁶⁾ Q. &c. han scall behollen oc &c.

¹⁷⁾ KL. &c. om. han. I. add. thet.

¹⁸⁾ I. engæ andræ mæn.

¹⁹⁾ DE. &c. annax. C. annur.

^{20) 53.} sognen.

²¹⁾ S. &c. schyldet eller tiltalett.

²²⁾ M. for.

²³⁾ S. &c. add. markeskel.

²⁴⁾ DE. &c. höftha vel höftæ. C. hyftha. P. sköffæ; male. 59. &c. giöre. Q. &c. swæryæ samme eed. S. &c. sammen som y Byen boo, suerge den samme eed, tiilsamen som oldingene förre suore for dem, och &c.

²⁵⁾ CD. &c. eth.

²⁶⁾ CDHIKLMNOPR. &c. om. ær.

²⁷⁾ FIKLMNOPQR. &c. mange.

²⁸⁾ ENR. &c. æræ. K. &c. om. h. v. QS. &c. alles theres eed scall vare eet mundhoff Siden &c.

²⁹⁾ CDE. &c. aldra.

³⁰⁾ C. en.

³¹⁾ C. munhæfth. DKO. munhæfwe. M. munhofthe. IL. &c. munhof. NPR. &c. munheffnæ. 107. Mundhugh.

³²⁾ H. add. oc.

^{33) 62.68.83. &}amp;c. XII; male. Cfr. II.33.

³⁴⁾ S. &c. Jordegende Bönder.

³⁵⁾ CD. &c. sweri. QS. &c. add. thet samme.

³⁶⁾ H. alli æftir hinum. 53. det samme som hinde sworre tyll fforren, Er der nogen aff dem som wdi By Bo samen som iche will suerge, Ta &c.

³⁷⁾ S. &c. alle de andre.

³⁸⁾ NR. &c. om. hinum. M. them.

³⁹⁾ QS. &c. noger.

^{40) 94.} giöre. QS. &c. sweryæ (pro höfþæ epæn).

⁴¹⁾ CD. &c. eth.

^{42) 0.} om. af pem.

⁴³⁾ F. add. ær. QS. &c. add. som.

⁴⁴⁾ EM. om. pa.

⁴⁵⁾ K. &c. om. sum.

⁴⁶⁾ Q. &c. hyn po kræffuer och &c. S. &c. den anden paa kreffuer, och den skal haffue dett som förre paa kallet. Er &c.

⁴⁷⁾ E. atte. R. ær.

⁴⁸⁾ R. 16. &c. om. j.

⁴⁹⁾ KLNR, &c. hinum. F. &c. thæt. H. hini iorth.

⁵⁰⁾ GIQ. &c. hin have &c. F. than have &c.

⁵¹⁾ CILM. &c. om. ær.

⁵²⁾ CDFGHIKLMNOPQR. &c. ofna (16. &c. vppaa; Q. &c. po; HIMNOPR. &c. add. thæt) kallathæ. (H. callatho) ær &c.

⁵³⁾ FQS. &c. nokær.

⁵⁴⁾ FMNOPQRS. &c. forfal.

18

bor. þaghær⁵⁷) (⁵⁸han scal swæriæ. witi⁵⁹) twe men hans forfal. oc siþæn han kumbær hem þa swæriæ⁶⁰) han⁶¹) þæt sammæ ær⁶²) hini soro allæ förræ. (63ær ebæn64) höfbabu.66) oc haui66) sin lot swa67) sum be68) berræ.⁶⁹) (⁷⁰wiliæ (⁷¹aldungæ þe ær⁷²) (⁷³til warbæ⁷⁴) næfndæ ey swæriæ markæ skiæl. 75) þa (76 liggiæ þæm wiþær þre marc. (77 at kunungs ræte 78) (⁷⁹ær ey wiliæ⁸⁰) swæriæ.

Vm iorpæ skiftæ mællen grannæ

Skil¹) men²) um³) iorþ þe⁴) j bole ægho⁶) samman þa mughu þe hwær⁶) $dagh^7$) $iæfnæ^8$) sin^9) j mællin swa at¹⁰) attung¹¹) kalle¹²) a¹³) fiarþung. oc¹⁴) fiarbung ofna¹⁵) halft¹⁶) bol. oc¹⁷) halft bol ofnæ¹⁸) (¹⁹helt bol.²⁰)

72 = 11.34.

- 55) GNQRS. &c. om. pæn. G. add. ær. FQS. &c. add. sum.
- 56) CG. &c. thæn.
- 57) CDEGHIKLMNOPQR. &c. tha. 8. &c.
- 58) CDFGHIKLMNOPR. &c. sværiæ scal. (F. add. tha) witi &c. QS. &c. the swerge scullæ.
- 59) QS. &c. *gör*e.
- 60) DE. &c. swæri.
- 61) A. Voc. han omissam ipse, ni fallor, supra lineam add. scriba.
- 62) DHKNOPR. &c. om. ær.
- 63) QS. &c. om. ær epæn höfpapu.
- 64) E. thæn.
- 65) O. hoffther.
- 66) S. &c. nyde. NOP. add. han. R. 23. 24. add. oc han.
- 67) KLMQ. &c. om. swa. 16. &c. add. well. 10) I. om. at. S. &c. add. god.
- 68) F. om. pe. I. &c. hina.
- 69) NOPQRS. &c. andhræ.
- 70) CDEIKLNOPQRS. et maxima pars recentiorum codicum hoc loco incipiunt novum caput. Cfr. not. 45 pag. 56.
- 71) C. the aldunga the til &c.
- 72) EHIMNOP. &c. om. ær.
- 73) S. &c. tiltagne vorde icke &c.
- 74) K. &c. varæ.
- 75) M. om. markæ skiæl.
- 76) CD. &c. liggi. F. liggær. ILO. &c. lægge. 20) EGQS. &c. add. oc.

- Q. &c. bödher then modh koningen thre marc then ther ey vill swerye. S. &c. Böder den som icke vill suerghe tre marck mod kongens rett.
- 77) R. 23. om. at. L. 13 . komungs ræt &c.
- 78) CF. &c. ræt.
- 79) CI. om. ær swæriæ.
- 80) DKLMNPR. &c. wil.
- 1) S. &c. Trette.
- 2) DEFGHIKLMNOPQS. &c. sic. AR. &c. man. C. om. h. v.
- 3) P. ath.
- 4) HS. &c. om. pe. FQS. &c. add. sum.
- 5) NOPQRS. &c. boo.
- 6) CDH. hwærn.
- 7) S. &c. add. skiffte och.
- 8) QS. &c. add. there iord.
- 9) NOR. &c. sigh. P. sith. FQS. &c. them.
- 11) C. atting.
- 12) KM. &c. caller.
- 13) CDGIL. &c. ofna. K. &c. ouer. NPR. &c. vppa. OQS. &c. poo.
- 14) CINOPR. &c. om. oc.
- 15) K. &c. ouer. 16. &c. nppa. QS. &c. po.
- 16) H. om. halft; male.
- 17) C. om. oc.
- 18) CD. &c. ofna. H. a. QS. &c. po. K. 30.
- 19) H. hælft bol. halft bol ma &c.; male.

(2 helt bol ma cumma allan by til reps. 22) swa margh 23) bol sum (24 be erm. wil ey (2 fiarbung 2 6) repm wither attung. meller halft 2 7) bol wither 2 8) flarbung (29 miler bol wiber halft.30) miler31) by wiber32) helt33) bol.34) fare ben³⁶) ar kierar ofas³⁶) (³⁷harazsbing allar a³⁶) lanzbing. (³⁹et. oc annat oc stæfnæ (40 bæm 41) bing.42) ær 43) ey wiliæ 44) repæ. Cumbær han ey gen⁴⁵) oc swarær.⁴⁶) (⁴⁷hanum (⁴⁸ræt (⁴⁹ær kiærær. böte hanum⁵⁰) twa örze⁵¹) fore hwært þing. (⁵²oc siþæn stefnæ han⁵³) hanum⁵⁴) þriþiæ bing. (5°gör han ey ræt a°6) bribiæ°7) bing. (8°gör han ey ræt a°6) bribiæ°7) bing. (8°gör han ey ræt a°6) bre marc (610c kunungi bre marc.62) fore rætlösæ63)

21) B. post lacunam (vide not. 10 pag. 58) hic 46) F. gor. iterum incipit.

22) S. Ke. att rebe och maale. Q. Ke. add. oc maall.

23) IKLMOQS. Kc. mang.

24) CDGHIKLMNOPR. Kc. han er. QS. Kc. i byen ære.

- 25) QS. &c. then man ther (S. &c. som) færdingk haffuer repe eller maale mod then som ottingk (S. Kc. add. haffuer) &c.
- 26) NR. Kc. add. haffue.
- 27) CH. half. 28) QS. Kc. mod.
- 29) CDGHIKLMNOPQRS. Kc. om. æller halft.
- 30) F. add. bool.
- 31) DGKNOPQRS. &c. add. alder vel all.
- 32) QS. &c. *emod*.
- 33) C. kel. H. halft; male.
- 34) FGHMQS. &c. add. tha.
- 35) I. om. pan. G. &c. kin. MQS. &c. kan.
- 36) IMQS. &c. til.
- 37) P. 109. om. hæræzsþing ællær a.
- 38) CIQS. &c. om. a. DGKLMNOR. &c. ofna.
- 39) F. om. et. oc annat. S. &c. en tiid, och anden.
- 40) CG. &c. then. QS. &c. hanum thid som ey vill maalæ eller repæ.
- 41) F. add. til.
- 42) CH. thiat. DGM. thigath. L. 13. thingat. KINOPR.&c. thit.
- 43) CH. 134. om. ær.
- 44) DIKLMNOPR. &c. wil.
- 45) BDEGHIKLMNOPR. &c. i gen. CFQS. &c. 62) P. om. marc. om. h. v.

- 47) BEF. himm. S. &c. och staar hannem der tiil rette, da skal han Böde hannen som paa klager the ore pendinge faar &c.
- 48) Q. &c. och sthaar till rætte böde hanum som kærer thoro &c.
- 49) CDHIKLMNOPR. &c. bota kinum (MINO PR. &c. hamm) e (D. er; HL &c. ther) kerer tva Kc. G. böde kinum twa öre er a kerir twa öra far kwart kic.
- 50) B. kireum.
- 51) 94. 118. penndinge. 52. 58. 106. 127. add. thet er IIf (i. e. $2\frac{1}{7}$) skelinge.
- 52) F. om. oc ping.
- 53) CHM. om. kan.
- 54) BE. *kinem*.
- 55) 89. 97. &c. da skal hand Böde &c.
- 56) BFH. sic. A. om. a. CDEGIKMNOPR. &c. ofna. LQS. &c. pa.
- 57) L em. bribie.
- 58) BCDHM. pingi. DK. &c. add. tha.
- 59) GOP. &c. honum. NR. &c. han; male.
- 60) O. om. kierer.
- 61) CDGHIKLMNOPQRS. &c. sic; cfr. not, 62 sequentem. ARF. om. oc - marc. B. habet haec verba ab ipso, ut videtur, scriba in summo margine addita. Haec verba ad primigenium textum pertinere, quamvis in antiquissimis codicibus hodie exstantibus desiderantur, testatur vetus textus Latinus (II. 34.), qui statuit in hoc casu "tam regi quam adversario mulctam esse pendendam.
- 63) BDEFH. rætlöso.

73. vm bool skil wip allan by1)

The men²) j bole æræ³) sammæn. mughu (*æm wæl iæfnæ⁵) sin⁶) j mellin siþæn saat ær. sum för.⁷) oc (*hin ær⁹) annærs¹⁰) hauir saat. misti sæþ sinnæ¹¹) (¹²Æn swa ær ey¹³) vm bol (¹⁴skil wiþær allæn¹⁵) by. fore þy (¹⁶at þa¹⁷) scal¹⁸) biþæ til corn ær af skoræt. utan han¹⁹) lagþæ²⁰) for buþ a.²¹) för æn þe saþo. fore þy²²) (²³ægho þe²⁴) at repæ oc böte²⁵) fore. oc mistæ sæþ sinnæ.²⁶) um af þem²⁷) reps²⁸) nokæt.²⁹)

74. Horo husætoft ma gen kallæ vtlænde oc vtlænde husætoft

Sæl man³⁰) (³¹ut lændæ sit.³²) minnæ ællær meræ.³³) oc hauir han³⁴) siæluir (³⁵æftir husæ toft. oc þær til þre³⁶) akræ (³⁷en akær j hwær wang.

73=11.34.

- 1) A. Litt. y fere extrita est.
- 2) FQS. &c. add. sum.
- 3) CDHIKLMNOPR. &c. ægho.
- 4) C. æi wæl; male. Q. &c. saa væll.
- 5) S. &c. schiffte.
- 6) NOPR. &c. sik. FQS. &c. them.
- 7) CDGHIKLMNOPR. &c. förra.
- 8) F. then man sum anners &c. S. &c. den som haffuer saaed en anden mandz Jord, han mister sin seet.
- 9) B. om. ær.
- 10) Q. &c. add. iord.
- 11) DF. sic. CGHIKLMNOPR. &c. sinæ vel sine. SQ. &c. sin. BE. sinni. A. sinum.
- 12) A. Verba Æn et ey vm rec. man. sunt scripta; loco verborum Æn et ey alia quaedam antea fuerunt scripta, vm vero supra lineam additum est; forte scriptum fuit: um swa ær at bol &c. B. ok sua &c. F. vm sua ær at bool skils withær &c.
- 13) E. om. ey.
- 14) S. &c. tretter emod alle &c.
- 15) B. annær.
- 16) S. &c. mand skal da töffue saa lenge tül att altt kornett &c.
- 17) A. Voc. pa omissam supra lineam add. scriba.
- 18) O. om. scal. Q. &c. add. man.
- 19) G. &c. om. han.
- 20) H. hafdhe. S. &c. giorde.

74== 11.35.

- 21) F. ofnæ.
- 22) L. 13 1. add. tha. GDKMNOPQR. &c. add. at tha.
- 23) I. sculæ the repæ. S. &c. dem Burde da att rebe dem Jorden emellen, och Böde der faare som saade enn anden mandz Jord, och saa miste &c.
- 24) H. add. tha.
- 25) BC. &c. bötæ vel böta.
- 26) HIKLNOP. &c. sina vel sina. GMR. &c. sine. Q. &c. syn. F. therra.
- 27) CL. thæt.
- 28) BC. &c. repæs.
- 29) M. om. nokæt.
- 30) BCDEFGIKMQS. &c. add. bort. H. add. andrum iorth. NOPR. &c. add. jordh.
- 31) R. 23. 24. wtlending. S. &c. sin vdtlende Jord.
- 32) L. 13 ½. add. bort.
- 33) B. mer. Q. &c. add. (thet er iord som vden fore vonghen eller tofften ligger). S. &c. add. det er (Jord som ligger vden faar vonge tofften) (53. 92. hussetofften).
- 34) GQ. &c. om. han.
- 35) E. om. æftir. QS. &c. yghen. G. &c. husa toftir eftir oc til &c.
- 36) BCEGHILMNPS. &c. sic. AFQR. &c. om. pre. DK. &c. twe vel twa; male. O. there.
- 37) 38.58. &c. om. en akær; male.

um bre wange æræ.38) (39ællær twa (40akræ um twa41) wange æræ.42) (43ællær en akær44) vm en wang ær. (45oc (46far annær man47) siþæn48) (49at köpæ þe sammæ⁵⁰) husæ toft. mæþ þrem⁵¹) ællær twem ællær⁵²) enum akri. swa sum⁵³) (⁵⁴wangæ æræ til þa ma han⁵⁵) witi⁵⁶) (⁵⁷alt ut lændæt⁵⁸) til husæ toften⁵⁹) (⁶⁰um ey æra⁶¹) wiþær giald. Þættæ wiliæ summi men 19 (62 at loghum hauæ. fore by at for 63) husæ toft 64) scal man lebing innæ 65) oc stup66) repe.67) ællær (68cumbær þæn69) illæ70) wiþær71) ær allæ skyldær⁷²) scal vppe haldæ fore husæ toftenæ⁷³) oc (⁷⁴ey⁷⁵) meræ.⁷⁶) scal oc⁷⁷) ey⁷⁸) swa wæræ at man scal (⁷⁹witæ⁸⁰) ut lænde til husætoft.⁸¹) þa

38) MQS. &c. add. till.

39) Q. &c. om. ællær — wangæ æræ. 122. om. ællær — vang ær.

40) CI. om. akræ. R. 23. 24. wonghe eller een &c.

41) CD. tve.

42) DKNOP. &c. om. æræ. MS. &c. add. till.

43) CI. om. ællær — ær.

44) F. wang; male.

45) 89. om. oc — enum akri.

- 46) A. Loco litt. ar aliae quaedam litterae antea fuerunt scriptae. Q. &c. hender. F. fangær nokær man &c. S. &c. viil nogenn siiden kiöbe &c.
 - 47) K. 30. om. man.
 - 48) B. om. sipæn.
 - 49) M. och köper &c.
 - 50) GHMQ. &c. om. sammæ.
 - 51) BE. prim. M. add. aghrum.
 - 52) L. 134. add. mæth.
 - 53) B. om. sum.
 - 54) 0. mangæ; male. L. 13 1. manghær &c. H. akra æra til. ællær wanga. tha &c.
 - 55) QS. &c. add. som köptæ.
 - 56) CD. &c. wita. B. uitu. 48.94. vitne. QS. &c. vergæ.
 - 57) S. &c. alle den vdlendinge Jord till &c.
 - 58) CD. &c. ntlende.
 - 59) CD. &c. husætoft. E. husatoftomenum.
 - 60) CDGHKLM. &c. sic; cfr. not. 61 sequentem. Loco verborum um — wipær giald habent ABF. æra (F. ær) til giald. E. æræ vithær giald. OP. om ey ær mere wither giald. I. vm æræ vithær giæld. 80) Q. &c. add. eller værgæ. NR. &c. om ey er meræ vidher giord. Q. 81) B. kusætoftænæ.

&c. om ey er annet po giort. 59.60. &c. Om icke er mere widt giort. S. &c. om der er icke ander hinder paa giörd. 53. om. um — wipær giald. Veram lectionem hoc loco scribarum inscitia turbatam indicant Andrez Sunones verba: "si non alia demonstrentur praedia quae pro membris (i. e. agris alienatis) fuerunt commutata;" vide П. 35.

- 61) H. &c. ær.
- 62) I. til log.
- 63) NR. &c. om. for.
- 64) O. husætofftæ.
- 65) Q. &c. vthgiffue. S. &c. giiffue.
- 66) M. om. stup.
- 67) BC. &c. repæ vel retha. L. 13. rættæ. S. &c. add. och vdgiiffue.
- 68) S. &c. Bliffuer that hannem faar suart som alle &c.
- 69) G. &c. thom. O. thet.
- 70) E. om. illæ.
- 71) C. add. ællær cumbær.
- 72) CG. &c. scyld. 'QS. &c. retzler.
- 73) CDGHIKLMNOPQR. &c. husatoft ena. F. husatoft.
- 74) G. &c. om. ey. F. han scal æi meræ hauæ oc &c.
- 75) CDGHIKLMNOPQRS. &c. add. fore.
- 76) S. &c. flere agre.
- 77) O. om. oc.
- 78) S. &c. om. ey; male.
- 79) S. &c. vinde eller verie sin vdlende Jord tiil &c.

(82 wet rep ikke wætæ. fore by 83) at 84) (86 scal man e 86) wæræ wibær logh fore sinæ hæfth. (870c wet han (88horo mikit han (89a yuir⁹⁰) attung⁹¹) ællær⁹²) flarþung⁹³) oc⁹⁴) mælær⁹⁵) swa j gen. repæ⁹⁶) um þu wilt. swa mikit hauir iæk⁹⁷) fangit j⁹⁸) þinum lot. oc þæt⁹⁹) wil iæk⁹⁷) hauæ fore minnæ hæfb sakæ. 100) þa dughær¹) rep ikke²) wætæ³) fore þy at⁴) ey⁵) taks⁶) fran hanum⁷) wætæ⁸) mæp repæ.⁹) oc scal¹⁰) rep neþær¹¹) (¹²leggizes ba bykkizes¹³) be¹⁴) (¹⁵logh unyt¹⁶) wærze, at man (¹⁷scal fore sinnæ hæfþ saka¹8) witæ¹9) akær ællær æng fran husæ toft. (²ºfar man oc alt ut lænde.²¹) þa ma han²²) witæ husæ toft til ut lændæs²³) mæþ (²⁴þæm sammæ loghum. (25loghen skulu26) wæræ (27tyltær eth obolbondæ.

83) E. om. py.

84) H. om. at. 85) CKLQS. &c. man scal. M. e skall man vare &c. Utrumque male.

86) CDGHIKLM. &c. sic. S. &c. om. e. Q. &c. iv. ABEFNOPR. &c. ey.

87) D. o hwat. K. o hvat. 30. e hwath.

88) CQS. &c. sic. DGHIKMNOPR. &c. om. horo. AL. 13 ½. pær a &c. BEF. ær a &c.

89) H. hauer attung &c.

90) S. &c. mer end.

91) CG. &c. atting. 92) CDHIKLMNOPQR. &c. add. yuir.

93) C. &c. fiarthing.

94) A. Voc. oc omissam in marg. ipse forte 16) O. nnth. add. scriba.

95) QS. &c. syger.

96) Q. &c. add. oc maal. S. &c. add. eller maal.

97) BC. &c. iak.

98) QS. &c. aff.

99) B. om. pæt.

100) IQS. &c. skyld.

1) N. 23. dughæ.

2) QS. &c. encthet.

3) QS. &c. om. wete. I. meste; male.

4) NR. &c. om. at.

5) S. &c. intet.

6) C. talas; male.

7) QR. &c. add. encthet.

enothet at man repar eller skiffther for- 9) BD. Co. repe. C. repæ scriptum, sed æ subjecto puncto notatum. S. &c. rebs maal, enten litt eller megitt, fordy hand kiöbte thet serdelis. Q. &c. add. lidet eller möget.

10) R. om. *scal*.

11) BC. &c. nipær. IKL. &c. wither vel uether; male.

12) B. læg in fine folii scriptum est; folio deperdito sequentia desunt, usque ad verba (a)nnær ok repæs &c., cap. 75.

13) C. thukkis. DE. &c. thykkis. K. thökkes.

L. 13 \(\frac{1}{2}\). tokkes.

14) QS. 16. &c. then. F. om. h. v.

15) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. sic; cfr. not. 16 sequentem. A. unyt (unit primum scriptum, at i ab ipso scriba mutatum in y) logh. E. unit logh.

M. vnythæ. HL. onæt. QS.

&c. vnyttæligh.

17) S. &c. mister sin agher eller engh faar sinn heffd schyld, fran sin hußtofft. Sker dett saa da haffuer han dett Selff voldett. Faar &c.

18) A. Loco litt. ka rec. man. scriptarum aliae quaedam litterae antea fuerunt scriptae.

Q. &c. *skyll*.

19) M. vether; male. Q. &c. mystæ.

20) DEGHIKLMNOPQRS. ac recc. codd. fere omnes hie incipiant novum caput. E. Far ab ipso scriba mutatum in Saz. F. Saar. 67. 104. 105. om. far — opolbondæ.

21) QS. &c. add. iord.

22) F. man.

⁸²⁾ H. &r. FR. &c. dughær. Q. &c. dwær 8) FQS. &c. om. wætæ. 32. &c. noyeth. thi &c. S. &c. er dett intett Beuent, att mand reber eller schiffter. Derfaar atth &c.

75. Vm kæfth oc rep.

Summæ²⁸) wiliæ þæt²⁹) (³⁰at loghum hauæ at hwær scal þæn wiþær wærn³¹) wæræ³²) (³³ær þre halmæ³⁴) hauir ofnæ³⁵) hauit³⁶) w ilt oc³⁷) uspilt.38) hwat39) han hauir40) fangit.41) akær ællær æng. (42for þy (43at. ællær cumbar⁴⁴) þæn⁴⁵) illæ wiþær ær⁴⁶) usall⁴⁷) warþær⁴⁶) oc fatökær. um⁴⁹) han ma ey sæliæ bort. akær ællær æng.⁶⁰) sic⁶¹) til hiælpæ.⁶²) oc bo ofnæ⁵³) sinni eghne husætoft til döþræ daghæ.⁵⁴) mæð (⁵⁵litlu utlændæ. hældær⁵⁶) æn⁵⁷) waræ⁵⁸) annærs manz landbo.⁶⁹) scal man ey mughu⁶⁰) þæt göræ. þa þykkiæs⁶¹) han⁶²) ey⁶³) waræ fræls⁶⁴) yuir (⁶⁵sinu eghnæ.⁶⁶) oc ev⁶⁷) ær⁶⁸) rep vnyt⁶⁹) fore (⁷⁰bæs sakæ.⁷¹) (⁷²fore by at be mæn j by

75=II. 35.

- 23) G. &c. ollendis; male. S. &c. vdtlende 48) CDGHIKLNOPR. &c. waxer; male. Jord.
- 24) CKLQS. &c. thæn sammæ logh.
- 25) R. &c. om. loghen. G. &c. om. loghen obolbondæ.
- 26) CKLMNQRS. &c. scal.
- 27) Q. &c. tolff odelbönders eed. S. &c. tolff Jordegende Bönders eedt.
- 28) FGLQS. &c. add. mæn.
- 29) CDGIKMNOPQRS. &c. om. pæt.
- 30) L. 13 . til logh.
- 31) M. værie. I. hæft. S. &c. heffd.
- 32) S. &c. bliffue.
- 33) QS. &c. som iorden haffuer hafft till thre halmæ (S. &c. add. dett er y tre aar) w yldet &c.
- 34) A. halmæ bis scriptum est, at priori loco subjectis punctis notatum.
- 35) CDGHIKLMNOPR. &c. om. ofnæ.
- 36) CDH. hauat. GI. &c. haft.
- 37) S. &c. add. whertt, och.
- 38) 53.58. &c. wkert.
- 39) MQ. &c. add. som. S. &c. add. heller.
- 40) CDGIKLMNOPR. &c. add. hældær. HQ. &c. add. ællær.
- 41) E. add. hældær. S. &c. saaet.
- 42) 38.83.89. om. for ællær æng.
- 43) EFIS. &c. om. at. G. &c. om. at. ællær.
- 44) DC. &c. cumbær. K. &c. kommer.
- 45) CDEGHIKLMNOPQR. &c. hin.
- 46) CDEHIKLMNOPR. &c. om. ær.
- 47) C. ysæl. EIMOS. &c. usæl vel vsell.

- 49) CDEIKLMNOPQR. &c. at. H. an.
- 50) G. om. æng.
- 51) CDEGH. sæ.
- 52) QS. &c. hielp. S. &c. add. och tröst.
- 53) CD. &c. ofna. EH. a. QS. &c. po.
- 54) IKL. döthræ dagh. HMOQ. &c. dötha daga. S. &c. döde dagh.
- 55) S. &c. en liiden vdlende Jord.
- 56) CIS. &c. om. hældær.
- 57) F. add. han.
- 58) H. wartha.
- 59) 53. add. Lanbo er den som haffuer leggt Hus ager eller eng aff en anden mandt; om. quae in hoc capite sequentur.
- 60) DFGHIKLN. &c. muga vel mughæ. MOPR. &c. mnghe. QS. &c. mnæ. 60. &c. maa.
- 61) CD. &c. thikkis vel thykkis.
- 62) FOS. &c. hanum; male.
- 63) IMQS. &c. add. at.
- 64) QS. &c. fullmægtigh. 67. 105. husbonn-
- 65) F. sinni iorth. oc &c. S. &c. sin egen Jord, och &c.
- 66) CD. &c. æghno vel egno.
- 67) CGQS. &c. om. ey; male.
- 68) ER. &c. om. ær.
- 69) F. vnet. QS. &c. vnyttæligt.
- 70) QS.&c. then skyll.
- 71) I. sak.
- 72) C. om. fore by.

bo sammæn. witæ wæl⁷³) hwilkin þerræ⁷⁴) grannæ⁷⁵) atung a. (⁷⁶oc hwilkin fiarþung a.⁷⁷) ællær mer⁷⁸) ællær⁷⁹) minnæ. oc⁸⁰) fore þy⁸¹) þaghær⁸²) repæ scal (⁸³oc witi⁸⁴) þæt grannæ. at (⁸⁵repæ scal. man wiþær hin (⁸⁶annær oc repæs nokat af hanum. þa mistær⁸⁷) han þæs⁸⁸) um han (⁸⁹mælæ ey⁹⁰) j⁹¹) 20 gen. för æn⁹²) repæs. (⁹³æn mælær⁹⁴) han sua⁹⁵) j gen för æn repæs. repæ um þu wilt. iæk⁹⁶) ællær⁹⁷) minæ⁹⁸) forældræ⁹⁹) haui¹⁰⁰) fangit af þinni iorþo¹) (²öræs land. ællær meræ. (³ællær minnæ. oc þæs⁴) wil iæk⁹⁶) ey mistæ. fore minnæ hæfþ sakæ.⁵) hwat hældær þæt gar⁶) til þin⁷) mæß repe ællær ey þa haldær han þæt⁸) ⁽⁹ællær ey. æn þæt ær¹⁰) mæst¹¹) raþ.¹²)

73) H. om. mæl.

74) CDEGHIKLMNOPQRS. &c. om. perræ.

75) DEHMOPR. &c. granni vel granne. G. grannen. QS. &c. nabo.

76) NOPR. &c. om. oc. L. $13\frac{1}{2}$. om. oc — a.

77) C. om. a.

- 78) A. Litt. m bis scripta est, scilicet in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco lineola inducta punctisque subjectis notata.
- 79) EH. æR.
- 80) IK. &c. om. oc.
- 81) G. add. at.
- 82) 0.32.33. tagen, et sic in sequentibus passim. Q. &c. so bratt som.
- 83) Q. &c. tha sculæ naboæ vidhæ thet at nabo scall repæ veder then annen Oc repes &c. S. &c. da schal nabo viide dett att de schulle rebe med deriis andre nabor, och rebes &c.

84) CD. &c. wita.

- 85) CDGHIKLMNOPR. &c. han scal repa withær &c.
- 86) B. post lacunam (vide not. 12 pag. 63) iterum incipit litteris nnær.
- 87) C. &c. misti.

88) FGQS. &c. thæt.

- 89) B. mæl. DCEFGHKLMNOPR. &c. mælær. Q. &c. taler ther ey om förre æn the repæ oc sigher repæ &c. S. &c. talede iche för der om end de rebe, men meler han igen, och siiger saa, rebe &c.
- 90) A. Voc. ey omissam supra lineam add. scriba. I. om. ey.

91) BC. om. j.

92) R. 23. 24. add. han.

- 93) BEGHIMNOPR. &c. sic (cfr. nott. 94, 95 sequentes). ACDKL. 13 \(\frac{1}{2}\). om. \(\alpha m rep\alpha s\). Loco horum verborum habet F. \(\overline{oc}\) sighir sua. Cfr. not. 89 supra.
- 94) EG. &c. sic. B. mæl.
- 95) I. æi; male.
- 96) BC. &c. iak.
- 97) BDFGHKLMNOPQR. &c. sic. ACEIS. &c. oc.
- 98) BEH. mini.
- NQR. &c. om. forældræ. H. frændær. 52.
 &c. börn; male.
- 100) BC. &c. hafa vel haua.
- 1) FINOPORS. &c. iorth. KL. &c. iorthæ.
- 2) 59. 60. 63. 84. &c. Ortugs landt. 109. Otting Lanndt.
- 3) CDGHIKLMNOPQRS. &c. om. eller minne.
- 4) FGQS. &c. thæt.
- 5) IQS. &c. *skyld*.
- 6) I. &c. gangær.
- 7) QS. &c. tigh. NOPR. &c. hin; male.
- 8) E. add. far.
- 9) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. oc æi ællær. æn &c. B. ok æi (v. æi supra lineam add. scriba) ællær ær æn þæt mæst &c.
- NR. om. ær. DGHKNOPQRS. &c. add. tho vel tha.
- 11) QS. &c. bædræ.
- 12) HQS. &c. ræt. 59.60. &c. raadeligt. I. add. oc bæst.

at mæn¹³) wirþæ¹⁴) mer guþ. oc sannandæ. ¹⁶) æn (¹⁶nokær annær ¹⁷) mun. ¹⁸) oe (19 af hændæ sie 20) ey gub fore 21) iorb. 22)

76. Quid iuris sit si aliquis promissionem super terre vendicione nolverit ad implere.

 $\mathbf{F}_{\mathbf{25}\mathbf{123}}$ man andrum²⁴) iorth (²⁵at köpæ²⁶) oc wil ey (²⁷haldæ wiþær. han²⁸) böte hanum²⁹) siax ore.³⁰) ællær (³¹siatæ manz eþ.³²) (³³mælær han til köps³⁴) oc wil³⁶) ey haldæ³⁶) böte twa öræ.³⁷) ællær (³⁸þriþia manz eþ.

77. Quid iuris sit si aliquis noluerit a uendicione resilere.

hattæ³⁹) wiliæ summi⁴⁰) at loghum hauæ⁴¹) um annær⁴²) man⁴³) sæl iorþ sinæ⁴⁴) bort. oc⁴⁸) skötær⁴⁶) oc wil⁴⁷) siþan dyliæ.⁴⁸) at han salde ey. (490c (60ey sköttæ han.51) þa ma hin62) ær fic53) aldrigh waræ wibær

76 = 11.39.

13) BEGHLNOPR. &c. sic. CDFIKMQS. &c. 32) QS. &c. add. ath han ey köpta. man. A. om. h. v.

14) DEHP. wirthi. R. &c. wyrder. Q. &c. vrdher. KL. &c. worthæ. IM. &c. wrthe. S. &c. achter.

15) O. sanningen. 59. 60. &c. samuittighedenn. S. &c. Sandhed. Q. &c. retwishet.

16) C. nokvt annar win. oc &c.; male.

17) H. annars manz.

18) Q. Kc. tingh.

21) C. mæth. I. add. nuhræ.

22) I. add. oc foræ annær ting.

23) C. Fæste. S. Ko. Tinger.

24) DCEGHKLMNOPR. &c. add. manni. QS. &c. anners mantz.

25) S.Kc. och siiger att han viill kiöbe hende, och &c.

26) CD. &c. hope.

27) QS. &c. siden holler hop sys met hanem.

28) R. 16. &c. hanom. DK. &c. add. tha.

29) CDFHIKLMNOPQR. &c. om. hannm.

30) BC. &c. öræ. S. &c. add. pendinge. 52. 53. 58. 106. 127. add. thet er VIII (i. e. 7+)

31) NOPRS. &c. sex mannæ eedh. 52.58. &c. giiffue hannom loug sellff siette.

- 33) S. &c. Staar hand tiill att hand kibbte, och &c. 53. men taller hand tyll ffwlle, adt hand will hannom samme fordt aft köbbe, och mill iche siden beholle hende, Taa skall kan bode den som torden eyer. tho &c.
- **34**) Q. &c. fividz.

77 = 11.37

- 35) B. add. Aan.
- 36) S. &c. add. köbett. DK. &c. add. tha.
- 19) S. &c. forsuerger sin gud faar Jord sekyld. 37) S. &c. add. pendinge. 52. 58. 106. 127. 20) BCDEGH. sæ. add. thet er II f (i.e. 21) skelinge. 53. add. det er hallottende huidt.
 - 88) KL. 13 1. 30. thrigge. M. thre. C. tviggia. QS. &c. thre mentz eed.
 - 89) BC. &c. patta.
 - 40) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. add. man.
 - 41) A. Litt. ha bis scriptae sunt, scilicet in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subioctis punctis notatae.
 - 42) FS. &c. nokær.
 - 43) BQS. &c. om. man.
 - 44) F. om. sinæ.
 - 45) R. 53, 62. &c. add. ey.
 - 46) S. &c. add. hannem hends icke.
 - 47) DGKNPRS. &c. add. han. H. add. han ei; male.
 - 48) S. &c. siige ney.

wærn. för æn⁵⁴) han⁵⁵) hauir fangit laghæ hæfth ofna⁵⁶) iorþena⁵⁷) þæt æræ^{5 8}) bre halmæ^{5 9}) ev^{6 0}) bo^{6 1}) at han^{6 2}) hauir skötæ witni til. Jiskær^{6 3}) annær man⁶⁴) æn hin⁶⁵) ær⁶⁶) saldæ.⁶⁷) þa scal e⁶⁸) hin ær saldæ. (⁶⁹wærise hanum til handse. til han far⁷⁰) laghse hæf ϕ ofna⁷¹) ior ϕ ena.⁷²) (⁷³Gitar han ey wart⁷) hanum⁷) til hændæ.⁷) (⁷för æn han far (⁷elaghæ hæfþ ofnæ.⁷⁹) (⁸⁰böte⁸¹) hanum þre marc.⁸²) siþan⁸³) han⁸⁴) far⁸⁶) (**laghæ hæfþ ofna⁸⁷) iorþenæ.⁸⁸) þa wæri han⁸⁹) siæluær fori hwærium⁹⁰) þæm⁹¹) ær⁹²) ofna⁹³) callær⁹⁴) mæþ (⁹⁴tyltær eþ⁹⁶) oþolbondæ. oc twigia mannæ witni. (*70c siþæn han*) far laghæ hæfþ*) ofnæ. 100) þa1) þarf²) hin³)

49) P. om. oc ey.

50) F. &c. om. ey. L. 13 1. at han æy sköttæ Tha &c.

- 51) QS. &c. hanum. CE. &c. om. h. v. S. &c. add. den Jord. KA. (Jur. Skr. I. p. 163) credit hoc loco addenda esse verba, quae Tus Sel. ant. III. 8. habet: tha duyher thet hanum ay thing i gen; at ista verba non necessaria sunt, nec ea intellexisse videtur KA.
- 52) BES. &c. han. F. thæn.
- 53) QS. &c. köptæ.
- 54) M. &c. om. æn.
- 55) K. &c. om. han.
- 56) LQS. &c. pa.
- 57) BD. &c. iorpan.
- 58) CLQS. &c. ær.
- 59) H. add. oc. S. &c. add. eller tre aars 86) R. 23. 24. laghæffd. gröde.
- 60) S. &c. om. ey. R. 23. &c. æn.
- 61) F. om. po. Q8. Cc. alliganell.
- 62) M. om. han.
- 63) QS. &c. delær.
- 64) QS. &c. add. po iordhen.
- 65) FQS. &c. then. P. han.
- 66) QS. &c. add. henne.
- 67) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. om. 93) QS. &c. po. S. &c. add. hende. saldæ.
- 68) Q. &c. iv. MP. &c. ey; male.
- 69) S. &c. vere hans hiemmel och tillstandere tiil samme Jord, saa lenge tiill &c.
- 70) MQ. &c. fangher.
- 71) QS. &c. po.
- 72) BD. &c. iorpan. H. iorth.
- 73) BD. &c. gitar. 54.97.127. om. Gitar 100) DG. &c. ofna. S. &c. paa Jorden. ofnæ. 58. om. Gitar – pre marc. C. om. 1) DGHKNPQR. &c. om. pa. Gitar — iorpena.

- 74) I. wartenæ (i. e. wart hænnæ). GQS. &c. himlat.
- 75) DKNOPR. &c. om. hanum. QS. &c. add. iordhen.
- 76) BD. &c. handæ.
- 77) BDEFGHIKLMNOPR. &c. til han &c. 112. om. for — hanum af hændæ (in fine capitis).
- 78) M. &c. lagheffth.
- 79) DG. &c. ofna. I. af. IL. 184. add. iortono. S. Kc. paa kinde. DK. Kc. add. tha.
- 80) P. om. böte ofna.
- 81) L. 13½. add. tha.
- 82) F. add. oc.
- 83) B. *sipi*n.
- 84) S. Ke. den anden.
- 85) IQ. &c. fangar.
- 87) QS. &c. po.
- 88) BD. &c. iorpæn.
- 89) NOR. &c. om. *han.*
- 90) HIS. &c. allum vel alla. F. &c. hwar. L. kwor.
- 91) BCDEHIKMNOPR. &c. sic. AFG. &c. pen. LQS. &c. man.
- 92) CEHILMNOPR. &c. em. ær.
- 94) QS. &c. talor.
- 95) Q. &c. tolff odelbönders eed. S. &c. tolff Jordeyende Bönders eedt.
- 96) DGMP. ethe.
- 97) C. om. oc ofnæ.
- 98) R. 23. 24. om. han.
- 99) B. &c. sic. A. hæsp.

- 2) M. thör. 17. thor.

ær*) saldæ ey⁵) wæræ j loghum mæħ hanum. fore⁶) (⁷by at⁸) han ma wiliæ. brystæ9) hanum fore nokat10) swik.11) æn (12kan13) swa warþæ.14) at ior-21 bæn gar¹⁵) hanum af handæ¹⁶) æftir laghæ hæfb. fore þy¹⁷) at þæn¹⁸) mate wranglikæ¹⁹) hauæ fangit²⁰) ær hanum²¹) saldæ. (²²oc han²³) (²⁴wil ey mæħ mene²⁵) wæriæ²⁶) hanæ. oc ey²⁷) andræ²⁸) mæħ hanum. þa ma han²⁹) kallæ (300fna hin31) ær32) salde. oc takæ af hanum sit (33wærb atær. ællær logh, fore by at iorb scal iorb³⁴) wærthæ.³⁵) ællær men fore swæriæ, bæt scal swa³⁶) undærstandæ.³⁷) (³⁸at siþæn hin far (³⁹laghæ hæfþ ofnæ.⁴⁰) oc gar hanum *1) af hændæ. *2) siþan *3) scal hin *4) ær hanum saldæ. (*5ællær atær⁴⁶) gialdæ. ællær logh fore⁴⁷) swæriæ⁴⁸) at han saldæ ey.

3) CS. &c. han.

4) S. &c. add. Jorden.

5) DK. om. ey; male.

6) F. om. fore.

- 7) CDGHIKLMNOPR. &c. sic (cfr. not. 8 sequentem). ABEF. utan be wilia. Q. &c. thet at han mattæ brystæ &c. S. &c. thij att hand kunde saa snart vndfalde hannem &c.
- 8) I. om. at.
- 9) BC. &c. bristæ.
- 10) DHIKNOPR. &c. nokar vel nagher.
- 11) CDHIKLMNOPR. &c. sic. G. &c. fund. Q. &c. sweeph skyll. S. &c. nytt fund schyld. ABEF. pro swik habent ær (F. sum) swariæ sculæ (B.&c. suæriæ skulu).
- 12) IS. &c. sker that sa ath &c.
- 13) H. add. thet.
- 14) Q. &c. vare. 59. 118. skiee.
- 15) CGINOPQR. &c. gangær. DHKL. &c. gange.
- 16) BC. &c. hænde. G. &c. hendir. I. om. h. v. DHKL. &c. add. æn.
- 17) I. om. py.
- 18) CDGHIKLMNOPR. &c. hin.
- 19) E. warnlikæ; male. Q. &c. vrættæligæ. S. &c. med wrette.
- 20) L. 13.; add. hænnæ.
- 21) CQS. &c. om. hanum.
- 22) 84. 106. om. oc hanum. - salde.
- 23) M. om. han.
- 24) S. &c. ey heller vill frij hannem hinde. 44) FS. &c. thæn. Da maa &c.

- 25) L. 13 1. 53. 109. menæeth. I. mæn ethær. 59.60. &c. suig.
- 26) H. swæriæ; male.
- 27) CFGL. &c. om. ey.
- 28) BC. &c. andri. CDGHKLMNOPQR. &c. add. mæn.
- 29) I. hin.
- 30) Q. &c. then som hanum saaldæ till rættæ oc &c. S. &c. hannem till rette som solde hannem Jorden, och kreffue aff hannem sine pendinge eller werd aff hannom igen, eller &c.
- 31) G. om. hin.
- 32) DEGHIKLMNOPR. &c. add. hanum.
- 33) L. 13‡. ighæn æller &c.
- 34) BCDEFGHILMP. &c. iorpo. KNR. &c. ior-
- 35) BC. &c. *uarpæ*. NOQR. &c. *ware*. S. &c. verge.
- 36) CI. om. sna.
- 37) BCE. undistandæ. NOPQR. &c. vndherstandes. S. &c. forstages.
- 38) B. Octo foliis deperditis sequentia perierunt, usque ad verba ær drap ok fa, cap. 89.
- 39) M. layhefft.
- 40) CD. &c. ofna. Q. &c. ower. S. &c. paa. QS. &c. add. iorden.
- 41) DGHKNOPR. &c. add. en. FS. &c. add. sithæn.
- 48. om. oc 42) GI. &c. hendir.
 - 43) FGS. &c. *tha*. CDEHIKLMNOPQR. &c. add. tha.

 - 45) 53. &c. enten. 62. entigenn. S. &c. giffue

78.49)

Thæt⁵⁰) hauæ scanungæ oc stundum (⁵¹at loghum hauæt.⁵²) at⁶³) (⁶⁴swa brat⁵) sum sköt warbær. ⁵) oc sköte⁵) sammæn lukit. ⁵) þa skuldi (⁵9man baghær⁶⁰) waræ wibær wærn.⁶¹) hwa⁶²) sum⁶³) (⁶⁴at hanum ilzskæbæ,⁶⁵)

79.

Thæt¹) wilim nu²) summi men at loghum haum. at um man skötær³) andrum iorth. oc (*cumbær hin (*wiþ sinæ rætæ hæfþ*) swa (*scam sum hun (*ær. (9ællær warbær. (10bo at11) ey se12) mer æn en13) dagh ællær twe. oc bo swa at¹⁴) ey se¹⁵) (¹⁶rans hæfb ofnæ. ¹⁷) þa er þæn ¹⁸) wiþær logh ær fic. um hin ilzskær ær salde. Cumbær han ey sinæ hæfb ofna. 19) oc dyl hin 20)

78 = 11.37.

79 = 11.37.

hannem sitt werd der faar igenn, eller 2) HS. &c. o giiffue hannem lou der faar, att han icke 3) C. scötæ. solde hannem samme Jord.

46) L. 13¹/₁. æffther.

47) R. 23. 24. add. at.

- 48) CDEGHKLMNPR. &c. sæliæ. F. 63. giuæ. I. ganya. Q. &c. göre.
- 49) 16. hoc loco incipit librum secundum.
- 50) EOS. &c. Thættæ.
- **51**) I. til logh.
- 53) NR. &c. Och. Q. &c. add. om man sköder anner man iord oc. S. &c. add. nar nogen sköder anden mand sin Jord, och. 8) CDHIKLMNPR. &c. om. ær. ællær.
- 54) 68. 123. 124. om. swa hauæ. at (cap. 9) FG. &c. om. ællær warpær. 79).
- 55) S. &c. snart.
- 56) NPR. &c. warth.
- 57) C. scöta. MNPR. &c. sköth. DCGHIKL MNPR. &c. add. warthær. F. add. ær.
- 58) S. &c. *laydt*.
- 59) S. &c. han som Jorden kiöbte verige kende siiden selff faar alle som paa hende taler.
- 60) Q. &c. strax.
- 61) FQ. &c. add. e.
- 62) H. fore hwem.
- 63) G. &c. om. sum.
- 64) Q. &c. ther po delær. 53. paa taller.
- 65) H. ilskar.
- 1) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. Thættæ.

- 2) HS. &c. om. nu. GKQ. &c. oc.
- 4) S. &c. faar giordt sin heffd paa Jorden som hinde köbte, saa stacked stund som dett er siiden han kiöbte och sködtt er, att om dett vor ey senere end en dag &c.; male.
- 5) CDGHIKLMNOPQR. &c. ær fic sina &c.
- 6) CDEGHIKLMNOPR. &c. add. ofna. Q. &c. add. ower iordhen.
- 52) C. hauit. GI. &c. haft. L. &c. om. h. v. 7) KLM. 13 + scamt. I. &c. stakkuth. Q. &c. snart som hvn er sköt tha at thet er ey senære æn &c.; male.

 - 10) F. vm thæt warthær æi mer &c.
 - 11) 32. &c. add. hun.
 - 12) O. &c. ær. I. warhær (lege warthær).
 - 13) E. om. en.
 - 14) FS. &c. add. thæt.
 - 15) FGOQS. &c. ar. I. worther.
 - 16) S. &c. roffs heffd, da Bliiffuer hand viid sin heffd som kiöbte Jordenn, om han viill kere der paa som hende Solde, Kand hand icke giöre sin heffd som kiöbte och siiger han ney som hende solde &c.
 - 17) CDFGHIKLMNPQR. &c. om. ofnæ.
 - 18) G. &c. hin. I. thæm; male.
 - 19) CDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. om. ofna. Q. &c. fram.
 - 20) H. om. kin.

ær salde at han (21salde22) aldrigh. dyli23) mæß (24tyltær eb26) obolbondæ²⁶) oc haui iorth sinæ. Jlzkær²⁷) annær man æn hin²⁸) ær²⁹) salde³⁰) ba cumbær^{3 1}) bæn^{3 2}) ey wibær^{3 3}) wærn ær köptæ.^{3 4}) för æn^{3 5}) han hauir haft³⁶) bre halmæ. wilt³⁷) oc vspilt³⁸), baghær³⁹) han⁴⁰) hauir hauæt⁴¹) swa (42 laghæ hæfþ (43 ofna 44) oc Jizkæs' siþæn at hanum. Þa standæ han foræ mæþ tolf (*60bolbondum. (*60c twigiæ mannæ witni.*7) þeræ*8) (*9a sköte hioldo.50) bibiæ51) sic52) swa gub hiælpæ. at han fic bæt53) af rætum54) æghande oc han⁵⁵) hauir hauæt⁵⁶) (⁵⁷laghæ hæfþ ofnæ.⁵⁸) oc (⁵⁹a han fore by oc ængin man annan. 60) gitær 61) ey swa wart. 62) löse hin ær ilzkær 63)

21) C. scota. DHIKLMNPOR. &c. schötte. O. schöte aldrigh oc ey salde. S. &c. icke solde eller skötte henne Bortt, da skall den som kiöbte suerge det (68. &c. sic; S. der) med tolff Jordegende Bönders eedtt, och &c.

22) L. 13 \(\psi\). add. hanum.

23) CDEFGHKLMNPR. &c. witi. Q. &c. vergæ. 10. &c. withnæ, DGHKLMNPQR. &c. add. thæt.

24) Q. &c. tolff mentz eed odelböndher. 59. &c. tolff Adellbönders eedt. 52.58.127. tollff schatte bönder.

25) DNPR. ethe.

26) F. add. at han salde aldrigh.

27) S. &c. Kerer.

28) FS. &c. than.

29) L. 13 1. add. jorth.

30) S. &c. add. Jorden.

31) F. om. cumbær.

32) DFHKNPR. &c. hin. IQS. &c. han.

33) S. &c. tiil.

34) 31. schöthe; male.

35) O. om. æn.

36) EDFH. hauæt. C. om. h. v. CLM. add. a. S. &c. add. den.

37) CEFH. &c. w ilt vel u ilt. D. uilt. I.v. illat. NPR. &c. vhilth. Q. &c. vyldet.

38) QS. &c. vkært.

39) NPQR. &c. Tha. KL. &c. tha gar; male. 0. Ther. S. &c. dogh.

40) KL. &c. add. ther.

41) C. hauit. GI. &c. haft.

43) Q. &c. ower iorden, oc ylder noger po hennæ siden tha &c. S. &c. paa Jorden 63) Q. &c. po taler.

try aar. Och kerer nogen anden paa kinde siiden, da Kc.

44) L. 13 1. add. a.

45) S. &c. Jord egende Bönders eed. 52.58. 127. schatte bonder. O. Folio deperdito sequentia desunt usque ad verba han ather a thinge &c., cap. 82.

46) 83.89. om. oc — opolbondum.

47) H. add. oc.

48) CDGHIKLMNPQR. &c. om. peræ. F8. &c. the sum.

49) S. &c. vore offuer hans schöde, och bede &c.

50) CL. 131. iorth. I. iorthæ. Male. CDGH IKLMNPQR. &c. add. oc.

51) DM. &c. bithi.

52) CDEGH. sæ.

53) CDEFGIKLMNPR. &c. om. pet. S. &c. den Jord.

54) CIQ. rætæ.

55) F. om. han.

56) C. hauit. GI. &c. haft.

57) M. laghefft.

58) CD. &c. ofna. Q. &c. over henna. S. &c. paa hinde.

59) Q. &c. han eyer hennæ forthi &c. S. &c. er derfaar hans, och ingen anden mandz. Vill han icke saa suerge, da maa den anden som taler paa Jorden verie Bilg samme Jord tiil med tolff Jordegende Bonders eedt, Er der tuiffl paa keffd, da &c.

60) CD. &c. annar.

61) CDEFGHIKLMNPOR. &c. add. Acr.

42) M. &c. laghefith. I. lange heft; male. 62) Q. &c. sworet. CDFGHIKLMNPQR. &c. add. tha.

oce 4) map tolf opolbondum. Skil tham vm hafp. ba scal nasfnace 5) tolf man 22 j hæraþe. oc (66late þæm swæriæ þæn67) wiþær hæfþ ær68) þe wiliæ. swa scal⁶⁹) oc göræ⁷⁰) hwær⁷¹) stab ær⁷²) mæn⁷³) skil⁷⁴) vm hæfb.⁷⁵)

80.1)

Sæl man andrum iorþ oc gitær²) ey hemlat.³) böte hanum⁴) þre marc. gitær han hemlat⁵) oc wil ey. oc⁶) sighær⁷) swa⁸) j gen. at han⁹) wil (¹⁰ey mistæ sinnæ iorþ. num¹1) hældær böte¹2) þre marc. aghæ¹3) aldrigh (¹4wal til þæs (15 num haldæ köpæ sinu

81. Quid iuris sit si duorum uterque eandem terram ab eodem comparauerint. Sæl man twem¹⁶) mannum¹⁷) iorþ haui þæn¹⁸) ær¹⁹) han²⁰) wil hemblæ.²¹) utan hin annir22) hauir cumit sinæ23) hæfb24) ofna.26) ba waræ hau wiþær²⁶) wærn²⁷) um þæt ær ey (²⁸rans hæfþ. æn mæð rætæ²⁹) ma han e³⁰)

80 = 11.37,39.

- 64) CIQ. &c. om. oc.
- 65) NPQRS. &c. neffnes.
- 66) CH. &c. latæ vel lata. Q. &c. the sculæ sweryæ then till hæffd ther the &c. S. &c. de skulle siiden suerge den tiill heffd som de &c.
- 67) F. add. man.
- 68) I. om. ær.
- 69) C. om. scal.
- 70) INPQRS. &c. göræs. G. &c. add. nm.
- 72) H. om. ær.
- 73) DFGHKLNRS. &c. man.
- 74) S. &c. tuiffl.
- 75) I. iæfnæth; male.
- 1) H. calci cap. 81 add. ea, quae hoc caput 18) FQS. &c. add. iorth. continet.
- 2) H. add. han.
- 3) CDEFGHIKMNPR. &c. add. hanum. Ko. add. hanum hande. L. 13. add. ha- 22) CD. &c. annar. mwm. Tha.
- 4) F. om. hanum.
- 5) F. add. hanum. S. &c. add. hannem hende.
- 6) DHKMNPR. &c. om. oc.
- 7) GHR. add. han.
- 8) H. om. swa.

81 = 11.40.

- 9) L. 13‡. om. kan.
- 10) CDGHIKLMNPQR. &c. hældær bötæ thre marc. en misti (DH. &c. mista) iorth sina. æyho (DG. &c. age; IQ. &c. hauæ) &c. S. &c. helder — sin Jord (ut C. &c.), da maa hand dett icke göre, this att ham Bör att holde siitt kiöb.
- 11) F. vtan wil.
- 12) EF. bölæ.
- 13) F. haue.
- 71) E. hwarn. G. hweriom. DKL. &c. warn. 14) CDEFGHKLMNPR. &c. wald. Q. &c. magt. I. tæth wald ther til. num halde sith köp.
 - 15) CDFGHKLMNPR. &c. vtan halde cop sit.
 - 16) M. twene.
 - 17) SQ. &c. add. sin.
 - 19) CGHNPR. &c. om. @r.
 - 20) I. hanum; male.
 - QS. 21) S. &c. add. hende.

 - 23) H. om. sine. S. &c. add. lage.
 - 24) 16. &c. lagehefft.
 - 25) Q. &c. over hennæ. 8. &c. paa hende.
 - 26) A. hæfp additum est at punctis supra et infra positis notatum.
 - 27) S. &c. add. som hinde kiöbte.

hemblæ hwæm sum³¹) han wil. (³²til (³³han hauir (³⁴andrum þerræ hemblat. ofna³⁵) þingi. ællær fore konungi. (³⁶ællær fore³⁷) archibiscophe.³⁸) þo at³⁹) han⁴⁰) hauir (⁴¹andrum þerræ⁴²) hemblat⁴³) ofna⁴⁴) gatu stæfnæ⁴⁵) þæm⁴⁶) (⁴⁷sæli han tyltær eþ.⁴⁸) sæ kallær⁴⁹) för⁵⁰) waræ hemblat.⁵¹)

82. Qualiter quis possit uel debeat terram suam ab alio possessam reuocare.

Jlzskær¹) man²) (³iorþ at⁴) andrum.⁶) oc ma⁶) ey hemæ⁷) fa⁸) ræt af hanum⁹) stefni¹⁰) hanum¹¹) þing.¹²) oc þingmæn læggiæ¹³) hanum¹⁴) laghstefnu¹⁵) at hin wæri iorþ fore hanum. ællær¹⁶) (¹⁷þæn lösæ¹⁸) (¹⁹ofna callær. swa sum²⁰) logh ær.²¹) Sitær han quær²²) oc wil ey söghiæ²³) þing.

82 = 11.41.

28) H. takshæfth. S. &c. roffs heffd.

29) DEGHP. rætto. F. ræt skiæl.

30) MS. &c. om. e. Q. &c. iv. 32.33.42. &c. ey; male.

- 31) CDËĞIKLMNPRS.&c. om. *sum*.
- 32) S. &c. om. til ofna.
- 33) 68. &c. om. han ofna.
- 34) 59.60. &c. enn aff dennom.
- 35) I. a. Q. &c. po.
- 36) 79. om. ællær fore archibiscopbe.
- 37) C. &c. om. fore.
- 38) D. &c. ærkebiscope. CF. biscop.
- 39) R. 23. om. at.
- 40) K. om. han.
- 41) S. &c. tiilforn himlett sin Jord nogen anden paa gaade steffne, Der faar verge han siigh med tolff mendz eed, mod den som siiger att vere tiilforn himlet, att han icke solde den Same Jord tiilfaarne.
- 42) EQ. &c. om. perræ. CDEFGIKLMNPR. &c. add. förra vel för. Q. &c. add. till foren.
- 43) H. &c. add. för.
- 44) Q. &c. po.
- 45) DEFP. gatu stæfnu. CH. &c. add. ællær kirkiu stæfnæ. DEFGIKLMNPQR. &c. add. ællær ofna (G. a; Q. &c. po) kyrkiu stæfnu.
- 46) F. hanum.
- 47) FI. give. Q. &c. værgæ han fore met tolff mentz eed then som sigher at være tillforen hemblet.
- 48) F. add. ær.
- 49) I. siær (i. e. sighær).
- 50) CI. forra. I. add. at.

- 51) H. hoc loco add. ea, quae textus in cap. 80 continet; cfr. not. 1 pag. 71.
- 1) S. &c. Kreffuer.
- 2) DK. om. man.
- 3) Q. &c. po iord som anner man vdhy være haffuer, oc &c.
- 4) S. &c. aff.
- 5) DK. &c. add. manni. S. &c. add. mand som han vdj sin vere haffuer.
- 6) QS. &c. kan. FH. &c. add. han.
- 7) FS. &c. om. hemæ.
- 8) F. fanyæ.
- 9) DFKMQS. &c. add. tha.
- 10) MQ. &c. add. han.
- 11) FHIKMNPQRS. &c. add. til. L. 131. add. tha til.
- 12) HNPQRS. &c. things.
- 13) CD. &c. læggi. DGHKNPR. &c. add. til. F. add. fore.
- 14) CDEGHIKLMNPR. &c. om. hanum.
- 15) S. &c. loffliigh tiid. 59.60. &c. lagdag.
- 16) CDEFGHIKLMNPQRS. &c. add. latæ.
- 17) CDEFKL. &c. thænna. S. &c. hannem Beholde Jorden, som kerer paa hende loffliighe. Sider &c.
- 18) CF. add. ær. IM. add. thær. NPQR. &c. add. som.
- 19) Q. &c. po delær som &c.
- 20) DKL. &c. om. sum.
- 21) CDEGHKLMNPR. &c. æra. I. til sighær.
- 22) CF, &c. quar. S. &c. offuer höriig.
- 23) CD. &c. sökia. QS. &c. kommæ till.

bote hanum twa ore.24) sibeen stefnæ han25) hanum26) annat bing. oc bingmæn mælæ²⁷) þæt sammæ.²⁸) ær þe (²⁹mæltu ofna³⁰) förstæ þingi um hans mal. gör han ey³¹) ræt ofna³²) (³³andru þingi böte oc hanum³⁴) twa oræ. ³⁵) (36Siban stefni han37) hanum38) bribia bing.39) Cumbær han40) ey ba. böte oc*1) hanum twa öræ. 42) oc konungi þre marc. oc*3) siþæn læggiæ 44) þingmæn⁴⁵) laghstefnu⁴⁶) fore hin⁴⁷) ær kiærær. at han faræ til iorþæn⁴⁶) mæþ tolf obolbondum.⁴⁹) oc⁵⁰) swæri⁵¹) (⁵²at handtaki⁵³) at han ær rættær 23 æghande, at be iorbo⁵⁴) ær⁵⁵) han kiænnær sæ.⁵⁶) oc⁵⁷) sibæn faræ (⁵⁸han atær (6 °a þing. oc þingmæn döme han wiþæ r^{6} °) (6 1iorþæ wærn. swa 6 2) sum logh æræ. 63) wil (64 han æn 66) kommæ 66) oc (67 mælæ 68) gen ofna 69)

```
24) S. &c. add. pendinge. 52. 58. 106. 127. 49) S. &c. Jordegende Bönder.
  add. thet er IIf (i.e. 21; 127. VIII, i.e. 50) I. om. oc.
  7½) skelinge.
```

²⁵⁾ F. &c. om. han.

²⁶⁾ QS. &c. add. til.

²⁷⁾ I. sighæ. QS. &c. læggæ hanum fore.

²⁸⁾ QS. &c. add. velkaar.

²⁹⁾ I. sawdæ (i. e. sagdæ). QS. &c. till foren giordæ Gör &c.

³⁰⁾ F. a. M. add. thet.

³¹⁾ D. om. ey; male.

³²⁾ QS. &c. po. 33) C. thæt thing.

³⁴⁾ C. om. hanum. F. hinum.

³⁵⁾ CD. &c. öra. S. &c. add. pendinge.

^{36) 96.} om. Sipan — öræ.

³⁷⁾ NR. &c. om. han.

³⁸⁾ Q. &c. add. till. S. &c. add. atter till.

³⁹⁾ K. om. ping. DEGHIKLMNPR. &c. add. oc.

⁴⁰⁾ C. add. oc.

add. han.

⁴²⁾ S. &c. add. pendinge.

⁴³⁾ CDEFGHIKLMNPQRS. &c. om. oc.

⁴⁴⁾ DE. &c. *læggi*.

⁴⁵⁾ CDEFGHIKLMNPR. &c. sic. AQS. &c. add. hanum; at QS. &c. infra om. v. hin; cfr. not. 47.

⁴⁶⁾ I. stæfnæ dag. Q. &c. lagdag. S. &c. en louling tiid.

⁴⁷⁾ QS. &c. om. hin.

⁴⁸⁾ CI. iorthæna. FH. iorth.

⁵¹⁾ ECFGHILMQS. &c. sic, vel swæriæ vel swæria. DKNPR. &c. swær. A. swa.

⁵²⁾ CDEFGHIKLMNPR. &c. mæth. QS. &c. allæ met handh vdhi handh (S. &c. add. hollendiis) at han &c. 59.60. &c. holdendis haandt i haandt, At handt &c.

⁵³⁾ C. hanum. R. add. edhe. 48. op rackt hand. 100. haantagne ædt.

⁵⁴⁾ CF. &c. iorth. NR. &c. jordhæ. G. &c. iorthin.

⁵⁵⁾ G. &c. om. ær.

⁵⁶⁾ IMQS. &c. add. withær.

⁵⁷⁾ CDEFGHIKLMNPR. &c. om. oc.

⁵⁸⁾ O. post lacunam (vide not. 45 pag. 70) hic iterum incipit.

⁵⁹⁾ IQS. &c. til tings vel tinget.

⁶⁰⁾ S. &c. tiill.

⁶¹⁾ M. 38. iorthen swo &c.

⁴¹⁾ EGMQ. &c. om. oc. S. &c. end. DKLNP. 62) A. swa bis scriptum est, at priori loco subjectis punctis notatum. HQS. &c. om. h. v.

⁶³⁾ FOORS. &c. ær. I. til siær (i. e. sighær).

⁶⁴⁾ CDGHIKLMOPQ. &c. hin. S. &c. den anden komme igen tiil fierde ting och suare faar Sagen sigendiis, att han vor icke louliigen steffnder &c.

⁶⁵⁾ M. ther.

⁶⁶⁾ CDGHIKLMNOPQR. &c. add. igen.

⁶⁷⁾ Q. &c. sware till sagen po færdæ &c.

⁶⁸⁾ E. om. i.

⁶⁹⁾ H. a.

fiarþæ⁷⁰) þingi⁷¹) at hanum⁷²) war ey laghleghæ⁷³) (⁷⁴stæfat. for þy at⁷⁶) han war⁷⁶) j laghæ⁷⁷) forfal⁷⁸) (⁷⁹ofna fiati⁸⁰) fæ sins. ællær j sinkdomæ ællær utan lanz (⁸¹til hælæghdome.⁸²) (⁸³Mælær han⁸⁴) swa j gen.⁸⁵) hauæ (⁸⁶til þæs⁸⁷) twiggiæ mannæ witni oc (⁸⁸tyltær eþ. (⁸⁹oc waræ⁹⁰) þy warþær.⁹¹) oc hin⁹²) (⁹³callæ atær ofnæ⁹⁴) iorþenæ⁹⁵) sum för⁹⁶) ær mælt.

83. Qualiter defendere debeat terram que non sit in scotacione perpetuo facta. Sætar¹) man sinæ iorþ (²at wæthium.³) oc skötær⁴) at⁵) wæþ skötning.⁶) oc sighær hin⁷) siþæn ær⁸) iorþæn⁹) (¹⁰hauir j (¹¹sinum hæfþum at hun ær wærulzsköt.¹²) (¹³þa (¹⁴ær han wiþær witni¹⁵) at (¹⁶wærulzsköt ær.¹⁷)

83 = 11.42.

70) E. fiarthu. CI. thrithia; male.

71) NP. &c. add. laghe forfall.

72) IKNQRS. &c. han.

73) EF. laghlikæ. CD. &c. loghlica.

- 74) KS. &c. stefnder. CNOQR. &c. stæfnd. 126. post lacunam (vide not. 1 pag. 24) hic iterum incipit.
- 75) M. &c. om. at.

76) DK. om. war.

77) MS. &c. loglighe vel louliige. 0. logligt. 32. &c. lofflighe.

78) CDEGHKL. 13. for fallum.

79) H. a. I. om. ofna — ællær. Q. &c. effter sytt fææ eller &c. S. &c. effter sitt fee, vor singer, eller vden lands, Sin pillegrims reiiße tiil &c.

80) A. flati scriptum est, at l scalpro mutatum in i.

- 81) Q. &c. i syn pelægrims reysæ swarer han &c.
- 82) CDE. hælagdoma. FGHKLOP. 134. hælghædomæ.
- 83) S. &c. suare. 106. om. Mælær tyltær ep.
- 84) GO. add. æn.
- 85) DK. &c. add. tha.
- 86) IFQS. &c. thær til twiggæ &c.
- 87) NPR. &c. om. pæs.
- 88) QS. &c. tolff mentz eed.
- 89) S. &c. da bliiffuer hand or Bage, och den anden skal siiden dele paa ny igen som förre ehr Sagdt.
- 90) H. add. at. F. add. mæth.

91) Q. &c. orsagæ.

92) G. &c. hini.

- 93) FI. callær. Q. &c. andræ sættæ atther delæ yghen po iorden &c.
- 94) CD. &c. ofna. H. a.
- 95) FH. iorth. G. &c. add. swa.

96) M. förræ.

- 1) DE. &c. Sætær.
- 2) I. &c. til væth. QS. &c. vdy panth.

3) F. &c. næth.

4) R. 23. 24. add. han. QS. &c. add. henna.

5) QS. &c. *till*.

- 6) QS. &c. panth sködning. S. &c. add. til Tinye, da bör dett att staa som giordt er paa Tinget.
- 7) HQS. &c. han.
- 8) M. ather; male.
- 9) CIL. 134. iorthena. H. iorth.
- 10) S. &c. y pant haffuer fanget, att &c.
- 11) C. om. sinum. Fl. &c. sinne hæfth. Q. &c. være fonyet at &c.
- 12) CDFHILMNÖPR. &c. nærælzscöt. GK. &c. nærildsköt. QS. &c. hannum skött till enygh eyedom. 53. skött tyll Arildz eyendom. L. add. ær. S. &c. add. och myndiis ey Tingmend huad heller Jorden vor sködt till eyedom, eller till pandt sködningh.
- 13) F. om. pa wærulzsköt ær.
- 14) 53. winde han det met &c.
- DEHKM. &c. nitu. NOPQRS. &c. værn.
 L. 13 ¹/₇. add. thær sighær.
- 16) CDHILMOP. wærælzscöt. GKNR. &c. wærildsköt. Q. &c. iorden er till ewig eye-

witi¹⁸) bæt¹⁹) mæþ (²⁰tyltær eþ²¹) obolbondæ. oc twigia mannæ witni. wil²²) (23hin (24dyliæ at ey war (25wæb sköt hældær æn wærælzsköt26) (27hin ær e²⁸) wibær wærn latæn²⁹) (³⁰j (³¹sinum hæfbum hauir. mæb bem³²) sammæ loghum sum³³) (³⁴saghat ær.³⁵)

84.36) de homicidio et homicidii emendacione.

 \mathbf{F} aldær 37) annær 38) man j mandrap. 39) taki aldrigh (* 9 ættæ bot af sinum frændum. för æn han⁴¹) hauir böt en⁴²) sal (⁴³af (⁴⁴sinu eghno. han hauir böt en sal (4ºaf sinu eghno. þa 47) sancki han samman fæþrinis frændær sinæ. oc ætlæ⁴⁸) wiþær⁴⁹) þem. hwat hwær þerræ⁵⁰) scal⁵¹) böte⁵²)

84=11.45,46,48; V.1. Cfr.1.91; Add. B.5.

dom skött værgæ thet met tolff odelbonderss eed oc &c. S. &c. Jorden er ßködt hannem tiil euigh eyedom, och da skal han dett suerge med tolff Jordegende Bönders eed, och &c.

17) CDEGHIKLMNOPR. &c. sic. A. om. ær. Cfr. not. 13 pag. 74.

18) IL. &c. witnæ.

- 19) CDHIKLMNOPR. &c. sic. EG. &c. om. pæt. AF. pæn. F. add. man.
- 20) 52.58.127. tol/ff skattebönder.

21) D. ethe.

22) DGHKLNOPQR. &c. add. oc.

- 23) S. &c. den anden Siige der ney fore att han huerken pandt skötte eller skötte tiil eiedom, da Bliiffuer hand ved &c.
- 24) 53. sie adtt det wor arildz sködtt, och hin som köpte siger ney; Taa maa han detth affuerie mett samme Loug; male.
- 25) Q. &c. panth skött eller æn till rætt eyedom skötth tha er han in vedh &c.
- 26) E. mænulzsköt. GKLNR. &c. wærildsköt.
- 27) G. &c. tha ær e hin withir &c.

28) NOPR. &c. jo.

- 29) C. latæn, vel forte aliud vocabulum, quod hoc loco scriptum fuit, deletum est. FQS. &c. om. latæn. CF. add. ær. I. add. thær.
- 30) QS. &c. som iorden i syn (S. &c. om. syn) hæffd &c.
- 31) ČI. &c. om. *sinum*.
- 32) R. om. pem.
- 33) DEGHIKLNO. &c. om. sum. C. ær. M. 49) HQS. &c. mæth. ther.

- 34) GL. &c. sakt. F. nu ær mælt.
- 35) EH. æræ. 112. add. En mandtz böder – *Fredkiöb*, sc. primas lineas Add. F. 1.
- 36) LMQ. 13 ¹/₂. 28. 29. 50. 53. 63. 67. 83. 89. 104. 105. 109. hoc loco incipiunt librum secundum. O. 31. 33. incipiant librum terti-38. incipit librum quartum. NPRS. 48. &c. incipiunt librum quintum. 83. post indicem capitum secundi libri inserit adnotationem cum Add. C. 6. convenientem.

37) S. &c. Hender mand at göre mandrab, den dett giör, skal icke tage nogen hielp aff sine frender att Böde med, förre end &c.

38) A. v. annær deleta est. FHQ. &c. om. h. v. Cfr. not. 37 praecedentem.

39) DKL. &c. add. tha.

- 40) Q. &c. ther till noger hielp aff synæ frenner till at bödæ met för &c.
- 41) K. 30. om. han.

42) S. &c. den förste.

- 43) Q. &c. that er trediæ parthon aff manbödhernæ thet scall han aff syt eyet Bo vthyiffuæ Siden &c.
- 44) S. &c. sitt egett Boo, dett ehr tridie parten aff mandeböder. Siiden &c.
- 45) DFKNR. &c. om. Sipan eghno.
- 46) C. 13 !. om. af sinu eghno.

47) G. om. pa. H. sithan.

- 48) QS. &c. overlæggæ. 28.52. over veyæ. 48. Rade.
- 50) M. them.

mæþ hanum. og siþæn⁵³) frændær hause alt þæt⁵⁴) samæn cumit. þa sæli⁵⁵) (56 be (57 ey en pænning þæm j hændær ær mannæn drap, för æn þæn sammæ dægh.⁵⁸) oc be⁵⁹) sammæ stund ær han scal bötæ.⁶⁰) baghær⁶¹) bötær æræ⁶²) (⁶³j (⁶⁴hændær saldæ. þa taki þe⁶⁵) tryghd.⁶⁶) æftir þæt⁶⁷) fæþrinis frændær hauæ swa giort. þa göræ möþrinis frændær⁶⁸) sammæ lund. bættæ hauir konung⁶⁹) (⁷⁰for by swa skipæt.⁷¹) at (⁷²hin ær man (⁷³hauir 24 dræpit sculi⁷⁴) ey ættæ bötær⁷⁵) taki⁷⁶) af frændum sinum (⁷⁷oc for hæghbæ.⁷⁸) (⁷⁹oc frændær nöþæs⁸⁰) atær⁸¹) til at bötæ annat sinnæ⁸²) mæħ hanum. ær annær⁸³) (⁸⁴kunnær man.⁸⁵) ær⁸⁶) ey wil böte⁸⁷) mæð (⁸⁸hanum (89ær dræpit hauær man. þa ma ey (90hin ær man drap nöþæ han til91) at bötæ mæð sic.92) (93ey (94mæð nam95) oc ey96) andræ lund. utan frændær

⁵¹⁾ O. schulle.

⁵²⁾ CD. &c. böta.

⁵³⁾ S. &c. add. federnis.

⁵⁴⁾ CDHIKLMNPR. &c. om. Dæt.

⁵⁵⁾ QS. &c. faa. 59.60. &c. antuorde.

⁵⁶⁾ F. ei en tha penninge i hænder hinum ær &c.

⁵⁷⁾ CDGHIKLMNOPR. &c. hanum (DHKMNO PR. &c. hinum) ær man drap aldrigh (G. &c. ey) en pænning. (DGHKLMNOPR. &c. add. i hændær) för æn &c.

⁵⁸⁾ CD. &c. dagh.

⁵⁹⁾ NR.&c. om. pe.

⁶⁰⁾ QS. &c. bödhernæ vth giffuæ.

⁶¹⁾ QS. &c. Strax.

⁶²⁾ ENOS. &c. ex. ILa. worthe.

⁶³⁾ QS. &c. vthgiffnæ tha &c.

⁶⁴⁾ C. hand sald.

⁶⁵⁾ O. om. pe. QS. &c. fædernes frender.

⁶⁶⁾ L. 13‡. trigh. NPR. &c. trygh. QS. &c. 88) DCGHIKLMNPR. &c. frænda (C. frænadd. oc forwaringh.

⁶⁷⁾ I. om. pæt.

⁶⁸⁾ ILa. add. the.

⁶⁹⁾ KLQS. &c. konungen.

⁷⁰⁾ M. om. for by.

⁷¹⁾ GQS. &c. skikkat.

⁷²⁾ F. thæn sum mannen &c.

⁷³⁾ E. dræpær skuli &c.

⁷⁵⁾ DGHKLNOPR. &c. ætta both. QS. &c. böder, om. ættæ.

⁷⁶⁾ CD. &c. *taka*.

⁷⁷⁾ M. ath. S. &c. förend de strax vdgiiffues, och fortere dem vnötteliig fran hans frender, ad de icke anden tiid nodis tiil att Böde med &c.

⁷⁸⁾ CD. &c. fore hæghtha. Q. &c. forhærghæ.

⁷⁹⁾ R. ath frændher ey nödhis &c.

⁸⁰⁾ P. mödhis.

⁸¹⁾ CDEFGHIKLMNOPR. &c. add. sithæn.

⁸²⁾ GNOPR. sin.

⁸³⁾ FQS. &c. nokær.

⁸⁴⁾ DE. &c. cundær. C. cumdær. 59. 60. &c. naffnnkundig. F. thæn frænde ær &c. Q. &c. hans slægtingh som ey &c. S. &c. naffnkundigh mand aff hans Slechtinge, som icke &c.

⁸⁵⁾ CDGHIK. &c. add. thæn.

⁸⁶⁾ CHI. &c. om. ær.

⁸⁷⁾ CD. &c. bötæ vel böta.

dær; GKM. &c. frendum) sinum (I. om. sinum) tha ma (C. om. ma) hin æz man hafnær dræpith eig nötha &c.

⁸⁹⁾ FQS. &c. om. ær — man.

⁹⁰⁾ F. thæn sum drap mannen nöthæ kin til &c.

⁹¹⁾ GLa. &c. om. til.

⁹²⁾ CDEGH. sæ.

⁷⁴⁾ C. sculu. DFKLQS. &c. scal. MOR. &c. 93) H. om. ey — andræ lund. S. &c. huerc-skulle. ken röffue eller tage nogett fran hannem tiil hielp eller anderlediis. Men frender-

⁹⁴⁾ Q. &c. at tage fran hanum oc &c.

sculu (97 han nöbæ til98) mæþ konungs rætæ99) (100 um þe gitæ1) ey ællær.2) Gör hin bar^3) nokat j gen ær (*mannæn drap. (*swa at han*) (*næmær frændæ sin. oc cumbær han bort mæþ nam⁸) þa bötæ han cununge þre marc foræ ran⁹) ær han¹⁰) giorþæ. oc þre¹¹) marc (¹²hinum ær han¹³) næmdæ.¹⁴) wil han (15 biuftæs til at næmæ. oc warþær 16) takin 17) wibær 18) þa (19 föræ han til bings. oc (20hænge21) vp22) sum annær23) biuf.24) Cumbær han bort mæß name.²⁵) oc wil (²⁶han (²⁷hin sæctæ ær fæ atte. skiæræ²⁸) sic ϕe^{29}) fore³⁰) sum for³¹) annær³²) ϕ iufnæ ϕ .³³) (³⁴Innan hwærskyns³⁵) sac ær³⁶) man cumbær³⁷) utan j³⁸) (³⁹mandraps mal þa æræ frændær ey skyldæ⁴⁰) at böte⁴¹) mæð hanum.⁴²)

⁹⁵⁾ DK. name. N. 24. ram. 23. ran. R. ran. 16) CDFGHIKLMNPR. &c. add. han. 59. 60. &c. roff.

⁹⁶⁾ I. add. mæth.

⁹⁷⁾ Q. &c. nödes till at böde met hanum met &c.

⁹⁸⁾ F. om. til.

⁹⁹⁾ ED. &c. ræte. CF. &c. ræt.

¹⁰⁰⁾ S. &c. paa Tinge att Böde med hannem, om han icke ellers viill hielpe dem. Giör &c.

¹⁾ Q. &c. velæ. G. 16. add. oc.

²⁾ NOPQR. &c. ellers.

³⁾ CDGHIKNOPR. &c. om. pær. LM. 13\f. hær.

⁴⁾ CDGHIKLMNOPQR. &c. man havir dræpit.

⁵⁾ P. om. sna — sin. 6) GI. &c. om. han.

⁷⁾ Q. &c. tagher fran syn frændæ ther till no-get oc &c. S. &c. tager der till noget fran sine frender, och römmer saa der Bort med dett som hand haffuer tagett, da &c.

⁸⁾ CD. &c. name. E. om. h. v. Q. &c. thet som han haffuer taget.

⁹⁾ S. &c. Roff.

¹⁰⁾ C. hin.

¹¹⁾ N. om. *bre*.

¹²⁾ G. &c. honum. Q. &c. then som han togh fran Vill &c. S. &c. mod den hand tog godzett fraa. Wiill &c.

¹³⁾ R. 23. &c. om. han.

¹⁴⁾ F. rænte.

¹⁵⁾ Q. &c. ladæ sig till ath han stiæll noget 35) F. huat. fran hanum och &c. S. &c. tillegge hannem att han stal thet fran hannem, och 37) ILa. add. i. NPR. &c. add. vti. bliiffuer hand grebenn der med, da &c.

¹⁷⁾ IQ. &c. gripæn.

¹⁸⁾ CDEGHIKLMNPQR. &c. mæth.

¹⁹⁾ CDEFGHKLMNOPR. &c. sic. I. föræs. A. faræ. QS. &c. mo man före hanum til &c.

²⁰⁾ ILa. skal hængæs sum &c. S. &c. lade hannem ophenge, som &c.

²¹⁾ H. add. han.

²²⁾ C. add. han.

²³⁾ EG. annæn.

²⁴⁾ CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. piufær:

²⁵⁾ QS. &c. thet som han haffuer taget.

²⁶⁾ CDEFGHIKLMNOPR. &c. hin sæcta han. Q. &c. hin skyllæ hanum ther fore som gotzet tilhördæ tha værgæ then ther taget haffuer sigh ther fore &c.

²⁷⁾ S. &c. schylde hannem der fore som godtzett tiilhörde, da skal han som godzett togh, verghe siig derfore &c.

²⁸⁾ G. &c. wæri. 48. orsage.

²⁹⁾ C. add. sva.

³⁰⁾ DFIKLNPR. &c. add. swa.

³¹⁾ El. om. for.

³²⁾ MO. &c. annæth. 32. &c. om. h. v.

³³⁾ QS. &c. tynff sag.

³⁴⁾ QS. &c. vdi hwat sagh som man kan vdi kommæ. CDEIKLM. &c. hoc loco incipiunt novum caput.

³⁶⁾ I. om. ær.

³⁸⁾ ILa. &c. om. j.

Quod non solum homicida sed eciam qui comites extiterant multentur pecunia.

Uarbær man sæctæþær⁴³) (**fore þæt⁴⁵) at han war j færþ oc j⁴⁶) fylghæ mæð hinum⁴⁷) ær mandrap.⁴⁸) hwat han ær hældær⁴⁹) kundær⁵⁰) man⁵¹) ællr (52ukundær man.61) wæri sic mæþ (63tyltær eþ.64) brystær55) hanum logh ællr han gar wibær. 56) böte kununge þre marc (570c (58frændum þre marc. Warpær man⁶⁹) sæctaþær⁶⁰) at han (61 förþæ (62 sar a. 63) hin⁶⁴) (65 dræpin war. 66) oc ær 67) twigiæ mannæ witni (68 til þæs. 69) skiæræ 70) sie mæħ iarne.71) oc72) ær73) ey witni til74) þa skiæræ75) sic mæħ þrem tyltum. ('gar han wibær oc ær han'') skyldær''s) fore.'') böte konunge þre⁶⁰) marc. oc (81 hinum ær sac sökær ni 82) marc.

85=11.58; V. 1.

39) FGIL. &c. mandrap. tha &c.

40) DK. schyld. L. skild. IMO. &c. skyl- 58) L. 13 \(\frac{1}{2}\). thre marc hins dræpnæ frendum dugh. NPQRS. &c. pliktugh.

41) CD. &c. bötæ vel böta.

- 42) S. &c. add. Der ehre mange till som icke achte eller sköde att slaa deriis Jeffnchristen ihiel. Thij att deriis venner skulle Böde dem igen, Och gaa der nu mange manddrabere om landett och Tygge pendinyhe tiil mandbod, saa att de Bliiffue 64) R. 23. 24. thon man. CDEG. add. ær. HIK megett rigere siiden aff samme tygge Bod, end de vore nogen tiid tiilforne, och kongen skall giiffue hannem sin fred igen, och andre tage pendinge der fore.
- 43) NR. &c. sachedher. Q. &c. skyllet. S. &c. 68) I. om. til pæs. S. &c. der tiil. schylder.
- 44) ELaQ. &c. om. fore pæt.
- 45) S. &c. mandrab.
- 46) U. &c. om. j.
- 47) DKNOPQRŠ. &c. hanum. F. thæm.
- 48) CDE. &c. man drap. M. mannen drap.
- 49) EG. &c. om. hældær.
- 50) C. cumdær. L. 13‡. kender. QS. &c. hans slægtingh.
- 51) E. om. man.
- 52) CDFGHIKLMNOPQR. &c. æj. wæri &c.
- 53) QS. &c. tolff mentz eed.
- 54) DMP. ethe.
- 55) CDFHINPR. &c. brystæ vel brista.
- 56) L. 13 1. add. tha. Q. &c. add. ov kendess thet. S. &c. add. och Bekender dett.

- 57) 101. 109. 129. om. oc marc.
- *Worder* &c.
- 59) OQS. &c. han.
- 60) QS. &c. skyllet.
- 61) C. före. Q. &c. sættæ. S. &c. saar giörde den drebne, och &c.
- 62) N. a sin ther dræpen &c.; male.
- 63) F. ofnæ. M. ath.
- LMOPR. &c. add. thær.
- 65) F. dræpnæ. oc &c.
- 66) KL. &c. vord.
- 67) GH. om. ær. DIKLQS. &c. add. thær.
- 69) FLa. &c. om. pæs.
- 70) GQS. &c. wæri.
- . 71) EFGOQS. &c. næfnd.
- 72) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. om. oc.
- 73) ILS. &c. add. ther.
- 74) CDEGHKMNOPQR. &c. add. thæs.
- 75) CDEFGHIKLMNOPQRS.&c. wærj. DEG KMNOPR. &c. add. han.
- 76) S. &c. men Bekender hand att hand er skyldiig y den ßagh, da skal hand Böde &c.
- 77) F. &c. om. han.
- 78) Q. 16. &c. skylligh.
- 79) CDEFGHIKMNOPQR. &c. om. fore. L. 13 \(\frac{1}{2}\). add. than sagh, tha.
- 80) G. 17. ni.

86. Si aliquis aliquem in domo occiderit propria uel in campo uel in agro ubi sibi quietis hospicium elegerit

 \mathbf{F} ar¹) annær²) man mæp wrebe. oc takær annar³) man j (*husæ sinu.⁵) ællr ofna6) (7 akrum sipum 8) (9 sum han 10) ær. 11) ællær nokær 12) annar 13) sta 10 25 a¹⁴) marco¹⁵) (¹⁶þær sum han hauir¹⁷) saat¹⁸) sit spiut.¹⁹) ællær sin skiold. ællr sabul sin laghat.²⁰) (²¹oc swa takit sic²²) hærbærghæ. þa²³) fore þy at²⁴) $base^{25}$) mal²⁶) æræ al²⁷) til²⁸) ens²⁹) (³⁰rættæ mælt³¹) æftir loghum um þa warþær man dræpin³²) (³³annæn þærræ³⁴) stathæ.³⁵) þa böte³⁶) hin³⁷) ær höfþing³⁸) war (³⁹j þe⁴⁰) færþ fullæ man bötær.⁴¹) oc fore hærwirki $^{+2}$) böte han $^{+3}$) af sinu $^{+4}$) eghno $^{+5}$) ($^{+6}$ konungi fyritiughu marc. ($^{+7}$ oc $^{+8}$)

86 = 11.59; V. 1.

81) G. 17. frendum nj mark. QS. &c. then 20) GK. &c. laght. dödes frænder thre marc.

82) Had. male legit III. IMNPR. &c. thre vel III. Cfr. not. 81 praecedentem, et II.58; V.1.

1) NPR. &c. Gar. 59.60. &c. Ganger.

2) GHO. &c. om. annær. FIQS. &c. nokær.

3) F. nokær.

- 4) CD. &c. husj. FQ. &c. sit hus. S. &c. siit egett huß.
- 5) CDEGHP. sic. IKLMNR. &c. sinæ. AO. 27) H. &c. om. al. sinum. Cfr. not. 4 praecedentem.
- 6) FH. a. QS. &c. po.
- 7) FIQS. &c. sin akær.
- 8) A. Superflua lineola huic v. addita est, ut legi posset simum vel sinium.
- 9) CLa. om. sum han ær. Q. &c. eller po syn eng eller &c. S. &c. Engh, eller &c.
- 10) R. om. han.
- 11) 32.33.42. eryer. F. plögher. G. &c. add. eller skær.
- 12) F. om. nokær.
- 13) CDEGHIKLMNOPR. &c. om. annar.
- 14) DGKLMNOPR. &c. ofna. QS. &c. po. 32. 42. ponne.
- 15) IK. &c. markæ. QS. &c. marcken. KL. &c. add. sinæ.
- 16) CDEFGHILMNOPR. &c. om. pær. K. &c. om. pær sum.
- 17) E. om. hauir.
- 18) Q. &c. bött.
- 19) QS. &c. add. nedh. 58. &c. add. nedt ouer ende.

21) S. &c. att hand der liigge viil ohm natten, eller om hand haffuer tagett &c.

22) FHKMOPQS. &c. sic. CDEG. se. NR. &c. om. h. v. AIL. 13 ½. sit.

23) F. &c. om. pa.

24) C. oc.

- 25) CK. &c. thjsj vel thissæ.
- 26) Q. &c. styckæ. S. &c. steder.
- 28) S. &c. om. til.
- 29) H. thæs. O. add. mal.
- 30) KL. 13½. ret. QS. &c. om. rættæ mælt.
- 31) 23. 24. in alth. R. i alt. Male.
- 32) CFH. add. i.
- 33) CDE. &c. annar. F. nokær. Q. &c. po the sammæ stæder. S. &c. paa noghen aff disse steder som forschreffne staa, er som hand drebte hannem vdj hans egett huß eller gaard. Derfor Böder &c.
- 34) CF. thæn. H. thænna.
- 35) CDFGHIKLMNOPR. &c. stath.
- 36) CDEFHIKLMNOPQR. &c. bötær.
- 37) CF. thæn. I. han.
- 38) DK. höfthingin. QS. &c. höwitzman.
- 39) Q. &c. om. j oc. S. &c. till den gerningh faar herreuerck fulde mandz Böder aff sitt egett godz, der offuer kongenn &c.
- 40) GMO. &c. therre vel there. CDFHIKLN OPR. &c. thera, therra vel therra.
- 41) KLNOPR. &c. mans böter.
- 42) CM. &c. hærwærki.

frændum fyritiughu marc. oc (49hwær hin⁵⁰) (⁵¹j fylghi⁵²) war mæħ.⁵³) böte kuningi⁵⁴) bre marc. oc frændum bre marc.

87.55) Si aliquis domum cuipiam violenter fregerit

Brytær⁶⁶) man up dör⁶⁷) annærs manz oc hauir han⁶⁸) fæm (⁶⁹laxmæn (60 mæþ fæm (61 fulk wapnum. oc takær han þær nokat62) bort63) mæþ (6 walde. swa at bær ær twigia manna witni til.6 5) skiæræ6 6) sic mæh iarne.67) (68 warbær han (69 uskiær at 70) iarne.71) ællr han (72 gar 73) wibær. ba böte han konungi fyritiughu marc. (7 oc (7 shinum ær 7 o) (7 sac sökær fyritiughu marc.

88. Si liber homo liberum hominem ledat

Gitær 1) annær 2) man 3) (4 sannæt andrum 5) a 6) hændær mæp twigia manna

87 = 11.60; V. 1.

43) H. om. han.

44) NP. &c. om. sinu.

45) G. &c. om. eghno.

46) 105. om. konungi — frændum pre marc.

47) DEGHIKLMNOPQRS. &c. sic (cfr. not. 48 sequentem). ACF. om. oc frændum fyritinghu marc. Cfr. II. 59; V. 1.

48) QS. &c. add. then dödes.

49) S. &c. alle som vore y flok ferd och fölge med hannem vdj den gerningh, Böde &c. 50) CDFGHIKLMNOPQR. &c. thæn.

51) F. ær (adde i) thæn færth war.

52) 33. fælig.

53) CDEFKMNOP. &c. om. mæb.

54) CD. &c. kunungi.

55) L.13. habent hoc caput post caput in textu proxime sequens.

56) CDEHKLNPR. &c. add. annar.

57) ILa. dörær.

58) I. add. thær.

59) S. &c. werafftige mend med siig, och haffuer huer dere fulde mands verge mod sigh, och tager &c. Q. &c. værgæ aff tyngæ men met sigh oc hwer there haffuer eet full værgæ met sigh oc tager &c.; male.

60) La. 58. om. mab fæm fulk wapnum.

61) A. Litt. k scalpro mutata est in l, ut legeretur full wapnum. EG. fulcvapnum.

IM. folk wapnum. O. folkæ wapn. CF. logh wapnum. DKL. &c. ful wapnum. H. fullom wapnum. NPR. &c. fullæ vapen.

88=11.65; V. 1. Cfr. I. Add. D. 1, 2.

62) H. add. ut ællær.

63) R. 23. &c. om. bort.

64) La. fæm manne witne ock gör han thet meth weldhe skære sigh &c.

65) M. add. thes. DKL. &c. add. tha.

66) EGQS. &c. wæri.

67) EFGOQS. &c. næfnd. 84. add. er der och icke widne thill, tha werie segh medt 3 tillther eedth.

68) E. gitær han æy næfnd drughit ællær han gan &c. G. &c. swers han skyldir (16. &c. skyldugher) ellir han gar &c. H. ællaar han gaar wither. ællær han warthar uskær at iarne. tha böte &c. QS. &c. Swærgh næffnd hanum skyllugh eller &c. 53. ffeller hannom neffndtt, Taa &c.

69) 59.60. &c. icke orsagidt aff neffndenn, Eller &c. 100. felltt aff neffndt.

70) L. 13 . aff.

71) FO. næfnd.

72) S. &c. Bestaar thet Selff, da &c.

73) P. add. han.

74) 17. om. oc — marc.

75) S. &c. sagsögeren XL mark.

76) ILa. at; male.

witnæ. at han fic⁷) sar af hanum.⁸) þa wæri han⁹) sic mæþ iarne¹⁰) (¹¹ær sac gifs. ær ey witni til. þa wæri han¹²) sic fore waþwa sar.¹³) mæþ¹⁴) (¹⁵tyltær eþ.¹⁶) oc fore hulsar (¹⁷ær warþær. ællr¹⁸) (¹⁹j öfræ hole.²⁰) ællr j²¹) næþræ. ællr j²²) hofþe swa at²³) (²⁴hiærnæ ma²⁵) se.²⁶) þa (²⁷stande han fore mæþ twæm tyltum. (²⁸gitær han ey (²⁹drughit logh þa böte han³⁰) hanum³¹) ær sar fic fore waþwa sar³²) (³³þre marc. (³⁴oc fore hulsar siæx marc. (³⁵oc konungi þre marc (³⁶hwat sum hældær ær.³⁷)

89.

Dræpir man annar man³⁸) (³⁹ofnæ bötær (⁴⁰böttæ.⁴¹) faræ⁴²) friþlös oc

89=11.61; V. 1. Cfr. V. 3: 3.

77) Q. &c. sagsögære er och XL marc.

1) S. &c. Kand nogen mand Beuise anden mand offuer mod &c.

2) ILa. &c. om. annær. F. nokær.

3) 32. &c. add. ey; male.

4) Q. &c. bewiisth noger man over met &c.

5) CLa. add. manne.

6) DFGHIKLMNOPR. &c. ofna.

7) DMNPR. &c. fingi.

8) E. hinum.

- 9) CDGHIKLMNP. &c. hin sæcti. OR. &c. hin secthede. F. thæn 'sæcte.
- 10) EFGOQS. &c. næfnd.
- 11) A. Rec. man. saec. XVI supra v. ær soripsit ther. CDEFGHIKLMNOPR. &c. om. ær sac gifs. S. &c. som schyldis. Q. &c. som ther fore skylles.
- 12) M. om. han.
- 13) HNPR. &c. sic. DK. 30. 48. waftha sar. ACEFGILMOQS. &c. wapa sar. Cfr. II. 65.
- 14) O. om. mæb.
- 15) QS. &c. tolff mentz eed.
- 16) D. ethe.
- 17) 84. om. ær han fore. La. om. ær fore hulsar. S. &c. som Bliiffuer giord offuen faar Beltett, eller neden faar vdj liffuet, eller vdj hoffueditt &c.
- 18) CDFGHIKLMNOPQR. &c. om. ællr.
- 19) Q. &c. owen bælthet eller næden faare indh vdy lyffuet eller vdy howedet &c.
- 20) DEFGHKLMNOPR. &c. sic, vel huli. C.

huldj scriptum, at d deletum. Al. holde. Cfr. nott. 17, 19 supra.

- 21) M. om. j.
- 22) H. om. j.
- 23) NPR. 24. *j*.
- 24) QS. &c. man kan see hiernen.
- DKLMNPR. &c. mugi vol moghe. G. mugha. C. mughu.
- 26) I. &c. sees.
- 27) Q. &c. værgæ han sigh ther fore met thwo tylther mentz eed. S. &c. skal hand verge siigh der faare med the Tylter eed, Kan han icke giöre sin lou &c.
- 28) 59.60. &c. Kandt handt icke fuldkomme denn loug.
- 29) I. gongæt. Q. &c. kommet syn log fram tha &c.
- 30) CFI. &c. om. han.
- 31) CDFGHIKLMNPR. &c. hinum vel hin.
- 32) H. sic. DK. 30. 48. waftha san. CEFGI LMNOPQRS. &c. watha sar. A. hwært sar.
- 33) S. &c. om. pre marc; male.
- 34) C. om. oc. 62.122. om. oc siæx marc. H. 98. om. oc — pre marc.
- 35) 84. om. oc ær.
- 36) ILa. om. hwal ær. QS. &c. foræ hwært aff tissæ saar ehwilket som (S. &c. aff dem) han yör.
- 37) 52.58. add. caput: Dreber mand anden, oc mill &c., quamvis idem caput, pariter ac alii codices, post cap. 91 inserunt.

fa⁴³) aldrigh⁴⁴) frip. oc konung taki⁴⁶) alt þæt⁴⁶) (⁴⁷han a utan (⁴⁶hans 26 iorp.⁴⁹) (⁵⁶pæn timæ⁵¹) konung ær innan lanz⁵²) scal hwær man hauæ frip. æn warþær man dræpin⁵³) þæn timæ⁵⁴) (⁵⁵ær konung ær inlændæs.⁵⁶) þa⁵⁷) (⁵⁸liggi wiþær hans⁵⁹) frip (⁶⁰ær drap oc fa⁶¹) aldrigh⁶²) atær.⁶³) (⁶⁴utæn han (⁶⁵lösær han⁶⁶) sum kunung wil oc (⁶⁷hins dræpnæ frændær⁶⁸) wiliæ⁶⁹)

90.

Særær⁷⁰) man annan⁷¹) man⁷²) mæþæn konung ær (⁷³innan lanz.⁷⁴) böte foræ sar sum logh æræ.⁷⁵) oc konungi fyritiughu marc (⁷⁶oc hinum⁷⁷) ær sar fic firitiughu marc (⁷⁸fore friþ brut.

90=11.61. Cfr. V. 3: 3.

- 38) CILa. om. man.
- 39) CD. &c. ofna. H. a. Q. &c. effor thet han haffuer synæ mantz bödker vihböt. S. &c. effer han haffuer sine mandböder vdgiiffuett, da ehr han som dett giör fred löß &c.
- 40) M. Böthe for fritlöss &c.; male.
- 41) FL. 13 \(\frac{1}{4}\). add. tha.
- 42) GILO. &c. ware. FL. 13.1. add. han.
- 43) FIM. fange.
- 44) ES. &c. add. sin.
- 45) S. &c. add. alle hans koffuit lod, det er.
- 46) I. om. pæt. FQ. &c. add. sum.
- 47) S. &c. hannem tiilhör, foruden &c.
- 48) H. hus oc iorth.
- 49) DFP. iortho.
- 50) CDEFGIKLMNOPQRS. ac recc. codd. fere ownes hic incipiunt novum caput, quod 97. ponit post cap. 91 inter Add. D. 4. et B. 5.
- 51) S. &c. stund. CDEG. add. ær. HKLMN OPQR. &c. add. thær.
- 52) DKM. &c. add. tha.
- 53) F. add. i.
- 54) 48. tiidh. S. &c. stund.
- 55) IMS. &c. om. ær. F. om. ær þa.
- 56) CHIMQ. &c. innan lanz. DGKLNOPR. &c. innan lande.
- 57) CDGHIKLMNPR. &c. om. pa.
- 58) DEFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. læggiæ. C. læggi. Q. &c. liggher thet vedh &c. 53. 59. &c. gieller dett paa hans &c. S. &c. schal han miste sin fred. 84. er Mandra-

- beren fredlöß. 54. schall hannd miste sin hals.
- 59) CDFHKLMNPR. &c. hins.
- 60) B. post lacunam (vide not. 38 pag. 68) hic iterum incipit.
- 61) ILa. fonge.
- 62) FI. &c. add. frith. QS. &c. add. syn fred.
- 63) F. om. atær. IQS. &c. igen.
- 64) BCDEFHIKLMNOPRS. &c. sic. A. for an (pro utan). GQ. &c. vdan swa som &c.
- 65) S. &c. kiöber den igenn som &c.
- 66) Ho. om. han. F. frith. DIKLNPR. &c. add. swa.
- 67) S. &c. den dödiis Frender Bede faar hannem.
- 68) A. Loco posterioris æ primum scriptum est r.
- 69) CFIM. om. wiliæ.
- 70) A. Kiærær primum scriptum est, at litt. K lineolis induxit scriba, i simul in s mutato. MN. &c. Sarer. F. Sætær man sar a nokær man &c. ILaQ. &c. Gör man annan (LaQ. &c. add. man) saar thær (Q. &c. men) konung &c. S. &c. Giör mand nogen saar den stund Kongen &c.
- 71) BC. &c. annær.
- 72) C. om. man.
- 73) DFIKLMNOPR. &c. i land. B. innæn lændæs. E. inlændes. C. j hæret bötæ &c.
- 74) G. land.
- 75) CKLOR. &c. ær.
- 76) ELaNR. &c. om. oc marc. S. &c. faar fred bröd, och den som saar fek XL mark.

Hændær¹) man²) mandrap³) böte (⁴en sal af sinu eghno aldræ⁵) först. oc siþan sancki han⁶) sammæn fæþrinis frændær sinæ.²) oc þe³) (⁰ætlæ horo¹⁰) marghe¹¹) þe æræ ær¹²) en sal sculu böte.¹³) oc¹⁴) hwat til hwærs¹⁶) (¹⁶þerræ lot¹²) cumbær¹⁶) at bötæ.¹⁰) broþær (²⁰böte mæst.²¹) oc broþær sun (²²halw minnæ. oc²³) swa²⁴) sum²⁶) byrþin gar²⁶) e.²²) fiarmer.²⁶) swa (²⁰warþæ bötær halw³⁰) minnæ.³¹) (³²e til örtogh³³) man³⁴) war-þær.³⁶) siþæn ma ey minnæ warþæ.³⁶) þaghær³¬) fæþrinis frændær hauæ

91 = 11. 45, 47. Cfr. 1. 84; Add. B. 5; D. 3.

77) I. &c. honum.

78) GQ. &c. om. fore frip brut.

1) DHKNOPR. &c. add. annaz.

2) F. hanum. QS. &c. add. at gore.

3) DK. &c. add. tha.

4) Q. &c. then förstæ parth eller sall &c. S. &c. denn förste part och sal aff sitt egett godz, och &c.

5) 10. &c. om. aldræ.

- 6) ILa. om. han.
- 7) 0. om. sina.

8) CQS. &c. om. *be*.

- 9) QS. &c. omerweye knor möget som (S. &c. om. som) knor there scall bödæ met hannum oc knor mangæ the ære (S. &c. add. som) en part eller een sall skulæ bödæ Broder &c.
- 10) FQS. &c. sic. ABCDEGHKLMNOPR. &c. om. horo. I. swa.
- 11) FGILMOR. &c. mange. I. add. sum.
- 12) DEGHIKLMNPR. &c. om. ær.

13) BC. &c. bötæ vel böta.

- 14) CFI. add. the ætlæ sin (FI. them) i mællin. L. 13‡. add. æthle sin j mellum. M. add. ætlæ sithen emellom. DK. &c. add. schulu æthla sin i mellin. GNPR. &c. add. skula the ætla siin j mellum. H. add. sculu the acta sin i mællin.
- 15) I. &c. kwar.
- 16) CF. om. perræ lot.
- 17) BDEGIKLNOPR. &c. om. lot.
- 18) P. add. til.
- 19) H. add. oc sculu the ætlæ at.
- 20) M. böther. Q. &c. om. böte mæst.
- 21) G. &c. marksölff. 48. add. I marck. QS.

&c. add. han scall bodæ een (69.76. f, i.e. $\frac{1}{2}$) march sylff met syn broder thet er een lödemære.

22) BC. &c. halfu vol haluu. 48. half marck, E saa &c. S. &c. schal böde mod hannem en half löde marck, och &c. 68. enn hallf marck sölf.

DK. &c. om. oc. DGHKLMNOPQR. &c. add. E.

24) S. &c. siiden.

25) S. &c. add. slechtenn och.

26) FM. gangeer.

- 27) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. om. e. O. add. frammer och.
- 28) G. frammeer. 32. &c. framermer. S. &c. ned att.
- 29) CDFGHIKLMNOP. &c. warther boton. R. 118. wordher bondhen; male. S. &c. schulle de och Böde minde, saa lenge tiil thet Bliiffuer en ortug thet ehr the huide, och siidenn &c.
- 30) CDFGHI. sic. KLMQ. &c. haluæ. NPR. &c. halff. AB. om. h. v., at in A. rec. man. supra lineam add. ee. haluo. EO. e.
- \$1) ĈDFGHIKLMNOPQR. &c. sic. ABE. add. oc; at in A. h.v. et sequens v. e lineola sunt inductae, endem ut videtur manu, quae mox supra addidit ee. kaluo.
- 32) ILa. alt. 110. om. e warpæ.

33) E. örtogs. G. 16. 17. örth.

34) IQ. &c. om. man. N. man ab ipso scriba mutatum in mun. LaR. 52. 58. 63. 82. 92. 96. 107. 127. mun, quae lectio sine dubio vera est, quamvis solum in reco. codd. invenitur. 59. 60. 118. merdt.

swa giort. Þa göræ möþrinis frændær samæ lund. ær broþær til. Þa bötæ han³8) halft³9) mæþ⁴0) möþrinis⁴¹) frændum.⁴²) swa (⁴³oc þæn frændæ ær⁴⁴) (⁴⁵bæggiæ wagha⁴⁶) (⁴7a kyni⁴8) wiþær hin⁴9) ær⁵0) man⁵¹) drap. (⁵²bötæ haluæ bötær hwær sum saghat ær. oc (⁵³half broþær (⁵⁴bötæ alt⁵⁵) þæn wagh⁵⁶) han ær wiþ cummin. (⁵7æn at ættæ bot⁵8) (⁵9scal man ey lengær⁶⁰) faræ æn man⁶¹) ær atær⁶²) böttær. ey scal⁶³) oc ættæ bot⁶⁴) kræniæ⁶⁵) fore þæt barn⁶⁰) siþæn warþær⁶७) föt ær man war⁶в) dræpin.⁶⁰)

35) 52. 58. 78. 97. 103. 123. 124. add. thet er II albi. 98. 113. 127. add. thet er tho huiide. 96. add. Thett ehr saa meyit Som II albi. FQ. &c. add. oc.

36) DIKLMNOPQR. &c. wara.

37) DHKLMNOPR. &c. Tha. CF. Sithan. ILa.
Than tith. QS. &c. Strax effter at.

38) E. the.

39) DER. &c. half. S. &c. helten.

40) HDKOPS. &c. add. fathrinis frandum. oc halft (D. half; S. &c. helten) math.

41) R. 52. &c. fadkernis.

42) FCIKLMORS. &c. frændær. N. &c. add. och halft meth fædhernes frendhom.

43) S. &c. skal och den frende giöre som er hans Slechting paa Bode siider som manden drepte.

44) CDHIKLMNPR. &c. om. ær.

45) CDFHKLMNPR. &c. batha. Q. &c. po bodhæ sidher er aff slægth vedh &c.

46) C. watha; male. ILa. Cc. wæghnæ. NPR.

47) ILa. hörær til hin &c.

48) C. kyn. F. byrth.

49) C. han.

50) M. add. ther.

51) CDFGHKLNPQR. &c. mannæn.

52) B. böt. R. om. bötæ — saghat ær. CD FGHIKLMNOPQS. &c. om. bötæ — oc.

53) FGHILMNOPORS. &c. sic (cfr. nott. 54, 55 sequentes). BE. om. half bropær bötæ. A. om. half bropær bötæ alt. CDK. halft böte brothær. alt; male.

54) S. &c. böder paa den siide som han hörer tiil. Der skal ingen Bediis tiil om kielp tiil Bod aff sine frenderne, lenger end den döde er igenn Bödt. Der skal ingen kreffue hielp tiil Böder aff dett Barnn &c.

55) R. al thet.

56) G. add. ær. R. 16. &c. add. ther.

57) Q. 28. 29. 50. 53. 67. 92. 100. 104. 105. 126. om. quae in hoc capite sequentur.

58) 59-63. 82. &c. offuerboodt. 62. 82. &c. add. eller bekaastnings boed. 63. 109. add. oc bekostnengs bodt. 114. add. thet Er offuerboed Eller bekostnings boed.

59) C. sculu mæn.

60) C. add. at.

61) DKNOPR. &c. mannen.

62) O. &c. gen. I. &c. i gen.

63) L. 13 ½. add. man.

64) 59. 60. Cc. offuerboodt. 62. 89. Cc. offuerböder. 114. add. Eller offuer böder.

65) ILa. &c. crefiæs. G. &c. om. h. v.

66) FS. &c. add. sum.

67) C. mar. S. &c. Bleff.

68) DGHIKLMNOPR. &c. en. EFLa. warther. 69) G. 16. 17. 32. 33. 42. heic inserant caput: Dræpir man annar man böde alt aff sinu eykno &c., quod in Add. B. 5. legitur. N. 23. In schedulis membranaceis heic adsutis ab ipsis scribis additum est caput: Dræper man annæn man ok vil kan sidhen leggiæ hanom vgildher &c., quod exhibet Add. D. 4. 24. habet idem caput pari modo manu paullo rec. insertum. Q. 28. 29. 50. 53. 58. 63. 67. 82. 96. 100. 104. 105. 107-109. 111. 114. 117. 126. 129. idem caput textui inserunt. R. 59-61. 84. 92-94. 118. idem capiti 91 adnectunt. S. 54. 62. 68-81. 90. 97. 98. 101–103. 106. 110. 112. 113. 121–1**24**. u– trumque Add. D. 4. et B. 5. in duobas capi→ tibus heic insertis habent. 83.89. ambo additamenta, et 52.127. Add. D. 4. ac partem Add. B. 5. uno capite conjuncta habent.

Mistær man næsæ²) sina.³) þa taki⁴) han⁵) (6fullæ man bötær.²) (8swa oc fore tungu (°swa oc fore bæthe¹°) öghon. oc fore babæ hændær oc fore babe fötær. (11Mistær man12) et13) öghæ ællær enæ hand. ællr en14) fot. ba¹⁵) taki han¹⁶) (¹⁷haluæ mannæ bötær¹⁸) (¹⁹Mistær man (²⁰anbuþæ sinnæ²¹) j brokom (²²sinum niþri.²³) taki²⁴) (²⁵fullæ manbötær.²⁶) (²⁷mistær han²⁸) ens²⁹) þeræ þa³⁰) taki³¹) (³²haluæ man bötær.³³) æn þo ær

92=11.65.

- 1) 126. Folium deperditum est, qua re, una 22) CDFGHKLMNOPR. &c. om. sinum. IQ. cum parte Add. D. 4. (vide not. 69 praecedentem), hec caput quaeque in textu se- 23) DKLO. &c. add. tha. quuntur perierunt, usque ad verba staa 24) 0. foræ. bundne i bond &c., cap. 101.
- 2) BC. &c. næso.
- 3) CFGHIKLOP. &c. sic. D. sinna. A. sinu. BE. sinni. M. sine. NQRS. &c. sin.
- 4) ECIQ. &c. taker.
- 5) B. &c. om. han. O. add. foræ.
- 6) 16. 17. 32. &c. full man both.
- 7) NOORS. &c. mans böthær. P. mans böth.
- 8) DK. 30. om. swa tungu.
- 9) NPR. &c. om. swa oc fore. O. oc bode &c.
- 10) CG. &c. bathæ.
- 11) 109. om. Mistær haluæ mannæ bötær. 53. och for lönlig ting, och for baade Rediestennene men for en hondtt, en fodtt, ett öye: och en Rediesten, Böder mand halle mandz bödder fforre.
- 12) G. &c. han.
- 13) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. oc.
- 14) CDGHIKLNPR. &c. annar.
- 15) C. swa.
- 16) O. add. fore.
- 17) 16. &c. halff man bodh. Q. &c. halff mantz bodk.
- 18) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. manbötær. S. &c. mands Böder.
- 19) 48. om. Mister manbötær.
- 20) G. 16. ambuth sina. IKLNOPQRS. &c. sit anbuth. F. &c. sin anbuth. 84. &c. sin lönligh lem. 52. &c. synn pith. 92. sin Lönnlig ting. 67. &c. ambotz kugen y &c. 29) G. &c. een. 1. annæt.
- 21) Q. &c. add. kwgen. 100. add. dett er 30) M. om. pa. kuggen. S. &c. add. dett er sin lönliige 31) DEFHKLMNOPR. &c. add. han. lem. 109. add. thet Er sin londoms lem. 32) 16.32. &c. halff manboth vel mans bodh.

- &c. om. sinum nipri.

- 25) 16. &c. ful man bodh. 32. &c. ful mans bodh.
- 26) NOPQRS. &c. mans bother.
- 27) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. sic (cfr. nott. 28-33 sequentes). A. om. mistær — man bötær. Q. &c. myster man en aff synæ rodyæ steenæ tagæ ther foræ halff mantz bodh mæden then förstæ (100. störste) gaar fore fullæ mantz böder om man mysther then. S. &c. mister mand sin lönliige sten den venstre, faar den tagis halffue mands Böder, mister mand den högre faar den tagis fuld mands Böder. 114. Mister mand Een Aff sine Reddestene, tage therfore hallff mands Boed; Menn ther Er doy En Aff Reddestene (som Er then förste och störste) som gaar till fulld Mandsboed, Om Noger Mand Mister then. End worde baade reddestene Affskorne, tha skall therfore och bödis fullde Mandeböder. 84. for den Ene Steenn halffue mandz böder och for baade Stene helth. 52. &c. mister mand en aff syne Redie stene, tha tage ther for hallf mands bood. 59. &c. Möster mandt enn aff sine lönlige steene, da tage handt halffue (60. &c. sic; 59. haffue) mandz böder. Huilcke aff disse lemmer mandt möster, deelis derfore, som for andre mandz böder.
- 28) GH. &c. man.

27 qc^{3 4}) et^{3 5}) af þem. ær til (^{3 6}fullæ mannæ bötær^{3 7}) gar um han^{3 6}) mistær³⁹) þæs.⁴⁰)

93.

Uarbær (*¹annær lim lytær (*²af*³) manni. swa at han ma**) (*⁵ækki (46af nyttæ. böte hin47) ær lyte wete48) halw49) minnæ (50þær fore æn (51 af ware mæp allu.

94.52)

Fore ena hand scal man⁶³) böte⁶) (⁵⁵halua man bötær.⁶⁶) oc fore þumul finger⁵⁷) (⁵⁸halw minnæ. oc fore (⁵⁹þæn fingær⁶⁰) þær⁶¹) ær⁶²) næst halw63) minnæ. æn fore (64-bumul fingær oc sibæn fore65) andræ fingræ hwat meræ66) warþær sar ællær lytæ tha (67bötæs e bæt ær68) mer warþær.69)

93 = 11.65.

33) NOPR. &c. mans böther.

34) CFKLO. &c. om. oc.

35) NPR. &c. add. reddi.

36) DHNPR. &c. fuldra. 16.32. &c. full manboth vel mans bodh.

37) CGO. man bötær. M. man bothe. BDEF HIKLNPR. &c. botæ vel bötær, om. mannæ.

38) FGIMO. &c. man. CDEHKLNPR. &c. annar man.

39) H. misti. I. add. annan.

40) FGO. &c. that. I. than. B. add. pat ar en pint. O. add. irthet.

41) F. nokær. M. mandz. Q. &c. anners mantz. S. &c. nogen mands. H. man limlyter.

42) BCDEFKLNPR. &c. a. I. om. af manni.

43) M. add. andrum.

44) E. mughi. QS. &c. kan.

45) CFI. ej. H. encti. Q. &c. encthet gaffn 62) O. om. er. haffuæ aff kanum bödæ kyn thet giordæ halffuæ &c. S. &c. inted gaffn giöre med den lem, da skal han dett giorde Bode saa megit som hannem Burde att Böde, om samme lem vor Bort aldelis.

46) F. nytæ af hanum böte thæn ær lytte haluo &c. 59.60. bruge dennom, da böde &c.

47) I. han.

94== 11.65.

48) I. giortha.

49) BC. &c. halfu vel hahnu.

50) GQ. &c. om. par fore.
51) Q. &c. thet vore bortta met alle.

52) 81. om. hoc caput. GQ. &c. connectunt hoc caput cum proxime antecedente.

53) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. om. man.

54) BC. &c. bötæ vel böta.

55) QS. &c. halff mantz bodh.

56) NOPR. &c. mans bother.

57) B. pumæl fingær. H. thumulfingra.

58) BC. &c. halfu vel haluu. 48. flardparten aff manne böter, och &c.

59) S. &c. pege finger halffue &c. 106. Slickepott hallpartt saa mogett. som for &c.

60) G. &c. om. fingær. D. add. ex. F. add. sum.

61) R. om. *bær*.

63) BC. &c. halfu vel haluv.

64) L. than melfingher. 134. then mellemfinger. Male.

65) B. om. fore. CEFGHIMS. &c. add. the.

Q. &c. add. alle the.

66) C. om. meræ.

67) S. &c. skal mand der fore Böde effter som lydet eller skaden er stor till. Saa &c.

68) CI. om. ær.

(⁷⁰swa ær oc um⁷¹) (⁷²öræ manz oc⁷³) tær manz oc allæ þe limmær⁷⁴) man⁷⁶) ma⁷⁶) hyliæ mæþ hare sinu. ællr mæþ clæþum sinum.⁷⁷) þa scal e⁷⁸) bötæ⁷⁹) hwat⁸⁰) meræ⁸¹) warþær sar ællær⁸²) lyte. lyte scal (⁸³man böte⁸⁴) æftær (⁸⁵goþræ manna a syn. swa sum þe (⁸⁶mætæ bötær til.⁸⁷)

95.

Fore hulsar¹) scal²) bötæ³) (*siæx marc swa goþæ sum (*twa marc sylfs.⁶) ællær (*twigiæ tyltær eþ.⁸) fore waþwæ sar⁹) scal bötæ¹⁰) (*¹¹þre marc (¹²swa goþæ sum enæ¹³) marc sylfs.¹⁴) (¹⁵ællær (¹⁶tyltær eþ. fore stangæ hog ællær¹²) (¹⁶bardaghæ¹9) (²⁰siæx marc²¹) swa goþæ sum twa marc sylfs²²) (²³ællær (²⁴twigiæ tyltær eþ. (²⁶at ulytum manni.²⁶) hwat skene²²)

95==11.65.

69) H. ær.

70) CDFIKLMNOPRS. et maxima pars recc. codicum hic incipiunt novum caput.

71) IK. &c. om. um.

- 72) F. manzs öræ mistes. oc &c.
- 73) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. add. um.
- 74) BC. &c. limmir. DFG. add. &s. HKLN PQR. &c. add. ther.
- 75) FL. 13½. han. QS. &c. add. ey vel icke; male.

76) QS. &c. kan.

- 77) BDEKLMNOPR. &c. om. sinum.
- 78) FIS. &c. om. e. F. add. han. S. &c. add. mand.

79) IQ. &c. bötæs.

- 80) CDFGHIKLMNOPQR. &c. add. sum.
- 81) H. om. meræ.
- 82) BC. &c. sic. A. ær.
- 83) CDFGIKLNOPR. &c., om. man. QS. &c. bödes efter &c.

84) CD. &c. böta.

- 85) CF. &c. gotha. S. &c. dannemends.
- 86) BEM. mælæ. I. sighæ. Q. &c. vnrdæ. S. &c. sette. 53. nurdere. 38. mwe böde til; male.

87) M. &c. om. til. S. &c. add. och faar saar ephter som louvenn vduißer.

- 1) S. &c. add. och sting.
- 2) QRS. &c. add. man.
- 3) L bötæs.
- 4) 53. the lödemarch, eller &c.
- 5) DK. &c. om. twa gopæ sum.

- 6) BC. &c. silfs, et sic infra. 58.52.106.127. add. thet er tuo Löde marc.
- 7) H. twænne. I. om. h. v. F. tua tylter fore. Fore &c. 31. om. twigiæ — ællær.
- S. &c. add. men faar skadenn skal mand Böde mod den som skaden fek, och som den ehr tiil.
- 9) L. sic. ACEFGHIMNOPORS. &c. waper sar. B. uapa, om. sar. Cfr. II. 65.

10) INOPR. &c. botæs.

- 11) S. &c. om. pre sum. 53. en Löde-march, det er II f (i. e. 2½) mark V skellinge, eller &c.
- 12) NPR. &c. om. swa tyltær ep.
- 13) CF. &c. en.
- 14) S. &c. add. dett er en löde mark.
- 15) 38. om. $\alpha/|\alpha r sylfs$.
- 16) QS. &c. tolff mentz eed.
- 17) FS. &c. add. fore.
- 18) S. &c. Staffuer hug, eller andre törre hug skal Bödis sex &c.
- 19) 53. b/aa slaug. C. add. böte. FM. add. scal bötæ. Q. &c. add. scall bödes.
- 20) 53. tho Löde marck eller &c.
- 21) BC. &c. sic. A. mar.
- 22) 52. 58. 106. 127. add. thett er tuo Löde marc.
- 23) 92. om. quae in hoc capite sequentur.
- 24) H. &c. tnænne. F. tua tylter fore. At &c. QS. &c. tolff mentz eed.
- 25) I. e hwat köns hug man fongær oc war-

sum han far. ba²⁸) bötæs²⁹) ey mer fore³⁰) æn fæm³¹) (³²marc (³³sylfs.³⁴) (35fæm sar (36bötæs manne. oc ey fleræ37) (38bo at han far39) fæmtæn.40) (4¹warbse oc flere holsar aldrigh⁴²) bötses mer at⁴³) manni ulytum. sen fæm (44 marc silfs.45)

96.

Uarbær man dræpin. oc (*6ægho (*7mæn alt*8) (*9æm nær50) (51kynni wi bxr^{52}) hin 53) dræpnæ. 54) oc 55) hin ær drap. (56 bötæ mæh hin 57) ær drap. oc taki (58mæb annar wagh59) swa mikit sum þe böte.60) (61ællr62) þe iafnæ⁶³) swa sin⁶⁴) j mællin. at þen⁶⁵) sal⁶⁶) (⁶⁷læggiæs niþær⁶⁸) ær⁶⁹) þe

96 = 11.45,48.

faar och vorder ey lytther, ther fore bödes ey mere æn &c. S. &c. E huor mange saar eller hug nogen faar, och vorder icke lytter der aff, der Bödis icke &c.

26) 0. mannum.

- 27) BE. &c. skenæ. FD. &c. skeno. C. seno; 48) I. om. alt. male. 59. &c. skade.
- 28) CDFGHKLMNOPR. &c. om. pa.
- 29) BCDEFGHKMNOPR. &c. sic. AL. 13 \(\frac{1}{2}\). bötæ. Cfr. not. 25 supra.
- 30) CDFHKLMNOPR. &c. om. fore.
- 31) 69. &c. en.
- 32) C. om. marc. 53. lödemarch (pro marc sylfs).
- 33) Q. &c. om. sylfs silfs.
- 34) 52. 58. 106. 127. add. thet er fem lode 52) C. marthær.
- 35) 63.82.89.96.112.117. om. fæm fleræ. G. &c. om. fam — silfs. S. &c. Thij finge nogen femten saar da skal der icke Bödiis vdenn fem aff dem.
- 36) I. scal bötæs a mannæ.
- 37) FNOPR. &c. *mer*.
- 38) I. an thot han &c.
- 39) F. om. far.
- 40) DKLNOPR. &c. add. saz.
- 41) EIMO. &c. warthæn. S. &c. om. warpæ – silfs.
- 42) I. add. skal.
- 43) I. om. at.
- 44) I. saar (pro marc silfs).

- thær han vlyttær æi skal meræ bötæs æn 45) 111.117.129.add.ditt er fem löde marck.
- &c. Q.&c. hwat saar eller hugg som man 46) 32.&c. æræ. Q.&c. hörer mæn alt ligæ nær till slægten veder &c. S. &c. höre de hannem alligener tiil y Slecten som manden drebte och den som Bleff dreben, da *Böde* &c.
 - 47) F. alle æm nær kyn &c.

 - 49) BCDEGHIKL. &c. sic. AMO. um nær. N. 23. æmneræ, quoque legi potest ænmeræ. P. an mare. R. amnare. 16. &c. lighe nær. Cfr. nott. 46, 47 supra.
 - 50) NOPR. &c. add. j.
 - 51) B. kunni, at u deletum. CG. &c. kyni. 32. &c. vedhor slecten vedhor hin thor drap, och then som dræpinær Tha taghe the anner vægn &c.

 - 53) FI. *tkæn.*
 - 54) CI. dötha.
 - 55) E. add. wither.
 - 56) Q. &c. tha tage the anner væghon &c.
 - 57) CGHS. &c. thæn. DFIKLMNÖPR. &c. thæm.
 - 58) CDFGHIKLMNOPR. &c. atar vel atær. S. &c. de saa megitt igienn aff Bodenn paa den ene siide som de vdlagde paa den anden siide, eller &c.
 - 59) NR. &c. vey. H. wagn (i.e. wagen).
 - 60) CD. &c. bötæ vel böta. B. Hanc v. omissam ipse, ut videtur, supra lineam add. scriba.
 - 61) 31. om. ællr bölæ.
 - 62) R. add. som.

sculu bötæ. (70ægho þe⁷¹) nærmær⁷²) wiþær⁷³) þæn⁷⁴) dræpnæ.⁷⁶) þa sculu be ey^{76}) $bote^{77}$) mab ben⁷⁸) ær drap.⁷⁹) (80 æftir (81 botær fæstæ. (82 ba scal hin⁵³) ær drap rymæ⁵⁴) wægh oc kirkiu (⁸⁵oc alla samfyndær.⁸⁶) e⁸⁷) 28 til⁸⁸) böt warþær oc trygd⁸⁹) warþær⁹⁰) takin.

97.1)

Fore stens hog oc bens hog oc næuæ hog.2) oc (3hargrip oc iorþæ scuf.4) (*scal*) bötæ*) bre marc. swa gobæ sum en*) marc silfs*) ællær¹*) (¹¹tyltær eb. (12 warbær annær 13) man haldin swa at 14) han 15) mughu 16) ey mis-

97 = 11.66.

- 64) NOPQRS. &c. sik. FI. them.
- 65) BE. peræ.
- 66) QS. &c. add. eller part.
- 67) BD. &c. læggis. CFI. lægs. S. &c. skal aldeliis offuergiiffuis paa Bode siider, höre
- 68) N. om. nipær.
- 69) I. om. ær. R. tha.
- 70) IQS. &c. Höræ the nærmer til thæn &c.
- 71) C. om. pe. BE. add. æn.
- 72) CNOR. &c. næmer.
- 73) G. &c. om. wibær.
- 74) BE. hin.
- 75) CQ. &c. dötha.
- 76) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic, vel icke. A. 32. om. ey.
- 77) BC. &c. bötæ vel böta.
- 78) DHINOPR. &c. thæm.
- 79) O. add. En.
- 80) L. 13 1. 31. om. æftir drap. 38. faste schal then ther drap och ryme wt aff kirkene &c.; male.
- 81) BCDEFGHIKMOPR. &c. sic. A. om. 68tær, at rec. man. supra lineam add. bötir. N. Voc. bödher omissam in marg. add. rec. man. QS. &c. at boden er vthlowen (8. &c. add. da) scall &c. Cfr. not. 80 praccedentem.
- 82) CDEGHIKMNPR. &c. om. þa. F. thæn 13) HS. &c. om. annær. FI. &c. nokær. man sum drap scal rymæ &c.
- 83) HS. &c. then.

- 63) I. likæt. S. &c. add. eller schiffte dett. 84) DGHKLNOPQRS. &c. add. bæthe vel bathe.
 - 85) S. &c. gilde och gestebud, och andre saadanne stycke tiil saa lenge att Bodenn ehr vdkommen och trygtt ehr suorenn eller ta-
 - 86) CEGQ. &c. samfund. DHIKLMNOPR. &c. samfundæz.
 - 87) I. alt.
 - 88) O. add. thes.
 - 89) C. trygh. R. trögh. N. om. h. v.
 - 90) CDFĞHIKLMNPQR. &c. ær.
 - 1) 54. Hoc caput omissum est at ab ipso scriba posterius additum in fine libri quinti, i.e. post caput in textu 118.
 - 2) R. 23. 24. næse hugh; male.
 - 3) S. &c. haardrag. I. for hardræt oc iorthæskut.
 - 4) S. &c. Jordskud. Q. &c. iordskwgh.
 - 5) DK. &c. om. scal bötæ.
 - 6) M. add. man.
 - 7) IQS. &c. bötæs.
 - 8) BE. enæ.
 - 9) E. silf. 53. add. det er IIf (i. e. $2\frac{1}{4}$) march V skellinge. QS. &c. add. thet er een lödemarc.
 - 10) G. &c. add. dyli meth.
 - 11) QS. &c. tollf mentz edh.
 - 12) GQ. &c. om. ea, quae in hoc capite seguuntur.

 - 14) R. 23. 24. om. at.
 - 15) CDEFHIKLMNOPRS. &c. sic. B. Voc. han

göræ¹⁷) andrum manni.¹⁸) oc kiærær¹⁹) hin²⁰) ær (²¹fore warþ²²) bötæ hanum bre marc. ællær (23 stande fore mæß tyltær ebe.

98. Si arbor succisa quempiam occiderit similiter quid iuris sit siquis inputeum communem lapsus fuerit.

Höggiæ²⁴) mæn træ²⁵) sammæn oc faldær²⁶) ofna²⁷) (²⁸annan þerræ swa at han dör²⁹) af. þa bötæ þe³⁰) ær³¹) mæð hanum³²) hioggo³³) frændum hans bre marc.34) (35Dör man j brunnæ36) annærs manz. (37bæn ær han a ensamæn þa böte þæn³8) ær brunnæn³9) attæ.40) oc grauæ lot41) frændum hins döbæ bre marc. (42Druknær man j almænnings43) brunni. bæn44) ær⁴⁵) alli grannæ ægho. þo at en⁴⁶) groue⁴⁷) þa (⁴⁸bötæs ey hin⁴⁹) döbæ atær. 50)

98 = 11.53.54.

omissam supra lineam add. scriba. A. om. han, at h. v. supra lineam add. rec. man.

16) B. muhi. DEHMP. mugi. CFIKLNORS. &c. ma. 107. 108. kand.

17) S. &c. skade giöre.

18) P. mannum.

19) H. kære.

20) FS. &c. thæn.

- 21) M. sar vorther böthe &c. S. &c. holden Bleff.
- 22) CF. war. DKL. &c. add. tha.
- 23) C. tyltær eth, om. stande fore mæþ. DFHIKLMNOPR. &c. dyli mæth tyltar eth. S. &c. giiffue lou der faare med tolff mends eedtt.
- 24) B. hoggiæ. G. Huggiæ. CDF. &c. Hogga vel *Hvggæ*.

25) H. add. i scoge.

26) F. add. træ. QS. &c. add. thet.

27) QS. &c. po.

28) BCDEGHKLMNOPR. &c. annar. Q. &c. en. F. nokær. S. &c. nogen aff dem.

29) IQS. &c. add. ther.

- 30) F. hini.
- 31) CRGHILMNOPR. &c. om. er. S. &c. add. 48) 83. böde de alle den döde igien. leffue och.
- 32) C. om. hanum.

33) DEP. höggo. H. huggo. LMNOQRS. &c. kuggæ.

34) 52. 106. 127. add. skonske.

35) BCOQS. et maxima pars recc. codicum hic incipiunt novum caput. S. &c. Druckner eller dör. 92. om. Dör - pre marc.

36) BC. &c. brunni. DI. &c. brun.

- 37) DH. thæm. I. om. h. v. S. &c. y den Brënd som en mand tiil hör, da &c. Q. &c. tha scall then man som brönden thilhörer bödæ then dödes frænder III marc.
- 38) BH. &c. han. FG. &c. hin.
- 39) BE. brunnin. CD. &c. brun.
- 40) I. &c. eyhær. S. &c. tiilhör.

41) CD. &c. löt.

- 42) OQS. et maxima pars rece. codicum hic incipiunt novum caput. CDFGHIKLMNPOR. &c. Dör.
- 43) S. &c. almindeling.
- 44) DHNPR. &c. them.
- 45) CDEHIKLNP. &c. om. ær.
- 46) DHKLMNOPR. &c. add. man. QS. &c. add. aff them.
 47) QS. &c. add. samme brönd.

- 49) FQS. &c. thæn.
- 50) SQ. Co. igenn.

99.51)

Dör⁵²) man j lergrauum⁵³) (⁵⁴ællær⁵⁵) ræfgrawm⁵⁶) bötæ oc⁵⁷) hin þre marc. ær⁵⁸) graue lot. ⁶⁹) æn þo sighær konung ⁶⁹) at fore þæskyns ⁶¹) (⁶²mal ællær grauæ scal man ey⁶³) böte.⁶⁴)

100.

 \mathbf{F} 'ore allæn handlösæn 65) waþæ. scal man æll 66) bötæ 67) þre marc ællæ 68) (69 sæliæ tyltær eb.70) babæ71) fore horn (72 oc fore73) hof oc fore74) hunzs tan. (750c76) allæn77) handlösæn wabæ. oc78) fore (79bæs kyns waba scal ey bötæ⁸⁰) konungs ræt. oc ey archebiscops.⁸¹) (⁸²utan hinum⁸³) (⁸⁴scal bötæ⁸⁵) ær⁸⁶) scathæn⁸⁷) fik.

100 = 11.56.

51) CDEFGHIKLMNPQRS. et maxima pars recc. codicum connectunt hoc caput cum proxime antecedente. Cfr. nott. 35, 42 pag. 90.

52) S. &c. add. eller druckner.

53) KMQS. &c. leergraf.

54) GQ. &c. om. ællær ræfgrawm.

55) CFKLOR. &c. add. i.

- 56) BCHIR. &c. ræfægrafum. KLM. &c. ræuæ graff. S. &c. reff graff. 84. Reffue kule. 574) HQS. &c. om. oc.
- 58) E. om. ær.
- 59) CF. &c. löt.
- 60) F. add. sua.
- 61) I. thylikæ. 32. &c. telighe. QS. &c. so-
- 62) Voc. mal errato esse scriptum pro grauæ, indicatur, more olim consueto, additis verbis ællær grauæ. CDFGHIKLMNOPQ RS. &c. om. mal ællær.
- 63) BE. ækki.
- 64) BC. &c. bötæ vel böta. CDGHILNR. &c. add. fore. M. add. koningh fore. O. add. Ther fore kywer logh bogh oc koningh.
- 65) L. 13 1. handa lösan.
- 66) FGNOPQRS. &c. om. ællr.
- 67) G. &c. add. fore.
- 68) N. om. ællær.
- 69) F. giuæ. I. gangæ. Q. &c. værgæ sig 84) O. schulle. F. om. scal bötæ. ther fore met thre mentz eed. S. &c. giffue lou der fore med tolff mends eed, dett 86) E. om. er. er, att mand skal Böde for Sting aff horn, 87) CD. &c. scatha.

- faar Slag aff heste hoff, och faar hunde Bid, och faar alle Baadane gerninger och wode, skal mand Böde icke mod kongen icke heller mod ErchiBispenn, vden alleniste schal Bödiis emod den skaden feck desse forneffnde tre marck.
- 70) DGKL. &c. add. fore. 69-81. add. Menn dog siiger thend lougbog som laa wdij sancti Lauritz kircke ath mand motte werge seg med tre menndtz eed (cfr. not. 69 praecedentem).
- 71) NOPR. &c. om. *baþæ*.
- 72) I. om. oc fore.
- 73) CDEFGHKLMNOPQR. &c. om. fore.
- 74) CDHIK. &c. om. *fore*.
- 75) F. &c. om. oc wapæ.
- 76) QR. &c. add. fore.
- 77) BCDEHIKLMNOPR. &c. add. annæn vel
- 78) CDFGHIKLMNOPR. &c. en.
- 79) 32. &c. telligh. Q. &c. sodan. I. thylikæn wathæ.
- 80) INOPR. &c. bötæs.
- 81) CF. biscops. F. add. ræt.
- 82) I. num han skal hauæ bötær skathæn fik.
- 83) BG. &c. hanum.
- 85) NPR. &c. böthes.

Föþær¹) man (²wild diur ællær (³wildæ fughlæ.⁴) (⁵hwærs kyns sum€) þe serse. warbe⁷) bem oc (*berræ giærningum⁹) æn far man¹⁰) (¹¹sar af þem¹²) bötæ hin¹³) ær¹⁴) (¹⁵þem a swa¹⁶) saræ bot¹⁷) sum han¹⁸) (¹⁹giorþæ 29 bat^{20}) sizeluzer. Drzepze be man. (21bötze oc22) ban^{23}) zer bzem a (24fullze manhötær.²⁵) (²⁶swa sum han hafþi sialuær dræpit man. warþæ þe²⁷) lös oc (28dræpær beem29) annar30) man.31) bötæ ey (32foræ bem33) hældær34) æn fore³⁵) (³⁶wild diur. (³⁷warþæ þe³⁸) (³⁹j bandum⁴⁰) dræpin. þa bötæ hin⁴¹) ær⁴²) þem⁴³) drap⁴⁴) þokkæ bötær⁴⁵) oc ey meræ.⁴⁶)

101 == II. 55.

1) S. &c. Opföder.

2) GHIKMNOPR. &c. wildiwr.

3) I. wilfughlæ.

4) B. fuhla, primum scriptum est fulhla.

- 5) BE. huærkyns. C. hwærnkyns. KL. &c. huatskyns. INOPR. &c. hwat kyns. Q. &c. hwordanæ. F. tha scal han warthæ &c. S. &c. ehuordanne de helst ere, som ere aff grum nature, da skal man vocte dem, att de icke giöre nogen mand skade, faar &c.
- 6) C. om. sum. DEG. a. HIKLMNOPR. &c. thær.

7) QR. &c. vacthæ. I. biware.

- 8) Q. &c. sware for thet som the göre Æn &c.
- 9) BCDEMNOP. &c. sic. AFGHKLR. &c. giærningæ vel gerninger. I. gærning. Cfr. nott. 5, 8 supra.

10) B. Voc. man omissam ipse, ut videtur, supra lineam add. scriba.

- 11) S. &c. skade aff dem, da skal den som dem opföder, och de tiilhöre, Böde for den skade, som &c.
- 12) F. add. tha.
- 13) I. han. Q. &c. then.
- 14) I. om. ær.
- 15) Q. &c. the tilhöre som &c.
- 16) R. *faa*; male.
- 17) C. sar bot. I. saræ bötær. F. om. h. v. CDGHIKLMNOPR. &c. add. fore thæm.
- 18) I. om. han.
- 19) K. 30. gior. HI. 38. giorthet sæluær.
- 20) CDNOPR. &c. om. pæt.

21) S. &c. da skal han som diurene tiilhörde Böde derfore fulde &c. Q. &c. thaa scall han som the tilhöre full mannæ boder bodæ som &c.

22) C. om. oc.

23) BCDEIKLMNOPR. &c. hin. H. han.

24) 16. &c. full mandz bodh.

- 25) HGKLNOPRS. &c. manz böter.
- 26) FH. om. swa man.

27) GN. om. pe.

och suare till huad skade de giöre. Men 28) A. dræpæ pe, ni fallor, primum scriptum fuit, at, pe deleto, r voci dræpæ et peem supra lineam add. rec., ut videtur, manus. 29) NPR. &c. add. en.

30) FGIOQS. &c. nokær. I. add. vkændær.

31) L. 13 . add. tha.

- 32) I. ther fore. F. mer fore them an han drape wild dyur. 48. meer en han drapp andre wilde dyur.
- 33) CDGHKMNPŘ. &c. om. pem.

34) QS. &c. meer.

35) G. drope. BCDEHKLNPR. &c. han drape. Q. &c. han dræbtæ. M. hand drepper aneth. I. han drapæ annæn. 00S. &c. add. andre.

36) GHIKMQR. &c. wildiwr.

37) Q. &c. Men dræper noger man them nar at the standa bwndna i baandk eller i lænckæ tha scall man ey mere bödæ fore them vden rættæ thyckæ böder hwat godæ men sige at samme dynr vor vært som drabs. S. &c. men dreber nogen mand dem den stund de staa Bundne y lencke, eller Bond, da skal den icke mere for

 \mathbf{F} öbær *) man (* 8biorn ællr ulf ællær (* 9annær * 9) diur ællær fughlæ. þe ær⁵¹) af grymmæ⁵²) naturæ æræ.⁶³) oc dræpæ þe⁵⁴) man. bötæ han⁵⁵) ær⁵⁶) bem a⁵⁷) ni⁵⁸) marc. (⁵⁹særæ be man bötæ bre marc. Föbær man be $diur^{60}$) ar^{61}) af^{62}) $bliba^{63}$) naturæ æræ. swa^{64}) sum^{65}) hiort (66 ællær $h\ddot{o}k^{67}$) oc dræpæ þe man.⁶⁸) bötæ⁶⁹) (⁷⁰hin ær⁷¹) þæm a⁷²) þre marc.⁷³) (74 særæ be man⁷⁵) bötæ oc⁷⁶) bre marc.⁷⁷)

102=11.55.

dem Böde vden huad gode mend töcke och siige att same diur vore werd som drebt Bleff.

38) K. &c. om. pe.

39) R. 23. 24. om. j. 126. post lacunam (vide not. 1 pag. 85) hic iterum incipit.

40) CLNP. &c. handum; male. 32. &c. bondens haffte.

41) I. thæn.

42) O. om. ær.

43) BCDEFGIKLMNPR. &c. om. pem.

44) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. om. drap, at h.v. supra lineam add. rec. man. Cfr. not. 37 pag. 92.

45) 16. &c. thocke both. K. 30. thölkæ böther; male. BDEFGHIKLMNPR. &c. add. fore pem. 84. effther gode mendz tycke.

46) C. add. fore thæm.

47) 1. Föthæ. S. &c. Opföder.

48) NOPRS. &c. biörnæ eller vlffua. 49) BDEH. annur. C. fughla. ællær the diur af grimmj &c. F. the fughlæ. ær grimmæ

natyr æræ.

50) DIKLNOPR. &c. add. the. 51) GHILMNOPR. &c. om. ær.

52) B. grimmi. E. grimmæ. DH. grim. GM OP. &c. grym vel gröm. I. grummæ. NQRS. &c. grum.

eller örne, falcke eller höge.

54) P. om. pe.

BCDEGKLMNPR. &c. hin. 55) O. om. han. FIS. &c. than.

56) I. om. ær.

57) S. &c. tillhöre.

58) 30. 48. III vel tree. 52. 58. 127. add. skonske.

59) M. &c. Sare. F. Sætiæ the sar a man &c. I. Göræ the man saar. bötæ fore thre &c. 98. om. *særæ — marc*.

60) DGHNPQRS. &c. add. ællær fugla.

61) CEGILMNPR. &c. om. ær.

62) A. Voc. af omissam ipse, ut videtur, supra lineam add. scriba. F. om. af.

63) CD. blithi. GO. &c. blith. S. &c. mild. 67. &c. willd; male.

64) OQS. &c. em. swa.

65) OQRS. &c. add. ær.

66) FO. oc. Q. &c. raa, eller raffn, dræbæ &c. S. &c. Raa, hind, eller Raffn, (54.90. &c. Reffue) eller krage, drebe &c. 52. &c. hind raabuch oc raa, Raffnn eller kraghe, och drebe &c. 96. Raae, Raffunne eller Krager dræber &c. 100.111. &c. Raa hindt eller Raaffn: Dreber &c.

67) NOPR. &c. hindh; male. Cfr. II. 55.

68) RS. &c. noghen.

69) GH. &c. add. oc.

70) G. &c. om. hin. IQS. &c. than. F. om. hin — a.

71) IQR. &c. om. ær.

72) S. &c. add. faar huert slau aff thesse diur.

73) N. om. marc. 52. 58. 106. 127. add. skon-

53) Q. &c. add. örn eller högh. ,S. &c. add. 74) M. &c. Saræ. F. Sætiæ the sar a man &c. I. &c. Göræ the man saar. bötæ han oc &c. S. &c. om. særæ — marc.

75) R. 23. 24. mæn.

76) NOPR. &c. add. hin ther them a.

77) BDEHKLM. &c. add. hin ær (K. om. ær) pem a. F. add. ær them a. I. add. them a.

Far man sar af annærs¹) fæ hwat þæt ær hældær (²hors³) ællær⁴) nöt.⁵) ællær hund (6ællær hwat?) þæt8) ær. giui (6fore frælsæn10) man lægisgift.11) oc ey meræ.¹²) foræ (¹³annöþogh man bæþæ¹⁴) daghswærkis¹⁵) spial.¹⁶) oc lækis gift.¹⁷) (¹⁸far man¹⁹) lytæ af þem þa (²⁰bötæs²¹) lytæ oc gifs lækis gift²²) æn²³) ey scal²⁴) mer²⁶) giuæ²⁶) æn²⁷) þre marc (²⁸at lytis botum²⁹) (3 ofore be lyti ær 3 1) slict 3 2) fæ gör. 3 3) warba 3 4) (3 5 minni lyte. 3 6) ba (3 7 bötæs þe æftir (38goþæ mannæ a syn.39)

103=11.72.

- 1) BCDEFGHKLMNPQR. &c. sic. AIOS. &c. 17) Q. &c. thre march. annær vel annen. DFHIKLMNOPQRS. &c. 18) H. 38. om. far — lækis gift. add. manzs.
- eller aff anden nöd, eller huad &c.

3) Q. &c. add. hæst.

4) BC. &c. sic. ADEGH. ær. NR. &c. add. fæ.

5) Q. &c. add. swin.

- 6) DG. ær. I. e. C. om. ællær ær. F. tha giue &c.
- 7) DEGHIKLMNOPQRS. &c. add. sum.

8) I. om. pæt.

9) H. frælsan lækæs gift &c. S. &c. hannem sin legelön som skaden fick, och inted mere, om han er frj och frelß, och tien ingen anden (faar sin wdygd) men giöre de nogen tieniste tiunde skade, da skal han Böde dags verckis lön mod hannom, och tre marck til den som skaden fick. Faar &c.

10) 59.60. &c. Erlig.

11) BC. Ac. lækisgift. Q. Ac. læges lön.

12) CDFGHIKLMNOPR. &c. add. oc.

13) B. anöpohan. E. annöthoæn. C. annothgan. DKMNOPR. &c. annöthogan. I. annöghæn. 100. werligh. Q. &c. anödugth hion then som thian for syn vdygdh. 53. trell, dagswerchis lön, och der til tre march, trell er den som verlig er, och tien for sine misgerninger,: Faar &c.

14) CG. &c. bathæ. OQ. &c. böthe. K. 30.

bethræ.

- 15) B. dahuerkis.
- 16) Q. &c. *lön.*

19) QS. &c. add. saar eller.

- 2) S. &c. hest, hors, ög, eller oxe, eller koo, 20) I. bötæ. S. &c. skal den som dem eyger Böde faar lyde, och legelön. men ey &o. 21) F. add. bathe.
 - 22) Q. &c. læges lön.

23) E. oc.

24) LQS. &c. add. man.

25) N. om. mer.

26) BCDEFGHKLMNOPQRS. &c. bötæ. I. &c. bötæs.

27) P. om. æn.

28) I. til lytæs bötær. Q. &c. then som the thyænæ Göre the oc noger man saar, tha böde oc fore them thre marc Vorder &c.

29) 16. &c. lythes bodh.

30) CDGHIKLMNOPRS. &c. sic. F. om. fore pe lyti. ABE. loco horum verborum habent pem. Cfr. not. 28 supra.

31) CIMNOR. &c. om. ær.

32) F. &c. om. slict. L. thylict. 13 1. telicth. 33) CDFGHIKLMNOPRS. &c. sic. ABE. göræ. Cfr. not. 28 supra.

34) MS. &c. varther.

35) I. lytæ sma oc litæn tha &c.

36) QS. &c. add. giort.

- 37) O. böthe. M. böthes thet. QS. &c. scall thet bödes effter &c.
- 38) BDEH. gopra. S. &c. dannemends si-
- 39) B. asun. 111.117. thöcke. I. oc skæluisæ mannæ syn. H. add. thær a se.

Uapnum⁴⁰) sinum scal man warþa.⁴¹) warþa.⁴²) mans wapn mæð rane⁴³) af hanum takin⁴⁴) oc far⁴⁵) man sar mæħ⁴⁶) þem. þa ma hin ær wapnin⁴⁷) (*attæ sæctæ hin (*9ær wapn⁵⁰) af⁵¹) hanum tok oc (⁶²take foræ bæt (53 brigiæ marcæ bot ællær64) (65 tyltær eb. wil hin ær sar (66 fic sæcte57) hin^{5 8}) ser wapn atte at han læbæ wapn sin^{6 9}) (^{6 0}til þæs.^{6 1}) (^{6 2}dyli hin ær wapn atte at han læbæ⁶³) ey⁶⁴) (⁶⁶til þæs mæþ (⁶⁶tyltir ebe ællær⁶⁷) bötæ bre marc. 68) (69Lær man 70) (71 wapn sin. 72) oc warbær man (73 dræpin. 74) bötæ⁷⁶) þre marc. ællær⁷⁶) dyli⁷⁷) mæþ (⁷⁸tyltir eþ.⁷⁹)

104=11.66.

40) Q. &c. Vvapon synæ. S. &c. Huer mand skal foruare, gemme och vochte sine vaben. men vorde nogen mands &c.

41) 59. &c. wochte. Q. &c. gömmæ oc vacktæ. DFGHKNOPQR. &c. add. æn.

42) MKOQ. &c. varther.

43) Q. &c. macht. 53. wold. S. &c. macht 61) DK. add. tha. och velde.

44) K. &c. takit.

45) DGHKNOPQR. &c. add. annar. S. &c. 63) 32. &c. lonthæ. Q. &c. vthlantæ. I. add. add. siiden nogen.

46) CDFGHIKLMNOPQRS. &c. af.

47) BCD. &c. uapn.

- 48) Q. &c. tilhöre met rættæ talæ hanum till then ther them tog oc tagæ aff hannum thre marc for raen. S. &c. tiilhörde, med rette tiiltale hannem som hans vaben togh, och tage tre marck aff hannom faar roff.
- 49) CGILMNOPR. &c. om. ær wapn.

50) DFHK. &c. om. wapn.

51) 32. &c. fran.

- 52) CD. &c. taka. BE. tækæ. R. 23. 24. ther fore taghe tregge &c.
- 53) F. thre marc at (at his est scriptum) botum.

54) I. add. oc.

55) QS. &c. tolff mentz eed.

56) S. &c. er och skaden haffuer fangett aff samme vabenn, kere paa den som vabene tiilhörde, och ßiiger at han med vilie lente dem Bort paa hans verste och skade, da skal han som vabene otte, giiffue lou der- 75) L. 13 . add. han. faare med tolff mends eed, at han dett 76) M. och; male.

der tiil icke vd laante sit vaben, eller han Böde &c.

57) DE. &c. sæcta vel sæctæ. Q. &c. platzæ.

58) FQ. &c. thæn.

59) FQ. &c. sit.

60) FI. thær til. Dyle (I. dyl) &c.

- 62) Q. &c. værgæ sigh ther fore som vapnet &c.
- them. NP. add. vapen sin.
- 64) C. om. ey. FH. add. wapn. OR. &c. add. wapn sin.
- 65) G. &c. om. til pæs. I. ther til. skære sek mæth &c.
- 66) BCD. &c. tyllær ep. Q. &c. tolff mentz eed.
- 67) DGHIKLNPQR. &c. add. han.

68) I. add. honum skathæn fek.

69) BCDKLMNOPR. &c. hic incipiunt novum caput. S. &c. Lener. 54.59. &c. Laaner. H. En lær. F. om. Lær — tyltir ep.

70) S. &c. add. vd.

- 71) L. 13 . sin vapn bort oc mar (13 . mordher) man &c.
- 72) P. om. sin. SQ. &c. sitt. Q. &c. add. vth. 73) S. &c. saar, eller drebt med thett vabenn hand vålener, da Böde han derfaar

som vabenet vdlente tre &c. 74) BQ. &c. add. map. I. add. ther math. L. 13 4. add. math them. tha. DK. &c. add.

tha.

Fore waha sar1) scal2) ey bötæ3) konungs ræt (4oc ey archebiscops5) ræt.6) 30 æn hinum⁷) scal bötæ⁸) ær⁹) sar¹⁰) fic. Sighær siþan konungs umbuzman¹¹) at bat^{12}) sar war map will giort. oc (13 map angin waba. ba scal been ær sar¹⁴) wetæ¹⁵) först swæriæ at han gjorþæ þæ t^{16}) mæp waþæ¹⁷) oc ey mæħ wilia. þær næst scal¹⁸) þæn¹⁹) til gangæ ær²⁰) sar fic. oc swæria at bæt sammæ²¹) ær²²) sat²³) ær²⁰) hin²⁴) sor.²⁵) oc siban gange (²⁶til ti²⁷) (2^8mæn^{29}) (3^0lotæ) wætte oc swæriæ (3^1) æftir þem bathom. (3^2) þæ (3^3) ær (34bæt enæ35) mal ær næfnd cumbær fore konungs ræt.

*105==11.6*7.

77) Q. &c. værgæ sig. S. &c. giiffue lou der- 20) O. om. ær.

78) BC. &c. tyltær ep. QS. &c. tolff mentz eed.

- 79) S. &c. add. att han ey lonte hannem samme vaben. Saa skal och den Böde tre marck som ville giöre en anden skade och lader Biig holde, alligeuel att han icke fremmer sin vilie, eller han skal giiffue icke giöre hannem skade.
- 1) B. uapa, om. sar.
- 2) I. add. man.
- 3) QS. &c. *bödes*.
- 4) O. eller ærchebiscops &c. M. om. oc —
- 5) CF. 84. biscops.
- 6) CEFGHLQ. &c. om. ræt.
- 7) CS. &c. hanum.
- 8) NOPQRS. &c. böthes.
- 9) I. om. ær.
- 10) I. 84. skathæn.
- 11) IK. &c. embuzman. MOPQRS. &c. embitzman. D. vmbuzs, om. man. N. om.
- 12) OR. om. pæt.
- 13) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. ei meth watha.
- 14) O. add. fick; male.
- 15) IQS. &c. giorthæ.
- 16) S. &c. add. saar.
- 17) E. om. *wapæ*.
- 18) B. om. scal.
- 19) LM. 13.; om. pan. C. han. DEGHKNO 34) Q. &c. alt enast paasagt at naffnd &c. PQR. &c. hin.

- 21) FGQS. &c. om. sammæ.
- 22) F. war.
- 23) Pro sant. DEGHKLMNOPQRS. &c. sic. 48. sandningen.
- 24) GQ. &c. han.
- 25) GM. &c. swor. S. &c. add. som saaritt giorde.
- lou med tolff mends eed, att hand ville 26) 62. ther the mend till som best vide aff sagenn oc &c. 59.60. &c. Thi lougfaste mendt till, och &c.
 - 27) B. Vec. ti omissam supra lineam add. scriba. DEHK. &c. om. h. v. 23. 24. &c. *the.*
 - 28) S. &c. loffaste mend, som Best viide huor sagen seg faarlöben er, och suerie Ko.
 - 29) G. &c. add. at.
 - 30) C. lot atha wætæ. EH. lotatha vætthe. G. &c. lotathe wætæ. DK. 30. lotatha wæthte. L. 13‡. locatha wæchte. M. 38. löthathe varthe. N. 23. &c. lotæthæ væcthæ, at in N. rec. man. mutatum in *logfastæ mæn*. P. lotathæ wærchte. FI. lotæthe. oc &o. 0. lyde wathe. R. logfasthe men oc &c. Q. &c. som aff sagen bæst vidhæ oc &c. 53. aff de beste som best widde aff sagen, adt suerge &c.
 - 31) BC. &c. suæri.
 - 32) Q. &c. add. at thet er santh ther the tillforen sworæ. S. &c. add. att det er sandt dett de tho tiil forn suorett haffue.
 - 33) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. Thatta.

 - 35) S. &c. *eniste*.

 $\mathbf{A}^{\mathfrak{t}^{36}}$) þriðiæ sal ma hin ær man bötær atær. 37) witæ 38) j graf (39 mæpþem 40) dræpnæ. þre marc mæþ 41) (42 tyltir eþe fore sar. ællær siæx marc fore stange hog 43) mæþ (44twem tyltum.45)

107.46)

Fore walrof⁴⁷) scal⁴⁸) (⁴⁹sæliæ tyltær eth. ællær (⁵⁰bötæ ut þæ t^{51}) (⁵²takit ær oc⁵³) til þre marc.⁵⁴)

Que inqua⁵ 6) consilia quibus modis emendari debeant.

 \mathbf{F} ar man sar ællær ($^{5\,6}$ bardaghæ ællr af hog. ($^{6\,7}$ aldrigh ma raþæ sac giuzes. 68) (69at manne liuande. 60) zen at manne 61) flotum 62) (63um rabæ sac

106 = 11.48.

107 = 11.48.

108 = 11.63.

- 36) S. &c. Till. 53. Naar man hauer böt den tredie &c.
- 37) QS. &c. igæn.
- 38) QS. &c. vythnæ.
- 39) S. &c. om. mæb pem dræpnæ.
- 40) BCGILO. &c. pæn.
- 41) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. om. 52) 16. 17. han haffuer thagheth och &c. mæp, at h.v. supra lineam add. rec. man.
- 42) B. tyltær epe. DC. &c. tyltax eth. QS. &c. tolff mentz eed.
- 43) L. 13 . add. æller.
- 44) M. twene. QS. &c. thwo tylther eedh. 45) 52. 58. 106. 123. 124. 127. add. met then tredie sall schall allt (58. om. allt) mandböder fölge oc selge törff, (123. 124. Siele torff; 106. selff thorff) oc huat som the schulle giiffue wenner for the skulle suerye
- 46) 123.124. invertunt ordinem huius capitis et proxime sequentis.
- 47) F. add. sak. Q. &c. add. (thet er at röffuæ then som dödh er). S. &c. add. (dett er att röffue eller tage fran den döde).
- 48) K. 30. om. scal.
- 49) F. giuæ. Q. &c. then som vorder ther fore skylleth værgæ sig met tolff mentz

eed. S. Co. han som der faar skyldett Bliiffuer, giiffus lou med tolff mends eed.

50) DËFHKMNÖPR. &c. lata. QS. &c. læggæ fran sigh thet &c.

- 51) G. add. ær. H. &c. add. thær. FQS. &c. add. sum.
- 53) OQ. &c. add. ther. LS. &c. add. bota ther.
- 54) S. &c. add. faar mod kongenn.
- 55) Had. habet iniqua; ita legendum quidem. non vero scriptum est. Cfr. II. 63: rubr.
- 56) 59.60. &c. blaaslag. Q. &c. vorder slagen ellær huggen aldrig &c. S. &c. Bliiffuer Slagen eller huggenn, effter en anden mands rad, da maa aldrig Raade sagh &c.
- 57) I. tha ma aldrig giues liuande manne rathæ sak æn &c.
- 58) DK. &c. *gifwa*.
- 59) C. om. at. Q. &c. noger man emen mannen leffuer Men nar man vorder dræben tha mo giffues raadæ sag tha scall han bode som sag &c. S. &c. den stund han leffuer som skaden fick, det er att den som giffuer en anden mand Raad tiil att giöre nogen skade, om han leffuer som skaden fick. men dör hand, da skal hand

gifs. böte hin ær sac ær giuin ni⁶⁴) marc⁶⁵) um han⁶⁶) ær sandær fore.⁶⁷) ællr han⁶⁸) dyli⁶⁹) mæ \hbar (⁷⁰þrem tyltum (⁷¹um han⁷²) ær⁷³) uskyldær.⁷⁴)

109.1)

Raþær²) man bast oc³) band (*ofna annæn⁵) man. böte hanum þre marc. ællær (6 dyli mæp tyltær eþ. (7 raþær (8 man uskylt 9) heþwarþæ 10) man 11) innan¹²) annars¹³) manz eghn.¹⁴) bötæ¹⁵) þre marc. (¹⁶ællær dyli¹⁷) mæ**þ** (18tyltær eþ. ey scal man fore flere mal swaræ¹⁹) raþæ sac.²⁰) (²¹ey fore fæ²²) stolæt hældær æn²³) fore andræ sac.²⁴)

109 = 11.63.

Bode tre marck som ßag ehr giiffuen, och om hand er skyldiig y den sagh, Ehr hand aarßager, da skal hand giiffue lou der fore med tre tylter eed.

60) 53. add. Raade sag er nor en Raader en anden till adtt görre nogen ond gerning.

61) R. 23. 24. mannum.

63) CDEFGHIKLMPR. &c. döthum. NO. &c. döden. DEGKNOPR. &c. add. oc.

- 63) CDEFGHIKLMO. &c. gifs (O. &c. add. hanum) rathasac. böte &c. NPR. &c. giffs hanom rætthæ sagh Böthe &c.
- 64) M. thre. Cfr. not. 59 supra.
- 65) 52. 58. 127. add. skonske.
- 66) K. &c. om. kan.
- 67) DEGHKMNOPQR. &c. add. sac.
- 68) CFI. om. han.
- 69) Q. &c. værgæ sig.
- 70) B. prim. M. thrennæ. Q. &c. thre tylthor eed on &c.
- 71) C. &c. om. um uskyldær.
- 72) B. Litt. an omissas in margine add. scriba.
- 73) O. om. ær.
- 74) F. vsan. Q. &c. orsage. 32. 33. &c. wskyldigher.
- 1) CDEFHIKLMNPR. &c. connectunt hoc caput cum proxime antecedente.
- 2) BCDEFGHIKLMNPQR. &c. sic. A. Seter. 0. &c. Lader. 53. Binder nogen mand anden, Böde &c. S.&c. Raader nogen en mand till att Baste eller Binde nogenn, saa att nogen Binder nogen andenn, da skal han derfore Böde &c.
- 3) NOQR. &c. eller.
- 4) Q. &c. so ath noger man bynder anner. 19) INR. &c. sweriæ.

- 5) BC. &c. annær. F. om. h. v.
- 6) Q. &c. værgæ sig met tolff mentz eed. S. &c. giiffue lou derfore med tolff mends eed.
- 7) K. 30. om. rapær tyltær ep. Q. &c. Gör man noger fry man eller then som noget æmbedæ haffuer aff koningen nogeth vold po anners mantz grand then som vskyldugh er bödæ hanum thre marc Æy scall &c. S. &c. Giiffuer mand nogen frij mand, eller nogen under mand som haffuer nogett Embede aff kongenn, Raadt tiil att gribe nogen mand, da skal hand derfore Böde &c. 53. giör man och dett widt nogen frij mandt, eller widt den som nogett embede hauer aff kongen Taa bode och tre march: om det skeer mod den som wskylleg er och paa en andens mandz grundtt.
- 8) 59.60. &c. denn mandt som er heder werdt mskiellige indenn &c.
- 9) B. uskilt. CDEFNOR.&c. uskyld. H. uskild. P. vsku/dh. C. add. ofna.
- 10) C. hethwatha. P. hætwarthan. N. &c. hæcnærthæ. R. hedher værdher.
- 11) CGHM. &c. mæn. P. om. h. v.
- 12) F. i.
- 13) B. annæns.
- 14) CDEFGHILMNOPR. &c. sic. B. ehn. 59. 60. &c. godz. A. ep. Cfr. not. 7 supra.
- 15) I. add. fore.
- 16) S. &c. om. ællær tyltær ep. 53. om. ællær — andræ sac.
- 17) H. böte; male.
- 18) 59. &c. tolff mendz eedt.

J. 110. 99

110.25) de iuramento caucionis et equalitatis.

Thaghær²⁶) man hauir böt atær²⁷) man. þa scal²⁸) föræ²⁹) hins dræpnæ arwm³⁰) iafnaþæ eþ³¹) mæp (³²tolf næfndom³³) mannum j (³⁴kyni sinu.³⁶) oc ey sculu be swæria at³⁶) hælaghdome.³⁷) utan at³⁸) bok.³⁹) (⁴⁰oc bibiæ $sæ^{41}$) swa gub hialpæ. 42) (43 oc be 44) bok (45 ær han 46) bar 47) foræ han 48) at⁴⁹) (50 mæp thy at⁵¹) (52 kynni mæn oc bægiæ þerræ 53) wini 54) (56 giorþæ 31 pem swa sattæ⁵⁶) pa (⁵⁷wildæ han⁵⁸) (⁵⁹slikæ sammæ⁶⁰) bötær⁶¹) take⁶²)

110 = 11.46.

20) C. *sac*, om. *raþæ*.

21) GQ. &c. om. ey — sac. S. &c. end faar Bast och Bond, och faar mandrab, och faar att nogen giiffuer nogen mechtiig mand, eller kongens Embitzmand Raad tiil att tage nogenn eygedom fran nogen anden mand mett macht och velde.

22) F. om. fæ.

23) ENR. &c. om. æn; male.

24) H. sakær. 62.63. &c., qui supra (not. 7) cum Q. &c. conveniunt, heic add. Raader then mand som heder er verd vskielligen inden anden mands gotts, tha böde han III marc eller affuerge that met XII mends eedh. QS. 28. 29. 50. 53. 54. 62. 63. 67-84. 89. 90. 96-98. 100-113. 117. 121-124. 126. 129. add. caput: Hwor som hælst noger man vordher rættæligæ frydlös giort &c., quod, ex cod. Q. transscriptum, in Add. H. 1. legitur.

25) 103. om. hoc caput.

- Nar.
- 27) Q. &c. igen. S. &c. faar nogen.
- 28) DEGHKNOPQRS. &c. add. han.

29) QS. &c. sweeryæ.

- 30) FL. 13 !. arwæ. IQRS. &c. aruinggæ. 31) C. iafna eth. Q8. &c. een sodan eed.
- 82) NOPR. &c. om. to/f. 52. 58. &c. neffnd aff synn slecth, thet er ath hand schall suerie sellf tollthe, meth syne slegtinge.
- 33) EH. om. næfndom. S. &c. naffn kundiige.
- 34) IQS. &c. sinæ slækt. oc &c.
- 35) CK. &c. sinæ.
- 36) F. a. IQS. &c. pa.
- 37) CKO. 30. hælghæ domæ.
- 38) FG. &c. a. QS. &c. po.

- 39) 67. 105. log; male. S. &c. en Bog som hannem beriis (111.117.129. legis) fore.
- 40) BCDEFGHIKLMNOPQS. &c. om. oc. R. om. oc — bok ær. 59.60. &c. om. oc foræ han. 106. om. oc — mæþ thy.
- 41) F. them.
- 42) S. &c. till hielp.
- 43) O. 31. ath; male. E. at rec. man. mutatum in ok. S. &c. om. oc — foræ han.
- 44) BCDEGHIKLNOP. &c. sic. FMQ. &c. than. A. om. pe. Cfr. nott. 40, 43 supra.
- 45) CEGHILMNOP. &c. om. ær. F. om. ær -foræ han.
- 46) CDEGHIKLMNOPR. &c. hin.
- 47) CDEGHIKLMNOPQR. &c. bær.
- 48) C. thæm. IMQ. &c. hanum.
- 49) B. om. at.
- 50) S. &c. fortj att &c. F. mæthæn frændær oc &c.
- 51) C. om. at.
- 26) NOPR. &c. Tha. Q. &c. Strax. S. &c. 52) CEGHILMNO. &c. cunni. 59. 60. &c. frender och &c. QS. &c. dande mæn oc &c.
 - 53) H. om. perræ. S. &c. add. frender och.
 - 54) K. 30. venæ. FI. winer. LM. &c. wenner.
 - 55) 8. &c. haffue forligdt dem faar dett mandrab, och giordt dem gode venner, da &c.
 - 56) CDEFHKLP. &c. a sata. I. 48. at sættæ. M. &c. vsatthee; male.
 - 57) C. wildu the slica &c.
 - 58) M. om. han.
 - 59) EGMQ. &c. slic. S. &c. affnamme saadan Bod aff dem &c.
 - 60) DE. sammu.
 - 61) Q. 16. &c. bod.
 - 62) CD. &c. taka. B. tæka.

af þem um þe hafþæ⁶³) swa⁶⁴) giort wiþær han sum han giorþæ wi $bar^{6.6}$) bem.

111.¹)

Uetær²) man andrum³) sar ællær bardaghæ.) þa (⁶ scal han) ensammæn swæriæ (⁷iafnæþæ eþ m*æþ* (8þy samma munhæfþe®) ær¹º) fore mandrap ær¹¹) saghæt.12) (13æn (14tryghdær eb scal ey16) (16före at manne udræpnum.

112.17)

Uarbær manz þræl dræpin. 18) þa scal ey (19iafnaþæ eþ (20före fore hanum.²¹) hældær æn fore (²²annat fæ manz²³) (²⁴um þæt ware²⁵) dræpit

113.

 \mathbf{F} ar 26) man sar 27) gönum lar 28) ællæ r^{20}) læg ællær 30) arm 31) (32 swa at

111 = 11.66. 112=11.51.

113 = 11.65.

63) BC. &c. haf pu.

64) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. pæt.

65) QRS. &c. modh.

- 1) 106. invertit ordinem huius capitis et proxime sequentis.
- 2) I. Gjuær. 59.60. &c. Giör. S. &c. Kerer 15) M. add. man ey. nogen paa anden faar Saar &c.

3) Q. &c. anner man.

4) S. &c. Blaa Slagh.

5) B. Octo foliis deperditis sequentia perierunt usque ad verba tyltær ep ok tuiggia &c., cap. 128.

6) G. &c. om. han.

- 7) Q. &c. saadan eed. S. &c. liige Baadan eedt. F. oc æi giuæ tyltær eth at &c.
- 8) 106. thou mend som förre er Saugdt.
- 9) DGMO. munhæfre. H. munhowe. IQS. &c. munhof. NPR. &c. mvnhæffnæ.
- 10) DEHIKLMNOPR. &c. om. ær.

11) I. ther; male.

12) KLM. &c. sakt vel sagt. G. sawt. 62. 24) I. ther worther drapat. add. eller :III: tölther eid. S. &c. add. 25) FGMQ. &c. warther. N. vordhæ. eller giiffue lou, med tho mends eed. 69- 26) I. Fangær. add. (men de tho menadtz eed tald thennd

lougbog ingthet om som laa wdij sannetj Lauritz kircke).

13) 52.58. &c. om. æn — udræpnum.

14) GO. &c. tyltir eeth. R. 23. 24. twigge *edh*. Male.

16) DH. &c. föra. E. fore. G. &c. fore man vdræpin. I. föræs til vdræpnæ mæn. QS. &c. sweryes for then man som leffuendes er.

17) 52. 58. 127. om. hoc caput.

18) QS. &c. add. (thet er then man ther (S. &c. som) ey er fræls).

19) QS. &c. sodan eed.

- 20) CD. &c. föra. F. giuæ. I. gongæ. QS. &c. swæryes. H. fore yanga. hældær &c. R. 23. 24. fore ga han haldher æn &c.
- 21) CDEGIKLOP. &c. han.

22) I. 42. annærs mansz fæ.

23) F. &c. om. manz. NQR. &c. hans. S. &c. **h**ußbondens.

78. 80. 81. eadem ac S. &c. habent, at porro 27) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. add. af andrum manne.

þæt (^{3 3}hawi (^{3 4}twa munna. þa scal þær fore^{3 6}) böta^{3 6}) siax marc (^{3 7}swa sum fore hulsar. (38warþær man hoggin (39at eno hogge swa at han far sar j allæ fingræ sinæ. (*°bötæ hin*1) ær sar wette*2) (*3fullæ sarbötær.**) fore hwær*5) fingær. swa oc um*6) han*7) weter*8) annar stab fleræ sar at eno hogge. böte⁴⁹) e⁵⁰) al be sar⁵¹) man far

114.52)

Uetær⁵³) man⁵⁴) andrum⁵⁵) (⁵⁶þæt sar ær ben taks⁵⁷) af.⁵⁸) bötæ⁵⁹) sar⁶⁰) sum logh æræ⁶¹) oc⁶²) öræ⁶³) pænningæ⁶⁴) fore hwært ben⁶⁵) þær⁶⁶) af taks e^{67}) til fæm⁶⁸) ben⁶⁹) (⁷⁰warþæ af⁷¹) takin.

114=11.65.

28) R. om. lar.

29) CDEFGIKLMNOPR. &c. add. gönum.

30) C. add. gönum.

31) S. &c. add. aff noyen andenn mand.

- 32) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic (cfr. nott. 33-37 sequentes). S. &c. fere item. A. om. swa — hoggin, at haec in inferiori margine add. rec. man.
- 33) ENP. sic. DF. &c. hafwær. C. haua. 100. 126. er igiennom stungett.
- 34) Q. &c. twendæ hull tha &c, S. &c. hul paa Bode Biider.
- 35) N. &c. om. fore.
- 36) IQS. &c. bötæs.
- 37) FQ. &c. om. swa. 59. 60. &c. om. swa — hulsar.
- 38) CDEFGHIKLMNOPQRS. ac recc. codd. fere omnes hic incipiunt novum caput.
- 39) S. &c. om. at eno hogge.
- 40) 48. om. bötæ fingær. S. &c. da skal hand ßom hannem hug Böde Serdeliis faar huert ßaar, saa megitt som hannem Bör att Böde for Baadant ith saar. Fanyer mand och stere Saar at samme hug, da skal mand Böde faar huert Serdeliis.
- 41) F. thæn. I. han.
- 42) IQ. &c. *giorthæ*.
- 43) Q. &c. full saare bodh.
- 44) A. Loco litt. sar alia quaedam antea scripta fuerunt; emendatio rec. man. facta est. CH. sara bötær. G. sars bödir.
- 45) E. hværn. G. hveriom. D. hværion. K. 69) CDEGHIKLMNOPR. &c. om. ben. 30. huorien.

- 46) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic. A. om. um, at h. v. supra lineam add. rec. man. Cfr. not. 40 supra.
- 47) CDEFGHKLMNOPQR. &c. man.
- 48) A. Loco litt. er rec. man. scriptarum aliae quaedam litterae antea fuerunt scriptae. IQ. &c. giör.
- 49) M. om. *böte*.
- 50) Q. &c. add. for.
- 51) CDEFG. add. ær. HIKLMNOPR. &c. add. thær.
- 52) 106. habet hoc caput post caput in textu 116.
- 53) I. Gjuær. QS. &c. Gör. CL. 13‡. add. annar.
- 54) C. om. man.
- 55) FQS. &c. add. manne.
- 56) S. &c. saar, saa at Benn &c.
- 57) LQ. &c. add. vth.
- 58) P. om. af. GIK. &c. vt. L. 13 \frac{1}{2}. add. tha. S. &c. add. Saar.
- 59) S. &c. add. faar.
- 60) M. om. sar.
- 61) KOQRS. &c. ær.
- 62) IQS. &c. add. en.
- 63) NP. 31. om. öræ.
- 64) 52. 127. add. thet er femten pendinge.
- 65) L. add. aff.
- 66) CEGHIMNOPR. &c. om. per. DF. er.
- 67) QRS. &c. om. e.
- 68) S. &c. femten.
- 70) Q. &c. ære böttæ, oc siden bödes ey fle-

115. De homicida qui certam non habet mansionem.

Thaghær¹) man hauir man dræpit þa sculu andræ mæn faræ mæþ hanum til lanzbings.²) oc bibiæ hanum frib (³a. bingi. oc han⁴) (⁶biube bötær⁶) fore giærningæ⁷) sinæ, ær han ey bol fastær⁸) (°ær (¹°man hauir dræpit. þa sculu be men (11 warbæ hanum til botæ ær hanum til bings fuldæ. 12) baghar 13) fræls¹⁴) man (¹⁵takær wiþær bana sac¹⁶) ofna¹⁷) lanz þingi.¹⁸) þa ma¹⁹) ey siban (20andrum manne giuæ bana sac. utan21) fylghis sac22) (23ællær saræ sac (24ællr raþæ sac.25)

116.

32 Gifs manni bani sac²⁶) um²⁷) annan²⁸) man. oc (²⁹dyl han fore sialuan sic. oc (30gar han31) wibær (32fore sin bræl at han wetæ hanum banæ sar hi-

115 = 11.48,49.

116 = 11.49

- ra. S. &c. ehre Bötte, och siiden Bödils 17) H. a. NOPQRS. &c. pa. inted for de andre Been.
- 71) M. om. af. K. 30. ut.
- 1) R. Tha. S. &c. Strax effter. Q. &c. Strax effter at.
- 2) E. things.
- 3) F. om. a. pingi.
- 4) R. 23. &c. om. han.
- 5) I. bötæ sinæ gerningæ. Ær &c.
- 6) 16. &c. bodh.
- 7) NPQR. &c. gerningh.
- 8) DEFGHIKLOP. &c. bofastær. MNQR. &c. bofesther. ILQ. &c. add. man. S. &c. Bo-
- 9) S. &c. om. ær dræpit.
- 10) F. mannen drap. tha &c.
- 11) Q. &c. hielpæ. S. &c. siige god for hannem, att hand skal Böde som hannem &c.
- 12) CDEFGHIKLMNPR. &c. fylghe vel fylga. 0. fölger. 82. &c. add. det er, siye god for hannem.
- 13) QS. &c. Strax.
- 14) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. freelsæn, at litt. sæn lineola inductis punctisque subiectis notátis, z adposuit rec. man., ut legeretur frælz.
- 15) CDEFGHILMNOPR. &c. gar. KQ. &c. gonger. 59.60.60. bestaar banesag.
- 16) E. 38. *bana sar*.

- 18) F. thinge, om. lanz. S. &c. add. (det ehr den som ehr sin egen mand).
- 19) Q. &c. add. man. S. &c. add. βagβöge-
- 20) QS. &c. skyllæ (S. &c. add. nogen) anner man fore banæsagh.
- 21) QS. &c. add. fore.
- 22) CDEFGHKMNOPR. &c. sic. ILQS. &c. fulghæ sak. A. om. sac, at has litteras supra lineam add. rec. man.
- 23) QR. &c. om. ællær. G. &c. om. ællær saræ sac. 32.42. om. ællær — rapæ sac.
- 24) 62. om. ællr raþæ sac.
- 25) 53. add. for de tre sager maa man skylle anden mand forre, siden Banne manden er widaaaen.
- 26) CD. &c. bana sac.
- 27) QS. &c. for.
- 28) CG. &c. annar. DE. annar. R. 23. 24. om. h. v. F. nokær.
- 29) S. &c. siiger han ney faar &c.
- 30) QS. &c. siger at hans thræll slogh then dræbnæ i hiæll.
- 31) CDEFGHIKLMNOPR. &c. om. han.
- 32) CDEGHIKLMNOPR. &c. at threel hans meta (EDG. &c. vette vol mete; I. vista) bana hinum (K. hanum) dræpne. sæli (I.

num dræpnæ (33sælæ thrigia34) tyltær ep fore sic sialuan.36) oc bötæ fore36) þræl sin37) sum logh æræ.38)

117.

Sighær man at³) (*oæftir star*1) af*2) botum*3) þre marc.*4) dyli (*óhin ær sac ær giuin mæþ (*ótyltir eþ. sighær han*7) siax marc*8) dyli*9) mæþ (50twem tyltum.61) siþæn warþæ62) ey loghæn53) höghre.64) þo at fyritiughu marc star65) æftir.66) swa ær57) logh68) um all69) giald annur.60)

118.

Varþær man ('dræpin ('oc ('lönæs þæn') ær drap. swa at ængin man') gar

117=11.48.

gangæ) &c. F. at hans thræl dræp. Giue fore sic sælf thre tylter. oc böte &c.

35) Q. &c. værgæ sig sælf met twændæ tylther eed, oc &c. S. &c. da skal han giiffue lou faar siigh Selff med tre tyller eed, och &c.

34) 29. om. thrigia. H. thrænne. 52. 58. 106. 127. tuo vel II.

35) 69-77. 79-81. add. dog staer y thennd lougboy som laa y sancij Lauritz kircke med (80.81. om. med) thuenne tilter eed; cfr. not. 33 supra.

36) DKNOPR. &c. om. fore.

37) F. om. sin. 38) OQR. &c. ær.

39) NPR. &c. add. ther.

- 40) CDEGHKLM. &c. atar. NOPR. &c. j geen.

 I. gen. Q. &c. noget staar igen aff manbödernæ so møget som thre &c. S. &c.
 der staar nogett igenn aff mandeböder,
 saa megitt som tre mark. Siiger han ney
 som sagen tiilleygis, da skal han derfor
 giiffue lou mod tolff mends eed. Siiger
 den anden att Sex marck staa igenn, da
 skal hand giiffue lou der faar mod tre tylter eed.
- 41) EFGH. &c. stander.
- 42) F. at.
- 43) CI. bötær. NOR. &c. bothen.
- 44) L. 13 . add. Tha.
- 45) F. om. hin giuin.

118 = 11.57.

- 46) CD. &c. tylter eth vol tyltax eth. Q. &c. tolff mendz eed.
- 47) G. hin. Q. &c. add. at igen staar.

48) DK. &c. add. tha.

49) Q. &c. værgæ sig.

50) G. threm. 16. tree tylthor eeth. Q. 17. &c. thre tylthor. 106. XXXVI menndtzs ædt. 52.58.127. sextenn oc tiuge mend. Cfr. not. 40 supra.

51) 53. 100. 126. add. staar IX march igen daa negte det (100. 126. thaa werge handt) met tre tylter ædh. Addendum videtur: sighær han ni marc dyli mæp prim tyltum; ofr. II. 48, et KR., Nyt jur. Ark., XXI. p. 170, 171.

52) GKMOR. &c. warther. Q. &c. reyss.

53) HL. log.

54) F. mere. I. add. æn.

- 55) CDEFGHILMNOPR. &c. stande. K. &c. stonder.
- 56) CDEGHIKLM. &c. atar. NOPQRS. &c. j geen. S. &c. add. eller hundrede.
- 57) CDEFGHIKLMQS. &c. add. oc.
- 58) GQ. &c. om. logh.

59) HL. 13 1. om. all.

- En the sigher keningh waldemar at force all hogh giæld schal sælie triggiæ tylter eth (cfr. ius Sel. ant. II. 2, 28. &c.).
- 1) 82. lönligen dræben eller myrder. saa &c.
- 2) 107. 108. eller myrder lönligen, Saa &c.

wiber. 6) ba 7) standæ næstæ aruæ offna 8) brim 9) lanz bingum. 10) oc spöræ 11) æftir¹²) (¹³sannum banæ¹⁴) frændæ sins.¹⁵) (¹⁶gar ængin man¹⁷) wiþær¹⁶) þa gange ban¹⁹) æftir. siþæn stande næste aruæ. ofna²⁰) twem²¹) lanzþingum²²) oc giui þem banæ sacær han wil (²³um (²⁴frændæ sin²⁵) döþæn.²⁶) (²⁷0c²⁸) tu förstæ þing scal han ey²⁹) lata³⁰) stæfnæ (³¹þem ær han wil sac giua um frændæ sins döþa.³²) þriþia þing scal han lata stæfnæ.³³) oc (3 hauæ þær^{3 5}) þing witni^{3 6}) sit^{3 7}) oc twigiæ mannæ witni (^{3 8}til þæs at han ær sandær (39bani at*0) þem*1) dræpnæ.*2) (*3oc twigia mannæ witni at bæt ær**) bribiæ thing. (*5 swa at han (*6 scal hauæ bær*7) siax mannæ

4) H. han.

FQ. &c. om. man.

6) Q. &c. add. drabet oc ey that vill hæller kendes.

7) H. om. pa.

8) H. a. 1Q. &c. pa. Q. &c. add. næstæ.

9) M. thrennæ.

10) Q. &c. add. næst effter drapet.

11) CDE. spyri. GK. &c. spöria vel spöriæ. H. spörge.

12) CDEFGHIKLMNPOR. &c. at.

13) GNR. &c. sannan. M. samme; male. I. sin rættæ frendæ banæ Gaar &c. 38. hin ther hanum drap Gar &c.

14) QS. &c. banæ man.

15) C. hans.

16) S. &c. Vil ingen mand tage viid Bane, och Bestaa den gerning, da &c.

17) L. om. man.

18) Q. &c. add. banæ.

19) DCEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. han rec. man. mutatum in ban.

20) QS. &c. po.

21) M. twenne. NR. &c. threm. 48.59. &c. 42) I. dölæ. trennj.

22) S. &c. add. der nest ephter.

23) FLQS. &c. fore. I. witi sins dota fran- 45) 67.83.89. om. swa — pem dræpnæ, dæ. oc &c.

24) QS. &c. syn frændes dödh.

25) CDEGHKLMNOPR. &c. sins.

26) CDEHK. &c. dötha. LMNOPR. &c. döth.

27) DFK. &c. om. oc — döþa.

28) EGHNOQRS. &c. add. the.

29) S. &c. om. ey.

30) R. 23. &c. om. lata.

31) CEGHLMNOPR. &c. sic (cfr. not. 32 sequentem). I. 84. om. pem — dopa. A. om. pem - stæfnæ, at rec. man. in summo marg. add. peem pær han wil sac giua vm frenda sin döpan, prithia ping scal han lata stefna. QS. &c. then som han giffuer banæsayh om syn frændes döth (S. &c. for Bin döde frende) Tridiæ &c. Cfr. not. 27 supra.

32) LNOR. &c. döth.

33) LQS. &c. add. hanum.

34) QS. &c. tagæ ther po syt (S. &c. ith) tings vythnæ &c.

35) FM. add. til.

36) NR. &c. tings vithnæ.

37) F. om. sit.

38) Fl. &c. thær til. at &c.

- 39) DCEFGHIKLMNOPQR. &c. sic (cfr. nott. 40, 41 sequentes). S. &c. Bane mand. A. at pas (pro bani at pem); at forte errato scriptum est pro bani, ut legendum esset bani jæs dræpnæ; cfr. not. 63 pag. 105.
- 40) QS. &c. till.
- 41) CG. &c. thæn.

- 43) 105. om. oc pem dræpnæ.
- 44) M. add. thet. QS. &c. add. hans.
- 46) F. hauer siex men til witne. twigie &c.

47) L. &c. om. pær.

³⁾ I. lönær. 59. 60. &c. fordölges. Q. &c. om. lönæs — at. S.&c. dett ehr giordt lönliige, och ingen kendiis vid drabett, och icke heller tager vid Banenn. Da skulle den dödis arffuinge söge tiil de try neste landsting effter att manden er dræbt, och Spörie &c.

withi til. 48) twigias manne withi (49 til 50) at (51 hanum (52 er | bet 53) bing stæfnt. (540c (56twigia mannæ witni56) at þæt ær57) þriþia þing oc twigiæ (58 mannæ wittni59) (60 til þæs61) at han ær sandær banæ62) (63 at þem64) dræpnæ. Cumbær hin⁶⁵) sæcti⁶⁶) til (⁶⁷þriþiæ þings.⁶⁸) oc (⁶⁹mælær j gen.⁷⁰) skære⁷¹) sic (⁷²mæð scuz iarne.⁷³) oc hin⁷⁴) ær (⁷⁵sac söghær⁷⁶) (⁷⁷wete hanum ey⁷⁸) asswaru⁷⁹) eb.⁸⁰) Swarær⁸¹) han ey a⁸²) þriþia þinge. þa (83 sokær hin 84) (85 friþ hans. Wil hin 86) (87 sæcti æn 88) standæ 89) a 90)

48) CDEGHKLMNOPQR. &c. om. til. H. add. 72) C. scuzsiarn. oc &c.

50) HO. add. thæs.

51) I. 38. han ær thær thing stæfnt. oc &c. Q. &c. han er tingstæffnd. S. &c. han er steffned till Tinge.

52) CDEGHLMNPR. &c. sic (cfr. not. 53 sequentem). F. war thing stæfnt. A0. war stæfnd ping. Cfr. nott. 49, 51 supra.

53) DNPR. &c. om. pæt.

- 54) CDEFGHILMNOPQRS. &c. sic (cfr. nott. 55-57 sequentes). A. om. oc — ping, at haec verba supra lineam et in marg. add. rec. man. Cfr. not. 49 supra.
- 55) S. &c. om. twigia mannæ witni.
- 56) F. om. witni. Q. &c. add. till.
- 57) S. &c. add. hans.
- 58) EFGH. &c. om. mannæ wittni.
- 59) I. om. wittni.
- 60) COS. &c. om. til pæs. I. ther til.
- 61) L. 13 . thet.
- 62) S. &c. Banemand.
- 63) C. hins dræpna. M. hins dothe, kommer &c.
- 64) F. hins. GI. &c. then.
- 65) DEFGHIKLMNOPQRS. &c. than.
- 66) 0.16. sechtede. Q. &c. han deler po. S. &c. som hand deler paa.
- 67) M. thet tritie thing.
- 68) CDF. &c. thing.
- 69) H. mæli. QS.&c. sigher ther ney fore thet drab tha &c.
- 70) L. 18 1. add. tha.
- 71) QS. &c. værghæ.

73) EFQS.&c. næfnd. G.&c. add. eller newnd.

74) M. om. hin.

- 75) Q. &c. saysöyere er scall ey ladæ gongæ ower hanum aswarens eed. S. &c. βagßögerenn er, skal icke siiden bere aasuergis eedt offuer hannem, dett er, hand skal icke Suerghe paa hans hoffuit att han dett giordt haffuer. men suarer &c. 76) DC. &c. *sökær*.
- 77) L. 13‡. skal æy tha wætæ hanum aswaro eth.

78) F. 30. om. ey.

- 79) CE. *aswæru*. H. aswaru. F. asuara. 31. asworn. 38. asswaren. R. aswarn. G. &c. asworths. 32. &c. atswars. Cfr. not. 75 supra.
- 80) 53. add. *det er endelig edh;* male.
- 81) 0. &c. Swærier.
- 82) M. om. a.
- 83) DC. &c. sökær. G. &c. söke. ler den anden paa hans frid.
- 84) CDEFHIKLMNOPR. &c. sic. Q. &c. om. hin. AG. han. Cfr. not. 83 praecedentem.
- 85) A. Litt. i omissam supra lineam add. scriba. L. 13 . hans frith aff hanum Vil &c.

86) CDEFGIKLMNOPORS. &c. thæn.

- 87) 0.16. sechtede. Q. &c. som for sayen deles an sware fore sig po thet fiarda tingh skære sig met tolff mentz eed fore thet at han er delther till tingx om sagsögeren haffuer &c. S. &c. som faar sagen delis, end suare faar Biig paa dett fierde Tiny, och siiger der ney fore, da skal hand giiffue lou med tolff mends eed for den ßayh han deliis fore tül tinge, om ßagßögeren haffuer &c.
- 88) 30.48. ey; male.

⁴⁹⁾ CDEFGILMNPQR. &c. om. til. K. &c. at thet ær thrithiæ thiny. oc twiggæ mannæ vitnæ ath hanum ær thing stempt Oc twiggæ mannæ vitnæ til thes &c.

fiarþa þingi oc mælæ⁹¹) j gen.⁹²) skiæræ sic mæð tyltær æþ.⁹³) (⁹⁴um hin⁹⁴) ær sac sökær⁹⁶) (⁹⁷hauir (⁹⁸ey witni til þæs⁹⁹) at han¹⁰⁰) ær förræ¹) (²sottær ofna³) þrim þingum.⁴) hauir han⁵) twigia manna⁶) witni.⁷) þa (⁸bæri hin⁹) sæcti¹⁰) scuz iarn. warþær han uskiær at¹¹) (¹²þy iarne. þa (¹³ware 33 han¹⁴) skyldær¹⁵) at¹⁶) þe¹⁷) sac.¹⁸) warþær (¹⁹han (²⁹skiær (²¹at þy²²) iarne þa bære han²³) annat scuziarn fore²⁴) sac.²⁵) oc hin.²⁶) ær²⁷) sac sö-

89) 32. &c. add. fore.

106

91) MR. &c. mæler.

92) DK. &c. add. tha. L. 13‡. add. swa at han war æy loghlikæ steffndær. oc han haffthæ loghlecth for fal. Tha. 100. 126. add. Och sigir att handt er icke louligen stenffder.

93) I. om. ep. G. &c. add. fore asokn. 53. add. adt han war iche steffnder.

94) 126. om. um — pingum.

95) F. thæn.

96) LR. &c. add. ær.

97) E. om. hauir — sottær.

98) I. thær æi witnæ til. at &c.

99) GQ. &c. om. pæs. 100) NR. &c. om. han.

1) GQS. &c. om. forræ.

- 2) HO. &c. sökter. I. sæctær. NR. 23. 24. sather. 53. stefinder. QS. &c. delthor thill (S. &c. om. thill) thry tingh.
- 3) F. a.
- 4) F. add. æn.
- A. Voc. han omissam ipse supra lineam add. scriba. C. &c. add. æi; male. S. &c. βagβögeren.
- 6) C. om. manna.
- 7) F. om. witni. FLMQ: &c. add. til.
- 8) F. skære sic mæth næfnd. Warthær han æi skær at the næfnd. tha warthe skyldær &c. Q. &c. scall han igen vedher næfnd tagæ Vorder han fælder aff then næfnd tha &c. S. &c. skal han som schyldis liide neffnd. Worder &c. ut Q.
- 9) I. thæn.
- 10) M. om. sæcti.
- 11) L. 13 1. a.
- 12) 84. Neffndt, tha tage andenn Siede Widt Neffndt, och hand trenger hannom ey med assuoren Eedt, och ey medt Idermere dele, Siden maa Saysöggeren 9 mendth &c.

- 13) NR. om. *ware iarne pa*. 23.24. om. *ware pa bære*.
- 14) CI. om. han.
- 15) A. uskyldær scriptum est, at u deletum. GQ. &c. sandir. S. &c. skyldiig. 59.60. &c. sandskyldig.

add. Och sigir att håndt er icke louligen 16) CDEFGHKLMOP. &c. fore. Q. &c. vthi. stenffder. S. &c. y.

17) CEHILMOP. &c. om. pe.

18) L. 13 . banæ sak.

19) Q. &c. hans orsaga an giort aff then næfind tha scall han atther ygen tage (28. &c. sic; Q. om. tage) veder næfind foræ sagen oc sagsögeren scall hanum ey tha ydermere delæ Saa scall sagsögeren IX mæn logsögæ a hender Æn &c. S. &c. hans aarβage giord aff dett neffnd, da er dett skickeliigt att hand bliiffuer aarβaget. Och Sagβögeren skal icke siiden dele mere paa hannem. Siiden skal sagβögerenn ny mend lou paa hender βöge, men Bliffuer ingen aff de ny mend felde aff neffnden, da skal den thiende &c.

20) 53. ordsage giortt aff neffndtt, Taa tage han anden tydtt widt neffndt ffor sagen, och sagsöggeren &c. 59. &c. orsage giordt, da er handt aldrig plichtig at tage igienn widt neffndt for sagenn.

21) F. tha give han næfnd fore thæn döthæ.
oc hin &c.

22) EH. om. py.

23) Had. credit addendum esse icke, alias enim "sensum legis sibi ipsi esse contrarium;" fallitur vero, antea enim ferrum portavit reus tantum ut probaret se non legitime fuisse in ius vocatum (cfr. nott. 92, 93 supra, et cap. 82); quo facto iam quaestio est de ipso crimine, pariter ac si in tertio conventu iudiciali innocentiam suam probaturus adfuisset.. Cfr. II. 57, et KR., Nyt jur. Ark., XIV. p. 84, 85. Mirum vero

⁹⁰⁾ CDEFHIKLMNOPR. &c. ofna.

kiær²⁸) fulli²⁹) hanum ey mer a³⁰) hændær (³¹swa scal sökiæ ni³²) man num^{33}) a^{34}) handar. an^{35}) warbar³⁶) angin³⁷) vski an^{38}) innan³⁹) bem⁴⁰) ni^{41}) mannum. ba (42 ma han ben^{43}) tinde 44) til 46) sora cummæ. 46) (47 oc (**swa scal*9) han þæn tindæ⁶⁰) (⁵¹0fna þingum⁵²) sökiæ. sum hini⁵³) (⁵⁴ni men förræ. (55 þa han scal a scra gangæ.56) þa scal (57 hin ær sac58) sökiær⁵ 9) swæriæ hanum (⁶ 0a hændær mæð tolf mannum⁶ 1) at han ær sandær bane⁶²) at bem⁶³) dræpne oc be⁶⁴) göræ bæt ey fore (⁶⁵fæ oc⁶⁶) fore wild.67) ællær68) awnd. utan fore þæt at han ær sandær bane69) at þem70)

est guod KR. invenit difficultatem in antecodentibus verbis: warper han uskier at by iarne pa ware han skyldær at pe sac; observandum enim est reum in tribus praecedentibus conventibus absentem, in contumaciam esse condemnandum (pa sokær hin frip hans), quam condemnationem tantum avertere potuisset si portato ferro probasset se non legitime fuisse in ius vocatum.

- 24) K. &c. add. then.
- 25) CI. om. sac.
- 26) NOPR. &c. then.
- 27) R. 23. 24, add. ther.
- 28) DCE. &c. sökær vel sökiz.
- 29) KLM. &c. fallæ; male.
- 30) F. ofnæ. I. af.
- 31) 30.48. om. swa kændær.
- 32) 54. thre.
- 33) CIKLMO. &c. mæn.
- 34) DEGHKMNOPR. &c. ofna.
- 35) M. om. æn.
- 36) NP. &c. warth.
- 37) EGH. &c. add. man.
- 38) Q. &c. fælder aff næffntl.
- 39) CDEFGHIKLMNOPR. &c. i. QS. &c. aff.
- 40) CF. &c. the.
- 41) 54.58.81. &c. 3 vel tre.
- 42) Q. &c. scall then thiendæ &c. schall den Thiende oc fremkomme och haffuer oc saa &c.
- 43) NR. &c. om. pan.
- 44) MN. &c. tiende. 54. tredie. C. ninda man. 66) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. add. æi.
- 45) NPR. &c. om. til.
- 46) L. 134. add. That ar at ga at skra. at 68) FQ. &c. oc ai fore. man skwldæ ga offnæ to/ff ploghjærn allæ 69) S.&c. Bane mand. brænnande mæt sine baræ fölær. QS. &c. 70) CG. &c. thæn.

- add. thot er at gitzsæ then (S. &c. add. som) thet giort haffuer.
- 47) F. mæth the sammæ logh ær han kum the ni. Thaghær han scal a skra &c.
- 48) 97. om. swa a scra.
- 49) CDEGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. om. *scal*, at h. v. supra lineam add. rec. m**an.** Cfr. not. 47 supra.
- 50) MN. &c. tiende. C. ninde; male.
- 51) QS. &c. till tingx delæ som the IX mæn han (S. &c. som han de ny) deltæ till foren Strax then thienda man scall skraa &c.
- 52) ILOR. &c. thinge.
- 53) CD. &c. hina.
- 54) 54. 58. 101. &c. tre vel III. C. andra förra.
- 55) G. &c. Thaghir. P. om. pa gangæ.
- 56) QS. &c. add. effter gytzning.
- 57) FMQ. &c. thæn. I. han. S. &c. sagsöyerenn mod tolff mend suerge hannem tiil fuld Banemand &c.
- 58) C. om. sac.
- 59) DC. &c. sökær.
- 60) Q. &c. till fuld banæman met &c.
- 61) CFILQ. &c. mæn.
- 62) QS. &c. banaman.
- 63) CG. &c. thæn.
- 64) C. om. pe. S. &c. add. tolff skulle suerge att de.
- handt schall der gedtze paa den det giordt 65) Q. &c. gotz. S. &c. gods, eller pendinge, eller faar frendschaff, eller affuind schyld, och faar ingen anden ßag, vden &c.

 - 67) Q. &c. frænskap. 53. wenskab.

dræpnæ. (71 oc (72 be witæ bæt hwær (73 bæn ær 74) swæriæ scal. j 76) bem 76) tolf⁷) scal ey minni⁷8) eghn⁷9) hauæ⁸0) æn til⁸1) siæx marc⁸2) fore by at⁸³) um han warþær⁸⁴) (⁸⁵skiær a skra. þa scal hwær þeræ⁸⁶) bötæ hanum bre marc. (870c88) (89archibiscope bre marc.90)

119.1) Si alicuius seruus interficitur.

Uarbær manz þræl dræpin. (²bötæ hin (³atær ær han⁴) drap mæþ þre marc. oc a⁵) (⁶tylter eb at⁷) han war ey bæbræ.⁸) (⁹ællær¹⁰) (¹1ate¹²) til¹³) swa mikit sum (14han wil. oc e15) (16tyltær eþ ofna.17) (18warþær þræls19) hand af hoggin. bötæ (20hin ær21) af hiog22) (23half andræ marc. oc24)

119 = 11.51,69.

71) F. om. oc — bæt. S. &c. mand skal och 90) IS. &c. om. marc. viide, att de tolff som suerge skulle att huer skal formaa Biig sex marck gods, fordy &c.

72) CEH. om. be. Q. &c. so mange som the tolf ære ther swæryæ sculæ at engen aff scall in haffuæ sex &c.

- 73) 38. aff the som swerie &c.
- 74) O. om. ær. L. 13 1. tha.
- 75) FI. &c. af.
- 76) CFIL. &c. the.
- 77) DEGHKMNOPR. &c. add. mannum. &c. add. mæn.
- 78) CD. &c. minnæ vel minnæ. H. add. ængen.
- 79) A. Litt. e bis scripta est, nempe in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiecto puncto notata. E. enq.
- 80) GH. ægha.
- 81) I. &c. om. til. 82) DEKNPR. &c. marca.
- 83) CDEGHIKMNOPR. &c. om. at.
- 84) E. varth.
- 85) 53.122. aff neffnd ordsage giort, som 13) H. ut. skylles, (122. om. som skylles) Taa &c. 14) 38. om. han – swa sum.
- 86) CDEGHKLMNOP. &c. add. tolf. FI. &c. add. af them tolf. QS. &c. aff the XII men. 16) QS. &c. tolff mentz eed.
- 87) 13 ‡. 48. om. oc marc.
- 88) 104. add. til Kongenn eller.
- 89) FGQ. &c. biscope. 53. 82. 107. 108. kon- 19) CDEGIKP. &c. thrælli. NQR. &c. thræl. eller Erchibischoppen.

- 1) O. hoc loco incipit librum quartum. NPRS. 48. &c. incipiunt librum sextum.
- 2) S. &c. da skal den som hannem drab, Böde tre marck faar hannem, och der tiil giiffue lou med tolf mend, att han &c.
- them scall myndræ være orckendes æn kan 3) CDEIKLNPR. &c. ær drap. han atar (NPR. &c. effther) mæth &c. H. thær drap atar han much &c. F. ar drap thre &c. 38. hanum drap hanum ather meth &c. 32. &c. tre mark ther drap, och &c.
 - 4) GMO. &c. om. han.
 - CIL. 5) I. om. a. Q. &c. ther till.
 - 6) Q. &c. tolff mentz eed. 108. VI menndtz
 - 7) NR. &c. Æn.
 - 8) CD. &c. bættræ vel bætri.
 - 9) S. &c. som bleff drebt, han maa och legge der tiil &c.
 - 10) CDGIKLMNOPQR. &c. add. han.
 - 11) Q. &c. lægger. F. sua mikit sum han wil til latæ oc &c.
 - 12) EH. add. han.
- S. &c. fri aff skraen som skyld ehr, da &c. 15) CEGHLNOPR. &c. sic. MQS. &c. om. e. DFK. a. Al. ey.

 - 17) F. om. ofna. QS. &c. ther till.
 - 18) 83. om. *warp*ær *tyltær ep*.
- gen. 122. (123. 124.) konningen III marck. 20) CDEFGKLMNOPQRS. &c. thæn. I. han hiog &c.

(25 tyltær eb at han giorbe26) ey27) meræ skabæ (28 at by af hogge. ællær²⁹) late³⁰) til swa³¹) sum för ær mælt.³²) (³³warþæ bathæ hændær (³⁴af hoggnæ.³⁵) bötæ (36 þæn ær 37) þæ t^{38}) giorþæ (39 þre marc oc 49) swa 41) (42 til (43 ællær logh ællær fæ44) sum för ær45) mælt. warbær þræl (46 barber ællær han 47) far sar. gialdæ hin 48) ær 49) gior bæ daghswærkis spial. 60) oc giui⁵¹) lækis gift.⁵²) oc bötæ⁵³) bondanum (⁵⁴twa öræ. fore þokkæ⁶⁵) (56 hwat sum fræls 57) man 58) gör wiþær bondans (59 hionæ annöþoct. 60) swa .at⁶¹) bardaghæ⁶²) ær æll*ær* sar. oc ey lytæ. giui lækis gift⁶³) oc gialdæ⁶⁴)

21) CEGNOPQR. &c. om. er. Q. &c. add. ken- 43) O. bæthe. CDEFGHIKLMNPR. &c. bathe næ. S. &c. add. handen.

22) EH. &c. af hog vel af hög.

23) F. tolf öræ. oc &c. 58.90. 100. // marc. 92. f (i. e. $\frac{1}{2}$) mark. 67. 105. om. half andræ — af hogge.

24) DEFGHIKLMNOPR. &c. add. a. QS. &c.

add. ther till.

25) QS. &c. tolff mentz eed.

26) CEGILMQ. &c. add. bondanum. K. &c. add. hanum.

27) G. om. ey. D. add. hanum. FHNOPR. &c. add. bondanum. S. &c. add. Trelßens hußbonde som hand tiente.

28) CDEGIKLMNOPQR. &c. i. S. &c. der medt, y dett ath hand hug hans hand aff. han maa och legge mere der tiil om han vil som förre Sagdt er.

29) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. add. han.

30) I. bötæ. Q. &c. lægger.

31) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. om. swa.

32) I. saught.

33) 53. 92. 100. 126. om. marpæ — mælt.

34) S. &c. hugne aff nogen Treel, da Böder &c.

35) DK. &c. add. tha.

36) F. thre marc fore. oc &c.

37) GKMQS. &c. om. ær.

38) CEHIL. &c. om. Dæt.

39) 38. om. pre — ær giorpæ.

40) 59. add. legge.

41) CS. &c. om. sma.

42) 31. Undecim foliis evulsis sequentia per- 60) H. annöthæ. R. 23. 24. anötocke. ierunt usque ad verba ath han ær sander 61) I. sum &c., cap. 143. Q. &c. bodæ till log oc forbædringh som &c. S. &c. lou och forbed- 63) Q. &c. læges lön. ring om hand viil, som förre ehr sagdt. 64) I. add. i gen.

(R. 23. &c. böthe) logh oc fæ.

44) 59. &c. *böder*.

45) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. om. ær, at h.v. supra lineam add. rec. man.

46) 59. 53. &c. slagenn. 62. &c. blaaslayenn. S. &c. Blaa Blagen mod törre hug, eller liidet Saar, da skal hand som dett gjorde, giore Hußbonnden en dags verck igien, och Böde hannem tho öre pendinge, och Træls leyelön om Dannemend saa töckis.

47) CI. om. han.

48) GQ. &c. han. F. than.

49) KNQR. &c. thet.

50) Q. &c. dagx verckx skadæ.

51) CI. om. giui. NR. 23. 24. giffues.

52) Q. &c. læges lön.

53) O. om. *bötæ*.

54) 52.58. 106.127. XXX pendinge.

55) DENOPR. &c. thykka vel tyckæ. I. vthokkæ. 59.60. &c. samtöcke.

56) CDEGHIKLMNOPORS, ac recc. codd. fere omnes hic incipiunt novum caput.

57) 59.60. &c. Erlig.

58) S. &c. add. (det er sielffuoldig mand).

59) Q. &c. anödigæ hion. 59. &c. wnöttige hionn. 53. 100. 126. werliige hion. F. thræl. sua sum bardayhe. ællær &c. S. &c. anötigt tieniste Tyunde, Enten han giör dett saar, eller lyde, eller Blaar dett Torre hugh, da skal hand Betale hannom leye*lön* &c.

62) 53.59. &c. hug.

34 daghswærkis spial.65) oc66) (67 twa öræ68) bondanum fore þokkæ69) war ber^{70}) (71 lyti.72) bötæ73) bem74) æftir gobræ76) mannæ asyn oc ey76) mughu⁷⁷) lyti höghre warbæ⁷⁸) son til (⁷⁹þrigia marca⁸⁰) (⁶¹hwilkin⁶²) þe warbæ. 83).

120.1) de homicidio quod serws2) uel mutilacione.

Dræpar³) bræl (*frælsan man⁵) (*ware hins wald ær bræl a. hwat han wil⁷) hæld*ær* (⁸latæ ut sin þræl hins dræpna frændom^o) j hændær oc til siax marc. ællær haui¹⁰) sin þræl oc bötæ ni¹¹) marc.

121.12)

Hamblær¹³) bræl (¹⁴frælsan man ællær særær¹⁵) aldrigh ma¹⁶) han mer

120 = 11.50.

121 = 11.71.

- 65) R. 23. 24. dax spiæl. Q. &c. dagx værckx 83) CGQ. &c. æra. skadæ. S. &c. dags arbeids skade.

67) 52.58.106.127. XXX pendinge.

68) S. &c. add. pendinge.

- 69) DEQ. &c. thykka vel tyckæ. 23. 24. twnckæ. L. &c. thukkæ bötar. 59.60. &c. samtöcke. S. &c. add. om dannemend sag tyckiis.
- 70) DEGHLP. &c. wartha.
- 71) S. &c. Samme tieniste tyunde merckeliige lydet, da skall den som skadenn giorde Böde der fore effter Dannemends sielße. och &c.
- 72) DKLNPR. &c. add. tha.
- 73) L. 13 \(\frac{1}{2}\). add. hanum.
- 74) Q. &c. om. pem. F. add. ater.
- 75) CF. &c. gotha.
- 76) P. om. ey; male.
- 77) MQS. &c. ma.
- 78) HKLS. &c. wara. Q. &c. reysa.
- 79) GQ. &c. twa marc. P. thrithia marcha. NR. 24. thredia mark.
- 80) M. add. both. 52.58.106.127.add.skonske. IO. add. æ.
- 81) M. &c. huilke. Q. &c. ehwordanæ. EH. stort dett ehr. 🗸
- 82) DGIKLMNOPR. &c. add. sum.

- 1) 38. hic incipit librum quintum.
- 66) CDEHIKLMNOPR. &c. add. böta vel böte. 2) Pro seruus; adde facit. Had. perperam habet facit loco sequentis v. uel.
 - 3) CD. &c. Dræper.
 - 4) CS. &c. frælsman. NOQR. &c. frels man. 59. 60. &c. Erlig Mandt.
 - 5) S. &c. add. (det er den som er sin egen mand och selffuoldig).
 - 6) QS. &c. tha haffuer han at raada som thræll eyer (S. &c. tülhör) kwat &c.
 - 7) I. om. wil.
 - 8) Q. &c. faa then dödes vænner trælæn vdhi hænder &c. S. &c. antuorde denn dödiis arffuinge och venner och frender Trelen vdj hender, och der tiil &c.
 - 9) CDEGHIKLMNOPR. &c. aruum.
 - 10) Q. &c. behollæ sælff. S. &c. hand viil self Beholde.
 - 11) Q. &c. thre.
 - 12) CDEGHIKLMNPQRS. ac recc. codd. fere omnes connectunt hoc caput cum proxime antecedente.
 - 13) S. &c. Slaar.
 - 14) CS. &c. frælsman. NOPQR. &c. frels man. 59. 60. &c. Erlig Mandt.
 - om. hwilkin pe warpa. S. &c. ey huor 15) MR. &c. sarer. I. giör han saar. QS. &c. saar gör.
 - 16) I. skal. S. &c. kan.

fore göræ¹⁷) (¹⁸æn þre marc (¹⁹at manni udræpnum.²⁰) (²¹bæriær²²) þræl (23 frælsan man böte oc bondæn 24) þre marc ællær (25 dyli mæð (25 tyltær eb.

122.27)

Alt bæt ær²8) fræls²9) man bötær mæp³0) fyritinghu marc fore sine³1) eghnæ^{3 2}) giærninggæ. Þæt scal^{3 3}) bötæ mæþ ni^{3 4}) marc^{3 5}) fore (^{3 6}sins bræls giærninggæ. (37ællær han38) (39late ut bræl oc til siax marc. æn konung wil $(^{40}b\omega t \text{ at}^{41}) \text{ loghum}^{42})$ hause at breel ma aldrigh fore görse $^{43})$ mer $^{44})$ son bre marc (45 at manne 46) udöbum.

123. Qualiter libertas debeat*1) dari seruo et (*8 quam satisfactionem prestari debeat si liberum occiderit uel que pro eo.

Uiuær man (*9annöhoghæ hionæ frælsæ50) ællær (51hæt lösær52) sic til

122 = 11.50.

123 = 11.52,73.

17) CG. &c. forgora. S. &c. forbryde. NO 30) E. men æn; male. PR. &c. foræ böthæ.

18) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic. S. &c. om. æn. A. om. æn pre marc, at rec. man. supra lineam add. haec verba.

19) H. om. at. S. &c. om manden bliffuer deffuende.

20) Q. &c. lewendæ.

21) DEHK. bær. C. Diungar; ita satis perspicue scriptum est, non Viungar, ut male coniicit Th. 38. 52. &c. Slar. 59. 60. &c. Blaaslayer. 62.63. &c. Trelberier. 82.96. Trælbærger eller slaar. 107. Trælborer eller slaar. 53.84. om. bæriær — tyltær ep. S.&c. Slaar træl frelßmand torre hug da skal hans hußbonde Böde tre marck 41) IL. 13 ‡. til. tiil den han Slo, eller giiffue lou der fore 42) CIL. 13 !. logh. med tolff mends eed.

22) 100. add. Tett er blaaslar.

23) C. frælsman. EMOQ. &c. frælsman. 59. 45) NR. &c. om. at. Q. &c. emæden mannen 60. &c. Erlig mandt.

24) DNOPR. &c. bondanum.

25) C. om. dyli mæþ.

26) Q. &c. tolff mentz eed.

- 27) FGQS. et maxima pars recc. codicum connectunt hoc caput cum proxime antecedente.
- 28) CILMS. &c. om. ær. 29) 59. 60. &c. Erlig.

- 31) CD. &c. sina.

32) F. om. eqhnæ.

33) CDEGHIKLMNOPQRS. &c. add. han.

34) H. thre.

35) ENP. marcum.

36) E. three sin gerninga. N. thralsins ger-

37) 110. om. ællær — siax marc.

38) NOPR. &c. om. han.

- 39) S. &c. antuorde sin Træl fran Biig, och der tiil &c.
- 40) CDEFGKMNOPR. &c. om. pæt. S. &c. icke att nogenn Trel skal forbryde mere &c.

- 43) DC. &c. forgöra. Q. &c. forbrydæ.

44) G. &c. om. *mer*.

er vdræben. S.&c. nar han ehr bleffuenn Træl, saa lenge att manden er vareben.

46) 0. mannum.

47) A. Litt. a omissam supra lineam add. scriba.

48) Lege que satisfactio.

49) CDEHIKLMNOPR. &c. annöthoghum (E. annöthum) manne. ællær (I. add. oc) kunu frælsis. 53) (54 fare þæn 56) ær frælsi givir (56 ællær hin ær lösæ latær. ællær 57) næstæ aruæ til þings⁵⁸) oc af sighis⁵⁹) hanum. oc (⁶⁰annær man scal han taki⁶¹) (⁶²j æt⁶³) mæð sæ. oc warþæ⁶⁴) hans giærningum.⁶⁵) bötæ foræ han⁶⁶) (⁶⁷haluæ mannæ bötær⁶⁸) um han dræpir man. oc swa takæ⁶⁹) fore han⁷⁰) mæð andrum⁷¹) hans aruum.⁷²) um han⁷³) warbær dræpin. swa⁷⁴) alt bet^{76}) han gör. ællær ('annær man gör wibær han. bötæs e^{77}) minni⁷⁸) æn han frælsboræn⁷⁹) waræ.⁸⁰) wil ængin man⁸¹) taki⁸²) han jæt⁸³) mæ**p** sæ. oc (84gör han (85nokat siþæn86) til brutæ.87) bötæ han88) sialuær fore sic lindæ bot.89) förstæ ar oc90) annat91) oc þriþiæ.92) ællr han93) fly oc (94 hættæ (95 fore sic sialuum.

se &c. 59.60. &c. wærlig mandt eller quinde. S. &c. anöttig tieniste tyunde. 69) G. &c. add. han. S. &c. add. Böder. 53. 100. *trell*.

- 50) 62. frighet.
- 51) CDEGIKLNOPQRS. &c. han. H. the lo-
- 52) S. &c. kiöber.
- 53) FQS. &c. add. *tha*.
- 54) S. &c. skal den som haffuer giiffuet hannem freiße, eller den der lod hannem löβ, eller hans neste arffuinge, fare tiil Tings &c.
- 55) H. hin.
- 56) 53. om. ællær aruæ.
- 57) Q. &c. add. hans.
- 58) 84. land:tingh.
- 59) DKQS. &c. af segia.
- 60) CDEGIKLMNOPORS. &c. scal annar (S. &c. nogen) man. 53. will nogen siden tage hannom y slegt met seg: Taa skal hand suare tyll hans gerninger.
- 61) A. Litt. i rec. man. mutata est in a. CD. &c. taka. F. hanæ.
- 62) S. &c. tiil Slechting mett &c.
- 63) F. byrth. Q. &c. slæcht. R. edh; male. 58. fleth.
- 64) S. &c. vochte och Buare. Q. &c. vachtæ eller sware.
- 65) CFGIKLMOQS. &c. gerninya vel gerninger. F. add. oc. QS. &c. add. tha scall han.
- 66) FKLMQS. &c. hanum. H. om. h. v.
- 67) Q. &c. half mantz bod.

- frælse &c. GQ. &c. annödhugh manni frels- 68) CDEFGHIKLM. &c. man bötær. NOPR. &c. mans böther.

 - 70) KPOS. &c. hanum. H. om. h. v.
 - 71) QS. &c. om. andrum.
 - 72) IQS. &c. arvinghæ.
 - 73) O. *hin*.
 - 74) GH. &c. add. ok. M. add. ath. Q. &c. add. er. F. add. ær logh vm. S. &c. add. er och med.
 - 75) C. om. pæt. DF. add. ær. KL. &c. add. ther.
 - 76) CDEGHIKLMNOPQR. &c. wither han warthær giort. böte (IGMQ. &c. bötæs) &c. S. &c. dett som göres med kannem.
 - 77) DEKMNOPQRS. &c. eig vol icke. H. add. halfuo.
 - 78) CD. &c. minna. L. 13 1. add. foræ han. 79) GQ. &c. frels. 59.60. &c. Erlig födt. 63.
 - 82. &c. fuld erlig. 80) I. warthæ.
 - 81) GQS. &c. om. man.
 - 82) CD. &c. taka.
 - 83) F. byrth. QS. &c. slæcht. R. edh; male. 58. *fleth*.
 - 84) C. far han nokot at brytæ. böte &c.
 - 85) QS. &c. noger brödæ (S. &c. add. da) *böde* &c.
 - 86) DEGIKLMNOPR. &c. om. sibæn.
 - 87) I. bötæ. DKL. &c. add. tha.
 - 88) F. om. han.
 - 89) QS. &c. lydæ bod; male. 83. 89. /// mark. 82. 107. (129.) add. (Det er III mare midsommers penninge).

124.1)

Uarþær frælsgiui²) dræpin. oc (3mælær annær4) man æftir6) hanum. witi6) 35 $m\omega p$ ('tyltær ep. oc twigia manna witni. at han tok han') jæt') $m\omega p^{10}$) sæ.¹¹) (¹²ællær at¹³) han ær¹⁴) næste nithi¹⁵) (¹⁶warbær han¹⁷) sæctæ per^{18}) at han tok han¹⁹) j æt²⁰) mæp sæ. (21oc (22dyl han dyli23) mæp(2 tyltær eþ. (2 þæn ær han26) hauir takit jæt27) (28mæß sæ. scal bötæ fore²⁹) hans giærningum³⁰) β pri β iung³¹) af allum botum.³²) (³³oc twa lotær³⁴) hans³⁵) frændær. ællær han sialuær bötæ mæþ³⁶) lindæ bot³⁷) swa scal oc han^{38}) takæ af (3^9allum^{40}) botum⁴¹) ær⁴²) fore han^{43}) warbæ⁴⁴) böttæ.45)

124== 11. 52, 73.

- 90) MNRS. &c. om. oc.
- 91) GQS. &c. add. ar.
- 92) DEGHIKLNOPQRS. &c. add. ar.
- 93) M. om. han. S. &c. add. skal.
- 94) QS. &c. stande sælff syn eyen faræ.
- 95) CDEGHIKLMNOPR. &c. with sialuum sæ vel sic.
- 1) 110. om. hoc caput.
- 2) GIKMNOP. &c. frels giwin. A. Rec. man. huic v. addidit notam abbreviati n, ut legeretur frælsgiuin. R. 23. 24. frelss man giffuen; male. Q. &c. fræls giffuen thræll. S. &c. træl som frelß ehr giffuen.
- 3) I. talær. Q. &c. kærer. S. &c. kreffuer nogen mand Bod faar hanem.
- 4) F. nokær.
- 5) Q. &c. po.
- add. han thet.
- 7) QS. &c. tolff mentz eed.
- 8) O. add. ey; male. S. &c. add. for.
- 9) QS. &c. slæcht. 58. flet; male.
- 10) A. mæb bis scriptum est, nempe in fine prioris ac initio sequentis lineae.
- 11) M. add. och.
- 12) EH. om. ællær mæþ sæ.
- 13) IMNQR. &c. om. at.
- 14) GLQS. &c. add. hans.
- 15) C. nati mutatum in nanithi. DK. &c. ni- 39) FIL. &c. allæ the bötær. thær. I. manithær. FLQ. &c. frænde. S. 40) CDEHKMNOPR. &c. add. thæm.

- &c. Slecht och frende. M. add. vethor ha-
- 16) GQ. &c. om. warper meb sa.
- 17) CDIKLMNOPR. &c. man.
- 18) S. &c. skyldet. F. add. fore.
- 19) O. add. ey; male.
- 20) F. byrth. S. &c. Slecht.
- 21) L. 13 \(\frac{1}{2}\). tha dylive han swetwhen that meth &c.
- 22) S. &c. vil han siige ney der fore, da skal han dett giöre med tolff mends eed.
- 23) I. tha skal ha (sic) dyliæ.
- 24) Q. &c. to/ff mentz eed.
- 25) 53. om. quae in hoc capite sequentur. 26) H. om. han. QS. &c. hanum.
- 27) F. byrth. QS. &c. slæcht. 58. flet; male.
- 28) C. om. mæb sæ.
- 29) M. aff.
- 6) QS. &c. vythnæ. F. add. thæt. L. 13 j. 30) CDEFGHIKLNOPQRS. &c. gærninga vel gerninger.
 - 31) CK. &c. thrithing. S. &c. tridie parten.
 - 32) M. man bothum. S. &c. mande Böder, och faar altt andett han giör.
 - 33) 83. 100. 126. om. oc lindæ bot.
 - 34) FC. &c. löter. H. löte.
 - 35) O. add. eyen.
 - 36) DKQS. &c. om. mæb.
 - 37) S. &c. lynde böder. Q. &c. lydæ bodh.
 - 38) CM. om. han.

125,46)

Cumbær frælsboren⁴⁷) man innan⁴⁸) (⁴⁹annöþoghan dom. mæþ þy at⁵⁰) han warþær⁵¹) hærtakin⁵²) oc siþæn saldær oc warþær han⁵³) dræpin. Þa ægho hans⁵⁴) frændær oc næstæ niþiæ⁵⁵) (⁵⁶at takæ fullæ man bötær⁵⁷) fore⁵⁸) han.⁵⁹) oc giuæ (⁶⁰bondanum (⁶¹þær han attæ⁶²) swa mikit (⁶³af þæm botum sum (⁶⁴hanum costæþæ þæn dræpnæ þaghær⁶⁵) han köptæ han.⁶⁶)

126.1) Qualiter homo liber serws fieri potest

Stial²) man oc warþær³) giuin (*konungs umbuzmanni.⁶) þa a han at (⁶war-

125=11.75.

- 41) G. add. them.
- 42) CDEHIKMNOPR. &c. om. ær.
- 43) FIMQRS. &c. hanum.
- 44) K. &c. uorder.
- 45) Q. &c. add. om han bliffuer slagen. S. &c. add. om hand dræbis. CDEGHKLMN OPQRS. omnesque ceteri codd., praeter FI. (ac B. 31, qui hoc loco sunt mutilati, vide not. 5 pag. 100; not. 42 p. 109) add. novum caput: Aflar frælsman börn &c., quod, ex C. transscriptum, in Add. B. 1. legitur. A. Rec. man. adnotavit: Hic deficit vnum caput de seruo, quod respicit caput hoc loco in ceteris codicibus additum.
- 46) I. om. hoc caput una cum proxime sequente.
- 47) EFHK. &c. fræls. 59. 60. &c. Erefödt. 63. erligffödt. 84. erligh.
- 48) CDEFGHKLMNOPQR. &c. i.
- 49) C. annöthan. DKMNPR. &c. annöthogom. FEGHQ. &c. annöthogh. 59.60. &c. wærlighedz dom. 53.63. &c. werlighed. S. &c. Treldom, y saa maade att &c.
- 50) K. &c. om. at.
- 51) F. war.
- 52) DKNPR. &c. takin. Q. &c. met vold aff noger hærræ bort tagen. S. &c. Bort taghenn aff nogen.
- 53) HM. &c. om. han. M. add. sithen.
- 54) CDEGHKLMNOPR. &c. om. hans. S. &c. add. federne.
- 55) C. nanitha. QS. &c. arffuingæ.
- 56) F. oc. R. 23. 24. for hans oc taghe ful mans bodh oc bödher for &c.; male.

126 = 11.76.

- 57) HKNOPS. &c. manz böter.
- 58) P. om. fore.
- 59) FM. &c. hanum.
- 60) DE. &c. sic. A. bodanum. C. thæn han atte &c.
- 61) DEFG. ær. H. om. bær han attæ.
- 62) S. &c. tiilhörde.
- 63) M. om. af pam botum.
- 64) DEGHKLMNOPR. &c. han. C. om. h.v. QS. &c. han kostædæ po then &c.
- 65) CDEGHKMNOPQR. &c. tha. L. 13 \(\frac{1}{2}\). thæn thimæ thær.
- 66) 67. 104. 105. add. duo capita ea continentia, quae in Add. F. 1. et Add. B. 5. leguntur.
- 1) 52.58.106.127. habent hoc caput post caput in textu proxime sequens. Q. 28.29.50.53.63.67.83.89.104.105.109. hoc loco incipiunt librum tertium. 100.126. incipiunt librum sextum. 82.96.108. incipiunt librum septimum.
- 2) S. &c. Freißmand paa greben eller tagen mod nogen vhörliig gerning, huor fore han skal hengis, eller miste nogen aff hans limmer eller lyde nogen anden straff paa hans legeme, och andtuordett kongens Embit:mand da skal han vere træl vdj kongens gaard sin liiffs tiid, eller saa lenge att han lesses (54. &c. lösis) deden &c. 69. &c. Blyffuer frelsmannd &c. ut S. &c.
- 3) CDEGHKLMNOPQR. &c. add. sithan. F. add. han sithan.
- 4) L. 13 \(\frac{1}{4}\). j konungs vmbuz manz (13 \(\frac{1}{4}\). embismans) wald. Tha &c.
- 5) MNOPQR. &c. embitzman. K. embutz man.

þæ þræl j⁷) konungs garþe til han lösæs þæþæn. æll*ær* (⁸hanum (⁹gifs frælsi. æn ey ma han mæð loghum¹º) (¹¹skiliæs þæþæn j annars manz¹²) wald warbær¹³) (¹*atær fræls oc siþæn dræpin. (¹⁵þa bötæs han¹⁶) atær¹⁷) mæþ fullum manbotum. 18) æn warþær han dræpin 19) j konungs garþe. 20) oc 21) j^2 $(2^3$ annöþoghum dome. Þa bötæs han atær (2^4) sum konung wil. fore þy at (2^5) frændær mughu ey (26 mælæ æftir hanum. fore þy27) at han stal sic andrum manni²⁸) j²⁹) wald.³⁰)

Qualiter aliquis servo consanguineo suo libertatem possit optinere.

Uil annær³¹) man kallæ³²) manz hionæ³³) frændæ sin.³⁴) (³⁴ællær frænkunu³⁶) sinæ.³⁷) oc (³⁸swa til frælsis cumma. witi³⁹) þæt mæþ (⁴⁰tyltær eþ

127 = 11.77.

6) DCEFHKLMNOPQR. &c. wara. 53. tienne 24) D. aftær. KNOPR. &c. efter. SQ. &c. wdi &c.

7) CDEKLNOPR. &c. innan.

8) 53. han worder lös giffwen. S. &c. han bliiffuer giiffuenn frels och quit.

9) CDEGHKMNOPQR. &c. warthær frælsæ giuit.

10) QS. &c. rættæ.

- annars &c.
- 12) H. om. manz. M. add. egho eller i annar mantz.
- 13) CDEFGHKLMNOPQRS. &c. add. han.
- 14) F. sithan frals. oc tha drapen. S. &c. frelß giiffuen, och &c. Q. &c. fræls igen oc &c. 104. om. alær — æn warþær.

15) Q. &c. om. ba - drapin.

- 16) P. om. han.
- 17) S. &c. om. atær. NOPR. &c. effther.
- 18) C. botum. HNOPRS. &c. manz botum vel mantz böther.
- 19) S. &c. icke frels, och drebis.
- 20) DCEGHKMNOPR. &c. hæfthum. FL. &c. hæfth. Q. &c. være.
- 21) NRS. &c. om. oc. H. add. ei.

22) G. &c. om. j.

23) CDKMNOP. sic. AG. annöpoghan. FHQ. &c. annöthogh. E. annöthum. R. 23. 24. anöttughe. 63.82. &c. merlig dom. L. 13. 39) QS. &c. vythnæ. annothoghodom. S. &c. Treldom, da &c. 40) QS. &c. tolff mentz eed.

iuenn.

25) FL. 13 +. add. hans.

26) Q. &c. kære ther po thi at &c. S. &c. tale paa hans död, fortij han haffuer Selff kommet Biigh &c.

27) CDEGHKLMNOPR. &c. thæs saka. F. the sakæ.

11) CDEGHKLMNOPQRS. &c. sæliæs bort i 28) R. 23. 24. mannom. G. add. innan hendir oc.

29) DEMNOP. innan.

30) F. hand. QS. &c. add. meden (S. &c. men) lösæ hans frender hanum till frælssæ (S. &c. add. eller frihed) oc vorder (S. &c. Bliiffuer) han siden dræpen tha bödes han iyæn met fullæ mantz böder.

31) FS. &c. nokær.

- 32) HS. &c. add. annars.
- 33) LMQ. &c. hion. F. thræl. S. &c. tieniste tiuende. 53. add. det er tienneste tyende. Q. &c. add. vare.
- 34) G. add. wara.
- 35) NPR. &c. om. ællær frænkunu sinæ.
- 36) LOQ. &c. frenckæ. S. &c. fencke.

37) IOUS. &c. om. sinæ.

38) F. kummæ them sua til frælsis, tha witi &c. L. 13 ½. kommæ thet swo til frælssæ vile &c.

oc twigia mannæ witni. oc⁴¹) lösæ han hin⁴²) mæþ bondans wilia⁴³) sum 36 han ma⁴⁴) (⁴⁵at kumma. (⁴⁶oc ey andræ lund.

128. Qui petit aliquem in libertatem aliqualiter⁴⁷) liberum probare debet.

Callær⁴⁸) (⁴⁹man (⁵⁰manz hionæ⁵¹) frælst⁵²) wæræ.⁵³) witi⁵⁴) þæt⁵⁵) mæþ
(⁵⁶tyltær eþ⁵⁷) oc twigiæ mannæ witnæ.⁵⁸) at þæt cum aldrigh innan⁵⁹)
(⁶⁰annöþoghan dom fore (⁶¹sinæ eghnæ⁶²) giærninge.⁶³) oc (⁶⁴þæt gange bort⁶⁵) frælst⁶⁶) fore ængin pænning. ær þæt kunæ⁶⁷) oc far⁶⁸) hun (⁶⁹börn þe stund⁷⁰) hun ær (⁷¹j (⁷²annöþoghom dome (⁷³gange bort⁷⁴) mæþ allum sinum börnum frælsum.⁷⁵)

129. Quantum pretium consequi debeat qui seruum fugitiuum domino suo reddat.

Takær¹) man hiona²) annars³) (*ofna löpstighum⁵) löse hin°) ær a²) innan

128=II.78.

41) CDEGHIKLMNOPQRS. &c. add. sithan.

- 42) CDEGHIKLMNOPR. &c. thæt. Q. &c. hion. S. &c. dett tieniste tiunde. F. sithæn. A. sum additum est at subjectis punctis notatum.
- 43) H. add. swa.
- 44) IQS. &c. kan.
- 45) 59. &c. met hannom offuer eens komme, Oc &c. S. &c. vorde ens med hannem, och &c.
- 46) C. om. oc ey andræ lund.
- 47) Lege qualiter. Cfr. II. 78: rubr.
- 48) S. &c. Siger.
- 49) I. om. man. F. nokær man. annærs manzs &c.
- 50) M. hione annar mantz frelst &c.
- 51) Q. 13 \(\frac{1}{2}\). &c. hion. S. &c. tiuende.
- 52) DHKNOPRS. &c. fræls.
- 53) FL. 13 \(\psi\). add. tha.
- 54) INQRS. &c. witne. L. 13 . add. han.
- 55) CDEHIKMNPR. &c. om. pæt.
- 56) QS. &c. tolff mentz eed. B. post lacunam (vide not. 5 pag. 100), hic iterum incipit.
- 57) DG. &c. ethe.
- 58) BC. &c. uitni.
- 59) FILQ. &c. i. H. til.
- 60) C. sic. B. annöpohæn. A. annöpoghon.

129 = 11.82,79.

FGHQ. &c. annöthogh. DIKMNOPR. &c. annöthogum. E. annöthum. 53.59. &c. nverliig dom. 48. treldom. L. 13; annothogadom. S. &c. tieniste. 84.89. Verlighedt.

61) FIMO. &c. sin eghen skyld.

62) A. Litt. eg bis sunt scriptae, nempe in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiectis punctis notatae.

63) B. gærninyæ. S. &c. vgerningers. CDE GHKLMNPR. &c. seyld. QS. &c. add. skyll.

- 64) CH. om. pæt. L. 13 !. gange then sithan. bort &c.
- 65) DK. &c. om. bort.
- 66) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic. AB. om. frælst; at in A. h. v. supra lineam add. rec. man. 59. 60. &c. quit. S. &c. quitt och frelst.
- 67) I. &c. quinnæ.
- 68) M. fangher.
- 69) F. barn i thæn stund &c.
- 70) M. add. ther.
- 71) B. innæn annöpoh dom. EGH. &c. annöthog. gange &c. DK. &c. annöthogom gange &c. NOPR. &c. annötthogæth gange &c.
- 72) S. &c. Saadan tienistes werlighed, da maa dett gange quit Bort &c.

lanz foræ twa öræ.8) (°utan wazbar湺) oc utan lanz (¹¹oc utan¹²) konungs riki¹³) fore half¹⁴) marc.¹⁶) Far man¹⁶) (¹⁷æftir (¹⁸hionæ sit¹⁹) oc hittir pæt.20) (21taki þæt (22bort sac löst (23hwar sum han24) hittir þæt. (26æm wæl j kunungs garbe²⁶) (²⁷oc²⁸) archibiscops²⁹) sum (³⁰j annars bondæ.³¹) (32Ransac scal (33ængin man (34syniæ andrum (35þær sum 36) han wil ransakæ æftir (37hionæ sinu.38)

74) FI. add. fræls.

1) S. &c. add. eller griber.

add. *manz*.

- 4) FH. a. Q. &c. po. L. 13 \(\psi\). innan lans thæn thimæ thet löpær fra sin hosbonda. tha lösæ hin ther a. aff hin ther thet ha-wer takæt for twa öræ Warthar thet takæt vthan hafft. (13 ‡. hefft) oc vthan lanz. oc vthan konnungs righæ, ta löse hin ther thet a fore halff marc ffar man &c. S. &c. paa löbestede vey som er lobet fran hannem inden lands löße hin den dett eyer igien faar tho ore pendinge, och om han dett icke förer offuer Siö och Sand, (53. 68. &c. salt wandtt) mett ydermere kostningh. men finder han dett vden lands, eller vdj ith andett konge riige, da skal han lößett faar en halff marck faar han greb hannem der. Farer &c.
- 5) CDEFHKMNPQ. &c. löpstighi. R. 24. &c. kõpstigæ; male. 52.54. &c. kiöstede veyge. 59.60. &c. add. eller paa flucht. F.

add. tha. 6) FI. thæn.

7) Q. &c. thet eyer.

8) P. om. öræ.

- 9) I. 52. &c. om. utan wazbara. Q. &c. So at han thet ey förer ower söö oc sandh met ythermere kostnet Och vden lantz &c.
- 10) CDEKM. &c. wathbaro. G. &c. wathbaro. NOPR. &c. vatn bare. H. wadn baræ. F. man boro. 16.17. vantbaro. B. baræ. 59. 60. &c. handt förer det offuer wandt.
- 11) F. om. oc utan konungs riki.

12) C. om. utan.

13) 59. &c. add. da löse det.

15) A. Litt. arc. fere extritae sunt. F. add. Æn.

16) B. han.

17) E. hiona sith hit taki &c.

- 18) Q. &c. hion. S. &c. tiuende. 16. &c. sin hion oc &c.
- 19) CGHM. sinu. DKNP. &c. sina. RO. sine.

20) FQS. &c. add. tha.

- 21) A. Litt. i fere extrita est. R. 38. &c. om. taki — hittir þæt.
- 22) CDEGHIKMNOPQS. &c. om. bort. L. &c. om. bort — bæt.
- 23) BCDEFGHIKMNOP. &c. pær. QS. &c. om. hwar — bæt.

24) K. man.

25) IQS. &c. swa wel. 79. om. æm wæl -bondæ.

26) NR. &c. om. garpe.

27) F. 68. om. oc archibiscops. I. ællær i ærkebiscops &c.

28) B. add. ær.

29) C. 38. biscops.

30) BCDEGHKNPR. &c. om. j. F. at. M. annar stadh Randsagh &c. L. 13. annar stath. oc varo (13 ½. ware) vthan kæro oc vthan sak Ænghæn man skal menæ andrwm at ranzsakæ hwar han vil æfther sit hionæ (134. hion).

31) GOQ. &c. add. garthe.

- 32) O. Randsaghæ. S. &c. Randßagen. 92. om. Ransac — sinu.
- 33) F. man æi syniæ andrum manne. thær &c.

34) I. syniæs thær &c.

- 35) DK. &c. thæt. Q. &c. hwor han &c. S. &c. y huor han &c.
- 36) CDEGHIKMNOPR. &c. om. sum. B. er.
- 37) Q. &c. syt hion. 16. 17. 32. &c. sin hion. S. &c. sitt tiuende, och ehues (54. &c. vdj hues) gaard hand det finder, maa han dett tage vden alle sag och giensigelse.

38) FEI. &c. sit.

⁷³⁾ L. 13.; tha gange hwn bort frelst. mæth . 14) C. om. half.

⁷⁵⁾ FILS. &c. om. frælsum.

²⁾ OQ. &c. hion. S. &c. tieniste tyuende. 3) DEGHKNPQR. &c. manzs. BCFILMOS. &c.

130.

Alt bæt fæ39) (40annöboght hionæ41) aflær42) j bondans hæfbum43) bæt a bondæn at göræ af⁴⁴) e⁴⁵) hwat⁴⁶) han wil⁴⁷) (⁴⁸þaghær han giuær (⁴⁹hionæ sinu frælsæ. ællær (50þæt (51löser sic52) til frælsis.53)

131.54) de furto.

Uarþær 55) manz fæ stolet ællær 56) (57 costær hans. oc far han þaghæ r^{58}) æftir oc far⁵⁹) takit (60 hin (61 mæ p^{62}) ær stal. 63) sæte 64) a 65) band oc bindæ. 66) oc före 67) han til þings 68) oc (69 göræ þæt af hanum ær 70) þing men (71 wilize. oc be dömze til. zen far han (72 ey 73) (74 takit biuf 75) mæþ (76 coste

130 == 11.83.

59) 59. &c. godz. DEF. add. ær. KMNOPR. 55) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. add. annærs.

40) NPQR. &c. annötthogh. 59. 60. &c. mgiefflig mandt affler &c. 53. trell affler &c. S. &c. anöttige tiffuende affler &c.

41) Q. 13 \(\frac{1}{2}\). &c. hyon.

42) Q. &c. add. men thet er.

43) FS. &c. hæfth. L. 13 +. hæffthæ. I. gorthæ. 53. &c. tienneste. Q. &c. være. &c. add. meden han ehr y hans vere.

44) G. &c. add. thet.

- 45) BCDEFGHIKLMNOPORS. &c. om. e.
- 46) CDEHIKNOPR. &c. thæt. M. ther. D. 61) C. om. mæp. L. 13 1. ther meth skall. add. ær. K. 30. add. ther.

47) M. add. Æn.

48) NOPR. &c. Tha. QS. &c. So snart som. 63) F. add. tha. L. 13 . thæn timæ han &c. DK. &c. tha gan han oc gifwir &c.; male.

49) B. hiono. OQ. &c. hion. S. &c. sitt ti-

uende fry och frelße.

50) P. om. pæt. M. han löser sith till frelses giffue bonden hione synu ther hand vill. S. &c. köbes löß igienn, eller löser seg selff, da maa dett siiden giöre aff sitt gods huad dett vill, och nyde dett Selff.

51) C. om. löser. H. löses til frælsæs.

52) L. 13 $\frac{1}{2}$. add. siælff.

53) Q. &c. add. tha nydher thet syt eyet.

54) L. 184. hoc loco incipiunt librum tertium. O. incipit libram quintum. 38. incipit libram ptimum.

131 — 11.85.

- &c. add. ther. QS. &c. add. oc gotz som. 56) CDEGHKLMNOP. &c. add. annar. FIR. add. andræ.
- ue. 84. verliuh hionn affler &c. 100. ner- 57) CM. costæ. EGHL. &c. cost. QS. &c. noget annet (S. &c. add. aff) hans gotz oc &c.

58) M. ther. QS. &c. strax.

59) L. 13 . add. han.

- 60) F. thæn. Q. &c. hanum met færskæ gerninger then som that stall tha mo han bindæ syn tynff oc före &c. S. &c. hannem som thet haffuer Stollit med ferske gerninger, da maa han gribe hannem och Binde sin tyuff, och före &c.
- sættæ &c.; male.
- 62) M. add. kosthe syne.

- 64) DK. &c. sætia.
- 65) NOPR. &c. om. a.
- 66) BEH. bindi. R. 23. 24. add. han.

67) D. föra.

68) B. pigs, sed pins primum scriptum est. 69) QS. &c. ladæ hannum (S. &c. add. der) staa then rætt som tingmen dömmæ (S. &c. add. offuer) En far &c.

70) M. om. ær.

- 71) DCEFGHIKLMNOPR. &c. doma. en far
- 72) N. och tagher effther och for thagith &c. R. 23. 24. effther oc for tayhit tyreffth. ey met &c. Male.

sextum. NPRS. 48. &c. incipiunt librum se- 73) B. add. tahær. DCEFHIKL. &c. add. thagan. GOP. &c. add. thayhir efftir oc fa. sinum. oc kiænnir han⁷⁷) siþan⁷⁸) jnnan⁷⁹) annars manz hæfþum.⁸⁰) þa ma han⁸¹) ey (⁸²takæ man. num⁸³) (⁸⁴tak fore (⁸⁶cost sin.⁸⁶) oc fari⁸⁷) æftir sum⁸⁸) logh æræ.⁸⁹) 37

132.

Hittir¹) man annan²) man³) a⁴) wægh⁵) mæþ (⁶heste sinum ællær⁷) (⁸andrum coste shum⁹) (10tak före at¹¹) hanum til förste by. oc han fa¹²) þær tak fore sic ma¹³) han ey bær fa¹⁴) tak¹⁶) for sic.¹⁶) (¹⁷fare mæþ hanum til annær¹⁸) by.¹⁹) far han ey þær (20 tak fore sic. 21) (22 faræ mæp hanum

132=11.85.

M. add. ther effther och far. Q. &c. add. 4) F. i.

strax effler hanum oc faar.

Tyuff, och faar grebet hannem med sit gods som stollet ehr, men kiender (52. &c. sic; S. kindær) &c.

75) D. &c. thiufwin.

76) K. 30. costum. F. sinæ koster. oc &c. I. sit yozs. Q. &c. synæ stolnæ kaasther.

77) BCDEFGHIKMNOPQRS. &c. om. han. I. add. sinæ costær.

- 78) BCDEGHKLMNOPR. &c. add. kost sin. F. add. sinæ koster. QS. &c. add. sytt gotz.
- 79) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. i. 80) L. &c. hæfft. F. hænde. IQS. &c. wæræ.

81) CE. om. han.

eller gotz haffuer oc ey bindæ hanum vden tagæ borgen aff hanum for syt gotz oc fare ther met siden som tilbör. S. &c. gribe eller Binde den mand som hans gods eller koste haffuer, vden alleviste skal tage Borgen &c. fere ut Q. &c.

83) CDEFGHIKLMNOPR. &c. vtan. F. add. 11) F. &c. om. at.

fangæ.

- 84) BDE. takföræ.
- 85) F. sinæ koster. oc &c.

86) R. om. sin.

- 87) DEGHP. fara. F. &c. add. sithan.
- 88) A. sum bis scriptum est, nempe in fine prioris ac initio sequentis folii.
- 89) MO. &c. er. O. add. till. H. add. til thæs.
- 1) DK. Hæftær. S. &c. Finder.
- 2) BC. &c. annær.
- 3) I. om. man.

5) S. &c. add. eller Sty.

74) S. &c. Strax effter kannem som er sin 6) L. 13 ‡. synæ kost.æller mæth annars mans cost. tha föræ han til &c. S. &c. Sin hest, oxe, eller koo, eller med nogett andett hans godz eller koste, da skal han fölge hannem till förste By som der nest er, och Begere der Borgen faar kannem, och faar de koster eller godz, som hand kaffuer med att fare, det er, det som hand y hende haffuer, kand hand icke der &c.

7) F. add. mæth.

8) NOPQR. &c. andhræ kostæ. FM. andræ sinæ koster. 59. &c. andit godz, da fare met hannom &c.

9) CDEGIKNOPQR. &c. om. sinum.

82) Q. &c. gribæ then man som then kaast 10) FN. &c. tha före; male. Q. &c. tha scall han fölyæ hanum till förstæ byy oc begære ther borgen fore then kaasten eller gotzet som han emellom (adde hænder) haffuer oc begære ther borgen fore hanum kan han ther ey borgen faa fore sig tha fare han till &c.

12) K. &c. far. F. fange. 59. &c. setthe.

13) I. Kan.

14) I. fanghæ.

15) S. &c. Borgen.

- 16) DFHKL. &c. add. tha. NRS. &c. add. Tha skal han.
- 17) S. &c. före hannem &c.
- 18) BEHNPR. &c. annærs.

19) S. &c. add. effler Borgen.

20) QS. &c. borgen. L. tha; male. C. om. tak fore sic.

til þriþiæ by. (23far han24) ey25) þær tak26) fore sic. þa ma han27) ey lengær²⁸) (²⁹draghæ³⁰) hin³¹) ær costæn³²) a³³) (³⁴mæþ (³⁶hægumæ sinum³⁶) Sibæn föræ³⁷) hin³⁸) ær³⁹) (*0costæn a (*1hin ær han tok (*2mæþ (43 coste sinum hem til (44 sin eyn 45) oc lægge fore hanum 46) iarn oc fiatur. oc late⁴⁷) han⁴⁸) (⁴⁹læggiæ⁵⁰) sialuir ofna⁵¹) sic. (⁵²wil han ey siæluir ofna⁵³) sic. lægiæ. þa lægge bondan⁵⁴) ofna⁵⁵) han⁵⁶) oc waræ⁵⁷) saclös. bæbe⁵⁸) fore konungs ræte⁵⁹) (⁶⁰oc (⁶¹archibiscops. oc⁶²) (⁶³fore hinum⁶⁴) ær⁶⁶) (⁶⁶han (⁶⁷laghþæ iarn a.⁶⁸)

21) FGLQ. &c. add. tha. DKNOPRS. &c. add. 42) I. om. mab coste sinum. tha scal han.

- 22) F. före han hanum &c. S. &c. före hannem &c. B. foræ til &c. 54.68. &c. om. faræ — fore sic.
- 23) F. ma han æi thær fa tak &c.
- 24) E. om. han.
- 25) I. om. ey; male.
- 26) QS. &c. borgen.
- 27) E. om. han. S. &c. den som Schyldiig er.
- 28) CDEGHIKLMNOPR. &c. add. sma.
- 29) 53. 62. &c. bedrage. S. &c. forhale hannem med löße ord, och Siige att hand viil Sette hannem Borgenn. men den som godzett tiilhör, skal före hannem siiden hiem med siig och samme godz med, och legge &c.
- 30) FNOPQR. &c. add. fore. L. 13 \(\frac{1}{2}\). add. fore hanum.
- 31) F. hinum.
- 32) F. kostenæ. Q. &c. gotzset.
- 33) Q. &c. tilhörer.
- 34) F. viæn före hanum hem &c.
- 35) 59. 60. &c. sit bedregerij. 53. 92. &c. sit smiger.
- 36) K. &c. sinæ. IQ. &c. om. h. v.
- 37) A. förær, ut videtur, scriptum est, at ultima littera deleta. El. &c. fari.
- 38) BCDEGHIKLMNOPQR. &c. Dan.
- 39) BCEHINR. &c. om. ær.
- 40) Q. &c. gotzset tillhörer hanum hiem met sig oc met sammæ gotz oc læggæ &c.
- 41) C. han hem &c. DEGHIKMNPR. &c. oc han hafwær handa mællin hin samma ær (I. om. ær) han tok &c. L. 13 ; han hem mæth sic. oc han hawer handæ mellom hin sammæ ther han cost meth. hem til &c.

- 43) DEGHKM. &c. om. coste sinum.
- 44) 16.59. &c. sith eghet.
- 45) DE. &c. egin. GFN. om. h. v. N. 23. add.
- 46) CDEHILNPR. &c. han.
- 47) QS. &c. bedæ.
- 48) B. hanum scriptum est, at litt. um subiectis punctis notatae sunt.
- 49) CDEGHIKLMNOPR. &c. sialuan læggiæ. F. sælf læggiæ iarn ællær fætær ofnæ sic. oc bonden ware saklös &c.
- 50) QS. &c. add. thet.
- 51) HI. a. QRS. &c. po.
- 52) R. 54. &c. om. wil lægiæ.
- 53) CDEHIKLMNOP. &c. a. QS. &c. po.
- 54) CD. &c. bonden.
- 55) Q. &c. po.
- 56) MQ. &c. hanum.
- 57) NOPR. &c. wardhæ.
- 58) CF. &c. *bathe*.
- 59) BC. &c. ræt.
- 60) CDFGKLMNOPQRS. &c. om. oc archibiscops.
- 61) E. swa fore ærchebiscops rætj. oc &c. I. om. archibiscops. oc fore.
- 62) EFGHK. &c. add. swa.
- 63) S. &c. Tyuffuenn (pro fore -a).
- 64) K. 30. hanum.
- 65) I. om. ær.
- 66) F. iarn ær ofnæ laght.
- 67) B. om. laghpæ, at infra post v. ofna (vide not. 68 sequentem) ipse, ut videtur, scriba supra lineam add. lape. I. læyyær. alaydhe iarn.
- 68) BCDEGIKLMNOPR. &c. ofna.

133.

Band⁶⁹) oc stok ma (⁷⁰man (⁷¹ey föræ ofna annær man æn⁷²) þæn ær man⁷³) takær³⁴) mæþ (⁷⁵costæ sinum. oc wil⁷⁶) til⁷⁷) things föræ. oc (⁷⁸mæþ faræ sum þing men dömæ til.⁷⁹)

134.

Tac¹) scal man fa²) foræ sic³) hwar⁴) (⁵sum han⁶) (⁷ma hældær hem til (⁸sins eghins⁹) hus¹⁰) ællær (¹¹til þings.¹²) (¹³Ma han ey¹⁴) fa tak¹⁵) fore sic. þa föræ (¹⁶bondæn han (¹⁷til hæræzþings mæþ (¹⁸coste sinum u bundin. oc þo j (¹⁹fiatre (²⁰oc j²¹) iarne Ma²²) bondæn ey fa ræt a hæræzsþingi.

133=11.85.

134=11.85.

- 69) S. &c. Mand maa ingen Baste eller Binde eller Sette y stock, vden den &c.
- 70) CDEFGHKLMNOPR. &c. om. man. B. han. I. æi föræs &c.
- 71) Q. &c. engen bindæ met vden then man griber met færskæ gerninger stolet gotz oc vill &c.
- 72) F. vtæn. BCDEFGHKLNOPR. &c. add. a. I. add. ofnæ.
- 73) P. &c. add. tha.
- 74) S. &c. finder. DCEGHL. 13 1. add. thagan.
- 75) FI. sinæ kostær. 59. &c. sit yodz. S. &c. fersche gerninger, och stollet godz, och &c.
- 76) BF. om. wil.
- 77) A. Voc. *til* omissam supra lineam add. scriba. L. &c. om. h. v.
- 78) DCEFHIKLMNPR. &c. lata fara æftær thing manna dome.
- 79) GÖQS. &c. om. til. GMQS. 17. 28. 29. 32. 33. 42. 50. 52-54. 58. 62. 63. 67-83. 89. 90. 96-98. 100-112. 114. 117. 121-124. 126. 127. 129. add. novum caput: Aldir then cost meth rane &c., quod, ex cod. G. transscriptum, in Add. E. 1. legitur. NPR. 16. 23. 24. 59-61. 93. 94. 113. 118. idem huic capiti adnectunt.
- 1) Q. &c. Borgen. S. &c. Den som tagis y hender med tyuffnit, hand skal Sette Borgen faar biig &c.

- 2) Q. &c. sættæ.
- 3) G. &c. add. e.
- 4) CDEFHIKLMNOPR. &c. hwat.
- 5) BCDEFGHKLMNOPQRS. &c. om. sum. I. om. sum han.
- 6) BCLM. &c. man.
- 7) G. &c. kan fa hem &c. S. &c. kand den faa, anthen hiemme &c. Q. &c. kan hennæ faa hiemmæ at syn &c.
- 8) LIS. &c. sit eghit. FQ. &c. sin eghen. allar &c.
- 9) EGH. &c. om. eghins.
- 10) S. &c. om. hus.
- 11) QS. &c. po tinget.
- 12) F. sit thing. 59.60. &c. herritzting.
- 13) QS. &c. Kan. 83. 89. om. Ma hæræzpings.
- 14) DK. &c. add. thær.
- 15) QS. &c. borgen. 53. add. hiemme.
- 16) S. &c. Saguolderenn. G. &c. han bundin til &c.; male.
- 17) BCDFKLMNOPR. &c. a hæræzþing.
- 18) Fl. sinæ coster vbunden. QS. &c. syt gotz vbnvnden.
- 24. 59-61. 93. 94. 113. 118. idem huic capiti 19) C. om. fiatre oc j. EGHK. &c. iarne. oc adnectunt. fiatri. Ma &c.
 - 20) Q. &c. om. oc j iarne.
 - 21) 0. om. j.
 - 22) QS. &c. Kan.

pa (23 næfne hin ær²⁴) mæð costæn takin ær. köpæ sin ællær (25 hembyghd sinæ. oc hin²⁶) ær²⁷) costæn²⁸) a fare bit²⁹) um han wil. æn wil han ey (30 bit farse. (31 bæn ær (32 takit hauir hin mæð coste sinum. þa wisi han 33) pighat³⁴) andræ men oc late³⁶) lete³⁶) um swa ær. at hin takne³⁷) hauir þær hembyghd.³⁸) ællr köpæ³⁹) sin.⁴⁰) æræ⁴¹) þær noghre⁴²) þe⁴³) mæn 38 ær (**han wiliæ röctæ*5) (*6ba cummi be oc lösæ*7) han Far bondæn ængin⁴⁸) (⁴⁹þæsæ staþæ⁵⁰) ræt (⁵¹af þæn⁶²) tackne.⁵³) þa⁵⁴) föræ⁵⁵) han⁵⁶) til lanzþings oc göræ þæt⁵⁷) af hanum (⁵⁸ær landæ⁵⁹) dömæ.⁶⁰)

- 28) Q. &c. scall then sag er giffuen næffnæ ther vpp syn köpman som han thet gotz aff köptæ eller synæ vythnæ Och then som gotzset tilhörer scall fare &c. S. &c. skal hand som med godzett tagiis siige huem hand kiöbte dett godz aff, och neffne hans naffn och skiude paa lydköbs vidne, och Skal den som godzett tillhör fare did met hannem om hand wil som den anden siger att han kiöffte samme godz. men vil hand &c.
- 24) BI. om. ær.
- 25) 59. &c. sinn hiemmell. Oc &c.
- 26) G. &c. om. hin. C. thæn. F. thæt.
- 27) E. om. ær.
- 28) I. om. costæn.
- 29) CDEFGHMNP. thighat. KR. &c. thingat. L. 13 . thiat. CDEFGHIKLMNOPQR. &c. add. mæth hanum.
- 30) B. pihæt. CDEFGHLMP. &c. thighat. NR. &c. tingadh. K. faræ thid ut meth hanum then ther costen a tha uisæ &c. 53. om. *þit — sinum*.
- 31) CF. om. pæn sinum. D. mæth hanum thæn ær costen a tha wisi &c. NOPR. &c. meth hanom ther kosthen a Tha visæ &c. I. kostæn a tha visæ &c. S. &c. som godzett tiilhör, som den anden Begerer, da maa hand viise did Bortt andre &c.
- 32) EGHLM. &c. costen a. tha wisi &c. Q. &c. gotzset tilhörer tha viisæ &c.
- 33) F. om. han.
- 34) BC. pihæt. HL. 13 1. thiat. IKNOPQR. 59) Q. &c. tingmen. F. add. wilia. allar. &c. thit. K. add. ut.
- 35) RS. &c. add. them.
- 36) BC. &c. letæ vel leta. H. om. h. v. 53. 58. &c. granske. QS. &c. vth grantzska.

- 37) I. takæt hauær.
- 38) Q. &c. synæ vythnæ. S. &c. sin hemmel. M. add. sinæ.
- 39) OS. &c. köpman.
- 40) CDEFGHIKMQS. &c. sic. ABLNOPR. &c. sinæ.
- 41) DK. &c. @a.
- 42) CD. &c. nokræ. B. iokræ.
- 43) F. om. *pe*.
- 44) S. &c. ville hielpe hannem med skeel. da &c.
- 45) Q. &c. hielpæ met skæll.
- 46) CDEHIKLMNOP. &c. cumme til oc &c. FR. &c. kumme thit oc &c.
- 47) QS. &c. *kielpæ*.
- 48) BDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. engæ. C. æi.
- 49) BCDEGIKLMNOPR. &c. pænnæ. H. 13 1. thæn. F. om. pæsæ stapæ. QS. &c. aff tessæ stæder.
- 50) CDEGHIKLMNOPR. &c. stath.
- 51) C. om. af pæn tackne.
- 52) DEFHKLNOPR. &c. thæm.
- 53) BD. &c. takne vel takna. QS. &c. som greben er.
- 54) Q. &c. add. scall bonden. S. &c. add. skal Saguolderen.
- 55) DK. &c. förer. INOP. &c. föræn.
- 56) C. add. hin tacnj.
- 57) GMS. &c. om. pæt.
- 58) 0. om. ær. S. &c. huad landz dommeren och Tingmend der paa dömme.
- 60) K. &c. viliæ. O. hoc loco add. idem caput, Add. E. 1, quod ceteri codd. inserunt post caput proxime antecedens; vide not. 79 pag. 121.

135. Si scrutineum negatum fuerit

Lapær¹) man (²cost sin oc far³) æftir oc (⁴beþæs ransac⁵) hema at annars manz. oc (⁶syns hanum.²) tha kalle han til twa grannæ ællr þre.⁶) oc late⁶) þem höræ at hanum¹⁰) syns¹¹) ransac¹²) oc annær ræt. oc¹³) (¹⁴fare siþan til¹⁵) þings¹⁶) mæþ (¹²þingwitni sinu Netær¹⁶) hin¹⁰) at han syndi²⁰) hanum ey ransak²¹) (²²stande fore mæþ tyltær eþe.²³) brystæ²⁴) hanum logh.²⁵) böte konungi þre marc (²⁶oc bondanum²²) þre marc (²⁶fore (²⁰þæt at han (³⁰syndi hanum³¹) ransac.³²) siþæn (³³waræ³⁴) bondans³⁵) wald horo mikit han wil hanum kænnæ oc sac foræ³⁶) giuæ

135== Il. 86.

- 1) SQ. &c. Mister.
- 2) F. sinæ coster. oc &c. QS. &c. syt gotz.
- 3) CI. add. han. DK. &c. add. man.
- 4) S. &c. viil siiden randβage der ephter tiil nogen anden &c.
- 5) 0. rantzsaghe.
- 6) KL. &c. söns. 16.17. sönyes. Q. &c. sön bonden hanum thet tha &c. S. &c. Söner huβbonden hannem dett, och vil icke lade hannem Randβage tiil Siit, da skal hand som Randβage viil, kalle der tiil &c.
- 7) F. add. rasak (sio). L. 13 \(\frac{1}{2}\). add. ther ranzsaker. 63. 82. &c. add. ranssagen.
- 8) S. &c. flere.
- 9) B. om. late. S. &c. Bede.
- 10) C. thæm.
- 11) KM. &c. söns. Q. &c. sönyes. CLMOQS. 26) DEFGHIKLMOPQS. &c. sic (cfr. not. 27 &c. add. thær. F. add. bethe. DEGHKNPR. sequentem). ABCNR. &c. om. oc marc; &c. add. thær bæthe. at B. in marg. habet ontæn mark; scriptum
- 12) 0. rantzsage. S. &c. Rand \(\beta agen. \)
- 13) H. om. oc.
- 14) L. 13. sithan faræ han til &c.
- 15) N. om. til.
- A. Litt. g omissam supra lineam add. scriba.
- 17) NR. &c. things vithnæ. DEGHK. &c. withni. L. 13 ½. the twa mæn æller thre ær ther waro withar Netar &c. Q. &c. sammæ vythnæ Siyer han tha ney at &c. S. &c. samme vidne, om den anden siiger da ney, att han Sönde hannem icke Randβagen till Sitt, eller att Söge sin rett, da skal hand giiffue lou der faar med tolff

- mendz eed, kan hand icke giöre samme lou, da skal hand Böde &c.
- 18) M. 59. &c. Necthor. NR. &c. Negar. P. nekar.
- 19) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. AQ. &c. han.
- 20) CFG. sundi. KN. &c. söndæ.
- 21) O. rantzsaghe. EG. &c. add. oc annar ræt. H. add. oc ei annar ræt. Q. &c. add. eller annen rætt. DK. &c. add. tha.
- 22) O. &c. væryæ thet aff met to/ff mentz eed.
- 23) I. add. oc.
- 24) BC. &c. bristæ. MQ. &c. Bröster.
- 25) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. B. loh. A. om. logh, at h. v. supra lineam add. rec. man. DK. &c. add. tha.
- 26) DEFGHIKLMOPQS. &c. sic (cfr. not. 27 sequentem). ABCNR. &c. om. oc marc; at B. in marg. habet ontæn mark; scriptum sine dubio fuit ok bontæn pre mark, at haec verba, ab ipso scriba, ut videtur, addita, resecto folio sunt mutilata. Cfr. not. 29 infra.
- 27) S. &c. Saguolderen.
- 28) EGHQ. &c. om. fore ransac.
- 29) R. 23. 24. och bondhen thet han &c.
- 30) BC. &c. sundi. MN. &c. söndke. S. &c lod hannem icke Randsaye.
- 31) C. himum.
- 32) O. rantzsaghe. CDFIKLMNOPR. &c. add. oc.
- 33) Q. &c. er thet i bondens mact hwor meget &c. S. &c. maa Sugùolderenn giiffue

136.37) Quid iuris sit si scrutineo facto res in uenta fuerit.

Spör³⁸) annar³⁹) man (⁴⁰hema at annærs⁴¹) manz (⁴²at coste sinum þiufstolnum oc netær⁴³) hin⁴⁴) (⁴⁵at⁴⁶) ey ær hemæ at hans. (⁴⁷oc ransakær bondan⁴⁸) siþin⁴⁹) oc hittir þær⁵⁰) (⁵¹cost sin.⁵²) þa ær hín tökær⁵³) sum annar biuf (54ær biufnabæn55) hauir56) hyst.57) oc bondan58) takæ59) ut (60 cost sin. oc a61) twe gildis62) at63) bo u skiftu Sibæn bondan64) hauir fangit⁶⁵) þæt⁶⁶) han scal.⁶⁷) þa taki⁶⁸) kunung allæn⁶⁹) hans howob lot oc ey meræ. warþær nokat hit⁷⁰) undir andrum⁷¹) lase. (⁷²ællær þriþiæ j⁷³)

136 = 11.87.

viil faar siitt godz.

34) DIKNOPR. &c. add. i.

35) BC. &c. sic. A. bondan, at s adposuit rec. man.

36) H. om. foræ. M. 38. add. at.

37) 83. Folio deperdito hoc caput periit una cum proxime sequente et prima linea cap. 138; rec. man. saec. XVIII inserto folio errato addidit cap. 150 in duo capita divisum.

38) CDE. &c. Spyr.

- 39) DFGKMNOPQRS. &c. om. annar.
- 40) C. om. hema. F. at sinæ koster thiuf 62) CEFGHI. &c. tvægildi. M. tmigilde. L. stolnæ hemæ at annærs manzs. oc netær hin. oc sighir at vsant ær. oc ransakær &c.

41) BMO. annær.

- 42) I. sin thiufstolnæ cost. oc &c. Q. &c. effter syt tywffstolnæ gotz. S. &c. effter sin tiuff eller stollet godz.
- 43) M. &c. necthor. P. nekar. NR. &c. negher. QS. &c. siger.
- 44) Q. &c. bonden. S. &c. hußbondenn.
- 45) I. thet æi thær hemæ &c.
- 46) QS. &c. add. sodant gotz.
- 47) NOPR. &c. om. oc sipin.
- 48) BC. &c. bondæn vel bonden.
- 49) BC. &c. sipæn vel sithan. Q. &c. add. ther gotzet hamer myst. S. &c. add. effter god:ett, som dett mist haffuer.

50) DEHL. thære.

51) CF. &c. costæ sinæ. Q. &c. syt gotz. S. &c. siit yodz vdj hans hus och vold, da maa hand gribe hannem som &c.

52) NOPR. &c. add. sidhan.

- hannem Sag tiil med, saa megitt som hand 53) 59. Co. plichtig at gribis. Q. Cc. add. eller plictuy at gribæ (29. grybes).
 - 54) S. &c. faar hand haffuer huset Tiuff stollet godz.

55) Q. &c. tynffstolet gotz.

56) FG. &c. hafthe.

57) CDEFGHILMOPQ. &c. husat. N. 23. 24. j husith.

58) BC. &c. bondæn vel bonden.

59) C. om. taka. KP. &c. tagher. L. 134. fangæ.

60) CF. coste sinæ. QS. &c. syt gotz.

61) CLQS. &c. om. a. NOPR. at.

&c. twænnæ kostæns wærth. Q. &c. tw so meyet. S. &c. tösser saa megitt.

63) HLNOPQRS. &c. af.

64) CD. &c. bonden. B. bontn supra lineam scriptum est.

65) N. om. fangit.

- 66) DF. add. en. K. &c. add. ther.
- 67) F. &c. add. hanæ.

68) P. a.

- 69) C. om. allæn. B. allær, sed scalprum litterae r adhibitum fuit.
- 70) CDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. AB. om. hit. QS. &c. fundet. S. &c. add. anden sted:.

71) NOR. &c. annærs.

72) C. om. ællær pripiæ. Q. &c. thet stolet er i höstrænæ gömme eller tredie laas oc tha &c. S. &c. och löcke som stollet er, enthen vdj hustruens gemme, eller vdj Tridie laas, da &c.

73) F. innæn.

husfrö⁷⁴) hæfþum.⁷⁵) þa (⁷⁶ær hun oc (⁷⁷tök mæð (⁷⁸allum sinum howoþlot. born⁷⁹) scal man⁸⁰) ey takæ⁸¹) oc ey⁸²) berræ lot. utan⁸³) at⁸⁴) be æræ (85 swa waxæn86) at be mughu87) oc88) stiælæ

137. Quid iuris sit si animal suum quis in possessione alterius de prehenderit.

 \mathbf{K} iænnær¹) man (²cost sin hema at³) annærs manz utan ransac. Þa scal⁴) tac foræ.5) oc hin ær (6handæ mællin hauir7) scal fa8) hanum9) tak10) (11til bings oc (12 af bingi. ba13) læggiæ14) bingmæn fæmt15) fore hin ær costin16) 39 hauir handæ mællin at han¹⁷) ware¹⁸) hemæ ofna¹⁹) bro fial²⁰) sinni.²¹) (²²oc wæri fore hinum ær sæ²³) kiænnir mæð (²⁴tyltir ebe. oc twigia mannæ witni fore hema föt um þæt ær quikær²5) cost²6) sum²7) hest ællær oxæ²8) ællær

137 = 11.88.

74) KM. &c. husfru. EFH. husfre. G. &c. 6) QS. &c. gotzset i hænder haffuer &c. hösfrw. L. hosfro.

75) F. &c. hæfth. I. næræ.

76) 53.92. maa och hun gribes met &c.

- 77) Q. &c. plictug at gribes met &c. S. &c. 10) QS. &c. borgen. FH. add. fore sic. plichtig tiil att griibes, och miste alle hindis hoffuit lod. 59.60. &c. plichtig at möste all sinn houidlodt.
- 78) CF. &c. all sin.
- 79) F. Af börnum.
- 80) O. om. man.
- 81) S. &c. gribe eller fange.
- 82) S. &c. add. heller taghe.
- 83) BDEGHLMNOPR. &c. add. pæs. K. add. 13) DFKNOPR. &c. om. pa. the thes.
- 84) CFIQS. &c. om. at.
- 85) C. waxen. oc mughu stialæ.
- 86) QS. &c. gamlæ. 53. 100. storre.
- 87) I. om. mughu. QS. &c. knnnæ.
- 88) H. om. oc. S. &c. Selffue.
- 1) 53. Finder.
- 2) CF. costæ sinæ. 53. &c. sit gotz. Q. &c. 19) CGH. &c. a. QS. &c. for. kosth eller gotz hiemmæ &c. S. &c. sine koste eller godz hiemme &c.
- 3) E. om. at.
- 4) DEFHKLMNOPQR. &c. add. han. S. &c. add. hand som ved kendiis.
- 5) BD. &c. takföræ. CMR. tac före. I. takföræs. DK. &c. add. ath hanum. L. 13 1. add. sin cost. QS. &c. begære ther borgen faare. 63.82. &c. tage ther borgen fore. 25) I. löuændæ. QS. &c. lewendes.

- 7) L. 13 1. add. kostæn.
- 8) I. fangæ. QS. &c. sættæ.
- 9) F. om. hanum.
- 11) S. &c. att möde hannem paa tinget der om tiil Tinys dag, och Tingmend skulle leyge hannem louliige tiid fore som godzett vdj vere haffuer, att &c.
- 12) CL. &c. a. Q. &c. hanum ther at mode oc tingmen skulæ læggæ hanum som gotzset i hender haffuer en lagdag fore at værgæ sig hiemmæ &c.
- 14) BCD. &c. *læggi*.
- 15) F. fiarth. M. &c. fænith. Male.
- 16) EH. &c. cost.
- 17) DKNPR. &c. om. han.
- 18) CM. 13 ‡. war. DEGO. wæri. L. wor. INP. &c. wæriæ; male. S. &c. skal verge siig. R. wætie.
- 20) 89. Brovel.
- 21) BC. &c. sic. A. simi.
- 22) S. &c. om. oc kiænnir. Q. &c. for then som gotzset po taler oc sig vederkænder. 23) M. sith.
- 24) B. tyltær ep. CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. tviggia manna witnj. oc (HQ. &c. add. mæth) tyltær eth (QS. &c. tolff mentz eed).

annat (2ºquiet fæ. Þor³º) ey (3¹þæn swa swæriæ³²) ær³³) (3⁴handæ mællin hauir. þa lösæ hin^{3 5}) ær sæ^{3 6}) kiænnær^{3 7}) mæð (^{3 6}halui tylt oc ængu^{3 9}) witni⁴⁰) (⁴¹fore biufstolæt (⁴²ællær fore⁴³) ran takit.

138.44) Si res non uiua nec dum usvi preparata indomo alterius reperitur ut pote securis sine manubrio.

Jizskæs⁴⁵) clæþæ uskapæt⁴⁶) (⁴⁷ællær (⁴⁸öxæ uskæft. ællær (⁴⁹swærþ u fætlat.⁵⁰) ællær slikt⁵¹) nokat.⁵²) wæri hin⁵³) ær (⁵⁴handæ mellin hauir mæ**þ** (6.5 tyltær ebe. 5.6) oc ængu(5.7) witni. at han fic(5.8) bæt mæ(5.9) rætæ(6.0) torgh köpæ. (61 Jlzskæs (62 skapæt klæþæ (63 ællær skæft öxe64) ællær fætlat65)

138=11.89.

- Q. &c. add. eller gotz. 53. queg.
- 27) F. om. sum. QRS. &c. add. er.
- 28) Q. &c. add. eller koo. S. &c. add. eller 47) DKNOPR. &c. om. ællær u fætlat. koo, Suin.
- 29) F. om. quict. QS. &c. lewendes. ENP. &c. quicfæ.
- 30) R. 23. 24. add. han.
- 31) HIS. &c. han. F. thæt suæriæ &c.
- fore twylssmaall.
- 33) EIMNOPR. &c. om. ær. QS. &c. add. gotzet.
- 34) S. &c. emellom hender och y verie haffhand der kender siig ved godzett Suerge med &c.
- 35) EFHQ. &c. thæn.
- 36) M. sith.
- 37) Q. &c. add. vedh gotzset.
- 38) BC. &c. halfa vel haluæ. Q. &c. sex mannæ eed oc &c. S. &c. Sex mend och &c.
- 39) DKNOPQR. &c. ængi vel engæ. G. inkte. IM. ingan. S. &c. egne; male.
- 40) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. wit- 58) QS. &c. köptæ.
- 41) NOP. &c. om. fore. S. &c. atth that er hannem tyuff stollet aff, eller taget med roff.
- 42) Q. &c. gotz eller met roff tageth.
- 43) BCFGM. &c. om. fore.
- 44) 16. hoc loco incipit librum tertium.

- 26) 59. &c. godz. S. &c. godz, eller ware. 45) S. &c. Kerer mand paa wskorne kleder eller &c.
 - 46) Q. &c. *vskoret*.

 - 48) F. öx. E. höz vschæt. H. Ita quoque scriptum fuit, at haec ab ipso scriba, ni fallor, mutata sunt in öx uskæft. 83. post lacunam (vide not. 37 pag. 124) heic iterum incipit.
- 32) CDEGIKMNOPQR. &c. wæria. Q. &c. add. 49) S. &c. whled suerd vden Balge oc belte. eller nogett andett saadant godz som icke end Bered er, da skal kand som saadant godz y vere haffuer verge siig der faar mod tolf mendz eed &c.
 - uer faar Tuiffuels maal schyld, da skal 50) Q. &c. nöget. 32.33.42. wfegith. 53. 126. wret. 38. vslibeth; male.
 - 51) F. tholict.
 - 52) M. add. aneth. Q. &c. add. annet gotz.
 - 53) I. thæn.
 - 54) Q. &c. i være haffuer.
 - 55) Q. &c. tolff mentz ced.
 - 56) B. ep supra lineam scriptum est.
 - 57) B. ærgu scriptum est, at r deletum. GIM. &c. ingen. K. &c. enktæ.

 - 59) L. 13 ½. om. mæþ. GH. &c. at.
 - 60) BDEFHLNOPR. &c. rætu.
 - 61) S. &c. Keres paa. BEFMOQS. et maior pars recc. codicum hic incipiunt novum caput.
 - 62) QS. &c. skornæ klæder.
 - 63) 59.60. om. ællær swærþ.
 - 64) DEFL. öx.

swærþ.⁶⁶) (⁶⁷cummi weþ*ær*⁶⁸) köpe sin. æll*æ*r (⁶⁹win sin. oc wæri⁷⁰) m*æþ* (¹ tyltær ebe. (² gitæ be ey wart. þa (³ lösæ þæn³) ær³) (⁶ sæ kiænnir mæð (⁷⁷haluæ tylt⁷⁸) swa⁷⁹) sum för ær mælt. Sighær bondan⁸⁰) at han næfndæ (81 för annær (82 win til. þa standæ hin foræ (83 mæþ tyltær ebe. at bæn samme ær hans⁸⁴) rætær⁸⁵) win.⁸⁶) oc ey⁸⁷) næfndæ han⁸⁸) annan⁸⁹) (9°win för⁹¹) til. ma han ey⁹²) (9³cumma (°⁴wiþ*ær* sin köpæ ællær (°⁵sin win⁹⁶) (⁹⁷oc hauir han twigia⁹⁸) manna witni til.⁹⁹) at han fic¹⁰⁰) bat at¹) rætu²) köpæ. þa (³æræ borto⁴) bast oc band oc kunungs ræt.⁵) æn6) bondæn

^{65) 38.53. &}amp;c. reet. 93.68. &c. beredt. QS. &c. klædt.

⁶⁶⁾ DKNOPR. &c. add. ællær slict nokath. H. add. ællær tholica.

⁶⁷⁾ Q. &c. met balyæn oc bælthæ, eller oc noget annet sodant gotz nar som ther po tales tha scall then som köpt haffuer kommæ foræ syn köpman eller syn væn (thet er then som lowedæ ther faare at gotzet er rælfonget som han köptæ) oc værgæ &c. S. &c. med Balg och med Belte, eller noget andet saadant godz. Nar som der paa tales, da skal hand som godzet kiöbt haffuer lade frem komme sin kiöbmand eller sine vidne (det er den som loffuede der faar, att thett gods er rett fangett) som hand haffuer kiöbt, och tiil verge ßiig thet mett tolff mends eed.

⁶⁸⁾ BC. &c. uipær. I. til.

⁶⁹⁾ M. &c. vitni. 53. den som saa det, eller hörde der paa, och werge &c.

⁷⁰⁾ B. om. wæri. L. 13 +. add. sek.

⁷¹⁾ A. Pars litt. r desideratur, ut legi posset tyltæi. Q.&c. tolff mentz eed.

⁷²⁾ DFGHKNOPR. &c. Gitær thæn (FGHR. &c. han) eig &c. QS. &c. Kan han ickæ thet (S. &c. om. thet) so værgæ.

⁷³⁾ NOPR. &c. löser. S. &c. skal hand som kendis ved godzet Suerye siig dett tiil igenn med Sex mends eed, och egne vidne, att dett er hans godz. Siiger &c.

⁷⁴⁾ CDEFGHIKLMNOPQR. &c. hin. Q. &c. add. gotzet till sig.

⁷⁵⁾ G. &c. om. ær.

⁷⁶⁾ Q. &c. ved kendes. 48. om. sæ — witni til. at han.

⁷⁷⁾ Q. &c. sex mentz eed.

⁷⁸⁾ H. tylft.

⁷⁹⁾ GQ. &c. om. swa.

⁸⁰⁾ BC. &c. bondæn vel bonden. S. &c. Saguolderen som kender siig vedt godzet.

⁸¹⁾ Q. &c. tilforen en annen man till ven tha &c. S. &c. en anden mand tiilforne tiil vidne. Da skal den andenn verge siig med tolff mends eed.

⁸²⁾ GI. &c. om. win. DKNOPR. &c. man til win (59. &c. widnisbyrdt) tha &c.

⁸³⁾ Q. &c. oc værgæ sig met tolff mentz eed.

⁸⁴⁾ M. hins.

⁸⁵⁾ BDEFGHKMNP. &c. sic. CILOQRS. &c. rætte. A. rætæræ.

⁸⁶⁾ S. &c. vidne.

⁸⁷⁾ B. om. ey; cfr. not. 88 sequentem.

⁸⁸⁾ B. supra lineam add. æh (i. e. ægh vel æi).

⁸⁹⁾ BC. &c. annær. M. andræ.

⁹⁰⁾ BGH. &c. om. win. Q. &c. man för till ven æn hanum Kan han &c. S. &c. mand, tiil sitt vidne. Kand han &c.

⁹¹⁾ BC. &c. forræ.

⁹²⁾ NOP. om. ey; male.

⁹³⁾ S. &c. framföre sin kiöbmand.

⁹⁴⁾ CDFKLMNOPR. &c. sin cope wither. @llær &c. EGH. &c. sin köpa til. ællar &c. Q.&c. syn köpman fram oc ey heller syn &c. 95) FS. &c. sit witne.

^{96) 53.} add. det er den som loffuet der fforre.

^{97) 71.72. &}amp;c. om. oc — witni. 33.68. &c. om. oc — til.

⁹⁸⁾ S. &c. add. andre.

⁹⁹⁾ BCILM. &c. om. til. G. &c. add. thes. 100) QS. &c. köptæ.

¹⁾ F. mæth.

²⁾ BIK. &c. rætæ.

³⁾ CDFGIKNOPQ. &c. &r. R. 24. om. h. v. S. &c. maa han kuerken Bastiis eller Bindiis, han er icke falden helder faar kon-

taki ('ut sit oc a') tyltær eþ at han fic ('ey meræ bristæ') hanum witni. (11swa sum win12) oc köpæ latæ ut bondans cost13) oc (14a twe gilde15) mæb kunungs rætæ.16)

139. Si suspectum quis aliquem habeat et 17) furtiue rem suam subtraxerit.

Kænnir bonde¹⁸) (¹⁹cost sin hwærghen²⁰) utan²¹) wil giuæ andrum manni biuf sac²²) (²³um (²⁴pæn cost²⁵) (²⁶stolæn ær. þa fari han a²⁷) hæræzþing 40 oc sighæ²⁸) fore þingmannum at (²⁹han ær þiuf³⁰) hans.³¹) þa sculu þingmen bibiæ han stæfnæ þiuui sinum^{3 2}) til (^{3 3}þings annærs. (^{3 4}Cumbær han ey35) til36) (37andru þingi oc (38mælær j gen. (39þa (40næfnæ þingmen

139 = 11.90.

gens sagh, men Saguolderen skal tage 18) EF. &c. bonden. sitt egett godz igen tiil tinge, och den andenn som godzet vdj hende haffde, skal Suerge med tolff mends eed &c.

4) BC. &c. bortæ vel burta. 53. nedderlagt.

5) 53. add. det er, han maa daa iche bastis, eller bindis eller böde mod kongen, nor han hauer saadanne winde, som sagt er.

6) FQ. &c. oc.

7) Q. &c. syt gotz igen till tingæ oc then som gotzet i hænder haffuer scall thet aff værgæ met tolff mentz eed &c.

8) R. om. a. C. at. N. &c. j; male.

9) CBDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. om. ey meræ, at haec verba supra lineam add. rec. man.

10) MOQS. &c. Bristher.

11) O. om. swa. 59. &c. om. swa sum win. Q. &c. oc ven oc syn köpman tha læggæ han vth bonden syt gotz twæfolt oc so konningen syn rættighet. S. &c. och vern, och sin kiöbmand, da skal hand Betale Saguolderen sitt godz igen tuefold, och der tiil med kongen sin rettighed.

12) L. 13 . add. ær.

13) L. costæ. 13 \(\frac{1}{4}\). costher.

- 14) I. om. a. NPR. &c. ath. F. bote konungs ræt. L. 13 ... hanum ther til twænnæ kostæns wærth. oc konnungh sin ræth.
- 15) DKNOPR. &c. twe gildis.

16) BD. &c. ræte. CG. &c. ræt.

17) Lege quod.

- 19) Q. &c. syt gotz ey aldeles vden &c. S. &c. icke anderledis sitt gods, men att han viil &c.
- 20) FIL. 13 \(\frac{1}{4}\). ængen stath.
- 21) DKNPQR. &c. add. han.
- 22) G. &c. sagh, om. piuf.

23) LQS. &c. foræ. C. om. um — ær.

- 24) Q. &c. thet gotz som stolet er. S. &c. sitt godz som stollet ehr.
- 25) BDEG. add. ær. HIKLMNOPR. &c. add. thær. F. add. sum.
- 26) L. 13. hanum ær fran stolan Tha &c.
- 27) IQS. &c. til.

28) C. om. sighæ.

29) BCDEFGHKMNOPR. &c. hin. then sammæ. L. 13 ‡. thæn ther han wil. thaa neffnæær &c.

30) BDKNP. piufær vel thiufwær.

31) L. 13 . add. At swa meken cost sum han wil sighiæ.

32) H. om. sinum.

- 33) CILM. &c. annat thing. F. hæræzsthing. kumbær &c. QS. &c. thet andra næstæ ting *Komm*er &c.
- 34) 68.71. &c. om. Cumbær j gen.
- 35) H. add. tha.

36) BDEFGHIKMNOPR. &c. at.

37) CFIL. &c. annat thing. S. &c. det andet neste Ting der effter och &c.

38) QS. &c. swarer for sigh tha sculæ tingmen læggæ hanum fore at mödæ thet (S.

pribia bing (*1 fore hanum. (*2 Cumber han ey (*3 til bribia bing oc**) (*5 mælær j gen. þa dömæ þingmen bondanum⁴⁶) (⁴⁷ut (⁴⁸sinæ wirbning⁴⁹) oc kunungi sin ræt. oc (50 biaui mat ban 51) j hærabe. Siban bonde 52) hauir (53 fangit þiuui sinum^{5 4}) mat ban (^{5 5}j hæræþe oc kunungs ræt^{5 6}) ut sot^{5 7}) (^{5 8}oc^{6 9}) sinæ wirþning⁶⁰) þa fari han⁶¹) a⁶²) lanzsþing mæþ (⁶³hæræzþings witni oc (64 sighi (65 til at han hauir 66) swa (67 mæþ sinu male 68) faræt. wil þiufær 69) (⁷⁰æn þa (⁷¹gen mæle⁷²) (⁷³ofna lanzsþingi at han ær⁷⁴) (⁷⁵sottær ængæleþ.

&c. tiil) trediæ ting (S. &c. add. och suare faar siig) Kommer &c.

- 39) CEGHLMNOPR. &c. sic (cfr. nott. 40-45 infra, et not. 38 praecedentem). ADFIK. &c. om. pa — mælær j gen; A. tamen haec habet rec. man. in summo margine addita (cfr. not. 43 infra). B. pa dömæ pinmæn bondænum &c. primum scriptum est, at, v. dömæ deleta, scriba eius loco posuit mæle, in marg. addens verba prip(iæ) ping fore (ha)num k(o)mbær han æi (a) þy þin(gi) ok mæ- 57) NR. &c. vth söcht. l(ær) i gin þa (dö)min þin(ymæn), inter 58) DK. &c. om. oc sinæ wirþning. pinmæn et bondænum inserenda; at haec, resecto folio, sunt mutilata, ut perierint litterae, quas in parenthesi supplevi. Cfr. II. 90.
- 40) R. 24. mæler tridie &c.
- 41) M. om. fore hanum.
- 42) 89.97. &c. om. Cumbær j gen.
- 43) EGHLMQ. &c. at. NOP. a. R. 59. &c. om. til pripia ping. A. in marg. (cfr. not. 39 supra) a prithia pingi.
- 44) NOPR. &c. add. ey.
- 45) QS. &c. swarer ther fore sig than &c.
- 46) C. bondenn. KPR. &c. bonden. F. om. h. v.
- 47) S. &c. som BayBöyeren er fuldest vdaff hans Boo faar hans gods, och &c.
- 48) F. hans. Q. &c. aff hans boo fult fore hans gotz oc &c.
- 49) CDEFGKMNOP. &c. sic. B. uirpning, at litt. p supra lineam scripta. HR. &c. wirning. A. wurdninge. I. worthningh. L. wrnigh. 38. &c. wrthning.
- 50) Q. &c. tyn:fuen vgi/der at vare i thet hæret oc thet kalles madband. Oc syden &c. S.&c. tyffuen rgilder att vere vdj that herrit, och det kaldes madband. Och nar Saguolderenn haffner Saa giordt tyuffuen vgilder att vere vdj herredit, och kon-

gen haffuer faait sin rettighed, och Saguolderen Sitt godz igenn, Da &c.

- 51) G. &c. motban, et sic mox infra; male.
- 52) BC. &c. bondæn.
- 53) Q. &c. giort tywffuen vgyldhor i hæretet oc koningen haffuer fonget syn rættighet oc bonden syt tha &c.
- 54) INOPR. &c. om. sinum.
- 55) DK. &c. om. j hæræbe.
- 56) M. add. ær.

- 59) F. add. fanget.
- 60) ECFGHMO. &c. sic. BP. uirning. A. murpning. NR. wrningh. L. wrnigh.
- 61) S. &c. Sagsögeren.
- 62) IQS. &c. til.
- 63) M. hæritz vithne. EG. hæræsthingwithni.
- 64) C. sigh. S. &c. kundgiöre that faar Tingmend, att hand saa forfuld sitt delemaal. Will &c.
- 65) Q. &c. ther fore tingmen at &c.
- 66) CDEGHIKLNOPR. &c. add. alt.
- 67) Q. &c. forfuld synæ delæmoll Vill &c.
- 68) MNR. &c. mala. 38. arende.
- 69) CF. &c. thiuf. EM. &c. thiufuin.
- 70) F. om. æn þa.
- 71) FG. &c. i gen. QS. &c. komme po lantztingeth oc swaræ fore sig at &c.
- 72) BD. &c. mælæ vel mæla.
- 73) H. a. 92. om. ofna mælæ ofna lanzspingi.
- 74) B. om. ær.
- 75) CILM. 13 DEGHKN OPR. &c. eig swa sotter tha &c. F. æi sua förthær. tha &c.; male. QS. &c. ey so lagliyæ stæffnder som bonden (S. &c. Sagsögeren) siyker tha &c.

þa scal han (76 skiæræ sic mæþ (77 skuz iarne. 78) brændær han at 79) (80 iarne. þa brændær han 81) bondanum til 82) sinnæ wirþning 83) oc a 84) twe gildi. 85) oc kunungi til 86) (87 sins rætæ. warþær (88 han (89 skær at 90) iærne. 91) þa taki bondan 92) atær 93) up af ny sinæ sac. wil þiufær 94) ey (96 gen mælæ ofna 96) lanzsþingi. þa (97 far bondæn 98) hanum friþlöso. 99) oc (100 wapna tac ofna 1) bac a lanzþingi. oc förræ ma bonden ey (2 fa hanum friþlöso 3)

140.

Er hin⁴) ey hemæ⁵) (⁶til þings warþær stæfndær fore þiufnaþ.⁷) þa (⁸witi 140 = 11.91, 88.

76) Q. &c. vergæ. 122. vinde dett med fembtan Mennd, dett er Nefndt, felder &c. fere ut Q. &c., vide not. 77 sequentem.

77) F. næfnd. faldær han at næfnd. tha faldær han bondanum &c. QS. &c. næfnd fæller næfnd hanum tha scall bonden (S. &c. Sagsögerenn) igen haffuæ tnæfold syt gotz oc koningen (S. &c. add. skal haffue) syn rættighhet.

78) G. &c. add. Æn.

- 79) I. &c. sek af.
- 80) L. 13 ½. skulhs jarn tha ar (13 ½. er) han schyld foræ thiuff sak. tha skal han late vt bondamm sins kost wirthningh. oc tnænnæ kostens werth til bötar. oc konunge sin ræt Vorthar &c.
- 81) EH. om. kan.
- 82) I. om. til.
- 83) C. wirtninga. N. wirningh. I. worthning. R. 23. 24. wrningh.

84) CH. om. a. NPR. &c. ath.

- 85) BDKOP. &c. tuægildis. NR. &s. two gildis.
- 86) F. &c. om. til.
- 87) BCFGIKM. &c. sin rat.

88) S. &c. hans aarsage &c. (vide not. 89 se-

quentem).

89) QS. &c. orsage giorth aff næfinden tha seall han ey (67. 105. om. ey) ydermere trænges till (8. &c. om. till) at lidæ asswarens (8. &c. asworen) eedh eller the (8. &c. om. the) delæmaall meden (8. &c. men) sagsögeren scall po nyy igen begynnæ syn (8. &c. siit) delæmaall po sammæ tywfinet Vill &c.

90) R. 23. 24. aff. G. &c. add. thy.

91) F. &c. næfnd.

92) BC. &c. bondæn vel bonden.

- 93) BIH. om. atær. DK. &c. aftær. NOPR. &c. effther.
- 94) CF. &c. thiuf. EQS. &c. thiufuin. S. &c. add. da.
- 95) GL. &c. jgen. NPR. &c. om. h. v. QS. &c. kommæ till lantztinget oc göre rætt (S. &c. suare) fore sig tha mo bonden (S. &c. Sagsögeren) göre hanum fredlös oc (S. &c. add. maa) huggæ hans fred aff hanum (S. &c. add. paa lands Tinget) met syt vapn alligevell (S. &c. dog ligevel) at tynffuen ey (S. &c. om. ey) sælff till stædæ er oc för &c.

96) BCFHILM. &c. a.

97) G. &c. fa. L. 13. takær bonden hans frith aff hanum mæth orth. oc wapn tak bak a lansthingh. æffthir lanzses sith. oc for ma æy bondæn taka hans frith aff hanum. 58. maa bonden icke giöre hannom fridlöβ Er hand icke &c. (cap. 140).

98) I. om. bondæn.

- 99) CFGIKNPR. &c. frithlösæ. M. fritlösen.
 O. &c. fritlöss.
- 100) 59. 60. &c. at vdtage sit wabenn indenn stockene paa landztingidt.

1) I. add. hans.

CDEFGHIKMNOR. &c. sic. AB. om. fa hanum, at in A. rec. man. post sequentem v. friplöso add. fa hanom. P. sma hanum. QS. &c. göre hanum fredlös. Cfr. not. 97 supra.

pe men hans forfall ær warthnath⁹) ær¹⁰) ofna¹¹) hans male. ær han innan lanz usiukær.¹²) þa scal¹³) (¹⁴betæ han mæþ þrim þingum. (¹⁵ær han siukær þa scal¹⁶) (¹⁷biþa¹⁸) halwan¹⁹) manaþ.²⁰) ær han æn þa siukær.²¹) þa (²²fæstæ næstæ nithiæ²³) (²⁴iarn (²⁵oc bæri fore han.²⁶) brændær hin²⁷) (²⁸ær bar.²⁹) þa brændær³⁰) j bo hins ær sac ær giuin. dör³¹) hin³²) sæcti³³) för æn (³⁴iærn ær³⁵) boret oc (³⁶dyli³⁷) aruæ at iærn³⁸) war³⁹) fæst. þa⁴⁰)

³⁾ BCFNOR. &c. friplösa. IM. frethlösæn. 16. 17. 32. &c. fritlöss.

⁴⁾ HQS. &c. han. F. than.

⁵⁾ FQS. &c. add. sum.

⁶⁾ BDFGIMNOPR. &c. ofna ping. EKL. 13 \(\frac{1}{2}\).
ofna thingi. H. a thingi. C. ær stæfnd war for &c.

⁷⁾ FQS. &c. thiuf sak.

⁸⁾ B. uitni. Q. &c. scuke thee men göre hans forffald oc orsagæ then som hanum næst tilhörer eller befalning haffwer Ær han &c. S. &c. skulle tho mend som hannem nest tilhöre, eller de som hans vergemaal haffue paa hans vegne, göre hans aarβage, och siige hans forfald. Er hand &c.

⁹⁾ BDIKM. &c. uarnæp. G. &c. wornath. NPR. &c. hwar nær; male. O. hwæruer.

¹⁰⁾ L. 13 +. æra.

¹¹⁾ CDEFGIKMNOPR. &c. a. H. i. L. at.

¹²⁾ QS. &c. helbredæ.

¹³⁾ L. 13 +. add. man.

¹⁴⁾ B. bötæ. GKOR. &c. bitha. L. beta mutatum in bita. 13½. bita. FI. han bötæ mæth &c. 59. &c. töffue. QS. &c. hanum hægges fore at mödæ och sware fore sig at (S. &c. paa) thet trediæ ting.

¹⁵⁾ DCEFGHIKLMNOPORS. &c. sic (cfr. nott. 16-19 sequentes). AB. om. ær — manap; at A. habet haec verba rec. man. in margine addita.

¹⁶⁾ P. om. scal. LQ. &c. add. man. FS. &c. add. han.

¹⁷⁾ C. bithiæ; male. S. &c. töffue hannem effter en halff maanitz dag.

¹⁸⁾ KQ. &c. add. hanum.

^{19) 83.89.} om. halman. 48. halff anner.

²⁰⁾ QS. &c. add. meden (S. &c. Men) sagsögeren mo delæ hanum till thry tingh för en han lader hanum till tings stæffnæ om han er ynden lantz oc er (S. &c. om. er) karskær (S. &c. add. Eller) Ær han æn tha

symphor effter at han er till foren stæffnder tha scall man æn bidæ hanum (S. &c. add. effter) en halff maaneth.

²¹⁾ DEFGHKNOPR. &c. add. tha seal (P. om. seal; FR. &c. add. han) bitha (K. 30. add. hanum) annan (HNR. &c. annan) halfwan manat. æn han æn tha siukun.

²²⁾ H. sculu næsta nithia, fæsta iarn oc bæra &c. QS. &c. scall hans næstæ frændæ tagæ veder næfind po hans veynæ som sæcktes (S. &c. Sectet vorder) Vorder han tha (S. &c. om. tha) fælder aff næfinden som sag er giffæn tha bödæ han bodæ (S. &c. da skatt hænd Böde) mod sagsögeren oc (S. &c. add. emod) koningen Dör &c.

²³⁾ C. nanitha. I. nathæ. R. vithe.

²⁴⁾ B. næfnå fore han faldær han at næfnå fa faldær i bo &c. F. næfnd. oc gange fore hanum. falder hin ær fæster. tha falder i bo &c.

²⁵⁾ MO: atbære for &c.

²⁶⁾ MPR. &c. hanum.

^{27) 32. 42.} add. sigh.

²⁸⁾ M. om. ær bar.

²⁹⁾ DGHIKOR. &c. bær.

³⁰⁾ L. 13 \(\frac{1}{2}\). add. han.

³¹⁾ F. Döthe.

³²⁾ BCDEFGHIKLMQS. &c. Dan.

³³⁾ A. Litt. sæc bis sunt scriptae, nempe in fine prioris ac initio sequentis lineae. I. sakæ. QS. &c. som sag er giffuen.

³⁴⁾ BFQS. &c. næfnd ær gangin ok &c.

³⁵⁾ K. 30. om. ær.

³⁶⁾ Pro dylia aruæ. BC. &c. sic. QS. &c. sighæ hans arffuinghæ at næffnd vor ey (S. &c. add. der) po tagen för æn (S. &c. om. æn) han dödæ tha sculæ the thet dyliæ (S. &c. Suerge) met tolff mentz eed Delær sagsögeren po then dödes arffuingæ oc sigher at &c.

³⁷⁾ F. add. hans.

dyliæ*¹) þe*²) mæp*³) tyltær eþe. (**sæctær han*°) aruæ siþæn. at faþær*°) perræ⁴⁷) war biufær⁴⁸) hans.⁴⁹) ba (⁶⁰far han⁵¹) ey⁵²) iærn⁵³) af arwm⁵⁴) (⁶⁵vtan tyltær eþ. ær hin sæcte utanlanzs oc þo⁵⁶) j⁵⁷) (⁶⁸konungs riki sinu 41 eghno (⁵⁰þa scal leggiæs⁶⁰) fore hanum⁶¹) halfs⁶²) manaþæ stæfnæ.⁶³) (⁶⁴ær han utan kunungs riki (65sinu eghno.66) þa scal⁶⁷) (68biþa manaþ. (69ær han⁷⁰) til⁷¹) hælaghdoma⁷²) farin⁷³) oc ær þær witni til. þa scal⁷⁴) (⁷⁵biþæ hans⁷⁶) (⁷⁷en dagh⁷⁸) oc iamlangæ.⁷⁹)

38) BF. &c. næfnd. 33. logh.

40) M. om. pa.

41) BC. &c. dyli.

43) M. add. thre.

45) R. 23. 24. man.

46) F. frænde.

47) Q. &c. add. ellor theres frændæ. S. &c. 68) QS. &c. hanum lægges foro en moneth add. eller deris Broder, eller frende.

48) CF. &c. thiuf. 49) QS. &c. add. tha (S. &c. der) han dödæ.

- 50) Q. &c. scall han thet aff værgæ met tolff mentz eed oc ther scall ey næffnd ydermere ther po sættes Ær then som stæffnes till tingx vden lantz &c. S. &c. skulle de det Suerge mod tolff mends eedt, ook det Saalediis affuerge, och der Skall ike neffnd ydermere paa tages eller Settes. Er den som steffnediis tiil Tinge vden lands &c.
- 51) M. hin.
- 52) F. e; male.
- 53) BF. &c. næfnd.
- 54) FL. &c. aruæ.
- 55) F. om. vtan sæcte.
- 56) I. thy; male.
- 57) MQS. &c. inden.
- 58) QS. &c. riget that (S. &c. om. that) som han vdi boor tha &c.
- 59) M. 32. 42. om. pa eghno.
- 60) BCDEFGHIKNOPR. &c. læggiæ. L. 13 1. 76) EFNOPR. &c. om. hans. 16. &c. hannm. om. h.v.
- 61) CEGHIL. 13 ‡. han.
- 62) EG. &c. half. C. haluan. 84. 117. 129.
- 63) CDEHLN. 13.4. stæfnu. R. 23. &c. stæff- 79) CG. &c. iamlingæ vel iemlinge.

ningh. FIQS. &c. dagh. QS. &c. add. at mödæ oc sware.

64) 78.84.&c. om. ær — manaþ.

65) CI. om. sinu eghno.

66) A. Litt. e bis scripta est, nempe in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiecto puncto notata. QS. &c. add. som han vthi boor.

67) R. 23. 24. add. han.

- (S. &c. half maaneds dag) at mode oc sware Er han hiemme i hæretdet eller at syn eyen (S.&c. eller tiil sit eget) tha lægges hanum fore thre dagæ meden (S. &c. men) er han &c.
- 69) 100. 126. eller VI vgir effthir den Receß som wdgaffs: M:D:XL.VII Att Suare hiemme y herredit som handt boer Men er handt &c. fere ut Q. &c. (vide not. 68 praecedentem); respicitur constitutio R. Christiani III dicto anno edita, cap. 14, vide KR., G. D. L., IV. pag. 222.

70) B. om. han.

71) R. 24. om. til.

72) B. hælæhdome. D. hælagdome. FGO. kælghæ domæ. QR. &c. hælligdoms. hæleghdom. S. &c. helligdoms ferd.

73) QS. &c. add. för han bleff sæcktet.

74) NOPR. &c. add. han.

75) M. bithes. 59.118. töffue. QS. &c. hanum lægges fore en dag (S. &c. add. faar) oc eet aar (S. &c. add. att mode).

77) GIM. &c. om. en. 62. 63. 82. 83. 89. 96. 104. 107 - 109. 111. 112. 117. 122. 129. *VI* vgher och itt aar (83. 89. 104. Aars dagh).

78) 106. add. Som ehr VI weer.

³⁹⁾ CDEFGHIKLMNOPR. &c. add. æi.

⁴²⁾ IM. &c. om. pe. CLR. &c. thæt.

^{44) 92.} om. sæctær — tyltær eþ.

141.1) (2Si sponte quis confessus fuerit si3) rem inuenisse que furtiue subtracta deputatur.

Star hin4) sæcti6) ofna6) förstæ þingi. ællær andru oc biuþær (7næfnd fore sic j^8) hæræþa⁹) sinu. Þa næfnæ hin¹⁰) ær sac¹¹) sökær tolf mæn sliki¹²) sum¹³) han wil (14af allu¹⁵) hæraþe kallær¹⁶) hin¹⁷) sæcti (18nockræ¹⁹) uuini²⁰) sinæ.²¹) þa ma han²²) (²³þre (²⁴men undan takæ. oc ey flere. oc sibæn næfnæ hin ær sac25) sökær andræ bre men.26) j berræ27) stab.28) oc latæ þem²⁹) swæriæ a³⁰) þy³¹) (³²sammæ þingi³³) (³⁴ællær (³⁵andru (³⁶by næstæ þingi swær næfnd³⁷) þa (³⁸gangi (³⁹hin sæcti sac lös bort. brystæ⁴⁰)

141 = 11.92, 91.

1) 38. om. hoc caput, praeter verba pe men mitni &c. in fine capitis, quae ille codex. pariter ac multi alii, habet in proprio capite post cap. 143 inserto.

2) Haec rubrica, hoc loco errato scripta, pertinet ad sequens cap. 142. Cfr. II. 93: rubr.

3) Lege se.

- 4) FS. &c. than!
- 5) QS. &c. sæcktedæ.
- 6) H. a. QS. &c. po.
- 7) C. næfn. 123. loug. QS. &c. sig (S. &c. add. tiil) ther fore at lide næffnd i hæret som han i boor tha &c.
- 8) EH. mæth.
- 9) BC. &c. hæræþe vel hæræthæ.
- 10) R. 23. 24. om. hin. F. thæn.
- 11) H. om. sac.
- 12) CD. &c. slika. B. sklika. I. them. OS. &c. sodanæ.
- 13) I. &c. om. sum. DE. ær. HKMNOPR. &c. thær.
- 14) QS. &c. the (S. &c. aff dem) som bo i sammæ hæreth Tager sagsögeren noghræ the mæn i næffnden som ære hans vwenner ther (S. &c. som) sagen er giffuen tha &c.
- 15) A. allri quoque legi potest. C. om. h. v.
- 16) DKNPR. &c. calla.
- 17) F. thæn.
- 18) H. i næfnd nocra mæn sini u mini mæra. tha &c.
- 19) CDEGIKLMNPR. &c. add. mæn i næfnd. F. add. mæn i næfnd waræ.
- 20) B. uuina. DE. &c. v wini. F. vwiner. 39) G. &c. han saklös &c.

- IK. v menær. LMO. vuenæ. 16. &c. muennær. N. &c. wini. 13½. wena. R. werie.
- 21) BC. &c. sic. A. sinu. O. add. ware.
- 22) EH. om. han.
- 23) S. &c. skiude tre aff den neffnd och &c.
- 24) M. om. men. Q. &c. aff them skywdæ aff næffnden oc &c.
- 25) NPR. &c. om. sac.
- 26) R. 23, 24, om. men.
- 27) F. thæn.
- 28) N. slækth; male.
- 29) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. om. *pem*. F. add. a//æ.
- 30) BCDEGKMNOPR. &c. ofna. LQS. &c. pa. H. at.
- 31) D. add. næsta; male.
- 32) K. nestæ thingæ eller andræ thingæ Suær &c.
- 33) BC. &c. sic. A. pingu.
- 34) EG. &c. om. ællær pingi.
- 35) C. andræ thing thy næste. Swær &c. F. annæt thing thær næst ær. suær &c. QS. &c. po thet andra ting.
- 36) L. &c. om. py. D. om. py næstæ.
- 37) OPR. add. hanum schær. G. &c. add. then sekti skæran. N. 23. 24. add. hanom skæreræ. QS. &c. add. hanum orsagæ.
- 38) Q. &c. mo han gaa bort saglös som sag er giffuen Bryster &c. S. &c. maa hand Bortt gaa sagelös aff Tinget som Sag er giffuen. men felder neffnden hannem, da skal sagsögeren icke ydermere trenge hannem med neffns eed, Ere der tre &c.

hanum næfnd. þa (41bæri han iærn. oc hin ær sac söker wete hanum (42ey asswæru⁴³) eb. (⁴⁴wil hin⁴⁵) sæcti ey wibær næfnd taki.⁴⁶) (⁴⁷ba bæri han iærn. oc hin ær sac sökær wete hanum⁴⁸) asswaru⁴⁰) eb. æræ bre⁵⁰) men borto af (51 næfnd. þa 52) swæriæ scal. fulli 53) hwars þerræ 54) forfal mæði twigia manna witnæ⁵⁵) (⁵⁶af næfden⁵⁷) sialf.⁵⁸) oc næfnæ (⁵⁹þaghær (⁶⁰andræ þre⁶¹) j þerræ staþ oc late⁶²) swæriæ. (⁶³æræ fleræ⁶⁴) bortæ⁶⁶) æn bre⁶⁶) men.⁶⁷) þa bristær hanum næfnd.⁶⁸) (⁶⁹siþæn (⁷⁰bæri han iarn sum föræ⁷¹) ær mælt. Tröstær hin⁷²) (⁷³sæcti ey sæ a⁷⁴) næfndæn.⁷⁵) þa (⁷⁶sighi han⁷⁷) atær^{7,8}) næfnden⁷⁹) twem natum ællær þrim (⁸⁰fore þing.⁸¹) fore by 82) at 83) (84 han cumbær þa (85 iarn wibær. oc hin ær sac sökær wete 86)

⁴⁰⁾ BCDEFGHKLMNOPR. &c. bristær vel bryster.

⁴¹⁾ Q. &c. scall sagsögeren ey trængæ hanum met asswarens eed Æræ thre &c. 84. tager hand wed Neffnd igienn.

^{42) 33.} om. ey. IR. 23. 24. om. ey — wete hanum.

⁴³⁾ C. aswæru. DEHKLMN. asswaru. F. aswaræ. B. asöræs. G. &c. aswors. &c. aswarin.

⁴⁴⁾ G. &c. om. wil — asswaru ep.

⁴⁵⁾ F. thæn.

⁴⁶⁾ BC. &c. takæ vel taca.

⁴⁷⁾ C. oc æi bære iarn. hin &c.

^{48) 33.} add. æy. 84. add. icke.

⁴⁹⁾ BC. asuæru. F. asuaræ. LR. 13 ½. as- 73) QS. &c. som sagen er giffwen ey strax suarn.

⁵⁰⁾ F. thær; male.

⁵¹⁾ B. næfndæn. Q. &c. næffndæ mennænæ tha som the sculæ sweryæ tha sculæ sammæ næffndæ men two aff them sweryæ hwerss theres forfald och næffnæ siden andra thre &c. S. &c. neffnde mendene, naar de skulle Suerge, da skulle tho aff Samme neffnds mend Suerge &c. at Q. &c.

⁵²⁾ F. &c. thaghær. 30.48. add. nefnd.

⁵³⁾ GH. &c. fylle. F. &c. bære.

⁵⁴⁾ A. witnæ mæb additum est, at haec verba lineola induxit scriba.

⁵⁵⁾ BC. &c. uitni.

⁵⁶⁾ O. om. af næfden sialf.

⁵⁷⁾ BC. &c. næfndæn. DE. &c. næfnd.

⁵⁸⁾ C. siahu. H. siælue.

⁵⁹⁾ CBDEFGHIKLM. &c. sic (cfr. not. 60 se- 84) 55. 60. &c. om. han — oc.

quentem). NOPR. &c. tha andhræ. A. andræ paghær. 32.42. strax andræ.

⁶⁰⁾ M. thre andra men I &c.

⁶¹⁾ FH. om. pre. FGILQS. &c. add. men.

⁶²⁾ FQS. &c. add. them.

⁶³⁾ C. ar. 109. om. ara — malt.

⁶⁴⁾ L. 13 1. add. mæn.

⁶⁵⁾ BC. &c. borto. F. add. af næfnd. S. &c. add. off Samme neffnd.

⁶⁶⁾ BE. pri.

⁶⁷⁾ L. 13 1. om. men.

⁶⁸⁾ B. næfndæn. F. add. oc.

⁶⁹⁾ QS. &c. om. sipæn — mælt.

^{70) 84.} tager hand wed Neffnd som &c.

⁷¹⁾ BC. &c. för.

⁷²⁾ FIQS. &c. thæn.

at vare under then næffnd.

⁷⁴⁾ H. at. R. 23. 24. aff.

⁷⁵⁾ CD. &c. næfnd.

^{76) 30.48.} skal han vp sighæ nefnd &c. QS. &c. scall hanum alligævell tillforen till siges thre dagæ eller two fore tingdagen oc sagsögæren scall ey trængæ hanum met asswarens eed oc ey (S. &c. om. trængæ — ey) anderledes hanum forfölyæ vnder koningens faldzmaall.

⁷⁷⁾ C. hin.

⁷⁸⁾ DK. aftær. NOPR. &c. effther.

⁷⁹⁾ CD. &c. næfnd. M. nefn.

⁸⁰⁾ P. om. fore bing.

⁸¹⁾ F. &c. thing dagh.

⁸²⁾ I. om. *by*. 83) M. om. at.

hanum⁸⁷) assöræs⁸⁸) eþ. Sac sökiær⁸⁹) ma ey andræ lund sökiæ (⁹⁰æn (⁹¹nu ær mælt. (92 utan han hættæ wibær kunungs ræte. 93) (94 be men 96) witni 96) bæræ. oc annars manz⁹⁷) forfal (⁹⁸sculu fulla⁹⁹) sculu¹⁰⁰) (¹swæria (²at handtaki³) oc ey at⁴) bok.

142.

Star⁵) hin⁶) sæctæ⁷) ofna⁸) förstæ⁹) þingi ællær¹⁰) andru¹¹) oc biuþær 42 (12bær til (13tyltær eb. oc twigia mannæ witni at han¹⁴) hitti þæt sammæ¹⁵) x^{16}) han sæctis¹⁷) foræ. oc¹⁸) han¹⁹) liusde þæ t^{20}) a²¹) (²²gatu stæfnæ.

142=11.93.

85) F. wither iarn. at bæræ. oc &c.

86) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. skal æi uetæ. Cfr. not. 76 pag. 134. A. quidem hoc loco solus stat contra omnes ceteros codices; eius tamen lectio confirmatur verbis: "actoris praecedente iuramento", II. 92. Vocem æi, quam habent ceteri codices, sine dubio addidit aliquis, cui visus est casus, de quo hoc loco sermo est, par esse supra commemorato, quando nempe nemda, consensu accusati dato nec iusto tempore ante diem iudicii revocato constituta, eum damnat. Cfr. KR., Nyt jur. Ark., XIV. p. 90.

87) B. om. hanum.

88) B. asuæræs. C. aswæru. DEHIKLMNOP. &c. asswaru. F. aswaræ. G. &c. aswors. 32. &c. aswaren. R. assuarum. 62.63. &c. neffns.

89) BH. saksökiare. C. Sac söker. DE. &c. 10) BCDEFIKLMNOPR. &c. add. ofna. QS. Sac sökare.

- 90) FS. &c. om. en mælt.
- 91) C. mælt ær. vtan &c.
- 92) E. &c. om. utan ræte.

93) CD. &c. ret.

- 94) CDEFGKLMOP. &c. hoc loco incipiunt novum caput. QS. 28. 29. 38. 50. 52. 53. 58. 62. **67 - 81. 90. 100 - 106. 110. 112. 113. 121 - 124.** 126. 127. hoc loco om. quae in hoc capite sequuntur, ea vero in proprio capile habent post caput in textu 142 vel 143. 54.97.98. habent hace in fine cap. 143. 92. om. hace.
- 95) DFG. add. &r. KM. &c. add. ther. S. 20) QS. &c. add. fore dande men. Ko. add. som schulle.
- 96) FGMQ. &c. add. skulæ vel skulle.
- 97) G. &c. em. mans.

- 98) DK. om. sculu fulla. F. the sculæ suæriæ mæth hand take &c.
- 99) G. &c. fylla. Q. &c. fult göre. S. &c.
- 100) B. om. sculu.
- 1) S. &c. holde huer andre y henderne men de skulle Suerye, och &c.
- 2) Q. &c. vdi hændher hollendes oc &c. 53. &c. hollendis hondt wdi hondt: oc &c. 59. &c. met haandtagenn eedt, och &c.
- 3) B. hantæki. R. add. edhe.
- 4) GIK. &c. a. QS. &c. po.
- 5) B. sar; male. H. Sitær.
- 6) FQS. &c. thæn.
- 7) QS. &c. som tymff sag er giffuen.
- 8) QS. &c. po.
- 9) B. försto.
- &c. add. po.
- 11) QS. &c. add. ting.
- 12) CDEGHKMNPR. &c. til thæs tyltær eth. F. fore tyltær eth.
- 13) QS. &c. tolff mentz eed.
- 14) B. Voc. han omissam in marg. add. scriba.
- 15) F. om. sammæ. QS. &c. gotz. L. &c. add. thingh.
- 16) CEGIMNOPR. &c. om. ær.
- 17) QS. &c. er skyllet.
- 18) QS. &c. add. siger at.
- 19) Bl. om. han.
- 21) CDEFGKLMNOPR. &c. ofna.
- 22) BD. &c. gatustæfnu. 48. om. gatu stæfnæ — oc a.

oc²³) (²⁴kirkiv stæfnu oc a þingi. oc for allæ lund²⁶) mæð²⁶) sum logh æræ.²⁷) þa²⁸) taki bondæn (²⁹ut sin cost. oc a tyltær eb at han³⁰) fic ey meræ. (31Ryftir han sialuir sac æftir sic.32) för æn33) han34) warbær (35sæctæbær at kirkiu ællær a³⁶) þingi³⁷) (³⁸late ut þæt³⁹) han fic oc (⁴⁰a (41tyltær eþ. at han fic ey meræ oc ware saclös bæþæ42) fore43) (44kunungs ræt⁴⁵) oc fore⁴⁶) bondanum.⁴⁷)

143.

Thæn⁴⁸) ær (⁴⁹andrum scal wetæ asswaru⁵⁰) eþ. scal biþia sic⁵¹) swa guþ⁵²) hialpæ (⁵³at han (⁵⁴ær sandær fore þe⁵⁶) sac ær han giuær hanum. oc⁵⁶) han⁵⁷) gör þæt ey foræ awnd ællær⁵⁸) (⁵⁹illan wiliæ. utan foræ (⁶⁰þæs

143=11.92.

23) CFH. add. a. EDKLMOP. 13‡. add. at. 42) CD. &c. bathe. M. om. h. v. G. &c. add. ofna.

24) N. om. kirkiu stæfnu oc.

- 25) BO. allæ lundæ. Q. &c. altztingx. S. &c. aldeliis. CDEGHIKLMNP. &c. add. swa.
- 26) R. add. swo.
- 27) M. &c. ær.
- 28) I. om. *þa*.
- 29) Q. &c. syt gotz ygen oc hyn værgæ sig met tolff mentz eed &c. S. &c. sitt egett gods igen, och den som schyldet er, skal giiffue lou och verge siig, mod tolff mends eed &c.

30) DEGHK. &c. hin.

- 31) BCDEGHKLMNOPR. &c. ryfir, Ryuer vel Riwir. I. Röpæ. F. &c. Opænbarær. 53. 59. &c. Bestaar. QS. &c. Bekender han sig sælff for sagen for &c.
- 32) BCG. sæ. 33) MS. &c. om. æn.
- 34) HP. om. han.
- 35) QS. &c. skyllet ther fore po kyrckæstæffnæ eller &c.
- 36) H. om. a. M. ath. 111. 117. &c. add. gade 55) HI. &c. than. steffne, eller paa.
- 37) 62.83.89. gade steffne. FQS. &c. add. tha.
- 38) QS. &c. lagga fran sig that &c.
- 39) D. add. ær. K. add. ther. F. add. sum.
- 40) IQ. &c. om. a. S. &c. giöre lou mett tolff mends eed. 32.42. om. a — fic.
- 41) Q. &c. tolff mentz eed.

- 43) H. om. fore.
- 44) EH. kunungi. oc &c. C. kunung. oc bonden.
- 45) QS. &c. faltzmaall.
- 46) MQ. &c. om. fore.
- 47) GQ. &c. bondans. S. &c. Sagsögerens. Q. 28. 29. 50. 52. 53. 58. 67. 90. 100. 104-106. 126. proprio capite add. ea, quae textus habet in fine capitis proxime antecedentis; cfr. not. 94 pag. 135.

48) F. add. man.

- 49) Q. &c. anner man vill eller scall driffuæ met asswarens edh. S. &c. skal Suere neffns eed paa nogen Sagh, han skal &c.
- 50) BC. asuæru. F. asuaræ. G. &c. asworin. O. asswarin. NPR. &c. antswaru; male.
- 51) BCDEGH. sæ.
- 52) IQ. &c. add. til.
- 53) 31. post lacunam (vide not. 42 pag. 109) hic iterum incipit.
- 54) S. &c. som sag paa gelder er Sandeliige skyldiig y den Sag han &c.
- 56) LS. &c. add. at.
- 57) CR. &c. om. han.
- 58) CF. &c. oc æi. CDEFGHKLMNOP. &c. add. fore.
- 59) CDEFGHIKLNOPR. &c. il wilia. 38. &c. ondwilye. 48. v wilge. Q. &c. for game eller oc for noger baade vden for thet

sakæ at han wet⁶¹) (⁶²han sannan⁶³) waræ⁶⁴) fore þe⁶⁵) sac ær han giuær hanum⁶⁶)

144.

Sæl man bort¹) hæst ællær²) oxæ.³) ællær (⁴annar cost oc ilzskær⁶) atær⁶) þæn sammæ⁷) (⁸ær salde. þa (⁹standa hin¹⁰) ær¹¹) handæ mellin hauær fore mæþ twigia manna witni. oc¹²) (¹³swa (¹⁴miclum loghum sum (¹⁵wirþning ær ofnæ¹⁶) þy¹⁷) ær¹⁸) ilzskis¹⁹) oc wæri²⁰) sæ til hændæ.²¹) biþiæ²²) sæ²³) swa guþ²⁴) hialpæ. at han²⁶) fic þæt (²⁶sammæ (²⁷ær nu²⁸) (²⁹ilz-

144--- ll.89.

at &c. S. &c. faar nogen Baade schyld, eller faar vrede, eller faar giifft, eller gaffue. men alleniste fordy att &c.

60) C. thy. at &c. 32.42. &c. then sagh ath &c. R. 23. 24. the. I. than at wetan san-

næn &c.; male.

61) A. Litt. w bis est scripta, scilicet in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiectis punctis notata.

62) S. &c. att han er rett Schyldiig y den

sagh &c.

- 63) Q. &c. skylligher. 59. &c. ret sandskyldig.
- 64) B. om. waræ.

65) LQ. &c. thæn.

- 66) S. &c. add. Och nar det er giordt, da skulle fempten (102. XX) mend siige der paa. S. 38. 62. 68-81. 101-103. 110. 112-113. 121-124. 127. proprio capite add. ea, quae textus in fine cap. 141 habet. 54. 97. 98. eadem huic capiti adnectunt. Cfr. not. 94 pag. 135.
- 1) O. add. fæ sith.
- 2) RS. &c. om. ællær.
 3) G. &c. add. ellir annat fæ. S. &c. add. eller koo.
- 4) QS. &c. annet gotz.
- 5) A. Rec. man. supra lineam scripsit kærer. S. &c. klager.
- 6) B. atær, ut videtur, scriptum fuit, at h.v. deleta est. CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. om. atær.
- 7) DE. sammi. MO. om. h.v. I. add. man.

8) Q. &c. ther po that solde. S. &c. siiden der paa som dett solde.

- BC. &c. standæ vel stande. Q. &c. værgæ han som gotzset vdi hender hanver met &c. S. &c. skal hand som godzet kiöbte och vdj 'vere haffuer verge dett med &c.
- 10) L. &c. add. samæ.
- A. Rec. man. voci ær adposuit t, ut legeretur tær.
- 12) LQS. &c. add. mæth.
- 13) B. tua tyltum lohum; male.
- 14) CFI. mikil logh. L. &c. mekin logh. QS. &c. höy lag.
- 15) I. wurthning. L. wrnigh. Q. &c. thet er vært thet som ilskes eller po deles oc &c. S. &c. godzet er verd der paa keres och deles, saa skal hand vinde siig thett tiil igen. Att han Beder &c.

16) BC. &c. ofna. H. a.

- 17) DFKNOPR. &c. thæt. EL. 18 \(\frac{1}{2} \). om. h. v. L. &c. add. fæ.
- 18) L. &c. add. at hanum.
- 19) BC. &c. ilzkæs vel ilzscas.
- 20) C. swæriæ. Q. &c. add. thet.
- 21) BC. &c. handæ.
- 22) BE. &c. bipi.
- 23) LR. 13 1. om. sæ.
- 24) S. &c. add. tiil.
- 25) B. v. han omissa at supra lineam addita est.
- 26) S. &c. godz aff hannem med minde som den anden nu kerer paa. men kerer nogen anden der paa, end &c.

skæs at hanum, af þæm³0) samma³1) ær³2) nu ilzskær.³3) Jlzskær³4) annær man^{3 5}) æn hin^{3 6}) ær^{3 7}) salde. wæri hin (^{3 8}ær handæ mellin hauir ællær hin³⁹) löse⁴⁰) sæ⁴¹) kænnir.⁴²) swa⁴³) sum för ær saghat⁴⁴) (⁴⁶um (⁴⁶bæskyns mal. 47)

145.

I hingmæn (**sculu (**mæß loghum döma þiuf til 50) hangæ 51) fore half marc⁵²) (⁵³mun (⁵⁴oc ey fore minnæ. stial han⁵⁵) minnæ þa mughu þe⁵⁶) dömæ af hanum huþ⁵⁷) ællær⁵⁸) (⁶⁹slikin annan lim sum⁶⁰) þe wiliæ. (⁶¹æl-43 lær at⁶²) han warþæ⁶³) þræl innan⁶⁴) kunungs garþe. fore þy at þingmen ægho⁶⁵) wald⁶⁶) at göræ af hanum⁶⁷) e⁶⁸) hwat⁶⁹) þe wiliæ. þaghær⁷⁰)

145=11.95.

- 27) CDGIKMNOR. &c. om. &r. Q. &c. gotz 49) I. om. mæþ loghum. som nw po ildes aff hanum som ther nw 50) IOM. &c. at. LQRS. &c. add. at. po ilder.
- 28) L. &c. om. nu.
- 29) P. om. ilzskæs ær nu.
- 30) CF. &c. thæn.
- 31) F. man.
- 32) A. Rec. man. voci ær adposuit t, ut le- 54) F. om. oc minnæ. geretur tær. HM. &c. om. ær.
- 33) A. Rec. man. supra lineam scripsit kærer. 56) C. om. pe.
- 34) 59. &c. Klager. Q. &c. ilder.
- 35) G. &c. om. man.
- 36) A. Litt. h bis est scripta, nempe in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiecto puncto notata. I. om. hin. FNQRS. &c. thæn.
- 37) S. &c. add. godzett.
- 38) C. om. ær kænnir. QS. &c. som (S. &c. add. godzet) i hændæ haffuer.
- 39) S. &c. den anden.
- 40) DEF. &c. add. &s. HIKLNOPQR. &c. add. 61) H. om. ællær þe nviliæ.
- 41) B. til, ut videtur, additum at deletum est. S. &c. add. dett tiil som viid.
- 42) Q. &c. vederkænner.
- 43) M. om. swa.
- 44) GKM. &c. sakt vel sagt. EFH. &c. mælt.
- 45) EH. om. um pæskyns mal.
- 46) F. tholict. QS. &c. sodanæ delæmaall.
- 47) C. add. ællær hin lösæ ær se kænnez.
- 48) QS. &c. mo effter laghen &c.

- 51) HG. &c. hængæ.
- 52) B. Voc. mark omissam in marg. add. soriba.
- 53) 59. &c. werdt. S. &c. eller des verdt. och &c. 52.53.58.90. thet er for (53.0m. for) fem skelinge oc &c.
- 55) F. man.
- 57) 68. hanndenn.
- 58) OS. &c. add. öræ eller.
- 59) BCDEHIKLMNOPR. &c. annær sliken (M. slighum; I. slikær; R. 23. 24. slyghe) lim. G. annar slikum limmum. F. annær tholic dom ællær lim. Q. &c. annen sodan lem. S. &c. nogen anden lem. 112. 122. Anden (122. om. Anden) saadan straff som &c.
- 60) DEG. ær. HKNOPR. &c. thær.
- 62) I. &c. om. at.
- 63) CDEGIKLMNOPR. &c. ware. F. &c. war-
- 64) BCDEFGIKLMNOPQRS. &c. i.
- 65) FIMQS. &c. hauæ.
- 66) QS. &c. macht.
- 67) CDEFGIKLMNOPQRS. &c. thiufæ, thiufwi vel thiuf.
- 68) BCDEFGIKLMNOPQRS. &c. om. e.
- 69) CDEFGIKLMNOPR. &c. thæt. CDE. add.

han⁷¹) cumbær ofna⁷²) þing. fore half marc⁷³) ma man⁷⁴) hængiæ up⁷⁵) biuf, oc ev fore minnæ, æn stiæl man⁷⁶) fæm pænningæ.⁷⁷) ba ma⁷⁸) (⁷⁹bindæ han oc föræ til þings. oc göræ (80þæt mæþ81) ær82) þingmen wiliæ. æn þo ær han⁸³) þiuf um han stæl⁸⁴) (⁸⁶en pænning, ær han kirkiubrytare. ællær morbare þa (86 mughu þe dömæ han (87 j hiughl.88)

146.1)

Kunze manz²) ma ey (³mæþ loghum mer sæliæ af bondans bo æn fæm pænningæ mun4) utan bondans wit. æn wil hun oflikæ6) swa (6bort sæliæ þa ma7) hun8) mikil9) scaþæ göræ. um hun ær (10usnial kuna. þa scal11) bondæn til12)

146 = 11.96.

- er. KIMNOPR. &c. add. ther. FQ. &c. add. sum.
- 70) L. 13 1. Tha. M. Ther. QS. &c. strax.

71) F. thiuf.

- 72) H. a. QS. &c. po.
- 73) NOPR. &c. add. mmn. B. add. mm pa; at v. mun in marg. est scripta. F. add. mun. tha. Q. &c. add. mnn thet er fæm skellinge værdh. S. &c. add. stollet gods (det er V skellinge, eller des verd).

74) M. han. I. add. æi.

- 75) B. Voc. up omissam in marg. add. scriba. CDEFGHIKLMNOPR. &c. om. h. v.
- 76) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. han. DEF GHIKLMNOPQ. &c. add. til.
- 77) BFG. &c. add. mun. S. &c. add. verd.

78) L. 13 . add. han.

- 79) NORS, &c. han bindes och föres &c.
- 80) P. ther. G. &c. af honum. that thingmen &c. S. &c. der aff hannem huad Tingmend &c.
- 81) IQ. &c. add. honum.
- 82) CIL. 13 1. om. ær.
- 83) BCDEGHIKLNOPQR. &c. add. ok.
- 84) M. add. till. QS. &c. add. ey mere æn.
- 85) F. fæm pænningæ.
- 86) G. &c. om. mughu De.
- 87) BCDEFGHKLMNPR. &c. a. I. at stæilæs. 0. at hænges. QS. &c. till een steyglæ (8. &c. add. och) po eet hyvll.
- 88) BCHKLR. &c. hiul. G. kiroft. F. hyulgh. 11) C. ma. 59. &c. add. eller steyle. QS. 50. 53. 54. 62. 12) D. om. til.

- **63. 67 83. 89. 96 98. 100 105. 107 113.** 117. 121-124. 126. 129. add. caput: Hvilken man som haffuer &c., quod, ex Q. transsoriptum, in Add. H. 2. legitur. 42. idem caput in schedula hoc loco adfixa additum habet.
- 1) DKNPR. 23. 24. 59 61. 84. 92 94. 118. habent hoc caput, ac, praeter 84, quoque proxime sequens, post caput in textu 180. 114. habet haec duo capita post cap. 154.
- 2) G. &c. om. *manz*.
- 3) QS. &c. effter lagen.

4) QS. &c. værd.

- 5) BE. &c. oftlikæ. D. hoftlega. C. oft. FIL MNPQRS. &c. ofta.
- 6) I. om. bort. GQ. &c. göra. tha &c.
- 7) S. &c. kand.
- 8) EHI. add. oc.
- 9) B. mykil. DE. &c. mykin. KM. &c. meghen. C. vmikil. L. &c. vmeken. S. &c. store.
- 10) F. vwitær. S. &c. en wamuittigh och vuiis, eller wsnill hustru. Och om hun saa jdeliig Bortselier, da skal hendiis hußbonde fare till Tinget nar han dett fornemmer, atth hans höstru giör saa mod hannem, att hun saa wuißeliig selger hans godz Bort, och kundgiöre dett paa Tinget faar Tingmendene att hans höstru giör ssalediis. Och huilcken siiden kiöber &c.

þings faræ.¹³) (¹⁴oc sighia til¹⁵) at (¹⁶hun gör swa hans kunæ. hwa sum $siben^{17}$) köper¹⁸) wiber¹⁹) hana²⁰) (21minna æller meræ. gialdæ atær²²) $b\omega t^{23}$) han köptæ²⁴) af hænnæ mæ b^{25}) sornum ebe.²⁶) oc fa²⁷) ækki²⁸) af (29hinu30) han galt31) j gen. swa oc32) um han33) köpær wiþær34) bondans³⁵) (³⁶sun. ællær (³⁷wiþær hans³⁸) dottær³⁹) (⁴⁰æn⁴¹) þiuf sac scal han ey⁴²) swaræ.⁴³) um (⁴⁴han köpær wiþ*ær⁴⁵*) bondans kunu. ællær⁴⁶) (⁴⁷sun ællær (⁴⁸dottær. æn köpær han⁴⁹) wiþær⁵⁰) (⁵¹annöþoct hionæ.⁵²) ællæ r^{53}) leghæ hionæ. 54) þa (55 gialdær han atær 56) þæ t^{57}) han (58 köpær. oc swaræ⁶) biuf sac foræ bæt.⁶0)

13) I. om. faræ.

16) BCDEFGHIKMNOPR. &c. hans kuna gör sua huasum &c. L. 13 +. 30. (48.) hans konæ sæl hans goz vbysmvm (13½. wbysmvm; 48. vden byss man) bort Hwa sum &c.

17) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. om. sipan, at h. v. rec. manu post sequentem v. köpær supra lineam est addita.

- 18) N. om. köpær.
- 19) QS. &c. met.
- 20) F. add. ællær.
- 21) QS. &c. anthen lidet eller oc (S. &c. om. oc) möget tha scall han thet fonghæ hennes husbondæ igen thet &c.
- 22) DK. aftær. I. &c. i gen.
- 23) D. add. &a. KL. 13 \(\psi\). add. ther. FQS. &c. 48) CEHILM. &c. hans dotter. coper &c. add. sum.
- 24) BCDEFGIKLMO. &c. far. HNPR. &c. fic.
- 25) QS. &c. add. syn eyen.
- 26) S. &c. add. att han fek icke mere.
- 27) FL. &c. fange. OQ. &c. far. G. om. h. v.
- 28) QS. &c. encthet. O. add. wætthe.
- 29) G. thy. F. &c. thæt. Q. &c. husbonden igen for thet som han vihgaff So er och &c. S. &c. hußbonden igen faar dett han vdgaff hustruen for godzet. Saa er och &c.
- 30) BD. &c. add. ær. HKLMNPR. &c. add. thær. F. add. sum.
- 31) FO. &c. gaf.
- 32) L. &c. ær.
- 33) H. om. han. FLQS. &c. man.

- 34) QS. &c. met.
- 35) DK. add. kuna ællær hans. NPR. &c. add. konæ eller. Male.
- 36) F. barn. Æn &c.
- 37) CDGIKNOP. &c. om. wiper. Q. &c. met. RS. &c. om. wiper hans.
- 38) BHNOPQ. &c. bondæns.
- 39) S. &c. add. hußbondenn wuitterliigt, om de ere muise, da skal hand och der faar
- 40) 59.60. &c. om. æn dottær. DK. om. æn — dottær. æn.
- 41) S. &c. add. *faar*.
- 42) F. om. ey.
- 43) O. swærie.
- 44) R. köp bondhens wether kone &c.; male.
- 45) QS. &c. met.
- 46) CEFHILM. &c. add. hans.
- 47) F. barn. En &c.
- 49) C. &c. om. han. QS. &c. add. noget.
- 50) QS. &c. aff bondens.
- 51) L. 13 . annöthæ. OQ. &c. annöthog. 53. om. annöboct hionæ. ællær. 59.60. &c. trell. eller &c. 48. tieneste tindh tha &c. S. &c. Træl, Suend, eller piige, drængh, eller aff noget andet Tieniste tyuende eller leie hion, da skal hand antuorde hußbonden dett igen som hand haffuer kiöbt, oc der offuer Suare tiil Tiuffs sagh.
- 52) Q. &c. hyon.
- 53) CDEFHIK. &c. add. with.
- 54) B. leho hionæ. CD. &c. legho hionæ. GQ. &c. leyhe hion. H. lego hion bondans. 53. leye tyende.

¹⁴⁾ Q. &c. tha han thet fornomer at hans höstræ gör so mod hanum at hun vmyslegæ sælyer so hans yotz borth oc lywsæ thet ther for tingman Hvilken som &c. 15) L. &c. swa.

147.61)

Summi men wiliæ62) at63) þingmen (64sculu ey mughu65) dömæ af þiufi66) öræ ællær andræ limmir.67) utan kunungs umbuz man68) late69) þæt70) dömæ af. æn þæt ær (71ey þo sat.72) fore þy at (73þingmæn ægho74) (75þiuf wald. 7 6)

148.1)

 \mathbf{F} astu hælgh ællær (2annær hælgh ma3) aldrigh (4dughæ þiufi til þæ t^5) at han6) scal (7ey iarn bæræ. oc8) skiæræ sic foræ þiuf sac. oc j hwærre hælgh9)

147 = 11.95.

- 55) I. &c. gældæ. Q. &c. scall han giffuæ igen that &c.
- 56) DK. æftæn.
- 57) D. add. æn. K. add. ther. FQ. &c. add.
- 58) IQ. &c. köptæ. F. fik af them. oc han suarær &c.
- 59) BCDEGHIKLMNPR. &c. suarær. O. swærie.
- 60) MO. om. pæt. F. add. sammæ.
- 61) 84. om. hoc caput.
- 62) A. Litt. liæ bis sunt scriptae, nempe in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco deletae. DEFGHK. &c. sigia. I. add. thet. O. add. at loghum haue. NPR. &c. add. thettæ ath loghom haffuæ.
- 63) K. thet.
- 64) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. mughu æi dömæ &c.
- 65) Pro mughæ.
- 66) R. 23. 24. om. piufi.
- 67) C. limmj. G. limme. FHI. limmær.
- 68) KMNOPR. &c. embitzman. QS. &c. foeth, foget vel fögett.
- 69) ÎMNOPQRS. &c. latær.
- 70) R. 16. &c. om. pæt. G. &c. thöm. QS. 5) BCDEFGHKLMNOPR. &c. pæs. &c. add. sælff.
- 71) BCDM. po æi sat fore &c. KNPR. &c. tho ey ræt forthy &c. 8. &c. icke Ret som de mene. men strax tyffuen kommer (52. &c. sic; S. kemper) paa Tinget, da haffue 8) P. om. oc. Tingmend vold offuer hannem.

*14*8*≔∐.99.*

- 72) Pro sant; FGO. &c. sic. L. &c. hwærn ret. Q. &c. rætt.
- 73) Q. &c. strax tinff kommer po tinget tha haffue tingmæn vold ower tywffuen.
- 74) IM. &c. hauæ.
- 75) ECGHLO. &c. thiufs. D. thiufwi. K. thiu-
- uæ. FI.&c. wald ivær thiuf. 76) CEFGHILMNPR. 13‡. 16. 17. 23. 24. 30-33. 38. 42. 48. 92. add. tria capita: Scal man
- *iarn bære* &c., quae, ex C. transscripta, in Add. B. 2-4 leguntur. S. &c. add. Vdij de andre gamle Skaanske (93. 94. 107. 118. add. prentede) louböger staa nhu her nest effter try Capittel, som alle lyde om Jern Byrd, som foruend er till neffnd, effter kong woldemars handfestningh, som och findiis vdj denne samme loubogh, och samme handfestning formelder huorlediis neffnd skal aff Siiges.
- 1) E. adnectit hoc caput ultimo trium capitum not. 76 praecedente commemoratorum.
- 2) BDEGHL. annur. S. &c. andre hellige dage, maa &c.
- 3) I. skal.
- 4) QS. &c. beskermæ eller hielpæ. I. nokær tiuf dughæ. at &c.
- 6) N. om. han.
- 7) 59.60. &c. seg io werge met neffndt, och &c. QS. &c. sig in værgæ eller rensæ (8. &c. add. siig) for &c.
- 9) S. &c. helliig tid.

44 ma man¹⁰) (11 lösæ sit 12) eyt 13) þær 14) han (15 kiænnir (16 þæt fore þiuf stolet ællæ r^{17}) ran takit. (18ær annær 19) hælaghær 20) dagh juku þa 21) scal ængin man iarn bæræ. (220c ey hauæ wanta ofna23) hænde.24)

149.

Star man ofna²⁵) þingi oc giuær andrum²⁶) þiuf sac. þa scal han²⁷) hanum (280fna hændær mælæ.29) oc swa30) æftir faræ sum logh æræ.31) wil han (32ey33) æftir faræ (34oc36) (36at mælæ.37) böte (38kunungi þre marc. oc hinum³⁹) bre marc ær⁴⁰) han kallabe biuf.⁴¹)

150.42)

Bebæs⁴³) man ransac hema at annars manz. oc ær bondæn ey hema utan kuna hans. þa (**scal hin**) ær**) ransakæ wil calla (**til twa grannæ ællær

149=11.94.

10) CM. han. Q. &c. add. igen.

- 11) S. &c. tage siitt eget godz igen ihuor (68. &c. sic; S. ey huor) hand dett finder, som er fran hannem tyuff stollet, eller röff-
- 12) B. Voc. sit omissam supra lineam add. scriba.
- 13) B. ehit. CD. &c. eghit. 59. 60. &c. godz. Q. &c. add. gotz.
- 14) I. &c. hwar. FNOPQR. &c. add. sum.
- 15) Q. &c. hytther that som er fran hanum tywff stolet eller röffuet.
- 16) 0. sith tivffstoleth &c.
- 17) DEFGHILMNOPR. &c. add. fore.
- 18) QS. &c. om. ær hænde. 61. 114. haec habent, at in margine adnotarunt scribae ea obsoleta esse.
- 19) L. &c. nokor.
- 20) CG. &c. hælighær.
- 21) I. om. *da*.
- 22) 30. 48. om. oc hænds.
- 23) FH. a.
- hande. I.&c. hændær.
- 25) QS. &c. po.
- 26) BCDEHIKLMNOPQRS. &c. add. manni vel 46) O. om. ær. man. 48. add. Vnde ordh eller.

150 = 11.86.

27) FGI. &c. om. han.

- 28) CDEFGHIKLMNOPR. &c. a. QS. &c. retteligæ ower bewisæ oc faræ ther met som &c.
- 29) F. bæræ.
- 30) CILMR. &c. om. swa.
- 31) CMQS. &c. ær.
- 32) S. &c. dett ike forfolge, eller och kand dett ike Beuise, da skal hand Böde &c.
- 33) Q. &c. add. ther handerliga.
- 34) C. om. oc at mælæ.
- 35) R. add. ey.
- 36) I. til talæ. tha bötæ &c. Q. &c. kan thet ey hellor bewisæ tha bödæ &c.
- 37) L. &c. add. Tha.
- 38) 89. om. kunungi oc.
- 39) CH. haman.
- 40) H. om. ær. I. thæn.
- 41) I. add. for wan thokke.
- 42) 92. habet hoc caput post cap. in textu 152.
- 43) S. &c. Viil nogen mand Randsage kiemme tiil anden &c.
- 24) BC. &c. sic. A. hæde. F. hand. GM. &c. 44) H. calle hin thær nænzaca (sic) wil granna twa til. ællær &c.
 - 45) FS. &c. *then*.

 - 47) I. af twa granne til eller &c.

bre. (*8ællær swa marghæ*9) sum han wil. oc late 50) bem (51 wibær wæræ. (52 hittis 53) þær (54 þæn cost ær (55 þær ransakis 56) æftir. 57) þa ma han 58) ey (5° takæ kunu bondans oc6°) bindæ. (6° oc ey (6° bort föræ hwærtegh6°) lösæ. ællæ r^{64}) bundna. r^{66}) utan r^{66}) (r^{67} tac fore þæn r^{68}) cost. æ r^{69}) han r^{70}) kiænnær sæ. 7 oc grannæ ga 7 j tak 7 fore 7 til bondan 7 cumber hem. oc⁷⁶) þa wæri han sum logh æræ.⁷⁷) (⁷⁸æll*ær* hin lösæ⁷⁹) sum⁸⁰) logh æræ.⁸¹)

151.1) Siguis super furto serms2) conventus fuerit.

Stial bonda³) þrææll ællær⁴) dræpær fæ annærs manz swa got sum⁵) tiughu⁶) marc ællær bætræ⁷) (*latæ bondæn ut bæt⁹) han wil oc a¹⁰) (*1tyltær

151 — II. 97.

- 48) E. ær mærga &c. C. &c. om. ællær —
- 49) FGILMOPQRS. &c. mangæ.
- 50) DE. lata.
- 51) Q. &c. ther hoss. S. &c. vere der hoess, meden hand Randsager. Findiis da der dett godz som hand Randsager effter &c.
- 52) R. 23. 24. Hitther man then &c.
- 53) H. add. tha.
- 54) Q. &c. thet gotz.
- 55) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. han ranzsakær &c.
- 56) B. ranzakæs.
- 57) F. at.
- 58) G. om. han.
- 59) Q. &c. gribæ. S. &c. gribe eller fengsle, ike Baste eller Binde hußbondens höstru, och ey deriis Börn, ike heller hinde Bort fore &c.
- 60) NQR. &c. om. oc.
- 61) GN. &c. eller burt föra. R. 23. &c. eller basthe eller bwrth före.
- 62) F. therræ börn. oc æi föræ them bort 1) DK. om. hoc caput una cum duobus prohuærken lös ællær bunden &c.
- 63) B. huærhæn. DIKMNOPQRS. &c. hwærken.
- 64) B. ær. E. æra. Male. H. oc ei.
- 65) G. &c. binda; male.
- 66) F. add. fa.
- 67) BDEKP. takforæ pæn &c. I. takæ for 5) P. om. sum. EH. add. til. oc (S. &c. add. faar) thet gotz som han &c.

- 59.60. &c. borgenn annamme for det godz handt &c.
- 68) G. &c. sin.
- 69) HNOR. &c. om. ær.
- 70) DK. hin.
- 71) QS. &c. add. vedher.
- 72) BCDEFGHIKLMNOPQR. &c. gangæ.
- 73) QS. &c. borgen.
- 74) F. add. then kost. QS. &c. add. hendhe.
- 75) BC. &c. bondæn vel bonden.
- 76) C. om. oc.
- 77) F. &c. ær.
- 78) R. 59. &c. om. ællær æræ. S. &c. och den tager godzett tiil Siig som kender siig ved thet effter lownen.
- 79) IG. &c. lösær. M. lösen. 62. verge seg thet till. FKNOP. &c. add. ær sic kænnær. CDEGLM. &c. add. ær sæ kænnær. oe. I. add. thæn thær sek kænnæ oc. 0. &c. add. gotzset till sig som ther sig veder kændher.
- 80) H. add. sæ kænnær oc sum.
- 81) FM. &c. ær.
- xime sequentibus. 89. habet hoc caput una cum proxime sequente post caput in textu 153.
- 2) Lege serui.
- 3) FH. &c. bondans.
- 4) BEGHIMNOORS. &c. add. han.
- than &c. QS. &c. taga borgen for henna 6) 33.38. halff. S. &c. the vel thue; ex his vero codicibus 69-78. 80. 81. mox infra post

eb. oc bræls huth (12 bær til ællær öræs 13) bot 14) (15 hwat han wil hældær . ær¹⁶) þræl aa.¹⁷)

152.¹⁸)

Ryftir¹⁹) bondæn sialuir²⁰) (²¹sæghu æftir²²) sinum þræle. þa a²³) han ey²⁴) at lösæ þræls huth. (²⁵oc ey latæ huþstrykæ. (²⁶dyl bondæn at hans præl giorpe pæt ey²⁷) ær²⁸) han sæctis²⁹) fore. þa (³⁰bæri hans þræl³¹) iarn. (320c hin33) ær (34han sæctir wete hanum ey35) asswaru36) eth. 45 (37 brændær þræl sic. 38) þa lata 39) bonden ut þæ t^{40}) han wil oc a 41) (42 tyl-

152 = 11.97.

v. marc add. Dog siiger thennd bog som 24) G. &c. om. ey; male. Cfr. II. 97. laa y sannetj (78. om. sannetj) Lauritz kircke XX marck. 104. 122. III. 52. 58. 90. 106. 127. add. skonske.

7) LS. &c. add. tha.

- 8) Q. &c. læggæ. S. &c. da skal Bonden Betale der faar saa megit som hand viil, och giiffue der lou tiil med tolff mends eedt, och lade sin Træll miste anten kuden, eller tho ore pendings Böder, eller huilket hand Selff viil som Træl tiilhör.
- 9) Q. &c. so meget som. F. add. ær.

10) HQ. &c. om. a.

- 11) Q. &c. tolff mentz eed. 89. tho mendz ædt. 32) 83. 84. 89. om. oc asswaru eth. 79.
- 12) H. &c. om. pær til.

13) R. 59. &c. om. *oræs*.

14) GO. &c. add. e. 52.53.58. add. thet er femthenn (63. add. smaa) pendinge.

15) C. &c. om. hmat — aa.

16) HP. om. ær.

17) Q. &c. tilhörer.

18) CFGHILMNPQRS. omnesque recc. codd. connectunt hoc caput cum proxime antecedente. Cfr. not. 1 pag. 143.

19) CEGHLM. &c. Ryuær vel Rinir. F. Rögher. I. Röpær. NPR. &c. Risther; male.

QS. &c. Vpenbarer. 20) I. om. sialuir.

- 21) B. sahu. C. saghu. MO. sagh. FGL. &c. sæghn. EHNPR. &c. sæng. I. fægn. 30. 48. thiuffnæth. QS. &c. syn thræls gærninger tha bor hanum ey at losæ (S. &c. add. sin) thræls &c.
- 22) E. add. sic. oc.
- 23) M. hauer.

25) H. vtan lata af hustruga. 30. num lathæ hustryghes. 82.83. &c. men lade hudstryge hannem. 100.126. om. oc — hubstrykæ. Haec omnia male.

26) S. &c. Siiger hußbonden ney att &c.

27) R. om. ey.

28) I. thet.

29) QS. &c. skylles.

30) Q. &c. værgæ thræll sig met næffnd oc &c. S. &c. skal Trælenn verge siig med neffnd. Och &c.

- 31) CI. thræls; male.

om. quae in hoc capite sequentur.

33) FQS. &c. thæn.

34) FG. &c. hanum. H. sak sökir wete &c. Q. &c. sagsögære er trængæ hanum ey met asswarens eed fæller næfind thræll tha læggæ bonden &c. S. &c. sagsögere er, maa ike trenge hannem mod neffns eed. Felder neffnd trælen, da skal hans husbonde Böde saa megit som hand &c.

35) CEGHILMNOPR. &c. sic. AB. om. ey. F. habet h.v. ab ipso scriba in marg. additam. Cfr. not. 34 praecedentem, et II. 97.

36) BC. asuæru. F. &c. asuaræ. G. &c. assworin. 0. aswarin. I. asswæris.

37) 48. 109. om. brændær — tyltær ep.

- 38) BCEFGHILMNOPR. &c. om. sic. F. add. at iarne.
- 39) BC. &c. late.

40) F. add. ær. L. 13 . add. ther.

41) R. 23. 24. om. a. Q. &c. ther till. S. &c. *der tiil m*ed.

tær eþ. 43) ey scal þræl (44bæræ iarn fore minnæ. æn fore 45) half marca 46) mun.⁴⁷) (⁴⁸kiænnis hanum⁴⁹) (⁶⁰minni þiufnaþ þa dyli husbondæ⁶¹) hans⁶²) $m\omega p$ (63 bribia manz eb. gar han wibær nokat.64) late bondæn ut 66) bæt 66) han wil. oc a (57thrithia manz eþ.

Quid facere debet qui alienum sermm in furto deprehendat.

Stial bondæ⁵⁸) þræl nokat oc warþær han⁵⁹) gripin⁶⁰) mæþ. þa (⁶¹föræ (6²hin (6³ær takit hawær han til þings. oc fa⁶⁴) þighat⁶⁵) husbondæ hans buth. wil bonden (66 mr bræl a gen 67) cumma. 68) gialde foræ sin 69) bræl (⁷⁰swa mikit sum han wil. oc (⁷¹a (⁷²tyltær eþ. (⁷³oc twigia manna witni

153== []. 98.

42) QS. &c. tolff mentz eed.

43) NOPR. &c. add. *Och*.

44) QS. &c. tagæ vedher næfind (83. 89. ædt; 60) BCEFGHILMNOPR. &c. takin. S. &c. add. faar) mynnæ &c.

45) CH. om. fore. 46) BC. &c. mark.

47) 30. 48. &c. om. mun. QS. &c. værd. 52. 58. 90. 106. 127. add. thet er for (127. om. for) fem skelinge.

48) F. 30. Wites. 48. om. kiænnis — mæþ

pripia manz ep.

49) BCEFGHILMNOPR. &c. sic. AQS. &c. han.

- 50) Q. &c. at haffwæ myndra staalet tha &c. S. &c. att hand haffuer stollet mindre, da skal hans hußbonde dett affuerge med tre Bestaar Trælen nogett, da mends eedt. vd legge och Betale hußbonden saa megit som hand will, och gilffue der till tre mends eed.
- 51) COQ. &c. bonde.

52) CEFGHILMNOPR. &c. add. thæt.

- 53) 23. &c. treggæ. R. trygghe mæns. 32. trennæ. 90. XII mend sed. I. tyltær eth Gangær han &c.
- 54) NOPR. &c. add. tha.
- 55) E. om. ut.
- 56) F. add. ær.
- 57) M. thre. 23. &c. tregghæ. R. trygghe. 73) 30.(48.) ath han skal (logo stal) thon Q. &c. thre mentz eed.
- 58) CF. &c. bondens.

59) BFGMNOPR. &c. om. han. S. &c. add. strax.

- 61) S. &c. skal han före hannem tiil tings som hannem greb, och &c.
- 62) Q. &c. han som hannum grebet haffuer till tingx.
- 63) INOPR. &c. om. ær. G. &c. om. ær han. L. &c. hanum til things. thær han hawer takæt. oc fanyhæ &c.

64) QS. &c. sændæ.

65) H. thingat. ILNOPR. &c. thit. E. thagar. S. &c. da. Q. &c. ther till.

66) I. om. ær. S. &c. som den trel tilhörer komme tiil tings, da skal hand Betale for &c.

67) LR. &c. om. gen. M. igen. FQ. &c. thit.

68) BINOPR. &c. add. ok. L. &c. add. oc lösæ sin threl. tha.

69) B. om. sin. A. t additum est at subjecto puncto notatum.

70) L. &c. om. swa mikit. 53. som sagt er wdi dette neste forledne Capitell: will icke &c.

71) S. &c. der tiil giiffue lou med tolff mends eed.

72) Q. &c. tolff mentz eed.

kost sithen han köph (lege löph) fra hanum oc huth &c.

(7*til þæs at han (75war a76) löpstighe.77) oc78) hub af79) þræli ællær han⁸⁰) löse⁸¹) mæþ öræ⁸²) ær þræl⁸³) a.⁸⁴) (⁸⁵wil ey bondæn (⁸⁶gen cumma oc⁸⁷) lösæ⁸⁸) sin þræl. þa haui⁸⁹) hin ær han⁹⁰) hauir takit (⁹¹twigia manna witni (92 til þæs at þæn93) þræl ær þiufar94) hans (95 oc (96 fa97) dom af bingmannum oc⁹⁸) (⁹⁹hængæ up han¹⁰⁰)

154.1)

Uil²) bryti³) ey skæræ band af þem þiufi⁴) ey⁵) scal up hengæ.⁶) þa döme þingmæn band af hanum. (7 oc bonden (8ær han9) hauir takit skæræ sialuir 10)

154= II. 95.

74) FI. thær til at &c.

75) O. om. war. Q. &c. bleff greben po veyen som han bort löpp oc ladæ till thræls hudh eller &c. S. &c. bleff paa tagen paa veien som hand löb bort, och lade trelen miste sin hud. Eller den som trelen tiilhör, löse hans hud faar en ore pending. Viil &c.

76) M. i.

77) I. löpstighum.

78) NOPR. &c. add. tha domes.

79) G. a; male.

80) FO. &c. om. han.

81) CQ. &c. löser. Q. &c. add. hwden.

82) 0. add. pæninge. 106. 127. add. thett er (127. add. med) XV penndinge.

83) H. han.

84) Q. &c. tilhörer.

85) 48. om. quae in hoc capite sequentur.

- 86) MNPR. &c. igen. Q. &c. tith. F. til things kummæ ær thræl a. oc lösæ hanum sua. tha have &c. S. &c. komme tiil Tinget, och löse sin Træl faar den ore pending, da &c.
- 87) BCEGHIMNOPQR. &c. add. sua.

88) L. 13 ½. add. swa.

89) C. *kauæ*r.

- 90) M. &c. hanum. EHI. om. h. v. FQS. &c. thræl.
- 91) M. &c. thing mannæ vithne; male.

92) IQS. &c. ther til at &c.

93) M. om. pæn.

94) B. piufær. CE. &c. thiuf.

95) L. 13 1. 30. at swa mykit gotz. sum witi 10) F. om. sialuir.

han fore. oc sithan dömæ thinghmen hut aff hanum. æller öræ. æller vp at hænghæ. æffter hans gerninghe.

- 96) CE. om. fa. F. sithæn fange hanum dom &c.; male. I. sithæn far han dom &c. H. sithan hawi dom &c. OP. siden dömæ thingh men han oc &c. NR. &c. sydhen dömæ tivifuen tinghmæn och &c. M. sithen dome thingmen hanum athenghe vpp. QS. &c. siden scall han vphænges effther tingmentz dom eller rættes som i lag er (S. &c. eller anderlediis rettes effter louuen).
- 97) CEG. &c. add. sithan.
- 98) GHI. &c. at.
- 99) H. hængæn op.
- 100) E. om. *han*. G. &c. *threl*.

1) 48. om. hoc caput.

2) GO. &c. add. konungs.

- 3) OK. brytiæ. F. foghæt. L. 13 ½. vmbuz man. 30. æmbitz man. QS. &c. bonden; male.
- 4) CDEFG. add. ær. KO. &c. add. ther. QS. &c. add. som.

5) E. om. ey; male.

6) BC. &c. uphængiæ. E. hængia vp. GQS. &c. vphengis. M. henghe, om. up.

7) $13\frac{1}{2}$. 38. om. oc — af kanum.

8) H. om. ær. QS. &c. som hanum haffuer grebet scall sælff skære bondænæ aff &c.

9) FM. &c. hanum.

I. 154. 147

band af hanum mæp þingmanna¹¹) dome. oc ware¹²) siþan¹³) sac lös fore kunungs umbuz manni.¹⁴)

155.15) (16 Hos omnis pisces qui repereuntur inlitore maris usui conceduntur Engin fisk (17 ma heta18) wrak utan styria19) (20 oc görlæ oc hwal.21) æn þo scal22) þæn23) ær24) först hittir hwal26) takæ (26 sæ (27 byrþi af28) um29) han gar. (30 oc sighi31) til j kunungs garþe. Riþær32) þæn33) ær34) först36) hittir. takæ sæ hæst fat.36) aghær37) han38) taki sæ las.39) ær han (40 a

155= II. 100.

- 11) R. 23. twigghe manne; male.
- 12) E. fari. F. add. bonden.
- 13) CG. &c. om. sipan.
- 14) KOPQRS. &c. embitz man. MN. &c. embitzmen. C. bryti. G. add. brydie. 114. hoc loco, in fine libri septimi, add. capita in textu 146 et 147, de quibus adnotavit scriba ea ad librum septimum pertinere, quamvis ad librum nonum per incuriam relata inveniuntur; posteaque add. caput, quod ab aliis codicibus post cap. 145 additum est, ac in Add. H. 2. legitur.
- 15) LQ. 13 ½. 28. 29. 31. 33. 50. 53. 63. 67. 83. 89. 104. 105. 109. hoc loco incipiunt librum quartum. 38. incipit librum septimum. NP RS. &c. incipiunt librum octavum.
- 16) Lege: Quod omnes. Cfr. II. 100: rubr.
 17) NR. &c. er vragh eller maa hedhæ vtæn
- 18) Q. &c. vare. S. &c. add. eller vere.
- 19) K. styrlæ.
- 20) A. Verba oc görlæ subiectis punctis notata sunt, ac postea deleta. C. 33.53. habent, FS. &c. vero om. haec verba. BDHLO. &c. al görlæ. GKM. &c. algörla. E. oc algörla, at v. oc deleta est. NPR. &c. olgörla. I. all enæ. 84. giörle. 52. &c. örle. 58. orle. Q. &c. all. 69. &c. Aall nreffe. 81. Aheelnraue. 78. alnrne. 90. ök/e.
- 21) MQS. &c. hualff. 58. 62. &c. hualifisk. 100. 126. add. och giörlle.
- 22) S. &c. maa.
- 23) B. han.
- 24) GS. &c. om. *cr*.
- 25) QS. &c. hwalf. M. 31. om. h. v. 109. Störie. 82. 96. 107. 108. add. eller Störie.

- M. sith. S. &c. saa megitt som han güder Baarit, om &c.
- 27) 30.48. byrdh. I. bort; male. G. &c. hest biwrthe aff vm han rithir oc sighe til j konungs garthe. Gar han taki sik mans biwrthe Aghir &c.
- 28) CQ. &c. om. af.
- 29) B. om. um.
- 30) Q. &c. Ager han met vogn tha tagæ han sig vognlass Rider han tagæ sig hæstæ byrdæ hwilken som thet först hytther oc sigæ iw them thet till vdi næstæ koningx gard Ær han oc till skybs sex mentz skyb tha tagæ han sig skybss lodh. S. &c. Agher han med vogen, da maa han tage med siig saa megit som han kan age paa leβet. Riider han da maa han tage saa megit som hesten kand Bere. Er hand tiil Schiibs paa Baad, eller paa Sex mands skiude, da maa han tage siig skiibs föringh.
- 31) CDEH. sighia. IKLNOP. &c. sighæ. F. sigher.
- 32) B. ripær mutatum in wipær.
- 33) CDIKO. &c. han.
- 34) IL. 13 1. om. ær.
- 35) C. om. först.
- 36) CFIL. &c. hæst byrth. DEHKMNOPR. &c. hæst byrthe.
- 37) BC. &c. akær.
- 38) CDEFHIKLMNOPR. &c. add. mæth wagne.
- 39) CDEFGHKLNOP. &c. wayn las. MR. &c. vagns las.
- 40) ĬM. i. 30. 48. meth siæx oræ skip taghæ &c. 127. till schibβ Paa VI Mands boed. 67. 104. 105. till skiiffs sex mendt skiiff. 122. till Söes, Eten (lege Enten) paa VI Aares baad. eller paa schib.

(41skip siaxærþo42) takæ43) skips farm44) oc46) scal hwar46) þæn ær47) 46 först hittir sighæ⁴⁸) til j kunungs garþe.⁴⁰) (⁶⁰Sighær han⁵¹) ey til.⁶²) böte⁵³) bre marc. ællær (54stande fore mæß tyltær eb.55)

156. de (⁶ permare ad terram propulsi.

B_Rytær⁵⁷) (⁵⁸man skip. þa ma hans cost⁵⁹) aldrigh warþæ⁶⁰) wrak e mæban han (61gitær sialuar burghit62) mæð (63slikum mannum sum han (64ma til fa at hialpæ sæ.65) (66oc sinum coste.67) oc ma konungs umbuzman68) ey (°° fore biuthæ hanum °°) at hiælpæ (°1 sæ (°2 oc sinum cost. mæþ slikum mannum⁷³) sum⁷⁴) han ma⁷⁵) til fa⁷⁶) mæð bön⁷⁷) ællær mæð legho.⁷⁸) si-

156=11.101.∙

- skiff, tage &c. 100.126. sex mande Boedt. 83. 84. &c. 6: Aarers baad. 53. 62. &c. sex aaris baadt eller skib.
- 42) H. om. siaxærþo. O. siæx aro. GNPR. &c. siex ærcho; male. FL. 13 \frac{1}{2}. mæth siax aræ. I. siæx arrær gangæ pa. DK. add. tha.

43) CDEGH. add. sæ. FIKLMNOPR. &c. add. sic.

- 44) F. skip farm. 52. 58. skibs laading. 92. 64) G. om. ma. HlQ. &c. kan. C. gittær sialskibs Less. 89. Baadz laadt.
- 45) CDEFGIKLMNOPR. &c. add. e.
- 46) GIM. &c. om. hwar.
- 47) A. Rec. man. saec. XVI supra lineam scripsit ther. CHIL. 13 \(\frac{1}{2}\). om. \(\alpha r\). I. add. \(ho\)num.
- 48) B. sihiæ. CD. &c. sighia.
- 49) S. &c. Slott eller gaard der nest er.
- 50) 82. om. Sighær tyltær ep.
- 51) N. om. han.
- 52) DKS. &c. add. tha.
- 53) QS. &c. add. koningen.
- 54) QS. &c. værgæ sig met tolff mentz eed.
- 55) BE. epe.
- 56) Loge: rebus per mare ad terram propulsis. Cfr. II. 101: rubr.
- 57) DEK. add. annas. F. add. nokær. Q. &c. Brydhes noger mantz skyb. 62. Stöder eller bröster nogen mands skib. S. &c. Stöder eller driffuer nogen mands skib y land, eller slaas sönder och Brydes, da &c.
- 58) NOPR. &c. annars mans skip; male.
- 59) F. koster. QS. &c. gotz.

- 41) BC. &c. skipi. 59. 60. &c. sex Aarers 60) BCDEGHIKLMNOPORS. &c. uare vol mara. F. hetæ.
 - 61) S. &c. eller de som godzett eller skibet tilhöre kunde fange hielp der tiil at redde godzett. Och ike maa kongens Embitz mand heller forbiude &c.
 - 62) L. &c. hulpet. Q. &c. ræddet syt gotz.
 - 63) F. tholikæ mæn. I. the mæn han &c. Q. &c. saadant folk som &c.
 - uær til faat. at hialpæ sæ mæth. oc æi ma kunungs umbuzman for biutha &c.
 - 65) A. Rec. man. saec. XVI supra lineam scripsit seg. EFGHILMNOPR. &c. add. mæth.
 - 66) DEFGHIKLMNOPR. &c. om. oc sinum coste.
 - 67) B. kost.
 - 68) EH. man. KMNOPR. &c. embitzman. 108. Leenßmanndt.
 - 69) CG. &c. for biutha. F. forræ bithiæ sic mæn at hialpæ sic mæth ællær mæth bön &c. 70) I. them.
 - 71) A. Rec. man. saec. XVI supra lineam scripait sig. I. honum. QS. &c. syt gotz met sodanæ men &c.
 - 72) BCDEGHKLMNOPR. &c. om. oc sinum cost. I. om. oc — til fa.
 - 73) M. manne.
 - 74) BCDE. ær. LMNOPR. &c. ther.
 - 75) G. om. ma. HQS. &c. kan.
 - 76) CDEHIKLM. &c. add. æl/ær. 16. 17. add. anthig. G. &c. add. at hielpa se eller.
 - 77) I. *lön*.

 (a^{8}) (a^{8}) (a^{8}) (a^{8}) (a^{8}) (a^{8}) (a^{8}) (a^{8}) (a^{8}) (a^{8}) (86kunung oc hans umbuzman⁸⁷) at⁸⁸) takæ⁸⁹) oc ey förræ. utan (90þæn⁹¹) ær⁹²) (⁹³ufriþæ man ær⁹⁴) skip⁹⁶) hauir⁹⁶) brutit.

157.

Cumbær ('nokær cost wrakandis ('at lande. oc fylghær ængin man. þa scal hin³) ær⁴) hittir sighia til oc liusæ um annær⁶) man kiænnir⁶) sæ⁷) (⁸þæn cost (9kænnær sæ annar10) man11) (12lösæ sum logh æræ.13) (14kiænnir sæ ængin man.¹⁵) þa scal kunungs umbuzman¹⁶) (¹⁷takæ¹⁸) oc gömæ en dagh

157 = 11.101.

- 78) S. &c. lön; add. Och er den der hos som 87) KPQRS. &c. embitz man. MN. &c. emgodzet eier, och viil hand enten giiffue eller Selge andre mend, det han kand ike Self Bierge, da haffuer hand der macht tiill. Men er der och sandt vidne tiil atth Embitzmanden, eller hans tienere, och Suenne taghe eller Röffue nogett aff deriis godz, förend de offuer giiffue dett Selff, eller forbiude folk dett, som de kunde faa tiil leie att hielpe dem, han miste siit leen, och giiffue igenn dett han tog, (62. add. men röffuer noger mand thenn lade först vd aldt thet hand toeg) och Böde kongenn tre mark, och dem tre mark. 114. fere eadem errato add. in fine capitis proxime sequentis.
- 79) F. æn.
- 80) B. han supra lineam scriptum est; cfr. not. 81 sequentem. F. hin.
- 81) B. af sihis; han sihis, omisso af, primum scriptum est, at h fere deleto et litt. an in af mutatis, han denique supra lineam scriptum est; cfr. not. 80 praecedentem. EF. &c. af sigis. C. sighis. I. af sigær sek. Q. &c. overgiffuer that oc aff sigher at han &c. S. &c. haffuer offuergiiffuet dett, och Siiyer att han ike mhere kand redde, och ike heller will. Da Bör kongenn &c.
- 82) 0. at.
- 83) FG. &c. om. han.
- 84) L. 13 . hulpit.
- 85) FQ. &c. ma. I. byr (i. e. bör).
- 86) DKNPR. kunungs; male. C. kunungs umbuzman. 0. konings embetzman.

- bitzmen.
- 88) FQ. &c. om. at.
- 89) QS. &c. add. aff that gotz.
- 90) FL. &c. han. K. vfrithæ man ær ther sic haver &c. 0. &c. vfrithæ men ære the ther schip haffuer bruthet.
- 91) H. add. man.
- 92) E. eri. A. Rec. man. saec. XVI supra lineam perperam scripsit ther.
- 93) QS. &c. rigens fiændæ (S. frende) som skibet tilhörer ther brodet er (S. &c. som Brödett Bleff).
- 94) CDILMNP. &c. add. sit. F. add. thæt.
- 95) G. skipit. DNP. &c. om. h. v.
- 96) CDEGKLNP. &c. add. ther.
- 1) QS. &c. noget gotz.
- 2) HQS. &c. til lanz.
- 3) F. &c. thæn. G. &c. man.
- 4) QS. &c. add. thet.
- 5) FIQS. &c. nokær.
- 6) G. kennis.
- 7) IQS. &c. add. with.
- 8) QS. &c. thet gotz.
- 9) DK. om. kænnær man. Fl. kænnes (l. add. ther) noker wither. lose &c. S. &c. kommer nogen och kender siig der viid, da skall hand dett affnamme (68. Co. annamme) tiil siig som lou er.
- 10) NOPQR. &c. nogher.
- 11) EG. &c. om. man.
- 12) Q. &c. ther vedh tha lose han thet som &c.
- 13) FMQR. &c. ær.
- 14) G. kænnis. F. kænnes ængen &c.

oc iamlangæ. 19) Cumbær hin 20) (21æftir 22) (23 sæ kænnær for e24) thæn timæ.²⁶) oc bor han²⁶) innan²⁷) konungs riki. (²⁶dryghæ til winningæ logh.²⁹) bæt ær siata manz eb. bithi³⁰) sæ³¹) swa gub hialpæ³²) at han ær rætær arf taki.33) ællær rætær eghande34) (35at þem cost. oc haue þæt36) hau kiænnær sæ. 37) (38 oc (39 gialde hinum 40) (41 costna 40 ær 42) gömt hauir. um han laghbe⁴³) nokar costnab⁴⁴) ofnæ⁴⁵)

158.46) Qualiter puniendi sunt qui animalia sua tollunt hiis qui ea41) agris uel pratis suis deprehendunt.

 $\mathbf{F}_{\text{ore}^{48}}$) hand ran 49) scal 50) böte 51) þre marc 52) ællær (53 sæliæ tyltær eþ

158 = 11.107.

16) KMNOPQRS. &c. embitz man. F. add. 34) QS. &c. eyeræman. thæt.

18) Q. &c. add. thet gotz till sig.

19) QS. &c. aar. I. et ar.

20) QS. &c. han.

- 21) Q. &c. en tha ther effter som rætt haffuer ther till inden then tyme. S. &c. des forinden der effter som godzett eier och tiilhör inden den tiid.
- 22) CEF. add. ær. H. add. thær.
- 23) I. with kænnæs.
- 24) F. &c. for innæn.
- 25) F. dagh.
- 26) EG. &c. om. han. F. thæn man.

27) BF. i. S. &c. vdij.

28) 59.60. &c. da werge handt seg det till met midnings loug &c. 30.48. tha skal han logh winnæ then cost til sik meth siættæ &c. Q. &c. tha værgæ han sig thet till met sex mentz eed. S. &c. da skal han samme godz siig tiil verge med sex mends eed. 84.127. Tha lõße hand deth med VI mendz Eedt.

29) EF. vnninga log. C. unningi logh. G. &c. witninge logh. NPR. &c. vininghæ logh.

- 30) BD. &c. *bibiæ*.
- 31) R. om. sa.
- 32) S. &c. till hielp.

15) CNOPQS. &c. om. man. FI. add. withær. 33) CDEFGHIKLMNOPR. &c. aruæ. QS. &c. arffuingh.

- 35) CDEFGHÏKLMNOPR. &c. til at taka thæn (M. add. samme) cost. QS. &c. till at vpbære thet (S. &c. samme) gotz oc saa beholler han thet (S. &c. samme) gotz (S. &c. add. som) han &c.
- 36) R. 23. 24. om. pæt. BCDEFG. add. er. HKLMNOPR. &c. add. ther.

37) NPR. &c. sith. QS. &c. add. vedher.

38) S. &c. Siiden skal han Betale hannem for sin wmagh, som dett godz vdj gemme haffde, och Bergelön och andet hues hand der paa bekostett haffuer, som dett godz Bierget haffuer och Beuarett.

39) Q. &c. betalæ hanum siden fore syn vmagæ som thet gömpt &c.

40) CIM. &c. hanum.

41) 30.48. sa möghit foræ som han bar cost foræ ær costen hafthæ handæ mællæn.

42) I. atær.

43) L. 13‡. laghe. Q. &c. add. ther.

44) FH. kost. I. add. thær.

45) BC. &c. ofna. I. &c. oppa. Q. &c. po. R. add. thet. 114. hoc loco add. fere eadem, quae S. &c. inserunt in cap. 156; vide not. 78 pag. 149.

46) O. hoc loco incipit librum sextum. NPRS. &c. incipiunt librum nonum. H. om. hoc caput. L. $13\frac{1}{2}$. post cap. 168 iterum habent hoc caput; quae isto loco occurrunt varietates in sequentibus notis littera a (La,

QS. &c. add. ther ved.

¹⁷⁾ H. takan. oc göman. S. &c. affnamme (68. &c. annamme) godzett tiil siig, och gemme &c.

151

fore. (54æltær man in nam (55fran andrum manni56) utan garþe57) hans. böte twa öræ.⁵⁸) ællær sæli⁵⁹) (⁶⁰þriþiæ manz eþ⁶¹) fore. takær man in nam ut⁶²) 47 af annars⁶³) manz garþe⁶⁴) utan hans⁶⁵) wiliæ.⁶⁶) böte þre marc ællær (67 sæli tyltær eþ fore.68)

159.¹)

Far man mæð (2 sinum wiliæ mæð hiortho3) sinni j annars manz wangi.4) mæb hund oc mæ b^5) hirþe.6) ('gialde8) akar spial9) oc böte þre marc. ællær (10dyli mæð tyltær eth Cumbær hiorth (11ællær stoð ællær swinæ wrað (2)

159=|1.108.

13 a) insignivi. 30. hoc ordine habet sequentia capita: 178, 179, 176, 177, 174, 175, 159, 160, 169, 161, 171-173, 164-168, 158, 162, 163, 170, 180 - 182, 184, 185, 183, 196, 190, 186 – 189, 199, 193, 194, 191, 192, 195, 197, 198, 199 (iterum), 200. &c. 48. eodem ordine habet capp. 158-186, exceptis septem capp. omissis, quae infra indicantur. 47) Adde *in*.

- 48) La. 13 \ a. 30. (48.) Hwilken man rænær aff annars mans hand innam Bötæ &c.
- 49) S. &c. hande roff. 50) R. 23. 24. add. man.
- 51) BC. &c. bötæ vel böta. QS. &c. bödes.
- 52) 52. 58. 90. 106. add. skonske.
- 53) C. om. sæliæ. F. giuæ. La. 13 ½ a. 30. 48. stande fore meth tylter eth. Q.&c. dyliæ met tolff mentz eed Tager man &c. S. &c. affuergiis derfaar med &c. ut Q. &c.
- 54) B. Pro æltær primum scriptum est ællær. Q. &c. om. æltær — fore; cfr. not. 68 infra.
- 55) NR. &c. for. 53. wden for en anden mandz gordt: Böde &c. S. &c. faar anden mands gaard, da skal hand Böde tho ore pendinge. Tager &c.
- 56) E. om. manni.
- 57) BCDEFGIKLMNOPR. &c. sic. A. giærpe. 58) L. 13 +. add. fore. 52. 58. 90. 106. 123.
- 124. add. thet er XXX penninge. 59) BC. &c. sæliæ. F. om. h.v.
- 60) BCDEFGIKLMNOPR. &c. sic. A. prigia. 69. &c. tre menndtz eed.
- 61) La. &c. add. thær.
- 62) CS. &c. om. ut.
- **63)** F. om. *annars*.

- 64) A. Litt. q bis est scripta, nempe in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiecto puncto notata.
- 65) NPR. &c. annars.
- 66) S. &c. add. med macht och velde.
- 67) CO. &c. om. sæli. F. giue. La. 13 4 a. 30. 48. dyli meth. Q.&c. værgæ sig met XII mentz eed. S. &c. giffue lou derfore med tolff mends eed.
- 68) CLaO. &c. om. fore. Q. 50. add. Tager man indnam vden fore anners mantz gard bödæ two öre eller værgæ thet met trediæ mantz eed. Cfr. not. 54 supra.
- 1) L. 13 \(\frac{1}{2}\). hoc ordine habent sequentia capita: 178, 179, 176, 177, 174, 175, 159, 160, 169, 161, 171-173, 164-168, 158 (iterum, cfr. not. 46 pag. 150), 162, 163, 170, 180-182, 184, 185, 183, 196, 190, 186-189, 199, 193, 194, 191, 192, 195, 197, 198, 199 (iterum), 200. &c.
- 2) B. sinu. QS. &c. om. h. v. H. wilia sinum oc mæth &c.
- 3) DFIKLNOPQRS. &c. hiorth.
- 4) BCD. &c. uang. I. add. oc.
- BI. om. mæb.
- 6) DE.&c. hirtha. G.&c. hiörthe. M. hörde.
- 7) Q. &c. tha scall han igen betale then skade som ther görss oc böde mod then som skaden fik thre &c. S. &c. da skal hand Betale alle den skade der göriis, och Böde der tiil mod &c. ut Q. &c.
- 8) EHLO. 13 1. add. ater. I. add. i gen.
- 9) EH. spial, om. akar.
- 10) CG. &c. tyltær eth for. Cumber &c. Q. &c. værgæ thet met tolf meniz eed om

(13mæþ waþa14) j annars16) manz16) akær ællær17) æng.18) (19læggi (20half marc21) wæþ fore.22) oc (23late mætæ24) akar spial.26) oc (26gialde mæþþriþia27) manz28) eþ29) akar spiall.30)

160.

Tolf hors göræ³¹) stop. oc tolf nöt³²) hiorp. oc tolf swin³³) wrath.³⁴) takær man (³⁵grannæ sins³⁶) (³⁷ök (³⁸en ællær twa j akrum³⁹) (⁴⁰ællær j⁴¹) ængum. ællær annat fæ um þæt ær minnæ⁴²) æn⁴³) hiorth. late mætæ⁴⁴) akirs spial⁴⁵) oc gialde corngiald. mæþ (⁴⁶en eþ sinum at⁴⁷) hans fæ giorþe⁴⁸) ey

160 = 11.108.

han thet ey kendes Kommer &c. S. &c. giöre der lou fore med tolff mends eed, viil han ike Bestaa dett. Kommer &c.

CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic (cfr. nott. 13-15 sequentes). AB. om. ællær — wa-pa, at in A. haec supra lineam add. rec. man.

12) GILMNPQRS. &c. swina wrak.

13) L. 13 1. om. mæþ waþa. Cfr. not. 18 infra.

14) Q. &c. vvilyæ. S. &c. vilie; male.

15) G. &c. om. annars.

- 16) EH. om. manz. QS. &c. add. vong.
- 17) BCDEFGHIKLNOPS. &c. add. i.

18) L. 13. add. vthan mans wilia.

- 19) C. læggia. QS. &c. tha scall man ther fore bödæ (S. &c. add. en) halff march oc &c.
- 20) 38. 52. 58. 90. 106. V skelinge, oc &c.
- 21) B. markæ.

22) B. om. fore.

23) CDEFGHIKLMNOP. &c. sic. A. mæte (pro late mætæ). B. 33. latæ mælæ. R. 23. 24. ladhe mydhe.

24) QS. &c. vrde. 59. nurdere.

- 25) H. spial, om. akar. QS. &c. skaden.
- 26) S. &c. Betale hannem, och verge siig siiden mod tre mends eed, att thot skede ike mod hans viilge.

27) BCDEFGHIKLMÑOPQR. &c. sic. A. prigia. Cfr. not. 26 praecedentem.

28) A. Litt. ma bis sunt scriptae, nempe in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiectis punctis notatae, recautem manu mutatae in manz.

29) EM. ethe.

- 30) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. om. akar spiall. B. akær giald. 30.48. wirthning. Q. &c. add. at thet skedæ ey met vilyæ.
- N. &c. om. göræ. CDEFGKLMOPQRS. &c. er. HI. æra.
- 32) CFGLMNORS. &c. add. ær. DEHIKPQ. &c. add. æra.
- 33) CFGLMOR. &c. add. ær. DEHIKNPQS. &c. add. æra.
- 34) GILMNQRS, &c. wrak.
- 35) S. &c. sin naboes suin, ogh, itt eller tho, vdj sin agher eller engh &c.

36) R. 23. 24. sine.

- 37) F. swin. et ællær tu i akræ &c. 59.60. &c. quey, it eller thu &c.
- 38) Q. &c. eett eller thw.

39) ILM. &c. akær.

40) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. om. ællær j ængum.

41) B. om. j.

42) A. Litt. m bis est scripta, nempe in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subjecto puncto notata.

43) I. supra lineam add. en.

- 44) B. 33. 38. mælæ. QS. &c. wrde. F. wirthæ. 59. wurdere.
- 45) BC. &c. akær spial. QS. &c. skaden.
- 46) BC. &c. en epe. 0. enum ethe. I. en sin eth at &c. 30.48. &c. sin eth at &c. QS. &c. syn eyen eed at &c.
- 47) A. at bis scriptum est, scilicet in fine prioris ac initio sequentis paginae.
- 48) MQS. &c. add. hanum.

meræ skaþæ at þy (4°in name (5°Sighær han 6¹) at han (5°hauir för 5³) fangit 5⁴) skaþæ af hans 5⁵) fæ. þa (5°sæli han þriþia manz eþ 5°) for 6⁵) sighær hin 5°) ær fæ (6°a at þæt war takit (6¹a flot 6²) oc ey j 6³) akrum 6⁴) ælær 6⁵) j 6°) ængum 6°) dyli hin 6°) ær 6°) (7°þæt hauir takit 7¹) mæþ þriþia manz eþ. ælær 7²) bötæ (7³twa öræ um han 7⁴) (7°gar wiþær.

161.

Förstæ dagh¹) man (²nimbær in³) manz fæ. þa (⁴wisæ han twa mæn til (⁵hinsær⁶) fæ a.⁷) oc biþi⁸) (⁹han lösæ ut¹⁰) sit fæ. (¹1wil han ey¹²) (¹3förstæ

161 = 11.112.

- 49) 118. om. quae in hoc capite sequentur.
- 50) 59-61.93.94. om. quae in hoc capite sequentur.
- 51) FG. &c. hin. S. &c. den anden.
- 52) G. &c. förre fik skatha &c.
- 53) CDEHIKLMNOPR. &c. sic. AB. om. för, at in A. rec. man. supra lineam add. h. v. Q. &c. till foren. Cfr. not. 52 praecedentem, et not. 54 sequentem.
- 54) F. add. för.
- 55) A. Litt. h bis est scripta, nempe in fine prioris ac initio sequentis lineae.
- 56) F. give. Q. &c. værgæ sigh ther fore met thrediæ mantz eed Siyer &c. S. &c. skal han verge siigh der for med tre mends eed, Siiger &c.
- 57) K. &c. add. ther.
- 58) F. add. thæt.
- 59) B. han. QS. &c. then.
- 60) S. &c. tiilhör, att hans fee bleff indtaget och indnammet paa fellet, der som huerken vor korn eller greess, men vdj wand eller Bek, eller anderstedz, der som dett ingen skade kunde giöre. Da skall den som feet indtagett haffuer, beuise dett med tre mends eedt, at ike saa er, eller han Böde tho öre pendinghe, mod den anden, om han dett ike kendiis.
- 61) CDEIKLMNPR. &c. ofna. Q. &c. ther som ey vor korn eller græss meden (28. &c. mæn) vdi flodh eller bæck oc ther som thet kwnnæ engen skadæ göre tha scall then

som fæth indtaget haffuer bewisæ thet met &c.

- 62) F. fælæth.
- 63) I. a.
- 64) LIM. &c. aker.
- 65) H. &c. oc ei.
- 66) BHI. om. j. CDEKMNOPR. &c. ofna.
- 67) BC. &c. ængium. IL. &c. æng. MR. &c. ænghe.
- 68) ČDEFGHIKLNOPR. &c. thæn.
- 69) CDEILNOPR. &c. om. ær.
- 70) CDEFGHIKLMNOPR. &c. in hauser &c.
- 71) EHNPR. &c. add. thæt.
- 72) BCDEGHIKLMNOPQR. &c. add. han.
- 73) 52.58.90.106. XXX penninge.
- 74) O. om. han.
- 75) Q. &c. kendes thet.
- 1) F. add. ær.
- 2) CDEFHIKLMNOPQR. &c. taker. GS. &c. intakir annars mans &c.
- 3) CDEFHIKLMNOPQR. &c. add. annars.
- 4) FQS. &c. scal han wise tua &c.
- 5) G. &c. hin. H. bondans. QS. &c. hanum (S. &c. den) som fæeth tilhörer oc &c.
- A. Rec. man. saec. XVI supra lineam scripsit ther.
- 7) R. 23. 24. haffuer.
- 8) BH. &c. bipiæ vel bithia.
- 9) P. at han löse &c.
- 10) S. &c. *igenn*.
- 11) EH. &c. om. wil lösæ þæt.
- 12) B. at (pro ey), at ei supra lineam additum est.

ær (19 pokkæ þerræ mer æn²0) brytiæ sate²1) um fæ warþær mæþ wiliæ²²) latæt²³) j sæth²⁴) therræ.²6) Cumbær²6) (²7mæþ waþæ j²8) sæþ þerræ. þa (²9ær ey³0) mer æn þriþia manz eþ ofna corngiald. þo at þe æræ³1) sialuæ inuan³²) garþe sinum.³³) (³⁴kærær konungs bryti³⁵) ællær ærchibiscops³⁶) (³7andrum manni ofna³৪) hændær. at han³9) (⁴⁰hauir giort (⁴¹auat (⁴²at hanum⁴³) mæþ sinu fæ. oc stæfnir⁴⁴) hanum⁴⁵) til þings ællær (⁴⁶til hærræ sinnæ.⁴¹) (⁴8böte bonden þre marc ællær dyli mæþ (⁴⁰tyltær eþ.

12) S. &c. löses deriis fee fran huer anden, nar det giörer skade.

15) CDEFHIKLMNPQR. &c. connectunt hoc caput cum proxime antecedente.

¹³⁾ O. &c. om. perræ.

¹⁴⁾ F. wither annær.

¹⁶⁾ S. &c. eller ErchiBispen vdj sin gaard, eller paa Sitt Slott, och Bliiffuer der noget indtaget, da skal dett Bödiis ey (52. 58. 90. &c. om. ey) mere mod dem, end mod deriis Bönder eller Brydie, effter gode mends Siigelße, om feet &c.

¹⁷⁾ F. biscop.

¹⁸⁾ F. innæn. L. 13½.30.48. oc knombar nokors mans fæ meth bondans wilie. I therra sæth. tha skal bonden ther fæ a gialda korn giald. ock thre marc a fore thucka. fforthy them höre mere hæthær. æn andræ mæn Kumbar annars mans fæ vthan hans wilia. innan therra sæth Tha höre æy bondanum mer æn korn giald (48. korn verck) fore sit fæ. oc a thrithia mans eth. tho at konnugh ær sælver i sin (48. hans) gard eller ærchebiscop kærær &c.

¹⁹⁾ I. &c. tykke. Q. &c. mere boder at gore modh them æn emodh theres brythiæ effther godæ mentz tyckæ om fææ &c.

²⁰⁾ DEGHKNOR. &c. add. therra.

²¹⁾ CDEFGHIKMNOPR. &c. om. sate.

²²⁾ M. add. there.

²³⁾ B. quoque habet ita, non takæt, ut legit Th. S. &c. indlad.

²⁴⁾ A. Loco litt. s antea m, ut videtur, scriptum fuit.

²⁵⁾ B. add. ællær. R. 23. add. oc.

²⁶⁾ FGMNOPQRS. &c. add. fæ. I. add. thet.

²⁷⁾ S. &c. vforuarendes vdj &c.

²⁸⁾ BCDEIKM. innæn.

²⁹⁾ Q.(S.) &c. scall then som fæeth thilhörer ey mere bödhæ æn skaden som hans fæ

haffuer giorth oc ther till thre mantz (8. &c. mends) eed at thet vor ey met vilyæ giort alligæuell at the sidæ bodæ i therres gardæ Kiærer &c.

³⁰⁾ BCDEFGHIKMNOPR. &c. sic. A. om. ey. Cfr. nott. 18, 29 supra.

³¹⁾ NOPR. &c. sethiæ.

³²⁾ A. i mutatum est in j, primum n deletum, et litt. nan lineola inductae subiectisque punctis notatae; haec rec. man. esse facta, evidens est. CDEFGHIKMNOPR. &c. i.

³³⁾ F. therræ.

³⁴⁾ B. hic incipit novum caput.

³⁵⁾ DG. &c. brytiæ.

³⁶⁾ F. biscops.

³⁷⁾ QS. &c. ower (S. &c. pua nogen) annor man (S. &c. add. och siige) at fæ hans haffuer giort hanum skadæ oc stæffner &c.

³⁸⁾ FH. a.

³⁹⁾ BCDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. om. han, at h. v. rec. man. supra lineam est addita.

⁴⁰⁾ H. giorthe hanum aff at. meeth &c.

⁴¹⁾ BCEI. afat vel afath. DFG. af ath vel af at. K. of ath. M. &c. afathe. 32. &c. aff æthe. R. halfnet. NP. &c. haffnath. L. &c. hanssn aff at aff hans korn mæth &c.

⁴²⁾ C. om. at. DEKMNPR. &c. af. F. wither. I. om. at hanum.

⁴³⁾ G. &c. kinum.

⁴h) HL. &c. stæfne. LS. &c. add. han.

⁴⁵⁾ NOPR. om. hanum.

⁴⁶⁾ Q. &c. fore syt hærskapp bödæ bonden thre &c. S. &c. faar siit herskaff, da skal den anden giiffue lou med tolff mends eedt, eller Böde Bonden tre mark for Schadenn.

⁴⁷⁾ C. sinum. FILO. &c. sin. G. sino. NOPR. &c. add. Thu.

⁴⁸⁾ CDEFGHIKMNOPR. &c. sic. AB. bonden böte. Cfr. not. 46 supra. L. &c. Gar ham

164.50)

Tiuthrar⁵¹) man⁵²) j (⁵³æng ællær j akre⁵⁴) annars manz.⁵⁵) böte spial⁵⁶) oc⁵⁷) (⁵⁸twa öræ ællær⁵⁹) dyli⁶⁰) mæþ (⁶¹þriþiæ manz eth.

165. Quid iuris sit si dampnum passus interimerit¹) animalia dampnum in ferenda²)

Dræpær man annars manz³) fæ j (⁴akrum sinum (⁵fore il wiliæ. þa⁶) gialde 49 hin') ær's) fæ atte först atær's) corngiald. oc a þriþiæ manz eþ. (10æm wæl been man¹) utan by bor (¹2 sum hin¹3) innan¹4) by bor oc siben¹5) (¹⁶ gialdæ (17 hin fæ atær ær18) drap oc ofna19) (20 bribiæ manz eb at bæt21) war ey bæþræ.²²) oc böte ofna²³) (²⁴twa öræ²⁵) före þokkæ.²⁶) (²⁷dyl han at han

164 = 11.108

withar. böthæ skatha giald oc Aa thre marc Nethar han dyli mæth tylter eth.

49) Q. &c. tolff mentz eed.

- 50) 31. om. hoc caput. 93. invertit ordinem huius capitis et proxime sequentis.
- 51) L. Töthrær. H. Rithær; male. F. Tyuthræ mæn &c.
- 52) S. &c. add. hest, eller nöd.
- 53) I. &c. annærs manz akær ællær æng. bötæ &c.
- 54) BC. &c. akær.
- 55) S. &c. errato add. y sin ondschaff eller hastighed, quae verba ad cap. 165 sequens pertinent; cfr. not. 4 infra.
- 56) QS. &c. skaden.
- 57) DEFGHK. &c. add. a. QS. &c. add. ther till.
- 58) 52.58.90.106. XXX pendinge.
- 59) G. &c. add. han.
- 60) B. om. dyli. S. &c. giiffue lou der for. 61) FR. &c. tyltær eth; male. S. &c. tre
- mends eedt. 81. Il menndtz ed.
- 1) Lege interemerit.
- 2) Lege in ferentia.
- 3) E. om. manz.
- 4) CDEFGHILNOPQR. &c. akre vel akær. 8. &c. sin agher eller Engh, med oend viilge y ondschaff eller hastighed, Da skal denn som feet tiilhör först igenn Betale skaden som giort er paa kornett eller engh, 24) 52.58.90.106. XXX pendinge.

165 = 11.70, 110.

- och der tiil tre mends eedtt, saa wel mod
- 5) L. &c. mæth. Q. &c. i syn ondskapp oc hastighet tha scal then först ther fæeth till hördæ gællæ igen hanum skaden som giort er po kornet och tredyæ &c.
- 6) CDEFGHIKMNOPR. &c. om. ba.
- 7) L. &c. then.
- 8) I. om. ær.
- 9) FM. om. atær.
- 10) Q. &c. So væll. 38. &c. om. æm wæl eb.
- 11) F. add. ær. QS. &c. add. som.
- 12) F. om. sum bor.
- 13) LQS. &c. then. CDEHIKLMNPQRS. &c. add. man.
- 14) DGHKLQS. &c. i. Q. &c. add. sammæ.
- 15) B. om. sibæn.
- 16) Q. &c. scall han betalæ fæeth ygen then ther thet drab. S. &c. skal den som feet drebte Betale feet igenn, ook &c.
- 17) L. &c. han atar hans fa. ther that drap.
- 18) BCDEGIKMNOPR. &c. add. pæt. H. add.
- 19) L. 13 $\frac{1}{2}$. a. QS. &c. ther till.
- 20) G. &c. om. *pripiæ ofna*. 29. &c. *tolff* montz eed. S. &c. tre mends eedt.
- 21) S. &c. add. fee.
- 22) BC. &c. bætre vel bætra.
- 23) HR. &c. om. ofna. NP. a. Q. &c. ther till. S. &c. siiden.

drap ey hans²⁸) fæ.²⁹) oc war þæt³⁰) (³¹swa got (³²sum (³³twa öræ. (³⁴ær dræpit war. dyli³⁵) mæþ (³⁶þriþia manz eþe.³⁷) warþær³⁸) (³⁹swa got⁴⁰) dræpit sum (4 half marc. dyli 4) mæp (4 siætæ manz eþe. 44) oc 45) (46 e (47 til swa got⁴⁸) warþær⁴⁹) dræpit sum⁵⁰) (⁵¹siax öræ.⁵²) siþæn (⁶³scal⁵⁴) dyli⁵⁵) mæþ (56tyltær eb.57) hwat fæ sum58) dræpit warþær69) j bondæns asyn. (60ær þæt gaas ællær gris. þa gialdæ (61hin þæt atær ær þæt62) drap. oc63) twa öræ⁶⁴) (⁶⁵fore bokkæ.⁶⁶) (⁶⁷horo litins⁶⁸) bæt ær⁶⁹) wært (⁷⁰ær han drap j bondans a syn. Dræpær man swa litit⁷¹) (⁷²sum þæt ær utan (⁷³bon-

25) S. &c. add. pendinge.

26) IQ. &c. thykkæ. 59.60. &c. samtöcke.

27) QS. &c. Siger han ney at &c.

28) CDGIKLMNOPR. &c. hins.

29) QS. &c. add. oc (S. &c. eller at) thet vor ey saa got som han sigher.

30) BK. sic. ACDFILMNOPQRS. &c. om. pæt. EGH. &c. fæ.

31) S. &c. feet som dræbt Bleff, saa gott som tho öre pendinge, da skal han dett *affuerge m*od &c.

32) CDIKLMNOPQR. &c. fa (0. om. fa) drapit. sum tua öra. dylj &c. EGH. om. sum – *swa got* ; cfr. not. 44 inffa.

33) 92. 100. om. twa. 52. 58. 90. 106. XXX pendinge.

34) FI. &c. om. ær dræpit war.

35) F. add. hin. LQ. &c. add. thet.

36) QS. &c. thre mentz eed. 83.89. om. pripia — scal dyli m**æ**þ.

37) F. add. æn.

38) CDFIKLM. &c. War. F. add. fa.

39) L. &c. thet swa got not. ther dræpæt war. sum &c. S. &c. fedrabet saa god som &c.

40) MNOPQR. &c. add. fe.

41) 90. 106. V skelinge.

42) S. &c. affuerge och thet.

43) KQS. &c. sex mens eth.

44) BC. &c. ep. EH. add. was that swa got sum twa öra. dyli mæth thrithia mans eth. G. &c. add. warthir oc swa got fæ dræpit som &c. ut E. Cfr. not. 32 supra.

45) FQS. &c. om. oc.

46) M. om. e. S. &c. indtil feet Bliiffuer saa gaat som &c.

47) I. swa got til dræpnæ sum &c.; male.

48) FMQ. &c. add. fæ.

49) BCDEFHKMNPQR. &c. ar. L. &c. war.

50) B. add. til.

51) 53. *III march*.

52) S. &c. add. pendinge. R. 59. &c. add. och

53) NOPR. dyli han meth &c.

54) LQ. &c. add. man.

55) CD. &c. dylia. S. &c. han dett affuerge.

56) QS. &c. tolf ments eed.

57) F. add. vm bæiræ fæ warther dræpet æn siax öræ.

58) C. om. sum.

59) N. om. warper.

60) QS. &c. hwat thet er heller gaass &c. 61) L. &c. han. F. then er dreper thet

atær. oc &c.

62) CHILM. &c. om. Deet.

63) DEFHK. add. a. G. &c. add. ofna.

64) S. &c. add. pendinge. 52. 58. 90. add. thet er XXX pendinge. 53. add. det er halottende huidtt.

65) 48. om. fore — pænningæ.

66) Q. &c. tyckæ. 59.60. &c. samtöcke. FGQ. &c. add. e.

67) H. om. horo — a syn. 79. om. quae in

hoc capite sequentur.

68) E. litils. FGKLMNOPQRS. &c. litet. B. add. sum. D. add. & R. KNOPR. &c. add. ther.

69) CDEFGIKLMNOPR. &c. war.

70) L. &c. om. ær. G. at; male. 24. post lacunam (vide not. 56 pag. 155) hic iterum incipit.

71) F. add. fæ.

72) BCDEFGHIKLMQ. &c. om. sum þæt ær.

73) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. B. om. bondans. A. om. bondans a syn, at haec verba supra lineam add. rec. man.

dans a syn. þa ær þæt ey þokkæ.⁷⁴) (⁷⁵utan han⁷⁶) dræpær swa got fæ⁷⁷) sum⁷⁸) (⁷⁹twa öræ.⁸⁰) (⁸¹sibæn⁸²) scal⁸³) böte⁸⁴) bokkæ bötær.⁸⁵) (⁸⁶bokkæ ' bot ær ey⁸⁷) mer⁸⁸) æn (⁸⁹twa öræ.⁹⁰) swa gobæ sum⁹¹) (⁹²firæ örtogh⁹³) pænningæ.⁹⁴) (⁹⁵bötær man atær⁹⁶) þæt fæ⁹⁷) ær⁹⁸) han drap. þa ma han⁹⁹) ey¹⁰⁰) dyli¹) sibæn²) bokkæ bot.³) Sighir bæn⁴) ær fæ⁵) drap at bæt⁶) war ey (7æm got sum (8twa öræ.9) (10dyli þokkæ bot11) mæð (12bribia manz eb. 13) (14 oc gialdæ atær bat^{16}) fæ ær 16) han drap oc a 17) (18 bribiæ manz eþ. 19)

74) E. thukki. F. add. bot. Q. &c. tyckæ bodh. S. &c. töcke Bod. 59.60. &c. samtöcke boodt.

75) **52. 58. 106. om. utan** — **pokkæ bötær.**

76) H. om. han. L. 13 \(\frac{1}{2}\). man.

77) EGH. &c. om. fæ.

78) EH. add. til.

79) 90. XXX penninge.

80) S. &c. add. pendinge. NPQR. &c. add. Och.

81) 53. om. siþæn — pænningæ.

82) DGKMNPR. &c. add. tha.

83) DEFGHKNOPR. &c. add. han. L. 13\frac{1}{2}. 100) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. aldrigh. add. man.

84) BC. &c. bötæ.

85) NR. &c. om. pokkæ bötær. 32. &c. tuckæ bodh. Q. &c.tyckæböder. 59.60. &c. samtöcke boodt. 62.63. &c. samtöcke böder.

86) B. pokka, om. bot. Q. &c. Tyoka bodh. 59. &c. Samtöcke boodt. 104. om. pokkæ bot — pænningæ.

87) B. æi supra lineam scriptum est.

88) EH. *bætra*.

89) 52. 58. 90. XXX pendinge. 106. enn pending.

90) S. &c. add. pendinge.

91) S. 54. 68. 97. 98. add. half ottende haid, dett er. 62. 69 - 77. 80. 81. 101 - 103. 110. 112. 113. 121. 122. add. VIII albi thet er. 111. add. half othende huidt, eller. 117. 12) K. thriggæ. S. &c. tre mends eedt. add. VIIJ albi eller. 67. 105. add. VIIJ huid penninge that er. 123. 124. add. VIII 14) 38. om. oc - ep. huide det er. 78. add. VIII albi thet er. 15) CG. &c. om. pæt. 92) BDR. fiura. O. fæm. Q. 29. 50. VIII 16) BHI. om. ær.

(29. half ottende) hwyde penningæ. 82. 17) Q. &c. ther till. S. &c. der till med. 96. 107. 108. 126. VIIF albi. 100. VIF 18) K. thrigga. QS. &c. thre mentz eed. huidt. 28.52.58.90.106. VIII hwide (106. 19) FS. &c. add. at that war ai batra.

album) peningæ. 92. VI peninnge eller II öre.

93) B. örtoha. M. örtugha. NRS. &c. örtuaher.

94) F. om. pænningæ. 114. add. thet Er hallff Otthende huid.

95) B. *bötæ atær* &c.

96) QS. &c. for noget.

97) F. om. fæ.

98) BD. &c. sum.

99) H. om. han.

1) BC. &c. dylia. S. &c. böde; male.

2) F. om. sipan.

3) BCDEFGHIKLMNOPRS. &c. pokka bötær. Q. &c. tyckæ böder. 59.60. &c. samtöcke böder. S. &c. add. der faare.

4) CDEFGHIKNOPR. &c. hin. B. hin (pro *þæn*) supra lineam scriptum est. M. &c. *han*.

5) F. om. fæ.

6) S. &c. add. fee som dræbt Bleff.

7) FGNOPQRS. &c. sua got.

8) 52.58.90.106. otte huide.

9) S. &c. add. pendinghe. LS. &c. add. tha. 10) S. &c. affuerge han dett med töke Böder, med &c.; male.

11) Q. &c. tyckæ bodh. 59. &c. samtöcke boodt.

13) P. om. ep.

166.20)

Jör man gorniþings²¹) wærk ofna²²) annars manz fæ mæð (²³spiuti²⁴) ællær²⁵) andru wapne. swa at (²⁶ut wældær gor. oc dræpær swa annærs manz²⁷) fæ. (²⁸æm got sum (²⁹half marc ællær bætræ.³⁰) gialde atær fæ $(3^{1}$ swa mæb loghum sum $(3^{2}$ wirpning ær ofnæ fæ. oc a pre marc. ællær (33dyli mæħ (34tyltær eþ35) at han (36drap (37þæt ey

167.

Hwilkæ lund ær³8) man (³9þiuftæs til at dræpæ annærs⁴0) manz⁴1) fæ. oc 50 wil hin^{42}) ær fæ⁴³) (**attæ (**wetæ hanum**) asswaru**) eþ ær drap**) (*9 skæræ sic mæþ (50 trughs iarne um 51) fæ war swa got sum half marc 52) ællær bætræ. (53brændær han54) (55gialde atær fæ oc a56) twe gildæ.57)

166=11.110.

20) 48. om. hoc caput.

21) KNOQS. &c. gorthnithings.

22) H. a. QS. &c. po.

23) H. wapnum sinum. swa &c.

24) 84. odth eller Egh. S. &c. add. Suerd.

25) ILOP. &c. add. met.

26) EM. vth wælli. F. 53. vt löpær. 63. wdfflyder induoll. 82. 96. 107. Induolderne vdflyde. 59. &c. tarmene vduelte, och &c. Q. &c. thet i tharmana eller i vommen (105. mauen) er vth löber oc &c. S. &c. thet er y Tarmerne, eller vdj women, saa att de vdlöbe, och dræber &c.

· 27) H. om. manz.

28) IMQS. &c. swa got. 54. 97. 98. om. æm got — annærs manz fæ (cap. 167).

29) 52. 58. 90. 106. fem skelinge.

30) L. $13\frac{1}{2}$. add. *tha*.

31) QS. &c. met sodan lag. 59. &c. met saa

höy loug &c.

32) B. hins ær uirpning ær fæt ate ok a &c. CDEFGHIKMNOPR. &c. hins (NR. &c. hin) ær (NPR. &c. ther; male) wirtning til. (FH. om. til) ær thæt (MO. fæ) atte. oc a (NR. &c. tha) &c. L. 13 \(\frac{1}{2}\). han wirthi thet, ther thet atte oc a &c. Q. &c. han sigher at 48) L. &c. add. fæ. S. &c. hand Siiger att that fee wor verdt 50) BFGQS. &c. næfnd um &c. som thet till hörde, ock der till tre &c. 51) L. &c. add. thet.

167 == 11. 110.

33) CDEFGHIKLMNOPR. &c. om. dyli mæb. QS. &c. værgæ sig met tolff mentz eed &c.

34) P. eth, om. tyltær.

- 35) FGM. &c. add. fore. CDEHIKLNPR. &c. add. fore thæt.
- 36) H. drapat (pro drap pat ey). S. &c. icke dræbte dett fee.
- 37) CDEGIKO. &c. om. pæt. L. 13 ½. æy thet

38) BCIKLMOQS. &c. om. ær.

39) Q. &c. vorder skylleder thet han scullæ haffuæ dræpet anners &c. S. &c. Bliiffuer schyldett att hand &c. ut Q. &c.

40) Cl. &c. om. annærs.

41) DKNPR. om. manz.

42) FQS. &c. thæn.

43) BS. &c. fæt. F. om. h. v.

44) S. &c. tiilhörer, driiffue hannem det poa med neffnds eedt, att han dett drab. Da skal den som schyldiis, verge siig &c.

45) Q. &c. driffuæ hanum met asswarens eed then som thet drap værgæ sig &c.

46) F. thæm.

47) BC. asuæru. F. &c. asuaræ. G. &c. assworin. 0. &c. aswarin.

hans faæ vor vært oc ther till thre &c. 49) G. &c. næri. 38. om. skæræ — twe gildæ.

168.58)

Riþær man annars manz 5 9) hæste (6 0 innan marc 9 6 1) utan hans lof. 6 2) böte 6 3) twa \ddot{o} ræ.64) Ribær han65) ofna66) (67andræ by marc68) gialdæ69) (70half marc. Ribær han ofna⁷¹) bribiæ by marc gialde⁶⁹) siæx oræ.⁷²)

169.1)

Stoth horsum²) allum oc (³ wildum horsum. scal hin⁴) ær þem⁵) a warþæ (6 oc gömæ. swa at be cumma ey j (7 akræ (8 oc ey j 9) ængæ 10) (1 andra manna. fran (12 pingizdaghæ aftne oc13) til (14 michiæls missu aftan. 16) cumma

168 = 11.70.

skelinge.

- 53) BF. faldær. G. &c. smers han skyldir. (16. &c. skyldug) gielde &c. QS. &c. ffæller kanum næffnd. I. om. brændær — twe gildæ.
- 54) R. 23. 24. add. sig. F. add. at næfnd.
- 55) Q. &c. giffuæ ygen thet fææ thnæfold. S. &o. da skal han det Betale tuefoldt igenn. 56) F. ofnæ.
- twænnæ fæzsins wærth.
- marg. add. rec. man.
- 59) H. om. manz.
- 60) QS. &c. inden for marckæskæll.
- 61) DC. &c. marca. 30. &c. mark.
- 62) I. wiliæ.
- 63) S. &c. add. hannem som hesten tiilhör der faar.
- 64) S. &c. add. pendinge. 52. 58. 90. add. thet er otte huide. 106. add. eller VIII Album.
- 65) P. man.
- 66) H. om. ofna. QS. &c. ower.
- 67) EK. annar. 127. om. andræ ofna.
- 68) CGO. bymarchæ.
- 69) BCDEGHIKLMNOPQRS. &c. bötæ.
- 70) 52.58. fem skelinge. 81. om. half marc — gialde.
- 71) DHKNOPR. &c. om. ofna. G. &c. a. QS. &c. ower.

169 = 11.113.

- 52) 52. 58. 80. 81. 90. 106. add. thett er V 72) CD. &c. öræ. G. &c. mark. E. marc, ni fallor, scriptum at deletum est; rec. man. scriptum est öræ. S. &c. add. pendinghe. 52. 58. 90. 106. add. thet er VIII danske (90. om. danske) skyllinge. 53. add. penninge, det er hallottende skelling. L. 13 . add. caput: Hwilken man rænær aff annars mans hand innam &c., quod, verbis paullum mutatis, convenit cum cap. in textu 158; cfr. nott. 46, 48 pag. 150, 151.
- 57) BC. &c. *tuægildi*. DK. *twæ gildis*. L. &c. 1) 48. om. hoc caput una cum proxime se–
- 58) F. om. hoc caput, quod tamen in inferiori 2) C. Stoh hors. L. 13 1. 30. Man skal wartha sin tam hors ock sin stoth hors. oc gömæ thöm swa &c. QS. &c. Stodhorss oc villæhorss then man som them tilhörer scall them vacktæ oc &c.
 - 3) GKR. &c. wild horssum vel vil horsum. I. wilhors.
 - 4) B. han, supra lineam scriptum. F. &c. thæn.
 - 5) F. om. pem.
 - 6) H. om. oc gomæ.
 - 7) K. &c. aghor. L. 13 1. 30. annars mans akra. oc æy j mans ængh. QS. &c. anners mantz agher eller æng fran pyngessdag (S. &c. add. att) affthen &c.
 - 8) MR. &c. eller i &c. F. ællær ængiæ.
 - 9) C. &c. om. j.
 - 10) BC. &c. ængia. KM. eng.
 - 11) EG. annarra. FIM. &c. annærs manzs.
 - 12) DG. &c. pingizs dag aftæn. BFL. &c. pingiza/tæn.

be 16) (17 bæs j mellin j (18 sæbællær j 19) ængiæ mannæ 20) lösæ hin 21) ær bem a swa mæħ wæþium²²) oc mæħ²³) giald²⁴) ut²⁵) sum för ær mælt.²⁶) Cummæ þe för ællær²⁷) siþæn j akræ²⁸) ællær j²⁹) ængæ.³⁰) þa (31 scal 32) bem (33skabæ löst34) (35af æltæ oc ey36) in takæ.

170.37)

Elta³⁸) marghi³⁹) mæn⁴⁰) stothhors ællær annat⁴¹) fæ j⁴²) kær⁴³) ællær j⁴⁴) dyande.⁴⁵) swa at annat⁴⁶) dör⁴⁷) af.⁴⁸) þa (⁴⁹ær⁵⁰) hins wald⁵¹) ær⁵²) atte⁵³) at sæctæ swa marghæ⁵⁴) mæn⁵⁵) sum (⁵⁶han wil (⁵⁷fore þæt. (⁵⁸oc

170 = 11.113.

13) NOPR. &c. add. swo.

14) BCL mikialmissu. EG. &c. mikæls mæssu. F. sanctæ mikiæls aftæn.

15) BE. aftne.

16) BCDEFGHIKLMNOPORS. &c. sic. A. om. рe.

- 17) DEK. &c. thæsse. F. thær. Q. &c. ther for inden vdi noger mantz agher eller ængh tha scall han lösæ them vth then som them eyer met panth och met so mangæ penningæ som &c. S. &c. der forinden y nogen mands ager eller Engh, da skal han som dem eiger, löse dem vd, Bode med pandt, och saa manghe pendinge som &c.
- ængæ. (L. 13 ½. æng) lösæ hin (L. 13 ½. then; 30. them) ther them &c.
- 19) M. &c. om. j. N. &c. add. aghræ eller. F. innæn. R. 59. &c. add. aghre eller i.
- 20) FGO. &c. om. mannæ. NR. &c. annærs. F. add. tha.
- 21) F. add. vt.
- 22) EFIL. &c. weth.
- 23) L. &c. om. mæb.
- 24) BCDEGHKMNOPR. &c. gialdum.
- 25) EFHLM. 13 ½. om. ut.
- 26) QS. &c. sagth. S. &c. add. vdi indnams Capittel. 62. add. vdi indnams artickel. 83, 89. add. om Indnam.
- 27) BC. &c. sic. A. ær, at rec. man. supra lineam add. U, ut legeretur ællr.
- 28) MQS. &c. agher.
- 29) HIQS. &c. om. j.
- 30) BC. &c. ængia. LMQS. &c. ængh.

31) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic (cfr. not. 32 sequentem). A. sculu pe.

32) ILMOS. &c. add. man.

- 33) L. 13 . 30. æltæ aff skatha lösa aff innam oc æy in taka.
- 34) O. schathelöss. S. &c. wdlade, och &c.
- 35) 59. 60. &c. vddriffue, och &c.

36) 17.32. &c. om. ey; male.

- 37) M. hoc loco incipit librum tertium.
- 38) S. &c. Driiffue. 52. &c. Kiöre. 53. &c. Jage.
- 39) FGIKLOQS. &c. mange.
- 40) S. &c. add. tiil liige.
- 41) G. &c. om. annat.
- 42) I. innæn.
- 18) IL. 13 \dagger . 30. annærs manzs sæth ællær i 43) ABF. akær scriptum est, at a deletum. D. akar scriptum, at prius a deletum. S. &c. add. eller mose.
 - 44) IM. &c. om. j.
 - 45) A. Litt. a subjecto puncto notata est, ut legeretur dynde, quod tamen forte rec. man. factum est. BCDFGHIKLMOPS. &c. dynde. NR. &c. dynghe. 32. 33. dyngde. 53. dyenge. 84. dindt. 97.121. dönn. 89. dye. 106. muoße.
 - 46) IQS. &c. nogæt.
 - 47) QS. &c. add. ther.
 - 48) C. add. thæm.
 - 49) QS. &c. mo then man som fæet tilhördæ effther lagen (S. &c. loulinge) till tale ther fore so &c.
 - 50) L. 13 +. add. j.
 - 51) K. voldæ.
 - 52) H. add. thæt. F. add. fæ.
 - 53) H. a.

(5°takæ iarn⁶°) af hwærium þæm⁸¹) ær han wil (6°asswaru eb wete.6°3) ællær (64giald oc (65swa a bötær sum logh æræ.66)

171.1)

Takær man in²) fæ annærs³) (*af (5akrum (6j sæþ sinni. oc wil ey ut latæ.7) (*föræ hin til corngiald ær fæ a. (*oc¹°) a eþ¹¹) sin¹²) at hans fæ giorþæ¹³) ey14) meræ scabæ at by in name. wil hin ær fæ15) hauir16) in takit ey17) ba¹⁸) ut latæ. ¹⁹) ba (²⁰callæ þæn²¹) ær fæ a. grannæ wibær²²) (²³oc skærskiuti²⁴) fore bem at han ma²⁵) ey²⁶) sit fæ ut fa.²⁷) oc fare swa til bings²⁸)

171 = 11.111.

54) FGIKLMOOS. &c. manaæ.

55) H. om. mæn. CDEFGIKLNOPR. &c. add.

56) M. the vare och taghe &c.

57) CDEFGHIKLNOPR. &c. om. fore pet. QS. &c. ther fore.

58) 100. 126. om. oc — wete.

- 59) QS. &c. ladæ sættæ næffnd paa hwer there fore sammæ sagh eller the sculæ betalæ fæeth (S. &c. siit fee) hanum ygen oc bödæ ther fore som lag er.
- 60) BF. &c. næfnd.
- 61) CDEGHIKLMNPR. &c. thera.
- 62) BC. asuæru. F. asuaræ. G. &c. asspærn. 0. &c. asswarin. 59. &c. driffue met affsuorenn eedt, Eller &c.
- 63) BD. &c. uetæ vel weta.
- 64) CO. gialde. F. gialde atær. oc &c.
- 65) CDEFHIKLMN. &c. om. swa. GPR. &c. om. swa a.
- 1) 97. 98. 110. habent hoc caput post cap. in textu 173.
- 2) FILQS. &c. add. annærs manzs.
- 3) BCDEGHKMNOPR. &c. sic. A. om. annærs. CDEGHKMNOPR. &c. add. manz. Cfr. not. 2 praecedentem.
- 4) 0. om. af akrum.
- 5) IM. &c. akær. Q. &c. anners mantz agher effther bondens beffalning eller tagher thet vth aff syn eyen agher sædh eller aff ængh och vill &c. S. &c. agher eller Engh, effter &c. fore ut Q. &c.

- 6) H. simum. oc wil &c.
- 7) FL. &c. add. tha.
- 8) Q. &c. tha scall han först betalæ skaden som fæet tilhörer oc værgæ med syn eyen eed at &c. S. &c. Da skal den som feet tiilhörde, först Betale skaden igenn, som dett giordt haffuer, och siiden verge siig mod sin egen eed, att dett fee &c.
- 9) 96. Folio deperdito sequentia desunt, usque ad verba will hand &c., cap. 173.
- 10) F. add. qiue.
- 11) FGLNOPR. &c. en eth. H. &c. ena eth.
- 12) DK. add. en. E. add. ens.
- 13) CDEFGHKLMNOPQRS. &c. add. hanum.
- 14) I. add. honum.
- 15) I. om. fæ.
- 16) E. hafthi.
- 17) NPR. &c. add. æn.
- 18) EFQ. &c. om. pa. Q. &c. add. hans fa.
- 19) F. add. fa. S. &c. add. hans fee.
- 66) HMPR. &c. ær. M. add. til. H. add. til 20) S. &c. skal han som feet tiilhör, kalde hans neste nabo tiil, och Siige dem att han saa gör sin eedt, och att hand (68. &c. sic; S. om. hand) maa ike alligevel faa hans fee vdt. Och &c.
 - 21) L. &c. han. FNOPR. &c. hin.
 - 22) INOPR. &c. til.
 - 23) 126. Foliis deperditis sequentia desunt, usque ad finem cap. 195.
 - 24) Q. &c. sige. I. kiære thet.
 - 25) 0. &c. kan.
 - 26) B. add. fa.
 - 27) MQ. &c. vtfange.
 - 28) C. thing.

mæþ witni sinu²⁹) (³⁰at hin³¹) hæftir³²) swa³³) fæ hans inni. (³⁴dyl hin ær³⁵) in tok at han³⁶) hæfti³⁷) ey fæ hins³⁸) dyli³⁹) mæħ (*⁶tyltær eþe.⁴¹) 51 (42 gar han wibær. böte (43 bre marc (44 Dör fæ45) (46 inne gialde atær fæ oc til⁴⁷) bre marc fore ran.⁴⁸) sellser (⁴⁹han (⁵⁰dyli mæħ (⁵¹tyltser eb (⁵²at han giorbæ ey ran. 48)

172.53)

Hin⁵⁴) ær⁵⁵) wæþ⁵⁶) sætær fore innam.⁵⁷) lösæ (⁵⁸sin wæþ þaghær⁵⁹) han wil. oc hin⁶⁰) ær (⁶¹corngiald scal takæ ma ey sæctæ hin⁶²) ær⁶³) gialdæ sculdæ.64) fore bet at han65) förbæ för66) corn sit innan67) lab66) sen (69han guldi⁷⁰) hanum.

29) Q. &c. add. oc kære.

- 30) S. &c. och kere dett faar Tingmend, att han kan ike faa siit fee vdt som indtaget er. Siiger han da ney som feet indtaget haffuer, att hand ike hans fee saa haffuer hegted, da skal han verge siig derfaar med tolff mends eed. Kendiis hand dett, da skal han Böde hannem tre mark.
- 31) CDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. ABQ. &c. han.
- 32) C. efter. MQ. &c. hauer.
- 33) F. om. swa.
- 34) F. om. dyl fæ inne. Q. &c. Sigher han ney then som fæet haffuer indtaget.
- 35) NOPR. &c. add. fæ.
- 36) R. 23. 24. om. han.
- 37) M. &c. haffde; male.
- 38) CHINQR. &c. hans. L. 13 \(\frac{1}{2}\). add. inne.
- 39) R. 23. 24. add. han. Q. &c. værgæ sig ther fore.
- 40) Q. &c. tholff mentz eed.
- 41) BC. &c. ep.
- 42) Q. &c. Kendes han thet the bode hanum thre &c.
- 43) 52.58.90. XXX skelinge.
- 44) CDEGHIKLMNOPQRS. &c. sic (cfr. nott. 45-47 sequentes). F. om. Dör fæ inne; cfr. not. 34 supra. AB. om. Dör — pre marc; at in A. rec. man. in summo margine haec addidit.
- 45) H. thæt.
- 46) Q.&c. so ther yndæ tha scall han be- 64) B. skulu. L. 18‡. skal. talæ sammæ fæ yyen oc ther till &c. S. 65) EHLM. &c. hin.

- &c. som indtaget ehr saa der inde, da skal han Betale samme fee ighien effter Sin werdt, och der tiil &c.
- 47) M. &c. om. til.
- 48) S. &c. roff.
- 49) FGS. &c. om. han. B. hin. 23. R. 24. oc tylther (R. tylthrr) edh &c. NP. a tylther edh &c.
- 50) QS. &c. værgæ sig. DK. om. dyli mæb.
- 51) QS. &c. tolff mentz eed.
- 52) G. &c. far (16. &c. for) ran.
- 53) 48. om. hoc caput una cum proxime segrente.
- 54) FS. &c. Then man.
- 55) R. add. pant.
- 56) QS. &c. panth.
- 57) F. add. tha.
- 58) FNOPR. &c. sit. H. om. h. v. QS. &c. syt panth ygen enar som (S. &c. om. som) han &c.
- 59) L. 13 \(\frac{1}{2}\). nar.
- 60) O. om. hin. FQS. &c. than.
- 61) Q. &c. betaining fore kornet eller skaden scall vppbære mo ey delæ eller platzæ hanum som skaden giordæ fore thet &c. S. &c. skal haffue Betalingenn faar korn eller Skaden, han maa ike dele eller platze hannem der for, som skaden giorde, Fordy att &c.
- 62) 0. han.
- 63) LM. 13 \(\frac{1}{2}\). om. \(\pi r\).

173.1)

Læggær²) man³) wæþ⁴) oc wil ey lösæ þa⁵) faræ hin⁶) (¹a þing (⁶ærց) (¹ºhandæ mællin hauir. oc late lægiæ (¹¹til laghstæfnu¹²) at¹³) hin¹⁴) lösæ wæþ sin.¹⁵) wil han ey¹⁶) (¹¹lösæ (¹ваt þe laghstæfnu¹ց) ær²ⴰ) fore²¹) læghs. þa (²²liggia wæþ hans²³) for wæthiæ.

174. Quod pro furto unius manipuli fur possit ligari

Akær friþ scal swa mikil²⁴) wara²⁶) at hwa sum stial²⁶) enæ nek²⁷) af akri manz. oc warþær (²⁸han takin mæþ. (²⁹þa scal bindæ oc (³⁰föræ han³¹) til þings oc faræ swa³²) mæþ³³) sum (³⁴logh æræ. oc þingmæn dömæ til.³⁶)

174=11.106.

- 66) BFG. &c. om. for. Cfr. not. 68 infra.
- 67) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. i.
- 68) N. lathi. R. 23. &c. ladhe vel ladhæ. QS. &c. laden. B. add. för.
- 69) DK. om. han guldi. F. om. han guldi hanum, antecedentibus vero adnectit: læggær man &c., cap. 173.
- 70) CLNOR. &c. galt. P. gialth. QS. &c. be-talde.
- 1) CDEGHIKLNOPORS. ac recc. codd. fere omnes connectunt hoc caput cum proxime antecedente. Cfr. not. 69 supra.
- 2) LQS. &c. Sæthær.
- 3) HM. han.
- 4) G. om. web. QS. &c. panth.
- 5) CDEFGHIKLMNOPR. &c. om. pa.
- 6) FLS. &c. than.
- 7) IQS. &c. til things.
- 8) C. mæth wæth. oc late &c.
- 9) FL. add. wath. QS. &c. add. pantet.
- 10) FQ. &c. om. handæ mællin.
- 11) R. 23. 24. om. til. L. 13 \(\frac{1}{2}\). 30. dagh fore hiin. at han löse &c. Q. &c. hanum en lagdag fore at han löser syt panth igæn Vill &c. S. &c. hannem en louliig tiid fore, tiil att löse sitt pant igenn. viil &c.
- 12) R. 23. 24. stæffne. 84. dagh.
- 13) NPR. &c. Och.
- 14) I. om. hin.
- 15) FIKNOPR. &c. sit.
- 16) H. add. tha.
- 17) Q. &c. igen lösæ po then lagdag som hanum foræ lægx &c. S. &c. igen löse sitt

- pandt paa den lagdag som hannem ehr faar Satt, da skal det pant siiden staa tiil forpant, det er tiil foruedis.
- 18) L. 13 ½. 30. sin wæth. (13½. werd) a then (30. om. then) dagh ther hanum lægs fore tha &c.
- 19) C. stæfnu.
- 20) DEHIKMNOPR. &c. om. ær.
- 21) C. add. han. F. add. hanum.
- 22) CDEFHILP. liggi. GMNOR. &c. legge. Q. &c. scall that panth siden staa till forpanth.
- 23) O. om. hans. I. hins.
- 24) HLMQ. &c. mikin, möken, meghen vel mögen. S. &c. stor. 68. storck.
- 25) G. om. wara.
- 26) F. takær bort.
- 27) BCDEGHIKLMNOPQRS. &c. add. bort. 38. add. korn bort.
- 28) NR. &c. man thaghen vidh tha &c.
- 29) CI. sic. AM. om. pa scal bindæ, at in A. haec supra lineam add. rec. man. B. om. pa oc. EGH. &c. tha ma han binda. DKNOPR. &c. tha ma han binda mæth oc &c. L. &c. tha skal man bindæ ham oc &c. F. tha ma hanum thær mæth bindæ. oc &c. QS. &c. tha mo han byndæ hanum och &c.
- 30) M. förth till &c.
- 31) DGK. &c. om. han.
- 32) NOPQR. &c. om. swa. S. &c. siiden.
- 33) IQS. &c. add. honum.
- 34) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. om. logh æræ. oc.

stial han (36 annær cost þa ma (37 han ey bindæ38) fore minnæ (39æn fore40) $(4^{1}$ öres mun. $4^{2})$ oc $(4^{3}$ fore öres mun. $4^{4})$ ma $(4^{5}$ han ey up hængiæ. $4^{6})$ oc 4^{7}) ey⁴⁸) fore minnæ æn fore⁴⁹) half marc mun.⁵⁰) ær minnæ stolet þa scal⁵¹) öræ af skiæræ⁵²) ællær late⁵³) huþstrykæ⁵⁴) ællær (⁵⁵slict annat⁵⁶) af göræ sum bingmæn dömæ til.⁵⁷)

175.

Ligiæ by markær⁵⁸) ællær þorpmarkær⁵⁹) (⁶⁰gen (⁶¹andrum by⁶²) ællær gen⁶³) andru borpe swa at (⁶⁴annars (⁶⁵manz hæghnab⁶⁶) ær⁶⁷) gen annars

175== II. 103.

35) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. om. til.

36) QS. &c. annet gotz.

37) LQ. &c. man æy byndæ ham. (Q. &c. add. ey) fore &c.

38) GS. &c. bindes.

39) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic (cfr. nott. 40-48 sequentes). A. om. æn — fore min- $\cdot n\boldsymbol{e}$; at $\boldsymbol{\mathcal{E}}n$ öres &c. in summo margine add. rec. man. B. æn fore öres (pro öres antea scriptum fuit halfmarkæ) mun ær minnæ stolæt &c. 84. Enn J merch godz, och derforre maa hand ophengis och ey for Mindre. — Quod hoc loco statuitur non convenit cum cap. 145, quod docet furem vinciri posse si res furtiva valet quinque denarios (pænningæ), i. e. sextam partem unius öre; forte vero dicendum est cap. 174 continere recentiorem sanctionem, antiquius vero ius esse quod legitur in cap. 145, quodque utroque loco habet textus Latinus, II. 95, 106.

40) G. &c. om. fore.

- 41) Q. &c. en öres værdh thet er fæm ængilskæ oc &c. S. &c. en öre pendings verd, och &c.
- 42) 53. add. det er XV smaa penninge.
- 43) F. æi ma hanum vp hængiæ fore minnæ &c.

44) QS. &c. værdh.

45) H. ei ophængæ man. oc &c. LQ. &c. man æy ham vp hænghæ &c.

46) GIS. &c. vphenges.

47) G. &c. om. oc. Q. &c. medhen.

48) E. om. ey.

49) GR. &c. om. fore.

50) Q. &c. værd. 58. (52.) 90. (106.) add. thet er, for V skilling.

51) L. &c. add. man hans.

52) QS. &c. skæress.

53) CD. &c. lata. FLS. &c. om. h. v.

54) Q. &c. tywff hwdh aff stryghæ.
55) L. thylicth. F. tholict. 13½. telicth. Q. &c. anneth sodanth gore &c. S. &c. anderledes straffiis, effter som Tingmend ville dömme.

56) F. om. annat.

57) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. om. til.

58) BC. &c. bymarka vel by marke. LS. &c. by marc. G. &c. add. samman.

59) B. porpemarka. DC. &c. thorp marca vel thorp marke. SL. &c. Torppe mark.

60) F. samæn. sua at &c. QS. &c. then eenæ emod then andra (S. &c. add. Byes mark) eller &c.

61) L. &c. andra marc. æller &c.

62) DEGHKNOPR. &c. sic. ABCIM. &c. om. by. Cfr. nott. 60, 61 praecedentes.

63) E. om. gen. QS. &c. emod.

64) Q. &c. thet (50. thend) enas falet er emod then anners hægneth gærdæ im hyn omer syn vangh ther sædhen eyer oc then gærdæ om syn hægneth som hanum eyer. S. &c. den enes fellet er emod den andens hegnet eller gerde, da gerde huer offuer sin vangh, som Seden tillhör, och &c. ut Q.

65) CDEFGHIKLMNOPR. &c. fælath. ær gen annars hæghnath. gærthe (F. garth) &c.

66) B. hæhnæþæ. 53. wongh.

67) CD. &c. sic (cfr. nott. 64, 65 supra). AB. om. ær.

fælath. gærbe (680 hin yuir wang sin oc yuir 69) hæghnaþæ 70) sin ær sæth 71) (72a oc hæghnab.

176.

 ${f B}$ rytær man _1) up _2) annars manz gar ${f b}^{_3}$) (4 ${f b}$ a gialde atær ska ${f b}$ æn oc ofna 5) twa öræ.6) ællær (7sæliæ þriþia8) manz9) eþ10) fore. (11at han bröt ev (12 han up. (13 Akær man yuir 14) annars manz (15 sæþ. ællær riþær böte twa öræ. 16) ællær (17 dyli mæð þriþiæ 18) manz eb. Skær man sæ wægh yuir 19) annars manz²⁰) akær. ællær slar²¹) gönum hans²²) æng. gialdæ atær skaþæn²³) oc ofna²⁴) twa öræ (²⁵ællær (²⁶dyli mæþ þriþiæ¹⁸) manz eth. **52**

177.²⁷) Quod nulli liceat sepem propriam vel alienam a custodia agrorum uel pratorum remouere donec segetes uel fenum collecta fuerit.

Brytær man up²⁸) ut gærþe²⁹) (30 annars manz fore (31 heste sinum (32 æl-

176 = 11.105

om. e hin. F. thær sum hin hauer sin wang. oc sin hæghnæth. ær sæth &c.; male. 13) 97. om. quae in hoc capite sequuntur.

69) C. om. yuir.

- 70) CD. &c. hæghnat.
- 71) M. fæ; male.
- 72) O. ær. C. ægho, om. oc kæghnap.
- 1) F. add. tha.
- 2) G. &c. vt.
- 3) A. Litt. a rec. man. mutata est in æ. BC. &c. garb. GMQS. &c. gierthe. R. 23. 24. gærdhe eller gordh. S. &c. add. eller topte.
- 4) I. om. pa. CDEFGHKLMNOPR. &c. gialde scathæ. oc &c.

5) FH. a. QS. &c. ther till.

- 6) S. &c. add. pendinge. 52.58.90.106. add. thet er XXX pendinge.
- 7) DE. &c. sæli. FM. &c. om. h. v. Q. &c. dyliæ thet met thrediæ mantz eed at &c. S. &c. affuerge schaden med tre mends eed, att &c.
- 8) CK. thriqqia.
- 9) C. mænz.
- 10) L. 13 +. add. thær.
- 11) FG. &c. om. at up.

177 == 11. 105.

- 68) M. om. e. L. &c. æy; male. R. 23. 24. 12) CDEHIKMNOPR. &c. om. han up. L. &c. hans garth Akar &c.

14) G. &c. göman.

15) CDEFHIKLMNOPQR. &c. akær. G. &c. aghir ellis eng gielde &c. S.&c. ager el-ler Engh, da skal han derfor Böde &c.

16) S. &c. add. pendinge.

17) CDEFHIKLMNOPR. &c. om. dyli mæb. S. &c. han skal giffue lou derfore med tre mends eed.

18) K. &c. thrigge.

19) A. Litt. y bis est scripta, scilicet in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiecto puncto notata. QS. &c. gænom.

20) H. om. manz.

- 21) I. om. s/ar. Q. &c. add. sig væy. S. &c. add. mand siig wey.
- 22) C. amars. LQS. &c. annars manz.
- 23) CD. &c. scatha.
- 24) CFHNOPR. &c. a. QS. &c. ther till.
- 25) S. &c. pendinge, eller giiffue der lou fore med tre mends eedt.
- 26) G. &c. thredie mans eth fore.
- 27) 48. om. hoc caput.

lær³³) wagne sinum oc warþær³⁴) skaþæ³⁵) ofna³⁶) akrum.³¹) ællær ofnæ³⁶) ængum³⁰) mannæ.⁴⁰) bötæ⁴¹) atær⁴²) scaþæn⁴³) oc (⁴⁴ofna twa öræ. ællær⁴⁵) þriþiæ⁴⁶) manz eþ. (⁴¹Brytær man⁴⁶) up toft gærþe⁴⁰) (⁵⁰annars manz bötæ þre marc ællær dyli⁵¹) mæþ (⁵²tyltær eþ. (⁵³Takær man up akær gærþe sit fore (⁵⁴annarræ mannæ sæþæ.⁵⁵) (⁵⁶för, æn⁵¹) alli mæn (⁵⁶fa (⁵⁰burghit (⁶⁰corne sinu. oc fa þe⁶¹) scaþæ af. böte hin⁶²) ær gærþæt⁶³) atte⁶⁴) oc up tok. (⁶⁵atær skaþæn⁶⁶) (⁶¹ofna sæþ allum þem⁶శ) þær⁶९) fingu. oc til¹⁰) hwærium þem¹¹) ær (¹²kæræ wil. siæx öræ¹³) ællær siæta¹⁴) manz¹⁵) eth.¹⁶)

28) IL. &c. om. up.

29) CFS. &c. gærthæ, om. ut. 53. add. det er det gerde som er paa marcken, eller wdi skougen.

30) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. om. annars manz.

31) K. hestum. S. &c. siit hus, heffdt eller faar Sin vongh, och &c.; male.

32) NPR. &c. om. ællær wagne sinum.

33) CDEFHIKLMOQ. &c. add. fore.

34) GS. &c. görs.

35) BEF. add. gör.

36) G. a. K. ouer. QS. &c. po.

37) IKQRS. &c. akær.

38) CD. &c. ofna. BGHS. &c. om. h. v. F. a. I. af. K. ouer. Q. &c. po.

39) DFILNOPR, &c. ængiæ vel ænghe. KQS. &c. eng.

40) BEFGLOQS. &c. om. mannæ.

41) QS. &c. betalæ.

42) CDEFGHKLMNOPQR. &c. om. atær. IS. &c. i gæn.

43) CD. &c. scatha.

44) Q. &c. om. ofna. BFGO. &c. a. S. &c. der tiil Böde tho ore pendinge, eller giffue lou derfaare mett tre mends eedt.

45) L. &c. add. dyli meth.

46) K. thriggæ.

47) B. brytæ. 53. 127. om. Brytær — tyltær ep.

48) CGIL. &c. han.

49) BGHQS. &c. toftæ gærþe. F. toftæ garth.
N. thofft gardhæ. R. 23. 24. toffthe garde.
C. tolf gærthæ; male.

50) F. om. annars manz.

51) S. &c. affuerge dett.

52) QS. &c. tolff mentz eed.
53) 79. om. quae in hoc capite sequentur.

54) DC. &c. andra. FIMQS. &c. annærs manzs.

55) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. seth.

56) F. &c. om. för — sinu.

57) KR. &c. om. æn.

58) S. &c. som y Byen Boo, faa höstett deriis korn eller Seed, och faar &c.

59) Q. &c. höstedh i by met hanum boo oc fongæ the &c.

60) CDEHLR. sæth sinnj. GIKNOP. &c. sæth sina vel sin. M. sæth sinum.

61) M. add. ther.

62) LQS. &c, thæn.

63) BF. &c. garpa. CGH. garth. DEKL. &c. garthan. 1. garthan.

64) S. &c. tiilhörde.

65) Q. &c. all skaden them ighen som skade fingæ po theres sædh oc &c.

66) CD. &c. scatha.

67) H. om. ofna sæp. S. &c. som de haffue fanyett paa deriis seed, eller paa deriis Engh, oc &c.

68) HM. om. pem.

69) BCDEFG. ær. CILM. &c. add. scatha.

70) L. &c. om. til.

71) CDEGHKMNOPR. &c. om. pem. FIS. &c. therræ.

72) G. &c. a kæræ siex &c.

73) S. &c. add. pendinge. 53. add. det er hall ottende skeling.

74) KMQS. &c. sex.

75) MQS. &c. mentz.

76) H. add. sum log æra.

178. de sacione et custodia siliginis

Thaghær¹) grannæ haua sat sæþ sinni²) þa sculu þe³) leggiæ laghstæfnu⁴) fore allæ þe⁵) j by bo samman. (6at þe²) gærþe³) alle at þe९) laghstæfnu¹0) ær¹¹) fore þem¹²) læghs. þæn ær ey gærþær¹³) (¹⁴at þe¹⁵) laghstæfnu.¹6) böte¹²) (¹⁵öræ. Siþæn læghs¹९) (²⁰annur laghstæfnu.²¹) oc þæn ær²²) ey gærþær²³) (²⁴at (²⁵andre laghstefnæ²⁶) (²¹böte²৪) twa öræ.²९) (³⁰Siþæn (³¹læggiæs æn³²) þriþiæ laghstæfnu.³³) oc³⁴) (³⁵þæn ær³⁶) ey wil æn³²) þa gærþa. böte³৪) (³⁰half marc.⁴⁰) (⁴¹wiliæ þe (⁴²ey bötæ ær⁴³) (⁴⁴quærræ

178 = II. 102.

- 1) QS. &c. Strax.
- 2) CDEGHIKNOP. &c. sina vol sinæ. B. sinna. MR. sine. FLQS. &c. therræ.
- 3) F. grannæ.
- 4) 59.60. &c. lagdag. 92. dagh. Q. &c. een dag eller oc eet vilkaar. S. &c. viide och vilkor.
- 5) F. add. ær. Q. &c. add. som.
- 6) CDEFGHIKLMNOPR. &c. sic (cfr. nott. 7, 8 sequentes). AB. om. at alle, at in A. haec rec. man. supra lineam sunt addita. Q. &c. at the skulæ iw gærdæ at then lagdagh som ther tha them fore lægx. S. &c. att de skulle alle teppe och gerde inden den dagh, som legges dem fore.
- 7) R. 24. om. pe.
- 8) L. $13\frac{1}{4}$. giorthæ.
- 9) C. &c. thæn.
- 10) H. stæfno.
- A. Rec. man, saec. XVI supra v. ær scripsit ther, et sic ubique in hoc capite. L. &c. add. tha.
- 12) CDEFGHIKLMNOPR. &c. om. bem.
- 13) FGL. &c. gærthe.
- 14) F. om. at pe. DK. &c. om. at pe laghstæfnu. S. &c. inden den dagh som faar legges, da schal han Böde en öre pendinge, siiden &c.
- 15) CQ. &c. thæn.
- 16) Q. &c. lagdag. M. &c. add. ther fore legs. L. &c. add. tha.
- 17) A. Rec. man. supra lineam add. en. IN OPR. &c. add. en. M. &c. add. two.

- 18) 38. 68. 121. om. öræ laghstefnæ böte. 48. om. öræ — yærþa. böte.
- 19) BE. &c. læggis. Q. &c. add. fore. S. &c. add. dem faar.
- 20) CFG. &c. annar. Q. &c. annen lagdag. S. &c. anden dagh.
- 21) CF. &c. laghstæfna vel lagh stæfnæ.
- 22) G. &c. om. ær.
- 23) G. gierthe. Q. &c. haffuer tæpth.
- 24) H. om. at. DK. om. at andre laghstefnæ. F. tha böte &c. L. &c. æn tha. bötæ &c. 25) R anner G the OS &c then dag 59
- 25) B. annur. G. the. QS. &c. then dag. 59. &c. andenn laugdag.
- 26) B. lahstæfnu. CEHMNOPR. &c. om. h. v.
- 27) Q. &c. om. böte twa öræ.
- 28) M. add. och.
- 29) S. &c. add. pendingh.
- 30) 111. 117. om. quae in hoc capite sequentur.
- 31) EH. &c. læggis. CD. &c. lægs. Q. &c. læggæ bymen thrediæ stæffnæ fore then som ey gærd haffuer Haffuer han ey gærd at then thrediæ stæffnæ tha scall han böde een halff marc. S. &c. legge Bymend som gerdett haffue tridie lagdag, eller steffning faar dem som ike gerdet haffue, haffue de da ike gerdt tiil tridie lagdagh och steffne, da skal huer Böde en half mark.
- 32) DHKMNOPR. &c. om. æn.
- 33) CF. &c. laghstæfna vel lagh stæfnæ. L. &c. add. fjore.
- 34) BH. om. oc.
- 35) H. wil han ei æn &c.
- 36) CGILNOPR. &c. om. ær.
- 37) BCDEFGIKLMNOPR. &c. om. an.

sitiæ. oc ey wilia⁴⁵) giærþæ þa⁴⁶) faræ hini⁴⁷) ær⁴⁶)! gært hauæ ofna⁴⁹) hæræzsbing oc (60 fa til 51) dom 52) at takæ 53) berræ fæ. 54)

179.55) De56) agraria et defensione agrorum et sepibus faciendis.

 $\mathbb{E}_{r^{57}}$ (bæn⁵⁸) wang ær⁵⁹) aldær sas⁶⁰) mæp rughi.⁶¹) æftir⁶²) biug.⁶³) gærbe allæ grannæ⁶⁴) (⁶⁵æm fullælikæ fore rugh⁶⁶) sum fore biug.⁶⁷) ællær be 53 (6 sgialdæ swa witi fore rugh gærþe sum (6 smælt ær fore 7 o) biug gærþe. ær ey rugh⁷¹) sæþ⁷²) um allan wang.⁷³) oc wil annær⁷⁴) man⁷⁵) sa en akær (76 ællær twa. 77) (78 brungærþæ yuir 79) hanum 80) ællær gömæ andræ lund 81)

179=11.104.

38) A. Rec. man. supra lineam add. en. 123. 62) 53.58. &c. eller; male. 124. add. V skelinge det er.

39) 52. 58. 90. V skelinge.

40) 106. add. thet ehr Fem skellingh.

41) 79. om. quae in hoc capite sequentur.

42) M. ther qwar sitiæ gerthe &c.

43) K. om. ær.

- 44) C. om. quærræ sitiæ. oc. QS. &c. ey gærth haffuæ oc ey &c.
- 45) HL. &c. om. wilia.
- 46) CDEGIKM. &c. om. pa.

47) FQS. &c. the.

48) INOPR. &c. om. ær.

49) H. a. A. Rec. man. saec. XVI supra lineam scripsit til. IQS. &c. til.

50) S. &c. tage der dom, att de maa tage deriis pandt, eller deriis Bröde pendinge.

51) A. Rec. man. saec. XVI supra lineam scripsit ther.

52) FNOPR. &c. domæ.

- 53) B. om. takæ, sed næma supra lineam ad-
- 54) F. pænningæ. Q. &c. panth eller brodher. L. &c. add. ffore botar. ther loghleka æræ vt sottæ aff thöm. M. add. och lösæ meth siex öræ.

55) 48. om. hoc caput.

56) Had. in emendandis add. re, quod tamen non habet manuscriptus codex.

57) F. om. *Er*.

- 58) NR. &c. ther. S. &c. der nogen.
- 59) BG. &c. om. ær. A. Rec. man. saec. XVI supra lineam scripsit ther.

60) B. 38. sap.

61) A. Litt. i deleta est.

63) F. add. tha.

64) QS. &c. bymæn.

65) A. Rec. man. saec. XVI supra litt. em scripsit saa. 16. &c. saa fullelighe. FHO. æm wæl fore &c. QS. &c. so væll fore &c.

66) CD. &c. rughj.

67) CD. &c. biugi.

- 68) S. &c. Böde saa well deriis wiide &c. Q. &c. bödæ so væll fore rwgh theres wythæ som fore byggh gærdæ som forre mælt &c.
- 69) NOR. &c. foræær melth om byugh gerdæ. S. &c. faar Byg gierde, liige som för er sagt om Byg gierde. G. &c. fore ær sakt vm bing Ær &c. P. fore ær mælth. ær ey &c.

70) M. &c. om.

71) G. &c. om. rugh.

72) GHS. &c. sat. Q. &c. saadher.

73) IK. &c. wangæn.

74) FS. &c. nokær. Q. &c. en.

75) B. 16. om. man.

76) B. om. ællær; sequens v. tua ab ipso, ut videtur, scriba mutata est in sua.

77) CIL. &c. add. *gærtha*.

- 78) E. bryn gærthe. M. bröngerthe. H. biug giarthe; male. Q. &c. tha scall han them po allæ sidher indtæppæ eller hægnæ som &c. S. &c. da skal hand Selff dem paa alle siider indgierde, teppe och hegne, som han viil dett Beuare faar anden mands fee, att thett skall ike komme der ind. En &c.
- 79) A. Scriptum est iiuir; primum i, in fine

171

sum han vil. 82) æn fæ 83) (84annærra mannæ ma han ey (85bær fore 86) in takæ⁸⁷) foræ⁸⁸) pinzgisdaghæ⁸⁹) aftæn.⁹⁰)

180.

Dræpær man (¹köuæn rakkæ²) böte siax öræ.³) dræpær man⁴) mio hund⁵) böte half marc.6) dræpær man⁷) garþtik⁸) böte twa öræ.⁹) utan be warbæ (10takni a11) (12 wærkium þerræ. 13) at þe bitæ man ællær manz fæ swa at bæt dör bær¹⁴) af. ællær (¹⁵j (¹⁶berræ husum ær be brytæ. bitæ be hest¹⁷) vndir manni ællær annat fæ swa at $bæt^{18}$) dör¹⁹) ey²⁰) af. þa scal²¹) ey (22bem dræpæ (23utan man bötær24) foræ bæm.25)

tatum est, secundum vero i ab ipso scriba in y mutatum. M. vm.

- 80) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. om. hanum.
- 81) E. andru lund. K. anner lund.
- 82) M. ma.
- 83) R. for; male.
- 84) CD. &c. andra. FGILMQS. &c. annærs
- 85) FGHMQS. &c. om. pær fore.
- 86) H. add. op taca oc ei.
- 87) QS. &c. indnæmmæ.
- 88) NQR. &c. för æn. OP. för æn a. L. &c.
- 89) B. pingæzdahæ. IO. &c. pingæzdaghæ. CL. &c. pingizdags. DEGK. &c. pingizs dag. FHQS. &c. pingezs. 68. 121. 123. 124. add. och epther Sanctte mickels dag att.
- 90) DGK. &c. om. aftæn.
- 1) G. &c. köwirn rakka. F. &c. köuærne. böte &c. Q. &c. kæmernæ eller rackæ. 52. 19) MQ. &c. add. ther. 58. 79. 90. smaa hund eller racke. 106. Smaa hund eller Bicke. 59.60. &c. stöffuere, eller Racke. 62.63. &c. racke. S. &c. anden mands Rake smaa hunde. 38. tæffue bödhe &c.
- 2) 33. add. æller teffwe.
- 3) S. &c. add. pendinge.
- 4) DEGK. &c. han. S. &c. add. anden mands 23) G. &c. om. utan pæm. Q. &c. Hosom Stöffuere, eller.
- 5) 50. myöndæ hnnd. 90. mynnd hund. 58. miönde. 52. möönde.
- 6) L. &c. add. fore.
- 7) DEGHIKM. &c. han.

- prioris lineae scriptum, subiecto puncto no- 8) CDEFGHIKLMNOPR. &c. tik. 82.96. &c. add. det er lencke hund. S. &c. add. dett er Bonde hund. 106. add. Eller skinnthig. 9) S. &c. add. pendinge.
 - 10) NR. &c. om. takni. QS. &c. frendnæ (S. &c. Befundene) at the gore nogher (S. &c. add. mand) skadæ at the &c.
 - 11) CDEFGIKLMNOPR. &c. ofna.
 - 12) GM. &c. werkum. I. there garnige swa at &c. K. verkinæ sinæ at &c. L. &c. thorra færska gerningha. Ath &c.
 - 13) CDEFGHMNOPR. &c. sinum.
 - 14) EFGH. &c. om. pær.
 - 15) CDGIKMNOPR. &c. innan. F. the bryta in i therræ hus. æn bitæ &c. QS.&c.thee findes i nogher mantz hws som the haffuæ brödetk.
 - 16) L. &c. mans huss.
 - 17) B. hæstæ.
 - 18) K. om. pæt.

 - 20) 30. 48. &c. om. ey; male. EGILNOPRS. &c. add. thær.
 - 21) NP. &c. om. scal. Q. &c. mo. R. aa. QS. &c. add. man.
 - 22) G. om. pem. I. thæn. K. then drepnæ; male. F. dræpæ hund. vtæn man scal bötæ fore han.
 - dræber hanum tha scall han ther fore bödha. S. &c. Huo som dræber hund foruden dese Bröde, da skall han Böde for huer aff dem som sagdt er.
 - 24) BCHI. bötæ vel böte.

181.26) de defensione nemorum.

Hoggær man (27flöghæ las j hægnaþe skoghe annærs manz. (28böte fore hwart las twa öræ.29) oc (30late ut alt31) þæt32) han hiog. (33dyl han34) (35sæli þriþiæ36) manz eþ37) fore38) hoggær man tolf las. j annærs (39manz hæghnaþe skoghe. ællær meræ. swa at han40) göre41) weþcast.42) böte þre marc. ællær dyli43) mæþ (44tyltær eþ.45)

182.

Uarþær man takin um dagh ællær um⁴⁶) nat (⁴⁷wiþær stufn.⁴⁸) j⁴⁹) annars manz⁵⁰) scoghe.⁵¹) swa at han⁵²) (⁵³ma ey⁵⁴) netæ.⁵⁵) (⁵⁶þa bötæ han siæx

181=II. 114.

25) DEKM. &c. om. pæm. DKNPR. 23. 24. 59-61. 92-94. 118. hoc loco add. capita in textu 146 et 147; 84. vero cap. 146 tantum. Cfr. not. 1 pag. 139. O. 114. add. tria capita quae, in multis codicibus post cap. 147 addita, leguntur in Add. B. 2-4; in 114 tamen praemissa adnotatione docet scriba haec esse obsoleta. 106. rubris litt. add. Vddi Denne Forscreffne Niennde Bog Findis Enndnu Vddy de gamble Bögger TAre Capetteler Sist vdi: som icke er Fordanndskedde: THi Jernn att Berre, Bleff aff paffuenn Forbödden Dansche Menndtt; rospiciuntur scilicet codices iam citati, qui habent capita in textu 146 et 147 post cap. 180, quod alias ultimum est caput noni libri in codicibus, qui habent textum in septemdecim libros divisum. Cfr. not. 76 pag. 141.

26) Q. 28. 29. 50. 53. 63. 67. 83. 89. 104. 105. 109. hoc loco incipiunt librum quintum. O. incipit librum septimum. NPRS. &c. incipiunt librum decimum.

27) EH. flere las, at in E. litt. er rec. man. mutatae sunt in ög. L. &c. eth las. QS. &c. riisslass vel Ryβles.

28) L. &c. æller thw æller thre. æller flere. til the æræ ællöffwæ. lathe ut alt thet han hiogh. oc böthæ twa öræ Dyl &c.

29) S. &c. add. pendinge.

30) QS. &c. giffwæ (S. &c. add. altt) thet yghen som han &c.

31) GI. &c. om. alt.

182=II. 114.

32) F. add. ær. H. add. thær.

33) S. &c. Siiger han ney der fore, da skal han affuerge that mod tre mends eed. hugger &c.

34) NOPQR. &c. add. tha.

35) F. giue. Q. &c. dyliæ met thre mentz eed.

36) K. 38. thriggæ.

37) L. &c. add. ther.

38) EQ. &c. om. fore.

39) F. hæghnæth. ællær &c.

40) E. om. han.

41) CFGHIKLMNOPQRS. &c. gör.

42) A. Litt. w bis est scripta, in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiecto puncto notata. BF. &c. uipkast. CD EHM. withstorth. I. with stor. GK. &c. withscorth. L. &c. add. aff. late ut allan within. oc.

43) S. &c. affuerge det.

- 44) QS. &c. tolff mentz eed. 29. thre (tolff primum scriptum est) mentz eed.
- 45) DN. &c. ethe. RS. &c. add. och bödhe skogh skadhe.

46) M. &c. om. um.

47) F. &c. om. wipær stufn.

- 48) M. stufu. R. 24. stuff. H. stufn, rec. man. mutatum in stafn. L. 13 \(\frac{1}{2}\). stup. 23. &c. stub. QS. &c. stubben.
- 49) I. innæn.
- 50) F. om. manz. CDFGHIKLMNOPQRS. &c. add. hægnatha.

51) 30.48. skogh hægnethæ.

52) B. han supra lineam est scriptum.

1. 182. 173

öræ.⁵⁷) oc (⁵⁸be bötær (⁵⁹fæstæ han þær sum han (⁶⁰warþ*ær* takin. oc⁶¹) at⁶²) be bötær (⁶³mughu ey dyliæs. (⁶⁴ba sæti han⁶⁶) wæb slict⁶⁶) sum han hauir hauir han ey⁶⁷) wæb⁶⁸) sat. oc (⁶⁹dyl han⁷⁰) sibæn (⁷¹ær han cumbær bort at han (72 fæstæ ey bötær, dyli73) mæþ (74 bribiæ manz eb.75) bebæs⁷⁶) man wæb⁷⁷) af (⁷⁸hinum. ær han⁷⁹) hitti⁸⁰) j scoghe⁸¹) sinum. oc (82 netær hin 83) at han hauir ey wæb. 84) þa faræ han 85) mæþ hanum til första by. oc (86 fa bær fore sic ællær87) wæb88) ællær warthnath.89) (90 wil 54 han hwærtegh⁹¹) fa⁹²) fore⁹³) sic. þa (⁹⁴skærskuti⁹⁵) at⁹⁶) hanum war bæ-

sighæ ney tha &c.

54) B. æh, supra lineam scriptum.

55) I. nectæ. S. &c. sige ney.

56) G. &c. *böde siex* &c.

57) S. &c. add. pendinge.

58) M. &c. thend both.

59) H. thær han fæste thær &c.; male. QS. &c. scall han vth loffuæ.

60) EFHLM. 13 : var. S. &c. Bleff funden, och han maa ike gaa lou faar de Böder, men han skal derfor sette saadant pandt faar Siigh som han haffuer för han farer dedenn. Haffuer hand &c.

61) I. om. oc.

- 62) NOPQR. &c. om. at.
- 63) E. mugi. Q. &c. maa ey man lag fore gongæ mæn han scall sættæ fore sig sodant panth Haffuer han &c.

64) 79. om. pa — pripiæ manz ep.

- 65) I. add. *sit*.
- 66) BEL. &c. slik. F. tholic.
- 67) NOPQRS. &c. om. ey; male.

68) QS. &c. panth.

69) Q. &c. sigher han ney ther fore tha han er hiem komen oc at han iætthæ ey böder vth ther fore tha scall han thet dyliæ &c. S. &c. Siiger han nej derfore först han er hiem kommen, att han satt ike pant faar dett skou hugh, och ey heller vdloffuede Böder der faar, da skall han giiffue derfaar lou med &c.

70) M. om. han.

71) CGHIMNOPR. &c. om. ær. L. &c. thaghar. E. om. ær — bötær.

72) F. satte æi wæth. dyle &c.

73) CDFGIKLMOP. &c. add. bötær. EH. add. tha bötær.

53) S. &c. kan. Q. &c. kommer ey ved at 74) K. 38. thriggæ. QS. &c. thre mentz eed.

75) DEFGHKNOPR. &c. add. oc scog hog mæth siata (K. sex) manzs eth. I. add. oc skogh met siæx mannæ eth. QS. &c. add. oc fore skowhugg met sex mentz eed.

76) QS. &c. Begærer.

- 77) B. uæb supra lineam scriptum est. QS. &c. panth.
- 78) F. thæm sum gripen warthær i sin scogh.
- 79) B. han supra lineam scriptum est.
- 80) BCDEGHIKLMNOPQRS. &c. hittær.
- 81) C. hægnathscoghe.
- 82) IM. &c. nectær. LQ. &c. sigher han at &c.
- 83) I. han.
- 84) QS. &c. panth at sættæ hannum.
- 85) FHI. &c. om. han.
- 86) FL. &c. fange. QS. &c. ther scall han sættæ hanum panth fore sig eller och borghen Oc siden &c.

87) FNOPR. &c. om. ællær.

- 88) B. om. næp.
- 89) F. borghæn. L. &c. bwrghara. R. lowen.

90) NQRS. &c. om. wil — sund.

- 91) B. huærtehæn. IP. &c. hwærkæt vel hwærgith. CFKLO. &c. hwærken. CDEGHIKP. &c. add. therra. L. &c. add. wæth æller bwrghara.
- 92) F. fangæ.
- 93) DK. om. fore.
- 94) B. skærskyti. L. &c. sighæ hin til the men thær han will. oc ther bo j then by. at hanum &c.
- 95) B. add. han. CDEFHKMOP. &c. add. hin. I. add. sek hin.
- 96) G. 16. 17. hwuro vel hure.

þæ⁹⁷) sund.⁹⁸) oc⁹⁹) siþæn¹⁰⁰) böte hin¹) þre marc (²ællær dyli³) mæþ (⁴tyltær eþe.⁵) (⁶hauir han wæþ⁷) oc wil ey⁸) sætiæ.⁹) þa ma hin¹⁰) ey¹¹) rænæ²²) hanum¹³) (¹⁴num faræ (¹⁵mæþ hanum til næstæ¹⁶) by. oc (¹¬skærskuti¹⁸) at hanum¹⁹) sundis wæþ.²⁰) oc siþæn taki (²¹han af hanum þre marc
ællær (²²tyltær eþ

183. Que licite sumi possunt de nemore alieno.

Brytær man axul²³) j²⁴) hæghnaþæ scoghe.²⁵) hoggæ sæ²⁶) axlæ²⁷) swa marghæ²⁸) sum (²⁹han brytær³⁰) þæræ³¹) oc af³²) þy træ³³) han fællir³⁴) til axlæ. ma han ey mer bort föræ. (³⁵utan han bötæ³⁶) twa³⁷) öræ.³⁸)

184.

 \mathbf{F} lar man³9) scogh⁴0) böte (4 1samæ lund sum 4 2) hoggæt 4 3) waræ. (44 be 45 6)

183=II. 115.

97) CG. &c. bathæ. F. wæth.

- 98) CDFG. &c. sunt vel synt. CIMOP. add. wæth oc warthnath. L. &c. add. wæth oc burghan.
- 99) L. &c. om. oc.

100) B. add. ok.

- 1) S. &c. han Som hugget haffuer. Q. &c. add. ther hiögg.
- 2) 79. om. quae in hoc capite sequentur.
- 3) S. &c. giffue der lou fore.
- 4) QS. &c. tolff mentz eed.
- 5) BC. &c. eb.
- 6) 32. 42. 92. om. quae in hoc capite sequentur.
- 7) QS. &c. panth.
- 8) Q. &c. om. ey; male.
- 9) M. add. hanum.
- 10) CEHINOPQR. &c. han. S. &c. den anden.
- 11) 30.48. om. ey; male.
- 12) QS. &c. röffwæ.
- 13) CDKLMNOP. &c. han. EH. hin.
- 14) B. om. num. CDEFGHIKLMNOPQR. &c. utan. S. &c. men han skal fölge hannem tiil &c.
- 15) BCDEFGHIKLNOPQR. &c. om. mæþ ha-
- 16) CDEFGHIKLNOPQRS. &c. forstæ.
- 17) BD. skærskyti. Q. &c. lywsæ. S. &c. siige dett faar Dannemend, att &c.

184 = 11.114.

18) FQ. &c. add. thæt.

- 19) A. war additum est at subjectis punctis notatum.
- 20) QS. &c. panth.
- 21) BILMOS. &c. om. han. CEHNOPR. &c. om. han af hanum. DFGK. &c. ællær thre &c.
- 22) QS. &c. tolff mentz eedh.
- B. ahul. C. auxul. L. &c. auxla. QS. &c. add. sönder.
- 24) L. &c. add. annars mans.
- 25) F. add. tha.
- 26) L. sit.
- 27) EHIK. &c. axul vel axel. EH. add. oc.
- 28) FGIKLMOPQRS. &c. mangæ.
- 29) Q. &c. ther sönder brydess oc &c. S. &c. dett sönder Brydes for hannem. Och &c.
 - 30) L. &c. brot.
 - 31) DCEGIKLMNOPR. &c. ther.
 - 32) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. om. af, sed rec. man. supra lineam add. h. v.
 - 33) F. add. ær.
 - 34) GS. &c. felde.
 - 35) S. &c. end han haffuer Behoff, förer han mere Bort, da skal hand Böde tho öre pendinghe, der fore. eller affuerge dett mett tre mends eedt.
 - 36) F. bötær. B. add. fore.
 - 37) CI. om. twa. M. en.

175

lund sum mælt ær um scogh hog. *6) hwat (*7be æræ hældær minni ællær⁴⁸) meræ.

185.49)

Hoggær man foræ⁵⁰) fæ j hæghnaþa scoghe annars⁵¹) manz. böte swa⁵²) sum (53 mælt ær um scogh hog.54) (56 oc um scoghæ flæt.56) hwat hældær (67 bæt ær (58 minni ællær mere.59)

186.¹)

 $\mathbf{F}_{ ext{vlghær}^2}$) man bi swærmæ 3) sinum j hæghnaþæ scoghe annars manz 4) sighi til hinum⁵) ær⁶) scog a⁷) oc haui⁸) half⁹) hwær¹⁰) þerræ. wil hin¹¹) ær¹²) scogh¹³) a.¹⁴) ey lata hoggæ¹⁵) træ sit.¹⁶) þa lata¹⁷) hin sitiæ bi quær.¹⁸)

185== 11. 114.

- 38) CDEGKLNOPR. &c. add. fore. I. add. foræ thæt. MQ. &c. add. ther fare.
- 39) S. &c. add. træy. 83.89.121. add. Barck aff Træ y.
- 40) F. add. annærs manzs.
- 41) F. sua sum &c.
- 42) H. add. han.
- 43) FH. hoggen.
- 44) LQ. &c. swa sum &c. S. &c. linge som för er sagdt om skou kugh, saa er och det eller megett.
- 45) GM. &c. add. samma.
- 46) CEINPR. &c. scoghe hog vel scoga hog. DEHKNOR. &c. add. oc um scogh floth vel scoga flot. GPQ. &c. add. oc vm skogh flet.
- 47) P. thette. MOQ. &c. thet er.
- 48) M. add. och.
- 49) EK. 38. 53. om. hoc caput. 67. 104. 105. habent hoc caput inter priorem et posteriorem partem sequentis capitis in duo divisi; vide not. 22 pag. 176.
- 50) FL. &c. add. sit.
- 51) I. nokær.
- 52) CGQ. &c. om. swa. M. add. ther fore.
- 53) QS. &c. för er sagtt om &c.
- 54) NOPR. &c. skogæ hug.
- 55) O. &c. om. oc um scoghæ fæt.
- scoghæ flot, at posterius o rec. man. mu-

186 = 11.116.

- tatum in æ. B. skoha flot. DHN. &c. scog floth vel skoga flot. 59. &c. skouff flaäenn. S. &c. skou slett; male.
- 57) G. &c. om. pet er. BCDFHILNPR. &c. pe æræ.
- 58) QS. &c. möget eller lideth hugget.
- 59) S. 62. 68-81. 97. 98. 101-103. 110. 112. 121. 122. hoc loco inserunt cap. in textu 196.
- 1) NPRS. &c. hoc loco incipiunt librum unde-
- om skou flaaenn, huad heller dett er lii- 2) H. Fylge. S. Co. Flyer nogen mands Byswerm ind vdj andenn mands skou, eller hegnet, da skal han siige &o.
 - 3) A. Pro bi primum scriptum fait by.
 - 4) F. add. tha.
 - 5) BCILQS. &c. hanum.
 - 6) I. om. ær.
 - 7) QS. &c. *tilkörer*.
 - 8) MN. om. haui.
 - 9) DEFGHKLMNOPR. &c. halft. B. halt. QS. &c. halffdelen. S. &c. add. aff Byerne.
 - 10) L. 13 \(\frac{1}{2}\). om. hwær.
 - 11) LS. &c. than. MQ. &c. han.
 - 12) A. træ additum est at subjectis punctis notatum.
 - 13) O. om. scogh.
 - 14) S. &c. *tülkör*.
 - 15) B. *hoggiæ*.
- 56) CFGILMPQR. &c. sic, vol scogh fleet. A. 16) O. add. i shoghe simum. S. &c. add. som Byerne paa Sidde.

(19ællær han (20latæ bort takæ þem. hanum scaþæ löst ær scogh²¹) a.²²) (23fællir han24) træ utan hans25) lof26) ær scogh a27) (28böte hanum þre marc. ællær²9) (30dyli mæþ (31tyltær eb. (32takær hin33) (34bi bort ær scogh a³⁵) (³⁶oc (³⁷træ.³⁸) fare hin æftir ær³⁹) bi⁴⁰) atte. oc⁴¹) tak fore⁴²) bi sin. (43 oc lösæ44) fore biufstolen.45) ællær fore46) (47 ran takin mæß siatæ48) manz eþ. ællær hin⁴⁹) wære⁵⁰) for (⁵¹hemæ föt mæþ⁵²) twigiæ mannæ witni oc⁵³) tyltær eþe.⁵⁴)

187.

55 Öökiær⁵⁵) man⁵⁶) bi j annars manz hæghnaþe⁵⁷) scoghe oc hittir.⁵⁸) sighi

187 = 11.116

17) BC. &c. latæ vel late.

18) K. quart.

19) S. &c. som dennom tiilhörde, och ike hugge hans træ, vdenn med hans loff och viilge. Felder hand &c.

20) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. take (LQ. &c. add. them) bort hinum (Q. &c. hanum) sca-

tha löst &c.

21) Q. &c. byen (i. e. bien); male.

- 22) Q. &c. add. oc ey huggæ eller fællæ hans thræ vden hans loff. 67. 104. 105, qui hoc caput in duo dividunt, hoc loco inserunt cap. 185; cfr. not. 49 pag. 175.
- 23) C. fællæ. P. och thræ. böthe &c.
- 24) HQ. &c. add. hans.
- 25) BCDFGIKLMNOR. &c. hins.
- 26) F. *wiliæ*. S. &c. *minde*.
- 27) NR. &c. add. och thræ.
- 28) 83.89. om. *böte bi atte*.
- 29) H. add. han.
- 30) CM. om. dyli mæb. S. &c. affuerge dett med tolff mends eed, att han hug ike hans træ. Tager &c.
- 31) Q. &c. tolff mentz eedh at han ey hyögg Tager &c.
- 32) 38. proprio capite, post cap. in textu 189, habet ea, quae in hoc capite sequentur.

33) IQS. &c. han. L. &c. thæn.

34) S. &c. Byerne eller Træit Bort som Skouuen tiilhör, da skall han som Byerne tiilhöre Sette Borgen faar sine Byer. Skilde han hannem som træit till hörde for Roff, eller faar anden Sagh, da skal han 54) BC. &c. ep.

verge Biig derfaar med Sex mends eedt, Eller den skouuen tiilhör maa verge siig faar hin med tolff mends eedt, oc tho mends vidne, att dett er hans egett hemme fode gods.

35) Q. &c. tilhörer.

- 36) DFKNOPR. &c. om. oc træ.
- 37) I. *faar hin* &c.
- 38) H. add. a. FL. &c. add. tha.
- 39) O. om. ær.
- 40) CIL. &c. om. bi.
- 41) CGM. &c. add. fa. L. &c. add. fange. A. Rec. man. supra lineam add. faa.
- 42) BDEFIK. takföre. Q. &c. sættæ borgen
- 43) Q. &c. skyller han hanum som thræeth tilhörer for roff eller fore tymff sagh tha værgæ han sig ther fore met sex manne eed &c.
- 44) 59.60. &c. merge seg.
- 45) EF. &c. thiuf stolet.
- 46) IM. &c. om. fore.
- 47) BEF. &c. rantakit. C. rantac. 106. Folio avulso sequentia desunt, usque ad verba hinum skapa löst &c., cap. 187.
- 48) K. sex.
- 49) CI. om. hin. Q. &c. then som skowen eyer.
- 50) L. &c. add. ther them haver j sin hæfft.
- 51) Q. &c. hyn met tolff mentz eed oc twiggæ mentz vythnæ fore hiemmæ födtt gotz.
- 52) P. om. mæþ.
- 53) NOPR. &c. add. meth.

til hinum⁶⁹) ær⁶⁰) scogh a.⁶¹) oc haui halft⁶²) hwær⁶³) þerræ. Sighær hin⁶⁴) ær scogh a⁶⁵) at han hitti⁶⁶) (⁶⁷förræ⁶⁸) (⁶⁹wære fore hinum mæp þriþiæ⁷⁰) manz eþ.⁷¹) (⁷²Hittir man bi j (⁷³annars manz hæghnaþe scoghe.⁷⁴) ofna⁷⁵) (76 quist ællær ofna 77) iorþo. 78) take 79) (80 bort (81 hinum skaþa löst ær scogh a. oc sæli82) hanum83) ængin logh84) fore (85at han tok þem86) bort (87oc ey⁸⁸) bötær. ⁸⁹)

188.

 $\mathbf{F}^{(1)}$ lyghæ $^{(1)}$) $\mathbf{j}^{(2)}$) annars manz hus oc (*fylghæ $^{(5)}$) man. $^{(6)}$) oc ($^{(7)}$ sighir hin ær

55) BD. &c. sökær. C. Hoggær; male.

56) QS. &c. add. effler synæ.

57) H. om. hæghnape.

- 58) DFHK. add. han. Q. &c. add. han them. S. &c. add. han dem der.
- 59) INOPQRS. &c. honum.

60) O. om. ær.

188 = 11.116.

- 61) QS. &c. tilhörer. S. &c. add. att han hitte sine Byer.
- 62) CFIL. &c. half. QS. &c. halffdelen aff 82) BCDEGHIKLMNOPR. &c. sic. byen (S. &c. Byerne).

63) O. hwart.

- 64) BQS. &c. han. FL. &c. thæn.
- 65) QS. &c. tilhörer.

66) QS. &c. add. samme by.

- 67) S. &c. förend den som paa taler, da skal han verge siig dem tiil med tre mends eedt, att han hitte de Byer tiilforne, Hitter &c.
- 68) F. add. the bi. L. &c. add. tha.
- 69) Q. &c. æn then som po taler hyttæ them tha værgæ han them sig till met &c.

70) K. 38. thriggæ.

- 71) Q. &c. add. at han hyttæ them till foren.
- 72) 96. om. quae in hoc capite sequentur.
- 73) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. om. annars manz.
- 74) QS. &c. add. sidendæ.
- 75) K. &c. ouer. QS. &c. po.
- 76) B. om. quist ællær ofna.
- 77) H. &c. a. QS. &c. po.
- marcken.

79) L. &c. add. by vel bi.

80) Q. &c. them say/ös bort om han kan them so tayæ at han yör hanum ey skadæ som skowen eygher oc göre ther engen &c.

81) B. &c. hanum. 105. post lacunam (vide not. 47 pag. 176) hic iterum incipit. S. &c. Sayelös, om han kan saa taye dem att han giör ingen skade den som skouuen tiilhör, och gör der ingen &c.

A. fælli. F. giue. Cfr. nott. 80, 81 praecedentes.

- 83) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. om. hanum.
- 84) L. &c. add. ther.
- 85) F. om. at bort. QS. &c. oc ey heller bödher fore thet (S. &c. om. thet) at han toyh them thæden (S. &c. om. thæden) saaledess bort.
- 86) BCDEGHIKLMNOPR. &c. add. pæpæn.
- 87) M. ther them hittæ.
- 88) F. ængæ.
- 89) I. han bötær thær fore.
- 1) S. &c. Fly.
- 2) Q. &c. add. oc sættæ them. S. &c. add. och de sette dem.
- 3) CDEFHIKLMNOPR. &c. ofna. G. &c. a. QS. &c. po.
- 4) Q. &c. han fölgher effther them som them tilhörer oc &c.
- 5) M. add. ingen; male.
- 6) R. han. S. &c. den effter som de tiilhöre. F. add. them.
- 78) FIL. &c. forth. KNR. &c. fortha. QS. &c. 7) CDEFGHIKLMNOPR. &c. wil hin (L. &c. thæn) sighia ær **K**c.

(8 hus a at (9 be æræ hans bi. (10 witi þæt11) mæþ (12 bribia manz eb.13) (14kallær han15) ey16) sin17) waræ18) ær hus a. witi hin19) ær fylghær oc²⁰) mæð (²¹bribia manz eb. oc takæ bort sin bi (²²hinum skabælöst ær²³) hus a (24oc ey ællær.

189.

 \mathbf{F} alla bi ofna 26) annars manz 26) bi. oc brytæ 27) þæm (28 til döþæ 29) þa bæri (3°sammæn þem.31) þe32) æræ33) bi ægho (34um þem35) (36þykkær37) $(3^{8}\text{rab} \text{ waræ. oc}^{3^{9}})$ wilia be swa babæ⁴⁰) $(4^{1}\text{ær} \text{ bi ægho}.4^{2})$ wilia be (43 ey 44) samman bæræ. oc dyl45) hin 46) ær sac ær 47) giuin. at hins annærs 48) bi fingu ey scaba af hans⁴⁹) bim.⁵⁰) (⁵¹sæli hanum⁵²) swa⁵³) logh⁵⁴) fore⁵⁵)

189 = 11.116.

9) LQS. &c. thet ær.

- 10) IL. &c. witnæ. Q. &c. værgæ maa han sigh them till met &c. S. &c. da maa hin verge dem tiil siig med &c.
- 11) CI. om. pæt. 12) K. thriggæ. QS. &c. thre mentz eed.
- 13) Q. &c. add. then som byen effther földhæ.
- 14) 38. 82. &c. om. $kallær e\bar{p}$. Q. &c. Siger han som hwseth tilhörer at the ære ey hans værghæ then som byen effther földe ere hans som huset tiilhör, da vinde den som Biene effterfulde med &c.
- 15) MNOPR. &c. hin.
- 16) I. om. ey; male.
- 17) F. &c. add. bi.
- 18) DEGHUNPR. &c. add. thæn.
- 19) CDGIKLNOPR. &c. add. til.
- 20) HMNOPR. &c. om. oc.
- 21) K. thriggæ. QS. &c. thre mentz eed.
- 22) CDEFGHIKLNOPR. &c. swa at hinum ær scatha löst &c. M. saa ath hin er skathelös. Q. &c. saylös so at thet er hunum 44) H. add. swa. skadelöst som huset tilhörer oc ey ellers. S. &c. sagelös, dog saa att thet Bliffuer foruden hans skade som &c. ut Q. &c.
- 23) M. om. ær.
- 24) C. om. oc ey ællær.
- 25) QS. &c. po.
- 26) B. om. manz.

- 27) IGQS. &c. bidæ. L. &c. bæriæ.
- 28) QS. &c. so at thee döö ther aff tha skulæ the som byen eyghæ (S.&c. tiilhöre) till samen bære them (S. &c. add. Bode) om &c.
- 29) F. &c. döth.
- 30) F. the man saman bi ar them agha.
- 31) GI. &c. om. *pem*.
- 32) BKMO. &c. om. pe.
- 33) BCDEFG. ær. HIKLMNOPR. &c. thær.
- 34) I. om. um æqho.
- 35) L. &c. add. sma.
- dhæ met &c. S. &c. Men siiger han att 36) S. &c. saa löster. men ville de ike saa giöre, och siiger hand ney som Sagen &c.
 - 37) BDEFGHKMNOPQR. &c. add. sua.
 - 38) DEHKLMNOPR. &c. om. rap waræ. F. om. rap waræ. oc. C. om. rap waræ. oc wilia pe. GQ. &c. om. rap — bi ægho.
 - 39) R. ath.
 - 40) O. add. the.
 - 41) DK. &c. om. ær bi ægho.
 - 42) F. add. Æn.
 - 43) Q. &c. thet ey göre oc dylg han thet som sagen &c.
 - 45) P. om. dyl.
 - 46) L. &c. then.
 - 47) BCDEFIKLMNOPR. &c. uar.
 - 48) PQS. &c. add. mans.
 - 49) I. hin annærs.
 - 50) EH. bium. CFGIKLMNOPOR. &c. bi.
 - 51) BCDEGHIKLMNOPR. &c. sic (cfr. nott.

⁸⁾ S. &c. huset tillhör, att &c.

sum wirpning⁵⁶) ær⁵⁷) ofna⁵⁸) hans bim.⁵⁹) Gar han⁶⁰) wipær (⁶¹summan skapæn⁶²) hins⁶³) oc⁶⁴) summan dyl han.⁶⁵) gialdæ þæt⁶⁶) atær⁶⁷) han gar wipær. oc (⁶⁸sæli swa⁶⁹) logh fore hint⁷⁰) ær⁷¹) han dyl. (⁷²sum (⁷³ær æftir hins⁷⁴) wirpning ær⁷⁵) skapæn⁷⁶) fic.⁷⁷)

190.1)

Hittir man hökæ²) j annars manz (³hæghnaþe scoghe hoggæ ey (*krakæ⁵) oc ey krok⁰) utan (²hins wilia. num taki bort þem³) hanum³) skaþælöst ær¹⁰) scoghæn¹¹) a.¹²) oc ey ællær. Hittir man höke¹³) j (¹⁴hagnaþæ skoghe æl-

190 = 11.116.

&c. A. om. sæli — hans bim, at haec in summo margine add. rec. man. QS. &c. tha scall han ther fore væryæ sig met laghen so höyt som skaden ryss then (S. &c. om. then) som han skyller hanum fore Kendes (S. &c. Bestaar) han thet at hans bij giordæ hanum sommer (S. &c. en part) aff then skade oc ickæ allsamen tha scall han böde mod hanum for then skade som (S. &c. om. som) han kendess (S. &c. add. saa megett som skadenn er giordt effter) oc værgæ sig (S. &c. add. med lou) fore then sammæ (S. &c. om. sammæ) skadæ som han ey kendes so höyt som skaden er till oc göre effther (S. &c. om. göre effther) gode mentz wrningh oc hans (S. &c. mod denn) som skaden fik.

- 52) DEHKNOPR. &c. hinum.
- 53) DKLMNPR. &c. add. hög.
- 54) M. om. logh.
- 55) NOPR. &c. om. fore.
- 56) CD. &c. sic. BGNOPR. &c. uirning. IL. wrning.
- 57) CDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. B. uar.
- 58) HL. &c. a.
- 59) DE. &c. bium. CFGIKLM. &c. bi.
- 60) EH. hin.
- 61) C. om. summan niþær.
- 62) BD. &c. skapæ.
- 63) LO. &c. om. hins. FEGH. &c. hans.
- 64) R. 23. 24. om.
- 65) M. hin. L. &c. add. Tha.
- 66) DHK. thæn. NPR. &c. thom.

- 52-59 sequentes). F. &c. giue hinum sua 67) BDEFHIKLMNOPR. &c. om. atær. DFG. &c. A. om. sæli hans bim, at haec in add. ær. KO. &c. add. ther.
 - 68) FL. &c. giue. GO. &c. om. sæli swa.
 - 69) F. om. stva.
 - 70) R. 38. hin. FGL. &c. thæt.
 - 71) CGL. &c. om. ær.
 - 72) O. &c. om. sum ær. G. &c. om. sum fic. 59. 60. Effter som handt (60. hinn) wurderer skadenn till der skade fick.
 - 73) DK. om. ær. C. wirthning ær hins ær scatha ficc. F. æfter ær af hins &c. EHNP. &c. æftir ær af wirthning hins ær scatha fic. L. &c. hin wirthi thæn skatha thær han fic.
 - 74) B. hans.
 - 75) A. Rec. man. saec. XVI supra lineam scripsit ther.
 - 76) BD. &c. skapæ.
 - 77) 38. add. caput continens ea, quae textus in fine cap. 186 habet; cfr. not. 32 pag. 176.
 - 48. om. hoc caput una cum proxime sequente.
 - 2) QS. &c. add. eller falkæ.
 - 3) H. om. hæyhnape. O. schoyh hæyhnethe. hogge &c.
 - 4) S. &c. hage. 83. 89. klage. 104. krycke. 38. træ kroghe, oc ey kragh til vden laghe &c.
 - 5) CDEFGHIKLMNOPR. &c. add. til.
 - 6) 114. klyffuetræ. QS. &c. add. aff samme (S. &c. denn) skow till at tayæ them (S. &c. add. Bort) met.
 - 7) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. om. hins wilia.
 - 8) CDEFGHIKLMNOPR. &c. om. pem.
 - 9) CDEFGHIKLMNOPR. &c. hinum.
 - 10) O. the.

lær¹6) almænnins¹6) scoghe.¹7) oc mærkiær¹8) han¹9) træ.²0) ællær bindær²¹) (²²höghæ (²³a flaghæ.²⁴) oc takær annar man þem siþæn²6) bort.²6) (²¬gar 56 han wiþær latæ ut hökæ²8) oc böte²9) twa öræ. dyl han (³ohete thiuf fore (³¹þæt. oc swari³²) samma lund³³) sum fore annar³⁴) þiufnaþ. hittir man oc³⁵) bi.³6) þa scal³7) oc sit mærki³8) læggiæ³9) ofna⁴0) træ til (⁴¹þæt warþær hogget. Takær annar⁴²) man þem⁴³) siþæn bort þa scal (⁴⁴han siþæn⁴⁵) (⁴6swa æftir faræ (⁴¬sum æftir (⁴®andrum þiufnaþe.

11) CD. &c. scogh. B. skoh.

12) QS. &c. tillhörer.

13) BC. &c. hökæ vel höka. S. &c. add. eller Falke. Q. &c. add. eller oc falkæ.

14) CD. &c. hæynatha scoghe. B. hæhnæþæ skohe. G. &c. skome oc merkir &c.

15) BCDEFHIKLMNOPQRS. &c. add. i.

16) BD. &c. almænnings. CIR. almænning.

17) CDEIKL. &c. om. scoghe.

18) BC. &c. mærkær. I. mærkæ.

19) CDEFGIKLMNOPR. &c. om. han. Q. &c. add. thet.

20) S. &c. træet som de ehre paa.

21) G. &c. add. ofna.

22) BC. &c. hökæ. 30. them sa at the mwghæ æy bort flyghæ oc tayher &c. 53. wingene paa wngene, adt de skulle iche bortt flyge, Tayer &c.

23) GL. &c. om. a. DEFKMNOPR. &c. ofna.

I. om. a flaghæ. Q. &c. po redhen eller po theres flaghæ som the liggæ po oc tagher &c. S. &c. sammen paa reden som de ligge paa, eller deriis flöge, (62.79. &c. vinghe) saa att de kunde ike Bort flye, nhar de Bliiffue flygye, (68. flögeföre; 97. flye för; 83.89. &c. voxen) och tagher nogen dem &c.

24) BC. &c. flakæ. 59.60. &c. deris winger. 13 \dagger. L. add. swa at the mwghe ey bort flyghe.

25) G. &c. thæthin.

26) DFKS. &c. add. oc.

27) Q. &c. Kennes han thet at han them bortt haffuer taget giffuæ ygen höyæ &c. S. &c. kendiis dett att han haffuer dem Bort taget, da skal han antuorde hannem högene eller Falkene igenn, som dem Först fandt, och der till Böde hannem tho öre pendinge. Siiger han ney och vorder ther

siiden mod Befundenn, da Bliiffuer han derfaar en Tyuff, och Suarer derfaar som &c.

28) A. högkæ scriptum est, at litt. g subjecto puncto notata.

29) H. add. a.

 Q. &c. thet oc vorder siden ther met kynder (28.50. kender; 63. &c. beffunden) tha bliffuer han tynff &c.

31) L. &c. them. G. &c. om. pæt — piufnap.

32) BEL. suæræ. CIMNOR. &c. smæriæ.

 F. sua ther fore. CDEHIKMNPR. &c. add. fore. L. &c. add. fore them. O. add. fore thet.

34) I. om. annar.

35) G. &c. om. *oc*.

36) I. hökæ; male.

37) CDEFGHIKLMNOPR. &c. add. han. QS. &c. add. man.

38) A. mærkiæ, ut videtur, scriptum est, at ultima littera deleta.

39) FQS. &c. sætiæ. G. merkæ.

40) H. a. QS. &c. po.

 CDEFGHIKLMNOPR. &c. the wartha hoggen (L. &c. add. vt).

42) F. nokær.

43) CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. pæt. B. pæt.

44) DFK. &c. om. han. QS. &c. man. R. 23. 24. om. han sibæn.

45) CGILMNOPQ. &c. om. sipæn. DEFHKS. &c. oc.

46) S. &c. fare der med som med andett Tyuff stollet gods.

47) 105. Duobus foliis avulsis sequentia desunt, usque ad initium cap. 194.

48) CFIK. &c. annar thiufnath. Q. &c. annet tynffstolet gotz.

191. Si quis fossam fecerit in alieno solo (*9lo. to. mo. so.

Kæua ungæ ma ængin man⁵⁰) grauæ up af annærs manz⁵¹) marco.⁵²) oc ey af^{5 3}) scoghe. utan han böte^{5 4}) siæx öræ. 5 bellæ r^{56}) (57 siatæ manz eb.⁵⁸) æn ma⁵⁹) han swa taka bem⁶⁰) at han grauæ⁶¹) ey (⁶²til (⁶⁹bem ba taki han⁶⁴) saclöst.⁶⁵)

192.

Eltær¹) man ræf j graf mæþ hundum²) ofna³) (⁴hwat marco⁵) (⁶sum (†þæt ær (8ællær9) hæghnaþæ scoghe.10) graui11) up ræf12) oc nyti13) wæl. oc fylli¹⁴) graf¹⁵) swa at¹⁶) (¹⁷hun ær scaþæ lös hinum¹⁸) ær scogh a ællær andræ¹⁹) marco.²⁰) fullir²¹) han æy graf.²²) (²³warþe (²⁴þem scaþæ ær²⁵)

191 = 11.118.

- 49) Litteras lo &c. ioco tantum, ni fallor, scriba addidit tribus syllabis proxime antecedentibus per litteram o exeuntibus. Cfr. II. 118: rubr.
- 50) L. &c. om. man.
- 51) EFH. om. manz.
- 52) KM. &c. markæ. FILQS. &c. marc.
- 53) G. &c. a. F. add. annærs.
- 54) F. böter.
- 55) S. &c. add. pendinge.
- 56) CDEHIKLMNOPR. &c. add. sælj. 30. add.
- 57) K. sex. QS. &c. sex mentz eed.
- 58) DEFIKNOPR. &c. add. fore, L. &c. add. ther fore.
- 59) B. om. ma. S. &c. kan.
- 60) CDEFGHIKMNOPR. &c. om. pem.
- 61) CDE. grauj. BIMNOPQRS. &c. grafær vel grauær.
- 62) BCDEFGHIKLNOPR. &c. at. QS. &c. effther. M. om. til pem.
- 63) CDEFGHIKL. &c. om. pem. NOPR. &c. 15) IQS. &c. add. i gæn. om. pem pa.
- 64) GI. &c. om. han. G. add. burt.
- 65) FS. &c. saklös. GI. &c. skatha löst. DK. add. bort. M. add. borth och ey eller.
- 1) S. &c. Jeger. 90. Driffuer.
- 2) R. 16. &c. hundhe. FIQS. &c. hundæ.
- 3) H. a. G. anir. QS. &c. po.
- 4) BDEGHINPR. &c. huas. K. huos. MO. &c. 19) CFL. &c. om. andræ.

192=11. 118.

hues. C. marco. ællær &c. L. &c. annars mansz marc æller &c. F. annærs marc. ællær &c. Q. &c. fæledæ marc som vdhæ liggher eller &c. S. &c. fellet, eller vdj hegnet skou, da maa han som Reffuene ieger dem vd graffue, och dem vel Beholde, och fylde &c.

- 5) KMO. &c. markæ. I. &c. mark.
- 6) O. om. sum. I. om. sum pæt ær.
- 7) B. pæt in margine scriptum est. NPR. &c. ther. DK. the æra.
- 8) GM. &c. om. ællær hæghnapæ scoghe.
- 9) CDEFHIKLNPQR. &c. add. i.
- 10) CIL. &c. add. hwas sum that ar. DK. add. sum thær ær.
- 11) F. add. thæn.
- 12) F. add. er elter. CDEGIKLMNOP. &c. add. thæn ær æltær. H. add. thæn thær hittir. R. add. then ther ælther ær.
- 13) Q. &c. beholde.
- 14) BCNOPR. &c. fulli.
- 16) O. om. at.
- 17) I. hin. M. &c. er skathelöst &c. Q. &c. ther vorder ey skade fongh ower hanum som skowen tilhörer eller &c. S. &c. han som skouuen tiilhör faar ingen skade, eller och den marken tillhör. Fylder &c.
- 18) I. om. kinum.

(26 pær görs²⁷) (28 Dör man j þe graf. bötæ hin ær²⁹) grof þre marc. dör bondæ³⁰) fæ³¹) j.³²) (³³gialde atær (³⁴fæ (³⁶pæt ær³⁶) þær dör³⁷) j³⁸) swa sum (³⁹wirþning ær ofna⁴⁰) þy fæ. dyl hin⁴¹) ær graf grof oc sac (⁴²gifs um at han grof⁴³) ey.⁴⁴) (⁴⁵sæli swa logh (⁴⁶fore sum⁴⁷) (⁴⁸hins ær⁴⁹) wirþning⁵⁰) til⁵¹) ær fæ atte. (⁵²oc scaþa fic ofna⁵³) (⁵⁴þy fæ ær⁵⁵) þær do⁵⁶) innan⁵⁷) þe graf.

193.58)

Hagha⁶⁹) ma ey man⁶⁰) hoggæ j annars manz (⁶¹hæghnaþæ scoghe. utan

193=11.117.

20) BCDEHKMNOPR. &c. markæ vel marca. GILQ. &c. marc. F. marc a.

21) DFGHIKLMNOPQR. &c. fyllær.

22) H. graua.

- 23) Q. &c. tha sware han till then skadæ som ther skeer sidhen vdi then graff Dör &c. S. &c. da skall han siiden suare tiil den skade som der offuer skeer, vdj samme graff. Dör &c.
- 24) BÜGMNOPR. &c. pæn. F. fore thæn scathæ ær i the graf yörs.
- 25) CNOPR. &c. om. ær.

26) H. the göra.

- 27) R. add. i.
- 28) 79. om. quae in hoc capite sequentur.
- 29) A. Rec. man. saec. XVI supra lineam scripsit ther. QS. &c. add. graffwen.
- 30) QS. &c. nogher mantz.
- 31) GIM. &c. add. ther.
- 32) INOPR. &c. innæn. FL. &c. add. tha.
- 33) Q. &c. then graff tha scall han betale fweth yghen then som groff so möget som thet er værtt Siger han ney at han &c. S. &c. den graff, da skal och den som groff Betale fwet igenn saa megit som dett er werdt. Siiger hand som sagh giiffuis ney, att han &c.
- 34) L. 13 ½. fæt sum ther Dör &c.
- 35) CF. om. pæt. G. &c. om. pæt swa.
- 36) HIKMNOPR. &c. om. ær. A. Rec. man. saec. XVI supra lineam scripsit ther.
- 37) H. do. F. döthe.
- 38) BCDEFHKLMNOPR. &c. innæn.
- 39) B. uirning. IL. &c. wrning. 30.48. hin

- wirthi thet ær fæ attæ Dyl &c. 59. wurdering.
- 40) FGHL. &c. a.
- 41) C. han. L. &c. thæn.
- 42) CFH. ær giuin. at &c. DEGIKLMNOPR. &c. warthær (E. var) yfwis gifwin ath &c.
- 43) B. add. dyl han at han grof.
- 44) G. &c. om. ey. S. &c. add. samme graff.
- 45) F. &c. give. QS. &c. værgæ sigh ther fore so höyt met laghen som &c.
- 46) C. sum wirthning ær til hins ær fæ atte.
- 47) H. add. thær.
- 48) Q. &c. han siger at fæet vor nærtt then ther thet ottæ oc skade &c. S. &c. den anden siiger att feet vor werdt, som död Bleff y den graff.
- 49) NPR. &c. ther; male.
- 50) IL. &c. nrning.
- 51) EH. om. til.
- 52) C. &c. om. oc graf.
- 53) DEFGIKMO. &c. af. HL. 13 \(\frac{1}{2}\). a. Q. &c. po. NPR. &c. ath.
- 54) GO. &c. om. py innan.
- 55) IKM. om. ær. NPR. &c. thet.
- 56) BL. 13 1. dör. FP. döthe.
- 57) FNPQR. &c. i.
- 58) 48. om. hoc caput una cum quattuor proxime sequentibus.
- 59) 89. Hage thorn. L. &c. Engæn man ma huggæ hagha j &c.
- 60) H. om. man.
- 61) M. skoyh hegnathe. L.&c. skogh vtan man far thens orloff til ther skoyh a.

hins lof ær scogh (62a. utan han böte63) atær64) (65bæn skabæ ær66) (67hin fic um scoghæn. oc þær til siax öræ. 68) ællær (69 han dyli⁷⁰) mæð (⁷¹ siatæ manz eb.

194.

Snæru¹) allæ²) oc³) gildri⁴) þe (⁶ær man gör. (⁶at diurum ællær at⁷) fughlum innan⁸) scoghe ællær (⁹annar stab ofna¹⁰) marco¹¹) (¹²scal han¹³) (14warbæ15) swa16) sum17) andrum handlösum18) wabæ19)

195. Alieni porci non possunt pasci inuito domino in nemore alieno. 57 Ligiæ twe²⁰) hæghnaþæ scoghæ sammæn oc (²¹sæms þem ey²²) ær scoghæ²³) ægho at²⁴) swin²⁵) gangæ sammæn oc (26 warþæ swin²⁷) siþæn²⁸)

195=11.119.

- mand) noger hawghæ mod hans myndæ (S. &c. viilge) tha scall han bode forst 6) QS. &c. om. at — fughlum. mod hanum skowskaden (S. &c. mod den 7) R. om. at. som skou skadenn fek) oc &c.
- 63) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. bötær. 9) L. &c. om. annar stap.
- 64) H. om. atær.
- 65) G. &c. skatha oc til &c.
- 66) CDEIKMNOPR. &c. om. ær.
- 67) CDEFIKMNOPR. &c. ofna scoghæn ær (I. 12) Q. &c. skeer ther nogen skadæ vdi tha thær; male) gör. (MN. &c. giorth) oc &c. H. scogen ær gör oc &c. L. &c. han gör pa scoghin &c.
- 68) S. &c. add. pendinge.
- 69) A. han bis scriptum est. FGR. &c. om. h.v. C. siatta manz eth. vm han dyl.
- 70) QS. &c. værgæ sig ther fore.
- 71) KL. sex. QS. &c. sex mentz eed.
- 1) CI. Snærur. DEKO. Snæryr, Snærir vel Snærer. F. snæriær. G. &c. Snarur. P. snæræ. MNQRS. &c. Snare. S. &c. add. Slaa Brand. L. &c. Hwilken man sætar simæ fore diur æller snarær fore frighlæ &c. 105. post lacunam (vide not. 47 pag. 180) hic iterum incipit.
- 2) IMNOPQRS. &c. ællær.
- 3) MQRS. &c. om. oc.
- 4) Q. &c. fall stockæ. S. &c. faldstok. 38. garn. 33. add. æller garn.

- 62) QS. &c. tilhörer Huggher han (S. &c. 5) CDEHIKMNOPR. &c. om. ær. P. ma man göre ath &c.

 - 8) CDEFGIKLMNPQRS. &c. i. H. a.

 - 10) FGHL. &c. a. QS. &c. po.
 - 11) IKNR. &c. markæ. FL. marc. QS. &c. marcken. L. &c. add. tha. S. &c. add. att tage Reffue eller andre diur med.
 - scall man ther fore böde som for annen &c.
 - 13) FS. &c. man. I. add. æi; male.
 - 14) S. &c. vocte saa ath der skeer ingen skade vdj, Skeer der &c. ut Q. &c. (vide not. 12 supra).
 - 15) L. &c. add. them.
 - 16) K. om. siva.
 - 17) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. om. sum, at h.v. in marg. add. rec. man.
 - 18) H. handalösum. I. lösum.
 - 19) H. add. thær til ma cumma. L. &c. add. Thet ær thre marc æller dyli mæt tylter eth.
 - 20) BC. &c. tua.
 - 21) QS. &c. kwnnæ the som skowænæ tilhöre ey forliges ther om at bægges therres swin &c.
 - 22) CGIL. &c. add. um.
 - 23) I. &c. skogh. F. scoghen.
 - 24) I. 13 . oc. L. &c. add. bæggha therra.

in takin. þa ær þæt²⁹) sammæ logh (³⁰um þæt sammæ³¹) innam (³²ær för war³³) saght³⁴) um³⁵) innam. far man mæþ swina wrath³⁶) j annars manz hæghnaþæ scoghe.³⁷) þa ær³⁸) (³⁹þæt sammæ logh⁴⁰) (⁴¹sum (⁴²för ær⁴³) $mælt^{44}$) um han⁴⁵) fore⁴⁶) j⁴⁷) annars manz⁴⁸) akær⁴⁹) oc⁵⁰) j⁵¹) sæþ⁵²) hans 5 3)

196.54)

Far man gönum hæghnaþæ⁵⁶) scogh⁵⁶) annars manz. þa ma han sanckæ⁶⁷) swa marghæ⁵⁸) nytær sum han bitær⁵⁹) þær. oc föræ bort hat sin fullan. (60ællær hanzkæ sinæ fullæ.61) förær han bort62) j barme sinum.63) ællær j (6*kiltu sinni.65) böte66) twa öræ67) ællær (6*bribia manz eb. swa ær69)

196=11.115.

25) G. add. therre.

26) L. 13 1. 30. kombar (30. nymmær) annar therra hins annars swiin jn. (13 \(\frac{1}{2}\). om. jn) Ta ær &c. Q. &c. en thöre tager snynen anners indh till siy tha &c. S. &c. om nogen aff dem tager den andens Suin tiil Siigh, da &c.

27) I. som; male.

28) R. 23. &c. om. sipæn.

- 29) CFGL. &c. the. MS. &c. then. H. om. h. v.
- 30) M. om. um innam.
- 31) CDEFHIKLNOPQRS. &c. om. sammæ.
- 32) S. &c. om. ær innam.
- 33) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. @r.
- 34) B. sahat. CDEH. sayhat. FM. &c. mælt.
- 35) CDEFGHKLNOPQR. &c. add. annat. I. add. annæn.
- 36) IGLMNQRS. &c. swinæ wrak vel swiin 60) 38. om. ællær fullæ. vrak. E. swina ward.
- 37) B. skoh. CE. &c. scogh.
- 38) L. &c. *æra.*
- 39) FGLM. &c. the. H. &c. thæn. C. swa 64) FI. kiltæ. 38.33. sköt. 59.60. &c. sinn logh &c.
- 40) L. &c. add. ther om.
- 41) H. ther för war sagh. sum kan &c.
- 42) F. om. för um.
- 43) G. æræ.
- sagth. G. sawth.
- 45) LQS. &c. man.
- 46) QRS. &c. far. CI. &c. forer.

- 47) DKNP. innan.
- 48) F. om. manz.
- 49) BDEHKLNPR. &c. akra. G. aghrum.
- 50) CFOQS. &c. ællær.
- 51) BS. &c. om. j.
- 52) B. sæþæ. F. 53. æng.
- 53) FS. &c. om. hans. L. &c. add. æller j ænga. NOPQRS. &c. add. meth fæ sinu.
- 54) S. ceterique codices not. 59 pag. 175 enumerati habent hoc caput post caput in textu 185.
- 55) M. &c. om. hæghnaþæ.
- 56) B. skoha. DK. scoye.
- 57) F. takæ. S. &c. samle siig.
- 58) E. om. marghæ. CFGHIKLMPQRS. &c. manga.
- 59) M. hitter; male.
- 61) F. add. æn.
- 62) R. 23. 24. om. bort.
- 63) G. &c. om. sinum.
- snapseck. Q.&c. synæ člædher som han haffuer sig ther over vppdraget tha scall han ther fore bödæ &c. S. &c. sin kleder, saa utt han huffner sig der tiil opdraget, da skal han der faar Bode &c.
- 44) CD. saghat. IKLMNOPQRS. &c. sakt vel 65) CDEFGIKLM. &c. om. sinni. 33. add. æller i hættæ.
 - 66) O. add. fore.
 - 67) S. &c. add. pendinge.

oc um akarn oc⁷⁰) bok. Akær man (7 til ællæ 72) ribæ 73) oc brytæ 74) scogh⁷⁵) bötæ⁷⁶) sum (⁷⁷hins ær wirþning⁷⁸) til ær scogh a ællær (⁷⁹sæli⁸⁰) logh fore 81)

197. de communi nemore

 \mathbf{F} ællær man træ j 1) almænnings 2) scoghe. 3) skeri 4) (5 af at 6) (7 baþum æn dum^8) ba a han at hauæ⁹) træ. en¹⁰) dagh oc¹¹) iamlingæ.¹²) liggiær¹³) træ længær. þa ær þæt¹⁴) ey hans længær. ¹⁶) takær annær man (¹⁶þæt træ ¹⁷) bort (¹⁸fore (19dagh oc iamlængæ20) gialde atær træt21) (22oc23) böte24) twa öræ.25)

198.26)

Timbri²⁷) annars manz (²⁸hwar sum þæt liggær ma ængin man²⁹) bort³⁰) takæ³¹) num³²) hete³³) þiuf³⁴) (³⁵fore þæt³⁶)

197 = 11.120.

- 68) K. 38. thriggæ. S. &c. tre mends eedt.
- 69) G. &c. om. ær. CDEFGHIKLMNOPQR. 6) BFGO. om. at. 70) R. 23. 24. som.
- &c. add. um. 71) GRS. &c. om. til. 53. ind wdi anden mans
- hegnede skog Taa böde &c.
- 72) P. om. ællær.
- 73) S. &c. add. ind vdj skouuenn.
- 74) H. add. han.
- 75) NMR. &c. skoghæ. S. &c. der noget.
- 76) F. add. sua.
- 77) L. 13 ½. hin. 30. hin wirthi skogh ær skogh &c. S. &c. skadenn, er till hannem som skouuen tiil hör, eller &c.
- 78) GR. wirning. IM. 13 \(\frac{1}{2}\). wrning. L. wrnigh. 59.60. wurdering. Q. &c. skade fong.
- 79) CG. &c. om. sæli. FS. &c. giue. Q. &c. ther effter værgæ sig met loghen som tilbör.
- 80) EFHNPR. &c. add. swa.
- 81) FH. add. sum för ær mælt.
- 1) B. innæn.
- 2) S. &c. allmindeliigh.
- 3) L. &c. add. tha. O. add. oc.
- M. skirthe. S. &c. och hugger.
- 5) QS. &c. thet aff vedher bodæ ændænæ tha

198 = 11.121

- bör hanum at nydæ thet sammæ (S. &c. om. sammæ) thræ.
- 7) F. bathæ ændæ. oc tha ma træ liggiæ en &c.
- 8) L. &c. add. oc:
- 9) LNOPR. &c. add. thet.
- 10) GMOQS. &c. om. en.
- 11) I. add. i.
- 12) BCDEFHL. 13 ½. iamlanga. QS. &c. aar.
- 13) BC. &c. liggær. CILQS. &c. add. thæt.
- 14) DEGK. &c. om. pæt.
- 15) FM. &c. om. længær.
- 16) CDEFIKLNOPR. &c. om. Dæt. G. &c. förra burt. gielde &c.
- 17) M. &c. om. træ.
- 18) QS. &c. för æn aaret er framgonget.
- 19) CDEFHIKL. &c. iamlanga dagh. gialde &c.
- 20) 53. &c. aar.
- 21) CD. &c. træ.
- 22) F. ællær thrithiæ manzs eth fore; om. oc - öræ.
- 23) S. &c. add. der offuer.
- 4) BCDEFGHIKLNPQR. &c. skyri vel skyriæ. 24) BCDEIKLMNOPRŠ. &c. sic. GH. &c. a. A. add. atær. Q. &c. add. ther till. Cfr. not. 22 supra.

199. de hiis que non possunt licite sumi in nemore alieno

Lighthu træ37) ma (38ængin man39) takæ j annars40) (41hæghnaþæ scoghe utan hins⁴²) lof ær scogh a.⁴³) (⁴⁴takær (⁴⁵annar man⁴⁶) böte swa⁴⁷) sum (48 hins ær 49) wirbning 50) (51 ær scogh a ællæ 52) sæli 53) logh fore þæt. 54)

200.55) de aqua communi uel priuata.

58 Uatn hwært⁵⁶) (⁵⁷ey ær mæħ⁵⁸) damme fæst þa⁵⁹) ær⁶⁰) almenning⁶¹) of-

199 = II. 117.

200 = 11.122.

25) S. &c. add. pendinge. L. &c. add. til thucka.

26) CEHM. &c. connectunt hoc caput cum proxime antecedente. Q. 28. 29. 50. 52. 53. 58. 90. 100. 106. 123. 124. 126. 127. om. hoc

27) BMRS. &c. timær. CGHINOP. &c. Timber. F. ita habet hoc caput: Hwar sum manzs timbær liggær. tha ma ængen man thæt takæ bort. vtan han heter thiuf fore. æn bithu træ &c. (cap. 199). L. $13\frac{1}{2}$. 30. 48. Ænghæn man ma bort taka annars mans timbar j almænnings skogh æller hvor sum thet liggher (30.48. om. æller — liggher) fför æn æffte dag oc (13½. om. oc) jamlanga. vthan han hetæ thiuff ther foræ. 83. (111. &c.) anden mandz Træ huilckit som opleth (111. &c. slettidt) er till Fielle eller Thömmer eller til anden Bygningh da maa &c.

28) M. ehuar thet &c.

29) H. om. man.

30) O. add. föræ eller borth.

31) M. add. och före.

32) CDEGHIKMNOPRS. &c. vtan. BCEGH MS. &c. add. han.

33) HIMS. &c. hæter vel hetær.

34) E. thiufuær.

35) IM. &c. thær fore.

36) DGHK. &c. om. pæt.

37) CDK. Lithu træ. F. bithu træ; male. O. Lughu thre. QS. &c. Uppletthe thre. 114, Slindet Eller Opflædt Træ. 105. supra lineam add. NB: tilhuggen eller Saufschoren. L. 13 +. 30. 48. hoc loco ita habent hoc caput: Takar man thet træ sum (13 \(\frac{1}{2}\). om. 52) R. 23. 24. add. oc. sum) nithar ær fallat j annars mans skogh 53) CGM. &c. om. sæli. F. giue. vthan hins loff, ther skogh a Tha böte han 54) BCDEFGHIKMNOPR. &c. om. pæt.

træ. sum hin wirthi thet. ther skogh a. æller giui fore logh; L. 13 1. 30. vero alio loco (post caput in textu 189; cfr. nott. 46, 1 pag. 151) idem ita habent: Falder nokot træ aff næthar æller annar coste. innan annars mansz hæghnata skogh. ængæn man ma thet borth taka. vthan hans or loff ther skogh a Thakar nokor man thet borth tha böte sum hin wirthi thæt ther skogh a. ælla giui logh fore.

38) BDEFHIKMNPR. &c. man aldrih (D. &c.

aldrigh; FI. add. bort) taka.

39) CG. &c. om. man. Q. add. borth fore eller borth.

40) BDEFGHIKMNOPQRS. &c. add. manz.

41) CBDEFGHIKMNOPQRS. &c. sic. A. hæghnap (pro hæghnapæ scoghe). Cfr. not. 36 supra.

42) IQS. &c. hans.

43) QS. &c. tilhörer.

44) F. om. takær — scogh a.

45) QS. &c. noger man sodane thræ bort böde &c.

46) BCI. om. man. G. &c. add. thet. BDKO. add. bort. H. &c. add. that burt.

47) BCDEGHIKMNOPQRS. &c. om. swa.

48) H. ther wirthning ar hins til ther scoah &c. Q. &c. han nwrdher thræne then som skowen eygher eller værgæ sig met laghen som rætt er. S. &c. hand vrder Træene faar som skouuenn tiilhörer, eller verge siig derfaar med louuen som rett ehr.

49) NPR. &c. ther; male.

50) 59. &c. wurdering. CDEGKM. &c. add. til.

51) C. om. ær scogh a.

na⁶²) hwas marco⁶³) sum þæt (⁶⁴ær (⁶⁶ællær liggiær.⁶⁶) oc þær⁶⁷) ma hwær man⁶⁸) (⁶⁹ær wil (⁷⁰at fiscum⁷¹) faræ. (⁷²æn j⁷³) mylnu damme⁷⁴) annars manz ma⁷⁵), ey⁷⁶) (⁷⁷at fiskum⁷⁸) faræ utan hins⁷⁹) lof⁸⁰) ær mylnu⁸¹) a.⁸²)

201.1)

Fiskæ garþæ²) ma man ey göræ frammer³) (4æn (5til miþströmæ.6) utan han (7hauir fangit8) garþ fæsto annar wagh9) j gen.

202.¹⁰) Quod nulli¹¹) a communis aque piscacione debeat prohiberi

Ofna¹²) (¹³maþum oc¹⁴) ængum (¹⁵þaghær floþ gar up ma hwær man (¹⁶at fiscum¹⁷) faræ ær wil¹⁸) um þæt ær almennings¹⁹) watn ær up gar.

201=11.123.

- 55) O. hoc loco incipit librum octavum. NP RS. &c. incipiunt librum duodecimum.
- 56) O. hwar thet. B. add. ær. HINPR. &c. add. thær. FQS. &c. add. sum.
- 57) F. om. ey. L. &c. ær almænnigs watn hwar sum thet ligger vtan thet ær fest meth dam. Oc ther &c.
- 58) CNP. &c. om. mæþ.
- 59) QRS. &c. thet.
- 60) CEFHI. add. thæt.
- 61) BGIMO. &c. almænnings. HNPOR. &c. almænnings watn. S. &c. allmindigt wand.
- 62) H. a. QS. &c. po.
- 63) IK. markæ. FQS. &c. marc.
- 64) S. &c. löber. BMNOPQR. &c. om. ær ællær.
- 65) CEFGHI. &c. om. ællær liggiær.
- 66) BD. &c. liggær vel liggir.
- 67) O. om. pær.
- 68) M. om. man. G. &c. then.
- 69) B. om. ær wil. S. &c. fische som viil. men vdj &c.
- 70) Q. &c. fiskæ ther vdi Æn &c.
- 71) FIKLOR. &c. fiskæ. L. &c. add. vti.
- 72) N. om. æn faræ.
- 73) E. &c. om. j.
- 74) BCDGM. myllu damme. IKLQRS. &c. möllæ dam.
- 75) FI. &c. add. man.
- 76) GS. &c. ingin. LQ. &c. ængæn man.

202 = 11.124

- 77) QS. &c. fiskæ vden &c.
- 78) FIKLR. &c. fiskæ.
- 79) IPQS. &c. hans.
- 80) B. om. lof.
- 81) BCGO. myllu. FIKLMQRS. &c. myllæn vel möllæ.
- 82) QS. &c. tilhörer. N. 23. In schedulis membranaceis heic insertis ab ipsis scribis additum est caput: Man ma ey göræ möllæ aff ny &c., quod ex N. transscriptum, in Add. G. legitur. Cfr. not. 71 pag. 189.
- 1) 48. om. hoc caput.
- 2) CDEFGHIKQ. &c. Fishigarth vel Fishæ garth. L. &c. Ængæn man ma göræ fishe yarth frammer &c.
- 3) R. 32. &c. frammer mera. M. fram mere. QS. &c. lenger.
- 4) 23. Duobus foliis deperditis sequentia perierunt usque ad finem cap. 208.
- 5) QS. &c. myt vdi strömen.
- 6) C. mith ströms. HI. &c. mith strömes. DGK. &c. mid ström.
- 7) Q. &c. eyer then grand som liggher twærtt emodh ygen po then andra siden. S. &c. eyger den grund som liigger tuertt offuer emod paa dett andett land.
- 8) M. om. fangit.
- 9) L. &c. wægh. K. &c. veghn. H. wagn. NR. 24. vængh.

203. Quod nulli liceat a uigilia pentecostes usque ad festum michaelis aquas ad usum molendine²⁰) colligere causa prati

Star²¹) annur²²) mylne²³) fore (²⁴ængium mannæ²⁵) swa at hun²⁶) (²⁷ma spillæ²⁸) þæm.²⁹) þa³⁰) taki han³¹) up stibor b^{32}) sit ær mylnu³³) a. a³⁴) (^{3 6}pingizdaghæʻaftne. oc sæte ey atær niþær för æn^{3 6}) (^{3 7}michials mæssu aftne.³⁸) wil ey hin³⁹) ær (40 mylnu a 41) takæ stibor 42) sit up (43 ofna (44pingiz aftne. þa faræ (45hini (46ær47) kæræ48) ofna49) hæræzþing.50) oc sighi til oc⁵¹) þingmæn læggi⁵²) (⁵³stæfnu⁵⁴) til⁵⁵) (⁵⁶at hin⁵⁷) taki up sti-

203 == 11. 125.

10) 122. om. hoc caput. 77. invertit ordinem 31) BCDEFGHIKMNOPR. &c. hin. huius capitis et proxime sequentis.

11) Lege nullus.

12) LQS. &c. PA. F. Thagher floth gar vp a mathæ ællær a ængiæ. tha ma &c.

13) G. marcum. L. 13 . math oc ængh. 17. &c. mark oc engh. 16. mark eller æng.

14) CIO. add. ofna.

15) CDEHIKLMNPR. &c. tha. O. ther. QS. &c. nar. 30.48. om. paghær — up.

- 16) Q. &c. fiskæ vdi som vill &c. S. &c. vdj fische, y huem som wiil, och dett er allmindigt vand som der op gaar.
- 17) FIKLMR. &c. fiskæ.

18) B. om. wil.

19) 38. add. floth eller.

20) A. Ultimae litt. e scalprum, ut videtur, adhibitum fuit, ut mutaretur in i. Had. legit molendini.

21) B. sar; male. F. Standær.

22) BC. &c. annar. FL. &c. nokær. Q. &c. anners mantz. S. &c. nogen mands.

23) DE. &c. mylna. BCFGIKLMOS. &c. mylla vel mölla. R. möllu.

24) BF. &c. ængia. I. &c. æng. L. &c. annars mans ænghia swa &c. QS. &c. noger mantz æng so &c.

25) I. &c. mans.

26) R. 24. han; male.

- 27) L. &c. om. ma. QS. &c. gör nogher man skadæ tha scall then som möllen tilhörer tagæ sith stygbord vpp pynges dag afften (S. &c. pindtzafften) &c.
- 28) CG. spialla.
- 29) C. om. *bæm*.
- 30) NR. om. pa.

32) G. &c. stighborth. N. stigbor.

33) BCG. myllu. FIKLMOR. &c. myllæn vel möllæ. Et sic infra.

34) H. &c. om. a. F. ofnæ. R. 24. om. I. pa. 35) B. pingizdahe aftæn. CFL. &c. pingiz aftan. H. pingilz aftne.

36) H. om. an. BDEFKLMNOPR. &c. add.

37) F. sanctæ mikiæls aftæn. QS. &c. sancti michels dag at afften.

38) CG. &c. aftæn.

39) LQS. &c. then.

40) S. &c. möllen tülhör.

41) H. add. atar.

42) GKN. &c. stighborth.

43) FG. &c. a. Q. &c. po. DK. &c. om. ofna pingiz aftne. S. &c. pindtzdag att afften.

44) A. Litt. p bis est scripta, in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiecto puncto notata. BC. &c. pingizaftæn. ENOR. &c. pingis dag aftnj. MPQ. &c. pintz daghe affthen.

45) GI. &c. hin ær kærir &c. QS. &c. han som po kærer. M. hin ther kære vill offnæ &c. F. thæn ær kæræ mil ofnæ &c.

- 46) L. &c. til thingh ther ænghia agho oc kæræ Tha læghe thingh men hanum dagh fore At han skal taka vp sit stiborth. offnæ then dagh ther hanum lægs fore. Tha böthe Cc.
- 47) H. add. ængia ago oc.
- 48) NOPR. add. vilia.
- 49) H. a. QS. &c. till.
- 50) G. &c. thing.
- 51) M. &c. ath.

borb sit. 68) wil han ey 69) at 60) bem 61) laghstefnu daghe 62) (63 sit stiborb up64) takæ.65) (66böte (67spial ofna68) ængium. oc (69bær til siax öræ ællær $(^{7}$ osiatæ manz e[0.7]

204.1) de adulterio

Hittir man annar man²) j siangu³) mæþ aþulkunu⁴) sinni. oc dræpær bon dan^{δ}) horkarl^{δ}) j siangu^{γ}) mæb hænne. Þa scal han til þings^{δ}) föræ^{θ}) bobæ¹⁰) bulstær¹¹) oc¹²) ble¹³) mæð twigia manna witni. at han drap (¹⁴bæn man j siangu¹⁵) mæþ hænne oc ey annar staþ (¹ºat swa göro.¹²) liggi han utan kirkiu garþe (180fna (19ugildum akre.

204=11.126.

52) C. læggia.

- 53) B. lahstæfnu. DEFHOP. &c. lag stæfnu. CGIKMNR. &c. laghstæfna. 84. dagh. QS. &c. hanum en lagdag faare at &c.
- 54) R. 24. add. ther.

55) F. &c. *fore*.

- 56) B. om. at. F. hin at han take &c.
- 57) GQS. &c. han.
- 58) F. om. sit.
- 59) B. add. han; male.
- 60) F. ofnæ. QS. &c. po.
- 61) CD. &c. than. FG. the.
- 62) EDFHK. &c. stæfnu dagi. CGNOPR. &c. 4) I. giftæ konæ. Q. &c. æcktæ konæ. S. &c. laghstæfne. MQS.&c. lagdagh.
- 63) G. &c. om. sit stiborp.
- 64) BCDEFGHIKMNOPORS. &c. sic. A. ut. Cfr. not. 46 pag. 188.
- 65) F. add. tha.
- 66) S. &c. Betale skaden som paa Engenè giordt ehr, och der offuer Böde Sex öre pendinge tiil med, eller verge siig dett aff, med sex mends eedt.
- 67) Q. &c. skaden igen som po ængenæ giordher er oc &c.
- **68)** H. a.
- 69) EH. om. pær. L. &c. sex öræ til wita. ællær &c.
- 70) B. Pro siata antea scriptum fuit manz. Q. &c. sex mentz eed.
- 71) 24. in schedula membranacea heic inserta man. paullo rec. additum habet idem caput, Add. G, quod duo alii codd. pari modo post cap. 200 addunt; vide not. 82 pag. 187. R.

- 59-61. 84. 92-94. 118. idem in textu habent capiti 203 adnexum. QS. 28. 29. 50. 52. 53. 58. 62. 63. 67-83. 89. 90. 96-98. 101-114. 117. 121 - 124. 127. 129. idem proprio capite heic addunt.
- 1) 31.33. hoc loco incipiunt librum quintum. 53. incipit librum sextum. 88. incipit librum octavum. NPRS. &c. incipiunt librum decimum tertium. 124. om. sequentia.
- 2) I. om. man.
- 3) IKLMNQRS. &c. siængæ vel sengæ. FG. &c. siæng.
- echte hustru.
- 5) CD. &c. bonden.
- 6) M. horkallen.
- 7) B. saangu scriptum est, at punctum priori a subjectum. GIKMR. &c. sienge vel sengæ. FL. &c. siæng vel sængh. NOPQS. &c. sænahen.
- 8) B. pins primum scriptum est.
- 9) NOP. fare.
- 10) BDE. bæpe. CFG. &c. bathe. M. om. h. v. NOPR. &c. add. meth.
- 11) QS. &c. dynæ.
- 12) R. 24. add. meth.
- 13) S. &c. lagen.
- 14) HM. han i &c.
- 15) IKMNOPR. &c. siængæ vel senge. F. siæng. QS. &c. sængen.
- 16) G. &c. oc. I. a. L. &c. vm swa war giorth. Tha lægge han sithan j hethna jorth. Q. &c. Nor so er bewiist tha scall han læq-

205.20)

59 Kar horkarl sar j²¹) siangu²²) m*æp* annars²³) kunu. oc cumbær bort liuande. oc (24skriftær sic. oc dör siþæn af þy sare þa grafs25) han j kirkiu garbe.26) oc (27 waræ bo ugildær fore bondanum.28)

206.29)

Dæctær³⁰) bondæn³¹) annar³²) man (³³um (³⁴læghri foræ³⁵) kunu sinni.³⁶) (37bære (38hin sæcti scuz iarn. warþær39) han uskær. tha fly han40) land. oc cummi aldrigh (*¹andrum botum wiþær utan (*²bondan wil.*³) wil bondan**) bötær takæ þa (**hauir þæt**) warit logh. at han**) böte**) firitiughu marc for læghre. 49) oc 50) bre marc 51) fore bokke 52) (63 bættæ ær bæt ena⁵⁴) mal⁵⁵) bondæn⁵⁶) far⁵⁷) þre marc fore þokkæ.⁵⁸)

205 **≕** *II. 126.*

206 = 11.127.

ges vden &c. S. &c. Naar han haffuer dett Beuist, da skal den döde legges vden kirke gaarden, och vdj wuidt Jord, och Bliiffue wgyld.

17) BC. &c. göræ vel göre.

18) H. a. Q. &c. i vwiid iordh. 59.60. &c. vdj ngildt Jordt. 84. j hedensk Jord.

19) F. vaild iorth.

20) 16. hoc loco incipit libram quartum.

21) B. innæn.

- 22) IKLMNOPQR. &c. sængæ. F. &c. siæng. S. &c. Sengen.
- 23) BDEFGKLMNOPQRS. &c. add. manz. HI. add. manz wigdha. C. add. mæth; male.

24) F. om. skriftær sic. oc.

25) CE. &c. grauæs vel grafuis.

26) QS. &c. add. oc i viid iordh.

27) 30.48. bonden waræ sak lös foræ hans döt. S. &c. dog skal hand alligeuel were wgiilder eller wfeliigh faar Bondenn.

28) 33.38. add. som hanum saar gaff.

29) 126. habet hoc caput et proxime sequens post cap. 209.

30) QS. &c. Skyller.

31) CG. &c. bonde.

32) F. nokær.

33) HKNOPQRS. &c. fore. I. om. um lægkri.

34) CL. &c. læghe. QS. &c. thet at han liggher met (S. &c. hos) hans höstræ.

35) H. vm.

36) BCDEGHIKLNO. &c. sinæ vel sina. FM.

&c. sin. H. add. tha.

- 37) B. gangæ hin sækte næfnd uarþær &c. G. &c. skære sik meth nefnd. Swers han vskær &c. F. Giue thæn sæcte næfnd fore. falder han at næfnd. tha &c. Q. &c. værgæ scall han sig ther fore met næffnd Vorder han fælder aff næffnd tha &c. S. Cc. da skal den anden verge siig derfaar medt neffnd. Feldiis hand aff neffndenn, da &c.
- 38) H. han scuz iarn &c.

39) N. &c. var.

40) QS. &c. add. vth aff.

- 41) Q. &c. igen vden &c. S. &c. tiil nogre Böder, vden &c.
- 42) BC. &c. bondæn vel bonden. KNR. &c. bondens viliæ.

43) DOP. *wili*.

- 44) BC. &c. bondæn vel bonden.
- 45) F. fare that sum logh ar. at han &c.

46) G. &c. thettæ.

- 47) MNOPR. &c. *hin*.
- 48) Q. &c. add. modh bonden. S. &c. add. mod hannem.
- 49) CL. &o. læghe.
- 50) B. add. æn.
- 51) H. add. bondanum.

207.

 $E_{n^{5}}$) man ma⁶⁰) oc⁶¹) hærwirki⁶²) göræ. um han (⁶³takær kunu (⁶⁴ællær mö nöþoghæ⁶⁵) (⁶⁶a marco⁶⁷) uti⁶⁸) ællær j husum⁶⁹) hema. (⁷⁰dyl han ocær⁷¹) ey⁷²) witni til.⁷³) skæræ⁷⁴) sic mæ p^{75}) (⁷⁶þrim tyltum. (⁷⁷ær⁷⁸) witni til.⁷⁹) (⁸⁰skæræ sic mæp (⁸¹iarne. (⁸²brændær han⁸³) ællær han⁸⁴) (⁸⁶gar wibær. böte sac sökiæræ⁸⁶) firitiughu marc⁸⁷) (⁸⁸oc konungi (⁸⁹firitiughu marc.⁹⁰)

207 = II. 128.

- 52) B. pokka. CD. &c. thucca. H. thockan.
 QS. &c. tyckæ. 63. 82. &c. tycke böder. 59.
 60. &c. samtöcke. 62. &c. samtycke böder.
 CEFGNOPQR. &c. add. oc.
- 53) DKM. thæt. CE. 38. thysu (E. thusa) ena male. far bonden thre &c. F. af thæt enæ &c. (ut C.). G. &c. a thessu ena &c. (ut C.). H. at thætta ena &c. (ut C.). IL. &c. om. pættæ — pokkæ.
- 54) S. &c. eniste.
- 55) BD. add. ær. KMNOPRS. &c. add. ther.
- 56) B. bondær.
- 57) M. tagher.
- 58) Q. &c. tyckæ. 63. 82. &c. tycke böder. S. &c. Samtyke. 62. &c. samtöcke böder.
- 59) F. om. En; male. M. En ma man heruirke &c. 30.48. Tagher man konæ eller mö i hus eller anner stath meth wold thet er hærnirkæ dyl han &c.
- 60) S. &c. kand. QS. &c. add. vold.
- 61) GI. &c. om. oc.
- 62) C. hærwærki.
- 63) S. &c. voldtager nogen quinde, mö, eller piige paa markenn, eller vdj siit eget hus, Schyldiis nogenn derfaar, och siiger han ney, och er ike vidne der tiil, da skal hand verge siig derfaar med tre tylter eedt.
- 64) H. om. ællær mö.
- 65) F. om. nöpoghæ. Q. &c. met vold.
- 66) DEFGKO. &c. ofna. NPR. vth pa (P. opa) marken eller &c.
- 67) IKM. &c. markæ. F. &c. marc. Q. &c. marcken.
- 68) CFMQ. &c. om. uti.
- 69) FQ. &c. hus.
- 70) Q. &c. kennes han ey thet oc &c.
- 71) M. haffuær.
- 72) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. om. ey. Q. &c. enghæ. Cfr. not. 63 supra.

- 73) DKMNOPQR. &c. add. tha.
- 74) Q. &c. værgæ.
- 75) B. Pro mæp primum scriptum est mær.
- 76) 62. XXXVI mends eed. H. om. prim—sic mæp. E. Quae in hoc capite sequuntur, in quinque lineis scripta sunt rec. man., eadem quae cod. G. scripsit, et cum isto codice conveniunt; quae vero antea hoc loco fuerunt scripta, ea ita sunt deleta, ut vestigia eorum vix adpareant; primo verbo sequentis capitis Varthær simul deleto, eius loco eadem rec. man. scriptum est Takir man, quae verba pertinent ad caput in cod. G. aliisque proxime sequens (vide not. 90 infra).
- 77) 114. worder hand fellder aff Neffnde Mend, Eller &c.
- 78) IQS. &c. add. thær.
- 79) G. om. til. M. &c. add. tha.
- 80) G. &c. dyli meth nefnd. worthir han skyldir (16. &c. skyldug) sworin. ellir han &c. QS. &c. tha scall næffnd skære hannum Vorder han aff næffndæ men fælder eller &c.
- 81) DHKNOPR. &c. schus iarne. BF. &c. næfnd faldær han &c.
- 82) M. vm han brender eller &c.
- 83) F. add. at næfnd. R. 24. add. sig.
- 84) M. &c. om. han.
- 85) S. &c. Bekender dett, da skal den som dett giorde böde &c.
- 86) C. sacsökær. F. hinum ær sak söker.
- 87) 89. add. oc III mark til thöcke Böther.
- 88) NPR. &c. om. oc marc.
- 89) M. och saa meghet.
- 90) GS. 16. 17. 32. 33. 42. 62. 68-82. 96-98.
 101-103. 107. 108. 110. 111-113. 117. 121.
 122. 129. add. caput: Takir man kuna meth wold &c., quod, ex G. transscriptum, in Add. E. 2. legitur. OPR. 24. 31. 59-61. 63. 67. 88.
 84. 89. 92-94. 104. 105. 109. 114. 118. 127.

208.

Uarbær¹) kunu²) (³j lönd⁴) takin mæp wiliæ sinum. (6böte hin6) ær tok¹) frændum siax marc.8) oc kunan9) fa¹⁰) ængin pænning (¹¹af ællær¹²) dyli $m\omega p$ (13 twigiæ tyltær eþ.14) kunæ þe15) swa warþær takin. ma ey giuæ sac^{16}) $\operatorname{sinæ} \operatorname{hwæm}^{17}$) hun^{18}) wil^{19}) utan^{20}) hin^{21}) $\operatorname{scal} \left(2^2 \operatorname{sac} \operatorname{sökiæ}^{23}\right)$ (2^4næst^{25}) a^{26}) (2^7kynni^{28}) wiber hanæ. (2^9) oc gift (2^3) 0 hænnæ waldær. (3^1swa) ær oc um³²) (³³en löp kunæ warþær barþ³⁴) ællær andræ lund mislekin.³⁵) ba ma hun ey andrum manni giuæ (³⁶sinæ wærn utan³⁷) bem³⁸) (³⁹ær (40næst⁴¹) a byrth⁴²) wibær hanæ oc hænnæ⁴³) gift waldær.

208 = 11.129.

idem capiti 207 adnectunt. N. in schedula 20) L.30. Num. 134. Wm. membranacea heic adfixa idem addit.

- 191.
- 2) CE. &c. kuna.
- 3) G. &c. löntakin.
- 4) IQS. &c. löndum.
- 5) QS. &c. tha scall han bode som that giorde hendes næstæ frænde (S. &c. frender) sex marc.
- 6) F. thæn.
- 7) I. add. hennæ. R. add. nesthe.
- 8) B. add. sua gopæ sum tua mark silfs.
- 9) B. kunu. CD. &c. kuna.
- 10) F. fange. I. fangær.
- 11) F. om. af. Q. &c. ther aff Dylg han tha scall that dylya met &c. S. &c. der aff. Siiger han ney, da skal han siige ney med &c.
- 12) DEFGHKLMNOPR. &c. add. han.
- 13) A. Litt. w, prima lineola excepta, deleta est, eum sine dubio in finem, ut in r mutaretur. Had. legit triggia. 58. 83. om. twigiæ. HMQ. &c. twenne. C. thriggia. 30. 48. thritiæ. 90. 97. &c. 3. L. 13 j. tinghæ. F. tua tyltær. The konæ ær sua &c. Cfr. II. 129.
- 14) DEHKNOPR. &c. add. æn.
- 15) GNOR. &c. om. De. HOQ. &c. add. thær. S. &c. add. som.
- 16) N. om. sac. R. 107. 118. wærie mal.
- 17) DE. add. ær. HKLMOP. &c. add. thær.
- 18) N. add. ther.
- 19) QS. &c. add. fore then gerningh.

- 21) IQ. &c. han. LS. &c. then.
- 1) E. v. Varthær deleta est; cfr. not. 76 pag. 22) EHI. om. sac. QS. &c. delæ po saghen som hennes næsthæ frænde er oc hennes giffthre maall roder fore So &c.
 - 23) CF. &c. add. ær. ILNOPR. &c. add. thær. 24) L. 134. hennæ neste frendæ ær. oc &c.
 - 25) O. add. ær till.
 - 26) CI. ær.
 - 27) A. Litt. ky bis scriptae sunt, in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subjectis punctis notatae. CGH. kuni. R. kuni. FK. kyn. 16. &c. kön. I. i hennæ kyn. oc &c.
 - 28) M. &c. add. er.
 - 29) R. add. ær.
 - 30) F. hemgift; male. 62. vergemaall.
 - 31) 79. om. quae in hoc capite sequentur.
 - 32) M. om. um.
 - 33) A. en lop primum scriptum est, at litt. o forte rec. man. mutata in ö. 48.62. en lösz. 58. 122. &c. Löβ. Q. &c. en löpkonæ; male. S. &c. lösachtigh kone (det er den som intet forsuar haffuer) worder &c.
 - 34) QS. &c. slagen.
 - 35) L. &c. vloghleca förth. QS. &c. vforrætt vel *wforrettet*.
 - 36) Q. &c. sytt værgæmaall. S. &c. hendiis veryemaal.
 - 37) BCDEGHIKLMNOPOR. &c. en.
 - 38) CG. &c. thæn. M. om. h. v.
 - 39) E. om. ær. I. om. ær næst.
 - 40) QS. &c. hennes næstæ frænde er oc (S. &c. add. faar) hennes giffthremoll raadher.

209.44)

Liggær man mæß huskunu*5) annars manz. böte twa öræ*6) ællær*7) dyli*8) mæþ (*9þriþia manz eth⁶⁰)

210.

Giuær⁵¹) bondæn⁵²) kunu⁵³) sinni hordoms sac. þa scal han⁵⁴) hauæ (⁵⁵til **60** bæs twigiæ mannæ witni. at⁵⁶) hun ær (⁵⁷san fore be sac. oc⁵⁸) sibæn (5° bæri hun⁶0) scuziarn. (6¹ warþær (6² hun skær 6³) ware 6⁴) baþe 6⁵) wiþær bondæ sin oc wiþæ r^{66}) (67 eghn sinæ.68) (69 warþær hun uskiær.70) (71 skiliæs

209== II. 130.

41) HNR. add. ær.

42) M. add. er.

43) B. om. hænnæ.

- 44) DEFGHKNOPR. 16. 17. 24. 32. 42. 59-61. 93. 94. 113. 114. 118. hoc ordine habent sequentia capita: 213, 212, 209-211, 214. &c. 23. eodem ordine habuisse haec capita, ex eo adparet, quod hic codex post lacunam (vide not. 4 pag. 187) heic incipiens, non habet capp. 212 et 213. 111. 117. invertunt ordinem huius capitis et proxime sequentis.
- 45) S. &c. tieniste piiqe.
- 46) S. &c. add. pendinge.

47) H. add. han.

48) QS. &c. værgæ sig ther fore.

49) K. &c. thrique. QS. &c. thre mentz eed. 50) CDEGHIKLMNOPR. &c. add. Ligger man (IM. &c. han) mæth (GI. om. mæth; MNO PR. &c. vether) sætes (C. h. v. bis est scripta; L. &c. fögho) ambuth. (P. add. annars; DEGHKNOR. &c. add. annars manzs) böte siax öra. ællær (H. add. han) dylj mæth (G. &c. om. dylj mæth) siatta manz (K. sex mens) eth; I. porro add. oc æi mæth minnæ. A. Rec. man. in inferiori margine add. ligger man &c. (ut C. &c.). F. add. Liggær — siax öræ (ut C. &c.). Q. &c. add. lligger han met bondens leyækonæ böde ther fore sex ore Dylgh han that the værgæ han sigh met sex manne eed. S. &c. add. men ligger mand hos hußbondens 67) E. 13.4. eng. QS. &c. syt boo.

210 = 11.127

leye quone, Böde derfaar Sex öre pendinge, siiger han ney, da skal han derfaar giiffue lou mod Sex mends eedt. 126. add. capita in textu 206 et 207; cfr. not. 29 pag. 190.

51) BC. &c. sic. A. Liuær, miniatoris errore.

52) CD. &c. bonde.

53) EDFGHKNOPR. &c. athulkunu. S. &c. echte hustru.

54) P. om. han.

55) FIMQS. &c. thær til (pro til pæs).

56) NR. &c. Om.

57) QS. &c. brödelig vdi then sag tha scall hun værgæ sig met næffnd Vorder &c.

58) G. &c. om. oc.

59) B. gangæ hun næfnd uarþær &c. F. giue

hun næfnd fore sic. warther &c.

- 60) A. Litt. h bis est scripta, in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subjecto puncto notata. NOP. &c. om. hun.
- 61) 31. Folio abscisso sequentia desunt, usque ad verba hærath then ær tiill &c., cap. 214.
- 62) M. om. hun. S. &c. hendiis aarsage giordt aff neffnden, da skal hun Bliiffue Bode &c.
- 63) Q. &c. aff næffnd orsagæ giort. EDGH KNOPR. 16. 17. 23. 24. 32. 33. 42. add. at (23. aff) thy (32. &c. om. thy) iarne. tha. M. add. ath iernæ. F. add. at næfnd. tha.
- 64) I. worthæ. DEFGHKNOPR. &c. add. hun.
- 65) F. om. bape.
- 66) C. om. *mib*ær.

babe wibær bondæ⁷²) oc⁷³) wibær⁷⁴) eghn.⁷⁶) (⁷⁶æn aldrigh ma han⁷⁷) andræ kunu takæ (⁷⁸mæþæn hun liuær. (⁷⁹hældær æn hun annar man⁸⁰)

211.1)

Er²) kuna (³san fore hordoms sac. swa at hun (*ma ey j⁵) gen mælæ. þa ma bondæn⁶) hænna⁷) um han wil hana bort wrakæ.⁸) oc (*sæliæ hænnæ ængin pænning af eghn¹⁰) hænne.¹¹) oc siþæn ma han aldrigh¹²) andræ¹³) kunu (14takæ (15at hænne liuande 16)

212.17)

Hauir man slökifribu dottær¹8) the ær¹9) ey²0) ær þingliusd oc takær hun

*211=11.12*7.

68) NPQR. &c. add. Æn.

69) 59. &c. om. narpær — eghn.

- 70) QS. &c. fældh off næffnd. GQS. &c. add.
- 71) BC. &c. skilis. DK. skils. QS. &c. mo bonden (S. &c. husbonden) hennæ bort skywdæ fran sig oc aff (S. &c. ßiig aff siitt) bo.
- 72) DGKLNOP. 13 1. add. sin.
- 73) F. add. sua.
- 74) C. om. niper. F. &c. add. since.
- 75) E. eng. L. 13 \(\frac{1}{2}\). alt sith gotz. CDEGH IKMNOPR. &c. add. sina.
- 76) B. an bis scriptum est. F. om. an man.
- 77) DEHKNOPR. &c. bonden. G. bonde.
- 78) M. om. wæþæn hun liuær. G. hænne liuande. EDGHKLNPR. &c. at hænne lifvande.
- 79) I. oc æi hun &c. DEHKNPR. &c. oc aldrig hun annar man ath bondanum (EH. hanum) lifmanda. G. oc aldrey hun annar man j hans live. 00. &c. Oc aldrigh hmn annen man (Q. &c. noger bonde e) meden han leffuer. S. &c. och kun maa aldriig giffte Siig, den stund hendis husbonde Irffuer.
- 80) 104. add. Der oc bonden skylder sin hustru oc kand det icke beuiße, daa vere samme long om hannem som om hende.
- 1) 53. 100. 126. om. hoc caput.

212 = 11.129.

- xum: Warthær hun oc sua rönt. at hun ma æi gen mælæ. skiles oc wither bondæ oc sinæ eghn sum för ær mælt. Æn aldrigk ma han andræ kono hauæ. at kænne liuende, oc ei kun anner man, at kanum liuændæ.
- 3) Q. &c. rættæligæ befunden med hordamssag (28. &c. hordomssag). S. &c. retteliigen Befunden y horerie.
- 4) QS. &c. kan sig ey ther fore orsage eller værgæ (S. &c. add. med louuenn) Tha &c.
- 5) BCDEGHIKLMOR. &c. om. j.
- 6) CD. &c. bonde.
- 7) MO. om. kænna.
- 8) L. &c. ælta.
- 9) C. sæle. LNR. &c. gyreæ. QS. &c. kun nydhor ey en penning aff (S. &c. add. Begge) there gotz oc &c.
- 10) E. enq.
- 11) DE. &c. hænna. BK. &c. hænne. C. sina.
- 12) LQS. &c. æy.
- 13) B. annær. M. om. h. v.
- 14) L. 13 . om. takæ linande.
- 15) QS. &c. emeden hun leffuer.
- 16) M. liff. DEHKLNOPR. &c. add. oc æi hun annan man ath hanum (NOPR. &c. bondanum) lifrandæ. G. add. oc ey hun man j hans live. S. &c. add. och hun ike heller anden mand y men han leffuer.
- 2) F. ita habet hoc caput antecedenti adne- 17) 48. om. hoc caput. 23. om. hoc caput

man j²¹) lönd. þa ma²²) faþær ey (²³æftir faræ.²⁶) oc ey²⁶) andræ²⁶) fæþrinis frændær. (27 num (28 be 29) (30 næstæ (31 nibiæ (32 ofna möþrinis 33) alf^{3 4}) æra.

213.

Aflær man sun^{3 δ}) j lönd wiþæ r^{36}) andræ r^{37}) kunu. þa (r^{38} ma r^{39}) faþær ey böte⁴⁰) syni⁴¹) sinum⁴²) utan⁴³) þem⁴⁴) næstæ aruæ.⁴⁶) (⁴⁶hauir hun brobær. 47) þa taki han 48) bötær. (49 hauir hun boþe 50) faþur broþær 51) oc mobær brobær.⁵²) þa⁵³) taki faþur brob*ær* bötær. foræ þy at han (⁵⁴a hænnæ wærn. þe⁵⁵) bötær scal⁵⁶) ey skifta⁵⁷) utan han⁵⁸) wili⁵⁹) nokrum⁶⁰) man ni^{61}) af^{62}) giuæ. fore by at^{63}) bæt ær ey skuta bot. 64)

213== 11. 129.

18) CDE. dottor vel dotor.

- 19) BDEIKLMNOP. &c. om. ær. R. 24. oc.
- 20) F. om. ey.
- 21) B. innæn.
- 22) I. a. DEFGHKLNOPQRS. &c. add. hænna.
- 23) QS. &c. kære ther paa oc engen aff hennes fædernes frender.
- 24) CDEFGHIKLMNOPR. &c. mælæ.
- 25) B. om. ey, sed in marg. add. eh. NP. 39) QS. &c. add. sönens.
- 26) FH. om. andra. DEFGHKNPR. &c. add. hænna.
- 27) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. vtan. S. &c. Men den maa kere der paa som hörer hende nest tiil y Sleckten paa mödernis siide.
- 28) L. &c. hænna næsto möthernis frender. 32.42. then ther nest ar offne kennes modernæ. Q. &c. han mo kære ther po som næst stor hende till aff mödernæ frender.
- 29) G. add. ær.
- 30) DGK. næst æra ofna hænna möthrinæ.
- 31) NOPR. &c. om. nipiæ. C. 38. nanithj. I. nathithe. F. frander er ofne hænne möthrini æræ. 50. slechting som er paa möderne sidenn.
- 32) C. a möthrinj haflæ (sic) æræ. ENOPR. 52) B. moporbropær. DF. mothor brothor. æra ofna hænna mötkrine. H. æra a möthrini.

- una cum proxime sequente; cfr. not. 44 pag. 33) A. möthrinis in initio sequentis paginae errato iterum est scriptum.
 - 34) A. half scriptum est, at h deletum. B. halfa. M. alffuæ.
 - 35) 32. 42. börn.
 - 36) QS. &c. met.
 - 37) CDEFGHIKLMNOPR. &c. om. andræ. QS. &c. noger.
 - 38) CDEFGKLMNOPQRS. &c. scal. HI. &c. a fathir ei at böta &c.

 - 40) BD. &c. bötæ vel böta.
 - 41) EO. sunj.
 - 42) A. Litt. num errato iterum scriptae sunt in initio sequentis lineae.
 - 43) QS. &c. add. han scall bode mod.
 - 44) CG. &c. thæn. F. &c. om. h. v. QS. &c. hennes. G. add. ær. M. &c. add. ther.
 - 45) CDEGKM. &c. add. ær. HI. &c. add. æra. NOPR. &c. add. hennæ ær. L. 134. add. til ær.
 - 46) 63.82. Ke. om. hauir han bötær.
 - 47) DEF. brothor.
 - 48) I. hun; male.
 - 49) 106. om. *hauir bötær*.
 - 50) A. Litt. o rec. man. mutata est in a. BDE. bæpe. CF. &c. bathe.
 - 51) DEFH. fathua brothor.

 - 53) R. om. *þa*.
 - 54) FQS. &c. er kenne werie. the &c.

214.1)

Elde²) sinum scal man³) warba.⁴) Cumbær eld (⁶af annars manz (⁶elde.⁷) j annars manz⁸) hus.⁹) (10swa at hanum brænni¹¹) swa got¹²) sum¹³) (14siax $\ddot{o}ræ.^{15}$) böte hin^{16}) $ær^{17}$) eldin atte (18 bre marc 19) hanum. 20) brændær oc 21) $(2^{2}$ flerum mannum²³) $(2^{4}$ swa marghæ²⁵) sum²⁶) be æræ.²⁷) ey bötær²⁸) hin²⁹) meræ æn þre marc. allum þem ær scaþa³⁰) fingu³¹) af hans elde. þe thre marc skulu be^{3 2}) (^{3 3}alli skiftæ sin^{3 4}) j mællin (^{3 5}ær scaba fingu (^{3 6}af 61 hans³⁷) elde (³⁸allum³⁹) (⁴⁰æm mykit þem⁴¹) ær⁴²) til siax öræ bran ællær

214=11.131,132.

55) C. &c. om. pe.

56) KS. &c. sculæ. CHILMQ. &c. add. han.

57) MNOPRS. &c. skiffthes. DEFGHKNOPRS. &c. add. frænda (F. frændum) i mællin. Q. &c. add. met nogher.

DEFGHKNPR. 58) DEFGHKNOPR. &c. hin. &c. add. æn takan bötær. O. add. thager böther.

59) BC. &c. uil. S. &c. add. Selff som Bö- 17) O. the. derne tager.

60) F. *andrum*.

- 61) G. &c. om. manni. DKNOPR. &c. add. nokat. QS. &c. add. ther.
- .62) IO. om. af.
- 63) I. om. at. 64) G. &c. stutha bot. NP. 24. skuthæ skifftæ bodh. FR. &c. skiftæ bot. QS. &c. skyfftæ böther. L. sattæ bot. M. skiffte arff.

L. &c. gango arff; male. 1) Q. 28. 29. 50. 63. 67. 83. 89. 104. 105. 109. hoc loco incipiunt librum sextum. 53. incipit librum septimum. NPRS. &c. incipiunt

librum decimum quartum. 2) LS. &c. Hwær man skal sin eld gömmæ (S. &c. forware) Kombar &c.

3) I. add. væl.

- 4) NPQR. &c. vakthe. DEGHKNOPR. &c. add. 31) BD. &c. sic. A. fingi. C. finga. GI, &c. æn. F. add. oc gömæ. æn.
- 5) 92. med wode wdi &c.
- 6) S. &c. hus. Q. &c. om. elde manz.
- 7) F. add. oc.
- 8) F. om. manz.
- 9) S. &c. add. eller y hans naboes.
- 10) DEGHK. &c. om. swa. F. &c. oc brændær *hanum sna yot* &c.
- 11) HIKLMNOPQR. &c. brændær.

- 12) S. &c. megit.
- 13) B. sum til supra lineam scriptum est. H. add. til.
- 14) 89. XL: mark pendingh, tha skal hand som Ild thilhörer Böde &c.
- 15) S. &c. add. pendingh er werdt. 53. add. det er hall ottende skelings gotz.
- 16) L. &c. then. QS. &c. han.
- 18) L. &c. hinum thre marc ther skaden fick Brænder &c.
- 19) A. Litt. m bis scripta est, in fine prioris ac initio sequentis lineae.
- 20) DKNOPR. &c. om. hanum. BF. hinum.
- 21) G. &c. *at*.
- 22) CFM. flere. QS. &c. fore flere men.
- 23) DEFGHKNOPR. &c. add. af them elde.
- 24) F. böte allum thre marc ær scathæ fingæ. oc æi meræ. the thre &c.
- 25) B. marke. DE. margi. IKLMOPQS. &c. mange. CL. &c. add. man.
- 26) M. &c. om. sum.
- 27) CDEGHIKLM. &c. wartha.
- 28) I. &c. bötæ.
- 29) QS. &c. han.
- 30) BC. &c. sic. A. scapu.
- finge vel fingæ.
- 32) C. om. *pe*.
- 33) CDEGHIKLMNOPQR. &c. sic. BF. &c. om. alli. A. om. alli skiftæ, at rec. man. in margine add. haec verba. S. &c. allesamen skiffte.
- 34) G. therre. FIL. &c. them.
- 35) F. om. ær elde.
- 36) C. om. af hans elde.

I. 214. 197

til⁴³) meræ. (⁴⁴þo at⁴⁶) andrum⁴⁶) brænni⁴⁷) til tiughu⁴⁸) marc.⁴⁹) (⁵⁰bræn– nastuþ sculu þe allæ⁵¹) takæ. um alt⁵²) (⁵³hæræþ þæn⁵⁴) ær⁵⁵) til siax öræ⁵⁶) brændær ællær til⁵⁷) mera. (⁵⁸þæn man⁵⁹) brænnæ stub scal takæ. scal swæriæ til⁶⁰) ofna⁶¹) hæræzþingi (⁶²mæħ (⁶³þriþia (⁶⁴manz eþe (⁶⁵at hand taki.66) (670c ey at68) bok.69) at hanum bran til siax öræ.70) hin71) ær elden attæ⁷²) scal (⁷³em wæl taki⁷⁴) brænni stub oc swæriæ til (⁷⁵sum (76 hini ær scabæn 77) fingu 78) af hans elde. (79 foræ brænnæ stub scal 80)

37) G. &c. them.

- 38) NR. &c. om. allum. S. &c. saa att de faa alle liiye megit, saa vel den der fik skade aff ilden tiil sex öhre pendinge, eller &c.
- 39) EH. add. them. NPR. &c. add. lighæ.
- 40) Q. &c. ligæ möget. F. höre æmmiket af the pænningæ. sua thæm ær til siax öræ brændær. sum thæm ær til tiughu marc brændær. Hwem sum brændær til siax öræ. æller meræ. take brænne stuth vm alt hæræth. thæn man &c.
- 41) CI. thæn.
- 42) CDEHIKLMNOPR. &c. om. ær.
- 43) B. &c. om. til.
- 44) BCDEKL. &c. py. S. &c. som den der fik skade tiil &c.
- 45) O. om. at.
- 46) H. &c. add. manne.
- 47) BNR. &c. sic. IQ. &c. brændæ. DGHK 66) NR. &c. laghe j handh. LOP. &c. brunni. E. brynni. 30. &c. bran. M. brannum. AC. om. h. v.; at in A. rec. 40, 44 supra.
- 48) H. 104. fyritiugu.
- 49) E. &c. marca.
- 50) BC. &c. brænnæstup, Brænne stuth vel Brænni stud. 30. Brænnæscuth. DEFGH KNOPR. &c. hic incipiunt novum caput. 48. om. brænnastuþ — brændær til siax öræ.
- 51) BC. &c. alli vel alle.
- 52) M. al.
- 53) 31. post lacunam (vide not. 61 pag. 193) hic iterum incipit.
- 54) BDEGHKMO. &c. om. pæn.
 - 55) I. om. ær.
 - 56) S. &c. add. pendinge.
 - 57) BGM. &c. om. til.

- 58) B. hic incipit novum caput. 83. om. pæn — hans elde.
- 59) BDEFG. add. er. HKLMNOPR. &c. add. thær.
- 60) FMQS. &c. om. til.
- 61) FH. a. QS. &c. po.
- 62) F. om. mæb epe. Q. &c. sælff thrediæ man vdy hender hollendes oc &c. S. &c. Selff tridie, de skulle holde hand vdj hand som Suerge, och ike Suerge paa Bogh, Bede siig saa gud tiil hielpe, att fran hannem &c. 92. sielflierde att for hanom &c.
- 63) K. thriyyæ. 16. &c. tre men ath &c.
- 64) EDGHKMNOP. &c. mannj. (NOP. &c. add. och) at &c. CL. &c. manne. oc hand take &c.
- 65) 59. 60. &c. tagendis i haandt, och &c. 53. em. at — bok.
- 67) F. om. oc bok.
- 68) I. om. at. BG. &c. a.
- man. supra lineam add. brenni. Cfr. nott. 69) DEGKNOPR. &c. add. bithia sæ sma qud hialpa. H. add. oc bithia &c. ut D. &c.
 - 70) S. &c. add. pendinges gods.
 - 71) FQS. &c. Than.
 - 72) S. &c. tiilhörde.
 - 73) F. om. em næl. QS. &c. so vell.
 - 74) BC. &c. taka.
 - 75) F. sua sum the mæn ær &c.
 - 76) S.&c. den anden giorde tiilfaarn som skade fik aff &c.
 - 77) BC. &c. skapa.
 - 78) BC. &c. sic. A. fingi. IK. &c. fingæ.
 - 79) DEGHKNOPQRS. &c. hic incipiunt novum
 - 80) IKLNPQR. &c. add. man. S. &c. add. huer mand.

(81rebæ en 22) pænning. ællær skiæppu 23) biug. 44) ællær twa skiæppur 46) hafræ. (860c ey annat (87utan hin88) wil89) takæ.90) (91Sitær man quær (92 um brænni stuþ. oc wil ey rebe. 93) þa scal man 94) ey næmæ 95) til. 96) num⁹⁷) faræ til þings⁹⁸) oc kæræ.⁹⁹) oc þingmæn döme hanum (¹⁰⁰öræs bot. oc ut brænnæ stub. ællær ('han ('dyli mæþ þriþia manz eþ') at hau') war ey laghlikæ⁵) krafþær.⁶) ey scal man⁷) oftare⁸) æn (*eno sinni (*okræwiæ**) brænnæ stup æftær loghum rætum.12) (13æm wæl scal man14) takæ brænnæ stuþ (¹⁵fore werkhus¹6) brunæ¹7) oc mylnu¹8) sum fore annat.¹°) þaghær²0)

81) QS. &c. giffuæ rede penningæ.

82) NPR. &c. om. en. E. anyin; male.

83) BE. &c. skeppæ.

84) BCDENOP. biugs.

85) BEF. skæppæ. CDG. scæppo.

86) F. om. oc — takæ.

87) C. hwat han wil hældær taka.

88) EHMQS. &c. han.

89) DEHNOP. wili. MQS. &c. add. anneth.

90) DEGHKNOPR. &c. add. mæth wilia sinum æn taka scal. Q. &c. add. met syn vilyæ then som brendestöd tha scall uppbære. S. &c. add. med sin egen frij vilie, den som Brende stödt skal haffue.

91) DEFGKNOPQRS. &c. hic incipiunt novum caput.

- 92) DEFGHKNOPR. &c. mæth. QS. &c. oc vill ey vthgiffuæ brendestöd tha mo kan (S. &c. mand) by tage (S. &c. add. noget) fran hanum vden (S. &c. Men mand skal) fare &c.
- 93) BC. &c. repæ vel retha.

94) CI. &c. han.

96) I. om. til.

97) CDEFGHIKLMNOPR. &c. utan.

99) BG. &c. ping.

99) QS. &c. add. po hanum.

- 100) H. hæraz; male. F. vt brænne stuth. oc til öres bot. ællær &c. 8. &c. tiil alth vd giiffue en öre pendinge, och der tiil skal hand alligeuel vdleyge Brende stödt
- 1) DKNOPR. &c. om. han. B. man. M. om. han dyli mæþ.
- 2) Q. &c. varye thet met &c. DEGHINOPR. 14) NOPR. &c. om. man. &c. sæli thrithia &c. F. giue thrithiæ &c. 15) S. &c. nar en mands verke hus Bren-

- C. sæle fore thæt thrithia &c. L. &c. gywe ther fore thrithia &c. K. seliæ thriggæ mans &c. S. &c. verge siig med tre mends eedt.
- 3) EFGHI. &c. add. fore. DKNOPR. &c. add. fore thæt.

4) O. om. han.

5) CD. &c. loghlica.

6) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. kierpær. C. &c. add. oc. NOPQR. &c. add. Æn. S. &c. add. tiil at vdyiiffue Brende stödt. men.

7) I. add. oc.

8) A. en additum est at lineola inductum ac subjectis punctis notatum. I. add. hræfæ.

9) I. en timæ Æm væl &c. F. en timæ kræfiæ brænne stuth mæth ræt logk. Brændær mærkhus &c. (vide not. 13 infra).

10) DEGHKNOPQRS. &c. sic (cfr. nott. 11, 13 sequentes). ABC. &c. om. kræmiæ — rætum. LM. (13 f.) taka fore ena brenne stuth. Æm wel &c. Cfr. nott. 8, 9 praecedentes.

11) H. in marg. add. for ena.

- 95) B. tækæ. M. ranæ. G. Ko. manna; malo. 12) QS. Ko. om. rætum. OP. rathum. NR. Ko. radhum.
 - 13) QS. &c. So vell. DEFGHK. &c. brændær oc (EFGH. &c. om. oc) hwærkhus (FGK. &c. nærkhus; H. nærcus; E. værkus) manzs. (F. om. manzs) ællær mylnna sma ath thær marthær scathi ofna (G. &c. til) siax öra (EF. varthær siax öra scathe; H. war siax ora scathe) tha scal am wal branni stud taka thær fore sum fore ænnun (H. om. annua) hus. oc (H. &c. eller) annua cost. Sælær &c.

per²¹) (²²brændær til siax öræ.²³) (²⁴Sætær man mæð wilia sinum²⁵) eld j annars²⁶) manz hus²⁷) (26 dyli mæp trughs iarne.²⁹) (30 oc hin³¹) wete ha num^{32}) asswaru³³) eb.³⁴) (³⁶brændær han³⁶) haui³⁷) daghs³⁸) rum oc nate.³⁹) (⁴⁰at (⁴¹reþæ fore sic.⁴²) warþær han siþan fangin.⁴³) þa ma (⁴⁴han⁴⁵) hængiæ⁴⁶) (⁴⁷um han⁴⁸) wil ær scaþæn⁴⁹) fic. warþær han up hæn**gdær**⁵⁰) (61 taki bondæn giald fore sin 62) skaþa swa 63) sum (64 fang æræ 65) til. oc

der, och faar mölle hus som Brender, som faar &c.

17) NOPR. &c. om. brunæ.

18) BC. &c. myllu. NOPR. &c. möllæ hus.

20) M. Iher. Q. &c. strax. S. &c. nar.

21) CLMNOPR. &c. thæt.

22) S. &c. Bliffuer saa got Brend som sex ore pendings gods er merdt for hannem. Setter &c.

23) L. 30. add. num (lege mun). 13. add.

24) DEFGHKNOPQRS. &c. hic incipient novum caput.

25) LQS. &c. om. sinum.

26) F. om. annars.

27) L. om. hus. C. add. dyl han. H. add. 45) 23.24.78. add. cy; male.

oc dyl han.

28) Q. &c. sigher han ney ther fore tha scall han sigh ther fore verye met næffnd Vorder han sældher tha scall han haffue &c. S. &c. och siiger han siiden ney der faare, da skal hand verge siig derfaar mod neffnd. Bliiffuer hand felder aff neffnden, da skal hand (68. &c. sic; S. om. hand) haffue en dags och en nattes rom till att forsee siig vdj. men Bliiffner kand &c.

29) BF. &c. næfnd. G. &c. hæreths nefnd. E. trugsiarne deletum est, eiusque loco rec.

man. hæri/hs nefnd scriptum.

30) DEFGHKNOPR. &c. um him (HNOPR. &c. han) nil neta &c.

31) BC. om. hin.

32) DEKNOPR. &c. om. hanum.

33) BC. asuæru. F. asuaræ. O. &c. assmarin.

34) DEGHKLNOPR. &c. add. @z scatha fic.

35) B. faldær. E. Brændær kan scriptum fuit, 55) GR. &c. ær.

- at, his verbis deletis, eorum loco rec. man. scripsit: Swers han skyldir. F. &c. Faldær han at næfnd. haue &c. G. &c. swers han skyldir. (32.42. skyldig) hawa &o.
- 36) E, add. tha. H. add. at iarne tha.

37) EH. add. han.

- 38) CBDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic. A. dagh, at rec. man. huic v. add. s.
- 39) BCD. &c. natæ, nata vel natla,
- 40) M. om. at. L. &c. oc fly wndan warthar &c.
- 41) A. Litt. e rec. man. mutata est in a. CI MNOPQR. &c. ratha. 33.53. &c. rymmæ. F. fly. warther &c. 104. skiule sig.

42) CDEG. sæ.

43) NOPR. &c. fangit. Q. &c. greben. S. &c. paa grebenn.

44) L. &c. hin. S. &c. mand ophenge hannem som en anden Tyuff, om &c.

- 46) DEFGHKNOPQR. &c. up hængia. 32. &c. op henges. L. 13 1. add. hanum. DEGHK NOPQR. &c. add. sum (Q. &c. add. en) annar thiuf.
- 47) F. om. um fic.
- 48) CDEGHIM. &c. Ain.
- 49) CD. &c. scatha.
- 50) FLNOPR. &c. add. tha.
- 51) Q. &c. tha scall han som skaden fik tage aff hans bo fulnet ighen ther fore some skaden er till &c. S. &c. da skal den som skadenn fik igenn tage fylliste aff hans gods, om han haffuer saa godt, och saa meget godz, effter som skaden ehr till &c.
- 52) DK. om. sin.
- 53) B. om. swa.
- 54) F. mirthning er til &c. L. &c. han wirthi then skatha oc konnugh (134. &c. konwng) take kans &c.

¹⁶⁾ A. Loco litt. er rec. man. scriptarum aliae quaedam litterae antea fuerunt scriptae.

¹⁹⁾ A. Prius a bis est scriptum, in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subjecto puncto notatum. LS. &c. add. kncs.

kunung⁵⁶) hans howob lot. Swa scal (⁵⁷oc þæn faræ ær riþær til⁵⁸) mæj hærskildi^{6,9}) oc brændær (⁶⁰up annars manz⁶¹) eghn.⁶²) (⁶³ær⁶⁴) bryti⁶⁵) $\binom{66}{8}$ manz $\binom{69}{1}$ husum hans $\binom{71}{1}$ oc $\binom{71}{1}$ brænnæ hus.⁷²) dyli⁷³) mæð (⁷⁴tiltær eþe at (⁷⁶han galt ey⁷⁶) hans at.⁷⁷) oc ey hans wan röct⁷⁸) at (⁷⁹be brunnu.⁸⁰)

215. ¹)

62 Kæstær²) man sic til (3brytiæ (4withær annar man. oc wil ey til faræ.5) böte siæx öræ.6) ('ællær dyli's) mæþ's) (10siatæ manz eþ. (11hauir han (12no-

215 = II. 133.

56) FQS. &c. add. take.

57) Q. &c. man oc met then &c. S. &c. mand · och giöre med den som riider &c.

58) FS. &c. om. til.

59) C. hærscyldj. FGH. &c. hærskyold. 63. 82. 107. 109. herrenskedt; male.

60) CDEGHIKLMNOPR. &c. om. up. F. om. up annars.

61) R. 23. 24. om. manz.

62) E. eng. S. &c. eyedom.

- 63) DEFGKLNOPR. &c. hic incipiunt novum caput. NPR. 23. 24. 59 - 61. 93. 94. 118. hoc loco incipiant librum decimum quintum. 48. 92. om. ær — brunnu. S. &c. Siiger husbondenn att Brydie, eller enn andenn mands gaardmand Satte ild paa hannem, da skal han som schyldiis giiffue lou der faar med Tolff mends eedt &c.
- 64) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. add. man.

65) 59. &c. landbo.

- 66) DEGHKNOPK, &c. annars manzs. ællær. innis man i &c.
- 67) Q. &c. gardman. 33.38. embitzman; male.

68) F. om. annærs.

69) FLQ. &c. om. j husum hans.

70) G. &c. annars mans.

71) IM. brænnær. Q. &c. skyller bonden hanum for brandh værgæ sig ther fore met tolf mentz eed &c.

72) CM. sic. FIL. &c. hans hus. AB. om. hus, at in A. rec. man. supra lineam add. h. v. EGHNOPR. &c. the. DK. the tha.

79) H. add. han,

74) BC. &c. tyltær epe vol tyltær eth.

75) H. the guldo ei &c. L. &c. hans huss 12) F. fört las i hins bo. oc wil æi &c. S.

brwnno æy fore hans wanröct skild oc æy (30. om. æy) fore hans wangomo. 59. &c. det war icke hans skyldt, och &c. S. &c. den ild kom icke off (52. &c. sic; S. om. aff) hannem, eller aff hans hus, och den schade schede ike faar hans faarßömmelses Schyld.

76) B. æi supra lineam scriptum est.

77) I. om. at.

- 78) A. Litt. r bis est scripta, in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiecto puncto notata. EFGH. &c. warthnæth vel marnath.
- 79) K. then brond. FI. thæn bronæ. 59. &c. det huus brende.

80) B. brunu. G. bruna.

- 1) 48. om. hoc caput. S. &c. hoc loco incipiunt librum decimum quintum.
- 2) L. &c. Wuil man wortha annars mans briti. oc fæster sic meth hanum oc wil &c.
- 3) S. &c. anden mands land boo, och vil hand ike siiden tiil fare.
- 4) F. mæth. E. annar man vithær annar. oc &c.

5) H. cumma.

6) S. &c. add. pendinge.

7) F. om. α //ser — $e\bar{p}$.

- 8) S. &c. giiffue lou der faar.
- 9) A. tyltær ep additum est at lineola inductum.
- 10) E. thrithia. BCDGHIKLMNOPR. &c. tyltær ep. QS. &c. tolff mentz eed. Male. Cfr. II. 133.

11) G. &c. om. hauir — tyltær ep.

kat til (13fört (14j hans 16) hærskap. 16) ær han fæsti sic wiþær. (17þo at 16) ey ær 19) mer æn et las. og wil han 20) ey 21) (22wiþær waræ. böte þre marc (23ællær (24dyli mæþ (25tyltær eþ. 26) (27Fæstir man sic (28til (29brytiæ j kunungs bo. ællær 30) archibiscops 31) og wil han 32) (33þaghær wiþær skiliæs. böte þre marc hwat hældær han cumbær til ællær 34) ey. (35ællær (36dyli mæþ tyltær eþ. (37for þy at (38þerræ þokki 39) warþær ey minni æn til 40) (41þre marc

216.42)

Sæctir⁴³) bondæn⁴⁴) brytiæ⁴⁵) (⁴⁶þaghær (⁴⁷skiftæ skal. at han hauir (⁴⁸lönt nokat j skifte þerre.⁴⁰) (⁶⁰Sæli bryte⁵¹) bondanum tyltær eþ. at han⁶²) ha-

216 = 11.135.

&c. fördt noget godz paa hans herschaffs grund som hand &c.

13) L. &c. hins forth ther han &c.

- 14) Q. &c. po hans grand som han &c.
- 15) CDEHIKMNOPR. &c. hins.
- 16) EH. hæscap. C. æscap.
- 17) S. &c. om dett vor ike mere &c.
- 18) DEHKLMNOPQR. &c. add. thæt.
- 19) IL. om. ær.
- 20) K. add. sithen.
- 21) B. ei supra lineam scriptum est. I. 13 ½. om. h. v. DEHNOPRS. &c. add. sithan.
- 22) QS. &c. till fare bödæ &c.
- 23) F. om. ællær tyltær ep.
- 24) S. &c. giiffue lou. M. om. dyli mab.
- 25) QS. &c. tolff mentz eed.
- 26) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. sic. A. add. forpy at perra pokki warpær ey minni æn til priygia markæ, quae verba pertinent ad finem capitis, ubi, quoque in A, recte leguntur. Cfr. nott. 35, 37 infra.
- 27) BDEFKNOPQRS. et maxima pars recc. codicum hic incipiunt novum caput.
- 28) K. om. til; male. BCILM. &c. om. til brutiæ.
- 29) F. om. brytiæ j. S. &c. Landboo paa Kongens, Eller Erchibispens godz, och &c.
- 30) CEGHLNOPQR. &c. add. i.
- 31) CF. biscops.

- 32) BEFGH. &c. om. han.
- 33) M. ther. QS. &c. strax. F. æi wither ware. böte &c.
- 34) R. 23. 24. add. oc.
- 35) F. om. ællær tyltær ep. IMQ. &c. om. ællær pre marc.
- 36) S. &c. affuerge dett med tolff mends eedt.
- 37) A. Verba for pre mare posterius at ab ipso scriba sunt addita. BCL. 13 ½. 30. 38. 79. 92. om. haec.
- 38) S. &c. thet er Samtyke Böder, och sker ey mindre end tre mark.
- 39) 63. &c. tycke böder.
- 40) F. om. til.
- 41) EGOP. thriggia marca. DN. thrithia marca.
- 42) 127. habet hoc caput una cum priore parte capitis proxime sequentis, in unum caput connexa, post partem sequentis capitis posteriorem. Cfr. not. 44 pag. 203.
- 43) E. Fætiz rec. man. mutatum in Sæktiz. S. &c. Schilder vel Skylder.
- 44) M. brydæ; male. FILMS. &c. add. sin.
- 45) S. &c. landboe. BCDEGHKNOPQR. &c. add. sin.
- 46) BEHIMNOPQR. &c. pa. S. &c. nar. DK. om. paghær skiftæ skal.
- 47) QS. &c. the skyfftæ skulæ fore thet at &c.
- 48) QS. &c. dwlt. C. lönd i &c.

uir (53ækki54) wætte55) länt. 64) (57þæt han wars8) skyldær 68) at skiftæ (60 wiber han.

217.1)

Hittær bondæn²) nokat³) (40c kænnir sæ³) witi brytin mæp twigiæ mannæ withi oc (⁶tyltær eþe.⁷) at (⁸han fie þæt (⁹til sins¹⁰) lote¹¹) þa¹²) þe skiftu. (13Siþan ma bondæn sectæ14) hinæ ær15) witni baro16) at þe witnaþe17) hanum¹⁸) fæ¹⁹) fran²⁰) (²¹handæ. oc taki²²) af hwærium þera²³) '(²⁴tyltær eb. (26 bot. ællær (27 briggia marca bot. 28) brystæ 29) (30 brytianum 31) be logh. be ma bonden take bet^{3} has kisenser se^{3} (3 or hause bet^{3})

217 == 11. 135.

49) BC. &c. bera.

- 50) F. &c. Giue. I. tha skal brytiæn sælia 11) B. lotæ. CDEH. lota. GIKLMQS. &c. löt bondænum &c. QS. &c. tha værgæ han (S. 1 &c. landbo) sig ther fore met tolf ments 12) LG. &c. thaghar. eed &c.
- 51) BC. &c. brytin.

52) F. om. Aan.

- 53) CL. &c. ikkj. FK. &c. ancte. Q. &c. altz enothet dwit that som hanum boards at &c. S. &o. aldeliis intedt widerliigt dult aff dett &c. ut Q. &c.
- 54) NPR. &c. add. vitherlighæ.
- 55) FPR. &c. om. wætte.
- 56) 59. &c. *fordölgidt.*
- 57) M. ther. F. om. pet wiper han.
- 58) **B**. ær.
- 59) D. sculdær. 16.17. skyldugher.
- 60) C. om. nipær han. IQS. &c. mæth honum.
- 1) DEFGHIKLMNOPORS. maximaque pars recc. codicum connectunt hoc caput, vel partem eius prierem (vide not. 44 pag. 203), cum capite proxime antecedente.
- 2) BCDEFGHIKLMNOPRS. &c. add. sipan.
- 3) 53. add. wdi Brytiens werge.
- .4) Q. &c. syden som han kender sigh vedh værgæ ther bröthiæ fore met &c. S. &c. som han kender siig ved, da skal land-Boen verye Biig, der faar med &c.
- 5) F. add. tha.
- 6) QS. Ke. tolff mentz eed.
- 7) BC. &c. ep.
- 8) F. thæt kum i hans lot. Sithæn &c.
- 9) NOPR. &c. ath sinom loth.

- 10) CGHILMQS. &c. sin.
- vel lot.
- 13) 48. om. Sipan bot. 79. om. Sipan asswaru ep.
- 14) S. &c. Schylde.
- 15) E. om. ær.
- 16) NQRS. &c. bære. O. bær. S. &c. add. med hannem.
- 17) BC. &c. uitnæpo.
- 18) L. &c. om. hanum. DEFGHKNOPQRS. &c. add. hams.
- 19) QS. &c. gotz.
- 20) CDEFGHIKLMNOPR. &c. af.
- 21) CD. &c. hænde. GOQ. &c. hendir. S. &c. mett wrett, saa maa han tage Ko.
- 22) CDEHLP. taka.
- 23) BCDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic. A. pem, ab ipso scriba supra lineam adpositum.
- 24) QS. &c. tolff mentz eed.
- 25) I. &c. om. fore pæt.
- 26) F. om. pet bot.
- 27) NR. &c. thredie. H. thre marc. Æn brysta &c.
- 28) DEGHKNOPR. &c. add. an.
- 29) BC. &c. bristæ. KMOR. &c. brister.
- 30) F. kanum logh &c.
- 31) S. &c. Landbo. R. 23. 24. brythie i. N. add. jnnen. P. add. inni.
- 32) DF. add. ær. K. add. ther.
- 33) QS. &c. add. *vedh*er.
- 34) R. 23. 24. at. S. &c. om. oc eyl.

I. 217. 203

fore sit eyt.36) oc37) siban ma han giuze brytianum38) biuf sac (39fore best. oc (40taka af hanum iarn41) um han wil (42wete hanum asswaru43) eb. (44Sighir bonden ællær brytin46) (46baghær skifti47) scal. at han hafþi48) nokat utan⁴⁹) fælaghæ⁵⁰) therræ.⁵¹) oc (⁵²annar þerræ⁵³) sighær at þe ægho⁵*) babe⁵) (⁵6j fælaghæ⁵) samman þa ær þæn⁶8) næst loghum⁵9) (60at (61witi mæp tyltær ebe. ær babum62) wil witæ63) til64) fælaghs swa ær oc um alkyns⁶⁵) fælaghs⁶⁶) fæ.⁶⁷) (⁶⁸bæþe um köpscat⁶⁹) oc⁷⁰) annat fæ.⁷¹) ware e⁷²) þæn wiþær logh ær baþum wil witæ⁷³) til fælaghs.⁷⁴) 63 (75 kænnis oc (76 hinum (77 mere ær78) handæ mællin hauir79) fælaghs fæ. at

57) CO. &c. fælagh. Q. &c. fælig.

58) LM. 13 \(\psi\). om. \(\psi\)en. EGH. add. \(therra\).

59) FQS. &c. om. loghum. DK. add. laten. 60) G. &c. ær bathum thöm wil wide til fæleghs meth tyltir eth Swa ær &c. S. &c. som vil vinde bode dett godz tiil fellag med tolff mends eedt, och Siiger att det

er Begge deriis godz. Saa er &c. 61) BD. &c. uita. L. &c. witna. Q. &c. vergæ met tolff mentz eed then som vill vyndæ them thet gotz bodæ till fæligæ So er &c.

³⁵⁾ H. om. pæt. L. 13 1. add. swa.

³⁶⁾ B. ehit. C. eit. ED. &c. egit.

³⁷⁾ F. om. oc.

³⁸⁾ S. &c. sin landbo.

³⁹⁾ F. om. fore pæt.

⁴⁰⁾ L.&c. kommæ hanum til at gaa a jern &c. QS. &c. sættæ aa hanum næffnd.

⁴¹⁾ BFG. &c. næfnd.

⁴²⁾ BD. &c. uetæ vel weta. C. wæta. MNR. &c. vitæ. S. &c. haffue aff hannem &c.; male. 59. &c. driffue hannom met affsuorenn eedt. Q. &c. om. wete — ep. 100. om. wete - wipær logh ær bapum wil witæ til fælaghs.

⁴³⁾ B. asuæru. C. aswaru. F. asuaræ. O. &c. *asswori*n.

⁴⁴⁾ DEFIKLMNOPQRS. et maxima pars recc. codicum hic incipiunt novum caput. 127, qui etiam incipit novum caput, habet hoc caput ante cap. in textu 216; cfr. not. 42 pag. 201.

⁴⁵⁾ S. &c. Landboo.

⁴⁶⁾ H. tha. MO. ther. QS. &c. tha som (8. &c. nhar) the skullæ skifftæ at &c.

⁴⁷⁾ BD. &c. skiftæ vel skifta. I. skiftæs.

⁴⁸⁾ CF. &c. a. DEGHLM. age. KINOPQRS. &c. agher. S. &c. add. Selff

⁴⁹⁾ QS. &c. vden for. 33. add. skiffte æller.

⁵⁰⁾ C. fæleghe. FG. &c. fælægh. Q. &c. fæ-

⁵¹⁾ CDEFGHIKLMNOPQRS. &c. om. therræ.

⁵²⁾ S. &c. den anden siiger ney der emod, att dett hörer dem Bode tül y fellagh &c.

⁵³⁾ CFILM. &c. om. perræ.

⁵⁴⁾ GQ. &c. add. thet.

⁵⁵⁾ L. &c. add. thet.

⁵⁶⁾ F. om. j fælaghæ samman.

⁶²⁾ DEHKNOPR. &c. add. them.

⁶³⁾ LP. &c. witne.

⁶⁴⁾ L. &c. add. handa æller til.

⁶⁵⁾ BCILM. &c. alzkyns. EDFHKNOPRS. &c. alt annat. G. &c. annat. Q. &c. alt.

⁶⁶⁾ F. om. fælaghs.

⁶⁷⁾ S. &c. godz.

⁶⁸⁾ BC. &c. bape. F. om. bape — falaghs.

⁶⁹⁾ GQ. &c. köpin skat. M. korn skath; male. 48. kiöpskab. S. &c. kiöbmandskaff. R. köpman drab.

⁷⁰⁾ DEGHKMNOPR. &c. add. um.

⁷¹⁾ QS. &c. gotz.

⁷²⁾ DKNOPŘS. &c. om. e. L. &c. æy; male.

^{73) 30. &}amp;c. vitnæ. Q. &c. værgæ.

⁷⁴⁾ S. &c. gode.

⁷⁵⁾ L. &c. Kære bonden offna brytian. at han &c.

⁷⁶⁾ QS. &c. then eenæ at haffuæ mere fæligs (S. &c. add. eller fellegis) gotz mellom hænder (S. &c. add. end den anden) oc haffuer (S. &c. add. dett) ey altsamen vihlagt (S. &c. add. da skall han) værgæ sig &c.

han hauir ey alt ut latæt.*0) wæri e*1) sic mæþ (*2tyltær eþe*3) þo at (*4han (^{8 s}giui hanum sac til firitiughu marc. (^{8 s}oc (^{8 7}fore minni (^{8 s}e til half marc. (* 9 giuær han 9) hanum 9) sac fore minni. 9) (9 3 wæri 9 4) sic mæp (9 5 siatæ manz eb.96)

218.1)

Uil²) bryti³) skilias wiþær⁴) (⁵husbonde sin þa scal han sighia hanum til.⁶) wil bonden ey late⁷) han⁸) bort⁹) fore by at han (10ser gobser bryti. 11) sellær han wil hauæ hans fæ. 12) þa 13) fari brytin 14) til (15 twigia þingæ. oc late læggiæ (16til laghstefnu at hans husbonde17) skifte wiþær18) han.19) (20wil bonden21) ey æn þa22) skiftæ (23wiþær han.24) þa fari han a25) þribiæ bing. (26 oc (27 sighi til. oc (28 ofna by bingi nefnæs 29) gobæ men 30)

218=II. 134.

- 77) CD. &c. mera. F. ær fælæx fæ hafthe. 3) S. &c. landbo. at han &c.
- 78) CEI. om. ær.
- 79) DEGHIKNOPR. &c. hafthi. C. haua.
- 80) ONPR. add. Tha.
- 81) EFGHMNR. &c. om. e.
- 82) QS. &c. tolff mentz eed.
- 83) BC. &c. ep.
- 84) E. om. han. HG. &c. hanum gives sac &c.
- 85) FIM. &c. gaue. QS. &c. skyller hanum for förætywaæ &c.
- 86) F. on the scal han oi give tyltor eth 11) F. om. bryti. S. &c. landbe eller Bonde. fore minnæ. æn fore half &c.
- 87) CDEGHKLMNOPQRS. &c. æi fore minna an fore (LM. 13 \(\frac{1}{2}\). til) half &c. 33. ay for mynne Æn giffuer &c.; male.
- 88) I. 38. om. e minni.
- 89) QS. &c. om. giuær minni; male.
- 90) L. &c. bonden.
- 91) BCMNPR. &c. om. hanum.
- 92) CD. &c. minna. CMR. &c. add. en half marc. BDEGHIKNOP. &c. add. æn fore half mark. L. &c. add. an for halff. mare tha.
- 93) G. &c. dyllie meth &c.
- 94) L. &c. add. han.
- 95) S. &c. Sex mends eedt.
- 96) DN. &c. ethe.
- 1) 48. om. hoc caput.
- 2) O. &c. add. bonde eller.

- 4) BCDEFGHIKLMNPQRS. &c. fran.
- 5) CDEGHKMNOPR. &c. husbonda simum. B. husbondæ sins.
- 6) P. om. til.
- 7) CD. &c. lata. B. taka; male.
- 8) CF. &c. hanum.
- 9) QS. &c. add. fare.
- 10) L. &c. war hamm gannelekar. (30. gannlegær) oc gothar. æller &c.
- 12) L. 13 . pennigh. F. pænningæ. QS. &c.
- 13) CDEFGHIKMNOPR. &c. om. ba.
- 14) S. &c. Landboenn eller Bondenn.
- 15) FHQS. &c. tu thing. L. &c. twænnæ thingh. oc thingmen læggæ husbondamun dagh fore. at han skiffte &c.
- 16) Q. &c. lagdag fore at &c. S. &c. en louliigh tiid fore, att &c.
- 17) P. bonde.
- 18) QS. &c. met.
- 19) CF. &c. hanum.
- 20) KP. &c. om. wil wiber han.
- 21) F. han.
- 22) F. add. latæ.
- 23) QS. &c. met. FGR. &c. om. wiper han.
- 24) CM. &c. hanum.
- 25) FIMNOPORS, &c. til.

(310c ræte32) (33til at skifti34) (35mællin þem. (36takær bonden nokat fran brytianum³⁷) siþæn skift ær tha (³⁸ær thæt ran.

219.39)

Okal⁴⁰) annar⁴¹) man gialde⁴²) andrum manni.⁴³) oc sighir swa j gen þa⁴⁴) han⁴⁵) kræfs at han⁴⁶) for gaf⁴⁷) hanum.⁴⁸) (⁴⁹ba (⁵⁰ma hin⁵¹) dyliæ⁶²) mæþ (53tyltær eþe.54) at han (55fore gaf (56ey hanum 57) æn (68sighir han (5° swa j gen⁶⁰) at han galt⁶¹) hanum.⁶²) ællær (⁶³han (⁶⁴ stadde andræ lund swa⁶⁵) sum⁶⁶) han⁶⁷) (⁶⁸gaf ia wiþær.⁶⁹) haui (⁷⁰þær twigia manna witni

219=11. 136.

- 26) NOPR. &c. om. oc pingi. DK. tha næfnis &c.
- 27) F. tha næfnes &c. Q. &c. lywsæ thet Oc po thredia ting &c. S. &c. liuße dett paa ny, da Schulle der tiil neffnes gode mend tiil paa tridie Tingh, som skulle retteliigen skiffte &c.

28) CEGHILM. &c. tha ofna (H. a) thrithia *thingj* &c.

29) O. &c. næffne. CDEFGHIKMNOPQR. &c. add. til.

30) L. &c. add. til.

31) F. om. oc ræte til. M. ath rættæ och skifftæ &c. Q. &c. som scullæ rætteligæ skyfftæ &c.

32) L. &c. skiælleke.

33) CDEHKLNOPR. &c. om. til. G. &c. at the skifta. I. oc skiftæ.

34) BC. &c. skifta.

35) CDEGHIKLMNOPR. &c. thera i mællin. F. &c. them i mællen.

36) 122. om. *takær — ran*.

37) F. hanum. S. &c. Landbo, eller Bondenn.

38) BCDEFGHIKLMNOPQR. &c. gör han ran. S.&c. giörer hand Roff.

- 39) O. hoc loco incipit librum nonum. NPRS. &c. incipiunt librum decimum sextum.
- 40) CDEGHIK. &c. Sculdi. F. Kræfs man giald. oc suarær sua. at &c. S. &c. Naar nogen kreffuer enn anden faar geld, och han suarer saa &c.

41) 59. &c. nogenn.

42) BD. &c. gialdæ vel gialda.

&c. add. nokot.

44) CDGHKLNPR. &c. thaghær. O. thaghen.

45) MNOPQR. &c. hanum.

46) L. &c. hin.

47) BD. &c. fore yaf. G. &c. förra gaf. CFL. &c. forlöt vel forlot. M. gaff hanum ey förræ. QS. &c. haffuer tilforen betalet.

48) L. &c. add. thet. F. add. them.

49) H. om. pa — ey hanum.

50) S. &c. skal hand giiffue lou med &c.

51) QR. &c. han.

- 52) Q. &c. thet aff værgæ.
- 53) QS. Ac. tolff mentz eed.

54) BC. &c. ep.

55) G. förra gaf. CFL. &c. forlöt vel forlot. QS. &c. ey haffuer tillforen betalet hanum.

56) L. &c. hanum æy thet. thær han krænær. Æn sigher &c.

- 57) G. &c. om. hanum. F. add. them.
- 58) S. &c. suarer den anden saa &c.

59) F. om. swa j gen.

60) A. Voc. *j gen* omissam ipse supra lineam DGK. &c. add. thagan han add. scriba. cræfs. EHNOPR. &c. add. tha han kræfs.

61) QS. &c. betalede.

62) C. om. *hanum*. F. add. *them*.

63) F. salde andræ lund &c.

- 64) ONPR. &c. yalt. QS. &c. giorde hans nöyghæ (S. &c. nöie) annerledes. L. &c. kum aff andra lund meth hanum som hans wili war. have &c.
- 65) FNOPR. &c. om. sma.

66) S. &c. att.

67) DEFHKNOPR. &c. hin.

43) CDEGHIKLMNOPQR. &c. om. manni. L. 68) H. fic. QS. &c. lodh sigh nöyæ (S. &c. add. der) met oc sadæ ia ther till.

til (71 oc (72 tyltir ep. (73 at han (74 galt (75 ællær 76) lök 77) andræ 78) lund 79) sum han⁸⁰) wilde.⁸¹)

220.

Kræuær¹) man giald af andrum manni. oc wil han ey (²gialdæ oc ey³) logh fore sæliæ.*) þa stæfni⁵) hanum til þings (⁶swa sum logh æræ.⁷) oc fa til dom at take hans 8) fee. 9) wil hin 10) sibeen (11 eftir mede. at hans fee 12) war¹³) ey¹⁴) mæ b^{16}) dome takit. oc hauir hin¹⁶) ær¹⁷) (¹⁸tok (¹⁹alz þings 64 witni til. ællær utan þingi twigia manna (20hemblan21) (22þerræ ær23) þa24) (25 waro ofna 26) þingi. oc dömde 27) hanum at 28) takæ hans fæ. 29) oc andræ twigia mannæ³⁰) (³¹til þæs³²) at han tok þæ t^{33}) mæp þerre³⁴) dome. hauir

220 = 11.137.

69) GI. &c. til.

70) CDEGHKMNOQR. &c. til thas tuiggia 10) CL. &c. han. S. &c. den anden. L. add. manna witni.

- 71) DEHK. om. oc tyltir ep. F. om. oc 11) QS. &c. ther po hære at &c.
- 72) BC. &c. tyltær ep. QS. &c. tolff mentz 13) B. uarp. eed.
- 73) L. &c. om. at wilde.
- 74) QS. &c. betalede hanum eller fornögedæ (S. &c. add. hannem) annerledess &c.
- 75) I. om. ællær lök.
- 76) O. add. han.
- 77) GNR. &c. /ot. OP. löth. Male.
- 78) B. aldræ. CGI. &c. alla.
- 79) BCDEGHIKMNOPQRS. &c. sic. A. add. en. Cfr. nott. 71, 73 supra.
- 80) BCGIMQ. &c. kin.
- 81) Q. &c. add. oc vare orsage. S. &c. add. och vere dogh derfaar Sagelös.
- 1) F. Vil man æi gialdæ andrum manne. oc æi givæ logh fore. tha stæfne &c.
- 2) QS. &c. betalæ oc ey heller lag fore göre (S. &c. giöre hannem lou derfaar) tha &c.
- 3) BCDEGHIKLMNOPR. &c. sic. A. om. ey, at h. v. rec. man. in marg. est addita. Cfr. nott. 1, 2 praecedentes.
- 4) L. &c. giuæ.
- 5) CDEFGHIKLMNOPR. &c. add. han.
- 6) NORS. &c. om. swa. F. om. swa æræ.
- 7) LOQRS. &c. @r.
- 8) Q. &c. add. gotz eller.

- 9) S. &c. godz, vare, eller pendinge.
- æi: male.
- 12) QS. &c. gotz.
- 14) L. 30. æ; male.
- 15) FLQS. &c. add. ræt. G. &c. add. loghum oc ey meth.
- 16) FLS. &c. than.
- 17) M. om. ær.
- 18) S. &c. dett togh, der tiil Tings vidne, *eller* &c.
- 19) I. al thingwitnæ. F. sit thingwitne. ællær &c.
- 20) QS. &c. tillstandelssæ. NOPR. &c. vithnæ til och theræ hemblan (0. add. the ther) tha varo &c. 38. om. kemblan — manne.
- 21) BCDEFGHIKLMQS. &c. sic. A. add. til. Cfr. not. 20 praecedentem.
- 22) FGQ. &c. the. S. &c. att de vore der paa Tinget, den tiid att hannem Bleff dett tiildömpt att tage &c.
- 23) BDIKM. om. ær.
- 24) EFH. om. *pa*.
- 25) F. hanum dömdo til at &c.
- 26) GHI. &c. a. Q. &c. po. 32.42. ponne.
- 27) BCD. dömdo. NR. &c. dömæ.
- 28) E. om. at.
- 29) S. &c. godz, eller pendinge. Q. &c. add. eller gotz.

han³⁵) swa witni til.³⁶) (³⁷ware sac lös. hauir han ey swa doms witni³⁸) $(3^{\circ}$ til $(3^{$ num. 46) oc $(^{46}$ löse $(^{47}$ hanum $(^{48}$ dom j hænde. 49) oc $(^{60}$ hin latæ 61) ut bæ t^{62}) han tok oc (53 ofna (54 brigise marcæ 55) bot fore ran (56 ser han giorbe. 57) ællær⁵⁸) (⁵⁰tyltær eþ.⁶⁰) (⁶¹twe mæn⁶²) mughu⁶³) ey hemblæ andrum dom utan andri twe men⁶⁴) witni⁶⁵) æftir⁶⁶) at be waro (⁶⁷ba ofna⁶⁸) binge ser⁶⁹) hini⁷⁰) dömdo hanum⁷¹) at takæ hans⁷²) fæ.

221.

Lær1) man andrum2) lan3) þa ma þæt aldrigh (4tapæs (5fore (6æncti uæfli7)

221 = 11.138.

30) CDEFGHIKMNOPQRS. &c. add. witni.

31) L. &c. ther til. at &c.

32) F. om. pæs.

- 33) CDEGIKLMNOP. &c. om. pæt. F. add. fæ. QS. &c. add. gotz:
- 34) BC. &c. pera vel therra.

35) M. add. ey; male.

- 36) DHK. add. tha. S. &c. add. som mu er Sagdt, da.
- 37) I. sum ær mælt. tha waræ han saklös.
- 38) F. witne, om. doms.
- 39) DEKS. &c. om. til pæs.
- 40) CFGHILMNOPR. &c. om. pæs.
- 41) S. &c. Saydt.
- 42) C. om. pa.
- 43) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. hin. S. &c. den anden.
- 44) M. om. mæb.
- 45) S. &c. mends vidne.
- 46) NPR. &c. liwsæ. L. &c. swærie oc witne offna hiin. at han tok hans fæ vloghleka 63) QS. &c. kwnnæ. vthan dom. oc him &c. S. &c. Suer hannem den dom aff hans hender.
- 47) F. sic til handæ. oc &c.
- 48) Q. &c. then dom vth aff hender.
- 49) A. Rec. man. huic v. add. r, ut legeretur hænder. GMNOPR. &c. hendir.
- 50) BC. om. hin. S. &c. siiden vdtlegge den anden igienn hues hand &c.
- 51) Q. &c. *læggæ*.
- 52) D. add. Gr. KL. add. ther. FQ. &c. add. 71) FQ. &c. add. til.
- 53) FH. a. R. 23. 24. haffue; male. QS. &c. 1) 59. &c. Læner. 68. 82. &c. Lanner.

- ther till (S. &c. offuer) bode hann thre mare for roff that han &c.
- 54) C. thrithia. H. thre marc both. F. thre marc. fore &c.
- 55) I. manzs; male.
- 56) C. om. ær han giorpe. F. om. ær tyltær eþ.
- 57) A. Litt. q bis est scripta, in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiecto puncto notata.
- 58) G. &c. add. dyli meth.
- 59) QS. &c. XII mentz eed.
- 60) EH. add. fore at han giorthe wy ran. NOPR. &c. add. foræ thet ath &c. (ut E.). DK. add. fore that ar han &c. (ut E.). G. &c. add. at han &c. (ut E.). S. &c. add. att hand giorde ike roff.
- 61) 79. om. twe fæ.
- 62) H. om. mæn.
- 64) CFILM. &c. om. men.
- 65) CD. &c. *witna*.
- 66) QS. &c. add. them.
- 67) S. &c. paa Tingett den tiid hannem Bleff tiildömbt, att tage hans godz eller pendinge.
- 68) FHIL. &c. a. Q. &c. po.
- 69) F. thagher. L. &c. then tima.
- 70) DEFGHKNOPR. &c. add. twe.
- 72) CDEHIKNOPR. &c. hins.

utan (*e scal þæt*) (10hem cummæ.11) ællær swa12) giald13) fore (14sum (15hins ær wirþning16) oc logh ofna17) (18swa mikil19) sum (20hins ær21) wirþning22) ofna (23lane ær læþe. (24æn e scal26) först logh26) sælia27) fore þæt28) at han (29ma ey (30na (31þy ær læt war. (32hittis þæt33) siþæn (34ær læt35) war. þa36) (37ware (38þæs wald ær atte at39) hauæ hwat

3) S. &c. nogett tiil laans.

4) L. &c. fortapas. QS. &c. borttæ bliffuæ for nogker brysth skyll.

5) FL. &c. om. fore æncti uæfli.

6) B. ænti uæp (i. o. æncti uærp), mutatum in ænen (i. o. ængen) uapa.

7) DEHKMNPR. 23. 24. 31. sic. ACGO. &c. wærp. I. wæth. Cfr. nott. 4-6 praecedentes, et II. 138.

- 8) I. skal heem &c. S. &c. laan skall fanges igenn vden alle Bröst, eller der skal giiffuis saa gaadt wederlegk faar som det vor werdt som förre vdlentis, och saa ath den nöffuis der med som dett förre vdlente. Dog skal hand som lente först giöre lou, att han ike haffuer dett han lente y Sine vere, om dett er Bortte. Findes det som laant vor Siiden igen vdj hans wold, da maa den raade som dett vdlente der faar, huad helder hand viil haffue Siit egett igenn, som han vdlente, eller Beholde dett som hand (52. &c. sic; S. om. hand) haffuer op baaret der faar igenn aff den anden.
- ĎEFHQ. &c. lan. GK. &c. han; male. 83.
 add. Lackelöβ. 111. 117. add. wden all lack och lyde.
- 10) L. &c. atar gen lata. them ther thet a. æller swa &c.
- 11) G. &c. add. laan.
- 12) FO. om. swa. Q. &c. add. got.

13) K. geldæ. Q. &c. vedhorlaff.

14) CDEFGHIKMNOPR. &c. om. sum — wirpning. Had. et KA. (Jur. Skr. II. p. 453)
credunt haec verba esse delenda; at, quamvis necessaria non sunt, sensus idem omnino
erit sive legantur sive omittantur; compensatio enim a commodatario pendenda, uon
minus quam numerus iurantium, pendebat a
pretio rei commodatae secundum domini
computationem, quod a KA. frustra negatur.

- 15) L. &c. hiin wirthi thet. ther thet (30. om. ther thet) a. oc logh offna. at thet war ay bætræ Æn Ææ skal han först giua logh fore &c. Q. &c. thet vor vært thet som vth vor lent oc hanum nöyes met som laanet otthæ Æn e &c.
- 16) B. uirning.
- 17) CM. fore. H. a.
- 18) C. om. swa mikil.
- 19) A. Prius i omissum ipse supra lineam add. scriba. GM. &c. mikin vel meghen. FI. miket. 59. &c. höy.
- 20) NPR. &c. vyrtningh &r (R. 23. 24. om. &r) offnæ hinu ther læth vardher (P. var ther) thet atthe Æn &c. 59. handt siger at laanidt det war werdt som det tilhörde.

21) B. om. ær.

- 22) B. uirning. DEFGHK. &c. add. til.
- 23) EFGH. &c. hinu (F. &c. thæt) ær læt var. Æn e &c. CDIKMO. hinu ær læt war. (M. add. then) ær thæt atte. æn e &c.
- 24) 79. om. quae in hoc capite sequentur.
- 25) CIKM. &c. add. logh. Q. &c. add. han som /ænthæ.
- 26) DEFGHNOPQR. &c. sic. A. om. logh. Cfr. nott. 8, 15, 25 supra et not. 28 infra.
- 27) IO. sæliæs. F. giuæ. Q. &c. göre.

28) B. add. loh.

29) Q. &c. ey haffuer that han lantha Hyttes &c.

30) F. fangæ thæt sum læt &c.

- 31) CDEGHKM. &c. hinu. NOPR. &c. hinum.

 1. hin. L. &c. thet lan. ther hanum war let Hittis &c.
- 32) B. om. hittis war, at ipse forte scribe in marg. add. hitas siban.
- 33) DEFGHKNOPR. &c. kint.
- 34) L. &c. om. ær læt war.
- 35) Q. &c. læntt.
- 36) G. &c. om. *þa*.
- 37) Q. &c. mo han raadhæ ther fore hwat heller han vill haffuæ thet ygen som han vth læde oc læggæ thet vth yghen som han

²⁾ DEHKNOPQS. &c. add. manni. R. 23. 24. 15) L. &c. hiin wirthi thet. ther thet (30. om. add. mannom. there thet) a. oc logh offna. at thet war

(40 han will hældær 41) sit eyt 42) oc latæ ut bæt 43) hin 44) galt. (46 ællær hauæ be⁴⁶) sammæ giald.⁴⁷)

222.

Legher⁴⁸) man nokat⁴⁹) af⁵⁰) andrum manni. þa scal han⁵¹) ey⁵²) (⁵³warbæ by. (5 tapæs bæt) (5 sinum eghnum (5 handæ gærningum. (5 stapæs bæt oc (5°kallær (5°hin ofna ær61) atte.62) stande hin63) fore64) mæþ (65slikum loghum sum (66hins ær wirþning ofna67) þy68) tapat war.69) biþi sæ swa guþ hiælpæ⁷⁰) at (⁷¹han galt ey hans wanröct at oc ey hans⁷²) handæ giærningæ⁷³)

222=11.139.

38) BCDEFGHIKMNOPR. &c. hins. L. &c. thet j hans wald, ther thath atte. hwat &c.

39) NOPR. &c. och.

- 40) L.&c. hældar han wil hawe sit &c.
- 41) I. add. hauæ.
- 42) B. ehit. CD. &c. eghit.
- 43) DFG. add. æz. K. add. ther.
- 44) BCDEFGHILNOPR. &c. sic. AM, han, K. 60) B. ofna hin ær &c. hint.
- 45) F. om. æ//ær giald.
- 46) LNR. &c. thet.
- 47) L. &c. ther hanum war gwldæt.
- 48) B. leher, antea scriptum lægger.
- 49) L. &c. add. thingh.
- 50) BCDEGHIKLMNOPQRS. &c. sic. F. om. af. A. at.
- 51) M. om. han.
- 52) G. &c. om. ey; male.
- 53) QS. &c. antsware eller staa vdi antworden (S. &c. staa tiil andtuordt) fore thet vden &c.
- 54) F. om. utan kandæ gærningum.
- 55) DK. om. fore.
- 56) L. &c. sit æghit. handa wærk Tapas &c.
- 57) A. handæ giær gærningum scriptum est, at litt. giær subjectis punctis notatae sunt. EMNOPR. &c. hand gærningum. H. handa wathum. GIQ. &c. gierningum vel gerningæ, om. handæ.

- haffuer vpboret ther fore eller behollæ syt 58) S. &c. Bliiffuer dett Bortte siiden, och den som dett tiilhörde kreffuer dett igen, da skal den som dett leyde verge siig ßaa högt med louuenn som dett vor werdt, det Som Bortkom. Bede &c.
 - 59) NOPR. &c. kreffuer. Q. &c. han kræffuer thet yyen som thet ottæ værgæ han sigh som læntthæ so höyt met laghen som thet vor værth thet som borttæ bleff Bedæ &c.

 - 61) BCDEGIKLMNOPR. &c. add. bæt.
 - 62) DFKL. &c. add. tha. H. add. thet. tha.
 - 63) I. om. hin. L. &c. han.
 - 64) F. add. ær leghthe.
 - 65) F. tholic logh. L. &c. theligh logh sum hin wirthi thet til. thær thet atte Bithie &c.
 - 66) IR. wrning (R. wyrtningh) ær ofnæ &c.
 - 67) H. a.
 - HMNOPR. &c. add. 68) CDEGK. add. ær. thær. F. add. sum.
 - CEFGHIMNOPR. &c. ær. 69) DK. om. *war*.
 - 70) S. &c. tiil hielp.
 - 71) GR. &c. thet. FQ. &c. thæt tapathes æi (Q. &c. bleff ey borthæ) for hans wanröct. oc æi fore hans handægærning (Q. &c. handgærningher). S. &c. thet Bleff ike Bortte, och ike helder faarkomm faar hans vanröcht Schyld, eller faar hans hande ger-
 - 72) G. &c. om. hans.
 - 73) BG. &c. handagærning. MNOPR. &c.

223.¹)

Læggær²) man nokat in til annars manz³) oc takær hin⁴) (⁵ey þæt⁶) til halz fæ.⁷) oc tapæs þæt siþan⁸) mæþ bondans cost.⁹) þa scal (¹⁰han ey þæt (11atær gialdæ.12) (13tapæs þæt utan hans14) cost.15) þa (16scal (17þæt atær gialdæs. 18)

224.19)

65 Lakær annær²⁰) nokat til halz fæ²¹) þa ma þæt aldrigh²²) (²³tapæs. num²⁴) e scal bat^{26}) atær²⁶) gialdæs.²⁷) (²⁸hwat sum²⁹) at³⁰) cumbær.³¹) hwat sum³²) bæt ær³³) (³⁴hors ællær³⁵) nöt (³⁶ællær (³⁷annær cost.

223=11.141.

224=11.142.

thæt tapathæs.

1) Q. 28. 29. 50. om. hoc caput.

2) B. add. annær.

- 3) S. &c. add. att gömme.
- 4) GS. &c. han.
- 5) I. om. ey pæt.
- 6) NR. &c. om. pæt.
- 7) FNR. &c. halfs fa. O. half fa. H. hans fæ. Male.
- 8) F. om. sipan.
- 9) DEGHKNOPR. &c. coste. F. &c. koster. S. &c. godz.
 - 10) BNOPR. &c. pæt æi atær gialdæ.
 - 11) S. &c. igenn Betale. men Bliiffuer dett Bortle och Bonden mister ike Siit godz derhos, da skal han dett igenn giiffue och Betale som dett indtogh.
 - 12) F. add. Æn.
 - 13) G. &c. om. tapæs atær gialdæs.
 - 14) CFI. bondans.
 - 15) DEHKNOPR. &c. coste. F. koster.
 - 16) F. gialzs thæt atær.
 - 17) BCDEHKLMNOPR. &c. han (R. 24. hans) þæt atær gialdæ.
 - 18) 111. 117. add. were Seg pantt eller anditt som mandt tager y foruaring.
 - 19) R.23. 24. 59 61. 92 94. 100. 118. 126. hoc loco incipiunt librum decimum septimum.

- handgerninge. KDGHKNOPR. &c. add. at 20) FGINOPRS. &c. om. annær. CDEFGHIK LMNOPQRS. &c. add. man.
 - 21) HNOPR. &c. halfs fæ; male. S. &c. add. att foruare.
 - 22) G. &c. ey.
 - 23) S. &c. Bliiffue Borte eller tabes och forkommes, delt skal io Betalis igenn, huad
 - 24) CDEFGHIKMNOPQR. &c. vtan.
 - 25) G. &c. om. pæt.
 - 26) L. &c. æff/ar.
 - 27) BDEFGHKM. &c. *gialdæ*. H. add. *e*.
 - 28) B. hua primum scriptum est, at t ipse add. scriba. F. om. hvat — cumbær. Q. &c. ehworledess som thet bortt kommer.
 - 29) OS. &c. add. thet.
 - 30) L. &c. add. thy.
 - 31) H. add. e.
 - 32) CDEFGHIKLMNOPRS. &c. om. sum.
 - 33) CDEFGHIKLNOPQ. &c. add. *hælds*er. R. add. eller. B. add. hældær ær.
 - 34) B. om. hors ællær.
 - 35) E. ær.
 - 36) CBDEFGHIKLMNOP. &c. sic. A. om. @llær annær cost. S. &c. oxe, koo, eller andet yodz. Cfr. not. 37 sequentem.
 - 37) B. innær. R. 23. &c. andre kosthe. &c. annet godtz.

225.38)

 \mathbf{F} æstir man bol 3 °) oc wil ey (4 0til faræ. böte twa öræ. 4 1) (4 2ællær (4 3pri 4 7 bia manz eb. 44) far han til (45 oc (46 skils 47) wibær fore far daghæ 48) halde uppi (*°alli innu oc böte siax öræ⁶°) ællær (⁶¹siæta manz eb. (⁶²Dyl bönden⁵³) at han fæsti (⁵⁴ey landbo (⁵⁵sinum bol.⁵⁶) witi⁶⁷) lanbo (⁵⁸til (⁵⁹bol sins mæb twigia manna witni. 60 oc 61 haui (62 bol sit. Sighir iorbe drotæn.63) at landbo hauir (64fæst.65) (66oc dyl67) landbo. dyli mæð (68siæta manz eb. (69 Far land bo. bort af 70) iorbo. 71) ba (72 köpe hin 73) hus 74) ær til far. far ængin man⁷⁵) (⁷⁶til. num⁷⁷) fæstis at⁷⁸) baræ kroke köpæ⁷⁹) e

225 = 11. 144, 143, 146, 145, 147 - 150.

38) NPS. &c. hoc loco incipiunt librum decimum septimum.

39) BCDEGHIKMNOPR. &c. sic. AL. 13 1. bo. QS. &c. gard. F. iorth, add. af andrum.

40) QS. &c. syden fare till hanum bödæ &c.

41) S. &c. add. pendinge.

42) F. 100. om. ællær — ep.

43) K. thriggæ. S. &c. tre mendz eedt.

44) S. &c. add. att hand ike feste.

- 45) S. &c. gaarden eller Boligen, och farer Siiden aff hannem igenn, förend rette fardag (68. &c. sic; S. fördag), da skal hand dog vdgiffue altt Land gildett, och opholde alle Redzler, och der tiil Böde &c.
- 46) M. vil skilies. Q. &c. skylier sig fran hanum förr æn rætt faerdagh.

47) H. add. sithan.

48) B. fardah. CFO. &c. far dagh.

49) BCDEFGHLP. alla. Q. &c. alle reetzlær oc &c.

50) S. &c. add. pendinge.

51) KQS. &c. sex mens eth.

52) OS. &c. Siger. DEFHKNOPR. &c. hic incipiunt novum caput.

53) BC. &c. bondæn vel bonden.

54) L. &c. hanum æy bo. tha witne lanbo til bo mæth &c.

55) Q. &c. eller loodk hannum syn gard po levæ haffuer bonden ther till tniggæ mantz vithnæ at han leydæ sammæ gard tha scall han mydæ sammæ leyæmaall oc gard Siger &c. S. &c. eller Bonden, och ey lod 73) F. thæn. IL. &c. add. hans. hannem sin gaard eller Boliig tiil leie, 74) CDEGHKMNOPR. &c. add. hans. haffuer Landboen eller Bonden der tiil 75) FH. om. man.

tho mends vidne, att han leyde Samme gaard eller Boliig, da skal hand och nyde same boliig och leyemaal. Siiger &c.

56) FM. iorth. F. add. tha.

57) I. &c. witnæ.

58) F. sic til iorth mæth &c.

59) BCDEGHIKO. &c. sic. M. bols. A. bo. NPR. &c. bolsens meth &c. Cfr. nott. 54, 55, 58 supra.

60) CL. &c. add. oc mæth tyltær eth. A. Rec. man. supra lineam add. oc tyltær eep.

61) L. 13 ½. at.

62) L. &c. bo. F. sinæ iorth. Sighær &c.

63) BC. &c. iorpæ drotæn vel iortha droten. F. bonden.

64) Q. &c. leydt garden oc landboen sigher ney tha scall han thet aff værgæ met &c. S. &c. leygt samme gaard, eller Boliig, och landboen Siiger ney, da skal hand giiffue der lou faar med &c.

65) F. add. iorth.

66) L. &c. hans bo Dyli &c.

67) O. netær.

- 68) QS. &c. sex mentz eed.
- 69) B. hic incipit novum caput.

70) L. &c. fran.

71) IK. &c. iorthæ. FL. &c. iorth.

- 72) Q. &c. scall han köbæ hans hwss som till far ygen ffar &c. S. &c. skal hand kiöbe hans hus, som skal y gaarden effter hannem igenn. Farer &c.

þæn (⁸⁰hus ær iorþena (⁸¹sar oc yrkir. (⁸²æll*ær* iorþædrotæn loue⁸³) hanu**m** bort⁸⁴) at⁸⁵) föræ hus sin. yrkir⁸⁶) (⁸⁷oc iortheghandæ⁸⁸) sialuir.⁸⁹) köpæ oc 90) hus ællær 91) loue 92) hanum 93) (94 af at 95) föræ. 96) (97 At (98 förræ mariæ mæssu⁹⁹) sculu¹⁰⁰) landbo reþe¹) landgilde.²) oc (³fæstæ þa⁴) (⁵bol sit⁶) ællær up sighæ.⁷) (⁸landbo ma ey takæ annærs⁹) fæ¹⁰) j fælægh mæb sæ utan (11iorþædrotæns lof.12) (13 þaghær landbo wil (14 faræ af (15 fæstu sinni. þa scal han¹6) (¹¹sa (¹⁵swa mikit af rughsæth¹9) sinni sum (²ºlogh serse²¹) til j be byghd ær han bor innan.²²) oc ey merse fore by. at²³)

76) S. &c. y gaarden igen, och festiis hand allene til Bar kibbe leye, da skal han enten kiöbe eller leie husene som jorden 100) R. 23. &c. add. alle. Bruger, eller Jorddrotten skal giiffue hannem loff, att Bortföre &c.

77) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. utan. I. add. 2) S. &c. add. och pendinge. han.

78) NR. &c. a. FQ. &c. til.

79) B. om. köpæ.

80) B. ær hus iorpana &c.; male.

81) NOPR. &c. a. CDEFGHIKLMQ. &c. om. sar oc.

82) F. &c. om. ællær — sin.

83) K. lauer.

84) EH. add. af.

85) E. om. at.

86) S. &c. Bruger.

87) R. 23. 24. om. oc. N. om. oc — köpæ.

88) R. 23. 24. iord egen. G. &c. æyghande. FLQS. &c. iorthæ droten.

89) LQS. &c. add. jorthena tha.

90) L. &c. e. DEFGHKOP. &c. add. han. NR. &c. add. hans.

91) P. om. ællær.

92) S. &c. vnde.

93) NR. &c. om. hanum. CDEFKLOP. &c. hi-

94) QS. &c. hussen bort at före.

95) R. om. at.

96) R. 23. &c. fare. L. &c. add. thær them a. 97) G. &c. Æ for mariemissu &c. F. Thættæ ær oc scanungæ logh, at lanbo sculu at förræ mariæ myssæ. rethæ &c. DEFHKN OPR. &c. hic incipiunt novum caput.

98) IQ. &c. förmær. S. &c. vor frue dag som kallis dyre vor frue dag om hösten da 19) 92. byg seedt. skal &c.

99) CD. &c. mariu missu vel mariæ missu.

I. &c. waræ fruæ dayh. Q. &c. iomffrw marie dag.

1) BC. &c. repa. QS. &c. vthgiffue. L. &c. add. *thærra*.

3) Q. &c. leyæ. L. &c. tha skulæ the fæstæ. S. &c. da skulle de leie och opsiige deriis gaarde och Boliige.

4) DEFGHIKNOPR. &c. om. pa.

5) BCDEGHIKMNOPR. &c. sic. AL. 13 \(\frac{1}{4}\). bo. F. sinæ iorth. ællær &c. Q. &c. gard syn Oc so hanum oc vpsiyhæ.

6) LM. &c. om. *sit*.

7) B. upsihia. CD. &c. upsighia.

8) BCDEFGIKLMNOPQRS. &c. hic incipiunt novum caput.

9) BCDEFGHIKLMNOPQRS. &c. add. manz.

10) Q. &c. add. eller gotz. S. &c. add. eller andett godz.

11) BCDEGHIKMNOPR. &c. hins lof ær (DK OP. &c. add. til; EGHI. &c. add. til. @x) iorpadrotæn ær (M. add. till). L.&c. han giuær sit loff thær til. thær jorta dröter (13 ‡. 48. jorda drotten; 30. iorth drottæ) ær.

12) F. wiliæ.

13) EDKNPQRS. &c. Thæt ar. CGI. &c. Thæt ar ær. 0. Thet ær. L. 13 . Thæt ær ther. CDEFIKLMNOPQRS. &c. hic incipiunt novum caput.

14) M. skilies fra festæ &c.

15) QS. &c. syn gard tha &c.

16) G. &c. om. han.

17) L. &c. sma mekit at sa aff &c.

18)-C. om. swa mikit.

20) Q. &c. sedwantt er i &c. S. &c. Seduane er vdj den by.

I. 225. 213

(24summum stahum takæs25) undæn twe lotær26) af rugh iorþ27) (28summum stabum²⁹) (³⁰ey meræ æn (³¹husæ toft³²) en:³³) (³⁴summum stabum³⁶) ækki³⁶) wætæ.³⁷) (³⁸gitær landbo ey ret³⁹) langildi⁴⁰) at⁴¹) stæfnu daghe.⁴²) bibi⁴³) (**andræ stæfnu⁴⁵) af (**sinum iorþadrotne. (**far (**shan ey ræt at**) (50 bem stæfnu daghe ær (51 hin læggær þa52) til 53) böte twa öræ. 54) (65 far landbo bort56) af iorbo57) mæp landgildi.58) oc (59 böb60) (61 för

21) FLR. &c. ær.

23) I. om. at.

25) CDFIKLMNOPR. &c. tacs.

26) CF. &c. *lötæ*r.

- 27) CDEFGHIKLMNOPQRS.&c. rughsæth. CF GIOQRS. &c. add. oc. B. supra lineam add.
- 28) FIKLQ. &c. summæ stathæ. MS. &c. Summæ statz.

29) BE. add. ær.

- om. ey stapum. 92. en lodt. Och somestedz &c.
- 31) G. &c. husa toften (pro husæ toft en). Q. &c. eenæst husætofften. S. &c. alleniste hußtofften.
- 32) A. Prius t bis est scriptum, in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subjecto puncto notatum.
- 33) B. om. en. BCDEFGHIKLOPQRS. &c. add. ok. M. add. En.
- 34) FIKLQ, &c. summæ stathæ. S. &c. somme stedz.
- 35) B. om. stapum. OS. &c. add. tacks.

36) L. &c. æy. FHIQS. &c. æncte.

37) FQS. &c. om. nætæ. OS. &c. add. vnden. NPR. &c. add. thags vndan.

38) S. &c. Kand ike landbo eller Bonden vdgiffue Siit land gilde paa rett land gildes dagh, da skal hand Bede lenger dag, aff Jord drotten. Kand hand ike end siiden formaa att Betale paa den dagh, som Jord drotten hand hannem forlengte, eller fore layde hannem, da skal han Böde hannem tho ore pendinge. Faar &c. CDEFGIK LMNOPQRS. &c. hic incipiunt novum caput. 60) O. add. æy; male.

39) Q. &c. vthgiffuet. FQ. &c. add. sit. L. add. sik.

40) CD. &c. landgildj.

41) L. &c. offna. Q. &c. po.

42) B. stæfnu dah. C. stæfnudighi. Q. &c. landgilles dagen. 84.92. Lagedagh. IL. &c. add. tha.

43) FIL. &c. add. sic. Q. &c. bedess.

44) FIO. annær stæfno dayh. Q.&c. længræ dag. 30. (48.) han iordh drottin at han giffuæ hanum anner stæffnæ dagh redhe han œy ofnæ then steffnæ dagh &c.

45) GP. &c. stefnedaghe.

- 46) I. om. sinum. B. hinum ær iorhadrotæn has (lege hans ær) far &c.
- 30) B. om. ey, sed supra lineam add. &h. N. 47) Q. &c. kan han ey orckæ at betalæ then stæffnæ dagh som iordrotten ladæ hanum tha foræ tha scall han bödæ &c.
 - 48) F. iorthæ droten æi tha ræt. tha böte lanbo tua ŏræ.
 - 49) A. af primum scriptum fuit. I. om. at. B. af.

50) CGIKLO. &c. then stefnu dagh.

- 51) BIM. han. DEGHKNOPR. &c. tha lægs til &c.
- 52) B. *þær*.
- 53) H. add. tha.
- 54) 52. 58. 90. 106. 123. 127. add. *th*et *er XXX* pendinye.
- 55) BDEFHKNOPR. &c. hic incipiunt novum caput.

56) L. &c. om. bort.

57) KN. &c. iorthæ. FI. &c. iorth. SQ. &c. grunden.

58) NPR. &c. add. sinu. O. add. sinni.

59) Q. &c. haffwer that tillforen frambudet oc siger iorddrotten ney ther till at &c. S. &c. haffuer dett tiilsorne Budett, sin Jorddrotte, och Jorddrotte siiger ney der tiil, att &c.

61) DC. &c. förra vel förre; et sic infra. F. han thæt för vt. oc &c. L. &c. thet vt

²²⁾ ILQ. &c. i. R. 23. 24. inne.

²⁴⁾ FIKLQ. &c. summæ stathæ. S. &c. Somme stedz.

fram.⁶²) (⁶³oc dyl bonden⁶⁴) at han böþ (⁶⁶ey för (⁶⁶fr**am. h**aui l**a**ndbo⁶⁷) twigiæ mannæ witni⁶⁸) oc (⁶⁹tyltær eþ at han böþ⁷⁰) (⁷¹för fram⁷²) swa⁷³) 66 sum logh æræ. 74) oc 75) waræ sac lös. (76 Gar han 77) wibær at han böb (⁷⁸ey⁷⁹) för⁸⁰) fram⁸¹) (⁸²late ut landgildi. oc (⁸³böte siæx öræ⁸⁴) far (*5landbo bort mæð landgildi oc wil ey siþæn56) reþæ67) oc ey (58logh fore sæliæ.⁶⁹) þa scal bondæn⁹⁰) stæfnæ⁹¹) hanum⁹²) þry⁹³) þing (⁹⁴swa sum logh æræ⁹⁵) oc fa til dom⁹⁶) at takæ hans fæ.⁹⁷) wil bonden⁹⁸) ey takæ (99 wiþær landgildi sinu at¹⁰⁰) stæfnu daghe¹) num²) walkæ³) landbø sin (4mæþ þy.5) þa takæ landbo twa mæn mæþ sæ. oc late þem6) höræ7) at han biuþær fram⁸) landgildi sit.⁹) wil bondæn¹⁰) ey¹¹) þa¹²) (¹³wiþ*ær* takæ. þa

förræ swa sum logh ara. kawæ ther til 86) IM. om. sipæn. twigæ manna &c.

62) G. &c. add. som logh æræ.

63) CI. om. oc — fram.

64) BDEGHKR. &c. add. pæt. NOP. &c. add. 89) LS. &c. giua. sidhen thet.

65) S. &c. hannem ike dett landgilde tiilforn. Da skal landbo eller Bonden haffue tho mendz &c.

66) F. vt. tha have &c.

67) A. Litt. la bis sunt scriptae, in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subjectis punctis notatae.

68) BCGIQ. &c. add. til.

69) QS. &c. tolff mentz eed. 70) QS. &c. add. syt landgillæ.

71) L. &c. thæt. förræ loghleka. oc &c.

72) F. vt.

73) QRS. &c. om. swa.

74) F. &c. ær.

75) R. om. oc.

76) S. &c. Bekender landboen att &c. 126. 100) CIL. &c. a. Q. &c. po. DEFGHKMNOPR. om. Gar — öræ.

77) DEFGHK. &c. landbo.

78) L. &c. thet æy vth. late &c.

79) QS. &c. add. syt landgillæ.

80) CIM. om. för.

81) F. vt sit landgilde. IPQS. &c. add. tha.

82) QS. &c. scall han vtgiffuæ landgillet.

83) BCDEGHIKMNOPR. &c. til. F. ther til. L. &c. sex öra til bötar Far &c.

84) S. &c. add. pendinghe.

85) F. han bort oc mil ai retha math alla. 8) F. vt. L. &c. bondanum. oc æi giuæ logh fore. tha &c.

87) QS. &c. vtgiffnæ.

88) Q. &c. sig ther foræ hæller vill met loghen værgæ tha &c.

90) SQ. &c. Jord drotten.

91) BC. &c. sic. A. stæfnu.

92) S. &c. add. tiil.

93) BFM. til.

94) LS. &c. om. swa. F. om. swa — æræ.

95) LQS. &c. ær.

96) F. domæ. S. &c. add. aff Tingmendene.

97) CDEGHIKLMNOPQR. &c. add. mæth dome. swa (M. om. swa) sum mælt ær. F. add. mæth dom. sua sum logh æræ för mælt. S. &c. godz eller pendinge med dom som för er sagdt.

98) SQ. &c. Jord drotten.

99) S. &c. och affnamme, sit landgilde paa Rett landgildiis dagh, men vil ydermere platze sin landbo, da &c.

&c. ofna. LQ. &c. add. ræth.

1) Q. &c. landgilles dagh. 92. Lagedagenn.

2) CDEFGHIKLMNOPQR. &c. utan. GIL. &c. add. wil.

3) Q. &c. platzæ.

4) CGQ. &c. om. map by. BFLM. &c. par mæþ þa &c.

5) DEHIKNOPR. &c. om. by.

6) El. om. pem.

7) L. &c. add. a.

9) BCDEGHKMNOPR. &co. om. sit.

læggi (14landbo landgildi ofna16) bransten16) hans17) mæð hinnæ16) twigia manna witni oc ware sac lös¹⁹)

(Additamenta.)

Botlöst mal riþær man hem a annæn²) man ok dræpær han heme at sin 83 takær man mans dotær ællær systur nöbuhæ takar man fæstækunæ annars manz (3ællær mö hæfnus a bötær bötæ sætær man mæþ4) uilia eld i hus annars mans botlös mal ær þæt at dræpæ man saklösæn sua at han uar æys) för sæktaþær⁶) a þiggi⁷) ok dræpæ man a þiggi⁷) ællær dræpæ i kirkiu ællær i kirkiu garþe ællær dræpæ man a iulædah ællær a kyndælmissu dah

A=II. 61. Cfr. I. Add. B. 6, 7.

¹⁰⁾ SQ. &c. Jord drotten.

¹¹⁾ EHS. &c. add. æn.

¹²⁾ FM. om. pa.

¹³⁾ Q. &c. thet vpbære tha &c. S. &c. affnamme sitt landgilde, da &c.

¹⁴⁾ F. bonden; male. L. &c. lanbon bondans langilde offna hans brofial. æller offna hans thærskolda j hina. twigæ manna asyn. oc ware saciös.

¹⁵⁾ H. a. QS. &c. po. 53. &c. add. broffiell,

¹⁶⁾ F. brofiæl. S. &c. Brandsted. 31. browsten. 83. &c. Brosten. 84. dör terskell. 92. add. eller brofiell.

¹⁷⁾ M. om. hans. Q. &c. add. eller po hans dörrtærskell vdi hans eyen assyn. S. &c. drotten seer der paa.

¹⁸⁾ F. the. QS. &c. sammæ.

¹⁹⁾ S. &c. Schadelös. A. Sequitur ius eccle- 7) Pro bingi.

siasticum Scaniae, quod in parte III huius operis legitur. Alii codices textui iuris Scanici varia subnectunt additamenta, quae in praefatione indicantur, hoc vero loco enumerari non possunt.

¹⁾ Hoc caput transscriptum est e cod. B, ubi calci codicis iuris Scanici additum est.

²⁾ Litt. ultima n in extrema folii ora scripta resecto folio periit.

³⁾ Verba ællær mö omissa supra lineam add. scriba.

⁴⁾ Rec. man., quae pallidam scripturam renovavit, mutavit litt. æ in a.

⁵⁾ æh, ut videtur, scriptum fuit, at h rec. man. mutatum est in y.

add. eller paa dörterskelen, saa att Jord 6) Litt. t omissam supra lineam add. scriba; prius æ rec. man. mutatum est in a. Th. legit sakapær.

ællær santa lafrens dah ællær a paskæ dah ok pinkisdah*) (*ællær a hælhunu missu dah

B.10)

1.11)

23 A flar frælsman¹²) börn. ¹³) withær¹⁴) antöthoga¹⁵) kunu. ¹⁶) oc löser¹⁷) thæt barn sithan til frælses. oc warthær¹³) thæt sithan dræpet. tha¹⁰) bötæs thæt atar.²⁰) fæthrinis²¹) frændum mæth²²) half²³) man bot.²⁴)

2.26) vm iarnbyrth

28 Ocal man iarn bære.26) tha scal han27) thoua28) hand sjna.29) oc sithan ækki³⁰) wætta³¹) hanæ.³²) (³³mæth hænnæ. æi sit har. oc æi sin clæthæ.³⁴) oc ækki³⁵) wætte³⁶) annat för æn han³⁷) (³⁸takær iarn (³⁹oc lyftir. ⁴⁰)

B. 1 = 11.74

8) pinksdah primum scriptum est, at parvum 20) DKNOPR. &c. æftær. QS. &c. igen. 59. *i* inter litt. *ks* adposuit scriba.

- 9) Verba ællær dak folio verso scripta fere deleta sunt, attamen certo omnino legi possunt; non vero, ut refert Th., plura, quae huc pertinuerint, fuerunt addita; at infra quaedam saeculo XV latine scripta fuerunt, ista autem ita sunt deleta, ut pauca tantum verba legi possint.
- 10) Haec septem capita e cod. C. transscripta sunt, collatis ceteris codicibus ubi eadem leguntur. Cfr. nott. 11, 25 &c. infra.
- 11) C. ceterique codices, qui memorantur not. 45 pag. 114, habent hoc caput post caput iuris Scan. 124.
- 12) 59.60. &c. Erlig mandt.
- 13) DEGHKLMNOPQRS. &c. barn.
- 14) QS. &c. met.
- 15) 53. wfrels. 59.60. &c. Erelös. 84. &c. verlig.
- 16) S. &c. tieniste quone.
- 17) LS. &c. liusær. 59. &c. liusis. Male. Q. &c. löses. L. 18 . add. han.
- 18) L. war.
- 19) P. om. tha.

2=11.99.

- &c. add. *aff*; male.
- 21) DE. &c. sic. C. fræthrinis.
- 22) M. om. *mæth*.
- 23) GHKQS. &c. halua.
- 24) H. manz bot. DEGKLNOPQRS. &c. botær vel böthæ (om. man). M. &c. bod.
- 25) C. ceterique codices, qui not. 76 pag. 141 enumerantur, habent hoc caput una cum duobus proxime sequentibus post caput iuris Scan. 147. O. 114. haec habent post cap. 180, in 114. praemissa adnotatione, qua monet scriba ea obsoleta esse; cfr. not. 25 pag. 172. KLa. 13 + a. 30 a. eadem aliis locis habent; vide Praefationem.
- 26) EF. &c. bæna vel bæræ.
- 27) GM. om. han. F. &c. man.
- 28) EF. &c. thwa vel twa.
- 29) Kla. 13 ; a. om. sjna.
- 30) FGHIKLa. &c. æncte vel inkte. L. 13 J. æy.
- 31) FKLa. &c. om. wætta.
- 32) NOP. hannæ. EFGHIKL.&c. halna. R. 92. 114. handle. 38. halde. M. 13 !. halue; male. 16. &c. taghe.
- 33) KLa. &c. om. mæth hænnæ.
- 34) MNOPR. &c. clæder.

3.41) vm scusiarn.

Bær man scutziarn. (*2tha scal han stigha*3) ni fiata**) lanct för*5) æn han sciuter iarn. 46) Sciuter han 47) förra tha ær han fælder. 48) (49 Sighi summj⁵⁰) at han ær fælder. (⁵¹oc summj sighia⁵²) at han ær æi fælder. (⁵³tha witni^{5 4}) tve^{5 5}) mæn^{5 6}) at han bar (^{5 7}til fulz, ^{5 8}) (^{5 9}oc æi til fals.

4.1) vm trugs iarn

 ${f B}$ er man thrugsiarn, tha scal trugh stande 2) tolf fiat 3) fran 4) stauum. 5) oc hin ær⁶) bære⁷) scal.⁸) caste iarn i⁹) trugh. falder iarn (¹⁰vtan trugh.¹¹) tha scal hin^{12}) ær bar^{13}) (¹⁴up taka.¹⁵) (¹⁶oc atar caste¹⁷) i trugh. aswæru¹⁸) eth. scal æi weta¹⁹) vtan fore²⁰) trugsiarn.²¹) (²²thaghar iarn ær boret. tha

3=11.99.

- 35) HI. æncti. FKLa. &c. æi.
- 36) FIKLa. &c. om. wætte.
- 37) EFGHIKLMNOPR. &c. sic. C. om. han.
- 38) F. lyftær vp iarn.
- 39) M. om. oc lyftiz.
- 40) 38. add. *op oc bær*.
- 41) Vide not. 25 pag. 216.
- 42) 30.48. stighæ ny &c.
- 43) M. gange. 44) FGKLa. &c. *fyæt*.
- 45) H. *förra*.
- 46) EHMNPR. &c. iarne. L. 13 ‡. 30. jærnat vel jernet.
- 47) FNOPR. &c. add. iarn vel jærne.
- 48) G. &c. add. oc.
- 49) EF. &c. Sigia vel Sighæ. 31, 33. om. Sighi — ær fælder. 32. 42. om. Sighi æi fælder.
- 50) F. add. mæn.
- 51) K. 30a. 48. om. oc fælder.
- 52) La. &c. om. sighia.
- 53) 38. om. tha fals.
- 54) EFGHIKLMNOPR. &c. sic. C. witi. F. 18) F. Asuaræ. L. &c. Aswaro. EH. &c. Asadd. thæt.
- 55) NR. &c. thre.
- 56) R. 23. 24. add. met hanom.
- 57) L. 13 1. 30. 48. thet jarn loghlækæ. æller 20) F. &c. om. fore. I. add. a. til fulzs.
- 58) F. skuzs; male.

4=*[I.99.*

- 59) IL. &c. om. oc fals.
- 1) Vide not. 25 pag. 216.
- 2) EF. &c. standa vel standæ.
- 3) E. om. fiat.
- 4) C. hanum additum est, at subjectis punctis notatum.
- 5) KLaR. 30a. &c. staf vel stawen. F. stawæ. N. &c. staffnin. L. stanum. G. &c. stathin. 16. 17. *strathin*.
- 6) IKLa. &c. om. ær.
- 7) FG. &c. bæræ vel bæra. E. bærra.
- 8) M. &c. add. scall.
- 9) M. 31. innen.
- 10) 48. om. vian atar caste.
- 11) EH. trugi.
- 12) H. thæn.
- 13) EFKNOPR. &c. bær.
- 14) 16. 17. 32. ather opp thaghe oc kasthe &c.
- 15) L. 13 1. 30. add. jarn.
- 16) G. adir oc casta &c.
- 17) EF. &c. casta vel casta.
- swaru. G. &c. Assworin. O. &c. asswarin. R. asswarens.
- 19) EFGHIKLaM. &c. sic. CLNOPR. &c. wara.
- 21) EGHIKLaMNOPR. &c. sic. CL. 13 \(\frac{1}{2}\). trugh-• iarn. F. things iarn. L. 13 \(\frac{1}{2}\). 30. (48.) add.

scal²³) wanta²⁴) ofna²⁵) hand late.²⁶) oc incighlj fore sæthia.²⁷) oc²⁸) (²⁹ofna löghordagh³⁰) lösæ.³¹) æi scal hand³²) lösæ³³) för. æn³⁴) hin (³⁵cumber wither³⁶) ær (37 sac söker. oc (38 hans (39 scal man 40) bitha til dagh ær 41) urthinga.⁴²) Cumber han æi⁴³) thæn⁴⁴) timæ. tha sculu the mæn (⁴⁵wither æra. lösæ hand. 46) oc döme 47) han 48) hwat han ær hælder scylder 49) fore⁵⁰) sac.⁵¹) æller vscylder.⁵²) Warther han⁵³) scær (⁵⁴ær iarn bar.⁵⁵) tha scal han⁵⁶) (⁵⁷præste sin⁵⁸) ræt uppehalde.⁵⁹) (⁶⁰warther⁶¹) uscær. tha scal hin⁶²) ær (⁶³sac sök*er*. hans⁶⁴) ræt uppe halde.⁶⁵)

5.1)

40 Dræpar man annar man. böte alt²) af (³sinu eghno. vtan (⁴annar frænde

5 = 11.45,47. Cfr. 1.84,91.

Trux jarn skal æy bæras. vthan foræ thiuff 46) 38. bondh.

- 22) KLa. &c. tha. M. Ther. 32. &c. Strax. 48) GI. &c. om. han. 92. om. thayhar — löghordagh lösæ.
- 23) L. &c. add. man.
- 24) O. *watn*; male.
- 25) L. &c. *vppa* vel *pa*.
- 26) EF. &c. lata vel latæ. 32. &c. add. settæ.
- 27) 32. &c. om. sæthia. EH. lægia.
- 28) R. add. saa.
- 29) H. a. Kla. &c. pa. F. læggiæ til dagh 56) KlaMR. &c. om. han. at lösæ.
- 30) I. add. fran.
- 31) G. &c. om. lösæ. EFGHIKLaMNOPR. &c. 59) EF. &c. vppi halda vel vppe haldæ. add. Æn.
- 32) FL. han; male.
- 33) LNR. &c. *lösas*.
- 34) O. om. æn.
- 35) KLa. &c. ær hos ther sac &c.
- 36) FI. *til*.
- 37) GR. &c. saksökir ær oc &c.
- 38) GOPR. &c. han. FK. 30a. hanum. L. &c. man skal bitha sak sökære til æfftæ mithdagh kombar &c.
- 39) R. 24. 92. om. scal man.
- 40) GNOP. &c. om. man.
- 41) I. thær; male.
- 43) F. add. vm.
- 44) M. om. thæn.
- 45) I. hos. F. ær withær waræ. lösæ &c.

- 47) EF. &c. döma vel dömæ.
- 49) G. &c. skyldugh.
- 50) FHIKLMNOPR. &c. add. the vel than.
- 51) IKLMNOPR. &c. add. konum ær giuæn.
- 52) 16. 17. vskyldug. F. skær. E. &c. æy.
- 53) EGH. &c. thæn.
- 54) 38. at jerne Tha &c.
- 55) FKLaNOR. &c. bær.
- 57) L. &c. prestæns ræth.
- 58) M. om. sin.
- 60) ELN. &c. om. warther uppe halde.
- 61) FGHKLaMOPR. &c. add. han.
- 62) H. han. F. hinum; male.
- 63) FGIKLaMOP. &c. om. sac. R. 23. sagher hans &c.
- 64) H. hins. 30.48. prestens.
- 65) FGH. &c. vppe haldæ vel vppe halda. E. huic capiti adnectit ea, quae cap. iuris Scan. 148 continet; cfr. not. 1 pag. 141. KLa. 13 ka. 30a. add. Ær anner hæligh dagh i vghæ tha scal engen man iern bæræ oc ey hauæ vantæ ofnæ hendæ; in K. haec lineis sunt inducta.
- 42) NPR. &c. vthingæ. F. vt gangen. 92. wde. 1) GS. 16. 17. 32. 33. 42. 54. 62. 68 81. 83. 89. 90. 97. 98. 101 - 103. 106. 110. 112. 113. 121 -124. habent hoc caput post cap. iuris Scan. 91; cfr. not. 69 pag. 84. 52. 127. eodem loco

wil⁵) mæth gothwilia⁶) sinum.⁷) hanum giua⁸) nocot (⁹til. (¹⁰Ofna förstæ lanzthingj¹¹) æfter drap. oc andru. oc thrithiu.¹²) biuther han æi¹³) böter ofna¹⁴) thæm thræm thingum. tha ware¹⁵) han¹⁶) frithlös. (¹⁷oc fly¹⁸) kunungs rikj. æn (19e mæthæn han ær (20i lande, tha scal 21) æj 22) (23at andrum manne²⁴) hæfnæ.²⁵) æft*er* thæt²⁶) han flyr. (²⁷tha (²⁸ware næsta nath $nithj^{29}$) of na^{30}) fæthrinj. oc annar³¹) of na^{32}) möthrinj. (3^3 of na^{38}) methrinj.

habent ultimam partem huius capitis, Add. D. 4. adnexam; cfr. not. 70 pag. 220. KQ. 13 ; a. **28. 31. 48. 50. 52. 59 – 61. 63. 82. 84. 93. 94.** 96. 107 - 109. 127. 129. habent hoc caput inter alia additamenta; vide Praefationem. 67. 104. 105. habent hoc caput post cap. 125; cfr. not. 66 pag. 114. NOP. 113a. adnectunt hoc caput iuri urbico Scaniae. CEFILM. 13‡. **30.** 38. calci codicis iuris Scanici addunt hoc caput, una cum duobus proxime sequentibus. 30a. haec tria capita quoque alio loco habet; vide Praefationem. H. eadem forte tria capita calci iuris Scanici addita habuit: at folio deperdito primum tantum caput restat, una cum parte proxime sequentis. — Q. habet rubr. Een handfestningh. S. &c. ita inscribunt vel incipiunt hoc caput: Paa dett mandrab skulle icke ske men nedleggiis, haffuer kong woldemar kongh knuds Broder med de Beste och visiste skaanske mend görd denne effterschreffne ny lou om mandrab. 59. 60. habent rubr. Konning Woldemars loug om Mandrab alene. 61. 127. titulum: Konng Erichs Haandfestning, calci huius capitis perperam addito epilogo constitutionis R. Erici de a. 1284 (V. 3.).

2) EH. halft; male. F. halft mutatum in alt. 3) P. om. sinu. L. 13 1. 30. sit æghit gotz vthan nokot (13 \dagger, 30. nogen) hans frende wil nokot giua hanum ther til meth sin gothe wiliæ Aan skal biutha vt man böter offna förstæ thingh oc annat. oc thrithia. æffther thet han hawer man dræpæt Biuthar &c.

4) FG. &c. noker. QS. &c. hans frender vele 27) I. ware hin næstæ &c. &c.

- 5) EH. vili.
- 6) H. gothum wilia. I. gothæ wliæ (sic).
- 7) EGHQS. &c. om. sinum.
- 8) QS. &c. hielppe.
- 9) F. Byuthær han æi bötær ofnæ förstæ 31) M. annath. F. andre næstæ.

lanzs thing efter drap, oc annæt thing. oc thrithiæ. tha ware &c.

10) K. pa. QS. &c. Oc scall banemannen strax förstæ lantzting effther drabet bywde bödher oc (S. &c. liige saa) po annet &c.

11) HIKM. &c. lagthinge.

12) EH. &c. thrithia. E. In marg. ipse add. scriba: scul han böter byutha (ultima litt. a resecto folio periit).

13) C. Pro æi primum æ bö, ni fallor, scriptum fuit. L. &c. add. vth.

- 14) H. a. KQS. &c. pa. QS. &c. add. ytt aff.
- 15) L. 30. mortha. 13 ½. morder.
- 16) EHKMNOP. &c. om. han.
- 17) F. om. oc fly kunungs rikj.
- 18) QS. &c. add. aff.
- 19) S. &c. den stund mandraberen er &c.
- 20) F. innæn lans.
- 21) L. &c. add. man. Q. &c. add. thet.
- 22) S. &c. add. dett drab.
- 23) G. &c. om. at. FL. &c. ofnæ. QS. &c. heffnes po noyer anner man som er (S. &c. nogre andre) aff hanss sleght Nar som (S. &c. om. som) han er aff landet bort flyder tha scall en aff hanss næste fædhernes frendher po lantztinget bywde bödher for then döde oc en aff hans neste mödhernes frendher po the (S. &c. om. the) try neste lantzting effter that (S. &c. om. thet) han er bort flydher (S. &c. rymder) Ære &c.
- 24) F. &c. om. manne.
- 25) F. add. Æn.
- 26) I. om. thæt. F. add. ær.
- 28) L. &c. skal en hans næstæ frende. offna hans fatherne &c.
- 29) I. nanithær. EGKMNOP. &c. nithir. H. nithi. F. frændær.
- 30) FH. a. K. &c. pa.

(36threm (36lanz thingum. æfter thæt han37) flyr. oc biuthe böter. (38æra the æi (3°mælande. tha göra the (40mæn. ær41) thera wærn hauæ. oc42) bötæ tva löter. 43) (44 oc taka (45 tua löter af thrygd. oc hin 46) fly mæth 47) thrithing. 48) oc cummj aldrigh ater 49) innan lanz förr sen 50) han far 51) bathe kunungs (5º oc frænda got wilia6º) Biutha (6º næsta frænder böter sum nu ær mælt.⁵⁵) oc (⁵⁶hæfner annar⁵⁷) ofna⁵⁸) böter buthna. tha (⁵⁹fare han frithlös. 60) æn biuttha the æj böter. (61 oc (62 warther annar 63) dræpin, tha bötes han⁶⁴) sum⁶⁵) ær mælt.⁶⁶) (⁶⁷oc (⁶⁸kunnj sic sialua⁶⁹) yuir, at the buthu æi böter. (⁷⁰tho at hin ær dræper⁷¹) scal alt (⁷²af sinu æghno böta. æj

32) EFGHKMNOP. &c. a. L. &c. add. hans. 33) F. a. K. pa. L. &c. biutha bötkar fore han Offna the næstæ thry thingh.æffther thet er han flyr Æra the &c.

34) M. om. næstæ.

35) K. thry layhthing. F. thry thing.

36) C. thingum lanz scriptum est, at iustus verborum ordo solitis signis indicatus. HIM. 38. laythingum.

37) G. &c. hin.

38) F. om. æra — hauæ.

39) L. &c. taland men. QS. &c. fuldmyndige (S. &c. myndige) eller fuldaldherne tha sculle thet the men göre som theress lage værqe er.

40) E. &c. sic. C. man. L. &c. thet samma. ther therra &c.

41) EGHIKMNOP. &c. om. ær.

42) I. om. oc.

43) Q. &c. add. aff mantz boden. S. &c. add. 67) IS. &c. om. oc — böter. NOPQ. 13 ja. 28. aff mandz Böder.

44) 32. 33. 42. 48. om. oc — löter.

45) F. tryyd af the tua lötær. oc hin &c.

46) QS. &c. banemannen.

47) E. om. mæth.

48) FG. thrithiung. Q. &c. tredie delen. S. &c. tridie parten. NOPQS. &c. add. aff allum manbotum.

49) F. om. ater. NS. &c. ther.

50) IO. om. æn.

51) I. &c. fangær.

52) L. &c. milia thær til. oc hins dræpna frenda goth milia &c.

53) EF. &c. goth vilia. MS. &c. gothe velie. 71) H. drap thær. FI. add. til.

- 54) EGH. &c. arfua böter &c. F. the bötær &c.
- 55) QS. &c. sagt.
- 56) F. dræpæ the nokær man ofnæ &c.
- 57) S. &c. nogenn. EGHIKLMNOPS. &c. add.
- 58) S. &c. nar saa ehre.
- 59) QS. &c. er. K. varæ. L. &c. skal han wartha frithlös.
- 60) FS. &c. add. ær drap.
- 61) F. om. oc böter.
- 62) KM. war. 59.60.93. heffner nogenn sidenn, saa at nogenn bliffuer drebenn.
- 63) QS. &c. noyer siden. EGH. &c. add. man.
- 64) L. &c. add. æffther. QS. &c. add. igen.
- 65) EGHIKLMNOPQ. &c. add. for.

66) QS. &c. sagt.

50. 52. 61. 63. 67. 83. 84. 89. 104. 105. 109. 113a. 127. om. quae in hoc capite sequentur; 52. 127. vero alio loco habent ea, quae infra sequentur, Add. D. 4. adnexa; cfr. not. 1 pag. 218 et not. 70 infra.

68) GM. &c. cumme. L. &c. witi them sælna nm. at &c.

69) EGHM. &c. sialfuær.

- 70) S. &c. men om saa skeer att den som manden drebte schall &c. KM. 30a. 31. 48. om. quae in hoc capite sequentur. 52. 127. habent ea quae sequuntur Add. D. 4. adnexa; cfr. nott. 1, 67 supra.
- 72) L. &c. böthæ aff sith æghit gotz. Æy &c.

scal (73 fore thy aruen 74) en samman (75 alla böter taka oc haua 76) Æruen scal taka en sal först. oc sciftæ i thre löter. en⁷⁷) (⁷⁸sæ. oc annar fæthrinis frændom. oc thrithia möthrinis frændom. 79) Swa scal (80 han oc 81) taka annar sal. oc thrithia sal.⁸²) oc⁸³) (⁸⁴skifta (⁸⁵sin i mællin. (⁸⁶oc cundra⁸⁷) manna.

6.1)

Botlös²) mal. Rither³) man (*hem ofna⁵) annar man.⁶) oc dræpar han hema Taker man⁹) bonda dottor. æller systor¹⁰) nöthogha.¹¹) (¹²Taker man⁹) fæstæ kunu annars manz. Hæfnes¹³) ofna¹⁴) böter (¹⁵böta. Sæter man mæth¹⁶) wilia¹⁷) eld i hus annars manz.¹⁸)

6=11.61. Cfr. I. Add. A.

73) F. tho aruen &c.

74) LS. &c. han.

- 75) 32. &c. bödhe al bodh, oc arffwinge &c.; male. S. &c. indtage alle Böder opbere och Beholde henne ene. Den dödis neste frender skulle först tage en Saal aff mande böderne, och schiffte hende y &c.
- 76) G. &c. om. haua.

77) FS. &c. add. lot.

78) F. them. S. &c. tager hans neste erffuinge, och denn sall kalles arffue saalen, den anden skulle federnis frender tage, och den tridie Sal'tage mödernis frender.

79) EF. &c. sic. C. frædom. 80) S. &c. och den andenn, och den tridie sal skifftiis mellom alle frender effter lou-

uenn.

- 81) EFGHI. &c. om. oc.
- 82) FL. &c. om. sal.
- 83) EGI. &c. add. swa.
- 84) F. kunnæ mannæ oc them i mællen skiftæ.
- 85) 16. 17. &c. sich. L. &c. swa mællan sina frændar sum nw er saugh (13 ½. 30. sagth).
- 86) 38. om. oc cundra manna.

87) G. 16. 17. hundra. H. andra. Male.

1) C. aliique codd. not. 1 pag. 219 enumerati, calci codicis iuris Scanici addunt hoc caput 11) S. &c. med mold. una cum capp. 5 et 7. EaLa. habent hoc 12) 32.42. om. Taker — manz. caput inter alia additamenta. NOPR. 23. 24. 59-62. 92-94. 100. 113. 114. 129. calci codicis Arfboken dicti addunt hoc caput. G. 14) H. a. KS. &c. pa. 16. 17. 32. 33. 42. 48b. calci codicis iuris Scanici add. hoc caput una cum proxime se-

quente. A. habet haec duo capita in fine codicis addita rec. man., quae in notis infra litt. Aa. designatur. K. 31. 42a. 48. 63. haec habent inter alia additamenta. 83.89. 96. 107-109. ea in constitutionem R. Valdemari (V. 2.) ingerunt. S. 68-78. 80. 91. 101 - 104. 106. 110. 111. 117. 121. ea codici Arfboken subnectunt. Cfr. Add. A.

2) R. 24. &c. Boodh lösth. L. &c. Thet ær botlöst. F. Thættæ ær vrbota mal. At dræpæ man hema at sin eghen. Oc takæ kono nöthæyhæ. Oc takæ annærs manzs fæste kono. Oc hæfnæ ofnæ bötlæ bötær. Siætiæ eld i annærs manzs hus. Dræpæ saklös man. sua &c. (cap. 7).

3) M. Rather; male. S. &c. Faar.

- 4) EH. om. hem. L. &c. j annars mansz garth. oc dræpær han j sit æghit huss. æller i sin garth Taker &c.
- 5) La. 38. offuer. S. &c. till. 6) EaKLaMNOPR. &c. om. man.
- 7) 59. &c. till sit. S. &c. y sitt egett huss.
- 8) 32. &c. add. eghen.
- 9) L. &c. add. oc.
- 10) S. &c. hustru. L. &c. add. æller hans frænkonæ.

- 13) S. &c. Slaar nogen den anden y hiell. L. &c. add. oc.
- 15) AaE. &c. böttæ. H. Folio deperdito sequentia desunt.

7.19)

Botlös²⁰) mal. (²¹mæth thæm²²) för ær²³) mælt.²⁴) at²⁵) drape²⁶) man saclösan (²⁷swa at han warther²⁶) æj²⁹) förr³⁰) sæctather ofna³¹) thingj. oc³²) dræpa³³) man³⁴) (³⁵ofna thingj. æller³⁶) i kirkiu. æller i³⁷) kirkiu garthe. æller³⁸) dræps³⁹) man ofna⁴⁰) iula dagh. æller⁴¹) kyndelmissu dagh. (⁴²æller⁴³) (⁴⁴sanctus laurencjus dagh. æller⁴¹) (⁴⁵allahælghona missu⁴⁶) dagh. æller⁴⁷) sithan (⁴⁸hwærn sundagh (⁴⁹ofna iamlanganum. (⁵⁰Sære man (⁵¹annar man ofna torghe. æller ofna⁵²) stræte. æller innan⁵³) lanzby.⁵⁴)

7=11.61. Cfr. I. Add. A.

- 16) IL. &c. add. sin.
- 17) E. add. sinum.
- 18) L. &c. add. thet ær alt wrbotamal.
- 19) C. aliique codd. calci codicis iuris Scanici addunt hoc caput una cum capp. 5 et 6; vide not. 1 pag. 219. Alii codd. sive calci codicis iuris Scanici addunt sive aliis locis habent hoc caput una cum cap. 6; vide not. 1 pag. 221. 28. 29. 48a. 50. 52. inter alia additamenta habent hoc caput. 59.60. 90. 93. 94. 111a. 117a. 127. 129. in constitutionem R. Valdemari (V. 2.), Q. 67. vero in constitutionem R. Erici de anno 1284 (V. 3.) inserunt hoc caput. NOP. 113. idem adnectunt codici iuris urbici Scaniae.
- 20) L. &c. Thet ær oc vrbota.
- 21) G. &c. the er forra melt ere At &c. 59. &c. om. meth melt.
- 22) LNOP. &c. add. ther.
- 23) EAaIKMOQ. &c. æra.
- 24) L. saugh. 13 1. 30. 48b. sagt.
- 25) E. om. at.
- 26) EAa. &c. Dræpa. GL. &c. dræpir.
- 27) L. &c. man. oc war æy &c.
- 28) EFIKNOPQ. &c. var. G. &c. ær. M. var ther.
- 29) 32. 42. om. *æj*; male.
- 30) O. om. förr.
- 31) F. a. K. &c. pa. QS. &c. till.
- 32) EG. &c. om. oc. N. eller.
- 33) GL. &c. Dræpir.
- 34) G. add. man. 16. &c. add. anner man.
- 35) K. &c. pa. GNQS. &c. om. ofna thingj.
- 36) El. om. æller. F. Oc. Aa. add. dræpæ.

EFKMOP. &c. add. Dræpa man. L. &c. add. dræpær man.

37) QS. &c. po.

38) EFG. &c. om. æller.

- 39) EAaFKLMQS. &c. Dræpa. INOP. &c. dræpær.
- 40) F. &c. a. KLQS. &c. pa. 41) F. Oc a. LS. &c. add. pa.
- 42) E. oc sithan hvær sunnidag ofna iamlanganum. oc sancte laurencius dag. ællær aldra hælguna dag. Særa &c. Q. (S.) &c. oc syden hver söndagh om aaret eller po sancti laurencij dagh eller po alle helgænæ dagh Gör nogher man anner man saar po torgeth &c.

43) F. om. æller. FL. 134. add. A.

- 44) L. sancta laurencii. 31. &c. sancti laurentii. G. &c. sancti laurins. FL sanctæ lafrænzs. M. sancti lauritz. 90. Sancte Michels. 96. S: Bertolomeij.
- 45) I. hællæmyssæ. 33. helgnemysse. 38. helnemesse.
- 46) GKM. &c. om. *missu*.
- 47) AaFGIKLMNOP. &c. oc.
- 48) G. &c. hwar then söndag pa arit Saris man &c.
- 49) K. pa. NOP. &c. om. F. om. ofna iamlanganum. I. &c. pa areth.
- 50) I. Saræ. M. &c. Sarer. 32. &c. Saares man offne (33. &c. paa) &c. F. Sætiæ sar a man a torgh &c.
- 51) AaEGIKLMNOP. &c. om. annar man.
- 52) F. &c. a. Q. &c. po. S. &c. wdy.
- 53) FIQ. &c. i.
- 54) Q. &c. add. po nogræ tissæ dagæ. S. &c. add. paæ nogen aff disse fornefinde dage.

swa at (5 fulla höra manböter 5 6) til. (5 7 tha ær thæt oc botlöst mal. far 5 8) man thæt lytjær⁶⁹) (⁶⁰halua manböter höra til. tha scal kunung haua firitiughu m*arc.* (610c62) firitiughu marc63) hin64) ær (65lytj ficc. (660c (67ær 41 sva fore (6 sar i kirkiu æller i6 9) kirkiugarthe (7 owartha giorth. (7 1 Dyl han^{7} er⁷³) giorthe tha witi⁷⁴) hin^{75}) ær sac⁷⁶) söker hanum ofna⁷⁷) hænder. mæth tuiggia manna (⁷⁸asyna witnj. oc hin wære⁷⁹) sic mæth scuzsiarn. 80) the ær witnj bæra 81) scal hwær 82) ægha (83 siax marca cost. 84) fore thy. at⁸⁵) warther (86 hin (87 scær (88 ær iarn bar. 89) tha (90 böte (91 hin hwar⁹²) ær⁹³) witni bar. (⁹⁴kunungi thre marc. oc hinum thre marc (⁹⁵ær (96 iarn bar. Far han æi witnj. tha wære hin 97) sic mæth (98 thræm tyltum. (99Bæriæs mæn i lanzbyum.100) æller tuttæs.1) wære2) sva3) sum för ær4)

55) 16. &c. ful mandz bodh hörer till.

57) F. om. tha — mal.

58) M. Fangher.

60) Aa. fullæ manz böter; male.

- 61) 68. 83. 89. 104. 106. 121. om. oc ficc.
- 62) E. add. hin.
- 63) L. &c. om. marc. 64) KMNOPQS. &c. then.
- 65) 32.42. skade fik oc lyde, Och &c.
- 66) L. &c. Swa skal man oc böta. ffore the sar sum göras j kircko æller j kircko garth Dul &c.
- 67) G. &c. swa ok fare (16. &c. for) &c. O. swa er och for &c.
- 68) F. thæt sar sum giort ær i kirkiæ. ællær i kirkiæ garth. Dyl &c.
- 69) M. om. i. QS. &c. po.
- 70) AaGK. &c. warther. E. om. wartha giorth.
- 71) QS. &c. kennes han thet ey that giort haffuer (S. &c. som dett giorde) tha &c.
- 72) EAaFGIKMNOP. &c. hin. L. &c. thæn.
- 73) L. $13\frac{1}{4}$. thet.
- 74) FILQ. &c. witne.
- 75) I. han.
- 76) GI. &c. om. sac.
- 77) FKL. &c. a. Q. &c. po.
- 78) QS. &c. om. asyna. E. vithni asagho. oc 100) EAaOP. sic. GIKLMNQS. &c. landsby. &c. F. witne. the asagho. oc &c. L. &c. witne the sagho A. oc wære &c.

- 79) 32.42. skæræ.
- 81) EAaFGIKLMNOP. &c. sic. C. baro. QS. &c. skullæ bære. F. add. tha.
- OS. 82) LOS. &c. add. therra.
 - 83) F. æm got sum siax marc. for &c.
 - 84) LQS. &c. gotz.
 - 85) E. om. at.
 - 86) EFQ. &c. han. S. &c. hans aarsage giort aff Neffnden, da &c.
 - 87) Q. &c. orsage giort aff næffnden tha &c.
 - 88) K. om. ær. F. om. ær iarn bar.
 - 89) LNOP. &c. bær.
 - 90) L. &c. skal hwer then ther witne bar. böthæ konnugh (30.48b. koningh) &c. QS. &c. scall hwer there bode hanum thre marc oc koningen thre marc.
 - 91) GIKM. &c. hini. N. hinum; male. OP. hinu. F. the ær witne baro.
 - 92) Aa. om. hwar. IK. &c. add. theræ.
 - 93) EK. &c. om. ær.
 - 94) 63. 96. 108. 129. om. kunungi oc.
 - 95) QS. &c. om. ær iarn bar.
 - 96) F. sar fik. Far &c.; male.
 - 97) F. &c. om. hin. L. 13 ½. han. QS. &c. then som sagh er giffuen.
 - 98) I. &c. thre tylthær eth Bæriæs &c.
 - 99) QS. &c. Slaes. F. Æn sætær lundæ man sar a lanzs man. ællær lanzs man a lundæ man i &c.
 - 30. landzbygd. C. kirkiu. Cfr. not. 99 praecedentem.

⁵⁶⁾ AaNOPQS. &c. manz böthær. E. bötæz. 80) FQS. &c. næfnd.

⁵⁹⁾ EAaF. sic. GIKLMNOP. &c. ther. &c. som. C. at.

mælt.⁵) swa⁶) oc (⁷lundæ mæn⁸) i⁹) mællin. (¹⁰Sære lunde man¹¹) lanz man. (¹²æller lanz man¹³) lunde man. (¹⁴i lund.¹⁵) tha ær¹⁶) oc firitiughu (¹⁷marca sac.

C. 18)

1.

70 Sæl man kunu sinæ iorth¹⁹) minnæ ællær mera tha scal hun²⁰) atær gialdes²¹) mæth withnis byrth tha²²) scal næfna²³) til gotha mæn af²⁴) lanzs thing (²⁵ællær af²⁶) hæræzsthing thre mæn²⁷) ællær fyra. oc²⁶) (²⁹mugu the

C. 1. Cfr. I. 11.

- 1) Q. &c. dragess. S. &c. dragis y haar. 38. thrætis.
- 2) MINOP. &c. værie. EKQ. &c. vari. L. &c. add. sic.
- 3) EMNOPQS. &c. om. sva.
- 4) EAaGIK. &c. var.
- 5) EAaIK. &c. om. mælt. GS. &c. sakt.
- 6) KQS. &c. add. ær.
- 7) G. &c. vm lunda men æræ barthe j mellum. L. &c. vm lundæ men bæriæs j mællæn. Q. &c. mellom lvndæ men oc lantzbygdæ mend hvilken saar gör hyn anner. S. &c. emellom Lunde mendt och Landtzbygde mendt om de giöre den Anden saar 83. (89.) om kiöbsted mend oc Bönder giör huer anden saar.
- 8) EAaIKMOP. manna.
- 9) K. om. i.
- 10) G. &c. Sarir. M. &c. Sare. I. Giöræ lundæ mæn landz mæn saræ ællær landz mæn lundæ mæn i &c.
- 11) LM. &c. men.
- 12) L. $13\frac{1}{2}$. om. æller lanz man.
- 13) N. om. man.
- 14) QS. &c. om. i lund.
- 15) EAa. &c. lundi.
- 16) AaFILMOQS. &c. add. thæt.
- 17) G. &c. marc, om. sac.
- 18) D, ex quo haec sex capita transscripta sunt, ea habet in fine codicis. K. 38. eadem habent locis qui in praefatione indican-

- tur. FI. 56. 59. 82. 93. 94. 107. eadem habent, omisso cap. 5. $13\frac{1}{2}$. habet capp. 1, 3, 4, 6. EaL. habent cap. 1 et partem cap. 2 (vide not. 14 pag. 225); B. partem cap. 1 (vide not. 38 pag. 225); 83. cap. 6. — I. habet rubr. Thennæ logh war sat innan dalby. LEa. rubr. Thesse logh gaff konnungh Erik mæreto sön meth konnunge gothe wilie. 59. rabr. Denne effterschreffne Loug War giort aff Danmarcks Riges Raadt, Och Samtöckt vdj Dalby J Skaane; ac 82. 93. 94. 107. fere eundem titulum. 56. titulum: Thenne eptherscreffne Rett var giortt y Dalby y Schone, oc satt oc samtyckett aff koningen oc danmarcks raadtt menige danske mend tyll gode.
- 19) FEaL. add. bort.
- 20) F. add. e.
- 21) B. yialdæ.
- 22) F. 56. 82. 93. 94. 107. oc.
- 23) FEaIL. 13 ½. 38. 56. 59. 82. 93. 94. 107. næfnæs.
- 24) 38. a.
- 25) B. om. ællær af hæræzsthing.
- 26) EaL. 13 ½. 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. af. 38. a.
- 27) 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. mæn.
- 28) FEaL. 56. at.
- 29) BEaFIL. 56. 59. 82. 93. 94. 107. uita hore gop &c.

höræ³⁰) huru goth hun³¹) ær³²) oc æftær³³) therra withnis byrth tha³⁴) scal hun atæn gialdæs (35hafwæn han36) iorth tha37) (38gialde iorth.39) hafwær han æig iorth⁴⁰) tha⁴¹) gialde (⁴²bolfæ wil hun ællær hænna arfwa⁴³) frammær⁴⁴) kræfwia tha stande bonden fore ællær hans arfwa⁴³) mæth tyltær eth otholbonda.

2.

 \mathbf{H} wilkin $^{\scriptscriptstyle 1}$) man sum $^{\scriptscriptstyle 2}$) kuna far $^{\scriptscriptstyle 3}$) oc hafwær han för börn flere kulla ællær fære innan iathors*) mæth sic*) hafwær oc hun börn (*ær bondans æra*) stypbörn innan iathors⁸) (⁹tha scal hans börna möthrinæ oc hans stypbörnæ fæthrinæ¹⁰) in takas¹¹) til fælax ællær til halzs pænningæ oc¹²) a thingi lyusa¹³) (14görs æi thæt oc¹⁵) dör tha¹⁶) bonden tha scal bo alt skiftas¹⁷) i howoth lotær. 18) en howoth lot 19) them dötha oc en 20) hans kuno oc en hwærio barnæ²¹) innan ær²²) iathors²³) bathe hans börnum²⁴) oc hænnæ oc alla the howothlotær¹⁸) (²⁵ær yngstæ²⁶) (²⁷börn fa ær²⁸) the hafwa ba-

cedentem.

³¹⁾ LEa. ther iorthen.

³²⁾ FEaL, 38. war.

³³⁾ FEaL. mæth.

³⁴⁾ EaFL. 56. om. tha. 59. 82. 93. 94. 107. saa.

³⁵⁾ I. 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. hafwær gialde iorth.

³⁶⁾ LEa. bwnden.

³⁷⁾ Ea. add. skal.

³⁸⁾ B. gia; sequente folio abscisso cetera per-

³⁹⁾ F. om. iorth. LEa. add. igen.

⁴⁰⁾ EaL. om. iorth.

⁴¹⁾ F. om. tha.

^{42) 56.} boeffæ. L. bolpænninghe Æn wil &c.

^{43) 56.} om. arfwa.

⁴⁴⁾ LEa. fram.

¹⁾ F. Thæn man ær fangær kono. oc &c.

²⁾ I. 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. sum.

³⁾ I. 56. fangær.

^{4) 38.} bo.

^{5) 82.} add. Oc.

³⁰⁾ K. 38. sic. D. höro. Cfr. not. 29 prac- 6) I. 56. 59. 82. 93. 94. 107. swa at bondans &c. FEaL. oc bondans stybörn innæn &c.

^{7) 38.} om. æra.

^{8) 59. 93. 94.} fellag. 107. add. (det er Fællag).

^{9) 56. 59. 82. 93. 94. 107.} om. tha — möthrinæ.

^{10) 59.82.93.94.107.} fa.

^{11) 59.} inddragis.

^{12) 59. 82. 93. 94. 107.} add. det.

¹³⁾ EaL. 59. 93. 94. 107. lyuses.

¹⁴⁾ EaL. om. sequentia.

^{15) 38.} om. oc.

^{16) 56.59.82.93.94.107.} om. tha.

¹⁷⁾ F. skiftæ.

¹⁸⁾ F. howæth lötær.

¹⁹⁾ I. 56. 59. 82. 93. 94. 107. lot, om. howoth.

^{20) 38.} add. hoffuit löt.

²¹⁾ F. 107. add. sum.

²²⁾ I. 59. 93. 94. 107. æræ.

^{23) 82. 107.} add. (Det er de Börn som hun afflede met hannem, siden hun kom til hannem. Oc saa hans Egne Börnn som hand haffde forend hand kom till hende) de skiffte, som her effterfölger.

^{24) 56. 59. 82. 93. 94. 107.} om. bornum.

the²⁹) samman takæ thærra lotær³⁰) oc bære til thæs³¹) dötha howothlot oc skifti sithan³²) allum hans börnum (³³til fæthrinis bathe (³⁴förra kul oc æftræ oc35) bathe innan iathors oc utan æftær (36bondan döthan.37) the howoth lotær^{3 8}) ær^{3 9}) bondans börn fa (*°oc kunu*¹) stypbörn. thæt hafwa the fore therra möthrænæ⁴²) æn⁴³) the howothlotær⁴⁺) ær⁴⁵) kununna⁴⁶) börn fa (⁴⁷oc bondans æra⁴⁸) stypbörn (⁴⁹thæt skulu the hafwa fore therra fæthrinæ.⁵⁰)

3.

 ${f F}$ ar man the $^{\scriptscriptstyle 1}$) kunu ær $^{\scriptscriptstyle 2}$) börn hafwær oc far han sithan börn mæth hænnæ oc dör hun för æn bonden.3) tha taki bonden4) halft bo i köpe iorth. oc i6) boscap oc i6) annar halnat7) tha myndær han fullan lot bathe (8i therra9) 71 möthrinis iorth oc swa i boscap bathe withær¹⁰) sin eghen¹¹) börn oc swa¹²) withær¹³) sin stypbörn.¹⁴) (¹⁵hafwær han æig stypbörn oc dör hans husfrö¹⁶) sithan¹⁷) tha gange bo (18til howoth lot (19withær hans egin börn swa ath han take en howothlot²⁰) (²¹annær²²) myndær han bathe i möthrinis ior-

26) F. the yngre.

27) 38. barn for.

²⁵⁾ I. 56. 59. 82. 93. 94. 107. hans born &c.

²⁸⁾ I. 56. 59. 82. 93. 94. 107. oc. 56. 59. 82. 93. 1) 13 \(\psi\). om. the. 94. 107. add. theres bornn.

^{29) 93.} om. bathe.

³⁰⁾ I. &c. lötær. F. howæth lötær.

³¹⁾ F. hins.

³²⁾ FI. 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. sithan.

^{33) 56.59.82.93.94.107.} om. til fætkrinis.

^{34) 59. 56. 82. 93. 94. 107.} de (56. &c. om. de) för föddis oc effter inden &c.

³⁵⁾ FI. om. oc.

^{36) 56. 59. 82. 93. 94. 107.} bondens dödtt.

³⁷⁾ I. add. oc.

³⁸⁾ FI. 38. 59. howæth lötær.

^{39) 56.59.82.93.94.107.} om. æz.

^{40) 56. 59. 82. 93. 94. 107.} thennom haffue &c.

⁴¹⁾ F. hænnæ.

⁴²⁾ F. v. möthrine fere deleta est.

⁴³⁾ F. Oc.

⁴⁴⁾ F. 38. 59, howath lötær. 82, laade.

⁴⁵⁾ I. 56, 59, 82, 93, 94, 107, om. ær.

⁴⁶⁾ F. hænnæ. I. quinnænæs.

^{47) 56.} om. oc — stypbörn.

^{48) 38, 59, 82, 93, 94, 107,} om. æra.

^{49) 56. 59. 82. 93. 94. 107.} thennom haffue the for &c.

⁵⁰⁾ F. möthrine; male.

²⁾ I. 56. 59. 93. om. ær.

^{3) 13} ½. 82. hand.

⁴⁾ F. han.

^{5) 107.} om. i. 82. add. Boelfæ, oc.

^{6) 56. 59. 82. 93. 94. 107.} om. i. F. add. than.

⁷⁾ F. halfnæth. 13‡. halffdel.

⁸⁾ I. 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. i — batke.

F. om. therra.

^{10) 56. 59. 82. 93. 94. 107.} mett.

¹¹⁾ FIK. 13 \dday. 38. sic. 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. eghen. D. eing.

^{12) 56. 59. 82. 93. 94. 107.} om. swa.

^{13) 82.} om. wither. I. 56. 59. 93. 94. 107. met.

^{14) 13 \(\}frac{1}{2}\). add. End.

^{15) 94.} om. hafvær — stypbörn.

¹⁶⁾ I. husfrughæ. K. 13 1. 56. 59. 82. 93. 94. 107. hustru. 38. höstre. F. konæ.

¹⁷⁾ FI. 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. sithan.

¹⁸⁾ F. i howæth lötær.

^{19) 56. 59. 82. 93. 94. 107.} om. withær — kowothlot.

tho²³) oc (²⁴swa i boscap oc (²⁵swa hwært hans barn en howoth lot oc ækki²⁶) mera.

O_Rses arf betær²⁷) thriggia marca arf oc²⁸) (²⁹thre marc³⁰) betær³¹) (³²annar arf. huru mikin (33sum han warthær i al boscap.

5.34)

Sigia börn ath the waro æpplis börn thagan^{3 5}) therra iorth wan^{3 6}) sald oc hin ser köpt hafwær sigin ath the waro lagwaxen tha scal næfna³⁷) til tolf men a thæt thing ær iorthæn war sköt³⁸) a oc wita hwat hældær the waro tha³⁹) lagwaxen ællær⁴⁰) æi.

6.41)

 \mathbf{F} æstær man the kunu 42) æ \mathbf{r}^{43}) han hafwær för 44) börn withær 45) tha æra the*6) al*7) athul kunu börn æn*8) tho ath*9) the waro för föth.60)

5. Cfr. 1.49.

20) FI. 56. 59. 82. 93. 94. 107. add. oc.

- 22) 13 ½. add. hoffuidlod. 56.59.82.93.94. 107. add. oc.
- 23) FIK. &c. iorth.
- 24) I. 56. om. sva. 59. 82. 93. 94. 107. om. 40) 38. add. och.
- 25) 13 ½. om. swa. 56. 59. 82. 93. 94. 107. faar huertt barn &c.
- 26) I. add. wættæ.
- 27) F. bötær. I. hetær.
- 28) 56.59.82.93.94.107. om. oc.
- 29) F. thriggiæ markæ arf böter annær arf. e horo mikel han warther i alt boskap.
- 30) 13 \(\frac{1}{2}\). 59. 82. 93. 94. 107. marcks arff.
- 31) I. hetær. 59. 56. 82. 93. 94. 107. add. all.
- 32) K. 13 1. om. annan arf.
- 33) 13½. om. sum. 59.82.93.94.107. hunn (82. den) worder i boskaff. 56. hwnn er.
- 34) FI. 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. hoc caput. Cfr. I. 49, et not. 67 ibidem.

6. Cfr. 1.59.

- 35) K. 38. tha.
- 36) K. 38. vorth.
- 37) 38. neffnes.
- 38) 38. köpt.
- 39) 38. om. tha.
- 41) 83. inserit hoc caput post indicem capitum secundi libri iuris Scanici (capp. 84 et seqq.); cfr. not. 36 pag. 75.
- 42) 83. add. til Bcte.
- 43) 56. om. ær.
- 44) 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. för.
- 45) 13 \(\frac{1}{2}\). met. I. 56. 59. 82. 93. 94. 107. add. haft.
- 46) K. om. the.
- 47) 82. 107. om. *al*.
- 48) 56.59.82.93.94.107. om. æn.
- 49) 13 1. 56. 82. 107. om. ath.
- 50) I. add. af the sammæ konæ. 83. add. Fordj at nar mand forbedrit quinden paa erens vegne, Da forbedrit mand oc Barnet.

²¹⁾ F. annæn mynde &c. 38. eller myndre bothe &c.

D.4)

1.2) vm man wites at han satte sar a thæn dræpnæ! 78

Vites nokær man at han satte sar a thæn dræpnæ.3) tha wære4) sic mæth soknæ næfnd. vm asynæ witne ær til. thæn scal næfnæ (snæfnd ær sac söker.6) Ær?) zei witne til. tha wzerzes) sic mæth (°thre tylter. (10zellær böte 79 ni marc sua gothæ sum thre marc silfs.

2. vm man witer annær at kan satte sar a kan.

Viter man annær man¹) at han satte sar a han. oc ær thær¹) asynæ witne til. 13) wære sic mætå soknæ næfnd. (14Ær æi witne til. 15) wære sic 16) (17 mæth the sammæ logh. ær för waræ mælt. 18)

3. vm ættæ bot.

Ættæbot scal brothær bötæ mæth¹9) (20bröthær. enæ²¹) marc silfs oc æi meræ. halft mæth fæthrinis frændær. oc halft mæth möthrinis frændær.²²) 'Half brothær böte²³) marc silfs (²⁴thæn wagh han ær withær²⁵) kumen. Sua

D. 1. Cfr. 1.88. 2. Cfr. 1.88.

3. Cfr. I. 91.

- 1) F, e quo haec sex capita transscripta sunt, 11) I. 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. man. inter alia additamenta uno loco habet capita quattuor priora, aliis vero locis cetera duo capita; vide Praefationem. Collati sunt codices qui infra indicantur; vide nott. 2, 28
- 2) I. 56. 59. 82. 93. 94. 107. inter additamenta habent quattuor capita priora; praeterea vero 59. 82. 93. 94. 107, pariter ac multi alii codices, habent cap. 4 post cap. iuris Scan. 91; cfr. not. 28 pag. 229.
- 3) 56. 59. 82. 93. 94. 107. döde.
- 4) I. add. hin.
- 5) I. 93. 94. om. næfnd. 56. om. næfnd ær.
- 6) 82.107. Sagsögere er.
- 7) I. oc.
- 8) I. add. hin.
- 9) 56, 59, 82, 93, 94, 107, tyllther edht.
- 10) 56, 59, 82, 93, 94, 107, om. ællær silfs. 25) 59, 93, 94, vdt. 82, ind.

- 12) 59. 82. 93. 94. 107. om. thær. 56. add. ey; male.
- 13) I. 56. 59. 93. 94. 107. add. tha.
- 14) I. brystæ hanum witnæ. tha wæriæ &c.
- 56. som för er melltt (om. Ær logh). 15) 59. 82. 93. 94. om. til. 59. 82. 93. 94. 107. add. da.
- 16) 59. om. sic.
- 17) 59.82.93.94.107. som för er melt.
- 18) I. add. thæn skal næfnæ thær sak sökær.
- 19) 82. 107, add. anden.
- 20) 82. om. bröthær. enæ.
- 21) I. 56. 59. 93. 94. om. enæ.
- 22) 59.82.93.94. om. frændær.
- 23) I. add. en. 56.82.93.94.107. add. oc en. 59. add. enn halff.
- 24) 107. om. thæn kumen.

bote oc fathær mæth sun. oc sun mæth fathær. (26 oc sithæn huær haluo minnæ. (27e til örtogh pænningæ warthær.

4.28) vm man læggær thæn dræpnæ frithlös.29)

Dræpær man annær man.³⁰) oc wil han³¹) læggiæ³²) hanum³³) v gild. tha scal (34han latæ bæræ sit35) witne æfter hin36) döthæ. at37) förstæ lanzs thing. ællær annæt. ællær thrithiæ. Wil nokær man (38resæ thæn döthæ.39) æfter witne boret, tha kumme han (*°til lanzs thing (*¹for innæn thry thing. oc byuthe logh fore hin*2) (*3döthæ. oc (*4tha scal thæn næfnæ næfnd (*5ær mannen wil gildæn*6) göræ.*7) fæmtæn mæn i thæt hæræth. ær (*8thæn man bor i ær 49) mannen drap. vtan bæggiæ therræ frændær. oc theræ 50) döthelekæ (5 1v winæ. (5 2oc thæn ær mannen drap. (5 3 skyute af thre. oc the tolf 5 4) suære (55 huat the wiliæ hældær gild ællær56) vgild. Gör han æi57) sua i58)

26) 59. 82. 93. 94. 107. om. oc. I. mark sylfs 42) INQRS. &c. thæn. sithæn haluæ minnæ.

27) I. 56. 59. 82. 93. 94. 107. om. e — warthær.

- 28) NQRS. aliique codd. not. 69 pag. 84 enumerati add. hoc caput post caput iuris Scan. 91. 134. idem habet inter additamenta.
- 29) Lege ugild.
- 30) I. &c. om. man. 31) INQRS. &c. add. sithæn.
- 32) QS. &c. göre.
- 33) I. om. hanum.
- 34) S. &c. den som manden drebte, nest ephter drabet sette keremaal paa den som han haffuer drebt, paa förste &c. Q. &c. then som mannen haffuer dræbet næst effter drabet po förstæ lantztingh sættæ kæremaall po then som han haffuer dræbet eller po annet &c.
- 35) R. 23. 24. sigh.
- 36) INR. &c. thæn.
- 37) INR. &c. ofnæ.
- 38) I. &c. hin resæ æftær &c. QS. &c. then dræbnæ gyldher göre tha &c.
- 39) NR. &c. om. dothæ.
- 40) NR. &c. jnnæn thry &c. Q. &c. innen the thry næstæ tingh &c.
- 41) 56.59a. &c. om. for innæn thry thing. S. &c. til de try forneffnde neste ting.

- 43) Q. &c. dödes gerninger Och ther scall en næffnd sættes po, then scall næffnd næffnæ ther then dödæ vill &c. S. &c. dödiis gierninger. Och der skal settis neffnd paa tiil Tinge, den skal neffnd neffne, som den döde vill &c.
- 44) INR. &c. then skal næfnd næfnæ (N. &c. add. then) thær mannæn (R. ther then mannum) &c.
- 45) 126. Folio deperdito seguentia desunt; cfr. not. 1 pag. 85.
- 46) 56. 59a. 62. &c. wgilder; male.
- 47) QS. &c. add. Han scall næffnæ.
- 48) INQR. &c. mannæn boor &c.
- 49) INR. &c. oc; male.
- 50) S. &c. denn dödis.
- 51) NR. &c. owenner. then ther mannen &c.
- 52) I. om. oc. 59a. 93a. 94a. om. sequentia.
- 53) QS. &c. maa skiwdæ thre men aff the fæmthen oc &c. 56.82a.107a. om. sequentia.
- 54) QS. &c. add. som igen æræ (S. &c. add. de) sculæ.
- 55) INR. &c. honum gildan &c. QS. &c. then dödæ gylder &c.
- 56) I. add. oc.
- 57) Q. &c. om. æi; male. N. ey deletum est.
- 58) INQRS. &c. innan.

thry thing, næst 6 9) æfter drap, tha ma thæn 6 9) æi göræ mannen vgild, (6 1ær hanum hauær dræpet.

98

5.62) Logh vm giæld at kræfue.

I hette ær then logh ath hwilken giæld skal kræffwe aff androm, ffor örtugh æller örtugx mwn een mans eth hwat vt öwer örtugh ær, thet ær twiggiæ manne eth ffolle twa öre ære thrigiæ manne eth, hwat vt öwer twa öre, ær siæx manne eth och siæx öre ær siæx manne eth, Hwat vd öw*er* siæx öre ær thet ær tylter eth, til thre mark ære framme, 63) Thre marc thet ær tylter eth, Hwat öwer thre marc ær thet ær twenne 4 tylter (6 til firetiughe marc 99 sore folle, XL marc sore twenne tylter, hwat vd öwer XL marc sor thet sor threnne tylter Och höygre riser⁶) loghen æy fore giæld

114

6.67) Vm slægefræthe börn

Æv æghe⁶⁸) the slögefræthe börn at⁶⁹) gange j boo skiffte⁷⁰) wither bondens athelkonu,7.1) the som sithen worthe thing liwst, ther72) bonden fik the athelkonæ ffor thy at bonden ma⁷³) willie affhende sit gots henne til nogen thunge eller henne arffuum⁷⁴) (⁷⁶vm hun dör, æn wither bondens börn och sin æghen syskenæ, tha tage the swo arff som för ær⁷⁶) sagt.⁷⁷)

5. Cfr. Add. F. 1.

6 = 11.24

esse referendum. Cfr. not. 44 pag. 50, et

⁵⁹⁾ INQRS. &c. om. næst.

⁶⁰⁾ INQRS. &c. han.

⁶¹⁾ INQR. &c. than (Q. &c. om. than) ther 68) I. skula. mannen hauer dræpæt. S. &c. som hand drebte.

⁶²⁾ L. habet hoc caput inter additamenta.

⁶³⁾ L. fulle.

⁶⁴⁾ L. twique.

⁶⁵⁾ L. om. til — twenne tylter.

⁶⁶⁾ L. risæ.

⁶⁷⁾ GI. 16. 17. 32. 42. 48. inserunt hoc caput in constitutionem R. Erici de anno 1284 (V. 3.) post cap. 13. Hoe caput ad istam constitutionem non pertinere manifestum est; ultima verba: som för ær sagt respiciunt ea quae dicuntur in codice iuris Scanici cap. 63, ac testantur hoc caput ad illum locum 75) G. 16. 17. 32. 42. om. vn hun dör.

⁶⁹⁾ I. om. at.

^{70) 48.} bolskiffte.

^{71) 48.} actighe kone.

⁷²⁾ I. oc.

⁷³⁾ KA. (Lovhist. I. pag. 615), hunc locum male intelligens, credit ey addendum esse; verbum ma vero non est vertendum "licet". sed "potest"; sermo enim non est de eo, quod marito non "licet velle", sed de eo, quod ille forte "potest velle" facere in fraudem uxoris. Cfr. verba: han ma wilia brystæ hanum fore nokat swik, I.77.

^{74) 17.} arffuæ. 16. &c. arffuinge.

$E.^{78}$

1.79)

Aldir⁸⁰) then cost⁸¹) meth rane⁸²) worthir (⁸³takin af manne vdan garth 42 hans. han skal adir⁸⁴) hem föras. (⁸⁶oc (⁸⁶ther lösas ellir ther⁸⁷) wæriæs a brofiel⁸⁸) som logh æræ⁸⁹)

2.90)

Takir man kuna meth wold⁹¹) oc aflar barn.⁹²) oc (⁹³kæræ thet⁹¹) frendir 65 vm kuna dör ther aff tha böde hin ær⁹⁵) giorthe kuna adir. ellir skære sik swa som fore annat mandrap. Æn vm hun lot sik sielf meth willie leghra tha skal⁹⁶) ey swara⁹⁷) far⁹⁸) bana⁹⁹) vdan fore leghra¹⁰⁰)

F.¹)

1.2)

E_{N³}) mantz boodh⁴) er thrediwge⁵) (⁶goodhe mark

16

F. 1. Cfr. Add. D. 5.

76) GI. 16. 32. 42-48. war.

77) 32.42. melth.

78) Haec duo capita transscripta sunt e cod. G, collatis ceteris codicibus, ubi eadem leguntur. Vide nott. 79, 90 infra.

79) GMNPQRS. ceterique codd., qui not. 79 pag. 121 enumerantur, habent hoc caput post caput iuris Scan. 133, sive novo capite, sive dicto capiti adnexum. O. idem habet post

cap. 134; cfr. not. 60 pag. 122. 80) 59. &c. Alt det godz met rann worder

tagidt &c.

81) S. &c. add. eller godz som.

82) QS. &c. roff.

- 83) S. &c. tagett fran nogen mand vden faar kans gaard, dett skal kiemföriis tiil hans gaard igen och igenn giiffuis, eller affuergiis faar sin Brofiel &c.
- 84) M. om. adir. Q. &c. igen.
- 85) Q. &c. om. oc ther lösas.
- 86) 53. det skall weries &c.

- 87) R. om. ther.
- 88) 89. Bropell. MQS. &c. add. swo.
- 89) MNOPQRS. &c. ær.
- 90) GNOPRS. ceterique codices not. 90 pag. 191 enumerati habent hoc caput post caput iuris Scan. 207, vel illi capiti adnexum.
- 91) O. om. wold.
- 92) NOPRS. &c. add. meth henne.
- 93) S. &c. dör hun der aff, och hendiis frender klage paa hendiis död, den som dett giörde skall Böde Quindenn igenn, eller verge siig &c.
- 94) R. 24. om. thet.
- 95) NR. &c. thet.
- 96) S. &c. add. han.
- 97) NOPRS. &c. sic. G. sweria.
- 98) NO. &c. for.
- 99) S. &c. Bane Bagh.
- 100) NO. &c. læghræ vel leghre.
- 1) Haec guingue capita e cod. L. transscripta

('Jwer böther') er ('sex marck ock tywghe oc XVI örtwgh ('oSwa ær ock¹¹) früthköpp¹²)

Loogh¹³) skall bywthes som (¹⁴krawen er¹⁵)

Fore örtweh mwn, 16) en mantz eedh (17 hwadh jwer er örtweh thet er three mentz eedh (18till two öre ære fframme 19)

(20 Ær noghet jwer two öre (21 thet er sex22) manne eedh till sex öre ære fframme²³)

Ær noghet jwer sex öre thet er tyltter eedh till thre marck ære fframme Ar noghet jwer three marck thet er threnne^{2 *}) tyltter^{2 *}) till XL marck ære fframme²⁶) Ower feretywge mark er ey mere en threnne tyltther²⁷) En^{28}) thog²⁹) .C. mark ware³⁰)

2.31)

99 32) Alle skyffte som wdharffwinnghe ære til tha ryss33) thæn dödhis lodh.

sunt, collatis ceteris codicibus, ubi eadem leguntur. Vide nott. 2, 31 &c. infra.

- 2) LEaNOP. 48a. 55. 111b. 113. 116. 117b. 134. habent hoc caput codici iuris urbici Scaniae adnexum. 67a. 104. 105. idem add. post caput iuris Scan. 125; cfr. not. 66 pag. 114. DaEbLaM. 13 \(\psi \). 17. 19. 19a. 28. 29. 31 - 33. 36. 38. 42. 48. 50. 52. 56. 59a. 61. 63. 82. 82a. 85. 93a. 94a. 107a. idem inter additamenta habent. S. 68-78. 80. 91. 101. 102. 103. 104a. 106. 110. 111. 117. 121. idem codici Arfboken dicto adnectunt. 59.60.83.89.90.93. 94. 96. 107 - 109. 111a. 117a. 127. 129. idem adnectunt constitutioni R. Valdemari (V. 2.). Q. 67. 104b. idem adnectunt constitutioni R. Erici de anno 1284 (V. 3.).
- 3) Da. 33. 38. 113. om. En mark. LaS. &c. om. En — friithköpp.

4) 107. add. wdi Skaane.

5) 19. thrætiugh lineola inductum est et XIII supra lineam forte rec. man. scriptum.

6) 17.89. om. *goodhe*. Ea. 117b. *mark godhe*

penninge.

7) 17. 19. &c. ower bodh vel ywerbodh. 113. habet verba: Iffuer böder — fredkiöb capiti 43 iuris urbici adnexa, cetera vero calci eiusdem codicis addita.

- 8) P. add. hwer böther.
- 9) 134. XXXI marck och XXI örtugh.
- 10) 13 ½. om. Swa friithköpp.
- 11) Q. &c. add. om.
- 12) 36.85. add. J skanæ.
- 13) DaEbLaMNOPQS. &c. sic. LEa. 111b. 117b. in fine habent verba Loogh — er. 36.85. om. seguentia.
- 14) M. kæren hvn er till for &c.
- 15) S. &c. add. till.
- 16) S. &c. werdt. 52. (90.) 127. add. thet er for tuo huidde.
- 17) 56.59a. &c. om. hwadh eedh.
- 18) 111b. 117b. om. till fframme. 104a. om. till - marck ære fframme.
- 19) 52. 90. 127. add. thet er otte danske huide.
- 20) NQS. &c. om. Ær marck ære fframme.
- 21) DaLaMOP. &c. tha Æær thet syæx &c.
- 22) 56. 59a. &c. tre.
- 23) 59a.82a.&c. add. da er det sex mendz eedt. 56. add. Sex ore er sex mendhs edh.
- 24) 69. 70. &c. thuenne. Recte; cfr. Add. D. 5.
- 25) MNQS. &c. add. eth.
- 26) DaMNOP. &c. add. och.
- 27) S. &c. add. eedt.
- 28) M. &c. eth. Da. E. NOP. &c. ev.

oc bör at læggis swa goth som thæn³⁴) jghen leffwer hwad helder thet ær offna³⁶) höstruens væghnæ som³⁶) pa. bondens Thættæ ær swa at wnderstaa³) at³) bonden. oc hostrwen kommæ sammæn oc fa börn sammen oc höstruen Dör syden, oc bonden skiffther synpprox börn, vth theres mödhernpprox oc takar³⁹) sic sidhæn annen konæ. oc (* ofa börn sammen. oc dör bonden siden tha læggis hans lödh swa goth som hostruens æller hans söns. oc⁴¹) twa⁴²) swa gotte⁴³) som dotherens⁴⁴) Saa takar hans hostrue siin deel. oc hans sön. *5) oc dotther. *5) oc thet som kommer pa hans lödh. thet skyfftis mellom hans born. bathe the *6) som (*7 beggis there born æræ. oc the som han haffde meth thæn förmeræ**) konnæ.**) Sön**) fwllan lödh. oc dotter halff Oc**) kalles wtharwinghe. en thogh at⁵²) the ære hans börn. fforthy at⁵³) the ære vthskiffte för. oc æy sade⁵⁴) j flæth. oc⁵⁵) fælugh meth hanum Thenne samme logh ær⁵⁶) so wel pa qwinnes⁵⁷) wægnæ som po mannens⁵⁸)

3.1)

Hæt²) skal man. oc withe at hwor som man haffuer fanghet lagheheffth³)

²⁹⁾ Da. 19. 31. &c. tho vel tha. M. &c. add. 42) 80. 107. thößuer. S. &c. tösser. 92. do-

³⁰⁾ Cfr. not. 13 pag. 232.

³¹⁾ LEaOP. 134.23.48. habent hoc caput inter additamenta. NQRS. 24. 28. 29. 50. 52. **53.** 59 - 63. 67. 69 - 78. 80. 82. **83.** 89 - 94. 96. 101-104. 106-111. 113. 114. 117. 121. 127. 129. idem constitutioni R. Valdemari (V. 2.) adnectunt.

³²⁾ S. &c. om. J.

³³⁾ NOP. &c. riis. EaR. &c. reis. QS. &c. reess. 53. reygsis.

³⁴⁾ S. &c. hans der.

³⁵⁾ EaNOPQRS. &c. paa.

³⁶⁾ S. &c. eller.

³⁷⁾ S. &c. forstaa.

³⁸⁾ S. &c. add. nar.

³⁹⁾ QS. &c. fongher vel faar.

⁴⁰⁾ QS. &c. faar oc (S. &c. om. oc) born met 53) Ea. 23. om. at. hennæ oc &c.

⁴¹⁾ Q. &c. add. sonens lodh. S. &c. add. Sonnernis lod.

⁴³⁾ EaNOPRS. &c. god vel goth.

⁴⁴⁾ NEaQRS. &c. sic. LOP. &c. dotheren. QS. &c. add. lodh.

⁴⁵⁾ Q. &c. add. syn. S. &c. add. sin deell.

⁴⁶⁾ S. &c. y blant dem.

⁴⁷⁾ Q. &c. han haffuer met then syste höstræ som met then förstæ bægyes there börn mellom sön tager fuller &c. S. &c. han haffuer med den förste hustru, saa well som y blant dem der han haffde mett den siste hustrue, Begge &c. ut Q. &c.

⁴⁸⁾ EaNOPR. &c. förmer.

⁴⁹⁾ EaN. &c. konæ.

⁵⁰⁾ P. add. til.

⁵¹⁾ QS. &c. add. the born.

⁵²⁾ EaR. &c. om. at.

⁵⁴⁾ NOPR. &c. sathæ.

⁵⁵⁾ QS. &c. eller.

⁵⁶⁾ NP. ære.

offnæ4) jord oc ylskys hwn sydhen. at5) hanum. tha a han ath werghe sigh. meth sen thylt eth laghfaste men. 6) oc skiödhe witne. 7) bithise sigh sa gud til hielpe. at han a⁸) aff⁹) rætthæ ægende. oc haffwer ther lagehæffd hafft offnæ.¹⁰) oc¹¹) forthy A han thet¹²)

4.13)

131 Hwo14) som wil arff kræffuæ eller geldh esther anners död komme han eller hans buth a thrætiugende dagh om the ære innen bygdh æller thet thinge ther næst ær æffth*e*r XXX daghe 📭 Æn ær han uden bygh siæx vghe 📭 Æn ær han uden lantz, stande iæmlingh oc dagh 🗨 Æn ær han i konings forbudh, æffther at han hiem kommer 🕊 Æn ær han i enge laglik forfal ther flæste mæn widhe at laghe forfall æræ oc wiste at then arff war til, ock kallethe ey a swo som saght i rætte tymæ ware han ee with logh ther arff togh at han toog ræteligh 🕊 Æn ære enge rætte arffvinge til men 15) siwnde man oc komme ey innen XXX dagh, tha skal arff vurthe oc sædie at göme vndher gode men iæmlingh oc dagh komme tha engi taghe konnung arff oc göme ee til rætte arffwinge komme 🏻 Æn komme engi rætte arffwinge æffth*e*r, tha tage konnung arff oc have aar oc dagh thet ær iæmlingh oc siæx vghær

5.16)

134 Alt (17 grondhe gotz oc höghe sylff oc stranwragh (18 thet er konninghens

⁵⁷⁾ NOPQRS. &c. qwinnens.

⁵⁸⁾ Ea. v. mannens, quae in infima folii ora sine dubio scripta fuit, resecto folio periit.

¹⁾ LOP. 13 \(\frac{1}{2}\). 48. habent hoc caput inter additamenta. P. habet rubr. Om Heffdh.

^{2) 48.} Thette.

³⁾ OP. 48. sic. L. 13 \(\frac{1}{4}\). laghehofft.

^{4) 48.} po. 5) 48. aff; male.

⁶⁾ P. manne.

⁷⁾ OP. Co. sic. L. winne.

^{8) 48.} sic. LOP. 13 \(\frac{1}{4}\). om. \(\alpha\).

^{9) 48.} ath.

^{10) 48..} vppo.

¹¹⁾ P. om. oc.

¹²⁾ L. v. thet in fine folii scripta est; sequens folium abscissum quidem est, at scripturae vacuum fuisse videtur.

¹³⁾ L. habet hoc caput inter additamenta.

¹⁴⁾ Miniator errato adposuit T, quo legeretur Tuwo.

¹⁵⁾ Lege innen.

¹⁶⁾ LEa. habent hoc caput inter additamenta. NOPRS. 23. 24. 59-63. 68-78. 80. 82-84. 89. 91-94. 96. 98. 100-104. 106-111. 113. 114. 117. 121. 129. idem calci codicis Arfboken dicti adnectunt.

¹⁷⁾ S. &c. gods som findis y Jorden, sölf y Bierge och höge, och strande wragh.

¹⁸⁾ Ea. em. thet. NR. &c. ther konings &c.

eghin sagh. Hwo thet finner, oc (19ey warer ath i konninghens gardh dyli meth thre tyltter²⁰) worther han fwnnen²¹) meth böde XL mark konghen

(T^{22})

Man ma ey göræ möllæ aff ny vdh*e*n (²³han a (²⁴flod och flodstad dam och 74 damsbond oc damstad tok²⁵) sa ath han flödh*e*r ey vp²⁶) annars mantz agher eller engh oc spiller27) ey meth bagflod the gamble möller (28ther æriltz möller ære Jtem vorder myllæ giorth vthæn forbuth oc alle mentz a kallen29) oc far $(^{3}$ ⁰hin ther³¹) giorde laghæ $(^{3}$ ²heffth a tha a hin ath vidhæ flodh oc³³) flodstadh dam och damstad oc dams bondhe m*eth* kyntzneffnd³) lagaheffd ær $^{3.5}$) ($^{3.6}$ thrynnæ flodmal vdhen kære Jtem kallæs $^{3.7}$) a ($^{3.8}$ förræ en möllæ worder giord eller förræ æn hin fongher lageheffd a ther myllæ giordæ, tha skule (3° sommæ mæn til visse och vithne hwad heldher han flödher a 4°) sith egit ell*e*r a annærs mantz jord vthæn hans viliæ (*¹ffordy ath engen man ma flödhe oc ey graffuæ och ey hus a settiæ a annars mantz Jordh vden hans viliæ Sligh sama lagh er ock om fiske gardhe som om mylle Man ma ey⁴²)

¹⁹⁾ O. om. ey; male. S. &c. giffuer dett icki 32) R. hæffdhe Tha &c. till kinde (59. &c. tillkiende) y &c.

²⁰⁾ S. &c. add. eedt.

²¹⁾ RS. &c. add. ther.

²²⁾ N. 23. habent hoc caput, quod ex cod. N. transscripsi, in schedulis ad caput iuris Scan. 200 insertis additum; cfr. not. 82 pag. 187. QRS. ceterique codd. not. 71 pag. 189 enumerati, idem habent post cap. 203, sive proprio capite additum, sive dicto capiti adnexum.

²³⁾ S. &c. hannem tiilhör Selff flod &c.

²⁴⁾ R. 59. &c. om. flod och.

²⁵⁾ QR. &c. Tog. S. &c. Dog.

²⁶⁾ Legendum videtur uppa vel a. QS. &c. po.

²⁷⁾ S. &c. add. oc forderuer. 28) S. &c. som haffuer verit aff erilde möller.

^{29) 59. 60. &}amp;c. paathaell. S. &c. igensiielse och paa tale.

³⁰⁾ S. &c. den som möllen tiilhör der paa lageheffdt, da Bör hannem att &c.

³¹⁾ Q. &c. add. möllen.

³³⁾ R. 24. om. oc.

³⁴⁾ Q.&c. XV mentz næffnd aff sitt kön. 53. XV neffnde mendt aff sit kön. 52. &c. femten mends neffn aff syn sleckt. S. &c. femten naffnkundige mend aff Sin egen Slecht.

³⁵⁾ N. Voc. ær omissam supra lineam add. man. forte rec. 23. 24. om. h. v.

^{36) 23.} trennæ. QS. &c. threndæ (S. &c. tru) aares flod vden alt (S. &c. alle) karemaall. 37) QS. &c. Deles ey vel ike; male.

³⁸⁾ Q. &c. möllæn för æn hnn vorder &c. S. &c. möllen för hun Bliiffuer Bögdt tiil fulde, eller for hand faar lageheffdt paa hende som möllen giorde.

³⁹⁾ R. 23. &c. samme. Q. &c. acktæ men till mæles at grantzskæ hwat &c. S. &c. Otte gode mend tiilneffnis att grandske, huad Lo.

⁴⁰⁾ R. 23. 24. aff.

⁴¹⁾ Q. &c. om. fordy — viliæ. Cfr. not. 42 sequentem.

45

fællæ⁴³) vat*e*n aff (⁴⁴sins æreltz rwm fran annars mans fiskegardhæ och ey fran annars mantz jordh

H.45)

1.46) Om47) liiff och gotz at forbrydhæ

Hwor⁴⁸) som hælst noger man vordher rættæligæ frydlös giort aff dommæren eller aff næffndæmen for synæ gerninger 49) tha hörer koningen till allæ hans lösæ öre (50thet er hans rörennde 51) gotz Tog er oc ther (52besynderlig sag till at man mo bodæ forgöræ syt rörende gotz oc so alt syt iordegotz i so modæ om noger man sætther⁵³) sigh mod syn koningh, eller oc förer awend skyold emodh riget (thet ers4) kry55) och orloff)

63 2.1) (2 Istud sequens capitulum cepi ex lege Valdemari Regis que data est in Vordingborg

 \mathbf{H} vilken man som haffuer een konæ hoss sig oc liggher me t^3) hennæ vdi löskæ læyæ i thry aar om so er at han gaar*) openbare i sæng met hennæ⁵)

H. 1 = 11.62.

42) QS. &c. add. flödæ vden po syn eyen grand oc ey heller.

43) S. &c. graffue.

- 44) S. &c. sitt eget erilde runde (69. &c. rinnde) fran &c.
- 45) Haec duo capita transscripta sunt e cod. Q, collatis ceteris codicibus ubi eadem leguntur. Cfr. nott. 46, 1 infra.
- 46) Hoc caput post cap. iuris Scan. 109 inserunt QS. ceterique codices qui enumerantur not. 24 pag. 99.
- 47) 29. sic. Q. O.
- 48) S. &c. Vorder nogenn mand rettelige fredlöß giord aff nogenn dommere &c.

49) S. &c. mißgierninger.

50) 53. men iche hans iordit, wden hand setter siig oph ymodt &c.

51) 54. 90. 97. kiöbende; male.

52) S. &c. end flere Beßynderliige ßager tiil 5) S. &c. add. vdj legomliigh samquemme.

- faar huilche mand kand forbryde alltt siitt &c.
- 53) S. &c. opsetler.
- 54) S. &c. add. mett.
- 55) S. &c. *kriiq*.
- 1) QS. ceterique codd. not. 88 pag. 139 enumerati, add. hoc caput post caput iuris Scan. 145. 114. habet hoc caput, una cum capp. 146 et 147, post cap. 154, in fine septimi libri (cfr. not. 14 pag. 147), praemissa adnotatione: Thette Effterschreffne haffuer Ocsaa werret vdj Lowlig brug, vdj Skaane, End dog Att thet findes icke vdj then præntede Lowbog.

2) 50. quoque habet hanc rubricam, qua indicatur hoc caput e iure Iutico (I. 27.) ex-

scriptum esse. 3) S. &c. hoess.

4) S. &c. sic. Q. 50. om. gaar.

123

och hun haffuer hans nygla at bæræ oc bodæ sögæ en dysk oc dugh so at the ædæ⁶) dagligæ sammen nar t**he** haffue so giort i thry aar tha er hun hans æktæ höstræ⁷)

J.8)

(9 Vm brytiæ vil skilies wit jortdrotten

UJl¹⁰) brydiæ¹¹) skilies weth iord drotten.¹²) tha skal han sighæ vp sin gardh thw thing fore midsommer¹³) oc eth¹⁴) efther oc han scal tekkæ sinæ hws halweges¹⁵) meth röör eller halm oc ryggæ¹⁶) siden oc hwerth (¹⁷annet wartræ nyyt oc weggene gærdhæ oc klinde oc hans dörræ¹⁸) hængdæ oc hans gödningh¹⁹) vt aghen oc (²⁰ey pa nestæ agher oc han scal hafue eth (²¹lidhet hws i (²²hans gordh oc han scal hafuæ lucten²³) gordh om kringh oc hengæ sit²⁴) leth oc gierdæ sit²⁵) giærdhæ til markeskæl oc²⁶) (²⁷skal bondens²⁸) landhgildæ ladhæ staa opa²⁹) sancte mickels (³⁰aften ok thre mark om han them³¹) icke wæriæ kan ffinner iordhdrotten thette (³²æy opa³³)

⁶⁾ S. &c. add. och dricke.

⁷⁾ S. &c. hustru. 122. add. och haffuer Saa 15) 30a. halffweges. 104. enten. guod loed i hans boe, Som hun waar wied · wed hannem.

⁸⁾ Hoc caput transscriptum est e cod. 30, ubi calci codicis iuris Scanici additum est; in eodem codice alio loco, nota 30a. insignito, man. paullo rec. additum legitur. 48. idem caput habet inter additamenta. 104. idem calci codicis iuris Scanici adnectit, ut sit cap. 19 sexti libri; cfr. not. 38 pag. 238.

^{9) 30}a. habet titulum: Thenne Ret gaff yelkere aff schone effther then gamle skraa ther ærchebiscop eskild oc biscop absolan gaffue met konung woldemars gode willie Oc ligger i lund besegld met theres jnsigle; huno vero titulum ad ius ecclesiasticum Scaniae pertinere, unusquisque videt.

^{10) 30}a. Swo at will bonde eller bryde &c. 104. add. bonde eller.

^{11) 48.} britie man.

^{12) 48.} drotthen, om. iord.

^{13) 104.} Midfaste.

^{14) 48.} add. tingh.

^{16) 104.} add. dennem.

^{17) 104.} hus met sine vegge skall vere gierdet oc klinet, hans dör skall vere hengd &c.

^{18) 48.} dortræ.

^{19) 104.} add. skall vere.

^{20) 104.} hans agger opristet, oc &c.

^{21) 30}a. 104. hemmelhwss.

^{22) 104.} gaarden, oc haffue luct gaarden trint omkring &c.

^{23) 48.} add. syn.

^{24) 104.} sin.

^{25) 104.} sine.

^{26) 104.} add. hand.

^{27) 30}a. lade landgillet staa pa staffnen sancti &c.

^{28) 104.} sin.

^{29) 104.} add. staffnen till.

^{30) 104.} dag, eller böde III &c.

^{31) 104.} dette forscreffne.

^{32) 30}a. icke pa staffnen pa sancti &c.

^{33) 48. 104.} paa.

stefnæ34) sancte mickels aften tha skal han forföliæ hanum meth (35land ræt (36 opa thet heritzthing som brytien 37) aff foor. 38)

K.39)

6.7 ${f F}$ or bonden segh kone oc faa the börn sammen Dör the samme kone och for han sigh sidhen kone tha taghe han sigh til howetlöth wether ein börn the som j fælagh ære m*eth* hanum ragher han henne oc tha ær vidher kone Dör bonden sidhen tha taghe ey bondens börn sin howet löth. (** stiffmother ther aff ær skildh fæ oc felagh. bodhe för æn han*1) fik henne, oc the ære sidhen skildis wether the⁴²) samme kone ær ey anner börn til tha skifftes boo j tw, begges theres

2.

Dör bondens adhelkone oc hawer han börn wither henne tha schal han först taghe siit fedherne och siith mödherne j jorth oc j guldh, köbæ jorth oc bolfæ skifftes j tw, halfft bonden, oc halfft börnen til howetlöth wether fadher therre for thy at bonden mynder en lôth effter sin kone

³⁴⁾ Vox stefnæ errato scripta esse videtur

pro sequente v. sancte. 104. staffnen. 35) 30a. landz rett. 104. Landtz ting rett.

^{36) 104.} der som brydde affdrager.

^{37) 30}a. add. vt.

^{38) 48.} faar. 104. add. Forscreffne 19 artickler oc ret gaff kield korn (lege gieldkeren; cfr. not. 9 pag. 237) effter den gamble skraa som Erchibiskop Eskild oc Absolon gaff met Kong Voldemars gode vilge, oc ligger beseglitt vdi Lund, met deris Indizegle; ita adnotatio ad ius ecclesia- 42) Voc. the omissam supra lineam add. scriba.

sticum pertinens, quae in cod. 30a. perperam refertur ad hoc caput, ulteriore errore extenditur ad XVIII capita iuris Scanici, vel totum librum sextum (XII capita in textu, sc. 214 – 225).

³⁹⁾ Haec duo capita transscripta sunt e cod. 38, ubi adduntur post caput iuris Scan. 22; cfr. not. 56 pag. 20.

⁴⁰⁾ Sequentia corrupta esse, manifestum est; quomodo vero emendanda sint, non video.

⁴¹⁾ Voc. han omissam supra lineam add. scriba.

II.

Iuris Scanici Expositio

LATINE CONSCRIPTA

AB

Andrea Sunonis F. Archiepiscopo Lundensi.

ÄRKEBISKOPEN I LUND ANDREAS SUNESSONS

LATINSKA BEARBETNING

SKÅNELAGEN.

	`				•
			•		
		•			
•					
				•	
			•		
•					
	-				
		_			

4. Que porcio contingat ('prevignum vel prevignam post obitum noverce, et qualiter²) facienda sit divicio,³) et qualiter hereditates compensande.

 ${f P}$ atrifamilias, non habenti filios ullet) uel habenti, si mulier nupserit et ad eum cum liberis uel sine liberis cum bonis suis transierit, si non fuerit determinatum que porcio quemque⁵) contingat, quantumcumque⁶) dispar fuerit bonorum collatio, pares tamen partes omnes,7) cum⁸) a communione recesserint, optinebunt, 9) salua (10 sexus prerogatiua, ut masculus duplo maius 11) quam 12) femina consequatur, nisi uxor fuerit uel mater, que marito vel filijs adequatur, et tum¹³) consorcij masculini gratia prefertur filiabus. Huic diuitioni¹⁴) (¹⁵eciam inmobilia subiacent a tempore nuptiarum precio comparata. Alia predia, (16 noua quoque 17) hereditas, que post contractas nuptias alteri accessit coniugum, suos semper dominos comitantur, nisi patrem¹⁸) ad bonorum omnium tam mobilium quam inmobilium uocet¹⁹) consortium superstes procreata soboles maternorum; 20) matre tamen ad paternorum bonorum 21) participium nullatenus aspirante, sed solo patre, propter laboriose prouisionis onera, istud²²) sibi priuilegium uendicante; ²³) et ²⁴) nisi²⁵) hereditatem, licet uberiorem, uel hereditates, (26 exceptis inmobilibus, primo obiecta hereditas haut27)

4 = 1.6, 21, 7, 22, 20, 30.

47) BCE. obtinebunt.

2) E. quæ.

3) BCDE. divisio.

4) E. liberos.

6) E. quantumuis.

7) B. om. omnes.

8) D. si.

9) BCDE. obtinebunt.

- 10) BCDE. sic. A. sexu prerogativi.
- 11) BCD. sic. A. om. maius. E. magis.

12) BC. om. quam.

13) BC. tantum. D. tamen.

14) BCDE. divisioni.

15) E. tantum mobilia et immobilia &c.

- 16) DE. nouaque hereditas &c.
- 18) D. paternum.
- 19) BCDE. sic. A. uoces.
- 20) BCDE. sic. A. matrinorum.
- 21) E. prædiorum.
- 22) DE. Jllud.
- 23) C. add. hereditate sex orarum trium marcharum hereditas compensatur.
- 24) Pro et potius legendum est vel; cfr. not. 25 sequentem.
- 25) BCE. sic. AD. om. nisi. Haec vox non prorsus quidem est necessaria, attamen contextum orationis clariorem reddit; quae enim hoc loco leguntur, ea sunt connectenda cum iis quae supra dicuntur: nisi patrem - maternorum, non vero pertinent ad proxime antecedentia: matre tamen — uendicante.
- 26) E. prævie obiectas habeant, primo &c.
- 27) BC. sic. DE. haud. A. habeant.

¹⁾ D. præuignum mutatum in priuignum. E. 17) B. que. privignum vel privignam.

⁵⁾ E. sic. ABC. quem, non vero B. habet quemque, ut dicit KR. D. quem bis seriptum, nempe in fine prioris ac initio sequentis folii.

tribus marcis exilior²⁸) ad particionis²⁹) pertrahat³⁰) rationem. (3 1 Eodem 8 modo^{3 2}) quotcumque de nouo sibi^{3 3}) delate occurrerint hereditates numero pares, licet censu sint^{3,4}) inpares, compensantur. Si qua^{3,5}) tamen (^{3,6} super^{3,7}) numerum concurrentium hereditatum excreuerit, absque diuisionis minutione, 38) nisi quid ex ea eciam ad communes usus consumptum fuerit, permanebit.

5. Quid iuris sit si bona uxoris alienata fuerint³⁰) a marito.⁴⁰)

Nulla prole suscitata uel superstite alienare non debet predium uxoris maritus; si tamen alienauerit, stabit alienatio per uxorem, cui non conuenit de uiro suo conqueri, nullatenus⁴¹) infirmanda; sed ab eo⁴²) iure diuino, vel ab eius herede quamuis communi filio, si dire⁴³) mortis imperio soluta fuerit, ipsa uel eius heres terre sue quam constat alienatam fuisse, 44) in terra, uel, si terra defuerit, in rebus quibuslibet iuste estimatis, recipiet compensationem, 4.5) marito uel eius 46) herede probante quantitatem distracte terre, si super ea fuerit orta dissensio, ⁴⁷) negationem etiam, ⁴⁸) si negauerit alienationem, duodeno sui⁴⁹) et bondonum .XII^{cim}.,⁵⁰) qui suo nomine terras possident, iuramento.⁵¹) E contra marito, cui pro libito suis est uti licitum, si quid in quoscumque usus distraxerit, non recompensabitur ab uxore eius, 62) vel eius heredi 53) ab illius (a) herede. Si quid tamen de precio mariti remanere constiterit inconsumptum, ipsi uel eius heredi relinquitur indiuisum.

5=1.8, 15, 9, 11, 13, 10, 12.

28) E. add. (exceptis immobilibus).

29) D. partitionem.

30) B. protrahat. E. pertrahit.

31) E. ratione eadem, quotcunque e novo &c.

32) D. om. modo.

33) E. add. e contra.

34) B. sunt.

35) BC. sic. A. qui. DE. quæ.

36) E. pars numero &c.

37) C. add. parem. D. add. pares.

38) BC. diminucione. E. add. id ei.

39) BCDE. sic. A. fuerit.

aut) superstite.

41) DE. add. infringenda vel.

- 42) BC. add. si.
- 43) E. duro.
- 44) BC. esse.
- 45) R. recompensationem.
- 46) D. vxoris; male.
- 47) BCDE. sic. A. discentio.
- 48) D. om. etiam.
- 49) E. suo.
- 50) BC. XI.
- 51) D. add. roborabit.
- 52) BCE. om. eius.
- 40) DE. add. nulla prole suscitata vel (E. 53) B. sic. C. herede mutatum in heredi. E. hæredibus. AD. herede.
 - 54) E. huius. D. add. mariti; male.

6.1) Quod aurum uice predij fungitur (2 in divisione.

Avrum patrimoniale, licet sit mobile, patrimonialis tamen predij uice fungitur in diuisione; sed³) que predia eciam auro fuerint comparata, quantum ad diuisionem, conditionem⁴) mobilium imitantur;⁵) quicquid tamen de⁶) auro consumptum fuerit, ex parte neutra restauratur.7)

7. De trina citatione.

Si quis ad ius citatus contempserit uenire, in duabus horis⁸) erit aduersario pro citatione qualibet, et in tribus marcis regi tandem pro citatione tercia condempnandus; post hoc si se presentauerit, et se non⁹) noluisse, ¹⁰) (¹¹sed non potuisse uenire, uel minus legitime uel minime citatum fuisse, duodeno docuerit iuramento, omnem euacuare poterit condempnationem, principalem litem¹²) iterum subiturus. 13)

8.14) Quoto iuramento fidem facere debeat qui negat totalem hereditatem 15) uel¹⁶) partem.¹⁷)

Si quis delatam alij18) hereditatem ad se negauerit peruenisse, licet tribus marcis nichil¹⁰) amplius continentem, ut fidem et²⁰) robur optineat²¹) sua negatio, .XXX. VI. bondonum requiritur²²) iuramentum. At si quid se con-

6 = 1.29.

7 = 1.14

8 = 1.31.

- 1) D. habet hoc caput, a quo incipit librum 13) A. subditurus scriptum est, at d deletum. secundum, post cap. in textu 13.
- 2) BCE. sic. AD. indiuisum.
- 3) B. add. si.
- 4) E. naturam.
- 5) BCDE. sic. A. imitatur, notam vero abbreviati n supra litt. α adposuit rec. man.
- 6) E. ex.
- 7) DE. restituatur.
- 8) DE. oris. '
- 9) A. v. non (\overline{n}) deleta est. D. om. h. v.
- 10) BCE. sic. AD. uoluisse.
- 11) D. om. quae in hoc capite sequentur.
- 12) B. quoque habet litem, non vero Actionem, ut male legit KR.

- 14) D. habet hoc caput, una cum cap. 6, post cap. in textu 13; cfr. not. 1 supra.
- 15) BCDE. sic. A. hereditate.
- 16) D. et.
- 17) A. parentem scriptum est, at litt. en deletae sunt et rubra lineola inductae.
- 18) BD. alteri.
- 19) B. habet nihil eodem modo abbreviatum, quo alias ubique, quamvis KR. male legit Vel.
- **20**) D. aut.
- 21) BCDE. obtineat.
- 22) D. requisitum.

fessus fuerit accepisse, ad ipsius solucionem, dum tamen minus non fuerit una hora²³) nummorum, cum duodeno bondonum iur**a**mento, quod **nichil²⁴) ampli**us ad eum peruenerit, a peticione se poterit liberare.

9. De communis consurcij lucro vel dampno.

Universos contingit de communi consortio, quicquid uel culpa amittitur, uel industria conquiritur²⁶) singulorum.²⁶)

Qualiter emancipatio fieri debeat, vel quid iuris sit²⁷) si²⁸) fiat.

Volens emancipare filium²⁹) in iure coram omnibus protestetur quod eum³⁰) a sua liberet³¹) potestate, et quod nolit de factis suis³²) de cetero respondere, nulli de cetero responsurus de suis excessibus, preter reatum homicidij interdum a cognatis eciam emendandum; 33) probaturus eciam emancipationem, si super ea oriatur³⁴) questio, duobus testibus testificantibus quod interfue-9 rint^{3 6}) communi iure ipsius legitime promulgationi; et e contra si pater emancipationem uoluerit diffiteri, audietur negationem suam duodeno corroborans iuramento, ut semper aduersus filium patri defensio deferatur. Nec cogendus est pater emancipato aliquid de suis bonis supra sue uoluntatis beneplacitum assignare, nec de bonis maternis quicquam filium³⁶) post mortem matris contingentibus, contra uoluntatem filij retenturus.

11. Quid iuris sit defuncto uel1) filio familias, uel emancipato, uel2) uitrico, vel nouerca, quantum ad successionem.

Patre³) superstite defunctus filius familias nullum habet, ⁴) ac si numquam

9 = 1.15. 10 == 1. 16, 17. 11 = 1.19.34.20.18.

²³⁾ D. om. hora. E. ora.

⁹⁴) BCE. nil.

²⁵⁾ D. conqueritur, at in marg. adposuit scriba 31) D. liberat. adquiritur.

²⁶⁾ BCDE. sic. A. singularum.

²⁷⁾ BC. om. sit.

²⁸⁾ BCDE. sic. A. om. si.

²⁹⁾ B. add. suum.

³⁰⁾ B. om. eum.

³²⁾ E. eius.

³³⁾ D. emendandi.

³⁴⁾ E. re oritur.

³⁵⁾ BC. interfuerunt. BCE. add. in.

fuisset genitus, successorem. Emancipato sine posteritate defuncto solus pater succedit, exclusis fratribus tam emancipatis quam in potestate patria⁵) constitutis quam ex matre tantum coniunctis, licet ipsi ad bona uitrici non debeant aspirare. Partem⁶) facit defuncto uitrico uel nouerce⁷) relictus (*preuignus uel preuigna, in communione cum filijs et⁹) filiabus persone¹⁰) mortue, ipsis tantummodo relinquendam.

(1 1 Post uiri obitum uxore relicta, relictisque filis quibusdam communibus quibusdam preuignis¹²) uxoris, non¹³) est defuncto¹⁴) portio de bonis communibus facienda, que uxori penitus auferatur et solis filijs relinquatur. 16) C Post patris obitum cuicumque sine posteris decedenti¹⁶) filio cum matre succedunt fratres pariter et sorores; emancipati tamen ad communia bona cum fratribus parciendum¹⁷) nullatenus admittuntur, nisi reportauerint quecumque eis prius a patre fuerant¹⁸) assignata.¹⁹)

12) E. priuignis.

14) D. defuncte.

16) E. discedenti.

⁸⁶⁾ C. add. suum.

¹⁾ DE. om. uel.

²⁾ E. om. uel.

³⁾ B. Matre. E. add. et matre.

⁴⁾ D. habebit.

⁵⁾ D. patris.

⁶⁾ D. patrem. 7) DE. nouerca.

⁸⁾ E. priuignus vel priuigna.

⁹⁾ DE. *vel*.

¹⁰⁾ A. Ultima litt. e hic, ut aliis quibusdam locis, lapsu calami ita scripta est, ut legi posset ö.

¹¹⁾ C. habet ea, quae in hoc capite sequuntur, eodem ordine quo heic transscripta sunt. AD. primo loco ponunt verba Post patris - assignata, deinde verba Post uiri relinguatur, ac denique verba Regi quoque &c. E. quoque primo loco habet verba Post patris — designata; at verba Post viri — relinquatur sequentur post verba Regi quoque &c. B. omissis verbis Post uiri — relinquatur, cetera ita habet, ut supra in textu leguntur. Iustum ordinem eum esse, quem habet cod. C, manifestum est. Post uiri — relinguatur sine dubio debentur adnotationi in margine antiquioris 18) CE. fuerunt. D. fuerit, non vero fuealicuius codicis factae, quae in diversis codicibus variis locis in textum irrepsit. Qui 19) E. designata.

hanc adnotationem addidit, is, ni fallor, ita explicare voluit ea, quae in antecedentibus dicuntur: Partem facit &c., ut quae ibi statuuntur de "defuncto vitrico vel noverca", ea restringerentur ad vitricum solum. i. e. valerent quidem de divisione bonorum "post viri obitum" facienda, non vero de bonis matre mortua dividendis; quod si ita sit, manifestum est v. non, quae mox infra in textu legitur, esse delendam (cfr. not. 13 infra), quo facto haec exacte conveniunt cum iis, quae textus Danicus I. 20. continet. Si vero retinetur v. non, haec nullo modo componi possunt cum membro huius capitis proxime antecedente, quod frustra tentavit KR.; nec minus aperta erit pugna amborum horum membrorum cum textu Danico.

¹³⁾ A. Loco v. non (\overline{n}) rec. man., ut videtur, scriptae, littera quaedam antea scripta at deleta est. Haec vox delenda esse videtur; cfr. not. 11 supra. D. om. non.

¹⁵⁾ CDE. sic. A. relinquitur.

Cfr. KR. not. 13 ad hunc locum. Verba 17) B. percipiendum. D. partienda. E. partiendas.

rint, ut refert KR.

Regi quoque in tribus marcis iidem²⁰) sunt condempnandi, nisi statuto die in communi iure quicquid acceperant²¹) parati fuerint reportare; facienda fide duodeno sacramento,²²) si super quantitate referendorum fuerit dubitatum.

12. De iniqua differentia tollenda anteriorum et posteriorum²³) in successione matris.

JNiqua differentia anteriorum et posteriorum sublata, ad defuncte matris hereditatem in omnibus tam mobilibus quam inmobilibus dividendam eque admittuntur²⁴) filij priores ex maritis²⁵) prioribus, ut posteriores ex marito nouissimo²⁶) suscitati.

13. Quod illi heredes potiores habeantur in defensione, qui commune aliquid dicunt,²⁷) quam qui proprium allegant.²⁸)

Jllis uocatorum²⁹) ad ea, que post mortem alicuius relicta sunt, diuidenda, qui terram aliquam allegant²⁸) precio comparatam, et sic ad omnes consortes pariter uenire,³⁰) cum duodeno deferri debet defensio sacramento, non³¹) illis, qui, patrimonialem dicentes, eam³²) sibi solis cupiunt uendicare. Jdem obseruatur inter heredes tantum ex altero parente coniunctos, ut illis tantum defensio deferatur, qui ad omnes ex quacumque causa contendunt aliquid pertinere; uel utraque pars ex uno tantum³³) parente coniunctorum sibi dissidentium³⁴) de communi sex uiros nominet parentela, ut illi³⁵) duodecim nominati, sacramento prius prestito, quod a iusticie non uelint tramite deuiare, determinando que terre patris fuerant et que matris et que precio comparate,

12=1.23.

13 = 1.25 - 27.

²⁰⁾ DE. sic. ABC. idem.

²¹⁾ E. acceperint.

²²⁾ B. iuramento.

²³⁾ BCDE. sic. A. om. posteriorum.

²⁴⁾ D. admittantur.

²⁵⁾ D. matris.

²⁶⁾ BCDE. sic. A. nouissimi.

²⁷⁾ BCDE. sic. A. dicuntur.

²⁸⁾ D. alligant.

²⁹⁾ DE. vocatis.

³⁰⁾ BCE. peruenire.

³¹⁾ D. om. non.

³²⁾ D. iam.

³³⁾ A. v. tantum rec. man. mutata est in tamen. D. tamen.

³⁴⁾ A. v. dissidentium rec. man. mutata est in dissentientium. D. dissentientium.

³⁵⁾ B. om. illi.

omnem eis amputent super divisione facienda materiam litigandi. Pari modo inter fratres ex utroque parente coniunctos, super particione bonorum est 10 omnis controuersia sopienda. 36)

14.1) Qui quibus in successione preferuntum.

Naturali statutum est equitate ut, exclusis ascendentibus et transuersalibus, primo hereditas solis descendentibus deferatur, salua graduum prerogatiua, ut priores in gradu semper posterioribus preferantur. Succedentes ergo in primo gradu filij et filie uiriles accipiunt porciones, seruato tamen sexus priuilegio, ut semper filio duplo maior quam filie pars hereditaria²) relinquatur. Deficientibus primi gradus liberis admittuntur neptes et nepotes, non uiriliter sed in stirpes, ut ex illis quique³) nichil amplius obtineant quam parentes eorum, si giuerent, obtinerent;) puta unica neptis, ex filio defuncto relicta, duplo maiorem recipiet portionem quam nepotes et neptes, quotcumque fuerint,5) ex defuncta filia procreati;) inter illos tamen, qui ex uno parente prodeunt, sexus differentia custodita. Cessantibus duobus primis gradibus, (7 pronepotes et proneptes absque sexus differentia omnes equaliter admittuntur, eodem iure in cunctis⁸) gradibus ulterioribus obseruato. Cessante linia⁹) descendenti, ¹⁰) et deficientibus patre et matre in linea ascendenti¹¹) et fratribus et¹²) sororibus in linea transuersali, 13) auus paternus et auia paterna, auus maternus et auia materna, patruus et amita, auunculus et matertera, fratris et sororis filij et filie, omnes equales partes exclusa¹⁴) sexus differentia consequentur.

^{14 = 1.32, 33, 35.}

³⁶⁾ D. Hoc loco sequentur capp. in textu 6 8) B. om. cunctis. et 8; cfr. nott. 1, 14 pag. 245.

¹⁾ E. hoc loco incipit librum secundum.

²⁾ B. hereditatis.

³⁾ D. quisquam. E. quiquam.

⁴⁾ D. om. obtinerent.

⁵⁾ BCDE. sic. A. fuerunt.

⁶⁾ D. procreatæ.

⁷⁾ D. pronepotis et proneptis.

⁹⁾ BCDE. linea.

¹⁰⁾ BCE. sic. D. descendentium. A. decenti.

¹¹⁾ D. ascendentium.

¹²⁾ E. ac.

¹³⁾ BCDE. sic, at in D. scriba supra lineam adposuit triumphali. A. transsubstantiali.

¹⁴⁾ D. exclusus.

15,15) Quid seculo renuntiantium16) monasterio conferri possit a sano vel egro, a transeunte ad religionem uel non transeunte.

Cui¹⁷) licet et libet mundum relinquere, licet quoque cum bonis omnibus ipsum contingentibus, si sanus est et incolumis, religionis causa monasterium introire. Si uero propter grauis morbi periculum de rebus suis disponere urgeatur, medietatem tantum portionis ipsum contingentis 18) conferendi habet monasterijs siue extraneis quibus uoluerit facultatem, medietate reliqua non ad uxorem sed ad filios fantum et filias pertinente. Ipsum uero contingens portio nominatur que, 19) divisione facta inter (20 ipsum et filios (21 et filias et alios,²²) si qui fuerunt²³) communium bonorum consortes,²⁴) sibi soli competere comprobatur. Si uero solus sit et absque liberis, cuncta que possidet ipsum²⁵) sunt²⁶) contingentia, ut de illis sicut determinatum est ordinandi habeat potestatem. Ad religionem conversus, velud²⁷) mundo mortuus, ad nullum habet²⁸) de cetero successionis commodum²⁹) (³⁰aspirare, nisi quid ei religionis vel alterius fauoris intuitu conferatur.

16. Quantum liceat patri nepotibus conferre, uiuentibus filiis et eorumdem nepotum patruis.

Licet cuique post mortem filij quantum ipsi deberetur³) si uiueret, eius filio nepoti conferre; cui, si super collatis possessionibus imperatur, 32) (33 defertur possidenti^{3 4}) defensio duodeni iuramenti et duorum assistentium per scotatio-

15=1.37,39,38.

16 = 1.36.

¹⁵⁾ D. habet hoc caput post caput in textu 24) D. add. et alios. proxime sequens.

¹⁶⁾ E. renunciantibus. D. a renunciantibus. Male.

¹⁷⁾ D. Cuilibet et libet modum relinquere &c.

¹⁸⁾ D. contingenter. E. contingentem. Male.

¹⁹⁾ D. add. in.

²⁰⁾ D. om. ipsum et. E. filios et filias ae 30) D. om. aspirare — religionis. ipsum, et alios &c.

²¹⁾ B. om. et filias.

ipsum, ut refert KR.

²³⁾ BCDE. fuerint.

²⁵⁾ BCDE. sic. A. ipsi.

²⁶⁾ BCE. sic. AD. om. sunt.

²⁷⁾ DE. velut.

²⁸⁾ D. habeat.

²⁹⁾ A. quomodum, ut videtur, scriptum fuit; rec. man. emendatum.

³¹⁾ BCDE. sic; at E. in corrigendis deberet. A. debentur.

²²⁾ D. ipsum, non vero post v. filias add. et 32) Pro imperatur sine dubio legendum est impetatur. Cfr. capp. 41, 135.

³³⁾ D. deferre possidente defensione.

nem ab auo facte³⁵) legitime dacioni; probatione tantum duodeni iuramenti, si nepos non possideat, heredi proximo concedenda, quod ab auo terre, de quibus agitur, nullatenus scotate fuissent.

17. De transeuntibus pro alimonia in alterius potestatem.1)

Si quis propter rerum penuriam, uel propter corporis debilitatem ex torpore²) 11 senij uel languoris³) angustia procedentem,⁴) vel ob alia miserabilia fortune grauamina,5) sibi non sufficiat uite necessaria procurare, cum heredibus suis conveniat, ut inter eos bona que possidet parciatur, ab eis, per vices circumeundo⁶) singulos, uite necessaria recepturus,⁷) in communi iure⁸) facta coram omnibus protestatione, ne sic⁹) legitime facta conuentio vel ualeat¹⁰) inmutari¹) uel in¹) dubium reuocari.¹) Si uero singulos ita noluerit circuire, 14) in divisione bonorum unam sibi retineat portionem, et cum ea ad quem uoluerit heredem¹⁵) accedat, illo, ¹⁶) ad quem accesserit, partem illam, si tantum tres marcas uel minus ualeat, 17) obtinente. Si quid uero super 18) tres marcas excreuerit, 19) dividendum universis heredibus attinebit. Si vero nullus cognatorum ei uoluerit necessaria prouidere, 20) in iure dies prefigatur, in quo si cognati cum eo noluerint²) conuenire, libertatem habeat cum bonis suis ad extraneum quem uoluerit transeundi. Transeuntem pro alimonia in

17 = 1.40 - 43.

³⁴⁾ BCE. sic. A. possidendi.

³⁵⁾ D. om. facte.

¹⁾ BCE. sic. AD. potestate.

²⁾ D. corpore; male.

³⁾ C. langoris.

⁴⁾ BCE. sic. AD. procedente. neam ipse adpose 5) BDE. sic. AC. gramina, rec. man. muta- 14) DE. circumire. tum in gravamina.

⁶⁾ BE. sic. C. circueundo. A. circueat; litt. 16) D. jlle. at vero rec. man. scriptae sunt; antea alia quaedam scripta fuerunt, non vero undo, ut credit Th. D. circuiat.

⁷⁾ D. recepturos; male.

⁸⁾ D. add. circumeundo.

⁹⁾ BD. sit.

¹⁰⁾ BCE. sic. A. om. ualeat. Cfr. not. 13 infra. 21) D. voluerint.

¹¹⁾ D. immutare.

¹²⁾ BCDE. sic. A. om. in, quod tamen rec. man. supra lineam additum est.

¹³⁾ D. reuocare. A. Rec. man. in marg. add. possit. D. add. possit, at valeat supra lineam ipse adposuit scriba.

¹⁵⁾ BCE. heredum.

¹⁷⁾ BCDE. sic, at in D. scriba supra lineam adposuit habeat. A. haleat, rec. man. perperam mutatum in habeat.

¹⁸⁾ D. superfuerit.

¹⁹⁾ DE. add. decrepito defuncto.

²⁰⁾ BCDE. ministrare.

alterius potestatem, quicquid lucri uel dampni pro suorum excessuum satisfactione, 22) si sui iuris esset, respiceret, hoc 23) ad suscipientem eum similite. pertinebit; vnde suscepto uel occiso, vel alium occidente,24) qui suscepit uel partem terciam satisfactionis recipiet26) vel prestabit, duabus26) tercijs remanentibus ad suscepti cognatos tam paternos pertinentibus²⁷) quam maternos.²⁸) Nouo tamen iure prestabit totam solus²⁹) suscipiens satisfactionem. alterius pro alimentis susceptus si conqueratur quod exilem tollerare³⁰) non potest³¹) procurationem, qui promisit alimoniam³²) duobus testibus et duodeno fidem faciat iuramento, quod, sufficientem prebens alimoniam, nichil minus, unde querimonia iure³³) moueri posset,³⁴) exsoluerit quam promisit; uel in iure probi uiri de prouincia nominati mittantur ad inuestigandum si necessaria ministrentur; et iniusta querimonia deprehensa, si non potuerint³⁵) iratum placare, 36) sed a suo recedat, contra sanum consilium, 37) prouisore, si bona que secum attulit³⁸) non deferat, sciat non (³⁰detinenti iuste, ⁴⁰) sed fatuitati sue pocius asscribendum.

18.1) Quibus prohibitum sit2) alienare predia sua usque ad certum tempus. Bona³) maris⁴) inpuberis, donec (⁵quartum decimum annum compleuerit, et⁶)

18=1.45,47,44,46,48,49.

23) D. hæc.

25) B. recipiat.

26) DE. duobus.

²²⁾ C. satisfaccionem.

²⁴⁾ BCE. sic. AD. occidendo.

²⁷⁾ BC. sic. A. om. pertinentibus. Cfr. not. 28 sequentem.

²⁸⁾ DE. add. pertinentibus.

²⁹⁾ DE. add. decrepitum.

³⁰⁾ BCDE. tolerare.

³¹⁾ BCDE. valeat.

³²⁾ BDE. sic. A. alimonram. C. almoniam.

³³⁾ E. om. iure.

³⁴⁾ DE. possit.

³⁵⁾ D. poterunt.

³⁶⁾ A. placere primum scriptum est, at priore e subiecto puncto notato, a supra lineam add. scriba.

³⁷⁾ D. add. a.

³⁸⁾ D. attulerit.

³⁹⁾ BC. sic. A. om. detinenti. D. iustitia provisoris detinenti, sed &c. E. iniusticia provisoris sed &c. Cfr. not. 40 sequentem.

⁴⁰⁾ A. Ita recte scriptum est (non vero iusti. ut dicit KR., multo minus iusticie, ut credit Th.); sed h.v. rec. man. mutata est in iniustitie. Sensus huius loci, quem non intellexerunt scribae, hic est: sciat (hoc) non adscribendum (esse provisori) iuste detinenti (bona), sed potius fatuitati suae.

¹⁾ DE. hoc loco incipiunt librum tertium.

²⁾ BCDE. sic. A. si, at rec. man. atramento mutatum in sit.

³⁾ D. Maris impuberis bona matris defunctæ filio relicta impubere pater non potest alienare, jmpuberis vero donec &c.

⁴⁾ BCDE. sic. A. matris.

⁵⁾ BCDE. sic, non vero Quatuordecimum, ut

femine quam diu innupta permanserit, alienationi iuris censura prohibet subiacere, nisi forte propter famis urgentis necessitatem, que legem non habet, in iure, ne fraux⁷) in occulto fiat, (⁸iudicentur propter alimoniam distrahenda, ⁹) uel nisi¹⁰) forte per patrem,¹¹) ad utilitatem filie,¹²) terra sua in alteram commutetur; tunc autem deprehenditur fraux¹³) adesse, quando, retentis¹⁴) bonis mobilibus, immobilia distrahuntur, 15) vel quando prouisor ipse se asserat¹⁶) comparasse.¹⁷) Que uero¹⁸) secus quam dictum est lege alienata fuerint prohibente, refuso precio et, 19) si super eius quantitate moueatur questio, duodeno addito²⁰) iuramento, quod nichil remaneat de suscepto precio, reuocantur. Tribus annis post transcursum tempus quo alienatio prohibetur,²¹) si super alienatis nulla questio oriatur, 2.2) uel eius, qui detinet, possessio nullo modo fuerit interrupta, omnis excluditur reuocandi facultas. Orta probabili dubitatione super alienatione, utrum in pupillari vel legitima etate fuerit ce- 12 lebrata, 23) est prestanda defensio etatem legitimam alleganti. 24) Matrona quelibet seu uidua, circumspecto freta legitimi prouisoris consilio, de bonis suis alienare que uoluerit non uetatur.

Vtrum licet alicui predium auitum² 6) alienare proximis inconsultis.

Ob²⁶) hoc solum non est uenditio dissoluenda, quod cum extraneo fuerit ce-

19 = 1.50.

in B. male legit KR. A. quatodecimum, 11) D. partem. non vero quato tantum, ut perperam re- 12) B. add. sue, at h. v. lineola induxit scriba, fert Th.

⁶⁾ D. aut.

⁷⁾ BDE. fraus.

⁸⁾ C. habet proxime sequentia eo ordine quo 16) E. add. pro ijs. heic transscripta sunt. ADE. priori loco habent verba tunc autem - comparasse, 18) C. add. bona. postea vero verba iudicentur — commutetur. B. om. verba tunc — comparasse, quae certe non pertinuerunt ad primigenium textum, sed ad adnotationem in margine antiqui cuiusdam codicis factam, quam in mediam periodum intrusit scribarum in-

⁹⁾ BCE. sic. D. distrahende. A. differenda. 10) E. non.

¹³⁾ DE. fraus.

¹⁴⁾ D. vertentis.

¹⁵⁾ E. add. Licite autem alienantur; male.

¹⁷⁾ E. add. alimonia, et.

¹⁹⁾ E. om. et.

²⁰⁾ BCDE. sic. A. adito.

²¹⁾ E. perhibetur facta; male.

²²⁾ BCE. moueatur.

²³⁾ A. celest, ut videtur, scriptum fuit, at litt. st sunt deletae.

²⁴⁾ BCDE. sic. A. allegantii. DE. add. cum duobus testibus et per Neffninger de placito vbi bona vendita sunt.

lebrata; et tamen uenditor in tribus marcis satisfacere suo tenetur proximo. quod eum²⁷) excluserit per emptorem extraneum a predij, quod progenitorum²⁸) suorum fuerat, ²⁹) emptione, ³⁰) vel peticionem satisfactionis elidat excipiendo, quod oblatum sibi ante predium pro iusto precio idem proximus suus recusauerit comparare, exceptione sacramento duodeno³¹) roborata. Quorundam tamen iudicio sic emptum predium³²) emptor³³) non potest aliter retinere, nisi uenditor duodeno fidem fecerit iuramento, quod idem suus proximus, qui emptionem acusat, 34) oblatum sibi predium renuerit pro iusto precio comparare. Sed^{3 5}) prior sententia (^{3 6} roborabilior et rationabilior a prudentibus estimatur; quin autem predium possit pro predio inuitis consanguineis commutari, 37) dum modo non maius tribus marcis nummorum precium adiungatur, non oportet in dubium reuocari.

II. 19.

20. Qualiter divisio sit inter fratres facienda.

 ${f F}$ natres, inter quos facta est hereditatis $^{\scriptscriptstyle 1}$) diuisio, assignatas sibi sortis iudicio²) porciones et legitimo³) possessas tempore manu duodecima defendentes, easdem quam diu uixerint adequare, si ab eorum aliquo inequalitatis moueatur⁴) querimonia, tenebuntur; (⁵rationem equalitatis nullatenus⁶) optinere⁷) ualente qui prius suam alienauerit portionem, et ad eandem fratrum defunctorum⁸) filijs non cogendis, qui quecumque patres⁹) eorum quiete et pacifice

20 = 1.54, 52, 55, 64.

²⁵⁾ B. auctum. D. habitum. Male.

²⁶⁾ D. Ad.

²⁷⁾ CE. cum.

²⁸⁾ D. primogenitorum; male.

²⁹⁾ C. fuerit.

³⁰⁾ BDE. sic. A. epmtione. C. empticione. 1) C. om. hereditatis.

³¹⁾ DE. sic. ABC. duodecimo.

³²⁾ A. precium primum scriptum est.

³³⁾ B. om. emptor.

³⁴⁾ BCDE. accusat.

³⁵⁾ BCDE. sic. A. Si.

³⁶⁾ BC. om. roborabilior et. Vox roborabi- 6) E. add. recompensationem. lior, ni fallor, debetur errato scribae, quod 7) BDE. obtinere. ipse, statim animadvertens, emendavit ad- 8) D. defectorum. ditis verbis et rationabilior, quibus indi- 9) BCE. sic. AD. patris.

catur pro roborabilior legendum esse rationabilior. Ita ex. c. scriptum est mal ællær grauæ, I. 99; dom ællær lim, I. 145. not. 59; materia, vel querimonia, not. 4 infra. &c.

³⁷⁾ D. commutare.

²⁾ D. indicio.

³⁾ D. legittime.

⁴⁾ D. add. materia, vel.

⁵⁾ BC. sic. ADE. ratione inequalitatis. Cfr. I. 54.

255

mortis tempore possedisse noscuntur, duodeno sacramento¹⁰) tytulo¹¹) propherede sibi defendere permittuntur. Si quis uero fratrum in deterioris partis¹²) compensationem se dicat additamentum aliquod recepisse,¹³) contradicens ei, equalitatis funiculum offerendo, falsum esse quod aseritur¹⁴) duodeno probare¹⁵) permittitur¹⁶) iuramento. (¹⁷Sortes uero mittende sunt pro numero personarum, non pro numero portionum, (¹⁸ne, si forte sibi¹⁹) unus²⁰) plures comparat²¹) portiones, pro pluralitate sorcium in locis pluribus²²) eas possit,²³) ad uexationem aliorum, earundem portionibus inmiscere.

21. De tutelis.

Ad tutelam inpuberis tutor²⁴) legitimus inuitatur in coniunctione²⁵) sanguinis ei quicumque proximus inuenitur,²⁶) si se ipsum tamen et alium possit defendere, et prouisor esse uelit non dissipans deuastator, ut²⁷) honus²⁸) sentiat in defensione, quem²⁹) emolumentum respiceret post mortem inpuberis in successione. Inter plures uero eque coniunctos, et ex una parte tantum, in subeunda tutela semper prefertur antiquior iuniori; (³⁰inter eque coniunctos, sed ex utraque parte, agnatus, licet sit iunior, cognato preponitur, quamuis³¹) eciam seniori, ut auus paternus auo materno, et patruus auunculo. Auus ta-

21 = 1.56.

¹⁰⁾ E. sacramenti.

¹¹⁾ CE. titulo. D. om. h. v.

¹²⁾ D. om. partis.

¹³⁾ E. accepisse.

¹⁴⁾ BCDE. asseritur.

¹⁵⁾ D. probari.

¹⁶⁾ D. add. sacramento.

¹⁷⁾ Quod KR. in notis ad hoc caput dicit, ea, quae hoc loco sequantur, in textu iuris Scanici Danico desiderari, id miro nititur errore, cum locus parallelus I. 64. (in edit. Gemen. III. 21.) a KR. ipso tam in margine capitis quam in tabula calci addita (pag. 149) adnotatus sit.

¹⁸⁾ DE. nisi forte &c.; male.

¹⁹⁾ B. om. sibi.

²⁰⁾ BCDE. sic. A. om. unus.

²¹⁾ BC. comparet.

²²⁾ E. add. vt.

²³⁾ B. posset.

²⁴⁾ BCDE. sic. A. tutorum.

²⁵⁾ D. conventione.

²⁶⁾ BC. reperitur.

²⁷⁾ D. vel.

²⁸⁾ BCDE. onus.

²⁹⁾ DE. qui.

³⁰⁾ B. om. inter eque coniunctos. KR. recte quidem monet novam periodum incipere ab his verbis, cum sequentibus: sed ex &c. connectendis; quod vero ADE. post v. coniunctos ponunt punctum, sequentem v. sed a maiusculo S incipientes, id nullius est momenti. At ista verba superflua sunt, nam iis quoque omissis, ea quae sequuntur: sed ex utraque parte opponuntur antecedentibus: ex una parte tantum.

³¹⁾ D. quam.

men maternus, quia maiorem affectum habere³²) creditur ad nepotem,³³) licet agnatum, patruum antecedit. Tutor de bonis inpuberis pro delictis ipsius te-13 netur satisfacere hijs,^{3 4}) qui uel in rebus^{3 5}) ab eo dampnum vel in corpore perpessi sunt lesionem; nequaquam enim eorum multum interest ab infante pocius quam adulto dampnorum molestijs agrauari. 36) Regi uero uel pontifici³⁷) pro illius etatis excessibus, que³⁸) causam inuestigare non sufficit castigationis, 30) equitatis ratio non 40) permittit 41) aliquid emendari. 42)

22. De tutela materna.

Lyris permittit equitas et suadet ratio pietatis¹) maternum affectum,²) mortis³) imperio mariti*) consortio uiduatum,5) iusto solacio filiorum cum bonis eorum omnibus materne custodie mancipandorum, quam diu nouos amplexus aspernata fuerit, recreari, coniunctorum filijs proximorum consilio prouisionis⁶) feminee⁷) defectum⁸) supplente.⁹) Matre uero ad secundas nuptias conuclante, bona statim reservanda tutoris fidei committuntur. Jnfans vero, 10 donec septimum annum impleuerit, 11) prouisioni relinquitur pietatis materne; et (12 quoniam usque ad illud tempus a matre pro morte¹³) filij (14 mater ecclesia¹⁵) requirit satisfactionem penitencie, et ab ea doccius 16) infantie tractari 17) crepundia 18)

22 = 1.57.

³²⁾ C. om. habere.

³³⁾ A. nepotum, ut videtur, primum scriptum 9) BCDE. sic. A. supplete, nec h. v. mutata

³⁴⁾ D. iis. E. eis.

³⁵⁾ B. add. vel.

³⁶⁾ BCDE. aggrauari.

³⁷⁾ D. archipontifici.

³⁸⁾ B. om. que.

³⁹⁾ E. satisfactionis.

⁴⁰⁾ D. cum.

⁴¹⁾ E. add. eum.

⁴²⁾ DE. emendare.

¹⁾ E. add. ob.

²⁾ C. effectum.

³⁾ D. matris.

⁴⁾ BCE. sic. AD. maritis.
5) BCD. sic. A. uiduarum. E. viduatam.

⁶⁾ E. provisioni.

⁷⁾ BCE. sic. AD. femine.

⁸⁾ E. om. defectum. D. deserturi.

est in suppleto, ut refert KR.

¹⁰⁾ D. om. uero.

¹¹⁾ BC. compleuerit.

¹²⁾ D. cum ad &c.

¹³⁾ E. amore.

¹⁴⁾ E. om. mater — ab ea.

¹⁵⁾ D. etiam.

¹⁶⁾ Ita recte habent omnes manuscripti codices, nec in A. legi posset dolcius, etiamsi tale vocabulum exsisteret, ut credere videtur Th. E. habet delicatius, quod sine dubio, pariter ac multa alia, intempestivo istius editoris emendandi studio est tribuendum.

¹⁷⁾ DE. om. tractari.

¹⁸⁾ BCDE. sic. A. crependia.

et necessaria solent affectuosius exhiberi, 1 °) a tutore custode 2 °) bonorum singulis annis ualens dimidiam marcam nutricium²¹) susceptura,²²) nisi forte,²³) propter uberiorem rerum copiam²⁴) vel²⁵) generis claritatem, plus gratis fuerit erogatum.

23. Qualiter tutor ualeat deprehendi suspectus.

Ad inique fraudis et sinistre suspicionis²⁶) omnem materiam remouendam,²⁷) vel ad communionem redigenda sunt omnia sapienter²⁸) consilio propinquorum, ut habeantur pro indiuiso²⁹) quecumque tutoris³⁰) et³¹) inpuberis bona fuerint in rebus mobilibus constituta, ut in illis et³¹) lucrum et³¹) dampnum quodcumque contingit,32) non unius33) proprium, sed34) pro (35 rata partis cuiusque commune sit utriusque, 36) uel tutor inpuberis bona 37) tali conditione recipiat estimata, ut in restitutione bonorum nichil diminuere de quantitate ualeat estimationis. Tutor uero, qui de rebus pupillaribus hanc recusauerit³⁸) prestare cautelam, a tutela, uelud³⁹) suspectus, poterit amoueri, ⁴⁰) locum eius secundum leges proximo subeunte.

24. De filijs concubinaruM.1)

Diuersis temporibus a diuersis regibus diuersa sunt iura prodita super con-

24 = 1.58, 63, 62, 59 - 61; Add. D. 6.

¹⁹⁾ E. add. mater etiam requirit satisfactio- 33) D. minus.

²⁰⁾ BCE. sic. AD. custodem.

²¹⁾ E. add. est.

²²⁾ BC. receptura.

²³⁾ E. om. forte.

²⁴⁾ BCE. sic. AD. inopiam.

²⁵⁾ E. et.

²⁶⁾ BCE. sic. AD. suspicationis.

²⁷⁾ BC. submouendam.

²⁸⁾ E. sapienti.

²⁹⁾ C. diuiso.

³⁰⁾ B. tutorum.

³¹⁾ DE. aut.

³²⁾ BCE. contigerit.

³⁴⁾ D. scilicet.

³⁵⁾ D. tota. E. toto parti cuique &c.

³⁶⁾ E. vtrinque.

³⁷⁾ E. add. omnia.

³⁸⁾ B. negauerit.

³⁹⁾ DE. velut.

⁴⁰⁾ B. admoneri, at h. v. subiecta lineola est notata, et aliud vocabulum in marg. additum, de quo tamen, resecto folio, tantum litt. mo et rj restant. E. remoueri.

¹⁾ A. Ita clare omnino scriptum est, pariter ac hic codex multis aliis locis habet litteras maiusculas in fine rubricarum: non vero hoc

cubinarum²) filijs, quibus ad incerti patris hereditatem conditionibus uocarentur. Exegit3) quandoque4) iuris censura ut talis filius patrem sibi per candentis ferri iudicium⁵) declararet. Sed iniqum⁶) uisum est processu temporis, ut talis⁷) filij pater inuitus guispiam⁸) constitueretur; vnde constitutum est ut naturalis filij pater non nisi uoluntarius haberetur, qui se patrem quoque in iure coram communi audientia fateretur, et ibidem scotaret que uellet immobilia, (°vel, non habens inmobilia, que¹º) conferre uellet de mobilibus aperiret; nec prodesset omnis ista sollempnitas, nisi reperiretur in morte patris aliquid de paterna munificencia possidere, illud totum¹¹) et solum de paterna substantia retenturus, et per illud, licet modicum, in futuris successionibus fratris vel sororis uel¹²) alterius coniuncte persone cuiuslibet, tamquam legitimus portionem integram habiturus, sollempnitate paterne professionis, scotationis uel alterius donationis per ipsum patrem, et non per aliquam personam subpositam adimplenda. 13) Hoc ius, suis temporibus obseruatum, nouo iure in mul-14 tis est articulis inmutatum. Nouum quippe ius, quod nunc obtinet, hoc solum exigit, ut in iure tantum per patrem professionis, scotationis uel alterius donationis sollempnitas celebretur. Et quamuis¹⁴) nichil possideat de paterna largitione¹⁵) mortis tempore, in ius succedet¹⁶) naturalis filius si solus in gradu fuerit uniuersum. Si uero¹⁷) legitimi secum in gradu fuerint, illud solum, quod mortis tempore de paterna collatione¹⁸) (¹⁹possidet, obtinebit. Si uero filius naturalis diffiteatur se collationem²⁰) patriam²¹) recepisse, in sacris patris²) et familia usque ad patris obitum constitutus, ne a maiori heredi-

loco legi potest concubinariis, ut sibi per- 10) D. om. que. suasum habet Th. DE. concubinariis.

²⁾ D. concubinariorum.

³⁾ D. Exigit.

⁴⁾ A. Hæc v. consueto omnino modo abbreviata est, nec dubia est lectio, ut credere videtur Th.

⁵⁾ E. indicium.

⁶⁾ DE. iniquum.

⁷⁾ C. tales.

⁸⁾ B. quisquiam (lege quisquam). C. quis-

⁹⁾ C. om. vel — inmobilia.

¹¹⁾ D. tantummodo.

¹²⁾ C. et.

¹³⁾ BCE. sic. AD. ad inplendam.

¹⁴⁾ D. quum ius.

¹⁵⁾ BCE. largitate.

¹⁶⁾ D. succedit.

¹⁷⁾ BCE. add. filii.

¹⁸⁾ BCDE. sic. A. collocatione.

¹⁹⁾ B. possidebit Si &c.

²⁰⁾ BCDE. sic. A. collocationem.

²¹⁾ DE. (non vero B, ut refert KR.) paternam.

²²⁾ E. paternis. DE. add. ante.

taria portione per collationem modicam excludatur, duobus testibus probans²³) suam negationem et XIIcim. iuramentalibus audiatur. At si nichil possideat, quamuis pater, quando legitimorum spem non habuerit filiorum, ei scotauerit uniuersa, suscitatis postea legitimis, duplo minorem partem quam legitimus, vel, si talis persona filia naturalis fuerit, duplo minus quam filia legitima, obtinebit; post receptionem uero quamuis partis exigue de bonis paternis, naturalis in successione²⁴) fratris vel sororis uice fungitur²⁵) heredis legitimi, portionem integram consequendo, a matris uel²⁶) fratrum²⁷) et²⁸) sororum²⁹) ex matre conjunctorum³⁰) hereditate nullatenus excludendus, quamuis se patrem nullus uoluerit confiteri. Patrem uero ut se³¹) quispiam³²) fateatur,³³) naturalis potest persuadere ratio pietatis et spes in bonis filij succedendi, nature turbato ordine, si fortassis patrem preueniat³4) moriendo, ad hereditatem ipsius nullatenus admittendum nisi legitime se prius patrem (3 5 fuerit protestatus. Non³⁶) prodesse hoc potest filio naturali, sine memorate sollempnitatis interuentu, quod³⁷) ipsius pater³⁸) putatiuus matrem suam duxerit³⁹) in uxorem. Non³⁶) idcirco minus post mortem mariti bonorum omnium, tam mobilium quam immobilium, que funguntur⁴⁰) uice mobilium, uxori⁴¹) sine liberis derelicte medietas attinebit, quod maritus tandem post cohabitationem habitam cum uxore legitima confessus fuerit se habere filios naturales, qui tamen, • 2) si duobus testibus et duodeno bondonum iuramento professionem patriam⁴³) probare uoluerint⁴⁴) contractas nupcias precessisse, audiendi sunt, ut⁴⁵) inter nouercam et ipsos hereditas pro uirilibus portionibus diuidatur. Maiorem pro filio na-

²³⁾ E. probatis.

²⁴⁾ BCDE. sic. A. suscessione.

²⁵⁾ BC. fungetur.

²⁶⁾ B. om. uel.

²⁷⁾ BCDE. sic. A. fratris.

²⁸⁾ D. om. et. BE. vel.

²⁹⁾ D. sororis.

³⁰⁾ E. coniunctarum.

³¹⁾ BC. sic. AD. om. se. Cfr. not. 32 se- 41) BCDE. sic. A. uxore. quentem.

³²⁾ E. add. se.

³³⁾ D. fatetur.

³⁴⁾ C. perueniat.

³⁵⁾ D. fuisse protestatur. E. esse protestetur. Nec prodesse &c.

³⁶⁾ E. Nec.

³⁷⁾ D. quæ.

³⁸⁾ BCDE. sic. A. om. pater.

³⁹⁾ BCDE. sic. A. $du\overline{x}$.

⁴⁰⁾ D. fungimur.

⁴²⁾ BC. add. et.

⁴³⁾ DE. paternam.

⁴⁴⁾ B. voluerit.

⁴⁵⁾ B. et.

turali⁴⁶) et⁴⁷) seruo proprio ex ancilla propria procreato,⁴⁸) quam pro alio seruo⁴⁹) quolibet, non prestabit pater (⁵⁰et dominus satisfactionem.

25. Quid iuris sit si aliquis pro alio ceperit1) respondere.

Pro absente²) in iudicio quicumque³) ceperit respondere, non absentiam excusando, sed, ne condempnetur*) absens, iusticiam offerendo, si promissam iusticiam reus non exhibuerit principalis, responsalis eam debet, quamuis in candentis ferri consistat⁵) iudicio, exhibere, temeritatis⁶) sue inputaturus⁷) stulticie, quod pro ingrato uoluerit respondere.

26.8) De distributione per funiculum facienda.

Communis universorum et privata deposcit utilitas singulorum, ut sint inº) uilla qualibet quedam communia, uie uidelicet et platee, et quedam propria, seruientia pro dominio 10) quarumlibet personarum usibus earundem, in qui-15 bus¹¹) omnem iniustam occupationem debet equitatis funiculus emendare, cuius dimensione tota uilla in equales redigitur portiones, quas (12 materna lingua uulgariter bool appellant, et nos in latino sermone mansos¹³) possumus appellare, (14earum fundis inter se, predijsque inter se fundis (15ipsis adiacentibus, adequandis.

27. Qualiter universitas, 16) quod in loco publico factum fuerit, 17) poterit demoliri.

 ${f A}$ d demoliendum edificium uel opus aliquod, quod iniuste quis in publico loco

25 = I.65.

27 = 1.66

⁴⁶⁾ A. naturalem primum scriptum est; ab 5) BDE. consistit. ipso scriba emendatum.

⁴⁷⁾ D. et, at supra lineam aut. E. aut.

⁴⁸⁾ D. procreata.

⁴⁹⁾ B. om. seruo.

⁵⁰⁾ E. vel. D. vt docuimus satisfactionem. 10) CD. domino. D. add. singularum.

¹⁾ B. cepit.

²⁾ E. add. qui.

³⁾ DE. quidquam.

⁴⁾ BC. sic. ADE. contempnetur.

⁶⁾ E. Temeritati.

⁷⁾ E. add. et.

⁸⁾ DE. hoc loco incipiunt librum quartum.

⁹⁾ D. om. in.

¹¹⁾ D. tribus.

¹²⁾ D. materne lingue.

¹³⁾ D. mansas.

¹⁴⁾ D. eorum fundum.

posuerit, uniuersitati duorum testimonium¹⁸) cum duodeno sufficit iuramento. Sed¹⁹) auctor operis, si²⁰) (²¹de fundi sui angustijs conqueratur,! et debito minorem alleget, per funiculi beneficium pro sue partis exigentia optinebit²²) debitam quantitatem, illi²³) in tribus marcis regi condempnando, qui statuto tempore meciendi iusti funiculi contradixerit equitati.

28. Qualiter universitas possit²⁴) inpeditum tramitem ad viam publicam restaurare.

Ville cuiuslibet incolarum transitus ad stratam publicam impeditus, per eosdem est²⁵) cum duodecim iuramentalibus et duobus testibus statuendus.

29. Qualiten transitus constitui debeat provincialibus ad civitatem uel ad nemora vel ad mare.

Ad constituendum transitum provincialibus ad civitatem uel ad nemora vel ad mare, coram rege uel antistite vel in iure sunt duodecim bondones²⁶) de prudentioribus²⁷) tocius provintie²⁸) nominandi, quorum in tribus marcis sunt regi singuli condempnandi, nisi statuto die cum duobus testibus uiam publicam sacramento suo parati fuerint declarare.

30. De transitu parochianorum ad ecclesiam.

Ad expediendum²⁹) iter ecclesie de parochianis XII. coram antistite nomi-

28 = 1.67.

29 = 1.68.

30 = 1.69.

¹⁵⁾ A. adiacentibus ipsis scriptum est, at iustus verborum ordo solitis signis indicatus.

¹⁶⁾ BCDE. sic. A. universitatas.

¹⁷⁾ BCE. sic. AD. om. fuerit.

¹⁸⁾ D. testimoniorum.

¹⁹⁾ BCE. sic. AD. Si.

²⁰⁾ D. se.

²¹⁾ A. Pro de fundi primum scriptum est defuncti; ab ipso scriba, ut videtur, emendatum.

²²⁾ BDE. obtinebit.

²³⁾ Lege illo; non vero, ut dicit Th., ita in ullo codice hoc loco scriptum est. DE. illum.

²⁴⁾ D. posset.

²⁵⁾ B. om. est.

²⁶⁾ C. add. et.

²⁷⁾ B. prudentibus.

²⁸⁾ BCDE. provincie.

²⁹⁾ D. excipiendum.

nati, 30) si quod iussi sunt statuto die noluerint adimplere, multa 31) trium marcarum de singulis ad episcopum pertinebit.

31. De pena1) publicam viam inutilem facientis.

ui ad transeundum inutilem uiam fecit publicam, vel sepe posita,²) vel fos sato facto, vel alio quouis opere fabricato, ad trium marcarum regi tenebitur³) satisfactionem.

Qualiter cogendi sunt consortes bonorum communium ad divisionem faciendam.

Si⁴) quid pro indiuiso ab incolis uille cuiuslibet habehatur⁵) commune, uolentibus ad agriculturam redigere partes suas, si divisionis ratio denegetur, in iure diuisionis faciende⁶) dies cunctis consortibus prefigatur, quo contumaciter pretermisso, qui divisionis iudicium?) expetebant, 8) pro parte sua nichilominus bonis communibus, quibus modis uoluerint excolendis, utendi liberam habeant facultatem; non⁹) cogendi sunt¹⁰) de cetero ab aduersarijs ad particionem aliquam faciendam, donec ipsi partes suas converterint in 11) culturam.

Qualiter sopiri debeat controuersia super limitibus duarum uillarum, vel super terra que hornomme uulgariter appellatun.

16 Ad sopiendam controuersiam exortam¹²) super limitibus duarum uillarum,

31 = 1.69.

32 = 1.70.

33 = 1.71.

³⁰⁾ BCE. sic. AD. nominatis.

³¹⁾ D. om. multa.

¹⁾ BCDE. sic. A. penam, litt. m scilicet 6) D. faciendo. indicata consueta abbreviationis nota, in qua Th. videt "et Tegn som til Fordobling".

²⁾ D. positam.

⁸⁾ B. tenetur.

⁴⁾ D. Cum pro &c.

⁵⁾ A. Litt. hatur in initio lineae scriptae sunt; 11) D. ad. quae caussa est cur litt. h hoc loco adpo- 12) C. exoratam.

sita sit, ut alias interdum in initio vocabulorum. BCDE. habeatur.

⁷⁾ D. iudicum.

⁸⁾ D. expectabant.

⁹⁾ E. Nec.

¹⁰⁾ BC. om. sunt.

quamuis unam¹³) ex alia constæt¹⁴) originem duxisse, ¹⁵) vel super terra ¹⁶) que hornome¹⁷) uulgariter appellatur, quam, quasi precipuam, ad diuisionem uenire¹⁸) cum alijs¹⁹) non permittit privilegium dignitatis, eligendi sunt in²⁰) iure .XII. de prudentioribus tocius prouincie, quos (²¹aldonge böndör natale nominat²) idioma,²) vt ipsi terminos demonstrent, et super terra que priuilegiata dicitur, an ita sit, seu quanta sit, omnem aperiant ueritatem, per iurisiurandi²⁴) religionem affirmantes quod nec alicuius²⁵) odij causa nec fauoris gratia confingant aliquam super expediendis 26) negocijs falsitatem, et quod credunt esse uerum quod asserunt, et quod idem ex²⁷) relatu seniorum²⁸) suorum antecessorum et prudentium²⁹) didicerint³⁰) antiquorum. (3 1 Si qui uero (32 ad emptionis uel alterius adquisitionis se conuertunt 33) allegationem, ne bonis careant, (3 que aliorum uille sic ostensum est adiacere, illis, 3 b) qui tali remedio possessionis commodum sunt adepti, sacramentum defensionis per se ipsos singulos primo permittitur³⁶) inchoare, deinde semel tantum per undecim, quos hotholbondor³⁷) lingua materna nominat, ³⁶) adimplere. Si quis³⁹) uero iurare noluerit, 40) ipsius partis restitutio nulli 41) uolenti iurare preiudicium generabit. At si quis absens fuerit*2) prestandi tempore sacramenti, per . duos testes ipsius absentia approbata, cum reuersus fuerit admittetur⁴³) iterum ad⁴⁴) iuramentum.⁴⁵)

¹³⁾ D. vna.

¹⁴⁾ BCE. constet. D. constat.

¹⁵⁾ BCE. habuisse.

¹⁶⁾ B. terram.

¹⁷⁾ C. ornome.

¹⁸⁾ D. om. uenire. Cfr. not. 19 sequentem.

¹⁹⁾ BCE. sic. AD. add. uenire.

²⁰⁾ BCE. sic. AD. om. in.

²¹⁾ D. adelbönder. E. Oldungebönder.

²²⁾ D. vocant.

²³⁾ DE. sic. BC. ydioma. A. idoma.

²⁴⁾ BE. sic. AD. ius iurandi. C. iurisiurandum.

²⁵⁾ BCE. sic. AD. alius.

²⁶⁾ C. expiendis. D. excipiendis.

²⁷⁾ D. a. E. et.

²⁸⁾ BC. om. seniorum.

²⁹⁾ BC. prudentum.

³⁰⁾ E. didicerunt.

³¹⁾ D. quoque vero &c.

³²⁾ BE. sic. A. atemptationis. C. ad empticionis. D. antentationis.

³³⁾ B. sic (non Converterint ut legit KR.).
D. converterint. ACE. converterit.

³⁴⁾ D. illorum villæ &c.

³⁵⁾ E. his.

³⁶⁾ E. permittuntur.

³⁷⁾ D. adelbönder. BCE. hotolbönder, at E. in corrigendis Odelbönder.

³⁸⁾ D. nominant.

³⁹⁾ BCE. sic. AD. qui.

⁴⁰⁾ C. voluerit.

⁴¹⁾ E. non.

⁴²⁾ BCE. sic. AD. om. fuerit.

⁴³⁾ B. admittitur.

⁴⁴⁾ BCDE, sic. A. om. ad.

34. De tempore distributionis per funiculum faciende¹) et de pena funiculum denegantis.

Si super inequalitate mansorum querimonia moueatur antequam semen solo fuerit commendatum, de sua stulticia conqueratur, (2si sementem ammittat,3) qui ante funiculi mensurationem et post factam sibi prohibitionem presumpserit seminare; si uero postquam seminatum fuerit querimonia suscitetur, meciendi iudicium, donec seges collecta4) fuerit, differatur.5) Ad meciendum uero unius tantummodo mansi partes non6) refert quando querimonia moueatur, nec est, ad comodum7) seminantis incaute, mensurandi ratio prohibenda. Qui uero non admiserit mensurationem uocatus ad ius, si se contempserit presentare, tam pro prima quam pro secunda citatione in duabus horis6) aduersario, pro tercia uero tam regi quam aduersario in tribus marcis erit secundum iusticiam condempnandus.

35. Vtrum quis possit per fundum, capud⁹) uidelicet, predia, (10 menbra uidelicet, 11) reuocare, non obstante prescriptione, an se tueri 12) in predijs possit quis per 13) prescriptionem, non inscripta 14) fundi dignitate.

Ratione fundorum, ueluti digniorum, non¹⁵) adiacentium prediorum, que fundis uelud¹⁶) menbra capitibus obsecuntur,¹⁷) pensiones redduntur, et que debentur procurationi regie¹⁸) persoluuntur, et, in quibusdam; locis, que requirit

34=1.73,72.

35 = 1.74,75.

⁴⁵⁾ BCE. iurandum. D. add. ac portionem suam cum aliis obtinebit.

¹⁾ BCE. sic. AD. fiende.

²⁾ D. se se mentem.

³⁾ BDE. amittat.

⁴⁾ BCE. sic. AD. collata.

⁵⁾ C. differtur.

⁶⁾ BCDE. sic. A. om. non.

⁷⁾ BCDE. commodum.

⁸⁾ DE. oris.

⁹⁾ BC. caput. DE. caput.

¹⁰⁾ E. om. menbra uidelicet.

¹¹⁾ D. om. uidelicet.

¹²⁾ D. tenere.

¹³⁾ BCDE, sic. A. om. per, at hanc v. supra lineam atramento add. rec. man.

¹⁴⁾ E. inspecta, quam lectionem veram esse credit KR., equidem vero coniecturae tantum editoris tribuendam esse censeo, ac lectioni quam habent manuscripti codices vix praeferendam.

¹⁵⁾ D. om. non.

¹⁶⁾ DE. velut. C. add. vel.

¹⁷⁾ BCDE. obsequentur.

¹⁸⁾ D. quoque ita habet, non *Regis*, ut male legit KR.

265

expeditionis necessitas (9) assignantur; vnde (20) quibusdam prudentibus et iu-17 ris²¹) peritis uisum est esse consentaneum equitati, ut fundi dominus et possessor de predijs adiacentibus alienatos²²) agros, quantocumque²³) tempore dinoscuntur eos alij possedisse, interuentu duodeni iuramenti ualeat reuocare, si tamen cum fundo (2 anno quolibet saltem unus ager retentus fuerit ad culturam; alioquin, (25si menbra cuncta pariter alienata fuerint, 26) posset capud²⁷) ipsum, silicet²⁸) fundus, tamquam sine menbris inutile, reuocari. Jta quoque menbra possunt per capud²⁷) repeti, si non alia demonstrentur predia, que pro menbris fuerunt²⁹) commutata. Jndirecta quoque³⁰) sic astruunt³) ratiocinatione,³) ut, si trium annorum prescriptio uel diuturnior³) reuocationem^{3 4}) ualeat impedire, nil uel parum utilitatis habere uideatur^{3 5}) funiculus distributionis, cum possit quilibet quantumcumque³⁶) deprehenditur possidere per prescriptionis beneficium retinere. E contra nituntur (37 probare alij quod semper sit duodeni³⁸) iuramenti defensio (³⁹deferenda,⁴⁰) in⁴¹) quecumque predia, quoscumque agros, legitime possidenti. 42) Alioquin predia, que auferri sibi per iusticiam posse cognosceret, 43) nullus de facili compararet, et44) sic45) rebus suis uti libere ad suum commodum, ad uitam miseram

credit Th., quem fugit duo cc ad consuetum modum abbreviandi h. v. pertinere.

²⁰⁾ D. vt supra. C. add. in.

²¹⁾ B. viris.

²²⁾ D. alienos.

²³⁾ D. quantumcumque.

²⁴⁾ Verba anno quolibet respiciunt quidem sequentia: ad culturam, ut recte monet KR.; non tamen ideo necesse est ordinem verborum mutare.

²⁵⁾ BCE. per membra si cuncta &c.

²⁶⁾ BCDE. sic. A. fuerit.

²⁷⁾ BCDE. caput.

²⁸⁾ DE. scilicet. BC. videlicet.

²⁹⁾ BCE. fuerint.

³⁰⁾ D. tum.

³¹⁾ A. Ita rec., ut videtur, man. emendatum est; loco litt. ruu alia quaedam antea scripta fuerunt.

¹⁹⁾ A. Ita legendum est, non neccessitas, ut 32) BCDE. sic. A. rationatione, rec. man. mutatum in ratiotinatione.

³³⁾ BCDE. sic. A. diuturniam, rec. man. mutatum in diuturnior.

³⁴⁾ BCE. sic. AD. reuocatio, at in A. rec. man. mutatum in reuocationem.

³⁵⁾ CDE. sic. AD. uidetur.

³⁶⁾ BCDE. sic. A. quantumque.

³⁷⁾ D. om. probare — duodeni.

³⁸⁾ BCE. sic. A. duoni.

³⁹⁾ A. Pro deferenda in non potest legi deferendam, ut credit Th.; inter haec enim verba scriba posuit lineolam, quali indicari solet duo vocabula esse separanda.

⁴⁰⁾ E. add. ijs, qui.

⁴¹⁾ BC. om. in.

⁴²⁾ E. possident.

⁴³⁾ D. agnosceret.

⁴⁴⁾ D. quoque ita habet, non vero Ut, ut refert KR.

sustentandam, ad⁴⁶) necessaria conquirenda, per inique legis prohibitionem (⁴⁷tacitam uideretur dominis⁴⁸) adempta facultas; nec oportet, ut asserunt, equitatem funiculi propter prescriptionis commodum exspirare, cum ibi debeat sibi locum funiculus uendicare, ubi quisque supra⁴⁹) sextantem, uel trientem, uel quadrantem, uel semissem, vel dodrantem, ⁵⁰) uel aliam partem huiusmodi, quam scitur⁵¹) ab alijs et se⁵²) fatetur solam⁵³) habere, existimatur aliquid usurpasse; huic autem posteriori sententie, tamquam magis fauorabili, communis consensus promeruit⁵⁴) confirmationem.

36. De prescriptione. 5 5)

Appellari potest prescriptio, secundum has leges, diffiniti⁵) lege temporis in possessione continuatio, propter quam, per⁵) prestationem⁵ duodeni sacramenti, deferri debet defensio possidenti.

37. Quid sit tempus diffinitum.1)

Diffinitum²) tempus trinas agriculturas complectitur, que tribus annis exercentur,³) vnde solet trium annorum prescriptio nominari, licet minus tempus sufficiat, cum tres agriculture duobus annis⁴) uel paulo maiori spacio concludantur. In agricultura debet quoque⁵) fructuum segetisque collectio comprehendi, sicut ex uulgari nostro, quod thrænne halma⁶) dicimus, euidenter apparet. Alioquin cum agricultura semel exerceatur in hyeme, bis in uere, unus

37 = 1.77, 79, 52, 78, 80.

⁴⁵⁾ BCE. sic. AD. si.

⁴⁶⁾ Legendum videtur et.

⁴⁷⁾ E. non concederetur, tacita videretur &c.

⁴⁸⁾ BC. sic. A. dominus, at scalpro mutatum in dominis. D. dominiis. E. dominij. 49) B. super.

⁵⁰⁾ BCE. sic. AD. duodrantem; non vero D. habet Dodrantem, ut refert KR.

⁵¹⁾ BCE. sic. A. citur, at rec. man. mutatum in scitur. D. citra.

⁵²⁾ BC. sic. AD. om. se. Cfr. not. 53 sequentem.

⁵³⁾ E. se iam.

⁵⁴⁾ D. promeruerit.

⁵⁵⁾ A. Litt. pre bis sunt scriptae, in fine prioris ac initio sequentis lineae.

⁵⁶⁾ E. definiti.

⁵⁷⁾ BCE. sic. AD. om. per.

⁵⁸⁾ D. præscriptionem.

¹⁾ DE. definitum.

²⁾ DE. Definitum.

³⁾ BCDE. sic. A. exercent.

⁴⁾ BC. sic. ADE. om. annis.

⁵⁾ D. quodque.

⁶⁾ D. halm.

annus uel paulo prolixius tempus sufficeret ad prescriptionis huius modi consummationem. Nec prodesse poterit ista prescriptio, nisi in pace continuata fuerit et quiete, non turbata querimonijs, non') quouis alio modo ciuili uel naturali, ex parte illius, qui terras illas que possidentur, uendicare nititur, interrupta; nam qui non⁸) metuit uiolenter et iniuste rem quamlibet occupare, uerisimile est ut in defensione non magis metuat⁹) peierare. Cum prescriptione semper requiritur sacramentum; nam cum nullus¹⁰) tractus temporis, nullus annorum numerus, possit quemquam sine facto uel dicto¹) uel consensu proprio rerum suarum dominio spoliare, et incertum sit utrum actor¹²) 18 sit dominus¹³) uel possessor, hoc in se commodum habet prescriptio, ut ipsius intuitu non ('4auctori sed possessori permittatur'5) suo et undecim bondonum sacramento se dominum declarare, cui standum est sacramento, cum¹⁶) credendum non sit quod salutis sue sic debeant esse inmemores, ut preferre uelint ei rem quamlibet temporalem. Non sine ratione prescriptionis tanta breuitas est inducta, quia dominia rerum esse (17 diu in incerto non expedit, et consultum uidetur tempestiue radicem malorum, antequam ex ea contingat¹⁸) pululare noxia, resecare.¹⁹) Quandocumque affirmat actor²⁰) eum, qui ad defensionem prescriptionis conuolat, nullo modo uel minus²¹) legitime possedisse, eligendi sunt de uicinis XII. prudentes bondones, de quibus presumi possit, ut non uelint eciam in causa propria peierare, ut exortam super possessione questionem suo dirimant sacramento; illi defensione, 22) cui possessionem adiurauerint, concedenda. Propter paternam tamen possessionem, quantum libet breuem, pacificam et quietam, et ad patris obitum continuatam, filio

⁷⁾ E. nec.

⁸⁾ D. om. non.

⁹⁾ B. timeat.

¹⁰⁾ E. nullius.

¹¹⁾ BCDE. delicto.

¹²⁾ BCDE. sic. A. auctor.

¹³⁾ BCDE. sic. A. om. dominus. 14) A. Litt. i omissam supra lineam add. scriba;

lege actori. E. sic. BC. actor sed possessor.

¹⁵⁾ B. permittitur.

¹⁶⁾ D. quod.

¹⁷⁾ A. Pro diu primum scriptum est dum, at duabus lineolis litt. m deletis, quinque litterae vocabulorum proxime sequentium ab ipso scriba quoque sunt deletae ac propius v. diu positae.

¹⁸⁾ B. contingit.

¹⁹⁾ BCE. resecari. D. reserare.

²⁰⁾ BCDE. sic. A. auctor, at rec., ut videtur, man. mutatum in actor.

²¹⁾ D. kuiusmodi.

²²⁾ D. defensioni.

iure conceditur duodeni **d**efensio iuramenti, in (²³hac forma exhibendi, quod pater rem, de²⁴) qua agitur, iuste possederit,²⁵) et ad filium sic iure hereditario sit deuoluta, ut sibi cum propriætate possessio debeatur; nec cogendus est adquisitionis paterne titulum indicare, qui sibi nititur pro herede rem quamlibet uendicare, nisi guerimoniam in uita patris super ea re fuisse constiterit²⁶) suscitatam. Dubitari solet utrum (²⁷in tali iuramento debeat quoque scotacio, que ad translationem dominij, preterquam in hereditaria successione, 28) ubique requiritur, comprehendi. Sed cum ex hereditaria successione 29) nulli alicuius rei dominium adquiratur, nisi et ille, cui quis succedit, pariter dominium habuisset, uel hereditario iure uel scotationis beneficio, predicti uidetur forma sufficere iuramenti, licet nullam super scotatione uel hereditaria 30) successione faciat mentionem, cum earum³¹) neutra intercedente³²) periurium incurratur, quamuis earum neutra nominetur.

Vbi uero pater negatur in obitu possedisse, nominandorum bondonum duodecim, sicut iam dictum est, super hoc exigitur sacramentum.

Reperitur et alius casus, in quo sufficit quantumlibet breuis possessio ad (33defensionem huiusmodi optinendam, 34) qua munitur emptor contra proprium uenditorem, quibusdam pro iure uolentibus observare, quod statim dimisso³⁵) pallio post factam scotationem, non possit uenditor, convictus duobus legitimis testibus qui presentes fuerunt, 36) quod factum fuerat diffiteri, 37) sed cogatur pocius adimplere; ex aduerso alijs asserentibus quod habere locum semper possit negatio uenditoris, donec exceptione prescriptionis legitime repelli ualeat ab emptore; 3 8) est communi con-

²³⁾ D. hanc formam.

²⁴⁾ D. in.

²⁵⁾ D. possidet. E. possedit.

²⁶⁾ A. constituerit primum scriptum est; ab ipso scriba, ut videtur, emendatum.

²⁷⁾ C. vitali iuramento &c.

²⁸⁾ BCE. sic. AD. susceptione; non vero D. hoc loco habet successione, ut refert KR.

²⁹⁾ BCDE. sic. A. susceptione.

³⁰⁾ D. add. sui.

³¹⁾ BC. sic. ADE. eorum.

³²⁾ BCE. sic. A. interessente, quamvis KR., 37) E. defiteri. quem sequitur Th., male legit intercedente. 38) E. add. Sed.

D. inter essente, at supra lineam intercedente.

³³⁾ BCE. sic. A. deffensione inhuiusmodi, at prius f deletum est. D. defensionem in huiusmodi.

³⁴⁾ A. Ita, ut videtur, primum scriptum est, at litt. a rec. forte man. mutata est in u. BDE. obtinendam.

³⁵⁾ D. demisso.

³⁶⁾ C. fuerint.

sensu plurium, quodammodo mediam³⁹) uiam eligentium, approbatum, ut munitus duobus testibus, qui scotationis sollempnitatibus affuerunt, 40) propter breuem quantumlibet possessionem, iustam tamen, pacificam et quietam, se tueri possit emptor contra proprium uenditorem, licet prefinito prescriptionis 19 tempore semper indigeat contra quemuis 41) extraneum petitorem; nam ante prescriptum prescriptionis terminum nulla facultas emptori⁴²) permittitur se tuendi, 43) sed incumbit ut eam 44) defendat necessitas uenditori; alioquin, si res euicta fuerit, refundet precium uel terram restituet, si commutatio 45) celebrata fuerit, satisfactione trium marcarum insuper adiungenda.46) Completa uero prescriptione legitima⁴⁷) non habet emptor necesse ad auctoris⁴⁸) sui patrocinium conuolare, (*one, si per (onalam uoluntatem uenditoris defensio denegetur, 51) emptor re sibi uendita defraudetur; sed, adhibitis sibi duobus scotationis testibus, duodeno bondonum doceat iuramento quod a iusto domino comparauerit terram illam, et quod eam tempore legitimo⁶²) ad prescribendum possederit, et idcirco eam solus ipse, et non alius, teneatur iusto dominio 63) retinere. Si tamen de sua causa diffidat, petat 64) auxilium uenditoris. ut^{5 5}) ad ipsum regressum habere ualeat, si forte ceciderit a defensione ab eo cum emendatione trium marcarum uel precium, si confessus fuerit, vel duodenum⁵⁶) iuramentum, si negauerit uendicionem,⁵⁷) recepturus; quando uero cadit a defensione qui possidet, petitori ad uendicandum sibi duodenum 58) bondonum sufficiat^{5 9}) iuramentum.

³⁹⁾ A. medium primum scriptum est; forte 48) B. actoris. D. venditoris. ab ipso scriba emendatum.

⁴⁰⁾ B. affuerint.

⁴¹⁾ B. sic. ACE. quamvis, nec in A. legi potest quemuis, at credit Th. D. queuis, non vero quemuis, ut refert KR.

⁴²⁾ D. emptor.

⁴³⁾ D. tueri.

⁴⁴⁾ Vox eam respicit v. res, quae infra legitur; alioquin legendum esset eum, sc. emtorem. D. add. sua.

⁴⁵⁾ D. comitatio.

⁴⁶⁾ A. adiungendas scriptum est, at s dele-

⁴⁷⁾ D. vltima.

⁴⁹⁾ D. nisi per &c.

⁵⁰⁾ BCE. maliciam venditoris.

⁵¹⁾ E. add. vt.

⁵²⁾ D. vltimo.

⁵³⁾ BCDE. sic. A. domino, non vero legi potest dominio, ut credit Th.; sed rec. man. inter litt. no adposuit i.

⁵⁴⁾ D. petit.

⁵⁵⁾ D. et.

⁵⁶⁾ BCE. sic. A. bondenum. D. bondonum.

⁵⁷⁾ E. add. est.

⁵⁸⁾ CE. duodecim.

⁵⁹⁾ BE. sufficit.

Quid sit scotatio.

IN uenditione terrarum ad translationem¹) dominij²) est necesse ut interueniat quedam sollempnitas, in qua terre modicum³) emptoris pallio, extento manibus assistentium, qui, si factum reuocetur in dubium, perhibere*) possint*) testimonium ueritati, apponit⁶) uenditor, qui, designans⁷) terram quam distrahit, in emptorem ipsius se transferre dominium profitetur. Hec⁸) autem sollempnitas ex uulgari nostro°) producto uocabulo competenter satis potest scotatio nominari.

39. Quid iuris sit si quis promissionem super uenditione 10) terre noluerit 11) adimplere, uel si quis uoluerit12) a nenditione resilire.

Oui promissionem super uenditione alicuius terre noluerit adimplere, duas horas, 13) secundum quosdam, si nudam et 14) simplicem promissionem fecerit, et .VI. horas, 13) communi iudicio, si contactu¹⁵) manuum roborata 16) fuerit, aut tres marcas si scotationis interveniente¹⁷) sollempnitate aliena terra vendita, quod promisit effectui mancipare non potuerit, 18) emendabit. Sin autem propria terra uendita, quam prestare poterit, resilire uoluerit, 19) nullatenus audiendus est uolens²⁰) factum proprium irritare²¹) et²²) propriam inconstantiam allegare, 23) licet trium marcarum offerat satisfactionem.

38 = 1.51.

39 = 1.76.80.

- 13) DE. oras.
- 15) D. contractu.
- 16) D. robora.
- 17) BCE. sic. AD. interventu, sed in A. rec. man. mutatum in interveniente.
- 18) DE. poterit.
- 19) BCDE. sic. A. noluerit, at litt. n rec. man. mutata in u.
- 20) A. Ita recte scriptum est, at rec. man. lineolam adposuit inferiori parti litt. w. quo melius distingueretur a n.
- 21) E. irritum facere.
- 22) D. aut.
- 23) D. allegarit, non vero Allegavit, ut legit KR.

¹⁾ A. Loco litt. s primum scriptum est t.

²⁾ BCE. sic. AD. domini, at in A. rec. man. 14) D. aut. mutatum in dominii.

³⁾ BCDE. sic. A. modium, at rec. man. mutatum in modicum.

⁴⁾ D. perhiberi.

⁵⁾ BE. possunt.

⁶⁾ D. Apponitur.

⁷⁾ BC. sic. ADE. designatam. KR., qui retinet v. designatam, nulla indicata lectionis varietate, credit pro emptorem infra legendum esse emptoris.

⁸⁾ BCDE. sic. A. hoc.

⁹⁾ D. modo.

¹⁰⁾ D. promissione.

¹¹⁾ BCDE. sic. A. uoluerit.

¹²⁾ D. noluerit.

40. Quid iuris sit si duorum uterque eandem terram ab eodem domino comparauerit,

Si duorum uterque ab eodem se (24 contendat idem predium comparasse, ille debet (26 omni modis 26) obtinere, 27) cui coram rege uel antistite vel in iure irreuocabilis suffragatur²⁸) confessio²⁹) uenditoris; verum in alio quouis loco, licet in conuentu incolarum vel parrochianorum, facta professio non preiudicat, quin possit denuo, si uelit, uenditor uenditionem³⁰) factam alij protestari, priorem confessionem³¹) duodeno negaturus, si super ea conuentus³²) fuerit, sacramento.

41. Qualiter quis possit vel³³) debeat terram suam,³⁴) possessam³⁵) ab 20 alio, reuocare.

Oui super³⁶) possessione terre impetitur aliene,³⁷) si nolit adquiescere petitori, uocetur in ius, et ibi dies prefigatur, in quo vel³⁸) suo nomine rem defendat, uel actori³⁹) deferat ius defensionis. Quociens⁴⁰) autem citatus uenire contempserit, in duabus horis*1) aduersario,*2) regi tandem in tribus marcis in citatione tercia, condempnetur. Deinde diem iuridici prefigant actori, 43) in quo, cum duodecim terram suo nomine possidentibus, ad terram de qua agitur accedens, una cum eis duodeno declaret sacramento, et44) mutuis intricata-

40 = 1.81.

41 = 1.82

²⁴⁾ BC. sic. AE. contendant. D. contendunt 34) A. Notam abbreviati m atramento adposuit prædium &c.

²⁵⁾ E. omnimode.

²⁶⁾ A. modis rec. man. mutatum est in mode, non vero scriptum fuit modo, ut legit Th. D. modo.

²⁷⁾ D. retinere.

²⁸⁾ B. Vox suffragatur omissa, at in marg. addita, resecto folio mutilata est.

²⁹⁾ D. concessio.

³⁰⁾ D. vendicationem.

³¹⁾ D. concessionem.

³²⁾ A. conuictus, ut videtur, primum scri- 43) BCDE. sic. A. auctori. ptum fuit; forte ab ipso scriba emendatum. D. coniunctus.

³³⁾ D. add. possessam.

rec. forte man.

³⁵⁾ BCE. sic. AD. possessioni, at in A. rec. man. atramento mutatum in possessam.

³⁶⁾ BCE. sic. AD. supra.

³⁷⁾ B. om. aliene.

³⁸⁾ B. add. in.

³⁹⁾ BCDE. sic. A. auctori.

⁴⁰⁾ E. Quoties.

⁴¹⁾ DE. oris.

⁴²⁾ A. Litt. o supra lineam, at ab ipso, ut videtur, scriba addita est.

⁴⁴⁾ A. Vox et indicata est consueto abbreviationis signo, quod vero rec. man. mutavit in litteras et.

rum⁴⁵) contactibus⁴⁶) manuum, sibi dominium attinere.⁴⁷) Deinde quarta uice hoc fecisse se testetur48) in iure, et49) tunc illius terre defensor legitimus iudicetur; 50) vbi si adhuc reus comparuerit, et duobus testibus 51) et duodeno docuerit iuramento se minime uel minus legitime citatum fuisse, propter iustam absentiam peregrinationis, uel inuestigationis suorum animalium amissorum, vel egritudinis inpedimentum, a cunctis in eum prius latis sentencijs absoluatur, et sic de nouo uel terram defendat ut dictum est, uel defendere permittat actorem.^{5 2})

11. 41.

42. Quod illi potius sit defensio deferenda, qui scotationem⁵³) dicit iure perpetuo factam, 54) quam ei, qui ypotece 66) nomine factam asserit 66) temporalem.

Qui scotacionis sollempnia⁵⁷) confitetur, non auditur si se tantum ypotece⁵⁸) nomine scotasse asserat⁵) donec debitum solueretur, si possessor⁶) legitimus⁶¹) duobus testibus et duodeno bondonum docuerit iuramento scotationis alienationem iure perpetuo celebratam fuisse. 62)

De homicidio et homicidij emendatione et emendationis divisione, compositione, distributione, et2) temporibus faciende satisfactionis.

Nstigante³) humani generis inimico, quia proni semper fuerunt homines in

42 = 1.83

⁴⁵⁾ CDE. sic. A. uitricatarum. B. in tricarum.

⁴⁶⁾ E. contractibus.

⁴⁷⁾ D. attingere.

⁴⁸⁾ D. testatur.

⁴⁹⁾ D. quia.

⁵⁰⁾ E. indicetur.

⁵¹⁾ B. om. testibus.

⁵²⁾ BCDE. sic. A. auctorem, at rec. man. mutatum in *actorem*.

⁵³⁾ BCDE. sic. A. scotatione, at notam 61) BE. sic. A. legitimiti primum scriptum abbreviati m atramento add. rec. man.

⁵⁴⁾ BCDE. sic. A. fatam, at rec. man. atramento mutatum in factam.

at prima littera deleta, litt. y atramento renovavit rec. man. E. hypotheca.

⁵⁶⁾ BCDE. sic. A. asseris.

⁵⁷⁾ A. Inter litteras pn litterae quaedam scriptae at deletae sunt.

⁵⁸⁾ A. *ypotetice* scriptum est, at litt. ti sunt deletae. B. Rec. man. supra lineam add. ti, ut legeretur ypotetice. E. hypothece.

⁵⁹⁾ B. asserit.

⁶⁰⁾ D. posset.

est, at ultimae litt. ti ab ipso scriba mutatae sunt in s, ut legeretur legitimis. CD. legittimis.

⁵⁵⁾ A. hypotece, ni fallor, scriptum fuit, 62) DE. add. Si vero impetitor nec perpe-

II. 43. 273

nostris partibus ad homicidium perpetrandum, pacem angelicam deserentes et seditionem diabolicam amplexantes,*) diuersis*) temporibus diuersa sunt iura prodita super tanti reatus⁶) per multam pecuniariam⁷) castigationem,⁸) quatinus⁹) et tantus excessus aliquatinus¹⁰) refrenari¹¹) et ammissionis¹²) dampnum quoquo modo¹³) posset¹⁴) satisfactionis pecuniarie tristi solatio compensari. Hec autem multa non excedit summam quindecim marcarum 15) argenti. Sed occurrent multa consideranda super ipsius pecunie divisione, compositione, distributione, in 16) quibus temporibus et a quo cui debeat 17) assignari.

44. De divisioNE.

Satis liquet omnibus divisionem in tres partes equales, videlicet in tres tercias, faciendam, quarum quelibet ob frequentem usum speciali nomine in nulgari nostro sal meruit appellari.

45. De^{18}) compositio NE.

Ante tempus nouissime constitutionis occisori uel eius heredi semper incubuit primam tantum de proprijs bonis componere portionem, deinde licuit ei secundam exigere ab agnatis, 19) et tandem terciam partem et ultimam a cognatis.²) Verum quia plerumque a plerisque agnatis vel cognatis plus de-21

45=1.84,91,96; Add. B.5; V.1.

- 1) DE. hoc loce incipiunt librum quintum.
- 2) C. add. de.
- 3) A. Investigante scriptum est, at litt. ue 15) BCDE. sic. A. marcam. sunt deletae.
- 4) D. amplectentes.
- 5) B. diuersa.
- 6) D. add. enormitate.
- 7) D. peccuniarum.

- 10) BCDE. aliquatenus.
- 12) BCE. amissionis.
- 13) BCE. sic. AD. om. modo.
- 14) D. possit.
- 16) D. v. in lineola inducta est.
- 17) C. debet.
- 18) C. sequitur de.
- 19) D. add. 1: ex parte patris.
- 20) D. add. 1: ex parte matris.

tuam nec temporalem fateatur (E. add. 8) E. castigatione. scotationem) super (E. semper) possidenti 9) BDE. quatenus. vt supra cum duobus testibus et duodecim bondonum iuramento est defensio fa- 11) D. refrenare. cienda.

bito petebatur et ab inuitis per uiolentiam diripiebatur, ne²¹) maleficium²²) esset cuiquam questus occasio congregandi et hominem quemquam ad malefaciendum²³) ulterius lucrandi cupiditas prouocaret, sapienter occurrit tante malicie felicis memorie rex kanutus, instituens quod pro tali furto vel rapina tamquam uerus fur vel²⁴) latro posset²⁵) quispiam conueniri pariter et puniri, et in tribus marcis iuri²⁶) regio condempnari; obligatum autem coniunctione sanguinis et²⁷) satisfacere renuentem, ad satisfaciendum ab agnatis et cognatis per exactorem²⁸) uel ius regium induci debere,²⁹) occisori collecta pecunia non tradenda³⁰) ante diem uel horam, in qua coram agnatis uel cognatis eam emendationis causa persoluere teneretur. 31) Hec autem, 32) institutione regia comprehensa, licet aliquantulum fraudibus malignantium obniarent, ad extirpandam tamen omnem fraudem et pronitatem occidendi minuendam, presertim cum exigua portio, 33) tocius uidelicet emendationis tercia tantum. incumberet occisori, minus sufficientia³) sunt inuenta; et idcirco, auctoritate³) regis waldemari³⁶) fratris predicti regis kanuti, prudentiores scanie³⁷) tali lege nouissime decreuerunt tantam malitiam reprimendam, ut solus homicida^{3 6}) de bonis proprijs teneretur ad totam pecuniam pro reatu homicidij persoluendam, nichil ab inuitis agnatis exigens uel cognatis, ne pro facto nocentis innocens grauaretur, 39) et ut solus delinquens penam suo delicto debitam sustineret, et solus auctor *0) pro suis excessibus puniretur. Statuerunt preterea reum homicidij ad beneficium * 1) emendationis nullatenus admittendum, nisi prius⁴²) tribus diebus continuis post perpetratum⁴³) homicidium, quibus ad⁴⁴)

²¹⁾ C. vt.

²²⁾ BCDE. sic. A. maleficum.

²³⁾ C. maleficiendum.

²⁴⁾ A. Loco litt. v primum et, consueta nota 35) B. sic. CDE. auteritate. A. actoritate. indicatum, scriptum fuit.

²⁵⁾ D. possit.

²⁶⁾ BCDE. sic, at in B. rec. man. voci juri adposuit s, ut legeretur juris. A. iuris.

²⁷⁾ BCE. add. tamen.

²⁸⁾ BCDE. sic. A. exauctorem.

²⁹⁾ D. deberi.

³⁰⁾ BCDE. sic. A. trahenda.

³¹⁾ BDE. tenetur.

³²⁾ BCE. add. in.

³³⁾ D. portione.

³⁴⁾ D. suffragia.

³⁶⁾ D. add. Regis.

³⁷⁾ BCDE. sic. A. statue. D. add. statuere. 38) BCDE. sic. A. homicidia.

³⁹⁾ E. grauetur.

⁴⁰⁾ BD. actor; male.

⁴¹⁾ BCDE. sic. A. beneficum.

⁴²⁾ CE. primis.

⁴³⁾ D. per actum.

⁴⁴⁾ BCDE. sic. A. ab.

audiendas querimonias in generali iure per totam⁴⁵) diocesim homines congregantur, instanter offerret pro excessu suo, per se uel per alium, si uenire non possit⁴⁶) in persona propria,⁴⁷) satisfactionem. Hoc autem si facere recusaret, 48) sic49) indignus pace et patria et conversatione hominum censeretur, 50) ut 51) quicumque ei 62) contra iusticiam communicare presumeret, 63) regi trium marcarum (54debitor redderetur,55) et haberet quilibet infligendi sibi necem, absque metu emendationis cuiuspiam, potestatem; non patente sibi euadendi tantarum calamitatum pericula facultate, nisi se prius a notis et patria per exilium elongaret, numquam de cetero rediturum, 5 6) nisi a consanguineis interfecti et rege pariter promereri posset⁵⁷) licentiam redeundi. Quicumque⁵⁸) principali⁵⁹) reo justiciam offerente, uel contra justiciam infra diocesim remanente, de quouis 60) consanguineorum 61) ipsius 62) sumeret ultionem, 63) pene consimili subiaceret. Jpso autem in exilium migrante, propter ipsius absentiam una satisfactionis tercia deperibit, duabus residuis portionibus tunc primo incumbentibus agnatis et cognatis hoc ordine ad soluendum, ut 22 effugere possint periculum ultionis; post recessum occisoris primis tribus diebus continuis, ut ante diximus, ad audiendas querimonias deputatis, ipsius proximus⁶⁴) de agnatis et (⁶⁵proximus de cognatis, vel eorum (⁶⁶curatores vel procuratores, si fuerint inpuberes uel minores 7) tanti negocij non capaces, offerant⁶⁸) suam⁶⁹) emendationis singuli portionem lege diffinito⁷⁰) tempore persoluendam;⁷¹) quo facto quicumque de ipsis uindictam sumpserit, penam

⁴⁵⁾ D. om. totam.

⁴⁶⁾ B. posset.

⁴⁷⁾ BCE. sic. AD. add. ad.

⁴⁸⁾ DE. recusauerit.

⁴⁹⁾ D. sit.

⁵⁰⁾ BCDE. sic. A. censentur.

⁵¹⁾ D. cui.

⁵²⁾ BCE. sic. AD. om. ei.

⁵³⁾ BCE. sic. D. præsumserit. A. presum- 65) BCE. sic. AD. om. proximus de.

⁵⁴⁾ D. debitores redderentur.

⁵⁵⁾ BCE. sic. A. rederetur. Cfr. not. 54 prac- 68) C. sic. ABDE. offerunt. cedentem.

⁵⁶⁾ BCDE. sic (non vero B. habet rediturus, ut refert KR.). A. redditurum.

⁵⁷⁾ D. possit.

⁵⁸⁾ E. add. vero.

⁵⁹⁾ BCDE. sic. A. principari.

⁶⁰⁾ D. quorum.

⁶¹⁾ C. sangvineorum.

⁶²⁾ D. eius.

⁶³⁾ E. supplicium.

⁶⁴⁾ D. proximis.

⁶⁶⁾ D. curatoris, vel procuratoris.

⁶⁷⁾ E. iuniores.

⁶⁹⁾ BCE. sic. AD. om. suam.

⁷⁰⁾ DE. definito.

⁷¹⁾ D. persoluendum.

senciet supradictam. Sin autem hoc exequi supersederint, et de ipsis fuerit uindicatum, de sua negligentia conquerantur, quia sic uindicantes⁷) admittuntur⁷³) ad commodum emendationis. Harum duarum hoc modo fieri debet compositio portionum: tam agnati quam cognati, suis gradibus computatis, 74) talis⁷⁵) estimacionis moderamine inponent⁷⁶) semper duplo maiorem partem priori gradui quam⁷) posteriori, ut utraque tercia⁷) per suos gradus ualeat consumari. Cum autem ad decem denariorum summam perueniunt, 79) ultra ipsa⁸⁰) computatio non descendat.⁸¹) Frater autem occisoris ex utroque parente coniunctus⁸²) tam cum agnatis quam cum cognatis ad istam uocabitur rationem, tantum⁸³) autem ex (⁸⁴altero parente coniunctus sue partis honera⁸⁵) subleuabit; eodem iudicio⁸⁶) in gradibus ulterioribus obseruato. (⁸⁷Jnterdum etiam occisori coniunctus⁸⁸) (⁸⁹isti non⁹⁰) subiacet emendationi, puta quando conjunctior⁹¹) est occiso; ⁹²) verum equaliter utrumque ⁹³) consanguinitatis linea contingentes 94) nullatenus excusantur, nisi forte, secundum antiquas leges, dandi recipiendique 95) mensura eadem in eisdem locum habere persuadeat compensationem. Post homicidium perpetratum quicumque 96) natus fuerit, inuitus minime satisfactionis grauamini⁹⁷) subiacebit.

46. De sacramento iuratorie cautionis (1et2) iuramento equalitatis.

Statim post exhibitam emendationis terciam exhiberi3) debet pariter et tercia

46 = 1.84, 110.

⁷²⁾ BCE. sic. AD. iudicantes.

⁷³⁾ BCE. admitti possunt.

⁷⁴⁾ C. deputatis.

⁷⁵⁾ E. tali.

⁷⁶⁾ B. imponant. E. imponerent.

⁷⁷⁾ D. om. quam.

⁷⁸⁾ E. add. pars.

⁷⁹⁾ BCE. peruentum fuerit. D. peruenerint.

⁸⁰⁾ D. ipsam.

⁸¹⁾ B. descendit. C. descendet.

⁸²⁾ D. convictus.

⁸³⁾ A. Loco v. tantum aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum. D. Tandem.

⁸⁴⁾ D. altera parte 1: altero parente &c.

⁸⁵⁾ BCDE. onera.

⁸⁶⁾ BCDE. sic. A. indicio.

⁸⁷⁾ KR. dicit ea, quae in proxime sequentibus leguntur: *Interdum* — compensationem, in textu iuris Scan. Danico non inveniri; fallitur vero, eadem enim continet I. 96.

⁸⁸⁾ A. tam additum est at deletum.

A. Loco verborum isti subiacet antea contingentes, ut videtur, scriptum fuit.

⁹⁰⁾ BCE. sic. AD. om. non.

⁹¹⁾ BCDE. sic. A. coniuncteror, non coniuncterior, ut dicit Th.

⁹²⁾ D. occisio.

⁹³⁾ B. quoque ita habet, non *Uterque*, ut male legit KR.

⁹⁴⁾ E. contingente.

⁹⁵⁾ E. add. consuctudines.

II. 46. 277

iuratorie cautionis, quam lingua patria thrugd4) appellat, in qua tantum quatuor nominati de consanguineis interfecti iurant, de hijs⁵) qui satisfecerunt⁶) uindictam de cetero cessaturam; nam plenam et integram cautionem .XII. constituunt nominati, habituram tunc demum locum, cum postremam emendationis terciam reus exhibuerit principalis; quam cautionem semper debet precedere sacramentum, quod⁷) (⁸iafnæth eth in lingua patria nominatur, uirorum⁹) duodecim nominatorum de consanguineis occisoris, qui, non sacris reliquijs sed sacro coram¹º) posito tacto libro, iurant in suas animas, et sic sibi deum futurum propicium deprecantur, quod pro¹¹) consimili delicto consimilem¹²) ad interuentum consanguineorum et amicorum ab aduersarijs suis sumerent¹³) satisfactionem. Quando uero tantum .IIIIor. admittuntur ad iuratoriam14) cautionem, ad equalitatis quoque iuramentum tantum sunt .IIII^{or}. admittendi. Equalitatis¹⁵) autem tanto diligentius semper exigitur iuramentum, ¹⁶) quod per 23 ipsum, lesis ledentibus adequatis, 17) auferri uideatur contemptus, qui perpessis iniuriam ex¹⁸) oppressione sõlet inferentium suscitari; pluris¹⁹) enim semper prudentes faciunt integritatem fame 20) et honoris debiti restitutionem, quam pecuniariam satisfactionem.

47. De distributioNE.

Secundum²¹) antiqua iura sic est persolute²²) pecunie distribucio facienda, ut, (²³una quaque tercia principali in tres tercias parciales²⁴) (²⁶diuisa, per

47=1.91; Add. B.5.

96) B. quandocumque.

97) B. grauamine.

- 1) D. om. et iuramento equalitatis.
- 2) C. add. de.
- 3) D. exhibere.
- 4) B. thryd. CD. trygd. E. Trygeed.
- 5) DE. iis.
- 6) B. satisfecerint.
- 7) BCE. sic. AD. om. quod.
- 8) B. Jafhnethe in &c.
- 9) D. om. uirorum.
- 10) A. Loco litt. cor antea scriptum fuit sup.
- 11) BCDE. sic. A. om. pro.
- 12) BCE. sic. AD. consimile.

- 13) BCDE. sic. A. summerent.
- 14) BCDE. sic. A. iutoriam.
- 15) BCDE. sic. A. Equalitas.
- 16) E. sacramentum.
- 17) D. ad equitatis.
- 18) BCE. sic. AD. et.
- 19) CD. plures.
- 20) B. fama.
- 21) D. add. vetera vel.
- 22) B. prosolute.
- 23) E. vnaquæque tertia principalis &c.
- 24) BCD. sic. A. hoc loco perperam habet particiales (quam lectionem veram esse iu-

uices singulas una semper parcialium cedat in comodum²⁶) heredis occisi, et agnatis secunda, cognatisque tercia debeatur; sic²⁷) per agnatos omnes et cognatos distributione pecunie facienda, ut semper prior gradus duplo maiorem partem quam posterior consequatur. Si tota cederet heredis dominio satisfactionis pars tercia principalis, heres ipse minus intenderet²⁸) duabus alijs adquirendis, et sic contingeret²⁹) agnatos et cognatos sibi debitis portionibus defraudari; frequenter enim negligentius³⁰) aliena³¹) negotia quam propria procurantur, nec libenter ibi quispiam fatigatur, ubi uel modicum uel nullum commodum expectatur.

48. De temporibus faciende¹) satisfactionis.

 ${f N}$ unc uidendum quibus temporibus sit emendatio facienda. J ${f g}$ itur ab illo tem ${f -}$ pore, quo successor occisi ad consentiendum oblate²) inducitur³) satisfactioni, debet annus in equales tres dividi portiones, ut, in trium partium anni terminis⁴) tribus satisfactionis tocius partibus persolutis, simul totus annus et tota satisfactio consumentur.⁵) Nec pretereundum quod ab⁶) adhibiti consensus tempore teneatur occisor summopere⁷) precauere, ne se suorum sic ingerat aduersariorum conspectui, ut propter suam presentiam offendantur, sed a domo et ecclesia et a uia, in⁸) quibus aduersarios suos esse⁹) deprehenderit, non supersedeat cum suis proximis declinare, donec tota fuerit satisfactio cum 10) sollempnitatibus adimpleta; est enim consentaneum rationi, ut, curatis per contraria contrarijs, per humilitatem quisque¹¹) studeat emendare, quod pre-

48 = 1.96, 115, 106, 117, 84, 107.

dicat Th.), infra vero recte parcialium. E. 2) B. ablate. principales.

²⁵⁾ D. om. divisa — parcialium.

²⁶⁾ BCDE. commodum.

²⁷⁾ BCDE. sic. A. si.

²⁸⁾ D. intenderit.

²⁹⁾ D. add. hos.

³⁰⁾ D. negligentibus.

³¹⁾ E. alia.

¹⁾ BCDE. sic. A. faciendi.

³⁾ D. induciæ.

⁴⁾ E. terminus.

⁵⁾ DE. consummentur.

⁶⁾ BCE. sic. AD. om. ab.

⁷⁾ C. summo opere.

⁸⁾ D. om. in.

⁹⁾ D. om. esse.

¹⁰⁾ BCE. add. swis.

¹¹⁾ D. quis.

sumpsit¹²) per¹³) superbiam irrogare. Postremo sciendum, quod occisor ipse cum suis consanguineis vel, si defunctus 14) fuerit, heres ipsius proximus, uel tutor aut16) curator eius, si fuerit inpubes16) aut minor, expetita prius licentia per consanguineos et amicos uel uie socios, ut se¹⁷) possit in iure hominum, quorum uniuersitatem in subtractione partis offendit, conspectui presentare, et18) satisfactionem teneatur19) offerre et suis temporibus, ut diximus, exhibere ipsius occisi proximo successori, consanguineorum suorum consortio communito, ne fraux²⁰) interueniat in pannorum et animalium estimatione, frequenter in partibus nostris supplentium argenti defectum, et ut plures sint hinc inde testes ad perhibendum testimonium ueritati, 21) si forte fuerit factum in dubium reuocatum, et ne illi,22) quos tangit negocium, si exclusi23) fuerint, indignentur, et sopitum malum, nec ad plenum extinctum, suscitare per 24 conceptam in corde suo maliciam moliantur efficatiores²⁴) multociens²⁵) ad nocendum²⁶) homines quam iuuandum, presertim in malo iam accenso, quod ex leui flatu edacis inuidie magnum frequenter suscipit incrementum. Heres occisi, quando ad consentiendum oblationi²⁷) prestande satisfactionis inducitur, vel ad diem prefigendum, in quo iuxta²⁸) consiliam consanguineorum suorum super hoc debeat respondere, debet aduersariis suis interim pacem promittere, et eandem,²⁰) in signum indissolubilis firmitatis, contingendo³⁰) manu sua ma-

pertinere testantur tres diversi loci, ubi eam inseruerunt recc. scribae (cfr. nott. 23, 24 praecedentes), qui, pariter ac KR., crediderunt verbum moliantur connectendum esse cum v. indignentur (ne illi — indignentur et — moliantur); quod si ita esset, sequentia: efficatiores &c. sine dubio addita v. enim cum antecedentibus coniuncta fuissent. At verbum moliantur referendum est ad nomen homines in sequentibus occurrens, ut sensus sit: ne illi — indignentur, et — moliantur homines multociens efficatiores ad nocendum quam iuuandum &c.

¹²⁾ D. presumpserit.

¹³⁾ BCDE. sic. A. om. per.

¹⁴⁾ BCDE. sic. A. defunctis.

¹⁵⁾ D. vel.

¹⁶⁾ E. impuber.

¹⁷⁾ DE. si.

¹⁸⁾ BCE. (non vero D, ut refert KR.) om. et.

¹⁹⁾ A. Loco posterioris e primum scriptum est i.

²⁰⁾ BCDE. fraus.

²¹⁾ BCE. sic. AD. ueritatis. Cfr. capp. 38, 150.

²²⁾ BCE. sic. AD. ille.

²³⁾ BCDE. sic. A. exculsi.

²⁴⁾ BCE. efficaciores. E. add. sunt.

²⁵⁾ B. add. sunt.

²⁶⁾ CD. add. sunt. KR. hoc loco in textum recipit h.v., quam ad veterem textum non

²⁷⁾ D. oblationem.

²⁸⁾ BCDE. sic. A. iusta.

²⁹⁾ D. tandem.

³⁰⁾ D. contingenda.

num alterius alicuius, roborare; et hoc31) facto, ad maiorem securitatem, aliquis de prudentioribus debet pacis³²) illius³³) deum³⁴) custodem et factorem³⁵) cum sanctis omnibus, cum apostolico, ³⁶) cum rege, cum³⁷) pontifice, cum iustis^{3 8}) omnibus, inuocare, execrari uero quemlibet^{3 9}) et anathematizare, qui promisse paci presumpserit obuiare. F Non est40) etiam transeundum, quod quotcumque 4 1) uulnera inflixerit aut quotcumque fustium ictus intulerit qui occisus fuerat, occisori tantum unam marcam argenti, tantum unius uulneris ratione, fide prius facta duodeno iuramento quod inflictum fuerit*2) ei uulnus ab occiso, vel tantum duas marcas argenti propter unum ictum fustium, inde⁴³) fide prius facta per XX^{ti.} IIII^{or}. hominum iuramenta, in exhibitione^{4,4}) tandem partis ultime satisfactionis occisor sibi poterit retinere. (*5 Hec autem locum habent de uno uulnere uel uno ictu illato tempore interfectionis; sed si46) super uulnere uel ictu alio illato tempore, uel super pluribus uulneribus aut*7) uulnerum aut48) uerberum deformitatibus, accusare uoluerit interfectum, heres, 49) si noluerit, ut satisfaciat, 50) confiteri, 51) secundum impositi sibi mensuram criminis cum^{6 2}) iuramentalibus se defendet, ^{5 3}) vel ante postreme tercie solutionem, ut inter eos omnes simul querimonie sopiantur, vel post omnem prestitam satisfactionem. Heres quoque occisi si de satisfactione conqueratur aliquid remanere, occisor se totum asserens exsoluisse, semper quamlibet trium marcarum peticionem duodeno elidet uirorum negantium iuramento, 5 4) donec duodenarius 66) iuramentorum fuerit triplicatus; deinde non augebitur iura—

³¹⁾ BCE. sic. AD. om. hoc.

³²⁾ A. pacem, ni fallor, primum scriptum fuit. 46) BCDE. sic. A. om. si.

³³⁾ D. istius.

³⁴⁾ E. dominum.

³⁵⁾ BCE. fautorem.

³⁶⁾ D. apostolico ab ipso scriba mutatum in 49) BCDE. sic. A. hereses. apostolis. E. Apostolis.

³⁷⁾ E. et.

³⁸⁾ BCDE. sic. A. iusticis.

³⁹⁾ D. quamlibet.

⁴⁰⁾ BCE. add. hoc.

⁴¹⁾ D. quotquot.

⁴²⁾ D. fuit.

⁴³⁾ D. Deinde.

⁴⁴⁾ B. exhibicionem.

⁴⁵⁾ D. Quid hoc autem locum habet &c.

⁴⁷⁾ E. add. super.

⁴⁸⁾ DE. et.

⁵⁰⁾ C. satisfaceret.

⁵¹⁾ BCDE. sic. A. confiteatur.

⁵²⁾ D. vel, at cum supra lineam adposuit scriba.

⁵³⁾ D. defendat.

⁵⁴⁾ A. iuramentorum scriptum fuit, at, litt. rum deletis, loco litt. um sequentes litt. don sunt scriptae.

⁵⁵⁾ DE. add. numerus.

mentorum numerus, quantumcumque (56 super excreuerit nouem marcarum peticio deditarum. 57) Quidam tamen uolunt, in odium homicide, ut 66) de cuiuslibet tercie totalis satisfactionis solutione cum duobus testibus et juramentorum duodenario ⁶) triplicato fidem facere teneatur, ut si ⁶) heres occisi conqueratur de satisfactione nichil penitus exsolutum, et occisor e⁶1) contra se totum⁶ ²) asserat^{6 3}) exsoluisse, occisor, ad faciendam fidem assercioni sue, primo die ad hoc a iuridicis constituto producat duos testes et iuramentum⁶) duodenarium^{6 5}) triplicatum pro prime tercie solutione; ^{6 6}) et tam (^{6 7} secundo quam tercio die, tam testes totidem quam iuramentales, tam pro secunde quam⁶⁸) tercie partis solutione, producere non omittat; vt uno autem⁶⁹) et eodem die sex^{7 o}) testes producat et nouies duodenum exhibeat juramentum, lex non pre- 25 cipit, 7 1) ne pocius propter inpossibile uel nimis difficile legis preceptum, quam propter iniustam 72) causam, succumbere compellatur. At 73) in alijs 74) casibus sufficit duodenarius triplicatus, licet summa .C. marcarum uel plurium requiratur. Propter solum homicidium pro facto nocentis innocentes consanguinei satisfacere compelluntur.

Si corpus occisi uestimentis suis uel armis, quod crimen walruf⁷⁵) in lingua patria nominatur, accusetur⁷⁶) aliquis spoliasse, si diffiteatur factum accusatus, confirmet⁷⁷) negationem suam manus duodecime⁷⁸) iuramento; si uero fateatur, res ablatas restituat⁷⁹) et tres marcas insuper emendet heredi.

⁵⁶⁾ BCE. supra nouem excreuerit marca- 65) E. om. duodenarium. rum &c.

⁵⁷⁾ E. deditarum, at in corrigendis debita- 67) D. secunda quam tertia dictam testes &c. rum. Lege debitarum. Sensus vero hic 68) BCE. add. pro. est: quantumcumque debitarum marcarum 69) B. om. autem. petitio super novem (sc. marcas) excreverit; cfr. si quid uero super tres marcas 71) E. add. tamen. excreuerit, cap. 17.

⁵⁸⁾ D. om. ut.

⁵⁹⁾ BCE. sic. AD. duodeno.

⁶⁰⁾ C. om. si.

⁶¹⁾ C. om. e.

⁶²⁾ D. totam.

⁶³⁾ B. asserit.

⁶⁴⁾ BCE. juramentalium.

⁶⁶⁾ BCDE. sic. A. solutionem.

⁷⁰⁾ D. scilicet.

⁷²⁾ D. iustam.

⁷³⁾ KR. olim credidit pro At legendum esse ac (Nyt jur. Ark., XXI. p. 162); attamen in editione huius operis (G. D. L., I. p. 51) habet At nulla addita nota.

⁷⁴⁾ BCDE. add. vniuersis.

⁷⁵⁾ D. voldRoff.

⁷⁶⁾ D. accusatur.

49. De homicida, (1qui certam non habet mansionem.2)

Homicida certam non habens mansionem³) aliquam, et presertim incognitus, sic dabit⁴) operam emendationi, ut et amicorum optineat⁵) interuentu⁶) ad offerendum⁷) satisfactionem⁸) licentiam apparendi, et⁹) eorumdem fidei iussione de satisfactionis¹⁰) exhibitione mereatur ut sua peticio sortiatur effectum. Vno uero confesso legitime et in iure super homicidij perpetratione,¹¹) non debet alius super eodem homicidio (¹²conueniri. Accusatus super homicidio¹³) si, quod¹⁴) imponitur sibi, confiteatur suum mancipium perpetrasse, tribus iuramentalium duodenis primo¹⁶) se studeat excusare,¹⁶) deinde pro delicto serui¹⁷) condignam exhibeat satisfactionem. Si tamen in presentia¹⁸) patrisfamilias¹⁹) (²⁰uel filij familias, ad hoc cooperantis²¹) vel facto uel precepto, seruus homicidium perpetrauerit, et hoc constiterit²²) per ipsius patrisfamilias²³) confessionem uel alio modo legitimo, ipse paterfamilias, non pro seruo sed²⁴) pro suo (²⁵uel (²⁶filij sui nomine, ad plenam homicidij tenebitur emendationem; ipse quidem, qui cooperatur seruo et auctoritatem ad hoc prestat, ut plenarie pro se satisfaciat sibi²⁷) fecisse uidetur.

50. De homicidio quod facit ser VVS.

Pro serui homicidio semper, cum sex marcis nummorum, ad arbitrium et ele-

49 = 1.115, 116.

- 77) D. confirmat.
- 78) D. duodecim.
- 79) A. restituas primum scriptum est.
- 1) C. non habente certam habitacionem.
- 2) BE. habitacionem.
- 3) BCE. habitacionem.
- 4) D. debet.
- 5) BDE. obtineat.
- 6) BCD. sic, non vero BD. habent Interventum, ut refert KR. AE. intuitum.
- 7) BCDE. sic. A. offendum, at rec. man. adposuit notam abbreviationis, ut legeretur offerendum.
- 8) BCE. sic. AD. satisfactionis.
- 9) BCDE. sic. A. om. et.
- 10) D. add. vel.

50 = 1.120, 122.

- 11) BCE. sic. AD. perpetrationem.
- 12) D. om. conveniri homicidio.
- 13) A. Litt. ci omissas supra lineam add. scriba.
- 14) D. quid.
- 15) BC. sic (non vero B. habet pro eo, ut male legit KR.). ADE. post.
- 16) BCE. expurgare.
- 17) BCE. add. sui.
- 18) BCE. sic. AD. presenti.
- 19) C. patrifamilias. D. pater femilias.
- 20) E. om. uel filij familias.
- 21) D. cooperandis.
- 22) BCDE. sic. A. consentierit.
- 23) D. pater familias.
- 24) D. vel.
- 25) C. et. D. om. uel nomine.

ctionem domini uel noxe²⁸) dandus est seruus ipse, uel tribus marcis nummorum noxe dedicio redimenda. Secundum quorumdam sententiam ubicumque liber homo ex facto proprio ad XL. marcarum²⁹) constringitur emendationem, ibi ad satisfactionem nouem marcarum, uel sex marcarum cum noxe deditione serui, ex facto serui dominus obligatur. Sed rex waldemarus noluit consentire ut ultra trium marcarum satisfactionem, nisi quando perimitur liber homo, pro serui facto in liberum suus dominus obligetur.

51. De satisfactione pro mancipio interfecto suscipienda.1)

L'aibus marcis²) nummorum pro mancipio interfecto secundum antiqua iura domino persoluendis secundum (³noua iura tantum debet occisor apponere, ut secure duodeno*) possit astruere iuramento interfectum mancipium nichil ultra satisfactionis precium ualuisse. Post exhibitam tamen huiusmodi satisfactionem nullum cautionis uel equalitatis⁵) requiritur iuramentum.

52. Quod duplo minor satisfactio prestatur pro liberto⁶) quam pro ingenuo.

Duplo minor pro homicidio liberti,7) ab eo uel in8) eo9) commisso, prestatur 26 satisfactio, quam pro10) homicidio ingenuj11) ex uentre12) libero procreati, ab eo recipienda uel prestanda, qui eum, 13) cum in iure libertate donaretur, suo generi¹⁴) sociauit et se pro¹⁵) factis ipsius annuit responsurum; satisfactionis tamen illius tantum tercia vel bonis ipsius adicienda¹⁶) uel de bonis prestanda, ipsi liberto¹⁷) reliquis duabus tercijs uel ad retinendum attinentibus

51=1.119, 112.

52 = 1.123.124.

- 7) A. Litt. t omissam supra lineam add. scriba.
- 8) BCE. sic. AD. om. in.
- 9) D. ei.
- 10) BDE. sic. AC. om. pro.
- 11) BCDE. sic. A. ingenij.
- 13) BCDE. sic. A. enim.
- est, at i ab ipso scriba in e mutatum.
- 15) D. add. suis.
- 16) D. deiicienda. E. adijcienda.
- 17) D. libero.

²⁶⁾ BCE. sic. A. pro filij nomine.

²⁷⁾ BCE. om. sibi.

²⁸⁾ BCE. sic. AD. noxij.

²⁹⁾ D. marcas.

¹⁾ D. accipienda.

²⁾ A. Ita clare omnino scriptum est, non vero 12) BCDE. sic. A. neutrw. maris, ut refert KR.

³⁾ BCDE. sic. A. pro noua iura habet no- 14) BCDE. sic. A. generi primum scriptum

⁴⁾ BCDE. sic. A. duodene.

⁵⁾ BCE. sic. AD. equitatis.

⁶⁾ BC. sic. ADE. libero.

uel prestandis, 18) a quo, si non potest alias satisfacere, tribus annis continuis uniuersa que possidet 19) usque ad cingulum auferantur, 20) aut, si talem tollerare²¹) recusauerit satisfactionem, uite sue consulere per fuge presidium (22non omittat; et hec emendatio in uulgari nostro lindabot appellatur. Ad23) idem quoque tenebitur sibi²⁴) soli²⁵) toto satisfactionis onere incumbente, puta²⁶) nec²⁷) liberum quemquam²⁸) habet consanguineum, nec ab aliquo, sicut ante²⁹) diximus, in consanguineum³⁰) est susceptus. Ubi uero quisquam super³¹) hoc conventus fuerit, quod libertum in cognatum susceperit, (³²negationi sue duodeno fidem faciat iuramento. At ubi, alijs³³) inficiantibus, hoc de se quispiam confessus fuerit, aut³) quod sibi attineat ex coniunctione sanguinis satisfactio pro liberto, 35) assertioni sue debet duobus testibus et duodeno fidem facere³⁶) iuramento.

53. Si arbor succisa quempiam occiderit.

Anbor cesa si quempiam ad mortem oppresserit, incisores heredi proximo tribus marcis nummorum huiusmodi euentus infortunium emendabunt.1) At si (²casu fortuito lignum lapsum de manu cuiuspiam quemquam ad mortem percusserit, qui tenebat ad integram homicidij tenebitur satisfactionem.3)

54. Quid iuris sit si quis in puteum specialem⁴) alicuius uel in⁵) communem⁶) omnibus lapsus fuerit.

Di quis in puteum lapsus uitam finierit, trium marcarum solutio⁷) ad domi-

53 = 1.98

18) D. sic. ABCE. prestandum.

19) BE. possidebit.

21) BCE. tolerare.

23) BCDE. sic. A. At.

24) D. si.

26) Adde si. E. add. cum.

27) D. vt. C. uero.

28) D. quempiam.

54 = 1.98.

- 29) D. antea.
- 30) D. sangquineum.
- 31) D. supra.
- 32) D. negatione sua.
- 33) B. om. alijs.
- 34) D. et.
- 35) D. libero.
- 1) BCE. sic. AD. emendabit.
- 2) BCDE. sic. A. casus fortuitu.
- 3) BCE. emendacionem.

²⁰⁾ CDE. sic. B. auferentur. A. auferuntur.

²²⁾ B. amittat et &c., non vero Anitatur et, ut male legit KR.

²⁵⁾ B. solus ab ipso scriba mutatum in solj. 36) B. faciat.

num ipsius putei pertinebit. Si uero puteus uniuersorum civium communis fuerit, nichil erit hoc nomine persoluendum.

55. Oue sit iuris distantia, 8) utrum ferocis 9) an mitis nature 10) animalia, agrestia (11tamen sed domita, alicui uulnus siue12) mortem13) intulerint.14) Pro illata¹⁵) morte ab animalibus quadrupedibus uel uolatilibus, que, cum essent indomita et naturaliter uitarent hominum conuersationem, (16 assumpta sunt tamen ad domandum, tantum¹⁷) assumens¹⁸) secundum antiquas leges tenetur¹⁹) persoluere, quantum si facinus²⁰) in persona propria commisisset. Pro morte autem cuiquam illorum illata²¹) si soluta incederent, nichil esset²²) penitus exsoluendum; at si huiusmodi animali detento in uinculis mors a quolibet²³) inferretur,²⁴) animalis domino tantum ab occisore contemptus precium deberetur. (25 Secundum nouam uero26) regis waldemari constitutionem pro illata morte ab illis animalibus, que atrocis²⁷) sunt nature, ut ursus, lupus, aper et²⁸) aquila et huiusmodi, tantum nouem marce nummorum ab eorum domino sunt prestande, et tres marce pro uulnere, si ab eorum aliquo illud²⁹) constiterit inflictum fuisse; ceterum pro morte illata uel inflicto uulnere ab illis,

55=1.101.102.

assumens primum, ni fallor, scriptum est assumptum, quod ipse scriba mutavit in assumens.

⁴⁾ BCDE. sic. A. speciam, rec. man. atramento mutatum in specialem.

⁵⁾ DE. om. in.

⁶⁾ D. commune.

⁷⁾ C. solummodo.

⁸⁾ BCDE. sic. A. distanti.

⁹⁾ BCDE. sic. A. foricis, at rec. man. atramento mutatum in ferocis.

¹⁰⁾ BCE. sic. A. naturale, at rec. man. atramento mutatum in nature. D. natura.

¹¹⁾ E. sed tamen domita &c.

¹²⁾ D. add. dampnum vel.

¹³⁾ BCDE. sic. A. om. mortem, at h. v. rec. man. in marg. atramento est addita.

¹⁴⁾ BCDE. sic. A. intulerit, at rec. man. atramento add. notam abbreviati n.

¹⁵⁾ BCDE. sic. A. illa.

¹⁶⁾ BCDE. sic; cfr. not. 17 sequentem. A. om. 28) .E. om. et. assumpta — tantum, at loco sequentis v. 29) C. istud. D. id.

¹⁷⁾ D. om. tantum.

¹⁸⁾ C. assumes.

¹⁹⁾ C. teneretur.

²⁰⁾ BCDE. sic. A. facimus.

²¹⁾ D. lata.

²²⁾ BC. sic. ADE. esse.

²³⁾ BCE. sic. AD. qualibet.

²⁴⁾ E. inferatur.

²⁵⁾ D. Sed secundum novam Regis &c.

²⁶) C. om. *uero*.

²⁷⁾ C. artis scriptum est at lineolis inductum, addito in marg. atrocis, supra lineam vero ferocis.

que mitiorem habent naturam, ut ceruus³⁰) et accipiter, tantum tres marcas dominus eorum persoluet.

56. Si (31 bos vel equus uel canis hominem occiderit.

27 Pro morte cuiquam illata vel a boue vel³²) equo uel cane uel quouis³³) alio, quod mansuetam naturam et cum hominibus conuersationem habeat animali,³⁴) tres tantum marce denariorum³⁵) domino prestabuntur. Quicumque uero tale aliquod factum negare uoluerit, negationem suam probet³⁶) manus duodecime³⁷) iuramento; confessus uero eo nomine regi uel antistiti³⁸) nil persoluat.³⁹)

57. De occulto homicidio.1)

Nullo uolente reatum homicidij confiteri,²) occisi proximus tribus diebus iuridicis in communi audientia coram omnibus in iure de criminis inquirat auctore,³) et eum sibi deposcat instancius indicari;⁴) qui si non fuerit indicatus, excommunicationis gladio percellatur.⁵) Hijs⁶) peractis, duobus diebus jterum in iure coram omnibus illum, quem suspectum habuerit, reum deferat homicidij perpetrati; deinde in ius faciat eundem citari, sibi tercio die⁷) iuridico super homicidio responsurum, ibique ad minus sex testibus fulciatur: duobus, qui super legitime facta citatione possint testimonium perhibere, duobus, qui testificentur diem illum esse tercium illorum⁸) quibus in iure fuerat⁹) accusatio celebrata, duobus, qui suo affirment¹⁰) testimonio accusatum uere sibi

56 = 1.100.

57 = 1.118.

³⁰⁾ D. coruus.

³¹⁾ D. canis bos vel equus.

³²⁾ D. add. ab.

³³⁾ BCDE. sic. A. couis.

³⁴⁾ BCE. sic. AD. animalis.

³⁵⁾ Adde a.

³⁶⁾ D. probat.

³⁷⁾ D. duodeno.

³⁸⁾ A. antistite primum scriptum est.

³⁹⁾ BCE. persoluet.

¹⁾ BCDE. sic. A. Judicio.

²⁾ BCE. add. hominis.

³⁾ D. actore.

⁴⁾ BDE. sic. A. indicari. C. Utroque modo legi potest.

⁵⁾ D. procellatur.

⁶⁾ DE. His.

⁷⁾ D. om. die.

⁸⁾ D. eorum.

⁹⁾ E. fuerit.

¹⁰⁾ D. affirmant.

crimen impositum commisisse. Ubi si reus factum inficiando comparuerit, negationem suam probare tantum ferri candentis iudicio permittatur, quod in lingua patria scuzsiarn¹) inde meruit¹) appellari, quod ipsum, postquam uestigijs 13) nouem processerit, jactare portitor 14) teneatur. Si uero citatus noluerit comparere, accusator optineat¹⁵) ut pacis commodo¹⁶) suus aduersarius communi iudicio denudetur; nec, 17) ut iudicium istud ferri subeat accusatus, accusatoris oportet¹⁸) precedere iuramentum super impositi homicidij ueritate, 19) quod asswæru eth 20) in lingua patria nominatur. Post hoc 21) si presentiam suam adhuc .MI¹⁰. die iuris exhibeat accusatus, accusatore non habente testes ad probandum celebrate in prioribus diebus ordinem accusationis, duodeno fidem faciens iuramento se uenire nullatenus potuisse, uel minus legitime citatum fuisse, pacem obtineat quam amisit. Si uero (22 testes habeat23) (2 accusator, amissam pacem restitui sibi reus nullatenus sine predicti candentis ferri iudicio mereatur, et si per ferrum candens pacem obtineat, pro causa nichilominus²⁵) principali subire iterato ferri predicti iudicium compellatur, quamuis non debeat accusatoris, ut predictum est, precedere 26) iuramentum. Sin autem prioris ferri candentis iudicio conuincatur exustus, in principali causa succubuisse pariter censeatur. At si reus obtinuerit utrobique, permittatur heres adhuc octo uiros eodem ordine, singulos singulis uicibus, accusare; postremo, si nullus eorum conuictus fuerit,27) decimum eodem ordine accusatum²⁸) hoc modo ad calcandum uomeres ardentes compellet, ²⁹)

¹¹⁾ D. skiersiern. E. Skursiern, at in cor- 22) D. accusator amissam (heic non additur rigendis Skersiern.

post, ut refert KR., sed test, quas tamen

¹²⁾ D. meruerit.

¹³⁾ BCDE. sic. A. uestijs.

¹⁴⁾ D. partitur mutatum in partatur.

¹⁵⁾ BDE. obtineat.

¹⁶⁾ BCE. sic. AD. quomodo.

¹⁷⁾ E. Ac; male.

¹⁸⁾ D. opporteat.

¹⁹⁾ D. veritatem.

²⁰⁾ B. quoque ita habet (asswerueth), quamvis KR. legit asswern eth. D. assuoren edt. E. Aasuoren Eed.

²¹⁾ DE. hæc.

²²⁾ D. accusator amissam (heic non additur post, ut refert KR., sed test, quas tamen litteras ipse lineola induxit scriba, qui in eo fuerat ut scriberet testes) pacem testes habeat in restitui sibi &c.

²³⁾ BCE. sic. A. om. habeat.

²⁴⁾ BCE. sic. A. acusator amissa pace in restititui; litt. ti superfluss in ultimo horum verborum lineolis induxit rec. man.

²⁵⁾ E. tamen.

²⁶⁾ D. add. in calumnia.

²⁷⁾ B. om. fuerit.

²⁸⁾ BCE. sic. AD. accusatur.

²⁹⁾ BCE. compellat.

ut iuret cum uiris XII. quod nec³⁰) lucri nec odij causa sibi³¹) homicidij reatum inponant, sed³²) quia uere sciunt eum illud³³) homicidium³⁴) perpe-28 trasse. Jllorum duodecim ad minus quilibet sex marcas in suis³⁵) facultatibus habere tenetur,³⁶) ut si calcatis uomeribus inculpabilis et innocens apparuerit qui calcauit, ad soluendum tres marcas illi et tres marcas antistiti eorum quilibet compellatur.

58. Quod non solum homicida, sed etiam qui comites extiterint, 1) pecunia multentur.

Non²) solum homicidij principales auctores,³) uerum quoque comites rex kanutus sua dignum duxit persequi constitutione, sic⁴) animaduertens⁵) in⁶) quemuis homicide comitem, ut pro comitatu solo in tribus marcis regi et in tribus marcis heredi occisi comes quilibet, quamuis consanguineus occisoris, satisfacere teneatur; quicumque uero deneget⁷) comitatum, negationem suam duodeno⁸) corroboret iuramento. Si quis⁹) uero (¹ºcomitum accusetur quod uulnus inflixerit interfecto, si duos super hoc testes habeat accusator, accusatus tantum ferri candentis iudicio se defendat; si uero testes deficiant, falsum esse quod inponitur sibi probet tribus iuramentalium duodenis. Si uero inflictionem¹¹) fateatur¹²) uulneris, tantum tres marcas emendet regi, sed heredi pro uulnere nouem¹³) marcas.

59. Si quis occiderit aliquem in domo propria (14vel în agro, vel in15) aliquo loco in campo, 16) ubi sibi quietis hospicium elegerit.

Si quis agrediatur¹⁷) aliquem uiolenter et occidat eum uel in eius domo, uel

58 = 1.85; V.1.

30) A. Loco litt. n primum scriptum est q.

31) BCE. ei.

32) BCDE. sic. A. om. sed.

33) D. id.

34) A. homicidij primum scriptum est.

35) B. om. suis.

36) C. tenetur mutatum in teneatur.

1) D. extiterunt.

2) BCDE. sic. A. Nec.

59 = 1.86: V. 1.

3) D. actores.

4) BCDE. sic. A. sit.

A. Litt. d omissam supra lineam add. scriba.
 D. animaduertentes.

6) BCE. sic. AD. et.

 A. Primum e lapsu calami deformatum est, ut legi posset ö.

8) BCDE. sic. A. om. duodeno.

9) B. om. quis.

in agricultura, uel in campo, ubi, uel fixa lancea, uel sella¹⁸) posita, uel erecto clippeo, ¹⁹) sibi hospicium helegerit²⁰) quietis, preter iustam homicidij satisfactionem quadraginta marcas regi et XL. marcas de bonis propriis persoluet consanguineis interfecti. At quisque²¹) comitum tres marcas regi et tres marcas consanguineis²²) emendabit.

60. Quid iuris sit (23 si quis domum cuiuspiam violenter confregerit.

Si quis cum comitibus quinque et armis .Vque., que²⁴) folc wapn²⁵) in lingua patria²⁶) nominantur, alicuius domum uiolenter²⁷) confringat,²⁸) et inde (²⁹quamlibet rem asportet,³⁰) si super hoc cum testibus duobus fuerit accusatus, tantum candentis ferri iudicio se defendet;³¹) si uero testes defuerint, factum cum tribus iuramentorum inficiabitur duodenis. Si uero defensio³²) iusta defecerit,³³) uel reatum reus sponte confessus fuerit, tam regi quam aduersario in XL. marcis obligabitur persoluendis.³⁴)

61. Qui sunt excessus, quorum auctores1) perpetua pace priuantur.

Quorumdam excessuum magnitudo deposcit ut eorum auctores¹) pacis perpetuo quiete priuentur, puta si post homicidium quis offerre rennuit²) satis-

60 = 1.87; V. 1.

61 = 1.89, 90; Add. A, B. 6, 7; V. 1.

¹⁰⁾ D. om. comitum — duodenis. Si uero.

¹¹⁾ BCE. sic. AD. inflictione.

¹²⁾ D. sauciatur.

¹³⁾ B. tres.

¹⁴⁾ BCE. om. vel in agro.

¹⁵⁾ E. om. in.

¹⁶⁾ BC. add. vel in agro.

¹⁷⁾ BCDE. aggrediatur.

¹⁸⁾ BCDE. sic. A. cella.

¹⁹⁾ BD. clipeo. E. clypeo.

²⁰⁾ DE. elegerit. G. elegit. B. eligit.

²¹⁾ B. quisquis.

²²⁾ C. add. interfecti.

²³⁾ D. si domum quispiam violenter confregerit.

²⁴⁾ B. om. que.

²⁵⁾ DE. Flockvaben.

²⁶⁾ A. Loco litt. pat antea scriptum fuit nomi.

²⁷⁾ C. om. uiolenter.

²⁸⁾ C. confringant.

²⁹⁾ E. quidlibet asportet.

³⁰⁾ B. asportat. C. asportent.

³¹⁾ D. defendat.

³²⁾ A. Loco litt. s primum scriptum est c.

³³⁾ B. defuerit.

³⁴⁾ A. Loco litt. i scriptum est u, at scalpro emendatum.

¹⁾ D. actores.

²⁾ BCE. renuat. D. renuerit.

factionem. Si post prestitam³) emendationem sumatur⁴) uindicta. Si per homicidium cimiterium uioletur. Si turbata pace coram omnibus in iure mors cuiquam inferatur.⁵) Si sponsa⁶) cuiquam per uiolentiam auferatur. Si coniunx cuiuspiam, uel mater, uel soror, uel filia, ob stupri turpitudinem⁷) rapia— Si hospes a domino uel ab*) hospite in domo propria dominus domus occidatur. Si quis uoluntarie) ignem inponat¹⁰) domo¹¹) aliene, ut ad in-29 iuriam et dampnum domini domus incendio consumatur. Si presente rege et in diocesi commorante quis presumat homicidium perpetrare, secundum nouam a rege waldemaro editam constitutionem; verum pro uulnere tunc (1º inflicto quadraginta marce regi et XL marce prestande sunt uulnerato.

62. Quod omnia mobilia delinquentis privati pace ad regem pertineant, vel etiam inmobilia si lese crimen inponitum¹³) maiestatis.

V bicumque propter reatum¹⁴) suum a iuridicis in iure pacis commodo¹⁵) priuatur delinquens, ad regem pertinet quicquid de mobilibus delinquentem contingit. Jn quodam tamen casu etiam¹⁶) inmobilia bona cum mobilibus adiudicanda sunt regie maiestati, puta quando quis ad inpugnandum regem regnum eius hostiliter intrare presumit.

Que iniqua consilia quibus modis¹⁷) emendari debeant.¹⁸)

IN tribus tantum casibus potest quis pro iniquo consilio conueniri, puta si reus deferatur ut ille, de cuius morte agitur, ipsius consilio fuerit interfectus, aut quod funiculo ignominiose consilio ipsius fuerit¹⁹) quis ligatus, aut quod

62=1. Add. H. 1.

³⁾ BCDE. sic. A. pristinam.

⁴⁾ BCDE. sic. A. summatur.

⁵⁾ E. offeratur.

⁶⁾ BCDE. sic. A. sponta.

⁷⁾ BCDE. sic. A. turpitudine.

⁸⁾ A. Litt. b omissam supra lineam add. scriba.

⁹⁾ E. voluntate.

¹⁰⁾ D. imponit.

¹¹⁾ BCDE. domui.

^{63 = 1.108, 109.}

¹²⁾ D. om. inflicto — et.

¹³⁾ D. ponitur.

¹⁴⁾ D. crimen.

¹⁵⁾ BCDE. sic. A. quomodo.

¹⁶⁾ D. om. etiam.

¹⁷⁾ E. om. modis.

¹⁸⁾ B. debent.

¹⁹⁾ BCDE. sic. A. om. fuerit.

ad inuadendum possessiones alicuius iniuste et²⁰) diripiendum bona ipsius diues et prepotens inductus fuerit, cui non esset²) tutum resistere aut propter generis claritatem aut officij dignitatem, qualem hetwarthe²²) man in lingua patria nominamus. Jn primo casu nouem marcis reatum consilij emendabit, aut acusationi²³) tres iuramentorum²⁴) obiciet²⁵) duodenas. JN utroque posteriori casu aut tres marcas persoluet, aut duodeno²⁶) se negabit dedisse consilium iuramento.

64. De uerberatione et uulneratione et²⁷) iniurijs et²⁸) alijs molestijs, que infliguntur libero²⁹) homini vel³⁰) seruo vel bruto alicui³¹) animali.

Propter uarietatem³²) uulnerantium, et uarietatem uulneratorum, et uarietatem uulnerum, et modos uarios infligendi, et uarietatem instrumentorum ledendi, uariari necesse est³³) pro uulnerum inflictione satisfactionem pariter et defensionem.

65. Quid iuris sit si liber homo ledat liberum hominem, 1) vel2) aliquam iniuriam inferat.

Jzitur liber homo uulnerat liberum hominem, uulnerat seruum, (3 uulnerat et brutum animal. Eodem modo seruus uulnerat*) liberum hominem, 5) uulnerat seruum, uulnerat et⁶) brutum animal. ('Eodem modo brutum animal uulnerat liberum hominem, uulnerat seruum, uulnerat et animal brutum. Quando ergo⁸)

^{65 = 1.88, 95, 113, 114, 92, 94, 93;} V. 1.

²⁰⁾ DE. ad.

²¹⁾ BCDE. sic. A. esse.

²²⁾ BC. hetwarthre.

²³⁾ BCE. accusacioni.

²⁴⁾ BCDE. sic. A. iuramentori.

²⁵⁾ DE. obiiciet.

²⁶⁾ A. Partem litt. e omissae supra lineam 3) DE. aut brutum &c. add. scriba.

²⁷⁾ E. om. et.

²⁸⁾ BCDE. sic. A. om. et.

²⁹⁾ BCDE, sic. A. libera.

³⁰⁾ BC. sic. A. cum. DE. a.

³¹⁾ E. aliquo.

³²⁾ BCDE. sic. A. om. uarietatem.

³³⁾ BCE. sic. AD. om. est.

¹⁾ BCDE. sic. A. hominum, plenis clarisque litteris scriptum, non vero homini, ut narrat Th.

²⁾ BC. sic. DE. aut. A. et.

⁴⁾ D. add. hominem.

⁵⁾ BC. om. hominem.

⁶⁾ BCE. om. et.

⁷⁾ BCE. sic. AD. om. Eodem — animal brutum.

⁸⁾ B. igitur.

11. 65. 292

homo liber uulnerat liberum hominem, interdum uulnus infligitur sine menbri cuiuslibet^o) amputatione; interdum menbrum etiam amputatur. Ubi uulnus infligitur sine menbri detruncatione, 10) aut descendit 11) in concauum et ad interiora penetrat, aut non. Si non descendat, 12) quod uulnus in lingua patria wathwa sar¹³) appellatur, trium marcarum exigit satisfactionem et, si uulnus negetur, confirmabitur¹⁴) per duodenum negatio iuramentum. Si uero descendat¹⁵) ad interiora, puta in capite usque ad cerebrum, in pectore usque ad iecur uel¹⁶) pulmonem, in uentre usque ad uiscera, quod uulnus holsar dici– tur in uulgari, duplo maiorem et satisfactionem exigit et¹⁷) defensionem. Jdem observandum est ubicumque telum ita pertransit partem aliquam, quod in carne 30 duas faciat aperturas. Hec18) autem locum habent19) ubi20) caret testibus accusator. At ubi duos testes habet inflicti uulneris, secundum nouam regis kanuti felicis memorie constitutionem, accusatus tantum ad candentis ferri iudicium admittitur.²¹) Sciendum preterea quod pro quolibet osse, quod fuerit extractum de uulnere, donec .V^{quo}. ossa extracta fuerint,²) preter uulneris emendationem sunt²³) .XXX^{ta}. denarij emendandi. Hoc quoque sciendum est, quod uulnerum²) huiusmodi accusatio solutis .V^{que}. marcis argenti, vel XV^{cim}. marcis nummorum, quotcumque fuerint inflicta uulnera, finiatur.25) Quia sepe moneta²⁶) uariatur, et modo uilior et²⁷) modo carior reputatur,²⁸) statutum est ut semper pro tribus marcis nummorum, que nominantur²⁹) in satisfactione, sit una marca argenti³⁰) vel ipsius estimatio in solutione, in superiori uel³¹) inferiori summa semper eadem proportione inter argentum et denarios obser-

⁹⁾ BCDE. sic. A. cuilibet.

¹⁰⁾ D. truncatione.

¹¹⁾ D. descendat.

¹²⁾ E. descendet.

¹³⁾ DE. vaade saar.

¹⁴⁾ D. confirmetur.

¹⁵⁾ B. descendit.

¹⁶⁾ C. et.

¹⁷⁾ D. om. et.

¹⁸⁾ BCE. sic. AD. hoc.

¹⁹⁾ D. habet.

²⁰⁾ C. sic. ABDE. nisi.

²¹⁾ BCE. admittetur.

²²⁾ BCDE. sic. A. fuerit.

²³⁾ BC. sint.

²⁴⁾ D. vulneris.

²⁵⁾ BCDE. sic. A. finiantur. E. add. Et.

²⁶⁾ BCE. monete precium.

²⁷⁾ E. om. et.

²⁸⁾ BCDE. sic. A. reputatum.

²⁹⁾ D. nominentur.

³⁰⁾ D. add. in oausa vulnerationis.

³¹⁾ BCDE. sic. A. add. in.

uata; hoc autem³²) ad³³) episcopale ius uel regium non procedit, ubi ad summam nummorum debitam minuendam supplicationibus pocius quam allegationibus est utendum. Jn menbrorum abscisione^{3 4}) refert quod menbrum fuerit^{3 5}) amputatum; quorum enim^{3 6}) amputatio maiorem generat deformitatem. ampliorem requirit eciam emendationem; vnde cum amputatio nasi plurimum hominem dedeceat et deformet, 37) statutum est ut homicidio in 38) emendatione debeat adequari. De lingue^{3 9}) quoque, qua carene plurimum est damp-Jtem eadem, que pro homicidio, nosum, idem est iudicium 40) amputatione. satisfactio est prestanda, si ambo oculi eruantur, si ambe manus abscindantur, si ambo pedes cuiquam amputentur, 41) si uirilia resecentur; 42) duplo autem minus pro unius tantum quam duorum prestabitur amputatione; est tamen unum de uirilibus, cuius abscisio debet homicidio comparari. Multi enim magis mortem eligerent, 43) quam post ammissionem 44) menbrorum uitam ducerent ignominiosam. Vnius item manus abscisio⁴⁵) in emendatione homicidio⁴⁶) duplo minor est, amputatione⁴⁷) pollicis duplo maior. (*8 Jtem pollicis satisfactio duplo maior indicis satisfactione. Sed⁴⁹) ulterius ista subduplacio⁸⁰) non procedit, ne pro uulnere minor quam trium marcarum nummorum satisfactio, uel unius⁵¹) marce argenti, debeatur. Licet autem uno ictu plures digiti, uel plures partes corporis, uulnerentur,52) uniuscuiusque tamen digiti uulnus, quantumcumque modicum, trium marcarum exigit emendationem. Ubicumque autem ipso uulnere maior, secundum prudentium uirorum estimationem⁵³) a die uulneris post annum et diem factam, deformitas iudicatur, 64) ibi solius deformitatis estimatio est prestanda. Ex eo autem articulorum et aurium minor debet

³²⁾ BCE. tamen.

³³⁾ D. om. ad.

³⁴⁾ CDE. sic. A. abscitione. B. abscione.

³⁵⁾ D. om. fuerit.

³⁶⁾ BCE. sic. AD. eciam.

³⁷⁾ BCDE. sic. A. deformat.

³⁸⁾ D. om. in.

³⁹⁾ BCE. sic. AD. lingua.

⁴⁰⁾ D. add. in.

⁴¹⁾ D. amputantur.

⁴²⁾ A. resencentur scriptum est, at prius n 53) BCE. sic. AD. emendationem. subjecta lineola notatum. D. resecantur.

⁴³⁾ BCDE. sic. A. elegerent.

⁴⁴⁾ BDE. amissionem.

⁴⁵⁾ BCE. sic. A. abscisa. D. abscise.

⁴⁶⁾ BCE. sic. AD. homicidij.

⁴⁷⁾ D. amputatio.

⁴⁸⁾ BCE. sic. AD. om. Jtem - maior.

⁴⁹⁾ BCE. sic. AD. Si.

⁵⁰⁾ BCDE. sic. A. sub duplicio.

⁵¹⁾ D. om. unius.

⁵²⁾ D. vulnerantur.

⁵⁴⁾ DE. sic. AC. indicatur. B. videatur.

deformitas iudicari, 55) quod, operti pannis et crinibus, oculorum aspectibus subtrahuntur. Duplo minus pro manu uel 56) pede uel quolibet menbro tali prestabitur, licet prorsus inutili ex inflicto uulnere, si qualitercumque 57) corpori 58) dependens adhereat, quam si penitus a corpore separetur. Jtem a libero si liber homo 59) fuste aliquo uerberetur, 60) ictu quamuis unico feriatur, 31 locum habebit emendatio sex marcarum, aut 61) negatio duplicato iuramentorum duodenario 62) confirmata; maior enim uerberatum ex uerbere, quam uulneratum ex uulnere solet infamia comitari, quapropter 63) merito corporali lesione grauior iudicari, et idcirco uerberato satisfactionem maiorem deposcit 64) ratio debere 65) prestari.

66. De appellatione fustis.

Fustis¹) autem appellatio uirgam et baculum, hastam, securis²) malleum, clauam et uaginatum gladium comprehendit. Jtem a libero si liber pugno uel osse uel lapide feriatur, uel irato animo ad terram trahatur,³) uel tractis crinibus affligatur, trium marcarum prestabitur emendatio, uel accusationem elidet duodeni negatio⁴) iuramenti. Est sciendum preterea quod emendans solus in istis casibus solum⁵) equalitatis iuramentum debeat exhibere, et in illa⁶) forma,

^{66 = 1.97, 111, 104.}

⁵⁵⁾ BDE. sic. A. indicari. C. utroque modo 2) DE. securim. C. securis rec. man. mutalegi potest. tum in securim. Verba securis et malleum

⁵⁶⁾ D. et.

⁵⁷⁾ BCE. sic. AD. qualicumque.

⁵⁸⁾ E. corpore.

⁵⁹⁾ D. add. a.

⁶⁰⁾ B. verberatur.

⁶¹⁾ BCE. sic. AD. at.

⁶²⁾ BCDE. sic. A. duodenaria; ultimam vero litt. a in o, ut videtur, mutare voluit scriba.

⁶³⁾ D. quæ potest.

⁶⁴⁾ BCDE. sic. A. depossit.

⁶⁵⁾ E. deberi.

¹⁾ Quae in principio huius capitis leguntur: Fustis — comprehendit, cum iis esse connectenda, quae in fine capitis proxime antecedentis dicta sunt, manifestum est, quamvis omnes codices nunc exstantes hoc loco perperam incipiunt novum caput.

tum in securim. C. securis rec. man. mutatum in securim. Verba securis et malleum esse connectenda, recte dicit KR., qui tamen non probat alteram lectionem falsam esse. Observandum vero est malleum quidem securis, i. e. partem eius aversam "fustis appellatione comprehendi" posse (cfr. sla mip stangu epa yxar hambri, Gotll. 8: pr, 2; 11: pr; 12: pr.), quod etiam valet de gladio "vaginato", i. e. in vagina incluso; ipsam vero aciem securis non magis quam gladium evaginatum huc posse referri. His explicatis evidens est lectionem securim scribarum inscitiae deberi.

³⁾ D. om. trahatur.

⁴⁾ E. negatione.

⁵⁾ D. om. solum.

⁶⁾ BCDE. sic. A. illi.

in qua dictum est illud?) pro homicidio cum uiris duodecim exhibendum. Jtem⁸) si quis ad nocendum alij arma sua concesserit, aut in tribus⁹) marcis satisfaciet¹⁰) uulnerato, uel eius heredi forte letali suscepto uulnere, aut concessionem negabit manus duodecime¹¹) iuramento. Jtem si quis tentus¹²) fuisset cum in alium (¹³insultum facere conaretur, aut pro reatu suo tres marcas persoluet ei, cui nocere uoluit, ¹⁴) aut reatum conaminis ¹⁵) duodeno inficiabitur iuramento.

67. Si casu quis alium uulnerauerit. 16)

Si quis non uoluntarie sed casualiter¹⁷) cuiquam uulnus inflixerit, non idcirco minus integram uulneratus recipiet emendationem, cuius dolorem lenire¹⁸) non nouit casus potius quam propositum infligendi, nec ipsius multum interest ex¹⁹) (²⁰casu pocius quam ex²¹) proposito lesum esse. Ex casu tamen hoc beneficium (²²prestatur auctori, ut nichil eo nomine regi uel antistiti debeatur, quorum non est casum inopinum,²³) quem nullus potest hominum preuidere, in aliquo castigare, sed iniquam punine pocius uoluntatem, quatinus²⁴) metu pene illicita et iniqua de cetero caueantur. Si tamen uulnus, quod auctor²⁵) asserit casuale, exactor²⁶) regis uel pontificis uoluntarium²⁷) constanter affirmet, assercioni sue auctor²⁸) uulneris primo suo fidem faciat iuramento, (²⁹deinde uulneratus ipse idem suo³⁰) comprobet iuramento, post³¹) quos

67 = 1.105.

⁷⁾ D. id.

⁸⁾ D. om. *Item*.

⁹⁾ D. om. tribus.

¹⁰⁾ BD. satisfaciat.

¹¹⁾ BCE. sic. AD. duodecim. D. add. cum.

¹²⁾ E. detentus.

¹³⁾ D. om. insultum facere conaretur.

¹⁴⁾ D. voluerit.

¹⁵⁾ BCDE. sic. A. totis animis, quam absurdam lectionem defendi posse putat KR., ac quoque servat Th.

¹⁶⁾ E. vulnerabit.

¹⁷⁾ D. causaliter.

¹⁸⁾ BCDE. sic. A. linire.

¹⁹⁾ E. et.

A. Loco verborum casu — proposito alia quaedam antea fuerunt scripta.

²¹⁾ D. om. ex.

²²⁾ D. præstabitur actori.

²³⁾ DE. inopinatum.

²⁴⁾ BE. quatenus. C. quatenus.

²⁵⁾ BD. actor.

²⁶⁾ BCE. sic. A. et auctor. D. et actor.

²⁷⁾ BCDE. sic. A. uoluntareum.

²⁸⁾ BD. actor.

²⁹⁾ D. om. deinde — iuramento.

³⁰⁾ E. om. suo.

³¹⁾ D. propter.

tandem decem uiri, quales inueniri poterunt,^{3 2}) ad^{3 3}) complendum iuramentum^{3 4}) duodenarium admittuntur; et hic est casus unicus,^{3 5}) in quo pro iure regio unius nominati uiri, puta ipsius uulnerati,^{3 6}) requiritur iuramentum.

68. Si plura penalia simul concurrerint.1)

Uuando plura penalia concurrerint²) opera eodem tempore perpetrata, actor,³) aduersus quem perpetrata sunt, debet eligere (*pro quo uno ex omnibus penalem exigat⁵) satisfactionem; nisi forte occisi cadauer armis et⁶) uestibus spolietur, in quo casu heres occisi simul et pro homicidio et pro spoliatione iustam recipiet emendationem; uel nisi simul plura uulnera infligantur, quorum penales emendationes nullatenus se consumunt, donec quinque marce argenti fuerint persolute, quibus solutis nichil erit pro pluribus ultra uulneribus per-32 soluendum. Excluduntur eciam interdum propter unius tantum uulneris emendationem ceterorum⁷) uulnerum satisfactiones, puta quando propter deformitatem abscisionis unius menbri, ut manus vel pedis, quinque marcas argenti excedit⁸) emendatio persoluta; nichil enim super alijs uulneribus deformitate carentibus persoluetur. Si uero in menbris pluribus plures deformitates fuerint,9) sicut contingit 10) manibus 11) ambabus abscisis, 12) vel ambobus pedibus amputatis, plures prestabuntur¹³) emendationes, ita tamen ut satisfactionem homicidii non excedant. Si quis ergo 14) simul et ab eodem fuerit uerberatus et uulneratus et spoliatus rebus suis, uel (15 uia publica uel quamuis aliam passus iniuriam, equo eius¹⁶) uel boue uel tali quouis¹⁷) animali uer-

³²⁾ D. peterint.

³³⁾ A. Loco litt. a alia quaedam littera antea fuit scripta.

³⁴⁾ BE. iuramentorum. C. iuramentum mutatum in iuramentorum.

³⁵⁾ BCDE. sic. A. om. unicus.

³⁶⁾ BCDE. sic. A. uulnera.

¹⁾ B. concurrunt.

²⁾ BC. concurrunt.

³⁾ D. actus.

⁴⁾ E. quo pro vno &c.

⁵⁾ E. exigit.

⁶⁾ D. aut.

⁷⁾ D. cetere.

⁸⁾ B. excederit.

⁹⁾ BCE. sic. AD. fuerunt.

¹⁰⁾ D. contigit.

¹¹⁾ D. add. duabus.

¹²⁾ DE. abscissis.

¹³⁾ BCE. add. eciam.

¹⁴⁾ DE. igitur.

¹⁵⁾ Legendum videtur uim publicam, ut coniicit KR.

¹⁶⁾ BCE. sic. AD. om. eius.

¹⁷⁾ BCE. add. alio.

berato vel eciam interfecto in eius aspectu, si primo ceperit pro uerberatione requirere satisfactionem, nichil pro uulneratione¹⁸) postea uel spoliatione uel quouis alio penali opere obtinebit; res tamen, quibus spoliatus fuit, poterit uendicare,¹⁹) et ad restitutionem estimationis agere dampni dati. Eodem modo per electionem alterius actionis penalis omnes alie perimuntur.

69.20) Si liber homo seruum²¹) leserit, que satisfactio sit prestanda.

Nunc uidendum que satisfactio sit prestanda si seruum menbris mutilauerit nel²) uulnerauerit aut uerberauerit liber homo.² Jgitur sicut se habet occisio ad menbri amputationem, ita se debet habere occisionis satisfactio ad amputationis satisfactionem; (² verbi gratia, sicut tribus marcis emendandis² pro serui cuiuslibet interfectione tantum debet apponere² interfector, ut possit cum manu duodecima secure iurare, quod occisi mancipij ualorem omnem illa satisfactio comprehendat, ita marce et dimidie pro abscisa² manu vel amputato² pede vel oculo tantum uno² eruto emendandis³ tantum auctor³ debet addere, ut secure super hoc duodenum³ exhibeat iuramentum, quod omne dampnum amputationis in illa satisfactione³ domino compensetur; pro duorum autem illorum menbrorum amissione eodem³ modo et ordine, quamuis duplo³ maior, emendatio est prestanda. Uerum pro serui uulnere uulnerator duas horas³ domino emendabit, preciumque insuper prestabit medici, et operum,³ quibus interim fraudabatur dominus, estimationem, et nichil am-

69 = 1.119.

¹⁸⁾ D. vulnere.

¹⁹⁾ DE. vindicare.

²⁰⁾ DE. hoc loco incipiunt librum sextum.

²¹⁾ BDE. sic. C. serwm. A. serum.

²²⁾ BCE. aut.

²³⁾ BCE. sic. AD. add. seruum.

²⁴⁾ D. virga sicut &c.

²⁵⁾ A. Primam litt. e omissam supra lineam add. scriba.

²⁶⁾ D. interponere.

²⁷⁾ E. abscissa.

²⁸⁾ BCDE. sic. A. amputatio.

²⁹⁾ BCDE. sic. A. om. uno.

³⁰⁾ D. emendandæ.

³¹⁾ CD. actor.

³²⁾ D. duodeno.

³³⁾ A. Loco litt. e primum scriptum fuit is.

³⁴⁾ BCE. sic. AD. eodemque.

³⁵⁾ B. om. duplo.

³⁶⁾ DE. (non vero B, ut refert KR.) oras.

³⁷⁾ BCE. operarum.

plius, nisi forte ex uulneratione uel uerberatione fuerit exorta deformitas, secundum prudentium uirorum estimationem, que tamen tres marcas non excesserit, emendanda.³⁸) © Si tamen mancipium uulneratum uel uerberatum fuerit in aspectu domini, maior³⁹) contemptus presentie, iuxta quorumdam sententiam, maiorem,⁴⁰) uidelicet trium marcarum, exigit⁴¹) satisfactionem.

70. Quid iuris sit si liber homo brutum animal leserit.

Liber homo si brutum animal mansuete nature, equm¹) puta uel bouem uel pecus uel²) quodcumque tale animal, uel uerberando uel percutiendo leserit, 33 omne dampnum inde proueniens domino restituet animalis, iuxta dampni (³estimationem, cum iuramentalibus suis de dampni fidem faciens quantitate, si super ea fuerit dubitatum; duas horas⁴) nummorum insuper contemptus precium emendabit, vel contemptum cum iuramento manus tercie denegabit, si lesi dominus animalis conqueratur dampnum datum ex (⁵iniuriandi animo et contemptu, eodem iure circa lesionem et interfectionem huiusmodi animalis, quantum ad omnis dampni restitutionem et duarum horarum⁶) emendationem, per omnia conseruato; nec miretur aliquis si, quod prestandum est pro huiusmodi animalis lesione uel interfectione iuxta dampni estimationem, interdum excedat²) homicidij⁶) satisfactionem, continentem eandem⁶) semper in omnibus quantitatem, cum¹o) ab ea, multo minus continendo, frequentius excedatur.¹¹) Locum

70 = 1.165, 168.

restituendum, quod, minus continens, saepius exceditur ab ea, i. e. ab homicidii satisfactione. Aliam, sed verbis, me iudice, parum congruentem explicationem huius loci satis perspicui proponit KR. Cum dicitur id, "quod praestandum est pro huiusmodi animalis laesione vel interfectione", interdum quidem posse "excedere homicidii satisfactionem", at "ab ea frequentius excedi", manifestum est v. excedere utroque loco unum cundemque habere sensum; non vero, ut credit KR., h. v. posteriori loco respicere potest augmentum quoddam mulctae homicidii interdum addendum.

³⁸⁾ BCE. sic. AD. emendando.

³⁹⁾ D. actor.

⁴⁰⁾ D. ampliorem.

⁴¹⁾ BCE. exiget.

¹⁾ DE. equum.

²⁾ C. et.

³⁾ D. om. estimationem — dampni.

⁴⁾ CDE. oras.

⁵⁾ D. iniuriando et &c.

⁶⁾ CDE. orarum.

⁷⁾ A. Loco v. excedat antea interdum iterum fuit scriptum.

⁸⁾ BCDE. sic. A. homicidum.

⁹⁾ D. om. eandem.

¹⁰⁾ Scilicet damnum laeso vel occiso pecore 11) D. excidatur.

II. 70. 299

autem contemptus emendatio non habet¹²) nisi duas horas¹³) nummorum ad minus ualens in absentia, vel quantumcumque uile in presentia et 14) aspectu domini, uel interficiatur animal¹⁶) uel ledatur. **©** (¹⁶Si quis preterea equum equitauerit alienum contra domini uoluntatem, duas horas 17) nummorum si non pertransierit¹⁸) eiusdem domini¹⁹) uille terminos, atque²⁰) dimidiam marcam si per secunde uille loca processerit, et sex horas²¹) si adhuc ultra progressus fuerit, emendabit.

71. Si seruus liberum hominem leserit, que satisfactio sit prestanda.

Ouocumque modo uulnerando uel percutiendo seruus in ingenuum manum miserit violentam, tres marcas dominus emendabit, aut²) negationem suam iuramentorum duodenario confirmabit. Et si seruus unius²³) seruum alterius, uel quodcumque animal mansuete nature, uel uulnerauerit uel uerberauerit²) uel quouis alio modo leserit, ledentis dominus lesi domino dampnum omne tenebitur resarcire, fidemque facere super dampni quantitate cum sufficienti iuramentorum numero, iuxta dampni, quod datum dicitur, estimationem, vel dando seruum noxe se²⁵) ab omni poterit²⁶) tam dampni quam iuramenti prestatione penitus liberare.

72. Quid iuris sit si brutum animal ledat liberum hominem¹) uel seruum uel brutum animal.

Nunc uidendum²) quid iuris sit³) si cuiquam dampnum detur a quadrupede

~				4	04	,
7	ı	=	I.	I.	21	

12) BCE. habebit.

13) CE. oras.

14) D. aut.

15) BCE. sic. AD. om. animal.

17) CDE. oras.

19) E. dominij.

72 = 1.103

- 20) DE. Attamen.
- 21) CE. oras.
- 22) D. et.
- 23) D. *vnicus*.
- 24) BCDE. sic. A. uerbauerit.
- 25) D. si.
- 26) BCDE. sic. A. om. poterit.
- 2) D. add. est.
- 3) D. om. sit.

¹⁶⁾ C. hie incipit novum caput cum rubr. Si quis equum equitaverit contra voluntatem possessoris.

¹⁸⁾ A. Loco ultimae litt. t antea scriptum 1) BCDE. sic. A. om. hominem. fuit n.

mansuete nature; et reuera siue4) liber homo siue seruus ledatur a quadrupede, boue uel equo uel cane vel apro uel tali quolibet mansuete nature, precium pro curatione lesi medico dabit ledentis dominus, insuperque pretium (⁵operum, que domino deperibant⁶) propter mancipij lesionem; et si qua deformitas exorta fuerit uel in ingenuo uel in seruo, iuxta prudentium uirorum emendabitur estimationem, ita tamen, ut, pro dampno dato ab') huiusmodi animali, 8) satisfactio facienda tros marcas nummorum uel unam marcam argenti, computatis omnibus, non excedat; at omne dampnum, quod infra summam istam contigerit, est prestandum, nec quicquam amplius, licet equus valens XX^u.º) marcas vel amplius uel a cane uel quouis alio quadrupede perimatur¹⁰) uel 34 inutilis omnino reddatur. Illius autem, qui debet satisfacere, est cum suis iuramentalibus, secundum estimationem dampni, (11 super dampni dati fidem facere quantitate, 12) si super ea dissensio 13) generetur.

73. Qualiter libertas debeat seruo dari.

Ouando mancipio libertas a domino uel confertur uel uenditur uel relinquitur causa mortis, ut libertas irreuocabilem habere ualeat firmitatem 14) debet in iure dominus libertatem uel collatam uel uenditam protestari, et renuntiare priori coram omnibus seruituti. At illius, qui relinquid15) causa mortis suo mancipio libertatem, debet heres per se uel per alium coram cunctis, 16) qui ad tumulandum defunctum conveniunt, relicte libertatis¹⁷) beneficium propalare; frequenter 18) eciam sacerdos coram conuentu parochianorum 19) in ec-

73=1.123,124.

⁴⁾ D. si.

⁵⁾ D. sic. A. operi, at litt. i rec. man. mutata 12) E. om. quantitate. in m, ut legeretar operum. CE. operarum. B. que (non quod, ut legit KR.) domino operarum deperibant.

⁶⁾ D. deperiebant.

⁷⁾ B. add. pro, non vero pro ab habet Alii, 16) B. om. cunctis. ut refert KR. D. Ad.

⁸⁾ D. animalis.

⁹⁾ C. /X.

¹⁰⁾ BCE, sic. D. deperimatur. A. deperimantur.

¹¹⁾ D. om. super dampni.

¹³⁾ BCE. sic. D. dissentio. A. discensio.

¹⁴⁾ A. infirmitatem scriptum est, at litt. in subjectis punctis notatae sunt.

¹⁵⁾ BCDE. relinquit.

¹⁷⁾ A. libertates, ut videtur, primum scriptum est.

¹⁸⁾ BCDE. sic. A. frequente, at parvum r add. rec. man.

¹⁹⁾ D. parochiarum.

clesia sic datam pronunciat²⁰) libertatem. Statim autem post factam protestationem libertatis et renuntiationem pristine seruitutis, habet auctoritas consuetudinis approbate,²¹) ut ingenuorum aliquis sic²²) adeptum²³) libertatem suo coniungat²⁴) generi, eum in suum consanguineum eligendo, et pro factis eius se spondeat responsurum; et hoc facto pro parte tercia prestande satisfactionis honus²⁵) sentiet, uel pro parte tercia recipiende satisfactionis lucrum percipiet cum liberto, duplo minore semper liberto quam ingenuo satisfactione pro homicidio attinente. Matris conditionem sequitur semper partus, ut sit liber partus ex uentre libero procreatus, licet pater seruilis conditionis honere²⁶) premeretur, uel sit seruus ex uentre seruili progenitus, quantumcumque pater inter ingenuos (²⁷nobilitatis genere prefulgeret.²⁸)

74.1) (2 Duplo minor pro liberti occisione quam3) ingenui*) prestanda est satisfactio, licet patrem⁵) ingenuum habuisset.

Si redemptus ab ingenuo patre⁶) a miserabili seruitute in fauorabilem⁷) libertatem, ancilla matre progenitus, perimatur, tantum⁸) dimidiam satisfactionis homicidij portionem prestabit occisor, parenti libero et?) ex eo¹º) coniunctis consanguineis attinentem.

Casus, in quo pro occisione serui integra satisfactio¹¹) est prestanda.¹²) Si redemptus ab hostibus utroque parente libero procreatus, 13) licet ab emp-

74=1. Add. B. 1.

20) E. pronunciet.

75 = 1.125.

niator, in marg. tamen rubris litteris adnotans eam huc pertinere.

- 3) D. add. pro.
- 4) BCDE. sic. A. ingui.
- 5) D. parentem.
- 6) BCDE. sic. A. om. patre.
- 7) BCDE. sic. A. fauoralem.
- 8) DE. tamen.
- 9) B. om. et.
- 10) D. om. eo.
- 11) BC. sic. A. om. satisfactio. Cfr. not. 12 sequentem.
- 12) DE. add. satisfactio.

²¹⁾ D. approbare.

²²⁾ BCE. sic. AD. si.

²³⁾ D. ad optatam.

²⁴⁾ D. om. coniungat.

²⁵⁾ BCDE. onus.

²⁶⁾ BCDE. onere.

²⁷⁾ Forte legendum est nobilitate generis.

²⁸⁾ DE. prefulserit.

¹⁾ B. connectit hoc caput cum proxime antecedente, at rubricam inserit in textum ca-

²⁾ C. Rubr. huius capitis calci capitis add. mi- 13) D. progenitus.

tore detentus in miseria seruitutis, occidatur ab aliquo, 1 4) agnatis et cognatis integra summa prestabitur satisfactionis, a quibus tamen¹⁵) a totali satisfactione redemptori redemptionis precium est prestandum.

76. Qualiter liber homo possit16) fieri seruus.

Liber homo in enormi maleficio¹⁷) deprehensus, ¹⁸) sicut (¹⁹in ius adductus²⁰) ad suspendium, uel ad menbrorum detruncationem, uel aliam quamuis corporis lesionem, poterit condempnari, sic quoque poterit (2 1 adiudicari miserie seruitutis, ut tamen honera²²) seruitutis tantum in regis perferat mansione,²³) in nullius alterius umquam dominium transiturus, verum ibi uel (2 auitam miseram finiturus, uel ad statum ingenuitatis pristine rediturus. Hic si, seruus existens, fuerit interfectus, non ad agnatos uel cognatos, sed ad regem uel 35 ipsius exactorem, 25) qualis 26) pro seruo satisfactio pertinebit.

77. Qualiter quis possit seruo²⁷) consanguineo suo²⁸) libertatem obtinere. Secundum ius antiqum²⁹) licuit unicuique filium suum uel consanguineum existentem seruum ex ancilla matre progenitum, 30) fide prius facta duobus testibus et duodeno iuramento super coniunctione sanguinis, tribus marcis, quamuis inuito domino, ab honere³¹) seruitutis in honorem redimere³²) libertatis; quod nulli permittitur nouo iure, sed oportet ut ad hoc domini sufficienti precio inclinetur uoluntas.

76 = 1.126.

77 = 1.127.

¹⁴⁾ D. alio.

¹⁵⁾ A. Loco litt. n scriptum est m, at scalpro emendatum.

¹⁶⁾ D. posset.

¹⁷⁾ B. malicio.

¹⁸⁾ C. comprehensus.

¹⁹⁾ D. vnus ductus ad &c.

²⁹⁾ A. Loco v. adductus antea scriptum fuit 29) CDE. antiquum. deprehensus.

²¹⁾ D. iudicari misere seruituti.

²²⁾ BCDE. onera.

²³⁾ BCDE. sic. A. mansionem.

²⁴⁾ D. om. uitam — uel.

²⁵⁾ BCDE. sic. A. exauctorem.

²⁶⁾ E. talis.

²⁷⁾ B. add. et. C. add. uel.

²⁸⁾ BCE. sic. AD. om. suo.

³⁰⁾ BCDE. sic. A. proditum.

³¹⁾ BCDE. onere.

³²⁾ D. reducere.

11. 78. **303**

78. Qui petit (¹aliquem in libertatem, qualiter liberum probare debeat.

Si quis existentem in possessione seruitutis alleget liberum et iniuste mancipatum²) indebite seruituti, duobus testibus³) hoc idem asserentibus et duodecim iuramentalibus suam corroboret allegationem, et sic,⁴) de quo agitur, libertate debita perfruatur; eciam, si mulier est, cum matre proles⁵) eciam libertatis beneficium consequatur.

79. Quod domino liceat6) ubique comprehendere seruum suum.

V bicumque dominus seruum suum inuenerit fugitiuum, quamuis⁷) in presentia⁸) regis uel pontificis, eum iuste licet uiolentis manibus comprehendere.⁹) Requirendi quoque seruum suum, in quacumque domo uel loco uoluerit, non debet ei licentia denegari.

80. Qui fugit a possessione seruitutis, redire debet ad dominum, ut ibi cognoscatur de causa sua.

Si quis a possessione seruitutis fugienti affirmet 10) coram domino competere libertatem, requisita prius fidei 11) cautione, ne uel ei propter fugam a domino noceatur uel 12) iudicio subtrahatur, permittat eum ad domini potestatem redire, 13) et tunc duodus testibus et duodeno iuramento ei, si potest, obtineat libertatem.

81. Quid iuris sit si petatur quis a possessione libertatis in seruitutem.

 Si^{14}) quis, in possessione libertatis conversatus, ad servitutem ab aliquo re-

78 = 1.128.

1) D. alicui libertatem.

79 = 1.129.

- 9) BC. comprehendit.
- 10) D. affirmat.
- 11) E. fideli.
- 12) D. add. in.
- A. Loco v. redire aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum.
- 14) A. Siquis minio scriptum est.

²⁾ BCDE. sic. A. mansipatum.

³⁾ D. add. ad.

⁴⁾ E. add. is.

⁵⁾ BCDE. sic. A. om. proles.

⁶⁾ E. licet.

⁷⁾ BCE. sic. D. quamquam. A. quam.

A. presentiam scriptum est, at litt. m ah ipso scriba deleta.

quiratur, aut fides inmobilibus, 15) que possessa nullo modo relinqueret, 16) habeatur, aut pro se sufficienter fide iubentem producat, ut legitimum cause finem debeat expectare, et17) vel sibi die statuto duobus testibus et duodecim iuramentalibus libertatem defendat, uel petentis dominium¹⁸) recognoscat.

82. Quantum precium consequi debeat, qui seruum 19) fugitiuum reddit domino suo.

Di quis detineat seruum a domino fugientem, ut suo domino reddat eum, si non egressum terre terminum²⁰) sue duas horas,²¹) aut dimidiam marcam nummorum si iam egressum (^{2 2}terra sua detineat, a domino, cum eum sibi restituerit, retentionis precium consequatur.

83. Semper eundem habent dominum²³) mancipium et²⁴) bona mancipij. Nichil sic potest esse mancipij alicuius, quod non sit illius domini, cuius et²⁵) mancipium, ut de ipso pro (26 suo libito sibi liceat ordinare.

84. De iure postliminij.

Reuerso²⁷) ab hostibus iure postliminij debent restitui quecumque tempore, quo captus (²⁸fuit, constiterit²⁹) ipsius fuisse; et quecumque iniuste³⁰) 36 sibi subtracta^{3 1}) tunc iuste potuit reuocare, et tempore^{3 2}) reuersionis poterit, nulla prescriptione sibi³³) preiudicium generante.³⁴)

82 = 1.129.

83 = 1.130.

- 15) BCE. in mobilibus. D. immobilibus. Quamvis quidam codd. hoc loco habent litt. in separatim scriptas, quod minime est rarum, evidens tamen est sermonem esse de bonis immobilibus, non vero sermo potest esse de 25) E. est. bonis mobilibus, quamvis hoc dubium visum 26) D. liberto sibi &c. est KR.
- 16) BC. sic. ADE. relinquere.
- 17) D. aut.
- 18) D. dominum.
- 19) BCDE. sic. A. suum.
- 20) BC. terminis.
- 21) DE. oras.

- 22) BDE. sic. C. terra detineat &c. A. terram suam.
- 23) BCE. sic. A. dominium. D. domini.
- 24) B. om. et.

- 27) D. Reuersus.
- 28) D. fuerit ipsius &c.
- 29) A. constare primum scriptum est.
- 30) D. inuito.
- 31) E. add. fuerunt.
- 32) D. temporis.
- 33) B. om. sibi.
- 34) BCDE. sic. A. om. generante.

85.1) De^2) fur To.

Ouicomque statim a furti tempore perpetrati rerum suarum furem persequitur, comprehensum cum³) rebus suis et manibus post⁴) tergum ligatis in ius deducat, 5) ibi, fide prius facta duobus testibus quod in furto 6) fuerit deprehensus, pro modo criminis condempnandum. ('Verum quando amissum a priori tempore⁸) bouem uel equm⁹) uel quamcumque rem aliam in possessione alterius recognoscit, 10) non statim manus iniciat 11) possessori, sed qui pro eo sufficienter caueat, ut12) uel in iure prouinciali compareat vel in domo sua13) iusticiam 14) exibendo, 15) fideiussorem sibi postulet assignari; pro quo habendo eum ad uillam proximam, et de prima similiter ad secundam, et 16) deinde ad terciam, prosequatur, et si nec sic haberi ualeat fideiussor, tunc quem cepit¹⁷) cum rebus suis ad domum suam¹⁸) deferat vel inuitum, ibique compedes tradat quos suis pedibus superponat, 19) aut, nolentem hoc sibi facere, comprehensum²⁶) eisdem²¹) uinciat comprehensor, in iuris executione nullam²²) iniuriam committendo; at sic23) capti24) nec licet25) ei trunco pedes infigere, nec manus uinculis colligare. Hijs²⁶) peractis²⁷) sic captum non ligatum manus²⁸) funibus, sed uinctum²⁹) pedes compedibus, ad ius prouinciale³⁰) conuenientibus representet; ubi, si nullus offerat pro eo iusticiam, compeditus ipse

85== 1. 131 - 134.

¹⁾ DE. hoc loco incipiunt librum septimum.

²⁾ C. Sequitur de.

³⁾ BCDE. sic. A. om. cum.

⁴⁾ E. in.

⁵⁾ D. ducat.

⁶⁾ BCDE. sic. A. add. quod.

⁷⁾ C. hic incipit novum caput cum rubr. De 22) BCDE. sic. A. uillam. eodem.

⁸⁾ B. om. tempore.

⁹⁾ DE. equum.

¹⁰⁾ BCE. sic. AD. recognoscat.

¹¹⁾ DE. iniiciat.

¹²⁾ D. om. ut.

¹³⁾ A. sue primum scriptum est.

¹⁴⁾ BCDE. sic. A. iusticia.

¹⁵⁾ BCDE. exhibendo.

¹⁶⁾ D. om. et.

¹⁷⁾ D. ceperit.

¹⁸⁾ E. om. suam.

¹⁹⁾ D. supponat.

²⁰⁾ D. add. ex.

²¹⁾ C. eiusdem.

²³⁾ BCDE. sic. A. si.

²⁴⁾ E. capto.

²⁵⁾ BCDE. sic. A. om. licet.

²⁶⁾ DE. His.

²⁷⁾ D. actis.

²⁸⁾ BCDE. sic. A. manui; loco litt. ui aliae quaedam litterae antea fuerunt scriptae.

²⁹⁾ BCDE. sic. A. om. uinctum.

³⁰⁾ A. provincialibus primum scriptum est.

306 *11.* 85.

vel³) domum sue nominet habitationis, uel auctorem³) a quo rem, pro qua captus est, comparauit, 33) quo uel proficiscatur actor 34) ipse causa iusticie optinende, 3 5) uel per nuntium experiatur utrum quis de ipsius curare 3 6) uoluerit liberatione; et si³⁷) nec sic possit iusticiam obtinere, deducat eum in ius generale, ad quod universi^{3 8}) de terra conveniunt, audito rerum gestarum ordine pro uoluntate conuenientium iudicandum.

86. Si scrutinium negatum fuerit.

Si uolenti rem sibi furto sublatam in domo requirere aliena scrutinium a domino domus denegetur, adducantur duo uel tres testes, qui (1 possint super iusticia denegata testimonium perhibere; deinde super hoc in iure ab actore, munito duobus testibus, accusetur, et?) uel neget factum accusatus, duodeno negationem suam corroborans iuramento, vel confiteatur³) et tres marcas (*regi et tres marcas pariter emendet actori, 5) et tunc funti quanti uoluerit actor 6) eum reum deserat perpetrati, et si super summa petita dissensio generetur, in detestationem funti quantitatem probare convenientibus iuramentalibus non reo conueniet sed actori. Absente (7 uero domino domus si quid per scrutinium inuentum fuerit, non liceat⁸) inuentori domine⁹) manus inicere¹⁰) uiolentas, sed a conuocatis ciuibus fideiussionis¹) recipiet caucionem super non alienandis rebus inuentis quousque domus dominus reuertatur, et uel sibi res illas¹²) defendat, uel assignet actori¹³) cum sufficientibus iuramentalibus uendicanti. 1 4)

86 = 1.135, 150.

³¹⁾ D. om. vel.

³²⁾ DE. actorem.

³³⁾ D. comparauerit.

A. auctor.

³⁵⁾ BDE. obtinende.

³⁶⁾ D. iurare.

³⁷⁾ B. om. si.

³⁸⁾ A. uniuerse primum scriptum est.

¹⁾ D. possunt pro institia &c.

²⁾ D. om. et.

³⁾ BCE. sic. AD. confitetur.

⁴⁾ BCE. sic. AD. om. regi — marcas.

⁵⁾ BCDE. sic. A. auctori.

⁶⁾ BCDE. sic. A. auctor.

³⁴⁾ BDE. sic. C. autor mutatum in actor. 7) A. domino uero scriptum est, at iustus verborum ordo solitis signis indicatus.

⁸⁾ BCDE. licebit.

⁹⁾ DE. domino domus.

¹⁰⁾ DE. iniicere.

¹¹⁾ BCDE. sic. A. fedeiussionis.

¹²⁾ DE. illatas.

¹³⁾ BCDE. sic. A. auctori.

¹⁴⁾ BCDE. sic. A. uendicati.

307

87. Quid iuris sit si scrutinio (15 facto res inventa fuerit.

Si quis, ut auertat a scrutinio requirentem in domo sua rem furtiuam, 16) asserat non haberi, si facto postea¹⁷) scrutinio ibidem res fuerit inuenta, inuentor de iure poterit pro fure capere domus illius dominum et ligare, et. 18) cum re propria quam inuenit, duplum eius sumet, 19) non de sola patrisfamilias porcione, sed de bonis communibus quotcumque fuerint²⁰) cum patrefamilias in communione; nam cum omnes lucrum respicerent in retentione, non est mirum si²¹) dampnum in eiusdem rei contingat omnibus restitutione.²²) Deinde sola et tota ipsius patrisfamilias capitalis porcio ad ius regium pertinebit; non uxoris, non filiorum aut filiarum, nisi forte quid de furto possit²³) sub secunda sera²⁴) uel tercia in²⁵) uxoris custodia²⁶) inueniri,²⁷) in quo casu, sicut²⁸) maritus, sic²⁹) et uxor furti nomine capietur,³⁰) sic et illi filii. quos³¹) etas tenera non excusat, et³²) qui eiusdem furti rei et conscij,³³) possunt certissime deprehendi. Videtur tamen quibusdam iniquum ob hoc solum pro fure quempiam³⁴) comprehendi, quod in domo propria³⁵) esse negauerit³⁶) rem furtiuam ibidem per scrutinium post repertam, cum hoc de fiducia bone consciencie³⁷) potuisset negari; verum licet ei, quamuis ante negauerit, cum .XIIcim. iuramentalibus, quales habere (38 poterit, se tueri, si dimidia marca nummorum minus ualeat³⁹) res furtiua, at si dimidiam marcam (40 ad minus ualeat, nominatos tantum habebit duodecim (41 de sua parochia.

87 = 1.136.

¹⁵⁾ D. factoris inventa fuerit.

¹⁶⁾ A. Loco litt. tiuam aliae quaedam litterae 30) B. capiet. antea fuerunt scriptae.

¹⁷⁾ B. pro.

¹⁸⁾ B. om. et.

¹⁹⁾ DE. sumat.

²⁰⁾ D. fuerit.

²¹⁾ A. Pro s primum scriptum est d.

²²⁾ D. destitutione.

²³⁾ D. posset.

²⁴⁾ E. om. sera.

²⁵⁾ D. om. in.

²⁶⁾ BCDE. sic. A. add. possit.

²⁷⁾ BCE. reperiri.

²⁸⁾ B. sunt.

²⁹⁾ BCD. sic. A. sit. E. suus.

³¹⁾ DE. add. et.

³²⁾ B. om. et.

³³⁾ BCDE. sic. A. concij. Adde sunt.

³⁴⁾ C. quampiam.

³⁵⁾ BCE. sua.

³⁶⁾ B. negauit.

³⁷⁾ BCDE. sic. A. conciencie.

³⁸⁾ B. potuit. A. Loco verborum poterit se antea scriptum fuit poluisse.

³⁹⁾ D. valet.

⁴⁰⁾ E. aut magis valeat, nominatos assumat duodecim &c.

et si non sufficit ipsa⁴²) sola,⁴³) de proxima,⁴⁴) purgatores, quorum si uel unus defecerit, hoc solum ei superest⁴⁵) auxilium, ut candentis ferri iudicio se committat,⁴⁶) in hoc casu tamen aduersarij sacramento, quod in lingua patria asswærueth⁴⁷) nominatur, minime precedente; et si manus exustione reus inpositi sibi criminis conuincatur, non tamen subito capietur, licet statim ipsius⁴⁸) bona, sicut dictum est, capi possint, sed, ut sibi per fugam consulat,⁴⁹) vel quouis alio modo prouideat,⁵⁰) unius diei tantum inducias obtinebit, alioquin pauci candentis ferri iudicio consentirent; post hoc in iure, coram communi audientia, enarrato prius rerum gestarum ordine, suus obtineat aduersarius, ut expers pacis et dignus patibulo iudicetur; et si⁵¹) repertus fuerit ab illo tempore, pro sui reatus exigentia (⁵² erit puniendus.

88. (1 Quomodo recuperabit homo animal sibi ablatum iniuste.

Quando ab aliquo suus²) equus³) vel bos uel quodcumque tale animal in domo et⁴) possessione alterius reperitur, possessor prestet caucionem fideius-soriam petitori, ut iudicio ad ius conuenientium primo die iuridico se presentet, (⁵quo cum peruentum fuerit, quintus dies prefigatur a iuridicis possessori, in quo aduersus petitorem sic in domo propria se defendat, ut uel ipse uel auctor⁶) suus, a quo rem que petitur comparauit,⁷) fidem faciat duobus testibus et duodecim iuramentalibus, quod animal, habens calumpniam, in suo dominio 38 et possessione fuerit⁸) procreatum, aut si possessor hoc nequeat adimplere,

88 = 1.137, 140.

⁴¹⁾ A. Loco verborum de sua parochia alia 1) BC. habent titulum: Quid iuris sit si aniquaedam antea fuerunt scripta.

1) BC. habent titulum: Quid iuris sit si aniquaedam quis in possessione alterius de-

⁴²⁾ D. ipsam.

⁴³⁾ E. add. parochia.

⁴⁴⁾ E. add. assumat.

⁴⁵⁾ BC. supererit.

⁴⁶⁾ D. submittat.

⁴⁷⁾ E. Assuoren Eed. D. affuendtz neffn.

⁴⁸⁾ DE. eius.

⁴⁹⁾ E. consulatur.

⁵⁰⁾ E. prouideatur.

⁵¹⁾ BCDE. sic. A. om. si.

⁵²⁾ BCE. punietur impune.

nal suum quis in possessione alterius deprehendit (C. deprehenderit). DE. Quid — alterius (ut B.) depræhendat (E. depræhenderit) vel quomodo &c.

²⁾ KR., quem sequitur Th., male legit sus. D. sus.

³⁾ BCE. sic. AD. om. equus.

⁴⁾ D. vel.

⁵⁾ D. quocumque peruentum &c.

⁶⁾ D. actor.

⁷⁾ D. comparauerit.

⁸⁾ BCE. sic. AD. om. fuerit.

petitor ibidem tantum sex uirorum exhibeat^o) iuramenta, quod idem animal uel uiolenter sibi sublatum fuerit uel furtiue, et sic obtineat suum animal quod inuenit. Sed sciendum 10) quod terminus interdum breuior interdum prolixior quam diximus prefigi poterit possessori; propter enim alienigenam petitorem, 11) et a remotis partibus uenientem, ne mora diutina 2) crucietur, secundum quosdam tantum¹³) trium dierum est spacium prefigendum. At ubi possessor primo¹⁴) suum nominat uenditorem die iuridico, quem constat in remotis partibus habitare, non tamen a nobis per interfluentis 15) maris spacium separatis, 16) puta in swethia, 17) siue alienigena siue indigena sit petitor, possessor .XV^{cim}. dierum inducias obtineat; 18) at si maris intercapedo illum a nobis separet, quem sibi nominat¹⁹) uenditorem, prestabitur²⁰) unus²¹) mensis; verum²²) si (²³terra et regno egressum constet eum, ut uisitet sanctorum limina, vnius anni et (24 unius diei spacium prefigatur.

89. Si res non²⁵) uiua, nec dum usui preparata,²⁶) in domo alterius reperitur, utpote securis sine manubrio.²⁷)

Uuando res²⁸) non uiua sed alia reperitur, si²⁹) non dum est³⁰) usui necessario³¹) preparata, puta securis non dum³²) suo manubrio maritata, uel gla-

89 = 1.138, 144.

tae sunt, in sequente linea plenis litteris addito minat.

⁹⁾ D. ad hibeat.

¹⁰⁾ C. add. est.

¹¹⁾ BCDE. sic. A. petitore.

¹²⁾ E. (non vero D, ut refert KR.) diuturna.

¹³⁾ C. om. tantum.

¹⁴⁾ BCE. sic. AD. primum.

¹⁵⁾ BC. sic. ADE. in fluentis.

¹⁶⁾ B. separati. DE. separatum, quam lectionem perperam probat KR.; evidens vero est h. v. ad *partibus* esse referendam, non autem ad uenditorem, quamvis in sequentibus dicitur: illum a nobis separet.

¹⁷⁾ DE. suecia.

¹⁸⁾ BCDE. obtinebit.

¹⁹⁾ A. Litteris no in fine lineae scriptis primum additum est iat, nulla tamen addita 31) D. necessaria. abbreviationis nota; hae vero litterae dele- 32) A. Loco litt. d antea scriptum fuit s.

²⁰⁾ BCDE. sic. A. prestaburr.

²¹⁾ DE. *vnius*.

²²⁾ C. *vtrum*.

²³⁾ BCE. sic. AD. terram et regnum.

²⁴⁾ E. sex septimanarum spacium &c.

²⁵⁾ BCDE. sic. A. om. non.

²⁶⁾ D. appropriata.

²⁷⁾ D. add. maritata.

²⁸⁾ BCE. sic. AD. om. res.

²⁹⁾ BDE. sic. A. sed, at nota abbreviationis ita fere est scripta, ut legi posset sj. C. sed scriptum est, at si supra lineam adpositum.

³⁰⁾ C. cum.

dius uaginatus, cui non dum balteus est infixus, 33) vel uestis nondum ad usum necessarium informata, possessor tantum duodecim iuramentalibus fidem faciat (34se rem illam expositam ad emendum iusto precio comparasse.35) At si securis habet³⁶) manubrium, uel mucro cinctorium alligatum, uel uestis sit formata, oportet ut possessor suum nominet uenditorem vel fideiussorem, ad defendendum ne res euincatur, vel, si res euicta fuerit, ad soluendum³⁷) precium obligatum, ut eorum alteruter ei statuto die, si poterit, rem defendat. - Cum prefixus dies aduenerit, si predictum fideiussorem actor neget³⁸) ante³⁹) nominatum, possessor probet⁴⁰) duodecim iuramentalibus eundem esse quem antea nominauit. At si nec uenditor nec fideiussor statuto die comparuerit, 41) possessor producat, si poterit, *2) duos testes, qui testificentur eum iuste rem, de qua agitur, comparasse, quo facto nichil preter rem suam actor*3) ualeat obtinere. Sed⁴⁴) si nec⁴⁵) testes comparuerint, ⁴⁶) licebit actori⁴⁷) cum re sua duplum accipere, et pro fure comprehendere 48) possessorem. rem quamcumque uenditam tamquam a fure condicit uenditor ab emptore, emptor, fide facta 40) duobus testibus et iuramentalibus rei conuenientibus estimationi, quod iusto precio rem hanc⁵⁰) comparauerit⁵¹) ab eodem, aduersus suum se tuebitur⁵²) uenditorem.

90. Si suspectum quis habet1) alium pro re sibi furtine sublate.

Uuando quis suspectum habet¹) alium, quod furtiue sibi subripuerit rem²) amissam, in ius prouinciale progrediens, nominando eum, deferat furti reum,

90 = 1.139

³³⁾ DE. affixus.

³⁴⁾ C. seriem illam &c.

³⁵⁾ BCE. sic. AD. comparasset.

³⁶⁾ BE. habeat.

³⁷⁾ BCE. add. sibi.

³⁸⁾ D. negat.

³⁹⁾ BCE. antea.

⁴⁰⁾ D. probat.

⁴¹⁾ D. compararit.

⁴²⁾ D. potest.

⁴³⁾ BCDE. sic. A. auctor.

⁴⁴⁾ BCE. sic. D. om. Sed. A. Si.

⁴⁵⁾ E. non.

⁴⁶⁾ D. comparauerint.

⁴⁷⁾ BCDE. sic. A. auctori.

⁴⁸⁾ D. deprehendere.

⁴⁹⁾ D. add. cum.

⁵⁰⁾ BE. eandem. C. eadem.

⁵¹⁾ BDE. sic. AC. comparaerit.

⁵²⁾ D. tenebitur.

¹⁾ D. habeat.

²⁾ D. non.

ibique statuatur ut ab actore³) citetur ad proximum diem iuridicum responsurus, et si non uenerit, sicut prius, iterum ei proximus dies iuridicus prefigatur,4) et si nec6) tunc aduenerit, regi eum in tribus marcis actorique in re-39 stitutione⁶) amisse rei, uel eius estimatione,⁷) iuridici condempnabunt, et ut nullus ei communicet per totam prouinciam iudicabunt⁸) sub pena trium marcarum iuri⁹) regio soluendarum, quod iudicium matban lingua patria nominare consucuit; 10) quo 11) si (12 contentus nolucrit actor esse, vel adiudicatum 13) sibi non potuerit14) obtinere, in ius generale15) procedat, et, rerum gestarum ordine universis sub bonorum virorum testimonio recitato, reo nondum comparente, 16) obtineat ut a iuridicis talis sententia proferatur, ut et a reo rex 17) tres marcas accipiat, 18) et actor non solum estimationem sed duplum pariter estimationis, (19 ut et ipse reus communis pacis expers ab omnibus habeatur, quem²⁰) lingua patria fridhlös appellat, et tam²¹) uerbis quam collisione armorum et contactu euidenter exprimitur ut eum cuilibet²) cum armis inuadere sit permissum. Verum si tunc reus tandem quarta uice comparuerit, 23) vel citatus vel ad suam innocenciam comprobandum, 24) licet nullum precedere actoris debeat²⁵) iuramentum, quod asswærueth²⁶) dicitur, tantum²⁷) ad candentis ferri iudicium admittetur, 28) quod scuzsiarn 29) in 30) lingua patria nominatur, et si manus exustione conuictus fuerit, per omnia iuridicorum (3 1 proximo supradicte sententie subiacebit; si uero per illesam manum (3º innocenciam

³⁾ BCDE. sic. A. auctore.

⁴⁾ D. præfigat.

⁵⁾ E. non.

⁶⁾ D. restitutionem.

⁷⁾ BCE. sic. AD. estimationi, non vero D. hoc loco habet restitutionem, ut refert KR.

⁸⁾ BD. indicabunt. E. indicabitur.

⁹⁾ D. iure.

¹⁰⁾ D. consueuerit.

¹¹⁾ BCE. add. jure.

¹²⁾ D. non contentus voluerit actor &c.

¹³⁾ D. ad indicandum.

¹⁴⁾ B. poterit.

¹⁵⁾ BCDE. sic. A. gerale.

¹⁶⁾ BCDE. sic. A. comparante.

¹⁷⁾ BCDE. sic. A. om. rex.

¹⁸⁾ BCE. sic. AD. accipiet.

¹⁹⁾ BCE. et vt ipse &c.

²⁰⁾ E. quam.

²¹⁾ D. cum.

²²⁾ BCE. sic. AD. quilibet.

²³⁾ D. comparauerit.

²⁴⁾ E. comprobandam.

²⁵⁾ BD. debet.

²⁶⁾ B. quoque ita habet, quamvis KR. legit asswærn eth. C. asswærneth. D. assuoren eed. E. Aasuoren Eed. D. add. lingua patria.

²⁷⁾ D. Tandem. E. tamen.

²⁸⁾ BCDE. sic. A. at mittetur.

²⁹⁾ D. Skieriern. E. Skiersiern.

³⁰⁾ E. om. in.

³¹⁾ D. proxime supra dicta sententia &c.

³²⁾ BCE. sic. AD. om. innocenciam suam.

11. 90. 312

suam poterit declarare, a cunctis in eum³³) latis sentencijs absoluetur,³⁴) sed actori^{3 5}) de nouo licebit aduersus eum furti iudicium instaurare.

91. Quod¹) citatus in ius duos mittere debet, qui testentur eum legitima causa prepeditum.2)

Citatus in ius, licet iustam causam habeat residendi, debet tamen pro3) se duos transmittere, qui, non tacto sacro libro, sed contactu manuum, utroque') scilicet manu sua manum alterius contingente, testificentur eum, ne ueniret, causa legitima prepeditum.²) (⁵Verum multum refert qua causa eum docuerint prepeditum;²) nam propter infirmitatem ei quindecim dierum inducias impetrabunt, quibus finitis, si non conualuerit, supplebit⁶) aliquis proximorum ipsius⁷) absentiam et defectum, ipsum⁸) licet per candentis ferri iudicium defendendo, o) ita tamen ut o) ex illesa manu gestantis ferrum non gestantis innocentia comprobetur, et, si manus exusta fuerit gestatoris, solus non gestans furti reus impositi conuincatur; si tamen reus prius quam ferrum gestatum fuerit, moriatur, eius 11) heres, si uoluerit, negare poterit defunctum vel aliquem pro eo ferri iudicio consensisse, negationem suam manu duodecima iuramentalium confirmando; et si actor in accusatione defuncti perseuerauerit, heres hoc inficians, 12) tantum 13) cum XII. iuramentalibus se defendat. Quando uero qui¹⁴) citatus non uenit, ¹⁵) propter absentiam excusatur, ¹⁶) multum refert in quibus commorari partibus doceatur, quippe si fuerit in uicino, tribus diebus iuridicis sibi¹⁷) continuis, sicut prius dictum est, conuincetur; si uero transierit ad loca partium remotarum, dabuntur¹⁸) inducie¹⁹) aut²⁰) dierum

91 = 1.141 in fine, 140.

³³⁾ B. eis.

³⁴⁾ B. absoluitur.

³⁵⁾ BCDE. sic. A. actor.

¹⁾ D. Qui.

²⁾ D. perpeditum.

³⁾ D. per.

⁴⁾ DE. vtraque; male.

⁵⁾ E. om. Verum — prepeditum.

⁶⁾ D. superplebit.

⁷⁾ D. eius.

⁸⁾ D. eum.

⁹⁾ D. defendere.

¹⁰⁾ BCDE. sic. A. om. ut.

¹¹⁾ D. om. eius.

¹²⁾ BCE. sic. AD. inficiens.

¹³⁾ E. tamen.

¹⁴⁾ CE. si.

¹⁵⁾ D. aduenerit.

¹⁶⁾ D. excusatus.

¹⁷⁾ D, om. sibi.

quindecim, aut unius mensis, aut unius anni et²) unius diei, secundum iam 40 dictam²) diversitatem²) distancie spaciorum.²

92. Si de furto accusatus primo vel secundo die iuridico non²⁵) apparuerit.²⁶)

Accusatus de furto si compareat²⁷) primo die iuridico uel secundo, et pro se offerat, per iurisiurandi religionem, defensionem uirorum .XII^{cim}., quos actor²⁸) uoluerit de tota prouintia²⁹) nominare, oportebit³⁰) actorem³¹) iuri³²) acquiescere nominationis, et cum .XII. uiri fuerint nominati, licebit reo tantum tres uiros inimicicie causa sibi suspectos³³) recusare de .XII. nominatis; in eorum³⁴) locum³⁵) actor³⁶) statim alios tres³⁷) nominabit, quo facto uel eodem die, si omnes presentes fuerint et in hoc omnes consenserint, uel proximo die iuridico, nominati³⁸) ab iniuncto negocio se absoluent;³⁹) et si omnes (⁴⁰iurauerint, et accusati consequenter innocentia comparebit; sin autem uel unus iurare noluerit, reus habebitur pro conuicto,⁴¹) nisi candentis ferri iudicio se committit,⁴²) in quo casu (⁴³tamen non debet actoris⁴⁴) exigi iuramentum, sicut exigeretur⁴⁵) si statim ab exordio ferri iudicio consensisset. Quando uero ad sequentem⁴⁶) diem iuridicum nominatorum defensio prorogatur, si statuto die tantum tres uiros nominatorum numero deesse contingat,

92 = 1.141, 143.

¹⁸⁾ CDE. sic. A. debuntur. B. dnbuntur.

¹⁹⁾ BCDE. sic. A. iudicio.

²⁰⁾ E. (non vero B. ut refert KR.) om. aut.

²¹⁾ E. at.

²²⁾ Scilicet cap. 88 in fine.

²³⁾ D. distantem.

²⁴⁾ BCE. sic. AD. add. deferri.

²⁵⁾ E. om. non.

²⁶⁾ BC. comparuerit.

²⁷⁾ BCE. sic. A. comparere at. D. comparere aut.

²⁸⁾ BCDE. sic. A. auctor.

²⁹⁾ BCDE. provincia.

³⁰⁾ D. oportet.

³¹⁾ BCDE. sic. A. auctorem.

³²⁾ D. iure.

³³⁾ BCE. sic. AD. susceptos.

³⁴⁾ BCE. quorum.

³⁵⁾ D. loco.

³⁶⁾ BCDE. sic. A. auctor.

³⁷⁾ D. om. tres.

³⁸⁾ BCDE. add. XII.

³⁹⁾ A. Haec v. clare omnino scripta est, nec legi potest absoluerit, ut refert KR. CD. absoluerit.

⁴⁰⁾ E. liberum iurauerint, accusatus consequenter innocens comparebit.

⁴¹⁾ BCDE. sic. A. coniuncto (non vero conuincto, ut legunt KR. et Th.).

⁴²⁾ BCE. committat.

⁴³⁾ D. non debet tantum actoris &c.

⁴⁴⁾ BCDE. sic. A. auctoris.

⁴⁵⁾ D. exigitur.

⁴⁶⁾ E. consequentem.

uniuscuiusque trium,⁴⁷) duorum testimonio de numero nominatorum, reus absentiam excusabit,⁴⁸) et tunc actor⁴⁹) alios in locum absentium nominabit. Licet autem reus prius consenserit, si tribus diebus uel duobus ante prefixum diem nominationi renuntiet, audietur, ut, actoris⁵⁰) precedente iuramento, per igniti ferri iudicium se defendat, quod trux iann⁵¹) in lingua patria nominatur. Hec est forma iuramenti, quod candentis ferri iudicium antecedit,⁵²) ut affirmet actor,⁵³) sub iurisiurandi religione, quod non odij causa nec⁵⁴) lucri gratia reo imposuerit⁵⁵) furti crimen,⁵⁶) sed quia scit eum ueraciter rem ad minus ualentem dimidiam marcam nummorum sibi furti uicio subtraxisse.

93. Si sponte quis¹) confessus fuerit²) se rem inuenisse,³) que furtiue subtracta creditur.⁴)

Si quis, prius quam de furto fuerit accusatus, sponte confessus fuerit (⁵ crimen suum, uel, iam accusatus, si⁶) fidem fecerit, ad secundam uel terciam citationem in iudicio, duodus testibus et duodecim iuramentalibus, quod rem illam, que ab eo requiritur, coram ciuidus et parochianis et omni cetu populi, ⁷) cui eum contigit ⁸) interesse, se pronuntiauerit inuenisse, ut ad noticiam ⁹)

93 = 1.142

vero capite, et quoque in textu Danico, sermonem tantum esse de eo, qui dicat se rem, de qua agitur, invenisse. Etiamsi dicta verba deleantur, praecedentia verba: Si quis—confessus fuerit non sunt accommodata ad casum, de quo in proxime sequentibus agitur. Mirum quoque est quod KR. non vidit unum caput textus Danici (I. 142.) agere de ambobus casibus, de quibus hoc loco re vera sermo est; posterior enim pars dicti capitis: Ryftir han sialuir &c. eadem omnino continet, quae exprimuntur verbis: Si quis—crimen suum.

⁴⁷⁾ DE. add. vel; male.

⁴⁸⁾ B. accusabit, quam lectionem forte esse praeferendam perperam credit KR.; evidens enim est verba absentiam excusabit exacte respondere verbis fulli forfal, I. 141, v. accusabit vero hoc loco nullum sanum sensum exprimere.

⁴⁹⁾ BCDE. sic. A. auctor.

⁵⁰⁾ BCDE. sic. A. auctoris.

⁵¹⁾ DE. tryxiern.

⁵²⁾ D. antecedat.

⁵³⁾ BCDE. sic. A. om. actor.

⁵⁴⁾ D. vel. E. non.

⁵⁵⁾ BCDE. sic. A. imposuerint.

⁵⁶⁾ BCDE. sic. A. crimine.

¹⁾ D. om. quis.

²⁾ Adde vel dicat.

³⁾ BCE. sic. AD. inuenire.

⁴⁾ BCDE. putatur.

KR. versatur in manifesto errore cum credit verba crimen suum esse delenda, in hoc

⁶⁾ E. sibi.

⁷⁾ A. Loco litt. u primum scriptum fuit o.

⁸⁾ BCDE. sic. A. contingit.

⁹⁾ BCE. sic. AD. noti aut; quoque in A. enim ita (noti ā) scriptum est, ut vere refert KR., non vero notiam (notiā), ut dicit Th. Manifestum est v. noticiam in antiquiore codice a scriba quodam male esse lectam.

41

ueri domini eius inuentio perueniret, a furti crimine se mundabit, et¹º) ab actoris¹¹) se peticione pariter liberabit, cum rem restituerit et duodenum exhibuerit iuramentum, quod nichil amplius habuerit uel cum ea restituere teneatur, si super inuente rei fuerit orta dissensio quantitate.

94. Si coram multis funti crimen inponitur, quod nequid¹²) probari.

Si quis in iure coram communi audientia furti quemquam¹³) accusauerit, nisi furti causam fuerit prosecutus et¹⁴) ad¹⁵) tres marcas regi et ad¹⁵) tres marcas persoluendas obligatur¹⁶) accusato.¹⁷)

95. De condempnatione funis.

Furis condempnatio iuridicorum, non exactoris, subiacet¹⁸) potestati.¹⁹) Pro minore autem quam (²⁰dimidie marce nummorum furto ad ammissionem²¹) uite non debet aliquis condempnari; sed aut detruncationem menbrorum, aut impressi²²) faciei stigmatis adnotationem²³) (²⁴in signum et memoriam deprehensionis, aut seruitutem in regis curia tollerandam,²⁵) aut per uerbera²⁶) castigationem, condempnationis sententia comprehendet.²⁷) Licet autem furtum committat,²⁸) qui eciam unum denarium domino contrectat²⁹) inuito, pro minori tamen quam³⁰) .V^{que}. nummorum furto non est quispiam uinciendus.³¹) Interdum etiam magnitudo³²) sceleris non solum in amissionem³³) uite, sed in exquisitum genus dire mortis acerbam sententiam iuste dirigit condempna-

94 = 1.149.

95 = 1.147, 145, 154,

- 24) D. insignium.
- 25) BCD. tolerandam. E. tolerandum.
- 26) D. verba.
- 27) D. comprehendat.
- 28) BCE. sic. AD. committet.
- 29) D. contractet. E. contrectet.
- 30) BCDE. sic. A. add. pro.
- 31) A. Prima syllaba h. v. non est obscura, ut refert Th., nisi quis credat pro ui legendum esse ni vel m.
- 32) BCE. sic. A. manitudo. D. immanitudo.
- 33) BE. sic. C. ammissionem. A. ammissionem scriptum est, at ultimum m ab ipso scriba deletum. D. amissione.

¹⁰⁾ D. vt.

¹¹⁾ D. actorem.

¹²⁾ BCDE. nequit.

¹³⁾ C. quamquam.

¹⁴⁾ D. om. et.

¹⁵⁾ BCDE. sic. A. om. ad.

¹⁶⁾ BCE. obligabitur.

¹⁷⁾ D. accusator; male.

¹⁸⁾ B. subiaceat.

¹⁹⁾ BCDE. sic. A. potestate.

²⁰⁾ BCE. sic. AD. pro dimidia marca.

²¹⁾ BDE. amissionem.

²²⁾ B. impresse.

²³⁾ E. notationem.

tionis, ut uel ecclesiarum effractor, qui manus sacrilegas in res sacras extendere non ueretur, in furto sacrilegium exercendo, uel³⁴) sicarius, qui, ut possit predam et³⁵) spolia per latrocinia obtinere, uite non parcit,³⁶) bestiarum more, tamquam humane societatis inmemor aliene, uel incendiarius, qui consueuit turpis lucri gratia domos incendere alienas, in rota distento corpore suspendatur,³⁷) uel lapidibus obruatur, vel incendio concremetur.³⁸) Sciendum preterea quod furem, quem iuridici morti³⁹) noluerunt⁴⁰) vel suspendio condempnare,⁴¹) si⁴²) noluerit regis exactor soluere, de iuridicorum sententia iuste qui cepit eum rumpet vel scindet uincula colligati, ut non possit super hoc ab actore regio conueniri.

96. Quantum uxori¹) iure alienare permittitur.

Jvs permittit uxorem alienare rem ualentem .V^{que}. denarios, et nichil amplius, ignorante marito; verum quia frequens alienatio quamuis exigue rei tandem inmensam poterit afferre iacturam et²) habundantiam³) in penuriam commutare, licet marito, suspectam habenti uxorem suam super alienatione⁴) frequenti, in ius procedere, et uxori sue⁵) omnem alienationem efficaciter prohibere, ut si postea uxor aliquid de facto presumpserit alienare, maritus possit idem, tamquam alienatum non fuerit, reuocare, licet precium, quod uxor accepit,⁶) refundere⁷) non cogatur. Eodem modo licet patrifamilias (⁸quod filius familias uel filia familias de bonis suis alienauerit,⁹) non refuso precio, reuocare. Licet autem qui¹⁰) cum talibus personis lege contrahunt prohibente,

96 = 1.146.

³⁴⁾ D. add. vt.

³⁵⁾ D. aut.

³⁶⁾ BCDE. sic. A. parcis.

³⁷⁾ A. Loco litt. spend aliae quaedam litterae antea fuerunt scriptae.

³⁸⁾ BC. sic. ADE. concrematur.

³⁹⁾ E. morte.

⁴⁰⁾ BCE. noluerint.

⁴¹⁾ D. condemnari.

⁴²⁾ BCDE. sic. A. sed.

¹⁾ BC. vxor.

²⁾ D. add. ad.

³⁾ BDE. abundanciam.

⁴⁾ A. alienationem scriptum est, at m ab ipso scriba deletum.

⁵⁾ E. om. sue.

⁶⁾ C. accipit. D. acceperit.

⁷⁾ BCDE. sic. A. refudere.

A. uel filia familias quod filius familias scriptum est, at iustum verborum ordinem solitis signis indicavit scriba.

⁹⁾ D. alienauit.

¹⁰⁾ D. quæ.

II. 96. 817

que¹¹) mercantur¹²) restituere compellantur, furti tamen infamiam¹³) non incurrunt. Sed si rem quamlibet ab ignorantis domini presumunt mancipio uel mercenario comparare, non tantum restituere sunt¹⁴) cogendi, sed et¹⁵) eo¹⁶) nomine de furto poterunt¹⁷) accusari.

97. Si quis super furto serui sui conuentus fuerit.

Quando quis super furto serui sui conuenitur, si confiteatur, quantum uoluerit persoluendum proponat, et quod maior non fuerit illius furti quantitas
duodeno fidem faciat iuramento; insuperque pro suo libito uel (18ad cedendum seruum suum uirgis actoris subiciat¹⁹) potestati, vel .XXX¹⁰. denarijs ipsius
redimat uerberationem, nequaquam ad alterutrum²⁰) obligatus si compertum
serui sui²¹) furtum prius (²²indicare curauerit quam conueniretur. At si²³) 42
diffiteatur dominus furtum serui, manum eius subiciat²⁴) ferri candentis iudicio, nullo tamen precedente²⁵) aduersarij iuramento; et si manus conuictus²⁶) fuerit ustione, quantum uoluerit persoluat dominus, et quod nichil amplius persoluere teneatur duodenum exhibeat iuramentum. At si minus dimidia
marca nummorum furti nomine requiratur, ferri iudicium, si uoluerit, euitando
poterit quod impositum est seruo suo cum²⁷) suis iuramentalibus denegare,
ad²⁶) minus cum duodecim, secundum quosdam propter furti detestationem
quantumcumque modicum requiratur, secundum²⁹) alios cum iuramentalibus
conuenientibus estimationi, ut duas horas³⁰) uel minus triplici neget iuramento,

97 = 1.151, 152.

¹¹⁾ BCE. sic. AD. qui.

¹²⁾ C. mereantur.

¹³⁾ BCDE. sic. A. infamia.

¹⁴⁾ C. fert.

¹⁵⁾ BCE. sic. AD. om. et.

¹⁶⁾ E. om. eo.

¹⁷⁾ D. poterint.

¹⁸⁾ BCD. sic. E. ad cædendum. A. loco verborum ad cedendum habet cedendo. Quod vero cedendum vel cedendo scriptum est pro cædendum vel cædendo, id non errato factum est, ut credere videtur Th., sed quia pro æ scribi solet e, ut sue, que, pro suæ, quæ &c.

¹⁹⁾ DE. subiiciat. C. subiaceat.

²⁰⁾ D. alterum.

²¹⁾ C. om. sui.

²²⁾ D. indicari conveniretur. At &c.

²³⁾ BCDE. sic. A. om. si.

²⁴⁾ DE. subiiciat.

²⁵⁾ BCDE. sic. A. precidente.

²⁶⁾ BCE. sic. AD. convictum.

²⁷⁾ D. tamen.

²⁸⁾ E. At.

²⁹⁾ BCE. sic. AD. sed. D. add. in.

³⁰⁾ CDE. oras.

atque seno³¹) si³²) transcendat in aliquo actoris peticio duas horas, ³³) ne sic pro facto alieno serui sui^{3 4}) sicut pro proprio grauaretur.

Quid facere debeat qui alienum seruum in furto deprehenderit.

Si quis in furto seruum deprehenderit alienum, in ius deducat ligatum, dominoque denunciet ut1) occurrat2) et, oblato3) quod debetur, fideque facta duodeno iuramento (*quod pro furto illo nichil amplius debeatur, probationeque facta⁵) duobus testibus quod in fuga constitutus commiserit furtum illud, recipiat seruum suum, sic tamen, ut uel ab actore, sicut dictum est,6) uerberetur, vel triginta nummis uerberatio redimatur. Si uero dominus uocatus noluerit aduenire, probato furto duobus testibus seruum illum iuridici iuxta furti magnitudinem condempnabunt.

99. De iudicio candentis ferri.

Jestaturus ferrum lotà manu nichil debet contingere priusquam ferrum leuet, nec caput, nec crines, nec aliquod uestimentum, ne, per tactum alicuius succi uel unguenti, per fraudem pocius quam per innocentiam?) ferri candentis effugiat⁸) lesionem. (⁹Triplex autem ferri iudicium, ¹⁰) quod usus recipit, inuenitur. sonis conueniat, 12) qualiterque 13) debeat exerceri, sufficienter credimus declaratum. 14) (41) Est item aliud ferri iudicium illi soli conueniens, qui pro 15)

98 = 1.153.

- 9) E. Verba Triplex invenitur instartituli, quo sequentia inscribuntur, sunt impressa.
- 10) A. Loco v. iudicium antea scriptum fuit candentis.
- 11) A. Signum W in margine adposuit miniator.
- 12) A. inueniat scriptum est, at litt. in subiectis punctis notavit scriba, notam litt. con abbreviatarum supra lineam addens.
- 13) C. qualiter.
- 14) Scilicet cap. 57 in fine. Cfr. III. A. 13.
- 15) D. om. *pro*.

³¹⁾ C. serio.

³²⁾ D. om. si.

³³⁾ DE. oras.

³⁴⁾ D. om. sui.

¹⁾ C. et; male.

²⁾ BCE. sic. AD. occurret,

³⁾ D. ab/ato.

⁴⁾ CBDE. sic (cfr. not. 5 sequentem). A. om. quod — testibus. Cfr. I. 153.

⁵⁾ B. factam.

⁶⁾ Scilicet cap. 97.

⁷⁾ BCDE. sic. A. ignorantiam.

⁸⁾ BCDE. sic. A. effugiet.

^{99=1.148:} Add. B. 2, 4, 3: 111. A. 14.

furti crimine conuenitur, quod trux iarn¹⁶) lingua patria¹⁷) nominatur, ab alueolo, qui per XIIcim. pedum uestigia debet a baculis, quibus (1º ferrum superponitur, elongari, quod accensum, prius prestito ab aduersario 19) iuramento quod asswæra eth²⁰) appellatur,²¹) sumptum a baculis²²) in ipsum alueolum nuda manu debet inmittere reus ipse, et²³) inmissum, si forte resilierit uel extra²⁴) ceciderit,²⁶) resumet iterum et proiciet,²⁶) donec ipsum ibi contigerit contineri. Est item²⁷) tercium ferri iudicium, illis gestaturis ferrum attinens, quibus predicta iudicia non incumbunt, quod ignitum sumptum²⁸) a baculis reus ipse, donec processerit nouem uestigijs, deferre tenetur, et tune primo a se iactare, a quo iactu ipsum lingua patria scuzs iarn²) appellat; et si³) dicatur ab aduersario insufficienter uel minus legitime detulisse, probet duobus testibus³¹) se deferendi modum legitimum obseruasse. Hoc est³²) autem circa quodlibet ferri iudicium obseruandum, ut nullum eorum debeat in septimana, que diem festum habeat, exerceri; duobus quidem primis diebus. in 43 secunda uidelicet et³³) tercia feria, reus in pane et aqua et uestimentis laneis ieiunabit, et in quarta subibit³) iudicium; hoc completo, in continenti uel pedes si uomeres calcati fuerint, uel manus si ferrum gestatum fuerit, panno aliquo inuoluentur, cui, diligenter astricto, sigillum eciam apponetur, ne quid adueniat fraudulenter, quod uel possit^{3 5}) extinguere ustionem, uel auferre saltem avparentiam ustionis; hoc uelamen in pedibus vel manibus usque ad sabbatum permanebit, eodem die, coram actore,36) aduersario usque ad solis descensum post meridiem expectando, et si nec tunc aduenerit, coram astantibus aufe-

¹⁶⁾ E. Trygsiern. BCE. add. in.

¹⁷⁾ A. Loco litt. pat antea scriptum fuit nomi.

¹⁸⁾ D. supponitur elongari.

¹⁹⁾ D. actore.

²⁰⁾ D. assuer eed. E. Aasuoren Eed.

²¹⁾ D. nominatur.

²²⁾ D. baculo.

²³⁾ A. Loco v. et antea scriptum fuit est.

²⁴⁾ BCE. sic. A. om. extra. Cfr. not. 25 sequentem.

²⁵⁾ D. add. extra.

²⁶⁾ D. proiiciat. E. pronunciet, at in corrigendis proijciet.

²⁷⁾ D. iterum.

²⁸⁾ D. supra tamen.

²⁹⁾ D. Skiudtz iern.

³⁰⁾ D. sic.

³¹⁾ E. testimonijs.

³²⁾ D. om. est.

³³⁾ E. om. et.

³⁴⁾ BCE. sic. D. subeat. A. subicit.

³⁵⁾ D. posset.

A. Loco v. actore aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum.

rendum, qui statim cum nudam³⁷) manum vel pedes conspexerint, uel innocentem reum vel culpabilem³⁸) iudicabunt; et si fuerit innocens iudicatus, persoluet laboris sui precium sacerdoti, si uero culpabilis, ad actorem illius mercedis solutio, iuxta ecclesie uel pronincie consuetudinem, pertinebit. Hijs³) de causis statutum est ut septimana candentis ferri nullum habere debeat*0) diem festum, ne diei festo aliqua uideatur iniuria per ieiunium uel huiusmodi*1) operibus⁴²) irrogari. Preter hoc⁴³) eciam est⁴⁴) sciendum quod in detestationem furti solum medium⁴⁵) ferri⁴⁶) iudicium exerceri ualeat, non extrema duo. (47 in illis temporibus in quibus debet pax ecclesiastica conseruari; a uigilia⁴⁸) uidelicet sancti olaui⁴⁹) martiris usque ad festum sancti michaelis, et ad⁵⁰) proximum diem sequentem, (⁵¹ab aduentu domini usque ad octauam⁵²) epiphanie, a septuagesima usque (5 3 post festum pasce, et diebus rogationum, et septimana pentecostes; in quibus quoque⁵⁴) temporibus, licet super alijs causis cuncta silere debeant iuramenta, licet cuilibet, ut possit res suas iniuste sublatas⁵) repetere uel a fure aut⁵) latrone condicere, iuramenta prestare, ne mora diuturnior⁵⁷) detrimentum aliquod uel iacturam inferat exspectanti.⁵⁸)

100.1) Quod omnes pisces,2) qui reperiuntur in littore,3) usui conceduntur inuenientium, preter sturgionem et totum cetum.

Omnes pisces, 4) siue sint 5) mortui siue uiui, sic 6) casu 7) uersus terram ap-

100 = 1.155

- 37) C. mundam.
- 38) D. inculpabilem.
- 39) DE. his.
- 40) B. debet.
- 41) D. eiusmodi.
- 42) Lege opera.
- 43) BC. hec.
- 44) B. om. est.
- 45) Id est quod medio vel secundo loco supra commemoratum est et trux iarn appellatur.
- 46) D. om. ferri, non vero medium, ut re-
- 47) B. nullis (pro in illis). E. nullis, at in 2) BCDE. sic. A. pices. corrigendis in illis.
- 48) D. profesto.
- 49) D. add. Regis et.

- 50) BCE. om. ad.
- 51) A. Ad adventum primum scriptum fuit.
- 52) D. octauas.
- 53) D. ad octauas pasche.
- 54) D. etiam.
- 55) Neque A. habet ablatas, nec B. sibi ablatas, ut male legit KR.
- 56) D. vel a.
- 57) BCE. sic. A. diuturniorum. D. diuturnorum.
- 58) BCDE. sic. A. expectancti.
- 1) DE. hoc loco incipiunt librum octavum.
- 3) BCE. add. maris.
- 4) BCDE. sic. A. pices.
- 5) B. sunt.

pulsi, 8) ut manus hominum non possint effugere, occupantibus conceduntur, preter sturgionem, 9) qui iuri regio a quocumque repertus fuerit¹⁰) totus cedit, preter (11 quoque cetum, (12 de quo quicumque primo aduenerit, si pedes uenerit fascem¹³) suis sufficientem humeris, si eques¹⁴) onus equi, si auriga quantum currus suus trahere poterit, si nauta cum naui uenerit quantum nauis sex remorum deferre poterit, deportabit, euentumque¹⁵) rei¹⁶) exactori regio nuntiabit. Alioquin tres ei¹⁷) marcas nummorum persoluet, vel duodeno suam omissionem¹⁸) inficiabitur iuramento.

101. De rebus per mure ad terram propulsis.

Licet cuique rebus suis quibuslibet, per mare uentorum rabie uel quouis infortunio propulsis ad terram, pro earumdem collectione vel quauis¹⁹) alia dispositione, adiutores quoscumque²⁰) uoluerit uel habere potuerit²¹) prece uel precio aduocare, nullatenus obligato²) (² ad auxilium exactoris regij declinare, ne afflicto superaddatur maior afflictio (2 in coacta grauis auxilij comparatione. Quando uero tales res suas dominijs²⁶) derelinquit, ²⁶) desperans²⁷) aliquod 44 sibi super eis auxilium profuturum, per legem ad earum dominium rex²⁸) uocatur, ut eas subito exactori suo liceat uendicare.29) Quando uero, rebus ad terram projectis, earum dominus non comparet, 30) inuentor earum debet 31)

101 = 1.156, 157.

⁶⁾ DE. si.

⁷⁾ A. Verba sic casu bis sunt scripta, at posteriori loco subiecta linea notata.

⁸⁾ BCDE. sic. A. apulsi.

⁹⁾ BC. add. integrum.

¹⁰⁾ D. om. fuerit.

¹¹⁾ A. cetum quoque scriptum est, at iustus verborum ordo solitis signis indicatus.

¹²⁾ A. et quicumque primum scriptum fuit.

¹³⁾ BCE. sic. A. sassen, non vero fassen, ut dicit KR. et post eum Th. D. sarcinam. 14) D. equus; male.

¹⁵⁾ BCDE. sic. A. euentuque.

¹⁶⁾ D. re.

¹⁷⁾ DE. om. ei.

¹⁸⁾ E. inventionem.

¹⁹⁾ BCDE. sic. A. quamuis.

²⁰⁾ BCDE. sic. A. quocumque.

²¹⁾ DE. poterit.

²²⁾ BCE. sic. AD. obligatio, in A. rec. man. mutatum in obligato.

²³⁾ D. exactoris ad auxilium regum decli-

²⁴⁾ DE. Inchoata gravis &c.

²⁵⁾ BCD. dominis. E. domini. Lege dominus.

²⁶⁾ BC. sic. A. derelingunt. D. derelingunt. E. derelinquuent (sic).

²⁷⁾ DE. desperantes.

²⁸⁾ D. rerum.

²⁹⁾ E. vindicare.

euentum hominibus nuntiare, ut, super rebus suis 32) cercioratus, dominus, sex iuramentalibus prius de dominio 33) fide facta, rebus suis potiri libere permittatur. Si uero dominus nusquam compareat, per annum et diem res reperte 34) im regij exactoris custodia seruabuntur, ut 35) si uel dominus uel ipsius heres infra 36) illud 37) tempus 38) adueniat, res amissas secundum predictum modum, probato prius dominio 39) et in eis factis utiliter restitutis sumptibus, consequatur.

102.1) De agraria2) defensione et circa agros3) sepibus faciendis.

Tam communis universorum quam privata deposcit⁴) utilitas singulorum agros tante securitatis munimine roborari, ut que⁶) dei solius munere producunt beneficia, ad utilitatem suorum peruenire valeant dominorum; quapropter provida constitutum dinoscitur⁶) ratione, ut post sementem (7 soli visceribus commendatam, diem sibi prefigant universuivaque ville incole universi, in quo quicumque pro parte sua agros sepire nolverit seminatos,⁸) unam horam⁹) denariorum pro sua negligentia puniendus emendet.¹⁰) Jtemque alius¹¹) prefigatur, in quo si¹²) sepire nolverit, duabus horis¹³) satisfacere teneatur.¹⁴) Tercioque dies tercius statuatur;¹⁵) si nec tunc parverit,¹⁶) ad persolvendam¹⁷) marcam dimidiam obligetur. Deinde si parere¹⁸) nolens in sua per-

102 = 1.178.

³⁰⁾ DE. compareat.

³¹⁾ C. add. earum.

³²⁾ BCE. sic. AD. om. suis.

³³⁾ BD. domino.

³⁴⁾ C. sic. B. repte, omissa nempe nota abbreviatarum litt. er. ADE. recte.

³⁵⁾ E. et.

³⁶⁾ E. intra.

³⁷⁾ B. sic. AD. om. illud. Cfr. not. 38 sequentem.

⁸⁸⁾ CE. add. jllud.

³⁹⁾ D. domino.

¹⁾ DE. hoc loco incipiunt librum nonum.

²⁾ D. agria.

³⁾ DE. add. de; male.

⁴⁾ B. poscit.

⁵⁾ D. qui.

⁶⁾ D. dinoscere. E. dignoscitur.

⁷⁾ BCE. sic. AD. sola uice (pro soli uisceribus).

⁸⁾ D. seminantes.

⁹⁾ CDE. oram.

¹⁰⁾ D. emendat.

¹¹⁾ D. aliis.

¹²⁾ BCDE. sic. A. om. si.

¹³⁾ CDB. oris.

¹⁴⁾ D. tenetur.

¹⁵⁾ A. nec additum at deletum est. BCE. add. in quo.

¹⁶⁾ D. apparuerit.

¹⁷⁾ BE. sic. CD. persoluendum. A. persoluere.

¹⁸⁾ B. apparere.

II. 102. 322

stiterit obstinatione, in ius cum sua querimonia procedentes ceteri talem a iuridicis 19) deportent sententiam, ut (20eis inpune liceat, per subtractionem bonorum, aduersariorum suorum contumaciam utilitati commúni contrariam castigare.

103. Quod ad agrorum uel pratorum dominos bona propria tueri pertinebit. Agris et pratis unius uille coniunctis alterius uille pascuis solis²) animalibus deputatis, onus faciendarum sepium non ad pascuorum,²²) animalium²³) ratione²⁴) ne dampnum inferant,²⁵) sed ad²⁶) agrorum et pratorum dominos, ut bona tueantur propria, pertinebit.

104. De satione et custodia syliginis.²

Si seratur syligine²⁸) totum illud terre spacium, quod ante²⁹) fuit ordeo³⁰) seminatum, sicut ante, sepes sunt ab omnibus eiusdem terre possessoribus faciende; verum tantum³¹) parte aliqua totalis spacij sementem³²) syliginis³³) admittente, tantum partis illins domini eam includentibus studebunt sepibus faciendis.

Quod nulli licet sepem propriam uel alienam a custodia agrorum uel prutorum remouere, donec segetes et1) fenum collecta sunt.2)

Depes fiunt agrorum uel pratorum ad arcendum animalia et fenum uel³) segetes conseruandum; unde⁴) non licet cuiquam, donec fenum uel⁵) seges⁶)

103 = 1.175. 104 = 1.179.

105 = 1.176.177.

```
19) D. iudicis.
```

ptum est, at posterius i ab ipso scriba mutatum in e.

²⁰⁾ D. eius impule.

²¹⁾ D. solus.

²²⁾ BE. sic. ACD. pascuarum.

²³⁾ A. Loco primae litt. a antea scriptum fuit h.

²⁴⁾ D. om. ratione.

²⁵⁾ E. inferatur.

²⁶⁾ BCE. sic. AD. om. ad.

²⁷⁾ BCDE. siliginis.

²⁸⁾ C. sic. BDE. siligine. A. syligine scri- 5) C. et, non vero D, ut refert KR.

²⁹⁾ E. antea.

³⁰⁾ E. hordeo.

³¹⁾ DE. tamen.

³²⁾ D. seminentem.

³³⁾ BCE. siliginis. D. seliginis.

¹⁾ D. vel.

²⁾ BCE. fuerint.

³⁾ B. et.

⁴⁾ BCE. sic. AD. uerum.

collecta fuerit?) et ab agris omnes manipuli deportati, alienam sepem uel propriam ab agrorum uel pratorum custodia remouere. Si quis autem ante, ut in curru uel in⁸) equo per agrum uel pratum incedat, uel alia quauis⁹) causa, alienam sepem demoliri¹⁰) presumpserit aut auferre, preter omnis dampni restitutionem duas horas¹¹) nummorum pariter emendabit, aut hoc se¹²) fecisse 45 trino¹³) inficiabitur iuramento. Sunt et sepes, quarum demolicio uel ablatio¹⁴) trium marcarum exigit satisfactionem, puta quibus fundus¹⁵) includitur et munitur edificijs deputatus.¹⁶)

106. Quod pro furto unius manipuli fur possit ligari. 1.7)

Ex quo, propter annone periculum, uiolatores multantur sepium, ratione suadente¹⁸) multo sunt atrocius puniendi non uerentes rapinam uel furtum in ipsa anona custodienda sepibus exercere. Quapropter qui de agro uel unum furatur manipulum, licet forte¹⁹) non ualet²⁰) unum denarium, de iure comprehendi poterit et uinciri et uinctus in ius adduci, pro reatu tali a iuridicis condempnandus, licet pro furto commisso in²¹) rebus alijs, quod quinque denarios non ualeat, nullus sit (²²per legis licentiam uinciendus.

107. Qualiter puniantur qui animalia sua tollunt hijs, 23) qui ea in agro suo uel prato comprehenderunt. 24)

Ad arcendum animalia pastum affectancia²⁵) licet sepium prosit custodia, non tamen sufficit²⁶) usquequaque²⁷) nisi custodie ipsorum animalium cura dili-

106 = 1.174

107 = 1.158.

- 6) BCE. sic. AD. segetes.
- 7) D. fuerint.
- 8) BCE. om. in.
- 9) BCDE. sic. A. quamuis.
- 10) D. demolire.
- 11) DE. oras.
- 12) BCE. sic. AD. om. se.
- 13) BE. terno. C. terno mutatum in trino.
- 14) BCE. sic. A. ablata. D. oblatio.
- 15) BCE. sic. A. fudus. D. fructus.
- 16) D. deputatis.

- 17) BCDE. sic. A. ligare.
- 18) BCDE. sic. A. suadende.
- 19) D. sorte.
- 20) BCE. valeat.
- 21) BCE. sic. AD. pro.
- 22) E. legis licentia.
- 23) E. ijs.
- 24) B. comprehenderint.
- 25) BCDE. sic. A. afflectancia.
- 26) C. suffecit.
- 27) E. vsquecunque.

11. 107. 325

gentior²⁸) inpendatur; et idcirco, ut studeat unusquisque animalia sua diligentius custodire, ne dampnum inferant (2º in annona sustentationi hominum reseruanda, utilitate communi persuadente lege constat indissolubili constitutum, ut unicuique liceat animalia comprehendere, que in messe sua reperit³⁰) aliena, et inpune, donec dampni per ea fiat restitutio retinere; in³) uiolatores huius constitutionis, pro uarietate^{3 2}) presumptionis, pena quoque uaria constituta, ut si quis animalia comprehensa manu ducenti rapuerit, tres marcas nummorum, aut si a³³) propellente ipsa³⁴) coram se abigendo fugauerit, duas horas, 35) aut si a36) domo comprehensoris uel curia iam inclusa extraxerit, tres marcas eciam³⁷) nummorum emendet, aut duarum horarum³⁸) reatum³⁹) cum trino, et trium marcarum cum duodeno deneget iuramento.

Ougliter dominus¹) animalia sua redimere debeat,²) et quando³) preter 108. restitutionem dampni dati tenetur satisfacere, (*et quantum.5)

Multum refert quot⁶) (⁷animalia et⁸) utrum domini uoluntate an domino nesciente in agrum uel pratum ueniant alienum, siquidem estimationi dampni dati tres marcas nummorum adiunget dominus si gregem suum aut equicium⁹) suum¹⁰) ad minus duodecim capitibus constitutum in agrum uel pratum cum pastore et cane dirigat alienum, vel consensu suo dampnum datum duodeno

108 = 1. 159, 160, 164.

²⁸⁾ D. diligenter.

²⁹⁾ D. a. E. annonæ sustentationi hominum 3) DE. quomodo. conservandæ.

³⁰⁾ BE. repererit.

³¹⁾ D. Jta.

³²⁾ BCDE. sic. A. uarietate scriptum est, at litt. te ab ipso scriba deletae sunt.

³³⁾ BCE. sic. AD. om. a.

³⁴⁾ C. ipse. D. ipsam.

³⁵⁾ DE. oras.

³⁶⁾ D. ex.

³⁷⁾ C. om. eciam.

³⁸⁾ CDE. orarum.

³⁹⁾ D. om. reatum.

¹⁾ BCE. sic. AD. om. dominus.

²⁾ B. debet.

⁴⁾ D. om. et quantum.
5) BCE. sic. A. quando, quamvis KR. et Th. legunt quantum.

⁶⁾ BCE. sic. AD. quod.

⁷⁾ A. Ultima litt. a, vel forte alia quaedam littera, quae in fine h. v. scripta fuit, deleta est; notae vero abbreviatae v. et, in initio sequentis lineae scriptae, scalprum adhibitum est, ut mutaretur in a, et sic, omisso et, legeretur animalia.

⁸⁾ D. om. et.

⁹⁾ D. equitum.

¹⁰⁾ BCDE. om. suum.

inficiabitur iuramento. Si uero casu, preter domini uoluntatem, constet¹¹) a tot animalibus dampnum datum, dato prius pignore, quod dimidiam marcam nummorum ualet, 12) super estimatione 13) dampni dati prestanda, facta a duobus uel¹⁴) tribus, et probata trium hominum iuramentis, a dampnum passo dominus animalia, que dampnum intulerant, consequatur. 16)

Si uero numerus¹⁶) animalium minor fuerit solius domini, si conciuis¹⁷) fuerit dampnum passi, super estimatione dampni sufficiet 18) iuramentum; 19) si uero, cum animalibus dampnum inferentibus, uille alterius inhabitator fuerit, duobus socijs indigebit, ut, super estimationis²⁰) dampni quantitate, fidem trino²¹) faciat²²) 46 iuramento. Eodem quoque sociorum et23) iuramentorum numero se defendet, 24) si dampnum inpresentiarum passus se dampnum sepius ab eius animalibus conqueratur perpessum. Si uero dominus contendat animalia sua non in (25 agris uel pratis quibuslibet 26) sed innoxía comprehensa, dampnum passus quod ea juste ceperit trium hominum probet juramentis, aut animalia cum duarum horarum²⁷) nummorum reddat²⁸) emendatione. Excepto primo casu nichil addendum²⁹) estimationi, nisi accusetur dominus animalium ea furtiue in agrum uel pratum alterius induxisse; in quo casu uel duas horas³⁰) nummorum dominus addet^{3 1}) estimationi, uel trium hominum iuramentis a furti uitio se purgabit.

¹¹⁾ BD. constat.

¹²⁾ BCE. valeat.

¹³⁾ A. estimatio primum scriptum est, d vero · 20) D. estimatione. additum at deletum.

¹⁴⁾ D. et.

¹⁵⁾ DE. consequetur. Sensus huius loci subobscuri hic est: dominus animalium, quae damnum intulerant, prius dato pignore dimidiam marcam valente pro damno, secundum aestimationem a duobus vel tribus faciendam et trium hominum iuramentis probandam, rependendo, recipiat animalia ab eo, qui damnum passus est.

¹⁶⁾ BCE. sic. AD. dominus.

¹⁷⁾ B. conscius. CD. concius.

¹⁸⁾ B. sufficiat.

¹⁹⁾ BCDE. sic. A. iuramenti.

²¹⁾ B. terno. C. terno mutatum in trino.

²²⁾ BCDE. sic. A. faciet.

²³⁾ C. om. et.

²⁴⁾ DE. defendat.

²⁵⁾ D. agro, vel in prato &c.

²⁶⁾ E. cuiuslibet.

²⁷⁾ DE. orarum.

²⁸⁾ C. redibeat. B. reliberat, non vero potest legi redhibeat, ut coniicit KR. E. redimat.

²⁹⁾ BCE. add. est.

³⁰⁾ DE. oras.

³¹⁾ D. addat.

109. Inter regem uel episcopum et alios, 1) inter regis vel 2) episcopi villicum 3) et alios, que sit 4) differentia et 5) que convenientia in iure comprehendendi 6) vel redimendi, in quantitate satisfactionis (7 uel estimationis prestande uel sumende. 8)

JN iure comprehendendi⁹) aliena et propria redimendi animalia, et in quantitate satisfactionis vel estimationis prestande uel sumende, inter exactorem uel uillicum regis uel episcopi et quemuis alium nichil differt. At¹⁰) in mansione sua uel¹¹) rege uel episcopo existente, si sibi¹²) dampnum in suis agris inferatur ab animalibus scientis domini et uolentis,¹³) estimationi¹⁴) dampni dati, propter contemptum presentis regis uel presulis honorificentiam, in tribus marcis nummorum contemptus precium adiungetur.¹⁵) Si uero casu, domino ignorante, fuerit dampnum datum, nichil preter estimationem dampni dati trino¹⁶) probandam¹⁷) iuramento, licet presens, rex uel episcopus obtinebit. Jn hoc autem solo exactor¹⁸) uel uillicus regis¹⁹) uel antistitis differt²⁰) ab alijs, quod si taliter sibi dampni dati ad multorum audientiam (²¹in ius deferat accusationem,²²) aut trium marcarum satisfactionem ab aduersario preter estimationem si confessus fuerit, aut duodenum iuramentum si negauerit, consequetur.

110. Quid iuris sit si dampnum passus perimat animalia²³) dampnum inferentia.

Licet licite possint animalia in alienis agris dampnum inferentia comprehendi,

109 = 1.162, 163.

110 = 1.165 - 167.

- 12) B. quoque habet sibi, non vero lbi, ut legit KR. D. ibi.
- 13) E. videntis.
- 14) D. Estimationem.
- 15) B. adiungatur.
- 16) B. terno.
- 17) BCE. sic. AD. probandum.
- 18) BCE. sic. AD. exacto.
- 19) D. om. regis.
- 20) C. different.
- 21) B. vnus deferat &c.
- 22) BCE. sic. AD. add. suam.
- 23) D. add. sibi.

¹⁾ BCE. add. Jtem.

²⁾ BCDE. sic. A. et.

³⁾ D. villicos.

⁴⁾ BCE. sic. AD. sua.

⁵⁾ A. v. et bis est scripta, in fine prioris ac initio sequentis lineae.

⁶⁾ D. comprehendi.

⁷⁾ D. om. uel estimationis.

⁸⁾ D. add. etcetera.

⁹⁾ C. comprehendi.

¹⁰⁾ C. an.

¹¹⁾ BC. om. uel.

non tamen perimi, sed seruari donec estimatione prestita liberentur; verum si quod propter talis dampni iacturam animal occidatur, post omnis dampni pre-'stitam satisfactionem, ^{2 4}) probatam manus tercie iuramento, licet conciuis ^{2 5}) fuerit²⁶) occisoris dominus animalis, occisor animalis²⁷) prestabit precium animalis occisi probatum iustum et sufficiens tribus trium hominum iuramentis; 28) deinde contemptus precium, duas horas²⁹) nummorum uidelicet, emendabit, si duas horas²⁹) nummorum (³⁰ad minus ualens in absentia, uel³¹) quantumcumque³²) parum ualens in domini³³) presentia et aspectu fuerit³⁴) interfectum; nec confesso interfectionem licebit³⁵) in hoc casu contemptus precium diffiteri, nisi iuret occisor cum duobus socijs occisum animal absente domino duas horas³⁶) nummorum minime ualuisse, in quo³⁷) casu nichil prestabitur 47 ratione contemptus, sed tantum precium animalis occisi, fide^{3 8}) facta trino iuramento super sufficienti precij quantitate. Si uero super 39) occisione accusatus se⁴⁰) deneget occidisse, per iurisiurandi religionem aut cum duobus socijs, aut cum quinque, aut41) undecim,42) se defendet, puta uel trino, uel seno, uel duodeno hominum iuramento, iuxta quantitatem precij animalis, quod dicitur interemptum; trino si⁺³) duarum horarum⁴⁴) nummorum vel minus, seno si sex horarum⁴⁴) uel minus quantumlibet usque ad duas horas,⁴⁶) duodeno si sex horis⁴⁶) maius precium opponatur. Est et casus, in quo specialitas interfectionis que gornithings work⁴⁷) lingua patria nominatur, puta

²⁴⁾ BC. estimacionem.

²⁵⁾ BE. sic. AC. concius. D. conscius.

²⁶⁾ BCDE. sic. A. om. fuerit.

²⁷⁾ BCE. om. animalis.

²⁸⁾ D. iuramentum.

²⁹⁾ DE. oras.

A. Loco verborum ad minus antea scriptum fuit uidelicet.

³¹⁾ D. quoque habet vel, non vero Ut, ut legit KR.

³²⁾ BCDE. sic. A. quantumque.

³³⁾ D. om. domini.

³⁴⁾ B. fuerat.

³⁵⁾ B. licet.

³⁶⁾ DE. oras.

³⁷⁾ D. hoc.

³⁸⁾ D. infert de.

³⁹⁾ BCDE. sic. A. semper.

⁴⁰⁾ D. si.

⁴¹⁾ BCE. add. cum.

⁴²⁾ CBE. sic (B. XI). AD. duodecim. Legendum esse undecim evidens est si antecedentibus: duodus — quinque conferantur sequentia: trino — duodeno. Numero scilicet iurantium reus ipse comprehensus fuit, ut adeo in "duodeno iuramento" reus undecim, non duodecim, habuerit socios. Cfr. capp. 33, 37, 67, et I. 71; Nyt jur. Ark. XXI. p. 157 et seqq.

⁴³⁾ BCE. sic. A. sed. D. vel.

⁴⁴⁾ DE. orarum.

⁴⁵⁾ DE. oras.

⁴⁶⁾ E. oris. D. oras.

⁴⁷⁾ DE. add. in.

quando sic lancea uel quouis alio instrumento nocendi ad⁴⁸) minus dimidiam marcam ualens animal perforatur, ut horrende⁴⁹) per uulnus uiscera emanare cernantur, trium marcarum nummorum exigit satisfactionem, preter occisi precium animalis, de cuius iusta fidem facient quantitate estimationi animalis conuenientia iuramenta.⁵⁰) Si uero huiusmodi denegetur interfectio, negationi duodenum fidem⁵¹) faciat⁵²) iuramentum. Si quis dicat alium furtiue suum animal occidisse dimidiam marcam ualens, iuramentum exhibeat quod asswæru eth⁵³) patria lingua dictum est⁵⁴) appellari, et sic⁵⁵) reum ferri candentis iudicio⁵⁶) subire compellat, et si reus manus conuictus apparuerit ustione, pro reatu suo iusto animalis precio duplum addat.

111. Quod animalia comprehensa non debeant¹) post oblatam iusticiam retineri.

Non licet etiam dampnum passo animalia comprehensa post oblatam sibi iusticiam retinere; postquam enim dominus in compensationem dampni²) dati annonam obtulerit³) exhibendo, et de sufficienti compensatione suum prestiterit iuramentum, si noluerit eum dampnum passus⁴) in restitutione animalium exaudire, eiusdem uille aliquot inhabitatoribus⁵) conuocatis dominus protestetur⁶) coram eis et⁷) dampnum⁸) passo sibi iusticiam denegari; deinde cum testimonio conuocatorum ciuium (⁹in ius deferat querimoniam suam ad iuridicorum audientiam, ibique in accusatum feratur sententia, ut aduersario suo¹⁰) pro negata iusticia uel¹¹) trium marcarum offerat¹²) satisfactionem, ¹³) vel quod

111 = 1.171.

⁴⁸⁾ D. vel.

⁴⁹⁾ BCE. sic. AD. horrendo.

⁵⁰⁾ D. om. iuramenta.

⁵¹⁾ D. om. fidem. E. fidum.

⁵²⁾ D. faciet.

⁵³⁾ D. assuoren eedth. E. Aasuoren Eed.

⁵⁴⁾ Scilicet capp. 57, 87 &c.

⁵⁵⁾ B. (non vero E, ut dicit KR.) si.

⁵⁶⁾ BE. iudicium. C. iudicium mutatum in iudicio.

¹⁾ C. debent.

²⁾ C. add. sibi.

³⁾ D. obtulit.

⁴⁾ A. passum primum scriptum est.

⁵⁾ B. inhabitantibus.

⁶⁾ DE. sic. ABC. protestatur.

⁷⁾ E. a.

⁸⁾ D. damno.

⁹⁾ E. vnus deferat &c.

¹⁰⁾ D. om. suo.

¹¹⁾ D. quoque habet vel, non vero Ut, ut legit KR.

¹²⁾ D. afferat.

¹³⁾ BCDE. sic. A. satisfactioni.

illud non egerit duodenum¹⁴) exhibeat iuramentum. Jtem si post iusticiam denegatam animalia moriantur, preter eorum precium iniustus detentor uel tres marcas nummorum emendet, uel iniuste detentionis accusationi duodenum obiciat¹⁵) iuramentum.

112. Quod dominus teneatur redimere animalia sua.

Nec16) licet quoque domino nolle animalia sua redimere comprehensa; nam eo nolente comprehendens eum ut redimat primo die, missis duobus hominibus, deprecetur: 17) idemque tam 18) secundo die, missis alijs duobus hominibus, quam¹⁹) die tercio, (²⁰missis quoque²¹) tercio nouis duobus hominibus, operetur; eo perseueranter redimere recusante, deinde procedens in ius cum suis²²) testibus uniuersis uniuersum rerum gestarum ordinem coram omnibus protestetur,²³) talemque contra suum aduersarium latam a iuridicis reportet 48 sentenciam, ut in nullo teneatur ei^{2 4}) de cetero de illis animalibus, quicquid de ipsis contigerit, respondere. Si uero super iniusta conprehensione uel detentione detentorem dominus instanter accuset, iuramentorum numero²⁵) conuenienti animalium estimationi detentor probet quod dominus animalia sua iuste capta redimere supersederit, 26) post predictam trinam 27) ammonicionem 26) legitimam. Si uero deficiat in probatione, tantum animalia, si possit, (2º uel, si non possit, precium eorum restituat, post damni dati prestitam³⁰) estimationem, ab omni alia satisfactione propter assertionem suorum testium excusatus.

112=1.161.

¹⁴⁾ A. Loco posterioris u primum scriptum 22) D. om. suis. est o.

¹⁵⁾ DE. obijciat.

¹⁶⁾ R. Non.

¹⁷⁾ D. deprecentur.

¹⁸⁾ D. om. tam.

¹⁹⁾ D. sicut et.

²⁰⁾ D. om. missis quoque tercio.

²¹⁾ BCE. sic. A. quod. Cfr. not. 20 praecedentem.

²³⁾ BCE. sic. AD. detestetur.

²⁴⁾ D. et.

²⁵⁾ D. add. competenti vel.

²⁶⁾ B. supersedit.

²⁷⁾ E. ternam.

²⁸⁾ BE. admonicionem.

²⁹⁾ D. om. uel — possit.

³⁰⁾ D. pristinam.

113. De tempore, quod') animalium custodie deputatur.2)

Non est totus annus animalium custodie deputatus, verum illud tempus totum et³) solum, quod a uigilia pentecostes incoatur⁴) et in uigilia⁵) sancti michaelis archangeli terminatur; vnde alio quocumque tempore, si reperiantur in agris et pratis, non possunt animalia comprehendi, sed absque aliqua lesione depelli; quippe si, per inuia⁶) et lutosa loca propulsa, uitam finierint, propellentes simul omnes omne dampnum restituent, et, sue presumptionis iniuriam expiando, tres marcas prestabunt insuper satisfactionis.⁷) At si factum maluerint⁸) diffiteri, quemcumque⁹) super hoc dampnum passus detulerit furti reum, premisso iuramento quod lingua patria assueru eth¹⁰) nominatur, candentis ferri iudicium subire compellet, 11) et 12) a conuicto per manus ustionem, preter¹³) omnis¹⁴) dampni restitutionem, tres marcas satisfactionis¹⁵) nomine reportabit.

114.16) De nemorum defensione.

 ${
m Ne^{{\scriptscriptstyle 1}}}^{{\scriptscriptstyle 7}}$) siluis suis domini cotidianis $^{{\scriptscriptstyle 1}}$ 8) usibus ualde necessarijs defraudentur, iuris censura prohibet alienum nemus succidi contra domini uoluntatem, in 19) succidentem quantitati²⁰) succisionis²¹) penam constituens competentem, ut si ligna²²) succisa uel uno curru,²³) uel duobus uel²⁴) tribus uel pluribus, donec occurrat duodenarius numerus, 26) deferantur, preter restitutionem ligno-

113 = 1.169, 170.

114=1. 181, 182, 184, 185.

- 13) BCDE. sic. A. propter.
- 15) BCDE. sic. A. satisfactionis scriptum est. at litt. is ab ipso scriba mutatae sunt in em.
- 16) DE. hoc loco incipiunt librum decimum.
- 17) A. Ita recte scriptum est, non vero de, ut perperam refert KR. D. De.
- 18) DE. quotidianis.
- 19) BCDE. sic. A. ut.
- 20) D. quantitate.
- 21) BCDE. sic. A. suscisionis.
- 22) CDE. sic. B. lingna. A. lingua.
- 24) E. om. uel.

¹⁾ BCE. sic. AD. om. quod. 13) BCDE. sic. 2) D. deputata. KR. habet deputato, non 14) D. omnem. tamen indicans neque A. nec alium quemquam codicem hanc praebere lectionem.

³⁾ D. est.

⁴⁾ BCDE. inchoatur.

⁵⁾ D. profesto.

⁶⁾ E. ninosa.

⁷⁾ Adde nomine, ut in fine huius capitis et aliis locis legitur.

⁸⁾ D. maluerit.

⁹⁾ D. quecunque.

¹⁰⁾ D. assuorrens eedt. E. Aasuoren Eed. 23) A. cursu primum scriptum est.

¹¹⁾ E. compellit.

¹²⁾ A. v. et non bis est scripta, ut indicat KR. 25) BCE. om. numerus.

rum duas horas²⁶) nummorum domino succidens persoluat, uel succisionem trino²⁷) deneget iuramento; si uero .XII^{cim}. currus uel plures lignorum fuerint²⁸) succisorum, et ligna²⁹) restituat³⁰) et tres marcas prestet nomine satisfactionis, uel accusationi³¹) duodenum³²) obiciat³³) iuramentum. At si reum in ipsa succisione dominus deprehendat, de sex horarum³⁴) emendatione prestanda pignus ab eo suscipiat, ne conuentus ex post facto se diffiteri ualeat Non dato pignore, 35) si36) oblatam satisfactionem exactus uoluerit³⁷) diffiteri, trinum ei³⁸) sufficiet³⁹) iuramentum. Si nichil secum ad inpignerandum 40) habeat deprehensus, ad uillam proximam profectus cum domino succisi⁴¹) nemoris, procuret ei uel⁴²) pignus uel fideiussorem, ut oblate⁴³) fidem habeat satisfactioni. Eo uero neutrum⁴⁴) procurante, ibidem dominus protestetur omnem sibi iusticiam denegari, et, cum uoluerit, istam iniuriam in sollempnis 45) deducat querimoniam accusationis, 46) ut trium mar-49 carum obtineat satisfactionem, nisi, sue saluti rem preferens temporalem, et affectans in anima puniri pocius quam in pecunia, illam aduersarius accusationem duodeno presumat elidere iuramento. Eodem dominus utatur remedio protestationis⁴⁷) ad uillam procedens⁴⁸) proximam, si, cum possit, nolit succisor lignorum ei rem suam pignori⁴⁹) obligare, ne, rem ei per uiolentiam auferendo, et⁵⁰) ius sibi dicendo, non ad minus aduersario quam sibi suus aduersarius ob illatam iniuriam obligetur. (51 Cum extractis corticibus necesse

²⁶⁾ CDE. oras.

²⁷⁾ E. terno.

²⁸⁾ BCE. sic. AD. fuerit.

²⁹⁾ CDE. sic. B. lingna. A. linna.

³⁰⁾ A. restituet scriptum est, at posterius e 43) D. ablate. subjecto puncto notatum, et a supra lineam 44) D. add. faciente vel. adpositum. CD. restituet.

³¹⁾ D. accusationem.

³²⁾ BCDE. sic. A. duodenunum.

³³⁾ DE. obijciat.

³⁴⁾ CDE. orarum.

³⁵⁾ A. Loco v. pignore aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum.

³⁶⁾ BCDE. sic. A. sed.

³⁷⁾ D. noluerit.

³⁸⁾ D. om. ei.

³⁹⁾ BC. sufficiat.

⁴⁰⁾ BC. sic. DE. impignorandum. A. inpinguerandum.

⁴¹⁾ BCDE. sic. A. occisi.

⁴²⁾ D. om. uel.

⁴⁵⁾ E. solenne ius. D. add. deducere.

^{· 46)} BCDE. sic. A. accercionis. Forte legendum est arcessitionis. At verba huc respicientia: illam accusationem, quae infra in textu leguntur, indicare videntur accusationis hoc loco originariam esse lectionem.

⁴⁷⁾ BCDE. sic. A. protectationis.48) BCDE. sic. A. precedens.

⁴⁹⁾ B. quoque habet pignori, non vero Pignore, ut refert KR. D. pignore.

⁵⁰⁾ D. aut.

sit, ueluti succise fuissent, arescentes⁵²) arbores deperire, de subtractione corticis et succisione arboris idem erit iuris iudicium obseruandum, ut iacture quantitati, 63) iuxta capacitatem 64) curruum estimate, predicto modo respondere pena debeat emendationis. Jdem quoque obseruabitur si ad pastum animalium alieni nemoris contra domini uoluntatem arbores succidantur, licet nullis curribus deferantur.

115. De hiis, 1) que 2) sumi 3) licite possunt ex nemore alieno.

Humane societatis liberalitas quedam concedit ex nemore alieno, licet domini convenientia4) non accedat; ut quotquot axes6) franguntur in curribus (6 per nemus transeuntium alienum, tot ex⁷) ipso possint nemore restaurari. Si quid tamen preter ipsos axes⁶) ex lignis succisis fuerit deportatum, duarum horarum⁸) exigit emendationem, uel succisum esse⁹) de nemore alieno tercio¹⁰) negabitur iuramento.

Licet quoque de fructu nemoris, puta de nucibus auellanis uel alijs, dum¹) transit, ¹) edere transeunti; licet quoque deferre, sed quantum pugnus uel sue capiunt cirotece; 13) pro (14hijs autem, que sinu suo vel hora¹⁵) uestis sue deportauerit, duas horas¹⁶) tenebitur emendare,

115=1.183, 196.

caput, cui tituli loco inscripta sunt verba Cum - succisione arboris; non vero habet hunc titulum loco rubricae De nemorum defensione, quae supra legitur, ut ex iis quae hoc loco adfert KR. concludit Th.

⁵²⁾ E. crescentes. 53) D. quantitatis.

⁵⁴⁾ BCE. sic. A. capatitatem. D. capacientem.

¹⁾ E. ijs.

²⁾ BCDE. sic. A. qui.

³⁾ BCDE. sic. A. summi.

⁴⁾ BCE. conniuencia.

⁵⁾ BCDE. sic. A. auxes.

⁶⁾ D. in nemore alienum &c.

⁷⁾ D. in.

⁸⁾ DE. orarum.

⁹⁾ D. om. esse.

¹⁰⁾ D. triginta. E. terno.

⁵¹⁾ B. om. Cum. D. hoc loco incipit novum 11) BCE. sic. AD. om. dum. KR. credit cod. D, qui om. verba dum transit (cfr. not. 12 sequentem), veram habere lectionem, transit vero in ceteris codicibus errato scriptum esse pro transeunti, quod in mox sequentibus legitur; at quamvis abesse possunt haec verba. non ideo tamen dicendum est ea errato quodam esse scripta; recte enim omnino dicitur transeunti licere quidem dum transit edere quantumcumque voluerit, non vero quantumcumque secum deferre (cfr. verba sum han bitær pær, I. 196.); omissa vero in antiquiore codice v. dum, delendam esse v. transit recte iudicavit is qui scripsit cod. D.

¹²⁾ D. om. transit.

¹³⁾ CD. sic. B. cyrotece. E. chirotece. A. cirotere.

¹⁴⁾ E. ijs. D. his que &c.

¹⁵⁾ DE. ora.

¹⁶⁾ DE. oras.

uel factum per iurisiurandi religionem cum manu tercia diffiteri; at si curru uel equo detulerit, estimationem¹⁷) dampni prestabit, uel factum¹⁸) inficiabitur iuramentis conuenientibus estimationi.

116.19)

Falcones et²⁰) accipitres et quelibet aues indomite licenter accipiuntur in nemore alieno, ita tamen ut nemus succisione aliqua non ledatur. Nidum accipitrum²¹) et falconum si quis primo repererit,²²) quamuis in nemore alieno, si pullorum pedes innexos laqueis sic affixerit,²³) ut non possint,²⁴) (²⁵cum creuerint, auolare, si quis postea superueniens eos amouerit, duas horas,²⁶) si palam factum indicaverit, emendabit; si vero celaverit,²⁷) accusari poterit furti reus. (²⁸Apes suas auolantes si quis ad nemus persecutus²⁹) fuerit alienum, aut ibidem apes invenerit³⁰) nullius dominio³¹) mancipatas, licenter eas auferat,³²) sed absque nemoris lesione; si vero (³³arborem ab eis occupatam succiderit,³⁴) consensu domini non obtento, tres marcas nummorum prestabit nomine satisfactionis, aut factum suum³⁵) duodeno³⁶) diffitebitur iuramento; equitatis autem persuadet ratio ut (³⁷obtineatur voluntas, (³⁸sed suo domino apum medietas assignetur, verum ad consentiendum animo suo nullatenus inclinato,³⁹) si,⁴⁰) postquam dominus vel inventor recesserit, consignata

116=1.190, 186-189.

¹⁷⁾ D. estimacioni.

¹⁸⁾ D. furtum.

¹⁹⁾ BC. connectunt hoc caput cum proxime antecedente. DE. habent titulum: Falcones, Accipitres et quelibet aues indomite licenter accipiuntur in nemore alieno; a verbis Apes suas auolantes novum incipientes caput, cui priorem dant locum. Cfr. not. 28 infra.

²⁰⁾ DE. om. et.

²¹⁾ A. Litt. pi omissas supra lineam add. scriba.

²²⁾ D. receperit.

²³⁾ BCE. sic. AD. afflixerit.

²⁴⁾ CDE. sic. A. possit. B. possunt.

²⁵⁾ D. om. cum creuerint.

²⁶⁾ DE. oras.

²⁷⁾ E. add. atque hoc postea compertum fuerit.

²⁸⁾ DE. hic incipiunt librum undecimum ac novum caput cum titulo: Apes suos (E. suas) auolantes si quis ad nemus alienum persequutus fuerit. Cfr. not. 19 supra.

²⁹⁾ BC. prosecutus.

³⁰⁾ BC. sic. ADE. invenit.

³¹⁾ D. domino.

³²⁾ B. aufert. C. auferre.

³³⁾ E. arbor ab eis occupata succiditur.

³⁴⁾ D. succiditur.

³⁵⁾ DE. om. suum.

³⁶⁾ BCDE. sic. A. duodenum.

³⁷⁾ E. obtineat medietatem et domino nemoris apum &c.

³⁸⁾ BC. domini si suo dominio apum &c.

prius arbore⁴¹) ab apibus occupata,⁴²) ipse silue dominus eas sustulerit, nisi se dominum contra 43) salutem suam duobus testibus et duodeno docere pre-50 sumpserit iuramento, verus dominus, cum eas ceperit uendicare, postquam sibi sublatas uel furtiue uel uiolenter 44) seno tantummodo iuramento docuerit, obtinebit. $\mathfrak{C}^{4.5}$) Si silue dominus apum obiciat^{4.6}) inventori quod easdem prius inuenerit, non debet audiri nisi suam assercionem trino corroboret⁴⁷) iuramento. (45) Domum alicuius apibus ingressis alterius eas, donec illam domum eligerent, insequentis, 48) si domus dominus se contendat earum 49) dominum, trino se probet dominum iuramento, aut eas insecutus⁶⁰) eodem numero iuramentalium de suo facere fidem dominio 6 1) permittatur; inde tamen 5 2) sic eas extrahat, ne domui uel parieti^{5 3}) (^{5 4}officiat aliene. ¶^{5 5}) Vnius apibus super alterius apes descendentibus, atque ad spiritus 5 6) eas confringentibus exalationem, 67) inferentes dampnum ad alias apportentur, 68) easque domini simul possideant in communi; at si nequiuerint supra⁵⁰) communi dominio conuenire, accusatus supra dampno a suis apibus irrogato, si negare uoluerit dampnum datum, 60) se iuramentalibus tueatur dampni conuenientibus estimationi; at confessus restituat⁶¹) (⁶² quantum uoluerit, atque residuum, iuxta quantitatem eius, neget sufficientibus iuramentis.

117. De hijs, 1) que 2) non possunt licite sumi uel fieri in nemore alieno. Ventorum rabie siue alio³) quouis modo⁴) prostratam arborem si quis⁵) a

117 = 1. 199, 193.

39) BCDE. sic. A. incinato.

40) BC. sic. E. om. si. AD. sed.

- 41) A. Prius r omissum supra lineam add. 52) E. om. tamen. D. cum. scriba.
- 42) E. add. si.
- 43) E. per.
- 44) E. add. si.
- 45) A. Signum C in marg. adposuit scriba.
- 46) DE. obijciat.
- 47) A. Litt. e lapsu calami deformata est, ut 57) Pro exhalationem. D. exalacioni. E. legi posset ö.
- 48) Vox insequentis referenda est ad v. alte- 58) C. eportentur. rius, non vero ad alicuius.
- 49) DE. illarum.

- 50) DE. insequentis.
- 51) D. domino.
- 53) DE. sic. ABC. parum.
- 54) D. afficiat alieni.
- 55) A. Signum W in marg. adposuit scriba.
- 56) A. v. spiritus solito modo est abbreviata (sc. litt. spc), nihil vero obscuri habet, ut credit Th. D. om. spiritus. C. spem.
- exalatione.
- 59) BE. super.
- 60) E. om. datum. D. dato.

nemore alieno presumpserit deportare contra domini uoluntatem, estimationem dampni prestabit domino conuentus, 6) aut negabit factum iuramentalibus sufficientibus estimationi. Ratione indaginis facte de nemore alieno, cum⁷), estimatione⁸) dampni, sex horarum⁹) (10 tenebitur satisfactionem prestare, aut per senum defensio iuramentum.

118. Quid iuris sit si quis in alieno solo fossam¹) fecerit.

 ${f E}$ xtrahendi fetus uulpini gratia si quis effoderit fossam $^{{f i}\,{f i}}$) in nemore uel solo quolibet alieno, ad sex horarum¹²) tenebitur satisfactionem, uel defensionem tante pecunie competentem; (13 nullo tamen prohibito 14) fetum uulpinum in nullius¹⁵) dominio permanentem, ¹⁶) ubi res aliena non leditur, occupare. Jnsequenti uulpem, suis exagitatam¹⁷) canibus, donec in nemore uel loco quolibet alieno latibulum ingrediatur fouee, 18) licet, quantum ad comprehensionem uulpis opus fuerit, eandem foueam ampliare. Sed nisi foueam illam repleuerit, si quisquam¹⁹) in eam lapsus²⁰) uitam finierit, tres marcas ob dampni occasionem prestitam emendabit, et omne aliud dampnum prestabit, usque ad trium marcarum summam, de quocumque ibi contigerit animali; aut se²) fodisse negabit iuramentalibus dampni conuenientibus estimationi.

119. Alieni porci, inuito domino, de nemore non pascantur alieno.

Persuadet equitas naturalis nullius inuiti bona deseruire usibus alienis; vnde nec²) alieni porci admitti debent ad pastum nemoris alieni, circa nemus ali-

118 = l. 191, 192.

61) B. restituet.

62) BCDE. sic. A. om. quantum uoluerit.

1) E. ijs.

2) BCDE. sic. A. qui.

3) BCDE. sic. A. alie.

- 4) A. Loco v. modo aliud quoddam vocabulum 15) DE. cuiuscunque. antea fuit scriptum.
- 5) D. qui.
- 6) DE. conuenientem; male.
- 7) BCE. sic. AD. om. cum.
- 8) D. estimacioni.
- 9) DE. orarum.

119 = 1.195

- 10) BCE. emendacio locum habet aut &c.
- 11) D. fossum.
- 12) DE. orarum.
- 13) E. Nulli tamen prohibitum esto fætum &c.
- 14) D. perhibito.
- 16) DE. add. dum.
- 17) D. agitatam.
- 18) D. fouij.
- 19) D. quispiam. 20) BC. elapsus. **E.** delapsus.
- 21) D. si.

enum et²³) agrum alienum ob eandem rationem²⁴) (²⁵iuris eadem etiam permanente²⁶) censura, quantum ad comprehensionem et redemptionem, quantum 51 ad numerum animalium et porcorum, quantum ad scientiam et ignorantiam dominorum.

120. De communi nemore.

V niuersis communi nemore unicuique pro libito suo licet uti; verum¹) ibi succisam arborem, nisi secum deportet succisor continuo uel consignet, licebit uolenti cuilibet deportare. At abscisione²) (³utriusque termini consignata, per annum et diem expectabit proprium succisorem;⁴) infra quod tempus si quis eam abstulerit, estimationem, cum eam habere non⁵) possit, primo⁶) restituet succisori, duasque horas²) nummorum prestabit nomine satisfactionis.

121.8)

Si quis in⁹) asseres uel columpnas uel aliam formam communis nemoris ligna¹⁰) dolauerit, ea dominio¹¹) suo subiciet¹²) sine temporis prefinitione, ut nec post annum et diem alij, preter consensum domini, ea liceat sine furti uitio contrectare.¹³)

122.14) De aqua communi vel propria.

Omnis aqua nullo manu facto aggere, sed naturalibus tantum contenta litto-

120 = 1.197. 121 = 1.198.

22) B. non.

- 23) E. vel.
- 24) DE. causam.
- 25) D. om. iuris eadem.
- 26) E. permanet.
- 1) D. add. si.
- 2) E. abscissione.
- 3) D. vtrique tremuli consignata.
- 4) BCDE. sic. A. succisorum.
- 5) E. non, at in corrigendis modo.

122 = 1.200.

- 6) B. quoque habet primo, non vero Proprio, ut refert KR.
- 7) DE. oras.
- 8) BCDE. connectunt hoe caput cum proxime antecedente.
- 9) D. om. in.
- 10) E. lingua.
- 11) D. domino.
- 12) BC. sic. E. subjiciet. AD. subtraket, quae lectio quin falsa sit non est dubium, quamvis KR. eam ita defendit, ut dominio suo

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

ribus, equitate iuris omnibus est communis, ut in ea piscari nemo de iure ualeat prohiberi. 16) At in aquam, 16) quam ad 17) molendinj wel piscacionis 16) usum iure¹⁹) quis facto²⁰) aggere congregauit, preter eius consensum non licet²¹) alij (²²piscationis officium exercere.

123. De communis aque piscatione.

In aqua communi licet²³) cuilibet piscari liceat, nulli (²⁴tamen licet in amnem communem piscatoriam sepem inmittere, 25) nisi terram possideat adiacentem, cui sepem suam infigendo profundius superponat;²⁶) vnde si ex una tantum parte amnis²⁷) solum habeat, sepem ultra amnis²⁷) medium non extendet.²⁸) Si uero terras habeat utrinque²⁹) fluuio accedentes, ex utraque parte fluuij sepes infixa per amnis medium extendetur.

124. Quod nullus a piscatione communis aque (1 debeat prohiberi.

Noremento redundans communis aqua si terras occupet2) adiacentes,3) in ea nullus, eciam in occupatis terrarum spatijs, a piscatione de iure poterit cohiberi.

125. Quod nulli licet*) a uigilia pentecostes usque ad⁵) festum sancti michaelis aquas⁶) ad usum molendini colligere alienis officientem pratis.

Nulli licet a uigilia pentecostes donec sancti occurrat?) sollempnitas michaelis

123 = 1.201.124=1. 202.

125=L 203.

- subtrahere idem sit quod communi usui sub- 24) BCE. sic. AD. om. tamen licet. trahere; cui explicationi nemo adsentiet.
- 13) BCE. sic. AD. contractare.
- 14) DE. hoc loco incipiunt librum duodecimum. 27) BCDE. sic. A. annis.
- 15) D. prokibere.
- 16) B. quoque habet aquam, non vero aqua, ut refert KR. E. aqua. Lege aqua.
- 17) BC. ob.
- 18) BC. sic. DE. piscature. A. piscatoris. 2) B. occupat.
- 19) E. om. iure.
- 20) E. iacto.
- 21) C. liceat.
- 22) R. piscationem exercere.
- 23) BC. sic. ADE. om. licet.

- 25) B. mittere.
- 26) BCE. sic. AD. supponat.
- 28) D. extendat.
- 29) CR. sic. B. vtrimque. A. utrumque. D. vtrunque.
- 1) DE. poterit cohiberi.
- 3) BCDE. sic. A. at iacentes.
- 4) CE. liceat.
- 5) D. om. ad.
- 6) E. aquam.
- 7) B. oocurret.

aquas sic ad usum colligere molendini, ut super (*terras alienas propter retentionis uiolentiam effundantur,*) feno et ceteris, que prouenirent, commodis suos dominos defraudantes. Si uero dominus molendini iuris parere supersederit equitati, 10) in ius querimonia deportata, dies a iuridicis auferendi 11) uel aperiendi portam aquarum constituatur, 12) ne quouis obstaculo ad cuiusquam 13) iniuriam earum transitus retardetur; cui nisi dominus molendini obtemperauerit iussioni, preter estimationem dampni sex horas 14) nummorum prestabit nomine satisfactionis, aut seno factum inficiabitur iuramento.

126.15) De adulterio.

Mechum a iure quilibet habet¹⁶) licentiam occidendi, quem in uno lecto cum sua coniuge deprehendit; et in iure facta fide, per duorum testimonium et¹⁷) 52 sanguinolentorum¹⁸) culcedre¹⁹) et lintheaminis exhibitionem, super interfectionis huiusmodi qualitate, ob²⁰) iuste²¹) sumptam de tanto facinore ulcionem, et ab omni periculo sumende²²) uindicte et²³) omni prestande satisfactionis onere iuridicorum absoluet sententia peremptorem; et perempti corpus ortodoxorum priuabitur sepultura, nisi forte de reatu suo uulneratus penitentiam agat ante spiritus exalationem.²⁴)

127. Quod adulterij reus candentis ferri iudicium subeat.

A1) marito adultere reus adulterij delatus adulter solum habet2) refugium ad candentis ferri iudicium, quod lingua patria scuzs iarn3) nominat,4) conuo-

126 =	I.	204.	205.

⁸⁾ D. terram alienam.

⁹⁾ D. effundatur.

¹⁰⁾ D. equitate.

¹¹⁾ D. afferendi.

¹²⁾ E. sic. ABCD. om. constituatur.

¹³⁾ D. cuiuspiam.

¹⁴⁾ DE. oras.

¹⁵⁾ DE. hoc loco incipiunt librum decimum tertium.

¹⁶⁾ D. habeat.

¹⁷⁾ D. vel. C. a.

¹⁸⁾ E. consanguinolentorum.

^{127 = 1.206, 210, 211.}

¹⁹⁾ BC. culcidre. E. culcitra.

²⁰⁾ D. ab.

²¹⁾ D. iusto. E. iustam.

²²⁾ BCDE. sic. A. summende.

²³⁾ BCE. (non vero D, ut refert KR.) add. ab.

²⁴⁾ DE. exhalationem.

¹⁾ D. om. A.

²⁾ BCDE. sic. A. hunc.

³⁾ BC. sic. D. Skudziern. E. Skutziern. A. scuzst iarn.

⁴⁾ D. nominant.

landi, quo⁵) si nequierit exortam infamiam abolere, condempnatus in exilium redeundi nullam habeat⁶) de cetero facultatem, nisi forte passus iniuriam in tori consorte⁷) prestande forte⁸) consenserit satisfactioni, quam,⁹) quadraginta marcas nummorum, secundum tamen estimationis precium, 10) continentem debet quoque ob criminis enormitatem, licet preter¹) solitum in privatis, comprehendens¹²) tres marcas vel unam marcam argenti contemptus precium comitari. 13) C (14 Vxori proprie 15) crimen adulterij maritus inponens, si suam muniat¹⁶) duobus testibus accusationem, vxorem candentis ferri iudicium subire compellet;17) quo si queat suam innocentiam demonstrare, et integritate fame gaudebit et mariti consortium retinebit. Sin autem et 18) infamie respersa macula et bonis omnibus denudata, iure legis humane tam a domo 19) quam a thoro conjugis excludetur, vtrique²⁰) tamen conjugum,²¹) quam diu reliqus²²) superstes fuerit, noua²³) connubia contrahendi licentia denegata. Verum²⁴) in parte constat huic humane legi, uelud²⁵) famule²⁶) obsequenti, uelud²⁶) pedisseque²⁷) sequenti domine sue uestigia, per²⁸) diuine legis preminentiam²⁹) derogari, que matrimonia iubet non fori sed poli, non curie secularis sed ecclesie spiritualis (30 examini atque regimini subiacere, nec permittit eciam separationem thori per igniti³) ferri iudicium celebrari.

⁵⁾ D. Quod.

⁶⁾ BCE. habebit.

⁷⁾ B. sorte.

⁸⁾ Vox forte delenda est.

⁹⁾ BCE. sic. AD. nam.

¹⁰⁾ Haec verba respicere rationem, qua marca nummorum marcae argenti comparatur (vide cap. 65), recte, ut videtur, observat KR.

¹¹⁾ D. add. soli.

¹²⁾ D. comprehendendus.

¹³⁾ E. addere.

¹⁴⁾ DE. hic incipiunt novum caput, cui D. inscribit titulum: vxori — testibus, ex ipso textu capitis transscriptum; E. vero tit. Maritus imponens vxori adulterij crimen, duobus testibus muniat.

¹⁵⁾ BCE. sic. AD. quippe.

¹⁶⁾ D. nunciat.

¹⁷⁾ B. compellat.

¹⁸⁾ D. om. et.

¹⁹⁾ BCDE. sic. A. domino.

²⁰⁾ E. Vbique, at in corrigendis vterque.

²¹⁾ BCE. sic. AD. coniugium.

²²⁾ E. reliquus. D. reliquis.

²³⁾ BCE. sic (non vero E. pro noua habet non, ut refert KR.). A. non a. D. non.

²⁴⁾ D. add. si.

²⁵⁾ CDE. uelut.

²⁶⁾ D. familie.

²⁷⁾ D. pedissequam que.

²⁸⁾ BCDE. sic. A. pro.
29) D. preeminentiam. C. preminencia. E. pereminentiam.

³⁰⁾ D. examine atque regimine.

³¹⁾ D. om. *igniti*.

128. De violenta oppressione virginis vel solute. 1)

V bicumque quispiam, licet solus, uiolenter uel uirginem humiliauerit2) uel corruptam oppresserit,3) duplicata4) quadraginta marcarum (6 obligabitur satisfactione, una regi pro uiolatione iusticie, alteraque pro irrogatione iniurie procuratori persone passe iniuriam, ad opus ipsius⁶) nichillominus exhibenda. Verum si crimen inficiatus fuerit aduersus simplicem accusationem triplicato iuramentorum duodenario se defendet; 1) at aduersus accusationem duobus testibus⁸) innitentem igniti tantum defensioni⁹) iudicij deferetur.

Quid iuris sit¹⁰) si virgo uel soluta consenserit oppressori. ¹¹)

Onpressori suo innupta femina consensum prestante non ad ipsam, uerbere dignam non¹²) munere, ¹³) ne lucrum capiat ex delicto, sed ad solum eius, presertim in copula maritali, secundum legem proximum prouisorem et in eius⁶) 53 persona iniuriam perpessum pudoris, sex marcarum nummorum, uel duarum argenti, satisfactio pertinebit, nisi uiginti quatuor iuramentalibus illatam sibi14) reus reppulerit¹⁵) accusationem. ¹⁶) Licet autem (¹⁷sit proximus, quem in ipsa mater¹⁸) concepit oppressione filius, ipsi satisfactio tamen nullatenus attinebit, cum nec¹⁹) pater eo nomine grauaretur, et mater, filij mediante persona,

128 = 1.207.

1) DE. add. fæminæ. Legendum videtur cor- 6) Scilicet feminae. rupte: cfr. textum capitis.

2) D. violauerit.

4) D. duplicantia.

129 = 1.208, 213, 212.

- 7) D. defendat.
- 8) KR. perperam legit uel tribus.
- 10) C. om. sit.
- stuprat sed ad concubitum pellicit, de quo 11) B. oppression; ab ipso scriba mutatum in oppressorj.

 - 15) BE. repulerit. D. repullerit.
 - 16) D. recusationem.
- etiam indicat rubrica capitis. In sequenti 17) Ut melius intelligantur, hoc ordine legantur sequentia verba: filius, quem mater in ipsa oppressione concepit, sit proximus, ipsi &c.
 - 18) BCE. sic. AD. matre.
 - 19) D. sic.

³⁾ KR. credit verba uel corruptam oppres- 9) B. defensionem. E. defensio. serit agere de viro, qui feminam non vi delicto textus Danicus nihil statuere dicitur; cum vero sermo sit de eo, qui "violenter 12) B. nec. vel virginem humiliavit vel corruptam (i. e. 13) BCDE. sic. A. munire. aliam feminam) oppressit" (takær kunu æl- 14) C. Si. lær mö nöþoghæ, I. 207.), satis patet hunc locum tantum agere de stupro violento, quod autem cap. 129 sermo est de stupro sine vi feminae illato, quod delictum nec magis praetermittit textus Danicus; vide I. 208.

⁵⁾ D. obligatione satisfaciat, vna &c.

ex reatu suo sortiri commodum uideretur.²⁰) Ob humiliationem tantum²¹) filie naturalis, quam non est legitime pater suam esse²²) filiam protestatus, neque pater neque agnatus quilibet verum²³) habet tantum cognatus proximus accionem.

130. De oppressione ancille.

Si quis ancillam oppresserit alienam, duas horas²⁴) nummorum domino prestabit nomine satisfactionis, aut reatum trino diffitebitur iuramento. Ad sex horarum²⁵) satisfactionem, vel seni iuramenti defensionem, interdum illicitus attingit concubitus cum ancilla, puta que, seruilibus exempta operibus, societatis et honoris et obsequij dignioris intuitu assidendi²⁶) domine sue officium est adepta, vnde quoque sætis ambut²⁷) lingua patria nominatur.

131.1) De JGNe.

Sicut ignis ob²) multiplicem commoditatem est necessarius, sic³) ob frequens et graue periculum metuendus; vnde, sicut usum eius commoditatis necessitas cotidiana⁴) deposcit,⁵) sic et periculi⁶) metuenda calamitas ipsius custodiam diligentem⁷) requirit. Jgitur, ut uitetur⁸) periculum igne diligentius custodito, circumspecte rationabili lege⁹) dinoscitur¹⁰) cautum esse, ut in tribus marcis dampnum passo satisfacere teneatur, ex cuius domus igne adortum incendium, consumendo domum alienam,¹¹) haut¹²) minus sex horis¹³) nummorum ingerit detrimentum; et, si domus plurium¹⁴) concrementur, non maiorem plures

130=1. 209. et not. 50 ibid.

131 = 1.214

²⁰⁾ B. videatur.

²¹⁾ DE. tamen.

²²⁾ A. Loco v. esse antea scriptum fuit protes.

²³⁾ D. vnde.

²⁴⁾ DE. oras.

²⁵⁾ CDE. orarum.

²⁶⁾ D. assidende.

²⁷⁾ DE. Ambudth, om. sætis.

¹⁾ DE. hoc loco incipiunt librum decimum quartum.

²⁾ C. ad.

³⁾ BCDE. sic. A. si.

⁴⁾ DE. quotidiana.

⁵⁾ BCE. sic. AD. depossit.

⁶⁾ D. periculorum.

A. diligenter scriptum est, at litt. r subiecto puncto notata, notam abbreviati m supra lineam add. scriba. D. diligenter.

⁸⁾ D. videtur.

⁹⁾ D. om. lege.

¹⁰⁾ E. dignoscitur.

¹¹⁾ D. add. hanc.

¹²⁾ DE. haud.

¹³⁾ A. Litt. h deleta est. CDE. oris.

¹⁴⁾ BCDE. sic. A. plurimum.

(15 quam unus consequentur incendij satisfactionem inter se portionibus equalibus diuidendam, quantumcumque dispar dampnum eis per incendium irrogetur. Preter hec16) quilibet bonis suis per ignis uiolentiam spoliatus, eciam ille, de cuius domus igne primo tota combustionis iactura subsequens pullulauit, in iure prouinciali cum duobus socijs, non¹⁷) ab eis tacto sacro libro, ¹⁸) sed utroque manum suam in manum¹⁹) alterius innectente, ²⁰) fidem iuratoriam exhibeat se, consumpta²¹) domo sua, dampnum ad sex horas²²) nummorum per incendium incurrisse; et hoc facto pro eo feretur²³) sentencia, ut per totam prouinciam unusquisque persoluat sibi²) unum denarium, uel unam mensuram hordei, 26) vel duas auene, in 26) dampni quod accidit compensationem. @ Quandocumque indeterminate²⁷) agitur de mensura, illa debet intelligi, que, rotunditatem equalem amplectens et ortogonaliter, more cateti, 28) per senam pollicis latitudinem a fundo consurgens, duplo maiorem habet, 29) instar ypotenuse, 30) altitudinem transuersalem, 31) aprobatam 32) per uirgam, que, habens pollicis duodenam latitudinem³³) in longitudine, ubicumque³⁴) su-54 perponitur extremitati³⁶) fundi, qua³⁶) parte coniungitur cum corona, per mensure medium transeundo, summitate sua contingit directe oppositam summitatem corone, ob quam altitudinem hanc mensuram tolfmynning³⁷) ydeoma³⁸) patrium³⁹) appellauit. Ad hanc collectam gratis conferre⁴⁰) cuipiam⁴¹) re-

¹⁵⁾ D. quamuis consequenter incendij &c.;

¹⁶⁾ C. hoc.

¹⁷⁾ A. Ita recte scriptum est, non vero si, ut legit KR.

¹⁸⁾ A. v. libro bis est scripta.

¹⁹⁾ D. manu.

²⁰⁾ B. immittente.

²¹⁾ A. consumptam scriptum est, at ultima litt. m ab ipso scriba deleta.

²²⁾ A. Litt. h deleta est. CDE. oras.

²³⁾ D. inferetur.

²⁴⁾ BCE. add. vel.

²⁵⁾ CE. sic. BD. ordei. A. hodij.

²⁶⁾ A. Loco v. in primum scriptum est et. D. ad.

²⁷⁾ E. indeterminato.

²⁸⁾ B. canti.

²⁹⁾ C. add. ad.

³⁰⁾ E. Hypotenusæ.

³¹⁾ BCDE. sic. A. nsumpsalem scriptum est, posita supra litt. n nota abbreviationis, qua litt. ra vel ar indicari solent; manifestum est v. transuersalem a scriba male esse lectam; cfr. cap. 14, ubi pro transuersali idem codex habet transsubstantiali.

³²⁾ D. approbatam. BCE. probatam.

³³⁾ A. letitudinem scriptum est, at a supra prius e posuit scriba.

³⁴⁾ A. Litt. c̄ (i. e. cum) omissam supra lineam add. scriba.

³⁵⁾ BCE. sic. AD. extremitate.

³⁶⁾ E. quæ.

BCÉ. sio. D. Tolffminning. A. tolf mynnig.

³⁸⁾ D. ideoma. E. idioma.

³⁹⁾ BCE. sic. A. om. patrium. D. patria.

⁴⁰⁾ A. inferre scriptum est, at litt. in subjectis

spuenti non est prima uice res aliqua subtrahenda, sed in ius querimonia deferenda, vbi condemnabitur qui42) unius denarij43) solutioni contumaciter contradixit. 44) ut, ad certum diem prefixum in iure, cum predicto denario .XXXIII. persoluat, nisi tribus probet iuramentalibus se prius exactum legitime non fuisse. In eiusdemque iuridicorum conuentu licentia petitori prestabitur adiudicationis auctoritate subtrahendi rebelli bona sua, si preelegerit in contradictionis sue contumatia⁴⁵) perdurare,⁴⁶) ne⁴⁷) petitor cogatur sepius ob hanc causam inaniter fatigari. (**Ratione dampni per incendium contingentis dispensator uel uillicus, uel quicumque domum inhabitat alienam, non tenetur ad aliquam emendationem, dum modo manu (⁴⁹iuramentalium duodena dampnum illud absque culpa sua doceat euenisse.

132.1)

Accusatus quispiam quod uoluntarie domum incenderit alienam, si firmata delatio illa non fuerit') iuramento, tribus se tuebitur iuramentalium duodenis. Si uero fuerit iuramenti munimine roborata, tantum ad candentis ferri iudicium, quod prohiciendum³) est in alueolum, admittetur; et, si⁴) conuictus fuerit, ex ipsius bonis, quantum facultas permittit, debet omne dampnum incendij reparari, capitali portione sua tantum ad ius regium pertinente; conuictus autem gaudebit uno die tantum inducijs⁵) libertatis, post quem licite, si repertus⁶) fuerit, suspendetur.⁷)

132 = I. 214.

supra lineam est addita. D. ferre.

43) BCDE. sic. A. denari.

44) D. contradixerit.

47) D. nec.

punctis notatis, nota litt. con abbreviatarum 48) C. hic incipit novum caput cum rubr. de incendio.

49) E. iuramentali damnum &c.

1) BCDE. connectunt hoc caput cum proxime antecedente.

2) D. om. fuerit.

3) BC. proiciendum. DE. proijciendum. 4) D. om. si.

- 5) D. iudicijs.
- 46) A. Ultima litt. e lapsu calami deformata 6) CDE. sic. B. reptus (desideratur enim nota abbreviatarum litt. er). A. receptus.

7) B. suspendatur.

⁴¹⁾ C. sic. ADE. quispiam. B. quempiam; neque vero hic codex habet quidpiam, ut legit KR., nec ita hoc loco legendum est. 42) D. qua.

⁴⁵⁾ BCDE. contumacia.

est, ut legi posset ö.

133.8) De uillicationis officio.

Si quis conuenerit cum alio⁹) de prestando sibi officio uillicationis, si prorsus exsequi supersederit quod promisit, pena multabitur sex horarum, ¹⁰) uel conuentionem factam seno diffitebitur iuramento. Verum ad assignatam sibi pertransiens mansionem, si res suas¹¹) uel in unico curru adduxerit, ¹²) et si resilierit ab¹³) inceptu, ¹⁴) uel tres marcas prestabit uel duodeno se tuebitur iuramento. In utroque tamen ¹⁶) casu si cum rege uel pontifice talis conuentio celebretur, uel trium marcarum prestabitur satisfactio uel offeretur duodeni defensio iuramenti.

134. De deposicione 16) uillicationis.

Colens honus¹⁷) deponere uillicationis, si consensum¹⁸) ad hoc¹⁹) domini sui non ualeat inclinare, optinere²⁰) debet, in ius cum sua querimonia proficiscens,²¹) ut dies domino suo dividendi secum bona²²) communia prefigatur, quem diem²³) dominus si noluerit observare, idem secundo villicus debet a iuridicis impetrare; et si nec tunc (²⁴iusticiam consequatur, ad ius procedat tercio, et tunc nominabuntur viri prudentes, quot necessarij videbuntur, ut²⁶) auctoritate publica certo die divisioni debeant interesse, attendentes ne villicus a domino suo contra iusticiam opprimatur, puniendo multa trium marcarum 55 ad ius regium pertinente si perstiterit²⁶) in contumatia²⁷) contradictionis. Post

133 = 1.215.

134 = 1.218.

DE. hoc loco incipiunt librum decimum quintum.

⁹⁾ BCE. sic. AD. aliquo.

¹⁰⁾ A. Litt. h deleta est. CDE. orarum.

¹¹⁾ BCE. sic. AD. sua.

¹²⁾ C. abduxerit.

¹³⁾ BCDE. sic. A. ad.

¹⁴⁾ BCE. incepto.

¹⁵⁾ E. tantum.

¹⁶⁾ BE. sic. C. officio scriptum est, at deposicione supra lineam atramento adpositum. AD. deposito.

⁸⁾ DE. hoc loco incipiunt librum decimum 17) A. Litt. h deleta est. BCDE. onus.

¹⁸⁾ BCDE. sic. A. consensu.

¹⁹⁾ D. hæc.

²⁹⁾ BCDE. obtinere.

²¹⁾ BCDE. sic. A. proficissens.

²²⁾ D. om. bona.

²³⁾ BCDE. sic. A. om. diem.

²⁴⁾ D. om. iusticiam — tunc.

²⁵⁾ D. et.

²⁶⁾ D. prestiterit.

²⁷⁾ BCDE. contumacia.

346 *II. 134.*

diuisionem factam, ex hijs,²⁸) que²⁹) cesserunt uillico in diuisione, si quid dominus auferre presumat, non solum illud restituere, sed et rapine debitam multam persoluere compelletur.³⁰) Ad uniuersorum quidem³¹) euidenter dinoscitur³²) pertinere commodum, si defendatur³³) iusticia³⁴) et propulsentur iniurie³⁵) singulorum.

135. Quod uillico sufficit pro se duodenum iuramentum, si dominus eius¹)
eum pro furto accusauerit.

Adversus dominum, accusantem suum uillicum in divisione super²) furtiua subtractione vel occultatione rerum, sufficit ipsi uillico duodeni defensio iuramenti. At divisione facta, uolens rem aliquam auferre dominus ei, quem uillicum prius habuit,³) si rem aliquam occultatam⁴) asserat (⁵ne divideretur, ille qui uillicus erat, si fidem faciat duodus testibus et duodecim iuramentalibus quod res illa sibi cesserit in divisione, ab accusationis⁶) calumpnia suam⁷) innocentiam liberabit. Sed licebit accusatori testes inpetere super perhibiti⁸) testimonij falsitate, et uterque uel se⁹) duodeno tuebitur iuramento, uel penam falsi testimonij tres marcas persoluet.¹⁰) Si vero (¹¹deficiat accusato testium et iuramentalium predicta defensio, accusator eum candentis ferri iudicium subire compellet, si crimen, quod inposuit,¹²) iuramento confirmet. (¹³Si duorum, habentium res communes,¹⁴) unus rem aliquam ad suum singulariter contendat dominium pertinere, alter e (¹⁵contrario communem affirmæt,¹⁶)

135=1.216,217.

²⁸⁾ E. his.

²⁹⁾ BCDE. sic. A. qui.

³⁰⁾ BCDE. sic. A. expelletur.

³¹⁾ E. siquidem.

³²⁾ E. dignoscitur.

³³⁾ C. defensatur.

³⁴⁾ A. v. iusticia non bis est scripta, ut indicat KR.

³⁵⁾ D. in iure.

¹⁾ C. om. eius.

²⁾ B. pro.

³⁾ D. habuerit.

⁴⁾ D. occultam.

⁵⁾ D. non dividetur.

⁶⁾ BCE. accusantis.

⁷⁾ BCE. sic. AD. om. suam.

⁸⁾ A. Loco litt. p antea scriptum fuit h.

⁹⁾ BCE. sic. AD. om. se.

¹⁰⁾ BCE. sic. AD. persoluit.

¹¹⁾ BCE. sic. AD. deficiet accusatio.

¹²⁾ D. comiserit.

¹³⁾ BC. his incipiunt novum caput cum titulo De rerum communium specialitate. E. hos Ioco habet eundem titulum, non tamen novum caput incipiens.

¹⁴⁾ D. om. communes.

II. 135. 847

debet audiri pocius communem affirmans, si cum duodecim iuramentalibus sue fidem faciat¹⁷) affirmationi.¹⁸) (¹⁹Hanc quoque specialitatem omnis habet communio, quod quicumque (²⁰rem communem accusetur²¹) sic uel subtraxisse (²²uel occultasse uel uiolenter contrectasse, ²³) quod eam uel eius precium restituere teneatur, quanticumque, ²⁴) quod tamen dimidiam marcam excedat, precij iudicetur; si negare uelit quod inponitur sibi, sufficiat duodenarius iuramentalium accusato, solus uero senarius si dimidia marca minus ²⁶) ipsius precium estimetur.

136.26) De exceptione remissi debiti uel soluti.

Exceptione debiti remissi gratia liberalitatis²⁷) opposita creditori, inpeditur²⁸) peticio creditoris, donec²⁹) exceptionem oppositam³⁰) sibi falsam duodeno probauerit iuramento. Verum exceptio soluti debiti, uel per transactionem³¹) sublati, cum eam debitor duodus testibus et duodeno confirmauerit iuramento, petitionem omnino³²) perimet³³) creditoris. (³⁴Obligante creditore pro solutione debiti obligatam sibi terram alij³⁵) creditori, si, (³⁶refuso precio, petat a primo creditore dominus et³⁷) prior³⁸) debitor³⁹) ypotecam,⁴⁰) aduersus suum debitorem precium offerentem non suffragabitur uel prescriptionis exce-

136 = 1.219.

15) D. quo commune affirmans, si &c.

16) BCE. affirmet.

17) BCE. sic. AD. faciet.

18) D. assertioni.

- 19) CE. sic. ABD. Hac (B. Hanc) quoque specialitate.
- 20) BCE. sic. AD. re commune.
- 21) E. accusaretur.
- 22) E. om. uel occultasse.
- 23) BCE. sic. A. contractasse, sed contrasse primum scriptum fuit. D. contratasse.
- 24) DE. quantumcunque.
- 25) D. numerus.
- DE. hoc loco incipiunt librum decimum sextum.
- 27) CD. libertatis.
- 28) BCE. impedietur.

- 29) E. add. et.
- 30) A. Loco primae litt. o alia quaedam littera antea fuit scripta.
- 31) B. translacionem.
- 32) B. om. omnino.
- 33) D. pertinet.
- 34) E. obligato. C. hic incipit novum caput cum rubrica de eodem.
- 35) E. add. impignorare.
- 36) BCE. sic. AD. refusi precij.
- 37) E. etiam.
- 38) BC. primus.
- 39) DE. creditor; male, nam verba dominus et prior debitor denotant unum eundemque hominem, scilicet dominum oppigneratae terrae.
- 40) E. Hypothecam.

348 *II. 136*.

ptio⁴¹) uel empcionis⁴²) facte cum uero domino, creditori⁴³) secundo, sed oportet ut ad primum terra per medium⁴⁴) reuertatur.

137. Qualiter (1a debitore creditor suum debitum²) consequatur.

Debitore respuente satisfacere creditori, si, post legitime³) in ius querimoniam deportatam, ex concessa licentia et adiudicatione⁴) iuridicorum, in sui debiti 56 solutionem creditor bona queuis subripuerit debitori, et coram eodem⁵) conuentu iuridicorum debitor super rapine uicio reum detulerit creditorem, si conuentus totus affirmauerit ex adiudicationis sue auctoritate creditorem bona, de quibus agitur, subtraxisse, ab inpugnatione debitoris⁶) creditor absoluetur. Verum in alio⁷) quoque loco super hoc creditor accusatus, si duos⁸) exhibeat, qui se fecisse illam asserant⁹) adiudicationem, et duos alios priorum¹⁰) duorum¹¹) assertionem suo testimonio roborantes, a uexatione liberabitur debitoris; at istorum si utrumque defuerit creditori, adiudicationem illam legitime factam a iuridicis seno negabit debitor iuramento, ut sic et bona sua recipiat¹²) et trium marcarum insuper satisfactionem rapine uicio congruentem, nisi se creditor a rapina duodeno excusauerit iuramento.

138. De precario.

Restitutionem precarij uel iusti precij nullus casus de iure poterit inpedire. Nec¹³) auditur¹⁴) precium uolens restituere, nisi prius probet et se facultatem ipsum restituendi precarium non habere, et iustam esse precij quod of-

137 = 1.220.

41) DE. exceptione.

138 = 1.221

- 6) BDE. sic. AC. deditoris.
- 7) BCE. sic. AD. aliquo.
- 8) BCDE. sic. A. duo.
- 9) DE. sic. ABC. asserat, non vero B. habet asserant, ut refert KR., qui praetermittit v. asserat in A. scriptam.
- 10) BCDE. sic. A. priori.
- 11) D. om, duorum.
- 12) D. recipiet.
- 13) D. donec.
- 14) B. audietur.

⁴²⁾ BCE. sic. AD. certionis (non cessionis, ut legit KR.).

⁴³⁾ E. creditore.

⁴⁴⁾ Scilicet hominem, i. e. primum creditorem, qui inter ceteros duos homines medius est.

¹⁾ D. per creditorem a debitore debitum debite exigatur.

²⁾ A. Loco litt. u primum scriptum est o.

³⁾ D. legitimum.

⁴⁾ BCE. sic. AD. ad iuratione.

⁵⁾ C. eorumdem.

II. 138. 349

fertur pro precario quantitatem, iuramentalibus sufficientibus estimationi; compellendus nichilominus, si umquam in suam redierit potestatem, ad debitam restitutionem, priore domino ipsum, refuso precio, postulante. 15)

139. De re qualibet mobili conducta uel locata.

Deteriorationem uel amissionem conducte rei prestare non tenetur probans eam, iuramentalibus sufficientibus¹⁶) estimationi, sine¹⁷) facto suo et negligentia¹⁸) contigisse.

140. Quod rei se defendentis est probare quid¹⁹) esse²⁰) precarium uel conductum.

Licet actor²) dicat precarium, reus debet audiri si, sufficienti numero iuramentorum, probet²) precio rem conductam; eodem modo si contendat actor rem conductam, audiendus est reus si probet eam liberaliter²) et precario concessam fuisse, ut utrobique defendenti se probatio deferatur.

141. De deposito.1)

Per hoc solum se liberat depositarius a restituendi obligatione, si eodem (2infortunio se ostendat res suas et depositum amississe.

142. Si condicionaliter seruanda recipiuntur.3)

Quicumque recipit⁴) ea conditione quelibet conseruanda, ut in eodem, quicquid eis contigerit, ualore reddantur,⁵) que deposita halzs fæ⁶) lingua patria nominantur,⁷) facta conditio irrefragabiliter est tenenda,⁸) ut (9 nullatenus in

139 — I. 222.

141 = 1. 223.

15) D. om. postulante.

142 = 1.224

- 23) D. fideliter.
- 1) BCDE. sic. A. posito.
- 2) BCDE. sic. A. in fortuno se ostenda.
- 3) C. recipiantur.
- 4) E. recipiet.
- 5) D. reddatur.
- 6) E. Holdsfæ. D. Haldzföræ.

¹⁶⁾ BCE. convenientibus.

¹⁷⁾ BCE. sic. AD. Cum.

¹⁸⁾ D. add. non.

¹⁹⁾ B. qui.

²⁰⁾ BC. sic. ADE. est.

²¹⁾ BCDE. sic. A. auctor.

²²⁾ D. probat.

restitutione, quecumque restituantur, in conventione prima facta depositorum bonorum estimatio minuatur; at¹⁰) si depositarius predictam¹¹) neget conditionem, audiendus est si negationem suam duodeno corroborauerit¹²) iuramento.

143.13) (14Locati et conducti.

Cum quibusdam locare sit necessarium terras suas, quibusdam conducere alienas, ne uel conductor opprimatur per potentiam locatoris, uel locator circumueniatur uersutia conductoris, per certam legum¹⁵) diffinitionem¹⁶) expedit utrumque ab alterius iniuria refrenare.¹⁷) Contractus igitur conductionis et locationis solo consensu contrahentium celebratur,¹⁸) sed inpune rescinditur¹⁹) 57 donec, iuxta consuetudinem aprobatam,²⁰) percussione manus unius in manum alterius roboretur. Contractus conductionis tantum annuus²¹) esse solet, ut, sicut singulis annis noua prestatur pensio, et²²) annis singulis noua conductio celebretur. Dies assumptionis beate²³) uirginis prefixus est²⁴) celebrationi pariter et solutioni, ut suum²⁶) commodum in piscationis nundinis²⁶) ex soluta pecunia locator ualeat procurare. Jdem dies deputatus eciam est renuntiationi, si colonus (²⁷conductionis sue continuare recusauerit per sequentis anni spacium habitationem.

143=1. 225.

⁷⁾ BCE. sic. AD. nominatur.

⁸⁾ D. seruanda.

⁹⁾ Sequentia verba hoc ordine legantur: depositorum bonorum estimatio facta in prima conventione, nullatenus minuatur in
restitutione, quecumque restituantur. Sensus vero est plenum bonorum pretium, secundum aestimationem in prima conventione
factam, esse restituendum; v. estimatio enim
hoc loco habet duplicem sensum, ut simul
definitionem pretii rei (quae facta esse dicitur) et ipsum pretium (quod restituendum
vel praestandum est) denotet. Cfr. cap. 108
et not. 15 ibid.

¹⁰⁾ D. Ac.

¹¹⁾ BCDE. sic. A. preditam.

¹²⁾ BCE. corroboret.

¹³⁾ DE. hoc loco incipiunt librum decimum septimum.

¹⁴⁾ C. De locato et conducto.

¹⁵⁾ D. legem.

¹⁶⁾ E. definitionem.

¹⁷⁾ D. reservari.

¹⁸⁾ D. celebretur.

¹⁹⁾ BCDE. sic. A. recinditur.

²⁰⁾ BCDE. approbatam.

²¹⁾ BCDE. sic. A. annuis.

²²⁾ E. ita.

²³⁾ D. add. marie.

²⁴⁾ D. om. est.

²⁵⁾ BCDE. sic. A. ufum (non usum, ut refert Th.) scripto at subjectis punctis notate, suum supra lineam add. rec., ut videtur, man.

²⁶⁾ BCDE. sic. A. lundinis, at pars litt. l deleta est, ut legi posset uindinis.

²⁷⁾ D. ductionis per sequentis &c.

II. 144. 351

144. (1 Non licet colono separare.

Non licet colono conductionis relinquere mansionem, donec, anno finito quinto²) die post septimanam pasce³) tempus aduenerit⁴) recedendi; sex horas,⁵) si prius recesserit, emendabit, et nichilominus ut omnes⁶) debite prestentur opere usque ad7) prefixum terminum procurabit, uel, si penam uitare uoluerit8) sex horarum, 9) se contra locatoris sui licentiam recessisse seno diffitebitur iuramento. Conductionis adueniente termino colonus secum non deferet¹⁰) domus¹¹) suas, a¹²) conduccionis¹³) successore, iuxta prudentium uirorum estimationem, 14) precium pro suis domibus recepturus, hoc ordine persoluendum, ut circa medium quadragesimæ¹⁵) successori, medietatem precij persoluenti. pro parte dimidia domus pariter assignentur, et post paschalem ebdomadam¹⁶) die quinto et residuam medietatem precij persoluat accedens, et residuam¹⁷) medietatem domorum liberam dimittat recedens. At si nullus ei successerit in conductione, quicumque conductionis terram coluerit, ad eum precij domorum solutio pertinebit, licet sit dominus qui locauit, aut dabit¹⁸) colono domos suas licentiam deferendi. Jnhumanum esset enim¹⁹) et iniqum²⁰) eum et²¹) suis domibus et domorum precio defraudari. Si colonus duos testes habeat super conductionis²²) contractu percussione manuum²³) confirmato, non licebit a conventione recedere locatori. Et quia tantum annua debet esse conductio. non potest eciam ultra unum²⁴) annum huiusmodi una conductionis probatio

144 = 1.225.

¹⁾ BC. om. rubricam.

²⁾ D. quinta.

³⁾ BCDE. sio. A. om, pasce.

⁴⁾ D. aduertit.

⁵⁾ CDE. oras.

⁶⁾ E. om. omnes.

⁷⁾ BCDE. sic. A. om. ad.

⁸⁾ D. noluerit.

⁹⁾ CDE. orarum.

¹⁰⁾ D. deferat.

¹¹⁾ BCE. domos.

¹²⁾ D. ac.

¹³⁾ BDE. sic. C. conductoris. A. ductionis.

¹⁴⁾ BCDE. sic. A. estimationum.

¹⁵⁾ A. Loco litt. æ primum scriptum fuit as.

¹⁶⁾ DE. hebdomadam.

¹⁷⁾ BCDE. sic. A. residua.

¹⁸⁾ E. debet.

¹⁹⁾ A. v. enim non nota tantum, ut refert Th., indicata est, sed, ut solet, litt. .n., cuius altera lineola hoc loco paullulum crispata est.

²⁰⁾ DE. iniquum.

²¹⁾ BCE. sio. AD. a.

²²⁾ A. Loco v. conductionis aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum.

²³⁾ BCDE. sic. A. manum.

²⁴⁾ D. om. unum.

11. 144. 352

prorogari. Si se duo contendant²⁵) ab eodem pariter conduxisse, in conductionis²⁶) mansione residenti²⁷) semper est probatio deferenda; at si neuter ingressus fuerit mansionem, cui testimonium locator perhibuerit audietur. Qui conduxit, si prius uoluerit resilire, quam conductionis fuerit ingressus mansionem, duas horas²⁸) tenebitur emendare, aut contractum trino diffitebitur iuramento. Si colonum,²⁹) a conductionis mansione³⁰) uolentem recedere, locator asserat conduxisse, seno colonus liberabitur iuramento.31)

145.1) De semine coloni.2)

Naturalis exposcit equitas ut colonus, licet conductioni renuntiauerit, possit siliginem³) seminare, cum serendi causa constet⁴) eum terram precipue conduxisse; in serendi tamen⁵) quantitate debet prouincie consuetudinem obser-58 uare, ut tantum seminet terre⁶) feracis⁷) siliginis, quantum permittit prouincie consuetudo. Jn quibusdam enim partibus nichil excipitur, in quibusdam excipiuntur uel due partes uel medietas, in quibusdam excipitur solus fundus.

146.8) De ColoNo.

 ${f N}$ on licet colono, in communionem sua bona cum bonis alterius redigendo, in conductionis mansione se uillicum et⁹) prouisorem constituere sine licentia locatoris.

145=1.225.

146 = 1.225.

²⁵⁾ D. contendunt.

²⁶⁾ A. Loco posterioris i antea scriptum fuit e.

²⁷⁾ A. Loco litt. t primum scriptum est d.

²⁸⁾ A. v. horas bis est scripta. CDE. oras.

²⁹⁾ D. colonus.

³⁰⁾ BCDE. sic. A. mansionem; loco litt. e antea scriptum fuit n.

³¹⁾ Adde: aut sex oras tenebitur emendare. Cfr. I. 225. Propter maiorem mulctam in hoc casu pendendam, non ob fortiorem praesumtionem quo gravatur colonus, ut credit KR., dandum est sex virorum iuramentum. 9) BCE. sic. AD. om. et.

¹⁾ BC. connectunt hoc caput, omissa rubrica, cum proxime antecedente.

²⁾ DE. sic. A. colonis.

³⁾ D. siligini.

⁴⁾ E. constat.

⁵⁾ BCDE. sic. A. tantum.

⁶⁾ D. terram.

⁷⁾ BCE. sic. A. seracis. D. seratie.

⁸⁾ BC. connectunt hoc caput, omissa rubrica, cum proxime antecedente.

147.10) JTeM.

Si colonus non potuerit¹¹) prefixo die soluere pensionem, rursus petat et impetret¹²) ut sibi solutionis dies alius prefigatur, in quo si non¹³) soluerit, duas horas 14) tenebitur emendare.

148.15) Jtem.

Si locator recusauerit statuto tempore oblatam sibi recipere pensionem, et 16) ob hoc colonus, adueniente conductionis termino, non soluta recesserit pensione, colonus postea quod non soluerit accusatus, duobus testibus et duodecim iuramentalibus oblationem legittime factam probet, et nichil amplius exsoluet¹⁷) debita pensione. Si uero deficiat in probatione, solutioni¹⁸) pensionis sex horas 19) adjunget nomine satisfactionis.

149.20) Quomodo colonus reddet pensioneM.

Recusante prorsus colono persoluere pensionem, trina querimonia super hoc in jus legitime deportata, consulendi sibi per subtractionem²¹) bonorum coloni adiudicando iuridici dabunt licentiam locatori.

150. Si (22 dominus noluerit habere.

Si locator,²³) animo uexandi colonum, prefixo die a iuridicis nolit oblatam recipere pensionem, 24) adducat colonus, ex sententia iuridicorum, duos uiros

147 = 1.225. 148 = 1.225. 149 = 1.225150 = 1.225.

¹⁰⁾ BCDE. connectunt hoc caput, omissa ru- 17) DE. exsoluat. brica, cum proxime antecedente.

¹¹⁾ BD. poterit.

¹²⁾ BCE. sic. AD. impetrat.

¹³⁾ E. nec.

¹⁴⁾ DE. oras.

¹⁵⁾ BCDE. connectunt hoc caput, omissa rubrica, cum proxime antecedente.

¹⁶⁾ D. om. et.

¹⁸⁾ D. solutionis. E. solutione.

¹⁹⁾ DE. oras.

²⁰⁾ BC. connectunt hoc caput, omissa rubrica, cum proxime antecedente.

²¹⁾ BCDE. sic. A. subtractationem.

²²⁾ BCE. locator pensionem suscipere negauerit.

²³⁾ C. locatoris.

uel plures, qui possint²⁶) perhibere testimonium ueritati,²⁶) in quorum conspectu²⁷) pensionem offerat locatori; et si²⁸) nolit recipere, super larem eius²⁹) uel limen coram ipsius oculis eandem deponat,³⁰) et sic ab omni se liberet obligatione.³¹)

(3 ² Explicit liber ^{3 3}) legis (3 ⁴ scanie, quem dominus andreas, lundensis ecclesie archiepiscopus, suethie paimas, apostolice sedis legatus, composuit ad utilitatem totius terre.

33) D. om. liber.

34) D. Scaniensis posita (lege posite) per dominum Andream Archiepiscopum Lundensem, Suetie primatem, et Apostolice sedis legatum, qui etiam conversor exstitit totius Liuonie ad fidem christi, et ideo apostolus apud illos nomitus (lege nominatus) est. Qui sepultus (adde est) in muro in capella Marthe Lundensi, et beatus in pluribus estimatur.

²⁴⁾ D. om. pensionem.

²⁵⁾ D. possunt.

²⁶⁾ D. veritate.

²⁷⁾ A. conspecti primum scriptum est. BCE. add. et.

²⁸⁾ D. om. si.

²⁹⁾ D. add. ponat.

³⁰⁾ BCE. sic. AD. om. deponat.

³¹⁾ BCDE. sic. A. obligationi.

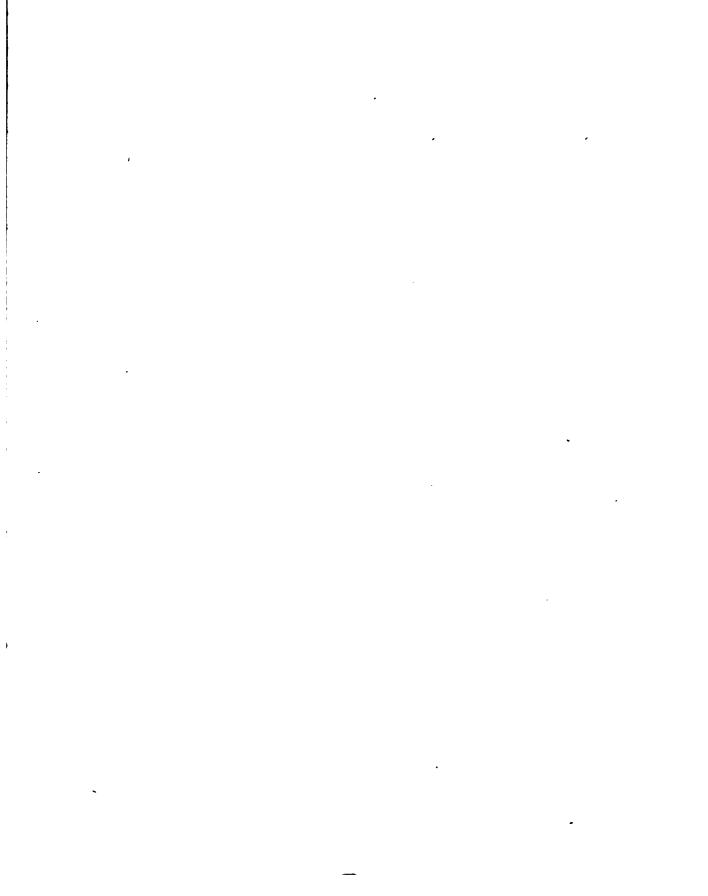
³²⁾ A. Sequentia minio sunt scripta. BCE. om. haec, C. vero add. et sic est finis.

III.

CODEX

IURIS ECCLESIASTICI SCANIAE.

SKÅNSKA KYRKRÄTTEN.

(¹hic incipiunt iura ecclesiastica scaniensium.

hættæ²) ær³) ræt þæn ær⁴) sattær war⁵) (6a malstæfnu²) af (8æskil (9biscop¹⁰) æftir¹¹) (¹²bön aldræ scanungæ.¹³) þy¹⁴) at (¹⁵rætæn war¹⁶) of harþær¹⁷) för.

1.18)

 $(19 \text{ Kirkia} (20 \text{ um wighth warbær. scal ey atær}^2))$ wighæ. (23 num)

1 = B. 1, 2; C. 1, 2.

1) BCEGMOU. &c. om. hanc rubricam. D. habot rubr. hec est series ecclesie scaniensivm. F. rubr. Thætta ær vm ærchibiscops ræt. I. rubr. kyrkeret. L. rubr. 8) CFILNOSU. &c. æschibiscopi æskili. Hær byriæs kirkæ logh. N. 13 ½. rubr. Incipit juris tradicio que danice rebus inter clerum et laycos danico sermone composita ut eo melius ab omnibus intelligatur. PR. rabr. Om kirke ræth. Q. rubr. Her effter fölger kircke ræth. S. rubr. Thettæ er kyrckæ rætthen mellom byscoppen och böndhernæ i schaanæ etcetera. T. tit. Har begynes kirke logh. K. folio deperdito incipit verbis *vm wigth warthar* &c., cap. 1. H. folio deperdito incipit verbis oc warthær thæt kært &c., cap. 5.

2) D. Thænne. U. &c. Kircke louven, som 13) BM. &c. skaninga. CF. add. mæst mæth wor sett &c. EM. habent hanc titulum rubris litteris scriptum. 53. &c. om. hunc ti-

tulum.

3) I. &c. add. then.

4) C. æthæ.

5) 83. add. effter Christj Födtzel aar 1141: Sancte Jacobj dagh.

6) G. mællen lund oc dalby. i stenhus. a mal 14) NOPQRST. &c. fforthy. stefno. af ærkebiscop æskel mæst mæth thorth giælkeræ. for thy &c.

7) SU. &c. almendeligh stæffnæ. BCFIL. &c. 16) G. add. alt.

NO. &c. add. mællæ lund. oc dalby a stenhuse. 126. heic inserit ea, quae ad epilogum pertinent.

9) DPQRT. &c. ærchibiscope. mællum lund oc

dalby. æftær &c.

dicitur gutz ræt. de ecclesiasticis 10) S. Cc. add. po stheenhusæ som liggher mellom dalby oc lundh. U. &c. add. y lundt och aff Tordt landzdommere y skaane, y dett Stenhuβ &c. ut S. &c. 108. add. paa denn höy, som ligger &c. ut S. &c. 89. hoc loco inserit ea, quae ad epilogum pertinent. 11) N. 13¹/₇. for.

> 12) S. &c. allæ schoningæ bönders begæring oc velyæ oc meget begæredæ thet och Tordh som tha vaar vælkære hære i schonæ fforthy at &c. U. &c. alle Skaanske Bönders begiering willie och samtycke, thy &c.

thorthæ gælkyræ. IQ. &c. add. oc mest meth thorthe gielkare. OPRT. &c. add. mæsth meth thort gelkere. L. add. mæst meth thorth gælkæræ raath. for. N. 13½. add. ock mest fore thors gialkæres bon. 126. add. oc Tord som Var Gielkere her i Skone meget begierede det. BEM. add. fore.

15) D. ræt. B. rætær af harþær &c., sed pro rætær af antea scriptum fuit ræt uar.

add. i lund. DPQRT. &c. add. i stænhusi. 17) BDEOPRT. &c. af harpær vel aff horth.

66

lös war a^{2} altæræ sten. ællæ a^{2} (a^{6} bristi af a^{2}) altæræ a^{2} horn. a^{2} 0) æn a^{3} 0) po³¹) at kirkia warpær³²) böt num³³) (³⁴hun warpi.³⁵) swa mioc³⁶) spiallath³⁷) at (³⁸ey bolæ³⁹) guz ræt (⁴⁰at hun mughu⁴¹) uwith⁴²) waræ.⁴³) æn um⁴⁴) wighya⁴⁶) scal. þa sculu bönder biscop (⁴⁶þre nættær föþæ⁴⁷) (⁴⁸cappalanum half marc giuæ⁴⁹) burswene⁵⁰) öræ⁵¹) hælaghdom⁵²) late biscop til.⁵³)

2.

(5 Kirkiæ um lös 5 5) warþær. (5 6 böndær sculu mæð biscops wilia præst

2 = B.3; C.3.

I. &c. v harth. M. vhorder. N. 13. vmikit harthar. LS. &c. for mikæt harth. 59. &c. for haardt. U.&c. for suaar och wtolligh.

18) 126. Folio deperdito perierunt capita octo priora una cum initio noni, usque ad verba (fan)ger det at Vide.

19) B. kirkiu. T. 23. 24. Om kirke wigd &c.

20) K. post lacunam (vide not. 1 pag. 357) hoc loco incipit.

21) CFK. aftær. IQ. &c. oftir vel offtære. 22) B. uiia. E. wia. CD. &c. wighiæ. GPQ

RSTU. &c. wighæs.

23) GLQ. &c. vtæn. KNPRST. &c. um; male. U. &c. alligeuell att. 84. om. num — böt.

24) C. wanthi.

25) L. add. han.

- horn brister af altare. Æi for thæt at &c. SU. &c. hyornet brysther aff altæret Æn tha &c.
- 27) D. om. af.
- 28) B. altræ, sed vulgare æ supra lineam ad- 46) C. threa, quod Th. male legit thre a. K. ditum est, ut legeretur altæræ.
- 29) QT. hörn. 32. &c. hörnæ.
- 30) NO. 13 $\frac{1}{2}$. om. æn. CDLNO. 13 $\frac{1}{2}$. add. ej; male.
- 31) F. thy.
- 32) BCF. uarpi.
- 33) EFGIKLMNPQRST. &c. utan. U. &c. om. T. 23. 24. add. *til*.
- 34) I. &c. om. hun. G. sua miket spial warthær. at &c.
- 35) EDIKLMNOPQRST. &c. warthær.
- 36) U. &c. om. mioc. IKMNOPQRST. &c. mikit, meghit vol möghet. L. litæt; male. 53) N. 13; add. the kirkin ther han wighur. I. &c. add*. aff*.
- 37) BCDEFIKLMNOPQRT. &c. sic, vel spielt.

- A. spallath. SU. &c. skadd. Cfr. not. 34 supra.
- 38) N. 134. man ma (134. om. ma) æy hawa gutz ræt j hænnæ. vtan hvn worther wigk (134. wigd) Skal hun wighias. tha &c. S. &c. qutz tyænestæ kan ther ey vdy holdes at hennæ bör at vare vwygd Æn om hun scall ighon vyges tha &c. U. &c. Gudz tieniste kand icki holdis wdy hende. Daa bör hinde att wies om. Men om kircken skall wies igien, Daa &c.

39) EMQR. tholo. GLO. thol. T. add. maa. 40) G. vtan hun marthær atær wight. Æn

scal hænne wighæ. tha &c.

41) B. muhi. CDFKOT. &c. mughi vol mughe. P. mwgha. LM. &c. ma.

- 26) DILMNOT. &c. bristær. KP. brysta. G. 42) B. u uihp. CDFIKMOPQRT. &c. v migth. L. vwigh.
 - 43) I. &c. wortha.
 - 44) PQRT. &c. add. hun.
 - 45) B. uiia. E. wia.
 - om. pre nættær. I. &o. halda oc fötha j thre nettir ok capellanum &c.
 - 47) EFKLMPQRSTU. &c. add. oc.
 - 48) GN. 13 . oc giuæ hans cappælkane (N. 134. capalanum) half marc. oc bursuene &c.
 - 49) CDEFIKLMOPQRSTU. &c. add. ok.
 - 50) BM. &c. bursuæn. E. byrsmen. SU. &c. fadæbursswenden. LS. &c. add. en.
 - 51) G. add. pænningæ oc. U. &c. tho öre pending. 52.90.123.127. tuo öre thet er otte huide.
 - 52) Q. &c. helgedhomæ.

 - 54) NT. &c. Vm kirkin worther lös. tha skulæ böndar met &c.

til wæliæ. (57 hittir præst at misgöræ 58) wiþær bondæ. 59) böte brut sin. 60) (61nyti kirkiu sinni.62) böndær mughu ey (63prest wrakæ oc ey ma han64) utan⁶⁵) þera⁶⁶) wilia (⁶⁷wiþær⁶⁸) skiliæs.

3.

Warbær (¹friþ brutin j kirkiu ællær j²) kirkiu garþe. hin³) ær⁴) bröt. böte (brut sin. mæþ (brim marcum. oc biscop skæræ) (kirkiu ællær kirkiu garb.9) (100c bebæs11) ey af bondænum12) meræ. (13æn14) (15ey orkær16) hin ær brutit hauir þre marc.17) (18fylli til19) kirkiumæn.20) swa21) at þre 67 marc se.22)

(23Æn (24bæse (26æræ26) logh um kirkiu ran27) sat.28) Taghær29)

3 = B.4: C.4.

55) SU. &c. prestælös.

- 56) K. sculu böndar. EGILMPQRSU. &c. tha 4) SU. &c. add. freden. sculu böndær. F. tha sculu böndær præst &c.
- 57) G. Far. L. Fangær. S. &c. Hænder. U. &c. Hender, seg dett saa att presten forbryder seg emod sine Sognemendt, da skall han sielff böde sin bröde effter sine gierninger, och beholde sin kircke. Bönder &c.

58) S. &c. forbrydæ sig.

- 59) K. bondær. NO. bönder. G. add. tha.
- 60) DEFGIKLMNOPQRST. &c. add. oc.
- 61) G. ware wither sin kirkiæ. Böndær &c. S. &c. behollæ syn kyrckæ.
- 62) CDK. sinnæ. EFILMNOPQRT. &c. sina.
- 63) S. &c. presten bort driffuæ oc &c. U. &c. 15) K. hin orkær ei thre marc thær bröt. tha foriage sogne prest, och &c.
- 64) T. add. wraghe. oc ey ma han.

65) F. om. utan. G. add. mæth.

- 66) EGIKLMNOPQRST. &c. sic. B. pera su- 17) FGILQSU. &c. add. tha. pra lineam additum est. ACDF. om. h. v. U.&c. *Böndernis*.
- 67) GS. &c. skiliæs fran kirkiæ. U. &c. fare fraa kircken.
- 68) 32.42. add. thom.
- 1) GK. frithbrot i &c.
- 2) SU. &c. po.

4 = B.5: C.5.

- 3) GSU. &c. thæn.
- 5) L. bört sit; male.
- 6) EG. &c. thre marc.
- 7) U. &c. add. och Rönse.
- 8) CDEFGIKMNOPQRSTU. &c. sic. AB. om. kirkiu ællær. Cfr. not. 9 sequentem.
- 9) L. add. ællær kirkæ.
- 10) N. 13½, æn æy far han mer aff bondom. Ær hin swa fatokar thær bröt at han orkar æy thre marc. tha skulæ soknamen fulla hanum thre marck.

11) FK. &c. bötes; male.

- 12) BCDFK. bondom. L. böndær.
- 13) G. Orkær æi hin.
- 14) CDFILOQ. &c. add. vm.
- fylli &c. SU. &c. formaa ey then (U. &c. han) at bödæ som brwdet &c.
- 16) EPRT. &c. workan

18) BCDEFGOPQRT. &c. fullæ vel fulli. S. &c. scullæ songnæ men aff theres so meget giffuæ at biscoppen fongher ther fore thre mare fult. U. &c. skall han dissmiere faste, Och da skulle Sognemend legge wdtaff dieris, att Bispen &c. ut S.

19) T. 23. 24. om. til.

man³⁰) af kirkiu ællær (³¹utan kirkiu. þæt ær³²) guþi³³) ær til handæ³⁴) wict.³⁶) ællæ r^{36}) (³⁷af kirkiu³⁸) þæ t^{39}) ær annær⁴⁰) man hauir þæ t^{41}) laghat. 42) utan lof hins 43) ær 44) þær 45) laghþi. 46) (47 rætæ (48 ut 49) oc böte 50) (51 pre marc. (52 sen um han dyl. witi 53) mæþ tolf (54 mannum. (55 pem ser til⁵⁶) warbæ næfdi.⁵⁷) af⁵⁸) kirkiu socn. utan (⁵⁹u winum sinum.⁶⁰)

5.

(1Æn um²) man³) plöghær af4) kirkiu5) akre. ællær (6slar af kirkiu7) æng. (8 oc warþær þæ t^{9}) kært. biuþi til reps 10) um 11) (12 rep drögh ær.

5 = B.6,7; C.6,7.

20) Q. sognemæn. T. add. tha.

21) L. add. mikæt.

22) G. warthæ. Q. worthir. L. worthær follæ. 51) D. mæth threm marcum.

23) IKLN. &c. om. \mathcal{L}_n . G. &c. om. \mathcal{L}_n — sat.

24) IN. &c. Thette ær logh &c.

25) ER. &c. log æra um &c. MPQT. &c. logh ær om &c.

26) K. add. ræt.

27) M. kirkænæ ran. U. &c. Kircke Roff. 83. &c. Kierke Thiuerj. 111. kiercke tüuffnitt.

28) BDEFIKMNOPQRSTU. &c. om. sat. 29) B. tækær. CD. &c. Takar vel Takær.

- 30) NU. &c. add. nokot. S. &c. add. noget vth.
- 31) SU. &c. vdhen po kyrckægard thet &c.

32) KL. om. ær.

- 33) SU. &c. gutz tiænestæ.
- 34) GKSU. &c. om. handæ.
- 35) CD. &c. wight. E. with.
- 36) N. 13[‡]. add. man takar.
- 37) SU. &c. nogher tagher thet som (U. &c. add. en) anner &c.
- 38) BCDEFIKLMOPQRT. &c. add. nokæt.
- 39) L. om. pæt.
- 40) G. nokær.
- 41) R. add. til.
- 42) CD. &c. lagt. SU. &c. indhlagt.
- 43) K. om. hins. NSU. &c. hans.
- 44) LO. &c. om. ær. T. 23. 24. then.
- 45) NRSTU. &c. thet.
- 46) N. 13 \(\frac{1}{2}\). atte. SU. &c. indlada.
- 47) PT. &c. Sætthe. G. late thæt. SU. &c. fongæ thet. L. læggæ i gen oc &c.
- 48) D. om. ut. N. 13\frac{1}{2}, vp that there has tok. oc böte &c.
- 49) U. &c. add. som han tog.

50) G. om. böte. BG. add. a. L. add. til. NSU. &c. add. thær til.

52) I. &c. dyl han wita &c. G. Dyl han. dyle mæth &c. SU. &c. Sigher han ther fore ney tha scall han ther fore værgæ sig (U. &c. dett affuerge) mot &c.

53) EMPQRT. &c. dyli. N. 13; tha withnæ

thet.

54) U. &c. mendts eedt. N. 134. næffdom mannum aff &c.

55) SU. &c. som ther till scullæ næffnes aff kyrckæ sognen for vdhen the som hans vwænner (U. &c. wenner; male) ære.

56) G. om. *til*.

- 57) BC. &c. næfnde.
- 58) C. at.
- 59) D. vinum. G. hans winær. Male.
- 60) L. hans.
- 1) TU. &c. om. Æn. G. Plöghær man af &c.
- 2) P. om. um. C. ef.
- 3) IL. &c. han.
- 4) O. om. af.
- 5) MSU. &c. kirkænæ vel kyrckænes. IU. &c. add. iorth.
- 6) BGI. &c. om. slar af kirkiu.
- 7) MPSTU. &c. *kirkæn*æ vel *kirkens*.
- 8) H. primo folio deperdito hoc loco incipit.
- 9) K. om. pæt. PQT. &c. ther.
- 10) SU. &c. at maalæ iorden met rep.
- 11) C. æf.
- 12) DFGOQ. &c. repdröght. HM. repdröct. E. repdröth. I. &c. rep dryt. B. redökt. N. 13. rep draghit. K. hun ær repdrögh. æn &c. 128. Samme Jord er Reebdragenn.

(13æn um¹⁴) af hanum repæs. þa¹⁵) haui¹⁶) fore giort¹⁷) (18æruaþe sino. (19æn um²⁰) hau²¹) saþe²²) sæþ sinni.²³) æn kirkiu ran ma þæt ey hetæ. (24num han²⁵) wil ey repa. oc (26förær in²⁷) a forbuth. Æn (28um han²⁹) takær af (30kirkiu (31rep drögh land³²) alt ællær³³) (34af³⁵) þokke lande akær ællær³⁶) æng. oc kallær (37sic æghæ.³⁸) witi³⁹) þæt mæþ (40næfnd kirkiu mannæ.⁴¹) ællær rætæ ut. oc böte⁴²) (43þre marc.⁴⁴)

59. &c. saa reebis kandt. S. &c. so kan En repes then grandh fran hanum tha scall han mystæ syt arbeydæ som han haffuer ther po lagt oc so om han haffuer saat syn sædh ther po tha mo thet ey hedhæ raen om han bywdher till met repp at maale oc alliqueell at hanum forbywdes thet aff at före gröden En tagher noger man aff &c. U. &c. saa kand skee. Men Rebes den Jordt eller grundt som han haffuer tagett, fraa hannom, da skall han miste sitt arbeyde, som han haffuer der paa giort, han skall och miste sin seedt, om han haffuer saed seedt der paa, Dett maa icki hede kirke Roff, nar mand binder till att maale mett Reb, alligeuell att hannom forbiudis seeden der aff att före. Men tager nogen Mand aff &c.

13) G. Repes hanum af. haue &c.

14) BPT. &c. om. um.

15) CDFIKL. &c. om. pa.

16) NOT. 13‡. hawer han.

17) BD. &c. forgiort.

- 18) KM. &c. sic. DF. aruathe. B. arfope. EH. arfwothe. NOR. ærwothe. C. ærwithi. Q. ærffuedhe. T. arffuedhe. SU. &c. arbeydæ. A. æruapo. P. arffwodho. L. sit aars fothær; male. G. sin wærknæth. oc sinæ sæth. Æn kirkiæ ran &c. I. &c. wærknathe sinum oc sæth sine vm han hawir saat. Æn kyrke ran &c.
- 19) DEFHKLMQRT. &c. oc. P. om. æn sinni. 59. 60. &c. oc sinn sædt, om handt haffuer saaedt.

20) C. æf.

21) F. om. han.

- 22) KNO. &c. add. haue forgiort. L. add. hauæ oo forgiort.
- 23) BEHLMNOQR. &c. sina. C. sinum.

24) DFGIKLN. &c. utan. EHMPQRT. &c. um han wil repa.

25) F. om. han.

- 26) G. hin læggær a forbuth. Takær man af &c.
- 27) EHMPQRT. &c. hin.
- 28) D. takær man af &c.

29) CFIKL. &c. man.

30) 59. 60. &c. kirckens Jordt, heell Ager landt, eller Agerstöcke, Eller aff kirckens eng, och siger seg &c. SU. &c. kyrckens agher eller ængh oc holler thet for syt eyet Værgæ sig ther fore (U. &c. seg dett till) met kyrckæ næffnd (U. &c. add. y Sognen) eller vthlæggæ thet han haffuer taget oc bödæ &c.

31) DFGKL. &c. repdrögth. HM. repdröct. E. repdröth. I. 17. rep dröyt. N. 13.1. repdrayhit. 16. repp dryt. B. repdöht.

128. Reebdragen Jord.

32) BCDEFGHIKLMNOPQRT. &c. sic. A. om. land. Cfr. not. 30 supra.

33) D. om. ællær.

- 34) 0. och. G. thukkæ land. akær &c. 128. it stycke wdi ßeer, eller och Engh.
- 35) B. add. kirkiu.
- 36) T. add. och saa.
- 37) 0. siith vare vithe &c.
- 38) L. eghæræ. N. 13½. wara.

39) L. witna.

- 40) NO. 13½. tolff kircke men æller &c. 54. 61. &c. kirckens neffn, eller &c. G. soknæ mannæ næfnd. ællær late vt &c.
- 41) A. Litt. m bis est scripta, in fine prioris ac initio sequentis paginae, at priori loco subjecto puncto notata. EH. &c. kyrkiu mannum.
- 42) GI. &c. a.

6.

Hoggær man j kirkiu scoghe wene las. 46) oc (46 netær han. 47) witi 48) mæð (**brim mannum ællær böte (50twa öræ.51) æn um man62) höggær53) withstort⁵⁴) witi⁵⁶) mæþ (⁵⁶tolf (⁵⁷laghffastum mannum, ællær böte (⁵⁸bre marc. 5 9)

7.1)

(²Æn um man brytær hælgh j³) (⁴kirkiu garþe. oc dyl han witi⁵) m*æ*þ tolf (*laghfastum mannum.⁷) (*Æn um man⁹) brytær¹⁰) j kirkiu (¹¹sialue (1²aftær æll*ær* fram. dyli m*æþ* tolf næfndom mannum.¹³) (1⁴æn um¹⁵) han

6=B.8; C.8.

7 = B.9: C.9.

- 43) F. threm marcum scalpro mutatum in 58) K. threm marcum. thre marc. D. mæth threm marcum.
- 44) S. &c. add. fore raen. U. &c. add. for Roff.
- 45) B. uefælas. CDEFHM. weuelas. LSU. &c. 1) 98. 100. om. hoc caput. wethæ laas. GI. &c. las, om. wene. NO. &c. eth lass. K. et las, at pro et primum scriptum fuit uæni, quod mutatum est in fæm, hac vero voce lineolis inducta et supra lineam scriptum est.
- 46) G. dy/. L. 131. nectær. SU. &c. sigher ther syden ney fore.
- 47) K. hin thær högh.
- 48) GN. 13½. dyle. L. witnæ. S. &c. værgæ thet. U. &c. werge seg. N. 13½. add. thet.
- 49) EG. &c. thre men. S. &c. thre mentz eed. U. &c. Tolff loufaste Mendz eedt.
- 50) G. thre marc. (haec verba fere deleta sunt) Gör han withkast. dyle mæth &c.
- 51) U. &c. add. Pendinge.
- 52) CDEFHIKLMNOPQRSTU. &c. han.
- 53) BN. &c. hoggær vel hugger. K. hög. F. om. h. v. CDEHILMPORT. &c. gör. U. &c. add. XII leß, dett er.
- 54) BEHMPQRSTU. &c. uipkast. O. &c. vith skorth. K. mith scarth. C. stort. S. &c. add. oc netther thet. U. &c. add. och miere, och siger siden ney der fore.
- 55) BCDEFHIKLMNOPQRT.&c. dyli. SU.&c. 13) 59. add. aff kirckesognenn, Eller böde værgæ sigh. N. 13. add. thet.
- 56) I. &c. nefnd ellir &c.
- lær &c. U. &c. loufaste Mends eedt.

- 59) 59. add. Menn ey ere der stere neffndt om kircke Rann. Cfr. cap. 8 in fine.
- 2) PT. 24. om. Æn um man. B. brytær man hælh &c. EGHLMNOQR. &c. Brythær man hælag vel hælgh. S. &c. Brydher man nogher man emod vdhen saaræmaal i kyrken eller po kyrckægarden oc netther thet værgæ sigh ther fore met &c. U. &c. Bryder nogen Mand emod anden Mandt vdy kircken, eller paa kircke gaardt vden saars Maall, och siger der ney fore, han skall werge sey der fore med &c.
 3) EHMPQRT. &c. add. kyrkiu ællær i; male.
- 4) 88. om. kirkiu garpe brytær j.
- 5) LN. 13 1. witnæ. G. dyle. N. 13 1. add. thet.
- 6) U. &c. loufaste mends eedt.
- 7) SU. &c. add. eller bödæ thre marc.
- 8) L. om. Æn. DGNO. 134. Brytær man i &c. SU. &c. om. Æn — mannum.
- 9) EHMPQRT. &c. han.
- 10) I. &c. add. *helgh*.
- 11) G. om. sialue fram.
- 12) L. atær. I. &c. om. aftær ællær fram. 38. bagh eller fore. 59.60. &c. oppe eller nedre.
- tree marck. 60. 61. 88. add. Eller böde three marck.
- 57) LMN. &c. laghfastæ mæn. DG. mæn. æl- 14) DG. ma han thæt &c. I. &c. om. æn cost. S. &c. fformaa han ey at bödæ och

ma ϕat^{16}) ey orkæ oc wil han¹⁷) hældær (¹⁸iarn bæræ. (¹⁹ ϕ a æghe²⁰) þæs cost.²¹)

8.22)

(23Æn um man liggir (24a25) döz dighi26) oc giuær27) (28guþi æghn29) sinæ. þa ma han (30giuæ (31haluan houoþlot sin32) (33oc ey j sotum34) meræ (36æn (36um þæt (37wil (38dyli aruæ hans at hanum döþum. oc sighir presten39) at40) giuit war41) þa42) (43dyli þæt44) aruæn46) mæþ tolf laghfastum mannum æn46) (47um (48witni æræ49) til þe50) ær a hörþo (51oc 68

8 = B. 10, 11; C. 10, 11.

'ey so værgæ tha scall han tagæ ved næffnd. U. &c. formaar han icki saa att böde, eller och att werge seg, da skall han werge seg med næffndt.

15) C. om. um.

16) L. them.

17) T. om. han.

- 18) BC. &c. sic. A. iæn. G. næfnd hauæ. tha &c. 59.60. &c. tage widt neffndt, da haffuer handt der till macht och woldt.
- 19) L. ællær bötæ thre mark (pro pa cost).

20) G. kaue.

21) OPQR. valdh. T. 23. &c. macth och waldh.

22) 53. om. hoc caput.

23) L. om. Æn. DGI. &c. Ligger man a &c.
O. Sither man a &c. NU. &c. Liggher man
j (U. &c. add. sin) sota siangh. oc &c.

24) PT. &c. j sinom döthzdayhom. 96. 108. 120. Vdy sin Helsot. S. &c. i syn sottæsængh oc &c.

25) L. add. sin.

26) B. dözdæhi. EH. dözdæyi. KLMQR. &c. döz dage. I. döthz daghum. CDF. dötha djyhi; in C. vero loco litt. j scriptum fuit y, quod in j, ut videtur, mutare voluit scriba. GO. döthæ dagh. EHQR. &c. add. sinum. M. add. sinæ.

27) CDFGIL. &c. add. han.

28) 59.60. &c. till Gudz thieniste sit godz. SU. &c. till gutz tyænestæ alt thet som (U. &c. om. som) han eygher tha &c.

29) 0.31. æng. T.23.24. eygh; male.

30) SU. Co. ey mere bort giffux fran synx arffuingx vden hans halffux howeth lodh En velæ hans arffuingæ nettæ (U. &c. formiene) thet sidhen han er dödher oc presten sigher at &c.

31) 83. sin egen part. End dylle &c.

32) O. om. sin. K. add. burt.

33) 38. om. oc — houoplot sinum.

- 34) LO. sot. G. sin soot. N. 13½. sota siang. T. 23. &c. sothen. 59. 60. siugdom.
- 35) G. Wiliæ hans arwungæ (sic) thæt dyliæ. at &c.
- 36) DNPQRT. &c. wil hans aruæ dyliæ. at &c.
 37) O. vilie. L. dyl hans aruæ sithæn han ær döth. oc &c.

38) Pro dylia aruæ. BC. &c. sic.

- 39) CD. &c. prest. C. add. en. K. add. en. N. 131. add. sammen.
- 40) L. thet. U. &c. add. saa.

41) FK. ær.

42) L. om. *þa*.

43) SU. &c. værgæ thet (U. &c. om. thet) then dödes arffuingæ met tolff layfastæ men (U. &c. mends eedt).

44) G. om. *b*æt.

- 45) CD. &c. arui.
- 46) G. om. æn.
- 47) B. om. um. D. witna the ahortho. oc &c.

48) C. thæt wilnæ the &c.

49) EHILMNPORST. &c. er. G. ere scriptum est, et i rec. man. additum, ut legeretur er ei; at posterius e deletum est.

50) O. om. pe. N. 134. thera.

51) S. &c. ath giffuet vaar oc velæ æn tha arffuingæne thet nettæ tha væryæ the ther fore met &c.

yuær⁵²) sato⁵³) oc⁵⁴) (⁵⁵wil (⁵⁶bo æn⁵⁷) aruen⁵⁸) j⁵⁹) gen (⁶⁰witni dyliæ. ba witi⁶¹) bæt⁶²) mæþ (⁶³tolf næfdom⁶⁴) mannum j kirkiu socn. (⁶⁵Æn (66 um hell67) man wil sic (68 in giuæ.69) þa faræ han70) in71) mæð allum72) houoblot sinum (73æn ey æræ fleræ74) næfndær um kirkiu ran.76)

9.

('Æn um kynzimi') ('ba ær þættæ') ræt. ('æn') man') fæstær') frænkonu sinæ.⁹) oc (¹ fræghnær þæt biscop oc (¹ læggær a forbuþ.¹ ²) (¹ takær han¹4) hana¹6) (¹6a¹7) forbuþ (¹8för æn¹9) (²0laghum ær delt. þa (²¹a han

9 = B. 12; C. 12.

52) C. withir.

53) FGKLU. &c. varo.

- 54) BCDEFGHIKLMNOPQRSTU. &c. sic. A. 2) LN. frenzemæ. 13\(\frac{1}{2}\). frensomme. 59. 60.
- 55) T. 23. 24. om. wil. KO. wilia the arwa &c. G. wiliæ æn arwngæ gen &c. N. 13¹/₇. velia (13 $\frac{1}{2}$. vil) the aruen gen withne. thet mæth &c. U. &c. wille arffuingene alligeuell dett necte, daa &c.

56) D. om. po. M. en tho arfive &c. IL. &c. 6) EHMPQT. &c. add. um. æn tha arwin &c.

- 57) PQRT. &c. om. æn.
- 58) C. aruir.
- 59) DIKOPORT. &c. om. j.
- 60) C. witna. I. &c. witnæ. dyli meth &c.
- 61) L. witnæ. G. dyle. U. &c. werge.
- 62) C. om. pæt.
- 63) DG. næfnd i &c.
- 64) BE. &c. næfndom. Q. lagfastum.
- *ki*rkiu **ran.**
- 66) DG. wil helman sic &c.
- 67) SU. &c. helbredæ.
- 68) DPQRST. &c. i clostær giua. tha ma han mæth allum houothlot sinum infara. æn æi &c.
- 69) MU. &c. add. i kloster.
- 70) C. om. han.
- han vill.
- 72) G. om. allum. U. &c. halff.
- 73) G. om. æn. U. &c. om. æn kirkiu 18) S. &c. om. för delt. ran; cfr. not. 59 pag. 362.
- 74) B. om. *fleræ*.
- 75) M. kirkænæ ran. L. add. æn ær saukt.

- 1) BEHILMNPQRST. &c. om. Æn. GU. &c. om. En - ret.
- &c. yifftermaall i slechtenn. S. &c. add. thet er kætthæry.
- 3) FIKLN. &c. om. pa. S. &c. om. pa ret.
- 4) CD. thæt.
- 5) CDIKLORSU. &c. Vm. GN. &c. Fæster man sinæ frænkono. oc &c.
- 7) M. om. man.
- 8) S. &c. add. sigh till hösthræ.
- 9) U. &c. add. till hustrue.
- 10) U. &c. spör. S. &c. biscoppen fongher thet at vidhæ oc han forbyvder them at viges tillsamen oc han tagher hennæ siden till hösthre i sammæ forbud. 126. post lacunam (vide not. 18 pag. 358) incipit verbis (fan)ger det &c.
- 65) GU. &c. om. En. 88. 92. 95. 100. om. En 11) U. &c. han forbiuder att wie dem sammen, och han tager hinde alligevell siden till sin hustru vdy samme forbudt, for &c.
 - 12) GIKO. &c. add. oc.
 - 13) B. tækær, antea vero scriptum fuit för æn. FP. om. takær — forbuþ.
 - 14) GN. 13+. add. sithæn.
 - 15) CD. om. hana. I. &c. add. sithin. T. add. effther.
- 71) CKN. 13; add. vm han wil. O. add. off 16) GILT. &c. i. 73. Pluribus foliis in fine codicis deperditis sequentia desunt.
 - 17) G. add. thæt.

 - 19) DLNOPQRTU. &c. add. thæt.
 - 20) B. lokum. DE. &c. loghum. N. loghleca. U. &c. louligt. G. vm delt er. tha &c. L.

j ban at gangæ.²²) æn (²³um til²⁴) laghæ²⁵) cumbær. þa scal til²⁶) næfnæ²⁷) siæx mæn (²⁸a (²⁹hans wagh.³⁰) oc siax³¹) a³²) hænnæ.³³) (³⁴oc (³⁵þo a³⁶) (³⁷þæn wagh³⁸) ær³⁹) (⁴⁰kynzimi⁴¹) tæls⁴²) samæn (⁴³oc⁴⁴) (⁴⁵swæri⁴⁶) syndær⁴⁷) ællær samæn. swa⁴⁸) oc um han⁴⁹) takær (⁵⁰kunu þe ær⁵¹) för atte⁵²) frændæ hans ællær (⁵³frænkunu kunu⁶⁴) sinnæ.⁵⁵) (⁵⁶æn (⁵⁷um j⁵⁸) löndum⁵⁹) ær giorth⁶⁰) (⁶¹þo at (⁶²kunt se. (⁶³þa witi þæt⁶⁴) um han dyl mæþ⁶⁵) (⁶⁶laghfastum mannum.

warther loghdelt. T. 59. &c. ær meth loghom delth. I. &c. logh ær vm gangit. tha &c.

21) S. &c. scall han i bandh sættes. L. skal han waræ .i. bannæ Æn kombær thet til logh. tha &c. U. &c. skall han Bandsettis. Men kommer dett till grandsken, da &c. 108. om. a — cumbær. þa.

22) N. 13½. ga.

23) C. æf. G. kumbær thæt til loghæ. tha &c. N. 13‡. kumbar han til logh. tha &c.

24) P. &c. the. T. tha.

25) B. lohe. DE. &c. logha. S. &c. grantsken.

26) DN. 13; om. til.

- 27) LNSU. &c. næfnæs.
- 28) I. &c. j. LSU. &c. pa. G. af hans fromder. oc siax af hænno.

29) R. om. hans — siax a.

- 30) CM. wægh. DN. wagha. LO. &c. wæghnæ. T. wæghen. SU. &c. sydæ.
- 31) 38. iwo; male. EHIMPQSTU. &c. add. mæn.

32) O. aff.

 EHIMPQR. &c. add. magh. 32. &c. add. vegnæ. T. add. mægen. SU. &c. add. sidhæ.

34) SU. &c. om. oc — tæls samæn.

35) 23. &c. two; male. 59.60. &c. de skulle fliteligenn offuergrandske deris slechte linie, Oc suerge &c.

36) L. om. a. QPRT. &c. at.

37) CIK. the wæghæ. 32.42. the vegnæ.

38) M. wæghn.

39) G. add. therræ.

- 40) G. kyn. L. frenzemæ. N. 13½. samman tels thærra frænzimma. (13½. frenskap) oc &c.
- 41) BCDEFHIKLMOPQRT. &c. add. pera.
- 42) FK. tacs.
- 43) L. om. oc. F. om. oc samen.

- 44) G. add. the tolf.
- 45) DEHNR. &c. swæria. SU. &c. the tolff men sculæ swærgæ them anthen tillsammen (U. &c. sammen) at bliffwæ eller oc at (U. &c. om. at) skylies at So &c.
- 46) KO. add. them. GN. 131. add. ællær.
- 47) BDG. sundær. N. 13½. fran.
- 48) GNSU. &c. add. ær.

49) EGHMPQRSTU. &c. man.

50) SU. &c. sig till höstræ then quinnæ som förræ &c.

51) C. æthæ.

52) GSU. &c. hafthe.

Q. frænku. S. &c. oc syn höstres frenckæ.
 U. &c. om nogen tager hans hustrues fencke (52. &c. frencke).

54) KT. 38. om. kunu; male.

55) FH. &c. sina. N. &c. hans.

- 56) Q. Ær thet i lönd giorth tha ath &c. G. Ær thæt gört i lön. oc ær tha mannum kunnæghet. vm han dyl. dyle mæth &c.
- 57) SU. &c. hwat som. D. ær thæt ilönd. tho &c. L. worthær thæt swa giort i löndum tho &c. N. 13½. æra the samman j lön. oc netar (13½. nectar) tho. tha dyli thet meth &c.

58) C. om. j

59) EHMPRT. &c. lönd.

60) C. om. *giorth*.

- 61) BI. &c. pa. SU. &c. i slækt skylles nogher ther foræ væryæ sig met &c.
- 62) EHMPRT. &c. kyni æn tha &c. L. the konær ær til swa gör tha witnæ hun honum dyl &c.; male.

63) I. &c. dyl han wite meth &c.

64) BCEFHKMOPQRT. &c. om. pæt. D. hin.

65) DFGILMNPQRSTU. &c. add. tolf.

66) U. &c. loufaste Mends eedt.

10.¹)

(²Æn (³um (⁴man wetær mishelde⁵) j bardagh⁶) æll*ær* j rane faþær⁷) ællær mobær.8) brobær9) ællæ r^{10}) systær. 11) (12 syskini börnum. (13 ællærnæst¹⁴) syskyni börnum (¹⁵þæt scal¹⁶) mæth næfnd (¹⁷dyli. æn¹⁸) (¹⁹um (20ukunnarre ær þa witi21) þæt22) mæþ23) (24laghfastum mannum.

11.

 $(2^{5} \times 10^{2})$ $(2^{7} \text{mislekin warber præst. } \text{pæ} t^{28})$ scal²⁹) mæ t^{8} næfnd dyl $iæ.^{30}$) (31 æn (32 um 33) (34 a synt ær (35 ællær a synæ witni j^{36}) gen. þa 37)

10 = B. 12; C. 12.

1) 98. om. hoc caput una cum proxime sequente.

2) L. om. Æn. G. Weter man mishælde &c. U. &c. Men kommer saadan misgierning enten y slagh, eller Roff emellom fader och moder &c.

3) 0. varther mishelde &c.

4) CN. &c. om. man. S. &c. saa kan tilkommæ i slaff eller &c.

5) CDFKL. mishald. T. mishalgh.

- 6) B. bardahe. CD. &c. bardagha. 7) BC. fæþær. FG. &c. fathur. D. færth; male. N. 13 $\frac{1}{2}$. add. mansz.
- 8) BC. &c. mopor. 9) BC. &c. bropor.
- 10) I. &c. om. æ/lær.

11) BD. systur.

- 12) BE. &c. syzkinæ börnum ællær næst syzkinæ börnum.
- 13) DU. &c. om. ællær næst syskyni börnum.

14) T. 23. 24. om. næst.

15) CF. tha. KO. tha scal thet mæth &c. 107. 108. om. pæt — ukunnarre ær.

16) SU. &c. sculæ the.

ies. D. wita. C. witna. SU. &c. værgæ.

18) G. om. æn.

19) N. 13 ½. bæriar man sina frænder. vtan these nw ær nænffde tha dyli thet &c. U. &c. kommer dett fremmede folck ymellom, da skulle de dett werge mett &c.

20) M. v kunnugher. D. ykyndra mæn. I. &c. frameer (32. 42. framermer) warthir. 36) D. om. j. tha skal wita meth &c. G. the æræ vkun- 37) CD. thy.

11 = B. 13, 14; C. 12.

nughe. tha dyle meeth &c. S. &c. thet kommer fræmedæ folk emellom tha scullæ the thet værgæ met &c.

21) L. witnæ.

22) BDFKL. om. Dæt.

- 23) GNPQRSTU. &c. add. tolf.
- 24) U. &c. loufaste mends eedt.
- 25) D. om. Æn. G. Warther prest misleken. thæt &c. N. 13 ‡. Bæriar man prest. tha skal man dyli thet meth neffnd. 53. ex iis, quae ad hoc caput pertinent, tantum habet haec verba calci capitis proxime antecedentis addita: den neffnd som skall gaa for ketterij hun skall tyll mellis aff beggis derris slegtinger.

26) C. om. um.

27) S. &c. vforrætther. U. &c. Presten hender nogen misgierning, dett &c.

28) D. tha.

29) O. add. man.

30) SU. &c. aff værges.

31) G. Ær asynt ællær asynæ witne til. tha scal &c. 95. 100. 126. om. æn — dyliæ.

17) Pro dyliæ. æn. BE. &c. sic. N. 13‡. dyl- 32) C. æf. N. 13‡. ær a sina witna til. tha dyl han thet mæth jærn. Thesse lund a neffnd at wara. vm &c. 33) T. add. ey; male.

34) SU. &c. thet kan synes eller oc (U. &c. add. att) ther er vithnæ till tha &c.

35) O. thaa skall meth ierne dilie a syne vitne igen En swo skall neffnd &c.

scal (38mæp iarne dyliæ. swa scal þe39) næfnd40) wæræ (41at um kirkiu ran42) (43ær þa scal næfnd waræ44) af45) kirkiu socn. (46æn (47um kynzimi48) scal49) (50af kyni51) næfnæ.

12.

(62Æn (53þisi lund (54a næfnd at56) faræ66) þe57) ær58) næfndi59) æræ. þe60) sculu (61annat twigia swæriæ mæþ þem62) ær63) (64sactaþær ær. æl-lær65) mæþ66) þem67) ær68) sæcti.69) (70æn (71um annan72) skil sic undan73) oc wil74) hwærkin76) swæriæ. þa76) böte han77 siax öræ78) foræ

12=B.14; C. 12.

39) CDGK. tho. IL. &c. tha.

 A. ga additum est, at hae litterae subiectis punctis notatae sunt.

41) O. &c. om. at. C. En. G. Er thæt kirkiæ ran. tha &c.

42) U. &c. kircke Roff.

43) 0. neffnd skal være &c.

44) SU. &c. tages.

45) IO. &c. a.

46) G. Ær thæt vm kynszimme, tha scal næfnd uf &c. U. &c. Men den neffnd som skall göris for Ketterry hun skall till neffnis aff begge dieris slect.

47) S. &c. then næffnd ther scall vare for kætthæry scall till næffnes po bægges si-

dher aff theres slæcht.

48) LN. frænzeme. 13‡. frensomme. 59.60. &c. giftermaall vdj slechtenn. O. add. tha. 49) L. add. man.

50) 0. a. N. 13 \(\delta\). neffnd ware aff frændom.

51) B. kunu; male.

52) DSTU. &c. om. Æn. N. 13½. 54. om. Æn

— faræ

53) BC. &c. pæsi vel thæssi. EF. &c. thæssa. SU. &c. Soledes scall næffnd till gaa at the men som till næffnd vordæ mæltæ (U. &c. Neffnd tagis) the scullæ &c.

54) O. aff neffn Tha fare &c; male. T. scal fares meth næffend the &c.

55) C. a.

56) DL. wara.

57) G. add. mæn.

58) C. æthæ.

59) A. næfdndi scriptum est, at prius d subiecto puncto notatum.

60) NO. 13½. om. pe.

61) G. ællær suæriæ &c. STU. &c. annet (TU. &c. it) aff tissæ thu swergæ &c.

62) DL. &c. thæn. G. hinum.

63) C. æthæ.

64) BD. &c. sæktæþær. C. 38. sæctær. SU. &c. sag giffuen er.

65) O. add. snærie.

66) I. &c. om. mæþ.

67) DL. &c. thæn. EHMPR. &c. hinum. B. hin.

68) C. æ.

69) BGHIO. &c. sæktir vel sæctær. EMPRT. &c. sæctis; male. N. 13; sack soker. Q. sach ær giffuen. S. &c. po kærer. U. &c. klager paa sagen.

70) GT. om. æn. U. &c. och vill nogen Mand suerge huercken med den ene, eller med

den Anden, da &c.

71) C. æf. N. 13½. mil nokor sik vndan dragha. oc &c. T. skyl nogen segh vndhen &c.

72) BD. &c. annær. G. nokær man.

73) O. *vnder*; male.

74) B. add. æi.

75) D. hwarghen. F. hwærke. C. hwærti. NO. 13 \(\frac{1}{2}\). &y. T. 59. &c. ickhe. S. &c. add. met then enæ eller met then andra.

76) G. om. *þa*.

77) CDGN. &c. om. han.

78) U. &c. add. Pendingh. 53. add. det er VIII skelling.

³⁸⁾ S. &c. oc that mot neffnd dylies. U. &c. dett och affuergis med neffndt. I. &c. böda. En swa skal &c. 128. hand Jern bere.

(⁷⁹hwæriæ stæfnu⁸⁰) ær⁸¹) han (⁸²wil ey swæriæ. utan (⁸³hanum fullas laghæ forfall oc se⁸⁴) (⁸⁵bo atar⁸⁶) skyldær⁸⁷) at swæriæ. æn (⁸⁸bonden þæn · 69½er⁸⁹) sæctæþær⁹⁰) ær se⁹¹) e⁹²) ufældær. til (⁹³annat twigiæ⁹⁴) swærs.⁹⁵)

13.¹)

(2Æn3) þæsi4) lund (5agho (6scra (7at faræ (8warþær man wæghin.9) oc (10gar ængin man¹1) wiþær. þa a¹2) hin¹3) ær¹4) sökiæ wil (15ni (16man-

13 = B. 15, 16.

- 79) B. &c. huær stæfnæ. T. hwer tijdh han &c. U. &c. den Reyse som han till tagis och vill &c. S. &c. huer resæ som han 94) GL. therræ. tillmæles oc ey swerg.
- 80) G. add. the.
- 81) C. æthæ.
- 82) BEFHLMPORT. &c. suær æi utæn &c. D. swærar. vtan &c.; male. GIK. &c. sor æi. vtan &c. C. swær æj. Nvm fallæs (fullæs, ut videtur, primum scriptum est) hanum lagha &c. O. sither quar vm, vthen fylles for laghe forfall &c. N. 134. sithar fran Bærs hans forfal loghleka, tha Aa han at swæria. oc æy böta a Æn sum sæctathar Ær ær e vfældar til næffden war gangen.
- 83) T. han ær i laghe forfall &c. SU. &c. saa findes ath han vor tha i lagæ (U. &c. louligt) forffald tha scall han atther vare plygtug at swergæ.

84) EGHLMT. &c. ware. Q. war.

- 85) CEFGHIKLQ. sic. DPR. &c. om. po. AB. by. MO. &c. tha. T. alligeuel pligtug at &c. Cfr. nott. 82, 83 supra.
- 86) EGHMQ. om. atar. C. aftar. L. æftær. I. &c. e.

87) L. skyldugh.

- 88) CD. &c. bonde. T. then man ther sæckted &c. SU. &c. then man som skyllet er for sagen han scall vare vfælder.
- 89) C. ath.
- 90) C. sæctær.
- 91) GLQT. ware.
- 92) EHMPQRT. &c. om. e.
- 93) ST. &c. ytt aff tissæ thu vordher (T. er) suoret; quibus S. &c. add. at thet the göre hanum met theress eed orsagæ eller sager. U. &c. saa lenge att de göre hannom

aarsaye med dieris eedt, eller att dy sige hannom sagen till.

95) C. swære rec. man. mutatum in swæres.

1) 98. om. hoc caput.

2) DGLN. &c. om. Æn. U. &c. om. Æn faræ. I. &c. om. Æn — a skra sipæn. S. &c. om. Æn — a hand swæria.

3) CFK. add. a.

4) ER. thæssa. M. thissæ.

5) G. a. 107. skall neffndt gaa for Himmeligt Mandraff: Bliffuer nogen Mand &c.

6) N. 13!. man at ga a skra Warthar &c. 7) BCDEFGHKLMOPQRT. &c. sic. A. om. at faræ. Cfr. nott. 2, 6 supra.

8) D. nrakær; male. 84. Den som skyldes for hiemmelige mandrab, skall Nödis at tage wid Neffn och gaa Low for deth hand sicthis. Men worder hand aff Neffnd skier, tha skall hand ivke Idermere nödis thill at thage wid Neffn paa Ny, men Werre for den sayh fry, Men feldis hand af Neffnd, tha skall hand effther Lowen stande sagsöggeren thill rette for denn döde: Bröde som bliffuer giorth &c.

9) EGHMNOPQRTU. &c. dræpin.

10) CD. &c. gangar. U. &c. ingen bekiennder (69. &c. sic; U. bekinder) eller bestaar dett drab, daa &c.

11) CFGKLQ. &c. om. man.

12) EHMPQRTU. &c. ma. L. scal.

13) GU. &c. thæn.

14) C. ethe. U. &c. add. sagen.

- 15) 38.117. thre. G. at sokiæ ni mæn mæth næfnd. oc sithæn &c.
- 16) CDFLN. 13\frac{1}{2}. mæn mæth ianni at sökiæ. (L. sakæ) ok &c. KO. mæn a iarne at (O. om. at) sökiæ. sithan &c. U. &c. Mend

num ofna hændær sökiæ¹¹) mæð iarne. oc siþæn late han (¹³j ban sætiæ. wil han¹⁹) siþan²⁰) (²¹nokrum manni ofna²²) hand²³) sökiæ. Þa swæri a hand²⁴) hanum mæþ tolf (26laghæ mannum. (26oc (27hin gange 28) a skra 29) siþæn. $(3^{\circ}Swa^{31})$ oc um trulldom ællæ r^{32}) $(3^{3}$ fordæþær. 3^{4}) $(3^{5}$ æn um antwigiæ 3^{6}) man (37ællær kunu38) far39) rop um swa urbit40) mal. skæræ sic mæþ iærne⁴¹) um ængin wil henne⁴²) a hand⁴³) swæria.⁴⁴) Æn⁴⁵) (⁴⁶um (⁴⁷brut be ær⁴⁸) warbæ⁴⁹) gör.⁵⁰) j (⁵¹kirkiu ællær j⁵²) kirkiu garbe. (⁵³j kirkiu

mett Neffnd söge, och siden hannom Bandsette.

17) EHMPQR. &c. sic. ABT. om. sökiæ. Cfr.

nott. 2, 15, 16 pag. 368.

18) DL. &c. bansætia. N. 13; hin sætia j ban. sum sander ær fore howethsaken wil &c.

19) O. add. æn.

20) CFKL. om. sipan.

- 21) G. andrum. N. 13\frac{1}{2}. swaria nokrum manne a hænder, tha witnæ hanum a hændar meth &c. U. &c. flere Mend for den sag sõge, da suerge hannom sag paa hender, som han will skylde, med &c.
- 22) BCDEFGHKMOPQRT. &c. a. L. .i.
- 23) G. &c. hændær.

24) B. om. hand.

- 25) C. om. laghæ. D. laghfasta. EHMNPQR TU. &c. lagfastum. G. laghmannum. oc &c.
- 26) N. 13½. a thæn thynde gange &c. U. &c. Siden skall han som skyldis, enthen böder göre, eller staa sin Rett,. Saa &c.
- 27) D. om. hin. G. han. 128. (114.) den som Sictet er, maa Siden ey werge Sigh met neffnd.
- 28) B. om. gange.

29) C. sak.

- 30) G. Far man ællær konæ rop vm truldom. ællær forgærning. tha skære &c. N. 134. Wites nokor man æller nokor kono fore truldom. æller fore gerninga tha skæræ &c. I. &c. Fore troldom ellir fordæthe skære men sik &c.
- 31) EHLMPQRTU. &c. add. @r.
- 32) OU. &c. och. PQT. &c. add. om.
- 33) EM. fordæthe. H. fordætheræ. 62. an- 52) SU. &c. po. den wgierningh. 59. Cc. forgiörelse. Menn 53) F. om. j. G. sua sum i kynszímmes brom

om &c. U. &c. forderffuelsse, men kommer enthen mand eller quinde vdy roob for saadan sagh, da skiere &c.

34) BCDEFHKMOPQRT. &c. sic. A. add. andræ. L. add. thæt ær forgiuæn. Cfr. nott.

2, 30, 33 supra.

35) D. far annat tuiggia man. ællær kunu rop. vm vrthin mal &c. 128. om. quae in hoc capite sequentur.

36) BEHM. annat tuiggiæ. CK. æntigi. PQ RT. &c. annæth theræ. L. om. h. v. B. add. ær.

- 37) L. röuær konæ ællær man vm swa &c.; male.
- 38) CF. &c. kunæ vel kuna.

39) T. komme for.

- 40) O. var thet. 31. vorther thet. Male.
- 41) GIU. &c. næfnd.
- 42) BCD. om. henne. KO. hanum. EFGHIL MNPQRTU. &c. them. K. add. tha. U. &c. add. den sag.
- 43) A. Litt. h bis est scripta, in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiecto puncto notata. INQU. &c. hendir.
- 44) I. &c. add. Swa ok vm man warthir sectathir fore manweght.
- 45) GU. &c. om. Æn.
- 46) N. 13½. the brut sum göras j kirko &c.
- 47) L. the brötæ i kirkæ &c.
- 48) BEFGHIKMOPQRSTU. &c. sic. D. om. ær. C. æthæ. A. add. swa.
- 49) P. *wore*.
- 50) DIPQRSTU. &c. giort. G. görth. M. gior-
- 51) C. om. kirkiu ællær j.

ran. 54) ællær 56) j56) kynzimis brut. 57) j58) wighþæ 69) mannæ mishælde. 60) $\mathfrak{sol}(\mathfrak{sol}^{6})$ j (62 manwætum. (63 \mathfrak{bet} scal64) bötæ65) þo at (66 utan hælgh67) se⁶⁸) giort.

14.

Desse¹) æræ²) timæ³) þe ær⁴) (⁵hælgh scal⁶) haldæ.⁷) höst hælgh⁸) fran (9 olafs mæssu aftne. 10) oc til en dagh 11) æftir (12 michials mæssu aftne. 13) (14 Julæ hælgh fran (15 þæn timæ16) hun17) gar18) in. oc til atandæ dagh19) æftir tolftæ dagh.²⁰) oc fran (²¹ni ucnæ²²) fasto. oc²³) til²⁴) (²⁵paskæ ukæ

14=B. 17-19; C. 13, 14; II. 99.

- (sic) &c. 126. om. j manwætum. S. 68) L. ær. &c. met raen eller kættæry brödæ po vig- 1) G. Thættæ. der man som till gutz tyænnæsta ære vigdæ om man dræbs met vaadhæ ther foræ 3) SU. &c. tidher. S. &c. add. om aaret. scall bödes till byscopp æn togh at thet Roff, eller Ketterij, eller brode paa wigder mandt som er nigder till Guds tiæniste göres hannom wrett, eller han dræbis aff waade, (52. &c. sic; U. Naade) derfor &c. ut S. &c.
- 54) CD. &c. kirkiu rani.
- 55) N. 13¹. om. ællær.
- 56) F. om. j.
- 57) CD. &c. kyntzimis bruti. LN. frenzemæs brötæ. 59. &c. blodskam.
- 58) D. om. j.
- 59) E. witha. F. withtha.
- 60) F. mishalde. PQRT. &c. mishanda. N. 11) G. aftan. 134. bardagha.
- 61) G. oc.
- 62) C. mannæt. O. manuarum; male. N. 13½. mandrapp ther fore skal man böte thre marck. til biscops ræth. (N. til bi-
- &c. G. tha scal thæt sua bötæ. sum nu
- 64) E. add. mæth.
- 65) 88.92.96. add. *Emod Ercke biscopen*.
- 66) CBDEFHIKLMOPORT. &c. sic (cfr. nott. 18) C. gangar. 67, 68 sequentes). A. j hælgh se æi giort. 19) DF. om. dagh. Cfr. nott. 53, 62, 63 supra.
- 67) EHMOPQRT. &c. hælag.

- 2) C. æru. BN. 13½. ær.
- 4) C. at.
- er ey giort i hælgæ daghæ. Ú. &c. med 5) HMO. hælagh. PT. &c. hæligh. E. hælagth. G. man scal hælgh i haldæ. SU. &c. man kaller tingh hæligh (U. &c. add. om aaritt) fförst hösthælghen &c. N. 13. man skal halda hælgh j. Höst hælgh skal man halda fran &c.
 - 6) FIKO. &c. add. innan. L. add. i. BEH MPRT. &c. add. hetæ ok.
 - 7) Q. &c. holles.
 - 8) EHPT. &c. höst hælagh.
 - 9) DEH. olafs missu. G. sanctæ olafs aftæn. SU. &c. sancti olavi dag.
 - 10) BC. &c. aftæn. EHMPQRT. &c. dagh.

 - 12) DH. michælsmissu. E. mikiælmissu. G. sanctæ mikiæls aftæn. SU. &c. sancti michelss dagh.
 - 13) CBDEFHIKLMNOPQRT. &c. dagh. 64. add. som er Sancti hieronymi dag.
- scops ret iterum scriptum est) that (13½. 14) EH. iula hælagh. SU. &c. och (U. &c. Fraa) inlæ dag oc indtill ottæ dagæ &c.
- om. thot) hwarum that gors by j holgh. Fraa) indee dag oc indtill otto dago &c. 63) O. tha. FIKL. &c. tha scal that bota 15) C. thom. Q. thet hwn &c. 128. Aduentz Söndagh indthill &c.
 - war mælt. tho at thæt ær gört vtan hælgh. 16) G. dagh. BCDFGH. add. ær. KMNOPRT. &c. add. ther.
 - 17) K. aduentus domini.

 - 20) K. om. dagh. U. &c. add. Jule.
 - 21) U.&c. siu. 128. Söndagen Septuagesima,

luks.²⁶) pingiz²⁷) ukæ²⁸) oc²⁹) (³⁰cryci ukæ.³¹) (³²oc³³) allæ (³⁴buþhælghæ daghæ fran (35 miþium daghe. (36 oc annan dagh til quælz þa half hælaght ær. æn hwa sum hælgh³⁷) brytær a³⁸) (³⁹þemmæ timum.⁴⁰) böte (⁴¹þre marc. ællær dyli⁴²) mæþ (⁴³tolf laghfastæ⁴⁴) mannum.⁴⁵) (⁴⁶Æn hwat sum⁴⁷) man brytær mæħ⁴⁸) wabæ (⁴⁹oc ey mæħ wiliæ (⁵⁰ba (⁵¹scal (⁵²han (⁵³ey böte hælagh brut fore. Hælghæ brut scal ey (5 4 sökiæ (5 5 at yngrum 5 6) manni. æn⁵⁷) fæmtan wintær⁵⁸) gamal.⁵⁹) (⁶⁰Hor sac ma man ey⁶¹) (⁶²husfre gi-

luja lagdis Eller tho wgger for faste &c. 41) F. threm marcum.

22) BEH. uku. PT. &c. viknu. S. &c. vghæ. 42) SU. &c. værgæ sig. U. &c. nger.

23) O. add. ind.

24) EPR. &c. add. thæn sundagh. HM. add. 44) CBDFHKNPQRT. &c. laghfastum. thæn syndagh ær. T. 23. &c. add. then 45) U. &c. Mendz eedt. syndagh effter.

25) S. &c. then söndag effther paschæ vgæ pynges vgæ &c. U. &c. neste wge effer 48) DFIK. &c. at. Paaske, Pingds wge &c. 53. 100. &c. otte 49) D. om. oc — wiliæ. dage epter Paasche.

26) LQ. &c. lykkis. N. 13‡. lukas. G. &c. ændes. CDEFGHIMNPQRT. &c. add. J.

27) FL. pingisdaga. O. Pingitz dagh.

28) BC. &c. uku.

29) I. &c. om. oc. CDFGIPQRT. &c. add. i. 30) SU. &c. hellig kross vyæ. L. gangdaghæ vkæ.

31) BC. &c. uku. S. &c. add. thet er gongdagæ vgæ.

32) 53. om. oc — half hælaght ær.

33) N. 13; add. æy; male. T. 23. 24. add. i. 34) L. 38. buthnæ hælghæ daghæ. SU. &c. lantz helliyæ dagæ.

35) DEGHILMNPQRT. &c. middagh. C. mithiu dighi. U. &c. gangdagene middag halffhellige ere, och anden dagen till quellen men huo &c.; male.

36) CBDEFGHIKLMNOPQRST. &c. tha (S. &c. om. tha; GIN. &c. thaghær; L. thær) halfhælagt (DMT. &c. halfhælagh) ær ok (L. add. vm) annan dagh til quelzs. (G. aftæn Æn (EGHIM. &c. om. Æn) hva &c.

37) EHM. hælagh. ST. 16. &c. hellig. Q. helgth.

38) D. om. a. EGHILMNOPQRSTU. &c. i. K. at.

39) B. &c. bæn timæ. DI. &c. thænnæ time. EGHLMNOPQRT. &c. thæssa tima. S. &c. tissæ tidher. U. &c. diße tider och dage.

Och &c. 114. then förste söndag ther Alle- 40) N. 13.; add. sum nw ær up talde. tha.

43) B. om. tolf. GI. &c. tyltær eth laghfastæ

46) G. om. Æn. 100. 126. om. Æn — fore.

47) PST. &c. add. en.

50) CDEHIM. &c. thæt skal æi böta at guzrætti. Hælgha brut &c. PQRT. &c. thet skal ey bothes ath gudz ræth (T. 23. 24. add. at) hin (Q. 31. nwm hinum; R. man hinum) skal böthe thor skadhæ fik Hzlgæ brödh &c. N. 13. ther skal wy botas biscops reth fore Num (13\f. Wm) hinum scal bota ther scathan far Hælgh brut &c. SU. &c. ther fore scall ey bodes mod biscoppen vden (U. &c. add. allieniste) modh then som skaden fik Hælgæ dagx bröde &c.

51) K. ær thæt ei at böta at guz ræte. num hinum scal böta thær scathan far Hælga

brut scal &c.

52) FGL. thæt æy böta. at (G. mæth) guz ræte. Hælga brut scal &c. O. ther ey böthe a gutz ræthe num hinum skal böthe ther skathen far, Helagh bruth skal &c.

53) B. bötæ hælhæ brut &c.; male.

54) NL. 134. sökias. SU. &c. then bödæ som ey er XV &c.

55) O. aff mynnæ eller ynghre &c.

56) BC. &c. *yngri*.

57) C. add. at.

58) CBDEFGHIKLMNPRT. &c. wintra vel uintre. SU. &c. aar.

59) CDFIKL. &c. om. gamal. N. 131. add. ær.

60) Verba Hor sac — biscope hoc loco inepte inserta, potius ad cap. 15 referri potuissent. uæ⁶³) num för (⁶⁴sæctær husbonden hænne. æn⁶⁵) um han⁶⁶) sæctær hanæ. ⁶⁷) skæræ⁶⁸) sic mæp iarne⁶⁹) (⁷⁰bonde j gen oc biscope. [Dræl⁷¹) ma 6y⁷²) fore göre⁷³) j⁷⁴) hælagh bruti⁷⁵) (⁷⁶num huþ⁷⁷) sinæ.

15.

(1Sac (2ængin scal af byghd stæfnæ3) num4) man5) skiliæs6) opinbar-70 likæ⁷) wibær kunu sinæ. (*ællær han*) taki¹) (*¹frænd kunu¹²) sinæ¹³) (1⁴at hionæ lagh.¹⁵) æn allæ andræ sakæ¹⁶) (¹⁷standæ usotæ¹⁶) til¹⁹) bi-

15 = B. 19, 20; C. 14.

L. man ma æi giuæ manzs husfrughæ skyld for hoor viæn hænnæ bondæ sæktær hennæ föræ Æn vm &c. N. 13;. Ængen man skal giua nokre kono hordoms sac vtan hænnæ æghæn bonde sæctar hænne sælvær Æn sæctar bonden hænnæ. tha skære &o.

61) P. &c. e; male.

- 62) B. gifa kunu manz num för sækti husbonde &c. D. giua husfrö. för æn hana sæctær bonden hænna. FK. gifua husfre mans. vtan för sæcti (K. add. hana) bonden hænna. EHMPQRT. &c. gifwa kunu (Q. husfruæ) manzs utan hænna bonde sæctan hænnæ för. I. &c. gewe hösfrw mans vdan for sektir henne husbonde henne Oc vm &c. GO. giuæ manzs husfrö. vtæn hænnæ bonde sæctær hænne för. SU. &c. noger mantz (U. &c. den andens) hustræ tillæggæ vden hennes bondæ (U. &c. huss bonde) skyller hennæ ther (U. &c. om. ther) fore Æn skyller husbonden hennæ ther fore tha scall hun sig værgæ met neffnd ffaller (U. &c. feldes) hun off næffnd tha scall hun böde mod husbonden oc so mod biscoppen.
- 63) C. om. qiuæ.
- 64) C. secta hana bonde henna.
- 65) G. om. æn.
- 66) M. om. han.
- 67) CDFIK. &c. om. hanæ. EGH. &c. hænnæ. EHKLMOPQRT. &c. add. tha.
- 68) KO. add. hun.
- 69) GI. &c. næfnd. GHM. add. bathe. EPQRT. &c. add. böte; male. I. &c. add. kyni begge
- 70) EF. &c. bondanum. N. 131. fore bon- 12) O. add. kune. dans a witi oc biscopss. G. fore bonda- 13) C. om. sinæ.

- num. oc sua for biscop meth sinæ wæriændæ.
- 71) 54. 59. &c. Werlig. 107. add. det er wærlig.
- 72) B. ækki. GISU. &c. add. mer.
- 73) BCD. fore göræ vel fore göra. EG. &c. for giora vel forgöræ. F. göra, om. fore; male. U. &c. böde eller forbryde.
- 74) M. om. j. I. &c. at. SU. &c. for.
- 75) B. hælhæbrut. CD. &c. hælghæ bruti. L. hælghæ daghæ.
- 76) GIOU. &c. æn. EHMNPQRT. &c. mer æn. L. om. num hub sinæ.
- 77) A. Litt. A bis scripta est, in fine prioris ac initio sequentis lineae, at priori loco subiecto puncto notata.
- 1) U. &c. Ingen skall steffnis vt aff Byen, vden mand skillies &c. 98. om. Sac um land walkes.
- 2) FK. ænga. C. ængi. G. scal æi af &c. L. skal ængæn man af &c.
- 3) NS. &c. stæffnas.
- 4) DEFGHIKLMNOPQRST. &c. vtan.
- 5) KOS. &c. han. DN. 13. add. wil.
- 6) BFK. skilis. EH. &c. skils. G. skil. N. 131. add. at.
- 7) G. om. opinbarlikæ. STU. &c. openbare.
- 8) B. 23. om. ællær sinæ; male. U. &c. om. æl/ær — hionæ lagh. æn.
- 9) CFGL. om. han.
- 10) EHMOST. &c. takar. DNQR. 134. hauær taket.
- 11) EHLM. kunnu kunu. CFK. kunkunu. GI. &c. kono, om. frænd; male.

scop²⁰) cumber j (²¹pe byghd.²²) (²³Vmbuzman (²⁴liuse²⁵) sacum²⁶) fore grannum²⁷) (²⁸hins ær sæctæbær²⁹) ær. (³⁰oc fore³¹) hanum sialwm. oc'late (32bo (33walklöst stande.34) oc wari fore35) til kömd36) biscops. (37oc38) (3°stæfni bit⁴⁰) (⁴¹allum bem ær⁴²) sæctæbæ⁴³) æræ.⁴⁴) oc swari (⁴⁵bær⁴⁶) (47 sacum sinum. (48 æn hauir annær sotæ for fall. þa swærs 49) þæt mæþ (50twem mannum. 'oc51) stande sibæn til (52annærræ til kömd53) biscops.

¹⁴⁾ EGHILM. &c. i. N. 134. sik til. S. &c. 37) 38. om. oc — biscops. till höstræ Æn &c.

¹⁵⁾ CK. &c. hiona laghi. F. hionatha lagi.

¹⁶⁾ BD. &c. sakær. C. saki. FIK. &c. add. tha. GSU. &c. add. sculo.

¹⁷⁾ N. 13. staa. SU. &c. vpstande till so . lengæ at biscoppen &c.

¹⁸⁾ FG. om. usotæ. L. vsöktæ. DN. 131. vstæfnda. T. 23. 24. vsættæ. 59. &c. opsatthe.

¹⁹⁾ L. add. thæs.

^{20) 53.} Erchebiscopen.

²¹⁾ GL. om. pe. U. &c. den by der han vdy Boer.

²²⁾ DEGHMPQRT. &c. add. oc. N. 131. add. sum the göras j Oc.

²³⁾ PQRT. &c. embitzman. SU. &c. biscoppens embitzman scall kungöre thet fore hans nabo ther (U. &c. som) sagen er giffuen.

^{24) 53.} om. liuse — biscops. oc.

²⁵⁾ BELPRT. &c. add. fore. DK. add. forre. CFHMOQ. add. for. I. &c. add. for therre. G. add. för hans.

²⁶⁾ G. &c. sac. EHMPQT. &c. saka sinna. R. satha sina. N. 134. thot.

²⁷⁾ EGHLMOPQRT. &c. granna.

²⁸⁾ N. 13½. oc fore them sum sæctæ æra. at biscop kumbar thit. oc malke them æy længra oc stæffne &c.

²⁹⁾ CO. sæctær.

³⁰⁾ EHMPQRSTU. &c. om. oc — sialwm.

³¹⁾ D. om. fore.

³²⁾ SU. &c. hanum syden vare vplatzeder so længæ at biscoppen kommer tyd.

³³⁾ I. &c. walk lösa. K. wald cost; male. G. sac standæ til biscop kumbær. oc stæfne &c.

³⁴⁾ BC. &c. standæ. EHM. wara.

³⁵⁾ O. om. fore.

³⁶⁾ L. tilkommæ.

³⁸⁾ KOSU. &c. add. tha.

³⁹⁾ S. &c. scall han tyd fore biscoppen stæffnæ so mangæ som han tha haffuer sag till oc han scall ther mödæ oc staa till rættæ vden han er i lagæ forfald Er han i lagæ forfald tha sculæ thet the men po hans vegnæ swærgæ Oc so scall then sag vpsættes till annen resæ at biscoppen kommer tidh i then bygd Ær han æn tha sywgher tha &c.

⁴⁰⁾ CFK. thighat.

⁴¹⁾ HEM. alla the j. sotto forfal æra (E. om. æra) tha &c. U. &c. for Bispen, saa mange som kan haffuer sag medt, och den Anden skall der möde &c. fore ut S. &c.; vide not. 39 supra.

⁴²⁾ L. &c. om. ær. C. æthæ.

⁴³⁾ DFIKLNPQR. &c. sæctj.

⁴⁴⁾ C. aru.

⁴⁵⁾ I. hwar. G. &c. hwær sin sac. O. huar ther syne sag. L. til sinæ sakær.

⁴⁶⁾ FK. add. hvær.

⁴⁷⁾ N. 13½. sina sak. Liggar nokor j sot. oc gitther æy thit kummit. tha skal han hawæ sotta forfal. thet ær twiga manna witne. ock stande sithan til annan thumæ ther biscop kumbar thit Hawer han æn tka &c.

⁴⁸⁾ C. num han haui sotta forfal. DFGIK LOPORT. &c. wtan han (FGIKL. &c. man) hauær (F. hafuj) sottæ forfal.

⁴⁹⁾ D. swaræs. CFIKLOPQRT. &c. swæris.

⁵⁰⁾ R. twenni. EM. twe men. GHL. &c. tua

⁵¹⁾ G. add. the sac.

⁵²⁾ ED. &c. andra. FO. &c. annar. L. biscop kommær annæn timæ Æn vm &c. G. biscop kumbær annær timæ. Hauær han an tha siukdom. sande &c.

⁵³⁾ CFIK. &c. cömd (om. til). D. comd.

(64m (65m han hauir æn56) þa sot þa57) sænde han58) fore sic (59annær þæn60) man ær61) fult gör62) fore han. æn63) (64m annar man warþær sæctaþær. oc skiutær sic undæn. oc wil ey (65biscops66) j67) byghd biþæ.68) þa scal (69han længær70) (71m land72) walkæs.73) Man74) scal (75hwær til loghæ takæ. först af76) by sinum77) (78j laghfastæ manna eþ.79) (80æn um ey winz (81þær.82) taki af kirkiu socn. (83æn (64warþa swa marghæ85) mæn86) sændær87) sæctæþi.88) (89at ey winnis90) men91) til92) j93) kirkiu

54) EHMPQRT. &c. &e han æn tha (M. tho) 75) D. om. hvær. G. waræ til loghæ. först siuk tha sænde &c. N. 13½. sick fförst fa til logh logh-

55) C. om. um. D. hauer han an tha &c.

56) K. om. æn.

57) CDFIK. &c. om. pa.

58) BCDFGIKLNO. &c. om. han.

59) CDIK. &c. annæn. SU. &c. en annen man.

60) GR. om. pæn.

- 61) L. 131. om. ær.
- 62) CEFHIKLMOPRT. &c. swares. Q. sware.

63) EGHMPQRSTU. &c. om. æn.

64) EGHMN. &c. warther nokar man sectather &c. SU. &c. Om nogher vorder (U. &c. vorder nogen) skyllet for nogher sag oc flyyr (U. &c. add. han) bort oc &c.

65) HILMOR. &c. biscop. N. 13½. biscope. S. &c. kommæ for biscoppen tha &c. U. &c. möde for Bispen, Eller hans Embetzmandt, da &c.

66) G. add. hemæ.

67) T. 23. 24. om. j; male.

68) O. vithe; male.

69) PT. &c. om. han. G. thæn man. S. &c. biscoppens embitzman hannm vpspörgæ oc till rættæ hyndres. U. &c. Bispens Embetzmand opspörie, hindre, och holde hannom till rette. 59. &c. Biscops Embitzmandt opsöge kannom offuer alt landit, Och hannom till retthe holde.

70) BCDEFHIMNPQRT. &c. længræ. C. add.

71) D. æftær fare. Man &c. N. 13½. walka sic æfther hanum Man &c.

72) BEFHKPQR. &c. add. æftir. T. add. oc effther.

- 73) Q. kalles. 38. mæles. M. add. efter. L. add. æftæ walkæs.
- 74) BCF. mæn.

(5) D. om. hwær. G. waræ til loghæ. först &c. N. 13½. sick fförst fa til logh loghfastæ mæn aff syn æghen by Bristar hanum man nokor j by. tha taka j sino kircko sokn. SU. &c. sig them till lagtyendæ tagæ (U. &c. tage seg dem till lou) fförst the som met hanum vdy byen bo som (U. &c. och) ære lagfastæ men i theres eed Er ther ey so mangæ i then by (U. &c. y Byen) tha scall han them tagæ aff syn kyrckæ sogn.

76) GI. &c. *i*.

77) EG. &c. sin. 78) GI. &c. om. j. D. laghfasta mæn. æn &c.

79) CF. &c. ethe.

- 80) G. om. æn. EHMPQRT. &c. winz (T. fintz) æi thær &c.
- 81) L. there. F. thet. I. &c. therre eth. tha taki &c.

82) EHKMPQRT. &c. add. tha.

- 83) EHMPQRT. &c. warther swa &c. 31. om. æn — sær. 83. 89. om. æn — fore allæ.
- 84) CFIKLO. &c. um swa marghi (ILO. &c. manya) mæn (O. om. mæn) wærthæ sændær (K. om. sændær) &c.
- 85) BDEGHMNPQRSTU. &c. mangi.

86) M. om. mæn.

87) GSU. &c. om. sændær.

88) DFIKL. sæcte.

- 89) N. 13‡. aff the mangha (logo: at the magha) wy fa witnissmen j kircko sokn meth hwar therra tha &c. SU. &c. som i (U. &c. add. kircke) songnen wro till samen fore een sag tha scall hwor there mot hyn anner swærgæ.
- 90) BCDGL. uinnæs. EF. &c. winz. T. fintz.
- 91) T. man.
- 92) GIL. &c. om. til.
- 93) T. om. *j*.

socn. 94) sær 95) mæð hwærium. 96) þa 97) gange til þe 98) sammæ (99 men. 100) (1010c swæri102) fore103) allæ.

16.

(1 AEn2) þæsæ lund scal3) sac sökiæ.4) (1 Stæfnæ scal manni a6) brofial7) sinni⁸) at⁹) a höro¹⁰) grannæ.¹¹) Sæzs¹²) (¹³han um¹⁴) twa stæfningæ¹⁵) quer. 16) böte (17 fore hwæria mæß siax örum 18) (19 ællær dyli mæß siax man-Sitær han²¹) quær²²) (²³at þriþiu²⁴) stæfnu.²⁵) böte (²⁶bre marc ællær (27 dyli mæp (28 tyltær eþ. (29 þa scal 30) stæfnæ 31) fiærþæ sinni 32) (33 j

16 = B. 21; C. 15, 16.

94) G. add. at suæriæ.

95) DEHMPQRT. &c. om. sær.

- 96) O. verthium. EHMPQRT. &c. hwær therra. FIKLO. &c. add. at swæria.
- 97) CDEFHKLMOPQRT. &c. om. pa.

98) Q. om. *þe.*

- 99) EHMPQT. &c. om. men. R. om. men. oc. 100) N. 13; add. ther sore meth them forstæ manne.
- 101) O. atsuærie meth allum.
- 102) L. om. swæri.
- 103) N. add. them.
- 1) DEHLMNPQRSTU. &c. om. Æn. G. om. 18) BC. &c. öræ. Æn — sökiæ. 98. om. Æn — oc aldrigh meræ.
- 2) CF. add. a.
- 3) NSU. &c. add. *man*.
- 4) LT. &c. sökæs.
- 5) N. 13‡. Man skal stæffna manne a brofial swa At granna höra Aa. SU. &c. then som man vill till tingx stæffnæ fförst scall han met the mæn stæffnæ hannum for syn brofiæll oc hans nabo sculæ höre ther po Sider han quarr the förstæ tho stæffninger tha scall han bode fore huer stæffning sex öræ (U. &c. add. pendinge) eller værgæ sig met &c.
- 6) G. ofnæ.
- 7) 89. Bropel.
- 8) CDEFHIKLMOPQRT. &c. om. sinni. G. 29) N. 13½. Sithan skall man stæffnæ hanum
- 9) EHMOPQRT. &c. i. G. a.
- 10) CEFLMPQRT. &c. a köran. HKO. ahörænde.
- 11) B. add. sins.

- 12) BEGHILNOPORT. &c. sitær. M. seter.
- 13) H. om. han um. N. 134. man ywer höroghar twa stæffnær. tha böta hwæria stæffnæ meth &c.

14) CDEFGIKLMOPQRT. &c. om. um.

- 15) EGHMPQR. &c. stæfnær. CDFK. stæfnu. I. stefni. T. 23. &c. stæffne. L. næfndær;
- 16) E. om. quær. 59. &c. offuerhörig. HM. add. tha.
- 17) CDFGIKL. om. fore. BO. &c. huær mæð &c. EHMPQRT.&c. siæx öra for hvær.
- 19) 31. om. ællær mannum.
- 20) EG. &c. mæn. LNU. &c. mannæ eth. SU. &c. add. at han vor ey steffnder.
- 21) Q. om. han. FK. man.
- 22) 59. &c. offuerhörig.
- 23) EHMTU. &c. om. at. F. Folio deperdito sequentia desunt, usque ad verba warthær hanum sac gifuin &c., cap. 17; haec vero, insertis foliis, dupliciter suppleverunt recc. manus, quos litt. Fa. et Fb. insignivi.
- 24) BC. &c. *pripia*.
- 25) L. om. stæfnu. SU. &c. stæffning.
- 26) K. threm marcum.
- 27) CKL. swæri. S. &c. værgæ ther fore. U. &c. werge seg. Fabl. &c. om. dyli mæb.
- 28) SU. &c. tolff mentz eed.
- fiartha &c.
- 30) L. add. man. SU. &c. add. han. G. add. hanum.
- 31) BC. &c. sic. A. stæfnu. PQRSTU. &c. steffnes. D. næfna.

kirkiu um hælghan dagh at^{3 4}) (3 6 a höro prests^{3 6}) oc kirkiu mannæ.^{3 7}) Sitær han quær³⁸) um³⁹) be⁴⁰) stæfning⁴¹) ba ær han⁴²) sottær⁴³) (**babe⁴⁵) (46at böte stefnu oc houoþ sac. (47þa um han wil ey böte.48) þa49) scal hanum⁵⁰) (⁵¹bianastæ fore biubæ.⁵²) oc samfynd⁵³) mannæ⁵⁴) oc⁵⁵) ey⁵⁶) fore ⁵⁷) iamlanga ⁶⁸) i ban ⁵⁹) sætiæ. ⁶⁰) (⁶¹num han ⁶²) spilli ⁶³) (⁶⁴fore man-71 num⁶⁵) bianastæ oc samfynd⁶⁶) æn⁶⁷) (⁶⁸han gör þæt. þa scal han⁶⁹) j ban sætiæ.⁷⁰) oc hwa sum⁷¹) (⁷²hauir sam wist⁷³) mæþ hanum⁷⁴) böte þre marc.

32) CEFabGHIKLMPQRT.&c. stæfnu vel stæf- 51) N. 13‡. forbiuthas gutz thianast. oc &c. na. SU. &c. stæffning.

33) BCDEHMNPQRSTU. &c. sic. GFabIKLO. 53) CD. &c. samfund, et sic infra. &c. at. A. om. j kirkiu.

34) EFabHILMPQRSTU. &c. i.

35) IFabL. &c. a höra. KO. a höre. EHM PQRT. &c. a höræn. N. 13½. præst höræ A. oc sokn men. SU. &c. presthens nærnærelsæ so at sognæ men höre ther po Sider &c.

36) CT. &c. sic. EDFabGHIKLMOPQR. &c. præst. A. presti. B. præste. Cfr. not. 35

praecedentem.

37) BCEHKMOPQRT. &c. sic. A. kirkiu manni. D. kirkiu mannum. GFabiL. &c. soknæ mannæ. Cfr. not. 35 supra.

38) 59. &c. offuerkörig.

39) L. om. um. GEFabHIMNPQRST. &c. at.

40) D. fiartha.

41) CDEFabGHKLMNOPQRST. &c. stæfnu vel stefnæ. I. stefni.

42) CO. om. han.

43) L. söctær. 38. sagher. SU. &c. fallen. 44) KFabl. &c. til bota. bathe for stæfno oc fore howoth sac. L. 38. til at bötæ bathæ &c. ut K. &c. G. til bötær. böte for huær stæfnæ &c. ut K. &c. 0. til atböthe bathe stæffnu &c. ut K. &c. N. 13½. til houoth sak. oc at böta for hværria stæffnæ vil

&c. (vide not. 47 infra).

45) Q. add. til. 46) BCD. til botæ (CD. böta) stæfnu. EHMPR. &c. til bota stæfna. T. 23. 24. til stæffne. SU. &c. fore hoeth sagen oc fore stæffningher Vill han ey tha bödæ &c.

47) EGHMNPQRT. &c. wil han æi (NM. 134. add. æn) tha böta tha &c.

- 48) BC. &c. bötæ vel böta.
- 49) Fabl. &c. om. *bá*.
- 50) GLSU. &c. add. guzs.

52) BC. &c. forbiupæ. GLSU. &c. forbyuthæs.

54) SU. &c. dandemæntz. KO. 31. add. i kirkiu.

55) U. &c. add. dog skall han.

- 56) O. om. ey. DNPQRT.&c. add. scal han. 57) N. for innam (lege innan). 13½. for Jnnan.
- 58) Fabl. &c. iemlingæ. EGMPORT. &c. add. dagh. 59. &c. Aar och dag der effter. SU. &c. aarssdagen ther effther.

59) IL. &c. add. at.

60) LNSU. &c. sætiæs. O. sitie. PQRT. &c.

ganghæ. G. add. hanum.

61) EFabGHIKLMNOPQRT. &c. utan. S. &c. Oc siden thet aar er framgonget tha scall &c. U. &c. Men hannom forbydis saa lenge guds thieniste, och dannemends samfundt, och siden nar dett aar er forlöbett och framgaatt, da skall &c. 53. om. num sætiæ.

62) PRT. &c. om. han.

- 63) DI. &c. spiallj vel spielle. EGHMOPQRT. &c. spillia.
- 64) Fabl. &c. om. fore mannum. G. guzs thiænæstæ. ællær mannæ samfund. EHM. thianæsta for folkæ oc samfynd manna giör han thæt tha &c.
- 65) LN. 13; add. guthzs.
- 66) KO. 31. add. i kirkiu.
- 67) G. om. æn. C. ok um. FabGIKLO. &c. add. vm.
- 68) DNPQRT. &c. gör han thæt.
- 69) CFa. om. han.
- 70) LHNSU. &c. sætiæs. O. sitie.
- 71) CDFabGIKLNOPQRSTU. &c. add. sithan.
- 72) N. 134. ætar. oc drickar met &c.
- 73) GLSU. &c. samfund.
- 74) EHM. add. sithæn.

oc lati sæ⁷⁵) af⁷⁶) bannæ⁷⁷) sla. wil hin⁷⁸) bansatti⁷⁹) (⁸⁰sic af banni⁸¹) lösæ⁸²) förstæ ar.⁸³) böte (⁸⁴stæfnu oc sac oc (⁸⁵pre marc fore ban. (⁸⁶æn (⁸⁷um (⁸⁸gar ofna annat ar.⁸⁹) böte stæfnu⁹⁰) oc sac oc siax⁹¹) marc fore ban. (⁹²æn gar⁹³) þæt⁹⁴) ofna⁹⁵) þreþia⁹⁶) ar.⁹⁷) böte stæfnu⁹⁸) oc sac oc (⁹⁹ni marc fore ban. gar¹⁰⁰) þæt¹) a²) fiarþæ ar. þa³) böte⁴) stæfnu⁵) oc sac oc⁶) firitinghu marc (⁷fore ban oc⁸) aldrigh meræ. (⁹Thæt sculu oc¹⁰) witi¹¹) alli men. at um¹²) man gör lönlika synd oc (¹³takær¹⁴) þær¹⁵) fore scrift för æn han¹⁶) warþær sæctæþær.¹⁷) oc¹⁸) hauir¹⁹) han²⁰) (²¹þær til prest witni. þa ware²²) orsakæ²³)

75) EFabGHKLMNOPQRSTU. &c. sic.

77) BC. &c. banni. DFab. &c. ban.

78) FabGNSU. &c. then.

79) S. &c. som i band er sætt. 32. 42. sectedæ. PRSTU. &c. add. ey; male.

80) U. &c. lade slaa seg aff bande igien dett förste &c.

81) C. om. banni. L. add. latæ slaa allær.

82) CDFabiKL. &c. add. a. GN. 13½. add. i. O. add. sich a.

83) G. iamlangæ. CD. &c. ani. GN. 13‡. add. tha.

84) SU. &c. syn sag oc thre marc for band oc for stæffning som tilbör Oc thet annet &c.

85) D. siax scriptum est, at hac v. lineola inducta et subiectis punctis notata, thre, ut videtur, in marg. additum at detritum est. 32. 42. sex. 61. om. pre — sac oc.

86) EHMQT. &c. om. æn — ofna. G. Gangær thæt a annæt &c. PR. &c. om. æn — ban.

87) FabO. &c. gangir han ofna &c. IKL. &c. gangir ofna &c. N. 13½. sithar than offna &c. D. gangær annat &c.

88) C. gangar a annat &c.

89) E. add. tha.

90) SU. &c. steffningher.

91) A. pre primum scriptum est, at h. v. punctis inclusit scriba, siax supra lineam addens.

92) CDEFabGHKLMNOQSTU. &c. om. æn. I. &c. om. æn — fore ban.

93) CD. &c. Gangar. N. 131. Sithar.

94) BCDK. om. pset. FabNOPQRSTU. &c. han. SU. &c. add. i band.

95) CDEGHKMOPQRT. &c. a. SU. &c. thet.

96) BC. &c. *pripia*.

97) B. add. pa.

98) SU. &c. stæffninger.

99) FabG. 38. om. ni — sac oc.

100) CD. &c. Gangar. N. 134. Sithar.

1) CDIK. &c. om. pet. NOPQRSTU. &c. han.

2) IL. &c. ofna.

3) DEHIKLMNOPQRST. &c. om. pa.

4) B. add. han.

5) SU. &c. stæffninger.

6) PT. om. oc.

7) N. 13¹. oc aldrigh mer fore ban.

8) EHMPQRSTU. &c. add. sithæn.

9) N. 13½. Thætta. EHMPQRSTU. &c. Göz man lönlika &c.

10) DFabGIKLNO. &c. om. oc.

11) BC. &c. uitæ vel wita.

12) B. om. um.

13) EHMPQRSTU. &c. scrifter sic (SU. &c. add. ther) fore for an &c.

14) N. 134. add. han.

15) CDFabGIL. &c. om. pær.

16) FabL. om. kan.

17) SU. &c. skylleder.

18) CDFabIKLO. &c. om. oc.

19) B. om. hauir.

20) CEGHM. om. han.

21) CDFabIKO. &c. til thæs prests (D. &c. præst) &c.

22) EFabGHILMNPORT. &c. add. han.

⁷⁶⁾ BDEGHIKLMNOPRSTU. &c. sic. ACFab. om. af. Q. &c. a.

(24Thæmmæ ræte j gen þa²⁵) (26gauu böndær biscope. þriþiungs tindæ af (27alli sæþ (28sinni. oc (29en staþ (30hem at³¹) föræ j³²) kirkiu socn. (33æn um sac warþær giuin bondæ. at³⁴) han hauir alziki³⁵) ret³⁶) af (³⁷tindæ sinum. (³⁸stande fore mæþ tolf laghfastum³⁹) manum. (⁴¹warþær hanum sac giuin at han (⁴²hauir sumt⁴³) ret⁴⁴) oc ey alt. (⁴⁵) witi onæþ (⁴⁷en eþe sinum. ællær (⁴⁸late ut tinde⁴⁹) oc böte⁵⁰) half⁵¹) marc.

17 = B.22; C. 16, 17.

23) B. orsaki. U. &c. aarsagett. E. ursaka. GKNO. saklös. N. add. fore vmbuthsman. 13‡. add. fore embisman.

- 24) FabiKO. &c. Thennæ ræt. D. gen thæn ræt. tha &c. L. A mot thænnæ ræt tha &c. EHMNPQRT. &c. Fone thænna ræth hafwa böndær iattath (PQRT. &c. jæth) biscop &c. G. Gen thænnæ ræt hauæ böndær givet thrithiungs tindæ &c. S. &c. For thennæ rætt haffvæ skoningæ bönder loweth erchæbiscoppen tredingen aff all tyendhen &c. U. &c. Faar denne forscreffne Biscops rett, haffve skaanske bönder loffvitt och tilsagt Erche Bispen tredingen aff all Tinden &c. 25) O. om. þa.
- 26) C. haui böndör iat biscopi &c. DFabl KLO. &c. haua bönder iatat biscop (KO. ærchebiscop) &c.

27) C. allum sath sinum.

28) D. om. sinni. G. therræ. N. 13‡. at föra 47) BCFFabIOPR. &c. sic. A. ene epum. KN. han hem æn (13‡. en) stath j kircko sokn. 13‡. enum ethe. T. 32. 42. enæ edhe. EGH.

- 29) G. föræ hanum en stath hem i &c. S. &c. hanum at före till stæde i kyrckæ songnen huor som biscoppens embitzman beder hanum indlæggæ Giffs man sag ther fore at &c. U. &c. alle skulle före hannom same Tinde till stede ndy kircke sognen, huort som Bispens Embitzmand biuder hannom att indleggis. Skyldis nogen mand der fore, att &c.
- 30) D. Folio deperdito sequentia desunt.
- 31) CFabK. om. at.
- 32) BCPRT. &c. innæn.
- 33) HEGMPQRT. &c. Gifs manni (G. bondanum) sac ath han &c.
- 34) I. oc.
- 35) IKN. &c. alsikin. 16. als inghen. GS. &c. encte. 32. 42. alztings; male.

- 36) SU. &c. vth giffuet.
- 37) EGHMNPQRT. &c. sin tinda tha stande hin (GN. 13½. han) fore &c.
- 38) SU. &c. værgæ sigh ther fore.
- 39) EGHILMOPQ. &c. lagfasta.
- 40) BC. &c. mannum. GM. &c. men.
- F. post lacunam (vide not. 23 pag. 375) heic iterum incipit. G. Gifs hanum sac. at &c. U. &c. Skyldis nogen der fore att &c.
- 42) L. om. hauir. EHMPQRT. &c. redde sumt oc &c.
- 43) B. sum; male.
- 44) SU. &c. vt giffuet.
- 45) EHLMNPQRT. &c. add. tha.
- 46) LN. 13; witne. EHMPORT. &c. stands fore. SU. &c. værgæ sig. L. add. han. N. 13; add. han thet.
- 47) BCFFabIOPR. &c. sic. A. ene epum. KN. 13½, enum ethe. T. 32. 42. enæ edhe. EGH. sin en eth. LMSU. &c. sin eghæn eth. Q. eth synom.
- 48) SU. &c. læggæ. H. Folio abscisso sequentia deperdita sunt.
- 49) EM. om. tinde.
- 50) N. 13+. add. offna.
- 51) M. thre.
- 52) N. 13\(\frac{1}{4}\). om. &n. MEPQRT. &c. Exæ sagkæ nogkræ glömdæ (E. ghömda) tha scal them meth &c. E. habet haec et sequentia rubris litteris scripta. G. Eræ andræ saker glömdæ. tha scal them sökiæ mæth thænnæ sammæ ræt. Skil &c. (vide not. 59 pag. 379). 38. om. æn sökiæ. SU. &c. Eræ oc nogher andræ sagher glömdæ tha sculæ the oc so (U. &c. om. so) effther thenne lag forffölges.

sakær æræ⁵³) glömdæ. (⁵⁴þem scal þo⁵⁵) mæþ þem⁵⁶) sammæ⁵⁷) ræti sökiæ. ^{[58}æn (⁵⁹um böndær⁶⁰) oc biscop⁶¹) skil⁶²) um logh þa scal (⁶³þæsæ skrift⁶⁴) (⁶⁵þeræ j⁶⁶) mællin skiftæ.⁶⁷)

(Epilogus.)1)

Thænni ræt var sattær a thæn lögar dag²) næst var³) æftir⁴) sancte ia-116 cobs³) mæssu.6) a siutanda²) (8vintri (9waldemars kunungs.10) oc ænchibi-

53) C. æru.

54) N. 13\(\frac{1}{4}\). tha skal man tho &c. L. tha skulæ the sökæs mæth thæn sammæ ræt Æn vm &c.

55) KO. om. *þo*.

56) BC. pæmmæ. EFFaKMNOPQRT. &c. thænna.

57) BCEMNPQRT. &c. om. sammæ.

58) EIMPQRSTU. &c. om. æn. 92.95. om. æn — skiftæ. K. 88. om. sequentia.

59) EFbGIMNOPQRST. &c. Skil böndær oc biscop (N. 13½. archebiscop) um &c. 23. habet ea, quae in hoc capite sequentur, rubris litteris scripta.

60) FFa. bonden.

61) 52.90. Erchebispenn.

62) U. &c. Trette. L. add. vppa.

63) S. &c. thennæ rætt them at skyliæ. U.
&c. denne forneffne Rett dem att attskyllie.
64) G. logh.

65) EGLMNPQRT. &c. skilia them i (PQRT. &c. om. i) mællæ N.

66) C. om. j.

67) CFFabIO. &c. skiliæ.

1) Hic epilogus ex cod. F. transscriptus est; A. enim eius loco habet epilogum ad ius ecclesiasticum Selandiae pertinentem: Sattær war ræt panne a malstæfnu. oc liusdær a lanzthingi ofna pæn opænsdagh ær fiurum natum war fore sanctæ iacobs dagh. a fiurtande wintri kunungs waldemars. sipan han war en wæghin kunung. oc a prætandæ wintri absalon biscops. Jamlanyæ oc prim ukum oc prim daghum. sipan hin hælghe knut faper waldemars kunungs war j skrin laghpær. oc knut waldemars kunungs sun war cronapær. oc til kunungs wighpær. twem wintrum oc

fæm ukum sipan rö war wnnin til cristindoms af waldemar kunungi oc layht til sialanzs biscops dom af waldemare kunungi. oc alexandær paue. waro fran pem daghe ær hemen war skapaper. oc til pæs daghs ær ræt pænni war sattær. war siax pusand winter. oc pry hundrap oc sin tiugh. fæm manapum minni. oc prem ukum oc twem daghum. Æn sipan gup war bören j pannæ hem war logh pæse sat pusande wintrum oc hundrapæ oc siu tiughæ. oc siu manapum. oc tolf daghum. um. um. AmeN dico. BCE. 32.42.49.63. 83. 84. 89. 107. 108. 111. 120. 126. 130. 131. om. epilogum; C. vero add. Thæssæ skra löt &c., vide not. 42 pag. 380; et 89. 126. in titulum inserunt ea, quae ad epilogum pertinent; cfr. nott. 7, 10 pag. 357. M. habet epilogum minio scriptum. I. 16. 17. heic quidem omittunt epilogum, eum vero alio loco habent; vide Praefationem.

2) G. add. ær. I. &c. add. som.

3) PQRSTU. &c. om. var.

4) GIMO. &c. om. æftir. L. for.

5) S. &c. Jeps. U. &c. add. Apostoli.

6) GILNPORSTU. &c. dagh.

7) IMOPQRSTU. &c. simnde.

- 8) S. &c. aar siden koningh valdamar bleff mæyhtug koning hær i Danmarck oc &c. U. &c. aar effter Kong woldemar den (U. post v. den habet spatium dimidiae lineae; 69. &c. vero loco h. v. habent der) war bleffuen Kong her y Danmarck, och &c.
- 9) L. siden konung waldemar war weldugh konung. oc &c.
- kunungs war j skrin laghpær. oc knut 10) GIMNOPQRT. &c. add. sithæn han war waldemars kunungs sun war cronapær. oc enwældugh (IQ. &c. en waldir; PRT. &c. entil kunungs wighpær. twem wintrum oc wæghin) konung.

scop æskil hafthi fæm vintær¹¹) oc thrætiugu¹²) varit ærchibiscop¹³) ofna¹⁴) scane.¹⁵) (¹⁶Fran thæn dag æn hemen¹⁷) war scapather. oc til (¹⁸thæs dags ær¹⁹) thænni ræt van sattær.²⁰) siax²¹) thusand vintær.²²) oc thry hundrath.²³) oc firitiugu.²⁴) (²⁵oc en²⁶) fæm manathum²⁷) minna. oc²⁸) (²⁹twem (³⁰vkum oc twem dagum. Hoc³¹) (³²sithan gud (³³var boren³⁴) j. thænna hem.³⁵) (³⁶oc til (³⁷thæs³⁸) thæssi log varo sat.³⁹) (⁴⁰thusand vintær. oc hundrath.⁴¹) oc firitiugu⁴¹) oc en vintær. oc siu manatha. oc tolf daga.⁴²)

11) SU. &c. aar.

12) G. 38. fyritiughu.

13) SU. &c. biscopp.

14) GIMNOPQRSTU. &c. i.

- 15) MS. &c. add. Oc. N. 131. add. ware. U. &c. add. der denne Lou och Rett giordes.
- 16) U. 101 103. 113. 129. om. sequentia. 17) IMOQR. &c. hemelin. PT. hemmel.
- warildan. S. &c. worden.
- 18) GILMS. &c. than dagh.
- 19) LS. &c. om. ær.
- 20) N. 134. burthar. MO. add. ware gongne.
- 21) 53. VII. 54. 69. &c. fem.
- 22) S. &c. aar.
- 23) GI. &c. add. winter. S. &c. add. aar.
- 24) GI. &c. add. winter. ST. &c. add. aar.
- 25) GLS. &c. om. oc en. 92. 95. om. oc dagum.
- 26) PORT. &c. om. en. I. &c. add. wintir.
- 27) GILMNQST. &c. manathæ.
- 28) PT. &c. en vel æn.
- 29) GILST. &c. tua vkur. oc tua dagha.
- 30) O. om. vkum oc tvem.
- 31) FaG. &c. Oc. NPQRST. &c. Æn.
- 32) I. &c. eftir guths biwrth oc til then dagh som thesse logh war gewin thusande aar oc hundrathe aar. oc företiwgho aar oc et aar oc siw manathe oc tolf dayha.

- 33) N. 134. loth sic fothass j jorthriki ware thusand &c.
- 34) L. barn. S. &c. födder.
- 35) L. wæræld. S. &c. værden.
- 36) PQRT. &c. varo thusandh vinther &c. S. &c. vore framgongnæ M aar C aar oc XL aar oc ytt aar VII &c.
- 37) GL. then dagh er (L. om. er) these &c.
- 38) MO. add. dags ther.
- 39) O. add. er.
- 40) M. MCXLl winter oc siw &c.
- 41) G. add. winter.
- 42) PRT. &c. add. Och tha voræ logh thessæ sath. Q. add. Och tha war thenne logh sath etcetera. S.&c. add. ta blef thonne lag sætt. N. 13\frac{1}{2}. add. Oc sithan waro thesse (13; war thenne) logh burth; et porro, in nova linea incipientes, ea quae mox adferuntur. CN. 13; add. Thæssæ skra löt Niklæs æxlundssun giælkyræ af lund scriuæ (N. 134. sic; C. skiuæ) æftir the gamblæ skra thær ærchibiscup æskil 👀 biscup absalon mæth waldemar kunungs gothnilia gafæ skanungum thær j lund liggir ok therra incigle fore ok löt sændæ j hwært hæræth slika skra at böndör matte them loghlekæ væriæ ok taki æj withir v loghum.

111. B. **3**81

B. IURIS ECCLESIASTICI SCANIAE VERSIO LATINA, EX COD. 19.

1.1) De2) dedicanda ecclesia

149

- De procuracione episcopi
- 3. De ecclesia uacante pastore
- De pace violata in ecclesia uel cimiterio
- De rapina ecclesie 5.
- De arantibus agros ecclesie sine consensu tutorum eius
- De rapina terre ecclesie 7.
- 8. De succidentibus siluam ecclesie
- 9. Qui violat pacem in cimiterio uel in ecclesia
- quantum quis potest dare in extremis
- De sano intrante religionem 11.
- 12. De desponsante cognatam suam
- De sacerdote male tractato de layco 13.
- 14. Qualiter purgacio debeat nominari
- **15**. De interfecto cuius mors negatur
- 16. De iure episcopali
- De festiuitatibus in quibus pax est obseruanda³)
- 19. De adulterio
- De juramento legitimo
- 21. De citacionibus et processu iuris
- **22**. De decima episcopali⁴)

¹⁾ Notas numerales neque in hoc indice nec 3) Titulus cap. 18 errato omissus est. in titulis capitum habet manuscriptus codex. 4) Sequuntur tres tituli, qui non huc pertinent,

²⁾ Littera initialis D in hoc indice ita est extensa, at unum D ad duos, tres vel quinque titulos pertineat.

sed ad statuta synodalia Andreae Sunonis in hoc codice calci iuris ecclesiastici Scaniae addita.

100 1994 L. X VII

The Cod of JXLII. Mrs. Debude & Cytala Newy, Your Edgmenters Carol. 1. De didicanda⁵) ecclesia

> Ecclesia si dedicata fuerit rursum dedicari non debet nisi soluto altaris lapide aut fracto cornu eiusdem neque de qualibet. lesione restauranda constat dedicacio siue reconciliacio⁶) nisi tanta fuerit lesionis restauracio quod canonica auttoritate oporteat eam dedicari

2. De procuracione episcopi

Cum dedicatur a nouo ecclesia parrochiani per tres noctes procurent episcopum⁷) et ipsam procuracionem ad voluntatem eius persoluant Capellanis detur dimidia marcha camerario ora. Reliquias acquirat episcopus maiori debito non teneantur parrochiani⁸)

3. De ecclesia vacante pastore

 ${f E}$ cclesia cum vacat pastore eligant presbiterum parrochiani jn voluntate et consilio episcopi Si presbiter forefecerit emendet jniuriam passo et retineat beneficium altaris sui parrochiani non depellant presbiterum suum nec licet presbitero causa dicioris beneficij ad aliam se transferre ecclesiam jnuitis parrochianis

4. De pace violata jn ecclesia vel cimiterio

Si pax violata fuerit in ecclesia uel in cimiterio violator pacis componat cum episcopo in tribus marcis et episcopus reconciliat⁹) ecclesiam vel cimiterium et amplius a populo non requiret Si violator pacis non suffecerit jn emendacione trium marcharum addant de suo quod deest parrochiani

$$1 = A. 1; C. 1.$$

 $2 = A. 1; C. 2.$

3=A. 2; C. 3. 4 = A.3: C.4.

leto, episcopum in marg. adposuit scriba 8) Potius scriptum est parroni (pre parroni).

bulum antea scriptum fuit, hoc vero de-

⁵⁾ Lege dedicanda. 6) Additur ti. at hae litterae lineola indu-

⁷⁾ Loco v. episcopum aliud quoddam voca- 9) Logo reconciliet,

5. De rapina ecclesie

Hec est institucio rapine ecclesiastice Qui sacrum de sacro abstulerit vel sacrum de non sacro uel non sacrum de sacro. ablatum restauret et tres marchas emendet Si negauerit cum duodecim nominatis viris de parrochia exceptis 150 inimicis suis probet innocenciam suam

6. De arantibus agros ecclesie sine consensu tutorum eius

Sjquis de agro ecclesie arauerit. aut fenum de prato eius falcastrauerit Si ad querimoniam res venerit. ad racionem positus fenum offerat Si plus habens jnuentus fuerit laborem suum perdet de semine sementem de feno falcastracionem, huiusmodi transgressio non comparatur rapine ecclesie nisi fecisse taliter culpatus funem offerre negligat siue super interdictum segetem aut fenum jnducat

7. De rapina terre ecclesie

Siquis rapuerit de ecclesia octonarium aut quadrantem siue plus uel terram fundum habitabilem non habentem que dicitur thyrkæland agrum uel pratum situmque¹⁰) vocauerit cum XII nominatis sic¹¹) esse affirmet alioquin¹²) jn-iuste vsurpata dimittat et tres marchas episcopo emendet

8. De succidentibus siluam ecclesie

Siquis in silua ecclesia¹³) plaustrum jnciderit et negauerit tercia¹⁴) manu se expurget uel duas oras emendet Si multum jnciderit eciamque negauerit cum XII de parrochia sorte acquisitis hoc juret uel tres marchas emendet Si eciam

$$5 = A.4; C.5.$$

6=4.5; C. 6.

^{7 =} A.5; C.7. 8 = A.6; C.8.

¹⁰⁾ Lege suumque.

¹¹⁾ et additum est at lineola inductum.

Pro n scriptum est m, at ultima pars huius litterae lineola inducta est.

¹³⁾ Logo ecclesie.

¹⁴⁾ terciam scriptum est, at nota abbreviati m deleta.

... 2 ×.

multum jnciderit sub jnterdicto uel eciam incisum sub jnterdicto abstulerit cum XII nominatis juret uel jn III. bus marchis puniatur.

9. De illis qui uiolant pacem in cimiterio uel in ecclesia 16)

Siquis¹⁶) in cimiterio pacem uiolauerit et negauerit iuret hoc cum duodecim de parrachia¹⁷) legitimis Si in teplo¹⁸) uel in sanctuario pax uiolata fuerit uiolatorque negauerit cum XII nominatis de parrochia negatam¹⁹) suam si potest probet et si ferro (²⁰ examinare mansuerit in eius arbitrio sit nunc purgabit se cum nominatis²¹) prior lex ideo abrogata est quia ille solus qui peccat debet puniri et non parrochiani hoc fuit statutum roskildis in colloquio facto jn ecclesia beati lucij VI ydus apprilis Anno dominj M⁰ CC⁰ XL⁰ I⁰

10. Quantum quisque potest dare jn extremis

In extremis quis positus dimidiam capitalem porcionem potest dare deo et non plus in infirmitate positus uel constitutus. Si heredes post mortem negauerit²) et presbiter contrarium dixerit negent heredes cum XII de parrochia l'egittimis. Siqui presentes fuerint et supersedentes collacionem uidebunt²) volunt que tamen heredes testimonium testancium jnfirmare et negare iurent hoc cum XII viris infra parrochiam nominatis

11. De sano jntrante religionem

Qvicumque sanus et incolumis ad religionem se uel sua transferre uoluerit cum tota substancia bene licebit

9=A.7; C. 9. 10=A.8; C. 10. 11=A.8; C.11.

- 15) Vox ecclesia tantum litt. e in fine lineae scripta indicatur. Cfr. indicem capitum.
- 16) Litterae initiali heic et in sequentibus capitibus locus relictus est, eam vero non adposuit miniator.
- 17) Lege parrochia.
- 18) Lege templo.
- 19) KA. (Lovhist. II. pag. 520) habet negati-

uam; ita vero h.v. legi non potest. Lege negationem.

20) Lege examinari maluerit.

²¹⁾ Addendum sine dubio est, ut habet C. 9:
aut tres marcas emendet et suis expensis
reconciliari faciat; evidens enim est ea,
quae in mox sequentibus dicuntur de priori
lege iam abrogata, non posse respicere iudicium candentis ferri, sed novam conse-

12. Qvi desponsat suam cognatam

Ovi desponsauerit cognatam suam cum res jnsinuata fuerit episcopo et per 151 ipsum prohibita si supra jnterdictum eam acceperit priusquam negocium legaliter fuerit discussum excommunicacionem subibit cum ad legis discussionem res dicta fuerit nominentur propinquiores sex utriusque partis ex quibus cognacio magis affinis pendere conspicitur qui iurent siue²⁴) diuorcium siue copulam permansuram Similiter siquis cognauerit²⁵) uxorem quam prius habuit cognatus eius aut cognatus²⁶) uxoris sue Qui occulte cognauerit²⁵) cognatam suam et negauerit cum XII legitimis de parrochia se defendat Siquis iniuriose tractauerit uerberando²⁷) spoliando patrem matrem fratrem sororem neptem uel nepotem uel aliquem ab eo affinem cum XII nominatis de parrochia se fecisse negabit Si remocior est cognacio cum XII legittimis de parrochia similiter negabit

De sacerdote male tractato a laico

Cvm presbiter a laico male tractatur et factor negauerit cum XII nominatis de parrochia (¹sua in innocenciam comprobabit Si euidens est lesio aut euidens testimonium ab opposito ignito ferro negantis comprobitur2) negacio

14. Qualiter purgacio debet nominari

L'ali ordine (3 nominato precedet cum4) rapina ecclesie questio agrauata5)

12=A.9, 10; C.12.13 = A. 11; C. 12.

14 = A. 11, 12: C. 12.

crationem olim depensis incolarum paroeciae 26) Lege cognatam. celebrandam (cfr. cap. 4), ut recte monuit 27) Adde aut. KA., l. c. in praefatione.

²²⁾ Lege negauerint.

²³⁾ Legendum est viderunt, nisi errato scripta sit h. v. loco sequentis v. volunt.

²⁴⁾ KA. male legit super.

²⁵⁾ Lege cognouerit.

¹⁾ Lege suam innocenciam.

²⁾ Lege comprobetur vel comprobabitur.

³⁾ Lege nominacio procedet.

⁴⁾ Adde *de*.

⁵⁾ Forte legendum est agitata vel acta.

fuerit jnfra parrochiam nominacio fiet cum de (⁶ contractu cognacionis nominacio erit de cognatis nominati iurabunt cum causante⁷) siue cum causato Siquis se exseperit⁸) et alterutrum iurare noluerit pro qualibet vice qua iurare ammonitus debuit et non iurauit sex oras emendet nisi legitime impediatur et tamen de debito iurare teneatur causatus numquam cadat a causa donec alterutrum iuret⁹)

15. De jnterfecto cuius mors negatur

Sic de vomeribus distinctum est cum quis occisus fuerit nemo que factum confitetur cause persegutor IX homines ad ferrum potest compellere legaliter et postea excommunicacio subsequatur Si successu temporis quemquam inpetere uoluerit iuret super eum cum XII legitimis uiris et causatus uomeribus se expurget Sicut de homicidio sic de incantacionibus et ueneficiis vir aut mulier hac notata infamia ferro se expurget si non est qui super eum iuret

16. De iure episcopali

De forefactis in ecclesia 10) jn cimiterio de rapina ecclesiastica de ordinatis facta iniuria de homicidij perpetracione (11iusti tam debet12) fieri episcopo licet res non facta fuerit die festo

17. De festiuitatibus in quibus pax est observanda

f His diebus pax ecclesiastica ab omnibus obseruanda est primo uidelicet festo¹³) augusti¹⁴) a uigilia sancti olauj usque ad festum sancti michaelis et sequentem diem proximum ab aduentum¹⁵) dominj usque ad octauam epy-

15 = A. 13.16 = A. 13.

17 = A. 14: C. 13.

⁶⁾ Vox contractu delenda esse videtur, et pro 11) Lege iusticia debet &c. cognacionis legendum cognacione.

⁷⁾ Loco litt. e primum o, ut videtur, scriptum 13) festum primum scriptum est, at u in o

⁸⁾ Lege exceperit.

⁹⁾ Lege iuretur.

¹⁰⁾ Adde uel.

¹²⁾ ec additum est at lineola inductum.

mutatum, ut legi posset festom.

¹⁴⁾ Sine dubio legendum est auctumni. Cfr. A. 14.

¹⁵⁾ Lege aduentu.

phanie a septugesima¹⁶) usque ad¹⁷) octavam pasche diebus rogacionum Ebdomada pentecostes in celebri festo a meridie precedentis vigilie vsque ad 152 sequentis diei vesperam Quicunque huius diei pacis et festi violator extiterit in tribus marcis episcopo emendabit aut cum XII legitimis suam innocenciam demonstrat¹⁸) Qui casu pacem violat nichil emendet

18. (19De adulterio

Infra XV²⁰) annos homo natus pacem uiolare non potest

19. De adulterio

De adulterio mulier nequaquam culpetur²¹) nisi prius a viro proprio culpetur Si culpatur innocenciam suam ferro exhibeat iam²²) uiro quam episcopo serws in pacis violacior²³) maiori reatu²⁴) tenetur quam ut excorietur Nulla causa de prouincia nisi²⁵) vbi orta est deseratur²⁶) nisi quis publice diuorcium fecerit Cetere cause universe adventum episcopi exspectabunt in provincia Exactor episcopi coram vicinis causas causandorum declaret et remocius neminem fatigi²⁷) certum aduentum episcopi pronunciet ubi legaliter culpati veniant et respondeat²⁸) nisi infirmitas obsistat que duorum testimonio certificabitur cum ita constiterit causa culpati vsque ad alium aduentum episcopi differetur Sed²⁹) tunc infirmitas obstiterit miciatur³⁰) responsalis qui causam intret plenaliter accusatus Si se^{3 1}) subtrahit et presenciam episcopi in prouincia^{3 2}) exspectare spernit longioris laboris fatigacionem sibi insurpabit³ 3)

18=A. 14; C. 14.

19 = A. 14, 15; C. 14.

- 21) Additum est nisi a uiro prius culpetur, at haec verba subjectis punctis sunt notata.
- 22) Lege tam.
- 23) Lege violacione.
- 24) Adde non.
- 25) Vox nisi delenda est.
- 26) Sine dubio legendum est deferatur.
- 27) Lege fatiget.
- 29) Lege Si.
- 31) Voc. se omissam supra lineam add. scriba.

¹⁶⁾ Lege septuagesima.

¹⁷⁾ Additum est festum pasche, at haec verba lineola sunt inducta.

¹⁸⁾ Lege demonstrabit.

¹⁹⁾ Omisso titulo huius capitis in indice capitum (cfr. not. 3 pag. 381), titulus capitis proxime sequentis hoc loco errato est scriptus, quamvis etiam iusto loco idem titulus legitur. KA. perperam refert hoc caput in 28) Lege respondeant. hoc codice esse omissum.

²⁰⁾ Additum est homo natus, at haec verba 30) Lege mittatur. lineola sunt inducta.

20. De iuramento legitimo

 ${f A}$ d iuramentum legitimum sunt accipiendi homines de vicinia vbi non sufficiunt de parrochia Si tot simul accusati fuerint ut infra parrochiam singuli (¹requiuerint duodecim qui iurant primitus si uoluerint iurent pro omnibus²)

33

21. De citacionibus

f Taliter sunt cause prosequende vocetur culpandus in audiencia vicinorum et si³) super duas uocaciones supersederit emendet VI oris quamlibet aut cum sexta manu neget Si terciam uocacionem supersederit III marchas aut cum XII legitimis iuret Quarta subsequitur uocacio in ecclesia die festo coram presbitero et populo quam si supersederit reus erit ad4) uocacionem5) compocicionem⁶) vocacionis et cause principalis Si emendare neglexerit diuino officio et communione fidelium carebit ante vnum annum excommunicacio non subsequitur nisi presumptor temerarius limini sancte ecclesie et fidelium congregacioni⁷) se uiolenter inmiscere presumpserit quod cum fecerit anathemati subiacebit Quicunque ei communicauerit anathematis particeps erit. et tres marchas episcopo emendabit. et a vinculo banni eum absolui oportebit Si excommunicatus jnfra annum se absoluere curauit emendet legitimas vocaciones et principalem causam et III marcas⁸) pro banno Si ad alterum exspectauerit annum emendet legitimas vocaciones et principalem tum⁹) et VI marchas pro banno 153 Si ad tercium annum jn banno perseuerauerit emendet legitimas citaciones et principalem causam et IX marchas pro banno Si quartum annum excommunicatus jntrauerit emendet legitimas citaciones et principalem causam et XL

20 = A. 15; C. 14.

21 = A. 16: C. 15, 16.

³²⁾ KA. male legit presencia.

³³⁾ Legendum videtur inputabit. KA. habet usurpabit, ita vero non scriptum est.

¹⁾ Quae in hoc capite sequentur, ea corrupta omnino sunt; qua ratione autem emendanda sint, equidem non video.

²⁾ KA. male legit tribus; potius scriptum est Sibus (pro ōibus).

posset sr.

⁴⁾ compocionis additum est at subjectis punctis notatum.

⁵⁾ Vox uocacionem delenda est.

⁶⁾ Lege composicionem.

⁷⁾ Loco ultimae litt. i primum e scriptum fuit.

⁸⁾ emendet additum est at lineola inductum.

³⁾ Litt. i lapsu calami deformata est, ut legi 9) tamen quoque legi petest, at causam legendum est.

marcas pro banno et non ulterius sciant hoc vniuersi quod si occulte peccauerit et confessus fuerit si ad racionem ponitur et presbiter cum ipso testatur innocens causatus habeatur

22. De decima episcopali

Presentis iuris promerende tradicioni promiserunt bondones episcopo terciam partem decimacionis frugum¹o) omnium frugum quam reponere debent parrochiani in vno loco parrochie vbi episcopus voluerit Siquis culpatus fuerit quod non decimauerit cum XII legitimis de parrochia se purgabit Si aliquam retinuerit partem et accusatus fuerit solus iurando neget Si decimacionem recognoscat dimidiam supponat¹¹) si cause obliuioni sunt tradite huius iuris inuestigacione sunt determinande Si questio inter episcopum oritur et populum¹²) de legis diuersitate presens descripcio litis¹³) qualitatem equanimiter terminabit¹⁴)

²²⁼A. 17; C. 16, 17.

¹⁰⁾ Vox frugum hoc loco delenda est.11) Quaedam sine dubio hoc loco desiderantur.

¹²⁾ legis additum est at subjectis punctis notatum.

¹³⁾ litem primum scriptum est.

¹⁴⁾ Sequentur tria capita statutorum synodalium Archiepiscopi Andreae Sunonis; vide Praefationem.

To Coll. 47. I &XII. lead for beg of XVI del Tige I then. Csy , 40

C. IURIS ECCLESIASTICI SCANIAE VERSIO LATINA, EX COD. 47.

1.

130 Ecclesia si dedicata seu consecrata fuerit rursum dedicari seu reconsecrari non debet nisi soluto altaris lapide aut fracto cornu altaris seu destructo in eius maxima parte neque de qualibet lesione restauranda debet consecracio fieri siue reconsiliacio¹) nisi tanta fuerit lesionis restauracio quod canonica auctoritate oporteat eam reconsiliari²) seu reconsecrari puta si summum altare fuerit ammotum a loco suo, vel maxima pars ecclesie fuerit restauranda, aut verisimiliter dubitatur de eius³) dedicacione tunc potest reconsecrari

:2.

Ccum dedicatur ecclesia de nouo parrochiani per tres noctes procurabunt episcopo et eius procuracionem ad nutum eius persoluant et capellanis datur dimidia marca camerario hora denariorum vel stabit arbitrio episcopi

3.

Ecclesia cum vacat pastore eligant de consensu episcopi presbiterum parrochiani qui instituatur de mero consensu et voluntate episcopi alias non Attento eciam quod si presbiter forefecerit emendet jmiuriam passo et retineat
beneficium suum nec habent parrochiani depellere eum quacunque de causa
sine iudicio episcopi Nec habet presbiter se transferre ad diciorem ecclesiam
episcopo et parrochianis jnuitis

1 = A.1; B.1.

3=A.2; B.3.

2=A.1; B.2.

518 et seqq. in notis adfert varietates quasdam ex hoc codice, hoc loco male legit cu-

¹⁾ Lege reconciliacio.

²⁾ Lege reconciliari.

³⁾ KA., qui, loco not. 19 pag. 384 citato, p.

Ssi pax violata fuerit in ecclesia vel in cimiterio violator pacis componat se cum episcopo primo in tribus marcis preter expensas et episcopus reconsiliet*) ecclesiam siue cimiterium et amplius a populo non requirat Sed si violator non suffecerit in emendacione addant parrochiani de suis quod deficit

5.

HHec est institucio rapine ecclesiastice Qui sacrum de sacro abstulerit vel sacrum de non sacro vel non sacrum de sacro ablatum restituat et restauret et tres marcas emendet. Sed si negauerit cum duodecim nominatis viris de Agrand inche parrochia probet innocenciam suam

6.

Si quis de agro ecclesie aliquid arauerit aut fenum defalcauerit totum restituat dearatum⁵) et defalcatum in iudicio deuictus et laborem suum perdat et tres marcas emendet

7.

Siguis rapuerit de bonis jmmobilibus ecclesie octonariam seu quadrantem siue plus vel (⁶fundum seu terram habitabilem non habentem togheland agrum vel pratum cum duodecim nominatis affirmet suum esse de parrochia alioquin dimittat vero possessori et tres marcas episcopo emendet

8.

Siquis in silua ecclesie plaustratum inciderit et negauerit tercia manu se expurget vel duas oras emendat⁷) Si vero multum inciderit et negauerit cum

7 = A.5; B.7.

8=A.6; B.8.

⁴⁼A.3; B.4.

⁵⁼A.4; B.5.

^{6 =} A.5; B.6.

⁴⁾ Lege reconciliet.

⁶⁾ Lege terram fundum habitabilem &c. Cfr.

⁵⁾ Prius a omissum supra lineam add. scriba.

XII se purget vel tres marcas emendet Sed si multum inciderit sub-interdicto vel incisum sub interdicto abstulerit similiter cum XII se purget aut tres marcas emendet

9

131 Siquis in cimiterio pacem violauerit et negauerit cum XII se purget de parrochia legittimis Sed si in templo vel sanctuario violencia fuerit facta violator si negauerit eciam cum XII se purget aut tres marcas emendet et suis expensis reconsiliaris) faciat quia ille solus qui peccat debet puniri et non parrochiani hoc statutum editum fuit roskildis in ecclesia beati lucii VI ydus aprilis anno dominj MCCXLprimo

10.

In extremis quis positus dimidiam porcionem capitalem potest dare deo et non plus jn infirmitate positus siue constitutus. Si heredes post mortem datum negauerint et presbiter contrarium dixerit negent heredes cum XII legittimis de parrochia nisi affuerint plures testes dum condidit testamentum

11.

Quicunque sanus et inocolumis⁹) ad religionem se transferre cum suis voluerit cum tota substancia sua bene licebit intrare iuxta antiqua iura

12.

Quicunque desponsauerit cognatam suam et res insinuata fuerit episcopo et per ipsum prohibita talis desponsacio et non obstante eius interdicto eam acceperit ante cause discussionem, sentenciam excommunicacionis subibit postea discussa causa sex de propinquioribus ipsorum cum iuramentis 10) suis affirment

$$9 = A.7$$
; B. 9.
 $10 = A.8$; B. 10.

¹¹⁼A.8; B.11. 12=A.9-12; B.12-14.

⁷⁾ Lege emendet. 8) Lege reconciliari.

⁹⁾ Lege incolumis.

¹⁰⁾ KA. male legit iuratis.

[√]eos in tali gradu non propinquiori attinere. Et si occulte congn**oue**rit quis cognatam suam et negauerit cum XII legittimis se purgabit / Eciam si quis iniuriose tractauerit verberando seu spoliando patrem, matrem, sororem, fratrem, neptem, vel nepotem, vel aliquem eius affinem eciam cum XII se defendat aut emendet Eciam quando presbiter male tractatur a layco et negauerit cum 🗸 XII se purgabit, A quia hoc semper est notandum quod vbicunque denominacio fieri debet siue agatur de spolio rapina in11) causa matrimoniali seu aliis grauibus causis semper denominacio fieri debet de parrochia et semper cum XII legittimis et nominati semper iurent cum causante vel cum causato (12 vel cum eo qui exceperit et iurare voluerit cui iuramentum iudex duxerit defe-2 to intropecti rendum 13)

13.

His diebus pax ecclesiastica ab omnibus observanda est primo videlicet a festo beati olaui regis vsque ad festum beati michaelis Et a festo dominice 14) aduentus vsque ad octauas epiphanie Et a septuagesima vsque ad octauas pasce Eciam diebus rogacionum ebdomada pentecostes jtem in omnj die celebri a vespera in vesperam quicunque violator istorum festorum fuerit tres marcas scanienses emendabit episcopo vel se cum XII expurget. qui autem casu pacem violat non emendat sed se purgabit quod non voluntate 15) sed casu hoc egit inopinato

14.

linfra XV annum homo natus pacem violare non potest jtem de adulterio 132 mulier nequaquam culpetur nisi prius a marito suo fuerit jnculpata nisi fama 🗸 publica proclamante episcopus vel eius officialis contra eam processerit in-

13 = A. 14; B. 17.

14=A. 14, 15; B. 18-20.

¹³⁾ KA. male legit defendendum.

¹²⁾ Ea quae in hoc capite sequentur corru- 14) Lege dominici. pta sunt. Cfr. B. 14.

¹⁵⁾ KA. male legit volente.

quirendo Jtem si seruus violauerit pacem ecclesiasticam exoorietur virgis Nulla causa trahatur extra suum hæret nisi solum cause matrimeniales, sed coram prepositis prouincialibus terminetur nisi fuerit ardea ad episcopum remittenda vel ibidem teneantur vsque ad aduentum episcopi jn prouincia Sed qui in prouincia iuri stare recusauerit remocius fatigari sustinebit Jtem omnes nominati ad iurandum in aliqua () capiantur in parrochia vel ex vicina parrochia proximiori in arduis causis () cum XII mediocribus sex et minimis causis () tres iurabunt prout iudici visum fuerit expedire

15.

Taliter sunt cause cum citacionibus prosequende vocetur culpandus ad audienciam Si primam supersederit dabit oram denariorum si secundam dabit sex18) oras Si terciam dabit tres marcas vel negabit se cum XII non citatum fuisse vel legittimo impedimento occupatum Quarta citacio fiat in ecclesia vbi moratur quam si supersederit soluat citacionem et expensas citantis Et si emendare neglexerit seu spreuerit diuino officio et communione fidelium priuetur quam priuacionem si sustinuerit per annum excommunicetur quam excommunicacionem si sustinuerit per alium annum jnduratus aggrauetur jta quod participans cum eo eadem sentencia jnnodatur et tres marcas emendabit episcopo Et si in primo anno se ab excommunicacione absolui non procurauerit citaciones et expensas soluat cum hoc tres marcas episcopo Si secundum annum expectauerit soluat expensas et sex marcas Si vero tercium annum soluat expensas et IX marcas Si vero quartum 19) soluat expensas et XL marcas scanienses et non vitra

15=A. 16; B. 21.

cum ipse mox infra ad v. mare, ut in eius textu legitur, adnotet: "Adde: Scanienses"; quod, ut ceterae omnes notae eius, hunc codicom respicere manifestum est; pro "Adde:" enim hoc loco, sicut in antecedentibus pluries, legendum est "Add." i. e. Additur, sc. in codice Holmiensi.

Adde causa. KA. addit re, quod tamen non scriptum est.

¹⁷⁾ KA. male legit casibus.

¹⁸⁾ duas scriptum est at linea inductum, et sex supra lineam scriptum.

¹⁹⁾ KA. dicit: "Nihil de quarto anno cod. Holmensis"; fallitur vero, quod mirum est,

16. de occultis peccatis confessis

Sciant hoc vniuersi quod siquis occulte peccauerit et confessus fuerit si ad racionem ponitur. Et presbiter cum ipso testatur jnnocens causatus habeatur a quocunque iudice seculari. Et pro presentis iuris promerenda tradicione promiserunt bundones episcopo terciam partem decimacionis omnium frugum quam reponere debent parrochiani in vno loco in qualibet parrochia²⁰ vbi episcopus duxerit comportandum. Si culpatus fuerit aliquis quod non decimanit quidquam cum XII se purgabit. Si aliquam partem retinuit sui ipsius iuramento stabitur.

17.

Ssi questio inter episcopum oritur et populum dei²¹) de legum diuersitate presens descripcio litium decidendarum habeatur et secundum qualitatem causarum emergencium in modum qui sequitur vnaqueque causa²²) decidatur vt \ sequitur in sequenti latere etcetera²³)

16=A. 16, 17; B. 21, 22.

17 = A. 17; B. 22.

DREAM SUMOMIS, quae etiam in textu B. hoc loco sequentur (vide not. 14 pag. 389), adparet ex proximo folio 133, quod continuationem istorum statutorum continet; cfr. Praefationem.

²⁰⁾ KA. male legit provincia.

²¹⁾ Vox dei delenda est.

²²⁾ KA. legit tam.

²³⁾ Sequenti folio, quod heic respicitur, at abscissum est, incepisse statuta synodalia Ax-

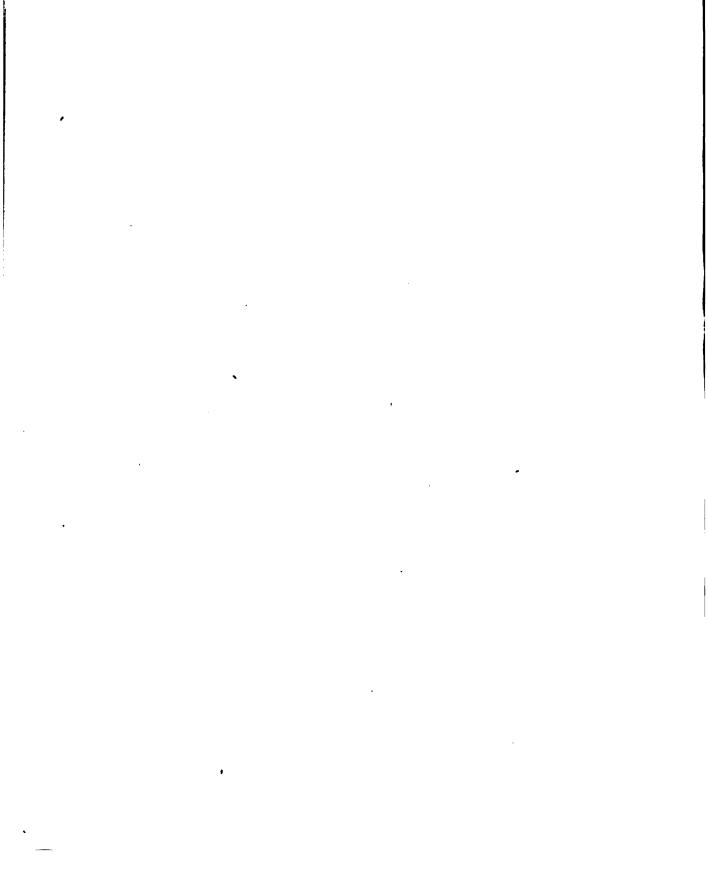
	•		

IV.

CODEX

IURIS URBICI SCANIAE.

SKÅNSKA, STADSRÄTTEN.

hettæ²) ær (3thæn ræt ther4) (5man caller6) ware7) biærke ræt8) (9ther i lund¹º) ær.¹¹) Hwilken man ther¹²) köper iorth (¹³J lund¹⁴) aff anner

1) BDEHINPQR. &c. om. hanc rubricam. C. habet rubr. *Hær byriæs biærk*. GL. rubr. Om köpstadhe byerk; G. deinde habet indicem capitum. K. &c. rubr. Kopstedebiærck. 0.125. tit. Her begyndes bierkæ ræth. 24. rubr. On köpstadhæ byærke Reett. 43. rubr. Tettæ er köpstædæ reth *her vti danmarck*. 60. 77a. 90. 101. 102. tit. HEr Efter fölger Malmös Berck. 13½. tit. Her begyndis Malmöyes birck. 64.65.88. tit. Her eptherfölger Malmöis Bircke ret. 97. rubr. Malmös byrck. 67. tit. Nu Effter 118. 119. 119a. tit. Mallmös Bircke Rett. 92. 133. tit. Kiöbstedtz Ret ofuer All Dan-

marcks Rige.

2) GKLR. 134. 24. 48. 60. 64. 65. 67. 77a. 88. 90. 92. 94. 97. 101. 102. 104. 115. 119. 119a. 133. om. Thettæ — lund ær. CEHP. &c. habent hunc titulum rubris litteris scriptum. D. 30. rubris litteris: Thennæ ret som her efter (30. om. efter) screuen star hauæ konungæ givit oc vnt sinæ köpstæther innen danark. (30. danmark) hwilken ret man kaller bierk. N. Thenne kalles berck ræt then vdj helsingbor ær giffuen. 55. 9) FM. i alle köpstæther i skanæ Försth Her Epther Biircke retthenn i Hellsingborre er Giiffuen oc i alle steder Som köbstedtz Lou holldis i Danmarck oc schreff ieg hannem vti roskildt anno 1557. 56. Thette eptherscroffne er byrcke rett giffuen aff koningen y danmarck tyll helsingborg epther danmarcks raadtz samtycke oc schall holdes vbrödeligen öffuer aldtt danmarck saa vell y köpsteder som y byrck paa landet offuer ald danmarck. 66. Effterfölger Bircke Rettenn aff Konning Frederich vdyiffuenn Anno Christj 1559. 82. 108. 113. Her begynndis (108. 113. om. Her begynndis) Bircke Rættenn Som ere de aff Konning Woldemars loug. 107. Denne er Bircke Retten Som er de Kortiste oc

nötteligste Stycker wddragne aff Konning Wolldemartz Long: oc kommer offuer eens medt den som ligger vdj Whæs Byskrinn. 86. Her effther fylgier then friihett mandt kaller byrche rett oc bleff wdgiffuen tiill alle kiöpsteder som kiöpsteds retthen bruger her y danmarck. 96. Her Begyndis Konung Christoffers frij Birck och Rett, Som hand gaff Alle kiöbstederne her vdij Dannemarcke. 134. Biercke Retten J Helsingborch vdgiffuen, och i alle Steder som Kiöbstedt Low holdes i Danmarck.

Fölger Malmöes Bircke retthen. 94.115. 3) 43. köpstæde rotten hor vti danmarck som er giffuen vti helsingborgh oc skwllæ hol-læ them weth then, oc rettæ effther oc lade ther inthet i, Saa frempt at the wella ey badhra ther for the som ret-

ten sydæ.

4) CFMQ. &c. om. ther.

5) 122. kaldis Mallmöes Bircke Rett huilcken alle Och huer haffuer vedtaget baade Leea och Lerdt.

6) M. add. at.

7) CEHOQ. &c. om. ware.

8) Q. 40.77. kirke ræt; male.

huilken &c. EHQ. 48a. 52. (57. 58.) 106. 111. (117. 118. 135.) then skellighe er wdgiffne (HQ. &c. wdgiffwen) aff withre (Q. &c. wise) men swa widhe som köpstede ræth (Q. köpstade logh) holdes j danmarck, ther haffwe alle landhe (Q. land) wedher taghet bodhe leghe och lærdhe. 34.39.40. 42a. 45. 46. (61. 125.) then i hælsingborgh ær (40. war) giffuen, oc kiöpstæder (125. add. oc Birckernne) i danmark skulle holde oc rættæ effter som scrowet stander oc ladhe ther inthet j som the jckæ villæ bædhræ ther rætthen siddhæ.

10) C. 116. hæ/singborgh. 77. malmö.

kortiste oc nytteligste Stycker vddragne 11) B. 16. 17. 32, 42. add. oc j alla stadha ther köpstadhe logk haldis j danmark. C. add. oc vt ær giuæn i allæ stæthæ&c.

man, 15) tha skal 16) iorth 17) sködæs hemæ 18) (18 wither dör, meth gothe manne witne.²⁰) tha²¹) skal (²²the skötningh stande.

2. (23 Vm mam²⁴) fæster iorth at köpæ.

L'æster man iorth (25 aff bonde 26) at 27) köpæ. oc wil han 28) æy 29) halde köp sith.³⁰) (³¹böde³²) siæx öræ fore fæstningh.³³) æller (³⁴dylie metk (35 size x 36) mæn. 37)

Vm löthköp at drikke.

 \mathbf{F} æster man iorth af $\mathbf{f}^{3\,8}$) bonde $^{3\,9}$) oc drikker $^{4\,0}$) a $^{4\,1}$) löthköp $^{4\,2}$) ($^{4\,3}$ oc

ut B. &c. I. add. oc j alle köpstædher j Schane ere huilken rett mi Tuus medh gudz nathe Erkebiscop j lund Sueriges förste oc pawens legatus, aff serdelis nathe haue stad oc vnt wore kere bymen vpa Elleholm herefter athaue oc at brughæ suosom andre köpstædher j Schane. Först. 0. 77. add. oc i alle köpstæde i skanæ. 93. add. och vd er giffuenn y alle Stathe. saa witt som kiöbstedtz Rettenn holdis vdj Danmarck, der haffuer alle lannde wed tagitt baade Lege oc lerde. 116. add. giffuen, Och köbsteder J Dannemarck skulle och saa holde, och rette thennom effter.

12) B. ær. KN. &c. Som, et sic passim.

13) FM. 56. 108. 111. 113. 116. 117. om. J

- 14) DEH. 134. 48. 48a. 52. 57. 58. 60. 64. 65. 67. 77. 77a. 88. 90. 94. 97. 101. 102. 104. 106. 115. 118. 119. 119a. 122. 135. malmöghæ, malmöe vel malmö. 30. malmö rec. man. mutatum in hellsingör. GKL. 24. landeskronæ; at G. in marg. rec. man. malmö. CR. 55. 134. hælsingburgh. 107. Whæ. 82. Whæ eller anden kiöbsted. 66.86. N: N. 34. 39. 40. 42a. 45. 46. 61. 96. 125. kiopstæden. 43. köpstædhernæ. 92. 133. nogen kiöbstedt.
- 15) B. &c. om. *man*.
- 16) FM. add. hamum.
- 17) 30.48. om. *iorth*.
- 18) Q. &c. om. hemæ.
- 19) N. &c. paa hans eget byting meth &c. 39) N. &c. add. æller (39. &c. add. aff) kiöp-24. for dör hans meth &c.
- 20) DEHIOQ. &c. add. then gonge of (E. &c. 40) 13½. &c. add. ther.

- aff) gorth ther æghæræ war. (Q. ther solde; EH. &c. add. till) oc then (Q. hin) gongæ i gorth ther tha köptæ. GKL. 24. add. Then gange j gardh ther tha köpthe.
- 21) P. swo.
- 22) Q. thet sköde stande. 56. thett winds standhe. N. &c. thet skiöde fast bliffue vden noger gensielsse om thet ær ret kiöpt.
- 23) I. aliique carent rubricis; alii vero habent rubricas, de quibus idem valet, quod not. 2 pag. 3 dictum est. 13\frac{1}{2}. 60. 64. 65. 67. 77a. 88. 90. 101. 102. 104. 115. habent hoc caput post caput in textu proxime sequens.
- 24) Lege *man*.
- 25) FM. om. aff. N. &c. om. aff bonde.
- 26) 96. Borgere.
- 27) C. oc.
- 28) BCDEGHKLNPQR. &c. om. han. I. *
- 29) N. &c. add. siden. 43. add. stadight.
- 30) MN. &c. add. tha. 119. 119a. 94. add. och Löde Kiöbeth er druckenn derpaa.
- 31) 66. om. böde sithen köp (cap. 3).
- 32) N. &c. add. han.
- 33) 52. 134. steffning.
- 34) N. &c. verie seg meth sex beskedne burgere som besedende ære (39. &c. besiddendæ borghere) at han köpte æy.
- 35) R. tylthe ** oc dricker &c. (cap. 3).
- 36) C. add. gothæ.
- 37) I. mannum. PQ. &c. mannæ eeth.
- 38) Q. a.
- stade man.

wil⁴⁴) eig (⁴⁵halde sithen⁴⁶) köp⁴⁷) tha (⁴⁸skal han⁴⁹) bötæ thre marc (50ther eig (51wil köp halde.

4. Vm bonde bor withir.

Bor⁶²) bonde⁶³) withir bonde⁶⁴) oc⁶⁵) (⁶⁶flytther⁶⁷) vppa⁶⁸) hanum (⁶⁹tha skal han⁶⁰) bötæ⁶¹) thre marc. (62æller (63dylie meth⁶⁴) (65tylter eth

5. Skil man vm gardh.

Skil¹) man²) vm³) gardh⁴) æller vm⁵) hus.⁶) (⁷ware hin⁸) wither⁹) wæriæ¹⁰) ther¹¹) uppa (¹²hawer sat¹³) (¹⁴meth tolf¹⁵) othelbönder.¹⁶)

41) F. &c. om. a. N. &c. paa. 48. ey; male. 55) GKLM. om. oc. 42) CFIMP. &c. lythköp vel lydhköp. DEG HKLR. &c. lithköp. 16. &c. letköpp. 34. 42a. &c. lykiöb. 40. 45. likiöb. 56. 67. &c. leyköb. 39. lökiöb. 48. 48a. ligkiöp. 134. legkiöb. 43. lögköp.

43) Q. 56. 116. om. oc — köp.

44) DEGHIKLO. &c. add. han.

- 45) R.** the holde köb, at sine dubio scriptum fuit: sithen holde köb.
- 46) N. &c. add. sit.
- 47) DEGHIKLOQR. &c. add. sit.
- 48) FM. böthe han three &c.
- 49) EH. &c. om. han. Q. add. om han wil ey sithen holde köp.
- 50) BCQR. &c. om. ther halde. FM. eller huilken som (M. om. som) sith köp ey vill holde. N. &c. ther fore æller veriæ seg meth XII mæn.
- 51) IO. holder köp. DEGHKL. &c. holder köp sit.
- 52) FM. Gor. BQ. &c. Gör. 67. Ganger. 32. 42. Dör. 111.117. Om nogen tretter med bonden om garde eller huus och flytter &c. 125. Om nabo förer mög paa anndenn, eller giör hannem i saa maade nogenn wförnn, Da &c.
- 53) N. &c. nabo.
- 54) BCDEFGHKLMOPQR. &c. sic. A. om. bonde. I.* N. &c. annen. DGKLMQ. &c. add. om gordh eller om (GKLMQ. &c. om. om) hws. EH. &c. add. om gardh eller wm hwss ware.

- 56) CD. &c. flöthær. N. &c. flöder han paa hanum vatn æller mögh æller noger vförmd, (96. wrenhed; 43. add. wet hanom gor) tha bode han III marc (34. &c. add. therforæ) æller veriæ seg meth log (96. thölther eed; 34. 39. add. ther for).
- 57) 93. 106. 118. 122. add. sinn Bögninng.
- 58) DGKLMQ. &c. pa. 59) I. om. tha skal han.
- 60) EHQ. &c. add. hannem.
- 61) DGKLM. &c. add. hanum.
- 62) 122. om. æller tylter eth.
- 63) GK. om. dylie. 56.125. werre seg. 117. suerge. BCŘ. &c. om. dylie meth.
- 64) 90. 101. &c. add. thry.
- 65) 117. XII mend. 125. lougenn.
- 1) N. &c. Worder trættæ om &c.
- 2) FGKLMP. men.
- 3) H. om. vm.
- 4) EGHKLM. &c. gardhe.
- 5) IKNQ. &c. om. vm.
- 6) 134.60.64. &c. hus være. N. &c. add. tha. 56. add. ther opsett er.
- 7) GKLM. wærie hyn ther &c.
- 8) H. sin; male. N. &c. han.
- 9) EH. &c. om. wither.
- 10) F. vithe. NO. &c. wærn.
- 11) BCFNR. &c. om. ther. EH. then.
- 12) 93. 118. 122. Boer met &c.
- 13) N. &c. sidet. 52. 55. &c. sith.
- 14) 111. 117. om. meth tolf othelbönder.
- 15) 64. 65. 88. VI. K. add. men. N. &c. add.

6.17) Vm man takir af gerth.

Takir¹⁸) man af garth (¹⁹æller vtæn æller innen.²⁰) (²¹bötæ thre marc.²²) æller wærie sich²³) meth²⁴) (²⁵tylter eth.²⁶)

Vm man bryter hus æller iorth.

Bryter man hus æller træ af bonde²⁷) iorth. bötæ thre marc²⁸) æller skære²⁹) sich³⁰) meth (³¹tolff bondom.³²)

8.33) Vm man giver bort bys iorth.

Hingin³⁴) man³⁵) ma giwe bys³⁶) iorth borth.³⁷) (³⁶wites man³⁹) at han 40) hawer giwet (41 æller salt bys 42) iorth borth. 43) (44 dyl han (45 at han*6) hawer eig (*7 salt (*8 oc eig giwet. *9) dylie *0) metk (*1 thre tylter *2) (53æller bötæ fyretiughe marc 54)

adelborgere om thet ær i kiöpstæden, (43. om. om - kiöpstæden) Ær thet (34. &c. add. oc) paa land som berck ær tha weriæ that math XII. 125. add. nuildige Borgere, om det er wdj Kiöbstedenn, Er det paa lanntz Berich, da were Det med XII.

16) IHR. &c. adhælbönder. BCP. &c. othilbonde. 0. jordeygnæ bönder. 125. Bönnder. 122. adel borgers Eedt.

17) 56. om. hoc caput.

18) 34. &c. Agker; male. 19) BCDEGHIKLNQR. &c. om. æller. 34. &c. nogher tiidh vden &c. 43. nogher tyngk vthen &c.

20) N. &c. add. *oc haffu*er æy loff til.

21) 116. Eller bryder &c. (cap. 7).

22) 34. &c. add. *foræ*.

23) N. om. sich.

24) 88.90. &c. add. thre.

25) 52.57. &c. XII mends eid. 34. &c. loff.

26) GKLM. add. foræ. 34. &c. add. ther foræ.

27) KLMP. &c. bondens. 108. Hoßbundens. N. &c. noger mans.

28) N. &c. add. for hwert.

29) INO. &c. *wærie*. 48. orsage.

30) EHI. &c. om. *sich*.

31) 30.48. om. tolff. 64.65. &c. tylter eedt. 48) R. eller giffuet. 111. 117. tylter eed adelböndere.

32) DEFGHKLMQ. &c. othelbönder. I. &c. 50) N. &c. veriæ seg. D. &c. add. thet.

athælbönder. 43. borgere. O. jordeyma bönder. 86. 108. 113. mends eedt. 122. Adelborgers ædt. N. &c. burgere æller XII bonder om thet ær innen berk paa land. FM. 56. 116. add. caput: Thette er var reth &c., quod, e cod. F. transscriptum, in Add. A. 1. legitur.

33) 92. om. hoc caput una cum proxime sequente.

34) N. &c. add. burgere æller annen.

35) F. &c. om. man. 125. Borgere.

36) D. byts. 48. bits. 30. lyts; male.

37) B. &c. om. borth. FM. add. eller selie. 38) N. &c. oc engelunde affhende, wed man oc at noger haffuer &c. 117. om. wites --

borth. 39) F. hanum. R. ther met.

40) B. om. *kan*.

41) I. burt eller oc saalt iordhen, dyll &c.

42) D. 30. byts. 48. bits. 43) GKLM. add. och.

44) Q. 56. om. dyl — giwet.

45) B. &c. om. at — givet.

46) F. om. han.

47) DEGHKLM. &c. givet eller solt. dylia &c.

49) N. &c. add. tha.

9.1) Vm bys frith.

Hwilken man ther²) bryter bys³) frith (*vden by swo lankt⁵) som (*bys⁷) (*mark ganger. (*worther han taghin¹º) wither. bötæ¹¹) fyretiuge marc bynum.¹²) (¹³dyl han wærie sich meth (¹⁴thre tylter.¹⁵) Swo ær thet¹⁶) oc¹⁷) 89 (18i by. bryter19) man20) nokir stath21) i22) garth æller a gadæ23) hwar24) som²⁶) thet ær i bynum.²⁶) tha²⁷) bötæ fyretiughe mark.²⁸) æller wærie sich meth (29thre tylter30) (31vm han32) worther eig33) grepin wither.34)

10. Vm vdæthes man.

Um (35byman thagær36) nogher37) vdæthes38) man. tha skal han39) til things

- 51) DEGHIKLMOQ.&c. thrennæ. F. threm tyltum. N. &c. kynss næffnd æller &c.
- 52) GL. &c. add. eth.
- 53) 58. om. æller marc.
- 54) FM. add. byen. N. &c. add. emod byen. 61. add. til Byenn. Q. add. fore. 55. 134. hoc loco add. idem caput, quod F. aliique codices post cap. 7 addunt, quodque in Add. A. 1. legitur.
- 1) 133. om. hoc caput.
- 2) R. om. ther. FM. 55. 56. 134. add. ey er var (56. &c. om. var) byman och.
- 3) D. 30. byts. 48. bits.
- 4) 111.117. om. vden by.
- 5) G. langh.
- 6) I. bymark. N. 34. 42a. 45. byfred ræcker worder &c.
- 7) 56. add. eller byrckens.
- 8) Q. jorth. 39. &c. fridh ræcker, vordher &c.
- 9) FM. och varther taghen &c. 77. om. worther — wither.
- 10) DGKLNP. &c. grepen.
- 11) FM. &c. add. han.
- 12) DEGHIKLOQ. &c. om. bynum.
- 13) FM. &c. om. dyl tylter. N. &c. ehwat som helst han brider, Worder thet wit oc dyll han (34. &c. add. thet) tha veriæ &c.
- 14) N. &c. XXXVI (34. &c. add. gode) mænz edh. 122. tylter Eed. 125. XXXVI Borgere, Och hannd dölle det i byenn, huad som heldst hannd bryder, Och dyller 32) 43. add. dyll, oc. hannd det, da werge sig med XII Mennds 33) 77.97. &c. om. eig; male. edt. Item saa er &c.
- 15) 134. 43. &c. add. eed.

- 16) DEFGHIKLMOPQ. &c. om. thet.
- 17) BCDEFGHIKLMOPQR. &c. sic. A. om. oc. N. hwo. BDEGHIKLP. &c. add. vm.
- 18) Q. om. 43. hoo som vti by brydher eller vti gordhæ Æller oc vppa gadhæ &c. 64. 65. 88. (101.) Om naagin bryder fredt y byen: da &c. 77. om mand Bryder naagen Stad i Malmös gaade: ellir aa gorde: bode XL &c.
- 19) BCDEGHKLOQR. &c. add. nokir.
- 20) BP. &c. om. man.
- 21) CDEFGHKLMNQR. &c. om. nokir stath. B. &c. innan. 104, Bufred.
- 22) FM. aa. 23) DEGHIKLOQ. &c. add. eller. C. add. æ.
- 24) NR. &c. ehwar. 25) LP. &c. om. som.
- 26) N. &c. add. hwg æller saar. 43.61. add. meth hwgh eller saar.
- 27) R. om. tha.
- 28) A. Rec. man. supra lineam add. byen. FM. add. byen. O. add. koninghen oc XL marc 'byen. 77. add. huo ey haffuir ko, böde med kropenn.
- 29) N. 34. 39. 40. 42a. 45. 46. 125. XXXVI burgere om han dyll (34. &c. add. thet); postea sequuntur duo capita, quae, e cod. N. transscripta, leguntur in Add. B. 1, 2.
- 30) M. &c. add. ed.
- 31) 61.64. &c. om. vm wither.

- 34) 43.61. add. duo capita, quae leguntur in Add. B. 1, 2; cfr. not. 29 supra.

före⁴⁰) (⁴¹æller til (⁴²moth. (⁴³a (⁴⁴ræt mots dagh⁴⁶) oc⁴⁶) döme öfuer hanum æfter hans gerninghe, tha skal then47) dom stande oc48) ther49) ma (50 engen 51) æfter kære 52)

11.53) Vm man taker thiuf.

Takir bonde⁵⁴) sin thiuf. tha ma⁶⁶) han⁶⁶) eig⁶⁷) meth minne binde⁶⁸) sen meth⁵⁹) örtugh⁶⁰) mun.⁶¹) oc hawe⁶²) siælf⁶³) wald til⁶⁴) at halde thiuf sin til (65ræt thingdagh66) vm han wil. æller före67) til68) giælkære.69) (70tha a⁷¹) giælkare⁷²) (⁷³thiuf at halde fore paske peninge⁷⁴) (⁷⁵oc fore⁷⁶) iule peninge.77)

12.1) Vm thiuf slipper.

Takir²) bonde³) thiuf⁴) (⁵hemæ at⁶) sin.⁷) (⁸slipper (⁹hanum thiuf.¹⁰) oc

- 35) Q. man. 77. Borgiere. BR. &c. bymen 57) 30.48. om. eig. taka &c.
- 36) 13½. add. oc griber.

37) C. &c. om. nogher.

- 38) 48. vdedingh. 61. 67. &c. vdedisch. 102. 60) 66. Oris. vdenn byes; male.
- 39) FGKLMNP. &c. add. hanum.
- 40) I. fare.
- 41) 92. om. æller mots dagh. 96. i Raad- 64) B. &c. om. til. hus och &c.
- 42) 52.57. &c. om. moth. a ræt. 106.93. &c. 66) G. tings dags. R. tings dag. Raadhuus.
- 43) GKLMR. &c. om. a. Q. j. EH. &c. er thet modz dagh. 77. oc rette, oc &c.
- 44) 34. &c. radh mootzdagh.
- 45) 66. (86.) add. (som nu kaldis Ræts dag).
- 46) N. &c. add. lade.
- 47) DEGHKLQ. &c. hans.
- 48) R. om. oc.
- 49) N. &c. om. ther.
- 50) BCDEFGHIKLMNOQR. &c. sic. A. eig. P. ey effther kyæres.
- 51) FM. add. man.
- 52) N. &c. add. meth rettæ.
- 53) 46. 113. habent hoc caput post caput in 73) CN. til at haldæ thiuf for &c. textu proxime sequens.
- 54) I. bonden. B. Cc. man. N. Cc. burgere. 75) M. 66. 86. om. oc fore iule peninge.
- 55) N. &c. add. man.
- 56) C. add. honum.

- 58) DEGHIKLOR. &c. add. hanum.
- 59) 118, 122, add. Sex. 64, 65, 88, add. V.
- 61) 64. 65. &c. *werdt*.
- 62) EHIQ. &c. haffwer.
- 63) EH. &c. om. siælf.
- 65) DEO. retten. 66. Ræts dag.
- 67) N. &c. fare. 43. 60. &c. add. hanem.
- 68) GKLM. om. til.
- 69) N. &c. retteren. 134. landens domeren. 60. 77a. 90. 94. 97. 101. 102. 119. 119a. Landtz dommeren. 64. 65. 88. 115. fogeden. _66. 82. 86. 96. 107. 108. Byefogden. 113. Konningens fogid. F. add. tiuff. O. add. thiuff at holde.
- 70) I. &c. om. tha a giælkare. 92. 133. om. tha — iule peningo.
- 71) H. om. a. CDFGKLMN. &c. bor. R. haffue.
- 72) N. &c. rettæren. 66.82.86.96.107.108. Byefogden. 13. &c. hanum.
- 74) BCDOP. &c. pascha penning.
- 76) BCDEFGHILNR. &c. om. fore.
- 77) BCDOP. &c. inla penning.

comber eig meth hanum til things. 11) bötæ konungen fyretiughe marc. (120c bynum fyretiuge m*a*rc

13.13) Vm man sighir at thiuf eig slap

Sighir bonden¹⁴) at thiuf slap eig bort¹⁵) meth hans¹⁶) (¹⁷ wilie oc¹⁸) wit. tha scal han wærie 19) sich meth (20thre tylter 21) (22æller bötæ (23fyretiughe marc

14. Vm thiuf scal lethæs til thing

hæn man ther²⁴) thiuf taker. han²⁵) scal (²⁶thiuf lathe²⁷) til things lethæ.²⁸) oc hawe twiggiæ²⁹) manne witne ther³⁰) til at han³¹) ær ful thiuf hans oc al³²) at³³) (³⁴the coste³⁵) han hawer a sin back, tha scal han stande thingmannæ dom. hwilken³⁶) dom³⁷) the wilie giwe hanum.

15. Vm thiuf gar v dömder.

Gar³⁸) thiuf af³⁹) thing v dömder. tha scal al⁴⁰) by⁴¹) giælde⁴²) ny⁴³) marc konunge. 44)

- 1) 43. Decem foliis in fine codicis divulsis. sequentia, si ibi scripta fuerint, perierunt.
- 2) 125. add. Borgere eller.
- 3) CI. bondæn. N. &c. burgere, add. sin.
- 4) K. add. sin.
- 5) DGLM. &c. hem. 40.45. i sith hem. 125. om. hemæ --- thiuf.
- 6) DM. &c. til.
- 7) F. add. eghen och. DEGHIKLMOPQR. &c. 22) K. &c. om. æller marc. add. oc.
- 8) 40. &c. slepper han tiveffiven.
- 9) N. han. DGKL. &c. han bort at bonden (G. 24. bondhens) komber &c.
- 10) EHIOQ. &c. add. borth.
- 11) Q. add. Tha.
- 12) N. &c. om. oc marc.
- 13) 86. om. hoc caput.
- 14) N. &c. burgeren.
- 15) GKLPR. &c. om. bort.
- 16) C. om. hans.
- 17) BR. &c. wit ellir willie. tha &c. CDEF 33) Q. &c. oc.

- mæth (DEFHMO. &c. om. mæth) hans wiliæ tha &c.
- 18) I. &c. add. ey medh hans.
- 19) DEGHIKLOQ. &c. skæræ. 48. orsage.
- 20) L. om. thre. Q. threnne. N. &c. XXXVI gode mæns edk æller &c. 40. XXVI (sic) men eller &c.
- 21) GKLM. &c. add. eth.
- 23) Q. som for ær melt.
- 24) BCHINOR, &c. om. ther.
- 25) P. 85. heem; male.
- 26) F. lethe hamum till tingh och &c. 92. 133. om. thiuf — oc.
- 27) INO. om. lathe.
- 28) M. om. lethæ.
- 29) C. twænnæ.
- 30) BFM. &c. om. ther.
- 31) H. om. han.
- 32) N. &c. om. al. O. add. hans.
- GHKLMNOPQ. &c. wit. oc wi (H. om. wi) 34) DEGHIKLOQ. &c. sua mange coster (Q.

Vm thiuf worther hutstrokæn.46)

90 Worther thiuf huthstrokæn*6) (*7hærbæræs han sithen af nokir man. **) tha 49) bötæ 50) han 51) thre marc (52 æller (53 dylie meth 54) (55 tylter eth.

17.1) Vm thiuf hærbæræs

Hwo som hærbærær thiuf²) (3bötæ thre marc.4) æller dylie metk tylter eth.

Vm man sigher thu est myn thiuf. **18**.

Um bonde⁵) (⁶wider anner⁷) bonde⁸) och sigher swo.⁹) thu æst min thiuf (10at swa11) mangæ costær som iak12) hawer13) tapet.14) tha scal han15) wæriæ sich meth (16thre tylter. 17) æller bötæ ny 18) marc bondanum. 19) oc $l\ddot{o}sæ^{20}$) with er^{21}) konungin²²) som han gider.²³)

a hans (Q. sin) bak &c.

35) FMPR. &c. kosther. FM. add. som.

36) DEGHIKLOQ. &c. huat.

37) FGKLM. add. Som.

38) CNR. &c. Gangær. F. &c. Far. I. Farer.

39) C. a; male.

40) N. &c. om. al.

41) 56. add. eller byerck. 42) DEGHIKLMOPQ. &c. böte. CN. &c. giuæ.

43) BC. &c. ni. P. 30. &c. thre. QR. &c. 111. 93. 106. 118. X. 122. XL.

44) 125. add. Eller dölle med XXIIII menndtz

45) A. Prius t omissum supra lineam add. miniator.

46) A. Loco litt. o primum scriptum est u. B. &c. om. huthstroken. BDGIKLMPQR. &c. add. oc.

47) I. herberghæ hanum sithan nokor &c. CN. &c. Awa (N. &c. add. som) honum herbærghær sithæn. bötæ &c.

48) FGKLM. &c. add. i byen. 56. add. y by eller byrck.

49) FM. om. tha.

50) I. böter.

51) CFMN. &c. om. han.

52) R. om. æller — tylter eth.

53) Q. om. dylie meth.

54) H. 93. &c. add. ///.

add. med) som han hauer tha (GKL.ther) 55) 42a. XII mendz eedh. 34. 39. 40. 45. XXIII (sic; 40. 45. add. godhe) mæntz edh.

- 1) EFHPQ. 48. 48a. 52. 55-58. 64. 66. 82. 85. 86. 88. 92. 93. 94. 96. 97. 101. 102. 106-108. 111. 116-118. 119. 119a. 122. 125. 133-135. om. hoc caput. 113. habet hoc caput post cap. in textu 20.
- 2) CN. &c. add. mæth wit oc wiliæ. I. add. tha.
- 3) R. om. bötæ thre marc.
- 4) G. om. *marc*.
- 5) N. &c. burgere. 55. &c. mandtt.
- 6) 0. witner. 48. sigher saa til annen bonde tw esth &c.
- 7) GL. om. anner.
- 8) BCNR. &c. om. bonde. 67. 104. add. tiuffuerije. 55. add. tiuffnett.
- 9) Q. &c. om. swo.
- 10) R. ao (i. e. aa). GL. &c. och. 92. 125. 133. om. at — tapet.
- 11) H. om. swa.
- 12) BCDEGHIKLNOPQR. &c. sic. AFM. han.
- 13) Q. add. mist eller.
- 14) 13\p\. 48. &c. mist.
- 15) BCDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic. A. om.
- 16) N. &c. XXXVI (61, Sexten oc tiuffue) gode mæns edh æller &c. 40. XXXVI eller &c.
- 17) GKLP. &c. add. eth.

19.24) Vm bonde worther thiuf

Worther²⁶) bonde²⁶) thiuf.²⁷) for göre²⁸) howetlot sin²⁹) (³⁰oc eig meræ.³¹)

Vm thiufnath hittes i husfru wald.

Hittes³²) thiufnath³³) i husfru³⁴) wald.³⁵) wærie sich meth (³⁶thre tylter.³⁷) at thet war eig38) hænnæ with. (390c eig hennæ40) wiliæ. oc eig41) hennæ42) rath. worther hun ful43) (44at ethin.45) (46holde uppe47) fullæ bötær48) swo⁴⁹) som man⁵⁰)

Vm man caller anner thiuf.

Sither 1) bonde 2) a thing. oc caller anner bonde 3) thiuf. bötæ hanum thre marc. dyl han at han4) callethe5) eig thiuf, tha scal6) alle (7fire thingben-

- 18) BC. &c. ni. Q. 30. 48. &c. III vel thre. 37) GL. &c. add. eth. R. XL. 52. 1111.
- 19) N. &c. mod burgeren. 40. moth koningh; 39) R. eller velie &c. male. 77a. kongenn.
- 20) BCDGKLMNPQR. &c. add. sik.
- 21) P. &c. fraa. 122. 125. Emod.
- 22) O. add. swo.
- 23) NFM. &c. kan. P. 85. add. och widher vmbutzman nogher foræ thywfinet weryæ sich meth tylter eeth.
- 24) 125. om. hoc caput.
- 25) C. Um bondæn worthær thiuf &c. N. &c. Om borgere worder ther tymff &c.
- 26) CB. &c. bondæn.
- 27) DQ. &c. add. tha. 40. 45. add. kaller: male.
- 28) Q. forbryde.
- 29) F. om. sin.
- 30) 52.57. &c. om. oc eig meræ.
- 31) P. 85. add. och tha j fææ och æy (85. ær) j jorth. 32) CN. &c. Um thiufnath hittæs i &c.
- 33) 93. &c. stollit goudtz. R. add. vde.
- 34) DH. &c. hustru. Q. höstres.
- . 35) N. &c. wære. Q. add. Tha. 93. 118. giöm-
- 36) 52. IIII. 64. 65. 88. tylter eedt. N. &c. XXXVI (61. Sextenn och tiuffue) gode mæns edh, at &c.

- 38) CN. &c. add. meth.
- 40) BCEHMNQ. &c. om. hennæ.
- 41) FH. om. eig.
- 42) BCNQR. &c. om. hennæ.
- 43) DEFGHIKLMQ. &c. feld. BCR. &c. v-skær. N. &c. vskerd. P. fallen.
- 44) H. aa. 40. swa ath eeden haldes vppæ &c.; male.
- 45) 113. add. Saa hun ey druger den Loug.
- 46) 13½.60. &c. böde fulle &c.
- 47) BC. &c. sic. AN. uppa. EH. &c. np. DGKL. &c. pa.
- 48) R. &c. Both.
- 49) DGKLMQ. &c. om. swo. F. add. vel.
- 50) BC. &c. sic. DE. &c. mannen. A. mam. 113. hoe loco add. cap. in textu 17; cfr. not. 1 pag. 406.
- 1) G. 24. Sigher. 39. sægther. 34. 42a. 46. sichter. Male.
- 2) N. &c. borgere.
- 3) N. &c. om. bonde. M. man. 34. &c. borghere.
- 4) GL. &c. om. han.
- 5) FGIKLMNPQ. &c. add. hanum.
- 6) BCDEGHKLOPQ. &c. skula.
- 7) DEGHKLQ. &c. om. fire. 66.86. Tingmendene skiere &c.

kæ⁸) skære hanum fore the sag. at han callethe⁹) ey thiuf. swo ær oc¹⁰) vm¹¹) (¹²thræl (¹³oc vm¹⁴) agnebagh.¹⁵)

22.16) Vm thræl.

Kaller bonde¹⁷) anner bonde¹⁸) thræl (¹⁹eller thiuf æller agnebagh²⁰) (²¹utæn thing. bötæ²²) thre²³) marc æller dylie meth tylter eth²⁴)

23.25) Vm bonde wither andrum.

Wither²⁶) bonde²⁷) andrum²⁸) oc sigher swa.²⁹) thu æst min wither takx³⁰) thiuf. (³¹thu hawer myne coster hemmæ (³²a thin. (³³dyl han (³⁴dyliæ meth³⁵) tylter eth. fallær³⁶) han bötæ (³⁷thre marc.³⁸)

24. Vm köp.

91 Thættæ^{3 9}) .ær^{4 0}) vm köp^{4 1}) at engin man^{4 2}) ma^{4 3}) köpe hæst^{4 4}) (^{4 5} oc ey

- 8) DEFGHIKLMQ. &c. benkæ. 77. 125. ting stocke.
- 9) CDFGKLMNPQ. &c. add. honum.

10) Q. om. oc.

- 11) N. &c. om. vm. 66.86. add. Anden Erelösse sag, som kaldis.
- 12) FM. (56. 116.) man kaller annar man threll eller agnebak eller annar skemelige ordh.
- 13) R. &c. eller. 125. om. oc vm agnebagh.
- 14) NR. &c. om. vm.
- Q. bagh tall. 82. 107. 108. add. Jtem Korn Tiuff.
- 16) 55. 134. habent hoc caput post cap. 23 et Add. A. 2.
- 17) N. &c. burgere. 48. noger man.
- 18) BCEFGHIKLMNOPR. &c. om. bonde. DQ. &c. man.
- 19) 92. 133. om. eller thing.
- Q. bagh tall. FM. 116. skalk eller annar skemelige ordh (116. Wquemeβ ord).
- 21) D. &c. om. utæn thing.
- 22) FM. add. hanum.
- 23) R. om. thre.
- 24) N. &c. XXIIII gode (40. om. gode) mæntz edh. 40. add. faller han böte III mærk. 116. hoc loco inserit duo capita, quae in Add. B. 2. et A. 2. leguntur.

- 25) 92. 116. 133. om. hoc caput.
- 26) 48. Segher bonde saa til annen, tw esth &c.
- 27) N. &c. borgere.
- 28) BCDEGHIKLNOQ. &c. annan vel annær. 67. add. tiuffuerij.
- 29) F. &c. om. swa.
- 30) 101.102. om. wither takx. BC. &c. withirtæktis. R. vedertrecthis. DEH. vetkortaghæ. 13‡. &c. vidtagne. N. &c. vederlige tæktes. 40. 45. withorlighe taks. 57. 58. &c. widtherlige. 48. 482. wetthorligt.
- 31) Q. oc hawer myn kosth &c.
- 32) Pro at thin. BCDEFGHIKLMNOPQ. &c. sic. R. ath then. 40. 45. til thin. 13.4. 48. &c. thil dit.
- 33) G. 24. dylæ han meth &c.
- 34) N. &c. that veries seg meth XXIIII gode (40.45. om. gode) mantz edk, faller &c.
- 35) 56.77. &c. add. /// vel tre.
- 36) 64. 65. &c. feldis. G. add. oc.
- 37) R. om. thre marc.
- 38) FM. 55. 56. 134. add. caput: Hwo som köper &c., quod, e cod. F. transscriptum, legitur in Add. A. 2.
- 39) B. &c. Thet. 39.46. om. Thættæ at.
- 40) P. 85. add. rat.

ko oc⁴⁶) ey oxæ (47 oc ey⁴⁶) (49 skapet klæthe. oc⁵⁰) ey fætlæt⁵¹) swerth. (52 oc ey 53) skæft öxæ54) (55 vten win. 56)

Vm man köper winelöst. **25**.

Um¹) nogher²) köper winelöst³) miste köp (*sith. (*oc æn⁶) wirning⁷) til. (*worther noker witer at han köpte*) winelöst. 10) wærie sich meth (11tylter eth. æller¹²) böte thre marc¹³) (¹⁴Al anner köp ther¹⁵) köpes¹⁶) vm (¹⁷dags liws, at 18) rætte 19) thorgköp 20) (21 tha wærie 22) meth twiggiæ manne witne och²³) tylter eth.²⁴)

- 41) DEGHKLQ. &c. vinköp. 131. 60. &c. vid- 4) M. om. sith. 48. om. sith til. nes köb. 113. Lödkiöb; male.
- 42) EHR. &c. om. man.
- 43) IN. &c. om. ma.
- 44) GKL. &c. hesthe.
- 45) BR. &c. om. oc. EHQ. &c. eller koo &c.
- 46) BR. &c. om. oc.
- 47) DEHIKLMP. &c. om. oc. Q. eller schapet &c. 48a. skaret kledhe &c.
- 48) P. 85. add. vnct hors. æller fææ. æy.
- 49) N. &c. skornæ cleder. 77a. om. skapet — ey. 48. cledhe, ey hors, ey wnge nöth, eller fææ wenelöst.
- 50) DEGHKLM. &c. om. oc.
- 51) 56. om. fætlæt. LN. &c. fælath. M. fælagt. 82. 96. &c. bered. 92. 133. Reedt.
- 52) I. &c. om. oc. 77a. om. oc öxæ.
- 53) F. 30. om. ey.
- 54) EDGHIKLMÖ. &c. add. ey horss (DIO. &c. add. oc) ey wngt (D. 30. add. nöt eller) fææ. BCNR. &c. add. oc ey hors oc ey vnct fæ. Q. add. ey hors oc inchtet annet fæ. 64. 65.88. add. horss eller fæe.
- KLOQ. &c. venælöst. Om &c. H. vitmelösth (sic) om &c. 13\; 60. &c. vitne löst. 64.57. &c. wiidnelöss.
- 56) PR. &c. witnæ. M. vinkop. CN. &c. han hauær thær win (N. Co. vitnæ) til. FM. add. eller vithne.
- 1) P. 85. Kyöber nogher witnæ lösd mistæ &c.
- 2) N. &c. add. man.
- 3) NHPR. &c. vitnæ löst. 40.45. &c. witne löss. F. add. eller vithne lösth.

- 5) FM. (55. 56. 116. 134.) vm han komer ey köp (M. kope) sin fore och vyrningh (M. vyrtingh) Ma hand ey komme sin köp (M. kope) vether eller vin och haffuer han tuigge mannæ vithne till ath han fick ath rettæ köpe, tha er borthe basth och bond och all konings ræth Æn bonden han tagher sith vth sagh lösth Al anar &c. Cfr. .I. 138.
- 6) PR. om. æn. 40.45. &c. ey; male.
- 7) BD. &c. wirtning. CGKNQ. &c. wrthning. EH. wyrtningh. L. wordhningh. P. &c. wurning. O. wörtningh. R. wrtiugh; male. 82. 108. verdit.
- R. fayt. 64. 65. 88. ferdigt. 66. 86. kledt. 8) EH. &c. Um. 10P. vm nokor (P. add. man) wardher witær &c. DGKL. &c. Om nagher sigher (GKL. om. sigher) at &c. Q. om nogher vither hanum at &c.
 - 9) CN. &c. köpær.
 - 10) H. &c. witneslösth. NPR. &c. vitnæ löst. 117. 93. &c. Vidnelös. 92. 133. add. eller y Mörck eller Molm. N. &c. add. tha. P. 85. add. mistæ kyöpp sit. aller han.
- 55) El. &c. winelöst, om &c. (cap. 25). DG 11) N. &c. XXIIII gode mæn æller &c. 46. XXIIII gode mæntz eedh, eller &c. 92. 133. om. tylter eth — wærie meth.
 - 12) P. 85. ffalder han.
 - 13) Q. add. Æn.
 - 14) O. Alt annet &c.
 - 15) H. supra lineam add. ey; male.
 - 16) R. man köber.
 - 17) I. dagh lyus. GKL. dagh lyusen. 113. Liuß dag.
 - 18) CN. &c. pa.

26.25) Vm forköp oc fæste köp.

Uider man annen²⁶) (²⁷vm forköp²⁸) böte twa²⁹) öre æll*e*r wæriæ sigh meth (30thrithie mans 31) eth Swo 32) och vm 33) man fæster köp 34) oc wil ey holde.35)

Vm man fæster kunæ

hette³⁶) ær ræt³⁷) vm quinfængæ³⁸) hwilken man ther (³⁹wil fæste sich kunæ æller mö (*otil husfru.*1) tha scal han (*2henne fæste*3) meth prest*4) witne (45 oc andre gothe manne 46) (47 oc 48) quinne, 49) swo scal han 50) gul-•faste⁵¹) sich⁵²) husfru⁶³) til halft⁵⁴) bo⁵⁵) aflæt oc v aflæt

19) I. retto. BC. &c. ret.

20) N. &c. add. oc vordher ther skælnet (39. &c. sic; N. 34. skælwit) paa.

21) BR. &c. om. tha. O. the werie thom meth

22) DEGHIKLNQ. &c. add. thet. P. &c. add. sich.

23) FM. &c. eller.

24) N. &c. pro tylter eth habent ther til loff (40. &c. logh), et add. om han formaa æy at bode tha myste kibb oc ther til III mare om thet ær borgere. GKL. 24. add. fore. F. (55. 56. 116. 134.) add. eller (55. &c. add. Bode) thre march Bristher hanum köpe sin vin ok vithne lathe vth bondens kosth och löse vether koning som han ma (cfr. I. 138.). M. add. eller thre march Bruster hanum vinköpp och vithna lathe och bondens cost och lösa vether konning som samma; male.

25) GKL. 24. om. hoc caput.

26) P. &c. add. man.

27) I. for. N. &c. at han giorde hanum forkiöp paa torffuet æller i byen böde fore XX (42a. 61. //; 34. XX rec. man. mutatum in II) öræ halfft byen oc halfft borgeren, æller veriæ &c.

28) FM. add. ta.

29) 58. III. 57. 135. trenne.

30) OP. thrigiæ. DEFHI.&c. thriggæ man- 53) EDGHIKLO.&c.konæeller möö. Q.qwinnæ eth. M. &c. tuigge manna eth. N. &c. III borgeres edh. Q. thrigge manne witne 54) BCDEFGHIKLMOP. &c. sic. ANQR. half. meth eth. 92.133. tölff menndz eedt. 48a. 55) F. &c. add. bathe.

&c. thriqge manne vitne swa &c. 122, tho mendiz Widenne, Saa &c.

31) 60. &c. add. vidne och.

32) DEFHMPQ. &c. add. ær. N. &c. add. ær thet.

33) R. om. vm.

34) N. &c. add. aff noger man.

35) N. Co. add. *sit kiöb oc betalle æy*.

36) B. &c. Thet. Q. &c. om. Thette - quinfængæ.

37) N. &c. om. ræt.

38) N. &c. quinnæ fænge. 64. 65. 88. 115. quinde festning.

39) K. fæster sich &c.

- 40) BCEGHIKLNOR. &c. sic. AFM. om. til husfru. Cfr. not. 41 sequentem.
- 41) DQ. &c. hustrw. P. 85. handæ. 42) DEGHIKLOPQ. &c. sic. AFM. om. henne fæste. Cfr. nott. 43, 49 infra.
- 43) BCNR. &c. om. fæste. Cfr. not. 49 infra.
- 44) 32. 42. &c. prestæ. 34. &c. om. h. v.
- 45) 92. 133. om. oc quinne.
- 46) IMNQ. &c. men. R. vitnæ. 47) 97. 101. 102. om. oc quinne.
- 48) CN. &c. add. gothæ.

49) BCNR. &c. add. fæstæ.

50) DFKM. &c. man. BCNR. &c. add. oc.

51) CB. &c. gulfæstæ. P. &c. festæ.

52) P. 85. add. möö æller.

- ne eller mö. M. add. eller mö.

Vm man æller kunæ hauer ey¹) börn.

 U_{m^2}) man æller³) kune haw er^4) börn⁵) tagher⁶) the sammen comme⁷) tha scal⁸) giftes⁹) til (10 half (11 howetloth with swen barn¹²) (13 Gul ther fæstes meth. dör (14han tha scal hun16) gul hawe. Dör hun tha scal16) (17bondens¹⁸) rætæ¹⁹) arfuinge²⁰) (²¹ut fa²²) gul. Dör fath*e*r ell*er* mother. oc ær²³) (²⁴börn æfter tha taghe the arf. sön two loter.²⁵) dotther²⁶) thrithiung.²⁷) giæld²⁸) gangæ²⁹) af bo vskiftæ oc (³⁰swo³¹) siæle gift.³²)

Vm father dör

Dör³³) (³⁴father eller³⁵) mother. oc ær³⁶) ey³⁷) börn (³⁸til.³⁹) gange siæle gift⁴⁰) af (⁴¹hins döthe lot. (⁴²oc giæld af⁴³) bæggiæ therre lot. (⁴⁴Dör fa-

1) Vox ey delenda est. Cfr. not. 4 infra.

2) G. 24. 113. hoc loco om. verba Um — swen barn, ea vero infra habent (cfr. not. 27). 116. om. haec.

3) P. 85. och.

4) BCDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic. A. add. ey. IKPQ. &c. haue.

5) N. &c. barn.

P. 85. för.

7) F. om. comme.

- 8) 55. 56. 113. 134. add. möbarnett.
- 9) O. om. giftes. 39. &c. giffues. DFM. &c. skiftes. 67. 104. the fraa skifftis.
- 10) 55. 56. 134. hallflodtt vedtt &c.
- 11) 34. &c. om. howetloth with.

12) I. sweenbörn.

- 13) CN. &c. Thæt qull (42a. 61. om. qull) hun fæstæs &c. 92. 133. om. Gul — ut fa gul.
- 14) I. tha a giæld gangæ &c.
- 15) C. add. thæt.
- 16) P. &c. sculæ.
- 17) 64.65.88. hendis arffuinge wdfaa guldit fra dennum. 113. hendis Arffuinger Rede guldet vd igien.
- 18) N. bonden, rec. man. add. æller.
- 19) N. &c. næste.
- 20) BDFLQ. &c. arwa.
- 21) P. rætæ wt fææ gull. B. &c. nut (16. niit) feste gul. R. nytte feste guld. 56. nyde festynde gulldtt. 55. 134. feste gulldiitt haffue Dör &c.

- 22) DEGHKLM. &c. sic. ACF. fæste. N. &c. haffue. Q. for. Cfr. nott. 14, 17, 21 supra.
- 23) BCDEFHKLMNOPR. &c. æra. 24) B. börna. 48a. brodher til, tha skal han ware arff son &c.; male.
- 25) FK. &c. löther. BDEFGHKLMNOPQR. &c. add. oc.

26) R. Soster.

6) BQR. &c. tha. DEGHIKLMNO. &c. ther. 27) 39. &c. tridiæ lodh. G. 24. 113. hoc loco in proprio capite habent verba supra omissa; vide not. 2.

28) R. Guld; male.

- 29) EHL. &c. gangher. DEGHILOQ. &c. add.
- 30) PQ. &c. om. swo. 56. siellegaffue aff thond dödis (adde hwad) heller börn ere tyll el-
- 31) CDEGHKLO. &c. add. oc. I. add. aff.
- 32) M. sielægiffter. N. &c. Sielægoffue.
- 33) P. 56. 66. 85. om. Dör therre lot. Cfr. not. 30 supra.
- 34) D. &c. bondæ eller hustru oc &c.
- 35) G. om. eller. 40. &c. oc.
- 36) BCDEFGHIKMNOQ. &c. æræ.
- 37) Q. &c. om. ey; male.
- 38) 86. om. til börn.
- 39) BCGKLNQ. &c. add. tha.
- 40) DEGHIOQ. &c. add. ut. 32.42. &c. siellæ gaffue.
- 41) NQ. &c. then dödes.
- 42) G. om. oc. I. om. oc lot.
- 43) L. om. af.

ther eller46) mother oc ær46) börn æfter.47) taghe the48) börn fætherne el-92 ler⁴⁹) möthrine swo⁵⁰) i iorth som i annet⁵¹) bolfæ⁵²)

Vm father ær döther **30.**

 $\mathbf{U}_{\mathbf{m}}$ father ('ær döther och ær') mother æfter. tha skal husfru ware i sin gangæ klæthe.3) (4tha5) skiftes6) ey7) the bæste oc ey8) the wærste.9) Ær10) gul til.¹¹) tha (¹²skal hun hawe öres gul. ær¹³) minne¹⁴) take¹⁶) minne, (16Æn mer ma hun ey taghe Vm (17wapn ære18) til. (19thöm taghe börn20) hans. 2 1)

31.22) Hwat man ma give arfwing

Man ma ey giwe een arfwing mer æn²³) anner²⁴) meth (²⁵ræt logh. Giwer father mer enum²⁶) æn²⁷) andrum. tha skal²⁸) (²⁹til före æffter (³⁰father döthen. oc iæfnæ^{3 1}) ræt til skiftes. æller hawe^{3 2}) hwær^{3 3}) som fanget hawer.

H. 92. 111. 117. 133. om. Dör — bolfæ.

45) FQ. &c. och.

- 46) BCDEFIKLMNOPQR. &c. æræ.
- 47) FP. &c. till. CDEGIKLNOQ. &c. add. tha.
- 48) BCFMNPQR. &c. om. the.
- 49) FKMR. &c. och.
- 50) FM. add. meghet. 64. &c. add. wel.
- 51) B. &c. annur. DGKLM. &c. om. h. v.
- 52) 55. &c. bofe.
- 1) EHNP. &c. döör oc &c.
- 2) CN. &c. liuær.
- 3) BCDQR. &c. gang klæthe. GIKLMN. &c. ganghe kledher. F. &c. gang clæder. 125. gamle kleder; male.
- 4) CNR. &c. thær. 13\\\\. 60. &c. om. tha skiftes; cfr. not. 9 infra. DEGIKLOQ. &c. ey (G. add. j) the bestæ oc ey (G. add. j) the werstæ ther (Q. tha) skiftes ær &c. H. och ey the besthe &c. ut D. &c.
- 5) FMP. &c. add. ther.
- 6) P. 85. add. scall.
- 7) 77. om. ey; male. C. 77. add. i. N. &c. add. innen.
- 8) C. &c. add. i.
- 9) 13; 60. &c. add. ner ther skyfftis.
- 10) N. &c. add. ther.
- 11) N. &c. add. æller sölff.

- 44) BCDEFGIKLMNOPQR. &c. sic. A. Döther. 12) DEGHIKLMOQ. &c. taghæ (O. tagher) hvn öres &c.
 - 13) N. &c. add. ther.
 - 14) EHO. &c. add. till. DGIKLMPQ. &c. add. til tha. FN. &c. add. tha.
 - 15) N. &c. om. take. GKLMQ. &c. add. hun.
 - 16) 56. om. Æn taghe.
 - 17) 67. 104. nogenn er til aff hans börn the tager that andet.
 - 18) GKLMN. &c. ær. N. &c. add. noget.
 - 19) FIMP. &c. tha taghe them born hans.
 - 20) 61. yngste Sön.
 - 21) N. &c. add. forlödes.
 - 22) 34. 39. 40. 42a. 45. 61. 125. om. hoc caput, una cum tribus proxime sequentibus. N. habet haec capita post cap. in textu 36.
 - 23) BFGKLMP. &c. add. en.
 - 24) E. Andrum.
 - 25) I. retten. EFHP. rættum lognom.
 - 26) R. om. enum.
 - 27) BFGKLMPR. &c. add. en.
 - 28) BCNO. &c. add. thet. R. add. ther.
 - 29) NOQR. &c. tilföres. 93. 118. igen föres.
 - 30) NOQR. &c. faders död.
 - 31) FM. &c. ieffnes.
 - 32) B. hawir.
 - 33) I. huart.

32. Hwat man eller konæ ma giwe

Man æller konæ ma ey giwe^{3 4}) mer^{3 5}) æn half^{3 6}) howetloth^{3 7}); fran arfwinge sine³⁸)

33.39) Vm fadher dör.

Dör father och *0) mother. *1) ær brother til tha skal han waræ *2) börnæ *3) wæriende**) næst*5) (*6Ær ey brother til tha skal (*7father brother*8) ware næst⁴⁹) (⁵⁰börnæ wæriænde.⁵¹) (⁵²Ær ey father brother til (⁵³tha scal mother brother ware⁵⁴) næst.⁵⁵) Ær hwærkin til tha (⁵⁶scal næste frænde⁵⁷) ware⁵⁸) wæriænde⁵⁹)

34.1) Vm man eller konæ dör oc ey barn hawer.

Dör man æller konæ oc ær²) ey barn³) til.⁴) æller⁵) (6barne barn (7æller barnebarnebarn.8) tha scal9) (10nestæ nythæ11) thakæ arf (12oc thet hedir gangæ arf.¹³) man scal swo mykit take som konæ¹⁴) (¹⁵oc (¹⁶konæ¹⁷) som man. 18)

- 34) FP. &c. add. borth.
- 35) K. add. bort.
- 36) F. halffuan. DEFGHIKLMNPQR. &c. add.
- 37) Q. löth. DEHQ. &c. add. bort.
- 38) Q. om. sine. GLM. &c. add. borth.
- 39) 82. Sequentia, quae forte in foliis deperditis scripta fuerunt, desunt.
- 40) BGKLMN. &c. ellir.
- 41) BCDEFGHIKLMNPQR. &c. add. oc.
- 42) I. wardhæ.
- 43) CN. barnæ.
- 44) DGKL. &c. weriæ.
- 45) I. add. er.
- 46) N. 32. 42. om. Ær wæriænde. L. 90. om. Ær - mother brother ware næst.
- Er &c.
- 48) M. add. til at.
- 49) Q. &c. om. næst.
- 50) BCI. &c. om. börnæ næriænde.
- 51) DGK. &c. weriæ.
- 52) DEGHKQ. &c. om. Ær ware næst.
- 53) 92. om. tha hwærkin til.

- 54) I. warthæ. R. &c. add. Börne værie.
- 55) C. add. wæriædæ (sic). IO. &c. add. börne næriende.
- 56) IO. scule neste frender &c. FM. være nesth frende nesth Dör &c. (cap. 34).
- 57) BCDEGKLNR. &c. sic. AHPQ. &c. fronder. Cfr. not. 56 praecedentem.
- 58) DEGHKLQ. &c. add. bornæ.
- 59) DGKL. &c. *veriæ*.
- 1) 108.116. om. hoc caput.
- 2) M. ære.
- 3) FMPQR. &c. born. G. borne.
- 4) H. om. til.
- I. oc ey.
- 6) M. börnebörn. F. barnebörn ellær barne barnebörn.
- 47) R. være Fathers Brodhers værie nest: 7) I. ok ey. DEGHKLMQ. &c. om. æller barnebarnebarn.
 - 8) BIP. &c. barnabarns barn. P. 85. add. aller frammer.
 9) P. &c. sculæ. Q. add. the.

 - 10) BNR. &c. om. nestæ. I. hans ret arffuæ arff takæ. ok &c.
 - 11) C. freudæ. R. &c. nithæ; male. Q. wither.

35. Hwar man skal stæfne annen

L hette¹⁹) ær²⁰) (²¹lunde ræt²²) at ængen man ma (²³stæfnæ man²⁴) (²⁵uten (26lund.27) (28uten29) (30sökiæ31) (32i lund33) a bything.34) (35Hwærken a^{36}) konungs thing³⁷) (³⁸oc ey a^{39}) lansthing.⁴⁰)

136. Vm næfnd skal gangæ.

 $N_{efnd^{41}}$ skal ey i^{42} lund⁴³ ganga.⁴⁴ for ⁴⁵ nefnd (⁴⁶ skal ganga⁴⁷) (*8threnne tylter*9)

P. 85. withia. 67. 104. slectninge vdharffue tage. 86. 113. frender.

12) N. 32. 42. 94. om. oc — gangæ arf.

13) KDGLR. &c. gangh arff.

14) F. koner. CP. &c. quinnæ. 15) GKL. &c. om. oc — man.

16) CP. 85. quinnæ. FM. koner Som karllæ.

17) EHPQ. &c. add. swa meghet.

18) R. modher; male.

19) 92. 133. om. Thette — at.

20) I. add. rett.

- 21) NQ. 34. 39. 40. 42a. 45. 46. 61. 64. 65. 88. 96. 113. 125. om. lunde. C. 55. 56. 134. hælsingburgs. DEH. 13\(\frac{1}{2}\). 30. 48. 48a. 52. 57. 58. 60.67.77.77a. 90.94.97. 101. 102. 104. 106. 115. 118. 119. 119a. 122. 135. malmöyhes vol malmös. GKL. 24. landeskrone. 107. Whæss. FMR. köpstathe. 111. 117. byens. 66. 86. 108. N: 116. Rett J Helsingborg, och J alle Kiöbsteder Wdi dannemarck, att &c.
- 22) I. add. oc all bierkæ rett. N. 34. 39. 40. 42a. 45. 46. 61. 96. 125. add. i alle kiopstæder (61. steder) i Danmarck.
- 23) I. standæ neffnd j lund oc engen stadk j bierk vm han byman er æn sökis til bything hwærkin &c.

24) NR. &c. annen. DEGHKLQ. &c. byman. 86. 133. borgere eller bymændt.

25) Q. aff. 34. 39. 40. 42a. 46. 61. 111. 117. 125. om. uten lund. 66. 86. vdaff N: Bye.

26) C. 55. 56. 134. hælsingburg. DE. 30. 48. 48a. 77. malmöghæ. H. 13\frac{1}{2}. 52. 57. 58. 60. 67. 77a. 90. 97. 101. 104. 106. 113. 115. 118. 119. 119a. 122. 135. malmö. 94. Mallmöes Byeting &c. GKL. 24. landeskrona. 107. 38) EFHN. &c. eller (pro oc ey). Wha. FMNR, 64. 65. 88, 92. 96. 133. by. 108. 39) EFHMQ. &c. om. a.

N: By. 1116. Kiöbsteden. B. Supra v. lund in prima paginae linea scriptam ab ipso scriba adposita sunt nomina urbium ystæth

> tomarp sölwisborak

ac forte supra nomen ystæth quod, in summo margine scriptum, resecto folio mutilatum est, alia nomina scripta fuerunt.

27) Q. add. eller wt aff andre köpstadhe.

28) O. æn. FM. men (M. man) söghe skall man a bything &c. R. meen han scall soghe hannum aa Byting och ey aa Konnings &c.

29) C. add. scal.

30) 34. 39. 40. 42a. 45. 46. 61. (116.) skal sögie hanum aat (61. til) hans egieth bytingh oc ey &c.

31) NQ. &c. add. hanum.

32) 64. 65. 88. om. i lund. 55. 56. 134. aa hellsingborre By tinny. 134.60.77a.90.97. 101. 102. 115. 119. 119a. paa malmõges byting. 66.86. paa N: Byting. Q. a hans by thing. N. (92.) 125. (133.) at hans eyet byting. 96. paa sit eget paa byetinget. 111.117. paa derris byes thing.

33) C. hælsingburg. DE. 30. 48. 48a. malmöghæ. H. 52. 57. 58. 67. 77. 104. 106. 113. 118. 122. 135. malmö. GKL. 24. landeskronæ.

107. forskrefine By. 108. N:

34) BCDEFGHKLMNQ. &c. add. oc. 24. add. oc ey.

35) 86. 92. &c. om. Hwærken — lansthing.

36) FMQ. om. a. KH. &c. aff.

37) FM. om. thing.

Hwilken man ther worther stæfnder til things oc comber²) ey. giælde³) twa⁴) 93 öre (5 en timæ. 6) (7 oc 8) (9 anner timæ (10 twa oræ 11) Oc 12) thrithiæ timæ 13) cumber han ey14) tha15) bötæ16) thre marc. (17æller (18dylie meth19) (20tylter eth21) Worther han22) mer stæfnder oc comber23) ey bötæ (24siæx marc.²⁵) (²⁶Worther han²⁷) mer stæffnder (²⁸oc sökær²⁹) ev.³⁰) bötæ bondanum ni.31) marc oc konungen thre marc.32) Sithen scal33) (34sökiæ36)

40) Q. add. eller til biscops ræth. N. &c. add. 7) DEFGHKLM. &c. om. oc. 85. om. oc vden han sætter sinæ penninge (40. add. til) wed at hanum ær vræt dömt tha möde 8) Q. add. swo. han som rettæn hafuer sagt.

41) A. de hoc capite tantum habet rubricam, quae tamen, in fine folii scripta, testatur textum capitis errato esse omissum; in initio sequentis folii saltum fecit scriba ad textum capitis proxime sequentis, quod igitur rubrica caret. Textum huius capitis e cod. 11) BC. &c. öra. B. transscripsi.

42) R. om. i.

- 43) C. 55. 56. 134. hælsingburg. DE. 30. 48. 48a. malmöghæ. H. 134. 52. 57. 58. 60. 67. 77. 77a. 90. 94. 97. 101. 102. 104. 106. 113. 115. 118. 119. 119a. 122. 135. malmö. GKL. 24. landeskronæ. 107. Whæ. 66.86.108. 40. 42a. 61. 64. 65. 88. 92. 96. 125. noger kiöpstæd. 34. 45. 46. enghen kiöbstæd. 111. 19) 90. 94. add. thre. 117. byen.
- 44) EH. &c. gaa. N. &c. add. men.
- 45) DC. &c. sic, vel foræ. B. far.
- 46) P. 85. skulæ gaa.

47) I. &c. ganges.

- 48) FM. &c. thre. N. twenne. **34. 39. 40.** 42a. 45. 46. 125. XXIIII men. 61. sexten oc tiuffue Mends eedt. 66.86. ty/ter Eed.
- 49) N. &c. add. edh. Q. add. eth foræ. N. hoc loco in uno capite add. ea, quae textus in capp. 31-34 continet; cfr. net. 22 pag. 412.
- 1) Cfr. not. 41 supra.
- 2) R. kan. CN. &c. add. han.
- 3) Q. &c. *böde*.
- 4) 56. en. 96. V. 101. 3.
- 5) BCDEFGHKLMNPR. &c. sic. AO. enæ. 13;. 30) Q. add. till eware. 60. &c. försthe. Q. om. en timæ. I. om. en 31) Q. ///. P. 85. 96. thre.
- 6) EH. &c. tiidh. 13; 93. &c. gang.

thrithiæ timæ.

9) DEGHKLMQ. &c. twa öræ (77. add. penye) annet sin (EHQ. 77. annen sinnæ) oc thrithiæ &c. 13½. 52. &c. anden tid. 93. &c. Anndenn ganngh.

10) 34. 39. 40. 45. 46. 125. tre. 96. X. 42a. om. twa oræ Oc.

12) N. &c. om. Oc.

- 13) 52. &c. om. timæ. 13‡. 48a. &c. tid. 93. 122. Steffning.
- 14) N. add. trediæ tymæ.
- 15) CFQ. &c. om. tha.
- 16) N. &c. add. han.
- 17) 107. 108. om. æller tylter eth.
- N: FMPQR. 85. 116. 133. höpstad. N. 39. 18) N. &c. værie seg meth log at han æy steffnd wor worder &c.

 - 20) 92.133. *12 mendz eedt*.
 - 21) L. add. Och.
 - 22) N. &c. add. oc. M. add. tha. 52. add. ey; male.
 - 23) C. add. han.
 - 24) 55. 77a. 108. 125. om. siæx bölæ.
 - 25) BCR. &c. add. oc.
 - 26) 107. Bonden oc Kongen huer dere III marc, om hand kommer ey: Siden &c. 92. 133. Anden gangh 9 marck Siden &c.
 - 27) DE. &c. add. oc en. GHKLNPQ. &c. add. æn. 40. add. ey; male.
 - 28) DEGHIKLO. &c. om. oe sökær ey. not. 32 infra.
 - 29) R. kan. NQ. &c. kommer.
- oræ. 30.48. annet sin ok thrithiæ &o. 32) DEGHIKLMO. &c. add. om han comber ey. FNP. &c. add. och.

frith hans³⁶) (³⁷som (³⁸anner vdæthes man³⁹) (⁴⁰vm han wil ey til rætæ⁴¹) stande.

38.42) Vm thing at sokiæ.

Umbuzman⁴³) ma ey sökiæ bonde a thing om höst hæligh⁴⁴) oc ey⁴⁵) vm Jule hælgh (46 oc ey vm 47) faste hælgh. oc eig 48) vm 49) (50 pasche hælgh. (51 oc ey 52) lethings 53) helg. oc ey 54) mæthen konungs 55) giæld 56) takx. 57)

Vm handelös wathæ. 39.

Umbuzman¹) ma ey sökiæ²) for³) handelös⁴) wathæ.⁵) (⁶æy for hæst hof. oc⁷) ey for (⁸hæst tan.⁹) (¹⁰ey fore nötshorn. oc¹¹) ey¹²) fore swinæ tan.¹³) oc14) swa15) vm noker16) skær sich af17) anners18) knif (19æller af20)

33) N. &c. add. man.

- 34) QR. &c. soghes. 131.60. &c. hand vare (60. &c. worde) fridlös: Som &c.
- 35) DEGHIKLO. &c. add. a.

36) DGKL. &c. add. swa.

- 37) 93. 106. om. som anner vdæthes man. 92. &c. om. som — stande.
- 38) C. annærs vdæthæs mansz. N. &c. andre vdedes mæn.
- 39) BR. &c. mans.
- 40) N. &c. for han wilde &c. H. &c. om. vm — stande.
- 41) I. ret. R. thett; male.
- 42) 48a. om. hoc caput. N. ultimo loco habet capp. 38-54. 34. 39. 40. 42a. 45. 46. 61. om. haec capita. 125. om. capp. 38-55.
- 43) FGHMNQR. &c. Embitzman. KO. Embutzman. 66. Kongenns Embitzmand.
- 44) BC.&c. höst helgh.
- 45) I. om. ey.
- 46) DEGHKLQ. &c. om. oc faste hælgh. 66. om. oc — pasche hælgh.
- 47) CL om. vm.
- 48) N. om. eig.
- 49) CIMO. om. vm.
- 50) BN. &c. om. pasche hælgh. oc ey.
- 51) I. om. oc. L. 48. om. oc ey lethings helg.
- 52) DEFGHIKMOQR. &c. add. om.
- 53) BC. &c. sic. A. bethings. 64.65.88. bytings. 77. embit meße.

- 55) H. om. konungs.
- 56) D. 30. gyl. EHQ. &c. gwldh. Male. C. add. in.
- 57) P. 85. add. jn. 96. 107. 108. add. det er Nar Kongens skatt thagis.
- 1) BC. &c. sic. A. Umbuzmam. FHMNQR. &c. Embitzman. KOP. Embutzman. 66. 113. Kongenns Embitzmand.
- 2) 55. 134. add. paa tinnge. 66. add. Bonden paa Tinge.
- 3) N. om. for.
- 4) BC. &c. handlös.
- 5) DEGHIKLMO. &c. add. oc.
- 6) E. &c. om. *ay*. BNR. &c. om. *ay hast* tan.
- 7) F. om. oc.
- 8) EF. &c. hæste taan. 86. 92. 93. 96. 106-108. 116. 122. 133. hunde tandt; ofr. I. 100. 55. 134. om. hæst tan. ey fore.
- 9) CDEGIKLMO. &c. add. oc.
- 10) H. &c. om. ey swine tan.
- 11) BFNPQR. &c. om. oc.
- 12) GK. om. ey.
- 13) G. add. Æller. O. 77. add. oc ey for hwntz tand.
- 14) Q. om. oc.
- 15) BCNQR. &c. ey. FM. add. ey. DO. add. oc.
- 16) I. man. O. add. man.
- 17) EH. &c. add. hindz. I. add. kin.
- 18) DGKL, &c. om. anners.
- 54) H. add. meen konninges heligh, och ey. 19) R. ey for Heste Hoffh eller Heste tand

 $(2^{1}$ swærth æller af 2 annar 2 thelikum 2 handelös wathæ $(2^{5}$ ma ey vmbuzman²⁶) æfther sökiæ Bider hæst man æller slar meth²⁷) fot. æller nöt²⁸) stanger meth horn tha seal bonde bötæ twa öræ fore slick wathæ. Dör man af slik²⁹) wathæ. (³⁰tha scal (³¹bonden ther³²) fæ a bötæ thre marc fore then döthe.³³) oc³⁴) meræ horer³⁶) han³⁶) ey ath³⁷) bötæ for sith fæ.³⁸)

40. Vm man far sar af andrum.

 \mathbf{F} ar man sar af andrum.39) tha scal40) bötæ41) twa42) marc fore hwært sar (43 alt til 44) fæm ære. 45) oc 46) sithæn scal 47) ey (48 mer bötæ 49) for sar. (50 num scal sar se51) (52 oc synæs.

41.53) Vm man worther lytær.

Um man worther⁵⁴) lyther tha skal man bötæ lythe (⁵⁵swo som gothe mæn 94 (56thykker ræt57) ware.

eller om nogen sker seg af annen mantz 36) DBEFGHIKLMNOPQ. &c. hanum. Swerd eller for annen theslige Handlöss 37) C. om. ath. cco.

- 20) BCNQ. &c. om. af.
- 21) DGKL. &c. om. swærth æller af.
- 22) BN. &c. far vel fore.
- 23) BCDEHLMNPQ. &c. sic, vel andher. IO. annen. A. annet. GK. &c. andræ. F. om.
- 24) BI. &c. thölik. C. thylikæn. DEGHKLMQ. &c. om. h. v.
- 25) O. böthe thre marc ey ma vmbuzman &c. F. &c. om. ma — sökiæ. DEGHIKLMQ. &c. om. ma — fore slick wathæ.
- 26) BP. embuthsman. NR. &c. embitzman.
- 27) F. add. hoff eller meth.
- 28) F. fæ.
- 29) 13; 52. &c. Saadan. 48. 94. add. handlös.
- 30) G. saa. EH. &c. om. tha scal.
- 31) I. botæ then fæ atæ thre &c.
- 32) 30.48. add. sligh.
- 33) DEH. &c. döth. O. add. then döthes frender.
- 34) FM. om. oc.
- 35) BD. &c. hörir. I. höre. C. scal. R. haffuer. Q. &c. bör.

- 38) 111. 117. hoc loco inserunt capp. in textu 47 et 48.
- 39) R. hannum.
- 40) DEGHKLQ. &c. add. han. R. add. ther fore.
- 41) H. om. bötæ. CNP. &c. bötæs.
- 42) 92. 96. &c. III vel thre. 64. 65. 88. I vel
- 43) FM. om. alt. BN. al. DEHIO. &c. e. Q. a. GKL. 24. och. 52.57. &c. indtill femb &c. 48. om. alt — ære.
- 44) P. add. thes the.
- 45) I. wardher. LR. öre; male.
- 46) C. om. oc.
- 47) 52. 131. &c. add. han.
- 48) I. bötes for flere saar &c.
- 49) CNQ. &c. botæs.
- 50) FNP. &c. Vthen. R. &c. men. GKLM. &c. Man. $13\frac{1}{4}$. 60. &c. om. num — synæs.
- 51) EHIR. &c. sies vel sees.
- 52) F. om. oc synæs.
- 53) 13\(\frac{1}{2}\). 60. 64. 65. 67. 77\(\begin{align*}a. 88. 90. 94. 97. 101. \end{align*} 102. 104. 119. 119a. om. hoc caput.
- 54) DEHQ. &c. add. ey; male.

Vm (1 man taks been af saar.

Worther saar swo hugget at2) been taks3) af,4) tha (5scal botæ6) for hwært been⁷) i mwldug⁸) klingher⁹) öræ peninge alt¹⁰) til fire¹¹) ære¹²) böth, (1³oc fleræ been scal (14man eig ather 15) bötæ. (16tha scal (17sithen wurdes 18) lythæ19) Oc æfter lythe20) scal swo21) som (22lythe ære23) til bötæ.24)

43. Hwat bötæ scal for döth man.

Worther man dræpen af andrum tha scal²⁵) bötæ æfter²⁶) meth thretiuge²⁷) (²⁸marc²⁹) (³⁰oc (³¹ouerboth (³²meth (³³thretiuge marc (³⁴oc two³⁵) marc meth, thy at mannen³⁶) war³⁷) vkærdher³⁸) af dagum thagen. æller³⁹)

56) FNP. &c. tockæ vel thikkæ. R. &c. tyckes. M. tyckee ath ware ræth.

57) EH. &c. om. ræt. Q. got.

1) Lege manni taks vel man taker.

2) M. och.

3) CP. &c. add. vt.

4) DEH. &c. uth.

5) BCDEGHKLNQR. &c. om. scal. 52. &c. bödes for &c.

6) 0. &c. böthes.

- 7) N. om. been. DEGHIKLMOQR. &c. add. 26) CBDEFGHKLMNPR. &c. atær.
- 8) F. mulluff. N. &c. mwllw. P. mulluæ. 48. &c. mwllingh. 92. 133. becken. 66. add. (becken).
- 9) CDEFGHKMPQ. &c. klinkær. C. &c. add. en. 96. 107. 116. add. thó vel 11.

10) Q. &c. om. alt. B. al. I. æ.

- 11) BCDGIKLNOQ. &c. sic. AFMP. finger; at in A. h. v. lineola induxit subjectisque punctis notavit rec. man., in marg. addens firæ. EH. synghur (lege fynghur, a qua voce male lecta sine dubio originem ducit v. finger, quam habent alii codd.). R. 67. 96. &c. fæm. 52. 57. &c. VII. 64. 65. 88. 90. 115. XV. 66. 106. &c. VII öre.
- 12) FHMOPQ. er. R. öre.
- 13) GKL. &c. om. oc ather bötæ.
- 14) Q. ey j gen bödes.

15) IO. &c. effter.

- 16) 56. men gode menn schall siiden wurde &c. 92. 133. om. tha — bötæ.
- 17) BCNR. &c. om. sithen. O. man sydhen wrthæ &c.

55) MQR. &c. om. swo. 56. om. swo — ware. 18) BDEH. &c. wirtha. CGIKLNPR. &c. wrthæ. F. varthe. MQ. vortha.

19) N. om. lytkæ.

20) BCDEFHIMNOPQR. &c. add. tha.

21) KN. om. swo.

- 22) Q. lyder til foræ böde.
- 23) BFIKLMNPR. &c. ær. EH. &c. om. h. v.

24) K. böthes.

- 25) BDEGHIKLMNQR. &c. add. han. P. 85. add. man.
- igen.
- 27) BCDEFGHIKLMNOPR. &c. sic. A. fyrretiuge. 115. 40. Q. thrænne. F. &c. add. gode.
- 28) I. om. marc thretiuge marc.

29) BCFNOPR. &c. add. penninge.

- 30) DEGHKLMQ. &c. om. oc thretiuge marc. 111. 117. om. oc — two marc.
- 31) CBFOP. &c. iuær bötær vel offuerböder. 96. XXVI marck och XVI örtis rede pending thill offuerbod. 108. XXVI marc offuerböder. Och XVI Ortugs penninge, Fordj &o.

32) 56. XXVI marc, och XVI örtuger, thi &c. 107. som er 26 marc oc XVI ortugs pendinge: Fordi &c.

- 33) BCFNOPR. &c. sic. A. fyrretiuge. Cfr. nott. 28, 30 supra. 115. 42 mark, fordj &c. 116. XXVI marc och XVI Ortuger Penninge. Fordi &c.
- 34) N. &c. om. oc two marc.

35) 64. 65. 88. 111.

36) BCDEGHIKLMNQ. &c. han.

vm han wil eig^{40}) bötæ öuerböth er^{41}) (42 tha scal han 43) log giwe. 44) for ouerbother 45) meth threnne 46) tyltær. 47)

44. Vm man worther with fore mandrap.

 \mathbf{W} orther*8) nogher*9) witær fore mandrap oc drap eig, tha scal han $^{\mathfrak{so}}$) wærie sich meth threnne⁵¹) tylter.⁵²) ligger man (⁵³a morde oc gangher engen wither (54ther mannen drap, tha scal æfter gange ban55) sithen ma withes⁵⁶) (⁵⁷bane sagh hwæm som⁵⁸) man⁵⁹) wil.

Vm man scal1) botæ anner man.

Tagher²) man scal³) bötæ annen ather,⁴) tha scal⁶) bötæs⁶) i threnne⁷) (*sale.9) (10förste sal11) scal12) nesthæ13) nithie14) taghe15)

46.16) Vm hand worther af huggen

Um¹⁷) hand (¹⁸worther (¹⁹huggen af manne.²⁰) tha scal bötæs²¹) (²²for

- 37) B. &c. worth. DEFGHKLMNOP. &c. wor- 55) 77. add. oc gudz wrede.
- 38) I. vskærdher. Q. vkender. Male. 96. vskeldeligen. 107. vskelligen. 93. 106. 122. wschyldigenn. 66.86. wskyldig.
- 39) FM. &c. Æn.
- 40) N. om. eig; male.
- 41) N. 16. &c. ower bod vel offuer both.
- 42) M. om. tha meth.
- 43) DEGHIKLQ. &c. om. han.
- 44) I. ganges.
- 45) N. 16. &c. ouer bod vel ower both.
- 46) HNQ. &c. III vel thre. R. add. alther.
- 47) 55. 64. &c. add. edtt. 113. add. Iffuer böder det ere 6 marck och 20 och 16 ortuger, saa er och om fredkiöb (I. Add. F. 1.); cfr. not. 7 pag. 232.
- 48) FM. om. Worther tylter.
- 50) Q. om. han.
- 51) DIQ. &c. thre. HN. &c. III.
- 52) G. &c. add. eth.
- 53) E. 48a. aff. 93. 67. &c. myrder, oc &c.
- 54) Q. &c. om. ther mannen drap. EHI. &c. then mandrap tha &c. DR. &c. thet mandrap tha &c.

- 56) FM. giffues.
- 57) EHQ. &c. baane hwem &c.
- 58) QR. &c. om. som. I. thær.
- 59) FGKLMPQ. &c. han.
- 1) A. Litt. / omissam supra lineam add. miniator.
- 2) BNR. &c. Tha.
- 3) 52.57. &c. weed att.
- 4) Q. &c. igen.
- 5) IO. add. han.
- 6) DEGHIKLMOQ. &c. bötæ.
- 7) BCDEGHIKLMNOPQR. &c. thre.
- 8) I. sal. 113. tider, huer tid en Sall det er en treding aff Mandebod, Den förste &c.
- 9) R. add. i.
- 10) 92. 133. om. förste taghe.
- 11) C. om. sal. DO. &c. add. tha.
- 49) I. om. nogher. DGIKLOR. &c. add. man. 12) P. 85. sculæ. I. add. hans. Q. add. förstæ oc.
 - 13) R. &c. om. nesthæ.
 - 14) BGKLNO. &c. sic. AFM. witne, in A. rec., ut videtur, manu mutatum in nythe. CD. &c. uithæ. EHIR. &c. wither. PQ. &c. fren-
 - 15) LQ. om. taghe. C. add. oc æi andræ mæn.

hand (23halue manne böder.24) (26oc for thwmme26) (27halue handz both.26) (29oc for bothe hender (30fulle mantz böder31) (32Swo ær33) oc vm föter then34) samme ræt35) (36swo ær oc vm37) næse38) (39fulle mantz böder40) Oc41) swo ær42) oc vm43) mantz andbuth44) (45i broghum nether46) (47then samme ræt.48)

47.49) Vm hærwirke .XL. marc

95 Um noger⁵⁰) man⁵¹) ganger⁵²) i anners mantz⁵³) gardh (⁵⁴meth vfyrmd⁵⁵) meth siæx⁵⁶) (⁵⁷folke wapn oc gör bondanum (⁵⁸theligh v ræt⁵⁹) i sin egen

- 93. 106. &c. vdgiffue. 96. 107. (108.) 116. add. denn Andenn federne frender, thend thride Mödorne Frender.
- 16) 92.133. om. hoc caput.
- 17) BN. &c. add. mans.
- 18) 66. Fod, Næße eller Ambud (hiemmelighed) bliffuer affhuggenn, der fore skal bödis half mands bödder End for Tömmelfinger half haands bödder. (det er enn fierdings boed).
- 19) NQ. &c. affhuggen tha &c.
- 20) BHR. &c. om. manne.
- 21) GKL. &c. bothe.
- 22) PQ. 85. om. for hand.
- 23) NQ. &c. half mans bod.
- 24) BFM. man bödir. CDEHKLR. &c. manzs bötær. G. mans böthe.
- 25) DFGKLM.&c. om. oc. 56. om. oc handz both.
- 26) DEGHIKLMOPQ. &c. thummelfinger.
- 27) 48a. fiarde parthen aff manne böther, ok fore &c.
- 28) CBDEHO. &c. handzs bötær. KLM. &c. hande böther. QR. mantz bot; male. 64. 65. &c. mandtz böder.
- 29) I. om. oc. 86. om. oc mantz böder.
- 30) N. full mans bod.
- 31) I. mannæ böter. Q. &c. mantz boot. FM. add. och.
- 32) BCDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic (cfr. nott. 33-40 infra). A. om. Swo mantz böder, at haec in inferiore margine add. rec. man.
- 33) C. om. ær.
- 34) I. slijk.
- 35) M. add. Oc.

- 36) 93. 106. &c. om. swo mantz böder. I. om. swo samme ræt.
- 37) L. om. vm.
- 38) FM. add. then samme ræth.
- 39) EH. &c. om. fulle mantz böder. NQR. &c. ful mans bod.
- 40) B. man bödir. P. 85. add. Swo ær ock om bathe öghen.
- 41) BCDEFGHKLMNOPQR. &c. om. Oc.
- 42) FM. om. ær.
- 43) Q. om. vm. GKL. foræ. O. add. een.
- 44) BC. &c. ambuth vel anbuth. 13½.60.90.
 &c. kngh. 64.65.115. lönlige leem. 88.
 Lönlige thingh. 77a. hemmelig ting. 93.
 106. &c. hiemmelighed. 0. add. thet som.
- 45) 93. &c. om. i broghum nether.
- 46) BNP. &c. nithri. CFMQR. &c. om. h. v. DEH. &c. ær. GKLO. liygher. P. 85. add. sitther. 94. &c. add. det er hans lönlige lem.
- 47) 56. schall bödes fwltt manne boodht.
- 48) FM. add. till fullæ mantz böthær.
- 49) 111. 117. habent hoc caput una cum proxime sequente post cap. in textu 39. Cfr. not. 38 pag. 417.
- 50) BN. &c. om. noger.
- 51) FM. &c. om. man.
- 52) BE. &c. gar.
- 53) R. om. *mantz*.
- 54) 92.116.133. om. meth vfyrmd. 108. om. meth v ræt.
- 55) FIM. 77. wfreth.
- 56) 64.65. &c. V. 96. thuende.
- 57) H. flocke mapen. GKLP. &c. fulle wapn. Q. &c. manne wapen.

gardh thet heder hærwirke. ther fore skal haneo) böde fyrretiuge marc. dyl han⁶¹) (⁶²thelighe gerninghe (⁶³wærie sich⁶⁴) meth threnne⁶⁵) tylter⁶⁶)

Vm bonde biuder vfyrmd.

Gar1) bonde i2) anners mantz3) gardh oc biwder hanum ther vfyrmd4) thet heder gardganghe, 5) ther fore scal (6 man bode thre. marc æller (7 dylie meth 8) (otylter eth

49.10) Vm man tagher klede af andrum.

Lagher bonde af (11 andrum bonde 12) klede 13) æller swerdhæller anner 14) thing hwat som15) thet ær, (16böde thre. marc (17for raan æller (18wærie sich meth tylter eth. 19)

Vm bonde tager anner dotter.

Tagher bonde²⁰) anners²¹) dotter (²²eller²³) frændkonne.²⁴) oc worther han²⁵) græpen²⁶) tha hawer bonden wold²⁷) til²⁸) at setiæ hanum (²⁹i fiæ-

- 58) C. thylik. B. &c. thölik. DEGHIKLQ. &c. 11) R. hannum klæde &c. om. h. v. O. &c. eller husfruen i syn &c. 12) BCDEFGHIKLMNOPQ. &c. om. bonde.
- 59) FIMQ. &c. vfreth. DEGHKL. &c. vfyrmd. 13) 10. &c. klædher.
- 60) BCEGHIKLOQR. &c. man.
- 61) K. man.
- 62) CK. thylikæ. 13½. 48a. 77a. &c. saadan- 16) I. thet heter raan. ther bötæ sak fore ne. BD. &c. thölik gierning.
- 63) 52. &c. dylie mett &c.
- 64) Q. om. sich.
- 65) FM. &c. thre. HNQ. &c. 111.
- 66) GI. &c. add. eth.
- 1) BCFGKLNQ. &c. Far. R. Ganger.
- 2) C. innæn.
- 3) BCINOPQ. &c. om. mantz.
- 4) I. &c. *vfrith*.
- 5) IKQ. &c. gardhgang.
- 6) FMP. &c. han. Q. bödhes III &c.
- 7) FQ. om. dylie meth.
- 8) 88.90. &c. add. 111.
- 9) N. 32. 42. III tilter. 92. 12 mendz eedt.
- 10) 92. 133. om. hoc caput. 56. calci capitis proxime sequentis add. ea quae hoc caput continet. 116. hoc ordine habet sequentia capita: 51, 53, 49, 50, 52, 54. &c.

- 14) GI. &c. annen. I. add. slijk.
- 15) FM. &c. om. som.
- three mark eller wæriæ medh tylter eedh.
- 17) DEGHKLQ. &c. om. for raan. Cfr. not.
- 18) DEFGHKLQ. &c. dyliæ meth &c.
- 19) DEGHKLO. &c. add. thet heter raan (107. &c. Rouff).
- 20) G. 24. add. aff.
- 21) BCDEFHIKLMNOPQ. &c. sic. AGR. anner. L. &c. add. mans.
- 22) 92. 133. om. eller frændkonne.
- 23) P. 85. add. söster. aller.
- 24) CE. &c. frændkonæ vel frændekone. BNP QR. &c. frenku. A. Rec. man. in marg. add. ellær fæstekone. 64.65. &c. add. met woldt.
- 25) QR. 13¹/₇. om. han. BCDEFGHIKLMNOP. &c. ther. GKL. &c. add. meth.
- 26) BCDEFHIMNOPQR. &c. add. withir.
- 27) 48, 67. &c. mackt.

dher³⁰) oc holde hanum³¹) til³²) ræte.³³) oc lade komme til gothe mæn. oc sige thom af^{3 4}) thelige^{3 5}) gerninge (3 c som (37 ther ær^{3 6}) giort. 3 c) wil han ther⁴⁰) fæste sich⁴¹) then⁴²) konnæ⁴³) til husfrw tha ma han hawe (*4frit oc gothe (45 nothe. Wil han46) ey fæste oc enghen heder göre47) tha48) hawer⁴⁹) bonden wold⁵⁰) til⁵¹) at (⁵²göre⁵³) lyder at⁵⁴) hans lymmær. worther han ey grepen witer (55 oc gangher tog 56) wither tha scal han bode (57 fire marc 58) henne (59 til bodh. dyl han 60) (61 wærie sich met h^{62}) (63 tylter eth.64)

Vm man ganger i anners mantz garth.

Um man ganger¹) i anners mantz²) gard oc wether³) hanum ther⁴) arethæ⁶) i (6 sith eghit7) hws. worther husbonden8) hans öuerman oc gör noger9) 96 gerninghe¹⁰) uppa¹¹) hanum¹²) oc ær¹³) ther¹⁴) gothe manne¹⁵) witne til at

28) R. om. til.

29) C. innæn. 101. om. i — hanum.

30) CIO. fiætær. FGKLMP. &c. fiæthur. 66. 86. Fengsel.

- 31) DEGHIKLQ. &c. om. hanum.
- 32) M. 13‡. i.
- 33) I. rett.
- 34) D. 30. a.
- 35) C. thylikæ. B. thölike. DE. thölighæ. I. tholik. K. tholigh.
- 36) BC. &c. som. Q. om. som giort.
- 37) R. om. ther. P. 85. han haffuer giort.
- 38) ME. ære.
- 39) I. giordh. FM. giortæ.
- 40) F. &c. om. ther. CMQR. &c. tha.
- 41) EH. &c. om. sich.
- 42) P. 85. add. sammæ.
- 43) BC. &c. kuna vel konæ. DEGHIKLOQ. 1) BG. &c. gar. &c. sammæ.
- 44) NR. &c. om. frit oc. 48. thet frith ath 3) Q. biwther. 48. 48a. 67. &c. gör. göre, En vil &c.
- 45) BCDEFGHIKLMNOPQR. &c. nadha. en wil &c.
- 46) BCDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic. A. add. ther.
- 47) P. &c. add. hennæ.
- 48) N. om. tha.
- 49) I. haue.
- 50) 48. mackt.
- 51) FMR. &c. om. til.

- 52) DEGHIKLOPQ. &c. lytæ (Q. ledhe; 66. 86. 107. 108. pine) hanum (KL. han) a (Q. 48a. aff) sinæ (P. &c. hans) limmer Vorder &c.
- 53) BCNR. &c. add. honum.
- 54) BMNR. a. C. &c. pa.
- 55) GKL. &c. om. oc mither.
- 56) DOP. &c. tho. BCFIMNQR. &c. tha.
- 57) Q. &c. III. FM. 116. XL. B. 16. 17. om. fire marc.
- 58) P. 85. add. konen.
- 59) DEGHIKL. &c. om. til bodh. Q. frender hennes Dyl &c.
- 60) D. &c. add. tha.
- 61) F. dilie meth thre tilther.
- 62) M. &c. add. thre.
- 63) 92.133. 12 mendz eedt.
- 64) I. add. at han ey wither gik.
- 2) IOQ. &c. om. mantz.
- 4) BCDEFGHIKLMNOQR. &c. om. ther. Q. 48a. add. vfirmdh oc.
- 5) EHNQR. &c. wræth. 92.133. vfredt.
- 6) R. syn eghen Gard eller Hws.
- 7) M. rette.
- 8) R. &c. Bonde.
- 9) I. nokræ.
- 10) BCDNOP. &c. gierning.
- 11) D. 30. a pa. CHQR. &c. pa.
- 12) BCDEGHIKLNOPQR. &c. then man.

swo war¹⁶) giorth¹⁷) have thet¹⁸) fore (¹⁹sith eghet²⁰) hwat som han²¹) faar²²) (²³i (²⁴the²⁵) ganghe.²⁶) worther han²⁷) (²⁸huggen bötæ ey (²⁹een peningh fore (30 worther han31) dræpen32) bötæ ey33) peningh fore hwerken konungh eller³⁴) (^{3.5}biscop (³⁶oc ey (³⁷andrum manne. vm nokær³⁸) æfter kærer.39) ther40) til41) scal (42 öuer hanum ræte dome ganghe. oc hans krop vden kirke gardh at⁴³) liggæ⁴⁴) Oc⁴⁵) æfter swo giorth at han worther⁴⁶) swo vgilder lagder tha⁴⁷) hörer⁴⁸) fore hanum (⁴⁹enghen man⁵⁰) at⁵¹) fasthe.

Vm man worther drepen i horsiæng.

Um⁶²) man worther (⁶³i horsiæng (⁶⁴tagen oc worther (⁵⁵ther dræpen⁵⁶) oc⁵⁷) af daghum taghen. Tha scal dyne oc blee til things föres.⁵⁸) oc hawe⁵⁹) rætte⁶⁰) domæ⁶¹) til⁶²) öuer⁶³) (⁶⁴thelig gerningh,⁶⁵) at⁶⁶) han ha-

```
13) I. ære.
```

¹⁴⁾ EHIQ. &c. om. ther.

¹⁵⁾ O. om. manne.

¹⁶⁾ BCNQR. &c. ær. M. &c. wart.

¹⁷⁾ FM. &c. om. giorth.

¹⁸⁾ R. ther.

^{19) 67.93. &}amp;c. hiemmegield, huadt &c. 92. 133. hiemell ehuad &c.

²⁰⁾ C. add. e.

²¹⁾ DEGHKLQ. &c. add. ther.

²²⁾ FM. &c. fangher. O. add. ther.

tha wardher &c.

²⁴⁾ CQ. thæn gang.

²⁵⁾ DGKL. &c. add. sammæ.

^{26) 52.57. &}amp;c. gerninghe.

²⁷⁾ DEFGHKLMOQ. &c. add. ther.

²⁸⁾ I. dræpin; cfr. not. 32 infra. 111. 117. om. huggen — worther han.

²⁹⁾ PQ. &c. om. een. EHI. penninghe fore &c.

³⁰⁾ BCDEFGHIKMNOPR. &c. sic (cfr. nott. 31 -33 sequentes). ALQ. om. worther — peningh fore.

³¹⁾ DGK. &c. add. oc. O. add. oc ther. EHMP. &c. add. ther.

³²⁾ I. huggen; cfr. not. 28 supra.

³³⁾ CFGKMNOPR. &c. add. en.

³⁴⁾ BCEFHNOP. &c. oc ey.

³⁵⁾ BCDEGHIKLNOPQR. &c. sic (cfr. not. 36 sequentem). AFM. om. biscop oc ey.

³⁶⁾ R. &c. eller annen &c.

³⁷⁾ FMQ. andra men.

³⁸⁾ OP. &c. add. man.

³⁹⁾ I. kæræ. 93. add. eller heffner.

⁴⁰⁾ DGKLQ. &c. tha.

⁴¹⁾ DEGHKLQ. &c. om. til.

⁴²⁾ R. hand rætte &c. I. hin ther hanum drap latæ gange rette domæ vm hans krop a (1) legges vden kirkiugardh oc effter &c. 43) CQ. om. at.

⁴⁴⁾ CDEFGHKLMOP. &c. læggæ. Q. legges.

⁴⁵⁾ BCDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic. A. add. ther.

²³⁾ M. om. i. 96.107. om. i the ganghe. I. 46) BCDEFGHIKLMNPQR. &c. sic. AO. war ther.

⁴⁷⁾ G. om. tha.

⁴⁸⁾ I. höræ. F. bör. C. skal.

⁴⁹⁾ P. 85. hwerken ath bödæ. och æy ath fastæ.` Q. hwerken faste ellis böde. 116. ey att Fastis, eller bödiß aff noger Mand.

⁵⁰⁾ F. om. *man*.

⁵¹⁾ C. om. at. 48a. add. böde, eller at.

⁵²⁾ M. add. noger.

⁵³⁾ M. grepen i horsengh och dræpen &c.

⁵⁴⁾ O. 107. grepin. DEFGHIKL. &c. om. tagen — ther. Q. greben och om dagh taghen; male.

⁵⁵⁾ N. dræpin Tha &c.

⁵⁶⁾ F. grepen.

⁵⁷⁾ FM. add. ther.

⁵⁸⁾ BCFMN. &c. föra. DEGHILO. &c. bæres. Q. &c. bære.

⁵⁹⁾ F. &c. om. have.

⁶⁰⁾ DEGHIKLQ. &c. om. rætte.

wer for giort sith eyeth⁶⁷) lijf (68 for sine gerninge. oc swo⁶⁹) scal han⁷⁰) uden kirkegarth lægges.⁷¹) oc for (⁷²slik man hörer⁷³) (⁷⁴hwerken (⁷⁵at (76 fasthe eller 77) at 78) böde. 79) (80 Ær thet swo at mannin 81) slipper vnden⁸²) slik⁸³) gerning⁸⁴) hawer giort.⁸⁵) withes hanum sithen. tha scal han wærie sich meth threnne⁸⁶) tylter⁸⁷) æller böthe⁸⁸) fyrretiuge marc.

53.1) Vm man gar i tæuerne hus.

Um²) bonde³) gar⁴) i anners mantz⁵) gardh ther⁶) som (⁷thæwernes hus ær ther görs ey gardganghe⁸) vm (⁹han gör ther nogher vfyrmd¹⁰) vthen¹¹) tha ma bonden withe hanum hwat¹²) som¹³) han wil. æn gardgange¹⁴) ma¹⁵) th*et* ey hede. 16)

- 61) BCDEFGHIKMNOPQR. &c. sic. L. &c. 85) BFMNR. &c. add. oc. dom. A. om. h. v.
- 62) DGKL. &c. om. til. FM. ther.

63) BCNR. &c. om. öuer.

- 64) CDEFHLNOPR. &c. slik. B. skik. M. &c. slige. Q. slicht. GK. 24. skil. I. slikæ gierningæ.
- 65) CFMNPQR. &c. gerninggæ.

66) R. oc.

67) BNQR. &c. om. eyeth.

68) P. 85. meth. DEGHIKLQ. &c. om. for sine gerninge.

69) FM. &c. om. swo.

70) I. &c. om. han. Q. add. for slighe gerninger.

71) BNR. &c. *ligge*.

- 72) BC. &c. sic. AD. slikt. NR. &c. hanum hörer &c.
- 73) I. höre. C. skal. 77. 118. bör. CI. add.

74) FM. ey. L. om. hwerken at.

- 75) CEGHKQ. om. at. 52.57. &c. bod eller faste.
- 76) FM. böthe foræ och ey atfastæ, och er &c.

77) BCIOP. &c. ok ey.

78) CDEGHKLQR. &c. om. at.

79) GKL. add. foræ.

- 80) DEGHIKLQ. &c. om. quae in hoc capite sequuntur.
- 81) BCFMNOPR. &c. sic. A. manne.
- 82) BCFMNOR. &c. add. ther.
- 83) BC. &c. sic. A. slikt.
- 84) FM. gerningher.

- 86) MN. &c. thre vel 111.

87) M. &c. add. edh.

88) CFMOPR. add. bondanum.

- 1) DEGHKLQ. 134. 24. 30. 48. 48a. 52. 57. 58. 60. 64. 65. 67. 77. 77a. 86. 88. 90. 93. 94. 96. 101. 102. 104. 106. 107. 113. 115. 118. 119. 119a. 122. ultimo loco habent hoc caput. 111. 117. quoque post cap. in textu 57 habent hoc caput, postea vero alia addunt capita. 92. 133. om hoc caput.
- 2) Q. Gongher nogher man j anners &c.
- 3) GKL. 24. man.
- 4) ED. &c. gangher.
- 5) BCDEHIOQ. &c. om. mantz.

6) C. om. ther.

7) DEGHKL. &c. tæuernæær &c. 60. thæverne er, det er Hunde, der &c. 122. Thaberne hunde ehrre. 64.65.88.115. hunde erre. der &c. 113. Tauerne kru er. 96. haffuer er. 107. haugger eller Taueris huss det er, hore huss er. 86. In marg. adnotavit soriba: Tauerne hus thett er kruhus eller dranckehus. 93. In marg. adnotavit scriba: Thaberne, er hunde.

8) EHKNR. &c. gardgangh.

- 9) CDEGHL. &c. ther giors noker &c. I. ther görs * * Q. ther worther nogher &c. KO. ther görs nogit &c.
- 10) FM. vfreth. A. i additum est at rubra lineola inductum. 93. 106. &c. Vstyre.
- 11) P. &c. om. vthen. B. Num.
- 12) Q. om. hwat.

54. Vm bondens fæ ganger i anner mans gard.

Um¹⁷) bondens¹⁸) fæ gangher¹⁹) i anner²⁰) mantz²¹) gardh (²²oc worther ther dræpit for then skathen (23thet ther gör.24) tha skal25) bonden kalle 97 syne²⁶) granne the r^{27}) til.²⁸) och lade thöm²⁹) see³⁰) then skathen (31 ther thet (32hawer33) giort. tha skule the34) wurdhe35) skathen hwor36) mikin37) han ær. och lade³⁸) wurde³⁹) fæt⁴⁰) hwor⁴¹) goth thet ær.⁴²) och⁴³) sighe bonden til (**ther fææt 'A.*5) wil han sithen taghe sith*6) fææ*7) hem til sich. 48) och iæfne skathen (49 bæggiæ weynæ50) swo51) at52) iæmpt ær. tha ær thet⁵³) wel giorth⁵⁴) Wil han⁵⁵) æy swo. tha hawe hin (⁵⁶bonde (⁵⁷fææt ther⁵⁸) drap. och leggiæ⁵⁹) fram swo mannighe⁶⁰) penninghe som fææt⁶¹)

13) CDEFGHKLMNR. &c. om. som.

14) EDHKLNPQR. &c. yardyangh. G. gardh- 37) BCDEIMNOPQR. &c. sic, vel mekæn, megandh.

15) B. meth.

16) 115. add. Dette ehr den Ret at mand kaller Werbierhs Rett.

17) Q. For bondæ fæ j &c.

18) BD. &c. bonde vel bondæ.

19) BD. &c. gar.

20) BC. &c. annars. I. annans.

21) BCDINOPR. &c. om. mantz.

22) G. 24. om. oc — dræpit.

23) DEGHKLOR. &c. sic. A. at then (pro thet). F. thet gör ther, tha &c. C. thær thæt gör. BINQ. &c. ther thet giordhe. M. 45) KDGLM. &c. atthe. ther thet gör ther Tha &c.

24) DEGHKLOP. &c. giorthæ. Cfr. not. 23 47) DGHKL. &c. fææt.

praecedentem. 25) H. om. skal.

26) I. om. syne.

27) BCDGIKLNOPQR. &c. om. ther.

28) GKL. add. sammen.

29) GKL. om. thöm.

30) I. skudhe.

31) Q. om. ther — giort. DEGHKL. &c. thet ther giorthe Tha &c. BNR. &c. om. ther 55) GK. om. han. – *skath*en.

32) FM. fæ hawer ther giorth.

33) C. add. ther.

34) CDEFGHKLMOPQ. &c. sic. A. om. the. I. * Cfr. not. 30 supra.

35) D. wirthæ E. wyrdhe. F. &c. vithe. 86. 59) BC. &c. legge. DGKL. &c. add. sithen. 92. &c. *wrdere*.

36) BC. &c. huru vel hwræ. I. om. h. v.

ghen &c. AFGHKL. &c. myket vel meghet &c. 13\f. 48. &c. stoer.

38) Q. &c. om. lade. FM. add. them.

39) BDEI. &c. wirtha vel wyrdhe. M. add.

40) FMQ. &c. fæ. D. 30. fæ at.

41) BC. &c. huru vel hwræ.

42) BFMNR. &c. war.

43) DBCEFGHIKLMNOPQR. &c. add. lata.

44) BNR. &c. thet a.

46) DEGHIKLQ. &c. om. sith.

48) DEGHILQ. &c. siin. OK. &c. sit.

49) 13; 60. &c. paa bode sider.

50) CD. &c. wæghnæ. B. weyghnæ. 30. iæfnæ; male.

51) DEGHKLQ. &c. om. swo.

52) P. 85. som.

53) C. add. foll. 54) DEGHIKLQ. &c. om. giorth.

56) Q. 24. bondens fæ ther (24. thet) &c.

57) BCDEFHKMNOPR. &c. sic (cfr. not. 58 sequentem). A. ther fææt drap. Cfr. not. 56 praecedentem. GL. fææ thet drap. I.*

58) FM. add. thet.

60) BC. &c. manga.

war⁶²) wurt⁶³) fore.⁶⁴) och ther til⁶⁵) log a.⁶⁶) ath thet⁶⁷) war sey bæthre oc (68 sithen kalle 69) a hanum for skathefang 70) sin. 71)

55.1) Vm stæfning.

Koning eller²) (3biscop eller noger (4there sysleman⁵) eller noger anner man ee⁶) hwat manne⁷) som⁸) thet ær. ma ey stæfne noger köpstade man⁹) (10 J skone. 11) vden 12) then 13) stadh j14) hwilken han bor (15 j (16 for noger sagh. æn ther¹⁷) som han boor¹⁸) scal (¹⁹han sta²⁰) til²¹) swars. oc wærie sich for²²) sagh for²³) hwilken²⁴) hanum gifs²⁶) skyld.²⁶)

56. Vm wæth.

Um²⁷) (²⁸nokrum köpstade manne²⁹) worther sath³⁰) wæth.³¹) oc (³²biu-

61) EHQ. &c. thet.

- 62) GR. wart. P. 85. add. wart. och thet wor.
- 63) I. &c. wyrt. N. wirth. DEFMQ. &c. wert. 66. &c. wurderet.
- 64) DEFHMQ. &c. om. fore.
- 65) BCDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic. A. add. han.
- 66) DEGHIKLQR. &c. om. a.
- 67) BCDEFGHIKLMNOPQR. &c. sic. A. om. 5) I. sysloman. HFM. syslæ men. 66.86. &c.
- 68) $13\frac{1}{4}$. 77a. tale siden thend anden thil (77a. add. met) retthe for &c.
- 69) FM. add. han.
- 70) Q. skathæ.
- ikki.
- 1) B. 16. 17. 32. 42. 92. 116. 133. om. hoc caput. N. habet capita tria sequentia post cap. in textu 37; cfr. not. 42 pag. 416. CO PR. 55. 56. 85. 134. om. quae in textu sequuntur; R. vero add. Tenne Bercke Louh her stander screffuen unde och stæthiæ Vii Peder met Gudz nathe Lunde Erche Biscopp och Swerigis Höffding vore kære Bymen i Nexe vdi Borndholm och ther met ath theris torg scall være vppo Tors- 17) DEFHINQ. &c. sic. A. thon. dagen her effter som the selffue haffue om- 18) DGKLMQ. &c. add. ther. bedet och till vitnesbyrd, tha er vort Indseyle tillhengt for thette Breff ther giffuet 20) FI. &c. stande. var i Lund effther vor Herris Födelse thw- 21) K. add. rætthe oc till. sende vinther thry Hwndreth vinther Fy- 22) EDGHKLMQ. &c. add. the vel thon.

- rethiuge vinther, och pao thet Siettæ Aar en Dagh nest effther Sancti Nicolai Dagh.
- 2) G. 24. och.
- 3) 93. 106. 118. 122. Erchebiscopen. N. &c. noger fore fridhbrud ther til skilder man ær æller noger annen &c.; male.
- 4) 48. om. there noger.
- befalnings mand vel beffallings mendt. 13;. 60. &c. embidzmand vel Embitzmend.
- 6) Q. At.
- 7) DEFGHKLMN. &c. man. I. *
- 8) DFGKLM. &c. om. som.
- 71) FMNR. &c. sith. C. add. mer fonyær han 9) D. 30. köpstathæmen. 77. mand, om, köpstade. EH. &c. add. her.
 - 10) N. 34. 39. 40. 42a. 45. 46. 61. 64. 65. 88. om. J skone.
 - 11) 30. skanæ rec. man. mutatum in sieland. 66. 86. *N*:
 - 12) DGKL. &c. add. i.
 - 13) H. om. then. G. 24. thenne.
 - 14) FQ. &c. om. j.
 - 15) DEH. &c. om. j. GKL. &c. om. j = boor.
 - 16) M. &c. om. for boor.

 - 19) 48. hanum giffwes sagk Och staa &c.

ther thet vt33) rætteligh34) a thing. oc then (35ther wæth36) ægher37) kommer fore. oc nettær³⁸) at thet star³⁹) ey swo dyrt. (40 ellir⁴¹) wil sigha at han⁴²) hawir thet⁴³) vskællike mist nokra lund. tha skal then⁴⁴) ther wæth⁴⁵) hawir inne nefna sit⁴⁶) witne (⁴⁷som æræ⁴⁸) twa bofaste⁴⁹) men (⁵⁰at weth⁵¹) ær⁵²) swa dyrt sat som han⁵³) hawer thet (⁵⁴vt buthet. oc sithen hwat the twa witne (55a thinge thet skal stathught 56) ware.

Vm giæld. **57**.

Thette ær ræt at hwilken man¹) som²) kræfu*er* giæld af andrum. oc hin³) wil ey giælde. æn4) lader sich lagsöke.6) tha skal foghet6) lade til wyrtnings7) mæn gothe⁸) astadhe⁹) mæn at¹⁰) wyrthe¹¹) ut¹²) bondænum (¹³sin rætte

- 23) DGKLM. &c. sic. AEFHNQ. &c. om. for. 48) GI. &c. ær. Cfr. not. 26 infra.
- 24) Q. ther.
- 25) DEFGHIKLMQ. &c. sic. AN. &c. gifuer.
- 26) Q. om. skyld. I. add. fore.
- 27) Q. Uorther nogher köpstadhe man sath
- 28) DFGHIKLMN. &c. nagher köpstathæman.
- 29) B. köpstathe mannum.
- 30) F. om. sath. N. &c. add. noget til.
- 31) 131. 52. &c. pant.
- 32) N. &c. lagbywder han thet rettelige paa tingæ.
- 33) B. &c. *vpp*.
- 34) BD. &c. rættelike vel rettælighæ.
- 35) N. &c. kommer som wæd sætte oc siger at &c.
- 36) 13\(\dagger\$. 60. &c. pant.
- 37) Q. a caller.
- 38) DEFGHKLMQ. &c. kærer.
- 39) HE. &c. standher. G. om. h. v. N. &c.
- 40) AN. 34. 39. 42a. 46. 61. 116. 125. om. ellir - swa dyrt; haec igitur e cod. B. transscripsi. 40.45. om. ellir — swa dyrt sat. 92. 133. om. *ellir — nokra lund*.
- 41) DEFGHIKLQ. &c. add. oc.
- 42) DEFGHIKLMQ. &c. sic. B. om. han.
- 43) EH. &c. om. thet.
- 44) EH. &c. han.
- 45) I. wæthit. K. om. h. v. 134. 60. &c. pant.
- 46) DEFGHKLMQ. &c. sik.
- 47) Q. om. som æræ.

- 49) DEFGHIKLMQ. &c. bolfastæ.
- 50) 115. om. at ware.
- 52) FM. &c. add. ey; male.
- 53) BDEFGHIKLMNQ. &c. sic. A. om. han.
- 54) DEH. &c. wit buthit. N. &c. vpbudet oc haffuer han twigge manne vitnæ til ther layböd tha nyde han thet, men haffuer han æy saa vitnæ tha wære hin wed log at han (34. &c. add. thet) wy dyrre vdswtte.
- 55) EH. &c. om. a thinge.
- 56) Q. stadhelicht.
- 1) BI. &c. om. man.
- 2) FM. om. som. EHQ. &c. ther.
- 3) DEFGHIKLMQ. &c. om. hin.
- 4) B. Num. 16. &c. vthen.
- 5) N. &c. kalle, add. kommer han æy oc retter seg, tha böder han III öræ offuer giæld, Æn annet kall sex öræ ouer gield, tridie kall.
- 6) IN. &c. foghæden. 96. add. burgemester och raad. 116. add. och Borgemester.
- 7) BF. wirthningis. N. &c. wrdninges. GHK LM. wrdings. 86.93. &c. wrderings.
- 8) N. &c. om. gothe.
- 9) DBGIKLN. &c. astathughæ. M. at statuge. 64. 65. 88. forstandige. 66. 86. Rætfærdige.
- 10) Q. &c. oc.
- 11) HNQ. &c. wrde. F. vorde. GKLM. wide. 66. 94. &c. *wurdere*,
- 12) DEFGHKLMQ. &c. om. ut.

(14howet gizeld. (16sithen bondanum (16oc koninghen17) rzet fore a sökn. 16) (19bryster²⁰) at ther²¹) ær ey til²²) a söknæ.²³) bryste bode²⁴) bondanum 98 oc²⁵) koningen.²⁶) æn ee²⁷) skal²⁸) först wyrthe²⁹) (30 bondens 31) howed gield^{3 2}) ud^{3 3}) vm swo myket ær til. Fogh*et* oc^{3 4}) wyrthnings^{3 5}) mæn (36skule37) ey hede röwere38) (39ey rans mæn oc ey takæ mæn.40) (41Vm nogher man⁴²) wil thette⁴³) wærie fore thöm meth wæriende hand⁴⁴) böde bondanum⁴⁵) fyretiuge marc (*6 och koningen (*7 firetiuge marc. (*8 Thette ær logh⁴⁹) mellum the⁵⁰) ther⁵¹) (⁵²wither hawe⁵³) at hætte.⁵⁴) hws eller⁵⁵)

IV. 57.

14) Q. vt geld.

16) EH. &c. om. oc koninghen.

17) I. konungenum.

20) D. &c. add. thet. EH. &c. add. ther.

21) DGKLMQ. &c. thet.

22) BDEFGHKLMQ. &c. add. fore. I. add. at wyrdhæ for.

23) I. asokn. FEHMQ. asoknenæ. B. &c. asokne. D. &c. asoghnernæ. GKL. a soknenær. 52. sagen. 86. skade gieldt. 116. offuerhörelsen.

24) BD. &c. bathe. GKLQ. om. h. v.

25) Q. a.

26) I. konungæ.

27) 13; 52. &c. yo. N. &c. alt. L. 48. ey; male.

28) D. &c. add. man.

29) D. 30. wirthæ. I. wördhæ. Q. worthe. FGHKLMN. &c. vrthe vel wurde. B. &c. vt nirtha. 107. &c. nurdere. 57. &c. nii-

30) EDFGHKLMN. &c. bondenum vel bonden. Q. wt gellin om &c.

31) GKL. &c. add. sin.

13) FGIKLM. &c. sic. ABDEHQ. &c. sine. N. 32) D. 30. howith geldet. N. &c. hans gield. 122. Hoffuetlod.

33) B. &c. om. ud; cfr. not. 29 supra. M. ath.

34) N. &c. æller.

35) I. nyrthings. BD. wirthningis. NQ. &c. nurdninges. GKLM. nrdings. F. vrninges. 86.93. &c. nrderings.

36) BDEFGHKLM. &c. fore that skula the ey &c.

37) Q. add. ther fora.

38) BI. &c. add. oc.

39) DGKLN. &c. eller. Q. om. ey rans mæn. 40) I. tækkæ men. DGKL. tækiæ men. B. &c. tækte men. N. &c. tages mæn. 64. 65. 88. tagere. I. add. ther fore. N. 34. 39. 40. 42a. 45. 46. 61. 125. add. forty (40. 61. add. ath) the fly bonden (125. add. sinn) rætt; iidemque hoc loco inserunt quattuor capita, quae leguntur in Add. B. 3-6.

41) Q. Vil nogher man thette &c.

42) B. &c. om. man.

43) DGKL, &c. om. thette. F. thet.

44) GKL. 24. om. hand.

45) 61. til Byenn.

46) BQ. &c. om. och — marc.

47) 116. och Byen huer there saa mögitt.

48) DGKL. &c. Thet. 92. 133. om. sequentia, add. vero quattuor capita quae, e cod. 92. transscripta, leguntur in Add. C.

49) B. &c. ræt.

50) EFHMN. &c. them.

51) DEFGHKLM. &c. om. ther. 134.60. &c. add. fformuendes ære oc.

52) 93. 106. 118. 122. vederhettig (118. Wederhefftig) er, med Huß &c.

53) FIM. hauær.

54) N. &c. sættæ. Q. thette.

55) DGKL. &c. om. eller. FM. och.

[&]amp;c. sin rett hwat gield han hanum skildig war oc siden &c.; male.

¹⁵⁾ DEGHKLQ. &c. om. sithen. FM. om. sithen bondanum. B. &c. oc thær til bondanum &c. 92. 133. om. sithen - takæ

¹⁸⁾ BD. &c. asokn. L. at sokn. N. &c. assögning. 116. offuerhörelsen, thet ehre III marc. Halff Bonden, och halff Kongen och Byen.

¹⁹⁾ N. &c. thet ær XL marc bonden forst halff (40. &c. halfft) oc koning oc byen halff (40. &c. halfft) bröster bode &c.

iordh (* eller bolpenninge. Æn 57) hwilken man 68) ey (* hawer wither at hætte 60) oc 61) lader söke uppa 62) sich. tha skal 63) man 64) hanum söke (65 som 66) (67 annen vdethes man 68)

Acta⁶⁹) sunt hec temporibus Waldemari dei gracia danorum sclauorumque regis in parlamento nyburg. sub⁷⁰) anno domini⁷¹) M CCC. vicesimo sexto die assumpcionis beate⁷²) virginis (⁷³presentibus illustri principe domino⁷⁴) gerardo comite holzacie et stothmarie⁷⁵) ac⁷⁶) nobilibus viris dominis laurencio iönsson condam⁷⁷) regis⁷⁶) cristofori dapifero et lothwico albrictson eiusdem cristofori marskalc cuius regis⁷⁹) waldemari. Secretum⁸⁰) presentibus est appensum.⁸¹)

1. Sug 18:4

⁵⁶⁾ Q. ær. 40.45. gwl eller peninghe.

⁵⁷⁾ GKL. 24. om. Æn.

⁵⁸⁾ Q. add. ther.

^{59) 93. 106. 118. 122.} er vederhettig: (118. Wederhefftig) Oc &o.

⁶⁰⁾ H. &c. setthe.

⁶¹⁾ GKL. 24. æn.

⁶²⁾ DGKLQ. &c. pa.

⁶³⁾ GKL. &c. ma.

⁶⁴⁾ I. add. *vppa*.

⁶⁵⁾ I. suosom a annan vdædhis man C vm ** sit næriemall vpa sin byman nokrum landzman, tha scal han ther wæriemaal bort gaff æller bort saalde a byman sin bötæ bynum firitiughæ mark. oc bondanum firitiugh mark. ok konungen firitiugh mark. **A** Item alle som komme til Elleholm oc wele boo ther oc bygge noghre ny boleghæ som ** warit bygd antighen vpa batzstuwæ holmen eller annerstadz vpa elleholm. the scule ware frij for skatt oc landgilde J (8) the förste siex samfelde aar ther næst effter. Giuet J aos. aar effter gudhs byrdh. thusande firehu ** half thridiesinstiughende, vpa sancti blasij dagh vnder wort Secret. Anno pontificatus nostri Septimo; deinde seguuntur confirmationes a Johanne et Birgero Archiepiscopis Lundensibus datae; vide Praefationem.

⁶⁶⁾ N. &c. add. een.

⁶⁷⁾ L. andre vdedis mæn. 66.86. Andre wdediske Mend.

^{68) 104. &}amp;c. wdediske mand. DEGHKLQ. ceterique codd. not. 1 pag. 424 enumerati hoc loco habent caput in textu 53. N. 34. 39. 40. 42a. 45. 46. 61. 125. add. caput quod, e cod. N. transscriptum, in Add. B. 7. legitur. 116. add. quinque capita eadem continentia, quae in Add. B. 3-7. leguntur. 111. 117. add. quattuor capita, quae idem continent quod legitur in I. Add. F. 1; postea vero eadem quae 92. 133. hoc loco habent; vide not. 48 pag. 428. 66. add. Her Endis Birckeretten som er vdgiffuen till Alle Kiöbstæders Frijhed vdi Danmarck at maa och skulle bruge Stadfest och mandaterit aff K: Frederich thend Anden Anno 1. 5. 5. 9.

⁶⁹⁾ Hunc epilogum, praeter cod. A, tantum habent 77. et 115.

^{70) 115.} om. sub.

^{71) 77.} om. domini.

^{72) 115.} om. beate. 77. marie.

^{73) 115.} om. presentibus. 77. presente domino &c.

^{74) 115.} om. domino.

^{75) 77. 115.} Stormarie.

^{76) 77.} add. presentibus.

^{77) 115.} quondam. 77. quendam.

^{78) 77. 115.} sic. A. regi.

^{79) 115.} om. regis.

^{80) 77.} secretis.

^{81) 77.} appensis. 115. opressum.

(Additamenta.)

1.2)

144 (3Thette ær (4var ræth i alle kopstæther ath6) iorthæghende man hand6) ma loffue for XL') marche sagh⁸) tha ('ath iorthen¹⁰) varthe¹¹) ey bæthre æn thre march

2.12)

146 Hwo som köper vether¹³) bondens husfrö¹⁴) i dildwm¹⁵) mere eller mynne gelde ather 16) thet han fich aff henne meth sornum ethe och fa inthet 17) af henne (18ther han galth igen 19) Vm man 20) köper aff 21) bondens sön eller bondens²²) dotther (²³æn tiuff sag skal han ey swaræ²⁴) for (²⁵thet köp Ænd köper (26 hand vether 27) annat leve hion 28) bondens tha (29 gelder han ather that han köper³⁰) thet er bodragh³¹) (³²och swarer³³) tiuffs sagh (34 for thet

¹⁾ Haeo duo capita transscripta sunt e cod. 14) M. kwsfrw. 116. Hostro. 56. kone. F, collatis ceteris codicibus ubi eadem legun- 15) M. 56. 116. 134. dyldom. tur; vide nott. 2, 12 infra.

²⁾ FM. 56. 116. inserunt hoc caput post cap. in textu 7; cfr. not. 32 pag. 402. 55. 134. idem add. post cap. 8; cfr. not. 54 pag. 403.

^{3) 116.} om. Thette — ath.

^{4) 56.} byrcke rett, att &c. 55.134. Byrcke rett i hellsingborre att &o.

⁵⁾ M. i.

^{6) 55.56.116.134.} om. hand:

^{7) 55. 56. 134.} *XXIIII*.

⁸⁾ **55. 134.** om. *sagh*.

^{9) 56.} hans Jordit were ey &c.

^{10) 116.} add. $han \beta$.

^{11) 55. 116. 134.} vor.

¹²⁾ FM. 55. 56. 134. add. hoc caput post cap. in textu 23. 116, qui om. cap. 23, idem ha-

^{13) 55. 56. 116. 134.} mett.

^{16) 116.} *alt*.

^{17) 56.} add. Jigen.

^{18) 55. 134.} om. ther. 116. thet. 56. for thett hand köbte, oc saa om &c.

^{19) 55. 116. 134.} add. Saa er oc.

²⁰⁾ M. 116. han.

^{21) 55. 56. 116. 134.} medtt.

^{22) 55. 56. 116. 134.} om. bondens.

^{23) 56.} Tog schall hand ey suore tiuffs sag for &c.

²⁴⁾ M. suerrie.

^{25) 116.} the köbne. 55.134. thenn sag.

^{26) 55.134.} mand mett bondens Leyekionn.

^{27) 116.} med.

²⁸⁾ M. leye hiona. 116. hiön, om. leye.

^{29) 116.} gielde huad hand kiöber.

bet post cap. 22. Cfr. nott. 24, 38 pag. 408. 30) 55. 134. köpthe. 56. add. oc omberre sytt köb, oc.

B.35)

1.36)

Jtem³⁷) giffu*er* nog*er* burgere³⁸) vqwædens ord hwad th*et* helst ær böde 432 ther fore III marc om vitne³⁹) ær til at⁴⁰) thet ær skæet⁴¹) paa gaden (⁴²æller veriæ seg meth XII burgere (43 offwen oc nædhen 44)

2.45)

Jtem⁴⁶) giffu*er* nog*er* hæggommes quinnæ nog*er* burgerskæ (⁴⁷æll*e*r burgere vqwædens 48) ord oc æ re^{49}) vitnæ til tha scall hwn springe aff kaghen oc draghe steen aff by

3.1)

(20m man wil æy holde (3sin brostræde4) reent effter5) at6) thet ær ha-435 num budet⁷) pa tinge, tha (*scal han böde een öræ*) förste dagh oc¹*) annen dagh two öræ¹¹) tridiæ dagh III marc fore (¹²at han sider offuerhördig Thenne samme rett ær oc om noger¹³) man¹⁴) lad*e*r sin möding¹⁶) ligge sa- 436

^{31) 55. 134.} Boelldrog. 116. Boeldrag. 56. 46) 61. 116. om. Jtem. bolldragh.

^{32) 116.} Suare ther Tiuffs sage fore.

³³⁾ M. suerrie han.

^{34) 56.} ther fore.

³⁵⁾ Haec septem capita e cod. N. transscripta sunt, collatis ceteris codicibus qui infra enumerantur; vide nott. 36, 45 &c.

³⁶⁾ N. 34. 39. 40. 42a. 43. 45. 46. 61. 125. inserunt hoc caput una cum proxime sequente post cap. in textu 9. Cfr. nott. 29, 34 pag. 403.

^{37) 61.} om. Jtem. 43. add. hoo som.

^{38) 42}a. 61. add. annen.

^{39) 43.} witendhæ.

^{40) 43.} Och.

^{41) 43.} om. skæet.

^{42) 43.} Ær ey wytendhæ till Tha wæryæ &c.

^{43) 40.} om. offwen oc nædhen.

^{44) 61.} add. thet er, paa begge sider.

^{45) 116.} add. hoc caput post cap. in textu 22. Cfr. not. 36 supra.

^{47) 116.125.} om. æller burgere.

^{48) 42}a. 46. ngnædes.

^{49) 34. 39. 40. 42}a. 43. 45. 46. 61. 116. ær ther.

¹⁾ N. 34. 39. 40. 42a. 45. 46. 61. 125. inserunt hoc caput una cum tribus proxime sequentibus in medium cap. 57 in textu; cfr. not. 40 pag. 428. 116. calci dicti capitis add. eadem una cum cap. 7; cfr. not. 68 pag. 429.

^{2) 116.} Will mand ey &c.

^{3) 42}a. 61. sitt. 40. 45. sinæ brostrædhe renæ.

^{4) 125.} Brothræ. 61. By Stræde.

^{5) 40. 45.} add. thet.

^{6) 42}a. 116. om. at.

^{7) 116.} add. till.

^{8) 116.} böde hand 1 &c.

^{9) 116.} add. *Pending*.

^{10) 42}a. 61. 116. 125. om. oc.

^{11) 116.} add. Pendinge.

^{12) 40. 45. 61.} om. at. 116. offuerhörelse Then samme &c.

lenge hwn flider offuer herrestræde 16) som adell gang (17 pleyer at were, böde III marc fore hwer tiid hanum tilsigx hennæ¹⁸) vd atföræ

4.19);

(²⁰Jtem maa enghen man haffue hisken²¹) ved gade æller jnnen²²) stræde saa at thet giör flwd men²³) man scall thet²⁴) haffue paa sin eghen iord oc may sin nabo til vmagh, 25) kommer ther kimre offuer 26) tha bode han 27) byen III mark

5.28)

(2°Om baghere ær thet swo at bagere³⁰) wil æy bage bröd³¹) som gud haffuer vntt at tiden till siger oc (3 hans burgemestere hanum tilsiger oc 3) befaler förste tiid han worder ther fore paa³4) kiærd tha haffuer han forbrudet brödet oc thet scal giffues³⁵) (³⁶for gudz skild worder han annen synnæ kærd myste (37tha III marc oc brödet modh byen Tredie sinæ38) miste han³) brödet oc III marc mod byen oc III marc mod kongen for hoffu*er*hörighet*0) Oc wil han icke hærmet*1) (*2vederse tha scall han böde XL marck oc (43 saa scall han springæ aff kaghen

```
13) 61. om. noger.
```

^{14) 116.} om. man.

^{15) 40.61.} möghdyngh.

^{16) 39. 61.} hærstræde. 116. Streden.

^{17) 116.} ehr, böde &c.

^{18) 40.45.} om. hennæ.

¹⁹⁾ Cfr. not. 1 pag. 431.

^{20) 116.} Ingen maa haffue &c.

^{21) 40.} hysekeen. 125. hyskenn. 42a. hydzsken. 116. hyskene. 39. 46. 61. hösken.

^{22) 116.} om. jnnen.

^{23) 40.} om. men.

^{24) 42}a. the. 116. then.

^{25) 116.} nogen Wrenhed.

^{26) 61.} wdoffuer. 116. add. sithen thet ere 39) 42a. 61. 125. om. han. 34. 39. 40. 45. 46. forlagdt.

^{27) 61.} om. han. 116. add. till.

²⁸⁾ Cfr. not. 1 pag. 431.

^{29) 61.} om. Om baghere. 116. Wyll Bagerne 42) 40. with ath see tha böthe &c. ey &co.

^{30) 61.} Borgere.

^{31) 61.} add. saa.

^{32) 116.} Borgermester och Raadit befaler effter tydtsenß leiglighedt Förste tydt thet worder kiert, tha ehr Brödit forbrött, Och &c.

^{33) 40.} add. swa.

^{34) 39.40.45.46.} om. paa.

^{35) 61.} add. fattige folch.

^{36) 116.} J Gudβ naffn Worder &c.

^{37) 39.} brödet til byen oc böthe III mark Tridiæ &c.

^{38) 116.} tydt.

^{116.} tha.

^{40) 34. &}amp;c. offuerhörighet. 125. offuerhörelse.

^{41) 40. 45.} ther meth. 116. ther effter.

^{43) 116.} om. saa scall han.

6.1)

(20m öllquinnæ3) Ær thet saa at*) noger kröuerske5) wil icke giffue maadhe som burgemestere oc Raad (6henne befaler oc tönnenss wærd tilsiger, worder hwn greben meth7) annen maadhe, ænthen8) Jnnen husæ æller9) vden tha myste hwn sameget öll som hwn Jnne hauer oc kannen paa kaghen (10Æn tymer thet annen synnæ tha scal hwn mystæ öllet11) oc böde III marc modh byen oc III marc modh koningen (120c kanen paa kaghen Trediæ sinnæ13) böde XL marck oc spryngæ aff kaghen

7.14)

(15 Thette bör burgmestere 16) oc raadh mæn athielpe alle the som kiæræ 17) offner theres mædeborgere 18) (19 At om the villæ them æy retgiöre, the som ære vdwortes sidendæ, 20) worder burgemestere æller 21) Radmen 22) ther j prowede at the rettæ for awend æller wild Tha 23) böde the 24) koningen XL marc oc (25 saa byen Thette samme ær oc om the sætte 26) noger ydermere skath 27) æn gudh haffuer (26 hanum læth 29) æffnæ till

C.30)

1.

Huo som kaller mand eller quinde Skalck eller hoere eller Andenn vquems 189

1) Cfr. not. 1 pag. 431.

- 2) 61. om. Om öllquinnæ. 39. 46. Jtem ær &c. 116. Will Kruersche icke giffue &c.
- 3) 40. ölguinner.
- 4) 34. 39. 42a. 46. om. at.
- 5) 39. 46. ölkröwerske.
- 6) 61. om. henne. 116, giffuer hende befaling paa, effter Tönneβ werdt, eller hund worder befunden med &o.
- 7) 40. 125. mith.
- 8) 34. &c. sic. N. an then.
- 9) 40. add. oc.
- 10) 116. Skeer thed &c.

- 11) 42a. öreth; male.
- 12) 116. om. oc kaghen.

13) 116. gang.

- 14) N. 34. 39. 40. 42a, 45. 46. 61. 125. calci cap. 57 add. hoc caput. Cfr. not. 68 pag. 429.
- 15) 116. Borgermestere och Raad böre att hielpe wdenbyeβ mend rett, som kerer &o.
- 16) 40.45. borghere.
- 17) 34. 39. &c. sic. N. karæ.
- 18) 40, meth borghere. 61. 116. Medborgere.
- 19) 116. om. At sidendæ.
- 20) 40. 45. sidhen the.
- 21) 42a. 116. 125. ock.

·			
•			
		•	

Statutum Kanuti regis de homicidio et illi contingentibus (1 etcetera Sequitur 172

Kanutus dei gracia Danorum Sclauorumque rex Omnibus iustis hominibus Scaniam inhabitantibus Salutem et dilectionem Ministerium nobis diuina gracia traditum attendentes vniuersis vobis iusticiam diligentibus Nos cognoscimus debitores profectum singulariter et omnium generaliter affectantes Super vtilitate vero et pace vestra soliciti vt tenemur querimoniis meliorum terre vestre et wlgari pariter testimonio didicimus enidenter terram vestram pre ceteris regni nostri homicidij sceleribus aggrauatam Quippe cum nemini deberet sua malicia suffragari in homicidium corruentes efficiuntur vnde depauperari debuerant locupletes quos sibi consanguineos annumerant licet extraneos rapinis et depredacionibus violentis ad satisfaciendum secum quantum exigunt compellentes super huiusmodi vestro grauamine vobis misericordie visceribus condolentes Quam plurimos nouimus impunitate delinquendi et tam detestando²) questu ad tantum et tam graue facinus incitari Huic morbo prouidere curauimus medi– cinam Quia itaque iustis lex non est posita sed iniustis cupientes quantum aspirante domino possumus homicidia prohibere Jn huiusmodi crimine legem hanc auctoritate regia decernimus³) promulgare Siquis in homicidium inciderit de cognatis ethebot non accipiat antequam terciam partem satisfactionis videlicet vnum sal de proprio emendauerit postea congregatis cognatis paternis cum ipsis computet quantum vnusquisque cum suo satisfacere teneatur Dumque omnia fuerint congregata non tradent inde aliquid homicide priusquam eodem die et momento quo debet satisfacere hiisque satisfaccionem recipientibus traditis 173 de cognatis maternis idem fiat quod ideo sic ordinatur ne homicida satisfa ctionem a cognatis acceptam sibi retinere vel minus prouide dissipante cog-

^{1=1.84-89; 11.45,58-60,65,61.}

¹⁾ B. om. etcetera Sequitur.

²⁾ B. sic. A. detestandi.

³⁾ B. quoque sic, quamvis Liljegren (Diplom. Suec.) habet decreuimus.

nati cum ipso compellantur iterum emendare Si cognatus aliquis cum cognato suo satisfacere noluerit alij cognati ipsum vt emendet⁴) amoneant et inducant sed homicida nichil iuris habeat vt vel per nam⁵) vel alio quocunque modo ipsum ad hoc compellat sed a cognatis ad hoc6) compellatur nostro ipsis si defecerint auxilio suffragante Si homicida contra hoc facere presumens et res cognati sui per nam⁷) accipiens manifeste subterfugere potuerit cum acceptis tres marcas regi satisfaciat pro rapina et tres cui iniuriam irrogauit Si furtiue accipere volens fuerit comprehensus ductus ad placitum sicut pro furto suspendio condempnetur Si aufugere potuerite) super hoc accusatus expurget se') vt pro furto In quamcunque autem causam vel delictum homo inciderit nisi in homicidium cum eo cognati satisfacere non tenentur Siquis conuenitur quod fuerit in comitatu homicidium perpetrantis si sit cognatus siue extraneus innocenciam suam probet XII hominum testimonio scilicet cum tulfftereth Si conuictus fuerit vel confessus emendet regi III marcas III cognatis Siquis accusatus fuerit de societate et 10) adiutorio et quod hominem wlnerauerit vbi idem homo occisus fuerit testimonio duorum hominum conuictus candenti ferro se expurget Si testimonium ad hoc non fuerit ter duodeno hominum testimonio scilicet cum trennæ tylther eed se expurget Si reus fuerit III marchas 174 regi nouem marchas satisfaciat actori Siquis alium in domo sua manu impetierit violenta vel arantem vel vbi fixa lancea vel posito clipeo se in hospicium constituerit¹¹) quia hec tria ad paria iudicantur Si homo interfectus fuerit plena satisfaccio persoluatur et pro12) herwyrckæ homicida de proprio suo cognatis XL marcas satisfaciat et XL regi et quilibet qui in comitatu fuit¹³) cognatis III marcas et regi III marchas satisfaciat Siquis quinque so-

⁴⁾ B. sic. A. emendat.

⁵⁾ A. Rec. man. mutatum in vim. B. Haec v., 9) B. sic. A. om. se. quam scriba non intellexisse videtur, hoc loco 10) B. sic; primum quidem scriptum est vel, ac infra (cfr. not. 7), ita scripta est ut legi posset nani. Bring (Monum. Scan. I. pag.

⁶⁾ A. non additum at deletum est.

⁷⁾ A. v. nam rec. man. lineolis inducta est, et 12) B. sic. A. per. vim supra lineam scriptum. Cfr. not. 5 supra. 13) B. sic. A. fuerit.

⁸⁾ B. poterit.

at, hac v. subiecta lineola notata, supra lineam ipse scriba adposuit et. A. add. vel. 91) utroque loco perperam habet Nemdam. 11) B. quoque sic, quamvis Liljegeen habet

constitueret.

cios et quinque fele wapen¹⁴) secum habens a domo alterius¹⁵) aliqua fracto hostio abstulerit violenter si testimonio duorum hominum conuincatur expurgat se ferro ignito Si convictus fuerit vel confessus soluat XL marcas regi et XL marcas actori emendet Et quilibet sociorum suorum III marcas regi et¹⁶) tres marcas actori emendet¹⁷) Siquis probare poterit duorum hominum testimonio se ab alio wlneratum Ille ferro candenti¹⁸) si negauerit se expurget vel secundum whneris qualitatem si fuerit wathwa¹⁹) saar quod voique fit in carne pro quo reus manu duodena se expurget. Si fuerit hwlsaar quod fit in capite tangens cerebrum vel in ventre siue in pectore quod wlgo dicitur öffræ vel næthræ hwll bis duodena manu se expurget Si reus fuerit actori III vel sex marcas emendet secundum wlneris qualitatem et III marcas regi Siquis hominem interfecerit suscepta satisfactione fredlös erit et omnia ipsius mobilia sunt iure regio confiscanda Reus eciam non est pacem in perpetuum recepturus quamuis autem regie sit potestatis leges condere vel mutare legem hanc ex nouo non condimus sed ab antiquis temporibus constitutam et annorum multitudine que obliuionis mater est ignorancie nebulis obfuscatam ad humanam a qua lapsus est memoriam reuocamus Ceteros vero nostre legis articulos parati 175 sumus vbi necessitas postulauerit emendare Siguis autem temeritatis sue presumpcione animatus huic nostre constitucioni se exhibuerit repungnantem²⁰) animaduersione debita puniendus regiam se offendisse non ambigat maiestatem Actum in ciuitate lundensi Anno incarnati verbi Mº CCº J Anno coronacionis Kanuti regis XXXI monarchie eius XIX quinto kalendas Januarij Assidente domino absolone lundensi Archiepiscopo et Petro eiusdem ciuitatis prefecto cum multis nobilibus eiusdem terre

¹⁴⁾ B. folewapn. Lege folewapn.

¹⁵⁾ B. sic. A. alterni.

¹⁶⁾ B. om. et.

¹⁷⁾ B. sic. A. emendat.

¹⁸⁾ A. Litt. can bis scriptae sunt, nempe in fine prioris ac initio sequentis paginae.

¹⁹⁾ B. sic. A. vaathe.

²⁰⁾ B. sic. A. expungnantem.

(Constitutio Regis VALDEMARI II de iudicio candentis ferri abrogando.) 1)

75 Waldemar²) aff³) guths natha (*dana ok windæ konung. sændir allum thöm ij skane⁵) bo quethie⁶) oc sina natha⁷)

1.

(*Pawin hawir allum cristnum mannum*) forbuthit iernbiwrth. 10) (110c far¹²) thy at¹³) swa ær. Tha williom wi ey¹⁴) oc ey mughum (¹⁵wi skiwda¹⁶) ws fran thesse almennings¹⁷) buthi. Oc far thy tha¹⁸) hawa wi meth

W^{*}) Dei gracia Danorum¹) sclauorum que rex scaniam inhabitantibus 145 Salutem et graciam quoniam') dominus appostolicus examinacionem candentis ferri inhibuit vniuersis') qui christiano censentur nomine nos nec uoluimus') nec potuimus excipere nos ab hac generalitate unde cum meliorum consilio

¹⁾ B. 23. habent rubr. Waldamars logh. E. 6) IL. &c. helsen met gud. rabr. Thette haffue pawiin giffuet for Jernbyrdh. I. rubr. Hær begyndess koningh Valdemars handfæstning. L. titulum: Kong woldemars handfestning eller Recess. 59. 60. &c. tit. Konning Woldemars privilegie, eller haandfestning. 67. tit. Her begöndis Kong Ericks haandfestningh; huic enim constitutioni sub communi titulo adnexa est constitutio R. Erici de anno 1284 (V. 3.).

²⁾ A. Loco verborum Waldemar aff antea scriptum fuit timpho marc, quae verba, ad ea 11) D. om. oc. K. 23. 24. om. oc far thy. pertinentia, quae folium praecedens continet 12) BC. &c. for, et sic in sequentibus. (I. Add. B.7.), hoc loco delevit ac in fine 13) H. &c. om. at. B. a. dicti folii addidit scriba. 37. Wij Walde- 14) G. &c. om. ey. mor. 67. Ericus; cfr. not. 1 praecedentem. 15) I. &c. om. vi. H. om. vi — Oc.

³⁾ DHIKL. &c. meth.

⁴⁾ L. &c. Danmarckis och Vendis.

⁵⁾ G. Danmark.

⁷⁾ A. P additum at deletum est.

⁸⁾ IL. &c. Thet scall ether vidherlict være at pawen &c. 104. Dett skall Eder vitterligt vere, at wi met vor Adel oc gode mend oc Raadtz beslutning oc samtycke saa beuilgett, att effther denne dagh skal ingen Christne menniske Jern bære. Fordi haffue wi effter ledt &c.

⁹⁾ HGIL. &c. mæniske.

¹⁰⁾ IL. &c. iern at bære.

¹⁶⁾ B. skiliæ.

¹⁷⁾ C. almyndess. L. &c. almindeligh.

¹⁸⁾ GHIKL. &c. om. tha.

a) C. Waldemarus.
b) A. Voc. Danorum omissam supra lineam add. scriba.

c) A. Sm (pro Qm) scriptum est at lineolis e) C. volumus.

inductum, et quoniam in marg. additum-C. Qvia.

d) C. conversis.

the beste (19 manna rathe. lengi or mikit at 20) leet. hwilken logh ther wi mattum 21) sædiæ mannum fore iern biwrth, the ther man 22) matte 23) bæthir thola. æn 24) meth gothra manna (25 etlan or (26 ware radhe hawum wi thesse 27) logh swa sat. at hwilken 28) som warthir sektir 29) fore thiwfnath, weri sik (30 meth nefnd a 31) hærethsthingi (32 thesse lund, forst skal then 33) som 34) skyldathir 36) ær fore sak sæktas a hæræthsthingi, ofna 36) andra hærethsthingi skal saksökir nefna hinum 37) femtan men af hærathe 38) or af thöm femtan mannum 39) (40 take then 41) sektadhe thre vndan, or (42 meth thöm 43) tolff

diu multum que deliberauimus quam legem vniuersitati magis tollerabilem pro^f) candentis ferri sentencia traderemus tandem post multam deliberacionem decreuimus statuentes quod siquis de g) furto jn causam trahitur se defendat per nominatos de prouincia jn hunc modum primo reus trahatur jn causam jn prouinciali placito jn secundo actor nominet viros XV^{cim} de prouincia (h de quibus reus tres tantum debet excipere et cum XII^{cim} residuis i)

¹⁹⁾ B. nathæ ræth længæ &c.; male.

²⁰⁾ IGL. &c. effter.

²¹⁾ KI. &c. maa. 22) B. om. man.

²³⁾ C. om. matte.

²⁴⁾ G. Tha. H. Swa.

²⁵⁾ B. thænkæn. DCFGIK. &c. och ædlæ; male. E. ock meth ethle. L. &c. och ædele mendz och wort raadt samtycke denne lou &c.

²⁶⁾ B. wor ræth; male.

²⁷⁾ I. &c. thenne.

²⁸⁾ B. hwa. IL. &c. hwo.

²⁹⁾ BGH. &c. sæktæth. IL. &c. skyllet.

^{30) 106.} om. meth nefnd.

³¹⁾ G. offna.

^{32) 106.} om. thesse — hæræthsthingi.

³³⁾ E. han.

f) C. qvàm.
g) B. pro.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

³⁴⁾ B. om. som.

A. Litt. l omissam supra lineam add. scriba. BCDEFK. &c. skyldær. G. schyldig.

³⁶⁾ IL. &c. oc po.

B. sic. IL. &c. hanum. AF. hini. DEK.
 &c. hina vel hine. GH. 37. hin. 83. &c.
 om. h. v. C. hemme. Cfr. cap. 3.

³⁸⁾ IL. &c. thet hæret som han i boor.

³⁹⁾ H. om. *mannum*.

⁴⁰⁾ IL. &c. mo then som sag er giffuen thre men aff skywde oc &c.

⁴¹⁾ G. hin.

⁴²⁾ L. &c. de Tolff mend som igien ere, skulle skerre och göre hannem aarsage pa Tingett femtende dag effter dett andett Tingh saaledis. Att de Tolff Mendt skulle bede &c.

⁴³⁾ E. om. thom.

h) C. qvorum reus &c.

i) BC. sic. A. resuduis.

ther*4) eftir*5) æræ. eftir femtan dagha fran annat thing skal han sik skæra*6) a thingi⁴⁷) thesse lund at the tolf bithia⁴⁸) thöm awa guth*0) hielpæ⁵⁰) at the wide ey sannara (⁵¹af hins sektathe sagh æn thet ær⁵²) ther⁵³) the sweria Thesse tolff skula (⁵⁴then (⁵⁶sectathe meth therres eth forwinna. ellir skæræ. ⁵⁶) tha⁵⁷) ey for minnæ⁵⁸) en⁵⁹) half marc mun⁶⁰) ellir⁶¹) for⁶²) mera. Æn wil hin ther sak sökir (⁶³mera hinum. ⁶⁴) a⁶⁵) hendir sweriæ en han tok. ⁶⁶) tha skula the tolff sweria thet ⁶⁷) at ⁶⁸) han stal ey swa mikit. oc swa

post XV^{cim} dies a secundo placito se purgare sub hac forma quod prefati XII^{cim} iuramento suo asserant quod^k) de causa rei nichil cognoverint verius quam^l) quod^m) iurant. isti XIIⁿ) debent reum vel convincere iurando vel purgare et hoc de dimidia marcha^l) et amplius Si vera actor revm de maiori quam (laccepit iurando incusaverit ipsi XII^{cim} iurabunt quod non^l) sit^l) fu-

ctum.

k) A. quid scriptum est at lineolis inductum,

l) A. quam de scriptum est at lineola in-

ductum, et quam supra lineam additum.

m) C. qvomodo.
n) A. iurent additum est at lineola indu-

o) A. Ita recte scriptum est, at h.v. errato

et quod supra lineam additum.

⁴⁴⁾ B. om. ther.

⁴⁵⁾ BI. &c. i gen.

⁴⁶⁾ I. &c. add. oc orsagæ göre.

⁴⁷⁾ G. add. æ.

⁴⁸⁾ C. bedhi e.

⁴⁹⁾ HL. &c. add. til.

⁵⁰⁾ L. &c. *kielp.*

⁵¹⁾ H. an the swerie om then mantz saghe gifft Thesse &c.

⁵²⁾ IL. Ko. om. ær.

⁵³⁾ BI. &c. om. ther. G. thet.

⁵⁴⁾ L. &o. felde den som sag er giffuen, eller göre hannom aarsage, Dog icke for &o. H. meth theres eedh giöre hin skæer æller vskær Ok man skal æy næfind gaa for myndre æn halff mærk mnn men sver sagsoyere hanum mere paa hender æn han tog ok swerie thesse tolff igen at thet ær æy saa meghet ther han stall tha myste hin sin tynffnet og sinæ böder till men

swerie the hanum skildug tha gielde atter tirrfinet ok a twegild oc honing sin rætt En the tolff swerie somme &c.

⁵⁵⁾ I. &c. som sagen er giffuen fællæ eller orsaghe göre tog ey &c.

⁵⁶⁾ BC. &c. sic. A. skara. 42. forskara.

⁵⁷⁾ B. 37. tho.

⁵⁸⁾ IL. &c. add. gotz.

⁵⁹⁾ BG. &c. æn. BC. add. for. I. &c. add. een. L. &c. add. for en.

⁶⁰⁾ IL. &c. om. mun. 59. &c. werdt.

⁶¹⁾ Bi. &c. add. oc.

⁶²⁾ B. om. for.

⁶³⁾ IL. &c. hanum noget ydhormere till sweryææn han &c.

⁶⁴⁾ B. honum.

⁶⁵⁾ G. &c. offna.

⁶⁶⁾ IL. &c. add. fron hann.

⁶⁷⁾ EIL. &c. om. thet.

⁶⁸⁾ G. 23. om. at.

lineola inducta est, et materia supra lineam additum. B. marca. C. materia.

p) A. iurando accipit scriptum est, at accipit in accepit mutavit scriba, iustum verborum ordinem adpositis signis simul indicans. C. jurando accipiat.

q) A. iurabunt additum est at lineola inductum.

(6° miste han 7°) for 7°) gyri sine. 7°) the costir ther fran honum ware 7°) stolne. 76° Æn worthir him rettelike til thiwfs⁷⁴) sworin. (⁷⁵gielde adir thiwfnath oc slik⁷⁶) to til oc (⁷⁷sen ther til (⁷⁸war ret. Æn vm (⁷⁹the tolf sweria summe cet oc summe annat. tha (80 skal (81 thet standa 82) ther 83) (84 flere sweria. (85En sweria siex eet oc siex annat tha skal⁸⁶) nefua⁸⁷) siex andra. oc th*et* som (88 flere sweria the t^{89}) stande. (90 Æn vm the siex swæriæ thre eet oc. thre⁹¹) annat. tha skula en thre nefnas til⁹²) at sweria oc swa⁹³) (**th*et*

ratus tantum et ita actor propter suam cupiditatem carebit rebus suis fur- 146 tim') ablatis') sibi") Sed de furto convictus furtum') legittime restituet et duplo tantum et ius nostrum*) Si autem XII contra sese iurauerint (*ratum habere (*volumus quod maior pars iurauit Si vero sex vnum iurauerint et sex alii aliud alii sex nominandi sunt et sic ratum habebitur quod iurauerint plures Sed si illi sex contra sese iurauerint tres nominandi sunt et

gireghhet (L. &c. add. skyldt) mystæ thot gotz som bleff fran hanum staalet.

⁷⁰⁾ B. hin.

⁷¹⁾ BIL. &c. sic. ACDEFGK. &c. om. for.

⁷²⁾ DFGK. &c. add. och.

⁷³⁾ DK. om. ware.

⁷⁴⁾ C. things; male.

⁷⁵⁾ IL. &c. tha scall han giffue ygen thet der) till oc &c.

⁷⁶⁾ BC. sic. ADEFK. &c. sliku.

⁷⁷⁾ DFK. &c. om. æn ther til.

⁷⁸⁾ DFIKL. &c. koningen sin reth (L. &c. rettighedt).

⁷⁹⁾ G. somma suerria eth &c.

ther sere or swærie; male.

⁶⁹⁾ B. 37. mistær. II. &c. scall han fore syn 81) D. om. thet — tha skal, at haec in marg. add. rec. man.

⁸²⁾ IL. &c. fast bliffue.

⁸³⁾ G. *tiil*.

⁸⁴⁾ I. &c. förstæ parten swergh. L. &c. den störste part suerge.

^{85) 117.} om. *En — stande*.

⁸⁶⁾ H. &c. add. til.

⁸⁷⁾ BHIL. &c. næfnæs.

han stall oc tösswer so meget (L. &c. add. 88) IL. &c. förstæ (L. &c. störste) parten aff them sweryæ thet scall fasth bliffue.

⁸⁹⁾ BEFH. &c. add. skal.

^{90) 37.} om. sequentia.

⁹¹⁾ BGL. &c. add. et.

⁹²⁾ IL. &c. add. i theres stædh.

⁹³⁾ HL. &c. om. swa.

⁸⁰⁾ K. 23. 24. stanne that (23. 24. om. that) 94) IL. &c. hwat som the (L. &c. om. the) swerye alle samen.

r) A. Voc. sit omissam supra lineam add. u) C. om. sibi.

s) A. Ita primum recte scriptum est, at h. v. in furtiui, ut videtur, mutare voluit scriba.

t) A. suis additum est at lineola inductum. z) B. Sequentia sunt deperdita.

v) B. furtim.

x) C. add. (Kongens Ret).

y) C. om. ratum — iurauerint.

flere sweria⁹⁵) thet skal want⁹⁶) wara. Hwilkin ther worthir thröswar⁹⁷) rettelike til thiwfs sworin tha ma han⁹⁸) til galgha (⁹⁰döma oc vphenga. (100Alla tima ma man thiwue1) sæktæ vdan fran palma söndagh oc til attande $dagh^2$) efftir³) pascha. oc vdan (*alla pingis vgho oc vdan fran iwla dagh oc til tolfta dagh iwla⁵)

2. (6vm sara maal

Fare⁷) sara sak.⁸) tha⁹) skal man annan sektæ¹⁰) a hæraths thingi (¹¹the samma lund ther melt ær vm thiwfnath. 12) vdan thette at (13 hær skal twigge

quod postea plures iurabunt ratum est habendum preterea quicunque tribus vicibus super furto iuramento legittime convincitur poterit suspendio adiudicari*) omni tempore anni contra fures agendum') est preter quam a') dominica palmarum usque ad octauam pasche et preter ebdomadam') pentecostes et preter quam a nativitate dominj usque ad epiphanium de winere quidem in provinciali placito sicut et de furto agendum') est excepto quod in primo duorum testimonium adhibendum⁽) est et iuraturi de parrochia sunt

⁹⁵⁾ B. add. af them.

⁹⁶⁾ H. &c. om. want. B. 59-61. sant. IL. &c. stadugt. 53. &c. fast.

⁹⁷⁾ IL. &c. om. thröswar. 59. &c. tree gange. 82.92.96. tössuer.

⁹⁸⁾ IL. &c. man hanum.

⁹⁹⁾ H. dömess oc vpphænges.

¹⁰⁰⁾ IL. &c. J alle tidher om aaret tha (L. &c. om. tha) mo man tyroff till tingx delæ vden fran &c.

¹⁾ DK. &c. thin/f. 2) K. 24. om. dagh.

³⁾ B. om. efftir.

⁴⁾ F. om. alla — vdan.

⁵⁾ G. om. iwla.

⁶⁾ BCDEFHKL. &c. om. hanc rubricam.

⁷⁾ BC. &c. Fore.

⁸⁾ B. sara far.

⁹⁾ HIL. &c. om. tha.

¹⁰⁾ IL. &c. forfölgæ.

¹¹⁾ I. &c. sammeledes som mælt &c. L. &c. saaledis som förre sagt er &c.

¹²⁾ I. &c. tyriff sag.

¹³⁾ IL. &c. thet scall beuises met twigge mantz vithnæ oc the ther sculæ thet sverghæ oc bewisæ the scullæ till næffnes po kyrkæ stæffnen oc ey anner stædh.

a) A. Litt. di posteriori loco omissas supra d) C. hebdomadam. lineam add. scriba.

b) A. agendus primum scriptum est.

C. om. h.v.

e) A. agendus primum scriptum est.

c) A. a omissum supra lineam add. scriba. f) A. adhibendus primum scriptum est.

manna witne (14at wara oc the 16) ther sweria skula them skal 16) at 17) kyrke soghn¹⁸) nefna.

3.

Fore mandraps mal. williom wi¹⁹) at swa skal (²⁰ efftir fara.²¹) forst skal han²²) a²³) landsthingi (²⁴sektas oc a²⁵) (²⁶andra landsthingi skal saksoghare²⁷) (²⁸j hærathe newna hanum femtan men af (²⁹thes (³⁰sektathe hæræthe. oc aff³¹) thöm fæmtan mannum (³²thre vndan³³) at taka. the tolf ther³⁴) eftir³⁵) æræ a fæmtande daghi fran andri thingi. skula³⁶) swa sweriæ at han ær skyldir at mista sin frith far thy³⁷) han drap honum³⁸) saklösan. 77

nominandi De homicidio autem') istud statuimus ut reus in generali placito trahatur in causam et in secundo placito actor nominet $oldsymbol{XV}^{ ext{cim}}$ de prouincia rei de quibus illi concedimus tres excipere et XIIcim residuj post XVcim dies a secundo placito iurabunt uel quod') ille pace priuari meruit quod occidit')

¹⁴⁾ A. Pro at antea scriptum fuit tif. B. til 28) BIL. &c. om. j hærathe. at the &c.

¹⁵⁾ C. thre; male.

¹⁶⁾ E. schulle. H. &c. add. man.

¹⁷⁾ B. af.

¹⁸⁾ CDEFGK. &c. kirke steffne.

¹⁹⁾ BEGHIKL. &c. sic. ACDF. &c. om. wi.

²⁰⁾ IL. &c. forfölges fförst &c. 53. forffölgis, som nu sagt er om tiuff sagh: oc paa den XV dagen &c.

²¹⁾ B. faræs.

²²⁾ IL. &c. add. som sagh vordher (L. &c. bliffuer) giffuen.

²³⁾ IL. &c. add. förstæ.

²⁴⁾ D. om. sektas — landsthingi.

²⁵⁾ HIKL. &c. om. a. G. offna.

²⁶⁾ BHK. &c. annæt landzthing.

²⁷⁾ BC. &c. saksökære vel sagh söghere.

²⁹⁾ C. thet herethe secthe ær Oc aff fæmpten thre vdhen at &c.; male. I. (L.) &c. thet hæreth som then sag er giffuen vdy boer

³⁰⁾ G. hærith segtid ær Och &c. DEFK. &c. herithe sæchtiger (E. sektigh ær) Och &c.

³¹⁾ B. a.

³²⁾ B. ma han thre vndæn takæ. IL. &c. mo then som sagh er giffuen thre men undhen tagæ (L. &c. aff skiude).

³³⁾ DFK. &c. vdan; male.

³⁴⁾ B. om. ther.

³⁵⁾ IL. &c. igen.

³⁶⁾ EGK. add. the.

³⁷⁾ BIL. &c. add. at.

³⁸⁾ B. hin.

g) A. an scriptum est at lineola inductum, h) A. qd scriptum est at lineola inductum, et autem supra lineam additum. C. ante.

ac quod supra lineam additum.

i) C. occiderit.

ellir at³°) han (4°skal böda adir 6¹) honum. for thy at han 6²) drap hin 6³) a 4⁴) rette (45 hefnd. Ællir at 6°) thredie 6²) (4°at the 6°) meth therre eth göra then sæktadhe orsaka 6°) oc saklösan. Warthir then ther 5¹) sektathir ær j förste saklös giorth. ok wil hin 5²) annar man for thet samma drap 5³) sektæ. 5⁴) tha skal han 6⁵) sik wæriæ meth tolf nefndum mannum af (6°kyni sinu The samma lund skal then 5²) thredie sik wæria vm 6°) sæktathir 5°) worthir. Æn ey skal 6°) flere men 6¹) sæktæs 6²) far et drap 6³) en thre men Oc tha 6⁴) thre æræ sektadhe 6⁵) tha skal 6°) sithin (6²ban liwsa 6°) a 6°) then ther thet 7°) drap 7¹) giorthe

innocentem vel quod satisfacere debeat eo quod ob') vindictam debitam occidit') illum uel iuramento suo eum penitus excusabunt Si autem primo incusatus fuerit excusatus et actor alium incusauerit ille iuramento XII cognatorum suorum se purgabit Similiter et tercius si incusatus fuerit se purgabit sed plures quam") tres super vno eodem que homicidio') non debent incusari Sed tribus purgatis') in actorem') homicidij proferri debet sentencia

39) HIL. &c. om. at.

⁴⁰⁾ G. böthe at ther hanum &c.

⁴¹⁾ IL. &c. igen.

⁴²⁾ B. om. han.

⁴³⁾ CDEFGIKL. &c. hanum.

⁴⁴⁾ B. for. IL. &c. aff.

⁴⁵⁾ I. &c. ondskap Swergæ the ey so po thet annet tingh tha sculæ the sweryæ po thet tredyæ tingh at the thære (28. &c. ther) met theres eedh göre then sag er giffuen orsagæ eller och saghlöss (29. sager) Vordher han thæ förstæ reysæ giort sæghlöss oc &c. L. &c. ondskaff — tridie Ting (ut I.), och göre den aarsag och sagelöß som sag er giffuen worder &c. ut I. Male.

⁴⁶⁾ CDEFGHK. &c. a.

⁴⁷⁾ EG. add. thingh; male.

⁴⁸⁾ G. om. at the.

⁴⁹⁾ B. om. the.

k) A. ad primum scriptum est, at ob in marg. ita additum, ut legi posset obad; his vero lineola inductis, ob supra lineam additum est.

⁵⁰⁾ B. orsakan. H. &c. skiar.

⁵¹⁾ DK. om. ther.

⁵²⁾ I. &c. atther sagsögæren tha. L. &c. da sagsögeren siden.

⁵³⁾ G. mandrap.

⁵⁴⁾ IL. &c. skyllæ.

⁵⁵⁾ H. hin.

⁵⁶⁾ BL. &c. sin slækt.

⁵⁷⁾ G. om. then.

⁵⁸⁾ BHIL. &c. add. han.

⁵⁹⁾ IL. &c. skyllet. G. sechtigh.

⁶⁰⁾ HL. &c. skulle.

⁶¹⁾ B. om. men.

⁶²⁾ B. sæktæ. L. &c. skyldis. I. &c. forfölgess.

⁶³⁾ G. 16. 17. mandrap.

⁶⁴⁾ B. thaghær. G. ther. CH. add. the.

⁶⁵⁾ B. Voce quadam hoc loco deleta, skærthæ

l) A. illam additum est at lineola inductum.

m) A. Vocabulum quoddam lineolis inductum est, et quam supra lineam scriptum.

n) C. om. homicidio.

Far hærwirke ther görs a quindi¹) (2skipum wi thesse lund at then ther3) sæktathir⁴) warthir ther⁵) fore Skære⁶) sik meth tolf ('nefndum mannum a⁸) (9 syne kyni. Æn for thet herwirke ther görs (10 j andrum costum (11 skal man sik weriæ (12 meth nefnd a^{13}) kyrke soghn. 14) (15 Æn 16) combir 17) thet at men threttas vm sakir¹⁸) ther a thinge wartha deldæ. ¹⁹) tha skal war²⁰) vmbuths man²¹) at²²) thy samma thingi nefna tolf men at löza²³)

excomunicacionis De herwirki quod fit 1) in raptu feminarum istud decreuimus quod reus iuramento XIIam cognatorum suorum') se defendat') ('Sed in aliis hærwirki que fiunt in rebus hominum reus se purgabit iuramento XII^{cia} de parrochia nominatorum Si vero super causis terminatis") in placito contradiccio et contencio orta fuerit exactor noster nominabit XII an qui erant in eodem placito qui illud dubium terminent iuramento suo Sed si

rec. man. scriptum est. IL. &c. orsagæ 9) B. sin slækt. giorde.

66) H. om. skal.

67) IL. &c. mandraberen i bandh sættess.

68) C. lysæs.

69) G. offna. H. at.

70) K. om. thet.

71) G. mandrap.

- 1) BCDEFHK. &c. quinnæ. IL. &c. quinfolk.
- 2) H. om. skipum at. IL. &c. skyckæ vy saaledes at &c.
- 3) K. om. ther.
- 4) IL. &c. skyllet.
- 5) G. om. ther.
- 6) GIL. &c. værie.
- 7) G. om. nefndum. L. &c. mendz eedt aff sin slect, Men for &c.
- 8) BI. &c. af.

- 10) H. a. B. andræ costæ. IL. &c. po annet gotz ther fore scall &c.
- 11) K. 23. 24. om. skal man sik.
- 12) IL. &c. em. meth nefnd.
- 13) K. i.
- 14) L. &c. sin kircke steffne.
- 15) 98. om. sequentia.
- 16) A. Litterae quaedam additae at deletae sunt.
- 17) BIL. &c. sker.
- 18) B. add. the.
- 19) C. dylde; male.
- 20) L. &c. kongens.
- 21) CDGHIKL. &c. embitzman. EF. &c. embitzmen.
- 22) BDK. 24. a. IL. &c. po.
- 23) L. &c. skillie.

o) C. purgatorum.

p) Lege auctorem.

q) A. sit scriptum est at lineola inductum, et fit supra lineam additum.

r) C. om. suorum.

s) A. desendet scriptum est, at ultimum e lineola inductum et a supra lineam adpositum. C. purget.

t) C. om. Sed — nominatorum.

u) C. terminatorum.

(24the thretta therre²⁵) j mellum. (26Æn ær thet wor²⁷) vmbuthsmans²⁸) sak ther threttis.²⁹) tha skal een af thöm bæsta bondum (30ther ær nefna³¹) tolff.³²) aff thy thingi at³³) (34lösa the thrættæ³⁵) Thetta hawum wi swa³⁶) skipat³⁷) for (38manna thörft saka.³⁹)

causa exactoris fuerit super qua oritur contradiccio aliquis de melioribus bondonibus nominabit XII^{cim} de placito ad terminandam illam contradiccionem*)

3.

(Constitutio Regis Erici Christophori filii anno 1284 Scaniae data.)1)

1. (2 Hwilken man sum dræpær man meth rathet rath.

THænne³) logh⁴) gaf konung erek. konungs⁵) kristofærs sun i nyborgh. æfter allæ danæ⁶) rath.⁷) oc the⁸) withær tokæ.⁹) Hwilken man sum (¹⁰dræpær¹¹)

²⁴⁾ H. &c. then trettæ mellom them Æn &c.

²⁵⁾ DK. &c. om. therre.

^{26) 104. 108.} om. Æn — thrættæ.

²⁷⁾ L. &c. Kongens.

²⁸⁾ CDEFGHIKL. &c. embitzmans.

²⁹⁾ IL. &c. add. om.

³⁰⁾ B. ær thær æræ.

³¹⁾ H. &c. add. till.

³²⁾ IKL. &c. add. men.

³³⁾ GIL. &c. och. K. ære. IL. &c. add. the skullæ.

³⁴⁾ L. &c. skillie den sag att som de trette om.

³⁵⁾ A. Litt. h omissam supra lineam add. scriba.

I. &c. sagh som the thrættes om.

³⁶⁾ K. 23. 24. om. swa.

³⁷⁾ B. skapæt; male. GHIL. &c. skicket.

³⁸⁾ CDEFGHK. &c. mange. IL. &c. mangæ mentz nyttælighet (28. 29. nyttighet; L. &c. beste och nytte) skyll.

³⁹⁾ CDEFGK. &c. om. saka. B. &c. skyld. DIKL. multique alii codd. huic constitutioni adnectunt varia capita huc non pertinentia.

Vide not. 19 pag. 222; not. 2 p. 232; not. 31 p. 233, et Praefationem.

¹⁾ CD. habent rubr. Vm nyburgs logh. F. 13; rubr. nyburgs logh. HI. &c. rubr. koningk Eriks log. O. tit. Hær begynnes koningk Ericks logh. Cfr. not. 3 infra.

B. aliique codices carent rubricis capitum; de rubricis autem, quas habent alii, idem valet, quod not. 2 pag. 3 dictum est.

³⁾ EMN. &c. Verba: Thennæ — toghæ wether rubris litteris sunt scripta. 67. 78. 104. om. haec verba; 67. vero adnectit huius constitutionis capita statuto Regis Valdemari (V. 2.). 59. habet rubr. Konning Ericks Loug Eller Haandfestning, Som konning Erick Konning Christophers sönn gaff i &c.

⁴⁾ P. &c. add. eller haandfestning.

⁵⁾ B. &c. om. konungs.

⁶⁾ NP. &c. danskæ mentz. 111, 117. 129. skonske mendtz.

⁷⁾ HKO. &c. ræth.

⁸⁾ D. om. the. CEFGL. &c. alla dana. NP. &c. alla danska men.

adnectunt varia capita huc non pertinentia. 9) E. 30. rubr. litt. add. som her efter föl

v) A. Man. paullo rec. infra lineam minoribus litteris add. finitum ost.

man¹²) mætk (13 rathet rath hemæ¹⁴) i sin¹⁵) (16 eghen garth. ælkæ 17) (18hamblær. (19ællær dræpær²⁰) i kirkiæ. (²¹æll*ær* hamblær.²²) tha ær han frithlös. oc allæ the ær²³) mæth hanum (²⁴waræ. i far²⁵) oc i fylghæ. oc ær²⁶) vrbotæ mal. oc fangæ aldregh frith.²⁷) for vtan²⁸) hins döthæ²⁹) frændær³⁰) bithiæ fore them³¹) til konung. oc konung take allæn therræ howæth lot vtan³²) iorth.³³) Vm nokær man (³⁴warthær dræpen (³⁵af them ær i (^{3.6}thænnæ *gær*ning waræ. tha ware han vgild. oc æi^{3.7}) scal fastæs fore hanum oc zei bötzes, huzerken konungs rzet (3 8 oc zei 3 9) biscops. 4 0) vm han dræps i thæn stund. ær thænne⁴¹) gærning görthes.⁴²) Vm nokær man⁴³) (**warthær wit.*5) at han war mæth i thæn gærning. oc (*6dyl han.*7) (*8haue

hwilken man dræper anner. B. &c. add. At. 59. 66. 93. 94. 111. 117. 129. add. Oc bleff vdgiffuenn Anno Dominj MCCXLIIII. 83. 89. 126. hoc loco add. ea, quae ad epilogum pertinent.

10) B. &c. annar man dræpir meth &c.

11) CDEFGLP. &c. add. annan.

12) O. om. man.

- 13) P.&c. beraadt huu, eller gör hannom saar, eller hamler hannom kiemme vdy hanns (69. &c. sic; P. hand) egen gaard eller huss, Eller dreber &c.
- 14) M. 85. om. hemæ.
- 15) BCDEFGL. &c. hans.
- 16) CDEFGL. &c. eigno huse. æller i sinum garthe.

17) O. add. mæn.

- 18) 100. 126. om. hamblær. ællær dræpær.
- 19) 0.23. &c. i kirke eller kirke wey draper eller hamblær &c.

20) M. add. man.

- 21) P. &c. eller paa kyrcke gaardt, eller paa kircke wey, daa &c.
- 22) H. hambler roc. man. mutatum in kirkeuey.
- 23) L. om. ær.
- 24) GLNP. &c. ære. 0.23.24. worde i &c.
- 25) BCDEFGHIKLMNOP. &c. færth.

26) L. om. ær.

- 27) LNP. &c. add. igen.
- 28) B. &c. vdan, om. for.
- 29) BDHIKMNOP. &c. add. neste.

30) CEFGL. &c. add. oc næstæ. P. &c. add. och wenner.

31) HIKMNOP. &c. hanom.

32) CDEFGLNP. &c. add. thera.

33) B. &c. add. therre. En. CDEFGL. &c. add. Æn. HIKMO. &c. add. Och.

34) BCDEFGN. &c. af thöm mannum (N. &c. om. mannum) warthir dræpin (N. &c. add. som) j then gierning &c. P. &c. aff dem bliffuer yhiellslagen, som wdy den gierning &c.

35) L. om. af them er.

- 36) L. then. G. them gerningum.
- 37) CEFGL. &c. aldrigh.
- 38) P. &c. eller (pro oc æi).

39) O. 24. om. æi.

40) NP. &c. archebiscops. CDEFGL. &c. add. ræt. N. &c. add. skall ther fore giffwess. P. &c. add. rett skall giffuis eller göris for hannom.

41) BCDEFGL, &c. then.

42) CDEFGL. görs. BCDEFGL. &c. add. En vel Æn.

43) HIKNOP. &c. om. man.

44) HO. &c. var ther; male. I. var then. P. &c. skyldes der fore, att &c.

45) NO. &c. skyllet.

46) NP. &c. sigher han ney ther fore tha scall han ther till haffue twyggæ &c.

47) BCDEFGLM. &c. add. tha.

48) GL. 13‡. hauer. 100. 126. om. haue --- oc.

(49thær til 60) tuiggie mannæ witne. oc dyle 61) mæth hæræzs næfnd. oc thæn 62) næfne næfnd⁵³) ær sak sökær. oc⁶⁴) (⁶⁵fald*ær* (⁵⁶han at⁵⁷) næfnd. tha (⁵⁸haue nattæ rum oc daghs at rymæ. huars) han warthær sithæn gripen. thaso) gange⁶¹) a⁶²) hans hals.

2. vm man dræpær butken man.

Varthær¹) nokær man buthen hem²) til annærs manzs. ællær han³) gæster 82 nokær stath i köpstath. ællær (*a land. haue thær*) (*æm ful frith. sum (*han hafthe⁸) hemæ⁹) at¹⁰) (¹¹hans eghen. Oc¹²) vm (¹³sua warthær¹⁴) (¹⁴at man¹⁶) warther iaghæth¹⁷) (¹⁸sua at han¹⁹) rymer hem²⁰) i annærs²¹) manzs garth. fore sinæ v winær. (22 haue thær ful frith. oc (23 vm han24) warth $\omega r^{2.5}$) sua dræpen. (26ællær hamblæth.27) oc görs thæt mætk rathet28) rath.

- 49) BCDEFGLM, &c. hin ther sak sökir twigge manna witne (DM. add. ther) til. (L. om. til) oc hin dyllie &c.
- 50) K. om. til.
- 51) NP. &c. værgæ sigh.
- 52) HIKNO. &c. han.
- 53) BCDEFGL. &c. om. næfnd. N. &c. mennænæ. P.&c. Neffnds mendene.
- 54) BCDEFGLNP. &c. om. oc.
- 55) NP. &c. ffæller hanum næffndh tha &c.
- 56) B. &c. honum nefnd &c.
- 57) L. i.
- 58) BCDEFGLM. &c. ware han frithlös fore thens dothe neste. ok af konung hawe (ECF GLM. hauer) han (C. om. han) siex vghu (DCFGL. vkæ vel vgæ; E. &c. vgnæ; M. vgher) dagh, at for evne sik meth sine v winær ellir at ryma (M. æller han rymææ) land oc rike. En (M. om. En) hwar &c.
- 59) DNP. &c. add. sum.
- 60) M. om. tha.
- 61) NP. &c. geller thet.
- 62) D. 17. af.
- 1) BCDEFGHIKLMNO. &c. En vm nokir (HI KO. &c. Annar) man worthir buthin &c.
- 2) G. hiema.
- 3) G. om. han.
- 4) NP. &c. i lantz byy.
- 5) HKO. &c. add. til.

- 6) I. vm wel ful. 16. &c. saa full. CDEFGNP. &c. swa goth. L. om god.
 7) CEFGL. 30. om. han hafthe hemæ. D. hauæ
- hemæ &c.
- 8) B. &c. hawir. I. &c. wore.
- 9) 0.23.24. hiem.
- 10) NOP. &c. till.
- 11) BCDEFGL. &c. sin. INP. &c. sith eghet.
- 12) M. om. Oc. GLN. &c. Æn.
- 13) HIKO. &c. nogher man kan swo vardhe lauther (0.23. &c. lanther) ath han &c.
- 14) N. &c. kommer. P. &c. skeer.
- 15) GL. om. at man warther.
- 16) CDEF. &c. han.
- 17) NP. &c. trængder. 59. &c. fortrengder.
- 18) BCDEFGL. &c. oc (pro sua at).
- 19) CDEFGL. om. kan.
- 20) NP. &c. indh.
- 21) BCDEFGHIKLMO. &c. nokirs.
- 22) HIKNOP. &c. om. haue frith.
- 23) HIKNOP. &c. om. vm han.
- 24) M. man.
- 25) G. add. *ther*.
- 26) 100, 126. om. ællær kamblæth.
- 27) P. &c. slagen. BDEFGLM. &c. add. ellir balbarth (DEFGLM. &c. bælbarthær vel belbarth) swa at han worther limmalestir. C. add. æller, at, folio abscisso, sequentia perierunt, usque ad verba (ko)nung takæ allan &c., in fine cap. 4.
- 28) M. om. rathet.

tha ware 20) that vrbota mal allum them (30 ar their ware math i far 31) oc i^{3 2}) fylghe, oc zerze frithlöse, oc fangæ^{3 3}) aldregh frith, for vtan hins döthæ næstæ frændær^{3 4}) bithiæ fore them til konung, oc konung take half therræ howæthlot (3 5 vtæn iorth. oc (3 6 half hin 3 7) sum garthen atte 3 8) ær gærningen war i^{3} giorth. 4 O Æn vm nokær man wites 4 1) at han war 4 2) mæth i (43 thæn gærning (44 oc dyl han. tha 45) wære sic mæth hæræzs næfnd. oc $math^{46}$) the samma logh ar^{47}) för ar^{48}) ware ar^{49}) mælt. ar^{60})

3.51) vm man dræpær man i thæt hæræth ær konung ær i52)

Dræpær⁶³) man⁶⁴) annær⁶⁶) man⁶⁶) ællær hamblær⁶⁷) i⁶⁸) thæt hæræth ær⁶⁰) konung ær i.⁶⁰) tha ær⁶¹) thæt vrbotæ mal. (⁶²vm thæt ær giort⁶³) mæth rathet rath.64) Oc konung take allæn66) hans66) howæthlot vtan67) iorth.68)

3. Cfr. 1.89,90.

29) EFGL. worder.

30) BDEGHIKLMO. &c. om. ær. F. om. ær 48) K. om. för. thær.

- 31) DEFGHIKLMNOP. &c. færth. 62. flock. P. &c. add. flock.
- 32) GP. &c. om. i.
- 33) Hl. &c. faa.
- 34) P. &c. add. och wenner.
- 35) MNP. &c. for vden. BDEFGL. &c. om. vtæn iorth. Cfr. not. 40 infra.
- 36) N. &c. halffdelen theres hoeth lodh tagher then som &c. P. &c. den gaarden tiil hörde som gierninghen skede wdy, han skall tage den Anden halffdelen, aff dieris hoffuitt lodt. worder nogen skyldett der fore att &c.
- 37) EFGL. &c. then.
- 38) BDEFGHIKLMO. &c. a. N. &c. eyer.
- 39) O. om. i.
- 40) DEF. gör. BDEFGL. &c. add. far vdan iorth (F. 13 ... om. iorth) therre (L. om. therre). Cfr. not. 35 supra.
- 41) N. &c. vorder skyllet ther fore.
- 42) N. &c. add. i færd oc i fölgæ. P. &c. add. y flock, ferd, och fylge.
- 48) FGIL. 184. the gerninghe.
 44) NP. &c. sigher han ther fore ney.
- 45) IN. &c. om. tha.
- 46) BDEFGHIKLMNO. &c. om. mæth.

- 47) DEFGL. om. ær.
- 49) BHIKM. &c. war. DEFGLNOP. &c. ær.
- 50) P. &c. sagt. N. &c. næffnd.
- 51) N. 28. 29. 50. 52. 100. 126. om. hoc caput. 104. invertit ordinem huius capitis et proxime sequentis.
- 52) A. Litt. i, in extrema folii ora scripta, resecto folio, maximam partem periit.
- 53) BEFG. &c. add. nokir. HIKO. &c. Om man dræper nogher man j thet herith som koningh er j eller hambler tha &c.
- 54) D. add. nokær.
- 55) MP. 85. nogher.
- 56) BDEFGP. &c. om. man. P. &c. add. slaar.
- 57) BGM. &c. add. ellir belberier. DEF. add. ællær oc bælbæriær. L. add. eller bæries.
- 58) BDM. &c. innan.
- 59) BDEFGL.&c. om. *ær*.
- 60) L. om. i. M. 85. jnnen.
- 61) DEFGL. add. oc.
- 62) P. &c. Giöres dett mett foract, daa er dett der om, saa att kongen tager alt hans &c.
- 63) BDEFGHIKLO. &c. sic. A. om. giort. Cfr. nott. 62, 64.
- 64) M. add. giort. Cfr. not. 63 praecedentem.
- 65) EFGLM. &c. half.
- 66) DBEFGLM. &c. therræ.

Æn (°°sætær man sar a annær man⁷⁰) (⁷¹i thæn timæ. tha böte⁷²) fore sar sum logh æræ.⁷³) oc⁷⁴) firitiughu marc hinum⁷⁵) ær skathæn fik. (⁷⁶oc firitiughu marc konunge.77)

vm manzs hion skil inbyrthes.

AL'n¹) skil²) manzs hion³) inbyrthes. ællær andre⁴) mæn the⁵) ær satte⁵) kummæ samæn at⁷) (⁸nokær man.⁹) ællær huar¹⁰) thæt ær. oc (¹¹ær æi m*ætk* (12 rathet rath. tha 13) (14 böte (15 thær fore sum thæt ware 16) giort a 17) (18 almænnings wægh. Æn sighær nokær man at thæt war giort mæth (''°rathet rath. oc hau ex^{20}) ther til tuiggie e^{21}) manne witne. $(e^{20}$ oc $(e^{23}$ dyl hin $(e^{24}$ sum

- 67) DBEFGLP. &c. for vlæn. P. &c. add. hans. 4) GL. om. andre. BDEFIKMNO. &c. nokra.
- 68) M. 85. add. foræ the samma sagh.
- 69) BDEFGL. &c. særir man annar (DFGL. 13!. gör man annær saar; E. 30. gör man) ellir slar meth stony ellir meth andre wapne (FGL. &c. annat wapn) oc draghir honum (DEF. 134. 30. add. æi; male) til stens ellir til stoks meth wald. tha bode &c. P. &c. gör mand anden mand saar, enthen slaar medt stangh, eller stinger, eller med andre waben, och drager hannom till stens eller stock med wold den stundt kongen er wdy herredt, daa bödis &c.
- 70) HIKMO. &c. add. eller slar (O. add. eller) meth stangh eller meth andræ vapnæ och dragher hanom til steens eller til stoks meth voldh.
- 71) M. om. i thæn timæ.
- 72) I. add. han.
- 73) HMO. &c. er. BDEFGL. &c. add. ellir (GL. ok) far (D. &c. for) stanga hug. M. 85. add. aller stangæ hug.
- 75) M. &c. *hanum*.
- 76) HIKMO. &c. fore fridh bröt och fyritingæ mark koningh. DEFGL. &c. for frethbryth. oc firætiugæ mark konungæ for the (GL. om. the) sammæ sak.
- 77) BP. &c. add. fore frith brot.
- 1) BDEFG. &c. om. Æn.
- 2) GN. &c. Skils. P. &c. trettes.
- 3) P. &c. Tieniste Tynde. M. 85. add. ath.

- H. &c. nogith; male.
- 5) B. &c. om. the.
- 6) P. &c. wenner.
- 7) A. at bis scriptum est, in fine prioris ac initio sequentis lineae. NP. &c. till.
- 8) BDHIKM. &c. nokirs mans.
- 9) EFGLNOP. &c. mans.
- 10) G. huat. HIKNOP. &c. add. som.
- 11) NP. &c. gors. HIKMO. &c. om. er. BD EFGL. &c. skeer thom skatha j (GL. om. j) mellum. oc tha (DF. tho) ey meth &c.
- 12) O. 23. 24. om. rathet. P. &c. beraadt modt, daa &c.
- 13) L. om. tha.
- 14) NP. &c. scall ther (P. &c. dett) bodes fore &c.
- 15) DEFGM. &c. om. ther. HIKLO. &c. om. thær fore.
- 16) I. war. L. om. h. v. BG. worthe.
- 17) BDEFGL. &c. ofna. KH. &c. oppa.
- 18) EFG. &c. almens veyghe. P. &c. almindeligt wey.
- 74) M. 85. om. oc. BDEF. &c. add. ther til. 19) P. &c. foract och beraad hugh, och &c. 20) BDEFGLNP. &c. add. han.
 - 21) E. 30. thriggæ.
 - 22) BDEFGL. &c. Vm hin (DEFGL. han) dyl ær sakin gifs. tha dyli &c.
 - 23) N. &c. han kendes thet ey som &c. P. &c. han som sagen giffuis bestaar dett
 - 24) HIKMO. &c. ther sagh giffs (M. add. Ths) . Dyli &c.

sac ær giuen. Dyle²⁵) mæth hæræzs næfnd. (²⁶oc thæn (²⁷næfne næfnd ær (²⁸sac sökær. (²⁹oc faldær han at³⁰) næfnd tha ær thæt vrbotæ mal.³¹)

5. vm man dræps oc orkær æi at bötæ.

Hwilken man sum dræpær man³²) (³³ællær³⁴) hamblær. (³⁵ællær hoggær (³⁶ællær bæriær. oc hawir³⁷) æi³⁸) at bötæ mæth.³⁹) tha fange⁴⁰) fore⁴¹) sic fullæ⁴²) borghæn.⁴³) Æn ma⁴⁴) han æi borghæn⁴⁵) fa⁴⁶) oc orkær⁴⁷) 83 æi at⁴⁸) bötæ. tha læggær man⁴⁹) fore hanum en fæmpt.⁵⁰) (⁵¹oc en⁵²) annæn. oc⁵³) thrithiæ. Kumbær han⁵⁴) æi tha mæth (⁵⁵bötær. (⁵⁶ællær (⁵⁷mæth fullæ borghæn.⁵⁸) oc gör skæl oc ræt fore sic. tha fare⁵⁹) hin⁶⁰) til things. oc lyuse⁶¹) hanum frithlös. (⁶²oc sithæn han ær frithlös lyusdær.⁶³) huar⁶⁴) han warthær sithæn gripen. tha gange⁶⁵) a⁶⁶) hans hals.

6. vm man hærbærghær frithlös man.

 $\mathbf{H}_{\mathbf{wa}}$ sum hærbærghær frithlös man. tha $^{\scriptscriptstyle 1}$) scal han $^{\scriptscriptstyle 2}$) bötæ siax marc. ($^{\scriptscriptstyle 3}$ thre

25) NP. &c. værgæ sig ther fore.

26) BDEFGL. &c. om. oc. NP. &c. om. oc —

27) BDEFGL. &c. skal e (GL. om. e) nefna ther sagh &c.

28) O. sagsöger ær oc &c.

29) NP. &c. ffeller hanum næffnd.

30) B. &c. a, L. aff.

31) BCDEFGLM. &c. add. ok konung (C. litteris nung post lacunam, vide not. 27 pag. 450, iterum incipit) taka (C. &c. takæ) allan hans howit löt vdan (CDEF. &c. add. hans) iorth.

32) M. 85. hinannen.

33) BCDEFGHIKLMNOP. &c. sic (cfr. nott. 34
-39 sequentes). A. oc orkær æi at bötæ.
ællær hamblær. ællær hoggær. tha &c.

34) NOP. &c. om. ællær.

- 35) P. &c. slaar, eller hugger, och &c.
- 36) HIKNO. &c. om. ællær bæriær.
- 37) DP. &c. add. han.
- 38) M. add. thill.
- 39) D. &c. om. mæth.
- 40) NP. &c. sættæ. BN. &c. add. han.
- 41) 0. 23. 24. om. fore.
- 42) EGL. &c. follen. P. &c. add. starck.

43) K. burha. I. burthæ; male.

44) NP. &c. kan.

- 45) B. burgha. O. 23. 24. borghe. IK. burha. CDEF. &c. add. for sik.
- 46) GHIKLOP. &c. add. for sigh.
- 47) HIKNOP. &c. forma.
- 48) C. om. at.
- 49) BL. &c. om. man.
- 50) P. &c. dag. 59. &c. lagdag. 92. sinde.
- 51) 100. om. oc thrithiæ.
- 52) GLP. &c. om. en. 134. ey; male.
- 53) CEFGHIKMO. &c. add. en.
- 54) C. om. han.
- 55) CDEFGL. &c. burghæn. ællær mæth bötær. oc &c.
- 56) P. &c. om. ællær borghæn.
- 57) B. om. mæth fullæ.
- 58) BC. &c. sic. A. borghæ. HNO. &c. byrdha. IK. burha.
- 59) HKO. &c. *föræ*.
- 60) BCDEFGHIKLMO. &c. man. NP. &c. sagsögeren.
- 61) L. &c. göre. NP. &c. ladæ lywsæ.
- 62) P. &c. om. oc lyusdær. N. &c. om. oc hals.
- 63) CEFG. &c. add. oc. D. add. æ.

marc konunge. oc thre marc (*hins döthæ aruæ.*) ællær (*dyle mæth (*tyltær eth at han wiste æi⁸) at⁹) han war frithlös.

7. vm man dræps i kirkiæ. vtan forrath.

Hættæ¹⁰) (¹¹sculu¹²) mæn witæ. at kummæ mæn satte¹³) samæn i kirkiæ. oc warthær thær 14) skiælnæth 15) them i mællen. vtan for rath. 16) sua at man warthær dræpen. ællær hamblæth. ællær hoggen. 17) böte for drap oc 18) for 19) sar²⁰) sum logh æræ.²¹) oc thær til (²²firitiughu marc²³) konunge. (²⁴oc firitiughu marc hinum²6) ær scathæn fik. ællær hans aruum.²6) vm han ær döth.²⁷) Æn warthær thæt giort mæth (²⁸rathet rath tha ær²⁹) thæt³⁰) vrbotæ mal.³¹)

8. vm korn oc flæsk oc hæstæ.

Hæt scal æi forbiuthæs af^{3 2}). (^{3 3}konungs wæghnæ.^{3 4}) bort at föræ korn.

64) G. add. som.

- 65) GL. gangher. GLP. &c. add. thet.
- 66) 59. &c. aff.
- 1) L. om. tha. 2) HL. om. han.
- 3) CDEFGHIKLNOP. &c. om. thre marc.
- 4) BCDEFG. &c. thes dodhe nesta ellir &c.
- 5) P. &c. add. huo som husser fredlös mand widerligh effter dag och maanett, böde kongen tree marck.
- 6) N. &c. værgæ. P. &c. werge seg. HIKLMO.
- 7) NP. &c. XII mentz eed.
- 8) IL. add. thet.
- 9) HO. &c. thet.
- 10) BCDEFGHIKLNOP. &c. Thet.
- 11) MNP. &c. scall man.
- 12) BCDEFG. &c. add. alla.
- 13) P. &c. wenner.
- 14) BCDEFGLNOP. &c. om. ther.
- 15) M. 85. vskelnæt. P. &c. skiellactighedt.
- 16) NP. &c. forackt.
- 17) P. &c. add. eller saar giort. BCDEFGM. &c. add. eller (CDEFGM. 13 + add. aff; 30. add. a; 16. &c. add. meth) mapmum skathalike slaghin (M. add. Tha). L. add. aff vapnum &c. ut B.
- 18) BCDEFGLO. &c. ellir.

- 19) NP. &c. om. for.
- 20) BCDEFGLM. &c. add. ellir for slagh.
- 21) GMN. &c. *er*.
- 22) A. Litt. & omissam supra lineam add. scriba. BCDEFGL. &c. om. firitiughu — oc; cfr. not. 27 infra.
- 23) M. 85. om. marc.
- 24) 66. om. oc fik. 126. om. oc döth.
- 25) GL. hanum.
- 26) BCDEFGLM. &c. arwa. HIKNOP. &c. arffuinghæ.
- &c. giffue (M. 85. add. foræ) tylther edh &c. 27) BCDEFGL. &c. add. oc konungi thre marc. Cfr. not. 22 supra.
 - 28) BCDEFGL. &c. forrath. P. &c. berod hoff.
 - 29) CDEF. add. oc.
 - 30) CEF. &c. add. et.
 - 31) BCDEFGHIKLMNO. &c. add. Æn gers thet vdan forrath oc vdan (N. &c. ey om) höytithe (DF. &c. höghtithæs; CE. höktithæs) dagha (N. &o. dag) tha bödis (M. bötæ) ther fore som melt ær. P. &c. add. men göres dett foruden beraad hoff, och icki om högtidelige dage, da bödes der fore som tillforne er sagt. BCDEFGL. 13. 16. 17. 30. 32. 42. post hoc caput habent cap. in textu 12.
 - 32) EF. &c. pa.
 - 33) M. 85. komung bort &c.

 oc^{36}) flæsk. oc hæstæ. ($^{36}oc \text{ vm}^{37}$) (38 allæ andræ handæ thing. ær (39 man hau*ær* at sæliæ. (*ºför vtan allæ landæ*¹) bithiæ konung.*²) at thæt scal forbyuthæs. oc⁴³) forbyuzs thæt. tha scal⁴⁴) æi konung. oc æi⁴⁵) vmbuzs man⁴⁶) giume orlof⁴⁷) bort at föræ⁴⁸) i thæt⁴⁹) ar.⁵⁰)

9. vm hof.

 ${f T}$ Hæ ${f t}^{6\,1}$) ($^{6\,2}$ sculu $^{6\,3}$) mæn witæ at ho ${f f}^{6\,4}$) scal waræ huært ar ($^{5\,6}$ i nyborgh. $^{6\,6}$)

10. vm konungs mannæ thre markæ sak.

Hættæ⁵⁷) hauær oc konung giuet allæ sinæ⁵⁸) mæn i skane.⁵⁹) at the sculu hauæ frælse⁶⁰) vm⁶¹) al⁶²) therræ warnæth⁶³) for⁶⁴) thriggiæ markæ sak.⁶⁶) Vtæn thæt sum⁶⁶) kumbær a⁶⁷) konungs eghet (⁶⁸thing. ællær ofnæ⁶⁹) konungs⁷⁰) rættæræ thing.⁷¹)

- 34) CDG. alue. HIKL &c. affle. O. affle. 56) BCDEFGM. &c. add. i fivn a mithfaste NP. &c. macht.
- 35) HIKO. &c. eller.
- 36) BCDEF. &c. ellir andra handa &c.
- 37) GLNP. &c. om. vm.
- 38) GL. andra vare ther man &c.
- 39) BHIK. &c. men hawa.
- 40) L. fora alla &c.
- 41) N. &c. land. P. &c. landen. Male.
- 42) BCDEFGHIKLMO. &c. honum. M. 85. add. om. NP. &c. add. ther om.
- 43) BCDEFGHIKLNO. &c. Æn. P. &c. Men.
- 44) B. &c. add. thet.
- 45) BCDEFGLNP. &c. add. hans. M. 85. add. konungs.
- 46) B. embusman. HIKNOP. &c. embitzman. GL. &c. embitzmen.
- 47) BHO. &c. orlogh. GL. &c. loff. N. &c. add. thet.
- 48) HIK. *faræ*.
- 49) GL. add. samme.
- 50) M. 85. hoc loce add. cap. in textu 14.
- 51) CG. Thættæ.
- 52) HIKLMNO. &c. skal man (MN. &c. add. 67) BCDEHKMO. &c. vppa. och) vithæ.
- 53) EFP. &c. add. alle.
- 54) P. &c. herredag. 52. herre hoff.
- 55) H. om. i nyborgh, at rec. man. in marg. add. haec verba.

- (C. mith fasto) söndag. IKL. add. om midfaste söndagh. HNOP. &c. add. mythfastæ söndagh. P. &c. hoc loco ac infra post cap. 14 inserunt capita quaedam ad hanc constitutionem Scanicam non pertinentia; cfr. Praefationem.
- 57) B. &c. Thet.
- 58) P. &c. add. gode.
- 59) 30. skanæ rec. man. mutatum in sieland. HIKNO. &c. add. boo.
- 60) P. &c. mact. 59. &c. frihedt eller macht.
- 61) CDEFGLNP. &c. yuær.
- 62) BCDEFGHIKLMNOP. &c. alla.
- 63) CF. worthnathæ. BEIM. &c. wornathe. G. &c. vartnade. DKL. warnæthæ. H. &c. varnidhæ. 0. warmdhe. NP. &c. vndhersattæ.
- 64) 0.59. &c. add. therre.
- 65) B. &c. saka. P. &c. sager.
- 66) CDEFGL. &c. om. sum.
- 68) F. &c. om. thing konungs.
- 69) BDEHIM. &c. vppa. CGKLNOP. &c. pa.
- 70) CDGL. add. eghæt.
- 71) BCDEFGL. 13½. 16. 17. 30. 32. 42. post hoe caput habent cap. in textu 14.

11. vm kirkiæ tindæ.

84 Konung scal æi!) (²takæ oc æi köpæ³) kirkiæ tindæ. for vtæn⁴) hanum lig-gær⁵) högh⁶) rikes²) nöth ofnæ.⁶) oc tho sua at (²the tindæ¹⁰) giældæs ær för waræ¹¹) taknæ. oc¹²) warthær¹³) sua nöth ofnæ¹⁴) at the takæs¹⁵) æfter rikes¹⁶) rath. tha (¹²take hauum¹⁶) fore sua miket wærth sum han (¹⁰ma mæst gialdæ. oc kirkiæ wæriæ²⁰) (²¹sæliæ hanum.²²) oc kirkiæ²³) göræs (²⁴ful wissæ. fore sin tindæ.

12.25) vm man dræpær man a sin akær ællær a sin æng.

Dræpær²⁶) man annær²⁷) man²⁸) a²⁹) sin akær. ællær a³⁰) sin æng. ællær hamblær. ællær hoggær.³¹) böte fore drap. ællær fore afhog.³²) ællær fore sar³³) sum logh ær.³⁴) oc böte³⁶) thær til³⁶) firitiughu marc bondanum.³⁷) oc firitiughu marc konunge³⁸) (³⁹for frithbrot.

1) CBDEFGHIKLNOP. &c. add. lata.

2) F. 13½. om. takæ. E. 30. om. takæ oc æi.

3) L. om. köpæ.

4) EF. &c. vten, om. for.

5) PN. &c. driffuer.

6) EFHNOP. &c. stor.

7) CDEFGLM. &c. rikæns. B. rikinsins (sic). HIKNOP. &c. om. h. v.

8) H. om. ofnæ. BCDEFGIKLM. &c. vppa. 0. 23. 24. a. NP. &c. till.

9) NP. &c. thet betales hwat som till foren (P. &c. om. till foren) vpboret er Och vorder (P. &c. bliffuer) ther so trangh po at rigens raad vill köbæ kyrckens tyændæ tha (P. &c. add. skulle de) læggæ ygen for hanum (P. &c. Tinden) so meghet &c.

10) BCDEFGHIKLMO. &c. om. tindæ.

11) B. &c. wortha.

12) BCDEFGL. &c. Æn.

13) HIKO. &c. add. ther.

14) BCDEFGHIKLMO. &c. vppa.

15) A. Loco litt. a primum scriptum est k.

16) CDEFGHLMO. &c. rikans. B. rikinsins. 59. add. Raadz.

17) B. &c. gewe han fore &c.

18) CD. &c. han. L. om. h. v.

19) F. om. ma. HIKNOP. &c. mest geldher.

20) HIKO. &c. væriendæ.

21) N. &c. fongæ hanum vth so at sognæmen

haffue fuld formaringh for kyrekens tyendhæ. P. &c. skulle icke faa hannom vdt, för endt att Sogne mendene haffue fuld foruarinyh paa kirokens vegne for hannom igien.

22) CD. &c. *han*.

23) HKO. &c. kirke mannum. I. kirkio manne.

24) M. 85. fullest foræ &c.

25) BCDEFGL. 13¹/₄. 16. 17. 30. 32. 42. habent hoc caput post cap. in textu 7; cfr. not. 31 pag. 454.

26) HIKMN. &c. En dræper. BCDEFGLP. &c. add. nokir.

27) HIKMNO. &c. nogher.

28) BCDEFGLP. &c. om. man.

29) BCDEFGL. &c. ofna. HMO. &c. vppa.

30) GL. em. a. KHO. &c. oppa.

31) BCDEFGL. &c. add. ellir bæriar. M. add. æller beryer Tha.

32) INP. &c. hogh.

33) BCDEFGLM. &c. add. ellir fore bordagha.

34) BCDEFGHIKL. &c. æræ.

35) B. böden. NP. &c. om. h. v.

36) L. fora.

37) B. &c. om. bondanum. P. &c. saguolderen. CDEFGL. &c. add. for frethbrut.

38) K. om. konunge.

39) BCDEFGL. &c. om. for frithbrot.

13.40) vm konungs stuth.

Stuth⁴¹) scal huær bonde⁴²) rethæ ofnæ⁴³) sanctæ andreus⁴⁴) dagh. Wil sei+5) vmbuzs man+6) (47 withær+8) takse. tha rithe+9) bonden til things. et. oc annæt. oc thrithiæ. (50 oc biuthe stuth 51) vt. Oc62) wil 53) (54 æi æn tha vmbuzsman^{6 6}) takæ stuth.^{5 6}) Tha (^{5 7}næfne til^{6 8}) thre mæn ællær fyræ. at fylghæ hanum til konungs garth. (69vm han ær innæn hæræth. ællær60) til61) vmbuzsmanzs⁶²) garth.⁶³) (⁶⁴Ær huærken⁶⁵) i⁶⁶) hæræth. tha före⁶⁷) til hæræzs kirkiæ. oc the gothe mæn ware thær⁶⁸) withær⁶⁹) ær⁷⁰) af thing waro næfnde.71) at hun72) lægs thær in73) i kirkiæ.74) Huat (75skathe ær⁷⁶) at⁷⁷) stuth kumbær sithæn.⁷⁸) thæt⁷⁹) (⁸⁰gange a⁸¹) vmbuzs manzs⁸²) scathæ. oc æi a bondans (83ær fult84) rede85) vt.86)

40) EFG. 134. 30. om. hoc caput. C. om. sequentia, excepto cap. 14, quod supra insertum est; vide not. 71 pag. 455.

41) 62. add. och ledingh.

42) I. man.

43) HIKLMO. &c. *vppa*. NP. &c. *po*.

44) BLNP. &c. andree. DM. andreas. P. &c. add. Apostoli.

45) NP. &c. add. koningx.

46) BHIKLNOP. &c. æmbithsman.

47) P. &c. anamme hannom, da skall Bonden fare till &c.

48) BD. &c. add. stuth.

49) BD. &c. fari. L. föræ.

50) L. om. oc - vt. Oc.

51) BDHIKMO. &c. henne.

52) BDNP. &c. om. Oc.

53) M. 85. om. wil.

54) L. han ey tha tagha &c.

55) HIKNOP. &c. embitzman. B. ambusman. BD. &c. add. gen. HIKNO. &c. add. vidher.

56) BDHIKLNO. &c. om. stuth. M. 85. hennæ.

57) BL. &c. nefnis. DP. &c. skal næfnæs. N. &c. scall aff tinget till næffnes thre &c.

58) LP. &c. om. til. BDHIKLMNOP. &c. add.

aff (16. &c. aa) thingi.

59) L. eller embitzmend om the æra i hærathet Eræ the eig i hærathed tha föra till horitz kirkæ och legge henne thor ind meth godæ mendz vitne som aff tinga vorthee

neffnde och huath sithan stud ganger ath thot swaræ embitzmend.

60) M. 85. add. och.

61) HIKNO. &c. om. til.

62) HIKNOP. &c. embitzmans. B. æmbusmans.

63) BD. &c. add. Æn.

64) NP. &c. eller till hæretz kyrcken &c.

65) HIKO. &c. kirke; male.

66) BDHIKMO. &c. innan.

67) HIKO. &c. faræ. M. 85. add. hennæ.

68) M. 85. om. thær.

69) NP. &c. hoss.

70) BDHIKO. &c. om. ær.

71) P. &c. add. och see.

72) 0.23. &c. han.

73) HIKNOP. &c. om. in.

74) BD. &c. add. oc. M. 85. add. Och the gothe mæn skulæ nrthe.

75) BD. &c. om. skathe ær.

76) HIKM. &c. om. ær.

77) HIMO. &c. aff; male. NP. &c. po.

78) M. 85. add. Och.

79) HO. &c. ther.

80) NP. &c. bliffue æmbitzmantz &c.

81) DO. &c. om. a.

82) HIKO. &c. embitzmans. B. ambusmans.

83) P. &c. om. ær — vt. N. &c. vth at læggæ.

84) D. stuth.

85) 0.23.24. add. haffuer giorth.

86) BD. 16. 17. 32. 42. add. caput: Ey agho the slökufrithe börn &c., quod, ex alio codice

14.1) vm konungs mæn nöthæs a hus.

Æn²) zei scal³) oc⁴) konungs⁵) mæn nöthæs til at sitiæ ofnæ⁴) hus.¹) for vtan⁸) (°sua ær thrang ofnæ.¹°) at¹¹) hær ær fore land oc (¹²almænt byuzs vt. 13)

(Epilogus.)14)

Hænne¹⁵) logh¹⁶) gaf konung erek konungs¹⁷) kristofærs sun i nyburgh.¹⁸) (19æfter (20allæ danæ21) rath. oc (22the withær toko. oc lyusdes a23) thæn24) fredagh ær²⁶) næst war for²⁶) pingezs aftæn.²⁷) i nyborgh. Oc thær war²⁸) 85 wither²⁹) hertugh waldemar for³⁰) sunnen a.³¹) ærchebiscop iones³²) af skane. biscop inguar af^{33}) siælænd.³⁴) (³⁶biscop iones³⁶) af othæns ö. (³⁷biscop jacob canceler af hethæby. (3 8 biscop tuke af ripæ. biscop tuke af arus.

not. 67 pag. 230.

1) BCDEFGL. 13[‡]. 16. 17. 30. 32. 42. habent hoc caput post cap. in textu 10. M. 85. idem habent post cap. 8. Cfr. nott. 50, 71 pag. 455.

2) BCDEFGLMNP. &c. om. Æn.

- 3) EP. &c. scule.
- 4) N. &c. om. oc.
- 5) P. &c. add. gode.
- 6) BDHIO. &c. vppa. CEFGKLMNP. &c. pa.
- 7) NP. &c. slotten.
- 8) CEFGLMNOP. &c. vtan, om. for. CDEF. 23) 89. add. den S: Vrbanj dag som var. &c. add. at.
- 9) GL. thrang ær vppa ath &c. P. &c. der er saa stor trang till att fienderne ere for landett, och er almindeligt wdbudt.
- 10) BCDEFGHIKO. &c. vppa.
- 11) N. &c. add. fyændæ och.
- 12) CEFGLM. &c. aal makt. NP. &c. almendelycht vthbudh.
- 13) EFGL. &c. add. caput: Thet hauer oc konung &c., quod non huc, sed ad constitutionem Regis Erici Vordingborgensem de anno 1282 pertinet. Cfr. not. 56 pag. 455.
- 14) EFGL. 13; 30. 109. 117. 129. om. epilogum. 83. 89. 126. habent hunc epilogum praefationis loco; cfr. not. 9 pag. 449.
- 15) B. &c. add. forskrewne.
- 16) P. &c. add. eller haandfestning.
- 17) D. om. konungs.

- transscriptum, in I. Add. D. 6. legitur. Cfr. 18) 63. woringborg. BD. &c. add. i fiwn. P. &c. add. Anno domini MCCXLIIII. 78. add. Anno donni MCCLXIIII.
 - 19) P. 101-103. 110. om. sequentia, quae tamen in P. add. man. paullo recentior.
 - 20) HO. &c. om. allæ. 59-61, 66, 93, 94, Danmarcks Riges Raadt.
 - 21) N. &c. danske mentz.
 - 22) 63. bleff wdtgiffuen wdj wordinboriia Ther mandt skreff annos domini M: CC: XL: oc paa thett fierde; om. sequentia.
 - 83. add. det Aar 1204.
 - 24) HIKO. &c. add. næstæ.
 - 25) BDHIKOP. &c. om. ær.
 - 26) A. Voc. for omissam supra lineam add. scriba.
 - 27) D. dagh. 89. add. Anno 1224.
 - 28) K. om. war.
 - 29) D. hos.
 - 30) BP. &c. af.
 - 31) D. add. Oc.
 - 32) D. &c. jens vel ions. BKM. jonis. H. jennis. BDP. &c. add. dros.
 - 33) K. j.
 - 34) BDP. &c. rooskilde.
 - 35) 126. om. biscop othæns ö.
 - 36) B. iönis. DIM. &c. iens vel Jöns. H. jennis.
 - 37) 62. om. biscop hethæby.
 - 38) P. 42. 89. om. biscop ripæ.

biscop pætær af wibærgh. 39) electus niclæs 40) af borlundæ. 41) biscop iones 42) af ræwælæ. greue albrict af æwærsten. 43) greue henrek af likæn. 44) (45 greue iacob af halland. (*60c sithen alle the bestle*7) i riket waro, bathe (*8lerth oc lek.49) (50 Thusænd (51 wintær. oc tu hundrath wintær.52) (53 oc fyræsintiugh⁵⁴) wintær.⁵⁵) (⁵⁶oc a⁵⁷) fiarthæ wintær.⁵⁸) sithæn war hærræ (⁵⁹iesus cristus war föd. 60)

4.

(Regis Enici litterae ad incolas territorii Scanensis Bara missae.)

Ericus¹) dei gracia danorum sclauorumque rex barahereth inhabitantibus sa- 93 lutem et graciam. Cum iniurias et oppressiones bondonum in scania et2) maxime pauperum intelleximus varias et multiplices necessitati vestre compati volumus (3 cum effectu donec vobis super hijs 4) omnibus 5) competenter fuerit satisfactum. Vnde quia causas et iniurias quas passi estis ad iudicium nostrum

39) BH. &c. wiburghe vel viborgh.

40) HI. &c. Nicholaus. BP. &c. niels.

⁴¹⁾ BDNP. &c. borlum. 16. 17. barlum. 23. &c. byrlundhe. 92. Börglum.

⁴²⁾ B. iönis. DI. &c. iens. H. Jenis.

^{43) 0.23. &}amp;c. *oresthen*.

^{44) 62.} gyllicken.

⁴⁵⁾ BDP. 16, 17. 32. 42. om. areue — halland.

⁴⁶⁾ P. &c. om. Oc — lek.

⁴⁷⁾ BMNO. &c. add. men.

⁴⁸⁾ BHIKMO. &c. lerthe oc leka.

⁴⁹⁾ N. &c. legmen. 69. &c. wlerde. BMP. &c. add. Tha war. D. add. Thæt war tha.

^{50) 23.} Anno dominj M CC IIII: Och tha dödæ &c. (vide not. 60 infra). 70. &c. Aar 1240 paa thet fierde &c. 114. 1244 Aar siden &c. 69. Aar oc dag som for schreffuith staer. 78. Datum wt Swpraa. 91. Anno die loco ut supra. 89. Effter Christj Födzel. 1204. 113. Aar effter &c. ut 89. 83. om. sequentia.

^{51) 92.} hundrit Och paa thet fierde &c.

⁵²⁾ MN. &c. om. wintær.

⁵³⁾ KO. &c. om. oc fyræsintiugh wintær.

⁵⁴⁾ DN. Co. firethiughe. HI. sinsintinghe. Male.

⁵⁵⁾ MN. &c. om. *wintær*.

⁵⁶⁾ P. &c. om. oc — wintær.

⁵⁷⁾ HIKO. add. then.

⁵⁸⁾ MN. &c. aar.

⁵⁹⁾ D. om. iesus cristus.

⁶⁰⁾ DBP. &c. add. oc thænnæ logh war giuæn (B. om. giuæn; P. &c. sat). HIKO. &c. add. Och tha do (KO. &c. döde) anners Erlandson ath (K. a) that hoff Och that var (I. om. var) om (0.23.24. om. om; IK. a) sancte vrbanus dagh' Och anders jensöns (0.23.24. ionsson; IK. &c. jons) son scamt effthæ thet samæ aar. N. &c. add. Oc tha döde Anders erlandtzsson oc anders ienssön.

¹⁾ E. C.

²⁾ F. om. et.

³⁾ E. om. cum effectu.

⁴⁾ I. ijs.

⁵⁾ C. om. omnibus.

94 referre voluistis nos regem et iudicem vestrum⁶) cognoscendo. Vniuersitati vestre regraciari volumus cum effectu. Volentes vobis') eo magis iusticiam⁸) et pacem in omnibus augmentare. Jdcirco cum⁹) super¹⁰) omnibus excessibus¹¹) per scaniam perpetratis et eisdem corrigendis. nobis duos bondones de singulis hæræth duxistis destinandos petentibus¹²) vobis significamus vt quemadmodum (13 per dictos bondones petiuistis. dominos. 14) (16N lundensem prefectum 16) N filium tyconis. S filium andree. Jon litle. 17) Johannem filium michahelis vobis remittimus. Concedentes eisdem plenam¹⁸) ex parte nostra auctoritatem super diuites et pauperes rurenses et ciues iusticiam faciendi. Quorum iudicio¹⁹) si qui stare contempserint. Nomina illorum nobis in scripto²⁰) redacta transmittant et nos²¹) ipsos in personis merito castigantes de bonis ipsorum singulis ab ipsis iniuriam passis satisfacere volumus competenter. Jnsuper noueritis quod²²) nos²³) omnes bonas et tollerabiles leges ac²⁴) conswetudines quas temporibus illustris²⁵) patris nostri habuisse dinoscimini vobis illesas volumus conseruare Jn hijs scilicet²⁶) quod²⁷) modius ad ferrum per patrem nostrum institutum mensuratus per totam scaniam currat et seruetur.²⁸) Quod nostrum stuth²⁹) vltra festum purificacionis detinere nullatenus debeatis Jtem³⁰) quod quelibet hafna per se³¹) ipsam hominem in expedicionem iturum^{3 2}) ydoneum tantum debeat nominare. Jtem^{3 0}) quod famulus conductiuus³³) cum solido argenti conduci debeat Jtem quod pro he-

⁶⁾ I. om. vestrum.

⁷⁾ F. om. vobis.

⁸⁾ A. iusticiam bis scriptum est.

⁹⁾ A. tum quoque legi potest.

¹⁰⁾ F. add. hiis.

¹¹⁾ B. om. excessibus.

¹²⁾ I. præsentibus.

¹³⁾ I. predictos.

¹⁴⁾ F. om. dominos.

^{15) 52. 61. 67. 127.} Niells fogith wthi lund, Niels thuesönn, Söffuerenn (61.67.127. Simon) anderssönn vn (61.67.127. Jonn) lille hans michillssonn.

¹⁶⁾ F. om. prefectum.

¹⁷⁾ A. Loco litt. t antea scriptum fuit h. GHI.

¹⁸⁾ BGH. om. plenam.

¹⁹⁾ BEGHI. sic. ACDF. iudicem. 52.61.67. 127. dom.

²⁰⁾ F. scripta.

²¹⁾ I. vos.

²²⁾ I. quæ.

²³⁾ E. om. nos.

²⁴⁾ I. et.

²⁵⁾ E. sic. ABCDFGHI. illustri.

²⁶⁾ I. si.

²⁷⁾ F. om. quod.

²⁸⁾ E. add. Jtem.

²⁹⁾ B. skut.

³⁰⁾ I. om. Jtem.

³¹⁾ I. semet.

³²⁾ BC. iterum: male.

³³⁾ KA. (Lovhist. II. pag. 541) male legit conducticius.

steleya et brynnie leya^{3,4}) nuncquam nisi ora argenti debeat extorqueri Jtem^{3,5}) volumus^{3,6}) et mandamus vniuersis (^{3,7} villicis et colonis tam preuilegiatis quam 95 alijs quandocumque insidie^{3,8}) inimicorum regni ingruerint vt ad defensionem patrie sicut iustum est sint parati Jtem omnibus bondonibus exceptis nostris antiquis hora^{3,9}) in siluis que dicuntur almenning (^{4,0}et que ad almenning iurate sunt licenciam concedimus succidendi Jtem^{4,1}) Nolumus ymmo prohibemus ne^{4,2}) quis pauper^{4,3}) habens nisi vnam^{4,4}) vaccam ad (^{4,5} soluendum iura expedicionis^{4,6}) pro ipsa cogi debeat^{4,7}) aut compelli Jtem^{4,1}) mandando statuimus quod^{4,8}) nullus habeatur pro pace (^{4,9} priuato vel conuicto nisi secundum leges patrie^{6,0}) conuictus legittime dinoscitur.^{5,1}) Mandamus insuper districte precipiendo vt quilibet^{5,2}) in ecclesia et domo propria in placito et^{5,3}) via plaeiti securitate pacis gaudeat et fruatur. Quod siquis infringere presumpserit scire debet se sentenciam capitalem et amisionem omnium bonorum suorum merito incurrisse Amen^{5,4})

³⁴⁾ GHI. brönnie, om. leya.

³⁵⁾ BI. om. Jtem.

³⁶⁾ F. voluimus.

^{37) 52.61.67.127.} Kiöbstede mend oc bönder.

³⁸⁾ F. insidiis.

³⁹⁾ BE. oræ. GHI. oræ. Haec vox delenda esse videtur. 52. 61. 67. 127. ita vertunt verba proxime antecedentia: vndertagit wore skouge som aff arilde (61. add. tijdt) haffue weritt wnder heygne oc friidt.

⁴⁰⁾ HI. om. et — almenning.

^{. 41)} I. om. Jtem.

⁴²⁾ GHI. vt.

⁴³⁾ Adde non.

⁴⁴⁾ E. vnicam.

^{45) 52. 61. 67. 127.} gibre for thenn nogenn leydings rett (61. &c. Leidingh).

⁴⁶⁾ EF. sic. A. expidierum, quamvis KA., qui eundem codicem transscripsit, habet expedicionis. BCDGH. expedierum. I. expeditioris.

⁴⁷⁾ I. debeant.

⁴⁸⁾ E. vt.

⁴⁹⁾ B. priuatus uel conuictus; male.

⁵⁰⁾ D. om. patrie.

⁵¹⁾ E. dinoscatur.

⁵²⁾ HI. quælibet.

⁵³⁾ CF. add. in.

⁵⁴⁾ CEHI. om. Amen.

154

5.

(Regis Erici Pomerani et Reginae Margaretae constitutio de piscatoribus in Skanör et Falsterbo convenientibus.)

A. Danice.

(¹Skanör logh och falstherbothe

(2Thesse lund kyndes moth then tiid ther frith3) sweries vppa4) Skanör (50k falstherbo6) Vii Erich med gutz nathe koning i danmark7) Swerige och norge en herræ i venden kassuben6) gutland och en ræth erwe man till pommern Wii margareta valdemars konings9) dotther drotningh offuer thesse10) samme Righe (110ch en12) arwing till danmarks riighe med vor sön koning erich med (13thesse forsagde14) rikis radh i danmark haffue wii skicketh och giorth med menikhethen aff16) köpmenne vilie the Som worth16) land soghe17) til skane18) vare tro thiænere och höuitzmen19) pa Skanör och falsterbo20) och biuthe wii21) alle artiglæ22) fasthe atholdes23) (24som hær26) epter scriffne standæ.

1. Och biuthe wii thet försth ath hwem var höuitzman²⁶) tagher aff

1 - B. 1.

- 1) BCDFGHIKLMO. om. hanc rubricam. B. Rec. man. in marg. adnotavit: her begyndis Mod bogenn. E. habet rubr. Thesse lunde kyndes modh poo schanör som her effter fölger.
- 2) LMO. tituli loco habent: Thesse Efftherschreffne Artickle Forkynndis Paa thenn thiidtt ther friid Sueries Paa Schanner Och Falsterbow. N. habet tit. Mod Boog. Thisse &c. ut L. &c.
- 3) E. add. schal.
- 4) BC. &c. paa.
- 5) BCDEFHIK. om. ok falstherbo.
- 6) G. Falsterbothe.
- 7) HI. add. ok.
- 8) KLMNO. add. oc.
- 9) LMNO. om. konings.
- 10) C. om. thesse.
- 11) EN. om. och riighe.

- 12) BC. &c. sic. A. er. LMO. retk.
- 13) LMNO. vore Elskelige Rigenns &c.
- 14) BG. forsande. F. forfandhe.
- 15) G. och.
- 16) BCFG. vor. D. ware. EHIKLMNO. wore,
- 17) B. sökiæ. CD. &c. sögkæ.
- 18) 111. skanör.
- 19) FG. höwitzman.
- 20) BC. &c. falsterbodhæ.
- 21) C. om. wii.
- 22) BC. &c. articlæ.
- 23) E. ath holle.
- 24) BCDEFGHIKLMNO. sic (cfr. not. 25 sequentem). A. om. som standæ.
- 25) G. om. hær.
- 26) 63. add. eller thollener. 113. add. och tholdener. 87. add. thollere. 94. add. Tholdner.

vore vegne²⁷) vthi sin frith och felighed²⁸) (²⁹ath han skall felig³⁰) ware och leydig³¹) Brither thet nogher man thet skall rættis pa hans liiff Och hær med biuthe wii frith athholde bathe till land och³²) vatn³³) with³⁴) liiff och gotz

- 2.35) Item biuthe wii 36) sönderlige hwar fiskeman ther sin garn setther i vatnet eller i³⁷) söen i vragleden thet the thet swo forware ath³⁸) the sine nabo³⁰) enghen skathe göre vthen thet görs aff nöd Gör (*onogher hær owær41) thet gar42) vppa43) hans liiff
- 3. Jtem biuthe wii⁴⁴) hwar man⁴⁵) med punderæ vecth eller med mathe thet*6) han fulth væghe och fulth giffuæ köpmannen*7) Varther nogher 155 greppen med then falskhet*8) thet gangher*9) vppa*0) hans liiff
 - 4. Jtem skall enghen man före vantegarn¹) vdi syön viith²) liiff och gotz³)
- (*Om skwæ staghe Jtem skall engen fiskere hawe meræ æn siw skwestaghe och ey lenghre piig æn hand er bred Varther ther noghen be-

2 = B.2.4 = B.43 = B. 3.5 = B.5.

27) EF. sic. BG. vennæ. CDKLMNO. ven- 45) 63. 87. 94. 113. add. som selger. 119. 72. nær. AHI. thiænere. Cfr. B. 1.

28) 111. 119. beskermelse.

29) DKLMNO. om. ath — leydig.

30) B. felith.

31) C. ledigh. BEFG. leydith.

32) FG. add. til.

33) KLMNO. strand.

34) DGKLMN. vndher.

35) LO. hoc ordine habent capita proxime sequentia: 6, 8, 7, 2-5, 9. &c.

36) HI. add. alle.

37) F. om. i.

38) BCEFGHI. thet.

39) B. nabere. CE. nabor. G. nabore.

40) BCDEFGHIM. her noghen vth offuer thet ganger &c.

41) KLNO. vdtoffuer.

42) EC. &c. ganger.

43) BD. &c. *pa*.

44) HI. om. wii.

add. som farer.

46) HI. Ath.

47) BC. köpmennin.

48) BEF. fals. DGK. falsk. C. falcs.

49) BCEFGKLO. gange.

50) BC. &c. pa.

1) BCDEFGHIKLMNO. &c. sic. A. vategarn. 94. 113. add. (dett er itt garnn vnder itt andett). Cfr. not. 3 infra.

2) HIKLMNO. vnder. D. vdhen. E. by. G. bi.

- 3) 72. add. Notea dete kaldes wantegarn Saalediß der mange aff de waersetter kand skeh som setter en garn paa det andet, saa att garn slett tilbunde, dermed forhindrer hand Silden, att silden icke saauel vdj sin naboeß Garn kand komme, och thager med slige forrederj sin neste Sildt fra hanom, som mand kand Regniß for it Tiufferij.
- 4) BCEFGHIKLNO. om. hanc rubricam.

greben⁵) med⁶) swo manghe staghe Som ('ther ower ær⁸) swo mange thre⁹) march (10 skall han haffue forbröthet

- 6. Jtem skall¹) enghen²) före vapn i syön (¹³med sit vith veth²) liiff och gotz
- 7.16) Item skall hwar wtsettære eller vraghere 16) till see thet 17) han komer ey pa¹⁸) verthe¹⁹) eller settere²⁰) veth²¹) liiff och gotz
- 8. Item skall²²) enghen fiske man²³) fare i rosengarthen vith liiff och gotz vm²⁴) dag eller²⁵) nat²⁶)
- 9. Jtem²⁷) Skall hwer styremand taghe eth tegn aff²⁸) tolleren om wædereth dreffue them²⁹) till sielland eller anath³⁰) stath Varther³¹) (³²nogher stad pagreben³³) vthen tegn och opholden tha brither han XL march
- 10.34) Jtem Skall35) enghen fiske man36) lige pa fithen vthen han hauer (3 ther en eghen both standende vnder 3 8) XL march fortabelsse

```
6 = B.6.
                                            9 = B.30.
7 = B.7.
                                             10 = B.31.
\delta = B.9.
```

5) BCEHI. grepin.

6) BC. vidh.

E. the offuer haffue swa &c.

8) BFG. haffuer.

9) LMNO. [111.

10) C. om. skall — forbrötket.

11) C. add. oc.

12) BCDEFGHIK. add. man.

13) KLMNO. om. med sit vith.

14) DKLMNO. wndher. BCFG. add. sith.

15) KMN. invertunt ordinem huius capitis et proxime sequentis.

16) BCDEFGHIKLMN. add. ther.

17) DEHIKLMN. at.

18) BC. &c. *vppa*.

19) 111. 119. ware. KLMNO. warde. 72. 94. 113. *were*.

20) BCKMN. sætther.

21) LMNO. vndir.

22) F. om. skall.

23) LMNO. om. fiske man.

24) BCDKLMNO. om. vm.

25) HI. add. om.

 DKLMNO. han ther offwer haffwer, saa &c. 26) 72. add. Dend Roβengaard er saalediβ som fisker de setter eller wecker setter deriß garn att ingen fisker schal drage i Rosengord det er wrage fisker.

27) C. om. Jtem.

28) LO. add. Toldbodenn off.

- 29) BCEFGHI. om. them. KLMNO. hannom. D. hanum minio supra lineam scriptum.
- 30) BDEFGHI. annar. CKLMNO. annen.
- 31) CHILMNO. add. han. DEGK. add. no-
- 32) BCKLMNO. om. nogher stad.

33) C. oppo greben.

- 34) B. om. hoc caput, quod tamen manu paullo rec. in margine additum est. LO. habent hoc caput post cap. 12.
- 35) BCDFGHI. add. oc.
- 36) LO. mand, om. fiske.
- 37) BC. sin eyæn &c.
- 38) BCDEFGHIKLMNO. vid.

- 11. Item skal³⁹) enghen man⁴⁰) fare i syön vthen garn vith liiff och⁴¹) gotz vthen han ma beuiseth⁴²) med syne⁴³) nabo⁴⁴) thet⁴⁵) hans garn ære⁴⁶) vtsatæ Varther nogher⁴⁷) (⁴⁶begreben ther med thet skall rettes pa hans liiff
- 12. Item skall¹) engen fiskeman salte with sin both mere sild æn en half læsth med sit selskap Varther ther nogher²) begreben³) med tha skal thet gotz ware forbröthet och III⁴) march ther till
- 13. Item⁵) Skall hwer fiskeman⁶) fare vm daghen pa standende garn vith XL march och om daghen hem⁷)
- 14. Item⁸) (⁹engen man ma¹⁰) sin staghe Som han¹¹) torrer¹²) sin garn 156 paa swa ner væghen settæ ath¹³) vagnkarlle hindrer eller köpmen vither thre march eller vith thet gotz¹⁴) fortabelsse som han vthengher Forthi ath konings fri (¹⁵veyæ skulle rwmmæ være
- 15. Item Skall enghen kerreman meræ¹⁶) sildh köpe æn¹⁷) (¹⁶halfft las vnder¹⁹) thre march bröthe²⁰)
- 16. Item²¹) Skall²²) enghen byman eller kerreman bære sild vpp i secke eller²³) korffue vith thet gotz fortabelsse (²⁴som han vppbær²⁵)

```
11 = B. 32.
12 = B. 33.
```

13 = B.34.

³⁹⁾ BC. add. och.

⁴⁰⁾ CDEFGHIKLMNO. fiskæman. B. fiskmæn.

⁴¹⁾ BE. add. vith.

⁴²⁾ Pro beuise thet. HI. bewisa.

^{43) 63. 87.} add. stolbrödre oc. 94. 113. add. Staldbrödre oc.

⁴⁴⁾ C. nabor. EG. nabore. B. nabære.

⁴⁵⁾ DKLMNO. at.

⁴⁶⁾ E. ær.

⁴⁷⁾ BCDEFGHI. add. man.

⁴⁸⁾ BC. greben ther (C. om. ther) vidh thet &c.

¹⁾ BCDFGHIKLMNO. add. oc.

²⁾ C. om. nogher.

³⁾ BC. grebin.

⁴⁾ BCDEFGHIKLMNO. sic. A. XL. Cfr. B. 33.

⁵⁾ DFGHIKN. add. och.

^{14 =} B.35.

^{15 =} B.36.

^{16 =} B.37.

⁶⁾ LNO. add. ey; male.

⁷⁾ HI. add. i gen.

⁸⁾ BCEFGHI. add. och.

⁹⁾ BCEFGHI. sic. A. en. DKLMNO. maa ock jnghen man syn &c.

¹⁰⁾ BCGHI. om. ma. EF. schal.

¹¹⁾ DHIKLMNO. sic. ABCEFG. om. han.

¹²⁾ HI. henger. N. förer.

¹³⁾ BCDEFGHIKLMNO. add. hwerken.

^{14) 63. 87. 94. 113.} garns.

¹⁵⁾ BCDEFGHIKLMNO. vey skal rwm ware.

¹⁶⁾ BCDEFGHIKLMNO. sic. A. om. meræ.

¹⁷⁾ G. add. eth.

¹⁸⁾ LNO. 63. 72. 87. 94. 111. 113. 119. Enn halff lest.

¹⁹⁾ BCDEFGHIKLMNO. vidk.

- 17. Jtem²⁶) skall²⁷) hwar vagnkarl en vagn swa stor haffue th*et* han beer eth fulth las Ær han mynnæ man²⁸) skall hanum brenne och holde²⁹) hanum sithen³⁰) for en falsk³¹) man och hestæne skulle være fortabedhe³²) och thre march³³) till
- 18. Item³⁴) Skall³⁶) huar vagnkarll³⁶) tilse ath köpmens³⁷) gotz swo forwares³⁸) ath han (³⁹ther forræ sware ma⁴⁰) gör han annet (⁴¹man skal thet rettæ42) pa hans liiff
- 19. Jtem Skall enghen vagnkarll haue 43) kylffue 44) eller stang eller noghet⁴⁵) vapn vith⁴⁶) thre marc⁴⁷)
- 20. Item Skall enghen kerre ga vith**) III march vthen (**han haffuer thet med foghethens⁵⁰) mynme⁵¹)
- Jtem biuthe wii huar köpman Som sild¹) köper i stranden thæt²) han betaller3) fiskeren till tacke vith4) XL march
- 22.5) Jtem⁶) Skal⁷) engh*e*n köpman⁸) riide i stranden m*ed* sit vapn vith⁹) XL mark fortabelssæ¹⁰)

```
17 = B.38.
18 = B.39.
19 = B.40.
20) HI. ath bodhæ.
21) DFGHIK. add. ock.
22) ELMNO. add. ock.
23) BCDEFGHIKLMNO. add. j.
24) KLMNO. om. som. HI. om. som han upp-
 bær.
```

- 25) F. opp baar.
- 26) HL add. ok.
- 27) BCDFGKLMNO. add. oc.
- 28) HI. kan.
- 29) F. om. holde.
- 30) BCDEFGHIKLMNO. om. sithen.
- 31) BEF. fals. C. flacs.
- 32) DKLMNO. forbrödne.
- 33) EKLMNO. add. ther.
- 34) BCHI. add. och.
- 35) FN. add. och.
- 36) G. add. och.
- 37) HFI. köpmanne.

- 20 = B.41.
- 21 = B.42.
- 22 = B.43.
- 38) BC. forware.
- 39) KLMNO. thet forsuare.
- 40) LMNO. kannd.
- 41) BC. men. G. thet scall rettha &c.
- 42) C. rettes.
- 43) BC. om. have. F. fore. DGKLMNO. bare.
- 44) KMN. kolffue.
- 45) BCDEFGHI. nogher. KLMNO. nogenn.
- 46) LNO. Vnndir.
- 47) BC. add. böthæ. F. add. bote. O. add. boder. HI. add. ath bode. DGKLMN. add. brodhe.
- 48) LMNO. Vndir.
- 49) E. om. han haffuer thet.
- 50) 63. &c. thollerens.
- 51) HI. loff.
- 1) A. sancker additum est at rubra lineola inductum. E. add. salter oc.
- 2) F. ath.
- 3) BCEFHIN. betale.

- 23. Nota¹¹) Jtem¹²) skall¹³) ey embitzman¹⁴) ey köpman (¹⁵och ey fiskere före eller bære vapn vith en march och thet vapn¹⁶) fortabelsse som¹⁷) han (¹⁸med far
- 24. Item¹⁰) huem man griber med²⁰) vapn plathe eller²¹) jern²²) pantzer eller (²³bristh (²⁴eller knöpelle arbörsth polöxe ellær med²⁵) nogle²⁶) hande²⁷) vapn ther man ma köpmannen²⁸) skathe med göre (²⁹eller onth Varther (³⁰ther nogher greben med thet (³¹skall rettæs³²) pa hans liiffh
- 25. Item biuthe wii alle fogethe skippere och köpmen³³) varther nogher man fluctigh vm³⁴) nath eller dag for rob³⁵) eller³⁶) thiuffneth³⁷) forrædelsse eller³⁸) dötslag hwo³⁹) som hanum tagher⁴⁰) i sith skipp eller⁴¹) pa fethen⁴²) hwo som hanum⁴³) heyer⁴⁴) eller huser (⁴⁵man skall ower hanum rettæ (⁴⁶ligher uiss som ower then (⁴⁷misdædinge huat sag som⁴⁸) a⁴⁹) hals oc hand⁵⁰) gangher⁵¹)

23 = B.44.24 = B.10.

4) KLMNO. nnder. D. ndhen.

5) BLMNO. om. hoc caput, quod tamen in B. manu paullo rec. in marg. additum est.

6) BDFGHI. add. oc.

7) C. add. oc.

8) G. aff köpmendende (sic).

9) K. vnder.

10) BCDEFGHIK. om. fortabelssæ.

11) A. Nota minio scriptum est. BCDEFGHI KLMNO. om. h. v.

12) BCEFGHI. add. och.

13) D. add. ock.

14) N. Ombotzmand.

15) BEDEFGHIKLMNO. eller (LMNO. ey) andræ fiskare &c.

16) GHILMO. wapns. K. waabsens.

17) KLMNO. om. som. HI. thet.

18) G. föör Jtem &c.

19) HI. add. ok.

20) E. add. jærn, at h. v. punctis supra lineam positis notata est.

21) BCEFGHI. om. eller.

22) BCDEFGHIKLMNO. sic. A. add. eller.

23) BCDEFGHI. meth brysth meth knöppellæ meth (HI. eller) armbörsth eller meth pollöxæ &c. 25 = B. 11.

24) LKMNO. meth Kneppe (K. knople; MN. knoppe) metth Armbörst, ellir (N. om. ellir) metth pulöxe &c.

25) HI. om. med.

26) CDHI. nogher. BEFGKLO. nogræ.

27) DKLMNO. andhre.

28) BC. köpmannum.

29) LMNO. om. eller onth.

30) HI. han grebin &c.

31) LNO. skiell Thaa schall mannd rette that paa &c.

32) EDFGHIKM. man rætte.

- 33) LMNO. add. Atth.
- 34) G. om. vm.
- 35) DEHIKLMNO. roff.

36) BCDEFGHIKLMO. add. for.

- 37) BCDEFKLMNO. twofferj. BCDEFGHIKL MO. add. for.
- 38) DEFG. add. for.
- 39) LMNO. Thenn.
- 40) LMNO. om. tagher.
- 41) DKLMNO. om. eller.
- 42) DFGHIKLMNO. fitthen. BC. fidhen. E. fytthen. LMNO. add. Ellir.

43) LMNO. om. hanum.

44) HI. hemer.

- 26. Item biuthe wii alle skippere ath engen¹) skall sild salthe i sit skip vith²) XL march³)
- 27. Jtem⁴) skall⁵) engen man⁶) fare i stranden med bathe atköppæ⁷) sild vith thre march vthen⁸) fogethens⁹) mynnæ¹⁰)
- 28. Jtem biuthe wii¹) kræmære vantsnideræ¹²) skomagere¹³) kötmangere och alle hande handwerkes¹⁴) folk ath the sta ther som them bör med theræ köpmansskap och ther som the¹⁵) aff ærelde¹⁶) haue standeth vith XL march bröthe¹⁷)
- 29. Jtem Skall engen skrædere eller owerskerere köpe hele eller halffue sticke clæde till ath¹⁸) selie i alne tall vthen han (¹⁹skær ther kiortell eller hoser aff vith XL marc vthen han hawer thet i²⁰) fogedens²¹) mynnæ
- 30.22) Jtem och23) enghen man skall före24) paa landeth26) bortuleteske26) clæde vether27) thet clædes fortabelsse och28) XL marc till29)

```
26 = B. 12.
27 = B. 13.
28 = B. 14.
29 = B. 16.
```

45) LMNO. Tha schall mannd offuir &c.

46) D. lighewiiss.

⁴⁷⁾ FGHIKLMN. sic. D. mistætingh. O. misdedning. A. misdæ ginge. E. misdeginghe. B. misdedheræ. C. misdæde. 72, 119. skyldige. 63. &c. skyldig er vdj the sager &c.

⁴⁸⁾ KLMNO. om. som.

⁴⁹⁾ BC. om. KLMNO. att.

^{50) 87.} *liff*.

⁵¹⁾ DK. &c. gaar.

¹⁾ F. en.

²⁾ DKLMO. offwer. N. onder.

³⁾ BCFGHI. add. fortabelsæ.

⁴⁾ BDFGHI. add. och.

⁵⁾ CE. add. oc.

⁶⁾ E. om. man.

⁷⁾ D. ock koffwe.

⁸⁾ E. add. meth.

^{9) 63. &}amp;c. thollerens.

¹⁰⁾ CEGHI. orloff. B. orlaff. DFKLMNO. loff. C. add. til.

¹¹⁾ BCDEFGHIKLMNO. add. alle.

¹²⁾ BCFGLMNO. sic. AEHIK. vatnsnidera.
D. watnswidhero. 63. &c. skredere. 111. klebomendt.

¹³⁾ BCDEFGKLMNO. add. och. HI. add. ok bölkere.

¹⁴⁾ DKLMNO. andre werkess. HI. verke.

¹⁵⁾ DKLMNO. om. the.

¹⁶⁾ LMNO. add. thüd.

¹⁷⁾ E. om. bröthe.

¹⁸⁾ BEF. om. ath.

¹⁹⁾ DEKLMNO. skal ther (KLMNO. om. ther) skære kiortel &c. BCF. skal ther kiortel eller hoser göra aff.

²⁰⁾ BC. meth.

^{21) 63. &}amp;c. thollerens.

²²⁾ LMO. om. hoc caput.

²³⁾ E. om. och.

²⁴⁾ DIKN. faare.

²⁵⁾ DKN. add. meth.

²⁶⁾ BCEFGHI. borchuleteske. KN. borhulteske. 63. &c. falskt.

²⁷⁾ BC. vtan.

²⁸⁾ BCDEFG. add. vidh.

- 31.30) Jtem³¹) skall³²) engh*e*n köpman³³) læret eller clæde vtskære i alne tall vith XL march bröthe³⁴)
- Jtem³⁵) biuthe wii³⁶) huer man som ey hauer eghen³⁷) fith³⁸) pa skanör eller³⁹) falsterbo⁴⁰) ath the⁴¹) enghen annar stath⁴²) vthen⁴³) vith (44wor konings ræth45) vith XL march bröthe vthen han hauer thet i fouedens⁴⁶) mynne
- 33.1) Jtem2) Skall enghen man sith gotz3) vpskippe4) vm nathe tiid with thre march och⁵) thet gotz fortabelsse (⁶han vpför⁷) vthen (⁸han haffuer thet i⁹) fogedens¹⁰) mynne
- Jtem¹¹) Skall¹²) enghen Man then annen wræth göre¹³) huerken 158 34. danske eller tisk¹⁴) hwo then¹⁵) annen vill skilde han skall hanum skilde for (16sin stads fogheth vit thre march bröthe (17vthen blodighe dome Som (18ga pa liiff
- Item¹⁹) skall enghen man²⁰) salthe sild vith stranden vith²¹) XL march²²) ok²³) then sild som²⁴) han hawer salthet

```
31 = B.17.
```

32 = B, 18.

33 = B. 19.

34 = B.20.

35 = B.21.

- 29) BCDEFHIKN. om. till. G. fortabelsse.
- 30) G. om. hoc caput.
- 31) BDEF. add. och.
- 32) CKLMO. add. oc.
- 33) H. man.
- 34) E. om. bröthe.
- 35) BDEF. add. och.
- 36) CG. add. oc.
- 37) KMNO. om. eghen. A. p additum est at 7) BCDEFGK. vth för. rubris lineolis inductum.
- 38) BCDEFGHILNO. sic. AKM. sith.
- 39) BCDEFGHIKLMNO. oc. BCDEFGHI. add. 10) 63. &c. thollerens.
- 40) BC. &c. falsterbodhæ.
- 41) F. om. the.
- 42) Adde ligge. 63. &c. add. staar. Cfr. B. 18.
- 43) BCDEFGHIKLMNO. sic. A. om. vthen.
- 45) 63. &c. rette steedt. F. add. bliffue.

- 46) DE. &c. fogdens vel foghedens. 63. &c. tollerens.
- 1) LMNO. om. hoc caput.
- 2) BCDEG. add. och.
- 3) C. om. gotz.
- 4) BCDEFGHIK. vth skibæ.
- 5) BCDEFGK. add. vidh.
- 6) HI. om. han vpför.
- 8) HI. om. han i.
- 9) BC. meth.
- 11) BDEFG. add. och.
- 12) C. add. oc.
- 13) BC. &c. sic. A. gör.
- 14) BCEGK. tydeske. DF. &c. tyske.
- 15) E. hin.
- 44) BCDEFGHIKLMNO. myn herræ konings 16) C. hans. G. vore fogeth. 72. Wor Tolder, eller fogit. 119. wor tolner. 63.87. &c. sin rette dommere.

- 36. Item²⁵) skall enghen strandfoget köpe sild i stranden till nogher²⁶) köpmantz behoff vith thre march²⁷)
- 37. Jtem²⁸) Skall²⁹) engen hestæköpere hestæ³⁰) köpe vthen paa hestæ market³¹) vith XL march³²) och the hestæ³³) han köpte³⁴)
- 38. Item³⁵) Skall³⁸) engh*e*n köpman eller³⁷) kötmanghere köpe fæ vthen pa (38thet rettæ fæ market39) with XL march40) och41) thet fæ som42) han hauer köpt
- 39. J tem^{43}) skall enghen köpman 44) köpe aff bonden ey (45 bonde selie köpman och ey forköperæ af bonde ey höns ey gass⁴⁶) ey faar⁴⁷) och⁴⁸) ev korn vthen pa thet⁴⁰) rettæ marked⁵⁰) veth thre march och vith⁵¹) (⁵²thet gotz fortabelsse⁵³) (⁵⁴som ther köptæ⁵⁵)
- Jtem⁵⁶) (⁵⁷engen man ma⁵⁸) marketh atholde⁵⁹) annar stath vthen ther som thet aff æreldhe⁶⁰) hauer⁶¹) wæreth vith thet gotz fortabelsse Som⁶²) han med far⁶³) och falth⁶⁴) hawer ther⁶⁵)

```
36 = B.22.
                                         39 = B.46.
37 = B.23.
                                         40 = B.47
38 = B.45.
17) F. om. vthen — liff.
```

18) BCDEGKLMNO. ganghe pa liffuet.

19) BCEFG. add. och.

20) GLO. om. man.

21) DKLMNO. vndher.

22) BCEFGI. add. bröde. H. add. brade.

23) BCDEFGHIKLMNO. add. vidher.

24) HI. om. som.

25) DKLMNO. ock. BCEFGHI. add. och.

26) KLMNO. om. nogher.

27) BCDEFGHIKLMNO. add. brödhæ.

28) BCEFGHI. add. och.

29) D. add. ock.

30) DK. om. hestæ.

31) HI. hestæmarknet.

32) BCDEFGKLMNO. add. brödæ.

33) BCDEGKLMNO. add. som. F. add. ther.

34) KDLMNO. kiöber.

35) BCDEFG. add. och.

36) HI. add. ok.

37) BCDEGKLMNO. om. eller.

38) HIN. om. thet. DKLMO. rath famarketh. 58) BHI. om. ma.

39) HI. fæmarknet.

40) BCDEFGHIKLMNO. add. brödhe.

41) BCDEFGHIKLMNO. add. vidh.

42) HI. om. som.

43) BCDEFG. add. och.

44) HI. man.

45) BCDEFGKLMNO. om. bonde — bonde ey.

46) ILMNO. gæss.

47) KLMNO. fæ.

48) BCDEFGHIKLMNO. om. och.

49) BCDEFGHIKLMNO. om. thet.

50) HI. marknet.

51) HI. om. vith.

52) DKLMNO. gotzens mystelsæ thet som (KLMNO. om. thet som) the köffwe.

53) BCEFGHI. om. fortabelsse.

54) BCEFG. the swo köpæ.

55) HILMO. köbæ.

56) BCEGHI. add. och.

57) CF. skal (F. add. och) engken man marcketh hollæ &c.

- 41. Jtem⁶⁶) skall⁶⁷) enghen foghet flere krw⁶⁸) holde pa sin⁶⁹) fith æn som preuilegen (70 vth viser
- 42. Jtem¹) forbiute wii alle foghetæ ath taghe mere iord intill²) sin³) Eth sen som han ma beuise med preuileghen ath⁴) hanum till⁵) rættse bör,⁶) och⁷) skall enghen man tollæ med andræ peninge æn som preuileghen vtwiser eller och 8) hane thet io) fogethens 10) mynne
- 43. Item¹¹) vare¹²) thet swo ath nogher aff fishernæ¹³) skildes fran¹⁴) theris garn vthi syön Swo ath han nogher man funnæ vith sin garn eller ath¹⁶) han tagher hans garn och varther han greben ther¹⁶) vith och förth¹⁷) 159 bunden till lands (18thet skal gaa som en lantz ræth 19) er, och ey wræthet bliffue forthi ath²⁰) thet gar²¹) vpo²²) hans liiff
- 44. Jtem²³) Skulle alle tiske²⁴) fiskeræ legge therræ skuder (²⁴til samen (26 och alle danske fiskere²⁷) theræ skuder samen²⁸) Swa ath the tiske²⁹) fiskere skule ey³⁰) ligghe blanth³¹) mönbo lalandske falsthrbo³²) skelskör-

```
41 = B.48.
42 = B.49.50.
```

59) BDEGKLMNO. holdhæ, em. at.

60) LO. add. thiid.

61) C. om. hauer.

62) KLMNO. om. Som.

63) BC. haffuer.

64) DKLMNO. sic. ABCEFGHI. solth. Cfr. 16) HI. om. ther.

65) BCDEFGHIKLMNO. om. ther.

66) BDEFG. add. och.

67) HI. add. ok.

68) BC. &c. krwe.

69) BDKLMNO. sith.

70) C. holdher.

1) BCEFG. add. och.

2) G. til.

3) C. om. sin.

4) BCDEFGKLMNO. och.

5) HIKLMNO. meth.

6) HI. add. Item.

7) BCDEFGKLMNO. Jtem.

8) BCDEFGHIKLMNO. om. och.

9) C. meth.

10) BCDEFGKLMNO. tollerens.

43 = B.51. $44 \implies B. 52.$

11) N. om. Item.

12) B. worde.

13) BC. fiskeræ.

14) C. vidh.

15) C. om. ath.

17) BCEFHIKLMNO. sic. A. fören. G. förde. D. försth.

18) C. tha skal thet ga &c.

19) LMO. mandz reth.

20) BCDEFGHIK. om. ath.

21) C. gongher. N. Straffis.

22) BC. &c. pa.

23) BCDEFG. add. och.

24) EG. tytheske. BC. &c. tyske.

25) C. sammen, om. til.

26) GO.om. och — samen; ofr. not. 41 pag. 472.

27) DKLMN. om. fiskere.

28) BCDEFLMN. tilsamen.

29) BC. &c. tyske.

30) CFLMNO. sic. ABDEGHIK. om. ey.

31) BC. &c. j bland.

32) FH. falsterbo. I. falstherbodæ. D. fal-

 ske^{33}) eller ($^{34}pa \ knæ^{36}$) blanth 36) them aff köghe eller 37) them aff helsinborg eller³⁸) (³⁹huæden the ære⁴⁰) aff righeth⁴¹)

- 45. Jtem worde 42) thet swa ath nogher man giorde eth rök 43) eller eth⁴⁴) lub⁴⁵) Swa ath nogher (⁴⁶köpman ther aff (⁴⁷nogher skathe⁴⁸) sketæ eller vmag han skall enghen stad *°) haffue frith, Varthe *°) thet swa ath han vndkommæ ta skulle man thet rættæ i then stad som han ær hemæ vthi i⁵¹) then köpstad eller thet land⁵²) thet gangher⁵³) pa hans liiff och⁵⁴) skall enghen stath haffue frith 5) vthi vare Righe
- 46. Jtem varthe⁵⁶) thet swo ath nogher skipper forderwer vorth⁵⁷) diwp eller haffn med sinss) barlasthss) tha garss) thet pa hans liiff
- Jtem⁶¹) Skall enghen man Som öll förer fylle thet⁶²) med drincke⁶³) Varther⁶⁴) (⁶⁵ther noger med greben tha skall thet öll wære forbröthet och thre march ther⁶⁶) till

45 = B.53. 46 = B.54

47 = B.55.

sterboodh. G. falsterbed. K. falster baade. 47) DKLMNO. skadhe toge eller &c. B. fælterbo. C. falterbo. LMNO. om. h. v. 48) BG. add. aff. 94. 113. Falstringe.

33) C. skelskör.

34) LMNO. om. pa knæ.

35) K. om. knæ.

36) BC. &c. j bland.

37) DKLMNO. om. eller. bland. GHIKLMNO. add. blant.

38) CBDEFGN. add. i blandh. HIKLMO. add. 56) CDEFHIKLMNO. word. G. vorther.

- 39) 63. huedenboo y that the &c. 87. eblant huæboers Fartj the &c. 94.113. eblannt hedenbo, (113. huenboen) J det de &c. 119. huen.
- 40) BCDEFGK. add. vth.
- 41) G. add. oc alla danske fischere thera scuthæ samman; cfr. not. 26 pag. 471.
- 42) BCDEFGKLMNO. wore.
- 43) BCF. rykth. DN. ricthe. EHILMO. 63. &c. rykthe vol röktæ. G. ruchte. K. Riethe.
- 44) CKLMNO. om. eth. 45) C. lwp. FG. 63. &c. oplöb. DKLMNO. 64) BCDEFGK. word.
- roob. HI. rop. 46) I. om. köpman — nogher.

- 49) BCLMNO. stadz.
- 50) BCDEFGHIKLMNO. vore.
- 51) EKLMNO. om. i.
- 52) F. add. thij. DKMNO. add. eller.
- 53) BC. &c. gar.
- CBDEF. add. j 54) BCEFGHI. add. han.
 - 55) K. om. frith.

 - 57) DKLMNO. konnings. BCEFGHI. myn herres konings.
 - 58) DKMN. sith.
 - 59) FN. ballast.
 - 60) BC. yange. DE. &c. gangher. LMNO. straffis.
 - 61) BČEFGHI. add. och.
 - 62) F. om. thet.
 - 63) KLMNO. 63. &c. dricke. 111. andett ööll end medt dett samme ööll. 63. &c. add. beer eller mod kouenthe, men mod öll thot som gott er.

 - 65) BCDEFGHIKLMNO. thet swo ath nogher man vordher ther meth grepin &c.

- 48. Jtem¹) skall²) hwar man Som sild salther lathe legge all³) lighe goth sildh mellum bathe bodnæ (*for vthen⁵) skalbathe⁶) och⁷) finner man annath⁸) tha gar⁹) thet vppa hans liiff¹⁰)
- 49. Jtem¹¹) enghen legge konæ¹²) styrthe sild i tynnæ¹³) med trwgh, Hwo¹⁴) ther varther med befunnen¹⁶) tha gar thet pa henne liiff
- 50. Jtem ma¹⁶) enghen man¹⁷) voræ fiænde hwse eller¹⁸) i sin gard holde nogher stath eller i synæ¹⁹) skib eller i sin fith ther skall enghen man²⁰) hindræ were foget wti²¹) Vare thet swa thet²²) nogher foghet²³) hanum eller 160 hans gotz²⁴) fordeytingitæ²⁶) han skulde lathe thet for vor²⁶) ræthe komme som retthen vdwisser (²⁷Æn om thet²⁸) sin stadz borgeres gotz vore ok vor fiende thet han²⁹) hanum thet³⁰) ey till hielppe giorthe
- 51. Jtem hwo som win vill tappe han skall mathe³¹) fyræ lypske qwarteer for en³²) stoph
 - 52. Jtem³³) vore thet³⁴) swo ath nogher³⁵) thet³⁶) land socthe eller³⁷)

48 = B.24.

49 = B.25.

50 = B.26.

66) HI. om. ther.

1) BEFGHI. add. och.

2) BCDKLMNO. add. och.

3) KLMNO. om. all.

4) LMNO. om. for vthen — och.

5) F. vth.

6) HI. skalwethe. 63. &c. skalbag.

7) K. om. och.

8) BCDEFGHIKLMNO. sic. A. add. thet.

9) BCF. göre. LMNO. straffis.

10) 72. add. Schalbage er brudsiller.

11) BCDEGHI. add. och. F. add. skal och.

12) B. leyhekonne. LMNO. add. schall.

13) DKLMO. tönnen. F. tynnen. Hl. tönner.

14) BCDEFGHIKLMNO. add. som.

15) C. greben. LMNO. fundenn.

16) DK. sic. ABCEGHI. om. ma. F. skal. Cfr. not. 17 sequentem. BCDEFGHL add. ock.

17) F. om. man. LMO. add. maa.

51 = B.27.

52 = B.28.

18) HI. om. eller.

19) HILMNO. sith.

20) LMNO. om. man.

21) F. add. nogher mate.

22) BCDEFGHÏKLMNO. ath.

23) BC. fore ath; male.

24) KLMNO. om. gotz.

25) BE. fordektingede. G. fordetinghede. G. HI. fordetinghæ. MN. for dagtingit.

26) BCDEFGHIKLMNO, om. vor.

27) Quae in hoc capite sequentur, corrupta sunt. Cfr. B. 26.

28) A. er additum est at quattuor rubris lineolis circumdatum.

29) CN. om. han. LO. mannd.

30) BCG. om. thet.

31) BCEF. mæthe. GLMNO. male. HI. molæ.

32) LMNO. add. potte Ellir.

33) BCGHI. add. och.

34) F. add. och.

med köpmanskap eller (38med rettelige ærænde Swo ath hans herræ haffde fienskap med andræ herre eller med39) stæther hwar thet ey40) righet (41a gar wtaff hwad land han er eller huæden han er kommen, han skall feligh vare Swa langt som42) (43 tæsse thry Righe tilsiæ44) och swo langth Som konings vatn och45) land46) ræcker Æn vele the orloff hawe thet före47) i the48) land Som49) the ære kompne aff, (50wii vele frith i wore Righe haffue Och vore thet swo ath nogher51) fordrowe52) sik53) vppa eller54) bröthe then enæ paa then annen thet skall55) man56) rættæ pa hans liiff Forthy (57wii vele holde them for wore fiende Som wor frith bryde och vfrith göre i vorth58) land och59) Righe

- 53. Jtem Man Skall bonde market wti byen ('eller i skanör eller') falstherbotæ holde, 3) och hestæ market wthen 4) byen ther Skall man haffuæ hestæ fale och fæ och hö och ('inthet annæth
- 54. Jtem⁶) Skal enghen fiskeræ vp brydhe⁷) aff landet atfare⁸) för⁹) sancti dynis¹⁰) dag¹¹) vith sith gotz fortabelsse

$53 \implies B. 56.$

54 = B.57.

- 54) LMNO. om. eller.
- 55) BCDEFGHIKLMO. skulle.
- 56) G. om. man.
- 57) BCEFGHI. myn herræ koning han (E. om. han) vil them holdhæ for sinæ fiendæ som hans fridh &c. DKLMNO. kongen wil then holdæ for syn findhæ, som hans fredh &c.
- 58) BCDEFGHIKLMNO. hans.
- 59) EFG. add. hans. BD. add. j hans.
- 1) LMNO. om. eller i.
- 2) BCDEFHIKLMO. add. j.
- 3) BC. om. holde.
- 4) BCD. add. for. EFGHI. add. widh.
 - 5) DKLMNO. inghæ annen stædh.
 - 6) BCEFG. add. och.
 - 7) BCDEFGHIKLMNO. sic. A. rithe. BCDE FGKLMNO. add. vth.
 - 8) BD. ath fore. KLMNO. oc fore.
 - 9) HI. add. en.
 - 10) BCHIKLMNO. dyonisij.
 - 11) E. om. dag.

³⁵⁾ BCDEFGHIKLMNO. add. man.

³⁶⁾ Lege thette.

³⁷⁾ KLMNO. om. eller.

³⁸⁾ KLMNO. rette erende &c.

³⁹⁾ KLMNO. om. med.

⁴⁰⁾ BCDFHIKLMNO. sic. AEG. i.

⁴¹⁾ DKLMNO. affgaar.

⁴²⁾ B. om. som.

⁴³⁾ KLMNO. om. tæsse — Som.

⁴⁴⁾ GHI. till sige.

⁴⁵⁾ BCEFGHI. add. koningens.

⁴⁶⁾ DKLMNO. add. til.

⁴⁷⁾ EHI. add. the.

⁴⁸⁾ C. thet.

⁴⁹⁾ KLMNO. om. Som.

⁵⁰⁾ BCEFGHI. myn herræ koning vil (HI. skal) fridh j sinæ righæ &c. DKLMNO. koninghen wil friith i synæ landh haffwe.

⁵¹⁾ BCDEFGHIKLMNÖ, add. man.

⁵²⁾ HI. fordroghe. DKMN. forderfwedhe, LO. fordierffuede. 68. &c. wille fordriste.

⁵³⁾ E. add. hær.

- Jtem¹²) Skall¹³) enghen man¹⁴) föræ korn vthen loff¹⁶) aff landet (16 vith thet korns fortabelssæ ok XL march 17) till 18)
- 56. Jtem hwo Som clæde vill köpæ i the ængelske bother tha skall han lathe stryghe thet clæde för 19) han bær thet 20) aff bothen vith thet 21) clæ-161 des fortabelssæ
- 57. Jtem²²) om nogher man²³) varther greppen med forleden²⁴) clæde tha skall (25thet26) forbröthet wæræ och then27) Som ther bliffuer28) befwnnen²⁹) med³⁰) skall ey withe sin eghen bröthe
- 58.31) Jtem vorther32) thet Swo ath nogher man (33hawer (34paachye vth aff thet landh Som han ær aff och vilde³⁵) thet hær haffuæ³⁶) thet skall rættes³⁷) pa hans liiff
- 59. Jtem varther 38) thet swo ath nogher man (3° rither eller gar (4° wth pa marken ath⁴¹) köpæ⁴²) fæ (⁴³eller hestæ för⁴⁴) thet kommer pa thet⁴⁵)

55 = B.58.

56 = B.59.

57 = B.60.

58 = B.61.

59 = B.62.

14) KLMNO. om. man.

¹²⁾ BCFGHI. add. och.

¹³⁾ DKLMNO. om. Skall.

¹⁵⁾ BCDEFGHIKLMNO. orlaff vel orloff. BC DEFGKLMNO. add. vdh.

¹⁶⁾ BCDEFGHIKLMNO. swo frampt som (HI. om. som) han ey mysther (FDGHIKLMNO. wil misthe) korneth oc &c.

¹⁷⁾ DFKLMNO. add. ther.

¹⁸⁾ C. om. till.

¹⁹⁾ N. add. end.

²⁰⁾ BCDEFGHIKLMNO. add. vth.

²¹⁾ HI. om. thet.

²²⁾ BCG. add. och.

²³⁾ KLMNO. om. man.

²⁴⁾ DKLO. forlethith. 63. &c. falskt. MN. 40) BCLO. vppa. forleghet.

²⁵⁾ LMNO. thenn som met saadannth klæde wordir grebenn icke wide &c.

²⁶⁾ BCDEGHI. add. clæde.

²⁷⁾ BCDEFGHI. mannen.

²⁸⁾ BCDEFHIK. vordher. G. war.

²⁹⁾ KLM. grebenn.

³⁰⁾ C. om. med. K. add. han.

³¹⁾ LMNO. om. hoc caput.

³²⁾ BCDFG. wordhe. K. wore.

^{33) 63.87.94.} höder paa the aff &c.

³⁴⁾ BCDEFG. paa thyæ. 111. partie. HI. paa ath thy aff &c. K. paa aff &c. Cfr. B. 61.

³⁵⁾ DK. om. vilde.

^{36) 63.87.94.} heffne.

³⁷⁾ BCDEFGHIK. man rettæ.

³⁸⁾ BCDFG. wordhæ. KLMNO. wore.

³⁹⁾ BCDEFGHIK. ridhæ eller gingæ.

⁴¹⁾ DEFGHIKLMN. ok.

⁴²⁾ HDIK. köptæ. LMN. kiöbir.

⁴³⁾ HI. om. eller hestæ.

⁴⁴⁾ BC. add. æn.

⁴⁵⁾ KLMNO. om. thet.

(**rættæ market han skall hawe forbröth*7) thet han köptæ**) och XL march ther till

60. Jtem⁴⁹) enghen skall före with hestæ vihen med⁵⁰) mynne vith XL march forbröth⁵¹)

B. Germanice.

1 Erik van der gnade godes Köning der Denen. Sweden Norwegen. der wende vnde der gothen. vnde hertoge to Pomeren. Margaretha van den suluen gnaden. köningynne der uorscreuenen¹) ryke vnde rechte erfname to Denemarken.

Na anwisinge vnde rade vnser gnedigen vrowen vrowen Margarethen. köning woldemares dochter vnde des gemenen Rikes Rade to denemarken hebbe wy gheschicket vnde geuoget dorch des meynen köpmans willen de vnse land söken to schone vnseme leue²) truwe denre vnde houetmanne to Schonore vnde ualsterbode ffrilden. alle articule to holdende alse hir nascreuen staan.

- 1. To deme ersten male gebede wi vnseme leuen getruwen denre vnde houetmanne. ffrilden, wene he nympt van vnser wegene in synen vrede vnde ueilicheit he schal geleidet vnde geueiliget blyue³) breke dat Jennich man men schal dat richten Jn syn hogeste hir mede gebede wi urede to holdende to lande vnde to watere, bi lyue vnde by gude.
- 2. Vortmer gebede wy eyneme Jeweliken vischemanne de syne garne settet Jn de zee, edder wraket dat he dat also beware dat he synem nabure

1 = A.1.

2=- A. 2.

⁴⁶⁾ HI. markneth som reth ær han &c.

⁴⁷⁾ BCDEFGHIKLMNO. fortabeth.

⁴⁸⁾ DKLMNO. köber.

⁴⁹⁾ BCEFGHI. add. och.

⁵⁰⁾ G. om. med. 63. &c. add. thollerens.

⁵¹⁾ BCDEFGHIKLMNO. om. forbröth. BEF. add. Item sker swo danth tha skal thet grantzskes meth en wordhedhe (EF. wor-

dheldhe) neffnd. C. add. Deo gracias, et rec. man, in inferiore margine: Item sker saa danth tha skal thet granskes med en varen neffndh.

¹⁾ Litt. screu extritae sunt.

²⁾ leuen scriptum est, at n deletum.

³⁾ Lege blyuen.

nenen schaden doe dat enwere noetsake wert dar Jemant mede begrepen men schal dat richten in syn hogeste.

- 3. Vortmer gebede wi eyneme Jewelken de mit wicht edder mate vmme geit dat he vol wege vnd vol geue deme kopmanne. worde dar Jemand mede begrepen men schal dat richten Jn syn högeste.
- 4. Vortmer schal neen vischer wantegarne vören an de zee. bi lyue vnde bi gude.
- 5. Ok ensal neen vischeman voren (*In synem staken lengeren peek wen eyne hande breet. worde dar bouen Jemand begrepen de dar bouen hadde (*edder dede. also manigen staken also menighe dre mark schulde he breken.
- 6. Vortmer enschal neen vischeman wapene voren Jn de zee. bi lyue vnde bi gude.
- 7. Vortmer sal eyn Jewelik uthsetter edder wrakere dar to zeen dat he nicht kome. upp de settere bi lyue. vnde by gude.
- 8. Vortmer schal eyn Jewelik vischman. de hering vorkoft deme kopmanne vul tellen vnde vul geuen bi lyue vnde bi gude.
- 9. Vortmer ensal neen vischman varen bi nacht noch bi daghe upp der uthsetter garne by lyue vnde bi gude.
- 10. Vortmer wene men begript mit platen mit gizeren mit pantzeren. mit barden mit knuppelen mit armborsten vnde polexen edder mit Jennigen wapenen darmen deme kopmanne schaden edder qwat mede mach doen wert he dar mede begrepen men schal dat richten Jn syn högeste.
 - 11. Vortmer gebede wi allen vögeden. Schipheren vnde koplåden. worde

3=A.3.	7 = A.7.
4 = A.4.	9=A.8.
5 = A.5.	10 = A.24
6 = A.6.	11 = A.25.

⁴⁾ Verba proxime sequentia corrupta sunt. Cfr. 5) Verba edder dede omissa supra lineam add. A. 5. scriba.

Jennich man vorenulüchtich nacht edder dach vor rooff vor deuerye vor uorretnisse edder uor doetslach nempt he de uöreulucht Jn de schepe edder upp de vitten. we ene heget edder huset. men schal ene richten like deme misdedere wat sake de Jn hant vnde Jn hals gaen.

- 12. Ok gebede wy allen Schipheren dat neen Schiphere schal hering solten. Jn syneme schepe bi .XL. marken.
- 13. Ok ensal neen man varen mit boten Jn den strant hering to köpende bi .III. marken ane des vogedes orloff.
- 2 14. Ok so bede wy wantsnyderen krogeren vnde knokenhoweren. Schomakeren vnde allen hantwerkes luden dat se staen dar Jt en van oldinges böret tostande by .XL. marken.
 - 15. Ok ensal neen schröder noch scherer. köpen hele lakene noch halue to uorköpende bi der elen (*noch rocke noch hosen af tosnydende bi .XL. marken he enhebbe dat Jn des vogedes mynne.
 - 16. Ok ensal neen man vören borchuletesche lakene bi bröke des wandes vnde bi .XL. marken.
- 17. Ok ensal neen kopman want edder lenwant uthsnyden bi der elen. bi .XL. marken.
- 18. Ok gebede wi eyneme Jewelken manne de nene eigene vitten heuet to schonöre ofte to Valsterbode dat he nergene anders ligge wen Jn des köninges rechte by XL. marken he hebbe dat Jn des vogedes mynne.
- 19. Ok ensal neen man guet upschepen by nachte by dren marken vnde by broke des gudes he enhebbe dat Jn des vogedes mynne.

16 = A.30.
17 = A.31.
18 = A.32.
19=A.33.

⁶⁾ Verba proxime sequentia male reddunt ea, quae hoc loco recte sine dubio habet textus Danicus, A. 29.

- 20. Ok ensal neen man den anderen vorvnrechten densch edder düdesch, we den anderen schuldigen wil de schal ene schuldigen vor syner stad uogede, dar he uthe der stede is by dren marken ane blödichdo'm vnde Jn dat högeste.
- 21. Ok ensal neen kopman hering solten upp deme strande by XL. marken vnde bi bröke des solten heringes.
- 22. Ok ensal neen strantuoget hering köpen upp deme strande to des kopmannes behoeff bi XL. marken.
- 23. Ok enschal neen perdeköpere perde köpen wen uppe deme perde markede bi XL. marken. vnde bi den perden de he gekoft heuet
- 24. Vortmer enschal neen kopman anders hering solten wen bi beiden bödemen allike guet ane schalbak vnde ane hol wen men dar mede bevyndet dat schalmen richten vor valsch.⁷)
- 25. Vortmer enschal neen legge wijff hering störten mit molden in de tunnen. wenmen dar mede begript dat schalmen richten Jn syn högeste.
- 26. Vortmer enschal neen man vnse viende husen ofte houen nergene upp deme lande edder Jn eren schepen edder vordegedingen upp eren vitten. Jn welkes stades schepe he vunden wert edder uppe wat vitte dar enschal nemant vnse vogede ane hynderen. vnde weret dat Jennich voget ene edder syn guet van erer stad wegene vordegedingen wolde de scholde dat vorrechten alse eme dat to börde dat id syner stad börgere tohörede vnde ere gud were. vnde vnsen vienden dat nicht tohûlpe dede.
- 27. Vortmer we wyn tappen wil de schal geuen vnde meten .III. lubesche quarter vor eyn stöueken.

20 = A.34.	24 = A. 48.
21 = A.35.	25= A. 49.
22 = A.36.	26 = A.50.
<i>23</i> <u> </u>	27 = A.51.

⁷⁾ Litt. *l* fere deleta est.

- 28. Vnde weret dat hir Jennich dat land sochte mit syner kopenscop edder mit redelikem werue dat syn here vientschop hadde, mit anderen heren edder mit steden wo it deme ryke nicht ane gha edder entegen sy uth wat landen he Js edder van wannen he kome he schal hir veilich wesen also lange also desse rijke keren vnde des köninges land vnde water, willen se vientschop hebben, de voren se yn de lande dar se uthe synt myn here de köning wil vrede Jn synen ryken hebben, vnde weret dat sik Jemand dar ane uorhalede, edder breke een upp den anderen dat schuldeman richten yn syn högeste wente myn here de köning wil se holden vor syne viende de synen vrede breken vnde vnurede Jn synen ryken maken.
- 29. Vortmer so wil myn here de köning dat nene suluer mûnte anders schal gaen dyn*) syne eigene mûnte
- 30. Vortmer schal eyn Jewelik stüreman nemen eyn teken van deme tölnere to Schonöre edder to Valsterboden ofte de wynt ene vorjagede yn zeelande edder anderswor, wert he upp gheholden sunder teken he brekt "XL, mark.
 - 31. Ok enschal neen vischeman liggen uppe den vitten he en hebbe eyne eigene stande bode. bi .XL. marken
 - 32. Ok enschal neen vischeman varen an der zee sunder garne bi lyue vnde bi gude he enmöghe dat bewisen (° mit synen naburen dat he syne garne uthgesettet hebbe wörde dar we mede begrepen men schal dat richten Jn syn högeste.
 - 33. Ok ensal neen vischeman meer heringes solten. bi syner boden wen eyne halue last mit syner selschop wert dar bouen wol gevunden dat schal uorbroken syn dat dar bouen Js vnde dar to .III. mark.

<i>28</i> = .	A.	<i>52</i> .
---------------	----	-------------

32 = A.11.

30 = A.9.

33 = A.12.

31 = A.10.

⁸⁾ Legendum videtur den vel wen.

Verba mit synen omissa supra lineam add. scriba.

- 84. Ok enschal neen vischeman (10 uth voren upstande garne bi dage uth vnde bi daghe to hues bi .XL. marken.
- Ok sal neen vischeman syne staken dar he syne garne uppe dröget to na deme wege setten. dat he deme wagen kerle nicht enhindere edder deme kopmanne bi .III. marken edder by vorlust (11dat se uthhenget dar vör schal des köninges wech ru'm wesen.
- Ok enschal neen karynen man meer heringes kopen wen eyn halff vöder bi dren marken
- 37. Ok ensal neen bueman¹²) karynenman hering vmme dreghen. mit secken edder mit koruen bi vorlust des he vmme drecht
- Vortmer schal eyn Jewelik wagenkerl eynen wagen also grot hebben dat he eyn vol fûder heringes mede up vören mach Js de wagen mynner men schal ene bernen (13like valscheme holte de perde uorloren vnde dar to III. mark.
- 39. Vortmer schal eyn wagenkerl dar to zeen dat he des kopmannes guet also vore dat he dar vöre antworden möge deit he anders men schal dat richten Jn syn högeste.
- 40. Ok ensal neen wagenkerl kulen edder stangen ofte wapene vören bi dren marken.
 - 41. Ok ensal neen¹¹) karre gaen bi dren marken he en hebbet Jn

37 = A.16. 41 = A.20.

^{34 =} A.13.38 = A.17. 39 = A.18.35 = A.1436 = A.15. 40 = A.19.

wen bi dage uth &c. Cfr. A. 13.

¹¹⁾ Lege: des he uthhenget. Cfr. cap. 37.

¹²⁾ Adde edder.

¹⁰⁾ Legendum est: varen up stande garne 13) Verba proxime sequentia corrupta sunt, nisi textum Danicum hoc loco male intellexerit interpres. Cfr. A. 17.

¹⁴⁾ Vox neen bis est scripta.

des vogedes myme. (14 Vortmer varet he sunder teken vmme geld so brekt he III. mark.

- 42. Ok so gebede wi eyneme Jeweliken kopmanne de dar hering koft in deme strande dat he deme kopmanne 16) to danke betale bi XL. marken.
- 43. Vortmer schal neen kopman riden Jn den strand mit synen wapenen bi XL. marken.
- 44. Ok ensal neen ammetman edder schipman wapene vören bi eyner mark vnde bi vorlust der wapene.
- 45. Ok ensal neen knokenhöwer vee köpen. wen uppe deme vemarkede. bi .XL. marken. vnde bi deme vee dat he geköft heuet.
- 46. Ok ensal neen bunde vorköpen deme kopmanne noch kopman¹⁷) van deme bunden noch vörköper van deme bunden hoy. noch goos noch schaap noch korn. buten den vitten vnde ok nicht uppe deme velde. vnde ok nicht upp den vitten wen upp deme bunden markede bi .III. marken. vnde bi deme gude dat geköft edder vorkoft wert.
- 47. Ok ensalmen nenen market holden wen dar he van oldinges gewest heft bi uorlust (18 dat se veile hebben
- 48. Ok ensal neen voget meer kröghe hebben upp syner vitten wen syne priuilegie uthwisen.
- 49. Ok gebede wi eyneme Jewelikem vogede dat he nicht meer neme to syner vitten wen he mit syner priuilegien bewisen mach. (190k ensal neen voget ammetlude hebben upp syner vitten he enmöge dat bewisen mit syner priuilegien.

42 = A.21.	46 = A.39.
43 = A.22.	47 = A.40.
44== A. 23.	48 == A. 41.
45 = A.38.	49 = A. 42.

¹⁵⁾ Posterior pars huius capitis desideratur 17) Adde köpen.
in textu Danico.

¹⁶⁾ Lege vischemanne.

¹⁸⁾ Lege: des he veile heft. Cfr. cap. 37.

- 50. Vortmer schalmen tollen mit paymente alse de prinilegien uthwisen edder hebben dat Jn des tolners mynne.
- 51. Vnde weret dat Jennich vischer beschediget worde Jn der zee also 4 dat he wene vunde bi synen garnen de eme genomen worden. vnde brochte de gennen gebunden mit sik to lande dat schulde dar ume²⁰) gaen alse eyn lantrecht were. dat scholde neen ticht wesen. wente dat geit an syn högeste.
- 52. Vortmer schölen alle dådesche vischere. leggen ere schuten tosamende, vnde alle densche vischere ere schuten tosamende, also dat de dûdeschen nicht schölen liggen mank den mönebo lalandeschen. valsterschen Schelsörschen edder upp deme kne mank den kökeschen. Helsingborgeschen edder wor se synt uthe deme ryke.
- Vortmer weret dat Jennich man eyn geruchte makede edder eynen loop dat vns edder deme kopmanne Jennich vngemak edder schaden dede de schal nenen vrede nergene hebben vnd $oldsymbol{e}$ weret dat he hir entginghe so schalmen dat richten Jn den steden edder yn den landen dar he uthe komen Js in syn högeste vnde hir nymmer vrede tohebbende Jn dessen dren köningriken.
- Ok schal eyn Jewelik voget warnen syne schiphere dat se de ballast vören buten dat schoor also se vordest möghen. worde dar Jemand mede begrepen dat he de ballast worpe Jn dat deep darmen deme kopmanne schaden mede dede vnde deme köninghe syn deep mede tosenkede dat scholde men richten Jn syn högeste.
- Vortmer ensal neen man de hir beer voret upp dit land²¹) mit drunken beer vollen. men beer²²) mit bere. vnde weret dat een dar bouen dede so schal dat beer uorbroken wesen vnde dar to III. mark.

50 = A.42.	53 = A.45.
51 = A.43.	54=A.46.
52=A.44.	55 = A.47.

in textu Danico.

²⁰⁾ Legendum videtur mede.

¹⁹⁾ Posterior pars huius capitis desideratur 21) de additum est at lineola inductum et subjectis punctis notatum.

²²⁾ Vox beer hoc loco delenda esse videtur.

- 56. Vortmer schalmen den bondemarket holden Jn der by to Schonöre vnde uppe deme perde markede buten der by dar schalmen vorköpen vnde veile hebben perde vnde vee vnde hoy vnde anders nicht.
- 57. Vortmer schal neen vischer upbreken van deme lande to varende eer sunte dyonisius dage bi syme gude.
- 58. Vortmer schalme neen korne van deme lande voren. by uorlust des kornes vnde bi XL. marken.
- 59. Vortmer we dar want wil kopen van den engelschen²³) de schal dat want uth den luden²⁴) nicht dregen. vngestreken bi vorlust des wandes
- 60. Ok worde dar Jemant begrepen mit vorlechten lakenen so schal dat want uorbroken wesen. vnde he schal suluen syne bröke nicht weten.
- 61. Vortmer weret dat Jennich man hadde partye In den landen dar he uthe were vnde wolde dat hir wreken dat schalmen richten an syn högeste.
- 62. Vortmer weret dat Jennich man he were we he were rede ofte ginghe buten upp dat veld vnde kofte perde ofte vee Jd were dat Jt brocht worde upp dat rechte market. de schal vorloren hebben dat he koft vnde dar to XL. mark.

56 = A.53.	60 = 4.57
57 = A.54.	61 = A.58.
58 = A.55.	62 = A.59.
59 = A.56.	

²³⁾ Adde buden.

²⁴⁾ Lege buden.

(Statutum in nundinis Malmogiensibus promulgandum.)

 $T_{
m hette^1}$) ære 2) article som skwllæ kwngöres for bymen köpmen fiskere Ock 149 andre som höstmarckith söghe j malmöghe³) Samsættæ⁴) meth williæ (*samtycke oc beraadh borgemæsters raadmenz (6foghet oc köpmen?) at holde wnder bröde Som her?) effther fölgher

- (°Först ath enghen köpman¹°) som gest er skall haffue¹¹) clæde elles Læreth falt j wyndwe hoss almenningh¹²) gade elles stræde vndher XL marck¹³) konningen Ock (¹⁴swo meghit byen Bagh j gardenæ¹⁵) maa man well sellie helt¹⁶) stycke clæde oc halff¹⁷) ock (¹⁸bolt lær*e*t wthath male swo langt som rwllen recker
- 2. Jtem Ath¹⁹) enghen skall tællie sildh wrettelige vndher XL marck 150 konninghen²⁰)
- 3. Jtem Ath enghen²¹) köpe sild aff fiskernæ vdhen han betaler henne innen III daghe gör han icke thet, tha scall han fange fiskern ighen then salthe sildh oc bædre²²) hanom ther till III marck²³)
- 4. Jtem Ath²⁴) enghen scall haffwe myndre wongn een (²⁵then som XXX wollæ sildh²⁶) gaa wdij er han myndre tha scall wognen²⁷) brennes Och then som wognen eyer (28böde byen III marck

¹⁾ BCDE. Thesse. FG. Mod Bog. Disse Ar- 15) FG. Gaardenn. BCE. gaderne. tickle Skulle læssis och kundgiöris &c.

²⁾ CDE. add. the.

³⁾ CDE. add. Som Erre.

⁴⁾ CDEFG. samen setthe. B. add. ere.

⁵⁾ CDE. och samtöche Borgemesters &c.

⁶⁾ FG. Fogits. CDE. fogedenns och kiöbmentz.

⁷⁾ FG. Byemend.

⁸⁾ F. om. her.

⁹⁾ E. om. Först ath.

¹⁰⁾ FG. om. köpman.

¹¹⁾ FG. add. Nogenhannde.

¹²⁾ BCD. almindig. EFG. almindelige.

¹³⁾ FG. add. till.

¹⁶⁾ CDEFG. helle.

¹⁷⁾ B. hallfft. CDEFG. halffue.

¹⁸⁾ B. Bollteleret. FG. Rold Lerrit vd., saa lenge Bom til recker.

¹⁹⁾ BCDE. om. Ath.

²⁰⁾ FG. till Kongen och Byenn.

²¹⁾ FG. add. schall.

²²⁾ FG. böde.

²³⁾ G. om. marck.

²⁴⁾ BE. om. Ath.

²⁵⁾ FG. om. then. BCDE. om. then som.

²⁶⁾ FG. add. kand.

²⁷⁾ FG. hand.

¹⁴⁾ FG. 40 marck till Byenn, Menn bag &c. 28) FG. schall böde emoed Kongen, och mod

- 5. Jtem Ath²⁹) enghen scall bære wapn obenbarlige³⁰) wdhen (³¹han haffwer loffw oc wdhen then³²) syn standinde boodh haffwer³³) wndher III marck (34ber han them36) hemmelige Tha böde konninghen XL marck ock byen XL marck
- 6. Jtem At enghen (36 skybe gotz wdh sydhen soll er byergeth wndher goodzens mystelsse³⁷)
- 7. Jtem Ath^{3 8}) enghen (^{3 9}skybe gotz wdh wdhen (^{4 0}ath fyskestræde oc graabrödherstræde ock (*1the stræde ther mellom ære wndher III marc*2) konninghen 43)
- 8. Jtem Ath 4) enghen (46 wognkarll aghe i strandhen (46 för prammen staar wnder III marck*1) byen (*80ck ey maa noghen Aage mere een II bremmertynner salth oc III tynner sildh Agher nogher meræ Tha bör ey köpmannen ath betalæ ther fore
- 9. Jtem Ath⁴⁹) enghen köpman som gest er⁵⁰) scal fare⁵¹) aff malmö⁵²) pa land ath köpsla vndher XL marc⁵³) konninghen ock byen (⁵⁴swoo möghit
- 10.55) Jtem Ath 56) enghen scall gribe nogen man 57) wforwanen vdhen wed ferske gerninge wnder XL marck⁴²) konninghen ock byen swoo möghit

byenn, Sex marck. Men er wognen Störe 42) G. add. til. ey were plichtig At giffue pennge der for. 29) BCDEFG. om. Ath.

30) BCDE. obenbare.

31) FG. om. han — wdhen.

32) FG. add. \$\beta om.

Sönderligt loff kaffuer.

34) FG. till Kongen, och tre marck till Byenn, Bær och nogen hemmelig waaben som forbödet er, da böde &c.

35) CDE. thett.

36) FG. maa schibe noget goetz &c.

37) FG. fortabelße.

38) BCDEFG. om. Ath.

39) FG. schall skibe nogit goetz &c.

40) FG. aff Fischere Stredit, Graabrödre strede &c.

41) BCDE. om. the stræde.

end paa 30. Ole, da schall kiöbmanden 43) F. add. och 3 march byenn. G. add. och tre march til byen.

44) BCDFG. om. Ath.

45) FG. wognmand schall Age &c.

- 46) FG. förend prammen eller Baadene stage
- 33) FG. add. Vndertagen den som der till 47) FG. add. till Kongen, och tre marck til.
 - 48) FG. om. Ock ther fore.
 - 49) FG. om. Ath.
 - 50) E. om. er.
 - 51) FG. add. Vd.
 - 52) FG. add. och. 53) FG. add. till.

 - 54) G. XL march.
 - 55) F. om. hoc caput, quod tamen in marg. add. rec. man. CDE. invertunt ordinem huius capitis ac proxime sequentis.
 - 56) G. om. Ath.
 - 57) BCDE. om. man.

V. 6: 11. 487

11. Jtem Ath¹) enghen köpman som gest er scall bytte noghen hande²) köpenskat³) meth noghen vdhen (*ath enstinghe⁵) meth bymen vdhen fra wor frwe dagh assumpcionis oc jntil sanctæ michels dagh vndher⁶) XL marck konninghen (*et totidem Ciuitati

- 12. Jtem Ath⁸) enghen maa⁹) tappæ wiin elles ööll pa (¹ºladegarde fore penninge wndher XL mare konninghen ock byen (¹¹Swoo möghit
- 13.12) Jtem (13At enghen scall14) tappæ with elles (15tystz ööll wdh for penninge för een thet er loffwelige sath aff fogiden (16ock borgemæstere widh sith werdh hwræ the scwllæ giffwæ potten ther aff hwo her (17j mödh györ han böthe XL marc (18halfft konninghen oc halfft byen
- 14. Jtem (10 Ath enghen skibe wdh noghen hande gotz wden han giffwer syn toldh wdh²⁰) till forn wndher gotzens (21 mystelsse konninghen
- 15. Jtem Ath²²) enghen²³) bygge noghen bygningh wdhen östre porth westre port elles²⁴) söndre porth vndher XL marck²⁵) konninghen oc²⁶) byen swoo mögith²⁷)
- 16.28) Jtem Ath²⁹) enghen fiskere skall³⁰) fyske meth wantegarn eff-151 ther förmere worfrwe dagh wadher III marck konninghen

1) FG. om. Ath.

2) FG. om. hande.

3) BCDEFG. kiöbmandscab.

4) CDEFG. allenniste meth &c.

5) B. enstige.

6) FG. nden.

7) CDEFG. och XL marc byenn.

8) FG. om. Ath.

9) BCD. om. maa. E. skall.

10) FG. Kiöbmendisgaarde, till forprang, nnder &c.

11) FG. 40 marck.

12) FG. om. hoc caput.

13) B. om. At engken scall. CD. inngenn tappe &c.

14) E. om. scall. 15) BCDE. tystöll.

16) CDE. Borgemestir och Raad wid &c.

17) BCDE. emod.

18) BCDE. kongenn oc byenn.

19) FG. ingen schall skibe nogit goetz Vd, wden &c.

20) BCDEFG. om. wdh.

31) FG. fortabelße, om. konninghen.

22) FG. om. Ath.

23) BC. &c. sic (Ingenn). A. enghe. FG. add. maa.

24) BCD. om. elles. E. och.

25) G. add. til.

26) FG. add. till.

27) FG. add. duo capita: (14.) Item ingen schall biuge Nogen biugning paa wore gader eller streder Wnder Bamme bröde. (15.) Item at ingen byemand eller Kiöbmand schall Kiöbe eller falle nogen Kiöbmandschab, wdenn portene, wnder 3 marck till Kongen, och tre marck til byenn.

28) FG. om. hoc caput.

29) BCDE. om. Ath.

30) BCDE. om. skall.

- 17. Jtem Ath³) enghen scall gange³) om natthen at³) göræ bwlder elles kiiff^{3 4}) wordh*e*r han^{3 5}) ther gryben w*ed* tha skall han icke sielff^{3 6}) wide syn eghen bröde
- 18. Jtem Ath³⁷) enghen scall³⁸) robe Jodwth eller (**slaa for samlupp ther matte worde bland folketh wdhen han wordher *0) openbare trength *1) ther till vnder III marck⁴²) konninghen oc (⁴³byen swo möghit
- Jtem⁴⁴) enghen fyskere skall fore⁴⁵) (⁴⁶vapn elles (⁴⁷dölle j haffuet vdhen en öxe som han behöffwer48) till skibs behöff49) vndher wapsens59) mistelsse Oc61) XL marck62) konninghen oc (63 XL marc byen
- 20. Jtem Ath^{5 4}) enghen (^{5 5}scall kaste (^{5 6}slackterie eller grom elles noghen⁵⁷) annen wrenlighedh paa wore⁵⁸) gadher (⁵⁹hwo therre⁶⁰) hanteringh haffwer han scall (6 föret wdhen byen elles i stranden oc icke i forstranden vnder III skonske marc⁶²)
 - 21. Item Ath enghen scall giffwe clade anneth naffn en') som 2) thet

³¹⁾ BCDFG. om. Ath.

³²⁾ FG. add. om kring.

³³⁾ CD. och.

³⁴⁾ FG. bang. 35) FG. nogen.

³⁶⁾ BCDEFG. om. sielff.

³⁷⁾ FG. om. Ath.

³⁸⁾ BCDE. om. scall.

³⁹⁾ CDE. kalle nogen forsamblinng sammenn Vdenn &c. FG. giöre for sambling, som der aff kunde komme, wden &c.

⁴⁰⁾ FG. bliffuer.

⁴¹⁾ FG. add. och Nöd.

⁴²⁾ FG. add. till.

⁴³⁾ CDEFG. III marc byenn.

⁴⁴⁾ FG. om. Jtem. CDE. add. ath.

⁴⁵⁾ DC. &c. före. 46) CDE. Ellir dölie waabenn y &c.

⁴⁷⁾ FG. Kölffue vdj Strannden, wden &c.

⁴⁸⁾ F. haffuer.

⁴⁹⁾ FG. behoff. BCDE. om. h. v.

⁵⁰⁾ G. Vabenens. F. waabenis.

⁵¹⁾ FG. add. der till.

⁵²⁾ FG. add. till.

⁵³⁾ C. om. XL marc.

⁵⁴⁾ FG. om. Ath.

⁵⁵⁾ B. om. scall. DCE. slackterii, eller (K. om. eller) grum eller anden vrenhed skall legges paa &c.

⁵⁶⁾ FG. fischere groem &c.

⁵⁷⁾ BFG. om. noghen.

⁵⁸⁾ E. om. *wore*.

⁵⁹⁾ FG. eller Streder, huo som Saadan handtering &c.

⁶⁰⁾ CD. thellig. E. slig.

⁶¹⁾ FG. lade det vdföre i Stranden, eller böde III marck till kongen och Stadenn *III m*arck.

⁶²⁾ FG. add. caput: (20.) Item ingen, chue (G. add. som) heldst, som Siuder tran, aff grom, Nödepander, Nödetarme, eller noget Andet Saadant, Som ond lucht och stanck affkommer, Men huo det will bruge, hand schall det beuare och handtere, saa langt fra Byen, At der icke kommer Vnd lucht och stank i byenn, mnder XL marcks bröde til Kongen, och byen saa megit.

¹⁾ F. add. det.

²⁾ G. om. som.

haffwer (3ther som thet4) er giort5) vndher III marck6) konninghen (7et totidem ciuitati

- 22.8) Jtem Ath enghen scall sællie stockbredh⁹) wden wedh hwndreth oc10) halfft oc qwarter hwo som11) her i modh györ böde IX marck konninghen oc stadhen¹²) swo möghit
- 23.¹³) Jtem At¹⁴) alle hande köpmanskab som wæyes i stædh*e*rne scall oc16) wæyes i malmö meth bys wæcht hwo16) thette17) icke györ han scall giffwe III marck som sæll oc (18III han 19) som köber halft konninghen oc halfft byen
- 24. Jtem Ath enghen swen skall haffwe macht ath forbryde syns hosbond*es* gotz j noghre made
- 25. 20) Jtem Om noghen wognkarll welther elles caster köpmantzens gotz eller köpenskath²¹) j haffwet tha skall han ey fly fraa thet en²²) han skall ware welwilligh²³) til ath redde gotzet²⁴)
- Jtem Ath²⁵) enghen köpman schall gaa²⁶) j fiskerens²⁷) (²⁶skyb (2°förre en the ære forligte om köbet vnder III marck konninghen
 - Jtem (30Ath enghen skall31) skybe gotz boord32) offwer boordh33)

7 1

R. P

11

10

h

b.

1

³⁾ CD. thett som Er &c. FG. aff den stad, 18) CDE. enn. FG. den der kiöber, halff till Som &c.

⁴⁾ E. om. thet.

⁵⁾ FG. add. *vdi*.

⁶⁾ G. add. till.

Staden 3 marck.

⁸⁾ FG. om. hoc caput.

⁹⁾ B. stocke, Brede. CDE. stocke och brede. 24) CDE. thet.

¹⁰⁾ C. om. oc.

¹¹⁾ BCDE. om. som.

¹²⁾ CDE. Byenn.

¹³⁾ FG. habent hoc caput post cap. in textu 38.

¹⁴⁾ FG. om. At.

¹⁵⁾ FG. add. saa.

¹⁶⁾ FG. add. som.

¹⁷⁾ BCDEFG. thett.

Kongen, och halft till Byenn, det hand kiöffte.

¹⁹⁾ CE. sic. ABD. hanom.

²⁰⁾ FG. om. hoc caput.

⁷⁾ CDE. och Saa megetth Byenn. FG. och 21) C. kiöbmandskatth. E. kiobmandskaff.

²²⁾ CE. menn.

²³⁾ CDE. willig.

²⁵⁾ FG. om. Ath.

²⁶⁾ FG. fare.

²⁷⁾ CDEFG. fiskernnis.

²⁸⁾ CDE. schude. B. skud för the &c.

²⁹⁾ FG. at kiöbe Sild, wnder tre marck till kongen, och tre marck till byenn.

³⁰⁾ B. ingenn schiibe gotts bort offuer &c.

³¹⁾ CDE. om. skall.

³²⁾ CEFG. bort.

wdhen han giffwer34) halff tollen til forn36) vndher halfft gotzens mistelsse36) (37han offwer skyber38)

- Jtem Ath enghe³⁹) wdlenninghe⁴⁰) scullæ stande i nogher bodher ath (*'öwe therres köpmanskap lengher en til sanctæ michils dag*2) wdhen han haffwer thet meth serdeles borgemæsters oc raadmentz*3) loff wndher XL marck⁴⁴) konninghen oc (⁴⁵byen suoo möghit
- 152 29.46) Jtem Ath enghen wellennyngh scall fare j haffwet ath fyske wdhen han tagher⁴⁷) tegn aff Tollæren⁴⁴) vnder III marck bröde
 - 30. Jtem Ath engh*e*n köpman scall sællie helæ t*ynne*r eller halffwe salt uth ath male vndher XL marck konninghen
 - 31. Jtem⁴⁹) enghen schaal haffwe mackt at leyde noghen man wden serdeles borgemæstere ocso) fogiden
 - 32.51) Jtem Ath inghen scal gaa ath 52) tygge meth taffler wden 53) kircke wæriens loff
 - 33. Jtem⁵⁴) enghen schal fore⁵⁵) gotz wpp⁵⁶) wdhen meth pramme⁵⁷) vndher (5 8XL marck konninghen oc byen

37) CDE. om. han offwer skyber.

³³⁾ BCFG. om. boordh.

⁸⁴⁾ FG. hoffuer.

⁸⁵⁾ FG. om. til forn.

³⁶⁾ FG. add. som.

³⁸⁾ FG. add. halff till Kongen, och halff till Byenn; ac porro add. duo capita: (25.) Item ingen schall Aff wognmendene, tinge nogen fischeris Sild op at Age, dog maa huer Voynkarll op Aye förste laß, for den fischere Som hand Ager barlasten Vdforre, och huer dernest kommer, hand 48) BCDE. wor tolldere. Ager, dernest, huo derimoed giör, böde 49) BCDE. add. att. kongen 3 marck och byen 3 marck. (26.) Item at ingen mognkarl schall for sige, nogen fischeris Sild till nogen, Vnder tre marck till Kongen, och tre marck till Byenn 53) E. add. med. (G. och byen saa megidt).

³⁹⁾ BCDEFG. ingenn.

⁴⁰⁾ FG. Valendische.

⁴¹⁾ FG. offuer dette; male.

⁴²⁾ B. &c. sic. A. dagd.

⁴³⁾ FG. Raads.

⁴⁴⁾ FG. add. till.

⁴⁵⁾ FG. till Byen 40 marck; postea add. caput: (28.) Item at ingen valendinger (G. walendiske) schulle Selge Salt i Skieppetall, wader tre marck till Kongen, och tre marck till Byen.

⁴⁶⁾ FG. om. hoc caput was cum prexime sequente.

⁴⁷⁾ BCDE. add. eth.

⁵⁰⁾ FG. add. Raad och.

⁵¹⁾ FG. om. hoc caput.

⁵²⁾ BCDE. oc.

⁵⁴⁾ FG. add. at.

⁵⁵⁾ B. &c. före.

⁵⁶⁾ FG. add. eller Vd.

⁵⁷⁾ CDEG. prammenn.

491

- ·84. Jtem Ath¹) enghen skæll thage sildh aff wognene wden (²thans löff sildhen til hörrer wndher (3IX marc konninghen oc byen4)
- 35.5) Item Ath enghen scall ride eller ganghe wdhen porttenæ eller pa marcken ath köbæ fææ eller hæste eller noghet anneth för thet kommer pa marckedeth wndher gotzens mystelsse han köber oc XL marck ther's) till konninghen oc byen
- 36. Jtem Ath enghen?) kaste grwm eller myddinger pa strædhen?) eller?) vnder XL marck konninghen oc byen swoo offthæ han thet györ
- Jtem Ath¹⁰) enghen skipper eller noghen annen scall tage wor¹¹) bys jord elles sandh til¹²) ath laade sith skib meth till barlasth wndher III marck (13konninghen oc byen
- Jtem Ath¹⁴) enghen schal salthe sildh i skyben¹⁵) vndher XL marck (16 konninghen oc byen
- 39.17) Jtem Ath 18) enghen schall bære (19kölffuæ eller keepp lengher en fran hans foodh oc till hans armhwllæ wndher III marck konninghen²⁰)
- 40.21) Jtem Ath enghen schall (22dople (23wden paa handat wnder III marck kominghen²⁴)

58) FG. tre marck till Kongen, och tre marck 13) FG. til Kongen och 3 marck till Byen. till Byen.

1) FG. om. Ath.

2) BCDE. theris loff sildenn Ever, vnder &c. FG. med hans Loff, som Silden &c.
3) FG. tre marck til Kongen, och tre marck

till Byen.

4) A. swoo additum est at rubra lineola inductum.

5) FG. om. hoc caput una cum proxime sequente.

6) CDE. om. ther.

7) B. &c. sic (ingenn). A. enge.

8) B. strodene. CDE. stræddernne.

9) BCDE. om. eller. Adde gadher. Cfr. cap.

10) FG. om. Ath.

11) FG. om. wor.

12) FG. om. til.

14) FG. om. Ath.

15) FG. Sit Skiff.

16) FG. till Kongen, och 40 marck (G. add. till) byen; postea inserunt cap. 23; cfr. not. 13 pag. 489.

17) A. Hoc loco 40 in marg. errato adposuit miniator, quod erratum in sequentibus continuatum est, ut pro 40 scriptum sit 41, et sic porro.

18) FG. om. Ath.

19) FG. nogen Kiep med tager, och ey lenger &c.

20) FG. till Kongen, och till Byenn 3 marck.

21) BCDE. om. hoc caput.

22) FG. doble paa Almindelige gader, Streder, eller wed Stranden, under &c.

23) Forte legendum est: wde paa stranden.

24) FG. till Kongen. och 3 marck till Buenn.

- 41. Jtem Ath²⁵) enghen schall lægge tymmer (²⁶eller steenæ²⁷) wppa wore gaadher elles stredhe oc 2 s) ey bygge steillrwm wppa (2 swor forstrand oc ey læggæ (3°byrde swo ath wæyen hyndres wndher XL marck³¹) konninghen oc byen^{3 2})
- 42.33) Jtem Ath enghen forprangere scall faare j strandhen ey meth boode ey ridhe ey Aghende at köpe sildh wndher syldens mistelsse oc ther til XL marck konninghen oc byen
- 43. Jtem Ath enghen hwercken köpman eller byman schall^{3 4}) ride j haffwet för en korffwen er fallen vnder III marck
- 44. Jtem Ath³⁵) enghen köpman eller byman scall ride³⁶) væsten bæcken væsten³⁷) slottit ath köbæ sildh hwo (³⁸her i modh györ han scal ey wide syn³ 9) bröde
- 45. Jtem Ath⁴⁰) enghen scall ride wdii wor bys grawæ⁴¹) wndher III marck⁴²) byen
- 46. Jtem⁴³) engh*e*n skaall skæræ töörff pa wor bys marck (⁴⁴wdh*e*n rigge 45) töörff wnder III marck 46) byen (47 swo offthæ han thet györ
- 47. Jtem Ath⁴⁸) enghen schall faare (⁴⁹her wdh ath fyske meth⁵⁰) no-153 gher skwde som boodh haffwer effther sigh eller meth flöy wordher ther noghen fwnnæth⁵¹) meth (⁶²Tha scal han ey wide sin eghen bröde

²⁵⁾ FG. om. Ath.

²⁶⁾ FG. om. eller steenæ.

²⁷⁾ BCDE. steenn.

²⁸⁾ B. &c. sic. A. o.

²⁹⁾ FG. wore forstrannde.

³⁰⁾ FG. byrder paa weyenn, at den forkindris &c.

³¹⁾ G. add. til.

³²⁾ FG. 40 marck (G. add. till) Stadenn; postea add. caput: (38.) Item ingen fischere giöre Anden wmaye, huerken vdi wdtagning, eller vtag, eller bandßetning wnder 40 marck (G. add. til) Kongen, och Byenn 45) BCDE. Rygge. 40 marck.

³³⁾ FG. om. hoc caput una cum proxime so- 47) FG. for huer gang det scheer. quente.

³⁴⁾ CDB. schulle.

³⁵⁾ FG. om. Ath.

⁸⁶⁾ FG. add. eller qua.

³⁷⁾ FG. add. for.

⁸⁸⁾ CDE. thet giör.

³⁹⁾ CDE. add. egenn.

⁴⁰⁾ FG. om. Ath.

⁴¹⁾ FG. graff.

⁴²⁾ F. add. Kongen, och saa megit till. G. add. til kongen &c. ut F.

⁴³⁾ CDE. add. att.

⁴⁴⁾ FG. om. wdhen rigge töörff.

⁴⁶⁾ FG. add. til Kongen, och tre marck til.

⁴⁸⁾ FG. om. Ath.

- 48. Jtem Ath¹) enghen skwde skal haffwe mere en III bordklappæ²) vndher XL marck³) konninghen oc XL marck⁴) byen
- 49. Jtem skall⁵) hwer styre man thage eth tegn aff wor tollere for⁵) han sætther syn garn j watn effther wor ffrwæ dagh (⁷förmere wnder XL marck konninghen
- 50. Jtem bywde wij hwer mand meth pwndere vecth eller o meth madde thet han fwlth weghe oc fwlth giffwer (wordher noghen ther sgriffwen veth then falsk thet gangher han liiff b
- 51.16) Jtem skall hwer wognkarll til see ath köbmentz¹⁷) gotzs swoo forwaris ath wognkarlen thet forsware ma¹⁸) györ han anneth (¹⁹man skall thet rette pa hans liiff
- 52. Jtem bywde wii hwer²⁰) fyskere ther syn garn sætther j wanneth swo (²¹forware ath the györe therres naaboo enghen skaade wdhen thet györs aff nödh györ her nogher offwer²²) (²³thet gangher pa hans liiff²⁴)
- 53. Jtem²⁵) her meth bywde wii²⁶) fredh ath holde boode²⁷) til land oc (²⁸strand vndher liiff oc gotzs Amen²⁹)

49) FG. Vd och fische &c.

50) CDE. paa.

51) BCDE. funnenn. FG. befunden.

52) FG. hand schall icke wide Sin bröde.

1) BFG. om. Ath.

2) F. bordklæppe.

a) E. Voi Graeppe

3) FG. add. til.

4) FG. add. till.

5) E. add. och.6) F. förend.

7) FG. huo der imod giör, haffue forbrut 40 marck till Kongen, och til Byenn 40 marck.

8) B. om. wij.

9) FG. pund.

10) FG. och.

11) FG. At.

- 12) FG. Som det Sig böer, Giör her nogen imoed, det &c.
- 18) BCDE. funnenn med eller grebenn thet &c.

14) CDE. straffis.

15) FG. Hals.

- 16) CDE. om. hoc caput.
- 17) B. kiöbmantz. FG. Kiöbmandens.

18) FG. Kannd.

- 19) FG. da Rette det paa hans halß.
- 20) FG. wore.
- 21) FG. At foruare dennem, At de ey giöre deris Naboe nogen schade.

22) FG. imoed.

- 23) CDE. tha bor thett atth straffis paa &c.
- 24) FG. halß; infra add. Finis Laus Deo; postea vero habent ea, quae cap. 58 continet.
- 25) FG. om. Jtem.
- 26) FG. add. Eder.
- 27) FG. om. boode.
- 28) FG. *wand*; om. sequentia.
- 29) A. Amen minio scriptum est; sequitur index capitum (exceptis quinque ultimis) rubris litteris scriptus, quem, prima fere verba singulorum capitum continentem, transscribere inutile duxi. BCDE. om. Amen.

131

Schanerlog 1)

Thennæ thimæ skal fridh sweries j haffnæ²) fran vor frwæ dagh sidher meer. j hösth och til alle gudz helgæn dagh tha skal frid standæ swo langth a landh som (3 ned bredas och swo 4) langth a haff som man neth 5) setther Om man wordher dræpin j then thimæ Hættæ vith ther drap sith egith liff ("Særer man och⁷) annen⁸) (⁹j thenne¹⁰) thimæ giælde fore handh sinæ Æn om man slar annen man¹¹) böthe hanom fyritiwæ mark och XL mark erchebiscopen Om han dyl stande fore meth sex neffnde mæn j fidden Om man¹²) tagher nogith annars mantz lathe vth thet ther er tagith och böthe thre mark bondhen och III march¹³) koningen Stiæl man fæm penningæ mwn tha ma¹⁴) man¹⁵) hanom bindhæ Æn stiæl han öræs mwn Tha ma man¹6) hanom vp hengiæ Om man wordher sekteth for thiwfnith Och dyl han tha vethæ¹⁷) sak sögher asswars 18) edh och skæræ han sigh meth sex neffndæ mæn aff fythet, 10) Faller han a²⁰) neffnd eller han gar vidh tha (²¹lathet vth hinum th*e*r han aff stal j thiwffneth och²²) ogilth²³) och koningen hans howith loth och²⁴) fare

Om orbodmoll Om mandz bod.

2) G. alle haffne wdi Skanne Landt.

¹⁾ A. In indice corum, quae his codex con- 4) DE. om. swo. tinet (fol. 16), hoc statutum habet titulum: 5) E. ved. G. garnene. Thettæ er schaner logh valdemar 6) BF. Sarer han ec &c. Om orbothemall Om en mans bood.

F. eundem titulum hoc loco habet. D. ha- 9) G. deß emelom, da lösse hand sin hand bet rubr. Skoner logh. B. rubr. Thette er skaner logh. C. rubr. Thenne thime schall 10) DCH. sic. BEF. then. A. thime. nativitatis oc till alle helgen dagh. R. rubr. Nar frid i haffne suer. G. tit. Denne eff- 12) EF. han. terfölgindis Loug gaff Kong Woldemor 13) E. om. march. wdi Silde Fiskind att holde. H. tit. Her 14) D. om. ma. begöndis Skanöer loug Som Koningh Wol- 15) BFG. han. demor gaff:

³⁾ A. Voci ned in fine lineae scriptae errato ter cum sequente bredas. E. vad. FH. widh oc bredk ook &c.; male.

⁷⁾ CH. om. ock.

⁸⁾ BF. add. man.

mett böder.

friith swæries I haffne ffraa wor ffrwe dagh 11) BFGH. om, man. G. add. pust eller nefuehug.

¹⁶⁾ BFG. han.

¹⁷⁾ G. begere; male.

¹⁸⁾ E. assworns.

¹⁹⁾ BEFGH. fithet. C. fythen.

²⁰⁾ CDE. ath.

adposita est virgula, qua h. v. comectere- 31) Pro lathe thet. CDH. lathe. G. giffue hand igien dett som hand stall, och koningen tage hans &c.

swo²⁵) frid**io**s Jtem hwo sem²⁶) bær vapen a fidh openbarlighæ haffue forgiorth vapen sin och thre march Jtem bær han mordh vapen om nath eller (2⁷om daghen och vordher han for wonen metk tha skal man stingme²⁸) gonom hans handh meth thet samæ vapen (2° Jtem fangher landz man ath brythe vppa fid och dyl han tha scere sik meth fythe ræth. Jtem the ydredes mæn vpa fidh veliæ ikkæ böthæ swo som sudhare ölkonner³⁰) köthmange*re* Skind*ere* och smedher the skulæ hwer theræ redhæ³ 1) two öræ til schat giældh Æn ölkonner^{3 2}) the^{3 3}) skulæ ört*ug* ^{3 4}) for hwer t*önnæ* (^{3 5}traffn öl rethæ och 132 for hwer t*önnæ* myödh tiwuæ³6) penningæ Æn æmbitzmæn sæcter³7) ölkone ath hwn haffuer salth (38m hun biwdher39) bondhæ giæld foræ tha skære sik meth fytzmæn thre (40hwer wegen41) vppa badhæ sidher faller hun ath loghen tha böthe⁴²) vth bondgiæld⁴³) och a thre mark Jtem sææl then man öll ther stud (**och jngæ redher han skal ey redhæ sted giældh*5) vthan*6) bondgieldh Jiem kommær⁴⁷) nedh⁴⁸) driffuend*e (*⁴⁹fra haffn och til haffn giffuse⁵⁰) for (61 sin nedd fæm penninge och for 52) sine mantz sætther (63 han örtug⁵⁴) Och for styrmans sætther⁵⁵) two örtuger⁵⁶) Och hwilken man sik kenner⁵⁷) ned tha drughæ til winnings⁵⁸) loff och taghæ ned sinæ kommær ey then ther ræth egher er ath nedhin tha lösæ embitzman⁵⁹) kennes⁶⁰) sik

22) CDE. a.

²³⁾ Loge tvegilth vel tvegilde. Cfr. I. 136, 40) H. om. hwer wegen. 138, 139, 167.

²⁴⁾ G. add. Tiffuen.

²⁵⁾ EG. om. swo.

²⁶⁾ CDE. ther.

²⁷⁾ BEF. dagh oc &c.

²⁸⁾ DE. sic. ABCFH. stinges.

²⁹⁾ G. om. Jtem - fythe ræth.

³⁰⁾ DC. &c. ölkoner. G. Oluerske.

³¹⁾ H. giffue.

³²⁾ BC. &c. ölkoner. G. Oluerske.

³³⁾ BF. om. the.

³⁴⁾ F. add. giffue.

⁸⁵⁾ G. Tydstöll.

³⁶⁾ CDE. thyugæ. BFG. XX. H. 10.

³⁷⁾ FG. sic. H. Sicter. ABCDE. setther.

³⁸⁾ G. och duld kongens rettighiedt, da dyllie hun mett thre neffnd mendt off Fidtett, Feldet hun, da gielde hun bonden sin rettighied, oc der till 111 mark.

³⁹⁾ D. om. biwdher.

⁴¹⁾ D. wouhen.

⁴²⁾ CD. bödes. E. böther hwn.

⁴³⁾ E. landgield, F. bonden gialdh.

⁴⁴⁾ G. om. och jnnæ.

⁴⁵⁾ FGH. studh giældh.

⁴⁶⁾ G. vndertagitt.

⁴⁷⁾ BF. kommæ.

⁴⁸⁾ G. add. eller garn.

⁴⁹⁾ G. om. fra — til haffn.

⁵⁰⁾ B. om. giffuæ. G. add. hin.

⁵¹⁾ G. sitt garne.

⁵²⁾ BFGH. om. for.

⁵³⁾ Vox han delenda est. EH. om. han --sætther.

⁵⁴⁾ F. ört. G. öre.

⁵⁵⁾ BFG. settes. C. add. han.

⁵⁶⁾ BFG. öre.

⁵⁷⁾ G. add. ved garne eller.

⁵⁸⁾ B. wnnings. E. vitning.

135

noghræ⁶¹) sydhæn⁶²) tha (⁶³lösæ (⁶⁴aff halffuæ dywret⁶⁶) Sild ther a⁶⁶) therres nedh er then ther yndh före haffus halfus om han brydher neden och halffuæ reth egher⁶⁷) The ther tollæ skulæ The skola tollæ örtug for hwer lesth och (* fæm penninge for halff lesth och en penningh for mees eller tönnæ (69ther 70) loper 71) Thij tynnær laghæ sildh er en lesth och tolff tynner (72thor er en læsth Æn om73) norman the skolæ tollæ thwo örtuger for hwer⁷⁴) etcetera⁷⁵)

8.

(10m steffningh til konings tingh j skonæ

Steffnæ2) skal3) man4) (6a brofiæle sinæ j granne6) a hören7) eller ther som han söker disk oc dug Siddær han qwar two steffningh*e*r böthæ (⁸han hinom ther sagh sögher sex öræ*) (10 for hweriom 11) (12 och koninge thre mark for hwer steffningh En kommer han¹³) a¹⁴) annen steffningh oc nethær¹⁵) (¹⁶han

⁵⁹⁾ CD. embetzmen. H. add. dem till sigh. 74) H. lestenn. G. add. lest.

⁶⁰⁾ CH. kienner.

⁶¹⁾ BCDEFGH. nogher.

⁶²⁾ G. add. ved denom.

⁶³⁾ H. tager huer halffpartenn. Om handt thieris Rett, (sic) tha tage och huer halffpartenn De som tolde &c.

⁶⁴⁾ BF. om. aff. G. dem for half mere, och 3) BFGH. &c. sic. ACDE. om. skal. der som nogen sild er vdi same garn, da nyde den halff parten som fand garnene, 5) FH. &c. anner man fore syn brofiell. och den halff parten, som eger ned eller 6) B. add. sine. garne.

⁶⁵⁾ D. dywrk. Lege dyrræ.

⁶⁶⁾ C. add. ock; male.

⁶⁷⁾ E. add. *Item*.

⁶⁸⁾ D. om. fæm — lesth och.

⁶⁹⁾ GH. om. ther loper.

⁷⁰⁾ CDE. add. meth.

⁷¹⁾ BCDEF. löper.

⁷²⁾ E. tha; male. H. thöre sild. G. Thor- 14) BEF. &c. at. H. &c. till. sker en &c.

⁷³⁾ EGH. om. om.

⁷⁵⁾ DEFH. om. etcetera.

¹⁾ B. habet rubr. Nota qualiter vocandi sint homines ad regis placitum insti⁹ (lege in scania).

haffuor vinde ther till, Sild som er paa 2) B. Thette ær ræt om steffnigh til kommyk thing i skonæ ther han faar om at rætte Steffnæ skal &c.

^{4) 92.} add. y Skaane.

⁷⁾ B. a höre. CDG. ahörændæ.

⁸⁾ C. hanom ther &c.

⁹⁾ H. &c. add. Pendinge.

^{10) 59. &}amp;c. om. for hweriom.

¹¹⁾ CD. kweria. B. kwert sinne. FH. &c. kwer stæffningh.

^{12) 67.} om. och — steffningh.

¹³⁾ B. om. kan.

¹⁵⁾ FH. &c. sigher.

¹⁶⁾ BEFH. &c. at han war &c.

ath ware ey förra steffndher tha (17 dyli han 18) meth siettæ mantz eedh Och swærie¹⁹) fult fore sinæ hovith sagh (²⁰och være orsaghe for²¹) stefningh om han (22gyther logh drugeth En kommer han ey ath23) andræ steffning tha er han logh²⁴) forwanen ffor badhe steffninghæ (²⁵Tha skal hanom steffnæ thrediæ steffningh (26kommer han ey27) (28tha ath29) thrediæ steffningh tha böther³⁰) han hinum ther saksöker thre mark och koningen ny³¹) march for the thre steffningher Tha skal hanom steffnes fierdhæ steffningh (32kom-136 mer han ey ath fierdhæ steffningh tha er han lagsökther³³) bothe³⁴) for howith sagh och for steffningher³⁵) Och sidhen³⁶) kommer (³⁷han (³⁸vidh jnga loghæ fore then (39tale ther hin haffde til hanom logh sögtæ40) En er han laghsökther*1) for fridhæ brötæ eller for thiwfnæth*2) eller for*3) (*4annær valdh gerningher eller for saar eller for *5 claghe *6 Tha (*7 sögher han fridh hans En er thet for jordh eller for gieldh eller for 48) (49 annens kyns kraffuæ tha hörer hanom ath taghæ doms breff offuer then thale 50) j51) hwo annen vil sökiæ^{5 2}) han skal^{5 3}) haffue twiggæ manne vithnæ (^{5 4}til hwer claghe^{5 5})

¹⁷⁾ FH. &c. scall han thet værgæ met sex 33) B. saksoter. mentz eed.

¹⁸⁾ B. om. han.

¹⁹⁾ BCDG. &c. sic. A. swarie. EFH. &c. 36) A. Loco litt. n primum scriptum est t.

^{20) 53.} om. och — steffnæ thrediæ steffningh. 38) FH. &c. ey till lagh.

²¹⁾ C. om. for. G. add. syne.

²²⁾ F. &c. kan druwæ syn lag. 62. kand driffue sin loug. H. &c. kand fuldkomme (59. &c. sic; H. fuld komelig) sin lou.

²³⁾ H. &c. till.

²⁴⁾ B. logligh.

²⁵⁾ H. &c. Siden skall han steffnis &c. 121. 45) C. om. for. om. sequentia.

²⁶⁾ B. 83. om. kommer — steffningh.

²⁷⁾ EFGH. &c. sic. ACD. om. ey, at in A. rec. man. add. h. v.

²⁸⁾ EFG. &c. om. tha. H. &c. om. tha — steff-

²⁹⁾ EFG. &c. sic. ACD. om. ath, at in A. 50) FH. &c. sag. rec. man. add. h. v.

³⁰⁾ B. böde.

³¹⁾ B. thre.

³²⁾ C. om. kommer — steffningh.

³⁴⁾ H. &c. och bör att böde.

³⁵⁾ B. steffnigh.

³⁷⁾ B. with engin logh.

³⁹⁾ FH. &c. sagh som han er forfuldher fore.

⁴⁰⁾ B. lag sote. 59. &c. der lougsögt er.

⁴¹⁾ B. lagsoter.

⁴²⁾ FH. &c. typeff sagh.

⁴³⁾ E. om. for.

⁴⁴⁾ B. andre waldz gernighe.

⁴⁶⁾ H. &c. add. och kiere maall.

⁴⁷⁾ CD. sigher. FH. &c. scall han sogess po syn fredh.

⁴⁸⁾ BH. &c. om. for.

⁴⁹⁾ FH. &c. anner claghe tha scall man tagæ &c.

⁵¹⁾ H. &c. om. j. BF. &c. E.

⁵²⁾ FH. &c. lagsöyæ.

⁵³⁾ CDG. om. skal.

⁵⁴⁾ B. om. til hwer claghe.

at han or thas) lofflighe steffnder ath 57) (* komme hanom swo j scriffth och j breff Sigher nogher man ath (* othen man er siwgh ther tidh er steffndher Tha skal thet swærie twa men. (*°ath (61han tægthe ethe ath han er siwgh (62 sidhen dugher thet hanom en dagh63) och ikke meræ Er han för tha at komæ ath⁶⁴) sware for⁶⁶) saghen thet or⁶⁶) væl⁶⁷) goth⁶⁸) (⁶⁸En er han ey⁷⁰) the sende han en man for sik⁷¹) ther fulth swarer for hanom eller (72 man sögher a hanom (73 em se a heel mannom 74) Wordher guinnæ kallath til konings tingh tha legges (7 thom en tidh forse ath fongse them 76) laghæ værie ('7'sware meræ en So'*) skal then'9) steffnes til konings thingh *0 först kalles *1 (*2 til (*3 sinæ lagsköth gardhæ *4) j then by *5 ther han86) siddher87) vdj (880ch sidhæn (89kalle han effther til90) thes han er lagsögth^{9 1}) til then nestæ (^{9 2}soutgardhæ tagher sidhan breff^{9 3}) som före er sacht

55) FH. &c. stæffning.

56) FH. &c. om. tha. B. tiith.

57) BEFH. &c. oc.

58) FH. &c. tagæ so breff ower hanum Siger &c.

59) B. &c. han ær &c. H. &c. han wor siugh

som vor steffnder.

- 60) 59. &c. om. ath han tægthe ethe. FH. &c. hollende hand vdy handh (H. &c. add. och suerge) at han er &c. 82. hollendis haand; deperdito folio sequentia desunt.
- 61) E. hand tægthe ethe. B. hand tax ethe.
- 62) F. &c. oc thet hielper hanum ey mere en een dagh Æn er &c. H. &c. och den eedt hielper hannom icki miere vden en 82) FH. &c. fore syn brofiell (89. Bropel) i dag. Men er &c.

63) 52.90. ting dag.

- 64) BFH. &c. oc.
- 65) CDG. add. sigh.
- 66) CDG. add. kanom.
- 67) C. om. væl.
- 68) H. &c. giorth.
- 69) B. oc een kosta ar kan &c. 126. Antecedentibus deperditis, ea quae restant heic incipiunt.
- 70) F. &c. add. föer. II. &c. add. för att komme.
- 71) B. sage.
- en helbrede man.
- 73) B. ense.

- 74) B. man. G. manne.
- 75) FH. &c. henne. B. then eth thingh fore.
- 76) FH. &c. sig.
- 77) FH. &c. ther scall sware fore henne So &c. B. fæmer mere en karmenda & En ee skal &c. Hunc locum corruptum esse manifestum est; verba sware meræ en in textu superflua esse videntur.
- 78) FH. &c. sic. A. Ena rec. man. mutatum in Sua. CDEG. enc. 92. Tha.
- 79) FH. &c. hun först.
- 80) FH. &c. add. oc.
- 81) E. kaller.
- then &c.
- 83) 126. sin Lovskattegaard.
- 84) B. lag scuth garde.
- 85) B. bygher.
- 86) H. &c. kun.
- 87) FH. &c. boor.
- 88) F. &c. indtill tess at han er lagsökt till then næstæ skudgardh och sydhen taghæ breff &c. H. &c. indtill der han er lousögt, eller till &c. ut F.
- 89) 59. &c. tilthale hannom, indtill detz &c.
- 90) A. til bis scriptum est.
- 91) C. &c. sic. B. lagsötther. A. lagfögik.
- 72) FH. &c. han forfölgess ther effther som 92) CDG. &c. skuthgardh oc tagher &c. B. stoth gardh, oc taghe &c.
 - 93) FH. &c. add. over hanum.

Ræt j skanæ.

116

Konung aller) biscop aller noghræ therres embutzmæn. Æller nogher anner man. ee hwat man som thet ær. maa ey steffnæ nogher kyöpstadhe man j skanæ vdhen th*et* 2) stadh hwilken han boor j foræ nogh*e*r sagh 🕊 Æn ther som han boor scall han staa thill swars. och weryæ sich foræ the sagh ther hanum giffs. 🕊 Worther nogher kiöpstade man sat wædh och biwther thet wt ræthælighe aa thing, och then ther wædh aa kommer foræ och kyærer. ath thet staar æy sw³) dyrt. Aller och wil sighe ath han haffuer thet vskellighe myst nogher lund. Tha scall then ther wedh haffuer jnnæ næffnæ sich witnæ two bofestæ mæn. ath wædh ær swo dyrt sat som han haffuer thet wt buthet. Och sithen hwat the two witnæ aa thingæ thet scall stadukt ware Thettæ ær ræt ath hwilken man ther kræffuer giæld aff andrum. och han will my gimeldhe. me ladher sich logh söghe, tha scall foghet lathe thil vrnings mæn gothe astædighe mæn. och vrthæ bondenum sinæ rættæ wt giæld oc konungen ræt foræ aasökn brister.*) TFar man thill bondens gardh ath giöræ noghet wald j. tha maa th*et* æy m*eth* mynnæ herwirkæ worthe æn m*eth* fæm mæn. och hwar therræ m*eth* thri fullæ wapn 🕥 Æn rithæ. anthin gangæ fæm mæn aller fleræ j en manz gard. och giöræ hanum ther wold. anthin beryæ 117 hanum. aller saræ. aller tuttæ. aller tughæ hanum. aller nogher hans hion frels) annöthig.6) æller slaa hans dörræ vpp 🗨 aller huggæ hans tymber söndher. seller anbuth Aller ath the bridhe hans hws. seller ath the taghe meth wold noghræ aff hans koster bort meth thöm. Tha aughe the ther foræ ath bötæ som thill kommer Och fyllæ hanum all then skathe vpp ther the giorthæ wither hanum Och therræ höuetz man bötæ sithen XL marc mannen. och XL marc konungen of Æn dyll han och haffuer mannen witnæ thill aa thingæ.

¹⁾ B. æller, et sic in sequentibus.

²⁾ Lege then.

³⁾ B. item. Lege swo.

⁴⁾ Vox brister, quae pertinet ad ea, quae in IV. 57. sequentur, hoc loco delenda est.

⁵⁾ Adde aller.

⁶⁾ B. sic. A. amöthig.

tha taghe næffnd j geen Æn haffuer han æy witnæ till tha dylliæ meth thre tylter © Och hwar then j færdh och j fölghæ war meth hanum j thet herwirkæ. Tha böthæ the mannen hwar therræ thre marc. och konungen thre marc. æller dylliæ meth tylter eeth © Æn giöræ the nogher vræt. anthin ath the huggæ. æller ranæ. aller skenæ. Tha böthæ sæær foræ therræ gerningæ. oc sæær foræ fölgæ © Forthi ath gingæ ther æy meer æn en man j bondens gardh meth vfirmd. tha bötæ han sæær foræ gardhgang thre marc och sæær foræ the gierningæ han ther giortæ.

GLOSSARIA

et

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

- 1. Glossarium, continens antiqua vocabula Danica.
- 2. Glossarium, continens vocabula medii aevi Latinitatis.
- 3. Index nominum propriorum.

GLOSSARIUM,

CONTINENS ANTIQUA VOCABULA DANICA.

A, f. a: amnis, fluvius. Vide Sunnæn. *5 ker a (sc. köpi) löthköp, IV. 3. tröstæ IV. 5. not. 15. Cfr. Opolbonde.) sæ a næfnd, I. 141. vartæ skær a skra, hans skathæ, V. 3: 13. tær, I. 170. ok ther til log a, IV. 54. *7 stu sinni, I. 225. som brytien af for,

A, præs. ab Æghæ, q. vide. (Aal vreffe, vide Görlæ.)

Orsakæ.)

homines et vehicula. IV. Add. B. 3.)

(Adelborgere, m. bofast borgare: ci-A, præp. 1) c. dat. på: in, inl. drik- vis proprium fundum in urbe habens.

Af, præp. c. dat. 1) af: a, de, ex. fa I. 118. 2) c. dat. på, i: in, ev. a pin- cristindom af preste, I. 3. af guths nagi, gatustæfnu, I. 40, 142. &c. a pemmæ the, V. 2: prol. han ma ækki (sc. pær) timum, III. 14. a möprini v. fæprini, I. af nyttæ, I. 93. bötæ en sal af sinu egh-56. a syne kyni, V. 2: 4. a kyrke soghn, no, I. 84. nokat af þy værþe, I. 12. af ibid. dræpæ a rætte hæfnd, V. 2: 3. 3) fæprinis iorpo, I. 5. manni (sc. nokat c. acc. på: in, inl. a borp, I. 12, 28. pær) af givæ, I. 213. plöghiæ (sc. noganga &c. munni a handar, vide Hand. kat) of kirkiu akre, III. 5. annær af sætiæ a iorp tyltær ep, I. 18. forbup pem, I. 71. tylftær ep v. tolf næfndir a læggiæ, I. 73; III. 9. thæt gange a mæn af kyni sinu, I. 4; V. 2: 3. næfnæ sag ganger a v. takæ (mæn) af kirkiu sokn v. by v. hals ok hand, V. 5: 25. kalle a man v. hæræpe, III. 4, 15; V. 2: 1. af konungs a fæþrini &c., vide Kallæ. 4) c. acc. væghnæ, V. 3: 8. lim varþær lytær af till: ad. fare a lanzping v. ping, I. 16, (nisi legendum sit a) manni, I. 93. af 82. &c. ripæ hem a annæn man, I. Add. skane, siæland &c. V. 3: epil. af ny, vide A. 5) c. acc. (vide UplL. sub 8.) a botær Nyr. 2) från: a, de. fara af iorpo &c. böttæ, I. Add. A. a forbup, III. 5, 9. 6) I. 225; V. 5: 54; 6: 9. ga af thing, IV. adverbialiter, derutöfver: insuper. ok 15. af pingi læggiæ fæmt, I. 137. næf. a tyltær ep, I. 31, 46. &c. ok a tvegil- næ mæn af (lanz v. hæræz) þingi, L dis v. tregilde, I. 136, 138, 139, 167. ok Add. C. 1; V. 2: 4; 3: 13. draghæ sten a pre mark, I. 166; V. 7. ok sva a bö- af by, IV. Add. B. 2; C. 3. faræ af fæ-I. Add. J. takæ (sc. ut) af kirkiu, III. 4. ben taks af sare, vide Takæ, stæf-(Aarsage, aarsaget, aasager, vide næ sak af byghd, III. 15. nokat repæs af manni, vide Repæ. takin af manni, (Adel gang, m. allmän väg: publica I 104. skæræ v. dömæ band af þiufi, via. hærstræde som a pleyer at vere. I 154, dömæ af þiufi huþ v. öræ &c. 🗚 publica platea, quam frequentare solent I. 145, 147. hup af præli, i. e. servus flagellator. L 153. lüs af kravs, I. 17.

pingvitni löste han af botum , I. 161. ctis designare. *afsticke*n iord , L. 71. 3) om, angående: de. sighiæ af gær- nott. 62, 63 p. 56.) ning, IV. 50. vitæ af sak, V. 2: 1. 4) adverbialiter, bort, undan: aliorsum, e ferre, eximere. L 114. medio. *lim ær af mæþ allu*, i. e. omnino abscissus. I. 93. altæræ horn bristær af, Ш. 1.

Afat (avat), n.? (ab ætæ) afätning, afbetande: depastio. I. 163.

Af hog, n. lems afhuggande, stympning: membri amputatio, mutilatio. I. 108, 119; V. 3: 12. *7 (af hagg)

Af hoggæ (impf. af hiog), v. a. afhugga: amputare. I. 119. *7 (af hagga)

Af hændæ, v. a. afhända: alienare. L 10, 44, 45, 64. not. 65; Add. D. 6. a. sik, idem. L 49. a. sik guþ, i.e. peierando Dei gratiam amittere. I. 75.

(Afkomme, f. afkomma, afföda: progenies, proles. a. arvinge, bröstarfving: heres in linea descendente. L 33. not. L 53. 18.)

Aflæ, v. a. 1) afla: procreare. *a. barn*, 77; 13. n. 20; 28. n. 47. &c.) I. Add. E. 2. a. barn v. sun vipær kunu, I. 5, 59, 213; Add. B. 1. 2) förvärfva: adquirere. L 130. aflæt ok u aflæt, bona iam adquisita et postea adquirenda. IV. *7 27.

(Afpæle, v. a. med råmärken (egent- 10, 35; V. 8. ligen pålar) afskilja: positis limitibus (proprie palis) determinare; quo sensu tare. III. 8. Dani nostro q**ao**que tempore utuntur h. v. -lit iord, I. 71. nott. 62, 63 p. 56.)

(Afsighiæ, v. a. afkunna: pronuntiare. afsagd rett, L.65. not. 10.)

Af sighiæs, v. dep. c. dat. afsäga sig: 10; V. 8. n. 7.) se abdicare. I. 123, 156.

skjuta, utesluta: removere, reiicere. I. lite a nemine mota. I. Add. G.) Add. D. 4.

I. 174, 197. kornær af skoret, I. 73. *7 bok, I. 196.

(Afsticke, v. a. i. q. afpæle; egentligen utmärka med punkter: proprie pun- 176, 196; V. 6: 8, 42. 2) v. a. föra (på

Af takæ, v. a. borttaga, uttaga: au-

Aftan, m. dagen före en högtidsdag: dies festum quoddam antecedens. Vide Michials-, Olafs massa; Pingizdagha, Pingiz aftan.

Aftær (æftær), adv. (Isl. aptr) 1) åter, å nyo: denuo, iterum. III. 12. not. 86. 2) bak, baktill: retro, in postica parte. i kirkiu a. ællær fram, in parte aedis sacrae ab ara remotiore vel ei propiore (cfr. GotlL. v. stapul). III. 7; cfr. versionem Latinam, ubi citata verba redduntur: "in templo vel in sanctuario". Cfr. Atær. *6 (apter)

Aftær föræ, v. a. återföra, återbära: reportare. L 18. et not. 26. Cfr. Atær föræ.

Aftær takæ, v. a. återtaga: recipere.

(Afverge, v. a. i. q. dyliæ 2. I. 12. not.

Af colta, v. a. bortdrifva, bortjaga: abigere, depellere. I. 169.

Agnebagh, m. (vide VGL.). H. v. occurrit inter convicia, IV. 21, 22.

A höran, f. i. g. a köræ. III. 16. nott.

A horæ, v. a. ábora: audire, auscul-

A höræ, f. áhöra: auditio, auscultatio. at v. i grannæ &c. a., audientibus vicinis &c. III. 16; V. 8. not. 7.

(Ahörænde, n. i. q. a höræ. III. 16. not.

(A kallen, f. atal, klander: actio, lis *Af skiutæ*, v. a. skjuta undan, för– ad iudicium delata. *utan alle mens a.,*

Akarn, n. (Isl. ákarn, ND. agern) ek-Af skæræ, v. a. afskära: abscidere. ållon, prov. agarn: glans quernea.)(

Aka, 1) v. n. åka: curru vehi. I. 155,

vagn), köra: (curru) vehere. a. ut, I. alvum), på konungens vägnar: regis no-Add. J.

159, 160. &c. liggi ofna ugildum akre, i. g. *vare ugildær*, non vero i. g. *liggi* utan kirkiugarpe. I. 204. coll. 205; cfr. allsköns, allt slags: omnis generis. I. 217, UplL. h. v., ubi eadem locutio plenius ubi in aliis codd. rectius scribitur a/zexplicatur. *7

Akær friþ, m. åkerfred, skydd för den växande säden mot tjufvar: pax agrorum, qua segetes a furibus defendunt leges. I. 174.

Akær gærþe, n. gärdsgård omkring åker: saepes qua munitur ager. a. sit up takæ, l. 177. *1

Akær spial, akirs spial, n. (vide VGL. v. akerskapi.) mætæ v.·gialdæ a., I. 159, **160**.

Albus, vide Gloss. II.

45, 55. &c. *7 (aldri)

Aldung, m. (ND. olding) gammal man: senex. I. 71. aldonge böndör, II. 33.

Aldæfaþær, m. farfader eller morfader: avus paternus vel maternus. I. 53. les: omni modo, omnino. I. 142.

Aldær, pron. 1) all: omnis. I. 5, 15, omnes liberi sunt filiae. I. 21. havir bonden alt synir, I. 22. alt til, ända till dess att: usque dum, donec. IV. 40, 42. alt ithæligæ, I. 33. not. 17. mæð allu, alldeles, helt och hållet: prorsus, omnino. I. 93. aldræ först, vide Först. 2) hel: totus. a. hovoplot, by v. vang, alt hæræþ v. þing, I. 37, 66, 72, 73, 141, 179, 214, 220; III. 8; IV. 15. ful ok al, vide *Fuldær.* *7

Alf (pro halvu, a halvæ), f. hälft, sida: dimidia pars, latus. sva ær ey um qvinnæ a., i. e. uxore mortua (si nempe reliquit liberos ex priori matrimonio natos, ac posterioris mariti privignos). I. nis a., I. 212. af konungs alvæ (pro 61; 202.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

mine. V. 3: 8. not. 34. Scribitur half, Akær, m. åker: ager. I. 74, 75, 86, halfa, afle, afl, ll. cc. in notis. *6 (halva) Al görlæ, vide Görlæ.

> Alkyns, adj. indecl. (gen. ab alt kyn) *4 (alskuna) kyns.

> Allahælghona missu dagh, vide Hælghunæ missu dagh.

> (Alle hande, adj. indecl. allahanda: omnis generis. V. 5: 28; 6: 23.) *5 (aldra handa)

> (Allfarvey, alfar veyy, m. (ND. alfarvei) i. q. apulvægh. I. 67. not. 6; 69. n.

> (Allvey, m. i. q. apulvægh. I. 69. not. 61.)

Allugatu (rectius allæ gatu, ut in aliis Aldrigh, adv. aldrig: numquam. I. 15, codd. scribitur, acc. ab *all gatæ*) adv. hela vägen fram: per totam viam, recto curso non interrupto. Vide Fram gangæ.

Allæ lund, adv. på allt sätt, allde-

Almænning, m. 1) i allmänhet det so**m** 18-25, 28, 31. &c. *ær alt döttær*, i. e. si hör alla till: generatim res omnibus communis. vatn...er a., I. 200. Cfr. Almænnings brun &c. 2) bys gemensamma skog eller mark; silva aliave terra pagi communis. I. 70; V. 4. *6

> (Almenningh gade, f. allmän gata: publica platea.)(stræde, V. 6: 1.)

> Almænnings brun, m. gemensam brunn: puteus vicinorum communis. I. 98.

> Almænnings buth, n. allmänt påbud: iussum v. edictum publicum v. ad omnes pertinens. V. 2: 1.

> Almænnings skogh, m. allmänning: silva communis. I. 190, 197, 198. not. 27.

Almænnings vatn, n. allmän sjö eller 20. a fæprinis a., I. 56. ofna möpri- å: communis lacus vel amnis. I. 200. not.

Almænnings vægk, m. allmän väg: publica via. V. 3: 4. *2

Alment, adv. allmännt: universaliter. V. 3: 14.

Alne tal, n. alntal: numerus ulnarum. 219. klæde selie v. utskære i a., V. 5: 29, 31.

lades fyra i altarets hörn anbragta pryd- 🗦 🗗 71. nott. 57, 59. nader, hvilka, likasom på Israeliternas altare, hade utseende och namn af horn: I. 1, 2: rubr.; 3, 7. &c. aftæ sun vipær cornu altaris; ita appellabantur quat— *andræ kunu,* sc. ex alia femina quam tuor ornamenta in angulis arae posita, quae, sicut in ara Israëlitarum (קרנות) חבריםה), habebant formam nomenque cornuum. III. 1.

Altæræ sten, m. altarsten: mensa altaris. III. 1.

parte. I. 63; III. 17.

tis ambut. *7 (ambætna)

pellex, instrumentum. V. 9. Per euphe- V. 2: 1, 3; 8. en — a. — þriþi, I. 14, 72; mismum verbis mans a. i brokum de- IV. 37; V. 3: 5, 13. förste - a. (- prisignatur membrum virile, I. 92; IV. 46; *pi)*, I. 82, 123, 141, 142, 161; Add. B. 5; quod ibid. in notis, vocabulis etiamnunc D. 4; III. 16. a. — pripi, I. 178. kvær vulgaribus, aperte nominant recc. Cum a., hvarannan: alter quisque. I. Add. J. dicitur: mistær kan ens peræ (sc. an- Cfr. Halvær, Las. 3) endera: alterubupæ), I. 92, respicitur unus testiculus; ter, unus (ex pluribus). annæt barn, **seque**ntia ve**ro** verb**a**: *œn þo ær ok et* ett af barnen: unus ex liberis. I. 15. af pem &c. denotant dextrum testiculum, a. (sc. arf) ær fyritiughu mærk, I. 30. ut rem clare explicant rocc. (vido not. a. peræ, I. 24, 81, 98. a. peræ — a., en-27 ibid.); iste quoque designatur cum ad- dera — den andre: alter — alter. I. 7. ditur *þæt ær en pint* (not. 40 ibid.), i. e. *annæn þærræ staþæ*, på ett af dess**s** ille toti membro virili aequiparatur. ställen: aliquo horum locorum. I. 86. 4) Haec sine dubio nituntur opinione, quam recentiores nonnulli foverunt, quae vero olim vulgaris fuisse videtur, scilicet dextrum testiculum ad pueros procreandos necessarium esse. Cfr. QGL. h. v., et Molb. D. Gl. v. anbod.

Andreus dagh, m. Apostlen Andree dag, d. 30 November: festum Andreas Apostoli, die XXX Novembris celebratum. V. 3: 13.

Andræ handæ, adj. indecl. annat slags: alius generis. V. 3: 8. *5

Andræ lund, adv. annorlunda: alio modo. I. 45, 71, 84, 127, 141, 179, 208, *3

Andsvuræ, v. a. svara, ansvara: re-Altæræ horn, n. altarehorn; så kal- spondere, rationem reddere. a. fore gu-

Annær, annan, pron. 1) annan: alius. propria uxore. I. 213. en - a., en den andre: alter — alter. I. 26. kvær annær (acc.), hvardera den andre: quisque alterum. I. 30. hin a., den andre: alter. I. 81. all hin annur, ceteri omnes. L 32. a. perræ, den andre: alter, sc. Alziki, adv. allsicke: non, nulla ex brytin ællær bonden, I. 217. Nonnumquam redundat h.v.: em vel iern sum Ambut, f. trälinna: serva. Vide Sa- annur logh, I. 65. not. 24. kummi aldrigh andrum botum vipær, I. 206; cfr. Anbup, n. (Isl. ambod) redskap; su- Bolfa. 2) den andre: secundus. I. 139; annær — annær, en — en annan: alter — alter. I. 55, 56, 214. 5) någon: aliquis. a. man, bonde &c. I. 17, 28, 56, 64, 71, 77, 84, 86, 88, 97, 136, 203, 219; quamvis quibusdam horum locorum v. a iterum occurrit, ex. c. ær mangh börn ennærs mans ok far a. man &c., cap. 64, v. a. tamen his locis non est vertenda: alter — alter. annæt (sc. fæ) dör (sc. pær) af, I. 170. unnæt barn, I.

Annær stap, vide Stap. step)

Annær vagh, adv. 1) på andra sidan: ab alio v. opposito latere. I. 32, 96, 201. 2) på endera sidan: ab alterutro latere. I. 30. *3

Annæt tvigiæ, pron. ettdera (af två): alterutrum. til a. sværs, III. 12.

Annæt tvigiæ, antvigiæ, æntigi, conj. antingen: sive. III. 12, 13. et nott. 35, 36. In recc. codd. scribitur anthin, V. 9; entigen, enten, I. 77. not. 45; 119. n. 59. *6

Annöpoghær (n. -poght, -poct, -poghith), adj. trål: servus (cfr. VGL. et OGL.). a. man v. kunæ, I. 123. not. 49; Add. B. 1. a. man) fræls man, I. 103. -ght hionæ, I. 61, 123.)(leghæ hionæ, I. 146.) (fræls man, I. 119.) (bonden, annothig hion)(fræls hion, V. 9. a. dom, träldom: servitus. I. 125, 126, 128. In recc. codd. interdum scribitur onöttigh, I. 61. not. 59; 119. n. 59.

(Anthin, vide Annæt tvigiæ.) Antviyiæ, vide Annæt tvigiæ.

Ar, n. år: annus. I. 57, 123; Add. H. 2; III. 16; V. 3: 8, 9. ar ok dagh, vide Dagh.

Ar, f. åra: remus. I. 155. nott. 40-42. Cfr. Siaxærþær.

Arbörsth, n. armborst: genus arcuum, de quo vide librum meum Juridiska afhandlingar, 1 häft. pag. 97; V. 5: 24. Cfr. VStL. h. v., et Molb. D. Gl. v. arborst.

Archibiscop, ærchibiscop, m. ärkebiskop: archiepiscopus. a. late næfnæ tolf mæn af kirkiu soknen, I. 69. fore ko-

57. a. frænde, I. Add. B. 5. um a. skil nungi ællær-pe, I. 68, 81. stæfnæ mansik undan, sc. aliquis ex iis qui nomi- ni til konungs ællær -ps, I.66. -ps nati sunt. III. 12. havir a. sotæ forfall, ræt, sc. ius capiendae mulctae, vel ipsa sc. aliquis ex iis qui accusati sunt. III. mulcta archiepiscopo cedens, vide *Ræt*. hæfner a., varther a. dræpin, I. bötæ -pe þre v. XL mark, I. 118; V. 7. Add. B. 5. a. af pem, I. 71. a. pæn, I. pre mark at -ps ræt, I. 69. -ps garp v. bo)(konungs, I. 129, 163, 215. ko-*7 (annan nungs bryti ok -ps, vide Bryti. -ps ræt, ius ecclesiasticum. III. rubr. not. 1. *a. ofna* v. af skane, III. epil.; V. 3: epil. a. i lund, IV. 1. not. 11. lunde a., IV. 55. not. 1. a. æskil, I. Add. J. nott. 9, 38; III. tit. nott. 6, 8, 9; epil. et not. 42. *6 (ærkiæbiskuper)

> *Ardaye*, m. (ab *æriæ,* ut ex. c. *bar*daghe a bæriæ) plöjning: aratio. I. 69. not. 64.

> Ardrögh (arthdragh, ardragh), n.? (ab ard, Isl. ardr, aratrum, et draghæ) i, q. *ardage*. I. 69.

> *Arethe,* n. (Isl. *árædi*) angrepp, anfall: adgressio, impetus. vetæ manni a., IV.

> Arf, m. arf: hereditas. I. 2, 3, 7, 28, Cfr. Gangu-, Utarf.

> *Arfbetær*, adj. säges om makar, som båda tagit arf, hvar efter sina slägtingar, till följd hvaraf arfven å ömse sidor gå till delning emellan makarne: dicitur de coniugibus, quorum uterque cepit hereditatem a cuiusque cognatis relictam, quo fit ut hereditales utrinque captae in communionem bonorum coniugum transcant (cfr. Betæ). æræ pe ey barumynd ællær a., varpæ þe (ey) barnmynd ællær a., I. 7, 28.

> Arf taki, m. arfvinge: heres. rætær a., I. 157.

> (Arilds eyendom, m. beständig egendom, full eganderätt: perpetuum v. plenum dominium. I. 83. not. 12, ubi alii code. habent evygh eyedom; cfr. not. 16 ibid. Cfr. Æreld.)

> (Arilds sködter, adj. i. q. værulzsköttær. I. 83. not. 24.)

Arm, m. arm: brachium. I. 113. (armber)

(Armhullæ, f. armhåla: ala. V. 6: 39.) Arth, vide Æriæ.

(Artikel (pl. article, artiglæ), m. artikel: caput, capitulum. V. 5: prol.; 6: rubr.) 7, 8, 10. &c. rætær a., I. 1, 7, 24, 28-30, v. a syn, f. 34. *næste a.*, I. 40, 118, 123, 213. Cfr. Fram-, Ut arvæ.

11. &c.; IV. 31, 32; V. 5: prol. rætær a., I. Add. F. 4; IV. 28. Cfr. Utarvinga. *7 tviggia manna a., I. Add. B. 7. *1 (erfingi)

Assvaru ep, asværu ep, assöres ep indicialis. IV. 57; V. 9. *5 (in recc. codd. asswars, asvorths v. asvorn eth &c.), m. (ab a et sværiæ) kä- 1) åt, till: ad (locum &c.). komæ vrarandens ed derom, att den anklagade kandis at lande, I. 157. faræ at fiskum begått det brott, hvarför han beskyl- (cfr. UplL.), I. 200, 202. faræ at ættæ les: iusiurandum actoris, quo adfirmat bot, I. 91. sporiæ at koste sinum, I. reum commisisse scelus, quo accusatur. 136. gull gange at rætum arvum, I. 29. II. 57, 87, 90, 99, 110, 113. vetæ (man-skathe kumbær at stuth, V. 3: 13. ilzni) a., I. 118, 141, 143 (ubi legitur for- skæ (iorþ) at manni, vide Ilzskæ. hæfmula huius iuramenti), 152, 167, 170, 214, 217; Add. B. 4; V. 7. Cfr. Nefns brut at manni, III. 14. kæræ at mans ed, et KR., Nyt jur. Ark., XIV. p. 74 gærningæ, I. 15. takæ kunu at hionæ-*5 (asöres eper) et segg.

xam sedem habens. IV. 57. H. v. a stab snæru at diurum, L 194. derivanda esse, nec aliter explicari pos- at manni, I. 163. sandær bani at pem se videtur, quamvis recc. quidam codd. dræpnæ, I. 118. takföræ at manni, I. loco partis eius prioris habent forstan- 132. fæstæ iorþ at baræ kroke, vide dig vel rætfærdig. Eadem vox (astæ- Krok. hun galt ey hans at, vide Gialpu man) occurrit in statuto Telgensi de dæ. 3) på, i: in. skæri af at baþum a. 1345 (Had., Biärköa Rätten &c., pag. ændum, I. 197. at fyskestræde, V. 6:7. 22); ab Ih. (Gloss. I. p. 1000) confundi- görælyter at mans limmær, IV.50. sværtur cum v. istapa man in iure VG. oc- iæ at hælaghdome v. bok, i. e. manu currente. Cfr. Astathugher.

fast: fixam sedem habens. IV. 57. not. J. 160, 171. *at ahöro mans*, III. 16. *at* 9; V. 9. Ita quoque Molb. (D. Gl.) ex- pripice sal, in tertia pensione, i. e. quanplicat h. v.

nott. 14, 17 p. 215. 2) besigtning: inspe- re. L 13, 14. at lanzthing, I Add. D. 4. ctio. æftir gopæ mannæ a., i. e. post at kyrke soghn, V. 2: 2. at laghstæfnu,

*6 habitam inspectionem. L 43, 94, 103, 119.

A syn, adj. synbar (om mishandling, som lemnat märke efter sig): adparens, relictis vestigiis evidens. um -nt ær, "si evidens est laesio", III. 11, coll. Latina Arve (ærve), m. arfvinge: heres. I. 1, versione B. 13. Cfr. UplL., SML. et VML.

Asynæ vitni, n. åsynavitne, eller vitnesbörd af sådant vitne: testis ocula-Arving, arvinge, m. i. q. arve. I. 1. not. tus, vel testimonium a tali teste prolatum. I. Add. D. 1, 2; III. 11. vitæ mæth

A sökn, asokn, f. lagsökning: exactio

At (a thin pro at thin, IV. 23.), præp. næ at manni, I. Add. B. 5. sökiæ hælghæ lagh, III. 15. har at, V. 2: 2. Cfr. Kom-Astadhe man, m. bofast man: vir fi- ma, Lita. 2) åt, för: ad, pro. göra sanctorum reliquiis vel sacro libro im-Astathughær, astædighær, adj. bo- posita. I. 110, 141, 214. at þy inname, do penditur ultima pars mulctae homi-Asyn, f. 1) åsyn: contuitus. I. 165, 225. cidii. I. 106. at kunu döße, mortua uxonu, I. 173, 178, 203, 225; III. 16. at ma- VGL.), III. 14. a. d. æptir pascha, V. riæ mæssu, I. 225. hemæ at mans (sc. 2:1. husi; cfr. UplL.), I. 135-137, 150. hemæ at sin v. thin, I. Add. A, B. 6; IV. 12, inquirere, deliberare. V. 2: 1. 23. hemæ at hans eghen, V.3:2. at nokirs mans, V. 3: 4. nott. 8, 9. 4) vid: efter: obsequi, obtemperare, I. 65, nisi iuxta. *at kirkiu*, I.3,142. 5) genom: pro a legendum sit *at lita*, contentum per. at eno hogge, I. 113. göræ ska- esse. bæ at afhogge, I. 119. at rætu köpe v. torgköp, I. 138; IV. 25. skær v. skær v. brænnæ at iarne, I. 87, 149. *2 118, 139. sværiæ at handtægte ethe, V. 8. 6) (vide OGL. sub 6.) at manni tu, I. 136. at börnum fapurlösum, I. 56. 2. Cfr. Bol. *5 at sva görþo v. göro, I. 16, 204. 7) med: sværiæ at handtaki, I. 82, 141, Add. F. 5. 214. 8) till, som, i egenskap af: ad, archibiscops ræte, I. 68, 69, 71. sætiæ tæ a. skapæ, man &c., vide Bötæ. iorp at væpium, skötæ (iorp) at væp- åter, å nyo: denuo, iterum. po v. kost, I. 82, 157. thiuf at kostær, vendidit. I. 144. Cfr. Aftær. *7 IV. 18. 10) att (framför infinitiver): nota infinitivi (cfr. UplL. sub 11.). at vitæ, gialdæ, göræ &c. I. 4, 10, 18. &c.

mæþ barne, at barn var föt, at barn giald, I. 165. gialde atær þæt han köpfik cristindom, I. 1, 2, 4. &c. for py v. te v. fik, d. ä. återlemne: reddito. I. 146; pæt at, for at, utan at, po at, py at, IV. Add. A. 2. vide Fore, Utan, po, py, pan. 2) på det att: (eum in finem) ut. at pe bō- venire. I. Add. B. 5. *7 tær mughu ey dyliæs, ne negetur mulctam esse promissam. I. 182. *7 (et) Atande, attande, num. åttonde: octa-

laghstæfnu daghe, stæfnu daghe, stæf- vus. a. dagh æftir tolftæ dagh (cfr. *7

At letæ, v. a. undersöka, öfverväga:

At lypæ, v. a. c. dat. åtlyda, rätta sig

At mælæ, v. a. tilltala (inför rätta): varpæ u- actionem alicui intendere, accusare. I.

Atte, vide Æghæ.

Attung, atung, m. åttondedelen af ett livandæ, I. 15, 16, 58, 108, 211. at man-bol: octava pars praedii bol dicti.)(ni ulytum, udræpnum, udöþum, döþum, fiarþung, I. 74, 75. Sed otting land I. 95, 111, 121, 122; III. 8. at bo uskip- scriptum est pro öres land, I. 75. not.

At varæ, v. a. tillsäga: denuntiare. I.

Atær (adir), adv. 1) tillbaka: retro. ut, loco v. nomine (rei). at lytis bo- a. hem föræ, I. Add. E. 1. takæ a., I. 77. tum, I. 103. Þre mark at konung**s** v. gialdæ a., I. 10; cfr. Atær gialdæ, böskötning, I.83. havæ at loghum, vide sinne, I.84. a. af ny, I.139. varþæ a. Logh. at thredie, for det tredje: ter- fræls, I. 126. a. vighæ (kirkiu), III. 1. tio modo, non po thet tredie ting, ut a. kastæ (iarn) i trugh, I. Add. B. 4. a. perperam habent recc. codd. V. 2: 3. (at til faræ, I. 43. faræ a. a ping, I. 82. enstinghe, vide Enstinghe.) 9) till, i af- sæte ey a. nipær (stiborh), I 203. se seende på: habita ratione (rei). sæktær a. skyldær at sværiæ, IIL 12. ilzskær at konungs ræt, I. 66. æghande at ior- a. þæn samme ær salde, i. e. postquam

Atær fa, v. a. återfå: recipere. I. 89. *7 Alær föræ, v. a. i. q. aftær föræ. I. 18. Atær gialdæ, v. a. återgälda, ersätta: At, conj. 1) att: quod, ut. at hum ær rependere. I. 12, 28, 29, 77. &c. a. korn-*6

Atær kommæ, v. n. återkomma: re-

Atær sighiæ, v. a. afsäga sig: renuntiare, se abdicare. a. næfnd, I. 141. *7 Avat, vide Afat.

skap: inimicitia. I. 118, 148; IV. Add. B. kans (större) bann: excommunicatio ma-7. *4

ND. avindskiold) fiendtlig sköld: scu- linsæ b. a man, V. 2:3. gangæ i b., tum odii, i. e. arma bellica. före a. emod III. 9. lati sla sæ af banne, sik af banriget, I. Add. H. 1. Quamvis manifestum ne lõsæ, vide Sla, Lõsæ. bõtæ þre kc. est priorem partem h. v. ad v. avund mark for b., sc. ut ab excommunications esse referendam, non tamen est dubi- liberetur reus. IIL 16. um quin vera h. v. origo debeatur locutioni: for avug skield of na rikit, bast ok b., vide Bast. for a b. ok stok scutum retroversum, i. e. arma contra ofna man, vide Stok. sætiæ a (man) patriam conversa ferre, Ius Sel. rec. II. b. ok bindæ, per pleonasmum, I. 181. 27; cfr. UplL. v. avugker.)

Apulkonæ, f. äkta hustru: legitima uxor. I. 13, 204; Add. D. 6; K. 2. *1

Apulkunu barn, n. äkta barn: legitimus filius vel filia. I. 59; Add. C. 6.)(slökifriþ barn, I. 58, 62, 63. *6

Apulvægh, m. allmän väg: via publica. I. 67, 69, ubi reco. codd. habent allfarvey vel allvey.

B.

gard, i. e. in parte aedium postica. V. I. 118. **6**: 1.)

(Bage, v. a. baka: coquere (panem). excommunicatus. III. 16. *6 IV. Add. B. 5.) •7 (baka)

B. 5.)

(Bagfod, ? bakflod: aqua amnis reflea. I. Add. G.)

Bak (back), m. bak, rygg: dorsum. the koste han (sc. thiuf) haver a sin b., i. e. res dorso furis, ut mos erat, adligatae (cfr. VGL. et OGL. h. v.). IV. 14. tiferum. L 115. not. 16; 116. ofna b., på (tjufvens) bak, d. ä. i hans franvaro: eo absente. I. 189; cfr. Nyt not. 46 p. 107. 2) ensam: solus. fæstæ jur. Ark., XVII. p. 128.

(Balg, ? balj: vagina. I 138. nott. 49, UplL. v. snöper. 67.)

Annad (avend), f. (ND. avind) ovän- bud: interdictum. Vide Mat ban. 2) kyrior. b. gange æftir, I. 118; IV. 44. sæl-(Avend skiold, ? (Isl. ofundarskiolldr, ite (man) i b., III. 13, 16; V. 2: 3. not 67. *7 (bann)

Band (rec. bond), n. band: vinculum. skæræ b. af piufi, sc. quibus vinctus Axul, m. (hjul-)axel: axis. I. 183. *7 est. I. 154. varþæ þe (diur) i -dum dræ pin. i. e. dum vinculis coërcentur. I. 101.

Bane, m. 1) bane: nex. snaræ for b., d. ä. för qvinnans död: reum esse necis feminae adlatae. I. Add. E. 2. (tage vid b., I. 118. nott. 3, 16 pag. 104, ubi haec verba non aliud significare possunt, quam quod iisdem locis exprimitur verbis: kennes vid drabet et bestaa den gerning; cfr. Banæ sak, et GotiL. v. bani.) 2) baneman, drapare: inter-(Bagh, adv. bak, baktill: pone. b. i fector. sundær b. mans v. at manni,

Bunsattær, adj. bannsatt, bannlyst:

Banæ sak (bani sak), f. (vide VGL) (Baghere, m. bagare: pistor. IV. Add. givæ manni b., I. 115, 116, 118. et not 31 p. 104. vitæ manni b., IV. 44. takæ viþær b., átaga sig eller erkänna sig skyldig till drap: reatum homicidii suscipere. I. 115. varæ skyldær fore b., L 118. not. 18 p. 106.

Banæ sar, n. banesår: vulnus mor-

Bar, adj. 1) bar, naken: nudus. I. 118. iorp at baræ kroke, vide Krok. Cft.

Bardaghe (bardagh, rec. bordaghe), Ban (bandh, V. 2: 3. not. 67.), n. 1) för- m. (a bæriæ) slag, stryk: percussio, verber. III. 10, 13. not, 60.)(sar, I. 108, 111, båda: ambo. I. 11, 13. &c. hanum var b. 119; V. 3: 12. not. 33.) (holsar &c. I. 95. sund (se. væþ ok varþnaþ), I. 182. bæ-

46; 6: 27. not. 38; 37.)

Barm, m. barm: sinus. I. 196. *7 Barn (pl. börn), n. 1) barn: infans. Vide Mö-, Sven-, Æplis barn. 2) barn, son eller dotter: filius vel filia, liberi. I. 1-6, 8. &c. Cfr. Apulkunu-, Barnæ-, Barnæ barns-, Næst syskyni-, Slökifrip-, Stif-, Syskini barn v. börn. *7

Burnlös, adj. barnlös: orbus, liberis

*7 (barnalaus) carens. I. 24.

Barnmyndær, adj. försedd med barn (om äkta makar): liberis instructus (de coniugibus). hion v. bonde ok kunæ æræ ey b., I. 7, 28. bonde ær b. vipær kunu, I.S. Proprie, ni fallor, h. v. significat liberos in potestate habentem; cfr. Myndæ.

Barnæ barn (pl. b**arnæ börn, börn**æ *börn*), n.. barnbarn: nepos vel **ne**ptis. I. 32, 33, 35, 36, 53; IV. 34. *4

Barnæ barns barn (barnebarnebarn), neptis. I, 33; IV. 34.

Barbær, vide Bæriæ.

band ofna man, allitt., d. ä. låta binda honom som en brottsling (egentligen med bastrep): alium quasi malefactorem (proprie fune e philyra confecto) ligandum curare. I. 109. pa æræ borto b. ok band, d.ä. den tilltalade må ej bindas som en tjuf: is qui rem furtivam emit ne vincitor furis instar. L. 138; IV. 25. not. 5.

(Baste, v. a. binda med bastrep; fune e philyra confecto ligare. b. eller binde, I. 133. not. 69; 138. n. 3, 5.)

(Bath, baad, boed, bood, m. bat: 55. not. 1.) cymba. V. 5: 27; 6: 42, 47. VI aarers v. mands b., I. 155. nott. 40, 41.) *7

Bape (bæpe, bæpæ, I. 92, 182.), prop. 142. n. 31; 152. n. 50.)

giæ (gen.) peræ, I. 1, 110; Add. D. 4; F. (Barlast, m. barlast: saburra. V. 5: 2; K. 1; IV. 29. bæggiæ vaghæ v. veynæ, på båda sidor: ab utraque parte. I. 91; IV. 54. *7 (bepir)

> Bape, conj. både: et (... et). I. 10, 18, 21-23. &c. Scribitur bæþæ v. bæþe, L 103, 132, 142. &c. bopæ, bope, L 204, 213. *7 (bepi)

> (*Befale*, v. a. befalla; iubere. IV. Add. **B**. 5, 6.)

> (Befinne, v. a. befinna: deprehendere. ther med befunnen, V. 5: 49, 57.)

> (Begribe, v. a. i. q. gripæ 2. ther begreben meth, V. 5: 5, 11, 12.)

> (Behoff, behöff, n. behof: necessarius usus. V. 5: 36; 6: 19.)

> (*Behöffve*, v. a. behöfva: opus habere (aliqua re). V. 6: 19.

> Ben, n. ben: os. I. 114; IV. 42. (bain)

Bens hog, n. slag med ett ben, som man kastar på en annan: percussio osse m. barnbarnsbarn: pronepos vel pro- facta, quod aliquis in alium iaculatur. I. 97. Cfr. Ius Sel. ant. II. 21; rec. II. 44, ac ea, quae ad explicandam h. v., Bast, n. bast: philyra. raþæ b. ok a nonnullis iuris Danici interpretibus male intellectam, adtulit KR., Nyt jur. Ark., VIII. pagg. 172, 173.

> Benk, m. bank: scamnum. IV. 21. not. Cfr. Thingbenk. *6 (bænker)

(Beer, ? sämre öl: cerevisia tenuior.)(*ol*, V. 5: 47. not. 63.)

(Berad, adj. berådd, öfverlagd: deliberatus. beradt mod, b. hugh, V. 3: 4. nott. 12, 19; 7. n. 28.)

(Beradh, n. betänkande: deliberatio. V. 6: tit.)

(Bercke logh, ? i. q. biærke ræt. IV.

(Bestaa, v. a. tillstå, bekänna: fateri. I. 87. not. 72; 115. n. 15; 118. n. 16 p. 104; I. Add. H. 1.)

(Betalæ, v. a. betala: solvere, pretium rei pendere. V. 5: 21; 6: 3, 8.)

Betæ, v. a. egentligen jaga: proprie venari; 1) söka inför rätta, lagsöka: iudicio persequi. b. man mæþ þrim þinquem, I. 140. Cfr. OGL. h. v. 2) säges äfven om arf, som tillfallit makar; då nemligen båda makarne tagit arf, hvar efter sina slägtingar, säges det ena arfvet b., d. ä. likasom fånga det andra, så att båda arfven gå till delning emellan makarne: dicitur quoque de hereditatibus quas capiunt coniuges; quando nempe uterque coningum cepit hereditatem a cuiusque cognatis relictam, altera hereditas dicitur b., i. e. quasi arripere alteram, ut adeo ambae hereditates in communionem bonorum coniugum transeant. hvær (arf) betær annær, I. 30. not. 4, ubi in textu scribitur bötær. arf varder met arf bet (part. pass.), I. 28. not. 36. öres arf betær thriggia marka arf, I. Add. C. 4. Sensum h. v. recte exprimunt veteres versiones iuris Iutici Latina et Germanica, cum verba istius codicis I. 17. "arf beter arf" reddunt: "una hereditas lucratur aliam", "eyn erne wynt dat andere"; cumque in iure Sel. ant. I. 1: 18-21; 2, 7, 8; rec. I. 11, 30, 37. scribitur *bitæ, arvæ bit,* id, ipsa re spectata, eodem redit. Perperam autem KA. (Jydske Lovb. pag. 301) credit h. v. significare *"at aftage, formindske";* nec propius ad veritatem accedit *Videnskab*. *Selsk. Danske Ordbog*, ubi h. v. confunditur cum v. bindæ, quod tamen placuit KR. (G. D. L., II. pag. 336). Cfr. Arfbetær, et UplL. v. bita.

(Bevise, v. a. bevisa: probare. IV. Add. C. 3; V. 5: 42. -seth pro -se thet, V. 5: 11.)

(Besynderlig, adj. särskild: specialis. suk, I. 135, 150. b. (væþ) af manni, I. 182; III. 3. *7 (baipas)

Bi, n. bi: apis. I. 186-189.

(Bicke, f. (Isl. bikkia) hynda: canis femina. I. 180. not. 1.) *1 (bykkia)

Bindæ, v. a. binda: ligare. b. man (ok föræ til þings v. bort föræ), I. 145, 150, 174; IV. 11; V. 5: 43; 7. b. hökæ a flaghæ, I. 190. Cfr. Band, Baste, Ubun-

Biorn, m. björn: ursus. I. 102. Biscop, m. biskop: episcopus. III. 1-3, 9, 14, 15, 17, epil. nott. 1, 13, 42; IV. 51, 55; V. 3: epil.; 9. -ps ræt)(konungs ræt (cfr. Archibiscop), V. 3: 1. -ps ræt, d. ä. domstol: forum ecclesiasticum. IV. 35. not. 40. -pens embitzman, III. 15. not. 65; 17. n. 29. askil b., III. tit. Ubi in textu iuris Scanici legitur archibiscop, ibi alii nonnulli codd. habent biscop, I. 42, 56, 66. &c. in notis.

Biscops dom, m. biskopsdome: dioecesis. III. epil. not. 1.

Bi sværm, m. bisvärm: examen ap**um**. I. 186.

Bitæ (bidæ), v. a. bita: mordere. L. 180; IV. 39. nytær sum han bitær, d. ä. knäcker: dentibus frangit. I. 196. (Cfr. Hunde bid.)

Biug, n. bjugg, korn: hordeum. I. 179, 214.

Biug gærþe, n. stängsel omkring kornåker: saepes circa agrum hordeo consitum. I. 179.

Biupa, v. a. 1) erbjuda: offerre. b. bötær, I. 115; Add. B. 5. b. tyltær ep, I. 142. b. logh, I. Add. D. 4; F. 1. han böb ey för fram, sc. landgildi, I. 225. b. næfnd fore sik, d. ä. erbjuda sig att underkasta sig nämnds ytrande: se iudicio nemdae offerre. I. 141. b. bondæ giæld, V. 7. b. sik næstum arvum, I. 40. b. manni ufyrmd (cfr. b. fang, UplL. v. fang 4), IV. 48. Cfr. Lagh-, Ut biu-Behas, v. dep. begära: petere. b. ran- pa. 2) erbjuda sig: se offerre. b. til reps, I. 55; III. 5. 3) bjuda: invitare. nad: ictus livorem adferens. I. 95. not. varthæ buthen hem til annærs mans, V. 19; 108. n. 56.) 3: 2. 4) bjuda, befalla, påbjuda: iubere, indicere. IV. Add. B. 3; V. 5: prol., 1. &c. 18. i b., idem. V. 5: 44. nott. 31, 36. &c. *6 *7 (biaupa) Cfr. Fore-, Ut biupa.

Bibiæ, v. a. 1) bedja: rogare, pre- bruarii: festum S. Blasii die III Februcari. I. 139, 161; V. 3: 8. b. sæ (v. sik) arii celebratum. IV. 57. not. 65. sva gup hialpæ at &c., formula iurisiurandi, I. 2, 49, 71, 79, 110, 143, 144, (blea) 157, 222; V. 2: 1. b. sigh sa gud til hielpe, I. Add. F. 3. b. fore manni til turæ, I. 102. konung, V. 3: 1, 2. 2) begära: petere, expetere. b. andræ stæfnu, I. 225. b. tus. -ghe dome som ga pa lif, V. 5: 34. manni frip, I. 115.

Bip x, 1) v. a. c. gen. afbida: exspectare. b. biscops, III. 15. b. hans, I. 140; Add. B. 4. 2) v. n. bida: exspectare, morari. I. 73, 140.

servare (res naufragas). I. 156. 3) pass. ferro ustus esse censetur. I. 140.

7. n. 32; 9. n. 7; 15. n. 41; 16. n. 48. 3) stadsrätt: ius urbicum. IV. 1. nott. 1, 2. b. ok ræt, IV. 1. not. 2. malmös b., köpstadhe b., ibid. not. 1.

Biærke ræt, m. stadsrätt: ius urbicum (cfr. BjærkR. v. biærköa rætter). IV. 1, 35. not. 22; 57. n. 68; Add. A. 1. n. 4. malmös b., IV. 1. nott. 1, 5. köpstadhæ Bondgiæld, Damsbond.) *7 (butn) b., ibid. not. 1. Cfr. Bercke logh. *6

(*Bluasla*, v. a. slå blå, genom slag tum domesticum. IV. Add. A. 2. tillfoga blånad: ictibus adferre alicui livorem. I. 121. nott. 21, 22. med törre hug, 1. 119. not. 46.)

Blipær, adj. blid: mansuetus. b. na-

Bland, præp. bland: inter. V. 5: 44; 6:

Blasii dagh, m. Blasii dag, den 3 Fe-

Ble, f. lakan: lodix. I. 204; IV. 52. •6

(Blodigher, adj. blodig: sanguinolen-Cfr. VGL. IV. 21: 132, ubi "legat" idem significat quod "dictet" in stat. conc. Later., vide cap. 9. X. 3: 50.) *7 (blopugr)

Bo, n. 1) gård, hemman: praedium, habitatio. kunungs bo ællær archibi-Biærghæ (sup. burghit), v. a. 1) in- scops, I. 215. föræ konu i bo mæß fabärga: fruges colligere. b. korne, I. 177. pur sinum, I. 5. pa brændær i bo hins 2) bärga, rädda (skeppsbrutet gods): &c., ipsius habitatio incenditur, i. e. ipse -ghæs, bärgas, gå ned (om solen): oc- egendom (lös och fast i allmänhet): bocidere (de sole). solær-geth, V. 6: 6. *6 na (generatim, mobilia et immobilia). I. Biærk (byrck), ? 1) stad: urbs. IV. 35. 146. halft bo, hälften af boet: diminot. 23. Cfr. *Biærke ræt.* 2) birk på lan- dium omnium bonorum. I. Add. C. 3; IV. det: territorium rusticum, speciali iu- 27. bo skiftis (i tu), I.7; Add. C.2; risdictioni Regis, episcoporum vel no- K. 1. uskift bo, I. 15. not. 12; 136; IV. bilium subjectum (cfr. KR. Retshist., II. 28. — Cum vero recc. codd. connectunt pagg. 177-179). IV. 1. nott. 2, 9; 5. n. 15; verba bo et boskab (vide Boskap), haec videntur esse synonyma.

Bo, v. n. bo: habitare. I. 75, 157, 165, 225. &c. bo i by sammæn, I. 66, 70, 71, 75, 178. (Cfr. Mön-, Nabo.) *7 (boa) (Boed, bood, vide Bath.)

(Boden, bond, ? botten: fundus. V. 5: 48, ubi de fundo dolii sermo est. Cfr.

Bodragh, n. hust jufnad (bodrägt): fur-

Bofastær, bofester, adj. i. q. bol fablaaslagen stær. I. 115. not. 8; IV. 56; V. 9. *4

Bok, f. bok: liber. sværiæ at b., i. (Blaaslag, n. slag som medför blå- e. manu sacro libro imposita (unde ius-

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

iurandum ita factum accepit nomen et VML. h. v. Interdum vero iusiuran- andra, UplL. J. 4: 5.), IV. 29. *2 dum manu sanctorum reliquiis imposita factum est, interdum tantum dextra ad- et iordh, IV. 57. versario data; cfr. Hælaghdom, Handtak. (Cfr. Modbog.) *6

des faginas.

qui maior minorve esse potuit, plura vel terb., V. pag. 338.) pauciora eiusmodi praedia potuit continere.)(aldær by, I. 72, 73. helt b.)(lingua vulgariter bol appellant". Ita quo- 8-11. &c. que in iure Iutico (I. 45.) et Sel. rec. by, ut falso refert Olursen, qui perpe- nad.) ram credit b. in iure Sel. et Scan. Il. mino pluribus colonis sunt locatae (vide landtgods i allmänhet: praedium generatim. I. 225.

tatio. IV. 57. not. 65.)

Bol fastær, adj. bofast: fixam sedem lii, parte pro toto posita.) v. habitationem habens. I. 115; IV. 56. not. 49. *7

Bolfæ, n. lös egendom: bona mobibogseed, vide Molb. D. Gl.; Isl. bókar- lia. I. 5, 7, 9, 11, 14, 18, 21, 23, 24, 28, eidr). I. 110, 141, 214. bipiæ sæ sva 52, 58; Add. C. 1; K. 2.)(hus et iorp, gup hialpæ ok pe b. ær han (sc. actor) I. 1. (b. ær hus fæ penninge sölf ok bar fore han, sc. cum sacer liber e alt andet rörendis gotz, I. 5. not. 60.) templo portaretur ad locum, ubi iusia- sva i iorth sum i annæt b. (sc. redunrandum faciendum erat. I. 110; cfr. ÖGL. dante v. annæt; cfr. iorb æller lösöra

Bolpenninge, m. pl. i. q. bolfæ.) (hus

(Bolt, ? ett sammanrulladt stycke väf: recens pannus, quasi in formam caudi-Bok, ? bok (trä): fagus. I. 196, ubi cis convolutus. V. 6: 1, ubi duo codd. hav. b.) (akarn videtur significare glan- bent rold. Hanc significationem h. v. adfert Videnskab. Selsk. Danske Ord-Bol, n. 1) hemman, gård af en viss bog, pariter ac Nnd. bolten explicatur: storlek, hvaraf flere eller färre kunde "Rolle, Stück aufgerollter Leinmand vara i en by, efter byns storlek: prae- oder Drellen"; Schütze, Holstein. Idiodium certae magnitudinis; pagus vero, tikon; cfr. Brem. Niedersüchs. Wör-

(Bond, vide Boden.)

Bonde, m. 1) bonde, jordegare: vir halft b., fiarbung et attung, I. 72. æghæ proprium praedium habens. I. 5, 20, 36. v. væræ i b. sammæn, minora praedia &c.)(bryti, I. 216-218.)(annöþogkt habere, quae partes sunt eiusdem bol. hionæ, I. 130. Cfr. Hus-, Opolbonde. I. 72, 73. Cfr. II. 26, ubi dicitur "tota 2) äfven husbonde i stad: quoque pavilla (i. e. by) funiculi dimensione in terfamilias in urbe habitans. IV. 2-4. &c. aequales redigi portiones, quas materna 3) (gift) man: maritus.)(kung, I. 1, 6,

(Bonde market, n. allmän marknad: (II. 54.) explicanda est h. v., quam re- mercatus quo venduntur variae res.)(cte intellexit KA. (Jydske Lovb. pag. hæstæ market, V. 5: 53. In Scania talis 303); non vero KA. confudit vv. bol et mercatus adhuc appellatur folkmark-

(Bondgiæld, bondhæ giæld, n.? skatt cc. esse praedium, cuius partes a do- för hvar tunna öl eller mjöd som utsäljes i minut: vectigal pro quovis do-KR., G. D. L., II. pagg. 365, 366). 2) gård, lio cerevisiae vel mulsi minutim divendito. V. 7. Eadem vox occurrit apud KR., G. D. L., V. pagg. 278, 500 &c., ubi (Bolegh, ? (ND. bolig) boning: habi- scribitur bundgiald, boendgieldtt &c. Haec pensio nomen habet a fundo do-

> (Bordklapp, ? vocabulum mihi incognitum, quod tamen rem aliquam ad

naves piscatorias pertinentem denotare stok. 2) skeppsbord: latus navis. skyevidens est. V. 6: 48.)

epil. et not. 1. Cfr. Frælsboren. *7 (bu- transferre. V. 6: 27. rin)

borgmästare: consul urbicus, senatus 11; 5. n. 55. udspise hendis egen b., i. urbici praeses. IV. Add. B. 5. b. ok rad e. edulia. L 46. not. 27.) *6 v. radmen, IV. 57. not. 6; Add. B. 6, 7; V. 6: 28. b. rad ok byfoget, IV. Add. visio. I. Add. D. 6. *3 C. 2. b. radmen ok foget, V. 6: rubr. b. ok fogiden, ibid. 13, 31.)

löftesman: fideiussor. I. 182. nott. 89, 91. botæ, vide Varþæ. en mans bot, mul-2) borgare, stadsbo: civis urbicus. IV. cta ob hominem occisum. I. Add. F. 1; 7. not. 32; 8. n. 34, 35; 9. n. 14. &c.; Add. B. cfr. Manbotær. Cfr. Biupæ 1, Fæstæ, re: Burgerskæ.)

Borghæn, f. borgen: fideiussio. I. 131. Ættæ bot v. bötær. *7 not. 82; 132. n. 6, 10. &c. full b., V. 3: 5. *7 (burghan)

Bort, adv. bort: aliorsum. föræ b., 218; cfr. Bort latæ. Cfr. Faræ, Gan- B. 6, 7. gæ, Givæ, Kommæ, Slippæ, Sæliæ. *7

Bort föræ, v. a. bortföra: abducere, not. 16. Cfr. Molb. Dial. Lex. h. v.) avehere. I. 150, 183, 225; V. 3: 8.

not. 65.

abalienare. I. 54. *6

ræ b., abesse. I. 141. Cfr. Bast. *5

alienare. I. 10-12, 77, 144, 146. Cfr. Bort givæ.

Bort takæ, v. a. borttaga: auferre. I. 87, 129, 186–188, 190, 197, 198; V. 9. *3

(Bortuletesk, borchuletesk, borhulsignificationis. b. klæde, V. 5: 30.)

sare. I. 211.

Borp, n. 1) bord: mensa. Vide Brut-

be gotz b. over b., d. ä. från ett fartyg Boren (boren), adj. född: natus. III. till ett annat: merces e nave in aliam *7

(Boskap, m. i. q. bolfæ. I. 28. not. 47; (Borgemæstere, burgemestere, m. Add. C. 3, 4. bo ok b., allitt. I. 1. not.

Bo skifte, n. boskifte: bonorum di-

Bot (pl. bötær), f. böter: mulcta. I. 42, 60, 89, 94, 104. &c. fullæ bötær, IV. 20. (Borgere, burgere, m. 1) borgensman, halvæ bötær, I. 91. varþæ manni til 1, 2; V. 5: 50. Cfr. Adel-, Mædeborge- Hand, Takæ, Öre; Iver-, Lindæ-, Lytis-, Saræ-, Skiftæ-, Skuta-, Þokkæ-,

> (Both, bodh, f. bod: taberna. V. 5: 10, 12, 56; 6: 5, 28.) *5

Botlös, adj. urbota: (delictum) quod I. 196; cfr. Bort föræ. latæ man b., L mulcta piari nequit. b. mal, I. Add. A,

(Brandsted, m. eldstad: focus. I. 225.

Bransten, m. eldstad: focus (cfr. Bort givæ, v. a. bortgifva: dono dare, GotlL. v. skurstain). I. 225. Ita quoque gratis alienare.) bort sælæ, IV. 57. Ih. explicat h. v. (Gloss. I. p. 268, 910; II. p. 730); Had. vero vertit "tröskelsten". Bort latæ, v. a. bortlemna, förytra: Multi quidem recc. codd. l. c. nott. 16, 17. pro b. habent brandsted, additis Borto, adv. borta: alibi, procul. væ- verbis: eller paa dörterskelen, quod exacte convenit verbis: "super larem Bort sæliæ, v. a. bortsälja: vendendo vel limen", IL 150; inde vero nullo modo potest concludi v. bransten significare "Dörtærskelen, eller egentligen den Steen, hvorpaa Husets Dörstolper (brandar, Isl.) hvile" (KR., G. D. L., I. pag. 140 not. 8.); nec maioris momenti ad tesk, adj. vocabulum mihi incognitae istam sententiam probandam id est, quod alii nonnulli codd. pro bransten habent Bort vrakæ, v. a. bortdrifva: propul- thærskoldæ, dör terskel, limen, vel brofiæl, brosten, ponticulus ante portam.

Brat, adv. brådt, snart: cito. L 78. *7

(Bred, adj. bred: latus. V. 5: 5.) (braipr)

(Breda, v. a. utbreda: expandere. V.

*3 (breħa)

(*Breff*, n. skriftligt betyg: litterae te- *bathe*. stificationes continentes. V. 8. Cfr. Doms breff.)

(Bremmertynne, f. Bremisk tunna: tonna Bremensis. V. 6: 8.)

(Bristh, ? vocabulum mihi incognitum, quod genus quoddam armorum denotare videtur. V. 5: 24.)

Bristæ, vide Brystæ.

not. 61; 28. n. 19. ofna v. a b. (sinni), d. ä. framför sin gårdsport: ante portam domicilii svi. I. 137; Add. E. 1; III. bopæl, I. Add. E. 1. not. 88.

Brokær, f. pl. byxor: bracca, femi- p. 263). I. 179. nalia. I. 92; IV. 46. *7

(Bropell, vide Brofial.)

(Brosten, m. sten öfver landsvägsgropen utanför gårdsporten: ponticulus lapideus ante portam. I. 225. not. 16.)

(Brostræde, n. den del af gatan som ante domum quandam sita. IV. Add. B. 3. KR. (G. D. L., V. pag. 594) et Molb. plateae domibus proximam; non vero credo isto tempore hos platearum marseparatos.)

Bropær (dat. bröthær, I. Add. D. 3.), Fapur-, Half-, Mopær bropær.

Bropær dottær, f. brordotter: fratris filia. I. 35.

lius. I. 35, 91. *1

Brudsill, m. skarpsill, hvassbuk (egentligen broddsill), så kallad af en rad hvassa taggar långs buken: clupea sprattus Linn. V. 5: 48. not. 10. Cfr. Skal-

Brun, m. brunn: puteus. I. 98. Almænnings brun. *4 (brunder)

Brune (brone), m. vel brunæ, f. brand, vådeld: incendium. I. 214. et nott. 79. 80 pag. 200.

Brungærþæ, v. a. sätta stängsel om ett särskildt åkerstycke, likasom omkring en brunn: agellum putei instar Brofial, f. (vide OGL.) I. 225. nott. 14 - circumsaepire. Ita h. v. explicat Viden-16, sed perperam pro brutstok, I. 12. skab. Selsk. Danske Ordbog: 'at omgierde en fra Fælleden til Sæd indtagen Ager ligesom en Brönd, ved at sætte Gierdet tæt ved dens Kanter, og 16; V. 8. fore sin b., V. 8. nott. 5, 82. saaledes ei for meget betage Græsnin-**H**. v. detorta est in *bropell*, quo pro- *qen*." Ih. vero credit h. v. denotare "tepius accederet ad recentius vocabulum mere congestas arbores ad saepimentum tumultuarium struendum" (Gloss. I.

> Brut, n. 1) öfverträdande, kränkning: violatio. Vide Frip-, Hælagh-, Kynzimis brut. 2) pl. brott: delictum. III. 2, 3, 13. göræ nokat til -tæ, delictum quoddam committere. L 123.

Brutstok, m. (vide VGL.) pæt a borp ligger framför en gård: pars plateae *ær kumit ællær b.*, quod communi familiae victui vel sumtibus inservit. L. 12, 28. H. v., a scribis non intellecta, (D. Gl. h. v.) credunt b. idem esse quod in recc. codd. detorquetur in bröthstok, Dani nunc appellant fortog, sc. partem borthstok, bryth stoth, borth stol, bordtfiell, brödfiell &c.; ultima duo vocabula explicantur per tallercke. Locc. citt. in gines a media platearum parte fuisse notis. Ita legitur: paa bord eller brödfiell, L 29. not. 67. *1 (brytstokker)

(Brynnie leya, f. lega för brynja elm. broder: frater. I. 32, 35, 91. &c. Cfr. ler harnesk, ett slags skatt: locarium thoracis, tributi genus. V. 4.)

Brystæ, bristæ, 1) v. n. brista, gå sönder: frangi. altæræ horn -tær af, III. Bropær sun, m. brorson: fratris fi- 1. 2) v. a. c. dat. brista, fattas: deficere, deesse. IV. 57; V. 9. vitni b. manni, I. ni)(svær (cfr. Næfnd), I. 141. logh servare. b. frib, III. 3; IV. 9; V. 5: 52. brystæ v. -ær manni, sc. cum non pot- b. hælgh, III. 7, 14. 4) förbryta sig, begå est dare iuramentum. I. 85, 135, 161, brott: peccare, delinquere. b. nokot, I. 217. han ma viliæ b. hanum, ei forte 123. not. 84. b., absolute, V. 7. b. mæþ vult deesse, sc. non dando juramentum. vaþæ v. viliæ, III. 14. (b. paa annen, V. I. 77. *7 (bresta)

de, som, enligt Skånelagen och de Dan- ka: crimen committendo perdere. tha ska lagarne i allmänhet, alltid var i bo- -ter han XL mark, V. 5: 9.) *7 (briauta) lag med jordegaren: villicus, qui, secundum ius Scanicum ac ceteras leges cremare. V. 5: 17; 6: 4. b. sik (sc. at iar-Danicas, semper fuit in societate bo- ne), I. 152. Cfr. Up brænnæ. 2) v. n. norum cum domino fundi (cfr. VGL. h. brinna, upbrännas: flagrare, comburi. I. v.).)(innæs man, I. 214.)(bonde, I. 214. -nandæ ploghiærn, d. ä. glödande: 216-218.)(husbonde, I. 218.)(iord-candentia. I. 118. not. 46 p. 107. Cfr. Bo drotten, I. Add. J. konungs v. archibi- 1. 3) v. n. bränna sig (af glödande scops b., I. 162, 163. fæstæ sik til b., järn): uri (candente ferro). I. 215. fapær kallær sik varæ b. Þæs han at iarne þa brændær han bonda-(sc. slokæfribæ barns), pater dicit se num &c., si ferro uritur, pendito &c. I. esse villicum filii sui naturalis, illumque 139. brændær hin ær bar, brændær ideo re vera fuisse possessorem fundi. han, I. 140, 167, 207, 214. I. 58. Villicum Regis, interdum saltem, in publico munere fuisse, patet ex L stod: collecta ad levandum damnum in-154, ubi nonnulli codd. pro b. habent cendio factum. I. 214. *5 (brandstup) konungs b., foghæt v. umbuz man, nott. 2, 3, ac in fine capitis pro konungs umbuz man duo codd. habent *bryti*. Cfr. H. M. Velschow, om Bryderne, en egen Classe af den danske Bondestand i Middelalderen, in collectione Historisk Tidsskrift, I. pagg. 112 et segg. *6

Brytæ, v. a. 1) bryta, sönderbryta &c.: frangere, perfringere &c. b. axul, I. 183. b. skip, göra skeppsbrott: naufragium facere. I. 156. b. skogh, d. ä. bryta sönder trän i skogen: arbores in silva confringere. I. 196. b. hus eller træ, IV. 7. bi brytæ annærs mans bi til döpæ, I. 189. Cfr. Up brytæ. 2) upbryta: effringere. b. hus, I. 180; V. 9. Huc referri posse videntur verba: om han -ter neden, quorum sensus, ni fal- cularius. III. 1. (Cfr. Fadæbur.) lor, hic est: si retia aperit et aleces

138; Add. D. 2. not. 14. næfnd -tær man- ta, öfverträda, ej iakttaga: violare, non 5: 52. -ter thet nogher man, ibid. 1.) Bryti (brytiæ, brydiæ), m. gårdsfog- (Cfr. Forbrydhe.) (5) förbryta, förver-

> Brænnæ, 1) v. a. bränna, upbränna: *7 (brenna)

> Brænnæstup, brænni stup, f. brand-

(Bröd, n. bröd: panis. IV. Add. B. 5.) *7 (braup)

(Bröthe, bröde, ? böter: mulcta. under b., V. 6: rubr., 15. not. 27. under v. vith thre v. XL mark b., V. 5: 15, 28, 31, 32, 34; 6: 29. han skal ey vide sin egen b., d. ä. han skall böta efter omständigheterna: mulctam arbitrariam pendito. V. 5: 57; 6: 17, 44, 47.)

(Brödeligh, adj. brottslig: sons, qui crimen commisit. Vide Ubrödeligh.)

(Bulder, n. buller: tumultus. V. 6: 17.) Bulstær, m. bolster: culcita. I. 204. *6 (Burgere, vide Borgere.)

(Burgerskæ, f. borgarinna: civis urbica. IV. Add. B. 2.)

Bursven, m. kammartjenare: cubi-

Burther, part. pass. stadgad: sancidemit. V. 7. Cfr. Kirkiubrytare. 3) bry-tus. thænni ræt var b., thesse logh infin. bæræ nec ad byriæ referri potest. *7 (bya maþr)

Bup, n. 1) bud: nuntius. I. Add. F. 4. fa manni b., I. 153. 2) befallning: man-gum pertinens. I 168, 175. *5 (by a mark) datum, iussum. Vide Almænnings-, Forbup.

Buphælagher, adj. såsom helig påbuden (dag): (dies) de quo indictum est ut festus habeatur. III. 14.

By, m. 1) by: pagus. I. 66, 67, 70-73, 75, 132, 165, 178, 182; III. 15. Cfr. e fiarmer, I. 91. *7 Lanzby. 2) stad: urbs. IV. 8, 9. &c.; V. 5: 53; 6: 1, 4, 5. &c. *7 (byr)

(Byefogit, byefogde, m. (ND. byfoged) stadsfogde: praefectus regius in urbe. IV. 11. nott. 69, 72; Add. C. 2.)

(Byfred, m. stadsjord, den staden tillhöriga, utom sjelfva staden belägna mark, så kallad deraf, att samma fred der gällde, som inom staden: pax ur- tando alienare. V. 6: 11.) *3 (byta) bis; ita appellatum est solum ad urbem pertinens, at extra ipsam urbem mankomst inför stadsdomstolen: consitum, quoniam ibi eadem pax valuit ac ventus iudicialis in urbe. sõkiæ man a. in ipsa urbe. svo langt som b. ræcker, b., IV. 35. skötæ iord pa b., IV. 1. not. IV. 9. not. 6. gnari solent limites soli ad urbem per- 38. not. 53. tinentis; cfr. Molb. D. Gl. h. v.)

regio habitata. I. 68, 71, 225; Add. F. 4; ditur in fossam occidentalem arcis Mal-III. 15. Cum verba af b. Latine red- mogiensis; forte idem qui alio loco (vide duntur: "de provincia", vel "extra suum hæret", III. B. 19; C. 14, sensus quidem rebech v. korresbeck. V. 6: 44. *6 (bækrecte exprimitur; non tamen dici pot- ker) est vv. bygd et hæræþ esse synony-757. Cfr. Hembyghd. *6

(Bygge, binge, v. a. bygga: exstruere. IV. 57. not. 65; V. 6: 15. et not. 27; 41.) *7

(Bygningh, biugning, f. byggning: tatum sit in bæl. aedificium. V. 6: 15. et not. 27.) *6

varo burth, III. epil. nott. 20, 42. H. v. 15. not. 27; 43, 44. var b., incola nostrae mihi praeterea incognita est; neque ad urbis. IV. 9. not. 2. sin b., IV. 57. not. 65.)

By mark, f. bys jord: solum ad pa-

Byrb (biwrth), f. 1) barande: portatio. Vide larn-, Vitnis byrth. 2) fodelse: nativitas. efter guths b., III. epil. not. 32; IV. 57. n. 65. 3) slägt: cognatio. J. 2. not. 49; 123. n. 63, 83; 124. n. 20, 27. æghæ b. viþær man, I. 35, 208. -þin gar

Byrbi, f. börda: onus. I. 155. (læggæ b. svo at væyen hyndres, i. e. sarcinas in plateam vel viam deponere. V. 6: 41.) Cfr. Hæst byrthe, Mans biurthe.

Byrbæman, m. slägting: cognatus. L. **33**. ' *5

(Bytte, v. a. byta, bortskifta: permu-

Bything, n. ting i staden, folkets sam-Alias hoc nomine desi- 19; at byting perperam pro lething, IV. *6 (bya ping)

Bæck, m. bäck: rivus. -ken væsten Bygd (bygh), f. bygd, bebygd ort: slottit, rivus, qui nostro tempore effun-KR., G. D. L., V. p. 74, 75) appellatur ka-

Bælbæriæ (part. pass. bælbarther), v. mas, ut statuit KA., Jur. Skr., II. pag. a. häftigt slå: vehementer verberare. V. 3: 2. not. 27; 3. n. 57. Quid proprie significet prior pars h. v. nescio, nisi coniicere liceat v. prælbæriæ (vide Træl*bæriæ*) it**a esse** detortam, ut *þræl* mu-

Bæriæ (praes. -iær, part. pass. bar-(*Byman*, m. stadsbo, borgare: oppi- *þær*), v. a. slå: verberare. I. 208; Add. B. danus, urbis incola. IV. 1. not. 11; 10, 35. 7. not. 7; III. 10. n. 19; 11. n. 25.)(saræ, nott. 23, 24; 55. n. 1; V. 5: 16; 6: rubr., 11, V. 9.)(hamble v. særæ v. hoggæ, L

121; V. 3: 5, 12. not. 31. *varþæ barþæ*r deterior terra alia addita terra guasi) (fa sar, I. 119. b. til döpæ, dicitur emendatur. I. 55. 2) ersätta: rependere. de apibus alias apes occidentibus. L. 189. b. spial, I. 164, 203. b. atær skabæ. I. not. 27. -æs, dep. slås: verberibus pu- 177, 193. b. skatha giald, I. 163. not. gnare. I. Add. B. 7; V. 3: 3. not. 57. Cfr. 48. b. atær fæ, I. 165. b. ut þæt ta-

Add. C. 2; H. 2; V. 5: 16, 23, 56; 6: 5, 39; sub 2.) b. mandrap, sar, lyte, I. 16, 94, 7. b. sammæn, I. 189. vagn bær et fult 95, 103, 114. b. brut sin, III. 2, 3. b. las, V. 5: 17. b. lote innan, I. 64. b. stæfnu ok sak, III. 16. b. atær man (sc. manni ofna hændær (piufsak), I. 149. dræpnæn), I. 106, 110, 119, 126; Add. not. 29. b. iarn, skuz iarn, trughs iarn, B. 1; E. 2; IV. 45; V. 2: 3. b. atær man vide larn &c. Cfr. Upbæræ. 2) fram- mæß fullum manbotum, I. 126. b. man föra: proferre. b. vitni v. forfal, vide atær (v. æfter) mæth thretiuge mark, Vitni, Forfal. 3) föda, framföda: gi- IV. 43. et not. 26. man ær atær böttær, gnere, partum edere. Vide Boren. *7 plena mulcta pro homicidio pensa est.

*7 (beter)

băttre, mera vard: melior, maioris pre- i.e. pro ossibus e vulnere exemtis. IV. tii. I. 40, 119, 151, 165-167; IV. 54; Add. 42. fire (ben) æræ böt, ibid. b. tva A. 1. bæstær, superl. bäst: optimus. IV. öræ, þre mark &c. I. 14, 18. &c. b., ab-30; V. 2: 1, 4; 3: epil. *7 (bestr)

bättra: meliorem reddere. I. 55, 70. et (homicidii ab eo commissi) pensa est. not. 44. (2) böta: mulctam pendere. b. I. 89. — Sed bötær, quod scriptum est III mark, V. 6: 3.)

Bön, f. bön, begäran: preces, roga- (byta) *7 (byn) tio. I. 156; III. tit.

(Böræ, 1) v. n. böra: debere. lot bör at læggæs &c. I. Add. F. 2. 2) v. impers. c. dat. tillkomma, tillhöra, åligga &c.: pertinere ad aliquem, alicuius esse. som them bor, at hanum til rættæ bor, V. 5: 28, 42. dem bör at standæ, dem bör icke at skiftæ &c. I. 4. not. 14; 18. n. 15. &c. som det seg bör, ut decet, ut fieri oportet. I. 70. not. 44; V. 6: 50. not. 12.)

(Bötkere, m. (Isl. beykir) tunnbindare, böckare: doliarius. V. 5: 28. not. 13.)

Bötæ, v. a. 1) bota, reparera: emendare, reparare. b. kirkiu, III. 1. bōtes (sc. iorp) mæp andre iorp, den sämre jorden förbättras med annan jord, d. ä. ersättning gifves genom tillägg af jord:

Bæl-, Trælbæriæ; Bardaghe. *7 (beria) kit ær, nisi pro bötæ legendum sit la-Bæræ, v. a. 1) bära: portare. I. 110; tæ, I. 107. coll. not. 50. 3) (vide UplL. Bæthir, adv. bättre: melius. V. 2: 1. I. 91. pa bötæs ey hin döpe atær, I. 98. tha bötes han, i. e. mulcta homici-Bætre (bæthre, bæpræ), adj. compar. dii penditor. I. Add. B. 5. b. atær ben, solute, I. 56, 60, 61. &c. dræpæ man of-Bæþræ (rectius bætræ), v. a. 1) för- na bötær böttæ, i. e. postquam mulcta pro betær, I. 30, huc non pertinet. *7

C.

Canceler, m. (konungens) canceller: cancellarius (regis). V. 3: epil., ubi sequentia verba af hethæby non sunt referenda ad v. c., sed ad v. biscop. *1 (kanceler)

Cappalan, m. capellan; så kallas biskopens husprest: capellanus; ita appellatur sacerdos episcopi domesticus. Ш. 1. *6 (kappellan)

Clostær, n. kloster: coenobium. I. 37, 38; III. 8. nott. 68, 69. *7 (klostr)

Cristin, adj. christen: christianus. V. 2: 1. *7 (kristin)

Cristindom, m. 1) christendom: chri-

stianismus. III. epil. not. r. 2) dop: baptismus. fa (sin) c., I. 2 - 4. *7 (kri- Add. H. 2. stindombr)

*7 (kristna)

Cronæ, v. a. kröna: coronare. III. epil. not. 1. *4

Cryci ukæ, f. (a Lat. crux; Germ. kreutzwoche) korsveckan; så kallades sjette veckan efter påsk, i hvilken de tre gångdagarne firades: septimana crucis, i. e. sexta septimana post pascha, in qua celebrabantur tres dies rogationum. III. 14. Cfr. Gangdagh.

D.

Dagh (dægh, I. 84.), m. 1) dag: dies. ghum taghen, IV. 43, 52. *7

Dagligæ, adv. dagligen: quotidie. I.

Dags lius, n. dagsljus: lux diei. um Cristnæ, v. a. döpa: baptizare. I. 3. d., i. q. um dagh liusæn, lucido diei tempore. IV. 25. coll. not. 17.

> Daghsværki, n. dagsverke: opera di-*7 (dags verk) Inde

Dagsværkis lön, ? ersättning för dagsverken: compensatio operarum diurnarum. I. 103. nott. 9,13, 16.

Daghsværkis spial, n. skada genom förlust af dagsverken: damnum amissis operis diurnis factum. I. 103, 119.

Dam, m. 1) damm: agger, moles aquae opposita. L 200; Add. G. 2) det updämda vattnet: aqua aggere obstructa. Vide Mylnu dam. *4 (damber)

Damsbond, ? grund eller botten, hvar-I. 72, 79, 84. &c. um daghen ()(um nat), på en qvarndamm är upförd: fundus V. 5: 13; 7. um dagh) (um nat, I. 182; aggeris molaris. dam ok d. ok damstad, V. 5: 8, 25. daghs rum ok natæ, I. 214; I. Add. G. Formula dam ob d. frequens V. 3: 1. *fran miþium daghe*, III. 14. *til* est in scriptis Danicis saeculi XV **ac** d. er urthinga, I. Add. B. 4. en d. ok recentioribus, quorum tamen auctoribus iamlangæ, L. 140, 157, 197, 198. not. 27. de vera h. v. significatione sine dubio *iæmlingh ok d*., I. Add. F. 4. *ar ok d*., nihil constitit. Antiqua versio iuris **Iut**. I. Add. F. 4; III. 16. not. 58; priori horum Latina habet "ligamen aggeris"; alii verlocorum additur explicatio: thet ær iæm- tunt "fundus aggeris", vel Germ. "des lingh oc siæx ughær, quae e iure Iut. dammes grundt unde boddem" (cfr. Molb. I. 23. transscripta est; cfr. ius Sel. rec. D. Gl. h. v.); KR. denique (G. D. L., III. II. 51; incertum tamen est an haec in- pag. 502) "Damsbaand, Randen om Damterpretatio, quam etiam in ipsum textum men eller den Jordstrimmel, som omiuris Scan. intruserunt haud pauci recc. giver en Dam." Cum vero difficile sit codd., I. 140. nott. 77, 78, re vera in Scania dicere quid sit "ligamen aggeris", ius recepta fuerit; cfr. BjærkR. v. dagher 4. Iut. autem (I. 57.), e quo usus dictae d. ok manet, V. 3: 6. not. 5. fore iam- formulae recentiore tempore emanavit, langa d., ante diem quo exit annus. quo incognita fuit vera significatio h. v., III. 16. not. 58. Cfr. Atande, Hælagher; et v. bond, fundus, cum baand, vin-Döpræ-, Döz-, Far-, Gangdagh &c. 2) culum, facile commisceri potuit, habeat bestämd, förelagd dag eller tid: dies dam oc damstath eth (i. e. sive) damspraefinitus, spatium concessum. siex bond, quod indicat verba damstatk et ughu d., V. 3: 1. not. 58. Cfr. Lagh-, damsbond fere synonyma esse, equidem Laghstæfnu-, Stæfnu dagh. 3) pl. lifs- non dubito quin posterior h. v. pars sidagar, lifstid: tempus vivendi. af da- gnificet fundum, ND. bund. Textus iuris Iut. a Th. editus l. c. perperam habet dams blandæ, quod nullum sensum pæ vether bondens husfrö i -dum. i.e. praebet.

Damstad, m. dammställe: locus, ubi Cfr. Damsbond.

(Dandhæ man, dannemandt, dondæman, m. (Isl. dáindis madr, a dáindi, excellenter bonum quid, BH.) hederlig man, danneman: vir honestus. I. 4. not. 25; 43. n. 12, 13, 26; 94. n. 85. &c.; IV. Add. C. 3.)

Danir, m. pl. Danskar: Dani. V. 2: prol.; 3: 1, epil. *1

(Danneqvinde, f. hederlig qvinna: honesta femina. I. 1. not. 11; IV. Add. C. 3.)

34, 44. -ske men, V. 3: 1. nott. 6, 8; epil. n. 21. Cfr. Hvid, Skeling. *5 (dænsker) (Delemal, n. käromål: actio, accusatio. I. 139. nott. 64, 67, 89.) *7 (dailu mal)

Delæ, v. a. 1) göra tvistig, väcka tvist fæ mæþ d., I. 220, 225. not. 97. om: in controversiam vocare, litigiosum Blodigher, Kirkiæ, Lösæ. 3) jurisdikreddere. sakir vartha deldæ a thinge, V. 2: 4. för æn laghum ær delt, "priusquam negotium legaliter fuerit discussum". III. 9. coll. vers. Lat. B. 12. 2) dæmen, I. Add. H. 1. Cfr. Landz domanställa rättegång eller åtal: actionem instituere. d., absolute, I. 82. not. 89. d. pa man, I. 118. not. 66 p. 105; n. 19 p. iudicium litteris consignatum. V. 8.) 106. d. pa iord, I. 50. not. 8; 55. n. 43. den som pa deler, I. 55. not. 43; 78. n. 64; 82. n. 19. d. pa mans frid, I. 118. not. 83 p. 105. 3) tilltala inför rätta: in ius vocare, convenire. d. man (til tings), L 118. nott. 87, 2, 19, 51; 140. n. 20; 172. n. 61; V. 2: 1. n. 100.

Delæ, f. 1) tvist: lis. I. 4. not. 5; 25, pær-, Slökifripu-, Systær dottær. *7 52. not. 58. 2) rättegång: actio. I. 118. not. 12 p. 106. sættæ d. pa man v. iord, **I.** 71. not. 86; 82. n. 93. *7 (daila)

(Dild, dyld, f. (a dyliæ) hemlighet, egentligen fördöljande, förnekande: secretum, proprie occultatio, negatio. *kö-*

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

clam v. marito insciente. IV. Add. A. 2.)

(Disk, dysk, m. (Germ. tisch) bord: exstructus est agger molaris. I. Add. G. mensa. ther som han söker d. ok dug, allitt. (cfr. UplL. sub 2.), V. 8. bode sögæ en d. og dug, I. Add. H. 2.) *5

> Diungæ, v. a. slå: ferire, verberare. I. 121. not. 21.

(Diup, n. djup, djupt vatten: profundum, altum. konings d., d. ä. sjöbotten: fundus maris,)(hafn, V. 5: 46.) *6 (dyp)

Diur, n. villdjur: fera.)(fughl, I. 101, 102, 194. vild d., I. 101. Cfr. Vildiur.

Dom, m. 1) tillstånd: status, conditio. Dansker, adj. Dansk: Danicus. V. 5: Vide Annöhoghær, Siukdom. 2) dom: iudicium, sententia. Dingmanna d., I. 154; IV. 14. ræt d., IV. 51, 52. fa til d., L. (Del, m. del: pars. I. Add. F. 2.) *5 178, 220, 225. fa d. af pingmannum, I. 153. then d. skal standæ, IV. 10. d. ganger over manni, IV. 51. takæ mans tion: iurisdictio, ditio. Vide Biscops dom. *7 (dombr)

> (Dommære, m. domare: iudex.) (næfnmere.)

> (Doms breff, n. dombref, skrifven dom:

Doms vitni, n. bevis genom vitnen om en gifven dom: probatio per testes de lata sententia. I. 220.

(Dople, v. n. dobbla, spela tärning: alea ludere. V. 6: 40.)

Dottær (pl. döttær), f. dotter: filia. I. 21, 22, 32, 146; Add. A. &c. Cfr. Bro-

Draghæ, v. a. 1) draga: trahere. IV. Add. C. 4; V. 3: 3. nott. 69, 70. Cfr. Ardrögh, Bodragh, Hardræt, Rep dröghær. 2) bära: ferre, portare (Germ. tragen). Vide Sten. 3) uppehålla, hindra: morari, retardare. I. 132. Haec significatio h. v. quoque occurrit in iure Sel. derlig, trovärdig: honestus, fide dignus. rec. II. 50, 51; III. 30.

Drap, n. drap: caedes, homicidium. drap.

9. 2) v. n. drifva (på vattnet): agi, pelli mnino est originis; vide Dyngk. (undis, de re aquae innatante). komme -vende, V. 7.) *6

Drikkæ, v. a. dricka: bibere. Löthköp.

G. D. L., V. p. 148, 285, 294.)

5: prol. *7 (drytning)

Drotæn, m. herre: dominus. lorpædrotæn.

etas. IV. Add. C. 1.)

perire. I. 98, 99. not. 52. *7 (drunkna)

dere. I. 87. not. 68.

L 151, 165 - 167. Cfr. Udræpin. (drepa)

Vide *Hardræt*.

Disk.) *5 (duker)

Dughæ, v. n. gälla, vara gällande: valere, vim habere. I. 58, 74. et not. 82; 52. 148; V. 8.

Dughande, adj. (part. a dughæ) he- dyngh.) *6 (dyngia)

d. man (Isl. dugandi-madr), I. 43.

Dyande (dynde), ? (ND. dynd) dy, I. Add. B. 5; D. 4; V. 2: 3; 3: 7. Cfr. Man-gytja: limus, lutum. I. 170. Cum h. v. non est confundendum Suecanum voca-(*Driffue*, 1) v. a. drifva: pellere. V. 5: bulum *dynga*, fimus, quod diversae o-

Dyliæ, v. a. 1) neka, förneka: negare, infitiari. I. 50, 77, 79, 83. &c. d. gerning, Vide IV. 47. d. skapæ, I. 189. dyls aldær arf, si negatur omnino hereditatem esse ac-(Drincke, f. dricka, svagdricka: cere-ceptam. I. 31. dyls nokat, I. 28, 30. at visia tenuis.)(öl, V. 5: 47. Cfr. KR., þe bötær mughu ey dyliæs (cfr. conj. at 2.), I. 182. d. fore sik, I. 116. 2) in-Drotningh, f. drottning: regina. V. för domstolen med ed eller på annat sätt bekräfta sitt nekande: in iudicio Vide iuramento negatorio vel alio modo firmare infitiationem suam. d. pokkæ bot, (Druckenskab, m. dryckenskap: ebri- genom edgång fria sig från erläggande af sådana böter: dato iuramento se ab Druknæ, v. n. drunkna: in aqua casu ista mulcta pendenda liberare. I. 165. d. mæþ þriþiæ mans eþ, I. 152, 160, Dryghæ (drughæ, sup. drughit), v. a. 164, 165, 176, 182, 209, 214. d. m. (Isl. drýgia, continuare, patrare, exer- siætæ mans ehe, I. 165, 193, 215, 225; cere, BH.) göra, fullgöra: facere, perfi- V. 8. d. m. siax mannum, III. 16; IV. 2. cere. d. logh, I. 88; IV. 20. not. 45; V. 8. d. m. tyltær epe, I. 97. not. 10; 104, 109, d. til vinningæ logh, I. 157; V. 7. gitær 117, 121, 124, 140, 159, 163, 165, 166, han æy næfnd drughit, d. ä. om han 171, 177, 181, 182, 186, 214, 215, 219; ej kan fria sig genom nämndens ytrande: III. 16; IV. 4, 16, 17, 22, 23, 37, 48; V. 3: si non potest nemdae iudicio se defen- 6; 9. d. m. tyltær ep opolbondæ, I. 14, 79. d.m. tyltær eth laghfastæ mannæ, III. Dræpæ (mandrap pro man drap, I, 14. not. 43. d.m. tolf laghfastum man-85.), v. a. dräpa: occidere. I. 42, 60, 84 num, III. 8, 14. d. m. tvigiæ tyltær (re– -86. &c. De fera occisa vel hominem oc- ctius tyltæ) ep, I. 208. d. m. tvem tylcidente, I. 101, 102, et de pecore occiso, tum, I. 117. d. m. prem tyltum, I. 108; *7 Add. F. 5; IV. 8; V. 9. d. m. næfnd, III. 10, 11. d. m. tolf næfndum mannum, Dræt, ? (a draghæ) dragande: tractus. i. q. mæþ næfnd, III. 7. d. m. hæræzs næfnd, I. 214. not. 29 p. 199. V. 3: 1, 4. (Dug, m. duk: mappa, pannus. Vide d. m. iarne, III. 11. d. m. trughs iarne, I. 214.

Dyne, f. dyna, kudde; culcita. IV. *3

(Dyngh, ? hög: acervus. Vide Mögh-

tober: festum S. Dionysii, die IX Octo- 4. not. 2. Cfr. Qvikær, Udöpær, Æftær. bris celebratum. V. 5: 54.

Dyrt, adv. dyrt: care, magno pretio. IV. 56; V. 9. Pro dyrræ, compar. perperam scriptum est dywret, V. 7. *7 (Dysk, vide Disk.)

L 1, 4-6, 8. &c. *7 (doya)

le vel *kölffue*, ut habent nonnulli codd.; quamdiu. I. 8, 33, 54, 57, 156, 161; Add. nisi legendum sit dölie, occultare, i.e. B. 5. e til, a) ända till: usque ad. L occulte secum ferre, ut alii codd. ha- 217. b) ända till dess att: usque dum, bent. V. 6: 19; cfr. nott. 46, 47. ibid., et donec. I. 57, 91, 96, 114, 165; Add. D. 3; cap. 5.

mæn v. landæ dömæ, vide pingmæn, (j hvo, quicumque. V. 8.) e horo mar-Landæ. tve mæn ær varo ofna þingi ghæ, quotcumque. I. 64. e hvær sum, ok dömde, I. 220. pe mæn vipær æræ ubicumque. I. 30. (sc. a pingi) skulu d. han &c. I. Add. B. 4. man til things föræ ok d. över hanum, IV. 10. d. af piufi hup v. öræ U dömder. *7 (dyma)

Add. J; IV. 1; V. 9. *7 (dur)

Döz dagh (dat. -daghi v. -dighi, Isl. degi), m. i. q. döpræ dagh. I. 63; III. 8. *1

Dop, m. död: mors. I. 13, 14, 18. not. 4. til döpæ (gen.), I. 189. *7 (daupr)

Dötheleker, adj. dödlig, dödande: capitalis. d. uvin, I. Add. D. 4.

Döpi, m. död: mors. um frændæ sins döpa, I. 118. *2

Döpræ dagh (dötha dagh), m. dödsdag: dies mortis. I. 63. not. 32; III. 8. not. (aign) til -ghæ, I. 75. *4

(Dötslag, n. (Germ. todtschlag) dråp: *7 homicidium. V. 5: 25.)

Döpær, adj. död: mortuus. I. 13, 18,

Dynis dag, m. Dionysii dag, d. 9 Oc- 20, 24, 28, 34. &c. varpæ d., mori. I. *7 (daupr)

E.

 \boldsymbol{E} , adv. alltid: semper. I. 7, 12, 22, Dö (impf. do, I. 192.), v. n. dö: mori. 35. &c. byrþin gar e fiarmer, d. ä. blifver allt aflägsnare: magis magisque dis-Dölle, errato forte scriptum pro köl- cedit. I. 91. e mæþæn, så länge som: F. 4. *e hvat*, quodcumque. I. 130, 145. Dömæ, v. a. döma: iudicare. ping- e hvat manne, quicumque. IV. 55; V. 9.

Ef, vide AEf.

Eghande, vide Æghande.

Eghen (eyn, n. eyt, I. 132, 148, 217, ællær andræ limmir, I. 145, 147. d. man 221.), adj. egen: proprius. sin e., I. 10, i hiughl v. til galgha, I. 145; V. 2: 1. 12, 56, 75. &c. sit eghet, absol. propria d. manni öres bot, d. ä. att böta en öre: bona. I. 75, 86, 91, 148, 221; Add. B. 5. orae mulctam ei irrogare. I. 214. Cfr. *kave þæt fore sit eghet*, d. ä. s**å**som sin egendom: id sibi habeto, L 217; IV. 51; Döpæ, v. a. döpa: baptizare. I. 3: rubr. posteriori loco ita dicitur de eo, cui non licet queri de acceptis vulneribus aliave Dör (pl. dörræ), ? dörr: ianua. I. 87; vi sibi illata. flödhæ a sit egit)(a annars iord, I. Add. G. konungs eghet thing, V. 3: 10. en e. both, V. 5: 10. hemæ at hans e., d. ä. i hans eget hus: in sua ipsius domo. V. 3: 2. hem til sin e., I. 132. *7 (aigin)

> (Egher, m. egare: dominus (rei). V. 7.) *Eghn (eghen)*, f. egendom, gods (i allmänhet, fast eller löst): bona (generatim, mobilia vel immobilia). I. 1, 15, 40, 57, 109, 118, 210, 211, 214; III. 8. *7

Eld, m. eld: ignis. I. 214. Cfr. Sætiæ.

Eltæ, vide Æltæ.

(Embitzman, embuzman, m. i. q. um-

umbusman recc. codd. habent e., I. 105. not. 11; 126. n. 5. &c. Cfr. Biscop.) (æmbet**s**man)

Emellom, vide Mællin.

Em se, conj. likasom: pariter ac, sicut. V. 8. In antiquis scriptis Danicis haud raro occurrit ens, æns, ense, ænsæ; vide ex. c. Molb. gloss. ad Harpestrengs Danske Lægebug, v. æns.

En (n. et), 1) num. en: unus. 1. 6, 7, 14, 21, 22, 26. &c. et munhæfpe, I. 71. en man ma ok hærvirki göræ, I. 207. en stab, ad unum locum. III. 17. firitiugu ok en, III. epil. ens perræ, 1.64, 92. 2) adj. ende: unicus. pæt enæ mal, L 105, 206. 3) ensam: solus. *fore hu***sætoft** ena, I. 74. not. 73. 4) pron. samme: idem. til ens rættæ, 1.86. Cfr. Disk. *7 (ann)

En, conj. vide En.

En eb, m. ed af svaranden ensam: solius rei iuramentum. I. 160. Cfr. Vitæ.

En löpær, adj. (vide VGL.) e. kunæ, *7 (einloyptr) I. 208.

Ensamæn, pron. ensam: solus. L 98, 111; Add. B. 5. *7 (ainsambr)

(Enstinghe, adv. at e., endast: solum. V. 6: 11. Cfr. UplL. &c. v. enost.) (Envæghin, adj i g. envældughær, Ш. epil. nott. 1, 10.)

Envældughær (envaldir), adj. enväldig, ensam rådande: solus imperans. III. epil. not. 10.

(Erve man, m. arfvinge: heres. V. 5: ed, I. 4. not. 25. prol.)

Etlan, f. (ab ætlæ) mening, godtfinmanna e., i. e. iis suadentibus. V. 2: 1.

Ey(xy, ej), adv. ej: non. I. 1, 2: rubr.;

buzman. I. 156. not. 78; V. 5: 23; 7, 9. Pro e., I. 83. nott. 12, 16, 23, 25. Cfr. Arilds eyendom.)

> (*Eyæreman*, m. egare: dominus (rei). L 64. not. 61.)

Ep, m. ed: iuramentum. I. 71; V. 2: 1, 3. *höfþæ eþ,* L 71. (*kandtagen ed*, vide Handtak.) takæ man i laghfastæ mannæ ep, vide Laghfastær. mæp sornum epe, I. 146; IV. Add. A. 2. ok a ep sin, L 171. en mans ep, I. Add. D. 5; F. 1. tviggiæ mannæ ep, I. 111. not. 12; 151. n. 11; Add. D. 5. pripiæ mans ep, ed af tre män, af hvilka hufvudmannen sjelf är den tredje: iuramentum trium viro– rum, quorum tertius est reus ipse (cfr. II. 110, et not. 42 ibid.). I. 76, 152, 158. et not. 68; 159, 160, 163-165, 176, 177, 181, 182, 187, 196, 197. not. 22; 209, 214, 225; IV. 26. priggiæ mannæ ep, I. 76. not. 38; 100. n. 69, 70; 152. n. 50, 53; 159. n. 26; 160. n. 56; 164. n. 61; 165. n. 20, 12, 18; 182. n. 74; 188. n. 12, 21; 214. n. 2 p. 198; Add. D. 5; F. 1. siatæ mans ep, sex mäns ed: sex virorum iuramentum. I. **76, 157, 165, 177, 186, 191, 193, 203,** 209. not. 50; 215, 217, 225; V. 8. siæx mannæ ep, I. 76. not. 31; 119. n. 6; 137. n. 38; 138. n. 77; 157. n. 28; 165. n. 43; 182. n. 75; 186. n. 43; 193. n. 71; 209. n. 50; 217. n. 95; 225. n. 51, 68 p. 211; Add. D. 5; F. 1. et not. 23; V. 8. n. 17. (tolf mends ed, I. 4. not. 29; 9. n. 52; 31. n. 33, 35; 43. n. 7, multisque aliis locis ubi textus habet tyltær ep. tolf logfastæ mends ed, I. 18. not. 15; 28. n. 22, 34; 50. tolf nefnde mends n. 23, 26; 52. n. 52. ed med tolf odelbönder, I. 11. not. 29. XII adelbönders v. odelbönders ed, I. 12. not. 81; 13. n. 21; nande: sententia, opinio. *mæth gothra* 14. n. 42, 74; 18. n. 15; 28. n. 29; 46. n. 20; 49. n. 71; 52. n. 48; 55. n. 43; 71. n. 97; 74. n. 27; 77. n. 95; 79. n. 24; 83. n. 16. tolf 3, 5–14. &c. ey oc, nec. I. 91. *7 (ai) mentz ed odelbönder, L 55. not. 54. XII (Eyedom, m. egendom, eganderätt: iordegendis mends ed, I. 11. not. 27; 12. dominium. skötæ iord til (evig v. rætt) n. 77; 13. n. 7; 14. n. 42, 73; 28. n. 22; 46.

n. 20; 52. n. 44; 54. n. 8; 55. n. 43; 71. n. *vi matban* v. *friplöso,* I. 139. 6) (vide 97. XII iordegende bönders ed, I. 74. VGL. sub 6.) fa at köpæ, brytæ, misnot. 27; 77. n. 95; 79. n. 21, 45, 59; 83. n. goræ, I. 74, 123. not. 84; III. 2. n. 57; V. 16. XII iordegende loufaste mends ed. 7. 7) (vide VGL, sub 7.) fa takit, bur-L. 18. not. 15. XXXVI mends ed, I. 117. ghit, I. 131, 177. not. 50.) Cfr. Assvaru-, En-, lafnapæ-, Nefns-, Tryghdær-, Tyltær ep. *7 (aiþr)

F.

Fa (præs. far (rec. fangher, fonger), conj. fa; impf. fik, conj. finge; part. pass. fangin, sup. fangit), v. a. 1) få: Gl.) vertitur: den som havde Opsyn accipere. fa cristindom, I. 2-4. fa ku- med Fadbuur, Kiökken m. m. paa en nu, I. 1, 5, 6, 10. Do at han far hana stor Gaard," hoc vero: formodentlig en mæþ loghum, i. e. in uxorem ducit. I. 59. Huuscapellan hos Biskoppen, der havfa barn, de utroque parente, I. 1, 11, de Tilsyn med Godset og Indkomster-53, 62, 128. fa ey vattæ, I. 5. fa ængin pænning, I. 43. fa en hovoplot v. eller Huusholdning.) lot, I. 6, 18. fa i hændær, I. 58. fa ræt næ, I. 88, 90, 95. &c. fa rop um mal, denda. I. 141. not. 76; 142. n. 45.) III. 13. fa laghæ hæfþ, I. 77; Add. F. 3; G. hini fa ænkti skifti af þem &c., fale v. gots v. klæde falt, V. 5: 40, 53; i. e. non possunt petere divisionem ter- 6: 1. rae. I. 70. han far ey iærn af arvum, non potest petere ut candens ferrum portent heredes. I. 140. han fik ey meræ, d. ä. hitte: invenit. I. 142. far han ey vitni, I. Add. B. 7. Cfr. Frip, Skapi; Atær-, Ut fa; Qvinfænge. 2) förvärfva: adquirere. I. 23, 71, 74, 75, 77, 79, til fulz ok æi til fals, allitt. I. Add. B. 138, 144, 201; IV. 31; Add. A. 2. han 3. fik (sc. pera iorp) mæp pera ia, I.49. 3) fasttaga, fånga: capere, deprehen- bere. V. 6: 15. not. 27.) dere. varpæ fangin, I. 214. 4) gifva, lemna: dare, tradere. fa manni i hæn- ferarum occidendarum caussa in aëre ita dær, I. 53. not. 63; 63. n. 2. fa manni igen suspensus, ut in praetereuntem feram sild, V. 6: 3. fa manni bup, I. 153. fa decidat (cfr. OGL. v. stampa). I. 194. mænni tak, I. 137. 5) skaffa: parare, not. 4.) in medium adferre &c. fa fore sik tak, væþ, borghæn, I. 132, 134, 182; V. 3: 5. Add. B. 4. bi falla ofna annars mans sum han ma (sc. þær) til fa at &c. I. bi, I. 189. f. i mandrap, I. 84. 156. *fa sig laghæ væriæ*, V.8. *fa Korf*. 2) brista (i fullgörande): pec-(til) dom, I. 153, 178, 220, 225. fa piu- care (omittendo quod faciendum est).

(Faar, n. får: ovis. V. 5: 39.) *4

(Fadæbur, ? fatebur, förrådskammare: cella penuaria. Inde fadæburssvend, i. g. *bursven*. III. 1. not. 50. In diplomatibus Danicis de a. 1474 et 1517 occurrunt vocabula fadebuursvend et fadebuurspræst, quorum illud a Molb. (D. ne, som laae til Biskoppens Fadebuur

(Faldzmal, n. böter: mulcta. konings (af manni), vide Ræt. fa sar v. ske- f., böter till konungen: mulcta regi pen-

Faler, adj. fal: venalis. have heste

Falk, m. falk: falco. I. 102. not. 53; 190. n. 2, 13.

Fall, n. 1) fall: casus (quo res cadit). Vide Lot fal. 2) fall, händelse: casus, eventus. Vide Forfall. 3) sakfällande: condemnatio. han bar (iarn)

(Falle, v. a. hålla fal: venalem ha-

(Fall stock, m. gillerstock: truncus

Fallæ, v. n. 1) falla: cadere. L 98;

f. at loghen, non posse dare iuramen- lös. at ættæ bot skal man ey længær tum. V. 7. faller han, si non potest f., sc. ut colligatur haec mulcta. I. 91. dare iuramentum. IV. 23. rättegång: caussa cadere, condemnari. sinni i annærs mans vangi, f. mæþ svif. at (v. a) næfnd, I. 140. not. 24; V. 3: navrap &c. I. 159, 195. 1, 4; 7. fallen til at bötæ, I. 66. not. 75. *7 2) flytta: migrare. f. af fæstu sinni, (Fals, ? bedrägeri: fraus. V. 5: 3. not. I. 225. 48.) *6

(Falsk, adj. bedräglig: fallax. f. man, V. 5: 17.)

(Falskhet, f. i. q. fals. V. 5: 3.)

Falstherbo, adj. från ön Falster i Danmark: ex insula Danica Falster. V. 5: 44. Scribitur falstring, ibid. not. 32.

Fang, n. hvad som är att få eller tillgå: (bona) quae capi possunt vel suppeditant. sva sum f. æræ til, så vidt tillgång finnes: "quantum facultas permittit". I. 214. coll. II. 132.

Far, ? (Isl. *far*, n. vel *för*, f.) i. q. færð. Vide Fylghe.

Far dagh, m. fardag: dies demigrationis (cfr. VGL.). I. 225.

Farm, m. ett fartygs last: onus navigii. Vide Skips farm. *5 (farmber)

Faræ (impf. for; conj. fore, I. 195.), v. n. 1) fara, gå, begifva sig: proficisci, ire, se conferre. f. til pings v. lanzpings, I. 41, 58, 115. &c. f. a lanzping v. ping, I. 16, 58, 161. &c. f. ofna hæræzping, I. 72, 178. &c. f. arvæ i mællin, f. til pæs mans &c. I. 40, 41. f. i næ f. (vide VGL. sub 3.), III. 14. klostær, I. 37. f. i garþ mæþ kunu, I. 6. f. mæp vrepe (sc. til annærs mans), I. 86. f. at fishum, I. 200, 202. f. æftir hionæ sit, vestigia servi fugitivi insequi. I. 129. æftir f., a) fara efter (bortstulet gods): insectari, persequi de Hæst fat. (furem vel res furto ablatas). I. 131, 135, 186. b) anställa åtal om (stöld &c.): in iure persegui, actionem instituere (de furto &c.). I. 149, 190, 212; V. 2: 3. f. I. 35, 56, 213; IV. 33. *5 bort, I. 48, 225. f. friplös, vide Frip-

3) fällas i f. med vapn, V. 5: 23. f. mæþ kiorþo Cfr. In faræ. som brytien af for, I. Add. J. Cfr. Til faræ. 3) göra, handla: agere. (Falsk, ? i. q. fals. V. 5: 3. not. 48; 6: f. mæþ sinu male, I. 139. han for (sva) mæþ (þy inname) sum logh æræ, I. 142, 161. mæþ (sc. þiuvi) f., I. 183, 174: 4) förhållas med: agi cum aliquo vel re aliqua. sva skal oc pæn f., sic cum eo etiam agendum est. I. 214. pisi lund a næfnd v. skra at f., III. 12, 13. fare thæt sum logh ær, I. 206. not. 45. *7

(Faræ, f. 1) fruktan: metus (Angl. fear). I. 71. not. 76. 2) fara: periculum. stande sin eghen f., I. 123. not. 94.)

Fastu hælgh (faste hælgh), f. i. q. ni uknæ fastæ (vide Fastæ). I. 148; IV. 38. coll. III. 14. Statuta Roskild. de a. 1268 ita explicant h. v., ut quoque comprehendat proximam septimanam post pascha, alias pasche hælgh dictam: "a soptuagesima usque dominicam quasi modo geniti, quod vulgariter dicitur fastæhelgh" (KR., G. D. L., V. pag. 176). Cfr. Pasche hælgh.

Fastæ, v. n. fasta, undergå penitens: ieiunare poenitentiae loco. f. fore manni ()(bötæ), IV. 51, 52; V. 3: 1. *6

Fastæ, f. (vide VGL. sub 1.) ni uk-

Fastær, adj. fast: firmus. (artiklæ faste holde, V. 5: prol. sander ok f. udi ord ok ed, I. 18. not. 17.) Cfr. Bo-, Bol-, Laghfastær.

Fat, n. (Isl. item) påse, kappsäck. Vi-

Fatökær, adj. fattig: pauper. L 40.

Fapur bropær, m. farbroder: patruus.

Fapur fapær, m. farfader: avus pa-

ternus. I. 5. not. 56; 32, 35, 36, 53. not. 68;

L 56.

Fapur mopær, f. farmoder: avia pa- Cfr. Befinne.) terna. L 35.

Faþær (faþur), m. fader: pater. I. 2, 4, 5, 16. &c. Cfr. Alda-, Fapur-, Gup-, Mohær fahær; Samfæhræ.

Faþær systær, f. faster: amita. I. 35.

(*Felig*, adj. säker, trygg (för fiendtlighet): securus, tutus (ab hostili adgressione). V. 5: 1, 52. Cfr. Ufelig.)

(Felighed, f. säkerhet, trygghet: securitas. V. 5: 1.)

Fial (fiel), f. bräde: assis, tabula (cfr. OGL. v. fiol). I. 198. not. 27. Cfr. Brofial, Brutstok. *6 (fiol)

91. *7 (fierri)

ptum est I. 137. not. 15. pro fæmt, q. cfr.

Fiarpi (fierdhe, V. 8.), num. fjerde: quartus. L 82, 118; III. 16; V. 3: epil. *7

Fiarpung, m. fierdedelen af ett bol: quarta pars praedii bol dicti. Vide Attung, Bol 1. *7

na -ti fæ sins (cfr. UplL.), L 82. 2) fot (måit): pes (mensura). I. Add. B. 3, 4. *6 (fæt)

Fiatur (fiædher), m. fjätrar: compedes. iarn ok f., ferrum et compedes, i.e. ferreae compedes (cfr. UplL. v. asker), I. 132. i -tre ok i iarne, I. 134. sætiæ manne (rectius man) i f., IV. 50. *3 (fiætur)

(Fiende, m. fiende: inimicus, hostis. **V. 5:** 50, 52.) *7 (fiandi)

(*Fienskap*, m. fiendskap: inimicitia. V. cessis (cfr. *Flat föræs*). I. 43. 5: 52.)

Finger, m. finger: digitus. I. 94, 113; sed finger perperam pro fire, IV. 42. not. 11. Cfr. Dumul fingær.

(Finnæ, v. a. 1) finna, hitta: invenire. I. Add. F. 5; V. 5: 43. vorthe funnen (v. Fapur lös, adj. faderlös: patre orbus. funnæth) meth, I. Add. F. 5; V. 6: 47. 2) befinna: comperire. L Add. J; V. 5: 48.

Firitiughu, vide Fyritiughu.

Firæ (fiuri, fyra), num. fyra: quattuor. I. 165; Add. C. 1; III. epil. not. 1; IV. *7 (fiurir) **21, 42; V. 5**: 51.

Fisk, m. fisk: piscis. I. 155. at -kum faræ, L 200, 202. *7

(Fiskeman, m. i. q. fiskere. V. 5: 2, 8, 10, 12, 13.)

(Fiskere, m. fiskare: piscator. V. 5: 5, 21, 23, 43, 44, 54; 6: 3, 16, 19, 26.)

Fiskæ garth, m. (vide VGL.) I. 201; Add. G.

(Fith (fid, fyth, feth), m. et n. (Isl. *Fiarmer*, adv. fjärmare: remotius. I. *fit*, planities pinguis et palustris, BH.) 1) fiskelege: pagus piscatorum. V. 7. Cfr. *Fiarth*, f. Ita errato, ni fallor, scri– *Fythe ræt, Fytzmæn*. 2) tomt eller gård på fiskeleget: area litorea in pago piscatorum. V. 5: 10, 25, 32, 41, 42, 50.)

Fiuri, vide Firæ.

Fiurtandi, num. fjortonde: decimus quartus. III. epil. not. 1. *1 (fyghurtandi)

Fla, v. a. flå (bark af trä): decorti-Fiat, n. 1) spår: vestigium. varæ of- care. f. skogh, i.e. arbores in silva. L 184.

> *Flake (flaghe),* m. fågelrede, näste: nidus avium (ramusculis, stramine aliisque eiusmodi rebus contextus). I. 190. H. v. alias denotat cratem vimineam.

> Flat föring, m. den som flyttat till sin arfvinges eller någon annans hus, för att, mot afstående af sin egendom, af honom njuta lifstidsunderhåll: qui se in domum heredis sui vel alius cuiusdam recepit, bonis suis ei pro perpetuo victu

> Flat föræs, v. dep. flytta till sin arfvinges eller någon annans hus, för att, mot afstående af sin egendom, af honom njuta lifstidsunderhåll: se in domum he

broth, V. 5: 60.)

eiectum esse. I. Add. F. 4.

corrumpere. V. 5: 46.) *4

dõie.)

fordagtinge.)

V. 5: 52.)

incighli f. sætiæ, I. Add. B. 4. hin ær föræ iafnaþæ ep f. þræli, I. 112. faf. varp, d. ä. den som blef angripen: stæ f. manni, sc. ob hominem occisum. næn a, vide Sunnæn. 2) inför: coram. dendam. I. 91. f. ænkti uæfli, I. 221. ryf. konungi, I 68, 81. læggiæ f. manni mæ f. sinæ uviner, V. 3: 2. innæ leiarn ok fiatur, I. 132. liuse v. sighe f. ping f. husætoft, I. 74. f. lagha hæfp, pingmannum v. grannum, I. 41, 58, 139; f. sinæ hæfp, I. 48, 74. f. vild, I. 71. III. 15. skærskuti f. pem, I. 171. vare poræ f. gupi, ibid. f. guz ræt, I. 9. ugilder f. bondanum, I. 205. 3) fore f. minnæ hæfp &c. sakæ, vide Sak. ta-(tid): ante (tempus). f. pingizdaghæ af- ke bot, svure piufsak, hete piuf &c. f. tæn v. pingez aftæn, I. 179; V. 3: epil. þæt, I. 104, 146, 190, 198, 199, 217. f. f. pæn timæ, I. 157. f. fardaghæ, I. py, f. pæt at, pær f., vide pæn, pær. 225. f. (dagh ok) iamlangæ, I. 197; III. f. at, derför att: propterea quod. I. 187. 16. f. tilkomd biscops, III. 15. tvem 7) om, angående: de. f. mandrap v.

12, 47, 57, 59; 6: 24. vith XL mark for- natum f. Ding, L 141. 4) i stället för: pro, loco (alterius). svaræ sak f. an-Forbub, n. förbud: interdictum. I. nan, fæstæ bötær f. kan, I. 65. sæn-Add. G. f. a læggiæ, I. 73; III. 9. a f., dæ f. sik (annær þæn) man ær fult gör facto interdicto. III. 5, 9. varæ i ko- v. svarær f. kan, III. 15; V. 8. bæræ nungs f., d. ä. landsförvist: in exsilium iarn f. man, I. 140. sværi f. allæ, III. 15. f. næfnd, IV. 36. f. iærnbyrth, V. (Forderve, v. a. förderfva: perdere, 2: 1. thæt hava the f. therra möthrene, i. e. loco hereditatis a matre eorum (Fordeye, v. a. i. q. for haghha. I. relictae; non enim constat quanta re 57. not. 47. Cfr. Molb. D. Gl. v. for- vera fuerit ista hereditas, cum non est observatum quod in antecedentibus (Fordeytinge, v. a. (Germ. vertheidi- praecipitur: tha skal . . . in takas til gen) skydda, försvara: protegere, de- fælax ællær til halzs pænningæ; cum fendere. V. 5: 50. Cfr. Molb. D. Gl. v. vero mox additur: an the horothlotar ... f. therra fæthrine, sensus est pa-(Fordrave (impf. conj. fordrove) sik, rem bonorum divisionem, matre morv. refl. förgå sig, förgripa sig: vim in- tua, inter eius liberos esse faciendam. ferre, laedere. Ita h. v. mihi incognita, I. Add. C. 2. 5) såsom: pro, ut. f. brænac forte corrupta, explicanda videtur. næ stup, I. 214. have pæt f. sit eghet, I. 217; IV. 51. lösæ f. pinfstolet ællær Fordæpær, m.? pl. förgörning ge- rantakit, I 137, 148, 186. væriæ f. kenom förgift: veneficium.)(trulldom, III. mæ föt, I. 137, 186. 6) för, för ... skull: 13. Cfr. OGL. et BjærkR. v. fordæþa. ob, propter. kallæ a faþur f. barns gær-Fore (for, I. 3, 9, &c. fore, I. 165. far, ninge, I. 17. bötæ f. rætlösæ, I. 18, 72. fare, V. 2.), prep. c. dat. v. acc. 1) fram- f. gyri sine, V. 2: 1. bote tva ore f. för (ställe): pro, ante (locum). bæræ hvart þing, I. 14, 72. takæ manbötær bok f. man, I. 110. mylnæ star f. æn- f. tungu &c. I. 92. bæræ skuziarn f. gium, I. 203. hær ær f. land, V. 3: 14. sak, I. 118. stæfndær f. piufnap, I. 140. is quem petivit alter (cfr. værber man V. 3:1. læggiæ v. sætiæ væb f. (inf., UplL. h. v.). I. 97. sitiæ f. börnum nam), I. 159, 172. kræviæ ættæ bot f. sinum, i. e. iis praeesse. I. 57. f. sun- barn, i. e. mulctam infantis nomine penöfversvämmande vatten: aqua crescens rum. koggæ f., L 181, ubi multi recc. v. redundans. I. Add. G. f. gar up, I. codd. habent rislass; in textu Latino **202.** (hisken gör f., d. ä. vållar att oren- autem dicitur: "si ligna succisa vel uno lighet rinner öfver gatan: latrinae pro- curru ... deferantur", II. 114. fluvium inundat plateam. IV. Add. B. 4.) Cfr. Bagflod.

(Fluktigh, adj. flyktig, rymmande: fugitivus. varthæ f., fly: fugere. V. 5: 25.)

Fly, v.n. et a. fly: fugere. f. land v. kunungs riki, I. 206; Add. B. 5. f., absolute, I. 123, 214. not. 41 p. 199; Add. B. 5. (f. fra thet (gotz), V. 6: 25.) *Flyghæ*, v. n. flyga: volare. I. 188.

*7 (fliauga)

(Flytæ (flytthæ, flidæ), v. n. flyta: fluere. IV. Add. B. 3. -ther uppa hanum, d. ä. vatten eller orenlighet flyter in på grannens tomt: aqua vel colluvies inundat aream vicinam. IV. 4. coll. nott. 52, 56. Forte dicendum est v. flytthæ, IV. 4, a *flytæ* diversam esse, eandemque significationem activam habere ac v. flodhæ, q. cfr. In iure urb. Christoph. cap. 3. dicitur: boer nabo wed andhenn och flöer paa hannom vand möegh eller andhen urenhett (KR., G. D. L., V. p. 512). KR. credit sermonem esse de aedificio vel saepimento in vicini area posito (l. c. p. 590), quae tamen explicatio non satis confirmatur eo, quod recentiores quidam scribae hunc locum ita intellexerunt; vide l. supra c. not. 57.

Flæsk, n. fläsk: lardum. V. 3: 8. Flæt, ? (a fla) flående, afbarkande: decorticatio. Vide Skoghæ flæt.

Flæth, n. (Isl. flet) hus: domus. sitiæ i f. ok fælugh meth manne, I. Add. F. 2. Sed *fleth* perperam pro æt vel **slecth**, I. 123. not. 83. *1 (flat)

Flödhæ, v. a. genom updämning vålla att vatten flödar eller öfversvämmar: aggere aquae opposito efficere ut inun-

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

proprie significet prior pars h. v. mihi incognitum est. Ih. vertit: "vehes onusta virgultis aut arborum fragmentis", a "flage, pars avulsa, fragmen".

(Flöy, m. flagg: vexillum nauticum. V. 6: 47.)

Foghet, m. fogde: praefectus (a Lat. *advocatus*); ita appellatur: 1) i allmänhet konungens ombudsman: praefectus regius. I. 147. not. 68 (ubi textus habet kunungs umbuzman); 154. n. 3 (ubi textus habet bryti); IV. 11. n. 69 (ubi textus habet giælkære). 2) särskildt konungens fogde vid fisklegena: praefectus regius in pagis piscatorum. vore (sc. regis) f., V. 5: 50. med v. i v. uten -tens mynne, V. 5: 20, 27, 29, 32, 33, 42. Cfr. Strandfoget. 3) konungens fogde i stad: praefectus regius in urbe (cfr. BjærkR. h. v.). IV. 57; V. 9. konningens f., IV. 11. not. 69. Cfr. Borgemæstere, Byefogit. 4) någon af de främmande städernas fogdar vid fiskelegena: procurator ab exteris urbibus ad pagum piscatorum missus (cfr. VSjöR. præf. pag. LXXVI not. 6). V. 5: 25, 41, 42, 50. for sin stads f., V. 5: 34. 5) enskild gårdsfogde: villicus. I. 58. not. 52, ubi textus habet bryti. *6 (foghati)

Folk, n. 1) folk: populus. V. 6: 18. 2) enskilda menniskor: singuli homines. *7 (fulk) Vide *Handverkes folk*.

Folke vapn, vide Fulkvapn.

(Forakt, ? öfverläggning: praemeditatio. V. 3: 3. not. 62; 4. n. 19; 7. n. 16.) *1

(Forbrydhæ (sup. et n. part. pass. forbröthet v. forbröth), v. a. förbryta, fördet aqua. f. up v. a agher &c. I. Add. G. verka: delictum committendo perdere. Flöghæ las, n. vedlass: vehes ligno- I. Add. H. 1: rubr.; IV. Add. B. 5; V. 5: 5,

(Forlödes, adv. (ND. forlods) före delning, af oskift bo: ante bonorum divisionem. IV. 30. not. 21.)

not. 17.)

(Forprang, ? obehörigt köp af varor innan de kommit till det ställe, der de böra offentligen hållas till salu: illicita emtio mercium antequam adlatae sint ad publicum locum, ubi venum exponendae sunt. V. 6: 12. not. 10. H. v. eodem sensu hodieque apud Danos in usu est; cfr. Molb. D. Ordb.)

(Forprangere, m. en som upköper varor innan de kommit till det offentliga ställe, der de böra hållas till salu: emtor mercium quae nondum adlatae sunt ad publicum locum, ubi venum exponendae sunt. V. 6: 42.)

For rath, n. öfverläggning, förutfattadt upsåt: praemeditatio. V. 3: 7.

(Forreder, m. förrädare: proditor. IV. 3.) Add. C. 2.)

5: 25.)

(Forsagd, adj. förutnämnd: antea dictus. V. 5: prol.)

(Forsige, v. a. bortlofva: promittere. V. 6: 27. not. 38.)

(Forstrand, ? (vide VStL. v. vorstrand.))(strand, vide Strand. (sc. regis) f., V. 6: 41.)

(Forsvare, v. a. försvara, svara för: defendere (respondendo). V. 6: 51.)

(Forsyne, v. a. förtära: consumere. unytteligæ f., L 57. not. 47, ubi tamen errato, ni fallor, in quibusdam codd. forsyner scriptum est pro forterer; ut enim alii codd. habent forser eller forterer, quo indicatur forser errato scriptum esse pro forterer, ita isti codd. habent forsyner, quod alias, pariter ac pa liggiæ væp hans f., I. 173. forser, habet significationem providendi; vix autem verba unyttæligæ forsyner possunt verti: male providet.)

Forta, ? (vide VGL.) I. 66; cfr. not. 33. ibid., ubi h. v. in recc. codd. ita explicatur: det er udgangen af deris gaar-(Forpant, n. i. q. for væpiæ. I. 173. de; locus enim f. dictus situs erat inter areas domosve et viam per pagum ducentem; pariter ac pars platearum in urbibus domibus proxima ac euntium usui accommodata hodieque a Danis appellatur fortog (cfr. Brostræde). H. v. in antiquis scriptis Danicis quoque aliam habet significationem huc non pertinentem. Cfr. KA., Jydske Lovb. p. 313, 314; Molb. *D. Gl.* et *Dial. Lex*. v. *forte*. *1

(Fortabe, v. a. förverka: delictum committendo perdere. V. 5: 17.)

(Fortabelse, ? förlust, förverkande: iactura, poena amissionis rei. *under* v. vith XL mark, thet gotz &c. f., V.5: 10, 14, 16, 22, 23. &c.)

(Fortale, v. a. förtala: famam alicuius criminationibus laedere. IV. Add. C.

(Fortere, v. a. förtära: consumere. L (Forrædelse, ? förräderi: proditio. V. 29. not. 67; 57. n. 47; 84. n. 77. Cfr. Uforpapær.)

> (Forvare, v. a. förvara: servare, tueri V. 5: 2, 18; 6: 51, 52.)

> (Forvaring, f. försäkring, säkerhet: securitatis confirmatio. I. 84. not. 66.)

Forvinnæ, v. a. fälla, förklara skylvor dig (om nämnd): condemnare (de nemda).)(skæræ, V. 2: 1.

> For utan, præp. förutan, utom: praeter. I. 6. *7 (firir utan)

> For utan, conj. utan, om ej: nisi. V. 3: 1, 2, 8, 11, 14. *7 (firi utan)

> (Forvunnen, adj. (part. pass. a forvinnæ) förvunnen: convictus. han f. (sc. ther) meth, V. 7. Cfr. Logh., Uforvunnen.)

For væþiæ, adj. indecl. (vide VGL.)

Forpæ, v. a. (Isl. forda, removere, fordas v. forda sér, se subducere, vitare; thræl i vægh forthæ, servo fugienti opem ferre, Ius Sel. ant. III. 12.) kumbær, i. e. ad remotiores cognatos förytra, förskingra: alienare, dissipare. transit. I. 35. takæ f. manni, vitæ akær Eodem sensu occurrit forforthæ, Ius &c. f. husætoft, I. 74. givæ f. arvum Sel. rec. III. 10. Vide Uforpapær.

avi &c. I. 71, 75. Cfr. Molb. D. Gl. h. v. aftne, I. 169; III. 14. f. pæn timæ v. (For ödhe, v. a. förstöra: disperdere. dagh, III. 14, epil. Cfr. Skiutæ. I. 57. not. 47.)

Fostær lön, ? fosterlön: pretium nu- 3: epil. tricationis. I. 57.

IV. 39, 46; V. 6: 39. *7

Fram, adv. 1) fram: in medium, ad f. veyæ, V. 5:14.) locum. Vide Biupæ 1. 2) framme, fram-Add. C. 1.

heredes cuiuscumque gradus in linea sub 3.) I. 89; V. 3: 2; 5: 1; 6: 53. f. sværies

tiden): praeterire (de tempore). I. 1. not. IV. 9. Cfr. Akær frip. 19; 2. n. 37. &c.)

mere, proferre. IV. 54.

Framme, adv. framme: praesto. til *thre mark &c. ære f.*, d. ä. så stora böter erlades till konungen för att erhålla fred: äro för handen: donec adsit mulcta trium mulcta ab homicida pro obtinenda pace marcarum &c. I. Add. D. 5; F. 1.

Fran, præp. c. dat. från: a, de, ex. rec. III. 46; Ius Iut. II. 22.) tolf fiat f. stavum, I. Add. B. 4. skiliæs f. fapur sinum, I. 16. pe f. (sc. fapur) 40; 139. n. 99, 2, 3; Add. B. 5; H. 1; H. 90;

v. arvinge, I. 37; IV. 32. f. hænde, vide Forældræ, m. pl. förfäder: parentes, Hand. f. pingizdaghæ v. olafs mæssu

Fredagh, m. fredag: dies Veneris. V.

*7 (fria dagr)

(Fri, adj. 1) fri: liber. f. ok frels, Fot (pl. fötær), m. fot: pes. I. 92; allitt. I. 103. not. 9. 2) allmän, öppen för alla: publicus, omnibus patens. konings *7

Frip, m. 1) fred, lugn: pax, tranquiltill: in antica parte. Vide Aftær 2. litas. vi vele f. i vore rige have, them frammer, compar. a) längre fram: pro- som vor f. bryde, V. 5: 52. tha ma han tenus. I. 33, 201. b) mera: plus. I. 71; havæ f., i. e. a poena liber esto. IV. 50. Cfr. Ufrith. 2) (vide VGL. sub 2.) havæ Fram arvæ, m. pl. bröstarfvingar: he- f., V. 5: 45. f. varþær brutin, III. 3. liggi redes in linea descendenti. I. 33, 35. Per- vipær hans f., I. 89. sökiæ f. mans, i. peram KA. (Jur. Skr., II. p. 376) eumque e. ut pacis expers iudicetur. I. 118; IV. secutus KR. (Retshist., I. p. 248) fingunt 37; V. 8. delæ pa mans f., vide Delæ 2. distinctionem inter fremarf et gangarf, mistæ sin f., V. 2: 3. fa f., I. 89; V. quorum illud dicitur esse hereditas, "som 3: 1, 2. bipiæ manni f. a pingi, sc. ut de nærmeste Arvinger, nemlig Börn, homicida possit in pace ad conventum Börnebörn, Forældre og Södskende ar- iudicialem venire ac inde reverti (cfr. vede"; fram arvæ enim appellati sunt VGL. v. grip 2.), I. 115. 3) (vide UplL. descendenti, neutiquam vero parentes uppa skanör v. i hafnæ, V. 5: prol.; 7. vel fratres et sorores. Cfr. Gangu arf. brytæ bys (i. e. urbis) f. uden by, sc. Fram gangæ, v.n. 1) framgå: pro- in solo ad urbem pertinente, quod, cum cedere. arf skal allugatu f., i. e. in ibi eadem pax ac in ipsa urbe valuerit, linea descendenti. I. 33. (2) förlida (om quoque accepit nomen byfred, q. cfr.

Frip brut (pl. fridhæ brötæ, V. 8.), Fram læggiæ, v. a. framlägga: pro- n. fredsbrott: pacis violatio. I. 90; V. 3: 3. nott. 76, 77; 12; 8.

> (Frithköp, n. böter som af dråpare regi pendenda. I. Add. F. 1. Cfr. Ius Sel.

Friplös, adj. (vide VGL.) I. 89. not. æræ skild, I. 18. siþæn (sc. arf) f. þem V. 1, 3: 1. et not. 58; 2, 6. et n. 5; sed perperam pro ugild, I. Add. D. 4: rubr. 17. f. frith, borghan, vissa, V. 3: 1, liusæ man f., V. 8: 5. faræ f., I. 89; Add. 5, 11. f. lot, vide Lot. fullæ bötær, IV. B. 5; V. 7.

curitatis privatio. fa manni f. (cfr. Fa 58. han ær f. thiuf hans ok al, IV. 14. 5.), L 139. *2

comperire, resciscere. III. 9.

)(annöþoghær, I. 103, 119; Add. B. 1; V. 50. takæ iorþo i gen til fulzs, I. 44. han 9. f. man)(præl, I. 120-122. varæ bar (iarn) til fulz ok æi til fals, i.e. f. yvir sinu eghnæ, frui iure liberi homi- plene ut fieri oportuit. I. Add. B. 3. Cfr. nis circa bona sua. I. 75. *7 (frels)

Frælsboren, adj. friboren, född fri: f. at ethin, IV. 20.

ingenuus. I. 123, 125.

Frælsgivi, m. frigifven träl: libertus. I. 124.

Frælsi, n. 1) frihet: libertas. givæ hionæ v. manni f., I. 123, 126, 130. ey f. givit (sc. huskonu), I. 61. kummæ hionæ til -sis, L 127. lösæ sik v. barn til -sis, I. 123, 130; Add. B. 1. 2) full magt: plena potestas. havæ f. um al therræ varnæth, V. 3: 10, ubi h. v. sine dubio respicit iurisdictionem ac ius regium capiendae mulctae (usque ad tres marcas); cfr. Ius Iut. II. 77. *7 (frelsi)

(Fræmeder, fremmet, adj. i. q. ukun-

dær. I. 50. not. 3.)

Frændi, m. frände, slägting: cogn**a**– tus. I. 1, 2, 16, 26. &c. næste f., I. 45, 47; Add. B. 5; IV. 33; V. 3: 2. Cfr. Fæprini, Möprini, Samfrender. *7 (frendi)

Frænkunæ, frænd kunæ, f. fränka: cognata. I. 127; III. 9, 15; IV. 50. takæ *f. kunu sinnæ*, cognatam uxoris suae in matrimonium ducere. III. 9.

(Fröcht, ? fruktan: metus. I. 71. not. 75.)

Fughl, m. fågel: avis. Vide Diur,

Vilfughl.

hat sin fullan, i. e. nucibus repletum. 25; 2. n. 31, 42; 9. varæ mæþ (manni) I. 196. fulle tva öre, til firetiughe mark i far ok i f., V. 3: 1, 2. varæ i flok færd ære fulle, L Add. D. 5. fult las, V. 5: ok f., I. 86. not. 49. botæ fore f., sc. tres

f. ok aldær, alldeles full: plenus 20. Friplösæ, f. fredlöshet: publicae se- omnino. takæ arf fullan ok allan, L Cfr. Manbötær, Saræ bot; Qviþæ-, Æm Fræghnæ, v. a. (Isl. fregna) få veta: fuldær. — Fult, n. absolute (vide UplL.). göræ f. fore man, III. 15. f. ut rethæ, Fræls, adj. fri: liber. I. 115, 126, 128. V. 3:13. f. vægkæ ok f. givæ, V. 5:3;6: Fult, adv. 2) (vide VGL. sub 3.) vartha

> Fulk vapn (folke vapn), n. stridsvapen: arma bellica. fæm f., I. 87. "arma V quae f. nominantur," II. 60. siex f., IV. 47, ubi, etsi res minus exacte exprimitur, sine dubio respicitur numerus virorum armatorum; cfr. *Hærvirki*. Perperam scribitur fullæ vapen, ll. cc. in notis; V. 9; fele vapen, V. 1. Cfr. OGL. &c. h. v., et OGL. v. folk 2.

> (Fullmægtigh, adj. som har full magt: qui plenam potestatem habet. L 75. not 64.)

> Fullæ, fyllæ, v. a. 1) fylla: explere. f. graf, I. 192. f. thet (sc. dolium) med drincke, V. 5: 47. Cfr. Til-, Up fylla. 2) (fullt) bevisa: (plene) probare. f. forfall, I. 141; III. 12. f. manni a hondær, I. 118. *****7.

> Fult, adv. fullt: plene. sværiæ †., f. svaræ for annæn, V.8. *3

> Ful væxin, adj. fullvuxen: adultus.

Fund, n. påfund, uttänkt list: excogitata fraus, mala ars. I. 77. not. 11.

Fylghe, n. följe, medfölje: comitatus varæ i f. mæþ, I. 86. varæ mæþ (manni) Fuldær, adj. 1) full: plenus. föræ bort i færþ ok i f., allitt. I. 85; V. 3: 1. 🗚 🕏 🗜 marcas laeso totidemque regi, ut in antecedentibus dictum est. V. 9.

emot någon som påstås hafva varit i n. 57; 20. et n. 83; Add. K. 1. sitiæ i flæt sällskap med dråpare då dråpet skedde: caussa v. accusatio contra eum, qui in societate commissi homicidii fuisse dicitur. I. 115. coll. 85.

Fylghiæ (impf. fuldæ), v. a. c. dat. 1) följa, efterfölja: segui, insegui. I. 186, 188. 2) följa, medfölja: sequi, comitari. L 115, 157; V. 3: 13. (Cfr. Forföliæ.) *7 Fyllæ, vide Fullæ.

Fyritiughu, num. fyratio: quadraginta. I. 30, 86, 87. &c. Scribitur firitiughu, I. 90, 207, 217. &c. fyrretiuge, IV. 43. perræ i mællin, læghs f., I. 5; cfr. not. nott. 27, 33; 47, 52. feretywge, I. Add. 53. ibid., ubi legitur definitio h. v., et II. *7 (fiauratigi) **F. 1.** fyritinæ, V. 7.

Fyræsintiugh, num. (ND. fürsindstyve) fyra gånger tjuge, åttatio: octoginta. Skr., IL p. 362, 363. V. 3: epil.

(*Fyske*, v. a. fiska: piscari. V. 6: 16, 29, in societatem collata. I. 217. *1 (fiskia)

legena gällande rätt: ius quod in pagis n. 60, 62; 175, 192. n. 4. piscatorum valet. skære sik meth f. (cfr. Skæræ), V. 7.)

skeleget: viri in pago piscatorum habitantes. V. 7.)

Fiat. 2) (vide UplL. sub 2.) I. 109, 130, 217, 220, 225. hin ær fæ atte, sc. res abreptas. I. 84. he göræ hæt ey fore fæ, i. e. munerum caussa. I. 71, 118. fæ sum för ær mælt, i. e. pretium occisi pecoris. Fælaghs-, Halz fæ. 3) egendom i allmänhet, i synnerhet lös: bona alicuius 218, 225; Add. K. 1. Cfr. Bolfæ. *7 (fe)

(Fædreft, ? betesmark: pascuum. I. repæ iorp, I. 70. 71. not. 63. Cfr. Molb. *D. Gl.* h. v.)

Fælagh (fellag, fælugh, fælig), n. 1) egendomsgemenskap: communio bono-Fylghis sak, f. sak eller anklagelse rum. I. 7. not. 66; 15, 16. n. 20; 17, 19. et ok f. mæth fathur, allitt. I. Add. F. 2. 2) bolag, vid hvars ingående bestämdes hvar delegares andel i egendomen: societas bonorum, quae cum conderetur, partes bonorum singulorum sociorum determinabantur. I. 217, 225, ubi de societate inter dominum fundi et villicum vel colonum sermo est. læghs hænnæ (sc. uxoris) fæ æy i f., "si non fuerit determinatum quae portio quemque contingat." I. 6. coll. II. 4. læghs æy f. börnæ möthrine &c. skal in takas til fælax, I. Add. C. 2. Cfr. KA., Jur.

Fælaghs fæ, n. bolagsegendom: bon**a**

Fælap (fellet), ? (ND. fælled) betes-(Fythe ræt, m. (a fith) den på fiske- mark: pascuum. L.71. nott. 62, 63; 160.

Fællæ, v. a. 1) (vide VGL. sub 1.) f. træ, d. ä. hugga: caedere. I. 183, 186, (Fytzmæn, m. pl. män som bo på fi- 197. f. vaten af sins æreltz rum, d. ä. sänka genom utgräfning: derivare. I. Add. G. Sed *fælli* perperam pro *sæl*i, *Fæ*, n. 1) fä, fäkreatur: pecus. I. 103, L. 187. not. 82. 2) (vide VGL. sub 2.) *var*-112, 151, 160. &c.)(kostær, I. 131. Cfr. thæ v. varæ fælder (af næfnd), I. 118. not. 8 p. 106; Add. B. 3. Cfr. Ufældær. *7 (fella)

> Fæm, num. fem: quinque. I.87,95, *7 (fem) 114. &c.

(Fæ market, n. kreatursmarknad: I. 119. *qvikt fæ*, i. e. pecus. I. 137. Cfr. mercatus quo venduntur pecora. V. 5: 38.)

Fæmt, f. (vide OGL. sub 2.) pinguniversaliter, praesertim mobilia. I. 6, mæn læggiæ f. fore hin . . . at han vare)(iorp, I. 22, 39. hemæ ofna brofial sinni &c. I. 137. læggiæ til fæmt at þe kummi alli til ok læggiæ fore manni en f. ok en annæn ok thrithiæ, V. 3: 5. Pro f. legitur fiarth, L 137. not. 15, quod, na löften eller aftal angáende jord: h. nisi errato scriptum esset, denotaret v. occurrit de quibusdam promissis vel diem quartum. Cfr. KA., *Jur. Skr.*., II. pactis circa fundos, sollemni quod**am** ritu p. 148. *6

45, 56, 95. &c. *7 (femtan)

quintus. V. 2: 3. *6

Add. C. 2. *4 (fair)

man ved -ke gerninge, V. 6: 10.) *4

Færb, f. egentligen resa; förekom- cere. I. 225. *7 (festa) mer här endast om ett sällskap af flera personer som begifva sig åstad till be- (fundi). faræ af f. sinni, i. e. a terra gående af ett brott: proprie iter; heic conducta. L 225. *7 (festa) tantum occurrit de societate plurium hominum, qui se conferunt ad malefi- L Add. A, B. 6. cium quoddam perpetrandum. varæ mæp manni i f. ok i fylghe, vide Fyl- culum, balteus quo pendet gladius; cfr. ghe. hin ær höfping var i pe f., hvær BiærkR. v. fætil, et ÖGL. v. fætillös) pæn ær (adde i) pæn f. var, I.86. et försedd med gehäng (om svärd): balnot. 51. *7 (ferp)

Fæste gul, n. guld, hvarmed qvinna Cfr. Ufætlapær. fästes: aurum, quo desponsatur femina (cfr. Gulfæstæ). IV. 28. not. 21.

med en viss formalitet: sollemnis em - -nis frændær, I. 2, 212; Add. B. 1.) (mößtionis venditionis de fundo contractae rinis frændær, I. 56, 84, 91; Add. B. 5; confirmatio (cfr. Fæstæ 4). IV. 2. *5

mæþ damme, i. e. obstruere. I. 200. vægh 25, 26, 36; Add. C. 2; K. 2; IV. 29. þæt -tis fore grannum &c., i. e. obstruitur. I. ma ey dughæ slökæfriþæ börnum til 67, 68. Cfr. Garp fæstæ. 2) fästa, tro--nis, i.e. ut consequentur hereditatem lofva (sig med): despondere (sibi). f. paternam. I. 58. *7 (febrni) kunu, f. frænkonu sinæ, I. Add. C. 6; III. 9. f. sik kunæ til husfru, IV. 27, paternus. I. 5, 21. 50. gul ther (sc. kunæ) -tes meth, IV. 28. Cfr. Gulfæstæ. 3) utlofva: (firmi- f. at komæ, V. 8. Cfr. Vanför. *6 ter) promittere. f. bötær (fore man), I. 65, 182. aftir botær fæstæ (part. L 1, 8, 10, 45, 56. &c. 2) förr, förut: anpass.), I. 96. f. logh, I. 65. f. iarn, pro- tea. I. 18, 28, 30, 41, 59, 73. &c. (3) (0mittere se candens ferrum portaturum missa conj...en) conj. förr än: antequam. esse. I. 140. 4) detta ord brukas om V. 5: 54, 56, 59; 6: 8, 35, 49.) Cfr. Förræ. åtskilliga med en viss formalitet ingång- *7 (fyr)

firmatis. f. andrum iorp at kopæ)(mæ-Fæmtan, num. femton: quindecim. L. læ til köps, L. 76; cfr. H. 39, ubi f. a mælæ sic distinguitur, ut hoc sit "nu $m{Femtande}$, num. femtonde: decimus dam et simplicem promissionem facere",illud vero promissionem "contactu ma-Fære, pron. pl. färre: pauciores. L nuum roborare" (cfr. KR., Retshist., IL p. 4, 5). f. iorth af bonde (at kopæ), (Færsker, adj. färsk: recens. gribe IV. 2, 3. f. köp, IV. 26. f. sik til brytiæ, I. 215. f. bol, i. e. locare vel condu-

Fæstæ, f. arrende: locatio conduction

Fæstækunæ, f. fästegvinna: sponsa.

Fætlapær, adj. (a fætil, Isl. fetill, vinteo munitus (de gladio). I. 138; IV. 24.

Fæprini, n. 1) fäderne (slägt): paternum genus. a v. ofna f.,)(a moh-Fæstningh, f. stadfästelse af jordaköp rini, L 56; Add. B. 5. a -nis alf, L 56. D. 3. 2) fädernearf: hereditas a patre Fæstæ, v. a. 1) fästa: figere. f. vatn relicta. I. 18, 22, 53, 63.)(möþrini, l

Fæprinis iorp, f. fädernejord: fundus *5

För, adj. duglig, i stånd: vegetus, par. För, adv. 1) förr: prius. I. 81. f. an, För göræ, vide Fore göræ.

2; V. 6: 16, 49.

Add. C. 2. förstær, superl. I. 82, 118, til förstæ by, ad proximum pagum. I. 132, 182. then ther sæktather ær i förste, d. ä. först: is qui primum accusatus est. V. 2: 3. *7 (fyrri) ukæ, i. q. cryci ukæ. III. 14. not. 30.

Förræ (föræ, I. 141.), adv. 1) förr: prius. I. 187; Add. B. 3. f. æn, I. Add. G; V. 6: 26. 2) förr, förut: antea. L 43, 71, 118, 139, 141, 156; V. 8. *7 (fyrra)

Först, adv. först: primum. I. 14, 105, 155. &c. aldræ f., I. 91. *7 (fyrst)

Förstær, vide Förræ, adj.

Föræ (föret, pro före thet, V. 6; 20.), v. a. 1) föra: vehere, ducere. L 5, 6, 132, I 111. *7 (fyra)

gitæ föt sik, L 47. *7 (fyþa)

G.

Guas, f. gås: anser. I. 165; V. 5: 39. *7 g. doma, V. 2: 1. *5

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

Gamal (pl. gamble), adj. 1) gammal: Förmer, adj. förre: prior. I. Add. F. vetus, antiquus. L Add. G. 2) gammal (mer eller mindre), af viss ålder: ae-Förræ, adj. förre: prior. I. 23, 225; tate plus minusve provectus. fæmtan v. siu vintær g., I. 45, 56, 57; III. 14. *7 Gang, m. gång, väg: via. Vide Adel gang.

Gangdagh, m. (vide HelsL.)

Gangu arf, m. gående arf; så kallas det arf som, då ej bröstarfvingar, föräldrar eller syskon finnas, går till aflägsnare bak- eller sidoarfvingar; men enligt Skånelagen och den äldre Selandslagen är icke, såsom enligt den yngre SelL., äfven det arf under detta namn innefattadt, som går till bröstarfvingar i tredje eller aflägsnare led; 134, 172. &c. f. man til pings, vide enligt stadsrätten deremot tyckes med Ding. f. vapn, V. 5: 23; 6: 19. f. bort, detta namn beteknas allt annat arf än I 196; cfr. Bort föræ. f. up, V. 6: 33; det, som går till bröstarfvingar i de tre cfr. Upföræ. f. ut hæstæ, sc. ex re- första leden: hereditas procedens; ita gno. V. 5: 60. f. band ok stok ofna man, appellatur ea hereditas quae, non exsid. ä. sätta: ponere. I. 133. Cfr. Aftær-, stentibus heredibus in linea descenden-Atær-, Hem-, In-, Tak-, Til föræ; Flat ti, nec parentibus vel fratribus soroföræs. 2) tillfoga, göra: ferre, inferre ribusve, progreditur ad remotiores cog-(cfr. SML. sub 2). f. sar a man, I. 85. natos in linea adscendenti vel collaterali; 3) framföra, göra: proferre, facere. f. non autem ius Scanicum ac Sel. ant. (L. logh, I. 55; cfr. Loghforæ. f. (manni) 20.), sicut ius Sel. rec. (I. 16.), hoc no*iafnaþæ eþ*, I. 110, 112. *f. tryghdær eþ*, mine comprehendunt hereditatem quae transit ad tertium vel remotiorem gra-*Föþæ*, v. a. 1) föda, framföda: gigne- dum lineae descendentis; at contra ius re, parere. barn var v. varþær föt, I. urbicum hoc nomine, ut videtur, denotat 2, 3, 91; Add. C. 6. var hærræ var föd, omnem hereditatem ea excepta, quam V. 3: epil. Cfr. Hemæ föddær. 2) föda, capiunt posteri in tribus gradibus priunderhålla: alere. f. vild diur &c. I. oribus. I. 33, 35; IV. 34; sed perperam 101, 102. f. biscop pre nættær, III. 1. I. 213. not. 64. Quod primo horum locorum dicitur: æræ ey fram arvæ ok ær g., id non ita est intelligendum, ut g. denotet omnem hereditatem quae aliis cedat quam heredibus in linea descendenti (fram arvæ), multo vero minus Galghi, m. galge: patibulum. *man til* ita, ut v. fram arvæ quoque comprehendat parentes, fratres et sorores,

quam sententiam, quantum vis absurdam, tir, I. 118; IV. 44. dom skal q. over edixerunt iuris antiqui Danici interpre- man, IV. 51. dom gar pa lif, V. 5:34. tes celeberrimi (cfr. Fram arvæ); sed et af pem gar til fullæ mannæ bötær, sensus citatorum verborum hic est: si, I.92. thet gar uppa hans lif, V.5:2, non exsistentibus heredibus in linea descendenti, hereditas (parentibus, fratribus et sororibus quoque deficientibus) transit ad remotiores cognatos in linea adscendenti vel collaterali; cfr. cap. 35, ubi res clare omnino explicatur. Cum iis, quae citata capp. 33, 35. continent, conveniunt ea, quae de heredibus gan eruen dictis statuit Sachsenspiegel I. 17.

Ganges (infin. L. 105, 118. &c. ga, V. 5: 20, 43. præs. *gar* v. *ganger*, conj. *gan*gi), 1) v. n. gá: ire.)(riþæ, I. 155; V. 9. g. til ok sværiæ, I. 71, 105. skra, vide Skra. hin sækti gangi saklös bort (sc. af þingi), I. 141. g. i gardh mans (meth ufyrmd), IV. 47, 48. &c.; cfr. Gardganghe. g. bort fræls (sc. ex servitute), I. 128. g. vipær, erkänna: fateri. I. 31, 50, 85, 87, 116, 118. &c. g. i ban, III. 9. g. i tak, 1.150. slögefræthe börn æghæ ey at g. i boskifte, I. Add. D. 6. svo langt som bys mark ganger, i. e. patet. IV. 9. um (pæt) gar ofna annat &c. ar, i. e. durat. III. 16. iulæ hælgh gar in, d. ä. begynner: incipit. III. 14. iorp gange til rættæ arvæ. I. 1, 7, 24. g. til skiftis rætum arvum, I. 28. g. at rætum arvum, I. 29. g. ut (nisi at legendum sit) rætum arvum, I. 30. bo gange til hovotklot, I. Add. C. 3. arf gange æftir mantali, I. 33. hvær arf gange gen andrum arve, i. e. altera altera compensari censetur. I. 30. pæt (i. e. pe iorp) gar til pin mæp repe, I. 75. iorp gar manni af kænde, I.77. gæld gange af bo uskiftæ, siælægift gange af hins döthæ lot, i. e. expenditor. IV. 28, 29. byrpin gar fiarmer, 1. 51, 53, 54; V. 3: 1, 2; 6: 1; 9. konungs 91. ælli v. ysalde gar manni a hæn- g., I. 126, 129, 145, 155, 163; Add F. dær, I. 40, 47. næfnd skal ey g., thren- 5; V. 3: 13. (et lidhet hus i hans g., 1 ne tylter skal g., IV. 36. ban -ge æf- Add J.) Cfr. Lade-, Lagskoth-, Skul-

3, 43. kc. tha gange a hans hals, sag ganger a hals ok hand, vide Hals, thet gange a umbuzemane skathæ, V. 3: 13. hvar thet ey righet a gar, quando ea rixa non attingit hoc regnum. V. 5: 52. thet skal ga som en lanz ræt er, d.ä. dermed skall förhållas &c.: res ita geritor. V. 5: 43. saa skal det ga til, L 4. not. 25. Cfr. Fram-, Til-, Up gange. 2) v. a. undergå, underkastas: subire, submitti. g. næfnd, I. 206. not. 37; 210. n. 59; V. 2: 1. n. 54. *7

Ganghe, f. gang: itus. i the g., d.i. i den gerningen: in eo facinore. IV. 51. Cfr. Gardganghe.

Gangæ klæthe, n. pl. gångkläder: vestimenta. IV. 30. *7 (gangklepi)

Gardganghe (gardhgang, m.), f. hemgång: pacis domesticae violatio. IV. 48, 53; V. 9; quorum locorum primus continet definitionem huius delicti, quod in graviori casu appellatur *hærvirke*, IV. 47. Cfr. Molb. D. Gl. v. gaardgang.

(Gardman, m. i. q. innæs man. I. 214 nott. 63, 67 p. 200.)

(Gardqvinde, gordkone, gaar kone, t tjenstqvinna: ancilla. I. 33. not. 28; 61. n

(Garn, n. pl. fiskegarn, nāt: retia. V. 5: 2, 11, 13, 14, 43; 6: 49, 52. Cfr. Vanto qarn.)

Garp, m. 1) gärdsgård: saepes. I 69, 176. lukt g., I. Add. J. Cfr. Fiske garp. 2) inhägnad plats: locus circumsaeptus. Vide Kirkiu garp. 3) (vide VGL. sub 3.) I. 6, 158; Add. E. 1; IV. 5, 6, 9, 47, 48,

gardh. 4) gård, landtgård, hemman: praedium. sighæ up sin g., I. Add. J. *7 L 74: rubr.

Garp fæstæ, f. fäste för fiskegård vid scatorium ripae amnis adfigitur. utan kan havir fangit g. annar vagk i gen, nisi adquisiverit ius saepimenti oppositae ripae adfigendi. I. 201.

villatica. I. 180.

kirkiu stæfnæ, I. 81. coll. not. 45; 142.

Allugatu. 2) gata (i by eller stad): pla- Schat-, Skatha-, Stedgældh. *7 (aield) tea (in pago vel urbe). I. 66; IV. 9; Add. B. 1; V. 6: 20.) (stræde, IV. Add. B. 4; di), v. a. 1) erlägga, betala, ersätta: peninter g. et stræte vide BiærkR. v. gata. 221; IV. 57; V. 3: 11; 9. g. atær manni, (Cfr. Almenningh gade.) *7

cursus. Inde 1) i gen, a) emot: contra. 14; Add. C. 1. g. korngiald, I. 160, 172. annar vagh i gen, i.e. in ripa fluminis g. kostnap, I. 157. g. daghsværkis spial opposita. I. 201. i g. mælæ, vide Mælæ. v. akær spial, I. 119, 159. g. viti, I. 179. han sighær sva i g., I.80,219. kommæ han galt ey hans at, han galt ey hans *i g. ok svaræ, I.* 72. not. 45. *i g. vitni vanrökt at*, den andre umgällde ej, eller dyliæ, III. 8. skæræ sik bondæ i g., led ej skada genom honom, eller ge-III. 14. (um) asynæ vitni (ær) i g., i.e. nom hans vårdslöshet: alter non per I. 84. (b) qvar: residuus. i g. leva, ester- pendere. g. half mark, siæx oræ &c. I. til pings), I. 153. kumbær han ey g. 3:11. (sc. til pings) ok svarær, I.72. g. mælæ, goræ g. konungs ræte (cfr. Fore goræ), nuptiae, coniugium. ibid. arf taks g. arve, i. e. uterque coniugum capit hereditatem. I. 30. kvær arf gange g. andrum arve (cfr. Gangæ 1), ibid. *7 (gin)

Gen kalle, v. a. sterkalla: revocare,

Gest, m. främling, som ej är hemma åbrädden: locus ubi saepimentum pi- i staden: advena, qui non est urbis inçola. köpman som g. ær, V. 6: 1, 9, 11. *6 (gæster)

Giald (giæld), n. 1) betalning, ersättning: solutio, compensatio. I. 8, 9, 169, Garptik, f. gårdshynda: canis (femina) 170, 214, 221; IV. 28, 29; V. 8. kræviæ g. (af andrum), I. 220; Add. D. 5; F. 4; IV. Gatu stæfnæ, f. bystämma, bymän- 57; V. 9. um all g. annur, de omnibus nens sammankomst på bygatan: con- aliis quae solvenda sunt. I. 117. Cfr. ventus incolarum pagi in platea pagi.) (Hovet-, Korn-, (Offuer-), Skapa-, Vipær-, Ut gæld; Tve gildi. 2) skatt: tri-Gatæ (gadæ), f. 1) väg: via. Vide butum. konungs g., IV. 38. Cfr. Bond-,

Gialdæ (giældæ, impf. galt, conj. gul-V. 6: 15. not. 27; 41; de differentia vero dere, solvere, rependere. I. 158, 219 – I. 10; cfr. Atær gialdæ. g. igen, IV. Add. Gen, f. egentligen mote: proprie oc- A. 2. g. (manni) iorp v. bolfæ, I. 9, 11, contra accusatum. III. 11. takæ (iorħ) eum v. eius negligentiam damnum passus iorpo i g., I. 44. pæmmæ ræte i g., III. est (cfr. VGL. et UplL. h. v.), I. 214, 17. gældæ i g., IV. Add. A. 2. þær i g., 222. Cfr. Landgildi. 2) böta: mulctam lefva: superstitem vivere. I. Add. F. 2.) 168; IV. 15, 37. 3) mista för begånget 2) abiecta præp. i, præp. emot: adver- brott: ob commissum crimen perdere. sus, contra. by markær ligiæ g. andrum -de (sc. ther) fore kand sinæ, V.7.4) *by*, I. 175. *vil bonden g. kummæ* (sc. gälla (i värde): valere (certo pretio). V. *7 (gielda)

Gift, f. 1) gåfva: donum. Vide Lævide Mælæ. göræ g. bondæ, I. 56. for kis-, Siæle gift. 2) giftermål, äktenskap: valdæ kunu g., I. **45, 208.** *6 (gipt)

> Gifta, v. a. gifta: matrimonio iungere. gift eller gulfæst manni, de femina, I. 59. tha skal (sc. kunæ) -æs

til half hovetlot vith svenbarn, i. e. fe- In give ; Udgifve. 2) skänka : donare. L minae nubenti addicitor ius capiendi ta- 5, 16, 36-38, 58, 63.) (selie, IV. 8. g. lem portionem in divisione bonorum. IV. slökifripu börnum alt æftir sik, I. 62. 28. *7 (qipta)

194.

Gildær, adj. för hvilken skall bötas eller ersättning gifvas: pro quo mulcta vel compensatio pendenda est. *sværiæ* (sc. man) g. ællær ugild, de nemda, L Add. D. 4. göræ man gildæn, id efficere ut pro homine occiso mulcta pendatur. Ibid. göræ fæ gilt, id efficere ut pretium pecoris occisi domino rependatur. I. 161. Cfr. Ugildær. *6

I. 118. nott. 42, 46 p. 107.)

Gitæ, v. a. gitta, kunna, förmå: posse. I.84; IV. 18. g. föt sik, vart, hemlat &c. I. 47, 77, 79, 80, 88, 138, 156, 225; III. 15. not. 47; V. 8. *7

mark til fostær lön, I. 57. af þy ær refert Ih. (Gloss. v. gorvargher). *4 han gaf, I. 43; cfr. 40. g. lækisgift, I. 103, 119. g. ia vipær, I. 219. g. manni så kallas den som på sådant sätt med frælsi, I. 123, 126, 130; cfr. *Frælsgivi*. spjut eller annat vapen dödar fäkreatur, (q. maade, IV. Add. B. 6. g. fult, sc. maa- att inelfvorna utfalla: infamis pecorum de, V. 6: 50. huræ the skullæ g. pot- interfector; ita appellatur is, qui hasta ten ther af, i. e. quo pretio vendant. vel alio instrumento ita occidit pecus, Ibid. 13.) man stial ok varpær givin ut viscera emanent (cfr. VGL. v. gorkonungs umbuzmanni, d.ä. öfverlem- vargher, et SML. v. gorunda). Inde nad at honom: in potestatem eius traditur. I. 126. konung haver givit alle kreatur: immanis pecorum trucidatio (cfr. sinæ mæn, i. e. iis concessit. V. 3: 10. g. Gorniping). I. 166; II. 110. In recc. codd. barn sit i clostær, I. 38. g. (manni) perperam scribitur gorthnithings værk, uyvædens ord, IV. Add. B. 1, 2. g. manni I. 166. not. 21. sak, vide Sak. g. manni banæ sak, rapæ sak, piuf sak; g. kunu hordoms sak v. berum arbitrium, consensus. mæth g. horsak, vide Banæ sak &c. g. manni sinum, fa g. mans, I. Add. B. 5. mælk skyld for sagh, IV. 55. g. logh, a) gifva, g. annærs, III. epil. not. 42. *6 stadga lag: legem dare, statuere. V. 3: 1, epil. b) gå ed: iuramentum dare. I. 11. bona (generatim). I. 1. not. 11; 5. n. 53; 7. not. 27; 13. n. 7; 14. n. 36; 28. n. 48; 50. n. n. 49; 24. n. 76; 39. n. 64; Add. D. 6. 76-23; 55. n. 43; 76. n. 31; 77. n. 45 p. 69; 97. n. rende g., vide Röræ. Cfr. Lif, lorde 23: 107. n. 49; 109. n. 6; IV. 43. Cfr. For-, gotz. 2) gods, varor: merces. V. 6: 6, 7,

g. fran arvingæ sinæ, IV. 32. g. guþi Gildri, n. giller: pedica, decipula. I. æghn sinæ, III.8. g. bort, IV.8; cfr. Bort givæ. (3) böta: mulctae nomine pendere. g. III marck, V. 6: 23.) *7 (giefa)

Glommæ, v. a. glomma: oblivisci. III.

Gor, ? (vide VGL.) I. 166. H. v. denotare animal (dass das Wort für Thier überhaupt steht), ut statuit WILDA (das Strafrecht der Germanen, pag. 568 not. 2.), id nulla nititur veritate, etsi occur-(*Gitzsæ, gedtze,* v. a. gissa: coniectare. runt compositiones *gorþiuve*r, *gorkætt*i, quibus per contemtum denotantur abactor et locus occultus ubi abacta pecora a fure includuntur (vide OGL. hh. vv.); nec, ut explicentur illa vocabula, opus est confugere ad vocem Britan-Givæ, v. a. 1) gifva: dare. g. half nicam gyrr, quam armentum denotare

Gorniping, m. nedrig boskapsdråpare;

Gornipings værk, n. nidingsdråp å få-

Gothvili, m. fri vilja, samtycke: li-

(Gotz, n. 1) egendom (i allmänhet):

Grondhe gotz.) *6

Æm gopær.

g., dör man i þe g., sc. quam fodit aliquis ut vulpem ex latibulo extrahere possit. I. 192. Cfr. Ler., Ræfgraf. 2) tuisse (cfr. II. 48.). jordhála, kula: spelunca. *æltæ fæ i g.*, i. e. in latibulum, ad quod confugit vulpes i samma by: vicinus, unus ex incolis (non vero hoc loco, ut credit LARSEN, Jur. Tidsskr., XV. I. p. 59, sermo est de 160, 171; III. 15, 16; IV. 54; V. 8. eius generis fossa, cuius mentio fit I. tinens. ver bys g., V. 6: 45. 4) graf: se- pelire. I. 205. *7 (grafa) pulcrum. vitæ i g. mæþ þem dræpnæ pre mark fore sar &c., d. ä. bevisa att iamque sepultum in pugna cum occisore gribe.) *6 ei inflixisse vulnus, ob quod pendenda Gris, m. gris: porcellus. I. 165.

14, 24, 25. &c. 3) saker (af något vär– erat muleta, quae tamen, cum occisore de): res (singulae cuiusdam pretii). Vide quasi sepulta, iam detrahitur a tertia parte mulctae homicidii postremum sol-Gobær, adj. god: bonus. g. bryti, I. venda (at pripiæ sal). I. 106; cfr. Ius 218. gope man, I. 218; Add. C. 1; F. Sel. rec. III. 26, 30. Ratio locutionis vita 4; IV. 1, 27, 41, 50, 51; V. 2: 1; 3: 13; cfr. i g. mæß pem dræpnæ haec sine dubio Asyn 1. gothe astadhe mæn vel asta- est, quod mulcta vulnerationis cum hothughe mæn, IV. 57; V. 9. gopæ kunur, mine occiso quasi sepulta est, ut non I. 1; IV. 27. godh mark, vide Mark. exigi possit, sed tantum de mulcta homilighe goth sild, V. 5: 48. frith ok gothe cidii detrahi; dici alias posset verba nothe, IV. 50. kan havir ey sva got, vitæ i graf denotare probationem connon tam bene habetur. I.43. thet ær tra hominem iam sepultum proferendam væl got, bene est. V.8. sva got fæ (cfr. locutionem bæra fæst a föter dösum &c., eiusdem pretii ac. I. 151, 165, pum, ÖGL. v. fæst 2); non vero ex hac 167. vurdæ fæ hvor got thet ær, IV. locutione concludi potest dictam pro-54. huru goth hun (sc. iorth) ær, I. bationem in sepulcro occisi hominis esse Add. C. 1. lodh læggis sva g., I. Add. proferendam, ut pro certo dicit KR. (G. F. 2. siæx mark &c. sva gopæ sum &c. D. L., I. p. 50 not. 6; Retshist., II. p. 102; I. 95, 97, 165; Add. D. 1. manni brændær Nyt jur. Ark., XXII. p. 47); quod si ita sva got sum siax öræ, I. 214. Cfr. fuisset, hoc in ipsis exsequiis esset faciendum (a grava bakka, UplL. Manh. Graf, f. 1) grop: fossa. I. 99. fylli 7:1.), manifestum vero est ultimum trientem mulctae homicidii non nisi longiore praeterlapso tempore pendi po-*6

> Granni, m. granne, en afinnevånarne eiusdem pagi. I. 66, 67, 75, 98, 135, 150,

Gravæ (impf. grof, conj. grove), v. a. 99, quod etiam ibi indicatur verbis pæs- 1) gräfva: fodere. I 98, 99, 191, 192; kyns gravæ), I. 192. coll. 191. et II. 118. Add. G. y. up ræf v. ræva ungæ, sc. 3) fästningsgraf: fossa ad moenia per- ex latibulo. I. 191, 192. 2) begrafva: se-

Greve, m. grefve: comes. V. 3: epil. *6 Grip x, v. a. 1) gripa, taga: capere. den dräpne och begrafne hade, under Vide Hargrip. 2) gripa, fasttaga, fånga: striden då han blef dräpen, tillfogat drå- capere, comprehendere. g. man oforparen sår, för hvilka han hade skolat vunnen, V. 6: 10. g. man med vapn, i. erlägga böter, hvilka nu äro likasom e. arma portantem. V. 5: 24. varthæ begrafna med honom, men afdragas vid -pen, IV. 50; V. 3: 1, 5. varthæ -pin erläggandet af den sista tredjedelen af mæp v. vither, I. 153; IV. 9, 50; Add. drapsböterna: probare hominem occisum B. 6; V. 5: 3, 24, 43. &c. (Cfr. Be-, Pa-

scium; speciatim faex quae cocto adipe Detta ord brukas ock om skada som halecum restat. V. 6: 20. et not. 62; 36.

på hafsbottnen: res in fundo maris demersae. I. Add. F. 5.)

Grymbær, adj. grym: trux. I. 102. Græft, f. gräfning: fossio. I. 69.

Gulfæstæ (gulfaste), v. a. trolofva sig med (qvinna), hvarvid skänker af guld gåfvos af mannen till qvinnan och (enligt stadsrätten) äfven egendomsgemen- gård: saepire. I. 175, 178, 179; Add. J. skapen emellan makarne bestämdes: despondere sibi (feminam) donis aureis det att, enligt den gamla Skånska sefeminae a sponso datis, qui (secundum den, vid upförandet af korsverkshus i ius urbicum) simul communionem bo- mellanrummen emellan korsverket innorum inter coniuges determinavit (cfr. sätta käppar, lika gärdsgårdsstörar, in-OGL. v. gipta 3). g. kunu, I. 61. not. nan väggarne klenas med ler: in inter-57. g. sik husfru til halft bo, IV. 27. stitiis tignorum parietum craticiorum, gift ællær v. ok -st, I.59.

39. not. 64; Add. K. 2; IV. 28, 30. g. ther fæstes meth (cfr. Gulfæstæ, Fæste gul), IV. 28. Cfr. *Ore*.

Gup, m. Gud: Deus. L 71; III. 4, epiL; IV. Add. B. 5, 7; V. 2: prol. bipiæ sæ sva g. hialpæ &c., vide Biþiæ 1. afhændæ sik g. fore iorp, sc. peierando. I. 75. *givæ guþi ægkn sinæ,* i. e. ad pios usus. III. 8. guz ræt, I. 9, 71. not. 59; III. rubr. **not.** 1; **1.** (guds loug, I. 7. not. 40.) *7

Gupfapær, m. (vide VGL.) I. 3. *5 Gupmopær, f. (vide VGL.) I. 3. *5 Gyri, f. girighet: avaritia. V. 2: 1. Cfr. 196. *7 (ginum)

Molb. D. Gl. v. gire. *1 (giri)

118. not. 56 p. 107.)

de: vectigaliarius urbis (cfr. VML.). IV. 62. appellatur *lyft*, quod vocabulum in 11. 2) konungens ombudsman öfver Danske Vidensk. Selsk. Ordb. dicitur hela landskapet: praefectus provinciae. denotare "en stor Fisk i salt Vand, som III. tit. nott. 6, 13. g. af v. i skone, I. ligner Tantheie". Celeberrimus noster Add. J. not. 9; III. tit. n. 12, 13. g. af lund, zoologus S. Nilsson mihi amice indica-III. epil. not. 42. *5

Gærning, f. gerning, i synnerhet brott: tursionem Linn., qui proxime accedit ad

Grom, 7 fiskgrum, trangrum: faex pi- actio, facinus. I. 8, 15-17, 42, 60. &c. villdjur gör: h.v. quoque occurrit de (Grondhe gotz, n. saker som ligga damno a fera facto. L 101. Cfr. Færsker; For-, Handa-, Valdh gærning. *7 (giarning)

> Gærpe, n. gärdsgård: saepes. I. 177; Add. J; sed giærpe pro garpe, I 158. not. 57. Cfr. Aker-, Biug-, Rugh-, Toft-,

Ut gærþe. *7 (gierþi)

Gærþæ, v. a. 1) gärda, bygga gärds-Cfr. Brungærþæ. (2) så kallas äfven secundum antiquum Scanensium morem, Gull (guld), n. guld: aurum. I. 29, erigere sudes in modum saepimenti, antequam argilla illinatur (cfr. Linnæi Skånska resa, pag. 301). veggene gærdhæ (part. pass.) ok kände, I. Add. J.) *7 (gierþa)

Gæstæ, v. a. gästa: hospitari. V. 3: 2. *4 (Gödningh, f. gödsel: stercus, laeta-

men. I. Add. J.)

Gömæ, v. a. förvara: custodire. I. 56. not. 9; 57, 157, 169, 179; Add. F. 4. *7 Gömære, m. vårdare: custos. 1.57. pot. 62.

Gönum, præp. genom: per. I. 113, 176,

Görlæ, ? späckhuggare, svärdfisk: (Gytzning, f. gissning: conjectatio. I. delphinus orca Linn. I. 155. Non dubium est quin g. idem animal sit, quod Gælkære (gælkyræ), m. 1) stadsfog- in Iure Iut. III. 62. et Iure Sel. rec. III. vit Danicum tantheie esse delphinum

animal, quod habet longitudinem XII ul- saepimento circumvallare. I. 193; cfr. II. narum, nostro quidem tempore raro oc- 117. Rec. codex pro k. perperam hacurrit; attamen integer sceletus huius bet hage thorn, cornus, I. 193. not. 59. generis belluae, anno 1851 prope lit- Cfr. OGL. B. 29, et UplL. Addenda pag. tus Blekingiae captae, adservatur in 454. museo zoologico nostrae academiae. Nomen g. iam pridem ignotum fuisse v.a. 1) hålla: tenere. h. a sköte, I. 79. verisimile est, cum in cod. 1. deletum sit, in aliis vero diversis modis scribatur, ut al görlæ v. algörla, olgörla, örle, ökle, aall vreffe &c. Hoc animal ignorat textus Latinus II. 100.

Add. B. 7. g. skæl ok ræt fore sik, V.)(þæt i köp ær kommit, I. 29. 5) un-8: 5. brut varpæ gör (part. pass.), III. derhålla: sustinere, alere. man huse el-13. at ava gorpo v. goro (part. pass.), postquam ita factum est (cfr. At 6.). I. va: habere, facere. h. market, kru, bon-Gildær), I. Add. D. 4. fridlös giort, I. rent, IV. Add. B. 3. 7) hålla, jakttaga: Add. H. 1. g. gen bondæ, i. e. delictum servare, observare. h. kope sinu, I. 80. re-, Kun-, Mis-, Til göræ. efficere, constituere. stop, I. 160. *7 (giera)

H.

(*Haff*, n. haf: mare. V. 6: 19, 25, 29, 43; 7.)

(Haffn, f. hamn: portus. V. 5: 46; 7. D. 3. et nott. 1, 2.) *7 (hamn)

na)

Hafri, m. hafre: avena. I. 214. *6 scriptum. I. 129. not. 4.)

häg): locus circumsaeptus. hoggæ h., 17:1. inhugga jagtplats i skog (genom träns undanrödjande och stängsels uprättan- ca. I. 57, 129, 145, 152. &c. *7 de): indaginem facere, locum venationi

speciem delphinorum supra dictam. Hoc idoneum, obstantibus arboribus caesis,

Haldæ (holde; impf. pl. hioldo, I. 79.), 2) hålla, fasthålla: tenere, coërcere. man varþær -din, I. 97. 3) qvarbålla: retinere. h. thiuf, IV. 11. h. man til rætæ, IV. 50. (Cfr. Opholde.) 4) behålla: tenere, habere. pa -dær han pæt, I. 75. Göræ, v. a. 1) göra: facere. I. 12, 15. þæt gull -dit ær, d. ä. som är i behåll: g. (manni) ræt, I. 14, 72, 82; IV. aurum quod servatum est v. restat, ler i sin gard h., V. 5: 50. 6) hålla, haf-16, 204. g. man gildæn v. ugild (cfr. de market, V. 5: 40, 41, 53. h. brostræde committere. I. 56. g. pæt fæprini &c., han vil ey h. (vipær), sc. köp, I. 76; IV. decidere illud hereditate a patre reli- 26. h. köp (sit), IV. 2, 3. h. hælgh, III. 14. cta esse acceptum. I. 26. Cfr. Sar; Fo- h. frith, V. 5: 1; 6: 53. h. ræt, IV. 1. not. 2) utgöra: 9. h. articlæ (fastæ), V. 5: prol.; 6: rubr. tolf hors yoræ Cfr. Uppe haldæ. 8) behandla: tractare. Vide *Mishælde*. 9) hålla, anse: habere. h. hanum for en falsk man v. for vor fiende, V. 5: 17, 52.

Half, halfa, vide Alf.

Half brobær, m. halfbroder: frater germanus vel uterinus. I. 34, 91; Add.

Half hælaghær, adj. (tid) då det är (Hafna, f. (vide ÖGL.) V. 4. *5 (ham- mindre eller half helg: (tempus) minus festum. III. 14, ubi verba pa-ght ær videntur esse connectenda cum proxime (Hafft, vocabulum, ni fallor, errato antecedentibus til qvælz; quod si ita sit, respicitur, ni fallor, tempus eptir miħ-Haghi, m. hage, inhägnad plats (ge- ian aftan til sola sætris, SML. KkB.

Half mark, f. half mark: dimidia mar-

Halfnah (halnat), m. hälft: dimidium

L Add. C. 3. skiftæ til -þæ, d. ä. i två lika vägs, till hälften: ex dimidia parte (prodelar: in duas aeguales partes dividere, prie viae v. itineris). I. Add. J.) L 7.

halvtredsindstyvende) femtionde: quin- half (sc. bisværm) hvær perræ, I. 186.

quagesimus. IV. 57. not. 65.

J. 2) skörd: messis (cfr. OGL.). havæ sunt. I 39; cfr. not. 67 ibid. halft las, haft pre-mæ, I. 75, 79. han havir fan- halve sticke klæde, V. 5: 15, 29. half git laghæ hæft ofna iorpena pæt æræ annær, I. 119. (kalf ottende v. halottenpre-mæ, I. 77. thrænne-ma, II. 37. Ma- de, I. 14. not. 60; 76. n. 37; 165. n. 91, 94. nifestum est has locutiones, etsi tres hundreth ok halft (sc. hundreth), V. 6: messes tribus annis percipiuntur, ideo- 22.) halft, n. absolute, hälften: dimique proprie denotant tres annos (cfr. dium. I. 1, 91, 187; Add. D. 3; K. 2; V. 6: Hæfð), tamen ita posse intelligi, ut mi- 13, 23. taki alt kalft, d. ä. hälften i allt: nus tempus comprehendant; si enim dimidium omnium bonorum. I. 24. kab tempus incipit uno anno mox ante per- vu v. -væ (dat. n.) minni v. minnæ, vide ceptas fruges, exit vero statim post ter- Minni. -væ dyrræ (dywret perperam tiam messem collectam, tres messes a scriptum est), half mere, d. ä. dubbelt: possessore ita collectae "concluduntur duplo carius vel plus. V. 7. et not. 64. duobus annis vel paullo maiori spatio", Cfr. Bo, Bol 1, Bot, Hel, Hovoplot, Lot, ut res explicatur II. 37. Quod vero ibi- Læst, Manap, Manbôtær, Tylt. *7 dem dicitur de "uno anno vel paullo (halfr) prolixiore tempore", id tanto minus pertinet ad explicandam locutionem *pre hal*- i förvar under ovilkorlig ansvarighet: mæ, cum contra observetur tam breve res alienae custodiae commissae, eaque tempus sufficere ad praescriptionem tri- lege a depositario acceptae, ut sine ulla bus "agriculturis" definitam, nisi agri- exceptione restituantur (cfr. VGL. v. cultura quoque comprehenderet fru- halds örar). I. 223, 224; II. 142, quorum ctuum segetumque collectionem; tres locorum ultimus continet explicationem vero messes (pre halmæ) non nisi tri- h. v. Cfr. Halzs pænningæ. bus annis percipi possunt. *2 (halmber)

Holnæ, v. a. i. g. kanæ. I. Add. B. 2. I. Add. C. 2. not. 32.

ste sin h., d. ä. lifvet: poenae mortis iæ, I. 121.) (hoggæ et bæriæ, V. 3: obnoxius esto. I. 89. not. 58. rette det pa hans h., V. 6: 51. not. 19. tha gange v. hamblan. a hans h., V. 3: 1, 5; 6: 50. not. 15; 52. n. 24. sag ganger a h. ok hand, d. ä. lif- gen. hans, I. 140, 161; Add. B. 4. dat. havet eller stympning: delictum morte vel num, L 14, 16, 17. &c. acc. han, L 32, 34, mutilatione (proprie manus amputatione) 69. &c. hanum, I. 16; Add. D. 4. &c. *7 punitur (cfr. Haltaus, Gloss. Germ. v. hals). V. 5: 25. *7

Halvær, adj. half: dimidius. pa ma Half thridiesinstiughende, num. (ND. kan -van (sc. kovoblot) givæ, I. 37. kavi pa er alt halft pæt han a, omnia bona Halm, m. 1) halm: stramentum. I. Add. eius in duas aequales partes dividenda

Halz fæ, n. saker som äro emotiagna

Halzs pænningæ, m. pl. i. q. halz fæ.

Hamble, v. a. (vide OGL.) V. 3: 1-3. Huls, m. hals: collum. han skal mi-)(hoggæ, ibid. c. 7, 12.)(saræ et bær-5, 12, not. 31. Cfr. Ius Iut. II, 14, et UplL. *2

Han, pron. pers. ban: ille. I. 1. &c.

Hand (dat. hænde v. handæ), f. hand: manus. I. 92, 94, 119; Add. B. 2, 4; IV. (Halveges (pro halfveges), adv. half- 46; V. 5: 5. giælde (sc. ther) fore h. sine,

i.e. manus amputator. V. 7. *sting@ ge-* mnum, quod necem homini intulit. I. 100, nom hans h., ibid. have vante ofna hende, sc. gestato candente ferro. I. 148. coll. Add. B. 4. -ds bot, mulcta abscissae manus. IV. 46. sag ganger a hals ok h., vide Hals. have iorp &c. hande mællin, I. 46, 48, 137, 138, 144, 173, 217. lösæ manni dom i hænde, vide Lösæ. sæliæ manni iorþ &c. i hændær, vide Sæliæ. latæ ut þræl manni i hændær, L 120. fa i hændær, I.58. manni a v. ofna hændær v. til handæ v. af v. fran handæ, i. q. a v. ofna man v. til mans v. af v. fran manni. ælli v. ysalde gar manni a hændær, I. 40, 47. sannæ, sökiæ, fullæ v. sværiæ manni a hændær, I. 88, 118; V. 2: 1. sværiæ manni a hand, III. 13. mælæ, kæræ, vitæ v. sökiæ manni ofna hændær, I. 149, 163; Add. B. 7; III. 13. sökiæ manni ofna hand, III. 13. vitæ v. væriæ manni opifices. V. 5: 28.) til handæ, I. 25, 77. Þæt ær guþi ær ni fæ fran handæ, I. 217. Cfr. Af hæn- (handlös vaþi, I. 100.). dæ.

dræ-, Noghen handæ.

(Handat, vocabulum, ni fallor, cor- piuf til -ga, I. 145. *1 ruptum, cuius loco forte legendum est stranden, V. 6: 40.)

Handlös (handelös), adj. handlös, ej styrd af hand: non manu directus. vapi, vådlig händelse som sker utan menniskohand på det sätt, att någon t. ex. blir slagen af en annans häst; då för sådan händelse stadgas tre markers böter, förutsättes att den skadade ljutit 196. döden: damnum fortuitum non hominis manu factum, sed ex. c. ungula equi; tractare. I. Add. B. 2. Cfr. Halnæ. ubi pro tali damno statuitur trium marcarum mulcta, respicitur gravius da- I. 2, 94; Add. B. 2; IV. Add. C. 4.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

194; IV. 39. coll. II. 56. In Iure OG., Upl. et VM. locutio h. vapi aliam habet significationem, quod non intellexisse videtur Wilda, qui de hac re confuse disserit, loco pag. 540 cit. p. 584-586. . *5

Hand ran, n. (vide VGL.) I. 158, ubi sermo est de pecore in alieno agro vel prato capto, quod pecoris dominus vi rapit ex manibus capientis. In recc. codd. scribitur hande roff, ibid. not. 49.

Handtak, n. händernas sammantagning: connexio manuum. sværiæ at -ki ()(at bok), i. e. iunctis manibus, dextra utrinque data. I. 82, 141, 214. coll. II. 41. &c. Iusiurandum ita datum in recc. codd. appellatur haandtagen ed, I. 82. not. 53; 141. n. 2 p. 135; han tægthe eth, V. 8. Cfr. Nyt jur. Ark., XIV. p. 7-9.

(Handverkes folk, n. handtverksfolk:

Handæ gærning, f. gerning som görs til handæ vight, III. 4. vitæ, sværiæ med händerna: actio quae manibus fit. v. væriæ manni til kændæ, I. 66, 71, I. 222, cuius loci sensus est conducto-77. væriæ sæ til hændæ, I. 144. iorþ rem pecoris non debere mulctam si pegar manni af handæ, I. 77. vitnæ man- cus conductum damnum alicui infert

Hangi, m. (vel hang, cfr. ius urb. R. Hand, ? slag: genus. Vide Alle-, An- Erici de a. 1269, cap. 27, KR., G. D. L., V. p. 491) hängning: suspendium. dömæ

> Hans, pron. poss. hans: eius (viri). I. 5, 6. &c. *7

(Hanteringh, f. handterande: contreh. ctatio. hvo therræ (istarum rerum) h. hafver, is cuius est tales res contrectare. V. 6: 20.)

(Han tægthe eth, m. vide Handtak.) Hanzki, m. handske: chirotheca. I. *5 (handski)

Hanæ, v. a. (a hand) handtera: manu

Har, n. (hufvud)hår: crinis, capillus.

Hardræt, ? i. q. hargrip. I. 97. not. 3. Manifestum est posteriorem partem h.) (halvær, V. 5: 29; 6: 1, 30. Cfr. Bol 1. v., quam adhuc servant Dani, ex. c. in compositionibus fiskedræt, plovdræt &c., siukær, I. 58, 63. *7 (hail) deducendam esse a v. draghæ (ut Suec. drägt, Isl. dráttr), cfr. UplL. &c. vv. III. epil. et not. 1. bodræt, kælka dræt &c.; perperam vero h. v. cum Isl. hard-rétti, dura tractatio, confundit KR., G. D. L., II. p. 383. Recc. mino redditor. I. 221. codd. habent hardrag, l. supra cit.

pilli. I. 97.

Harthær, adj. hård: durus. III. 1. not. 17. Cfr. Of harpær.

animi impetus v. fervor. IV. Add. C. 1. UplL. et SML. v. hemuld vel hemult.

Hat, m. hatt: pileum. L 196. *7 (hattr) I. 110. sup. havat, havæt, I. 48, 78, 79; nan öfverlåtit: defendere ius quoddam haft, I. 79.), v. a. 1) hafva: habere. h. a se alii concessum. h. andrum dom, gupfaþær, börn, I. 3, 6, 13. &c. h. handæ försvara den andres rätt genom intymællin, vide Hand. inni h., vide Inni. gande att man tilldömt honom denh. at loghum, vide Logh. han havir ey samma: defendere ius a se lata sensva got, vide Gopær. havi iorþ sinæ, tentia alii concessum (cfr. Hemblan). I sin præl, bol sit, behålle: teneto. I. 46, 220. pænær han vil h., han ma h. hvæn 79, 120, 225. han havir skötæ vitni til sum han vil, d. ä. afgöra åt hvilkendera (cfr. Til), I. 77. (hafuendis vere, vide han sålt, och således försvara hans rätt: Vere.) uthen han haver v. eller och decidere utri vendiderit, ac uter ideo have thet i fogedens mynne, udhen han verus sit emtor. I. 81. 2) i synnerhet hafver thet meth ... lof, nisi ita faciendi försvara förytring af jord mot klander: acceperit veniam &c. (cfr. he nehebbe id mid minnen &c., VStL. v. hebben 2). V. bilis contra vindicationem defendere. sæl 5: 29, 32, 33, 42; 6: 28. 2) ega: in dominio man andrum iorp ok gitær æi -lat, habere. h. enæ mark, iorp &c. I. 7, 9, I. 80. gitær han -lat ok vil ey, d. ä. 11. &c. pa a han at h. træ, arbor eius om säljaren vill rygga köpet, under esto. I. 197. 3) v. aux. hafva (gjort &c.): förevändning att han ej kan hemula: nota praeteriti temporis. *h. takit, fangit*, si venditor, quamvis potest defendere mist &c. I. 12, 18, 46. &c. *7 (hafa)

h. göre, i. e. honorem virginis ví stupra- cedere. Ibid.; cfr. II. 39. — Cfr. OGL., tae reparare eam in uxorem ducendo. Upll., et SML, v. hemula. *4 (hemula) IV. 50. *6 (heper)

Hefnd, f. hämnd: vindicta privata. micilium, locus habitationis. I. 134. dræpæ man a rætte h., V.2:3. (hemd)

Hel (hell), adj. 1) hel) (half &c.: totus. 2) frisk: sanus, vegetus. III. 8; V. 8.)(

Hem, m. (Isl. heimr) verld: mundus.

Hem. adv. hem: domum. L 71, 132, 134. &c. e skal lan h. kummæ, i. e. do-*7 (haim)

Hemblan, f. försvar för en rättighet Hargrip, ? hårdragning: vellicatio ca- som blifvit åt en annan gifven: defensio iuris cuiusdam alii concessi. tvigia manna h., sc. duorum virorum qui lata sententia addixerunt alteri litigantium Hastighet, f. hastighet, öfverilning: ius, de quo disceptatur. I. 220. Cfr. OGL,

Hemblæ (hemlæ), v. a. 1) hemula, för-Havæ (impf. hafþi, I. 6, 43. pl. hafþæ, svara en rättighet som man åt en anspeciatim factam alienationem rei immofactam venditionem, tamen dicit se id Heder, m. heder: honor. vil han engen non posse, quoniam a venditione vult re-

Hembyghd, f. hembygd, hemvist: do-

Hem föræ, v. a. hemföra: domum referre. I. Add. E. 1. *5

(Hemmelige, adv. hemligen: clam. V. *1 (hemulika)

Hemæ, adv. hemma: domi. I. 3: rubr.;

natus. væriæ fore -föt (cfr. VGL.), I. 137, 186.

pravitas, nequitia (cfr. SML. v. hærian-H. v. occurrit perperam pro hærskiold, L 214. not. 59 p. 200.)

(Her udh, adv. (Germ. heraus) ut: foras. fare h., V. 6: 47.)

ŧ

ı

Hetæ, v. n. heta, kallas: appellari. h. möþrini, vrak, kirkiu ran, gangæ arf, hærvirke, gardganghe, ran, I. 23, 155; (haita)

(*Heye*, v. **a**. (Germ. *hegen*) hysa: domo recipere. h. eller huse, allitt. V. 5: 25.)

Hethen, adj. hednisk: paganus. h. man, d. ä. odöpt: non baptizatus. I. 3. not. 97. h. iorth, d. ä. ej invigd (såsom kyrkoterium). I. 204. not. 16. *7 (haiþin)

honoratus; cfr. GotlL. v. haipverpr) förnäm, mägtig: illustris, optimas. Inde

Hepvarbæ man, m. förnäm, ansedd 4. man: vir "dives et praepotens", ut Lati- 9. ne explicatur h. v. I. 109; II. 63. In nung oc andra hithworthe (vel hethde iis, qui "vel stemmatum titulis florent, vel facultatum copiis exuberant" (KR., coniugium. takæ kunu at h., III. 15. *6 L c. p. 9).

Hialpæ, hiælpæ, v. a. c. dat. hjelpa: opem ferre. I. 156; IV. Add. B. 7. biþiæ 160. tolf nöt göræ k.,)(stoþ et vruþ, sæ sva gup h., vide Bipiæ 1. siælver I. 160. h. sik, I. 40. *7 (hielpa)

(Hiemmel, m. hemulsman: auctor (cfr. OGL. v. hemuls man). I. 77. not. 69.)

Hin, pron. 1) den andre: ille, alter. 82. 135 - 137. &c. Cfr. Sin. *7 (haima) I. 17, 40, 42, 55, 71, 79. &c. hini ni mæn, Hemæ föddær, adj. hemmafödd: domi I. 118. hinæ synir, I. 32. hinnæ tvigia manna, I. 225. 2) den (som): is (qui). h. ær, I. 4, 14, 24, 28, 31. &c. h. bonde (Herrenskedt, f. nedrighet, elakhet: ther drap, IV. 54. hinæ (sc. ær) a stæpil sitiæ, hinæ yrkiæ viliæ, hvær hin sun, et Molb. D. Gl. v. hæriænsked). i fylghi var, h. til þings varþær stæfndær, h. sæ kænnir, af hinu han galt i gen, I. 18, 70, 86, 140, 144, 146. 3) artic. defin. h. döþæ, vanföræ, bansatti, *hælghe*, I. 35, 40; Add. D. 4; III. 16, epil. not. 1. h. sækti, I. 118, 140. &c. hins döþæ, dræpnæ, sæktathe, den dödes &c.: mortui &c. hominis. I. 34, 98, 110, 120; III. 5; IV. 34, 47, 48, 49. nott. 16, 19; 53. IV. 29; V. 2: 1; 3: 1, 2, 6. hinum dræpnæ, h. piuf, rövere, I. 190, 198; IV. 57. *7 I. 116. h. annær v. annur, hinæ andræ, I. 32, 54, 70, 75, 189.

> (Hindræ (hyndre), v. a. hindra: impedire. V. 5: 14, 50. væyen -res, V. 6: 41.)

Hiog, vide Hoggæ.

Hion, n. pl. 1) man och hustru: ma-d. ä. man och qvinna blifva makar: vir Hepvarpær, adj. (Isl. heidvirdr, genti et femina coniugium ineunt. I. 7. 2) husfolk, tjenstfolk: servi aliique homines ad domum pertinentes. mans h., V. 3: mans h. fræls (eller) annöthig, V.

Hionæ, n. en af någons busfolk; förecodice *Vitherlags ret* dicto legitur: *ko-* kommer här endast om träl: unus ex familia alicuius; heic de servo tantum ocworthe, hætwarthe) men (KR., G. D. L., currit. mans h., I. 127–130. annöþoght V. p. 2), qui locus respicitur cum in Sue- h., I. 61, 119, 123, 130, 146. De libero nonis Aggonis hist. leg. castr. sermo est homine occurrit leghæ hionæ, q. cfr. *4

> Hionæ lagh, n. hjonalag, äktenskap: Hiort, m. hjort: cervus. I. 102.

> Hiorp (dat. -po), f. (vide OGL.) I. 159,

Hirpe, m. herde: pastor. I. 159. *3

om afträde: aedicula; heic occurrit de *7 (hagga) latrina. IV. Add. B. 4. Cfr. VStL. v. hysighe, et Molb. D. Gl. v. hysken.)

Hittæ (n. part. pass. kit, I. 136.), v. a. 1) hitta, finna: invenire. I. 129, 132, 136, 142, 150, 155, 157, 182, 187, 190, 204, 217, 221; IV. 20. 2) råka (att göra något): fortuito aliquid facere. h. at misgöræ, III. 2.

Hiughl, n. hjul: rota. dömæ man i A., d. ä. att steglas: ad supplicium rotae currit inter convicia IV. Add. C. 1, 2.) (cfr. OGL. v. stæghla). I. 145. *7 (hiaul)

num til -pæ (gen.), I. 75; V. 5: 50. bith- 211. givæ kunu (sinni) k., I. 210; III. iæ sik sva guth til -pæ (gen.), I. Add. 14. not. 60. F. 3. *7 (hielp)

Hiælpæ, vide *Hiulpæ*.

Hiærni, m. hjärna: cerebrum. L.88. Hof, m. hof: ungula solida. L 100. Cfr. Altæræ-, Nötshorn. Cfr. Hæst hof. *6 (hover)

nehof): comitia. V. 3: 9, epil. not. 60.

(Hoff, vide Hugh.) Hofpe, vide Hovop.

Hog, hug, n. 1) hugg: ictus (gladii &c.). L 113; V. 3: 12. not. 32. 2) huggning: caesio. Vide Af-, Skogh hog. 3) slag: percussio.)(sar, I. 95. not. 25. Cfr. Stophors. (törre h., vide Tör.) Vide Bens., Nævæ-, Stangæ-, Stens hog. *7 (hagy)

Hoggæ (höggæ, impf. *hiog)*, v. a. hugga: (securi, gladio &c.) caedere. h. hand lectus, ubi committitur adulterium. voraf manne, IV. 46. h. sæ axlæ, I. 183. h. krakæ, I. 190. h. hagha, I. 193. h. flöghæ las, tolf las, vene las, vithstort, I. 181; III. 6. h. fore fa, vide Fore 9. V. 9. (h. mans fred af hanum med sit braccae, feminalia. V. 5: 29.) vapn (cfr. Vapna tak), I. 139. not. 95.) Cfr. Af hoggæ. 2) hugga ned, fälla (trä): skulden: ipsius debiti solutio,)(asökn, caedere arborem. *h. træ*, I. 98, 186, IV. 57. 190. samæ lund sum (sc. træ) hogget vare, I. 184. 3) såra: vulnerare.)(hamb- put. I. 88. *7 (hafuþ) læ, vide Hamblæ.)(skenæ, V. 9. var-

(Hisken, n. litet hus; förekommer här pæ koggin, L 108. not. 56; 113; IV. 51.

Hol (hull), n. 1) bal: foramen. L 113. not. 34. 2) bröst- eller bukhåligheten: cavitas pectoris vel abdominis. (kulsar i) öfræ v. næþræ h. (cfr. HelsL.), I. 88; V. 1.

Holsar, vide Hulsar.

Hor, n. hor: adulterium. III. 14. not. **60**.

(Hoere, f. hora: adultera. H. v. oc-

Hordoms sak, f. horsak, anklagelse Hiælp, f. hielp: auxilium. sik v. ha- för hor: caussa v. accusatio adulterii. I.

> Horkarl, m. horkarl: adulter. I. 204, **205**.

> Horn, n. horn: cornu. I. 100; IV. 39.

Horo (hvor), adv. 1) huru, på hvad Hof, n. riksdag (det så kallade da- sätt: quomodo. I. 74: rubr. 2) huru (mycket &c.): quam. h. mikit, marghe &c. L 74, 91, 135, 165; Add. C. 1; IV. 54. e h. marghæ, I. 64. *5 (huaru)

> Hors, n. häst eller sto: equus aut equa. IV. 24. not. 48.)(not, I. 103, 160, 224; IV. 24. nott. 49, 54. vild h., I. 169.

> Hor sak, f. i. q. hordoms sak. givæ husfre h., III. 14. *6

> Horsiæng, f. säng, der hor begis: thæ tagen i h., IV. 52. *5

> (Hos, præp. 1) hos: apud. L Add. H. 2. 2) vid, åt: iuxta, ad. vyndue h. gade, V. 6: 1.) *5

> (Hoser, ? pl. (Germ. hosen) byxor:

Hovet giæld, n. betalning af sjelfva

Hovop (dat. hofpe), n. hufvud: ca-

Hovoplot, m. 1) hufvudlott, den an-

egarne i ett bo som delas i lika lotter, I. 214; V. 3: 1, 3, 4. not. 31; 7. konung tadock så att broder tager dubbel lott mot ke half therræ h., V. 3: 2. givæ halvan syster, och moder, då son finnes, dub- h. sin, III. 8. give half h. fran arvinbel mot dotter: pars virilis bonorum ge sine, IV. 32. forgore h. sin ok eig per capita dividendorum, cum scilicet meræ, IV. 19. *7 (hafuþ lutr) omnes capiunt aequales partes, frater tamen duplo maiorem quam soror, et ma- cipalis. III. 16; V. 8. *2 (huvups sak) ter, exsistente filio, duplo maiorem quam tes. I. Add. C. 3. fa v. takæ h., I. Add. ofna kallær, I. 53. bilium capit iure mariti; ut adeo una (hvem man griber, V. 5: 24.) i hvo, e portio bonorum immobilium uxoris et hvat, vide E. hvat skenæ sum han far, dant. I. Add. C. 3; cfr. cap. 22. skifte marko, e hvat manne, hvat skathe, utrum mortuo patri addicendam. I. 20. not. 3: 13; 5: 52. *7 (hver) taghe han sig til (i. e. til sig) h., I. Add. K. 1. halft börnen til h. vether na. I. 155, qui locus testatur hoc anifadher therre, i.e. dimidium bonorum mal, quod nostro tempore littora Scauna capiunt liberi; quod tamen non sa- niae non visitat, olim nostris oris non tis apte appellatur h., I. Add. K. 2. tha incognitum fuisse. A cel. Nilsson acskal (sc. kunæ) giftæs til half h. vith cepi fragmenta duorum sceletorum ex svenbarn, IV. 28. 2) egendom hvari in- arena littoris Scanensis effossa, in museo gen annan har del, ehvad den genom zoologico nostrae academiae adservari, delning tillfallit innehafvaren eller icke: quorum alter ad balaenam mysticetum bona alicuius peculiaria, sive facta di- Linn. referendus esse videtur, in altero visione accepta sive non. pa ær alt agnoscitur balaena boops FABR. pæt han a hans h., ut nempe coenobio donari possit. I. 39. coll. 37. mæþ allum sinum h. in faræ)(halvan (sc. h.) gi- hvar som hälst: ubicumque. h. sum han væ, I. 37. allæn hans h., mæþ allum hittir þæt v. han ma hældær &c. I. 129, sinum h.,)(at bo u skiftu, I. 136. ko- 134, 198; Add. F. 3; IV. 9. e h. sum (arf)

del som tillfaller hvar och en af del- nung taki (allæn) hans v. therræ h.,

Hovop sak, f. hufvudsak: caussa prin-

Hva (hvo, I. Add. F. 4; IV. 17. &c.), filia (cfr. I. 21.). konan far ey mer æn pron. 1) hvilken: quis. hvat (sc. sum) en h. vipær hans (sc. mariti) born, "pa- fæprini ær, I. 26. hvat hvær perræ skal res partes omnes obtinebunt, salva se- bötæ, hvat til hværs perræ lot kumxus praerogativa" &c. I. 6. coll. II. 4. skif- bær, I. 84, 91. 2) hvilken som hälst: quitæ arvæ sinnæ i mællin i -tær ok sial- cumque. h. sum uloghum svarær, at vum sik ok h. &c. I. 40; cfr. not. 19 hanum ilskæpe &c. I. 65, 78, 146, 174; ibid. bo alt skal skiftas i -tær en h. Add. F. 4; III. 14, 16; IV. 17; V. 3: 6; 5: them dotha &c. I. Add. C. 2. bo gange 25. (h. then annen vil skilde, V. 5: 34.) til h., i. e. ad divisionem in tales par- fore pem ok hva (rectius hvæm) sum ofna hvas marko C. 2; K. 1. han take en h. annær myn- sum þæt ær, I. 200. hvæm sum han vil, dær han &c., i. e. praeter unam partem hvæm hun vil, I. 37, 81, 208. hvat sum bonorum mobilium, unam partem tam görs v. han gör &c. I. 12, 15, 224; III. bonorum immobilium uxoris quam mo- 14. hvat han vil (hældær), I. 16, 151. duplex portio bonorum mobilium ei ce- hvat fæ sum dræpit varpær, ofna hvat hans h., i.e. partem in divisione bono- af hvad land, I. 95, 165, 192; IV. 55; V.

Hval, ? hval, hvalfisk: cetus, balae-

Hvar, pron., vide Hvær.

Hvar (hvær, I. 30. rec. hvor), adv.

takin ær, 1.30. h. han vil, h. han varthær sithæn gripen &c. I. 40; V. 3: 1, 4, i bröst- eller bukhåligheten, eller i huf-5; 5: 52. *7 (hur)

dær ... ællær, I. 120; Add. B. 4; C. 5; dominis, vel in caput ut adpareat cere-G. 2) ehvad: sive. k. . . . @ll@r, I. 75. brum. I. 88, 95, 113; II. 65; V. 1. Quamh. meræ varþær sar ællær lyti (cfr. vis Ius Sel. rec., II. 38, in mediam pe-Mere), I. 94. h. (sum) hældær ... æl- riodum inepte intrudit explicationem lær, I. 12, 58, 62, 63, 75. &c. h. sum ... h. v. "thæt kallær man hol sar thær ænællær, I. 224. (h. hælder . . . som, I. Add. tingh ær i öfræ gulf ællær i nætkrø F. 2.)

Hvatskyns, hvat köns, vide Hværs-

Hug, vide Hog.

(Hugh, hoff, m. håg, sinne: animus. beraad h., V. 3: 4. not. 19; 7. n. 28, 31.) 5

Hvidt, ? hvitten, ett silfvermynt, hvaraf 4 nära svarade mot en öre, eller 7¹/₂ mot 2 öre; då 2¹/₂ skilling äfven svarade mot 2 öre, följer deraf att 3 hvide svarade mot en skilling: albus, moneta alba, i. e. argentea, de qua quattuor fere aequarunt oram, vel septem cum dimidia duas oras; cum vero duo solidi *(skelingæ)* cum dimidio quoque aequarent duas oras, inde sequitur tres albos aeguasse unum skeling. I. 14. not. 60; 76. n. 37; 91. n. 29, 35; 165. n. 91, 92, 94, 8; 168. n. 64; Add. F. 1. n. 16; III. 1. danske -de, I. Add. F. 1. not. 19. Plenius scribitur hvide penningæ, I. 165. nott. 91, 92.

Hvilkin, pron. 1) hurudan som hälst: qualiscumque. I. 119. 2) hvilken: quis. 11, 28.)(præl, I. 152, 153.)(kionæ, h. logh, V. 2: 1. -kit peræ, I. 4. h. perræ grannæ, hvilken af de grannarne: quis istorum vicinorum. I. 75. 3) hvil- fre, III. 14. (ecte h., I. 45. not. 59.) 4) ken som hälst: quicumque. I. Add. D. 5; husbonde (i allmänhet): herus.)(sven, V. 2: 1; 3: 1, 5.

(*Hvilkin*, pron. rel. hvilken, som: qui. eiusque famulo. h. han bor i, IV. 55, V. 9.)

hälst: quocumque modo. I. 167.

(Hullæ, f. håla: cavum. Vide Armhullæ.)

Hulsar, kolsar, n. sår, som intränger vudet så att hjärnan synes: vulnus, quod Hvat, conj. 1) antingen: utrum. h. hæl- penetrat in cavitatem pectoris vel abgulf," minime tamen dubia est significatio h. v., ut credit Molb., qui de h. v. confusim disserit (D. Gl. h. v.).

> Hun, pron. pers. bon: illa. I. 1, 6, 8. &c. dat. hænnæ, I. 1, 11, 12. &c. acc. hanæ v. hana, I. 5, 6, 8. &c. hennæ, L 12; III. 14. *7 (hann)

> *Hund*, m. hund: canis. I. 103, 159, 192. Cfr. Mio hund. *7

> (*Hunde bid*, n. hundbett: morsus canis. I. 100. not. 69.)

> Hundræþæ, hundraþ, num. hundrade: centum. I. 6, 7; III. epil. et not. 1; V. 6: 22. tu h., V. 3: epil. pry h., III. epil. et not. 1. *6

> Hunzs tan, f. hunds tand: dens canis. I. 100.

> Hus, n. 1) hus: domus. I. 86, 134, 180, 188. &c. h. ok bolfæ, I. 1, 28. Cfr. Verk-, Tævernes hus. 2) borg, befäst slott: arx munita. V. 3: 14.

> Husbonde, m. 1) i. q. bonde 1. I.1. nott I. 129. not. 4.)(bryti, I. 218. 2) i. q. bonde 2. IV. 51. 3) i. q. bonde 3.)(hus-V. 6: 24, ubi sermo est de mercatore

Husfrö (husfre, husfru), f. husmo-Hvilkæ lund, adv. på hvad sätt som der, (bondes) hustru: materfamilias, uxor. I. 136; Add. C. 3; III. 14; IV. 20, 27, 30, 50; Add. A. 2. Recc. scribunt hostrue, hostrue, I. Add. F.2; höstræ, I. Add.

H. 2; hustru, I. 1. not. 4; cfr. Æktæ. *7 io, dat. n. I. Add. C. 2. kværn, acc. m. (husfroya)

not. 54.

Molb. D. Gl. v. huusværing.)

— Cfr. Hysæ.

Husætoft, f. tomt: area. I. 66, 225.) ((hver) utiorp, I. 55.)(utlænde, I. 74, 75. Latine vertitur: "fundus")("adiacentia praedia, quae fundis velut membra capitibus obsequuntur", II. 35;)("praedia fundis adiacentiaⁿ, II. 26. Quae de *k.* III. 12. statuuntur, ea illustrat UplL. Vib. 2: 6. tumpt ær akers moþer &c.; cfr. gloss. 33; V. 3: 13. n. hværtegh, I. 182. hværv. mobir. Idem ita exprimit lus Sel. rec. II. 55: sva sum hværs hovæthtoft fal- I. 182. not. 91. *7 (hvargin) dær i byn sva skal limænæ utæ læggæ a markæ (KR., G. D. L., II. p. 156). . . . ællær, I. 150. nott. 62, 63; IV. 51, 52. Hodie Scani nomine toft denotant agel- h. ... ok ey, IV. 35. *7 (hvatki) lum areae proxime adiacentem.

nom att hudstrykas: damnare ad flagellationem. I. 145. ok præls h. pær til, ok h. af præli, servusque flagellator. I. 25; 101. n. 5. 151, 153. lösæ præls h., mulctam pendere pro servo a flagellatione liberan- ... ællær, I. 150. do. I. 152. coll. 151. fore göræ h. sinæ, III. 14.

ł

Hupstrykæ, v. a. hudstryka: virgis 94. caedere. I. 152, 174; IV. 16; Add. C. 3. *6 hälst): unde(cunque). V. 5: 44, 52.) *4 Cfr. Husæ. (hvapan)

57, 72. &c. hværre, dat. f. I. 148. hvær-

L Add. B. 7. hværiæ, acc. f. III. 12. hvær Huskunæ, huskonæ, f. trälinna: ser- v. hvært perræ, I. 39, 84, 118, 162. &c. va. I.61.)(sætes ambut, I.209. coll. hværs perræ, I.91, 141. hværium pera, not. 50. Recc. scribunt husqvinde, I. 61. I. 217. hvær þæn ær &c. I. 75, 118, 155. h. then (sc. sum) var &c. V. 9. (Hus vare, hus være, ? husrum, bo- kværium þæm ær &c. I. 77, 170, 177. ning: habitatio. IV. 4. not. 54; 5. n. 6. Cfr. hvær hin (sc. ær) var &c. I. 86. hvært, uterque. I. 28, 32. hvær annær, quis-Husæ (sup. husat), v. a. 1) bebygga: que alterum. I. 30. hvært ofna annæt, inaedificare. h. gatu, I.66. 2) hysa, I.54. hvært annæt, hvart annat: alhärbärgera: domo recipere. V. 5: 25, 50. terum quidque. I. Add. J. *man* (acc.) *skal* hvær (nomin.) til loghæ takæ, III. 15. *7

Hvær, adv., vide Hvar.

Hværghen, hværkin, adv. ingenstädes: nusquam. I. 139. vil h. sværiæ, i.e. neque ab una parte nec ab altera. *7 (hverghi)

Hværken, pron. ingendera: neuter. IV. ti, III. 12. not. 75. hværgith, hværken,

Hværken, conj. hvarken: neque. h.

Hrærskyns, adj. indecl. (gen. a hvat Hup, f. hud: cutis. h. ok har, allitt. kyn) af hvad slag som hälst: cuiuscum-I. 2. dömæ h. af manni, d. ä. döma ho- que generis. h. sak, I. 84. h. sum þe æræ, I. 101. Scribitur hværkyns, hværnkyns, hvatskyns, hvat köns, I. 95. not.

Hværtegh, conj. hvarken: neque. h.

Hværtegh, n. a hværken, q. vide. Hyliæ, v. a. hölja, skyla: tegere. L *7

Hysæ (sup. hyst), v. a. hysa, förvara (*Hvæden*, adv. hvadan, hvarifrån (som i hus: domo condere. *h. þiufnaþ*, I. 136. 1

Hæfnæ, v. a. hämnas: ulcisci. h. at Hvær (hvar, hvars, hvart, I. 35, 141, manne, h. ofna böter buthna, I. Add. B. 155, 181.), pron. hvar, hvarje: quisque. I. 5. — Hæfnæs, v. dep. idem. h. a v. ofna 28, 72, 74, 91. &c. n. hvært, I. 14, 54, bötær bötæ, I. Add. A, B. 6. *7 (hemna) Hættæ, v. a. 1) innestänga: includere.

A. fæ mans inni, I. 171. 2) stänga, till- occurrit I. 71. not. 62 p. 56. Cfr. Skogk täppa: praecludere. k. vægh fore man- kægnetk. *4 num, I. 67. not. 2; 68. n. 7. 3) träffa, råka ta)

Hafb, f. besittning: possessio. I. 74, 199. 75, 79. havæ (iorp&c.) i -pum sinum, I. 36, 52, 58, 83. kommæ sinæ h. ofna gómatal, vaniloquentia) fåfängt prat: (iorp), I. 79, 81. kommæ sinæ rættæ h. vip)(rans hæfp, I. 79. sværiæ man vipær h., i. e. eum esse in possessione. batsbrott, brott begånget på helgdag: I. 71, 79. (sex ugher h., I. 36. not. 21.) violatio sabbati, delictum die festo comaflæ fæ i bondæns -pum, i.e. dum ser- missum. fore göræ i -ti hup sinæ, III. vus est in possessione domini. I. 130. 14. 2) böter för sabbatsbrott: mulcta kænnir han (sc. kost sin) innan annars mans -pum, I. 131. varpær nokat hit v. sökiæ h., ibid. i husfrö -þum, I. 136. lagkæ h., treårig besittning: trima possessio (cfr. OGL. v. laghhæfð). havæ havæt laghæ h. ofna (iorp), I. 79; Add. F. 3; priori horum locorum haec locutio explicatur, cum in antecedentibus dicitur possessor havæ haft pre halmæ (cfr. Halm); eademque locutio occurrit de eo, qui emit fundum pupilli eumque nulla lite mota possedit tres annos (*prim vintrum*) postquam pupillus ad maturam aetatem pervenit, I. 48. fa laghæ h. ofna iorp v. a myllu, I. 77; Add. F. 3; G; quorum locorum primo hoc explicatur additis verbis: pæt æræ pre halmæ; tertio vero loco, ubi de mola sermo est, additur explicatio: lagahefd ær thrynnæ flodmal udhen kære (cfr. Flodmal). æftir laghæ A., post trimam possessionem. I. 77. Cfr. Rans hæfp. *6

(Hæggomes quinnæ, f. qvinna som far med fäfängt prat: femina vaniloqua. IV. Add. B. 2. Cfr. Hægumi.)

Hægknaþ, m. inhägnad jord: terra consaepta.) (*fælaþ*, I. 175; cfr. II. 103, ubi agri et prata opponuntur pascuis; non vero ille locus alium exprimit sensum d.ä. af hvilketdera slaget (såret) hälst quam textus Danicus, ut visum est KR. är: utriuscumque generis vulnus factum Perperam h. v. de terra ornum dicta sit. I.88. *7 (heldr)

Hæghnaþæ skogh, m. inhägnad skog: på: deprehendere. I. 132. not. 1. *7 (kep- silva consaepta. I. 181, 182. nott. 50, 81; 183, 185 - 187, 190, 192, 193, 195, 196,

> *Hægumi,* m. (Isl. *hiegómi,* vanitas, *hie*inanis sermo, vaniloquentia. I. 132.

> Hælagh brut, hælghæ brut, n. 1) sabob delictum die festo commissum. bötæ

> Hælaghdom, m. 1) helgedom, helgonens quarlefvor: reliquiae sanctorum (cfr. VGL.). h. late biscop til, d. ä. skänke till kyrkan: reliquias aedi sacrae donato episcopus. III. 1. sværiæ at -me)(at bok, I. 110. 2) heligt ställe, dit pelegrimsresor anställdes för att besöka ett helgons graf eller något annat förment heligt ting: locus sanctus, ad quem sacrae peregrinationes factae sunt, sepulcra sanctorum aliave sacra monumenta visitandi gratia. varæ utæn lanz til -me (sc. farin), regno egressum esse, ut visitet sanctorum limina". I. 82. coll. IL 88. til -ma farin, I. 140. *6 (hælghi domber)

> Hælaghær (acc. m. hælghan), adj. 1) helig: sanctus. hin hælghe knut, III. epil not. 1. 2) helig)(söcken: festus. h. dagh, I. 148; III. 16. Cfr. Bup-, Half hælaghær. *7 (hailigr)

> Hældær, adv. häldre: potius. I. 75, 80, 151; III. 7. ey ... h. æn, I. 34, 37, 83, 101, 109, 112. aldrigh ... h. æn, I. 210. hvar sum ...h...ællær, I. 134. hvat h....ellær, vide Hvat. hvat sum h.er,

Hælgh, f. större fred, medgifven åt vissa tider och ställen: insignis pax certis temporibus et locis concessa. I. 148; III. 13. haldæ v. brytæ h., III. 14. brytæ h. i kirkiu garpe, III. 7. Cfr. Fastu-, Höst-, lulæ-, Lethings-, Pasche hælgh. *7 (helg)

Hælghunæ missu dagh (hælhunu missu dah), m. (vide UplL. v. hælghunamæssa.) I. Add. A. Scribitur allahælghona missu dagh, I. Add. B. 7; alle gudz hælgæn dagh, V.7.

(*Hænderligæ*, adv. händelsevis: fortuito. I. 149. not. 33. Molb. D. Ordb. habet hændelig, fortuitus.)

Hændæ, v. a. hända: accidere. mandrap -dær man, sc. facere homicidium. L 91. *4

Hængiæ, v. a. 1) hänga: adpendere. h. dörræ, leth, I. Add. J. Cfr. Ut henghæ. 2) uphänga i galge: in patibulo suspendere. I. 84. not. 20. pa ma han (acc.) h., I. 214. h. up, I. 145. Cfr. Up hængiæ. *7 (hengia)

Hænnæ, pron. poss. hennes: eius (feminae). I. 1, 2, 6, 9. &c. Scribitur hindis, *7 (hennar) IV. Add. C. 3.

Hær, m. här: exercitus. V. 3: 14. *7 Hær (hære, III. 1. not. 12; cfr. þær), adv. här: heic. V. 5: 58. hær at, härtill: ad hoc. V. 2: 2. h. epter, härefter, i det följande: infra, in sequentibus. V. 5: prol. h. med, IV. Add. B. 5; V. 5: 1. h. i modh, häremot: contra hoc. V. 6: 13, 22, 44. h. over, idem. V. 5: 2; 6: 52. *7

Hærbærghe, n. härbärge: hospitium. I. 86, ubi sermo est de loco sub dio, *7 (herbergi) ubi quiescit viator.

Hærbærghæ (hærbæræ), v. a. härbärgera: in domum recipere. IV. 16, 17; ·V. 3: 6.

Hæriæ, v. a. förstöra: disperdere. *vær*-(Cfr. Forhærghæ.)

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

Hærræ, m. herre: dominus; ita appellantur 1) Gud: Deus. var h., V. 3: epil. 2) konungen och andre höge herrar: rex aliique proceres. I. 163 (ubi sermo est de rege et archiepiscopo); V. 5: prol., *7 (herra)

Hærskap, n. 1) område, land eller gård som lyder under någons välde: territorium vel fundus ditioni alicuius subjacens. I. 215. Ih. (Gloss. v. hæskap) credit h. v. denotare familiam, quae tamen significatio l. c. non convenit; attamen v. hæskaper in iure VG. occurrens, idem vocabulum esse videtur; cfr. l. supra c. not. 16, ÖGL. v. hasskaper, et Go(lL. v. hiske pr. 2) herrskap: dominatus. for sit h., i. e. ad dominum suum (regem vel archiepiscopum). I. 163. not. 46.

Hærskiold (dat. *hærskildi*), m. krigssköld: clypeus militaris. ripæ til mæþ -di, d. ä. väpnad såsom i krig: armata manu, ut in bello. I. 214.

(Hærstræde, herrestræde, n. (Germ. heerstrasse) allmän väg eller gata: via vel platea publica. IV. Add. B. 3.)

. *Hærtakin*, adj. tillfångatagen i krig: bello captus. I. 125.

Hærtugh, m. härtig: dux. V. 3: epil. *4 Hærvirki, n. våld som begås af flere väpnade män i sällskap, eller mot qvinna af en ensam genom våldtägt: vis a pluribus armatis viris coniunctim alicui illata, vel contra feminam ab uno solo eam vi stuprante. ok fore h. böte han &c., et pro h. homicida satisfaciat &c., i. e. si vis in antecedentibus commemorata a pluribus armatis viris facta est; non vero haec ita intelligenda sunt, ut antecedentia contineant definitionem delicti h. dicti. I. 86; V. 1.) (gardganghe, IV. iæ ok ey h., sc. bona pupillorum. I. 56. 47. coll. 48. en man ma ok h. göræ um han &c. I. 207. h. ther görs a quindi (sc. secundum I. 207.), h. ther gors i andrum kostum, V. 2: 4. coll. vers. Lat. Plenam definitionem huius delicti non continet ius Scanicum; ex I. 86. et V. 1. v. væriæ sik mæß k., vide Dyliæ 2, Værvero patet eum, qui alium irato animo adgrediatur in domo su**a a**li**o**ve loco ibi commemorato, eumque occidat, posse iudicialis territorii (heredae). I. 178, 203, reum esse huius delicti, ad quod tamen pertinere societatem plurium, ac quidem 72, 134, 139; Add. C. 1. thet h. sum quinque aliorum virorum plene armatorum, colligi potest ex I. 87, quod caput, etsi nomen h. ibi non expressum villicus. I. Add. J. est, continet casum huc quoque referendum, cum nempe aliquis, tali societate vitnen om något, som vid häradstinget adiutus, effringit alienam domum, ac inde aliquid vi eripit (cfr. Ius Iut. II. 30.). Societatem sex virorum ad h. quoque requirit IV. 47, ubi verba meth siæx folke testimonium proferre possint &c. I. 189. vapn sine dubio respiciunt numerum virorum armatorum, quamvis hic sensus non clare exprimitur istis verbis, ut visum est KR. (G. D. L., V. p. 593); societatem vero plurium hominum generatim ad hoc delictum pertinere, quod etiam indicat ipsum nomen, cum *hær* denotet multitudinem hominum (cfr. VML. v. har), id patet ex I. 207, ubi excipitur unicus casus, quo h. ab uno viro committi potest. Quod vero V. 9. dicit quinque viros cum tribus plenis armis facere A., id ad Scaniam non pertinet, cum iste locarium equi, tributi genus. V. 4. Cfr. locus ex codice Arfboken, i. e. ex iure Sel. antiquiore, excerptus sit; cfr. Ius Sel. ant. H. 32. (KA., Lovkist., I. p. 570; lägges på en häst; hästbörda: proprie ed. Th. p. 39), quo loco collato manifestum est quoque rec. cod. Sel. II. 16. I. 155. quinque tantum viros ad A. requirere, non vero sex, ut credit KR. l.c.

Hæræzs kirkiæ, f. (vide UplL. v. hundaris kirkia.) V. 8: 13. Istius generis 39. templa forte fuerunt aedes sacrae Bara, Vemmenhög, Herrestad, Ingelstad, Jerrestad, Arstad et Tönnersjö in territoriis Scanicis et Hallandicis corundom catus equarius. V. 5: 37, 53.) nominum.

Hærazsmæn, m. pl. häradsboar: territorii (heradae) incolae. L 68.

Harazs næfnd, f. (vide VGL.) dylia *6

Hæræzþing, n. häradsting: conventus 214; V. 2: 1, 2.) (lanzping, L 16, 18, 70, brytien af for, d. ä. tinget i det härad &c. indicium illius territorii, ex quo migravit

Harazpings vitni, n. bevisning genom blifvit gjordt: probatio per testes de re quadam in iudicio heradae acta. fari a lanzping mæp h., i. e. cum viris qui

Hæræþ, n. härad: territorium plures paroecias et pagos continens. I. 214; III. A. epil. not. 42; C. 14; V. 3: 3, 13; 4. næfnæ tolf mæn i h., I.79. næfnæ fæniæ mæn i v. af h., I. Add. D. 4; V. 2:1,3 næfnd i h., L. 141. matban i h., I. 139. *6

Hæst, m. häst: equus. I. 132, 137, 144, 168. &c. *7 (hestr)

Hest byrthe (hest byrth, hest birthe, hasta byrda), f. hästbörda: onus equi. I. 155. nott. 27, 30, 36.

(Hesteleya, f. hästlega, ett slags skatt: Ias Iut. II. 1, 5.)

Hæst fat, n. egentligen kappsäck, som pera quae equo imponitur; onus equi-

Hæst hof, m. hästhof: ungula equi L 100. not. 69; IV. 39.

Hæst tan, f. hästtand: dens equi. IV.

(Hæstæköpere, m. hästköpare: emtor equorum. V. 5: 37.)

(*Hæstæ market*, n. hästmarknad: mer-

Hættæ, v. a. äfventyra, våga: pericli-

tari, perdere. h. fore sik sialvum, quod Cfr. Til höræ. 3) skola, böra: debere. in recc. codd. exprimitur: stande sælf meræ hörer han ey at bötæ, tha hörer syn eyen faræ, I. 123. h. viþær hunungs 🛮 engen man at fastæ &c. IV. 39, 51, 52.) ræte, d. ä. böta till konungen: mulctam regi pendere. I. 141. h. vith sit lif, V. 7. Cfr. Vither hættæ, Vederhettig. *7 (heta)

Hö, n. hö: foenum. V. 5: 53. *7 (hoy) Höfping, m. hufvudman, anförare: mnalibus concessa. III. 14; IV. 38. princeps, ductor. I. 86.

säges om hufvudmannen: dicitur de persona principali,) (sipæn gangi til æl- not. 38; V. 9. 2) höfding, befälhafvare: levu mæn &c. I. 71.

Höghtithes dagh, m. helgdag: dies fe- 1.) stus. V. 3: 7. not. 31.

(*Höghe sylf*, n. silfver som är funnet i ättehög: argentum in tumulo inventum. I. Add. F. 5.)

Höghæ man, m. hedning; egentligen iæ i eghn, I. 1. en menniska som är begrafven i hög: ethnicus; proprie homo in tumulo sepultus. I. 3. Cfr. VGL. v. högha byr.

Höghær, adj. stor: magnus. h. nöth, V. 3:11. hogh giæld, I.117. not. 60. högh*re logh*, sc. respectu habito numeri iurantium. I. 117. ey mughu lyti höghre varpæ, sc. respectu habito mulctae, ut maior mulcta pendatur. I. 119. *7 (haur)

logh riser ey h. (cfr. Höghær), I. Add. D. 5. •7 (haut)

Hök (pl. höltæ, höke, höghæ), m. hök, falk: accipiter, falco. I. 102, 190. Hoc III. epil. not. 1. nomen quoque comprehendisse falcones, quibus in venatu usi sunt veteres, satis patet ex ll. cc., ubi de falconibus sermonem esse manifestum est. Cfr. VGL. et VML. h. v.

Höns, n. höns, tapp eller höna: gallus vel gallina. V. 5: 39.

Höræ, v. a. 1) höra: audire. I. 71, 185, 225; Add. C. 1. Cfr. A höræ, (Offuerhörig). (2) tillhöra: pertinere (ad aliquem). the hörer hanom at kc. V.8.

*7 (hoyra)

Höst. ? höst: auctumnus. V. 7. *Höst hælgh, höst hæligh*, f. större fred, som gällde om hösten i två månader: insignis pax duobus mensibus auctu-

(Höstmarkit, n. höstmarknad: mer-Höfþæ, v. a. börja: incipere. h. eþen, catus auctumnalis. V. 6: rubr. coll.cap. 11.) (Hövitzman, m. 1) i. q. höf ping. I. 86. praefectus. var (sc. regis) h., V. 5: prol., *6 (hovudsman)

J.

1, præp. c. dat. v. acc. 1) i: in. sittakæ fullan lot i köpæ iorþ, I.5. i kyni sinu, I.2. varæ i forfallum, I. 71. i mællin, vide Mællin. i gen, vide Gen 1. dör fæ i (sc. graf), I. 192. föræ konu i bo v. garþ (acc.), faræ i garþ mæþ konu, I.5, 6. æltæ fæ i kær, æltæ ræf i graf, I. 170, 192. sæliæ &c. i hændær, vide Hand. 2) bland: inter. i pem tolf, L 118. *7

la, 1) interj. ja: omnino, certe. givæ Höygre, adv. compar. högre: altius. ia vipær, I. 219. 2) ut subst. n. ja, bifall: adsensus. mæp pera ia ok vilia, I. 49.

lacobs dagh, m. i.g. iacobs mæssæ.

lacobs mæssæ, f. Jakobsmessa: festum Iacobi, die XXV Iulii celebratum. III. epil.

lafnap, us 1) likhet: aequalitas. Huc referri posset I. 7. not. 58, nisi h. v. ibi errato sine dubio scripta esset pro halfnap. Vide lafnapæ ep. 2) jämkning: aequatio. kallæ annan v. ofna annan til -pæ (gen.), i. e. ad aequandas pertiones hereditatis. I. 54. *4 (iamnaper) lafnapæ ep, m. (vide VGL.) föræ v.

sværiæ i., I. 110-112; II. 46; quorum lo- I. 139. Cfr. Skuz-, Trughs iarn; Skra. corum primus et ultimus continent for- *6 mulam huius iuramenti. *2 (iamnaþa eper)

lafnæ, iæfnæ, v.a. jämna, göra jämn: aequare, aequum facere. i. skathæ bæggiæ veynæ, IV. 54. i. ræt, recte aequare (sc. partes). IV. 31. i. sin i mællin, I. 55, 66, 72, 73, 96. (Cfr. For evne sik.) *6 (iæmna)

laghæ (iege), v. a. jaga, efterjaga: insectari, persequi. I. 170. not. 38; 192. n. 1; V. 3: 2.

lamlangi (iamlinghi, iæmlingh), m. 1) ett års tid: annuum tempus. en dagh ok -gæ, i. ok dagh, vide Dagh 1. (i. ok siæx v. pre ukur, I. Add. F. 4; III. epil. not. 1.) fore -ga, ante exitum annui spatii. III. 16. fore -ga dagh, vide Dagh 1. 2) år: annus. hvær sundagh ofna -ganum, I. Add. B. 7. *7 (iemlangi)

larn, iærn, n. 1) järn: ferrum. fiatur ok i., vide Fiatur. 2) i synnerhet glödande järn som brukades vid järnbörd: speciatim candens ferrum quo ad innocentiam probandam usi sunt veteres (cfr. larn byrth). sökiæ manni ofna hændær mæp -ni, eum "ad ferrum 5; 144. n. 27, 34. Cfr. U ilt. *1 compellere", ut hoc in vers. Lat. (B. 15.) explicatur, i. e. ad suam innocentiam candente ferro probandam. III. 13. fa v. takæ i. af manni, idem. I. 140, 170. han kumbær i. viþær, ferrum portare cogitur. I. 141. fæstæ i. (cfr. Fæstæ 3), I. 140. bæræ i., I. 140, 141. et not. 85; 148, 152; Add. B. 2, 4, 7; III. 7; V. 2: 1. dyliæ mæp iarne, III. 11. nott. 8, 10. væriæ sik mæp -ne, I.88. skæræ sik mæþ -ne, I. 85, 87, 207; III. 13,-14. haldæ uppe æmvæl i. sum logh, I. 65. kastæ i. i trugh, I. Add. B. 4. varþæ skær at -ne, I. 118, 139, 210. not. 63. varpæ uskær at -ne, I. 87, 118. brænnæ at -ne,

larnbyrth (iernbiwrth), f. (vide OGL.) I. 147. not. 76; Add. B. 2. rubr.; V. 2: 1.

lattæ, v.a. lofva: promittere. 1.43, 182. not. 69; III. 17. n. 24, 26.

laþur, m. (Ísl. *jadar*) kant, brädd: margo. utan v. innan -rs, utom eller inom (fäderne) gården eller egentligen dess kant eller gräns; säges om barn som äro skilda från fädernehemmet, eller ännu äro qvar der: extra vel intra (paternum) fundum, vel proprie marginem v. terminos eius; dicitur de liberis ex paterna domo egressis, vel ibi manentibus. I. 58, 62, 63; Add. C. 2. *2 (iæper)

(*lern pantzer*, n. pansarskjorta **a**f staltrad: lorica hamis ferreis consuta.) (plathe, V. 5: 24. Cum manifestum sit vv. iern et pantzer esse connectenda, sermo l. c. non potest esse de lorica coriaria vel lintea, quam in antiquioribus scriptis denotat v. *panzari*, de qua vide SML.)

Ikke, vide Ækki.

Ildæ (ylde), v. a. i. q. ilzskæ. I. 46. not. Ildær, adj. ond: malus. i. vili, I. 143.

Ille, adv. illa: male. I. 74, 75. *7 *Il vili*, m. illvilja: malevolentia, malignitas. I. 143. not. 59; 165. *6

Ilzskæ (ylske), v. a. klandra, väcka tvist om (fast eller löst gods): litem movere de re (immobili vel mobili). i. klæpe &c. I. 138. i. (iorp &c.) at manni, L 36, 71, 78, 79, 82, 144; Add. F. 3. i., absolute, I. 77, 79, 144. Scribitur elske, I. 46. not. 5.

Inbyrthes, adv. inbördes: invicem. V.

Incighli (indsegle), n. insegel, sigili:

sigillum. I. Add. B. 4; III. epil. not. 42; IV. have væth i., IV. 56; V. 9. (sa meget **55**. n. 1.

ı

In faræ, v. n. infara, ingå (i kloster): IV. Add. B. 6.) intrare, inire (in coenobium). I. 37; III. 8. in sua possessione. I. 31. nott. 33, 35. *7

In föræ (yndh föræ), v. a. införa: invehere. III. 5; V. 7. *5

sätt: nullo modo. IV. Add. C. 3.)

III. 8.

223; V. 3: 13.

Inlændæs, adv. inom landskapet (Skå– ne): intra provinciam (Scaniam). I. 89, 90. not. 73. Scribitur innæn lændæs. I. 90. not. 73.

Innam, n. (vide SML. v. intekt 2.) I. 160-162, 169. not. 26; 171, 172, 195. æltæ i. fran manni, takæ i. ut af gar*be*, i. e. pecus captum. I. 158.

Innan, præp. c. gen., dat. v. acc. 1) inom: intra. i. iapurs, I. 62; Add. C. 2. i. lanz, I. 89. et not. 56; 90, 129, 140; Add. **B**. 5. i. III daghe, V. 6: 3. i. XXX dagh (pro daghæ), I. Add. F. 4. Cfr. For innæn. 2) i: in. i. garpe, konungs riki, by, marko, graf, skoghe, byghd, lanzby, stræde, huse, hæræth, I. 145, 157, 163, 165, 168, 192, 194, 225; Add. B. 7; F. 4; IV. Add. B. 4, 6; V. 3: 13. i. dalby, I. Add. C. 1. not. 18. i. annærs mans eghn, I. 109. i. mans hæf bum, I. 131. i. hværskyns sak, I. 84. föræ korn i. lab (acc.), I. 172. kommæ i. annöpoghan dom, I. 3) ibland: inter, ex. ængin i. pem ni mannum, I. 118. 4) adverbialiter, a) innantill: intrinsecus. utan aller i., IV. 6. b) in: intro. bara lote i., sortes conferre (ad divisionem faciendam). I. 64. *7

Inni, adv. inne: intus. havæ v. hæftæ fæ i., (alienum) pecus in aedibus suis inclusum retinere. I. 161, 171. fæ

öl som hon i. haver, sc. in taberna sua. havæ i. meth sik, i. e.

Innæ, f. de allmänna utskylder som utgingo af jorden, i motsats mot några (Ingenlunde, adv. ingalunda, på intet särskildt utmärkta slag af pålagor: generalia tributa fundis imposita, quibus *In givæ sik*, v. refl. begifva sig in opponuntur speciales quaedam pensio-(i kloster): se conferre (in coenobium). nes. *leping i. ok stup reþæ*, I. 74. *stud* ok i. redhæ, V. 7. alli innu uppi hal-*In læggiæ*, v. a. inlägga: deponere. I. *dæ*, I. 225. Loco primum citato v. i. posset quidem, ut credidit Ih., esse verbum, quod vertendum esset: facere, perficere (cfr. VGL. v. inna, v. a. sub 4), ut verba: leping innæ opposita essent verbis *stup repæ;* at innæ et stup hoc loco connectuntur pariter ac in V. 7; ac tria illa nomina innæ, studh et lething pari modo occurrunt in privilegio R. Valdemari civibus Malmogiae a. 1360 dato cap. 28 (KR., G. D. L., V. p. 80). Tria ista onerum publicorum genera quoque designantur II. 35, ubi i. ok stup repæ exprimitur verbis: "pensiones reddere et quae debentur procurationi regiae persolvere", i. vero id sine dubio est, quod generali nomine pensionum designatur; cfr. Stup. hementer fallitur Ih., qui credit then man ther stud ok i. redher, V. 7, esse ninferioris sortis civem, qui arma pro patria non induebat, sed aut operam aut vectigal pendebat", quemque eundem esse fingit, qui alias innisman appellatur, in quem errorem quoque incidit Tyge Rothe, Nordens Staetsforfatning, II. p. 36, 392; at contra istis verbis denotatur vir, qui habet proprium fundum, pro quo publica tributa penduntur. *1

> In næmæ (præs. nimbær in, impf. in nam), v. a. i. q. in take 1. I. 161.

Innæs man, m. den som bor i en andör i., i. e. dum ita inclusum est. I. 171. nans hus: "qui domum inhabitat alie-

versio Latina loquitur de eo, "qui do- nott. 3, 4. mum ab alio conduxerat" (KR., G. D. L., III. p. 268); et Chr. LL. Eds. 25, ubi ser- stad jord: dominium fundi litigiosi. domo est de eo, som haver hus leght el- mæ man vipær i., I.82. Quamvis h.v. ler lane taghit, in rubrica capitis ap- l.c. occurrit de dominio actori fundum pellat talem hominem innesman. H. v. vindicanti adjudicato, manifestum est non, ut perperam statuit Ih., referenda eam proprie denotare probationem qua est ad v. innæ, q. cfr.; sed deducenda fundus litigiosus a possessore defenest a v. inni, domus, ut indicatum est ditur; cfr. ÖGL. h. v. in gloss. ad VGL. v. innismaper. *3

In takæ, v. a. 1) (vide VGL. sub 1.) L petuo. I. 33. not. 17. 161. et not. 2; 169, 171, 179, 195. 2) e-&c. til fælax, I. Add. C. 2. *5

nödrop, hvars egentliga betydelse är teri mulctae homicidii adiecta. I. Add. F. okänd: clamor auxilium in periculo in- 1; IV. 43. Cfr. KR., Retskist., II. p. 99. vocantis. robe i., V. 6: 18. Origo h. v., Pro ættæ bot vero occurrit offuerbodt quam usque ad nostrum tempus in usu in recc. quibusdam codd. I. 91. nott. 58, fuisse testatur Brem. Niedersächs. Wörterbuch, incognita est; cfr. Ih. Gloss. v. jadut.)

lorp (dat. -po, I. 6, 28, 39, 44. &c.), f. 1) jord: terra. i. elles sand, V. 6: 37. 2) jord, mark: ager, solum. I. 187. Cfr. $m{Rugh}$ -, $m{Utiorp}$. 3) jord, fast egendom: de under julen, eller från julafion till fundus, bona immobilia. I. 1, 6-14. &c. De fundo urbico h. v. occurrit IV. 1–3, tivitatis Christi ad octavam epiphaniae. Cfr. Fæhrinis-, Köpæ-, III. 14; IV. 38. **7**, **8**, **29**, **57**. Möprinis iorp.

proprium fundum habet. I. 58. not. 52; 71. fogden för tjufvars förvarande: stips n. 34; 82. n. 49; IV. Add. A. 1. Cfr. Ep.) *1 quae circa festum nativitatis Chrish

fundi. I. 225.

iorpeghande. I. 225, Add. J.

mobilia. I. Add. H. 1.)

rubr.

till marken, emkulikastande: (hominis) in statutis Roskildensibus, ubi dicitur

namⁿ. I. 214. coll. II, 131. H. v. quoque deiectio ad terram. I. 97. Scribitur ioroccurrit in Iure Iut. II. 99, ubi antiqua thæskut v. iordskud (a skiutæ), ibid.

lorpæ værn, f. eganderätt till omtvi-

Ithæligæ, adv. ideligen: continue, per-

Iver bot (overboth), f. ofverbot; så mottaga: accipere. i. börna möthrine kallades ett senare tillägg till den gamla drapsboten: mulcta addititia; ita appeļ-(loduth, ? ett slags fordom vanligt labatur mulcta recentiori tempore ve-

> Iul, n. pl. jul: festum nativitatis Christi. tolfti dagh iula, V. 2: 1. *7 (iaul) Iulædagh, m. juldag: dies nativitatis Christi. I. Add. A, B. 7; V. 2: 1.

lulæ hælgh, f. större fred, som gälltjugondedagen: insignis pax a vigilia na-

lule peninge, m. pl. julpenningar, en (lordegende, adj. jordegande: qui afgift som vid jultiden erlades till stads-Iorpeghande, m. jordegare: dominus pendebatur vectigaliario urbis ob fures in carcere detinendos. IV. 11. Illa stips lorpædrotæn (iorddrotten), m. i.q. unius denarii (pening), qualis etiam tempore pasche pendenda erat (cfr. Paske (lordegotz, m. jordegendom: bona im- peninge), commemoratur in privilegiis quibusdam Scaniae urbibus datis (vide lorpæ skifte, n. (vide VGL.) L 72: KR., G. D. L., V. p. 66, 82, 83, 89); eademque occurrit in iure urbico Hafniess Iorpæ skuf, ? (a skiuvæ) skuffning sub nomine thyuuestud. (ibid. p. 97), 20

ge: I ad jwlæ helgh) et I ad poske helgh" dictum comprehendit duas istas pensionon vero ab iis diversum fuit, ut vi- len.) sum est KR. (ibid. p. 591).

læfnæ, vide lafnæ.

læk, pron. pers. jag: ego. I. 74, 75. Scribitur iak, IV. 18. *7 (iek)

Iæmlingh, vide Iamlangi.

guus, par. IV. 54. *7 (iemn)

lærn, vide *larn*.

K.

Kagh, m. (vide VStL. v. kac.) springæ af kaghen, IV. Add. B. 2, 5, 6; C. 3. slaes til kagit (rectius kagin), IV. Add. C. 2. kannen pa kaghen, cantharus in catasta palo adfixus exponitor. IV. Add. **B**. 6.

in ius. IV. 57. not. 5.)

k. man til lanzping &c. I. 18, 70; V. 8, promiscue, ut videtur, occurrunt.) *7 k. man til iafnaþæ, I.54. k. grannæ vipær, I. 171. k. til grannæ, I. 135, 150; IV. 54. Cfr. Gen kallæ. 2) säga: bundna skörtet af en rock eller kjordicere. k. sik varæ brytiæ, I. 58. k. tel: sinus vestimenti ad cingulum levati. mans hionæ frælst væræ, I. 128. k. sæ i -tu sinni)(i barme sinum, I. 196. för varæ hemblæt, I.81. k. ey sin (bi) Hodieque Dani dicunt kilte, opkilte, i. varæ, I. 188. k. sik æyhæ, III. 5. thæn e. vestimenta levata cingulo adligare. *1 ræt ther man -lær varæ biærke ræt, IV. 1. Verbum varæ interdum omittitur: -lær hin sækti nokræ (sc. varæ) uvini sinæ, I. 141. k. mans hionæ fræn- I. 145. dæ sin, I. 127. k. (iorþ) fæþrini, I. 25. 3) kalla: appellare. k. man piuf, thræl, agnebagh &c. I. 149; IV. 21, 22; Add. C. 1, 2. iord som -lis ornummæ, L 71. not. 13. 4) anställa rättegång: actionem in- boar: paroeciae incolae. III. 8, 5, 16. *7 stituere. k., absolute, L.58. k. a man

duos denarios exactori pendendos esse (til gialdæ), I. 9, 17; IV. 54. attung -lær ^aad thiwfæ skuth, VII ad jwlæ skuth (le- *a fiarþung*, I. 72. *k. ofna man (til gial*dæ v. iafnaþæ), I. 8, 50, 54, 77. k. til (ibid. p. 176); tributum enim thiwfæskuth mans, L 13. k. a fæprini, iorþ &c. L 18, 46, 55; Add. F. 4; G. k. ofna iorp &c. nes in mox sequentibus commemoratas, I. 9, 50, 53, 71, 77, 82, 222. (Cfr. A kal-

> (Kanne, f. kanna: cantharus. IV. Add. B. 6.)

> *Karl* (pl. -*læ*), m. karl: vir. I. 33, 35. Cfr. Hor-, Vagnkarl. *7

Karsker, adj. (a karl, proprie viri*læmpn* (n. -*pt*), adj. jämn, lika: ae– lis, strenuus; Isl. item) frisk: sanus, ve– getus. I. 37. not. 42; 140. n. 29.

> Kast, m. kast, hög, stapel: strues. Vide *Vepkast*. *6 (kaster)

> *Kastæ*, v. a. kasta: iacere, coniicere. I. Add. B. 4; V. 6: 20, 25, 36.

> (Kepp ? käpp: baculum. V. 6: 39.) (Kerreman, m. åkare, forman: vehicularius, plaustrarius. V. 5: 15, 16.)

(Kerræ, f. kärra: plaustrum. V. 5: 20. Nostro tempore k. ita differt a vagn, ut illud duas tantum, hoc vero quat-(Kall, n. kallelse, stämning: vocatio tuor habeat rotas (cfr. GotlL. v. kerra); in citata vero constitutione ista voca-Kallæ, v. a. 1) kalla, tillkalla: vocare. bula, pariter ac kerreman et vagnkarl,

> (Kiff, n. kif, strid: rixa. V. 6: 17.) Kiltæ, f. sköte, det upburna eller up-

(Kiortell, m. kjortel: toga, palla. V. 5: 29.) *7 (kurtil)

Kirkiubrytare, m. (vide SmålL. KrB.)

Kirkiu garp, m. kyrkogard: coemeterium. I. 204, 205; Add. A, B. 7; III. 8, 7, 18; IV. 51, 52.

Kirkiumæn, m. pl. soknemän, sokne-Kirkiu ran, n. kyrkorán, kyrkostöld: sacrilegium. III. 4, 5, 8, 11, 13. Recc. kummi, præt. part. n. kumit), v. n. 1) scribunt kircke roff, III. 4. not. 27. &c. *2 komma: venire. I. 3, 12, 28, 29, 41. &c.

mankomst vid kyrkan, soknestämma: in calamitatem venire. I. 74, 75. k. bort, conventus incolarum paroeciae ad aedem undkomma: evadere. I. 84, 182, 205. insacram. I. 81. not. 45; 142; V. 2: 2. n. 13, 18. nan hværskyns sak ær man kumbær,

dem sacram ducens. I. 69; V. 3: 1. nott. I. 105. sipæn fran pem kumbær, vide 19, 21. *****6

3, 96, 142. &c. sancti Lauritz k., tem- rini kummi, I. 36. hvat (skathe) sum plum cathedrale Lundense, S. Laurentio *at (stuth) kumbær*, d. ä. kommer åt, händedicatum. I. 100. not. 70; 111. n. 12; 116. der: accidit. I. 224; V. 3: 13. n. 35; 151. n. 6. Cfr. *Hæræzs kirkiæ*. 2) *ma at k.*, sicut id adsequi potest. I. 127. kyrka, församling: ecclesia. kirkens dom, sammæn k., vide Sammæn. Cfr. (Af-I. 9. not. 30.

11.

kyrkvärd: curator v. oeconomus aedis ut aliquid veniat vel fiat. k. allan by sacrae. V. 3: 11; 6: 32.

h, v. bis occurrens priori loco proprie k. mans hionæ til frælsis, I. 127. k. respicit actiones criminales.

gere. Vide *Muldug*.

Vide *Gærþæ 2*.)

Klæpe, n. 1) kläde: pannus (laneus). V. 5: 29, 30, 56, 57; 6: 21.)(læret, V. 5: 69. &c. dana ok vinda k., V. 2: prol. 31; 6: 1. skapæt, uskapæt k., I. 138; IV. 24. 2) pl. kläder: vestimenta. I. 94; Add. regis. I. 66. fore -gi, i. e. in iudicio regis. B. 2; IV. 49. Cfr. Gange klæthe. *7 I. 68, 81. -qi sin ræt, i. e. mulcta regi (klepi)

Knif, m. knif: culter. IV. 39. *7 Knæ, n. knä: genu. Piscatores Ger- Rættæræ þing, Umbuzman, Þing. manici vetantur cum navibus suis ligghe pa k., genibus inniti, inter piscatores Danicos, V. 5: 44. *7 (kni)

prygel: fustis. V. 5: 24.

Ko, f. ko: vacca. IV. 24. *7

Kirkiu sokn, f. kyrksocken: paroecia. k. vipær fæprini, vip sinæ rætæ hæfp, L 69; M. 4, 8, 11, 15, 17; V. 2: 2, 4. *7 viper vern, L 63, 79. k. ille viper, Kirkiu stæfnæ, f. sokneboarnes sam- råka illa ut, komma i svår belägenhet: Kirkiu vægh, m. kyrkväg: via ad ae- I. 84. næfnd kumbær fore konungs ræt, Fran. hvat til hværs perræ lot kumbær Kirkiæ, f. 1) kyrka: aedes sacra. I. at bötæ, I. 91. mer æn til peræ fæpkomme,) Atær-, Til-, Vipær-, Und kom-Kirkiæ tindi, m. (vide VGL.) V. 3: mæ. 2) tillkomma, hända: accidere, fieri kombir thet at &c. V. 2: 4. 3) v. a. göra Kirkiæ værie, m. (ND. kirkeværge) att något kommer eller sker: efficere til reps, I.72. k. sinæ hæft ofna (sc. Klaghe, f. käromål: actio. V.8, ubi iorþ), I.79,81. k. man til skra, I.118. man i skrift ok i bref, d. ä. låta utfärda Klinghæ, v.n. klinga: tinnire, clan- skriftlig dom öfver honom: sententiam in eum ferre litterisque mandare. V. 8. (Klinæ, v. a. klena (med ler): linere. samæn k., hopsamla: colligere. I.84. Cfr. (Faar-,) Vipær kommæ. *7 (kuma)

Konung, m. konung: rex. I. 14, 18, stæfnæ manni til -gs, i.e. ad iudicium debita, I. 139; cfr. Ræt. Cfr. Bo, Bryti, Foghet 3, Forbup, Garp 3, Giald 2, (kunungr)

Konungs riki, n. konungarike: regnum. utan v. i k. (sinu eghno), I. 129. Knöpel, m. ? (ND. knippel) tjock käpp, et not. 4; 140. innan k., I. 157. fly k., I. Add. B. 5. *5 (kunungs riki)

(Korf, ? (ND. kurv) korg: corbis. V. Kommæ (kummæ, præs. kumbær, conj. 5: 16. för æn korfuen ær fallen, ante-

quam ceciderit corbis; signum enim, ni 6: 43.)

172, 177; V. 3: 8; 5: 39, 55.

Korngiald, n. ersättning för skada som af kreatur blifvit gjord på säd: compensatio damni segetibus a pecore illati. gialdæ, til föræ, takæ k., I. 160, 163. not. 18; 165, 171, 172. pripia mans ep ofna k., iuramentum trium virorum de damno casu dato, praeter compensationem damni. I. 163.

Kost (costær, I. 131.), m. 1) egendom (i synnerhet lös): bona (praesertim mobilia). I. 156, 223; Add. E. 1. siax marka k., I. Add. B. 7. 2) särskild sak (af lös egendom) som tillhör någon: res (mobilis) singularis ad aliquem pertinens. I. 131-139, 142, 144, 150, 157, 174, 224; IV. 14, 18, 23; V. 2: 1; 9. qvikær k. sum hæst &c. I. 137. 3) förmåga, magt: facultas, potestas. *pa æghe pæs k.*, ege magt eller rätt dertill: "in eius arbitrio sitⁿ, ut in vers. Lat. legitur. III. A. 7. coll. B. 9. Eadem significatio h. v. occurrit in Iure Sel. rec.: thæn thær ful kost havær til, II. 51; han havær thæs æy kost at hæfnæ, III. 48; cfr. Isl. ecki er kostr á bvi, non datur ad hoc facultas, BH. 4) sätt: modus. i andrum -tum, aliis modis, non "in rebus hominum", ut habet antiqua versio. V. 2: 4. *7 (kustr)

Kostnap, m. kostnad: impensae. I. 55, 157.

Kostæ, v. a. kosta: constare (certo pretio). I. 125. *4

(Koventhe, f. (Isl. koventa) ett slags sämre öl: cerevisiae genus quoddam vilius. V. 5: 47. not. 63.)

Kraf (dat. kravæ), m.? (a kræviæ) kraf, fordran: actio, petitio. I. 17; Add. F. 1; V. 8. *7

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

Kraki, m. en smal trästam med täta fallor, datum est corbi, qui, vexilli nau- på litet afstånd från stammen afhuggna tici instar, erectus et demissus est. V. grenar, på hvilka man kan klifva up som på en stege: "truncus, cuius semi-Korn, n. säd: seges, frumentum. I. 73, caesis ramis fastigia conscenduntur, ita ut pes praecisorum stipitum obsequio perinde ac scalae nixus, sensimque ad superiora provectus, petitae celsitudinis compendium assequatur", ut h. v. explicat Saxo, ab Ih. citatus (Gloss. h. v.). L 190. H. v. eodem sensu etiamnunc utuntur Dani ac Norvegi; vide Molb. Dial. Lex. v. krage; Assen, Ordbog over det norske Folkesprog, v. krakje; et apud Vestrogotos nostros krakar v. ärtkrakar sunt perticae ramosae, quibus suspenduntur pisa cum culmis in aëre siccanda.

> Krok, m. 1) krok: uncus. I. 190. 2) plog: aratrum. fæstæ iorp at baræ kroke, d. ä. för blotta plogen, eller endast för att plöja jorden, och ej för att bo på stället: terram conducere tantum pro aratro, i. e. ut aretur terra, non vero ut ibi habitet conductor. I. 225. Ita fere Ih. quoque intellexit h. v. In quibusdam Sueciae partibus genus quoddam aratrorum appellatur *krok*, alias *trästock*; *kroka* vero est tali **a**ratro uti; et **Da**ni pari modo dicunt *krog* et *kröge*.

Krop, m. kropp: corpus. IV. 51.

(*Kross*, ? kors: crux. *hellig k. ugæ*, III. 14. not. 30; cfr. Cryci ukæ.) *6 (kors)

(Kru, n. krog: caupona. V. 5: 41.)

(Kry, n. krig: bellum. I. Add. H. 1.)

(*Kræmære*, m. krämare: institor, tabernarius. V. 5: 28.)

Kræviæ (kræffuæ), v. a. kräfva, fordra: exigere, appellare. k. arf, ættæ bot &c. (af andrum), I. 16, 38, 91, 214, 220; Add. C. 1; D. 5; F. 4; IV. 57; V. 9. k. man, I. 8. not. 16; 214, 219. Cfr. Ut *7 (kreifia) kræviæ.

(Kröverske, f. krögerska: femina rem cauponiam exercens. IV. Add. B. 6.)

Kul, m. kull, barn af samma giftermål: unius coniugii proles. I. 23. et not. 69; Add. C. 2. *6 (kolder)

Kundær (kunnær, n. kunt, pl. kunni v. kynni), adj. 1) kunnig, känd: notus. III. 9. 2) beslägtad: cognatus. k. man, L 52, 84, 85, 110; Add. B. 5. Cfr. Ukundær.

(Kungöre, v. a. kungöra: promulgare. kyndilsmæssa.) L Add. A, B. 7. V. 6: rubr.)

Kunnæ, v. a. skylla, gifva skuld: incusare, imputare. -ni sik sialva yvir &c. I. Add. B. 5. Cfr. Isl. ecki mun ég kunna pig fyri pad, non in te ob eam rem animadvertam, BH.

Kunnæ, v. a. (vide VGL. sub 3.) kan sva varpæ, I. 77.

Kunnæghær, adj. kunnig, bekant: notus. III. 9. not. 56.

Kunæ (konæ; pl. kunu, I. 33. gen. qvinnæ, I. 1, 20; IV. 27.), f. 1) qvinna: femina. I. 1, 3, 4. &c. enlöp k., I. 208. Cfr. Annær 1, Fræn-, Fæstæ-, Hus-, Leyæ-, Olkone; Gardqvinde. 2) hustru, gift IV. 8. nott. 50, 51. qvinna: uxor. I. 1, 5, 6, 8, 10. &c.) (mo, I. 207; IV. 27. Cfr. Apulkonæ.

(Kylffue, kölffue, f. (Isl. kylfa, ND.) kölle, Germ. keule) klubba, en grof käpp med en klump vid nedra änden: clava. V. 5: 19; 6: 19. not. 47; 39; ultimo horum locorum nonnulli codd. habent kiep med tager, i. e. clava aculeis munita, qualem Dani hodie appellant morgenstjerne.)

Kyn (kön), n. 1) slag: genus. annens kyns, V. 8. Cfr. Al-, Hværs-, Dæskyns. 2) slägt, slägtingar: genus, cognati. af gnare. I. 99. not. 64.) *6 (kiva) kyni næfnæ (næfnd), III. 11. vitæ mæþ mannum i k. sinu, I. 2. vitæ mæþ tvig-

mæþ tolf næfndum mannum af v. a k. sinu, V. 2:3,4. (vitæ meth XV mens næfnd af sit kön v. XV nefnde men af sit kön, I. Add. G. not. 34. skæræ sik meth k. begge therre, III. 14. not. 69.) 3) slägt, slägtskap: cognatio. eghæ k. vither man, L 91. not. 48. Cfr. Kynni. *7 (Kyndæ, v. a. förkunna: indicere. V. 5: prol.)

Kyndælmissu dagh, m. (vide VGL. v.

Kynni (kyni), n. (Isl. domus nota v. familiaris, notitia, BH.) i. q. kyn 3. æghæ (æmnær v. næst) k. viþær man, I. 91, 96, 208.

Kyns næfnd, f. nämnd, som af käranden nämndes bland svarandens slägtingar, och som, i de flesta fall, endast svor med den senare om hon ville förena sig med honom: duodeni viri, qui ab actore nominati sunt ex cognatis rei, et, in plerisque casibus, tunc solum iurarunt, cum pro reo steterunt ac una cum eo iurarunt (cfr. Næfnæ). meth k., I. Add. G. væriæ sik meth k.,

Kynzimi, ? slägtskap: cognatio. III. 9, 11. Posterior pars h. v., pariter ac Suec. frændsimi, non, ut in gloss. ad VGL. v. *frændsimi* dictum est, a verbo sæmiæ est deducenda, quamvis recentiores formae frændsæmi v. frændsæmia tali etymologiae deberi videntur, sed a simi, vinculum, q. cfr.

Kynzimis brut, n. blodskam, lägersmål i förbudna leder: incestus. III. 13.

(Kyvæ, v. n. (a kiff) kifva, strida: pu-

Kænnæ (kiænnæ), v. a. 1) tillvit**a**, betvigiæ mannæ vitni ok tolf næfndum skylla: obiicere, accusationem alicui intendere. I. 13, 135, 152, 217. -ne siælvum giæ mannæ vitni ok tylftær epe af k. sik, skylle sig sjelf: ipse sibi imputet. sinu næfndræ mannæ, I. 4. föræ iaf- I. 43. 2) igenkänna, igenfinna (bortstulet napæ ep mæp tolf næfndum mannum gods): agnoscere, deprehendere (rem i k. sinu, I. 110. væriæ v. skæræ sik suam furto sublatam). I. 131, 137, 139, 148. 3) k. sæ, vilja tillegna sig, påstå något vara sitt: velle sibi adpropriare, rem suam esse contendere. I. 82, 137, 138, 144, 150, 157, 217; V. 7. (kennæs sik, idem. V. 7.) *7 (kenna)

Kær, n. kärr: palus. I. 170. *5

Kæræ (kiæræ), v. a. kära, anställa rättegång eller åtal: agere, actionem instituere. k., absolute, I. 14, 72, 82, 97, 177, 203, 214. k. at &c., agere de eo, quod &c. I. 43, 50, 66; V. 9. börn kæræ ey ofna, sc. de eo, quod fundus eorum venditus est. I. 48. coll. 47. k. um v. at gærningæ mans, I. 8, 15. (k. ofuer man, IV. Add. B. 7.) k. manni ofna hændær at han &c. I. 163. ther ma engen æfter k., om nokær (sc. ther) æfter kærer, IV. 10, 51. frændær kæræ thet, varpær pæt kært, I. Add. E. 2; III. 5. (vorder han kærd, IV. Add. B. 5.) Cfr. (Pa kære,) Ukærdher. *7 (kera)

Įŧ.

'n

20

190

(tri

qu i

re:

110

K E

ett:

iler i

055

1 100

Lice

مول

. .

20

10:1

icu r

(Kæræ, f. käromål, åtal: actio. I. 129. not. 30; Add. G; IV. Add. B. 4.) *6

(Kættæry, ketteri, n. i. q. kynzimis brut. III. 9. not. 2; 11. n. 25, 46; 13. n. 53.) (Kölffue, vide Kylffue.)

Köp, n. köp: emtio. I. 47, 71, 76, 80; IV. 2, 3, 24-26; V. 6: 26. ræt k., I. 138. kommæ i k. ok i salu, I. 12, 29. miste k. sit, i. e. rem emtam. IV. 25. Cfr. Nytiæ; For-, Frith-, Löth-, Torgh-, Vinköp. *7 (kaup)

(Köpere, m. köpare: emtor. Vide For-, Hæstæköpere.) *2

Köpi, m. den, med hvilken ett köp är gjordt; förekommer här om säljare: is, cum quo emtio venditio facta est; heic occurrit de venditore. næfnæ v. kummæ vipær k. sin, I. 134, 138. *2

*Köping (*gen. -*gæs*), m. ståd: urbs. L 38. *7 *(kaupungr)*

Köpman, m. köpman: mercator. V. 5: prol., 3, 14, 18. &c. *7 (kaupmapr)

Köpmanskap, ? i. q. köpskat. I. 217. 2.) L 50.

148. 3) k. sa, vilja tillegna sig, påstå not. 69; V. 5: 28, 52; 6: 11. not. 3; 15. n. 27; något vara sitt: velle sibi adpropriare, 23, 25. n. 21; 28.

Köpskat, m. handelsvaror: mercimonia. I. 217. Scribitur köpenskat, V. 6: 11, 25. *3

(Köpsla, v. n. köpslå, handla: mercaturam facere. V. 6: 9.)

Köpstath, m. stad: urbs. I. 68. not. 12; IV. 1. nott. 2, 9, 11, 14; 5. n. 15; 35. n. 22; 36. n. 43; Add. A. 1; V. 3: 2; 5: 45. Cfr. Biærk 3, Biærke ræt. *6

(Köpstadhe logh, n. pl. stadslag: ius urbicum. IV. 1. nott. 2, 9, 11.)

Köpstade man, m. stadsbo; urbis incola. IV. 55, 56; V. 9. *5 (köpstaps maper)

(Köpstædæ ræt, kiöbstedtz ret, m. stadsrätt: ius urbicum. IV. 1. nott. 1, 2. &c.)

Köpæ, v. a. köpa: emere. I. 29, 74, 76, 225; IV. 1, 2, 24, 25; V. 3: 11; 5: 15, 21. &c.)(sæliæ, vide Sæliæ. k. viþær annan, I. 146; IV. Add. A. 2. *7 (kæupa)

Köpæ iorþ, f. köpt jord: fundus emtus. I. 29.)(fæþrini ællær möþrini, I. 25. bolfæ ok k., I. 1, 7, 21, 23, 24; Add. K. 2. æmvæl i k. sum i bolfæ, I. 5. k. ok boskap, I. Add. C. 3. *6

(Kötmangere, m. köttmånglare: carnium propola. V. 5: 28, 38; 7.)

Kövæn rakki, m. (vide ÖGL. v. köværne.))(mio hund et garþtik, I. 180. Cfr. KA., Jur. Skr., II. p. 312, 313.

L.

(Lade, v. a. lasta: onerare. V. 6: 37.)
*4 (lapa)

(Ladegard, m. packhus, magasin (der handelsvaror inläggas): horreum (quo conduntur mercimonia). V. 6: 12.)

Lagh, vide Logh.

Laghbiupæ (loghbiupæ), v. a. 1) i allmänhet, lagligen erbjuda: generatim, legitime offerre. I. 41. 2) (vide ÖGL. sub 2.) I. 50. *6

Laghdagh, m. lagligen bestämd dag, då något skall göras eller vara gjordt: dies legitime praefinitus, quo aliquid fieri vel factum esse oportet. *læggiæ l. fore manni*, I. 41, 66, 82. not. 46; 137. n. 12; 173. n. 11; 203. n. 53. l. til læggiæ, L 18, 66.

Laghfastær (loghfastær), adj. pålitlig, trovärdig (att gå ed): firmus, idoneus (ad iusiurandum dandum). mæn, I. 105. nott. 28, 30; III. 15. n. 75, 78; cfr. I, 18. not. 17, ubi legitur explicatio h. v. in rec. cod. addita. takæ man . . . i-tæ mannæ eþ; d. ä. en sådan som kan svärja i en ed, hvartill fordras lagfasta, eller i allmänhet till edgång behöriga (men ej nödvändigt bofasta) män: ad iurandum adhibere virum, qui potest interesse iuramento, ad quod dandum sufficiunt viri fide digni (non vero opus sunt viri proprium fundum habentes). III. 15. Cfr. Dyliæ 2, Ep, Standæ, Tyltær eþ, Vitæ, Væriæ.

Laghlikæ (laghleghæ, loghlikæ), adv. lagligen: legitime. I. 49, 65. not. 27; 82, 118. n. 92; 214; Add. B. 3. not. 57; III. epil. I. 221. Scribitur *loulige*, I. 7. not. 38; 41. n. 29. &c. lofflighe, I. 82. not. 17; V.)(haf, V. 7. til l. ok vatn, V. 5: 1. til 8. loffvelige, V. 6: 13. Cfr. Uloghlikæ. *7 l. ok strand, V. 6: 53. konings vatnok

F. 4.

(vide Laghfastær). III. 13. not. 25. (laghmaþer)

genom skötning lagligen blifvit egare: ciatim Scania. innan lanz, vide Innan fundus, cuius dominium aliquis legitime 1. utan lanz, L 82; Add. F. 4; cfr. Utanfacta traditione *(skötning)* adquisivit. *lanz. utan lanz ok utan konungs rike,* Ita h. v. mihi incognita, quae legitur V. I. 129. not. 4. i -de, I. Add. B. 5. af -det, 8, explicari posse videtur; at non du- V. 5: 54, 55. længær um l. valkæs, III. bium est quin l. c. denotet quodcumque 15. fly l., I. 206. rymæ l. ok rike, V. praedium ubi aliquis habitat.)

komsts hållande lagligen bestämd dag: land v. landet, IV. 1. not. 2; 7. n. 32; V. 5:

dies ad conventum habendum legitime constitutus. I. 203.

Laghstæfnæ, f. sammankomst, som är lagligen bestämd att hållas på en viss dag: conventus ad certum diem legitime constitutus. L. 178, 203. not. 62. læggiæ manni l., I.82. læggiæ l. fore man, I. 82, 178. l. fore læggiæ, L 173. l. til læggiæ, I. 173, 203. not. 53; 218. *4

Lagsökæ (logh söghe), v. a. lagligen tilltala, lagsöka: legitime convenire, appellare. IV. 57; V. 8, 9. *6

*Laghvaxe*n, adj. kommen till laga ålder, mogande: adultus. L 48, 49. et not. 67; Add. C. 5.

Laghæ, adj. indecl. laga, laglig: legitimus. sværiæ mæþ tolf laghæ mannum, i. e. laghfastum. III. 13. Cfr. Forfal, Hæfþ, Værge.

Laghæ, laghum, a logh, q. vide.

Lalandsk, adj. från ön Laaland i Danmark: ex insula Danica Lalandia. V. 5: 44.

Lan, n. lån; äfven den lånta saken: commodatum; quoque res commodata.

Land, n. 1) land, jord: terra, solum. Lagliker (loghlek, lofflig), adj. laglig: l., V. 5: 52. kommæ vrakandis at -de, legitimus. I. 82. not. 15; 118. n. 92; Add. I. 157. föræ man til -ds, V. 5: 43. Cfr. Ortugs-, Oræs-, pokke land; Ut lænde. *Laghman*, m. i. q. *laghfastær man* 2) land, landskap, rike: terr**a**, provin-*6 cia, regnum; a) i allmänhet: generatim. V. 3: 14; 5: prol., 45, 52, 58. *vort l. ok ri-*(Lagsköth gardh, m. gård, hvaraf man ghe, V. 5: 52. b) särskildt Skåne: spe-Cfr. Inlandas, (Udlen-3: 1. not. 58. Laghstæfnu dagh, m. en till samman- ningh). 3) landet, landsbygden: rus. pa

30. a l.) (i köpstæd, IV. 5. not. 15; V. 3: tantum quovis mense, credit J. E. Lar-2. faræ pa l., V. 6: 9. *7

lonus. I. 75, 225. H. v. in recc. quibus- niae docet III. epil. dam codd. occurrit loco v. bryti, I. 215. not. 3; 216. n. 45; 217. n. 45.

tes iudicant. I. 134. *7 (landar)

Langær, adj. lång: longus. lenghre, compar. V. 5: 5. lengher, V. 6: 39. *7

pagus. I. Add. B. 7; V. 3: 2. not. 4.

Landz dommere, m. landsdomare. (lagman): iudex provincialis, legifer. I. 134. not. 58; IV. 11. n. 69. Liskane, III. tit. not. 9. *7

Lanz man, m. landtman, landtbo: ru- D. L., I. p. 84 not. 9.). ricola. I. Add. B. 7; V. 7.) byman, IV. **57.** not. 65.

Landz ræt (land ræt), m. landsrätt, landets lag: ius provinciae. L. Add. J. V.

SEN (Jur. Tidsskr., XIV. 1. p. 89); tali die Landbo, m. landbo, arrendator: co- statutum esse ius ecclesiasticum Sca-

Lar, n. lår: femur. I. 113. *5

Las, m. lås: sera. varpær nokat hit Landgildi, n. (a gialdæ) landgille, af- undir andrum l. ællær þriþiæ i husfrö rad: vectigal a colono domino fundi pen- hæfpum, d. ä. på ett ställe, som ej blott dendum. I. 225; Add. J; IV. 57. not. 65. är inom en lås (till husdörren), utan Landæ, m. pl. landsmän, landets (Skå- dessutom inom en annan eller tredje nes) inbyggare: populares, terrae (Sca- lås, i ett särskildt rum eller förvaringsniae) incolae. allæ l., IV. 1. nott. 9, 11; V. ställe (t. ex. kista), hvartill hustrun har 3: 8. l. domæ, nemligen det på lands- nycklen: si res furtiva invenitur in loco, tinget församlade folket: viri ex tota qui non tantum clauditur una sera (ad provincia in conventu iudiciali praesen- portam domus), sed etiam alia vel tertia, ut cella vel arca, cuius clavem te-Langt (lankt), adv. långt: longe. sva net materfamilias. I. 136. Hae duae L, IV. 9; V. 5: 52; 6: 1; 7. ni fiata L., serae itaque eaedem sunt, quas diserte I. Add. B. 3. længær, compar. III. 15. *7 nominat Ius Sel. ant. III. 13: frughænnæ indræ las thæt ær æntingh indræ clæuæ (Isl. klefi, cella) ællær hænnæ ki-Lanzby, m. landsby, by på landet: stæ (KA., Lovhist., I. p. 594; ed. Th. p. 60; cfr. Ius Sel. rec. III. 52.); non vero indræ clævæ 1. c. denotat "et Aflukke i Spisekammeret, ut credit KR., qui his non recte contulit tres istos locos, quos commemorant Legg. Angl. R. Canuti (G.

> Las, n. lass: vehes, plaustrum onustum. I. 155, 181, 215; III. 6. not. 45; V. 5: 15, 17. Cfr. Flöghæ-, Vagn-, Venelas. *7

(Last, m. last: onus. Vide Barlast.) Latæ (impf. lot, I. 98, 99; Add. E. 2; Lanzping, n. landsting, Skånes all- löt, III. epil. not. 42.), v. a. 1) lemna, låta männa ting: conventus iudicialis totius komma, sätta &c.: tradere, mittere, poprovinciae (Scaniae). I 58, 115, 118; nere &c. l. man bort, I 218; cfr. Bort Add. B. 5; D. 4; III. epil. not. 1; V. 2: 3. latæ. l. (sc. iorþ) til reps, d. ä. låta re-)(hæræzþing, vide Hæræzþing.)(ko- pa jorden: sinere ut terra mensuretur. nungs ping, IV. 35. Latine appellatur I. 66. L vanta ofna hand, I. Add. B. 4. "generale ius", in quo "per totam dio- l. fæ i sæþ, I. 163. han ær viþær værn cesim homines congregantur", vel "ad laten, admittitur ad se defendendum iuquod universi de terra conveniuntⁿ. II. ramento. I. 83. l. til virthnings mæn, IV. 45, 85. Hunc conventum in Scania, sicut 57; V. 9. l. ut, I. 107. not. 50; 139. n. 80. in Iutia (vide ius Iut. II. 8.), habitum Cfr. Til-, Ut latæ. 2) låta (ske), tillåta: fuisse diebus Saturni, attamen semel sinere (ut fiat). *l. hoggæ træ sit*, I.

186. l. sik lagsökæ v. sökæ uppa sik, IV. 57; V. 9. l. sik læghræ, L. Add. E. 2. l. bi sitiæ qvær, I. 186. l. valklöst standæ, III. 15. l. (þræl) lösæ (sik til frælsis), L 123. 3) låta (göra), föranstalta: 211.) curare (faciendum). l. vitæ, læggiæ laghdagh, næfnæ, sværiæ, gravæ kc. L 43, 66, 69, 71, 79, 98. &c.

Laurencius dagh (lafrens dah), m. I. Add. J.) *7 (lip) (vide VGL.) L Add. A, B. 7. *4 (lafrin-

za dagker)

(Lauther, part. pass. a verbo mihi incognito, occurrens loco v. iaghæth in textu, V. 3: 2. not. 13.)

Laxman, m. pl. (a lagh, societas) stallbröder, kamrater: socii. L 87.

Lap, ? lada: horreum. I. 172.

Leghæ, v. a. lega: conducere. L nokat af manni, L 222. 🔭 (laigia)

Leghæ, f. lega: locatio conductio. I. 156. Cfr. Brynnie-, Hesteleya. *7 (laigka)

Leghæ hionæ, n. legobjon: servus conductitius. IV. Add. A. 2. not. 28, ubi textus habet recentiorem formam leye hion.)(annöpogt hionæ, I. 146.

(Leyækonæ, legge konæ, f. legoqvinna: ancilla conductitia. L 209. not. 50; V.

5: 49.)

Lekæ, v. a. mishandla: male tractare (cfr. GotlL.). Vide Mislekin. *7 (laika)

Lekær, adj. lekman, den som ej är klerk: laicus. V. 3: epil.

foditur argilla. I. 99.

Letæ, v. a. undersöka: inquirere. I. 134. Cfr. At letæ. *7 (laita)

(Leyde, v. a. gifva lejd: libertatem commeandi (salvum conductum) polliceri. Aliter L. v. mihi non videtur posse explicari. V. 6: 31.)

(Leydig, adj. som njuter lejd: cui 89. salvus conductus concessus est. felig ok l., V. 5: 1.)

(Leyemal, n. (egentligen legotid: proprie tempus conductionis, ND. leiemaal; cfr. GotlL. h. v.) arrende af jord: locatio conductio fundi. L 225. not. 55 p.

Lep, f. 1) väg: via. Vide Vragled. 2) sätt: modus. Vide Ængælep. *6 (Leth, n. led, grind: porta clathrata.

Lethæ, v. a. leda: ducere, ferre. l. piuf til things, IV. 14. *7 (laipa)

Leping, m. (vide UplL.) I. 74; V. 3: 13. not. 41. *7 (laipingr)

Lethings helg, f. större fred, som gällde under den tid då leding utgick: insignis pax tempori quo emittebatur expeditio navalis concessa. IV. 38.

Lif, n. 1) lif: vita. i sino live, d. ā. lifstid: dum vivit. I. 16. not. 33; 36. n. 3; 58. n. 16, 31, 39. i hans live, eo vivente. L 210. not. 79; 211. n. 16. i sit lefvende l., I. 36. not. 3; 58. n. 31. blodighe dome som ga pa L, V. 5: 34. thet gar uppa v. pa hans l., V. 5: 2, 3, 43, 45, 46, 48, 49; 6:50,52. thet skall rættis v. man skall thet rætte pa hans L, V. 5: 1, 11, 18, 24, 52, 58; 6: 51. forgöræ sit l., IV. 52. hættæ vith sit l., V.7. vith L ok gotz, V. 5: 1, 4, 6–8, 11. under l. ok gotz, V. 6: 53. 2) underlif: abdomen. I. 88. not. **19**.

Liggiæ, v. n. 1) ligga: iacere. L 197,)(lærdær, IV. 1. not. 9; 198, 204; V. 5: 10, 44. L i sot, III. 15. not. 47. l. a döz dighi, III. 8. l. a mor-Lergraf, f. lergraf: scrobs, ubi ef- di, vide Mord. l. pa knæ, vide Knæ. l. mæþ konu (i löskælæghe), I. 209; Add. H. 2. högh rikes nöth -gær ofna konungi, V. 3: 11. væp liggiæ forvæpiæ, I. 178. 2) vara belägen: situm esse. I. 9, 170, 195, 200. 3) l. vipær (vide VGL. sub 7). pa liggiæ pem pre mark vipær, l. 68, 69, 71. liggi vipær hans friþ, ^L

(Ligherviss, adv. på lika sätt, lika: pari modo, pariter. I. 19. not. 55; V.5:35.)

Lighpu træ, n. vindfälle, nedblåst trä eller gren: "ventorum rabie sive alio L 70. quovis modo prostrata arborⁿ. I. 199. coll. not. 37 ibid. et II. 117. Prior pars h. v. a liggiæ deducenda est. Ih., h. v. confundens cum v. läkte, male vertit: "arbores, ex quibus secari solent asserculi"; ac pariter fallitur KR., qui credit *l.* idem esse quod appellatur asseres II. 121.

(Ligæ, adv. 1) lika: aeque. l. goth, V. 5: 48. *l. nær*, I. 35. not. 67; 56. n. 7; 96. n. 46, 49. 2) jämnt: aequaliter. skiftæ L i tu, I. 1. not. 11; 7. n. 49.)

Lim (pl. limmær v. -mir), m. lem: membrum. I. 93, 94, 145, 147; IV. 50. *7 (limbr)

Limlytær, adj. lytt å någon lem: membro aliquo laesus vel deformatus. I. 93. not. 41.

(Limmalæster, adj. lemlästad, stympad: membro aliquo mutilatus. V. 3: 2. not. 27.)

Lindi, m. (Isl. item) bälte: cingulum. *7 Inde

Lindæ bot, f. bältesbot; så kallades de böter, som en frigifven, hvilken ej hade blifvit uptagen i någon friboren mulcta cinguli; ita appellabatur mulcta ob commissum delictum pendenda a liberto in ingenuam familiam non recepto. I. 123, 124; II. 52. Ratio denomicingulum ablata sunt". II. 52.

Litil (n. litit, gen. litins, dat. litlu), adj. liten: parvus. I. 75; Add. J. Litit, n. absolute, litet: parum. sva l. sum pæt ær, quantulumcumque sit. I. 63, 165. que pretii sit (pecus). I. 165.

l. at, I. 43. Cfr. At lypa. *7

Liung, ? ljunghed: campus ericaeus.

Lius, n. ljus: lux. Vide Dags lius. *6 Liusæ, v. a. kungöra, tillkännagifva: publicare, indicare. I. 16, 40, 41, 58, 62, 63, 142, 157, 161; Add. C. 2. l. sakum, l. ræt v. logh, III. epil. not. 1; V. 3: epil. *l. ban a man*, V. 2: 3. *l. man* frithlös, V. 3: 5. -se pæt ofna pingi, sc. emtionem venditionem vel solemnem traditionem esse factam. I. 51. Cfr. Dingliusæ.

Liutæ (sup. lutit), v. a. fā: accipere. I. 54. *7 (liauta)

Livæ (præs. livær; levær, L 4. impf. *lifpi*), v. n. lefva: vivere. I. 4, 8, 15, 16. &c. aftir l., I. 4. igen l., I. Add. F. 2. Cfr. Yvær livæ. *7 (lifa)

Lof, n. lof, tillåtelse: venia. V. 6: 5, 28. utan l. mans, I. 168, 186, 193, 199, 200, 225; III. 4; V. 5: 27. not. 10; 6: 32, 34. Cfr. Orloff. *7 (luf)

Logh (lagh, I. 55. not. 62; Add. G. lou, I. 2. not. 41. &c. gen. lagha, dat. laghum, III. 9.), n. pl. 1) lag: lex, ins. I. 195, 206; Add. D. 5; F. 2; G; III. 4, 17, epil.; IV. 57. ræt ok l., I. 71. guds l., I. 7. not. 40. mans ätt, sjelf erlade för begånget brott: skanungæ l., l. 225. not. 97 p. 212. skanör l., V. 5: rubr.; 7: rubr. sætiæ l., vide Sætiæ. givæ l., V. 3: 1, epil. havæ at loghum, I. 74, 75, 77-79, 122. mæb loghum, I. 8, 59, 65, 126. &c. mæp rætum nationis haec est, quod "a liberto, si non loghum v. ræt logh, I. 7, 59. nott. 17, 18; potuit alias satisfacere, tribus annis con- IV. 31. æfter loghum, I. 86. æfter lotinuis universa quae possedit, usque ad ghum rætum, I. 214. sum l. æræ, I. 16, 24, 28. &c. för æn laghum ær delt, i. e. legitime (cfr. Delæ 1), III. 9. um til laghæ kumbær, om saken kommer till laglig pröfning: si res venerit "ad legis discussionem". III. 9. coll. versione horo litins þæt ær vært, quantulicum- Latina B. 12. Cfr. Bercke-, Köpstadhe-, Ulogh. 2) ed: iuramentum. I. 74, 77, Litæ, v. a. nöjas med: contentum esse. 83, 119; IV. 54.)(iærn, I. 65. höghre l., I. 117. sva mikil l., I. 144, 221.

loghen riser ey höygre, I. Add. D. 5. varæ *viþær L*, hafva rätt att gå ed: habere ius iurandi. L 74, 79, 217; Add. F. 4. *þæn* ær næst loghum at vitæ &c. I. 217. (kommæ vidh ingæ loghæ, V.8.) takæ man til loghæ, III. 15. biuthæ l., I. Add. D. 4; F. 1. fæstæ böter ællær l., I. 65. sværiæ l., I. 77. dryghæ, föræ, givæ, sæliæ (manni) l., vide Dryghæ, Föræ 3, Givæ 1, Sæliæ. gangæ l., I. 55. not. 62. göræ l., L. 2. not. 41; 31. n. 33. &c. væræ i loghum mæþ manni, L 77. standæ fore mæþ slikum loghum &c. L 161, 222. vitæ v. væriæ sik mæþ sammæ loghum, I. 74; Add. D. 2; V. 3: 2. gialde atær sva mæþ loghum &c. I. 166. se l., vide Se. fallæ at l., vide Fallæ 2. l. brystæ manni, vide Brystæ 2. Cfr. Vinningæ logh. *7 (lag)

(Logh forvunnen, adj. lagligen förvunnen, saker: legitime convictus v. condemnatus. V. 8, ubi sermo est de eo, qui mulctae ob citationes neglectas pen-

dendae obnoxius est.)

(*Loghföræ*, v. a. gå ed: iuramentum dare. I. 55. not. 62.)

Loghlikæ, vide Laghlikæ.

(Logh vapn, n. pl. lagliga vapen: le-

gitima arma. I. 87. not. 61.)

Lot (gen. lote pro lotæ v. lotær, I. **217.** pl. *lotær* v. *lötær*), m. 1) lika del: pars aequalis. skiftæ i to v. thre lotær, I. 39. not. 67; Add. B. 5. tve lotær, två tredjedelar: bes. I. 22, 225;)(priping, I. 42, 124; Add. B. 5; IV. 28. Cfr. Hovoplot. 2) särskildt arfslott: speciatim sors, portio hereditatis. I. 6. not. 27; 20 – 22, 34, 39, 44, 54. nott. 8, 13; 64, 136; Add. C. 2; F. 2; K. 2; IV. 29. fuldær l., L 5, 22, 32. not. 40; 63; Add. C. 3; F. 2. halvær L, L 32. not. 40; 62; Add. F. 2. mans l., 1.22. havæ þe för fangit L af faþur sinum, si patre vivente iam acceperunt I. 184. þæsæ l., hoc modo. III. 12, 13, partem futurae hereditatis. I. 18. (Cfr. Forlödes.) 3) del (i allmänhet): pars (generatim). L 70, 71, 74, 91, 217. *7 (lutr)

Lot, impf. a latæ, q. vide.

Lot fal, n. (Isl. klutfall, ND. lodfald) egentligen utgången af lottning; den andel i jord som vid arfskifte genom lott tillfallit en af arfvingarne: proprie exitus sortitionis; terrae portio quam in divisione hereditatis sors adsignavit uni ex heredibus. L 54.

Lotæ vætte, ? vocabulum incert**a**e significationis, occurrens in locutione: gange til ti mæn L, L 105, ubi lectionum varietas testatur veteres scribas non intellexisse h. v., quae, ni fallor, mendo quodam iam in antiquissimis codicibus fuit corrupta. Dici quidem posset ex undecim viris qui cum reo iurarent, decem sorte esse designandos, quod clarius indicare videntur codices, qui pro lota habent lotathe, pariter ac antiquus codex Vitherlagsret dictus in certo casu requirit siex manna eth lotathe i sin fierdhung (KR., G. D. L., V. p. 4); huic vero explicationi non favere videntur verba Andreae Sunonis, qui loquitur de decem viris "quales inveniri poterunt", IL 67.

Lovæ, v. a. 1) tillåta: permittere. L 225. (2) ansvara, gå i borgen: spondere, fideiubere. I. 138. nott. 67, 96; IV. Add **A.** 1.) *7 (lufa)

(Lub, n. (a $l\ddot{o}p\boldsymbol{x}$, currere) uplopp: tumultus. V. 5: 45, ubi alii codd. habent oplöb. Cfr. Samlupp.)

Lukæ, v. a. 1) stänga, tillsluta: claudere, operire. sköte sammæn l., vide Sköte. lukter gard, I. Add. J. 2) sluta: finire. lukæs, pass. slutas: finiri. III. 14.

Lukæ (impf. lök), v. a. betala: solvere. I. 219. *5 (loka)

Lund, f. sätt: modus. pe l., eo modo. 16; V. 2: 1, 4; 5: prol. sammæ l, eodem modo. L. 8. not. 24; 84, 91, 184, 190. the sammæ l., idem. V. 2: 2, 3. Cfr. Alle-,

Andro-, Hvilko-, Nokra lund; Ingen- nudagh til l., I. 18, 66, 203, 225. l. stoflunde.

Lutit, vide Liutæ.

Luftæ, v. a. lyfta: tollere, levare. I. Add. B. 2. *7 (lypta)

Lypsk, adj. Lübecksk, Lübsk: Lubecensis. V. 5: 51.

Lyte, n. (vide OGL.) I. 93; Add. B. 7; IV. 41.)(sar, I. 94, 103, 119; IV. 42. *7

Lytis bot, f. lytesbot: mulcta ob alienum corpus vulnerando deformatum. I. **103**.

(*Lytæ*, v. a. göra lytt: membris deformem facere vel mutilare. IV. 50. not. 52.)

Lytær (lyther, lyder), adj. lytt: deformatus (corpore vel membris). I. 93, 31; 6: 1. 95. not. 25; IV. 41, 50. Cfr. Lim-, Ulytær.

Lypx, v. a. lyda: obedire. I. 65. not. 10. Cfr. *At lybæ.* *7

Læg, m. skenben: crus. I. 113.

(leggr)

ı

gildi ofna bransten, I. 225. l. fore man-læst. ni iarn, l. sialver ofna sik (iarn), I. 132. l. (stuth) in i kirkiu, V. 3: 13. l. Vide Limmalæster.) man uden kirkegarth, d. ä. begrafva: sepelire. IV. 52. l. skuder til samen, part. pass. læt), v. a. 1) låna (ut): com-V. 5: 44. L. lote samman, I. 64. L. fæ i modare. I. 104, 221. L. andrum lan, I. 221. fælagh, I. 6. l. fælagh, I. 5. l. mærki 2) förläna: largiri. IV. Add. B. 7. *6 ofna træ, I. 190. l. lot sva goth &c. I. Add. F. 2. l. væþ, sätta pant: pignus sera, claustrum. las ok l., allitt. I. 136. dare. I. 159, 173. l. kostnap ofna (kost), not. 72.) I. 157. forbup a l., I. 73; III. 9. Sed bestämma, förordna: statuere, constituere. l. (til) fæmt (fore manni), vide dies Saturni. I. Add. B. 4; III. epil. Fæmt. l. laghdagh fore manni, vide Laghdagh. laghstæfnu fore v. til l., l. manni v. fore man laghstæfnu, vide compensatio. I. 156. nott. 77, 78. Laghstæfnæ. laghdagh, stæfnu v. stæf- Dagsværkis-, Fostær lön. *7 (laun)

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

nu fore manni, I. 140. l. man ugild, vide *Ugildær*. Cfr. Fore læggiæ.

Læghri (leghra), n. lägersmål: concubitus. I. 206; Add. E. 2. *5 (lighri)

Læghræ, v. a. lägra: stuprare. latæ l. sik, I. Add. E. 2. *6 (lighra)

Lækis gift (lægisgift), f. läkarelön: merces medico data. I. 103, 119. Recc. habent legelön v. læges lön, ibid. in notis.

Længi, adv. länge: diu. V. 2: 1. længær, compar. I. 4, 91, 132, 197; V. 6: 28. *7 (lengi) (Cfr. Salenge.)

Længær, vide Langt, Længi.

Læret, ? lärft: pannus linteus. V. 5: *7 (lerept)

Lærthær, adj. egentligen lärd; klerk: proprie doctus; clericus. Vide Lekær. *7 (lerpr)

Læst, ? läst: certus numerus tonna-*7 rum. V. 7. half l., V. 5: 12, 15. not. 18; 7. His locis sermo est de halecibus, quarum *Læggiæ (lægiæ*, impf. *laghþi*; sup. nostro tempore apud Danos duodecim laghat, I. 86; III. 4. pass. praes. læghs), tonnae faciunt unum læst; at l. c. V. 7. v. a. 1) lägga: ponere, collocare. l. land- dicitur: thi tynnær laghæ sildh er en

(Læster, adj. stympad: mutilatus.

Lææ (præs. lær, impf. læþe, sup. et

(Löcke, ? (ND. lukke) lås, stängsel:

(Lödemark, f. en lödig mark (eller 16 Læggiæ perperam pro liggi, I. 89. not. lod) rent silfver: marca puri argenti. 58. Cfr. Fram-, In-, Nipær læggiæ. 2) I. 91. nott. 21, 22; 95. n. 4, 11. &c.; 97. n. 9.)

Lögar dagh (löghordagh), m. lördag:

Lök, impf. a lukæ, q. vide.

Lön, ? lön, ersättning: praemium,

Lön, f. i. q. lönd. III. 9. not. 57. *4 -dum, hemligen: clam. aflæ börn v. sun frælsis, I. 123, 130; Add. B. 1. hin ær l. i l., I. 59, 213. tako man i l., I. 212. lator, is qui alii permittit servum redkunæ varpær i l. takin (cfr. Takæ), imere. I 123. l. sin præl, d. ä. befria I. 208. um i -dum ær giort, III. 9. *7 trälen som stulit, genom att betala för (lynd)

l. synd, III. 16.

not. 3; 216. lönzes, pass. vara fördold: ventionis solvendo. I. 129. l. præls kup latere. L 118.

de servo fugitivo, I. 153. takæ hiona þa kummi þe ok löse han, liberent eum annars ofna -ghum, I. 129. *7 (laup pecuniam pro eo pendendo. I. 134. L sik stigr)

4. Nescio vero quo sensu dicatur: tönnæ konungin v. fran borgemester &c., sc. ther loper, V. 7. (Cfr. Faarlöbe seg.) *7 mulctam pendendo. IV. 18; Add. C. 2. fa

(laupa)

din, I. 150. altæræ sten varþær l., III. regi pendat. I. 89. 4) med ed om sin vild diur varþæ l., I. 101. vare l. eganderätt återtaga fast egendom ur en af krave hins, I. 17. kirkiæ varþær l., annans besittning, eller lös egendom som i.e. *prestælös*, ut habent recc. III. 2. 2) man genom stöld eller på annat sätt lös (egendom): mobilis. *lösæ öre*, I. Add. förlorat och sedau igenfunnit i en an-H. 1. 3) i sammansättningar, den som är nans förvar: dato iuramento de suo doutan: in compositionibus, carens. Vide minio recipere fundum suum ex aliena Barn-, Bot-, Fapur lös &c. *7 (laus) possessione, vel rem mobilem furto ab-

I. Add. H. 2. *5

solvere. l. hand, i.e. demere chirothe- hin ær ilzkær mæþ tolf oþolbondum, cam obsignatam, qua tecta fuit manus i. e. dato iuramento duodecim virorum eius, qui candens ferrum gestavit. I. Add. I. 79. hin (sc. possessor) væri iorh fore B. 4. næfnæ tolf (mæn) at l. thrættæ, hanum ællær (sc. si suam possessionem V. 2: 4. 2) befria: liberare. pingvitni lös- defendere nequit) pæn löse ofna kallær de han af pem botum, I. 161. 3) lösa sva sum logh ær (i. e. dato iuramento till sig eller köpa fri genom erläggande af duodecim virorum, cap. 79.), I. 82, ubi betalning eller böter: pecuniam solven- ceteri codd. post v. ællær errato addunt do vel mulctam pendendo redimere vel latæ. por æi pæn sva sværiæ ær handæ liberare. l. væp, I. 172, 173. l. ut sit fæ, mællin havir (sc. rem mobilem) þa löse sc. pecus suum quod alius in agro suo hin ær sæ kænner mæh halvi tylt ok cepit. I. 161; cfr. Ut lösæ. löse embitz- ængu vitni fore piufstolet ællær fore man, i. e. capiat retia pendendo pretium rantakit, I. 137. gitæ pe ey vart (sc.

inventionis. V. 7. l. præl v. kionæ, sc. ex Lönd, f. döljande: occultatio. i. l. v. servitute. I. 126, 127. l. sik v. barn til honom: servum suum, qui furtum fecit, Lönlikær, adj. lönlig: clandestinus. liberare pecuniam pro eo solvendo. I. 153. löse hin ær a (sc. præl), dominus Lönæ, v.a. dölja: occultare. I. 118. recipito servum fugitivum praemium in-(cfr. Hup), I. 152. coll. 151. hup af præli Löpstigh, m. (vide VGL.) varæ a-ghe, ællær löse (sc. huß) mæß öræ, I. 153. af banni, sc. poenitentiam subeundo et Löpæ, v. n. löpa: currere. I. 129. not. mulctam solvendo. III. 16. l. (sik) vither aldrigh atær (friþ) utæn han lösær han, Lös, adj. 1) lös: solutus, liber.) (bun- i. e. nisi pecuniam pro pace recuperanda Löskæ læyæ, n. lönskaläge: stuprum. latam vel alias amissam posteaque in alienis manibus inventam (cfr. VGL. sub Lösæ, v. a. 1) lösa, lossa: solvere, dis- 1.). gitær ey (sc. possessor) vart löse

ner mæþ halvæ tylt, I. 138. væri hin errato scriptum pro gravæ, I. 99; cfr. ær handæ mællin havir ællær hin löse not. 62 ibid. Cfr. Botlös; Delæ-, (Faldz-,) sæ kænner sva sum för ær saghat, i. e. dato iuramento sex virorum. I. 144. væri han (sc. possessor rei mobilis) sum *logh æræ ællær hin* (sc. actor) *löse sum* logh æræ, sc. dato iuramento sex vi- 59.) *5 rorum. I. 150. man ma l. sit eyt (sc. rem mobilem) fore piufstolet ællær rantakit, sc. dato iuramento sex virorum. I. 148; cfr. II. 99. löse (bi sin) fore piufstolen ællær fore rantakin mæp siatæ mans ep, sc. nisi silvae dominus potest iurare apes suas esse, quod exprimitur sequentibus verbis: ællær hin være &c. I. 186; cfr. II. 116. löse (sc. rem naufragam) sum logh æræ, i. e. ut de rebus mobilibus furto amissis sancitum est, nempe dato sex virorum iuramento. I. 157; cfr. II. 101. kost skal lösæs (sc. ab actore, dato sex virorum iuramento) eller væriæs, i. e. nisi possessor potest se defendere (cfr. supra ad I. 186.). I. Add. E. 1. gange til mæð siax mannum ok löse hanum dom i hænde, i. e. recipiat res suas, quibus alter potitus est, *7 (loysa)

Löt, impf. a latæ, q. vide.

Löthköp, n. (vide BjærkR.) drikkæ l., IV. 2. not. 30; 3. Recc. scribunt lythköp, lithköp &c. IV. 3. not. 42. lydköbs vidne, I. 134. not. 23. *6 (lipköp)

(Maadhe, vide Mathe.)

(Magt, macht, f. 1) förmåga, magt: potestas. I. 80. not. 14; V. 6: 24, 31. Cfr. Full*mægtig.* 2) våld: vis. I. 104. not. 43.) *4 Mal, n. (vide VGL. sub 2.) I. 82, 86, qvinna): sine marito, innupta. I. 57.

rem mobilem) pa löse pæn ær sæ kæn- 105, 109, 139, 140, 144, 206; III. 13. mal Mandraps-, Saræ-, Urbotæ mal. *7

> Mal, n. viss tid, tidpunkt: temporis momentum. Vide Flod-, Leyemal. *7 (Mal, n. mätning: mensura. I. 66. not.

> *Malstæfnæ*, f. sammankomst till öfverläggning om något mål: conventus in qua deliberatur de aliqua caussa. III. tit., epil. not. 1.

> (Malæ (maale, molle), v. a. mäta: metiri. I. 55. nott. 43, 51; 72. n. 22, 25, 40; III. 5. n. 10; V. 6: 1, 30.) *4 (mæla)

> Mán, m. 1) menniska: homo. I. 2: rubr. siunde m. (cfr. fæmti maper, VGL. v. maper 1), I. Add. F. 4. m. kaller, homines dicunt. IV. 1. Cfr. Höghæ man. 2) man: vir. I. 2, 4. &c.)(kunæ, I. 1, 3, 6, 12. &c. Cfr. Mun. 3) tjensteman, tjenare: minister. konungs mæn, i.e. proceses v. nobiles. V. 3: 10. *7 (mapr)

> Manap (gen. -pæ), m. månad: mensis. I. 140; III. epil. halvær m., I. 140. dag ok m., V. 3: 6. not. 5.

Manbötær (mannæ bötær; mantz böreiecta iudiciali sententia quam ille se der, IV. 46.), f. pl. mansböter, drapsböaccepisse dixit; locutionem proverbia- ter: mulcta homicidii. I. 42. *fullæ m*., lem, licet subobscuram, ita esse expli- I. 86, 92, 101, 125, 126; Add. B. 7; IV. 46. candam certum est. I. 220; cfr. II. 137. halvæ m., I. 92, 94, 123; Add. B. 7; IV. 46. In sing. occurrit half man bot, I. Add. B. 1. Cfr. Bot. *6 (mans böter)

> Mandrap, n. drap: homicidium. I. 16, 84, 91, 111; Add. E. 2; IV. 44; V. 2: 3. nott. 53, 63, 71. *7

> *Mandraps mal*, n. dråpmål: caussa ubi de homicidio quaeritur. I. 84; V. 2: 3.

> Manghe, pron. pl. månge: multi. L 23, 64. et nott. 47, 63; 71. n. 27. &c. Scribitur mannighe, IV. 54. *7

> (*Mangere*, m. månglare: propola. Vide Kötmangere.)

> *Munlös*, adj. utan man, ogift (om

Mannæs, v. dep. gifta sig (om gvinna): marito iungi, nubere. I. 57. varæ 40; 6: 35. thet rættæ m., V. 5: 39, 59. Cfr. -æþ, I. 45.

(Mans biwrthe, f. (vide UplL.) I. 155. (marknaper)

not. 27.) *4 (mans byrbi)

merus hominum. arven gange æftir rætu -li, i. e. dividitor per capita. I. 33. taki hvar æftir -lit, L 35. not. 79. *6

Manvæt, ? i. q. mandrap. III. 18. coll. litigiosa est adiudicata. I. 71. *1 vers. Lat. B. 16. Posterior pars h. v. sine dubio deducenda est a væghæ (Isl. buli regii. IV. epil. vega), occidere, ut rectius scriberetur manvægt (ut l. c. not. 44.), non vero ab förbud att äta: exsilium; proprie iudihættæ, periclitari, ut credidit Ih. Cfr. manna vækt, quod occurrit in Suec. co- hæræþe, I. 139. H. v. quoque occurrit dice, StL. SkipB. 5.

not. 66; 64. et n. 46; 71, 72, 91, 150, 170, nifestum est eum, cui cibo (ut apud Re-183, 196, 214; III. 15.

m. (cfr. UplL.), I. 225. *7

solum, terra. I. 86, 191, 192, 194, 200, expers fuit, ut recte observat KR, qui 207; V. 6: 35. *innan -ko*, d. ä. på sam– nihilo minus in eo graviter errat, quod ma bys mark: "si non pertransierit e- credit v. mat in hac compositione deiusdem domini villae terminos",)(ofna notare socium (G. D. L., I. p. 89). H.v. andræ by mark, I. 168. coll. II. 70. bys quoque occurrit in recentjoribus quim., stadens mark: solum ad urbem per- busdam statutis; vide KR., l. c., V. p. 158, tinens. IV. 9; V. 6: 46. Cfr. By-, Dorp-, 506, 536. Obæ mark.

m. sylfs, I. 91. nott. 21, 22; 95, 97; Add. ler m., V. 5: 3; 6: 50. 2) sätt, (matto): D. 1, 3. An godh mark, I. Add. F. 1, huc modus. i noghre m., V. 6: 24. i so m., sit referendum, incertum mihi videtur. I. Add. H. 1.) *6 (mata) Cfr. Lödemark. 2) mark penningar: marca monetalis. I. 6, 7, 12. &c. skonsk ginosa. I. 202. mark, I. 40. not. 49; 98. n. 34; 102. n. 58, 73; 108. n. 65; 158. n. 52; V. 6: 20. Cfr. mene væriæ, I. 77. *7 (main) Half mark. Loci supra citati, I. 95, 97; Add. D. 1, docent justam proportionem tis recc. codd. ubique occurrit pro @h, inter marcam monetalem et marcam li- I. 3. not. 72. Scribitur meden, I. 139. not. bratam eam fuisse, ut tres marcae mo- 89; 140. n. 20, 68; 160. n. 61; 174. n. 47.) *7 netales aequiparaverint unam marcam argenti; cfr. etiam II. 65.

Market, n. marknad: mercatus. V. 5: Bonde-, Fæ-, Hæstæ-, Höstmarkit. *&

Markæ skæl (markiæ skiæl), n. (vide Mantal, n. antal af menniskor: nu- VGL.) I. 71; Add. J. hini ær m. ær til hændæ soret, de, hvilka, genom eden om gränsskilnaden, jorden tillfallit: ii, quibus, dato iuramento de terminis, terra

Marskalk, m. marskalk: magister sta-

Mat ban, n. förvisning; egentligen cium quo cibo alicui interdicitur. m. i II. 90, ubi ita explicatur, ut "nullus reo Marghi, pron. pl. månge: multi. I. 23. communicet per totam provinciam". Mamanos aqua et igni) interdictum sit, ex-Mariæ mæssæ, f. (vide UplL.) förræ sulem esse; quamvis vero nemini licuit ei cibum praebere vel aliud commer-Mark (dat. et acc. -ko), f. mark, jord: cium cum eo habere, non tamen pacis

(Mathe, made, maadhe, modæ, f. 1) Mark, f. 1) mark (vigt): marca librata. mått: mensura. IV. Add. B. 6. vecth el-

Map, ? mad, sank mark: terra uli-

Men, n. (vide ÖGL.) m. sværiæ, mæ

(Men, conj. men: sed. Haec v. in mul-

(Menikhet, f. menighet: vulgus, multitudo. V. 5: prol.)

69. *5

pe æræ hældær minni ællær meræ, I. mikit. — Cfr. Umikil, Æm mikit. 184. hvat meræ varþær sar ællær lyte, sc. ratione mulctae pendendae. I. 94. længi ok m., V. 2: 1. Cfr. Umikit. *7 Meræ, mer, n. absol. mera: plus. I. 5. et not. 71; 6, 12. &c.) (minnæ, I. 12, 74, IV. 18, 23. 75, 146, 185; Add. C. 1; IV. Add. A. 2. Hoc neutrum adj. mere non est confun-

pæ m. gup æn &c. I. 75. m. æn en dagh, cfr. Mere. I. 79. m. æn pripia mans ep, I. 163. Add. D. 3. fæm manapum m., III. epil. Mæst, superl. I. 75; V. 3: 11. (Cfr. Sidher mer.) 2) ytterligare: ulterius. IV. 37. (Cfr. *Ydermere*.) *5

des vid mätning af sill: mensura qua haleces metiri soliti sunt.)(tönnæ, V. III. 1. 7. Aliunde constat duo genera huius mensurae in usu fuisse, alterum minus, ctor. V. 5: 25. alterum maius, *litil m.* et *diger m.* , u-KR., G. D. L., V. p. 471; cfr. p. 420, 635 97. m. viper annan, III. 2. ibid.

aftan, vigilia huius festi. L 169, 203; III. 14. Idem festum eiusque vigilia appellatur sanctæ michels dagh, V. 6: 11, 28; sanctæ mikiæls aftæn, I. 169. not. 14; ctatus. I. 208; III. 11. Add. J.

aestas, tempus solstitii aestivi. I. Add. 19, 27, 35, 42.) J.) *7 (mipsumar)

læ, pl. dat. miklum), adj. mycken, stor: (gen.), I. 73, 80. pa -ær han pæs, I. 75.

Menæ, v. a. 1) förmena, förhindra: rantium. I. 144, 221. huru m., a) quanimpedire, prohibere. m. andrum at ran-tus. IV. 54. b) quantuscumque. I. Add. sakæ, I. 129. not. 30. 2) spärra: prae- C. 4. Mikit, n. absolute, mycket: mulcludere. m. apulvægh mæp garpe, I. tum. sva m., tantum. I. 22, 42, 58, 71. &c. horo m., quantum. I. 74, 135. Hoc neu-Mere, adj. större: maior. han gior- trum non, ut in gloss. ad VGL. et OGL. be ey meræ skabæ, I. 119, 160. hvat factum est, confundendum est cum adv.

> Mikit, adv. mycket: multum, valde. Min, pron. poss. min: meus. I. 74, 75;

Minde, vide Mynne.

Minni (myndre, V. 6: 4.), adj. mindre: dendum cum adv. meræ, magis, ut fa- minor. I. 118, 152, 215; V. 5: 17. bötær ctum est in gloss. ad VGL. et OGL. varþæ halvu -næ, I.91. -næ ællær me-Mæst, superl. n. absol. I. 91. *7 (mairi) ræ, I. 184. Minnæ, minni, n. absolute, Meræ, mer, adv. 1) mera: magis. vir- mindre: minus. I. 6, 30, 91, 123, 145. &c.; halvu m., L 21, 91, 93, 94; et not. 1.

Mio hund, m. (vide SML.) I. 180. Scribitur miönde, möönde &c., not. 5 Mees, ? ett slags mått, som bruka- ibid. Cfr. KA., Jur. Skr., II. p. 312. *4 Miok, adv. mycket: multum, valde.

Misdædinge, m. misdådare: malefa-

Misgöræ, v. a. göra ondt, skada: male trumque tamen minus quam tönnæ; vide facere, laedere. m. andrum manni, I.

Mishælde, ? (a mishaldæ, vide VGL. Michiæls mæssæ, f. (vide VGL.) -ssu et SML.) mishandling: mala tractatio: vetæ andrum m., III. 10. vighþæ mannæ m., III. 13.

Mislekin, adj. mishandlad: male tra-

(Mistelse, mystelse, ? förlust: amis-(Midsommer, m. midsommar: media sio. under godzens &c. m., V. 6: 6, 14,

Mistæ, v. a. c. gen. v. acc. mista: per-Mikil (acc. m. mikin v. mikil, f. mik- dere, amittere. m. sæþ v. iorþ sínnæ magnus. I. 11, 44, 146, 174; V. 3: 11. sva m. anbuþæ sinnæ (gen. pl.), I. 92. -ær m. logh, sc. ratione habita numeri iu- han ens peræ, ibid. m. næsæ sinæ, et

öghæ &c. I. 92; IV. 25, 56; Add. B. 5, 6; V. 2: 1, 3; 9. -ti sva mikit, I. 71. m., culus. I. 35, 213; IV. 33. *4 absolute, I. 46.

Mithdagh, m. middag: meridies. I. fader: avus maternus. L 35, 56. Add. B. 4. not. 38; III. 14. n. 35.

(*Mithfaste söndag*, m. midf**a**stosöndag: dominica Laetare. V. 3: 9. not. 56.) *4 (miþfastu sunnudagher)

Miþström, m. medlersta delen af en ström: medium flumen. til -mæ, I. 201. *4

Miþær, adj. (vide VGL.) fran miþium daghe, III. 14.

Miödh, ? mjöd: mulsum, hydromeli. V. 7. *6 (mioper)

(Mod (emodt, i modh), præp. 1) mot: contra. I. Add. H. 1. Cfr. Hær. 2) till: ad. bode emodt then &c. IV. Add. C. 2. III mark m. byen &c. IV. Add. B. 5, 6.) *6

och köpmännernas möten på fisklegena: I. 182. 2) måga, vara berättigad (att statutum de conventibus piscatorum et mercatorum in pagis piscatorum. V. 5: 2: rubr.; 3, 8, 10, 15, 16, 36, 37. &c. " prol. nott. 1, 2.)

nebrae. i mõrk eller m., allitt. IV. 25. ma ey dughæ, I. 58. at kirkiæ mughu not. 10.)

Mord, n. mord: homicidium occultum. liggiæ a -de, clam interfectum iacere. manus, et lauga, lavare) handfat, tvätt-IV. 44.

V. 7. *5

Morpare, m. mördare: homicida, qui

dæthes man til m., i.e. ad conventum UplL. v. und. *6 (mundr) magistratus urbici. IV. 10. kyndæ m., i.e. conventum piscatorum et mercato- annær m., res alia quaecumque. I. 75. rum in pagis piscatorum. V. 5: prol.) *7 öres, örtugs, half mark, fæm pænnin-

convenit magistratus urbicus. *ræt m.*, et n. 73, 77; 146, 152, 174, 214. n. 23 p. IV. 10.

Cfr. Fapur-, Gup-, Mopær-, Stifmother; est mun; cum vero omnes antiqui co-Sammöbræ. *7

Mohær brohær, m. morbroder: avua-

Mohær fahær (mohor fahur), m. mor-

Mohær mohær, f. mormoder: avia materna. L 32, 35, sed perperam L 56. not. 3.

Mohær systær, f. moster: materiera I. 35.

Mugha (præs. ma, pl. mughu; cob) s. mughi v. mughu, L 97. et not. 16; III 1. impf. mattæ; in inf. occurrit mughæ v. mughu, I. 75. et not. 60; 147.), v. a. 1) kunna: posse. I. 3, 40, 43, 47. not. 32; 69, 77, 88, 94, 97, 127, 132, 134, 136, 138, 146, 156, 171, 182, 203, 207; Add D. 6; III. 7; V. 2: 1; 5: 11, 42; 6: 51. at pe bötær mughu ey dyliæs, ne negare possit reus se mulctam promisisse (quod (Mod bog, f. stadga om fiskarenas ei licuit si pignus non datum fuerat) göra): ius habere (aliquid faciendi). L vilium ey ok ey mughum vi &c. V. 2: (Molm, n.? (ND. mulm) mörker: te- 1. 3) skola, böra: debere, oportere. 🎾 uvip varæ, III. 1. *7 (maga)

Muldug, f. (Isl. mundlang, a mund, fat: malluvium. ben klingher i m., IV. Mordh vapen, n. (vide SML. et VML.) 42. Cfr. KA., Jur. Skr., II. p. 107-109, et OGL. v. skal.

Mun, m. egentligen mun; ett sårs occultam caedem perpetrat. I. 145. *6 mynning: proprie os; orificium vulne-(Moth, n. möte: conventus. föræ u- ris. sar havir tva munna, I. 113; cfr.

Mun, m. (vide VGL. sub 1.) noker Mots dagh, m. rådstufvudag: dies quo gæ, siax öræ m., I. 31, 91. not. 34; 145. 199; Add. D. 5; F. 1; IV. 11; V. 2:1; 7. Mohær, f. moder: mater. I.2, 4. &c. Pro man, I.91, sine dubio legendum dices habeant man, et haec lectio quodammodo defendi possit, ut nempe ör- dit m. derivandum esse a munder, dos. togh man sit vir, qui ortugam pendere Potius dicendum est m. originem dedebet, emendationem, etsi mihi non du- bere v. mund, proprie manus, deinde biam, textu recipere non ausus sum. *6 potestas, unde habemus vocabula myn-(moner)

Mund, m. tum: pollex. mynning. *7 (mundr)

I. 71, 111. alla perræ ep ær sum et m. signe potestatis mariti. Cfr. Ih., Gloss. vare, d. ä. alla byns invånare, som haf- II. p. 206; KR., G. D. L., II. p. 337. Ex hac va del i saken, svärja tillsamman så- significatione v. myndæ quoque composisom en man (så att deras ed, tillsam- tio barnmyndær explicari posse videtur. man med de elfva männens som derefter skola svärja, utgör en tylftared): I. 83. not. 12.) *4 (minnas) omnes pagi incolae, qui communem caussam agunt, una iuranto, pariter ac telse: adsensus, venia. I. 144 not. 26; V. si unius viri iuramentum esset (ut adeo eorum iuramentum, una cum iuramento undecim virorum postea iurantium, sit da: clam-interficere. I. 118. not. 1.) *6 iuramentum duodecim virorum). I. 71. Recc. scribunt munhæfvæ, munhof, ll. cc. in nott.; ac nostro quoque tempore incola. IV. Add. B. 7.) mundhov (alias mundheld) apud Danos et Scanos denotat formulam quandam c. gen. v. acc. emellan: inter. m. granloquendi, quam aliquis in ore habere næ, I. 72: rubr. arvæ i m., I. 40. peræ solet. Posterior pars h.v. deducenda i m., I. 5, 19, 26, 40; III. 17; V. 2: 4. heest ab havæ, non vero ab höfþæ, ut ræ i m. ællær þeræ arvæ, I.7. sin i credidit Ih. Cfr. KA., Jydske Lovb. p. m., I. 27, 40, 55, 66, 69. &c. pæs i m., 334, 335.

(Mydding, vide Möghdyngh.)

structa. faræ at fiskum i -mme, I. 200. bunt emellom, I. 5. not. 52. *7 (milli)

Mylnæ, f. gvarn: molina. I. 200, 203, Cfr. Æriltz möllæ. *3

est KA. (Jur. Skr., II. p. 371), qui cre- atal infor ratta: actionem instituere. m.

dig, förmyndare &c., ut adeo myndæ Vide Tolf- proprie sit potestatem rei habere, potiri, ac indicet ius capiendi partem bo-Munhæfbe, n. (vide VGL. v. munhaf) norum mortuae conjugis esse quasi in-

(Myndes, v. dep. minnas: meminisse.

(Mynne, minde, n. samtycke, tillå-5: 20, 27, 29, 32, 33, 42, 60.) *7 (minni)

(Myrdæ (part. pass. -der), v. a. mör-(Mædeborgere, m. medborgare, borgare i samma stad: eiusdem civitatis

Mællin (mellum, I. 5. not. 53.), præp. I. 169. handæ m., vide Hand. lundæ mæn i m., I. Add. B. 7. m. hans börn, Mylnu dam, m. det updämda vattnet I. Add. F. 2. m. pem, I. 218. them i m., vid en quarn: aqua aggere molari ob- V. 3: 7. Recc. pro i m. interdum scri-

Mælæ, v. a. 1) säga: dicere. pingmæn 214. Scribitur myllæ, möllæ, I. Add. G. mælæ þæt sammæ ær þe mæltu ofna förstæ þingi, I. 82. sum för ær mælt, Myndæ, v. a. taga (arfslott); säges I. 28, 82, 119, 138. &c. sum mælt ær, I. blott angående den del af hustruns egen- 179, 184. &c. the sammæ logh ær för dom, som efter hennes död tillfaller man- varæ mælt, I. Add. D. 2; V. 3: 2. gen m., nen: capere (portionem hereditatis); di- säga emot: contradicere. I. 4, 139, 211. citur tantum de parte bonorum uxoris not. 5. m. i gen, I. 74, 75, 82, 118, 139, quam, illa mortua, capit maritus. I. 22, 211. pæse mal æræ al til ens rættæ 44; Add. C. 3; K. 2. Quid proprie signi- mælt, ad unum idemque ius relata sunt, ficet h.v. incertum est. Non audiendus paria esse dicuntur. I. 86. 2) anställa manni, anställa drapsprocess: actionem Væriæ, Dær. 2) jämte, tillika eller tillde caede hominis instituere. I. 124, 126. samman med: una cum. til se m. sine æræ pe ey mælande, d. ä. komne till væriandæ, I. 1. i bo m. fapur, i garb mogen ålder, att de kunna sjelfve föra m. sæ, I. 5, 6. innan iathors m. sik, I. sin talan: si nondum adulti sunt, ut in Add. C. 2. i fælagh m. manni, I. 17. taiudicio stare possint. I. Add. B. 5. Cfr. kæ man i æt m. sæ, I. 123, 124. the ær At-, Æftir mælæ. 3) nämna: nominare. m. hanum hioggo, I. 98. væræ i loghum I. 68. not. 25. Cfr. Tilmælæ. 4) lofva: m. manni, andre m. hanum, I. 77. vapromittere (cfr. VGL. et OGL.) m. til ræ m. (sc. manni) i gærning v. i fær köps, d. ä. lofva att man skall köpa el- ok i fylghe, V. 3: 1, 2. bötæ m. manni, ler sälja: promittere se esse emturum I. 16, 84, 91, 96; Add. D. 3. taka bötar vel venditurum. I. 76; cfr. Fæstæ 4. 5) fore man m. andrum hans arvum, I värdera: aestimare. L 94. not. 86; 160. 123. i siangu m. kunu, I. 204, 205. lign. 44. *7 (mela)

*7 (merki)

*7 (merkia)

cobs-, Mariæ-, Michiæls-, Olafs mæssæ; Hælghunæ missu-, Kyndælmissu dagh. vare m. moþur, I. 57. hin ær hin var *7 (messa)

Mæst, vide *Mere, Meræ*.

de Borgemæstere.) *6

tiri. V. 5: 51. 2) värdera: aestimare, ta- 110. b) derigenom att: eo quod. I. 125. xare. m. akærspial, I. 159, 160. m. bō- 5) adverbialiter, derjämte, tillika: praetær, bestämma böternas belopp i för- terea, simul. taki m. annar vagk, l hållande till lytets beskaffenhet: mul- 96. ok tvo mark m., IV. 43. *7 (mi) ctam definire secundum gravitatem mutilationis. I. 94.

Mæþ, præp. c. dat. v. acc. 1) med (beteknar en sak som man har, eller næ 2, Qvinnæ. *7 (moy) hvarmed man gör något): cum (indicat rem quam aliquis habet, vel qua ali- I. 45. quid fit). barn var föt m. naghl ok næsæ &c. I. 2. bo ofna husætoft m. litlu utlænde, I. 75. varæ m. barne, gravidam esse. I. 1. dræpæ &c. m. rathet rath, V. 3: 1-4, 7. (forföliæ man m. land Add. B. 3. et not. 15; V. 6: 36.) ræt, I. Add. J.) m. vapæ v. viliæ, vide Vapi, Vili. iorp köpæs m. gull, I. 29. bötæ m. thretiuge mark, IV. 43. þæt gar ex insula Danica Möen. V. 5: 44.

manni ofna hændær, I. 149. m. æftir til pin m. repe, I. 75. Cfr. Hær, Vita, giæ m. kunu, I. 209; Add. H. 2. vitæ i Mærki, n. märke: nota, signum. I. 190. graf m. pem dræpnæ pre mark, vide Graf 4. köpæ husætoft m. akri, I.74. *Mærkiæ*, v. a. märka: signare. I. 190. Þæt tapæs m. bondans kost, I. 223. fæ ræ m. allu þær han a, I. 41. botlös mal Mæssæ, f. högtid: festum. Vide la- m. them &c. I Add. B. 7. lim ær af m. allu, vide Aldær 1. 3) hos: apud. barn m., L 40. inni m., vide Inni. 4) jämlikt, enligt: convenienter, secundum. m. (Mæstere, m. styresman: rector. Vi- (rætum) loghum, vide Logh 1. m. þem sammæ ræti, III. 17. m. fythe ræt, V.7. *Mœtæ (mathe)*, v. a. 1) mäta: me~ *m. þy at*, a) derför att: cum, quoniam. L

Mæþæn, conj. medan: dum. I. 90, 210; IV. 38. e m., vide E. *7 (mipan)

Mö, f. mö: virgo. I. Add. A. Cfr. Ku-

Mö barn, n. flickobarn: puella, filia.

(Mögh, ? (ND. mög) dynga: fimus. IV. 4. not. 56.)

(Möghdyngh (möding, mydding), ? (ND. mödding) dynghög: fimetum. IV.

(Möllæ, vide Mylnæ.)

Monbo, adj. från on Moen i Danmark:

Möprini, n. 1) möderne (slägt): maternum genus.)(fæprini, vide Fæprini 1. ofna -nis alf, I. 212. -nis frændær, vide Fæprini 1. fæprinis frændær ok -nis (sc. frændær), I. 56. mödernearf: hereditas a matre relicta. I. 23; Add. F. 2. Cfr. Fæprini 2. (myprni)

Möprinis iorp, f. mödernejord: fundus maternus. I. 22, 44; Add. C. 3.

N.

Na, v. a. c. dat. få, åtkomma: potiri, lånta är förloradt och han kan ej skaffa det igen: rem commodatam amissam non potest recuperare. I. 221.

(Nabo, m. (ND. item; Isl. nábúi) granne: vicinus. I. 66. not. 31; IV. Add. B. 4; V. 5: 2, 11; 6: 52.)

Nafn, n. namn: nomen. V. 6: 21. (namn)

Naghl, f. nagel: unguis. barn var föt mæð n. ok næsæ &c. I. 2.

Nam, n. (vide VGL.) I. 84; V. 1; ubi vetatur capere tale pignus in casu, de quo illis locis sermo est. Cfr. Næmæ, Innam.

Nanithi, m. i. q. nipi. I. 125. not. 55; 140. n. 23; 212. n. 31; Add. B. 5. n. 29. Scribitur nathnithi, I. Add. B. 5.

Nar, conj. när: cum, quando. I. Add. H. 2. *7 (ner)

Nat (gen. nattæ, nate; pl. nættær), daghs rum ok natæ, f. 1) natt: nox. I. 214; V. 3: 1. um natten, V. 6: 17. um n.) (um dagh, vide Dagh 1. 2) dygn: dies civilis, dies cum nocte. I. 141; III. 1, epil. not. 1.

(Nate tid, ? nattetid: nocturnum tempus. V. 5: 33.)

Naturæ, f. natur: natura. I. 102. (Nathnithi, vide Nanithi.)

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

Nathæ (nothe), f. pl. 1) lugn, ro: quies. havæ frith ok gothe n., IV. 50. 2) nåd: gratia, misericordia. V. 2: prol.; 5: prol.

(Ned, neth, n. nät: rete. V. 7.) *6 (næt) Nek, f. kärfve, nek: merges. L 174. *4 *Netæ*, v. a. neka: negare. I. 2, 14, 49. not. 67; 135, 136, 163. n. 48; 182; III. 6; IV. 56; V. 8. Scribitur negte, I. 55. not. 43; nectæ, I. 14. not. 69; 182. n. 82. *5

Ni, num. nio: novem. I. 85, 102, 108, 118. &c. Scribitur ny, IV. 15, 18; V. 8. *7 (niu)

Nicolai dagh, m. den 6:te December: adsequi. han ma ey na þy &c., d. ä. det festum Nicolai, die VI Decembris celebratum. IV. 55. not. 1.

> Nipi (pl. nipiæ), m. slägting: cognatus. næste n., I. 124, 125, 140, 212; Add. B. 5. not. 29; IV. 34, 45. frændær ok næstæ niþiæ, per pleonasmum, I. 125. Cfr. Nanithi.

> Niping, m. niding, ärelös bof: homo infamis. Vide Gorniping. *3

> Nipri (nether), adv. nere: in imo, infra. i brokum n., I. 92; IV. 46. • 7

> Nipær læggiæ (nepær leggiæ), v. a. 1) nedlägga: deponere. rep n., d. ä. mäta jorden: funem geometricum terrae imponere, i. e. terram metiri. I. 74. 2) nedlägga, underlåta: deserere, omittere. pæn sal læggis nipær, i.e. non penditur. I. 96. *6

> Nipær sætiæ, v. a. nedsätta: demitsæte ey nipær, sc. stiborp, I. tere. **203**.

> (Noghen hande, nogle hande, pron. indecl. något slags: cuiusdam generis. V. 5: 24; 6: 11, 14.) *1 (nokra handa)

> Nokra lund (nogher lund), adv. på något sätt: aliquo modo. IV. 56; V. 9.

> Nokær (pl. nokre, noghre), pron. någon: aliquis. I. 75, 134, 141; III. 13, 17. Nokat, n. absol. något: aliquid. I. 12, 28, 30, 31, 38. &c. Cfr. Stap. *7 (neqvar)

Nokær stath (nokir stath), vide Stap. nominabantur ab actore ut (quod ple-7. *4

III. 1, 5, 14-16. 2) utom, undantagande: absolvere vellent. L. 141; III. 6. not. 56; nisi, excepto. n. hup sinæ, III. 14. 3) 8, 11, 12; IV. 36. biupær hin sækti n. men, utan: sed. I. 80, 100. not. 82; 131, fore sik (si talium iuratorum iudicio se 182, 190, 198, 208. n. 20; 212, 224, 225; vult submittere) pa næfne hin ær sak III. 14. n. 50, 52; IV. 40, 53. n. 11; 57. n. 4. sökær tolf mæn &c. I. 141. takæ vi-

Ny, vide Ni.

46. not. 27; Add. H. 2.) *5

å nyo: denuo. I. 139. göræ möllæ af 10, 11; certe omnes saltem casus, de ny, i. e. novam, ubi antea non fuit molina. I. Add. G. *7

I. 196. *5 (nut)

sins kõps, d. ä. behålle det som han har thingi ... thesse tolf skula then sækköpt: fruatur emtione sua, i. e. teneat tathe meth therres eth forvinna eller id quod emit. I. 49. nyti kirkiu sinni skæræ, V. 2:1. væriæ sik meth n. a (pro sinnæ), III. 2. nyti væl, I. 192. *7 kyrke soyhn, V. 2: 4. thæn skal næf-

habere. I. 93. *1 (nyta)

burgere offven ok n., d. ä. hans gran- ge manna vitne ok en n., I. 49. not. 67. nar på ömse sidor: vicini eius utrinque vidhæ meth XV mens n. af sit kon, I. habitantes. IV. Add. B. 1; cfr. not. 44 Add. G. not. 34. fallæ at n., vide Falibid., et nabure boven unde beneden, læ 3. æy gitæ n. drughit, vide Dry-VS(L. II. 18. *7 (niþan)

rendels af tolf man, som i vissa tviste- in locum istius iudicii substituunt nemoch brottmål nämndes af käranden, för dam; vide I. 65. nott. 22, 23; 85. n. 71; 87. att (såsom i de flesta fall synes hafva n. 67–69, 71; 88. n. 10; 118. n. 73, 8, 12, 19varit förhållandet) svärja ehvad de ville 21, 85; 139. n. 76, 77, 91; 140. n. 24, 34, 36, fria eller fälla den tilltalade, eller (i 38, 50, 53; 147. n. 76; 148. n. 7; 152. n. 30; vissa fall) endast gå ed om de funno 167. n. 50; 170. n. 59, 60; 206. n. 37; ^{207. l.} honom böra frikännas: iuratores nomi- 80, 81, 83; 210. n. 59, 62, 63; 214. n. 29, 35 nati, viri plerumque duodecim, qui in p. 199; 217. n. 40, 41; Add. B. 7. n. 80; III.

Norman, m. Norman: Norvegus. V. rumque factum esse videtur) iurarent sive absolvendum sive condemnandum Nu, adv. nu: nunc. I. 79, 141, 144. *7 esse reum censerent, vel (in quibusdam Num, conj. (Isl. nema) 1) om ej: nisi. casibus) tantummodo iurarent si eum pær n., de reo, ibid. tagkæ n. i gen, V.9. n. svær)(bristær manni; in isto (Nygel, nögel, m. nyckel: clavis. I. enim casu nemda non iuravit, nisi absolvere vellet reum. I. 141. viti pat map Nyr, adj. ny: novus. I. Add. J. of ny, n. kirkiu mannæ, dyliæ mæp n., III. 5, quibus haec tria capita agunt, respicit id quod statuit cap. 12, nemdam sem-Nyt (vel nut ? Isl. nyt), f. ? nöt: nux. per debere iurare, sive cum actore sive cum reo. skæræ sik mæth n., I. 118. Nytiæ, v. a. c. gen. njuta: frui. nyti not. 8 p. 106. væri sik meth n. a hærælk-Nyttæ, v.a. hafva nytta: utilitatem næ n. ær sak söker, I. Add. D. 1; V. 3: 1, 4. thæn skal næfnæ n.ær mannen Nytær, adj. nyttig: utilis. Vide Uny- (sc. occisum) vil gildæn göræ . . . the tolf svære hvat the viliæ hældær gild el-Nædhen, adv. nedanför: infra. XII lær ugild, I. Add. D. 4. neta meth tvigghæ. Ubi antiquum ius statuit candens Næfnd, f. 1) nämnd, bestående me- forrum esse portandum, ibi plurimi codd. certis caussis civilibus et criminalibus 7. n. 18; 13. n. 15, 16, 41; 14. n. 69. Cfr.

Næfnæ 3; Hæræzs-, Kyns-, Soknæ Næfnd 1). vitæ mæp tvigiæ mannæ 21. *6 (næmd)

iusiurandum ab hac nomen accepit.)

næfnd. 2) i ett särskildt fall gifves nam- vitni ok tolf næfndom mannum (i. e. net n. åt en ed, hvari båda parterna svu- iuramento duodecim virorum ab adverro tillsamman jämte tio andra män: in sario nominatorum) i kyni sinu, I.2. speciali casu datur nomen n. iuramento, vitæ mæp tviggiæ mannæ vitni ok tylfin quo una iurarunt actor et reus de- tær epe af kyni sinu næfndræ mannæ cemque alii viri, I. 105; nemdam in isto ... pæn skal næfnæ ær sak söker, I. 4. casu ita guidem explicat Andreas Su- væriæ v. skæræ sik mæp tolf næfndum NONIS (II. 67.), ut "unius nominati viri, mannum af v. a kyni sinu, V. 2: 3, 4. puta ipsius vulnerati, requiratur iura- vidhæ med XV nefnde men af sit kön, mentum"; at hanc explicationem falsam I. Add. G. not. 34. (Locis iam citatis, ubi esse dicere audeo; cfr. tamen Nyt jur. iuratores nominandi erant ex cognatis Ark., XXI. p. 153; Jur. Tidsskr., XIV. I. p. rei, haec nemda, kyns næmd dicta, praeterea non distulit ab aliis iuramentis a (Næfndæmæn, m. pl. i. q. pingmæn. af reo una cum certo numero sociorum dommæren eller af n., "a iuridicis". I. dandis.) föræ iafnuþæ eb mæb tolf Add. H. 1. coll. II. 62.) *7 (nemda mapr) næfndom mannum i kyni sinu, I. 110. (Nefns ed, m. i.g. assvaru eb, cu- til n. siæx mæn a hans vagh (i.e. ex ius v. loco n. occurrit in recc. codd. I. eius cognatis) ok siæx a hænnæ... ok 152, not, 34; 167, n. 44. Ratio nominis sværi syndær ællær samæn, i. e. coghaec est, quod iuramentum assvaru ep nationem viri et feminae sive esse imdictum ab actore datum fuit antequam pedimentum coniugii, sive non. III. 9. candens ferrum a reo portaretur; isto um kynzimi skal (næfnd) af kyni n., vero judicio abolito ac nemda in eius III. 11. n. næfnd, vide Næfnd 1. hin locum substituta, praecedens actoris ær sak sökær -ne tolf mæn af allu hærape, I. 141. viti mæb tyltær eb obol-Næfnæ (part. pass. pl. næfndi v. næf- bondæ ok tvigiæ mannæ vitni ... be di), v. a. 1) nämna, namngifva: nomi- tolf skal til n. &c. I. 68. archibiscon nare. n. köpæ sin, vin, vitne, I. 134, late n. til tolf mæn af kirkiu soknen, I. 138; IV. 56; V. 9. 2) utnämna, förord- 69. viti mæb tolf mannum bem ær til na: designare, eligere. et syskini -ne varpæ næfdi af kirkiu sokn, III. 4. viti siex &c., n. tolf pere frender, sc. ad pet mep tolf næfndom mannum i kirdividenda bona hereditaria. I. 26, 27. go- kiu sokn, III. 8. dyli mæp tolf næfnpe mæn ok ræte -næs til at skiftæ mæl- dom mannum, III. 7. þe ær næfndi æræ lin pem, I. 218. n. til (gotha mæn) thre skulu annat tvigia sværiæ &c. III. 12. ællær fyra, I. Add. C. 1; V. 3: 13. 3) i n. tolf mæn i hærape ok latæ pem sværsynnerhet nämna de män som skulle i iæ &c. I. 79. n. tolf mæn þe ær alrättegångsmål gå ed med svaranden, dungæ æræ i bygden ok latæ sværiæ eller ock, såsom det vanligaste synes markæ skæl, I.71. aldungæ pe ær til hafva varit, afgifva edligt ytrande for varpæ næfnde, ibid. n. til tolf mæn ok eller emot honom: speciatim nominare (latæ them) vitæ hvat hældær &c. I. viros qui in caussa iudiciali cum reo 49. not. 67; Add. C. 5. en af thom bæsta iusiurandum darent, vel, ut plerumque bondum skal n. tolf af thingi v. var factum esse videtur, iurarent eum esse (sc. regis) umbuthsman skal n. tolf mæn absolvendum vel condemnandum (cfr. at lösæ the thrættæ, V. 2: 4. saksökære skal n. fæmtan mæn af hærathe (de quibus quindecim viris tamen duodecim tantum iurarunt), V. 2: 1, 3. n. at kyrke soghn, V. 2: 2. stande fore v. skære sigh meth sex nefnde mæn i fidden, V. 7. 4) bestämma, förelägga: statuere, praefinire. *hingmæn næfne bribia hing* fore hanum, I. 139. *7 (nemna)

Næmæ, v. a. (vide VGL.) I. 214. n. man, I.84. Utroque loco vetatur pignus privata auctoritate capere. Cfr. In næmæ. *6

Nær, adj. när: propinguus. sva n. sum annar ær andrum, d. ä. nära i slägt: propinguus ratione habita cognationis. L 56. ligæ n., L 35. not. 67; 56. n. 7. Cfr. Æm nær. nærmer, næmer, compar. n. a möhrini, I. 56. n. at vitæ, I. 4. næstær, superl. pæn fingær pær ær næst, I. 94. -te agher, I. Add. J. -te by, I. 182. -tæ ping, I. 141. -tæ nathnithi, I. Add. B. 5. n. at væriæ börn, I. 56. n. börnæ væriænde, IV. 33. Cfr. Arve, Frændi, Niþi. *7 (ner)

Nær, adv. et præp. nära: prope. *sva* n. væghin, V. 5: 14. ligæ n., I. 96. nott. 46, 49. nærmær, næmer, compar. ægho be n. (sc. kynni) vipær pæn dræpnæ, I. 96. n. vitni, I. 49. næst, superl. hin (ær) n. a kyuni v. byrþ viþær hanæ, I. 208. pæn ær n. havir værn, I.57. n. vitu, I. 25. n. loghum at vitæ, I. 217. n. for pingez aftæn, V. 3: epil. n. æftir drap &c. I. Add. D. 4; F. 4; III. epil. pær n., I. 105. Cfr. Æm nær. *7 (ner)

Næst syskyni börn, n. pl. syskonbarnsbarn: consobrinorum filii. III. 10.

Næsæ, f. näsa: nasus. I. 2, 92; IV. 46. *7 (nas)

Nævæ hog, n. slag med knytnäfven: ictus pugno illatus. I. 97; V. 7. not. 11.

Næþri, adj. nedre: inferior. Vide *Hol*. *7 (nipri)

39. Cfr. Hors. *7 (naut)

Notskorn, n. nots horn: cornu bovis. IV. 39.

Nöth (nöd), f. nöd, trångmål: necessitas, angustiae. högh rikes n., V. 3: 11. thet görs af n., d. ä. i nödfall: in casu necessitatis. V. 5: 2; 6: 52. *6

Nöpoghær, adj. ovillig, som ej vill: invitus. *takæ kunæ -ghæ,* **d. ä.** váldtaga: vi stuprare. I. 207; Add. A, B. 6. *7 (naupugr)

Nopa, v. a. nodga: cogere. L 84; V. 3: 14. *7 (noypa)

O.

Off, vide Æf.

Of harpær, adj. alltför hård: nimis durus. III. tit.

Oflikæ, vide Oftlikæ.

Ofna (ofnæ), præp. c. dat. v. acc. (a ovan a) 1) på: in, int. o. marko, mapum, bransten, I. 192, 194, 200, 202, 225. e. gvist ællær o. iorpo, I. 187. liggi o. ogildum akre, I. 204. bo o. husætoft, I. 75. ripæ o. bymark, I. 168. takæ hionæ e. löpstighum, I. 129. hanum liggær nöp o., V. 3: 11. o. bak, vide Bak. goræ gornipings værk o. fæ, I. 166. skape o. akrum, sæp, fæ, I. 177, 192. spial o. ongium, I. 203. læggiæ kostnap o. (kost), I. 157. virpning o. fa &c. I. 144, 161, 166, 189, 192, 221, 222. thrang @r o., V. 3: 14. havæ pre halmæ o. (iorp), I 75. havæ v. fa v. kommæ (laghæ) hæf) o. (iorp), I. 48, 77, 79, 81; Add. F. 3. sna at ey se ranshæfp o. (iorp), I. 79. o. mößrinis alf, I. 212. o. höstruens væghne, I. Add. F. 2. træ faldær o. man, I. 98. bi fallæ o. annars mans bi, I. 189. latæ vanta o. hand, I. Add. B. 4. læggiæ iarn ok fiatur o. man, I. 132. föræ band ok stok o. man, I, 133. rapæ bast ok band o. man, I. 109. læggiæ mærki o. træ, Nöt, n. nöt, oxe eller ko: bos. IV. I. 190. pæt gar o. annat ar, III. 16. kallæ o. man v. iorp &c., vide Kallæ 4

molo, koro, vito v. sökio manni o. hændær, vide Hand. 2) på, i: in, èv. o. ohörsamhet, tredska: inobedientia, contorghe, I. Add. B. 7. sitiæ o. hus, V. 3: tumacia. IV. Add. B. 5.) 14. ærchibiscop o. skane, III. epil. o. *pingi*, I. 51, 63, 81, 82. &c. o. lanzpingi 1. &c. 2) adv. ock, också: quoque. sva v. hæræzþingi, I. 115, 118, 139, 214; Add. ær ok, þa næfnæ þe ok tolf &c. I. 6, B. 5; V. 2: 1. o. doz daghi sinum, I. 63. 27. &c. ok hovoplot, I. 40. ok mæp tolf o. pingiz aftne, löghordagh, iula dagh opolbondum, ok mæp þripia mans ep, &c. I. 203; Add. B. 4, 7; III. epil. not. 1; I. 79, 188. ey skal ok &c. I. 91. sva V. 3: 13. kvær sundagh o. iamlanganum, ok, I. 91, 92, 113, 146; III. 9, 13; IV. L Add. B. 7. 3) om, angående: de. viti o. iorp v. bolfæ, I.28. kæræ börn ey o. (cfr. Kæræ), I. 48. varþnaþ o. male, tan, vigilia huius festi. III. 14. *5 I. 140. 4) till: ad. rithæ hem o. man, L Add. B. 6. fare o. herezping, L 72, 178, 203. kommæ o. þing, I. 145. þæt var aldrigh til giort o. hins iorpo, I. 5:24.) *4 55. 5) i. q. a 5. o. bötær böttæ v. buthna, I. 89; Add. B. 5, 6. 6) utöfver, jämte: super, praeter. pripia mans ep Add. H. 2; V. 6: 5. not. 30; 18.) o. korngiald, I. 163. 7) adverbialiter, derutöfver: insuper. viti o. mæþ &c. I. V. 5: 9.) *6 (up halda) 13, 14. ok (e) tyltær ep o., I. 12. not. 77; 119. ok o. pripiæ mans ep, I. 165. lam. III. 15; V. 6: 5; 7. *5 (uppinbarlika) ok logh o., I. 221. ok ængæ bötær o., I. 161. ok o. prigiæ markæ bot, I. 220. сөгө). III. 7; V. 3: 5. æn ey orkær hin ok (böte) o. tva öræ, I. 165, 176, 177. pre murk, i. e. trium marcarum mulctam

Oft, ofta, adv. ofta: saepe. I. 146. pendere. III. 3. not. 5; V. 6: 36, 46. oftare, compar. 1. 214. *6 (opt)

Oftlikæ (oftikæ), adv. ofta: saepe. I. n. 15. *6 146.

ne. Vide Nædhen.) *7 (ufan)

(Offuerbod, vide Iver bot.)

(*Offuer giæld*, ? öfverbot: mulcta addititia. böde III v. sex öræ o., IV. 57. not. 5.)

IV. 57. nott. 18, 23; Add. B. 3. n. 12.)

(Offuerhörig, offuerhördig, yver höroghar, adj. ohörsam, tredsk: inobsequens, contumax. sidde o., I. 14. not. 62; 82. n. 22; III. 16. n. 13, 16, 22, 38; IV. Add. B. 3.)

(Offuerhörighet (hoffuerhörighet), s.

Ok (hoc, III. epil.), 1) conj. och: et. I. **26**.

Olafs mæssæ, f. (vide ÖGL.) -su af-

(Om kringh, præp. omkring: circa. I. Add. J.) *7 (um kring)

(Under (n. onth), adj. ond: malus. V.

(Opa, vide Up pa.)

(Openbare, adv. i. q. opinbarlikæ. I.

(Opholde, v. a. qvarhålla: retinere.

Opinbarlikæ, adv. uppenbarligen: pa-Orkæ, v. a. orka, förmå: posse (fa-

Orloff, n. tillåtelse: venia. I. 193. not. 61; 199. n. 37; V. 3: 8; 5: 27. not. 10; 55.

(Orloff, n.? örlig, krig: bellum. V. (Offven, adv. ofvanför: supra, super- 5:52. kry ok o., I. Add. H. 1.) *1 (örlögh) Ornum (pl. -mmæ), f. (vide UplL. v. urfiælder.) I. 71. Scribitur hornome, II. 33, quod dicitur denotare "terram, quam ad divisionem venire cum aliis non permittit privilegium dignitatis"; illud "pri-(Offuerhörelse, ? i. q. offuerhörighet. vilegium" vero in eo ipso consistat necesse est, quod talis terra ab antiquitate fuit fundus separatim possessus ideoque exemtus divisione agrorum pagi communium; nec dubium videtur esse quin talis terra, ut iam observavit Ih. (Gloss. v. urfjäll), nomen habeat ab or, ex, et *næmæ,* capere, quia est terra exemta. H. v. recte explicavit KA., Jydske Lovb. p. 336, 337, quidquid contradixerint KR. (G. D. L., I. p. 28) aliique.

Orsakæ, adj. 1) oskyldig: insons. V. 2: 3. 2) fri för straff eller ansvar: a reatu vel poena immunis. III. 16; V. 8. — In notis scribitur orsage, aarsager, L 82. nott. 89, 91; 108. n. 59; 118. n. 20 p. 106 &c., et orsagidt, aarsaget, pro o. giord, I. 87. not. 69; 118. n. 19; quoque occurrit orsagæ vel aarsage ut subst. in locutione vardher hans o. giort, 1.118. not. 19; 210. n. 62; Add. B. 7. n. 86.

Orth, n. ord: verbum. L 139. not. 97. *7

(Overskerere, m. öfverskärare: tonsor pannorum. V. 5: 29.)

Oxe, m. oxe: taurus (castratus). I. 137, 144; IV. 24. *7 (uxi)

Opænsdagh, m. onsdag: dies Mercurii. III. epil. not. 1.

Opolbonde (hotholbonde, II. 33; athælbonde, IV. 7. not. 32; adelbonde, I. 11. not. 29. &c.), m. odalbonde, jordegare: vir proprium fundum habens (cfr. VGL. vv. opal, opoliorp &c.). Vide Dyliæ 2, Ep, Lösæ 4, Skæræ, Standæ, Sværiæ, Tyltær ep, Vitni, Vitæ, Væriæ.

P.

5: 52. — Cfr. *Up pa*.

ruptum, cuius loco forte legendum est partie, factio. V. 5: 58.

i. q. gripæ 2. V. 5: 9.)

(Pa kære, v. a. tilltala, anklaga: con- ibid. venire, accusare. IV. Add. B. 5.)

Palma söndagh, m. palmsöndag: do- zer, V. 5: 24.) *4 (plata) minica palmarum. V. 2: 1.

occurrit h. v. loco v. væþ, L 83. nott 2, 10. &c. (Cfr. Forpant.) *6

(Pantzer, n. pansarskjorta: lorica. Vide lern pantser.) *4

Pascha, m.? pl. páskdag: dies paschae. attande dagh eftir p., V. 2: 1. *7

Paskæ dagh, m. p**a**skdag: dies paschae. I. Add. A.

Pasche hælgh, f. påskhelg, första veckan efter påsk: festum paschae, vel septimana prima post diem paschae. IV. 38, ubi verba *faste hælgk ok p.* comprehendunt idem tempus quod designatur verbis: *fran ni uknæ fasto ok t*il paskæ ukæ luks, III. 14. Cfr. Fastu hælgk.

Paske peninge, m. pl. påskpenningar, en afgift som vid påsktiden erlades till stadsfogden: stips paschalis; pecunia tempore paschae vectigaliario urbis pendenda. IV. 11. Cfr. Iule peninge. *1

Paskæ ukæ, f. påskveckan, första veckan efter påsk: septimana proxima post diem paschae. III. 14. *7 (paska vika)

Pavi, m. påfve: papa. III. epil. not. 1; V. 2: 1.

(*Piig*, ? pigg, spets (af järn): cuspis (ferrea). V. 5: 5.)

Pingiz aftan, m. pingstafton: vigilia pentecostes. I. 203; V. 3: epil.

Pingizdagh (pinzgisdagh), m. pingstdag, pingst: dies v. festum pentecostes. Pa, præp. 1) på: in, ¿nì. Vide Lif. I. Add. A. -ghæ aftan, vigilia huius fe-

Pingiz ukæ, f. pingstveckan, första Paachye, vocabulum, ni fallor, cor- veckan efter pingst: septimana proxima post diem pentecostes. III. 14; V. 2:1.

Pint, m.? (Nnd. et Fris. item; Angl. (*Pagribe* (part. pass. *pagreben*), v. a. *pintle*) manslem: penis. I.92. not. 40. Recentior forma h. v. pit occurrit not 20.

(Plathe, f. (vide SML.)) (iern pant-

(Platzæ, v. a. (a plats, difficultas) be-Pant, m. pant: pignus. In recc. codd. svära, plåga: molestia adficere. L 104. not. 57; 172. n. 61; 225. n. 99, 3 p. 214. Cfr. Paske peninge. 3) ett mynt, hvaraf ur-Uplatzeder.)

B. 3.)

11; III. 5.

sa, malleata, BH.) pålyxa, bardisan, kors-coll. II. 65, 97, 98, 131. adparet, recengevär; ett fordom brukligt vapen, be- tiore vero tempore decimam quintam securis bellica hastae adfixa. V. 5: 24. Cfr. J. Röding, om krigskonstens tillstånd i Sverige i Konung Gustaf den 160.)

(Port, f. port: porta. östre, vestre, söndre p., portae urbis Malmogiae. V. 6: 15. udhen -tenæ, extra portas (urbis). V. 6: 15. not. 27; 35. Sed porthe perpe- pellantur sma -ge, parvi numuli, I. 31. ram pro forta, I. 66. not. 37.)

quorum in Dania (ac quoque in Scania) numuli, dicti hvide penningæ, numuli adhuc usitata. V. 5: 51. not. 32; 6: 13.)

33.)

(Previleg, m.? privilegium. V. 5: 41, pagis piscatorum.) *2

(Prove, v. a. genom undersökning befinna: examinando comperire. IV. Add.

B. 7.) *6 (pröva)

herde: curatus. I. Add. B. 4; III. 2, 16; V. 7. angin p., ey en p., ne numulus IV. 27. *7 (prestr)

(Pundere, m. (vide BjærkR.) V. 5: 3; 208, 211; IV. 51. *7 (penningr) **6**: 50.) *6

(Pust, m. (vide UplL.) IV. Add. C. 4; V. 7. not. 11.) *6

(Pæl, ? påle: palus. Vide Afpæle.) na (mobilia). Vide Bol-, Halzs pænningæ. 2) pl. penningar: pecunia. I. 39. not. narii, i. e. viginti et quinque. V. 6: 22. 64; IV. 54; V. 5: 42; 6: 12, 13. ore v. ortogh -qæ, vide Ore, Ortogh. Cfr. lule-, prol. *4 (qvædia)

sprungligen 30 gingo på en öre, eller (Pleye, v. a. pläga: solere. IV. Add. 10 på en örtug, men i senare tider 15 svarat mot en öre: monetae genus, nu-Plöghiæ, v. a. plöja: arare. I. 86. not. mulus primitus trigesimam partem unius öre, vel decimam partem unius örtegh (*Poloxe*, f. (Isl. *páloxi*, securis cras- continens, ut ex I. 114, 151, 153, 214. stående af en vid ett spjut fästad yxa: partem unius *ore* aequiparans; ubi enim in antiquo textu iuris Scan. occurrit unus öre, recc. codd. habent femten penninge, I. 31. not. 33; 114. n. 64; 151. n. 14; förstes tid, Vitterh. Acad. handl., I. pag. 153. n. 82; 174. n. 42; et sic pro tva öræ recc. habent XXX penninge, L119. nott. 54, 67; 158. n. 58; 160. n. 73; 164. n. 58; 165. n. 24, 33, 64, 79, 89; 176. n. 6; 225. n. 54 p. 213; hi vero numuli interdum apnot. 33; 151. n. 14; 174. n. 42, eam, ni fal-(Potte, f. pott: sextarius, mensura li- lor, ob caussam, quod alii exstiterunt albi, i. e. argentei, vel tantum hvide, (Pram, ? pram: navis plana. V. 6: 8, Lat. albi, quorum septem cum dimidio aequipararunt duas oras, ideoque unus quattuor numulos ordinarios v. par-42, ubi respicitur statutum quoddam de vos; cfr. Hvidt. Non vero quinque -gæ aequipararunt unum öre, ut concludi posset ex L 145. coll. 174; vide not. 39 pag. 166; nec una örtogh continuit triginta -gæ, ut manifesto errato statuit Præst (gen. præst pro præsts), m. KR. (Nyt jur. Ark., XXI. p. 165). en p., 1) prest: sacerdos. I. 3; III. 11. 2) kyrko- I. 214. fæm v. tiuve -gæ, I. 145, 146; quidem, i. e. nihil omnino. I. 43, 84, 128,

Qvarter, n. fjerdedel: quadrans; 1) Pænning, m. 1) pl. (lös) egendom: bo- af ett stop: mensurae stop dictae. V. 5: 2) af ett hundrade: numeri cente-51.

Qvethiæ, f. helsning: salutatio. V. 2:

döpær, I. 7, 11. q. kost, qvikt fæ, L. Add. E. 1. Cfr. Hand-, Kirkiu ran. 2) 137. Cfr. Qvipæ fuldær.

Qvindi, n. (Isl. qvendi) qvinnfolk,

gvinnor: feminae. V. 2: 4. *7

Qvinfænge, n.? qvinnas erhållande till hustru: feminae acceptio in matrimonium. IV. 27.

(Qvinnæ, qvinde, f. 1) qvinna: femina. I. Add. F. 2; IV. Add. C. 3; V. 8. Cfr. stulet eller annars förloradt gods i en Danne-, Gard-, Hæggomes-, Olqvinnæ; Huskunæ. 2) hustru, gift qvinna: uxor.)(mö, IV. Add. C. 2. — H. v., quae primitus est gen. pl. a kunæ, q. cfr., saepe occurrit in recc. codd. loco v. kunæ, L. med våld satt sig: violenta possessio. 6. not. 14; 33. n. 28. &c., non vero con- I. 79, 81. Scribitur *roffs heffd,* ibid. in fundenda est cum v. qvindi.) *6

Qvist, m. qvist, gren: ramus. I. 187. *7 Qvipæ fuldær, adj. (vide OGL.) qvikær ok q., allitt. I. 37. *2 (kviþa fulder)

Qvæl, m. qväll: vespera. III. 14. *6 (qvælder)

Ovær (qvar; pl. -rræ), adj. qvar: reses, quietus. Vide Sitia, Satia. (qver)

R.

*7 bis. IV. Add. B. 7; V. 6: rubr., 28.) (raþ maþr)

corvus. I. 102. not. 66.

stång: pertica. reb och r., allitt., funis senatus urbicus. IV. 57. not. 6; Add. B et pertica geometrica. I. 66. not. 71; 70. 6; C. 2.

nus quoddam. I. 180. not. 1. ND. rakke man (cfr. VGL. sub 2, et OGL. sub 1), ost "en lodden eller langhaaret hund" I. 109. r. man innan annars mans eghn, (Molb. D. Ordb.); nostrates vero per "inducere aliquem ad invadendum poscontemtum utuntur v. racka de minore sessiones alicuius et diripiendum bona cane vilioris generis. Cfr. Kövæn rakki. ipsius". Ibid. coll. II. 63. 2) föranstalta:

Qvikær, adj. lefvande: vivus. I. 9.)(III. 10; IV. 49. takæ mæþ rane, I. 104; (vide UplL. sub 2.) I. 171. *7

Ransak, ? ransakning efter bortstulet eller annars förloradt gods i en annans hus: rei furto sublatae vel alias amissae investigatio in aliena domo. L **129**, **135**, **137**, **150**.

Ransakæ, v.a. ransaka efter bortannans hus: res furto sublatas vel alias amissas in aliena domo investigare. L 129, 136, 150.

Rans haff, f. besittning, hvari man notis.

Rans man, m. ransman, ranare: raptor. IV. 57. *4

Ran takin, adj. med rån borttagen: raptus, vi ablatus. Vide Losa 4. *6

Rap, n. 1) råd, tillstyrkande: consilium, suasio. mæþ frændæ raþe, I. 47, 56. meth the bæstæ mannæ rape, V. *7 2: 1. æfter allæ danæ r., V. 3: 1, epil æfter rikes r., i. e. suadentibus regni proceribus. V. 3: 11. 2) (vide UplL. sub 2.) pæt ær mæst r., I. 75. um pem pykkær r. varæ, I. 189. 3) öfverläggning: (Raadman, m. radman: senator ur- deliberatio. meth vare radhe, V.2:1. dræpæ &c. mæth rathet r., V. 3: 1-4, 7. Cfr. Be-, For rath. 4) föranstaltande: Rafn, m. (Isl. hrafn, ND. ravn) korp: cura, procuratio. IV. 20. 5) råd, rådsförsamling: senatus. med thesse rikes (Raft, m. (ND. item; Isl. raftr) stör, r., V. 5: prol. buryemestere ok r., i.e. *7

Rapæ, v. a. 1) skaffa, tillskynda: pa-Rakki, m. ett slags hund: canis ge- rare, maturare. r. bast ok band of na Ran, n. 1) rân: rapina. I. 84, 218, 220; parare, procurare. r. fore sik, l. 214. rad, adj.

ni) r., I. 108, 115. svaræ r., I. 109. *1 dividenda. I. 20. *6

(Redde, v. a. rädda, bärga: servare, ab interitu eripere. V. 6: 25.)

92. nott. 11, 27.)

(Ren, adj. ren: mundus. IV. Add. B. 3.)

teknar äfven mätningen: funis geometri- cere. I. 138. not. 65. 3) erlägga, betala: cus; quoque dimensio terrae fune facta. pendere, solvere. r. stup, en pænning &c. biupæ til reps, I. 55; III. 5. latæ til reps, I. 74, 214, 225; III. 17; V. 3: 13; 7. r. ut, I. 66. kommæ by til reps, I. 72. r. nepær V. 3: 13. læggiæ, I. 74. þæt gar til þin mæþ repe, I. 74. ey ær r. unyt, I. 75. *5

gränstvist upstår: (terra) ad agros pagi V. 6: 46.) communes pertinens, ideoque dimensioni III. 5. Recc. codd. habent rebdraghen, ibid. nott. 12, 31; et in Iure Iut. III. 11. talis terra appellatur repdraghen iorth; næland.

Repæ (præs. pass. repæs v. reps), v. a. mäta (jord) med rep: metiri (terram) fune. I. 66, 70, 73-75. r. vipær annæn, I. 72, 75. r. iorp sin i mællin, I. 70. nokæt -æs af manni, facta dimensione pars quaedam terrae demitur possessori. I. 73, 75; III. 5. •1

Resæ, v. a. resa, upresa: erigere. vil nokær man r. thæn döthæ, i.q. gildæn resær pem döpæ lot, det (barnet) upreser en lott, d. ä. åstadkommer att en lott beräknas för den döde (fadren), hvil- fa r. um mal, III. 13.

not 41 p. 199. 3) öfverlägga: deliberare. ken lott delas emellan alla hans barn: meth rathet rath, vide Rap 3. Cfr. Be- filius ille vel filia erigit portionem hereditatis mortuo (patri), i. e. efficit ut ei Rapæ sak, f. (vide VGL.) givæ (man- adsignetur una portio inter liberos eius

(Retzl, ? (a repæ) hvad som skall betalas, utskyld: quod solvendum est, tribu-(Rediesten, m. testikel: testiculus. I. tum. allæ-ler uppe haldæ, I. 74. not. 72; 225. n. 45, 49 p. 211.)

Repæ (sup. ret), v. a. 1) föranstalta: parare, providere. r. fore sik, I. 214. 2) $oldsymbol{Rep}$, n. rep hvarmed jord mätes; be- $oldsymbol{be}$ bereda, göra färdig: parare, paratum fa-*7 (raipa)

(Rigge törf, ? ryggetorf; så kallas I. 75. pa vet v. dughær r. ikke vætæ, ännu på vissa orter i Skåne långa grästorfvor, som läggas långs ryggningen Rep dröghær, adj. (a draghæ) (jord) eller den öfra kanten af ett halmtak: som hörer till en bys gemensamma egor, caespites longiores, qui culmini tecti och således är underkastad mätning om stramentarii imponuntur. (cfr. Ryggæ).

Riki, n. rike: regnum. I. Add. H. 1; subjecta, si lis de finibus oritur. um (sc. V. 3: 11, epil.; 5: prol., 44, 45, 52. land ok iorp) -gh ær, -gh (rectius -ght) land, r., V. 3: 1. not. 58; 5: 52. æfter rikes rath, vide , Rap 1. Cfr. Konungs riki.

Rikær, adj. rik: dives. I. 57.

Risæ (ryse), v. n. resa sig, stiga: surcap. 13 ibid. occurrit repdraghet) (ken- gere, exsurgere. höygre riser loghen ey, i. e. augetur, respectu habito numeri iu– rantium. I. Add. D. 5. so höyt som skaden ryss, I. 189. not 51. tha ryss thæn dödhis lodh (cfr. Resæ), I. Add. F. 2. *2

> Ripa, v. a. et n. rida: equitare. I. 155, 168, 176, 196, 214; Add. A, B. 6; V. 3: 13. &c. r. hæste, I. 168.

(Robe, v. a. ropa: clamare. V. 6: 18.) *2 (ropa)

Rof, n. h. v. occurrit in recc. codd. pro goræ (vide Gildær), I. Add. D. 4. pæt ran, I. 84. nott. 95, 9. &c. Scribitur rob (Germ. raub), V. 5: 25. Cfr. Valrof. *3

Rop, n. (ondt) rykte: (malus) rumor.

Hugh, m. rág: secale. I. 179. Rugh gærþe, n. stängsel omkring rågåker: saepes circa agrum secali consitum. L 179.

Rugh iorþ, f. jord som är besådd eller skall besås med råg: ager secali seminatum vel seminandum. L 225.

Rughsæþ, f. utsäde af råg: secale seminatum vel seminandum. L 179, 225. et not. 27.

(Rulle, m. rulle: res convoluta. V. 6: 1, ubi sermo est de panno.)

Rum, n. 1) rum, ställe: locus. Vide Steil-, Æreltz rum. 2) tidrymd: spatium temporis. Vide *Dagh 1*.

patens. V. 5: 14.) *2

Rut, vide Rypiæ.

Ryftæ, v. a. röja, uppenbara: patefacere, aperire. r. siælvir sak æftir tighet (till det som tillkommer någon): sik, I. 142. r. siælvir sæghu æftir sinum præle, I. 152. Scribitur ryvæ v. rivæ, ll. cc. in notis. Hanc v. cognatam fore asökn, IV. 57; V. 9. thær til var esse hodierno nostro vocabulo *roja* (cfr. $R\ddot{o}ghi\omega$), ut statuit Ih., equidem non gen till böter, eller böter som tillfalla credo; nec vero certum mihi videtur konungen: ius regis capiendi mulctam, Isl. reifa v. hreifa, movere, recitare, huc pertinere. Verbum rypta (Isl. ripta), rescindere, quod in iure Gotl. occurrit, ad h. v. explicandam me iudice nihil confert

(*Ryggæ*, v. a. lägga ryggningen eller den öfra kanten på ett halm- eller rörtak: culmen imponere tecto stramentario vel arundineo. I. Add. J. Cfr. Rigge törf, r. kommæ, V. 5: 50. biscops r., IV. 35. et Molb. Dial. Lex. v. rygge.)

Rymæ (römmæ), 1) v. a. (vide UplL. sub 1.) r. vægh ok kirkiu (cfr. SML. sub 1), I. 96. 2) v. n. fly: fugere. I. 84. not. 7; V. 3: 1, 2.

(Ryse, vide Rise.)

Ryvæ, vide Ryftæ.

I. 70. not. 44.

(Racka, v. n. racka, stracka sig: se extendere. V. 5: 52; 6: 1.) *7 (rekkia)

Ræf, m. räf: vulpes. I. 192. *6 (ræver) Ræfgraf, f. räfgrop: fovea ad vuipes capiendas fossa. I. 99.

Rænæ (ranæ), v. a. rana, med vald taga: rapere, vi capere. r. manni, L 84. not. 14; 182. r., absolute, V. 9. Recc. habent röffue, L.84. not. 93. &c. *6

Ræt (gen. rætæ), m. 1) rätt, lag: ius. I. 21, 22, 24, 29; III. tit., 9, 17, epil.; IV. 1, 27, 46, 57; Add. A. 1; V. 5: 50; 9. gus r., vide Gup. r. ok logh, I. 71. til ens rættæ mælt, vide Mælæ 1. til alzs rætæ, L 19. til rættæ, lagligen: legitime. V. 5: 42. Cfr. Biærke-, Fythe-, Köpstædæ-, (Rum, adj. (ND. item) rymlig, öppen: Landz-, Verbierks ræt. 2) (vide OGL sub 2.) fa r. (af manni), I. 82, 134, 225. r. syns manni, I. 135. göræ (manni) r., vide Göræ 1. Cfr. Uræt. 3) rätt, rätius (quod alicui competit). præste sin r. uppehaldæ, I. Add. B. 4. konungen r. (sc. regis) r., V. 2: 1. konungs r., nemivel mulcta regi pendenda. L 68, 71, 138, 139 (coll. II. 90, qui locus docet mulctam trium marcarum ob furtum regi debitam fuisse), 141, 142. konungs r.)(ærchibiscops, I. 42, 56, 66, 100, 105, 132. konungs r. ok biscops, V. 3: 1. 67chibiscops r., I. 69. 4) ratt, domstol: 108, indicium, tribunal. for vor (sc. regis) not. 40. til rætæ standæ, se iudicio sistere. I. 13. not. 26; 72. n. 47; IV. 37. haldæ man til rætæ, IV. 50. nöpæ man til mæp konungs ræte, I. 84, ubi ita redduntur verba: "nostro ipsis auxilio suffra-*7 (retr) ganteⁿ, V. 1.

Ræt, adv. rätt: recte. I. 26, 71, 72; Rypiæ (sup. rut), v. a. (vide ÖGL.) IV. 31. rættare, compar. I. 26. not. 38.

Rætlösæ, f. tredska att fullgöra det som man är en annan skyldig, eller att inställa sig på tinget till svaromål: contumacia eius, qui non vult facere id quod facere. L 152. not. 19, ubi alii codd. haalii debet, vel se iudicio ad respondendum sistere. I. 14. not. 68; 18, 72.

(Rettelig, adj. rätt, rättskaffens: iustus, probus. r. ærænde, V. 5: 52.)

Rættelikæ (rætteligh), adv. rätteligen, lagligen: iuste, legitime. I. 14. not. 72; Add. F. 4; H. 1; IV. 56; V. 2: 1; 9. Cfr. Urætlikæ. *6

(*Kettære*, m. i. q. *gælkære 1*, cuius vocis loco h. v. occurrit in recc. quibusdam codd. IV. 11. nott. 69, 72.)

Rættæræ thing, n. rättareting, som hölls af konungen eller af någon annan i hans ställe: proprie iudicium corrector: ita appellatur supremum iudicium a rege vel eius nomine ab alio habitum. konungs r.) (konungs eghet thing, i. e. iudicium regis nomine ab alio habitum,)(iudicium a rege ipso celebratum. V. 3: 10. Cfr. KA., om vore gamle Retter-Ting, Jur. Skr., II. p. 747 et segq.

Rætæ (rættæ), v. a. 1) rätta: corrigere. r. ut, återställa, återgifva (det som är med orätt taget): reddere (quod iniuste captum est). III. 4, 5. (2) döma: iudicare. I. 153. not. 96; IV. 1. nott. 3, 9; Add. B. 7; V. 5: 25, 45. thæt skal-tis v. man skal thet r. pa hans lif, vide Lif 1. Cfr. Urætted.) *7 (retta)

iustus. gope mæn ok ræte, I. 218. rætte timæ, I. Add. F. 4. pem þykkær de. *7 (retr)

Ræva unge, m. räfunge: catulus vulpis, vulpecula. L 191.

Höghiæ, v. a. röja, uppenbara: patebent ryvæ. Cfr. Ryftæ.

(*Rök*, n. rykte: fama. V. 5: 45, nisi legendum sit rykt vel rykte, ut habent alii codd. ibid. not. 43.)

Röktæ, v. a. várda sig om, hjelpa: curare, opem ferre. I. 134. *7 (rykta)

(*Rönæ*, v. a. utröna, utforska: explorare, comperire. *varthær hun sva rönt,* si ita notescit (cfr. VGL. v. *rönas*). I. 211. not. 2.) *7 *(royna)*

 $(R\ddot{o}r, ? \text{ (vel } r\ddot{o}, \text{ pl. } r\ddot{o}r?) \text{ r\"or: arundo.}$ L Add. J.)

(Röræ, v. a. röra: movere. rörendis gotz, bona mobilia. I. 5. not. 60; 6. n. 11; Add. H. 1.) •3

(*Rövere*, m. rånsman, röfvare: raptor. IV. 57, ubi diversa significatio vix tribui potest vv. r. et rans man.) *7 (rauferi)

S.

Sa, v. a. så, beså: seminare. I. 70. not. 23; 73, 179, 225. sa sæþ sinni, I. 178. hin ær annærs (sc. iorp) havir saat, I.73. um han sape (sc. pa havi fore giort) sæþ sinni, si iam seminavit &c. Ш. 5.

(Sagvoldere, m. i.g. sak sökiære. I. 138. nott. 3, 11; 139. n. 50; V. 3: 12. n. 37. Rætær, rættær, adj. 1) rätt, rättvis: Nostro tempore Dani utuntur h. v. sensu contrario, quo denotat reum.)

Sak (pl. sakær, sakæ), f. 1) sak: res. ræt væræ, I. 71; IV. 41. mæþ rætæ (dat. I. Add. F. 5. 2) (vide ÖGL. sub 1.) I. 84, n.), med rätta: iure, legitime. I. 81. 2) 109, 118, 139, 142, 210; Add. B. 4; H. 1; rätt, laglig, verklig: iustus, verus. r. III. 15, 17; IV. 21, 55; V. 2: 1, 4; 9. firimantal, markaskæl, hæfþ, torghköp &c. tiughu v. thriggiæ markæ s., l. Add. B. I. 33, 71, 79, 138. &c. Cfr. Arf taki, Ar- 7; IV. Add. A. 1; V. 3: 10. givæ manni ve, Arving, Dom 2, Hefnd, Köp, Logh s. (sinæ), I. 118, 135, 143, 208, 217; III. 1. Market, Mots dagh, Skifti, Æghan- 17; V. 9. han ær (v. sum) s. gifs v. *ær givin*, I. 88, 108, 117, 140, 189, 192;

V. 3: 4. s. sökiæ, vide Sökiæ. svaræ ok (rectius ællær) ey sammöþræ, qui non sak v. sakum (fore annan), I. 65; III. habent et patrem et matrem v. utrum-15. varæ utan s., I. 129. not. 30. bötæ que parentem communem. I. 26. stæfnu ok s., mulctam pendere ob citationes neglectas et caussam principa- löb) sammanlopp, folksamling: concurlem. III. 16. Cfr. Banæ-, Fylghis-, Hor- sus hominum, turba. V. 6: 18.) doms-, Hor-, Hovop-, Rapæ-, Saræ-, caussa. fore minnæ hæfp s., I. 74, 75. þæt s., n. absolute, I. 13, 29, 36. &c. säfor mannæ thörft s., V. 2: 4. fore thæs kær s., likadan: similis. L 110; Add G. s., vide Þæn.

Saklös, adj. 1) oskyldig: insons. V. 2: 3. s. man, I. Add. A, B. 7. 2) (vide VGL. sub 2.) I. 132, 141, 142, 154, 161, ctim. bo i by s., I. 66, 70. &c. agks **219**. not. 81; **220**, **225**.

saksoghare), m. målsegare: actor. I. 141, confines sunt. I. 195. höggiæ træ s., I

lemnande; en af de tre afdelningar, i tur. I. 7; Add. F. 2; IV. 28. frændær hahvilka dråpsböterna erlades: proprie tra- væ alt þæt s. kumit, i. e. collegerant ditio; una ex tribus pensionibus, quibus I. 84. sanckæ v. bæræ s., I. 84, 91, 189. solvebatur mulcta homicidii. I. 84, 91, 96, lote læggiæs s., I. 64. sköte varþær s. 106; Add. B. 5; II. 44; IV. 45; V. 1.

Add. B. 3.)

Salt, n. salt: sal. V. 6: 8, 28. not. 45; 30. Saltæ, v. a. salta: sale condire. s. sild, V. 5: 12, 26, 35, 48; 6: 38.

Köp.

Samfelder, adj. samfälld, näst efter hvarandra följande: continuus. siex -de ar, IV. 57. not. 65.

(Samfrender, m. pl. gemensamma fränder: communes cognati. I. 26. nott. 10, 24; 27. n. 50.)

Samfynd (samfund), ? sammankomst, samqväm: conventus, coetus. I. 96. mannæ, III. 16. *4

Samfæþræ, adj. indecl. (syskon) som hafva samma fader: (fratres et sorores) qui communem habent patrem. ey s.

(Samlupp, n. (ND. samlöb v. sammen-

Sammæ, pron. samme: idem. I. 22, 71, piuf sak; Orsake. 3) sake, pl. skull: 195. &c. pen s., I. 13, 74, 83, 84. &c. slikt s., n. absolute, I. 4. not. 25.

Sammæ lund, vide Lund.

Sammæn, adv. samman: una, coniunv. varæ i bole s., I. 72, 73. varæ v.ægkæ Saklöst, adv. (vide VGL.) I. 129, 191. i fælaghe s., I. 15, 217. sitiæ s. barnlös, de coniugibus, I. 24. fa v. havæ börn Sak sökiære (sak sökiær, saksökir, s., L 11, 13. &c. skoghæ liggiæ s., i & 207; Add. B. 4. not. 38; V. 2: 1, 3; 7. *1 98. satte kommæs., V. 3: 4, 7. hion &c. Sal, m. (a sæliæ) egentligen öfver- kommæ s., i. e. matrimonio coniungunlukit, I. 78. sværiæ syndær ællær s., (Salenge, conj. till dess: donec. IV. jurare conjugium sive firmum sive dirimendum esse. III. 9. kynzimi tæls s., cognatio inter homines computatur. Ibid. Cfr. En-, Til samen.

Sammöhræ, adj. indecl. (syskon) som *Salæ*, f. försäljning: venditio. Vide hafva samma moder: (fratres et sorores) qui matrem habent communem. Vide Samfæþræ.

> Samsyskini, n. (vide ÖGL.) I. 26. not. 14; 27. *5

> (Samsættæ, v. a. sammansätta: componere. V. 6: rubr.)

> (Samtycke, n. samtycke: consensus V. 6: rubr.)

> Sam vist, f. (vide VGL.) have s. mep manni, III. 16. *3

> Sanckæ, v. a. samla: colligere, congregare. I. 196. s. sammæn, I. 84, 91. *4 (Sandh, ? sand: arena. V. 6: 37.)

Usandær.

1

Sannandæ, ? (Isl. sannindi, n. pl.) sanning: veritas. I. 75. *7 (sannund)

Sannæ, v. a. bevisa såsom sann: veritatem rei probare. s. manni a hændær at &c. I.88.

Sar, n. sár: vulnus. I. 90, 95, 105, 113, 114; IV. 40, 42; V. 3: 7; 8.) (lyte, vide Lyte.)(afhog, I. 108; V. 3: 12.)(bardaghe, vide Bardaghe.)(stangæ hog, L 106. föræ s. a man, I. 85. vetæ s., 1. 105, 111, 113, 114. sætiæ s. a man, L90. not. 70; 102. n. 59, 74; Add. B. 7. n. 50, 99; D. 1, 2; V. 3: 3. göræ s., I. 105; Add. B. 7; cfr. Sar, adj. fa s. (af manni), I. 88, 90, 101, 103-105, 108, 113, 205; IV. 40. fa s.)(varþæ barþær, I. 119. Cfr. Banæ-, Hul-, Vapvæ-, Vapæ sar. *7

Sar, adj. sårad: vulneratus. göræ m. s., I. 90. not. 70; 102. n. 59, 74; 121. n. 15; Add. B. 7. n. 7, 10; V. 3: 3. n. 69; nisi dicendum sit ll. cc. annan, han &c. scriptum esse pro andrum, hanum &c., ut vertendum sit: facere alicui vulnus. Saræ, vide Særæ.

Saræ bot (pl. sarbötær), f. sårabot: mulcta vulnerationis. I. 101. fullæ -bö- ep, vide Ep. *5 (sætte) tær, I. 113.

2: 2. not. 8.

Sara mal, n. (vide VGL.) V. 2: 2. rubr.

Saræ sak, f. i. q. sara mal. V. 2: 2. givæ manni s., I. 115.

Sat, n. a sandær, q. vide.

kummæ samæn, V. 3: 4, 7. varþæ sate, (cfr. Nædhen). V. 7.) *6 I. 69. göræ mæn -tæ, I. 110. *7

Sapul, m. sadel: ephippium. I. 86. *7 Vide Vorfrue dagh.) (Schaft, n. mätstång: pertica geome-

Sandær (n. sat pro sant; Isl. satt), trica. reb ok s., I. 55. not. 43. Cum ruadj. 1) sann: verus. I. 105, 147. s. bani, stici Danici nomine skaft denotant menthe vide ey sannara, V.2: 1. suram duorum passuum, tribus ulnis ae-2) (vide VGL. sub 2.) s. fore (sak), I. qualem, ut ex. c. dicant: den Ayer er 108, 118. not. 15 p. 106; 143, 210, 211. Cfr. *10 Skaft lang* (vide Molb. *Dial. Lex*. h. v.), ratio nominis certe quaerenda est in pertica trium ulnarum, cui duos passus aequarunt.)

Schanerlogh, vide Skanör in ind. n. pr. (Schat giældh, i. q. skatt 2. V. 7.)

Se, v. a. 1) se: videre. I. 88. se logh, emottaga ed af vederparten: accipere iuramentum adversarii (cfr. ep sea, VGL. et OGL. v. sea), I. 43. Cfr. Til-, Vederse. 2) syna, besigtiga: inspectare. IV. 54. se ok synæ sar, allitt. IV. 40. *7 (sia)

Se, præs. conj. a varæ, q. vide. (Seck, ? säck: saccus. V. 5: 16.) (sækker)

(Selskap, n. sällskap: socii. V. 5: 12.) (Serdelis, 1) adj. indecl. särskild: specialis. IV. 1. not. 11; V. 6: 28. 2) adv. särdeles, särskildt: speciatim. V. 6: 31.) *2 (særdelis)

(Settere, vide Sætther.) Sialvir, vide Siælvir.

Siang (dat. -gu), f. säng: lectus. I. **204**, 205. Scribitur sæng, I. Add. H. 2. Cfr. Horsiæng. *7 (seng)

Siate, num. sjette: sextus. siata mans

Siax, siax, num. sex: sex. I. 26, 76, Sara far, n. sårande: vulneratio. V. 88, 95, 113, 117. &c. s. thusand, III. epil. *7 (siex)

Siaxærþær, adj. (ab ar, remus) försedd med eller inrättad för sex åror: sex remis instructus v. aptatus. -ært skip, I. 155.

(Sidhe, f. sida: latus. uppa badhæ si-Sattær (satær), adj. (vide VGL.) -te dher, ab utroque latere, sc. habitantes

(Sidher mer, adj. senare: posterior.

Sighiæ (sighæ), v. a. säga: dicere. I.

IV. 54. Cfr. Af-, Ator-, (For-,) Til-, hus, V. 3: 14. (udvortes sidende, d. a. bo-·Up sighiæ. *7 (segia)

Sild, m. sill: halec. V. 5: 12, 15. &c.; 6: tans. IV. Add. B. 7.) 2, 3. &c.; 7. Cfr. Brudsill. *6

Silf, vide Sylf.

Simi, m. band, snöre: taenia, funiculus. I. 194. not. 1, ubi h. v. laqueam denotare videtur, ut adeo simæ ællær sna*rær* abundanter dicatur. H. v. in scriptis Islandicis occurrit, atque etiamnunc in provinciis tam Daniae quam Sueciae et Norvegiae in usu est. Cfr. Kynzimi.

Sin, pron. pers. refl. sig: sui. hemæ at sin, hemma hos sig: domi suae, proprie domi apud se. I. Add. A. B. 6; IV. ptimus. III. epil. *3 12. hem til sin, I. 132. sin i mællin, vide *Mællin*. dat. sæ, I. 2. not. 51; 5. n. 40; 6, 16, 36, 58, 81, 82, 110. &c. se, I. 49, 58. sik, I. 2, 5. not. 40; 6. n. 6; 40, 43, 49, 71. &c. acc. sik, I. 84, 85, 87. &c. *7 (sina)

Sin, pron. poss. refl. sin: suus. L 1-6. Kc. pa matte han sit (absol., i. e. si-L 18.

Sinni (sin, in nott.), n. gång: vicis. 35, 48. &c. eno s., en gâng: semel. I. 214. annat, pripiæ, færpæ s., L84; III.16; IV.37. nott. 5, 9; Add. B. 5, 6. Cfr. Fyræsintiugh, Half thridiesinstiughende. (sin)

Sitiæ (impf. pl. sate, III. 8. impf. conj. sate, I. 163.), v. n. 1) sitta: sedere. s. a thing, IV. 21. yver s., vara tillstädes: adesse. III. 8. 2) (vide OGL. sub

1, 2, 17, 46, 49, 71. kc. sum för v. nu IV. Add. B. 3.) s. for börnum sinum, d. ær saghæt v. sagt, sum saghæt ær, I. ä. blifva qvar hos dem och vårda dem: 30, 63, 63, 91. &c. *s. thōm af thelige ger*-remanere apud liberos iisque providere. ninge, i. e. iis narrare &c. IV. 50. s. L 57. 3) bo: habitare. s. i eghn, a stæ-(manni) til, tillkännagifva: indicare. L. þil &c. L. 1, 18, 163; V. 8. 🛭 sammæn 139, 146, 155, 157, 186, 187, 203, 218; barnlös, de coningibus. L 24. s. ofnæ ende utom staden: extra urbem habi-*7

> Siu, num. sju: septem. I. 57; III. epil. et not. 1; V. 5: 5. *7 (siau)

> (Siude, v. a. sjuda, koka: coquere. V. 6: 20. not. 62.) *7 (siawba)

> Siukdom (dat. -mæ pro -mi), m. sjukdom: morbus. I. 40, 82. *4

Siuker, adj. sjuk: aegrotus. I. 3, 37, 58, 63, 140; V. 8. Cfr. *Usiukær*.

Siunde, adj. sjunde: septimus. Man 1. *7 (siauandi)

Siutandi, num. sjutonde: decimus s**e-**

Siu tiugh, siu tiughæ, num. sjutio: septuaginta. III. epil. not. 1.

Sith, m. sed: mos. lanzses (pro landsens) s., I. 139. not. 97. *7

Sipan (sipin, I. 136.), adv. 1) sedan: postea. I. 6, 7, 14, 28, 41. &c. *s. ær* (relat.), efter det att: posteaquam. I. 62, 91, 182. s. ther, I. Add. D. 6. 2) vidare, næ iorþ) afhændæ, I. 10. kræve sit ut, ytterligare: porro. s. fore andræ fingræ, L 94. 3) conj. sedan: postquam. L 12,

> Siæle gift, f. (vide VGL.) IV. 28, 29. *6 Siælvir, sialvir, pron. sjelf: ipse. I. 14, 16, 40, 43, 74. &c. -van sik, se ipsum. I. 116. *7 (sielfr)

Siæx, vide Siax.

Skalbathe (skalvethe, skalbag), ? skarpsill, hvassbuk: clupea sprattus Linn. V. 5: 48. Vilius piscium genus, clupeae harengo tamen fere simile, denoqvær s., a) blifva qvar: remanere. L tare h.v., satis adparet ex citato loco, 186. b) underlåta (det som skall göras): qui vetat immiscere s. clupeis harengis negligere (quod faciendum est). L.82, sale condiendis; explicationem vero h. v. 178, 214; III. 16; V. 8. (s. offuerhordig, continet not. 10 ibid., ubi additur: s. er

brudsiller. Cel. Nilsson mihi amice indicavit brudsill esse clupeae speciem 5:45. thet ær skæet, IV. Add. B. 1.) supra dictam, cuius copiam non exiguam nostro quoque tempore interdum capi— m. skilling, ett mynt, hvaraf 10 gingo unt piscatores Scanenses. Cfr. S. Nils- på en mark, och 2 1/2 på 2 öre: solidus,

22. not. 20; Add. C. 1, 2.

vis. L 79.

V. 3: epil. not. 60. *4 (skæmber)

men, bönder, L. Add. B. 5. not. 1; III. 17. Hvidt.) *5 (skillinger) n. 24; V. 3: 1. n. 6. -ske lovböger, I. 147. not. 76. s. mark, vide Mark 2.)

ı

Ł

Skanung, m. Skaning: Scaniae incola. I. 78; III. tit., epil. not. 42. -gæ bönder, III. 17. not. 24. -gæ logh, I. 225. not. 97 p. 212.

Skapæ, v. a. 1) skapa: creare. III. epil. V. 9. *7 (skaina) et not. 1. 2) tillskära (om tyg till kläder): formare (pannum dissecando). L 138; IV. 24. Cfr. Uskapapær. *2

Skatt, m. 1) egendom, varor: bona, Vide Köpskat. 2) skatt, utmerces. skyld: vectigal, tributum. IV. 57. not. 65; Add. B. 7.

Skathalike, adv. skadligen, så att skada sker: nocenter. V. 3: 7. not. 17.

Skatha giald, ? skadeersättning: compensatio damni. I. 163. not. 48.

Skathefang, n. liden skada: damnum lorpæ skifte. quod aliquis passus est. I. 192. not. 17; IV. 54.

Skapi, m. skada: damnum. I. 119, 146, 160, 171, 176, 177, 192, 193, 214; IV. 54; 177, 189, 192, 193, 214; V. 3: 3, 7.

nullum damnum adferens. graf ær s. manni, I. 192.

num v. hinum s., I. 186-188, 190. *2 i mællin s., III. 17. *7 (skipta)

(Ske, v. n. ske: fieri. sketæ, impf. V.

(Skeling, skelling, skilling, skylling, son, *Skandin. Fauna*, IV. p. 516 et segq. moneta, de qua decem aequipararunt Skalk, m. skalk, skälm: nebulo. IV. unam marcam, ac duae cum dimidia duas oras. I. 57. not. 65; 72. n. 51; 76. n. 30, 37; Skammer, adj. (Isl. item) kort: bre- 82. n. 24; 95. n. 11; 97. n. 9; 145. n. 53, 73; 152. n. 47; 159. n. 20; 165. n. 41; 166. n. Skamt, adv. kort: breviter. s. efter, 29; 167. n. 52; 168. n. 70; 171. n. 43; 174. n. 50; 177. n. 73; 178. n. 38-40; 214. n. 15; (Skaansk, adj. Skansk: Scanicus. -ske III. 12. n. 78. dansk s., I. 168. n. 70. Cfr.

> (Skelskörsk, adj. från staden Skelskör på Seland: ex Skelskör urbe Selandiae. V. 5: 44.)

> Skenæ, f. (vide VGL.))(hulsar, L. **95**.

Skenæ, v. a. (vide VGL.))(huggæ,

Skialnap, m. oenighet, strid: lis, rixa. I. 4; IV. 25. not. 20; V. 3: 7. *4 (skilnaber)

Skickæ, v.a. förordna, stadga: ordinare, statuere. I. 84. not. 71; V. 5: prol.

Skifti, n. delning: divisio. I. 22, 26, 27, 216; Add. F. 2; IV. 31. ræt s., I. 54, 66. yangæ til -is, I. 28. fa s. af manni, vide Fa 1. resæ lot allum hans börnum til -tis, i. e. portionem inter omnes liberos eius dividendam. I. 20. Cfr. Bo-, *7 (skipti)

Skiftæ, v. a. 1) skifta, dela: dividere. I. 1, 7, 26, 27, 40, 55, 70, 214. &c. s. vipær annæn, I. 12, 218. s. i tu, I. 1. not. 11; Add. K. 1, 2. pe bötær skal ey s., sc. V. 3: 13; 5: 45; 6: 52. *fa s.*, I. 100, 160, inter cognatos instar mulctae homicidii. I. 213. -ti allum hans börnum til fæþ-Skapælös, adj. som ej gör skada: rinis, L.Add. C. 2. s. sinæ börn ut theres mödherne, I. Add. F. 2. Cfr. U-, Utskifter. 2) bortskifta: permutando alie-Skapælöst, adv. utan att skada görs: nare. I. 45. 3) bestämma, afgöra: definullum damnum adferendo. I. 169. ha- nire, decidere. þæsæ skrift skal þeræ non intellectae. I. 213. not. 64.)

(Skilde, vide Skyldæ.)

Skiliæ, v. a. 1) skilja: separare. s. sik (cfr. VGL.). Vide lorþæ skuf. *4 undan, undandraga sig: se subtrahere. III. 12. s. kunu vipær bondæ ok eghn, 186, 187. &c. kirkiu s., III. 6. brytæ v. I. 210. sva mikit skil, haec est differen- fla s., vide Brytæ 1, Fla. tia. I. 22. ey ma han-æs þæþæn, I. 126. mænnings-, Hæghnaþæ skogh. *7 -æs fran garn, i. e. perdere retia sua. V. 5: 43. -æs, dep. absolute, de coniugi- 69, 75; 184, 185. *1 (skoghar hug) bus. I. 7, 9, 11, 28. -æs fran fapur, pe fran (sc. fapur) æræ skild, I. 16, 18. af skogh. I. 182. not. 51; 190. n. 3; 193. n. 61. skild fæ ok fælagh, I. Add. K. 1. -æs vipær annær, I. 16, 218; Add. J, K. 1; III. annans) skog: arborum decorticatio in 215, 225; III. 2. 2) impers. cum acc. tvi- floth, skou flagen, I. 184. nott. 44, 46; 185. sta, vara oense: litigare, dissentire. mæn n. 56. skil um &c. I. 4, 26, 27, 69, 72, 79; III. dere. III. 17. nott. 65, 67. *7

(Skindere, m. (ND. skinder; Isl. skinnari) körsnär, garfvare: pellio, coriarius. 5: 28.) V. 7.) *1 (skinnari)

(Avend-,) Hærskiold. *6

Skip (skyb), n. skepp, fartyg: navis. I. 156; V. 5: 25, 26, 50; 6: 19, 26, 37, 38. siaxært s., l. 155.

V. 5: 25, 26; 6: 37.) *6

navigii. I. 155.

Upskippæ.)

I. 84; V. 2: 4. *7

Skiutæ, v. a. 1) skjuta, fösa: propel-

(Skifta bot, f. böter som skola de- lere, trudere. s. sik fran almennings las (emellan slägtingar): mulcta (in- buthi, d.ä. undandraga sig: se subtrahere. ter cognatos) dividenda. Ita explicari V. 2: 1. s. sik undan, halla sig undan: quidem potest h. v., quae tamen originem se abdere. III. 15. Cfr. Af skiutæ. 2) tantum debet voci skuta bot a scribis skjuta, kasta:iaculari, proiicere. I. Add. B. 3. *7 (skiauta)

Skiuvæ, v. a. skuffa: pulsare, trudere

Skogh, m. skog: silva. I 68, 70, 182, Cfr. Al-

Skogh hog, n. (vide VGL.) I. 182 nott.

Skogh hægneth, m. i. q. hægnathæ

Skoghæ flæt, ? träns afbarkande i (en 15. vipær (bo v. bol v. kirkiu) -æs, I. (aliena) silva. I. 185. Scribitur skogk

Skola, v. aux. skola: debere, nota 17; IV. 5. pem skil yvir, I. 66. by skil futuri &c. præs. skal, I. 1 – 4. &c. pl. vipær annær, bol skil vipær by, I. 71, skulu, I. 12, 16. &c. præs. conj. skuli, L. 73. 3) bestämma, afgöra: definire, deci- 84. impf. skuldæ, skuldi, I. 32, 78. Þæt han skal (sc. havæ), L 136.

(Skomagere, m. skomakare: sutor. V.

Skra, f. plogbill; detta ord förekom-Skiold, m. sköld: scutum. I. 86. Cfr. mer blott om det till järnbörden hörande sätt att ådagalägga sin oskuld, att den anklagade skulle gå på tolf glödgade plogbillar: vomer; h. v. tantum occurrit de isto genere iudicii candentis ferri, (Skippere, m. skeppare: nauclerus. "quod in duodecim ignitis vomeribus cal candis constitit." I. 118. et not. 46 p. Skips farm, m. ett fartygs last: onus 107; III. 13. coll. vers. Lat. B. 15, et II. 57, 99. gangæ a s., I. 118; III. 13. var-(Skippæ (skybe), v. a. föra (gods) i þæ skær a s., I. 118. Etsi h. v. alias eller ur fartyg: (merces) navi imponere incognita est, non tamen licet statuere, vel ex navi educere. V. 6: 27. Cfr. Ud-, quod KR. sibi persuasum habet (G. D. L., I. p. 58), pro s. legendum esse "skæra, Skipæ, v. a. förordna, stadga: statuere. d. e. Plovskær. - Cfr. Grimm, Deutsche Rechtsalterthumer, p. 914, 915.

Skra, f. skrifven stadga: statutum

scriptum. I. Add. J. nott. 9, 38; Ill. epil. n. væriæ sik mæth s., I. Add. B. 7. bæræ

Skrift, f. 1) skrift: scriptura. III. 17. Cfr. Kommæ 3. 2) kyrkstraff: poena ecclesiastica. take s. fore synd (cfr. OGL.), Ш. 16. *7

Skriftæ sik, v. refl. bekänna sin synd för presten och underkasta sig kyrkstraff: peccatum apud sacerdotem confiteri poenaeque ecclesiasticae se submittere. I. 205. *7

Skrin, n. skrin: arcula. i s. læggias, de reliquiis mortui hominis in sanctorum numerum relati, III. epil. not. 1.

Skrivæ, v. a. skrifva: scribere. III. epil. not. 42; V. 5: prol. *7 (skrifa)

(Skrædere, m. skräddare: sartor. V. 5: 29.)

(Skude, f. skuta: navicula oneraria. V. 5: 44; 6: 26. not. 28; 47, 48.)

(Skuestaghe, m. ett slags stake, som brukades vid sillfiske: perticae genus in piscatu halecum usitatum. V. 5: 5. Prior pars h. v. forte a *skiuvæ*, pellere, trudere, deducenda est.)

Skut, n. sammanskott: collecta. Inde

Skuta bot, f. böter som erläggas genom sammanskott, såsom dråpsböter: mulcta quae a pluribus contribuentibus penditur, ut mulcta homicidii. L 213. Pro s. legitur stutha bot, ibid. not. 64.

ämbetsman bor och skatter skola beta- videtur. I. 103. not. 39.) las: domicilium praefecti regii, ubi pendenda sunt tributa publica. Ita h. v. explicanda esse mihi videtur. V. 8.

Skuziarn, n. (a skiutæ) ett slags järn-

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

s., I. 118, 206, 210; Add. B. 3.

(Skybe, vide Skippæ.)

Skyld, f. 1) (vide UplL. sub 2.) giva manni s. fore sagh, IV. 55. 2) skuld, förvållande: culpa. fore sinæ eghnæ s., L 128. nott. 61, 63. 3) afgift, utskyld: pensio, tributum. I. 74. 4) (för...) skull: (alicuius rei) caussa. for guds s., IV. Add. B. 5. for then s., eam ob caussam. I. 9. not. 43.

Skyldæ (skilde), v. a. beskylla, anklaga: accusare. V. 5: 34. -ather fore sak, V. 2: 1. *4

Skyldær, adj. 1) skyldig, förpligtad: obligatus ad aliquid faciendum. s. at gialdæ atær, bötæ &c. I. 10, 84, 216; III. 12. s. at mista sin frith, V.2:3. 2) skyldig: noxius. s. fore v. at sak, I. 85, 118; Add. B. 4. sværs han s., I. 87. not. 68. Cfr. Uskyldær.

Skæftæ, v. a. (vide OGL.) skæft öxe, I. 138; IV. 24. Cfr. Uskæftær.

Skæl, n. 1) gränsskilnad: confinium. •7 Vide *Markæ skæl*. 2) (vide Upl**L**. sub 5.) göræ s. ok ræt fore sik, V. 3: 5. *7 (skiel)

Skællikæ, adv. skäligen, lagligen: iuste, legitime. Vide *Uskællikæ.* *7 (skiel-

(Skælvis, adj. förståndig: prudens. Skutgardh, m. gård der konungens Ita h. v. mibi incognita explicanda esse

> Skæppæ, f. skäppa: modius. I. 214. (selge i -petal, per modios vendere. V. 6: 28. not. 45.)

Skær, adj. (egentligen ren: proprie börd, hvarvid det glödande järnet bars purus) oskyldig: insons. varþæ s., de nio steg och derefter bortkastades: ge- eo qui candens ferrum portat, I. 210; nus iudicii candentis ferri, quo reus no- Add. B. 4, 7. varpæs. at iarne v. a skra, vem passibus progrediens portavit fer- vide larn 2, Skra. varpæ skær at næfnd, rum antequam abiiceretur. II. 57, 90, 99, I. 118. not. 8 p. 106. *göræ man skær,* V. skæræ sik mæß -ne, I. 118, 139. 2: 1. not. 54. Cfr. Uskær. *7 (skir)

s. fore manni, I. 171. *7 (skirskuta)

Skæræ, v. a. skära: secare. I. 154; V. 6: 46. s. sik af knif, IV. 39. s. kiortel såld eller förpantad jord: terrae venaf klæde, V. 5: 29. skornæ klæder, I. ditae vel oppigneratae traditio symboli-138. not. 62. akær sum han skær, i. e. ca (vide Skötæ). IV. 1. Cfr. Væþ skötmetit. I. 86. not. 11. s. sæ vægh yvir ning. akær, I. 176. Cfr. Af-, Ut skæræ; Uskoren, (Overskerere). *7 (skiera)

3. 2) förklara oskyldig: insontem pro- emottagarens kappa, hvilken af andra nuntiare. tolf (mæn) skula man for- närvarande hölls utbredd, hvarefter evinnæ ællær s., V. 2: 1. alle fire thing- mottagaren tog till sig den utbredda benke skæræ man fore sag, IV.21. 3) fliken med den deri lagda jorden: syms. sik, bevisa sin oskuld: innocentiam bolicam terrae venditae, donatae vel opsuam probare. s. s. fore (sak), I. 84, pigneratae traditionem facere; glebam 148; Add. E. 2. s. s. mæp iarne, skuz- scilicet ex terra vendita &c. sumtam in tarne v. trughs tarne, vide larn 2 &c. emtoris &c. pallium, quod alii praesentes s. s. mæth næfnd, I. 118. not. 73 p. 105; viri extensum tennerunt, posuit venditor n. 8 p. 106. s. s. mæß tyltær eß, I. 104. &c., quo facto emtor &c. pallium cum not. 65; 118. s. s. mæth tolf næfndum gleba ibi posita adprehendit. I. 77, 78, 79. mannum, V. 2: 4. s. s. mæth tolf (man- not. 21; 83. n. 25; cfr. II. 38. s. iorp, I. 49. num), V. 2: 1. s. s. meth tolf bundom not. 67; 58, 79, 83. n. 12, 16; Add. C. 5; IV. v. othelbönder, IV. 7. et not. 32. s. s. meth 1. s. manni, I. 36, 62. s. at væpskötsex nefnde mæn, V. 7. s. s. meth fythe ning, I. 83. s. ofna pingi, I. 51, 63. Cfr. ræt, i. e. ut in antecedentibus dictum est. Arilds-, Værulz-, Væþ sköttær, (Lagksc. sex virorum iuramento. Ibid. s. s. sköth gardh). meth fytzmæn thre hver vegen &c. ibid. s. s. mæþ þrem tyltum, I. 85, 207. (**s**kira)

Sköte, n. sköte: sinus vestis. haldæ a s., hålla i köparens utbredda kappa (om vitnena vid *skötning*): tenere pallium emtoris extensum (dicitur de testibus traditionis skötning dictae). I. 79. s. varbær sammæn lukit, fliken af köparens utbredda kappa, hvari jord blifvit lagd Malmö a. 1360 datis cap. 17; vide KR., af säljaren, tages tillsamman, så att kö- G. D. L., V. p. 76, ubi pro "discum" legiparen tager till sig den i skötet lagda tur "distum"; cfr. p. 596 ibid.), IV. Add. C jorden: sinum pallii extensi, in quem gle- 2. hæst slar meth fot, IV. 39. s. dörre bam posuit venditor, colligit emtor, gle- up, V. 9. sla for samlupp, pulsato tymbam illam ita adprehendens. I. 78. coll. pano conciere turbam hominum. V. 6: II. 38. Cum vero dicitur "dimisso pallio", 18. latæ s. sæ af banni, i. q. losæ sik II. 37, id eodem redit; peracta enim illa af banni (cfr. SmålL. KrB. vv. sla, ban-

Shærskutæ, v. a. (vide VGL.) I. 182. sollemnitate, pallium statim demisit emtor. *7 (skaut)

Skötning, f. symbolisk tradition af

Skötæ, v. a. förrätta en symbolisk tradition af såld, bortgifven eller förpantad Skæræ, v. a. 1) rena: purgare, lustra- jord, då säljaren &c. lade något jord af s. kirkiu ællær kirkiu garþ, III. den sålda &c. egendomen i en flik af

> Skotæ vitni, n. bevisning genom vit-*7 nen om förrättad skötning: probatio per testes de traditione terrae symbolica rite peracta (cfr. Skötæ). I. 77; Add. F.3.

Sla, v. a. 1) slå: ferire, percutere.)(særæ, vide Særæ. s. man pust, IV. Add. C. 4. s. man til kagen, i. e. flagellare, (eadem poena quae exprimitur verbis "ad discum flagellari" in privilegiis urbi

skot), III. 16. (Cfr. Blaa-, Köpsla.) 2) slå äng: pratum caedere. III. 5. s. (sæ vægh) gönum æng, l. 176.

(Sla brand, m. (Isl. slagbrandr, repagulum, repages, obex, claustrum, BH.) i. q. *fall stock*. I. 194. not. 1. Inter arma castellis defendendis utilia commemorantur "slagbrandar giaurfir af laungum triám ok þungum, hvasstenntir af hardri eik, reistir å enda nær vigskaurdum, sua at þá megi þegar á menn fella, er nær er gengit kastalaⁿ. Kongsskugg-sio, Sorö 1768, p. 418, 419; ed. Christiania 1848 p. 89.)

(Slackterie, ? det odugliga, som bortkastas vid kreaturs slaktning: eiectamenta lanienae. V. 6: 20.)

(Slag, n. slag: ictus. Vide Blaa-, Dötslag.)

Slikar, adj. 1) slik, sådan: talis. I. **43**, 103, 138, 141, 161, 182, 222; IV. 39, 52. s. sum pe viliæ v. sum han ma til fa, d. ä. hvilken: quicumque. I. 145, 156. slikt annat sum þingmæn dömæ til, I. 174. 2) likadan: similis. III. epil. not. 42. s. sammæ, vide Sammæ. giælde ater thiufnath ok slik tu til, d. ä. derutöfver det stulnas dubbla värde: reddito rem furtivam, duplo eius pretio insuper pendendo. V. 2: 1. *7

Slippæ, v. n. et a. c. dat. (vide OGL.) s. bort, IV. 13. s. undan, IV. 52. s. manmi, IV. 12.

Slott, n. slott: arx. I. 155. not. 49; V. 3: 14. n. 7. -tit, nemligen Malmö slott: arx Malmogiensis. V. 6: 44.

Slökifriþ , f. frilla: concubina (cfr. VGL. v. slokifrilla). Inde

Slökifri**p b**arn (slökæfrip**æ** v. **sl**ökifripu barn), n. oäkta harn: filius v. rere, vestigare. s. at koste piufstolnum, filia naturalis. I. 58, 60, 62, 63; Add. D. Varie scribitur I. 58. not. 2.

Slökifripu dottær, f. oäkta dotter: filia naturalis. L 212.

(Smedh, m. smed: faber ferrarius. V. *5 (smiper)

Snialdær, adj. klok, vis: prudens. Vide Usnialdær. *7 (snieldr)

Snæræ (snaræ), f. snara: laqueus. I.

Sokn, f. socken: paroecia. Vide Kirkiu sokn.

Soknæ mæn, m. pl. soknemän, sokneboar: paroeciae incolae. I. 69.

Soknæ næfnd, f. (vide OGL.) væri sik mæth s., I. Add. D. 1, 2. *6

(Soll, f. sol: sol. V. 6: 6.)

(Sommer, m. sommar: aestas. Vide Midsommer.) *7 (sumar)

Sot, f. sjukdom: morbus. havæ s., III. 15. *liggiæ i s.*, ibid. not. 47. *i so*tum, I. 63; III. 8.

Sotæ forfall, n. sjukdomsförfall: impedimentum a morbo allatum. III. 15.

Sotær, vide Sökiæ.

Spial, n. (vide OGL.) bötæ s., vide Bötæ 2. Cfr. Akær-, Daghsværkis spial. *7 (spiel)

Spialle, v. a. (Isl. item) i. q. spille. III. 1.

Spillæ, v. a. skada, förderfva: damno adficere, perdere. I. 69, 203; Add. G; III. **16**. Cfr. Uspilt.

Spiut, n. spjut: hasta. I. 86, 166. *6 (Springæ, v. n. springa: currere. s. af kaghen, IV. Add. B. 2, 5, 6; C. 3. Poena, quam indicat citata locutio, plenius exprimitur verbis: hun schall settis paa kaget och self needspringe, in lure urb. Reg. Margaretae, cap. 55 (KR., G. D. L., V. p. 511).)

Spæþær, adj. späd: tener. I. 57.

Spöriæ, v.a. söka, efterforska: quae-I. 136. s. aftir bana franda sins, I. *7 (spyria) **118**.

Staf (dat. pl. stavum), m. staf: baculum. I. Add. B. 4, ubi sermo est de "baculis quibus (candens) ferrum superponitur", II. **99**. *5 (staver)

Cfr. Skuestaghe.) *5 (staki)

4, 7.)

Standæ (sta, IV. 55. &c. præs. star; hendere" dicitur. standær, I. 3. conj. standæ), v. n. 1) stå: stare. I. 118, 141, 142, 149. &c. -de fore I. 141. i then s., V. 5: 45. ængin þæse mæþ tyltær eþe, i. e. adesto in iudicio -þæ, på intet af dessa ställen: nullo ho-&c. (cfr. Fore 11). I 97, 135, 138, 155. rum locorum. I 134. annæn þærræ-þe, -de fore mæþ tyltær eþ oþolbondæ, I. I.86. annar s., annorstädes: alibi I 71; Add. C. 1. -de fore map tolf opol- 113, 129. not. 30; 194, 204; V. 5: 9, 32, 40. bondum ok tvigiæ mannæ vitni, I. 79. nokær annar s., alio quodam loco. I -de fore mæð tolf laghfastum mannum, 86. en s., till ett ställe: ad unum 10-III. 17. -de fore meth sex nefnde mæn i fidden, V.7. -de fore mæp tvæm tyltum, I.88. -de fore mæð tvigia manna vitni ok sva miklum loghum &c. L 144. -de fore mæð slikum loghum &c. I. 161, 222. s. til svars, IV. 55; V. 9. Dam-, Flod-, Köpstath; Brandsted. 2) s. til rættæ, vide Ræt 4. thet (sc. ræth) star ey svo dyrt, pignus non tanta pe- V. 5: 34, 50, 52; 6: 23; 9. *7 cunia positum est. IV. 56; V. 9. (för prammen star, sc. ad littus. V. 6: 8. pa gällande: firmus, ratus. IV. 56; V. 2:1. standende garn, V. 5: 13.) æftir s., återstå: restare. I. 117. ladhæ landhqilde sta, i.e. promere, paratum habere. I. af krögare och andra för platsen, der Add. J. Cfr. Bestau, Undærstandæ, de höllo sin försäljning: pensio quam (Tilstandere). skick: in eodem statu permanere. -de ubi mercaturam suam exercuerunt. V.7.) iæmlingh ok dagh, L.Add.F.4. sakæ *standæ usotæ, s. valklöst, s. til tilkömd* den, der fiskare i jorden nedsätta upbiscops, III. 15. 3) gälla, vara beståndande: valere, ratum esse. I. 8, 47; IV. 1, 10; V. 2: 1. 4) gälla, ega rum: valere, patere. frith skal s. sva langt &c. gunt palos, quibus suspendantur retia V. 7. 5) underkastas, undergå: subire. s. thingmannæ dom, IV. 14. s. sin egen faræ, I. 123. not. 94. 6) (vide VML. sub 10.) s. arf, I. 2, 3.

3. nott. 69, 70; 5: 19.

IV. 39. *4

Stange hog, n. slag med en sting: ictus fuste illatus. I. 95, 106; V. 3: 3. not. (Staghe, m. stake: pertica. V. 5: 5, 14. 73. Scribitur staffuer hug, L 95. not. 18. Cfr. II. 66, ubi fustis appellatio "virgan (Stakkuth, adj. kort: brevis. L 79. nott. et baculum, hastam, securis malleum, clavam et vaginatum gladium compre-

Stap, m. 1) ställe: locus. i perræ s., cum. III. 17. hvær s., quovis loco, ubique. L. 79. nokær s., någorstädes: usquam, aliquo loco. IV. 9; V. 3: 2; 5: 9, 50. ængen s., ingenstädes: nullibi. I. 139. not. 20; V. 5: 45. summum -pum, I. 225. Cfr. stad: urbs. IV. 1. not. 11; 55; Add. C. 1-4;

Stathughær, adj. stadig, beståndande, not. 96; 9. *6

(Sted gældh, ? betalning som erlades 2) förblifva i samma debuerunt caupones aliique pro loco,

> (Steilrum, n. en plats vid hafsstranrättstående stänger, på hvilka de uphänga sina nät för att torka och rensa dem: locus in littore, ubi piscatores erisiccanda et purganda. V. 6: 41. Cfr. Molb. D. Ordb. v. steile.)

Sten, m. sten: lapis. V. 3: 3. nott. 69, 70; 6: 41. draghe s. af by, lapides por-Stang, f. stång; pertica, fustis. V. 3: tans ex urbe expellitor. IV. Add. B. 2; C. 3. Iis, quae de poena ista ignomi-*Stangæ*, v. a. stånga: cornibus ferire. niosa feminis olim irrogata allata sunt in gloss. ad BjærkR. v. mantol, addatur locus codicis Hamburg. de a. 1497: 69, 70. Cfr. Brut-, Fall-, Thingstok. 2) ⁿder schalmen by deme kake hengen vp eren hals twe stene de darto denen, vnde schal van deme fronen apenbar darmede dorch de stad gheledet werden; vnde de fronen scholen er myt hornen vor vnde na blasen, vnde se also, er to hone vnde smakeyt, vth der stad brynghen, vnde se schal de stad vorsweren" (Die ältesten Stadt- Schiff- und Landrechte Hamburgs, herausg. von LAPPENBERG, Hamburg 1845, p. 288; cfr. p. 151 ibid.). Cfr. KA., *Jur. Skr.*, II. p. Cfr. Altæræ-, Bran-, Bro-, 743-746. Rediesten. *7 (stain)

cussio lapide facta. I. 97.

109, 126, 131, 136, 139, 145, 151, 153. &c. han stal sik andrum manni i vald, commisso furto in servitutem poenae venit. I. 126. Cfr. Diuf stolen. *7 (stiela)

13

į!

割

١i

31

7 }

u).

湖

10

4 P

j. P

Stiborp, n. stigbord, damlucka: emissarium. I. 203.

Sticke, n. stycke (tyg): textum, pannus integer (non dissectus). s. klæde, fraga in littus eiecta. I. Add. F. 5. V. 5: 29. *1

(Sticke, v. a. sticka: pungere. Afsticke.)

Stifbarn (stypbarn), n. styfbarn: privignus vel privigna. I. 20; Add. C. 2, 3. 32, ubi eadem locutio occurrit. ₹5 (stiupbarn)

Add. K. 1.

Stigh, m. (vide VGL.) Vide Löpstigh.

Stighæ, v. n. stiga, gå: gradi, progredi. I. Add. B. 3.

Stingæ, v. a. stinga, sticka: pungere. V. 7.

(Stockbredh, ? vocabulum mihi incognitum, V. 6: 22, cuius loco forte legendum est stocke och bredhe, trabes et asses, ut habet not. 9 ibid.)

stock, såsom fängsel, att sätta benen i: cippus, truncus, quo includuntur pedes. föræ band ok s. ofna man, "manus vinculis colligare" et "trunco pedes infigereⁿ. I. 133. coll. II. 85. *7 (stukkr)

(Stop. ? stop: sextarius. V. 5: 51.) *6 (Stor, adj. stor: magnus. V. 5: 17.) *7 Stop, f. flock af hästar: grex equorum. I. 159. tolf hors göræ s., I. 160. *2 Stophors, n. (vide VGL.) J. 169, 170.

Strand (gen. -dæ), f. strand: littus. L 68; V. 5: 21, 22, 27, 35, 36; 6: 8, 42.)(forstrand, V. 6: 20. land ok s., V. 6: 53. *Stens hoy*, n. slag med en sten: per- Ex allatis locis adparet h. v. tam ancipitem esse, ut iam terram mari adia-*Stialæ, stiælæ,* v. a. stjäla: furari. I. centem iam partem maris terrae pro– ximam denotet, ex. c. cum dicitur: fare i -den ey meth boode ey ridhe ey aghende, V. 6: 42; quamobrem ex citato loco V. 6: 20. nihil concludi potest de significatione v. forstrand.

> Strandfoget, m. i. q. foghet 2. V. 5: 36. Stranvragh, n. strandvrak: bona nau-

(Stryghe, v. a. vocabulum mihi inco-Vide gnitae significationis. s. klæde, V. 5: 56. H. v. non esse tribuendam mendo scripturae testatur codex Suec. StL. Köp. *(Gloss*. v. *strika)* vertit: mensurare, **du-**Stifmother, f. styfmoder: noverca. L. bitans tamen anne s. forte "idem sit ac polire, mangonizare, ut solent venum exponentes".)

> Stræte, n. gata: platea. I. Add. B. 7; V. 6: 7, 36. Cfr. Almenningh gade, Gatæ; Bro-, Hærstræde.

> Ström, m. ström: flumen. Cfr. Mip-*4 (strömber) ström.

Stufn, m. (vide VGL. v. stumber, cuius loco forte legendum est *stumn*, nam gen. stums potest esse scriptum pro stumns, ut ex. c. nams pro namns, VGL. Stok, m. 1) stock: truncus. V. 3: 3. nott. IV. 15: 13; cfr. SML. h. v.) I 182. Scrihitur stub, stup, stuff, ibid. not. 48. *4
(stumn)

Stund, f. 1) stund: momentum temporis, hora. ey för æn þæn sammæ dagk ok þe sammæ s., "non ante diem vel horam." I. 84. coll. II. 45. 2) tid: tempus, spatium temporis. þe s., på den tid (då): eo tempore (quo). I. 15. not. 1; 89. n. 51, 54; 90. n. 70; 128. i thæn s., V. 3: 1. (stacked s., I. 79. not. 4.) *4

Stundum, adv. stundom: interdum. I. 78. *4

Stup , f. 1) sammanskott: collecta. Vide Brænnæstup, Stutka bot. årlig skatt till konungen, hvilken upkommit genom sammanskott af lifsmedel, som ursprungligen blifvit gjorda till honom under hans resor: tributum annuum regi solvendum, quod originem debet commeatui, qui primitus regi itinera facienti obviam vehebatur. V. 3: 18; 4.)(innæ, vide Innæ. Hoc tributum idem esse quod Latine exprimitur verbis: "quae debentur procurationi regiae", IL 35, manifestum est; nec dubium est quin v. procuratio denotet commeatum istum, apud nostrates gengærb appellatum, de quo constat eum in Vestrogotia procedente tempore, servato prisco nomine, in annuum vectigal esse conversum (vide VGL. v. gengærþ 2). Non igitur audiendus est KR., qui negat s. esse "procurationem regiam", ea ex ratione, quod certus dies tributo s. dicto pendendo definitur V. 3: 13. (G. D. **L**., L p. 31).

Statha bot, f. i. q. skuta bot, q. vide.

Stypbarn, vide Stifbarn.

(Styreman, m. styrman, skeppare: gubernator navis, navarchus. V. 5: 9; 6: 49; 7.) *6

Styriæ, f. stör: acipenser sturio Linn. I. 155.

(Styrthe, v. a. störta, nedkasta: delicere, detrudere. V. 5: 49.) Stæfning, f. i. q. stæfnæ 3. III. 16; IV. 55: rubr.; V. 8. *6 (stæmpnung)

Stæfnn dagh, m. bestämd dag, då något skall göras: dies constitutus, quo aliquid faciendum est. I. 82. not. 46; 208. n. 62. s. til læggiæ, I. 225. repæ landgildi at -ghe, d. ä. på den i lagen bestämda afradsdagen: die iure constituto, quo pendendum est vectigal. Ibid. Cfr. Laghstæfnu dagh. *6 (stempnudagher)

Stæfnæ, v. a. 1) bestämma, utsätta: condicere, constituere. s. manni ping, I. 14, 72, 82, 225. s. ping, I. 118. 2) stämma, kalla för rätta: citare, in ius vocare. s. manni til pings, I. 66, 139, 163, 220. s. manni, I. 82; III. 16. s. man, V. 8. s. man utan lund v. utan then stadk &c. IV. 35, 55; V. 9. -ni pit (sc. til biscops) allum &c. III. 15. varpæ -ndær til pings, I. 140; IV. 37. rættæligæ v. loghlikæ -dær, I. 14. not. 72; 118. n. 92. 3) instämma (en sak) för rätta: deferre (caussam) ad iudicium. III. 15. *7 (stefna)

Stæfnæ, f. 1) sammankomst: conventus. Vide Gatu-, Kirkiu-, Lagh-, Mal-2) bestämd tid: constitutum stæfnæ. s. til læggiæ, I. 203. læggiæ tempus. fore manni halfs manapæ s., I. 140. bi*þi andræ s.*, d. ä. anstånd till en annan tid: petat dilationem ad aliud tempus I. 225. fore hværiæ s., d. ä. till edens afläggande utsatt tid: pro quovis tempore ad iuramentum dandum constituto. III. 12. Sed *stefnæ* errato, ut videtur, scriptum est I. Add. J; cfr. not 34 ibid. 3) stämning: citatio, vocatio in ius. III. *7 (stefna) 16. et nott. 13, 15.

Stæpil, m.? (a stap) bostad, boning: domicilium. hinæ a s. sitiæ, qui habitant in domicilio mortui patris. I. 18. H. v. quoque ocsurrit in Iure Sel. rec. L 45.

Stæpiæ (impf. stadde, sup. stad pro stat), v. a. 1) öfverenskomma: pacisci. L

219. 2) tillstädja: concedere. IV. 1. not. *7 (stepia)

Sva (rec. svo, so), adv. 1) så: sic, ita. I. 2, 6, 16, 20. &c. ok s., a) och likaså: et pariter. I. 123. b) och äfven: et quoque. I. 119, 170; Add. C. 3; H. 1; IV. 28. c) och sedan: et postea. IV. 52; V. 7. sva ok, vide Ok. s. sum, a) sasom: sicut. I. 28, 30. b) likasom: pariter ac. I. 32, 71, 185, 194; IV. 20. c) efter som: prout. I. 74. s. sum han a, i.e. quotcumque liberos habeat. 1. 39. taki mo*þær s. lot sum* &c., d. ä. lika lott: parem portionem. I. 21. böte s. saræ bot sum &c. I. 101. s. kunu arva sum bondæns, s. i iorth sum i annat bolfæ, så väl &c.: tam . . . quam. I. 24; IV. 29. (meth s. skæl, ea conditione. I. 41. not. 126. sva miklæ, manghæ, got &c. s., 3, 11, 22, 23. &c. s. litit sum þæt ær, &c. I. 137. havi hvær s. (sc. han) fams. margh sum pe æræ, d. ä. ehuru litet git haver, IV. 31. taki e hvar s. (sc. 214. sva nær sum annar ær andrum, L 56. *7 (so)

55; V. 9. *6

Svaræ, v. a. c. dat. (vide VGL.) s. ra- munhæfpe vare, I. 71. pæ sak, piuf sak, I. 109, 146; IV. Add. I. 118. at han ther fore s. ma, V. 5: 18. locis. I. 225. Cfr. And., Forsvaræ. *7

privilegio urbi Malmö a. 1360 dato (KR., G. D. L., V. p. 70, 71). Cfr. Molb. Dial. Lex. v. sudder.

Sven, m. 1) gosse, yngling: puer.)(mö, IV. Add. C. 2. 2) tjenare: minister. Bursven, Fadæbur. *6

Sven barn, n. gossebarn: puerulus, 🌬 lius. L 45; IV. 28.

Svik, n. svek: fraus. I. 77. Svin, n. svin: sus. L 195. Cfr. Vrap. *7 Svinæ tan, f. svintand: dens suis. IV.

Svinæ vrap, ? i. q. vrap. I. 159, 195. Sum, part rel som: qui, ubi. hva, hvat &c. s., vide Hva. hvar (adv.) s., vide Hvar. pær s., vide pær. hværs kyns s. pe æræ, I. 101. hvat (conj.) s. hældær &c. I. 58. Particula rel. sum v. ær saepe omittitur; vide Ær. *7

Sum, conj. 1) som, såsom: ut. s. för ær mælt v. saghæt, vide Mælæ, Sighiæ. s. logh æræ, vide Logh 1. s. han ma at kummæ, I 127. s. konung vil, I. 89, 29. i so modæ, I. Add. H. 1.) 2) så: tam. L 11, 23, 43. kc.; cfr. Sva. æm mikit s. siukt, miklæ, mikit, manghæ &c. I. sum, I.21, 32. &c. qvikær kost s. hæst &c.: quantulumcumque &c. I. 63, 72, 165, han) byrp a., I. 35. Cfr. Æm væl. 2) lika som: pariter ac. s. för, I. 18. s. annur köpæ iorþ, L 29. 3) liksom om: Svar, n. (vide VGL.) sta til -rs, IV. pariter ac si. s. ænkti (sc. barn) vare, I. 19. s. pæt vare eristnat, I. 3. s. et

Summer, pron. (vide VGL.) -mæn ska-A. 2. s. sak fore annan, I. 65. s. sa- pæn, I. 189. sumt ok ey alt, III. 17. pl. kum sinum, III. 15. s. for bans, legh--mi, I. 25, 66, 70, 74, 75, 77, 79, 147; re, I. Add. E. 2. s. for sagh, V. 8. s. Add. B. 3; V. 2: 1. -mæ mæn til visæ, d. sum for piufnap, I. 190. s. manni ræt, ä. några: aliquos viros. I. Add. G. -mum I. 72. s. uloghum, I. 65. s., absolute, stapum, på somliga ställen: quibusdam *7

Sun (son, son; dat. syni; pl. synir), Sudhare, m. skomakare: sutor. V. 7. m. son: filius. I. 5, 21, 22, 32, 34, 146, H. v. quoque occurrit in R. Valdemari 213; Add. D. 3; F. 2. Cfr. Bropær-, Systær sön.

> Sundagh, m. söndag: dies solis. I. Add. B. 7. Cfr. Mithfasto-, Palma söndagh. *7 (sumudagr)

Sunnæn, adv. i söder: a merldie. for L 156. not. 78.) (hosbonde, V. 6: 24. Cfr. s. a, söder om ån, d. ä. Skodborgs å, eller den vanligen så kallade Kongeån,

fluvii, sc. illius fluvii, quo separatur Iutlandia meridialis (seu Slesvic) a septem- re. IV. 40. *7 (synas) trionali; hærtugh for sunnæn a igitur est dux Slesvicensis. V. 3: epil.

Sværiæ (impf. sor, pl. sore, part. pass. sorin v. svorin), v. a. svärja: iurare. L 52, 69, 71, 105. &c. s. logh, I. 77. s. iafnæþæ eþ, I. 111. s. at hælaghdome, L 110. s. at bok, I. 110, 141, 214. s. at ris filia. I. 35. handtaki, I. 82, 141, 214. s. ræt, I. 71. s. men, L.77. s. markæ skæl, markæ skæl ær manni til hændæ soret, I.71. s. man viþær hæfþ, I. 71, 79. s. til vægkæ, I.68. fritk sværies, V.5: prol.; 7. s. syndær ællær sammæn, vide Sampiufs svorin, V. 2: 1. mæp sornum epe, vide Ep. pæt sværs mæp tvem mannum, III. 15. thet skal s. tva men at han tægthe eth, V.8. s. mæþ þriþia mans epe, I. 214. s. manni a hændær v. hand mæp tolf (laghæ) mannum, I. 118; III. 13. fari til iorpen mæp tolf opolbondum ok sværi at handtaki, I. 82. gangi til ælleve mæn opolböndær ok sværiæ (cfr. Munhæfpe), L 71. þe (sagha) tolf (frændær) skulu s., I. 26; Add. D. 4; V. 2: 1, 3. næfnd svær, I. 141. *7 telse: narratio. I. 152. not. 21. (sveria)

Vide Bi sværm. *4 (sværmber)

24, 39, 49. *7 (sver)

Mark 1, Höghe sylf. *7 (silfr)

not. 39. Cfr. Asyn.

Cfr. Sammæn. *7 (sundr)

som skiljer södra Jutland (eller Sles- præs. syns, impf. sundis, part. sundær), vig) från det norra: a meridiali latere v. a. vägra: denegare. I. 129, 135, 182. *7 Synæ, v. a. syna, besigtigá: inspecta-

Systeman, m. systeman: procurator. IV. 55. *6

Systær, f. syster: soror. I. 32, 35; Add. A, B. 6; III. 10. Cfr. Fapær-, Mo-*7 pær systær.

Systær dottær, f. systerdotter: soro-

Systær son, m. systerson: sororis filius. L 35. *2

Syzskini, n. syskon: frater vel soror. I. 26, 34, 54, 58, 59, 63; Add. D. 6. Cfr. Samsyskini.

Syskini börn, n. pl. syskonbarn: cons. manni a hænder, varþæ til sobrini III. 10. Cfr. Næst syskyni börn.

> Syō (sō), m. sjö: mare. V. 5: 2, 4, 6, 11, 43. *7 (siar)

Sæ, vide Sin.

Sægha, f. (Isl. saga) berättelse: narratio. ryftæ s. æftir sinum þræle, d. ä. tillkännagifva trälens brott: patefacere delictum servi. I. 152, nisi forte pro soghu legendum sit sak, ut cap. 142. *7

Sæghn, f. (Isl. sögn) sägen, berät-

Sæktæ (impf. -ti, part. pass. -tær v. Sværm, m. svärm: examen (apum). -taþær), v. a. (a sak; ND. sigte) tilltala inför rätta; förekommer merendels om Sværþ, n. svärd: gladius. I. 138; IV. brottmål: actionem instituere contra ali– quem; plerumque occurrit de caussis cri-*Sylf*, silf, n. silfver: argentum. Vide minalibus. s. man, I. 71, 84, 104, 140, 142, 152, 170, 172, 206, 216, 217; III. 14; Syn, f. besigtning: inspectio. I. 103. V. 2: 1-3; 7. s., absolute, III. 12. varpæ v. varæ -tapær, I. 142; Add. A. B. Synd, f. synd: peccatum. III. 16. *7 7; III. 12, 15, 16; V. 2: 3. varpæ-tapær Syndær (söndher), adv. sönder, åt- um v. fore &c. I. 71, 85; V. 2: 4; 7. ham skildt: in partes (de eo, quod dirum- varþær -taþær at han &c. I. 124. then pitur vel separatur). huggæ s., V. 9. -tathe, V. 2: 1, 3. varthæ-ter, V. 2: 1. hin -ti, I. 118, 140–142, 206. pa vare han Syniæ (impf. syndi v. sundi; pass. -tær at konungs ræt, actio contra eum **6**6. *2

Sæliæ (præs. sæl, impf. salde, part. pass. saldær), v. a. 1) öfverlemna: tradere. s. hænne ængin pænning, I. 211. s. manni iorp &c. i hændær, I.36,53, 58, 63, 84. s. (manni) logh fore (sc. sak), L 28, 30, 77. not. 48; 187, 189, 192, 196, 199, 220, 221, 225. s. pripiæ mans ep fore, I. 158, 160, 176, 181, 214. not. 2 p. 198. s. (manni) tyltær ep (fore), I. 50, 81, 100, 107, 158, 216. s. prigiæ tyltær ep, I. 116, 117. not. 60. 2) sälja: vendere. L 8, 9, 12-14. &c.)(köpæ, I. 46, 49, 50, 79; Add. C. 5.)(skiftæ, I. 45.)(givæ, IV. 8. s. bort, I. 11, 75; cfr. Bort sæliæ. man varpær hærtakin ok saldær, I. 125. *7 (selia)

Sæmiæs, v. dep. impers. åsämja: convenire (inter homines). sæms þem ey, I. 195. *7 (semia)

Sændæ, v. a. sända: mittere. III. 15, epil. not. 42; V. 2: prol.; 8. *7 (senda)

Sændær, adv. på en gång: simul. III. *6 15.

Sæng, vide Siang.

Sær, adv. (proprie pron. i. q. sæ, sibi) för sig, särskildt: separatim. III. 15; V. 9.

Særæ (saræ, V. 9.), v. a. såra: vulnerare. I. 90, 102; Add. B. 7.) (hamblæ, L 121.)(sla, V. 3: 3. not. 69; V. 7.)(bæriæ, V. 9.

Sæte, n. säte: sedes, sella. *7 Inde Sætes ambut, f. bättre trälinna, kammarpiga som sitter inne hos matmodren: sæþ. *7 (seþ) serva honoratior, "ancilla, quae, servilibus exemta operibus, societatis et honoris et obsequii dignioris intuitu, adsidendi dominae suae officium est adepta", ut h. v. explicat Latinus textus. I. 209. not. 50; II. 130. H. v. quoque occurrit in serva the thær hværkæn maal ok æy kær ey (sc. thing), IV. 37.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

instituitor de mulcta regi pendenda. I. *bakær ok gör æy andræ thæskyns giær*ningæ.

> Sætiæ (impf. pl. sade, I. Add. F. 2.), v. a. 1) sätta: ponere. s. sit spiut a marko, I. 86. s. hus a iorth, I. Add. G. hin ther (sc. hus) uppa haver sat, qui aedes in fundo litigioso exstruxit. IV. 5. s. a (sc. man) band, I. 131. s. man i fiæter, IV. 50. s. eld i hus, I. 214; Add. A, B. 6. s. incighli fore, I. Add. B. 4. s. arf at gömæ &c. I. Add. F. 4. s. man i ban, III. 13, 16; V. 2: 3. not. 67; cfr. Bansattær. s. sar a man, vide Sar. s. a iorp tyltær ep, I. 18. s. sigh mod sin koning, I. Add. H. 1. 2) förordna, stadga: constituere, sancire. ræt var sattær, III. tit.; epil. et not, 1. logh æræ sat, sætiæ (mannum) logh, I. Add, C. 1. not. 18; III. 4; epil. not. 42; V. 2: 1. s. skat, IV. Add. B.7. tappæ vin &c. ud för æn thet er sat af fogiden &c. (cfr. BjærkR. v. sætia 2), V. 6: 13. 3) pantsätta: oppignerare. s. iorp at væpium, s. (manni) væp, vide Væp. sætiæs (pro sætiæ sik, i.q. sitiæ) qvær (cfr. Sitiæ 2), III. 16. Cfr. Nipær sætiæ, Samsættæ, Utsettære. *7 (setia)

> (Sætther, ? vocabulum mihi incognitum, V. 7, idem, ut videtur, quod scribitur settere, V. 5: 7. Forte h. v. idem fere denotat quod verth, cuius tamen vocis significatio quoque incerta est.)

> *Sæþ*, f. säd (som sås eller växer): seges. I. 73, 163, 169, 171, 175 – 177, 195; III. 5, 17. sa s. sinni, I. 178. Cfr. Rugh-

> *Sæpe*, n. växande säd: seges. I. 177.

Sö, vide Syö.

Sökiæ (söghiæ, I. 82. söghær pro sökær, I. 14, 118. part. pass. sotær v. sottær), v. a. 1) söka: quaerere. s. bi, L Iure Sel. ant. III. 12. (KA., Lovhist., I. 187. 2) gå till, besöka: adire. s. þing, p. 592; ed. Th. p. 58), ubi ita appellatur I. 14, 82. vorther han stæfnder ok sös. (vort)

6: rubr. s. disk ok dugk, I. Add. H. 2; V. sit sibi fideiussorem parare. I. 132. 8. 3) lagsöka, tilltala: convenire, appel-III. 14. s. frip mans, vide Frip 2. s., nemdae se submittere. I. 141. t. vipær absolute, I. 141; III. 13; IV. 39. æftir s., banæ sak v. bane, vide Banæ sak. Bane IV. 39. Cfr. Utsökiæ, Usotær, Saksökiæ- 1. t. arf, I. 7, 30, 32, 35. &c. t. lot, I. 5, re, Asōkn. *7 (sykia)

skildt: specialiter. V. 5:2.) *6(sunderlika) t. (sc. bötær), I. 96, 123. fa til dom at t. Port.)

T.

*7 (ba)

til -ke, d. ä. till nöjes: ut gratum sit, at hionælagh, III. 15. kunæ varþær i sufficienter. V. 5: 21.) *4 (pak)

-er, V. 6: 32.)

t. fore (sc. kost), fideiubere. I. 150. fa Add. E. 2. t. annars dotter &c., sc. met& manni t. til pings, i. e. "ut iudicio . . . vold, ut addunt recc. IV. 50. af daghum se praesentet". I. 137. coll. II. 88. fa t. taghen, occisus. IV. 43, 52. Cfr. Af., fore sik, I. 132, 134.

sætia (vide VGL.). t. kost (sin) v. bi Hær-, Ran takin. 2) emottaga: accipere. sin, I. 131, 150, 186. t., absolute, I. 137. t. værp, tryghd, korngiald, stuth &c. -re at hanum til förstæ by, d. ä. följe I. 12, 84, 96, 172; V. 3: 13. &c. t. bötær, tor (ut in sequentibus dicitur: fare mæð nokat til halz fæ, I. 223, 224. konungs

land, V. 5: prol., 52. s. höstmarket, V. kanum til annær v. þriþiæ by), ut pos-

Take (impf. tok), v. a. 1) taga: capere. lare. s. man (ofna pingum &c.), I. 118;)(köpæ, V. 3: 11.)(stialæ, V. 7. t. ater, IV. 35, 38, 57; V.8. han ær ey sotær, I. 77. t. börn fran mopor perræ, I. 57. sottær ofna þingum, sottær at bötæ, I. t. sik hærbærghe, I. 86. ben taks æf 14, 118, 139; III. 16. s. a manne, V. 8. sare, d. ä. uttages: eximitur. L 114; IV. lade s. uppa sigh, IV. 57. s. manni a v. 42. takær man af kirkiu v. garth &c., ofna hændær, I. 118; III. 13. s. manni d. ä. borttager något: si quis aliquid auofna hand, III. 13. Cfr. Lagsökæ. 4) fort. III. 4; IV. 6. t. mæþ rane, I. 104; anställa åtal, åtala: agere, actionem in- Add. E. 1. pæt takit ær, id quod raptum stituere. s. sak, I. 208; III. 16, 17. pæn est. I. 107. pa a kunung ... at t., sc. bona v. hin ær sak sökær, i. e. actor. I. 4, 14, naufraga. I. 156. t. vipær, emottaga: 85, 87, 118, 141; Add. B. 4, 7; D. 1; V. 2: accipere. I. 40-42, 225; III. epil. not. 42; 1; 3: 1, 4; 8. s. hælghæbrut at manni, cfr. Vither takæ. viþær næfnd t., iudicio 21, 22. t. ættæ bot af sinum frændum, (Sönderlige, adj. synnerligen, sär- L. 84. t. manbötær, I. 92. bötæ . . . ok (*Söndre*, adj. södre: meridialis. Vide *mans fæ*, sc. loco mulctae vel aliae pecuniae debitae. I. 178, 220, 225. t. af manni pre mark (sc. mulctam) ællær tyltær ep, I. 182. t. af manni tyltær ep, I. 217. t. iarn af manni (cfr. Fa 1), Ta, f. tå: digitus pedis. pl. tær, I. 94. I. 170, 217. t. man (sc. libertum) i æt mæþ sæ, vide Æt. t. kunu, uxorem du-(Tack, 8 (vide UplL. v. pak) betale cere. I. 210, 211; Add. F. 2; III. 9. t. kunu lönd takin, i. e. stupratur. I. 208. t. man (Taffle, f. tafla: tabula. tygge meth i lönd, stuprum cum viro facere. L 212. t. kunu nopoghæ, vi stuprare. I. 207; Tak, n. borgen: fideiussio. gangæ i Add. A, B. 6. t. kunu meth vold, idem. L. Aftær-, Bort-, In-, Undan-, Up-, Ut Tak föræ (tak foræ), v. a. i. q. tak- takæ; Arf taki; Hand-, Vapna tak; med honom, att han må kunna skaffa I. 110, 206. t. (iorh) iorho igen, I. 44. t. borgen: eum ad proximum pagum sequi- annærs fæ i fælægh mæß sæ, I. 225. t.

nemdae se submittere. V. 9. t. skrift, dags, t. þæs, III. epil.; V. 8. iorþ ganvide Skrift 2. hvo som hanom tagher, ge til rættæ arvæ, I. 1. &c. kallæ ofna i.e. in domum vel navem suam recipit, arvæ v. a bendæn til gialdæ, I.8,9, ut in mox sequentibus explicatur. V. 5: kallæ t. mans, I. 13. givæ half mark þæ takin a værkium sinum, I. 180. var- iæ v. vitæ t. væghæ, iuramento suo de-Ц. 59. *7

ne-, Mantal; Skæppæ.

V. 8.) *6

Tan, f. tand: dens. Vide Hunzs., Hæst-, Svinæ tan. *6

(Tappæ, v. a. tappa (vin &c.): ex dolio promere (vinum &c.). t. vin (eller öl), ud, V. 6: 13.)

Fortabe.) *7

5: 9; 6: 29, 49.)

tur thij, V. 7. *7 (tiu)

V. 2: 1. not. 100; 5: prol.; 8. Cfr. Nate 77, 81, 126, 150, 190; Add. B. 4; D. 5; F. tid. 2) gang: vicis. en, anden &c. t., 1; III. 12, 15. e t., vide E. alt t., vide IV. 37. nott. 6, 9, 13; Add. B. 3, 5.) *6 (ti- Aldær 1.

180. not. 8. Cfr. Garptik.

Til, præp. c. gen. 1) till: ad. vægh tea. V. 6: 14, 27.) t. köpingæs &c. I. 68. t. kirkiu kom-

gæld taks, IV. 38. t. næfnd i gen, iudicio mæ, I. 3. t. döþræ daghæ, I. 75. t. þæs 25. 3) gripa, fasttaga: capere, prehen- t. fostær lön, I. 57. skiftæ t. halfnaþæ, dere. I. 129, 131, 136, 150, 153, 154. 4) I. 7. han gravær ey t. þem., d. ä. för träffa, råka på: deprehendere, invenire. att komma till dem: ut eos adtingat. I. I. 132-134, 160, 182; IV. 11, 12, 14. var- 191. göræ nokat t. brutæ, I. 123. sværthæ takin i korsiæng, IV. 52. varþæ finire situm viae. I. 68, 69. til ens rættakin vipær v. mæþ, I.84, 174; IV. 9. tæ mælt, I.86. givæ manni sak t. fi-5) angripa: adoriri, adgredi. I 86. coll. ritiughu mark, I 217. manni bran t. siax öræ, I. 214. sværiæ (sc. pær) til, Takæ man, m. rånare: raptor. IV. 57. iuramentum suum addere. Ibid. vitæ &c. Tal, n. tal, antal: numerus. Vide Al- manni t. handæ, vide Hand. pær t., vide par. 2) ända till: usque ad. t. (Tale, v. a. tala: loqui. Vide Fortale.) hundræþæ &c. mark, I. 6, 118. e t. half mark, İ. 217. (3) vid: ad, iuxta. slas (Tale, f. talan, atal: actio, accusatio. t. kagit, IV. Add. C. 2.) 4) till, i anseende till, i afseende på: ad, respectu habito (rei). t. alzs rætæ, L 19. 5) adverbialiter a) beteknar til att något är tillstädes eller finnes: notat aliquid adesse vel exsistere. t. varæ, I. 1, 8, 20, i. e. vendere ex dolio. V. 5: 51; 6: 12. t. 33, 56. &c. mæn vinnæs ey t., III. 15. han havir skötæ vitni t., I. 77. b) ut-Tapæ, v. a. förlora: perdere. I. 135, märker det ett visst förhållande: indi-221-224; IV. 18.) (vinnæ, I. 15. (Cfr. cat certam proportionem. sum pe mætæ bötær t., I. 94. sum vangæ æræ t., (Tegn, n. tecken, märke: signum. V. I. 74. sum logh æræ t., I. 225. 6) adverbialiter, dertill, derjämte: praeterea, (Tekkæ, v. a. täcka: contegere, tecto simul. ok t. pre &c. mark, I. 107, 120, munire. t. hus, I. Add. J.) *6 (pækkia) 122, 171; V. 5: 17, 30, 55. ok t. . . . stæx Ti, num. tio: decem. I. 105. Scribi- öræ, I. 177. ok slik tu t., vide Slikær 1. ok æn virning t., IV. 25. ok sva (Tid, ? 1) tid: tempus. IV. Add. B. 5; t., I. 119. 7) conj. till dess: donec. I.

Til faræ, v. n. flytta till ett ställe: mi-Tik, f. tik, hynda: canis femina. I. grare ad locum quendam. I. 43, 215, 225. (Til forn, adv. tillförne, förut: an-

Til fyllæ, v. a. (vide UplL.) III. 3. *4

Til föræ, v. a. tillföra: advehere. L 171, 215; IV. 31.

Til gangæ, v. n. gå till, inställa sig: adire, se sistere. I. 220; III. 15. *7

Tilgiarb, f. tillägg, tillökning: additamentum, augmentum. I. 55.

Til göræ, v. a. tillägga, gifva tillökning: addere, augmentum dare. I. 55.

Til kõræ, v. a. tillhöra: pertinere (ad aliquem v. aliquid). I. Add. B. 7; H. 1; V. 6: 34. *7 (til hoyra)

Til kummæ, v. n. 1) tillkomma: advenire. I. 70. 2) hända, ske: accidere, fieri. som -mer, d. ä. efter gerningens beskaffenhet: prout res fert. V. 9. *6

Til kömd, f. tillkomst: adventus. III. *7 (tilgvemd) **15**.

Til latæ, v. a. 1) lägga till: addere. I. 119. 2) släppa till, lemna: suppeditare, praebere. III. 1.

Til samen, adv. tillsamman: una, coniunctim. V. 5: 44.

Til se, v. a. tillse, hafva tillsyn: providere, curare. I. 1, 57; V. 5: 7, 18; 6: rium. V. 6: 14, 27.) *7 (tuldr)

monere. IV. Add. B. 3, 5. 2) medgifva, Dyliæ 2, Ep, Næfnæ 2, 3, Standæ 1, tillåta: concedere, permittere. tiden v. Sværiæ, Vitæ, Væriæ. *7 tönnens værd -er, IV. Add. B. 5, 6. sva dunt, sc. securitatem. V. 5: 52.) *7

not 69.)

v. tymber.) I. 198. Scribitur tymmer, som de hos oss fordom brukliga skäptymber, V. 6: 41; 9. *7

cis. en, annær t., IV. 37.

*7 (tiundi)

(tiunde)

(Tinges, v. a. tinga, betinga: in antecessum pacisci. 1. 76. not. 23; V. 6: 27. n.

(Tisker, tysker, adj. Tysk: Germanicus. V. 5: 34, 44. tystz (pro tyskt) ol. V. 6: 13.) *1 (pydisker)

Tiughu (tiuku, tiwuæ), num. tjugo: viginti. I. 1, 12, 151, 214; Add. F. 1; V. Cfr. Fyri-, Thrætiugu.

Tiupre, v. a. (vide VGL.) I. 164. (piupra)

Toft, f. tomt: area, "fundus aedificiis deputatusⁿ. I. 74. not. 33. coll. II. 105. Sed tofta perperam pro forta, L 66. not. 37. Cfr. Husætoft, Vang. *6 (tompt)

Toft gærþe, n. (vide VGL. v. toptargarber.) I. 177. coll. II. 105, ubi verba: "s**a**epes, quibus fundus includitur et **mu**– nitur aedificiis deputatus" verum sensum v. t. exprimunt; non vero v. t. latiorem aliquam habet significationem, ut innuit KR. in notis ad illum locum.

(Toldh, toll, ? tull, tullafgift: porto-

Tolf, num. tolf: duodecim. I. 118, 160, (*Tilsige (tilsiæ)*, v. a. 1) tillsäga: ad- 181; Add. B. 4; III. epil.; V. 2: 1. Cfr.

Tolfmynning, ? en rund skäppa, så langt som thæsse righe tilsiæ, conce- kallad derför att den höll 12 tum från öfra kanten på ena sidan till nedra kan-(*Tilstandere*, m. i. q. *hiemmel*. I. 77. ten på motsatta sidan, enligt den i texten meddelade beskrifning, hvars mening *Timbri (timber, timær)*, n. (vide VGL. är följande: måttet är cirkelrundt (så– por); skäppans runda sida eller krans $m{Timi}$, m. 1) tid: tempus. I. 89, 129. not. (corona) är 6 tum hög (per senam pollicis 4; 157; Add. B. 4; III. 14; V. 2: 1; 3: 3; latitudinem consurgens); upat sidan dra-7. i rætte t., I. Add. F. 4. 2) gång: vi- ges en mot bottnen lodrät linie, som blir cathet uti en rätvinklig triangel *Tindi*, num. tionde: decimus. I. 118. (hvars andra cathet är bottnens diameter), och från den lodräta liniens öfra Tindi, m. tionde: decimae. III. 17; V. ände drages diagonaliter mot nedra 3: 11. Cfr. Kirkiæ-, Dripiungs tindi. *6 kanten af bottnens motsatta sida en hypotenusa (eller trianglens tredje sida) pröfvas medelst en käpp som har nämn- genus iudicii candentis ferri, quo reus in longitudine), och med sin ena ände passus distantem. I. Add. B. 4; H. 92, 99. i rigtning midtigenom skäppan, med sin -ne, I. 214. bæræ t., I. Add. B. 4. andra ände skall träffa in på den öfra kanten af kransens motsatta sida: men- III. 13. sura, cuius nomen tantum occurrit in adparet (vide GotlL. v. mundr).

ł

2: 1. *2

6: 29, 49.)

gal pendere. V. 5: 42; 7.)

138; IV. 25. *4

(*Torre*, v. a. torka: siccare. V. 5: 14.) (Traffn öl, n. (vide BjærkR.) V. 7.) *6 (tramnæ höl)

(Trenge, v. a. nödsaka, tvinga: cogere. I. 118. not. 12 p. 106; V. 6: 18.) (prengia)

(Tro, adj. trogen: fidelis. V. 5: prol.) Trugh, n. trag: alveolus. I. Add. B. 4. (*Trugh, ?* (Isl. *þrúga,* premere, vim inferre; prúgan, vis, coactio, BH.) pressning, packning: compressio. V. 5: 49.)

Trughs iarn , n. ett slags järnbörd, hvarvid det glödande järnet kastades i

som måste hafva 12 tums längd, och ett på tolf stegs afstånd stående tråg: da längd (pollicis duodenam latitudinem proiecit ferrum in alveolum duodecim sättes vid nedra kanten af bottnen, och, skæræ sik mæp -ne, I. 167. dyliæ mæp

Trulldom, m. trolldom: ars magica. *6 (trolldomber)

Trygd (thrugd), f. trygghet, säker-Latino textu, qui etiam continet accu- het; förekommer här om den fred, som ratam huius mensurae descriptionem. II. af dem som emottagit dråpsböter, be-131, cuius loci versionem Danicam, textu kräftades med ed derom, att de icke Latino vix clariorem, cum KA. commu- skulle hämnas dråpet: securitas; h. v. nicavit Horrebow, mathematicus suo occurrit de pace, quam dato iureiurando tempore insignis; vide KA., Jur. Skr., confirmarunt ii qui acceperant mulctam I. p. 120. Posterior pars v. t. non de- homicidii, promittentes se illud homiciducenda est a mund, f. manus, palmus dium non esse ulturos. II. 46, ubi dici-(vide OGL. v. mund), sed a mund, re- tur haec "iuratoria cautio" danda esse ctius munder, m. quod vocabulum la- a duodecim nominatis de consanguineis titudinem unguis denotasse ex iure Gotl. interfecti", sc. a quattuor viris quovis triente mulctae (sal) soluto. sværiæ t., Tolfti, num. tolfte: duodecimus. t. I. 106. not. 45. takæ t., I. 84, 96. takæ dagh (iula) (cfr. VGL. h. v.), III. 14; V. tva lötær af t., dicitur de cognatis homicidae, duos trientes mulctae solven-(*Tollere*, m. tullare, tullbetjent: te- tibus, postquam homicida ipse, mulcta lonarius. V. 5: 1. not. 26; 9, 20. n. 50. &c.; non soluta, in fugam se contulit; ille enim, qui dicitur fugisse cum triente mul-(Tollæ, v. a. tulla, betala tull: vecti- ctae, non fuit particeps securitatis cognatis postea adiuratae. I. Add. B. 5. Hoc Torgh, n. torg: forum. I. Add. B. 7. *7 iuramentum securitatis commemoratur Torgh köp, n. (vide VGL.) ræt t., I. in Iure Sel. rec. III. 27, ubi statuitur illud dandum esse statim post datum ab altera parte iuramentum aequalitatis (iafnapa ep), dato vero iuramento securitatis "skulæ the væræ sattæ ok læggæ hændær samæn ok minnæs" (i. e. inter se osculantor). Formulas iuramenti (trygpa-mal) satis verbosas continet cod. Isl. Grágás, Vigsl. 113 (ed. Hafn. 1829, II. p. 168-171). Cfr. Tryghdær ep.

Tryghdær ep, m. trygghetsed: iuramentum securitatis (cfr. Trygd). I. 111.

Træ, n. 1) trä: arbor. I. 98, 183, 186,

æthæ bæræs".)

L 141. *7 (troysta)

Tve, num. två: duo. L 17, 71, 79. &c. tva, I.74. n. tu, I.7. gen. tvigiæ, I. 74, 81, 88, 118. &c. acc. tva, I. 14, 42, 72, 74. &c. (rec. tvo, tho, I. 39. not. 67; IV. deyt (G. D. L., III. p. 236, 237). 28.) f. tva, L 95. n. tu, L 14, 118. skiftæ i tu, vide Skiftæ 1. slik tu til, vide 33; 138. n. 14; 139. n. 80; Add. D. 5.) *6 Slikær 1. tu hundrath, V. 3: epil. Cfr. (tvinni) Ep. Tyltær ep. Vitni, Vitæ, Annat tvigiæ. *7 (tveir)

tii rei cuiusdam. ok a t., I. 138, 139, lecta, I. 84. not. 42 p. 78.) *5 (biggia) 167; V. 2: 1. not. 54. ok a -dis (gen. sci-

Tungæ, f. tunga: lingua. L 92. *7 ficatio incerta est, potissimum explicanda iæ 2, Skæræ 3, Vitæ, Væriæ. t. æller tuyhæ, V. esse mihi videtur.

190, 197; IV. 7. Cfr. Lighpu træ. 2) alio vero loco, ubi scribitur tytte, KR. stock, sparre: tignus. Vide Vartra. *6 credit h. v. potius vertendam esse trak-(Trælbæriæ (trælbore), v. a. häftigt slå ke i Haaret (G. D.L., V. p. 162, 610). Istae (såsom man plägade slå en träl): ve- explicationes nudis coniecturis nituntur. homenter verberare (ut servum verbe- Cum vero in iure urbico Alborgensi rare soliti sunt). I. 121. not. 21. H. v. ita sermo est de eo, qui alium saarer oc explicat Ius Iut. III. 32: "vorthær man suarlig tutter (KR., G. D. L., V. p. 279) thrælbarth, svat han ma æi siælf bæ- evidens est v. t. habere latiorem lacræ sik af thæn stat num akæs thæthæn dendi significationem; idemque valet cum Ius Iut. II. 76. loquitur de eo, qui *fin-Tröstæ sæ*, v. refl. förtrösta, förlita *ner annen a farnæ vægke oc vætæ*r sig: confidere. t. se a næfnd, d. ä. lita hanum ufyrmd æntigh at han taker hans på att nämnden skall frikänna honom: ök af hanum oc væltær hans vogkn um confidere se a nemda absolvendum esse. eth tothær ham svat han ma æi burt meth sinæ kostæ; ubi versiones quaedam antiquae perperam quidem tribuunt v. t. impediendi significationem, at 64, 95, 218. &c. dat. tvem v. tvæm, I. versio Germanica a KR. edita recte sine dubio habet: edder anderswo eme walt

(Tvænnæ, num. två: duo. I. 116. not.

(Tygge, v. a. tigga: mendicare. V. 6: 32. Mulcta ættæ bot dicta contemtim Tve gildi, n. betalning af en saks appellatur tygge bod v. tygge pendindubbla värde: compensatio duplicis pre- ghe, mulcta vel pecunia mendicando col-

Tylt (pro tylft), f. (vide VGL. sub 2.) licet adverbialiter ponitur, nisi -di le- half t., d. ä. sex mäns ed: sex virorum gendum sit), I. 136; cfr. not. 62 ibid. *2 iuramentum; vide Lösæ 4. tva (v. tven-(Tughæ, v. a. vocabulum mihi incogni- ne) tyltær, 24 mäns ed: XXIV virorum tae significationis.)(tuttæ, etsi haec iuramentum. I. 95. not. 7; Add. D. 5; cfr. duo verba forte sunt synonyma, V. 9.) Dyliæ 2, Standæ 1, Vitæ. pre (v. threnne) tyltær, 36 mäns ed: XXXVI viro-Tuttæ, v. a. våldsamt behandla: vio- rum iuramentum. L 116. not. 32; 117. n. lenter tractare. Ita h. v., cuius signi- 50; Add. D. 5; F. 1; IV. 36, 43; cfr. *Dyl*-

Tyltær ep, m. (vide VGL.) L 31, 81, 9. -es, dep.)(bæriæs, L Add. B. 7. 95, 97, 100, 104, 107, 119, 138, 140, 142, Verba t. et tughæ connexa quoque oc- 151, 152, 158, 182, 216, 217, 220; Add. current in Iure Sel. ant. II. 22, 32; ac D. 5; F. 1; V. 1; cfr. Dylia 2, Skara 3, substant. tutton legitur ibid. cap. 30. Stando 1, Vito, Vorio. t. laghfasto Vox tuttæ quoque legitur in Iure Sel. mannæ, I. 18, 50, 52; cfr. Dyliæ 2, Virec. II. 17, 43, ubi a KR. vertitur stöde; tæ, Væriæ. t. opolbondæ, I. 9. got. 52; 11, 12. n. 77; 18, 46, 52, 74; cfr. Dyliæ 2, Standæ 1, Vitæ, Væriæ. t. ok tvigiæ mannæ vitni, I. 49, 82, 153, 219, 225; cfr. Vitæ. tvigiæ (v. tho) tyltær (rectius tyltæ) ep, I. 95, 106. not. 44; 116. n. 33; cfr. Dyliæ 2, Væriæ. (tvo tyltær mentz ed, vide Væriæ.) priggiæ (v. thre) tyltær (rectius tyltæ) ep, I. 108. not. 59; 111. n. 12; 116. et n. 33; 117. n. 40, 50, 51, 60; cfr. Væriæ. trenne tylter ed, V.1. *2

(Tymmer, vide Timbri.)

(Tymæ, v. n. timma, hända: accidere. IV. Add. B. 6.)

Tynnæ (tönne), f. tunna: orca, cadus (tonna). IV. Add. B. 6; V. 5: 49; 6: 8, 30; 7. Cfr. Bremmertynne.

(Tystz, vide Tisker.)

Tæliæ, v. a. tälja, räkna: numerare. V. 6: 2. Cfr. Sammæn. *7 (telia)

Tær, vide Ta.

Tævernæ, f. värdshus, krog: taberna. IV. 53. not. 7, ubi recc. nonnulli loco h. v., cum v. tævæ, canis femina, confusae, habent hunde.

Tævernes hus, n. hus der krog hålles: aedes, ubi est taberna. IV. 53.

Tökær, adj. (a takæ) som kan tagas: qui capi potest. I. 136. *7 (tykr)

(Tör, thor, adj. 1) torr: siccus. törre hug, slag utan blodsutgjutelse: ictus sine sanguinis effusione. I. 95. not. 18; 119. n. 46, 59; 121. n. 21. 2) torkad: siccatus. tolf tynner thor (sc. sild),)(thi tynner laghæ sild, V. 7. Aliter h. v. explicari non posse mihi videtur, nisi forte pro thor legendum sit thorsk; cfr. not. 72 ibid.)

(Törf, ? torf: caespes. V. 6: 46. Cfr. Rigge törf.) *4 (torf)

Tössver (tösser), adv. (Isl. tvisvar) två gånger: bis. V. 2: 1. not. 97. t. so megit, d. ä. dubbelt: duplum. I. 136. not. 62; V. 2: 1. n. 75. t. svå gotk, I. Add. F. 2. not. 42. *6 (tysva)

U. V.

U aflather, adj. ej (ännu) förvärfvad: nondum adquisitus. Vide Aflæ 2.

Vagh, m. sida: latus, pars. en v., på en sida: ab uno latere. I. 32. pæn v., på den sidan: ab illo latere. I. 91; Add. D. 3. a pæn v., III. 9. (hver vegen, V. 7.) bæggiæ vaghæ, på båda sidor: ab utroque latere. I. 91. Cfr. Annar vagh.

— Non dubium est quin h. v. eadem sit ac v. vægh, via; cfr. VGL. &c. v. vægher.

Vagn (vogn), m. vagn: currus. I. 155. nott. 30, 38; 177; V. 5: 17; 6: 4, 34. Cfr. Kerræ. *7

(Vagnkarl, vognkarl, m. vagnman, forman: vehicularius, plaustrarius. V. 5: 14, 17-19; 6: 8, 25, 27. not. 38; 51.)

Vagn las, n. lass: vehes, plaustrum onustum. I. 155. nott. 30, 39. *6

Vald (vold; val til pro vald til, I. 80.), n. 1) magt: potestas. i annars mans v., I. 126. æghæ þiuf (pro þiufs) v., d. ä. magt öfver tjufven: habere furem in sua potestate. L. 147. han stal sik andrum manni i v., de fure qui servus poenae factus est, I.126. thiufnath hittis i husfru v., d. ä. besittning: in possessione matrisfamilias. IV. 20. 2) rättighet (att göra något): ius (aliquid fa– ciendi). æghæ v. havæ v., I. 18, 41, 80, 145; IV. 11, 50. vare hins &c. v., pa ær hins v., L 120, 135, 170, 221. 3) våld: vis, violentia. bort takæ &c. mæþ v., I. 87; V. 3: 3. not. 69; 9. göræ (manni) v., V. 9. takæ kunu mæþ v., vide Takæ 1. *7

(Valdh gerningh, f. våldsgerning: violenta actio. V. 8.) *4

Valdæ, v. a. c. dat. råda öfver: in sua potestate habere. v. arve sinum, I. 28. v. gift kunu, I. 45, 208. v. eghn börnæ, d. ä. förestå: praeesse. I. 57. (Cfr. Saghvoldere.) *7

eller ofred: sine vexatione. III. 15.

tret: vexare, molestiam adferre. I. 225; eo tantum in casu facit ius Scan., cum III. 15. not. 28. pa skal han længær um land -æs, per omnem provinciam quaerendus est ac, ubicumque inveniatur, in ius vocandus,)(sak ængin skal af byghd stæfnæ, ut in principio capitis legitur. armis invadere sit permissum". I. 139. coll. III. 15; cfr. not 69 ibid.

quorum locorum posterior continet explicationem h. v. *2

narne i en by hafva hvar sin del: ager est vapnatak (vide ex. c. Hákonarbók, totius pagi inter vicinos divisus. L 74. Mannh. 20; Dingf. 5; M. L. GulabL. Dingf. et not. 33; 159, 175, 179. Sed v. v. vonge tofft perperam pro toft, I. 74. not. 33.

Vanrökt, f. vårdslöshet: negligentia, incuria. L 214, 222.

ett annat, så att det når ända ned till describit Weylle, Gloss. jurid. v. vaabensjöbottnen: rete infra aliud rete ita po- tack: "da hafver Sagsögeren bedit sig situm, ut attingat fundum maris. V. 5: Forloff (af Landsdommeren, efter Dom 4; 6: 16. Cfr. V. 5: 4. nott. 1, 3, ubi h. v. var gaait) om kand maatte hugge Freexplicatur.)

I. Add. B. 4. Cfr. Hand.

scerere.) V. 5: 28.)

V. 2: 1, nisi pro vant legendum sit sant, modum, etsi iam a R. Christiano II prout habent alii nonnulli codices, not 96 hibitum (Gejstl. Lov cap. 115, KR., 6. ibid.

IV. 30; V. 3: 3. nott. 69, 70; 7. n. 17; 5: 6, 19, versus finem saeculi XVI, observatum 22-24; 6: 5, 19; 7. fullæ v., vide Fulk vapn. fuisse narrat WEYLLE. Cfr. Logh-, Mordvapn.

tecken hvarigenom det på tinget för- 52. samlade folket tillkännagaf sitt bifall till ett der fattadt beslut; detta omtalar tum, denotans lignum quoddam ad aedi-Skånelagen endast i det fall, att någon ficia rustica pertinens. L Add. J. blef dömd fredlös: armorum adpre-

Valklöst, adv. utan att göra besvär hensio; signum quo viri in iudicio congregati indicarunt se sontentiae cuidan Valkæ, v. a. göra þesvär eller för- latae suffragari; huius rei mentionem pacis expers aliquis indicatus esset. fa manni friplöso ok v. ofna bak, "tam verbis quam collisione armorum et contactu evidenter exprimere ut eum cuilibet cum II. 90. Iuris Norvegici ac Islandici codi-Valrof, n. (vide OGL.) L 107; H. 48; ces antiqui quoque commemorant morem erigendi arma (vapnum up kalda), quo signo latam sententiam confirmavit homi-Vanför, adj. (vide VGL.) I. 40, 41. *4 num iudicium circumstantium multitudo; Vang, m. vång, åkerfält hvari gran- haec vero armorum erectio appellata 4); cfr. Arnesen, Indledn. til den Islandske Rættergang p. 584 – 593. Recentiore tempore in Scania mos fuit, quem denotant verba: huggæ hans fred af hanum met (Vantegarn, n. nät som sättes under syt vapn, I. 139. not. 95, quemque ita den aff den Skyldige, oc effter saadant Vanti, m. vante, handske: chirotheca. er hannem aff Landsdommeren tilstedt, skal hand hafve dragit sit Sverd, oc (Vantsnidere, m. (vide VStL. v. mant- der med hugget i Bielcken paa Lands-Tinget, til et Tegen, at den Skyldige Vanær, adj. gällande: firmus, ratus. var Fredlös giort"; hunc vero agendi D. L., IV. p. 56), usque ad tempus iudicis Vapn, n. vapen: arma. I. 104, 166; provincialis Scaniae Lauge Urne, i.e.

Var (vor), pron. poss. vår: noster. Vapna tak, n. vapnens tagande; ett IV. Add. A. 1; V. 2: 1, 4; 3: epil.; 5: prol, 1, *7 (or)

Vartræ, n. vocabulum mihi incogni-

Varpnap (varnæth), m. 1) omvård-

nad: cura, tutela. L 140. 2) borgen: fi- 79; III. 3, 9, 12, 13. @ri, L 156. not. 92. 3) (vide UplL. sub 2.) V. 3: 10, ubi ser- pl. varo, I. 49. varæ, I. 64. conj. vare, mo est de rusticis qui quodammodo I. 3, 19, 71, 93, 112. til, vibær v., vide erant sub potestate procerum ruri ha- Til 5, Viper 1. bitantium (ND. vornede). Cfr. KA., Jur. Skr., II. p. 268 et seqq. *7 (varnapr)

vårda: custodire. v. ok gömæ, I. 169. 52. Cfr. Almænnings vatn. *7 2) ansvara för: praestare (periculum rei, damnum &c.). v. sinum v. annars yærningum, I. 16, 42, 101, 123. v. skapæ, perperam pro varpær, I. 75. not. 48. *6 I. 192, v. snæru &c. I. 194. v. vapnum sinum, I. 104. v. elde sinum, I. 214. vuxen: adultus. Þe æræ sva v., tam pa skal han ey v. py, i. e. praestare damnum a pecore conducto factum (cfr. L 100.). L 222. iorp skal iorp v. ællær *men fore sværiæ*, d. ä. den som förytrat aquae, et *baræ*, Isl. *bára*, unda) vatjord skall försvara henne (hemula) om han ej vill fria sig genom mened, och svärja att han ej förytrat henne: qui fundum alienavit eum defendito ac evictionem praestato, nisi false iuret se non alienasse. I. 77. v. manni til botæ, i. e. fideiubere pro mulcta ab eo pendenda. I. 115. 3) öfverlemna: tradere. perperam pro vapvæ sar I. 88. not. 13; L 126.

Varpæ (præs. conj. -þæ, I. 46.), v. n. 1) varda, blifva: esse, fieri. barn -ær föt, I.3. v. barnmynd, takni, sald &c. I. 28, 30, 46. &c. hvat sum -ær af hins fæ, I. 161. fore v., vide Fore 1. 2) ske, inträffa: fieri, accidere. *skialnaþ, delæ* &c. -ær, I. 4, 25, 88, 95, 103, 119, 177; V. 3: 7; 6: 18. -ær sva at &c., kan sva v., I. 36, 77; V. 3: 2; 5: 45, 46, 58, 59. Cfr. Urbin.

Varæ, v. a. (vide ÖGL.) III. 15. Cfr. IV. Add. C. 2.) *1 (ubrutliker) At varæ. *7

t

1

Varæ, væræ, v. n. vara: esse. I. 56- I. 134. *3 (o bundin) 58, 71, 74, 75, 77, 78, 81. &c. præs. ær, I. 1, 4. &c. 2 pers. æst, IV. 18, 23. pl. tum ac forte corruptum, cuius loco alius æræ, eræ, aræ, I. 7, 16, 17, 26, 27. &c. codex habet uden bys man, vir ex alio conj. varæ, I. 15, 17. &c. se, I. 41, 57, pago. I. 146. not. 16.)

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

væp ællær v., allitt. I. 182. pl. vare, I. 25, 36. impf. var, I. 2, 9. &c.

Vatn (defin. vanneth, V. 6: 52.), n. sjö eller ström: mare vel flumen. L 200; Varps (værps), v. a. c. dat. v. acc. 1) Add. G; V. 5: 2; 6: 49, 52.)(land, V. 5: 1,

Vattæ, vide Vætæ.

Vaxæ, v. n. växa: crescere.

Vaxæn, adj. (præt. part. a vaxæ) provecti sunt aetate. L. 136. Cfr. Ful væxin, Laghvaxen.

Vazbaræ, f. (a vaz pro vats vel vatns, tenvåg, hafsvåg: unda aquae v. maris. utan'v., utanför hafsvågorna, d. ä. bortom hafvet, i annat land: extra undas maris, i. e. trans mare, in alia terra. L 129. Ita Ver. recte explicat h. v.: "unda, et translate pro mari".

Vapa sar, n. (vide VGL.) I. 105; sed 95. n. 9; V. 1. n. 19.

Vapi, m. våda, vådlig gerning eller händelse: actio involuntaria v. casus fortuitus. I. 100; IV. 39. handlös v., vide Handlös. mæp v., I. 159;)(mæp viliæ, I. 105, 163; III. 14. *7

Vapvæ sar, n. sår i en köttfull del af kroppen: vulnus in parte corporis carnosa.)(hulsar, I. 88, 95; II. 65; V. 1. Cfr. VGL. v. vapvi.

(Ubrödeligh, adj. obrottslig: insons.

U bundin, adj. obunden: non vinctus.

(Ubysmum, vocabulum mihi incogni-

pin)

7, 14.)

(Udvortes, adv. utvärtes, utanför: extra, extrinsecus. Vide Sitiæ 3.)

Udæthes man, m. (Isl. ódædi, ND. udaad, maleficium) ogerningsman: malefactor. IV. 10, 37, 57.

U dömder, adj. ej dömd: non iudicatus. IV. 15.

Udöpær, adj. ej död: non mortuus. at manni -pum (cfr. Udræpin), I. 122.

(*Vecth, væcht,* ? vigt: libra, lanx. V.

5: 3; 6: 50. bys v., V. 6: 23.)

(Vederhettig, adj. som har något att våga eller förlora: qui bona habet quae periclitari potest (cfr. Vither hættæ). IV. 57. nott. 52, 59, ubi quoque occurrit weichbildrecht.) recentior ac corrupta h. v. forma vederheftig, qua tam Sueci quam Dani hodieque utuntur.)

(Vederse, v. n. (Isl. siá sig vid) se sig för, taga sig till vara: cavere. IV. Add. B. 5. Cfr. Molb. D. Riimkr. gloss. v. *see ved.*)

Vegg, m. vägg: paries. I. Add. J. *7 ex. c. ferraria. L 214. (veggr)

25.) *5 (vælta)

(Velvilligh, adj. villig, benägen: benevolus, promtus. V. 6: 25.)

plaustrum lignis onustum.)(vipstort, III. Quid proprie significet prior pars h. v. tanto minus statui potest, cum ne constet quidem anne rectius scribatur *vefælas* v. *vevelas*, ut habent quidam

(Udgifve, v. a. utgifva: tradere, de- codd., l.c. not. 45, eademque diversitas dere. IV. Add. C. 2; V. 6: 14.) *7 (ut giefa) scripturae occurrat in lure Sel. rec. (Udlenningh, m. utländing: alienigena, II. 78; vide KR., G. D. L., II. p. 198 not. V. 6: 28. et not. 45; 29.) *7 (ut lendingr) 93. Quamvis autem in rece. codd. scribi-Udræpin, adj. odräpen: non occisus. tur vetkæ las, tamen in v. vitk, ligna, non at manni -pnum, då dråp ej skett: ho- quaerenda est vera h. v. origo; potius mine non occiso. I. 111, 121. *4 (odræ- cum KR. dici posset venelas deducendum esse ab Isl. venia, consuetudo, et (Ud skibe, v. a. föra (gods) ur far- denotare plaustrum consuetum vel ordityg: (merces) ex navi educere. V. 6: 6, narium (l. c. p. 376; Nyt jur. Ark., XXI. p. 217); equidem vero credo priorem h. v. partem iam pridem obsoletam nostroque tempore prorsus incognitam esse.

(Veraftig, adj. (Germ. wehrhaft) be-

väpnad: armatus. I. 87. net. 59.)

(Verbierhs rett, m. hoc nomen, que denotatur id, quod sancitur in cap. IV. 53. de vi in caupona alicui illata, net. 16 ibid., mihi incognitum est; forte deducendum est a Germ. bier, cerevisia. Cum cit. cap. 53. in manuscripto illo codice ubi occurrit h. v., ultimo loco positum sit, dici potest v. v. respicere totum codicem iuris urbici; quod si ita sit h. v., ni fallor, originem debet Germ.

(Vere, være, f. (vide VStL. v. were.) I. 36. not. 31; 46. n. 13; 82. n. 3; 83. n. 11; 137. deris hafuendis v., I. 58. nott. 10, 56. Scribitur verie, I. 137. not. 34. Cfr. Varia.)

Verkhus, n. arbetshus, verkstadsbyggnad, t. ex. smedja: officina, fabrica,

(Verth, ? tilläfventyrs ett i sjön ut-(*Velthe*, v. a. välta: evertere. V. 6: satt märke, som utvisar den gräns, inom hvilken fiskarena böra hålla sig med sina fartyg och utsätta sina nät: forte signum mari expositum, quo indicatur *Vene las*, n. lass ved eller trävirke: terminus quem piscatoribus navigantibus ac retia exponentibus transgredi non licet. V. 5: 7. Cfr. Christ. II verldsl. Lov cap. 48, KR., G. D. L., IV. p. 100.)

Vet, vide Vitæ.

Vetæ (præs. vetær, impf. vete v. vette),

v. a. (Isl. veita) göra: facere. v. (manni) læggiæ man u., I. Add. D. 4; IV. 51. gölyte, sar, bardaghæ, banæ sar, mishel- ræ man u., I. Add. D. 4. liggi ofna -dum de, arethe, I. 93, 105, 111, 113, 114, 116; akri, vide Akær. Sed ogilth perperam III. 10; IV. 51. v. (manni) assvaru ep, pro tvegilth vel tvegilde, V. 7. *6 (ogilvide Assvaru ep. *7 (veita)

Vepkast, vipkast, m. vedkast, vedstapel: strues lignorum. I. 181; III. 6. nott. 50, 54. *6 (vipakaster)

(*Ufelig,* adj. osäker, fredlös: se**c**uritatis v. pacis expers. I. 205. not. 27.)

(Uforvunnen, adj. oförvunnen: non convictus. V. 6: 10.)

Uforpapær, adj. ej förytrad eller förskingrad: non alienatus vel dissipatus. I. 12, ubi recc. habent ufortwreth. H. pe mæn, III. 13. 3) (vide UplL. sub 3.) v., quae etiam occurrit in Iure Sel. rec. III. 54, cum v. fordæþær nihil commune habet, ut perperam statuit Ih. (Gloss. I. tis). I. 71.) avund, I. 118; IV. Add. B. pag. 540).

Ufrith, m. ofred: pacis violatio. IV. 47. not. 55; 48. n. 4; 53. n. 10; V. 5: 52. *4 (ofriper)

Ufripæ man, m. man som gör ofred eller är fredlös: vir pacem violans vel pacis expers. I. 156.

lenta tractatio. IV. 4. not. 56; 47, 48, 51. n. 4; 53; V. 9. Exempla violentiae hoc nomine comprehensa adfert Ius Iut. II. 76. KA. (*Jydske Lovb.* p. 363), quem sequitur KR. (G.D.L., III. p. 508), deducunt h. v. ac verbum *ufyrmæ* ab *uför* debilis, ut proprie denotent violentiam qua aliquis debilitatur vel membris mutilatur; at manifestum est verbum ufyrmæ, pariter ac Suec. misfyrma (vide GotlL. &c.), a verbo eiusdem significationis fyrma (vide VML.) esse deducendum.

Ufældær, adj. ej sakfälld: non condemnatus. III. 12.

häng (om svärd): non baltheo munitus spilt, I. 75, 79. (de gladio). I. 138.

der)

Uhæigþæ, v. a. i. q. forhægþæ. I. 57. Vi, pron. pers. vi: nos. V. 2: 1, 3, 4; 5: prol., 1. &c. *7 (vir)

Vighæ (vighyæ; part. pass. vighþær, vipar), v. a. 1) (vide VGL. sub 1.) v. kirkiu, III. 1. (viid iord, I. 205. not. 26.) pæt ær gupi ær til handæ vict, res sacro usui dedicata. III. 4. Cfr. Uvibær. 2) ordinera: ordinare (clericos). vightil kunungs v., III. epil. not. 1. *7

Vild, f. veld: favor (alterutrius par-7.

Vildiur, n. villdjur: fera. I. 101. not. *4 (villi diur)

Vildær, adj. vild: ferus. I. 101, 169. *5 Vilfughl, m. vild fågel: fera avis. L **101**. not. 3.

Vili, m. 1) vilja: voluntas. mæp vil-Ufyrmd (ufirmd), ? mishandling: vio- iæ, I. Add. A, B. 6; cfr. Vapi. mæp sinum viliæ, I. 159, 214. v. ok vit, IV. 13, 20. utan hans v. hins viliæ, I. 158, 190; Add. G. ildær v., I. 143. Cfr. Il vili. 2) bifall, samtycke: consensus. mæp bondans v. biscops viliæ, I. 127; III. 2. mæp peræ ia ok viliæ, I.49. varpæ i lönd takin v. latæ sik siælf læghræ mæþ viliæ (sinum), I. 208; Add. E. 2. Gothvili, (Velvilligh). *7

Viliæ (præs. vil; conj. viliæ pro vili, I. 57. impf. vildæ, I. 110.), v. a. vilja: velle. I. 5, 13, 14, 16. &c.

Uilt, adv. oklandradt, utan klander: nulla lite mota. han ate pæt u. ok u-U fætlapær, adj. ej försedd med go- spilt, I. 52. havæ þre halmæ u. ok u-

Vin (pl. vini), m. 1) vän: amicus. l. *Ugildær*, adj. (vide VGL. sub 4.) *va-* 110. Cfr. *Uvin*. 2) mäklare: proxeneta re u. (fore bondanum), I. 205; V. 3: 1. (cfr. VGL.). I. 138; IV. 24. Rec. cod. pro v. habet vinkop v. vinköp, IV. 24. not. 56; 25. n. 24.

viska folkstammar, som bebodde landet öfverbevisa: convincere. Vide Forvuslångs Ostersjöns södra kust: diversae gentes Slavicae habitantes terram meridiali littori maris Baltici adiacentem (cfr. ind. n. pr. v. venden). V. 2: prol.

Vinelöst, adv. utan mäklare: sine proxeneta (vin). kopæ v., IV. 24. not. 55; 25.

Vinköp, n. köp som sker med mäklare: emtio praesente proxeneta facta. ring, eller stundom efter egarens up-IV. 24. not. 41. Cfr. Vin 2.

nings loff), n. ed, hvarigenom egaren tionem, vel, in quibusdam casibus, setill en förlorad sak, som af en annan cundum ipsius domini computationem. blifvit funnen, bestyrker sin eganderätt: dömæ bondanum ut &c. sinæ v., I. 139. iuramentum, quo dominus rei perditae et not. 80. pa brændær han bondanum et ab alio inventae ius suum adserit. til sinnæ v., candente ferro ustus pendryghæ til v., I. 157; V. 7; priori loco dito pretium &c. L 139. sum v. ær ofadditur: pæt ær siata mans ep; utro- na (fæ &c.), I. 144, 161, 166, 189, 192 que vero loco sermo est de rebus in sum kins ær v. ofna lane ær læpe v. mari vel littore inventis, quod tamen ofna by tapat var, secundum pretium ad propriam h. v. significationem expli- quo rem perditam taxat dominus. I. 221, candam nihil facere videtur. Sine du- 222. sum hins ær v. (til) ær fæ v. skogk bio h. v. eadem est ac v. unningia lagh a, I. 192, 196, 199. æftir hins v. ær skain iure VG. occurrens, quamvis ibi pan fik, I. 189. miste köp sit ok an v. translata est ad significationem praemii til, i. e. pretium rei emtae. IV. 25. Cfr. inventionis. Cum vinnæ til (sins) in iure Vyrtnings man. *6 VG. denotet: dominium suum probare, eaque locutio occurrat eodem loco, ubi pass. vurt), v. a. värdera: aestimare. I de *unningia lagh* sermo est (I. D. 18.), 75, 94. not. 86; 199. n. 37; 221. n. 15; Add. non dubium est quin h. v. rectius scri- F. 4; IV. 54; V. 9. v. lyte, IV. 42. v. batur in iure Scan., ubi quoque primi- ut bondænum sin hovetgiæld, d. ä. utgeniam eius significationem occurrere mäta: facta aestimatione capere bona manifestum est, et a vinnæ, probare debitoris quibus solvatur debitum. IV. (dominium), deducenda sit. Fallitur itaque KR., qui sibi persuasum habet vinningæ logh et uningæ logh (quod et- gherviss.) iam occurrit in Iure Sel. rec. III. 59.) diversa esse vocabula (Nyt jur. Ark., XXI. tas. full v., V. 3: 11. p. 187; G. D. L., II. p. 391). *1 (unningia lagk)

Vinnæ (præs. vindær), v. a. 1) vinna, förvärfva: adquirere.)(tapæ, I. 15. ri Vin, n. vin: vinum. V. 5: 51; 6: 12, 13. *6 var vunnin til cristindoms, III. epil. not. Vindær, m. pl. Vender, åtskilliga Sla- 1. 2) i. q. fællæ 2. Vide Forvinnæ. 3) nen. 4) vinnæs, finnas, vara till: exsistere, adesse. III. 15. v. til, ibid. *7

> Vintær, m. år: annus. I. 48; III. epil. et not. 1; V. 3: epil. Cfr. Gamal 2. *7

Virgning (virning, vorthning, wrning &c. II. infra cc. in nott.), f. egentligen värdering; det värde som en bortstulen eller tvistig sak eger enligt värdegift: proprie aestimatio; pretium rei fur-Vinningæ logk (unninga log , vin- tivae vel litigiosae, secundum aestima-

> Virbæ (vyrthe, vurthe, urthæ; part **57.**

(Vis, n. vis, sätt: modus.

Vissæ, f. visshet, säkerhet: securi-

Vist, f. vistande: mansio, commoratio. Vide Sam vist.

L 43, 134, 161; Add. G. *7

Vit, n. vett, vetskap: scientia, noti- rep ikke vætæ, I. 63, 74. tia. vili ok v., IV. 13, 20. utan bon-

intelligens. IV. 1. not. 9.) *6

I. 179.

nium prolaturis. I. 171. prests v., III. I. 67, 68, 83. v. mæb tvigiæ mannæ vit-Dingvitni. *7

C. 1.

manni fæ fran hande, I. 217. *7

Visæ (risse), v. a. 1) visa: monstrare. 143; Add. F. 3, 4; III. 16; V. 2: 1; 3: 6, 7, Vide *Be-, Ut visœ.* 2) sända: mittere. 9; 5: 57; 6: 17, 44, 47. 2) gälla, förm**å**: valere, pollere. bæt vet alziki, ba vet

Vita, v. a. 1) bevisa (med ed): prodans v., med sit v., I. 146; V. 5: 6. *6 bare (iuramento). v. at barn fik cri-(Viter, adj. förståndig, klok: prudens, stindom, I. 4. v. sit lotfal, I. 54. v. allum til handæ, I. 25, 66. v. bapum til Viti, n. böter (för försummad stäng- fælaghs, I. 217. v. i graf mæp þem dræpsel): mulcta (ob saeptionem neglectam). næ pre mark, I. 106. v. mæp enepe sinum, III. 17. v. til bol sins (i. e. se prae-Vitni, n. 1) bevis, bevisning: proba- dium conduxisse) mæþ tvigiæ mannæ tio. varæ vipær v., hafva bevisnings- vitni, I. 225. v. manni ofna hændær rätt: ius probandi habere. I. 36. nott. 18, mæth tviggiæ mannæ asynæ vitni, I. Add. 33; 66. n. 40; 83. pæn ær næmer v., B. 7. v. mæp pingvitni sinu pæt æræ I. 49. 2) vitnesbord, bevisning genom tve mæn, I. 17. v. mæp pripiæ mans ep, vitnen: testimonium, probatio per testes. I. 188. v. mæþ þrim mannum, III. 6. v. gothæ mannæ v., IV. 1, 51. gopæ qvin- mæp tyltær epe, I. 49. not. 67; 106, 217. næ v., I. 1. tvigiæ mannæ v., I. 49. not. v. mæþ tolf mannum, III. 4. v. mæþ tyl-67; 85, 87, 88, 118, 138, 141, 153, 204, tær epe opolbondæ, I. 13, 28, 54, 55. v. 210, 225; IV. 14; V. 2: 2; 3: 1, 4; 8; cfr. mæp tolf opolbondum, I. 14. v. mæp tyl-Vitæ. tviygiæ mannæ v. ok tyltær ep, tær ep laghfastæ mannæ, I. 28. v. mæp vide Tyltær ep. tvigiæ mannæ v. othol- (tolf) laghfastum mannum, III. 6, 7, 9. bonda, 1.68. nott. 18, 20. tvenne iord- et not. 65; 10. et n. 23. v. mæß tolf næfegende mens v., I. 68. not. 18. tvo adel- dom mannum, III. 8. v. mæß næfnd kirbonders v., ibid. siax mannæ v., I. 118. kiu mannæ, III. 5. v. flodh ok flodstadh löse mæp halvi tylt ok ængu v., I. 137. &c. meth kynsnefnd, I. Add. G. v. mæp væri mæþ tyltær eþe ok ængu vitni, tvigiæ mannæ vitni ok tyltær eþe. I. I. 138. næfnæ sit v. som æræ tva bo- 4, 43, 124, 127, 128, 217. v. (sik ut til faste mæn, IV. 56. fare til þings mæþ aþulvæghæ v. v. sik vægh) mæþ tyltær v. sinu, i.e. cum testibus suis testimo- ep opolbondæ ok tvigiæ mannæ vitni, 16; IV. 27. have alz pings v. til, I. ni ok tolf næfndom mannum, I. 2. v. 220. &r (ey) v. til, I. 207; Add. D. 1, meth XV mens nefnd af sit kön v. XV 2. bæræ v., I. 141, 217; Add. B. 7; D. nefnde men af sit kön, I. Add. G. not. 4. Efter v. boret, I. Add. D. 4. Cfr. Asy- 34. v. mæß tvem tyltum, I. 106. v. mæß næ-, Doms-, Hæræzpings-, Skötæ-, prem tyltum, I. 31. 2) svärja: iurare. viti (tve mæn) hans forfall, I. 71, 140. Vitnis byrth, f. i. q. vitni 2. I. Add. visæ til dughandæ mæn at latæ v. at &c. I. 43. næfnæ til tolf mæn ok (latæ Vitnæ, v. a. vitna: testari, testimo- pem) v., I. 49. not. 67; Add. C. 5. tolf mæn nium dicere. I. Add. B. 3; G; IV. 56. v. skulu v. vægk, I. 68. næfnæ til tolf mæn ok latæ pem v. til væghæ, L 69; Vitæ (præs. vet, pl. vitæ; impf. vi- cfr. Til 1. v. utlænde til husætoft, v. ste), v. a. 1) veta: seire. I. 74, 75, 118, akor ollor ong fran husotoft, sc. dando iuramentum duodecim virorum. I. 74. I. 210. kons er v., d. ä. sitter i boet: 3) tillvita, beskylla: accusare. v. manni domi adest, in domum introducta est. banæ sak, IV. 44. vites hanum sithen I. Add. K. 1. varæ v. værn, logh, vitu, (sc. slik gerning), IV. 52. v. kanum vitni, væriæ, vide Værn &c. man vil ey hvat som han vil, IV. 53. v. annæn haldæ v. (sc. köp), I. 76. gangæ v., vidum forköp, IV. 26. man vorther viter fore mandrap, IV. 44. v. annær man v., emottaga: accipere; vide Takæ 1, at han &c. I. Add. D. 2. man vites v. vorther viter at han &c. I. Add. D. 1; tenis &c. vendere. V. 6: 22. Cfr. Hatta, IV. 8, 25; V. 3: 1, 2. man viter andrum Liggiæ 3. 2) med: cum. aflæ v. have ok sigher &c. IV. 18, 23. *7

bær v., hafva bevisningsrätt: habere ius probandi. I. 36, 66, 83. not. 15. vare be næst v., I. 25. *6

Vipkast, vide Vepkast.

Vip kummæ, vide Vipær kummæ.

tolf lass ved i en annans skog: ligno- annan, I. 72, 75. ætlæ v. annan, I. 84. rum, quibus onerantur duodecim plau- *fæstæ sik til brytiæ v. anna*r, L 215. stra, caesio in aliena silva. göræ v. Cfr. Köpæ, Lüsæ 3, Skiftæ, Skiliæ. 3) kogyæ v., I. 181. not. 42; III. 6. coll. not. emot: adversus, contra. göræ þæt sæm-53. H. v. quoque occurrit in Iure Sel. mæ v. sin barnæ börn, um pe kafpe sva ant. II. 42. et rec. II. 78, quorum loco- giort v. han &c. I. 36, 110, 123, 162; V. rum prior continet hanc explicationem: 9. misgoræ v. annan, III. 2. 4) till: ad. that kalla vi v. at man hoggar i an- kalla granna v., I.171. komma viþ faþnærs manz skogh ok resær vith stofn rini &c., vide Kommæ 1. dömæ man tolf las. Quid proprie significet poste- v. iorpæ værn, vide lorpæ værn. sværrior pars h. v., mihi est incognitum; cfr. ia man v. kafp, vide Hafp. give ia VGL. v. storpahug. In codd. iuris Sel. v., I. 219. 5) v. beteknar ett visst straf manuscriptis iam scribitur vith stor, iam såsom påföljd af ett brott: h. v. denovith scor, quae varietas, similitudini litt. t et c tribuenda, testatur h. v. iam pridem obsoletam propriamque eius signi- v. thre mark, V. 5: 13, 14, 19. &c. v. XL ficationem incognitam fuisse.

Vipær (vith, vether), præp. c. acc. 1) vid: iuxta, ad, in. varpæ takin v. stufn, I. 182. hemæ v. dör, IV. 1. bo v. annæn, IV. 4. saltæ v. sin both v. v. stranden, V. 5: 12, 35. v. varæ, vara tillstädes: adesse. I. 45, 150; Add. B. 4; V. 3: 13, epil. vil han ey v. varæ, d. ä. blifva qvar: manere. I. 43, 215. vare bape v. bondæ ok v. eghn sinæ)(skiliæs v. &c.

gå, erkänna: fateri; vide Gangæ. takæ Vipær takæ. sæliæ v. hundretk &c., cenbarn v. kunu, I. 5, 21, 22, 59. &c. man Vitæ, f. bevisning: probatio. varæ vi- ær barnmyndær v. kunu, I. 8. ægke byrb v. kyni v. annan, I. 35, 91, 96, 208. fa, takæ &c. hovoplot v. fullæn lot &c. v. annan, I. 6, 22, 34, 39, 62. &c. take Vith, m. ved: ligna. I. 181. not. 42. *7 alt halft v. annan, I. 24. take arf v. annan, I. Add. D. 6. takæ sva mykit af botum v. frændær, I. 42. gangæ i bo Vipstort (vith skorth), ? huggning af skifte v. annan, I. Add. D. 6. reps v. tat poenam delictum quoddam secutaram. v. lif ok gotz, vide Lif 1. v. XL mark bröthe, V. 5: 28, 31. &c. v. thet gots fortabelse, v. XL mark fortabelse &c. V. 5: 14, 16, 22. &c. *7

Viper giald, n. pl. (vide OGL.) un ey æru v., om ej annan jord finnes, som blifvit tagen i ersättning för den afsöndrade jorden: nisi alii exsistunt agri, cum quibus agri alienati sunt commutati. I. 74; cfr. not. 60 ibid.

(Vither hættæ, v. a. äfventyra, våga,

Leur. Com Sec. 34 1 34: 1 förlora: periclitari, perdere. IV. 57. Cfr. sum uloghum (adverbialiter) svarær han Vederhettig.) *7

d. ä. att bära järn: candens ferrum portando se defendat. I. 141. pæn kumbær illæ viþær, råkar illa ut, kommer i svår 75. 3) framskaffa: producere, curare ut alius adveniat. kummi vehær köpæ sin, I. 138.

Vither takx thiuf, m. (vide VGL.) thu æst min v., IV. 23. *4 (vipertaku piuver)

Vither takæ, v. a. emottaga: accipere. V. 3: 1, 13, epil. Cfr. Takæ 1. *7

Ukundær, adj. oskyld: non cognatus. I. 50, 85. -nnare, compar. i aflägsnare led beslägtad: remotiori gradu cognatus. III. 10. Scribitur ukunnugher, III. 10. not. 20. *2 (okunder)

Ukæ (gen. pl. uknæ, ukæ, uku), f. vecka: septimana. I. 1, 36. not. 21; 140. n. 77, 78; 148; Add. F. 4; III. 14, epil. et not. 1; V. 3: 1. not. 58. Cfr. Cryci-, Paskæ-, Pingiz ukæ.

non accusatus (de crimine). IV. 43. *1 (okærder)

Ukært, adv. utan anstäldt åtal eller klander: non mota lite. I. 52. not. 60; 75. n. 37, 38.

Ulf, m. ulf, varg: lupus. I. 102.

Ulogh, n. pl. det som är olagligt: quae iuri sunt contraria. III. epil. not. 42. hva

skal uloghum uppe haldæ, den som in-*Vipær kummæ*, 1) v. n. tillstädeskom- går i svaromål (för en annan) på eget ma: advenire. I. Add. B. 4. pæn vagh bevåg (utan att vara lagligen förbunhan ær við kummin, d.ä. kommen i den dertill), han skall också sjelf fullslägtskap, beslägtad: ab eo latere quo göra hvad han å den andres vägnar ad cognationem venit, i.e. cognatione lofvat (böter &c.), då den andre ej kan iunctus est. I. 91; Add. D. 3. 2) v. a. kom- lagligen dertill tvingas: qui sponte sua ma till (att göra &c.): pervenire, admitti pro alio respondet, quamvis ad hoc non (ad aliquid faciendum &c.). *kummi al*- fuit iure coactus, tamen cogitur praedrigh andrum botum vipær, numquam stare ea quae alterius nomine promisit ei licebit mulcta pendenda delictum suum (mulctam &c.), cum alter huius promisexpiare. I. 206. han kommer vidh ingæ sis non obligetur. I. 65. Similis paroeloghæ, V. 8. han kumbær iarn viþær, mia occurrit in Iure Iut. III. 42: hva sum ulogh fæstær han scal ulogh vinnæ, quamvis v. ulogh ibi habet aliam significationem; sensus enim istius loci belägenhet: in angustias incidit. I. 74, hic est: qui sponte promittit iuramentum, ad quod dandum alias cogi non posset, tamen, hoc facto, ita cogitur, ut condemnetur nisi iuramentum perficiat. *4 (olagh)

> Uloqhlikæ (uloflikæ), adv. olagligen: illegitime. I. 46, 65. not. 25; 208. n. 35; 220. n. 46. *7 (olaglika)

> *Ulytær*, adj. ej lytt: non deformatus (corpore vel membris). I. 95. *2 (olytter)

Um, præp. c. acc. 1) omkring, öfver: per. um allan by v. vang, alt hæræþ, I. 66, 179, 214. længær um land, III. 15. 2) om, angående: de. um kans gærningæ, hænnæ eghn, qvinnæ alf, kopæ iorþ, alt skifti &c. I. 8, 15, 20-22. &c. mæn skil um &c., vide Skiliæ 2. hin ær sak gifs um (sc. graf), I. 192. 3) i afseende på: ratione (rei). *Þæn ska*-Ukærdher, adj. ej anklagad (för brott): Þæær hin fik um skoghen, I. 193. sitiæ qvær um brænni stup, I. 214. frælse um al therræ varnæth, V. 3: 10. 4) om, på, i (tid): in (tempore). um dagh ællær um nat, vide Dagh 1. um dags lius, IV. 25. um nate tid, V. 5: 33. um hælghan dagh, III. 16. um höst hæligh &c. IV. 38. um tva stæfningæ, III. 16.

Um, conj. om: si. I.3-8. &c. um pa skulu &c. I. 12. um ængin vil henne a kand sværiæ, d. ä. om ock ingen &c.: etiamsi nemo vult iurare (sc. iuramento assvaru ep dicto) eam tale delictum commisisse; non enim pro ængin legendum esse nokær testatur versio Latina: "si non est qui" &c. III. A. 13. coll. B. 15; cfr. Nyt jur. Ark., XIV. pag. 99. *6

Umagh, ? omak, olägenhet: molestia.

IV. Add. B. 4; V. 5: 45.

Umbuzman, m. ämbetsman, fogde: praefectus. I. 154. not. 3; III. 15 (ubi sermo est de eo, qui episcopi nomine agit); IV. 38, 39; V. 3: 8, 13. konungs u., I. 105, 126, 147, 154, 156, 157. var (i. e. regis) u., V. 2: 4.

nimius. I. 146. not. 9.)

mycket: uimis. III. tit. not. 17.)

Undan, adv. undan: e medio, abhinc. Vide Skiliæ 1, Skiutæ 1, Slippæ. *7

Undan takæ, v.a. undantaga: excipere, eximere. I. 141, 225; V. 2: 1, 3. *4

Undir, præp. c. dat. 1) under: sub. u. lase, I. 136. bitæ hæst u. manni, d. ä. på hvilken någon rider: mordere equum cui insidet aliquis. I. 180. sætiæ arf at gömæ u. godæ mæn, d. ä. under deras vård: eorum curae committere. I. Add. F. 4. 2) i. q. viþær 5. u. bröde, V. 6: rubr. u. XL v. III mark (konningen), u. godsens mystelse, sub poena 176, 177. XL v. III marcarum (regi pendendarum) &c. V. 6: 1, 2, 5, 6, 8-12. &c.

Undkommæ, v. n. undkomma: evadere, effugere. V. 5: 45.

Undærstandæ (understaa), v. a. förstå: intelligere. I. 77; Add. F. 2. *5

Unge, m. unge: pullus. Vide Rævæ

Ungær, adj. ung: iuvenis. IV. 24. not. 54. yngre, compar. III. 14. yngster, superl. L. Add. C. 2.

Unnæ (sup. unt), v. a. (vide UplL. sub 2.) IV. 1. nott. 2, 11; Add. B. 5.

Unytær, adj. onyttig: inutilis. I.74, *7 (o nytr)

(Vognmand, m. i. q. vagnkarl. V. 6: 27. not. 38.)

(Voll, ? val (sill): octoginta (haleces). V. 6: 4.)

(Vordhedhe, ? vocabulum mihi incognitum ac forte corruptum. nefnd, V. 5: 60. not. 51.)

(*Vorfrue dagh*, m. (vide VGL. v. vara fru dagher.) förmere v., i. q. v. þæn försti um hösten v. fyrra mariu mæssa (vide VGL. l. c., et UplL. v. mariu mæssa). V. 6: 16, 49. v. assumpcionis, idem dies (cfr. (Umikil, adj. (pro ofmikil) alltfor stor: VGL. et UplL. Il. cc.). V. 6: 11. dyre v. om hösten, idem dies (cfr. UplL. v. vara (Umikit, adv. (pro ofmikit) alltför fru dagher). I. 225. not. 98 p. 212. v. sidhermer, i. q. öfra mariu mæssa (vide UplL. v. mariu mæssa; cfr. VGL. v. vara fru födslu dagher). V.7. vitatis, idem dies. Ibid. not. 1.) *5 (vara fru dagker)

> Up, adv. up: sursum. Vide $Grav_{\sigma}$, Sla 1.

Up brytæ, v. a. 1) bryta up: effringere, effringendo aperire. I. 87. 2) bryta up (till afresa): movere (castra &c.). V. 5: 54. 3) i. q. rypiæ, nisi upbrutit errato scriptum sit pro up yrkt, I. 70. not 44. 4) bryta ned, nedrifva: demoliri. L

Up brænnæ, v. a. upbränna: concremare. I. 214. *4

Upbæræ, v. a. bära up: sursum portare (ex navi). V. 5: 16. *7

Upfyllæ, v. a. (vide OGL.) V. 9. (up fulla)

Upföræ, v. a. föra up: sursum vehere (ex navi). V. 5: 33.

Up gangæ, v. n. upgå, stiga: surgere. flop gar up, d. ä. öfversvämmar: flumen inundat. I. 202. *3

molestia adfectus, non vexatus. III. 15. D. L., IV. pag. 100.)

not. 32.)

tra. IV. 51.

65.

SML.) fæstæ bol ællær u., de colono, censetor. I. 155. Cfr. Stranvrugh. L 225. sighæ up gardh, I. Add. J.

tyg: (merces) ex navi educere. V. 5: 33.) v. n. vräka: iactari. I. 157. *6 (vræka)

Up takæ, v. a. 1) uptaga, uplyfta: tollere. stiborp u., I. 203. pa skal hin iuste, non legitime. havæ v. mist v. fanu. (sc. iarn), I. Add. B. 4. sak sinæ atær git, I. 46,77. u. af ny, caussam agendam denuo incipere. I. 139. 2) uptaga, borttaga: auferre. akærgærþe sit u., I. 177. 3) upbära, emottaga: capere, accipere. L. 12. in Iure Iut. III. 48, 49. Cfr. Svinæ vraþ. not. 40.

Up yrkiæ (sup. up urkt), v. a. upodla: excolere. I. 70. not. 44.

Uqvædens ord (uqvems ordt), n. oqvädinsord: convicium. IV. Add. B. 1, 2; C. 1, 2. *7 (ogvepins orb)

(Vraghere, m. vräkare: mercium inspector, cuius est fucosas vel corruptas reiicere. Incertum tamen est utrum haec significatio, alias satis cognita, tribuenda sit huic v. loco obscuro occurrenti, an forte potius dicendum sit eam ibi denotare piscatorem qui mari versatur, agmen halecum exspectans (cfr. Vragled). V. 5: 7.)

(Vragled, f. (a vrakæ 2) den väg, der sillstimmarne pläga komma: via qua accedere solent agmina halecum.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

Up hængiæ, v. a. uphänga: suspendere. v. explicanda esse mihi videtur V. 5: 2. I. 84, 153, 154, 174, 214; V. 2:1; 7. *6 Locutio driffue vragledes occurrit in (Uplatzeder, adj. obesvärad: nulla Christ. II verdsl. Lov cap. 48, KR., G.

Vrak, n. vrak, skeppsbrutet gods, Uppa, opa, præp. 1) på, i: super, in. som drifver på vattnet: bona naufraga I. Add. J; IV. 4; V. 5: prol. 2) mot: con- mari natantia. hans kost ma aldrigk varpæ v. e mæpan &c., d. ä. det må Uppe haldæ, v. a. fullgöra: perficere. ej behandlas som vrak, så att konunuloghum u., vide Ulogh. præste sin gen sätter sig i besittning deraf: bona ræt u., I. Add. B. 4. skyldær, innu, bö- eius non censentur esse naufraga, ut tær u., i. e. pendere. I. 74, 225; IV. 20. rex iis potiatur. I. 156. engin fisk ma haldæ uppe æm væl iærn sum logh, L hetæ v., d. ä. likasom vrak anses tillhöra konungen: nullus piscis, in littus Up sighia (sigha up), v. a. (vide eiectus rei naufragae instar, regis esse

Vrakæ, 1) v. a. bortdrifva: pellere, (Upskippe, v. a. lossa (gods) ur far- propellere. III. 2. Cfr. Bort vrakæ. 2)

Vranglikæ, adv. orätt, olagligen: in-

Vrap, ? (ND. vraad; Anglo-Sax. vræð, grex) flock af svin: grex suum. tolf svin (göræ) v., I. 160. H. v. quoque occurrit

Urbani dagh, m. den 25 Maj: festum Urbani, die XXV Maii celebratum. V. 3: epil. nott. 23, 60.

Urbotæ mal, n. urbotamål: crimen, quod mulcta piari nequit. I. Add. B. 6. nott. 2, 18; 7. n. 20; V. 3: 1-4, 7.

(*Urenlighedh*, f. orenlighet: sordes. V. 6: 20.)

Vrepe, f. vrede: ira. l. 86. *6

Urnings man, vide Vyrtnings man.

Urpin, adj. (præt. part. a varpæ) vuren, beskaffad: comparatus. sva urpit mal, III. 13.

Urthinga, adj. indecl. (vide OGL.) bithæ til dagh ær u., I. Add. B. 4. (orpinga)

Urthæ, vide Virþæ.

Uræt, m. orätt: iniuria. vetæ v. göræ

(manni) u., IV. 47, 51. not. 5; V. 5: 34; 9. apulvægkæ, L 67. ok (sc. givi) ut bran-*****4 (orætter)

(Uræted, adj. odömd: non iudicatus. 🌬. V. 5: 43.)

iuste, non legitime. I. 46. not. 11; 77. n. vazbaræ, kunungs riki sinu, garþe, by, 19; V. 6: 2. *4 (orætlika)

vesæll) usel: miser. u. ok fatökær, L. 4; III. 4; IV. 35. &c. u. þingi, I. 220; IV. 40, 75. Cfr. Ysalde.

not. 40. 2) oskyldig: insons. I. 108. not. 74. *5 (osander)

Usiukær, adj. icke sjuk: non aegrotus. I. 37. not. 42; 140. *3 (o siuker)

Uskapaþær, adj. ej tillskuren (om tyg till kläder): non formatus vel dissectus (de panno). I. 138. *2 (oskapaper)

visus. eghn, bo, iorp -t, I. 1, 15. not. iæ, pæt varpær pingliust, han lagle, 12; 64, 136. *7 (oskiptr)

nott. 45, 46. *5 (oskurin)

108; Add. B. 4. *7 (oskyldr)

109.

manubrio non instructus. u. öxe, I. 138. uvinum sinum, blodigkæ domæ, I. 89,

iniuste, non legitime. I. 1. not. 11; IV. 56; draps mal, fran palma söndagh, pa kæ-**V**. 9.

prie impurus) brottslig: sons. varpæ u., 2. u. thæt sum &c. V. 3: 10. u. pæt a de eo, qui candens ferrum portat, I. 118, borb ær kumit, I. 28. u. sva mikit skil, 206, 210; Add. B. 4. u. at iarne, vide I. 22. larn 2. göræ man u., V.2:1. not. 54. *7 (oskir)

L 146. *3 (o snælder)

(caussa) de qua actio non est instituta. ma, IV. 53. *7 sakæ standæ -tæ, W. 15. *5 (osökter)

Uspilt, adv. i. q. u ilt, q. vide.

Ut, adv. ut: foras. vitæ sik ut til *5

næ stup, I. 214. Cfr. Akæ, Gangæ, Vir-

Utan, presp. c. gen. dat. v. acc. 1) Urætlikæ, adv. orätt, olagligen: in- utanför, utom: extra. u. iaþurs, lan, kirkiugarpe, trugh, kirkiu, lund &c. L. Usal (usall, usæl, ysæl), adj. (Isl. 58, 82, 129, 140, 158, 165, 204; Add. B. 22. u. fælaghe, I. 20, 217. u. kælgk, III. Usandær, adj. 1) osann: falsus. I. 136. 13. u. bondans asyn, I. 165. 2) wa: sine. u. ransak, kæræ, vin, forrath, L. 137; Add. G; IV. 24; V. 3: 7. vit, viliæ, lof, I. 146, 158, 168. &c. u. hans kost, I. 223. Cfr. For utan. 3) adverbialiter, utantill: extrinsecus. IV. 6. *7

Utan, conj. 1) utan, om ej: nisi. u. han taki, sva rikær man se, han böte, Uskiftær, adj. oskift, odelad: non di– I. 44, 57, 183, 193. u. kan vil, þe sælkin annær havir, han lösær, þæn ær Uskoren, adj. i. g. uskapapær. I. 138. ufripæ man, han dræpær, þe varþæ takni, man bötær, han a flod, han sker Uskyldær, adj. oskyldig: insons. L. v. haver &c. I. 5. not. 66; 38, 43, 47, 59, 73, 81, 89, 156, 165, 180; Add. G; V.5: Uskylt, adv. oförskyldt: immerito. I. 29, 32. &c. u. at alli &c., u. at þe æræ, I. 18, 136. Cfr. For utan. 2) utom, un-Uskæftær, adj. ej försedd med skaft: dantagande: excepto. u. iorþ, styræ, Uskællikæ, adv. oskäligen, olagligen: 155; III. 4; V. 3: 1-3; 5: 34. u. i manstæ market &c. I. 84; V. 2: 1; 5: 37. &c. Uskær, adj. (egentligen oren: pro- u. sva mikin lot, I. 44. u. thættæ, V. 2: *7

Utan, conj. utan, men: sed. ey iærn u. tyltær ep, I. 140. u. fore þæt, I. 71. Usnialdær, adj. oförståndig: insipiens. u. at bok, I. 110. u. frændær skulu, I. 84. u. hinum skal bötæ, I. 100. u. vil Usotær, adj. (a sökiæ) ej åtalad: givæ, I. 139. u. sökiæ, IV. 35. u. tha

> Utanlanz, adv. utom landskapet (Skåne): extra provinciam (Scaniam). I. 140.

(Utarf, m. arf som tillfaller utarfvinge: hereditas quam capit extraneus i sjön: is qui retia mari exponit. V. 5: 7: **here**s (vide *Ut arve*). L 7. not 66; 28. n. 36.)

Utarvinge, m. i. q. ut arve. I. 20. nott. **66**, 83; Add. F. **2**.

Ut arve, m. utarfvinge, arfvinge som ej var i bo tillsamman med den aflidne vid dödsfallet: heres extraneus, qui non erat in communione bonorum cum defuncto eo tempore, quo de vita decederet. I. 20.

Ut biupæ, v. a. 1) (vide SML. sub 1.) L 161; IV. 56; V. 3: 13; 9. 2) (vide UplL.) almænt biuzs ut, d. ä. krigsmagten upbådas: copiae vocantur ad arma. V. 3: *5 14.

Ut fa, v. a. utbekomma: adipisci, obtinere. I. 171; IV. 28.

(Ut gæld, f. betalning, det som skall betalas: quod solvendum est. V. 9.) *3

Ut gærþe, n. stängsel omkring åker eller äng: saepes circa agrum vel pratum.)(toft gærþe, I. 177.

Ut henghæ, v. a. hänga ut (till torkning): suspendere sub dio (res siccandas). V. 5: 14.

Uti, adv. ute: foris. a marko u., I. **207**. *7

Ut iorp, f. iord som tillhör en gård, ntom tomten: terra ad fundum quendam pertinens, area excepta.)(husætoft, I. 55.

Ut kræviæ, v. a. utkräfva, utfordra: petere, exposcere. I. 18. *5

Ut latæ (latæ ut), v. a. utgifva, utlemna: edere, tradere. I. 13, 14, 31, 46, 120, 122, 138, 142, 151, 152, 171, 181, 190, 217, 220, 221, 225; III. 17; V. 7.

Ut lænde, n. i. q. ut iorp.)(husætoft, L 74, 75.

Ut lösæ, v. a. utlösa (intaget fäkreatur): redimere (pecus suum in alieno agro captum). I. 161, 162, 169. Cfr. Lo**se** 3. *7 (ut loysa)

Utsettære, m. den som utsätter nät

Utskifter, adj. genom skifte skild från föräldrarnes bo: facta bonorum divisione a parentibus separatus. L 18. not. 20; Add. F. 2.

(Utskære, v. a. sönderskära (till försäljning): dissecare (pannum vendendum). V. 5: 31.)

Ut sökiæ (sup. ut sot), v. a. utsöka: exigere. I. 139. *5

Ut takæ, v. a. uttaga, återtaga: recipere. I. 136, 138, 142, 158. *5

(Ut vise, vdvisse, v. a. utvisa: monstrare, indicare. V. 5: 41, 50.)

Ut vællæ, v. n. (ND. udvælde) flyta ut: emanare, effluere. I. 166.

(*Ut över*, præp. utöfver: supra. L Add. D. 5.)

Uvin, m. ovän: inimicus. L 141; Add. D. 4; III. 4; V. 3: 1. not. 58; 2. *4 (ovin)

Uvipær, u vigthær, adj. ej invigd: non consecratus. I. 204. nott. 16, 18; III. 1. *7 (o vigpr)

Vurt, vurthe, vyrthe, vide Virbæ. (*Vyndue*, n. (vide OGL.) V. 6: 1.) *6 (vindöqha)

(Vyrthnings man (urnings man), m. (a *virpning*) värderingsman: aestimator. IV. 57; V. 9.)

Væcht, vide Vecth.

Væder, n. vind: ventus. V. 5: 9. Uæfli, n. (vide VGL. v. ofæfli.) þæt ma aldrigh tapæs fore ænkti u., d. ä. under förevändning af någon händelse som låntagaren ej kunnat förekomma: nullo praetexto casu, quem avertere non potuit commodatarius. I. 221. *2 (ofæfle)

Vægh, m. väg: via. I. 67-69, 96, 132; V. 5: 14; 6: 41. Cfr. Vagh; Allfar-, Almænnings-, Apul-, Kirkiu vægh; Hal-*7 (vegr) veges.

Vægknæ, pl. def. et indecl. (a vægk) 1) sida: latus, pars. ofna köstruens v., pa qvinnes v., I. Add. F. 2. bæggiæ v. (cfr. Babe), IV. 54. 2) (vide VGL. sub han them icke v. kan, sc. probando se 2.) af konungs v., V. 3: 8. af vore (sc. vectigal rite obtulisse. I. Add. J. v. sva

regis) v., V. 5: 1. *6

6: 23. fult v., V. 5: 3; 6: 50. 2) dräpa: 138. vare varpær, I. 82. v. sik maj occidere. man varpær væghin, III. 13. *6 iarne, I. 88. v. s. m. skuziarn, I. Add.

IV. 54. svo væl...som, tam...quam. 1, 2. v. s. m. hæræz næfnd, V. 3: 2. v. I. 5. not. 57; 8. n. 20; 59. n. 38; Add. F. 2. s. m. næfnd a hærethsthingi v. kyrke Cfr. Æm væl. *6

de Envældughær. *6 (valdogher)

ja: eligere. I. 68; III. 2. *6

permanare. Vide *Ut vællæ*.

defensor, tutor. I. 1, 2, 9, 56; IV. 33. va- n. 62, 66, 77, 78; 109. n. 6; IV. 9. not 14; ræ sin eghen v., I. 10, 56. Cfr. Værge. *6 Add. C. 1. v. s. m. XII mæn, IV. 3. not

not. 11; 9. n. 45; 16. n. 20; 56. n. 23, 25; 57. næ, I. 52; Add. F. 3. v. s. m. tyltær e n. 52, 62; 213, n. 54. laghæ v., V. 8. Cfr. opolbondæ, I. 52. v. (s.) m. tolf odelbön-Kirkiæ værie.

svara inför rätta: ius agendi vel re- not. 59. v. s. m. tolf burgere, IV. Add. spondendi in iudicio. I. 140. not. 8; 208. B. 1. v. s. m. tolf nefndum mannum af n. 36; IV. 57. n. 65.

bær), v. a. 1) värja, försvara: defendere. 25. v. m. tultær eb obolbondæ ok tviv. fore manni meth væriande hand, IV. giæ mænnæ vitni, I. 77. v. s. m. tho tyl-57. 2) värja, vårda (omyndig, om för- ter ed, I. 88. not. 27; 116. n. 33. v. s. m. myndare eller målsman): defendere, tue- tvo tylter mentz ed, I. 88. not. 27. v. s. ri (impuberem, de tutore). v. born, I. m. thre tylter, I. 117. nott. 49, 50; Add. 56. pæn ær v. vil ok ey hæriæ, vide B. 7; D. 1; IV. 9, 13, 18, 20, 44, 47, 52. Hæriæ. Cfr. Væriande. 3) försvara in- v. s. m. the sammæ logh &c. I. Add. D. för rätta: in iudicio defendere. v. fore 2. coll. cap. 1. v. s. m. thre tylter ed, L manni, I. 52, 77, 137, 187. v. sit fæpri- 31. not. 25; 108. n. 69, 70; Add. B. 7. n. 98. ni v. iorp fore manni, I. 53, 82. v. sik (Cfr. Afverge.) *7 (veria) for sagh, IV. 55; V. 9. v. sik fore vabva sar, I.88. v. fore hemæ föt, I.137, v. meth tolf othelbönder, IV.5. 2) va-186. v. iorp mæp mene, I. 77. v. (hæst pen: arma. fulde mans v., I. 87. not. &c.) sæ til hændæ, I. 144. v. (iorþ) man- 59. — Cfr. Vere. *4 ni til handæ, om hemulsman: de au-

sum för ær sagkat v. sum logk æræ, Væghæ, v. a. 1) väga: ponderare. V. I. 144, 150; Add. E. 1. gitæ vart, I. 79, Væl, adv. väl: bene. I. 43, 75, 192; B. 7. v. s. m. soknæ næfnd, I. Add D. soghn, V. 2: 1, 4. v. s. m. kyns næfnd, Vældughær, adj. väldig: potens. Vi- IV. 8. nott. 50, 51. v. (s.) m. pripiæ mans ep, I. 187; IV. 26. v. s. m. thre mens ed, Væliæ (part. pass. vældær), v. a. väl- I. 100. nott. 69, 70. v. s. m. siatæ mans ep, I. 217. v. s. m. sex burgere, IV. 2 Vællæ, v. a. upvälla, flöda: scaturire, not. 34. v. (s.) m. tyltær eþ, I. 85, 88, 138, 217; IV. 6, 25, 49, 50. v. m. tyl-Vanta, v. a. tro, anse: putare. I. 71. *6 tar epe ok angu vitni, I. 138. v. (s.) Væriande, m. försvarare, målsman: m. tolf mens ed, I. 81. nott. 41, 47; 104. Værie, verge, m. i.q. væriande. I. 1. 50. v. (s.) m. tyltær ep laghfastæ mærders ed, I. 13. nott. 19, 21; 18. n. 15. v. Væriemal, n. rättighet att tala eller s. m. tolf iordegende bönders ed, I. ?! kyni sinu, V. 2: 3. v. (s.) m. tyliær epe Væriæ (sup. vart, part. pass. var- ok tvigiæ mannæ vitni, I. 137, 186; IV.

Væriæ, f. 1) i. q. værn. varæ viþær

Værk (dat. pl. -kium), n. verk, gerotore, I. 77. ok (sc. böte) thre mark om ning: opus, actio. I. 180. Cfr. Gorni(verk)

not. 18.

Værn, f. 1) målsmanskap, förmynderskap: tutela. varæ nærmer v., varæ viþær v., I. 56. þæn ær næst havir v., I. 57. ægkæ kunu v., I. 213. the mæn ær theræ værn havæ, I. Add. B. 5. givæ manni sinæ v., i. e. ius agendi. I. 208. 2) i. q. vitæ. varæ viþær v., I. 66. not. 41; 83. n. 15. 3) rättighet att behålla jord som man förvärfvat, och hvilken sedan omtvistas: ius tenendi fundum adquisitum, de quo lis movetur. varæ viþær v., I. 48, 75, 77, 78, 81. varæ viþær v. IV. Add. B. 7.) laten, I. 83. kommæ viþær v., I. 79. Cfr. lorpæ værn.

værster, superl. I. 55. nott, 27, 36; IV. 30. *7 (verri)

Værulzsköttær, adj. öfverlemnad (genom skötning) till evärdlig egendom: ad perpetuum dominium traditus (de fundo).) (væþ sköttær, I. 83. Quid proprie siab Isl. verölld, mundus, non deduci posse videtur. Cfr. Arildssködter, Arilds eyendom.

Værþ, n. 1) (vide OGL.) I. 12, 77; V. uselhet: miseria. I. 47. 8: 11. 2) (vide VML. sub 2.) IV. Add. B. 6; V. 6: 13. *7 (verp)

Værpær, adj. (vide OGL. sub 1.) litins v., exigui pretii. L 165. *7 (verpr) Væræ, vide Varæ.

cidentem (ab aliquo loco). v. slottit, V. 6: 44. *6

de Port.)

Vætæ (vætte, vattæ), n.? (vide VGL.) æy v. ikke v., I. 5, 74, 216, 225; Add. B. 2. ækki v. annat , I. Add. B. 2. *1 cum. gærþæ y. vang sin, I. 175. brun-(vætta)

pings værk, Daghsværki, Hærvirki. *7 I. 169, 172, 182; IV. 56; V. 9. læggiæ v., I. 159, 173. sætiæ v., I. 172, 182; Værknath, m. arbete: labor. III. 5. IV. 56; V. 9. sætiæ iorþ at væþium, I. 83. Cfr. For væpiæ. *7 (vep)

> Væþ skötning, f. symbolisk tradition af förpantad jord: terrae oppigneratae traditio symbolica (vide Skotæ). skotæ (iorp) at v., I.83.

> Væp sköttær, adj. öfverlemnad såsom pant (genom skötning): pignoris nomine traditus (de fundo). L.83.

Y.

(Ydermere, adj. ytterligare: ulterior.

Ydredes man, m. handtverkare: opifex. V. 7. Eodem sensu in aliis scriptis *Værræ*, adj. sämre: deterior. I. 55. Danicis occurrit vox iam obsoleta *id*rætsmand (vide Molb. D. Ordb. v. id*ræt*); Isl. *íþróttamadr* vero denotat virum variis artibus ac praesertim corporis exercitiis excellentem.

(Ylde, vide Illæ.)

Yrkiæ, v. a. arbeta: operari. y. iorþ, gnificet prior pars h. v., incertum est; odla, plöja: colere, arare. sa ok y. iorþ, I. 225. y. ok bæþræ sinæ iorþ, I. 70. Cfr. Up yrkiæ.

Ysalde (ysildi, uselde), n.? (ab usal)

Yvir (iver, over, över), præp. 1) öfver: super. akæ y. sæþ, I. 176. fræls y sinu eghnæ, I.75. dom ganger y. manni, IV. 51. domæ v. rættæ y. man, IV. 10; V. 5: 25. y. sitiæ, vide Sitiæ 1. $m{Vasten}$, præp. vester om: versus oc $m{-}$ 2) utöfver: ultra. $m{y}$. $m{attung}$, $m{\ddot{o}rtugh}$, v. bæcken thre mark &c. I. 74; Add. D. 5; F. 1; V. 5: 5. (Cfr. *Ut över.*) 3) om, angående: (Vestre, adj. vestre: occidentalis. Vi- de. mæn skil y. (husætoftær), I. 66. kunni sik sialva y. at &c. I. Add. B. 5. havæ domæ y. gerning, IV. 52. domsbref y. tale, V. 8. 4) omkring: cirgærþæ y. manni, I. 179. 5) emot: con-Vap (dat. pl. vapium), n. pant: pignus. tra. Vide Har. 6) adverbialiter, öfver, öfrigt, qvar: residuus. vara y., superesse. I. 12. not. 48. *7 (ufir)

(Yver höroghar, vide Offuerhörig.) Yvær livæ (yfir livæ), v. a. öfverlef-

va: supervivere. I. 4.

P. Th.

 $\not Da$ ($\not Da$, L. 33.), adv. 1) då: tunc. umpa dör v. kallæ, han var þu &c. I. 5, 9, 13. &c. en pa, vide adv. Æn. 2) pa brukas vanligen till att utmärka början af en eftersats: h. v. solet indicare initium apodoseos. pa skal hun sitiæ, pa skiftæs eghn, þa skal moþær &c. I. 1, 2. &c. 3) pa förekommer stundom utan bemärkelse: h. v. interdum fere otiosa occurrit. all pe born ... pa æræ pe &c., pro pe æræ, L 59. æftir mohær þa takir þæt arf, ibid. bötær...þa taki han ey, I. 60. um kynzimi þaær þættæ ræt, III. 9. pæmmæ ræte i gen þa gavu &c. III. 17. 4) conj. då, när: cum. *þa skif*tæ skal, I. 64. hin ær þa (adv.) fik værræ þa (conj.) þe skiftu, I. 55. þa half hælaght ær, III. 14. *7

Tha, vide Do.

Daghær, adv. 1) då: tunc. I. 33. (då) genast, strax: illico, statim, eo ipso tempore. L 78, 131, 141, 215. 3) conj. då, när: quando, cum. L 9. not. 46; 26, 49, 63, 71, 75, 79. &c. *7 (pegar)

Darf, vide Dorvæ.

(Theliker, theliger, adj. dylik: talis. IV. 11. *5 (pingsdagher) IV. 39, 47, 50, 52. &c. Cfr. Tholiker.)

Deræ (perræ), pron. poss. 1) deras: eorum. I. 1, 5, 7, 26. &c. börn . . . æftir fapur þ. döpæn, l. 18. börnæ börn havæ ey i p. kæfpum, I. 36. pe varpæ takni a værkium þ., l. 180. kvo therre *hantering hafver* , i. e. istarum rerum. V. 6: 20. 2) sin: suus (ubi pron. reflex. respicit subjectum plurale, cfr. Dat). he v. sighia fore -mannum, I.41, 58, 139. sæliæ iorp p., I. 47. *7 (paira)

Dianastæ, f. den heliga nattvarden: sacra coena. III. 16. *7

Dighat, adv. dit: illuc. I. 72. not. 42; 134. et nott. 29, 30; 153; III. 15. n. 44. Scribitur *thiat, thingat*, I. 72. not. 42; *7 (pengat) 134. n. 29, 30.

Dighiæ, v. n. tiga: tacere. L 48. **Din**, pron. poss. din: taus. L 74, 75. 7 pin, pron. pers. gen., vide pu.

Ding, n. 1) ting, sak: res. IV. 49; V. 3:8. 2) ting: conventus iudicialis. L 14, 40, 41, 42. not. 39; 51, 58, 62. &c., ac in iure urbico, IV. 12, 14, 15, 21, 22. &c.)(gatu stæfnæ et kirkiu stæfnæ, I.81, 142. *stæfnæ manni þ.* v. til -gs, vide Stæfnæ 1, 2. föræ man til -gs, I.84, 131, 133, 145, 153, 174; IV. 10. konungs (eghet) p., IV. 35; V. 3: 10; 8. alz -gs vitni, i. e. hominum in iudicio praesentium. I. 220. Cfr. By-, Hæræz-, Lanz-, Rættæræ þing; Urthinga.

Thingbenk, m. bänk i tingssalen: scamnum in curia positum. alle fire -ka skaræ man, d. ä. alla de vid tinget närvarande män, som sutto på de fyra vid tingssalens väggar ställda bänkarne: omnes viri in iudicio praesentes et quattuor scamnis iuxta parietes curiae positis insidentes. IV. 21, ubi nonnulli recc. codd. pro fire -ke habent tingmendene, alii vero perperam ting stocke.

Thingdagh (tings dag), m. tingsdag: dies, quo celebratur conventus iudicialis. I. 137. not. 11; 141. n. 76, 81. rat the

Dingliusæ, v. a. kungöra på tinget: in conventu iudiciali publicare. I. 62. not 77. varæ v.varþæ-stær, om oäkta bara, som fadren på tinget erkänner såsom sitt: de filio naturali quem pater in iudicio suum esse profitetur. 1. 58-61, 63, 212; Add. D. 6.

Dingman, m. pl. (vide VGL.) liuse p. læggiæ (manni v. fore man) lagk-

dagh, laghstæfnu, fæmt, stæfnu, I. 18, 82, 137, 203. p. skulu bipiæ han stæfnæ tum. I. 84, 140, 152, 190; V. 2: 1, 2; 5: piuvi sinum til pings annærs, p. næfnæ 25; 7, 8. 2) det stulna godset: res furto pripia ping fore hanum, I. 139. p. visi ablata. hysæ p., I. 136. th. hittes, IV. til dughandæ mæn, I. 43. p. ægho piuf 20. gielde ater th., V. 2: 1. myste sin (pro piufs) vald, I. 147. göræ þæt af t., ibid. not. 54. *7 (piaufnapr) piuvi ær p. viliæ, I. 131, 145. alle -mændene skulæ skæræ hanum, IV. 21. not. 80; 140. n. 7; 148. givæ manni p., I. 139, 7. p. dömæ, I. 82, 131, 133, 134. nott. 58, 142. not. 7; 149, 217. svaræ p., I. 146; 59; 139, 145, 147, 154, 161, 174, 214. fa IV. Add. A. 2. dom af -mannum, I. 153. mæp -manna dome, I. 154. stande -mannæ dom, IV. latus. I. 136. et nott. 54, 55; 137. n. 41; 148. 14. Sed tingmanne perperam pro tvig- n. 11. lösæ fore þ., vide Lösæ 4. *6 gia manna, I. 67. not. 5; 153. n. 91. *7 (pings men)

ställd på tinget: probatio per testes de at forte *piuftas* legendum) re quadam in iudicio acta. vitæ mæb qua in praecedente cap. 16 dictum est. ther takx thiuf. *7 (piaufr) ey ma p. dughæ &c., non sufficit testibus probare patrem in iudicio dixisse ster. V. 5: prol., sed perperam V. 5: 1. se aliquid dare liberis suis naturalibus, nisi iis, quod dare vellet, etiam tradimannæ vitni at hanum ær þing stæfnt, ut in sequentibus explicatur. I.118. hans (pau) h. löste han af hem botum, sc. sex illi suum redimere noluisse. I. 161. Cfr. Hæræzpings vitni. *5 (þings vitni)

Dit (tidh), adv. dit: illuc. I. 72. nott. vulnerat. I. 119. 40, 42; 134; III. 15; V. 8. *6

Diufnah, m. 1) tjufnad, stöld: fur-

Diuf sak, f. (vide VGL.) I. 139. not.

Diuf stolen, adj. bortstulen: furto ab-

Diuftæs, v. dep. stjäla sig, smyga sig (till att göra något): furtim facere ali-Dingvitni, n. 1) bevisning genom vit- quid. p. til at næmæ, p. til at dræpæ nen om en handling, som blifvit verk- annærs mans fæ, I. 84, 167. *1 (biuvas,

Diufær (piuf), m. tjuf: fur. I. 84, 136, b. sinu bæt æræ tve mæn, I. 17, ubi re- 139, 140, 145, 147-149, 153, 154, 190, spicitur res antea in iudicio gesta, de 198; IV. 11-19, 21, 22; V. 2: 1. Cfr. *Vi*-

> (Thienere, m. tjenare: servus, mininot. 27.)

Do, adv. dock, likväl: tamen. I. 3, 18, derit. I. 58. 2) bevisning genom vitnen, 41, 45, 54, 56. &c. en po, men likväl: som man förer med sig till tinget, om sed tamen. I. 92, 99, 145, 155. po æn, något som utom tinget skett: probatio likväl ännu: tamen etiamnunc. III. 8. Þo per testes, quos ad iudicium aliquis se- at, a) om ock: etiamsi. I. 6, 30, 31, 59, cum ducit, de re aliqua extra iudicium 63, 77. &c. b) fastān: quamvis. I. Add. acta. fare til pings mæp p. sinu, i.e. B.5; III.9. æn po at, a) om ock: etcum duobus vel tribus istis vicinis in iamsi. III. 1. b) fastän: quamvis. L Add. antecedentibus commemoratis, qui te- C. 6; F. 2. en thog, om ock: etiamsi. stimonium in iudicio ferant. I. 135. ka- I. Add. F. 1. Recc. scribunt tha, thogh, væ þær (sc. in iudicio) þ. sit, sc. tvigiæ dogh, tok, tog, I. 3. not. 78; 45. n. 64; Add. G, H. 1; IV. 50; Add. A. 1; V. 2: 1.

Dokki, m. 1) skymf: contumelia; a) testes, quos antea in iudicium secum den skymf som tillfogas en träls egaadduxerat ut testarentur alterum pecus re derigenom att trälen blir slagen eller sårad: contumelia, qua dominum servi adficit is, qui servum ferit vel b) den som tillfogas egaren till ett fäkreatur om detta af illvärdt två öre, eller dräpes i egarens feram quam alius vinculis constrictam åsyn: contumelia, qua dominum pecoris alit. L 101. *6 adficit is qui pecus occidit, sive hoc valeat duabus oris, sive in conspectu do- drogh land, III. 5. Cum talis terra semini occidatur. I. 165. c) den som till- paratim ad aliquem pertinens, extra fogas en man af den som begår hor communionem vicinorum in pago, nulli med hans hustru: contumelia, qua ma- areae (toft) adnexa erat (areae enim ritum adficit is, qui adulterium cum u- fuerunt fundamenta divisionis agrorum xore eius committit. I. 206. d) den som pagi communium, cfr. UplL. v. mopir), tillfogas en annan af den som beskyl- in antiqua versione citati loci pokke ler honom för stöld, utan att lagligen land vel, ut ibi scribitur, thyrkæland fullfölja anklagelsen: contumelia, qua vel togheland, dicitur esse terra funalium adficit is, qui eum furti accusat, dum habitabilem (i.e. toft) non habens. non vero caussam in iudicio rite per- III. B. 7; C. 7. Ratio nominis ea videsequitur. I. 149. not. 41. 2) böter för tur esse, quod macula quaedam adskymf som blifvit någon tillfogad: mul- haeruit talibus terris ideo hoc nomine cta ob contumeliam alicui adlatam; a) contemtim notatis, a pokki, contumelia, af den som med vilja släppt sitt fäkre- contemtus. atur in på konungens eller ärkebiskopens åker: ab eo qui pecus suum con- 43, not. 36; 138. n. 51, 66; 145. n. 59; 156. sulto immisit in agrum regis vel ar- n. 63; 161. n. 64. &c. Cfr. Theliker.) *6 chiepiscopi. *ha ær þ. þerræ mer æn* &c., i.e. accedunt tres marcae nomine sustinere. III. 1; V. 2: 1. *7 (pula) mulctae contemtus pendendae. I. 163. coll. II. 109. b) af den som fäst sig till bryte i konungens eller ärkebiskopens H.v. explicatur per villam quam "ex alia gård, men genast vill skiljas derifrån: constat originem duxisse". II. 33. Cfr. ab eo qui villici officium in praedio re- Ius Iut. I. 47. gis vel archiepiscopi suscepit, sed mox recedit. I. 215. — Recc., h. v. male intelligentes, eam explicant per samtöcke, om dannemend saa tyckis, efter dan- pertinens.)(by mark, L 175. nemends sielse, efter godæ mentz tycke, samtycke boder, IL cc. in notis. Cfr. opus habere. ey p. (vide VGL. sub 2), ÖGL. h. v.; quae vero Wilda, loco pag. L.77. *7 (porfa) 540 cit. p. 351 et segg., de v. pokkabot perperam disserit, ea neminem move- 137. ant. *7 (bunki)

Dokkæ bot, f. böter för tillfogad I. Add. B. 2. skymf: mulcta contumeliae illatae; a) af den som dräpit en annans fäkrea- necessitas. V. 3: 14. *7 tur: ab eo qui occidit alienum pecus (cfr. Dokhi 1 b). I. 165. b) af den som 79. &c. f. nom. et acc. pre, I. 6, 14, 30, dräpit villdjur som af en annan födes 40, 50, 68. &c. n. pry, III. epil. not. 1; V.

vilja drapes, och kreaturet antingen är och hålles bundet: ab eo qui occidit

Dokke land, n. i. q. ornum.)(rep-

(Tholiker, adj. dylik, sådan: talis. L

Dolæ, v. a. tála, fördraga: tolerare,

(Thor, vide Tör.)

Dorp, n. (vide VGL.))(by, I. 71, 175.

Dorpmark, f. jord som tillhör en enstaka gård eller mindre by: solum ad praedium solitarium vel minorem pagum

Dorvæ (præs. parf), v. a. behöfva:

Doræ, v. a. töras, våga: audere. I. 71, *6 (bura)

Thovæ (thva, tva), v. a. två: lavare.

Thrang, ? trangmål, nöd: angustiae,

Dre, num. tre: tres. I. 32, 74, 75, 77,

5: 52. gen. *prigiæ*, I. 104, 116, 119, sed perperam pro *pripia*, I. 159. not. 27. dat. et not. 1; IV. 57. not. 65; V. 3: epil. siax prim, I. 48, 118. &c. prem, thræm, L p., III. epil. et not. 1. *6 74; Add. B. 5, 7; III. epil. not. 1. pry hundrap, III. epil. *7 (prir)

45; V. 1. n. thrynnæ, I. Add. G. *5

not. 10; 69. n. 39. &c. sak -tis, nisi om addendum sit, V. 2: 4. -æs, v. dep. tvista med hvarannan: litigare inter se. I. 27. not. 47; 66. n. 52; V. 2: 4. *6

Threttæ, f. tvist: lis. I. 52. not. 58; V. 2: 4.

Þriþi (þryþi, І. 14. þreþi, Ш. 16.), num. tredje: tertius. I. 72, 82, 106. &c. pripiæ mans ep, vide Ep.

Vide *Lot 1*.

Pripiungs tindi, m. tertialtionde: triens decimarum. III. 17.

Thrynnæ, vide Thrænne.

122, 151-153; III. 14; IV. 21, 22. varpæ p. i konungs yarpe, I. 126, 145. (Cfr. re pæt at, I. 71, 85, 118. &c. fore pæs *7 (prel) Trælbæriæ.)

tertius. III. epil. not. 1. *6

simus. I. Add. F. 4.

Thrætiugu (thrediuge), num. tretio: triginta. I. Add. F. 1; III. epil.; IV. 43. *6

Thrösvar, adv. (Isl. prisvar) tre gånger: ter. V. 2: 1. *7 (prysvar)

Du, pron. pers. du: tu. I. 74, 75; IV. 18, 23. gen. *pin*, I. 75; IV. 23. *7

Thumme, m. i. q. pumul fingær. IV. 46. *2 (pumi)

94; IV. 46. nott. 18, 26. H. v. detorta est in 94. not. 64. *5 (pomalfingir)

molestia. I. Add. D. 6.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

Dusand, num. tusen: mille. III. epil.

 \mathbf{p}_{y} , adv. (dat. n. a \mathbf{p}_{x}) 1) derigenom: ea re, per hoc. I. 82. 2) derför, Threnne, num. tre: tres. II. 37; IV. fördenskull: propterea, eam ob caus*by at*, I. 58; III. tit.; IV. 43. Threttæ, v. a. tvista: litigare. l. 26. by perperam pro bo, III. 12. not. 85. *7

Dykkiæ, 1) v. impers. tyckas: videri. pem -kær ræt v. rap varæ, I.71, 189; IV. 41. (Cfr. Samtycke.) 2) -æs, v. pass. tyckas: videri. L 74, 75.

Dæn, pron. dem. den: is. I. 4, 6. &c. n. pæt, I. 2, 12. &c. gen. pæs, I. 41; III. epil. dat. pem, I. 118. f. pe, I. 6, 118. n. py, I. 12, 43, 118. acc. pæn, I. 18. f. pe, I. 36, 84, 110. n. pæt, I. 12, 13. &c. pl. gen. perpriping (pripiung), m. tredjedel: tri- ræ, I. 75, 79. dat. pæm, pem, I. 13, 118. acc. n. pe, I. 14, 113. pæt æræ, I. 17, 77. hvær p., I. 75, 77, 118. annær p., I. 66. noghre pe, I. 134. fore py, a) derfor: propterea. I. 71, 73, 75, 79, 84. &c. b) *Præl,* m. träl: servus. I. 112, 116, 119- conj. derför att: propferea quod. V. 2: 3. fore by at, I. 3, 8-10, 22, 35. &c. fo*sakæ,* eius (rei) caussa. I. 9. not. 43; 75, Prætandi, num. tretonde: decimus 143. mæþ þy at, vide Mæþ 4. *7 (þan)

 \mathbf{p}_{en} , art. def. den: Græc. δ , η , $\tau \delta$. Thrætiugende, num. tretionde: trige- þ. döþæ, vanföræ, I. 34, 40. þe enæ, I. 32. pæt enæ, ibid. pæt sammæ, vide Sammæ. þæs döþæ, vanföræ, I. 24, 40. pem döpæ, vanföræ, dræpnæ, I. 20, 41, 106, 118. py næstæ, I. 141. pæn tindæ (acc. m.), I. 118. *7 (pan)

Thænkæn, f. tänkande, eft**er**sinnande: cogitatio, deliberatio. V. 2: 1. not. 25.

Dænni, pron. dem. denne: hic. III. epil. f. pasa, III. 17. n. patta, I. 24; IV. 1. Dumul fingær, m. tumme: pollex. I. dat. pænmæ, III. 17. acc. pænna, III. epil.; V. 7. n. pættæ, pattæ, I. 77, 84. thæn melfingher et then mellemfinger, I. pl. þæsæ, III. 14. n. þæse, þæssi, I. 86; III. 4, epil.; V. 5: 52. gen. pæsæ, I. 134. Thunge, m. tunga, olägenhet: onus, dat pemmæ, III. 14. pæsæ, pæsi v. pisi lund, vide Lund. *7 (pissi)

136, 142, 196, 200; III. 4. p. sum, ibi 220. b) till dess: donec. III. epil.; V. 8. ubi. I 9, 54, 71, 86, 129, 182. p. af, I. annær, bægiæ, en, kvilkit, hvær peræ, 180; Add. E. 2. p. fore, a) för det: pro vide Annær 1, 3, Bape, En 1, Hvilkin eo. I. 84, 93, 113; III. 16; IV. 47, 48; V. 2, Hvær. pem, dat. v. acc. pl. inter-2: 4; 3: 4; 5: 18. b) derför: eam ob caus- dum loco pron. reflex. sæ v. sik occursam. I. 2, 179. p. i, I. 192. p. i gen, I. rit, ubi subjectum plurale respicit (cfr. 84. p. med, V. 5: 12, 24, 47, 49. p. næst, peræ 2). pe gitæ ey fot p., grannæ I. 105. p. til, a) till det stället: ad il- viti p. ut, hæræzmæn viti p. vægh, I. lum locum. IV. 54. b) dertill: ad hoc. L 47, 67, 68. *7 (bet) 219; III. 16; IV. 51; V. 3: 1, 4. c) derjämte, dessutom: praeterea. I. 74, 151, 6: 50. 193; IV. 54; V. 2: 1; 3: 7, 12; 5: 12, 47, 59. ther ved, V. 6: 17. ther ofter, IV. 10. I. 126. *7 (pepan) Pro pær scribitur pære v. pæræ, I. 136. not. 50; 183; III. 15. not. 81; V. 2: 3. n. 45; cessitas, id quod alicui opus est. V. 2: quod mendo scripturae tribui non pot- 4. est, cum idem non raro occurrat in aliis iuris Danici codicibus; sic in iure Scan. quoque occurrit æræ, hære, pro ær, hær (vide Ær, Hær); ac in Iure Iut. hvaræ, hæræ pro hvar, hær (I. 19; in uno tantum cod. occurrit, III. 5. nott. II. 115. in fine). *7 (par)

Dær, part. relat. som: qui, ut &c. L. cod. scribitur off, III. 8. not. 71. 6, 34, 41, 68, 125; IV. 1, 3. &c.; V. 2: 1, 4. &c. pa p., då när: tunc cum. I. 9. sithæn ther, L.Add. D. 6. the samma lund th., V. 2: 2. th. meth, cum quo. IV. 28. Recc. pro ær plerumque habent ther dagh, michials mæssu aftne, I. 18, 66; vel som; vide L 4. not. 18.

not. 14 p. 215. *6 (priskulli)

kallær sik varæ brytiæ þ., fore gærningæ p., sc. filii naturalis. I. 58, 60, 61.

Dæskyns, adj. indecl. (gen. a bæt kyn) det slags, sådan: illius generis. L.99, 100, 144.

illud. I. 3, 4, 8. &c. gen. pas, I. 75. &c. I. 18, 36, 38. &c. e. böter fasta, vitne dat. py, I. 38, 58, 59. pl. pe, I. 5, 7, 9. boret, svo giort, I. 96; Add. D. 4; IV. &c. dat. pem, I.5, 14. &c. acc. pem, I. 51. ryftæ sak æ. sik, ryftæ sægkn æ. 4, 18. &c. peræ, pem v. pæs i mællin, sinum præle, I. 142, 152. ælleve mæn vide Mællin. æghe pæs kost, eius rei sværiæ æ. allum hinum, ti mæn sværpotestatem habeto. III. 7. til pæs, a) iæ æ. þem bahom, I. 71, 105. æ. lyte

Dær, adv. der: ibi. I. 1, 68, 69, 118, dertill: ad hoc. I. 80, 104, 118, 153, 210,

Thæt, conj. att: ut. V. 5: 2, 3, 7, 11. &c.;

*7 (pet)

Dæpæn, adv. dädan, derifrån: inde.

Thörft, f. (a porvæ) tarf, behof: ne-*4 (**bor**ft)

Æ.

AEf, ef, conj. (Angl. if) om: si. H. v. 2, 20; 9. n. 23; 11. n. 32; 12. n. 71. In alio

(Æfne, n. (ND. evne) förmåga, magt: facultas. IV. Add. B. 7.) *7 (emni)

Æftir, præp. c. acc. v. dat. 1) efter (i tid): post (ratione temporis). @. lagh-III. 14. förstæ lanzthing æ. drap, L Add. Thærskolde, m. tröskel: limen. I. 225. B. 5. e. bæt, postquam. I. 84; Add. B. 5. vang sas mæð rughi æ. biug, 1. 179. Dæs, pron. poss. dess: eius. fapær barn levær æ. (sc. mopur), I. 4. ær börn v. mother æ., IV. 28, 30. barn var föt æ. fapur, I. 2. barn æ. fapur sin, i.e. qui habet fundum hereditate paterna acceptum. I. 52. take lot e. faper, myndæ lot æ. konu sinæ &c. I. 5, 22, 23, Dæt, pron. pers. (m. f. han, hun) det: 32, 34, 44, 58. &c. æ. faþur &c. döþæn, ræ æ. hionæ sit, ransakæ æ. hionæ at faræ, III. 12, 13. *7 (aiga) sinu, I. 129. spöriæ æ. banæ, I. 118. secundum. æ. rætu mantali, loghum, virpning, I. 33, 86, 189, 214. æ. hans gærningæ, IV. 10. æ. bön aldræ skanungæ, æ. allæ danæ rath, III. tit.; V. 3: 1. 4) adv. efteråt: postea. kommææ., I. 157; Add. F. 4. *æ. faræ*, vide *Faræ 1*. ban gange æ., I. 118; IV. 44. andri tve mæn vitni æ., L 220. æ. kæræ, sökiæ, kallæ, IV. 10, 39, 51; V. 8. 5) adv. qvar, sætoft, I. 74. *7 (eptir)

Mælæ 2. *2

Add. C. 2. *7 (eptri)

Æghande, eghande, m. egare: dominus rei. I. 64. rætær æ., I. 79, 82, 157; Add. F. 3. Cfr. lorpeghande. (aigandi)

Æghæ (præs. a; rec. egher v. agher, cogere). I.84. *7 (ellar) I. 39. not. 62; pl. ægho; aughe, V. 9. præs. conj. *ægkæ v. agkæ;* impf. *atte, ate*, pellere. I. 158, 170, 192, 211. not.8. Cfr. pl. atto), v. a. 1) ega: in dominio habere. I. 5, 6, 11. not. 25; 39, 41, 52, 72, 74, 84. &c. hin ær a (sc. hionæ), I. 129. þe komlig: aeque plenus. V. 3: 2. *2 (iamægho baþe, sc. rem litigiosam. I.217. fulder) kallær sik æ., sc. terram litigiosam. III. 5. ok a han fore by &c., formula iura- pariter omnino, haud minus perfecte vel menti, I. 71, 79. 2) hafva: habere. e. accurate. I. 179. vald, I. 18, 41, 80, 145, 147. e. kunu værn, I. 213. æghe þæs kost, III. 7. æ. de: aeque bonus, eiusdem pretii. I. 11. byrp v. kyni vipær annæn, I. 35, 91, 96, 208. pe ægho ey mer ut at latæ, "nihil B. 7. not. 83. remanet de suscepto pretio". I. 46. coll. II. 18. 3) (vide VGL. sub 5.) @. at v@r- n. lika mycket: tantumdem. I. 21, 32, 33, iæ, repæ, takæ, varpæ, göræ, lösæ, 35,58,214. *5 (iom myket) bötæ, I. 53, 73, 125, 126, 130, 152, 156; Add. F. 3; V. 9. @. söki@, III. 13. 4) pinguus. I. 35, 56. *7 (iem ner)

skal bota, IV. 42. Cfr. Asyn, Haff, (vide UplL. sub 5.) a. i ban at ganga, Hær, Nær. 2) (vide VGL. sub 2.) fa- III. 9. þisi lund a næfnd v. agho skra

Ækki (ikki), adv. icke: non. I. 5. not. mælæ æ. manni, I. 124, 126. 3) enligt: 64; 58, 93, 146; Add. C. 3. æ. vætæ, I. 74, 225; Add. B. 2. Cfr. Alziki. *7 (ekki)

(Æktæ, adj. indecl. äkta: verus, legitimus. a. höstre, I. 13. not. 3; 58. n. 1, 34; Add. H. 2. &c.)

Ælleve, num. elfva: undecim. I. 71. *3 Ælli, f. ålderdom: senectus. I. 40, ubi recc. habent alder vel aldærdom. (ældi)

Ællær (ællar, I. 20. allær, I. 12, 55. återstående: residuus. *æ. varæ*, V. 2: *ællr*, I. 88. &c. *ællæ*, I. 33. *ellis*, I. 4. 1, 3. *e. standæ*, I. 117. *havæ æ. hu*- not. 7. *er*, errato, sine dubio, I. 12. not. 69; 58. n. 71; 62. n. 72; 63. n. 18; 94. n. 82; Æftir mælæ, v. a. anställa åtal: actio- 103. n. 4; 150. n. 64; 169. n. 27; 224. n. 35; nem instituere. I. 212. not. 24; 220. Cfr. IV. 57. n. 56.), conj. 1) eller: vel. I. 3, 4. &c. 2) eller - eller, antingen — el-Æftri, adj. senare: posterior. L 23; er: sive — sive. L 7, 11, 20, 28, 65, 77, 88, 100, 119, 156. not. 76; 182; IV. 6; V. 5: 52, 53. *7 (ella)

> Aller, adv. eljest, annars: alias, alioquin. I. 58, 63, 74, 75, 188, 190. um pe gitæ ey æ., nisi alio modo possint (eum

Æltæ (eltæ), v. a. drifva, jaga: agere, Af æltæ.

Æm fuldær, adj. lika full eller full-

Æm fullælikæ, adv. lika fullkomligt:

Æm gopær, adj. lika god, af lika väre. sum tva öræ &c. I. 165, 166; Add. *7 (iemgopr)

Æm mikit (æmmykit, emmikit), adj.

- Æm nær, adj. lika nära: aeque pro-

(en)

pinquitate. æghæ æ. kynni vipær man, L 96.

Æm væl, 1) adv. jämväl, äfven: quoque. andrum mannum æ., I. 52. 2) conj. så väl (som), ej mindre (än): tam, non minus (quam). @. ... sum, I. 5, 8, 42, 59, **65**, 73, 129, 165, 214. *7 (iemvel)

Æn (en, I. 1, 21. &c.), conj. än: quam. I. 4-6. &c. Cfr. För 1, Förræ 1. *7 (en) Æn (en, I. 12, 36. &c.), conj. men: sed. I. 3, 5, 8, 12, 13. not. 22; 18, 20, 30. Kc. en po, vide Do. Recc. codd. loco h. v. habent men; vide I. 3. not. 72. *7

Æn, conj. om: si. III. 3, 9, 16; V. 7. æn vitni æræ til, III. 8. not. 47, ubi omissa v. um, quam habet textus, v. æn accipit banc significationem, quam ignorat Th. (Sk. L. p. 80 not. a; cfr. p. 76 not. b, p. 86 not. a). en po at, vide po. *****7 (en)

Æn (en, V. 2: 1.), adv. 1) ännu, hittills: adhuc. en a fiarpa pingi, en pripiæ dagh, I. 118, 161. æn þa, I. 82, 139, 140, 161, 178, 218; III. 15. po æn, vide po. 2) ännu, ytterligare: ulterius. en pripie, I. 178. en thre, V. 2: 1. en virning til, IV. 25. æn ther til, V. 2: 1. *7 (en)

AEng, f. ang: pratum. L.74, 75, 159, 160. &c.

Angelsk, adj. Engelsk: Anglicus. V. *5 5: 56.

Ængelsk, ? ett Engelskt mynt, hvaraf fem svarade mot en öre: moneta Anglica, de qua quinque aequipararunt unam oram. I. 31. not. 34; 174. n. 41.

Æm nær, adv. lika nära: pari pro- solute, intet: nihil. I. 34. 2) subst. ingen: nemo. III. 13; IV. 10. *7 (engin)

> Ængælep, adv. ingalunda, på intet sätt: nullo modo. I. 139.

> Ænkæ, f. enka: vidua. I. 45. (enkia)

> Æplis barn, n. omyndigt barn; egentligen barn som undfägnas eller leker med äplen: puer, impuber; proprie puerulus qui pomis delectatur. I. 49; Add. C. 5.

Ær (æræ, I. 71. not. 52; 189; Add. K. 1; cfr. *pær*), part. rel. som: qui &c. pæn, hin &c. ær, is &c. qui, quae, quem, quam, quod. I. 4, 6, 14, 18, 23-26, 29, 31, 36. &c. pæn ær (cui) pæt kænnis, I. 13. pe mæn ær (quorum) varpnap ær &c. I. 140. pæn ær (cui) han vil hemblæ, I.81. han ær (cui) sak gifs v.ær givin, I. 88, 108. &c. pe sammæ stund ær kan skal bötæ, I.84. þæn timæ ær &c. I.89. *ær iorthen var sköt a, æ*r thæn man bor i, ær gærningen var i giorth, ær konung ær i, in quo. I. Add. C. 5; D. 4; V. 3: 2, 3. er han sæktis fore, I. 152. sipæn ær, vide Sipæn 1. Haec particula saepe omittitur; ex. c. pæt (sc. ær) i köp ær kumit, hini (sc. ær) a stæpil sitiæ, þe fran æræ skild, utan pæt a borp ær kumit, hinæ yrkiæ viliæ, peræ a sköte hioldo, hvær hin i fylghi Ændi, m. ände: extremitas. I. 197. var mæþ, hin löse sæ kænnir, I. 12, 18, 28, 70, 79, 86, 144. *pær þe viliæ,* I. 68, 69. Loco h. v. recc. codd. plerumque habent ther vel som; vide I. 4. not. 18.

Ærchibiscop, vide Archibiscop.

(Æreld, ? fornålder: antiquissimum tempus. af -de, inde a remota antiquitate (ND. af arilds tid), I. Add. G. not. 28; V. 5: 28, 40. Coniici quidem potest, Ængin (n. ænkti; dat. ængu, I. 137; non vero certum est h. v. originem de enge, I. Add. F. 4.), pron. 1) adj. ingen: bere locutioni Isl. ar allda, principium nullus. I. 21, 32, 43, 70, 71, 79. &c. sum temporum (Volu-spá 3). De h. v. vide ænkti (sc. barn) vari, I. 19. ænkti, ab- Molb. D. Gl. v. arild, et Kiöbenhavæske Selskabs Skrifter, III. p. 327 et Cfr. Arilds eyendom, -skötter.) 92.

Æriltz möllæ, f. urgammal qvarn: molina, quae inde a remota antiquitate exstitit. I. Add. G.

Æreltz rum, n. urgammalt ställe: locus, quem aliquid inde a remota antiquitate occupavit. I. Add. G, ubi sermo est de alveo fluminis.

Æriæ, v. a. plöja: arare. præs. ær, rec. eryer, I. 86. et not. 11. sup. arth, I. 70. nott. 43, 44. Cfr. Ardage. *6

(*Æriæ, ærghe*, f. plöjning: aratio. I. 69. not. 64.)

Ш. 5.

Ærvæ, v. a. ärfva: hereditatem accipere. *6

Arande, n. ärende: negotium. V. 5: *4 (ærende) **52**.

Æræ, vide Ær.

Æt, f. ätt, slägt: genus, cognati. takæ man (sc. libertum) i æt mæß sæ (cfr. VGL. v. ætleda), I. 123, 124. *7 (ett)

Ætlæ, v. a. öfverväga, beräkna: perpendere, computare. I. 84, 91. et not. 14. Cfr. Etlan.

slägtingar erlades till den dräpnes: mulcta, quam occisi cognatis pendebant cog-*****6 nati homicidae. I. 84, 91; Add. D. 3.

Ætæ, v. a. äta: edere. Scribitur ædæ, I. Add. H. 2. Cfr. *Afat*. *7 (ieta)

 E_y , vide E_y .

v. in uno tantum cod. occurrit, III. 1. 31-33. ö. mun, I. Add. D. 5; F. 1; IV. 11. not. 4; 9. n. 51; 12. n. 58, 63, 81, 89; 13. n. sex mark ok tiughe ok XVI ö., i. e. 14, 48; 15. n. 42.

*7 (yfri)

Oghæ (pl. öghon), n. öga: oculus. I. *7 (auga)

Ok, m. (vide GotlL.) I. 160. *7 (oykr) Oll, n. öl: cerevisia. IV. Add. B. 6; V. 5: 47; 6: 12, 13; 7. Cfr. Traffn öl. *7 (ol) Olkonæ, f. krögerska: femina rem cauponiam exercens. V. 7.

Ollqvinnæ, f. i. q. ölkonæ. IV. Add. B. 6. Ore (ore, I. 76, 168.), m. (vide OGL. sub 1.) I. 14, 72, 82, 129, 153. &c. ö. *pænningæ*, åttondedelen af en mark penningar, och således en tjugofjerdedels mark silfver: octava pars marcae monetalis, ideoque vigesima quarta pars marcae libratae argenti (vide *Mark 2*). Ærvape, n. arbete: labor. I. 40, 55; I. 31. not. 33; 114, 119. not. 46; 129. n. 4; 151. n. 8; 153. n. 82; 158. n. 55; IV. 42. ores mun, I. 31, 174; V. 7. ores bot, I. a. man, I. 63. a., absolute, I. 151, 214. öres arf, I. Add. C. 4. öres gul, IV. 30. Oram octavam partem marcae fuisse, inde adparet, quod de moneta *skeling* dicta decem aequipararunt marcam, duae cum dimidia vero duas oras, quae itaque fuerunt quadrans marcae; cfr. Skeling. Ex I. 165, 168. quoque evidens est duas oras fuisse minus, sex vero oras plus quam dimidiam marcam. *7 (oyri)

Ortogh (örth, L 91. not. 33.), f. örtug, Ættæ bot, f. böter, som af dråpares en tredjedels öre: moneta, quae fuit triens orae. I. 91; Add. D. 5; F. 1; V. 7. ö. pænningæ, tjugofjerdedelen af en mark penningar, och således 1/72 mark silfver: vigesima quarta pars marcae monetalis, ideoque septuagesima secunda pars marcae libratae (cfr. Mark 2). Æthæ, æth, part. relat. som: qui. H. I. 31. not. 33; 165; Add. D. 3; IV. 43. nott. duo trientes quadraginta marcarum (cfr. OGL.). I. Add. F. 1; IV. 43. nott. 31-33, 47. Cum certum sit ö. in Dania non minus quam in Suecia fuisse trientem orae (cfr. Ofri, adj. öfre: superior. Vide Hol. Nyt jur. Ark., XXI. p. 165), quod etiam ex I. 91. coll. II. 45. adparet, difficile est intelligere cur loco supra citato, L 165, quidem est, id vero huc non pertinet statuatur duas oras, de quibus ibi ser- In Iure Iut. III. 12. occurrit quidem mark mo est, quattuor ortugis esse aequipa- guls i iorth, tva mark silfs iorth, id randas; sicut alio loco in recc. codd. vero certe non aliud est quam terra dicitur: en ortug thet er tho hvide (i. marcam auri vel duas marcas argenti e. dimidia fere ora, cfr. Hvidt), I. 91. not. valens, nec cum Suecico markland com-*7 (ertaug)

(Ortugs land, n. tredjedelen af ett öresland: triens unius öræs land. I. 75. Port.

Oræ, n. öra: auris. I. 94, 147, 174. *7 6: 28.)

(oyra)

Oræs land, n. jord af en öres värde: fundus valens unam oram. I. 75. Aliter h. v. non explicari posse mihi videtur, nisi dicendum sit eam denotare agrum, in quo certa seminis quantitas sereba- jord: campus desertus v. sterilis. L 70. tur (cfr. VGL. h. v.). Quid in Uplandia Scribitur uthmark, not. 6. ibid. *1 (bdnostra significaverit h. v. notissimum mark)

parari potest.

Ostre, adj. östra: orientalis. Vide

(Ove, v. a. öfva, utöfva: exercere. V.

Overboth, vide Iver bot.

Overman, m. öfverman: victor. IV. 51. Oxe, f. yxa: securis. I. 138; IV. 24; V. 6: 19. Cfr. Poloxe. *7 (yxi)

Opæ mark, f. ödemark, ofruktbar

GLOSSARIUM,

CONTINENS VOCABULA MEDII AEVI LATINITATIS.

A.

Adquiescere, satisfacere. II. 41. Adventus, (vide VGL. gloss. 2.) a. domini, II. 99; III. A. 14. not. 17; B. 17. dominicus, III. C. 13.

Albus, i. q. hvidt. I. 165. not. 91; 168. n. 64.

Aliqualiter, errato, ut videtur, scriptum pro qualiter, I. 128: rubr.

Aliquatinus, aliquatenus. II. 43.

Anathematizare, excommunicare, Græc. ἀναθεματίζειν. II. 48.

Annona, frumentum. II. 111.

Antistes, episcopus. II. 29, 30, 40, 56, **57, 67, 109**.

Apostolicus, -ca sedes (cfr. VGL. v. sedes), IL 150. dominus a., papa Ro- II. 87, 132; B. 10; C. 10. manus. V. 2. a., ut subst., idem. II. 48.

Assumptio, dies -onis beate virginis, i. q. förræ mariæ mæssæ (vide Mariæ mæssæ). II. 143; IV. epil. Cfr. Vorfruedagh.

Audientia , 1) i. q. a höræ. II. 109, 111; III. B. 21. 2) i. q. bing 2. in iure coram communi a., in communi a., i. q. a bingi. II. 24, 57, 87, 94. vocare ad II. 46, 51. -am, III. C. 15.

Augmentare, augere. V. 4.

B.

Bannum, i. q. ban 2. III. B. 21. Beneficium, (vide VGL.) III. B. 3.

Bondo (pl. -dones), i. q. bonde 1. II. 5, 8, 24, 29, 37; III. B. 22; C. 16; V. 2, 4.

Calumpnia, actio, accusatio. animal habens -am, pecus, de quo lis est mota. II. 88.

Camerarius, i. q. bursven. III. B. 2;

Capella, sacellum. c. marthe lundensis, sacellum in templo cathedrali. II. **150**. not. 34.

Capellanus, (vide gloss. 1 v. cappalan.) III. B. 2; C. 2.

Capitalis portio, i. q. hovoblot 2.

Casualiter, casa. II. 67.

Catetus, linea perpendicularis, Græc. **πάθετος. ΙΙ. 131.**

Causare, i. q. sæktæ. *-sans, -satus*, -sandus, actor, reus. III. B. 14, 15, 19, 21; C. 12, 16.

Cautio iuratoria, cautionis iuramentum, i. q. tryghdær eþ. I. 110: rubr.;

Cerciorare, certiorem facere. II. 101. Ceterus, de -ro, in posterum, postea. II. 10, 15, 32, 46, 67, 112, 127.

Cimiterium, coemeterium, Græc. 201μητήριον. ΙΙΙ. Β. 4, 9, 16; С. 4, 9.

Civis, pagi incola. II. 93, 111. Concivis.

Civitas, urbs. II. 29; V. 1, 6: 11, 21. Cognoscere (feminam), concumbere, ad imitationem Hebr. 77. III. B. 12; C. 12.

Collatio, dominii translatio (per donationem vel testamentum). II. 24; III. B. 10.

Comes, i. q. greve. IV. epil. Concivis, i. q. granni. II. 108, 110. Coniunx, coniux. II. 61.

Contemptus precium, i. q. pokkæbot. II. 55, 70, 109, 110, 127. contemptus emendatio, idem. II. 70.

Contractus cognacionis, i. q. kynzimi, III. B. 14, nisi v. contractu delenda sit; cfr. not. 6 ibid.

Contradiccio, lis. V. 2.

Convenientia, consensus. II. 115.

Corona, rotundum latus modii a fundo rum, i. q. palma söndagh. V. 2. perpendiculariter surgens. II. 131. Dominicus, domini, sc. S. Salva

Corrupta, devirginata.) (virgo, II. Vide Adventus. 128. Duodena, i. q

Culcedra, culcita. IL 126.

Curia, i. q. garþ 3. II. 107. regis c., II. 95.

D.

Dacio, donatio. II. 16.

Dani, i. q. danir. IV. epil.; V. 1, 4.

Dapifer (Isl. dróttseti) minister regius Danice drost appellatus. IV. epil. Cfr. Ih. Gloss. v. drottsæt.

Dearare, arare. III. C. 6.

Decimacio, decimae. d. frugum, III. V. 1; cfr. Manus. B. 22; C. 16.

Decimare, decimas pendere. III. B. 22; C. 16.

Dedicacio, consecratio (aedis sacrae). III. B. 1; C. 1.

Dedicare, consecrare (aedem sacram). III. B. 1, 2; C. 1, 2.

Defalcare, falce secare. III. C. 6.
Denarius, 1) i. q. pænning 3. II. 45,
65, 95-97, 106, 131. 2) i. q. pænning 2.
kora v. ora -iorum, vide Hora, Ora.

Denominacio, i. q. næfnd, vel potius nominatio virorum ad constituendam nemdam. III, C. 12.

Deterioratio, depravatio. IL 139.

Dies iuridicus, dies, quo celebratur conventus iudicialis. II. 57, 88, 90-92. dies iuris, idem. II. 57.

Dies rogationum, tres dies, qui celebrabantur in sexta septimana post pascha (cfr. Cryci ukæ). II. 99; III. B. 17; C. 13.

Diffinicio, definitio. II. 3, 143.

Diffinitus, definitus. II. 3, 36, 37, 45. Diocesis, dioecesis, Gree. διοίκησις,

Diocesis, dioecesis, Græc. διοίπησις, provincia cui praeest episcopus. II. 45, 61.

Dominica, i.q. sundagh. d. palmarum, i.q. palma söndagh. V.2.

Dominicus, domini, sc. S. Salvatoris. Vide Adventus.

Duodena, i. q. tylt. tres iuramentalium -ne, II. 49, 58, 132. tres iuramentorum -ne, II. 60, 63.

Duodenarius, 1) adj. -um iuramentum, i.q. tyltær e þ. II. 67. 2) m. i.q. tylt. d. iuramentorum, II. 71. d. iuramentalium, II. 135. duplicatus iuramentorum d., II. 65. triplicatus (iuramentorum) d., II. 48, 128.

Duodenus, qui duodecim (viris &c.) constat. -um iuramentum, i. q. tyltær e þ. II. 1, 5, 7, 8. &c. -um sacramentum, II. 11, 13, 19, 20, 41. -na manus, II. 131; V. 1; cfr. Manus.

E.

Ebdomada, septimana, Græc. εβδομας. Vide Pascalis, Pentecoste.

Ecclesia, aedes sacra. II. 30, 48, 73; III. B. 1, 2. &c.

Electus, nominatus episcopus nondum vero consecratus. V. 3: epil.

Elongare, removere, Fr. eloigner. I. 99. se e., II. 45.

48, 53, 58, 59. &c.

Emendatio, mulctae solutio, ac ipsa mulcta. II. 37, 43: rubr.; 45, 46, 48-50. B. 8, 15; C. 8, 13; V. 1. &c. penalis e., II. 68.

Epiphania, Græc. ἐπιφάνεια, festum die VI Ianuarii celebratum. V. 2. octava -nie, dies XIII Ianuarii. II. 99; III. B. 17; C. 13.

Equalitatis iuramentum, i. q. iafnaþæ eþ. І. 110: rubr.; П. 46, 51, 66.

Equanimiter, aeque, aequo modo. III. B. 22.

Equicium, grex equorum. II. 108.

Estimatio, pretium rei, vel summa qua aliquid, ex. c. damnum datum, aestimatur. II. 23, 65, 69, 90, 97, 108. &c. e. dampni, II. 68, 70-72, 108. &c. Nonnumquam h. v. simul denotat summam qua aliquid aestimatum est, et ipsam aestimationem proprie sic dictam. e. damni prestanda, facta a duobus &c. II. 108. e. facta in prima conventione nullatenus minuatur &c. II. 142; cfr. not. 9 ibid. Evacuare, irritum reddere. II. 7.

Exactor, i. q. umbuzman (qui mulctas &c. nomine regis vel archiepiscopi exigit). e. regius vel regis, IL 45, 67, 76, 95, 100, 101, 109; V. 2. e. pontificis vel *episcopi*, II. 67, 109; III. B. 19.

Exalatio (pro exhalatio) spiritus, mors. II. 116, 126.

Excommunicare, ex ecclesiae communione excludere. III. B. 21; C. 15.

Excommunicatio, exclusio ex ecclesiae communione (ban). II. 57; III. B. 12, 15, 21; C. 12, 15; V. 2.

Exigentia, quod res quaedam postulat vel exigit. pro sue partis v. sui reatus e., II. 27, 87.

Exigere, appellare, in ius vocare. IL 114, 131.

Expeditio, i.q. lebing. IL 35; V. 4. Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. IX.

Emendare, mulctam pendere. II. 21, iura -onis, tributa expeditionis navalis caussa pendenda. V. 4.

Expurgare se, i.q. skæræ sik. III.

K.

Facere, i. q. latæ 3. facial eum citari, II. 57.

Facilis, de -li, facile. Π . 35.

Factor, auctor; occurrit de auctore delicti III. B. 13. Sed pro factorem, II. 48, forte legendum est fautorem, ut habent alii codd. not. 35 ibid.

Falcastracio, f. sectio falce facta. III. B. 6.

Falcastrare, falce secare. III. B. 6. Feria, dies (septimanae). secunda, tercia f., dies lunae v. Martis. II. 99.

Festum sancti (v. beati) michaelis, dies XXIX Septembris. II. 99; III. B. 17; sollempnitas sancti michaelis, C. 13. idem. II. 125. *vigilia sancti michaelis,* dies proxime praecedens. II. 113.

Festum beati olavi, dies XXIX Iulii. III. C. 13. vigilia sancti olavi, dies proxime praecedens. II. 99; III. B. 17.

Festum purificacionis, i. q. kyndælmissu dagh. V. 4.

Forefacere, delictum committere. III. B. 3; C. 3.

Forefactum, delictum. III. B. 16.

Fraux, fraus. II. 18, 48.

Funiculus equalitatis v. equitatis, funis geometricus, quo aequantur agri vicinorum in pago. II. 20, 26. funiculi equitas, II. 27, 35.

Generalitas, quod generale est vel universum complectitur. V. 2.

H.

Habere, ius habere aliquid faciendi.

80

h. aspirare, depellere, II. 15; III. C. 3. conjunctus est fundus, v. quae a fundo Cfr. Æghæ 3.

Hiis, pro iis vel kis. I. 158: rubr.; 199: rubr.; II. 21, 46, 57, 85, 99. &c.

Holzacia, Holstein. IV. epil.

Honus, honere, honera, pro onus &c. IL 21, 45, 73, 76, 77, 134. &c.

Hora, pro ora, margo &c. h. vestis,

II. 115. h. in silvis, V. 4.

Hora, pro ora, i. q. öre. II. 7, 39, 41, 88. 69. &c. h. nummorum, i.q. öre pænningæ. II. 8, 70, 105, 108, 110, 114, 120, 125, 130, 131. h. denariorum, idem. II. 102; III. C. 2. Recc. scribunt ora, ll. cc. in notis; cfr. Ora.

Horrende, horrendo modo. II. 110. Hostium, pro ostium, V. 1.

Humiliare, dehonestare. virginem h., IL 128.

Humiliatio, dehonestatio. IL 129.

J.

Imperare, vide Impetere.

Impetere, iure convenire, actionem alicui intendere. III. B. 15. i. aliquem super aliqua re, II. 41, 135, quibus locis addendum est II. 16, ubi pro impetatur perperam scriptum est imperatur.

Incantacio, ars magica. III. B. 15. Incisor, is qui (arbores) caedit. II. 53. Incolarum (sc. pagi) conventus, i. q. gatu stæfnæ. IL 40.

Inculpare, accusare. III. C. 14. Indeterminate, indefinite. II. 131.

Inflictio vulneris, vulneratio. II. 58.

Infra, intra (locum vel tempus). i. diocesim v. parrochiam, II. 45; III. B. 10, 20. i. quod tempus, XV annos, annum, II. 120; III. B. 18, 21; C. 14.

Inpossibilis, qui effici non potest. -le niunt, II. 85. legis preceptum, II. 48.

Inpregnare, praegnantem facere. II. 1. Inscribere, in prediis...non inscripta fundi dignitate, i. e. quibus non

separata sunt. II. 35: rubr.; cfr. not. 14 ibid. *Insinuare*, indicare, denuntiare. IIL B.

12; C. 12.

Insultus, adgressio. II. 66.

Insurpare, vocabulum sine dubio corruptum; pro *insurpabit* legendum videtur inputabit, III. B. 19.

Intercapedo, intervallum. maris i., II.

Interfectio, occisio. II. 48.

Intuitus, respectus, ratio. religionis v. prescriptionis -tu, II. 15, 37.

Irrefragabiliter, sine contradictione vel tergiversatione. II. 142.

hritare, irritum facere. II. 39.

ludicium commune, i. q. bing 2. II. 57. *Iuramentales*, viri una iusiur**a**ndu**n**

dantes. II. 86, 97, 116-118, 138, 139.)(testes, II. 48, 89, 135. sex -libus, II. 101. (duobus testibus et) duodecim-li*bus*, II. 28, 81, 87–89, 91, 93, 135, 148. manu duodecima v. duodena -lium, 🛚 91, 131. viginti quatuor -libus, II. 129. tribus -lium duodenis, II. 49, 58, 132.

Iuramentum cautionis, vide Cautio. Iuratoria cautio, vide Cautio.

Iuridicus, 1) adj. i. dies, vide Dies. 2) -ci, m. pl. i. q. bingmæn. II. 41, 48, 62, 88, 90, 95, 98, 102, 106, 111, 112, 125, 126, 134, 137, 149, 150. -corum conventus, i. q. bing 2. II. 131.

Ius, 1) potestas. in i. alterius susceptus, II. 17. 2) conventus iudicialis. i. commune, i. q. bing 2. II. 10, 11, 17. i. provinciale, i. q. hæræzþing. II. 85,90, 131. i. generale, i. q. lanzbing. II. 90. in generali iure per totam diocesim homines congregantur, II. 45. i. generale ad quod universi de terra conve-

K.

Kanutus, i. q. knnt. II. 45, 58, 65; V. 1.

L.

Latitudo, extensio. sena pollicis l., II. 131. l. in longitudine, i. e. longitudo. Ibid.

Livonia, Liffland. II. 150. not. 34. Lucii ecclesia, aedes sacra Roskildensis. III. B. 9; C. 9.

Lundensis civitas, urbs Lunda. V. 1. Vorfrue dagh. lundensis archiepiscopus, Lecclesia, Nox, i.q. nat capella marthe l., II. 150. et not. 34; V. 1. Nummus. 1) i

M.

Malignare, male facere. -nans, male-factor. II. 45.

Mansio, i. q. g a r b 3. I. 115: rubr.; II. 3, 49, 76, 109, 133. conductionis m., praedium conductum. II. 144, 146.

Mansus, i. q. bol 1. II. 26, 34.

Manus, sc. iurantis, sanctorum reliquiis vel sacro codici imposita, quamobrem numerus virorum simul iurantium denotatur numero manuum (cfr. VStL. v. hand). tercie m. iuramentum, II. 70, 110. cum tercia manu diffiteri, tercia manu se expurgare, II. 115; III. B. 8; C. 8. cum sexta manu negare, III. B. 21. m. duodecime iuramentum, II. 48, 56, 66. m. duodecima v. duodena iuramentalium, II. 91, 131. cum manu duodecima iurare, II. 69. manu duodecima v. duodena defendere v. se expurgare, II. 20; V. 1.

Marca, 1) i. q. mark 1. m. argenti, II. 43, 48, 65, 68, 72, 129. 2) i. q. mark 2. II. 7, 19, 27. &c. m. nummorum, II. 50, 51, 53, 55, 65, 72, 82, 87, 97, 100, 107–111, 116, 127, 129. m. denariorum, II. 56. m. scaniensis, III. C. 13, 15.

Marthe capella, vide Capella. Mensura, i. q. skæppæ. II. 131.

Michaelis festum, sollempnitas, vigilia, vide Festum sancti michaelis.

Minutio, diminutio. absque divisio-

nis (i.e. bonorum dividendorum) -one, II. 4.

Modicum, aliquantum. terre m., II. 38. Multociens, multoties, saepe. II. 48.

N.

Nativitas domini, i. q. iul. V. 2. Cfr. Vorfrue dagh.

Nox, i.q. nat 2. III. B. 2; C. 2.

Nummus, 1) i.q. pænning 2. Vide Hora, Marca. 2) i.q. pænning 3. II. 95, 98.

Nundine piscationis, mercatus quotannis habitus. II. 143, ubi dicitur istius mercatus caussa vectigal a colono esse pendendum die XV Augusti, a quo die usque ad diem XXIX Septembris mercatum Malmogiae habitum esse docet V. 6: 11. KR., privilegio Stralsundensibus a. 1319 dato nixus, statuit mercatum, de quo loco primum citato sermo est, habitum esse a die XXV Iulii ad diem XI Novembris (G. D. L., I. p. 137 not. 1).

Nutricium, i. q. fostær lön. II. 22.

0.

Obtinere, vincere. II. 40, 57.

Octava, dies octavus post festum quoddam. Vide Epiphania, Pasca.

Octonarius, octonaria, i. q. attung. III. B. 7; C. 7.

Officialis (episcopi), i. q. umbuzman. III. C. 14.

Olavi festum, vigilia, vide Festum beati olavi.

Omni modis, omnibus modis, omnino. II. 40.

Oppressor, stuprator. II. 129. Opprimere, stuprare. II. 128.

Ora, i. q. ör e. III. B. 2, 8, 21; C. 8. o. argenti, V. 4. o. denariorum, III. C. 15. Cfr. Hora.

Ordeum, pro hordeum. II. 104. Ordinare, i. q. vighæ 2. III. B. 16. Ortogonaliter, recto angulo. II. 131.

Parcialis, partitus.)(principalis, II. v. lænsprester.) III. C. 14. 47.

Parlamentum, conventus, comitia. IV.

Parochia, parrochia, pro paroecia.

II. 87; III. B. 5, 8-10, 12. &c.

Parochiani, parrochiani, paroeciae III. B. 21; V. 1, 4. incolae. II. 30, 40, 73, 93; III. B. 2-4, 9, **22**; C. 2, 3, 9, 16.

Partes, terra, regio. II. 43, 48, 91.

Pasca, festum resurrectionis Christi. festum -ce, II. 99. septimana -ce, i. q. B. 21. paskæ ukæ. II. 144. octava -ce, III. B. 17; C. 13; V. 2.

Paschalis ebdomada, i. q. paskæ u- 33. kæ. II. 144.

Penitencia, i. q. skrift 2. II. 22. agere -am, i. q. skriftæ sik. II. 126.

Pentecoste, quinquagesima (dies post pascha), festum adventus Spiritus sancti. vigilia -es, II. 113, 125. ebdomada -es, i. q. pingiz ukæ. III. B. 17; C. 13; V. stuþ 2. p. regia, II. 35. septimana -es, idem. II. 99.

Placitum, i. q. bing 2. V. 2, 4. p. generale, i. q. lanzbing. V. 2. p. provinciale, i. q. hæræzþing. Ibid.

Plaustratum, plaustri onus. IIL C. 8. *Plenarie*, plene. II. 49.

Plenariter, plene. III. B. 19.

Pluralitas, plurium numerus. pro -tate sorcium, ideo quod plures sunt sortes. II. 20.

Polus, coelum v. spirituale regnum.)(forum, II. 127.

Pontifex, episcopus. II. 21, 67, 79, 133.

)(apostolicus, U. 48.

Portitor, is qui portat (candens ferrum). II. 57. H. v. alias quoque occur- C. 7.

rit in scriptis medii aevi, quamvis rectius scriberetur portator.

Preeligere, praeoptare, potius velle. II. 131, ubi KR. perperam refert v. preelegerit ad inf. praelegere.

Prepositus provincialis, (vide VGL.

Presentare se, iudicio se sistere. Il. 7.

Presumere, audere, non verere (facere quod prohibitum est). p. seminare, communicare, irrogare &c. 11.34, 45, 48, 61, 62, 96, 105, 114, 116, 117, 134;

Presumptio, protervitas in iure violando. II. 107, 113. temeritatis sue one animatus, V. 1.

Presumptor, audax iuris violator. III.

Previdere, tueri, servare. Il. 1. Privilegiatus, privilegiis munitus. IL

Procurare, commeatum ad episcopum paroeciam visitantem conferre. III. Cfr. Procuratio. B. 2; C. 2.

Procuratio, 1) commentus episcopo paroeciam visitanti debitus (cfr. VGL. v. gengærþ 1). III. B. 2; C. 2. 2) i. 4

Propalare, divulgare. II. 73.

Provincia, i. q. hæræþ. II. 17, 29, 33, 90, 92, 99, 131, 145; III. B. 19; C. 14; V. 2.

Provincialis, 1) ad provinciam pertinens. Vide lus 2, Placitum, Prepositus. 2) pl.-les, i. q. hæræzmæn. U. 29.

Proximior, propior. III. C. 14.

Putativus, qui putatur esse aliquid. pater p., II. 24.

Quadragesima, ieiunium quadraginta Porta aquarum, emissarium. II. 125. dierum ante pascha. II. 144.

Quadrans, i. q. fiarbung. III. B. 7;

Quatinus, quatenus. II. 43, 67. Quociens, quoties. II. 41.

R.

Ratio, litis vel criminis legitima tractatio. r. equalitatis, i. q. iafnaþ 2. II. 20. poni ad -onem, in ius vocari. III. B. 6, 21; C. 16.

Recompensare, rependere. II. 5.

Reconciliacio (reconsiliacio), nova consecratio aedis sacrae. III. B. 1; C. 1. C. 13.

Reconciliare (reconsiliare), denuo consecrare (aedem sacram). III. B. 4; C. 1, 4, 9.

Regraciari, gratias agere. V. 4.

Religio, vita monastica, monasterium. cialis v. propria natura. II. 135. П. 15; Ш. В. 11.

Resilere, pro resilire, forte scripturae mendo. I. 77: rubr.

Responsalis, is qui pro alio in iure Fr. esturgeon). II. 100. respondet. II. 25; III. B. 19.

Roborabilis, vocabulum sine dubio errato scriptum pro rationabilis, non vero alias, quantum cognitum est, occurrens. 135, 149. II. 19; cfr. not. 36 ibid.

Vide Rogatio, precis, supplicatio. Dies rogationum.

S.

Sanctuarium, pars aedis sacrae, arae principali proxima. III. B. 9.

Satisfacere, mulctam pendere. II. 19, 21, 45, 46, 48, 49. &c.

17, 31, 37, 39, 43. &c.

Scania, i. q. skane. II. 45, 150; V. 1, 4.

Scaniensis, 1) adj. ad Scaniam pertinens. lex s., II. 150. not. 34. Cfr. Mar- II. 120. ca 2. 2) -ses, m. pl. Scaniae incolae. III. A. rubr.

Sclavi, i. q. vindær. IV. epil.; V. 1, 2, 4.

Scotare, i. q. skötæ. II. 16, 24, 42.

Scotatio, i. q. skötning. I. 83: rubr.; II. 16, 24, 37, 38 (ubi hic solemnis ritus describitur), 39, 42.

Secularis, ad hunc mundum pertinens. iudex s., III. C. 16.

Seculum, mundus. I. 37: rubr.; II. 15: rubr.

Sella, ephippium. II. 59.

Septuagesima, (vide VGL.) II. 99; III.

Siligo (syligo), secale (rugh). H. 104, 145.

Solidus, i. q. örtogh. s. argenti, V. 4. Specialitas, 1) species. II. 110. 2) spe-

Stothmaria, Stormaren. IV. epil.

Strata, via strata. II. 28.

Sturgio, i. q. styriæ (Angl. sturgeon,

Subduplacio, divisio in dimidias partes. II. 65.

Subtractio, ademtio. II. 48, 102, 114,

Suethia, i. q. sverige. II. 88, 150.

Sufficere, posse. s. sibi procurare, investigare, II. 17, 21.

Supersedens, praesens, qui negotio cuidam adest. III. B. 10.

Syligo, vide Siligo.

T.

Teneri, debere, oportere. t. satis-Satisfactio, mulcta. I. 123: rubr.; II. facere, persolvere &c. II. 19, 45, 48, 55, 57, 58. &c. t. ad pecuniam persolvendam, II. 45. t. ad satisfactionem, ad idem, H. 31, 52, 53.

Terminus, extremitas, extrema pars.

Transversalis, 1) adj. transversus. altitudo t., Π . 131. linea t., i. e. collateralis. II. 14. 2) -les, m. pl. cognati in linea collaterali. II. 14.

U. V.

Vigilia, (vide VGL.) III. B. 17. Cfr. Festum sancti michaelis, Festum beati II. 14. olavi, Pentecoste.

Villa, pagus. I. 67: rubr.; 71: rubr.; II. 26, 28, 32, 33, 70, 85, 102, 103, 108, 111, 114.

Villicatio, villici munus. II. 133, 134.

Virilis porcio, pars, divisione per capita facta, cuique cedens. II. 14, ubi verba proxime sequentia: servato tamen &c. satis evidenter docent -les porciones non, ut credidit KR., idem esse quod trianguli cathetis oppositum. III. 131.

equales partes, de quibus in fine capitis dicitur.

Viriliter, per capita (divisione facta).

Universitas, incolarum pagi &c. universitas. I. 66: rubr.; II. 27, 28: rubr.; V.

Vomeres, sc. candentes (cfr. Skra). III. B. 15. -ribus se expurgare, ibid. Cfr. II. 57, 99.

Y.

Ypotenusa, pro hypotenusa, latus

3. INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

Absalon, absolon, absolan, biskop i Seland och slutligen ärkebiskop: episcopus Selandiae ac postea archiepiscopus. L. Add. J. nott. 8, 38; III. epil. nott. 1, 42; V. 1.

Albrict af æværsten, vide Æværsten. *Alexandær*, påfven Alexander III: papa Romanus. III. epil. not. 1.

Anders ienson, förmodligen den samme, som efter Drotsen Andreas Erlandssons död blef hans efterträdare: dapifer, ni fallor, successor Andreae Erlandi filii (cfr. K.A., *Jur. Skr.*, I. p. 536). V. 3: epil. not. 60.

Andreas, ärkebiskopen i Lund Andreas Sunesson: archiepiscopus Lundensis. II. 150.

Anners erlandsön, drots, ärkebiskopen Jakob Erlandssons broder: dapifer, frater archiepiscopi Iacobi Erlandi filii. V. 3: epil. not. 60.

Aos, Ahus, fordom en under ärkebiskopen i Lund lydande stad, nu en socken och lastageplats under Christianstad: olim urbs archiepiscopo Lundensi subiecta, nunc paroecia et portus urbis Christianstad. IV. 57. not. 65.

Arus, staden Aarhus: urs Daniae. V. 3: epil.

Barahereth, Bara härad i Skåne: territorium Scanicum, V. 4.

hörande holme: insula priscae urbi Elleholm adiacens. IV. 57. not. 65.

landiae borealis, olim sedes episcopi. V. 3: epil.

Borndholm, ön Bornholm: insula Bornholm. IV. 55. not. 1.

Dalby, en by belägen en Svensk mil från Lund: pagus, haud procul ab urbe Lund situs. I. Add. C. 1. not. 18. mællen lund ok d. (i stenhusi), III. tit. nott. 6, 7, 9, 10; cfr. KA., Jur. Skr., I. p. 175.

Danmark, Danmark: Dania. I. Add. C. 1. not. 18; III. epil. n. 8; IV. 1. n. 2, 3, 9; 35. n. 21, 22; 57. n. 68; V. 2: prol. n. 4, 5; 3: epil. n. 20; 5: prol.

Dros, vide Jones.

Elleholm, fordom en under ärkebiskopen i Lund lydande stad, nu en by och socken i Bleking och Listers härad: olim urbs archiepiscopo Lundensi subiecta, nunc pagus et paroecia in Blekingia. IV. 1. not. 11; 57. n. 65. Cfr. Sjö-BORG, Blekings historia och beskrifning, p. 367-369; S. Bring, diss. de Listria, resp. P. Mützell, Lundae 1748, p. 22, **23**, 58 – 60.

Erek, 1) konungen i Danmark Erik Christoffers son, kallad Glipping: Ericus Christophori filius, rex Daniae. V. 2: prol. nott. 1, 2. e. konungs kristofærs sun, V. 3: 1, epil. e. mæreto sön, ita dictus a matre, Margareta filia Batzstuvæ holmen, en till Elleholm Ducis Pomeraniae. I. Add. C. 1. not. 18. 2) konung Erik Menved: rex Ericus Erici filius. V. 4. 3) konung Erik af Borlundæ, staden Börglum i norra Pommern: rex Ericus Pomeranus. V. 5: Jutland, fordom biskopssäte: urbs Iut- prol., ubi appellatur filius reginae Margaretae, quamvis re vera fuit nepos ex Odenseensis. V. 3: epil. 3) biskop i Refilia sororis dictae reginae.

Falstherbothe, falsterbo, staden Falsterbo i Skåne: urbs Scaniae. V. 5: rubr., prol., 32, 53. Sed cap. 44 ibid. huc non parte orientali Pomeraniae. V. 5: prol. pertinet; vide gloss. 1 v. falstherbo.

9. not. 56; epil. n. 18.

rik II: Fredericus secundus, rex Daniae. IV. 1. not. 2; 57. n. 68.

Frilde, konungens höfvidsman i Skanör och Falsterbo: praefectus regius urbium Skanör et Falsterbo. V. 5. B. prol.

Fyskestræde, en gata i Malmö: platea Malmogiensis. V. 6: 7.

Gerard, grefve af Holstein: comes Holsatiae. IV. epil.

Graabrödherstræde, en gata i Malmö: platea Malmogiensis. V. 6: 7.

Gutland, ön Gotland: insula Gotlandia. V. 5: prol.

Halland, Halland: Hallandia, ducatus Danicus, iam provincia Suecica. V. 3: epil.

Henrek, vide Likæn.

Hethæby, staden Hedeby eller Slesvig: urbs Daniae. V. 3: epil.

Hælsingburg, staden Helsingborg: urbs Scaniae. IV. 1. nott. 3, 10, 14; 35. n. 21, 26, 32, 33; 36. n. 43; Add. A. 1. n. 4; V. 5: 44.

Hellsingör, staden Helsingör: urbs Daniae. IV. 1. not. 14.

Jacob, 1) biskop i Hedeby (Slesvig) och konungens canceller: episcopus Slesvicensis et cancellarius regis Daniae. V. kiæ 1. 3: epil. 2) grefve af Halland: comes Hallandiae. Ibid.

Iesus cristus, V. 3: epil.

Inguar, biskop i Seland: episcopus Selandiae. V. 3: epil.

lones, 1) i. dros, ärkebiskop i Lund: archiepiscopus Lundensis. V. 3: epil. et not. 32. 2) biskop i Odense: episcopus

val: episcopus Revalensis. Ibid.

Kassuben, ett Vendiskt landskap i östra delen af Pommern: regio Vendica in

Knut, 1) hertigen af Slesvig Knut Fiun, ön Fyen: insula Danica. V. 3: Lavard: dux Slesvicensis. III. epil not. 1. 2) konungen i Danmark Knut Val-Frederich, konungen i Danmark Fred-demars son: Kanutus Valdemari filius, rex Daniae. I. Add. B. 5. not. 1; III. epil. n. 1.

> Kristofær, 1) konungen i Danmark Christoffer Valdemars son: Christophorus Valdemari filius, rex Daniae. Vide *Erek 1*. 2) konungen i Danmark Christoffer Eriks son: Christophorus Erici filius, rex Daniae. IV. epil. 3) konungen i Danmark Christoffer af Baiern: Christophorus Bav**a**ricus, rex Daniae. Cum codex iuris urbici Scaniae dicitur a rege *k.* datus esse omnibus urbibus Daniae, IV. 1. not. 2, satis patet illum codicem ab inscio scriba permixtum esse cum codice communi urbium Daniae a R. Christophoro Bavarico confirmato (KR., G. D. L., V. p. 512 et seqq.).

> *Köghe*, staden Kjöge: urbs Daniae. V. 5: 44.

> Landeskronæ, staden Landskrona: urbs Scaniae. IV. 1. not. 14; 35. n. 26, 33; 36. n. 43. *l. ræt*, IV. 35. not. 21.

> Laurencius iönsson, konung Christoffer II:s drots: dapifer regis Christophori secundi. IV. epil.

Lauritz kirkiæ, vide gloss. 1 v. kir-

Likæn, Gleichen, ett Tyskt Grefskap: sedes generis comitum Germanici. henrek af l., V. 3: epil.

Lothvic albrictson, konung Chris toffer II:s marsk: mareschallus regis Christophori secundi. IV. epil.

Lund, staden Lund: urbs Scaniae, olim sedes archiepiscopi Daniae. I. Add. B. 7; J. nott. 9, 38; III. tit. not. 7; IV. 1, 35, eller Falsterbo: locus ad littus maris 36, 55. not. 1. -de ræt, IV. 35. -de erchebiscop, IV. 55. not. 1. erkebiscop i l., IV. 1. not. 11. giælkyræ af l., III. epil. not.

Malmöghæ, malmö, staden Malmö: urbs Scaniae. IV. 9. not. 18; 35. n. 26, 33; 36. n. 43; V. 6: rubr., 9, 23. -ghis ræt, IV. Esthoniae. V. 3: epil. 35. not. 21. -ös birk v. birke ret, IV. rubr. not. 1.

Margareta, drottning i Danmark, ac Norvegiae regina. V. 5: prol.

Mæreta, Margareta af Pommern, K. Erik Christoffers sons moder: Margareta, filia ducis Pomeraniae ac mater regis Erici Christophori filii. Vide *Erek 1*.

Nexe, staden Nexö på Bornholm: urbs in insula Danica Bornholm. IV. 55. not. 1.

Niclæs, 1) vald biskop i Börglum: electus episcopus Borglumensis. V. 3: epil. 2) n. ærlundssun, konungens länsman, ärkebiskopen Jacob Erlandssons broder: praefectus regius, frater archiepiscopi lacobi Erlandi filii (cfr. KA., Jur. Skr., I. p. 177, 178). III. epil. not. 42.

Norge, Norrige: Norvegia. V. 5: prol. Nyborgh, nyburgh, staden Nyborg: urbs Daniae. IV. epil.; V. 3: 1, 9, epil.

Othæns ö, staden Odense: urbs Daniae. V. 3: epil.

Pommern, Pommern: Pomerania. V. 5: prol.

Pætær, 1) biskop i Viborg: episcopus Viborgensis. V. 3: epil. 2) ärkebiskop i Lund: archiepiscopus Lundensis. IV. 55. 3) konungens länsman i Lund: praefectus Lundensis. V. 1.

Ripæ, staden Ribe: urbs Daniae. V. **3:** epil.

Rosengarthen, ett ställe vid hafsstranden, troligen beläget nära Skanör Danmark Valdemar I: Valdemarus I

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. 1X.

situs, ac, ut videtur, haud procul a Skanör vel Falsterbo. V. 5: 8. et not. 26.

Roskilde (roskildt), staden Roeskilde: 42. -dæ man, I. Add. B. 7. Cfr. Dalby. urbs Daniae. III. B. 9; C. 9; IV. 1. not. 2; V. 3: epil. not. 34.

Rævælæ, staden Rewal i Estland: urbs

Rö, ön Rügen: Rugia insula. III. epil. not. 1.

Sialand, sielland, on Seland: insula Sverige och Norrige: Daniae, Sueciae Daniae. III. epil. not. 1; IV. 55. not. 11; V. 3: 10. n. 59; epil.; 5: 9.

Skane (skone), Skane: Scania. Add. C. 1. not. 18; F. 1. n. 4, 12; H. 2. n. 1; III. rubr. n. 1; IV. 1. n. 9, 11; 55; V. 2: prol.; 3: 10, epil.; 5: prol.; 7. not. 2; 8: rubr.; 9. *ærchibiscop ofna s.*, III. epil. *gelkere af* s., I. Add. J. not. 9; III. tit. n. 13.

Skanör (schanner), staden Skanör: urbs Scaniae. V. 5: prol. et not. 18; 32, 53. s. logh, V. 5: rubr.; 7: rubr.

Sverige, Sverige: Suecia. V. 5: prol. Sunnæn a, vide gloss. 1 v. sunnæn. Sölvisborgh, staden Sölvesborg: urbs Blekingiae. IV. 35. not. 26.

Thorth, konungens befallningsman i Skåne: praefectus regius Scaniae. III. tit. nott. 6, 12, 13. Cfr. KA., Jur. Skr., I. p. 176, 177.

Tomarp, fordom en stad, nu en by och socken i Skåne och Järestads härad: olim urbs, nunc pagus et paroecia in Scania. IV. 35. not. 26. Cfr. Sjöborg, Samlingar til Skånes historia, I. pagg. 32-34. Gillberg, Beskrifning öfver Christianstads län, p. 140, 141.

Tuke, 1) biskop i Ribe: episcopus Ripensis. V. 3: epil. 2) biskop i Aarhus: episcopus Arhusiensis. Ibid.

Tuus, ärkebiskop Tue i Lund: archiepiscopus Lundensis. IV. 1. not. 11.

Valdemar (voldemar), 1) konungen i

rex Daniae. L. Add. J. nott. 9, 38; III. epil. et nott. 1, 42. 2) konung Valdemar II: urbs Daniae. V. 3: epil. rex Valdemarus II. L.117. not. 60; Add. not. 1. -rs logk, lex -ri, I. 32. not. 58; H. 2: rubr.; V. 3: epil. not. 22. 33. n. 20; Add. H. 2: rubr.; IV. 1. not. 2. tugh v. for sunnæn a (cfr. gloss. 1 v. 1. not. 2. sunnæn), V. 3: epil.

Venden (gen. -dis), det af de un- IV. 35. not. 26. der namnet Vender innefattade Slavi-Östersjöns södra kust: terra littori maris III. tit., epil. et not. 42. Baltici meridiali adiacens, et a divervindær). V. 2: prol. not. 4; 5: prol.

Vibærgh (viburgh), staden Viborg:

Vordingborg, ett kungligt slott på B. 5. n. 1; II. 45, 50, 55, 61; V. 2: prol.; 7. Seland: arx regia in Selandia. I. Add.

Whæ, fordom en stad, nu en by och -rs handfæstning, I. 147. not. 76; V. 2: socken i Gärds härad af Skåne: olim rubr. n. 1. 3) konung Valdemar At- urbs, nunc pagus et paroecia in Scania. terdag: rex Valdemarus Christo- IV. 35. not. 26; 36. n. 43. whæs ræt, IV. phori filius. IV. epil.; V. 5: prol. 4) hær- 1. not. 14; 35. n. 21. whæs byskrin, IV.

Ystæth, staden Ystad: urbs Scaniae.

Æskil, ärkebiskop i Lund: archiepiska folkstammar bebodda landet långs scopus Lundensis. I. Add. J. nott. 9, 38;

Aværsten, Eberstein, en Tysk grefsis gentibus Slavicis nomine Vendorum lig slägt: genus comitum Germanicum. comprehensis habitata (cfr. gloss. 1 v. albrict af a., V. 3: epil. Scribitur oresten, ibid. not. 43.

I. TABULA,
quae indicat capita iuris Scanici in praecipuis codicibus manuscriptis ac editione
Gemeniana (R) capitibus huius editionis (A) respondentia.

(Asteriscus * denotat caput in codice aliquo deficiens.)

A B C D E F G H I K L M NP O Q R 1 1 1 1 1 1 1 1 I.1																	
2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2	S				NP	M		K	I	H	G	F		D	C	B	
3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3	I. 1	I. 1		I. 1	I. 1	I. 1	I. 1	1	1	1	}.	1		1	1	1	
4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1 -	2		2		2	2
5 5 5 5 5 4 5 6	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	3	*	3	3	3	
6 6 6 6 6 5 6	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4	
7	5		5	5	5	5	5	5	5	. 5	4	5	5	5	1	5	
8 8 8 8 8 7 8 8 8 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	5	6	6	6		6	
10 10 12 11 10 11 10 11 <td< td=""><td>7</td><td></td><td>_</td><td></td><td>7</td><td>1</td><td>7</td><td></td><td>7</td><td>7</td><td>6</td><td></td><td>4</td><td>7</td><td></td><td></td><td></td></td<>	7		_		7	1	7		7	7	6		4	7			
10 10 12 11 10 11 10 11 <td< td=""><td>8</td><td></td><td>1 -</td><td>-</td><td>-</td><td>1 -</td><td>3,10</td><td></td><td>-</td><td>_</td><td>1 '</td><td></td><td>-</td><td>_</td><td>)₈10</td><td>-</td><td></td></td<>	8		1 -	-	-	1 -	3,10		-	_	1 '		-	_) ₈ 10	-	
11 11 11 10 11 10 9 10 10 10 11 10	9	9		9	9	9	1,0	9	9	9	8	9	9	9	10	9	
12 12 9 12 12 12 11 12 12 13 14	11				1		1			!			1	1			
13 13 13 13 13 12 13 13 14 14 13 14 14 13 14 14 13 14 <td< td=""><td>10</td><td>1</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td><td>1</td><td>1</td><td></td><td></td><td></td></td<>	10	1										1	1	1			
14 14 14 13 14 14 13 14 14 13 14 <td< td=""><td>13</td><td></td><td></td><td>_</td><td>1</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td><td>1</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td><td>12</td></td<>	13			_	1					1	1					1	12
15 15 16 15 14 15 16 16 16 16 16 16 16	12	1	,		1		1	1	1	t .		I		•	I	1	
16 15 14 16 15 17 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 <t< td=""><td>14</td><td>1</td><td></td><td></td><td></td><td>14</td><td></td><td></td><td>14</td><td>14</td><td>1</td><td>14</td><td></td><td>13</td><td>14</td><td>1 -</td><td>14</td></t<>	14	1				14			14	14	1	14		13	14	1 -	14
16 17 16 15 17 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 <t< td=""><td>15</td><td>17</td><td>16</td><td>1 (</td><td>17</td><td>15</td><td></td><td></td><td>15</td><td>15</td><td></td><td>15</td><td></td><td>14</td><td>15</td><td>17</td><td>15</td></t<>	15	17	16	1 (17	15			15	15		15		14	15	17	15
17 18 17 16 18 17 17 17 17 17 17 17 17 18 18 18 18 18 19 19 <t< td=""><td>116</td><td>1</td><td></td><td></td><td>1</td><td></td><td>1,</td><td></td><td></td><td>1</td><td></td><td></td><td></td><td>ļ</td><td>1</td><td></td><td></td></t<>	116	1			1		1,			1				ļ	1		
18 19 18 17 19 18 18 18 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 21 21 21 21 21 21 22 21 21 22 21 21 22 23 23 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 25 24 24 25 25 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 27 27 27 <	17	1			1		1	1 -				_				1	
19 20 19 18 20 19 19 19 19 19 19 19 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 21 21 21 21 21 21 21 21 21 21 21 21 22 23 23 24 24 24 24 23 22 22 23 23 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 25 24 24 24 25 24 24 25 25 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 <td< td=""><td>18</td><td></td><td></td><td>1</td><td>1 -</td><td></td><td>1</td><td></td><td></td><td>17</td><td></td><td></td><td></td><td>1 -</td><td>1</td><td>4</td><td></td></td<>	18			1	1 -		1			17				1 -	1	4	
15 20 19 15 20 19 11 20 32 19 20 20 * 20 21 21 21 21 20 32 19 20 20 * 20 21 21 21 21 21 21 21 21 21 21 21 21 22 23 23 23 23 23 23 23 23 23 23 23 23 23 23 24 24 24 24 24 24 24 25 24 24 24 25 24 24 25 25 24 24 25 25 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 27 27 27 2	19		_	,	_	1 .	4			118		į .	1 -			_	
21 22 21 20 22 21 20 20 21 21 22 21 22 22 22 22 22 22 22 22 22 22 22 22 23 23 23 23 23 23 23 23 23 23 23 24 25 24 26 25 24 24 25 25 26 27 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 <	20				1	1 -	l	1 -		11			1 ~ -	1 -	1 -		
22 23 22 21 23 22 21 21 22 22 23 23 24 23 23 24 25 24 24 25 25 26 25 26 27 26 26 26 26 26 27 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 29 30 30 30 30 30 30 31 31 31 31 31 32 31 <	21	1		1	1		1		1		1	1					
23 24 23 22 24 23 22 22 23 23 24 23 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 24 25 24 24 25 25 26 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 28 29 30 30 30 30 30 30 30 31 30 30 30 31 31 31 31 31 31 31 31 31 32 31 33 32 31 33 32 31 33 32 31 33 <	22	1					,			1	1						
24 25 24 23 25 24 23 23 24 24 25 24 25 25 26 25 26 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 29 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 31 30 30 30 31 31 31 31 31 31 31 31 31 32 31 33 32 31 33 32 31 33 32 31 33 32 31 33 32 31 33 33 33 33 33 33 33 33 33 33 33 <	23	1			1		1	1 '			1		1			1	
25 26 25 24 26 25 24 24 25 25 26 25 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 27 28 11. 29 29 29 11. 29 30 29 28 30 29 27 27 29 29 30 29 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 31 31 31 31 31 31 31 31 31 32 31 33 32 31 33 32 31 33 32 31 33 33 33 33 33 33 33 33 33 33 33	24				1			1 .				1	1	I	1	1	
26 27 26 25 27 26 25 27 26 25 27 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 27 27 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 28 10 29 29 29 10 10 29 29 10 10 20 10 20 10 20 20 20 20 20 20 20 20 31 31 31 31 31 31 31 31 31 31 31 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 33 33 33 33 33 33 33 33 33 33 34 34 34 34 34 6	25				1		1						,				
27 28 27 26 28 27 25 27 27 28 27 28 28 28 28	26		1		1	1		1		24	24				1	1	
28 29 28 27 29 28 26 26 28 28 29 28 II. 29 29 29 II. 29 30 30 30 30 30 30 30 3	27 28		1			1	1			25	25						20
29 30 29 28 30 29 27 27 29 29 30 29 30 30 30 30 30 30 30 30 31 30 31 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 33 33 33 33 33 33 33 33 33 33 34 34 34 34 34 6			1							100	ľ					1	
30 31 30 29 31 30 30 31 30 31 30 31 31 31 31 31 31 31 31 31 31 31 31 31 31 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 32 33 33 33 33 33 33 33 33 33 34 34 34 34 34 6	2	1 -	1	1				1	1								
$\begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	3	1	1 -		1	1	1	1			1,27		1 -			1	20
32 33 32 31 33 32 33 32 33 32 33 33 33 33 33 33 33 33 33 34 34 34 34 34 34 34 36 <	4		1 -				1	1 -	1 -	1	28	1		•		1	
33 34 33 32 34 33 34 33 34 34 34 6	5	1 -	1		1	ł	1	1			ľ	1	1				
	6		1 -		1		1		1	1 -	29						
	0	0	34	34	34	33	34	33	ł	91	"	33		32	33	34	
34 35 34 33 35 34 30 32 * 34 35 35 35 35 7	7	7	35	35	35	34	35	34	*	32	30	34		33	34 .	35	34
35 36 35 34 37 35 31 33 34 35 36 35 36 36 36 8	8	8	36	36	36	35	36	35	34	33	31	35	١,	34	35	36	35
36 37 36 35 38 36 33 34 35 36 37 36 37 37 37 9	9		1	1	1		1		1		1	1		1	36	37	
37 38 37 36 39 37 34 * 36 37 38 37 38 38 38 10	10	10				•	1 '	1	1					1			37
38 39 38 37 40 38 35 * 37 38 39 38 39 39 39 11	11	1	-		1	i .						1					38
39 40 39 38 41 39 36 * 38 39 40 39 40 40 40 12	12	12		40	1	1	1 '	39	38				1	38	39	40	
	13	13	1 '	41	41	40	41	40	39	35		1 -	1	39		41	40
	14	14	42	42	42	41	42	41	1.0	36	38	41	43	40	41	42	
42 43 42 41 44 42 39 37 40 42 43 42 43 43 43 15	15	15	43	43	43	42	43	42	} ⁴⁰	37	139	42	44	41	42	43	42

Ā	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M	NP	0	Q	R	S
43	44	43	42	45	43	40	38	41	43	I. 44	I. 43	II. 44	I. 44	I. 44	II. 16	П. 16
44	45	44	43	46	44	41	39	42	44	45	44	ДШ. 45	45	45	Ш. 1	Ш.1
· 45	46	45	44	47	45	42		43	45	46	45	46	46	46	2	2
46	47	46	45	48	46	43	1	44	46	47	46	47	47	47	3	3
47	48	47	46	49	47	44	40	45	47	48	47	48	48	48	4	4
48	49	48	47	50	48	45	1	46	48	49	48	49	49	49	5	5
49 50	50	49	48	51	49	46	!	47	49	50	49	50	50 II. 1	!	6	6
51	51 52	50 51	49 50	52 53	50 51	47 48	41	48	50 51	51 52	50 51	1 2	2	50 51	7 8	7 8
52	53	52	51	54	52	49	42	50	52	53	52	3	3	52	9	9
53	54	53	52	55	53	50	, 72	51	53	54	53	4	4	53	10	10
54	55	54	53	56	54	51	43	52	54	55	54	5	5	54	11	11
55	56	55	54	57	55	52	1	53	55	56	55	6	6	55	12	12
56	•	56	55	58	56	53	1)	54	56	57	56	7	7	56	13	13
57	•	57	56 57	59	57	54	} **	55	57 58	58	57	8, 9	8, 9	{57 58	(14 (15	14 15
5 8	•	58	58	60	58	55	45	56	59	59	58	10	10	59	16	16
59	•	59	59	61	59	56	h	57	60	60	59	11	11	60	17	17
60	•	60	60	62	60	57	46	58	61	61	60	12	12	61	18	18
61	•	61	61	63	61	58	}47	59	62	62	61	13	13	62	19	19
62 63	57	62	62	64 65	62	359	48	}60	}63	63	62	}14	}14	}63	}20	30
64	58	63	63	66	63	60	49	61	64	64	63	15	15	64	21	21
65	59	64	64	67	64	61	50	62	65	65	64	16	16	65	22	22
66	60	65	65	68	65	62	51	63	66	66	65	IV. 17	17	66	IV. 1	IV. 1
67	61	66	66	69	66	63	1.	64	67	67	66	18	18	67	2	2
68	62	67	67	70	67	64	52	65	68	68	67	19	19	68	3	3
69	63	(68 (69	68 69	{71 {72	(68 (69	65	53	{66 67	[69 [70	{69 70	(68 (69	∫20 {21	20 21)69 (70	4, 5	4, 5
70	64	70	70	73	70	66	54	68	71	71	70	22	22	71	6	6
		171	171	174	ł	1	1	169	172	172	l	123	123	172	-	1 1
71	65	172	172	175	71	67	55	170	173	173	71	24	24	173	7, 8	7, 8
72	66	73	73	76	72	68	56	71	74	74	72	25	25	74	9	9
73	67	74	74	77	73	69	57	72	75	75	73	26	26	75	10	10
74	68	75	575	178	74	170	158	173	176	576	174	127	127	176	{11	111
	ł		[76	179	1	{71	159	174	177	177	175	128	128	{77	112	12
75	69	76	77	80	75	72	60	75	78	78	76	29	29	78	13	13
76 77	70 71	77	78	81 82	76	73	61	76	79 80	79 80	77 78	30 31	30 31	79 80	14	14
78	1	79	80	83	78	75	62	78	81	81	79	32	32	81	15 16	15 16
79	•	80	81	84	79	76	63	79	82	82	80	33	33	82	17	17
80	•	81	82	85	80	77	ĺ	80	83	83	81	34	•	83	18	18
81	•	82	83	86	81	78	64	81	84	84	82	35	•	84	19	19
82	•	83	84	87	82	79	65	82	85	85	83	36	36	85	20	20
83	•	84	85	88	83	80	66	83	86	86	84	37	37	86	21	21
84	•	(85 (86	(86 (87	{89 {90	84	81	67	{84 85	{87 {88	. 1, 2	II. 1, 2	V. 1	Ш.1	1	V.1	V.1
85	•	87	88	91	85	82	68	86	89	3	3	2	2	2	2	2
86	•	88	89	92	86	83	69	87	90	4	4			3	3	3
87	•	89	90	93	87	84	70	88	91	6	5	3	3	4	4	1
87	•	89	90	1 93	87	1 84	70	88	91	6	1 5	1 4	1 4	1 4	4	١

=	1 -	1 -	1 =	1				T - 2								
A	B	C	D	E	F	G	H	1	K	L	M	NP	0	0	R	S
88	•	90	91	94	88	85	70	89	92	II. 5	II. 6	V.5	III. 5	II. 5	V. 5	V. 5
89	72	91	{ 92	95	89	86	71	90	93	7, 8	7, 8	6, 7	6, 7	6, 7	6, 7	6, 7
90	73	92	93	96	1 90 91	88	72	91	(94 95	9	9	8	8	8		8
91	74	94	95	98	92	89¹)	73	93	96	10	10	9	9	91)	8 9	91)
92	75	95	96	1	93	91	1	94	97	11	11	10	10	11	10	12
93	76	96	97	99	94	1	74	95	98	12	12	11	11)	11	13
94	77	197	98	100	(95	92	7.5	5 96	599	1 13	1 13	1 12	112	12	112	14
•	1	f 98	(99	100	1 96	 '	75	1 97	1100	14	14	l 13	13	,	13	15
95	78	99	100	101	97	93	76	98	101	15	15	14	14	13	14	16
96	79	100	101)	98	94	77	99	102	16	16	15	15	14	15	17
97	80	, 101	102	102	99	95	,	100	103	17	17	16	16	15	16	18
98	81 82	102	h	h	1)))))	h))	17 -19	16	1)	19 20
	1	103	103	103	100	96	78	101	104	18	18	17	1	18	17	21
99	83	l'	β	ľ	,	,	,	,))))	20	,	יי	19
100	84	104	104	104	101	97	79	102	105	19	19	18	21	19	18	22
101	85	105	105		102	98	80	103	106	20	20	19 20	22 23	20	19 20	23
		•	Ì	105									(24			l
102	86	106	106	,	103	99	81	104	107	21	21	21	25	21	21	24
103	87	107	107	106	104	100	82	105	108	22	22	22	26	22	22	25
104	∫ 88	108	108	107	105	101	83	106	109	1 23	§ 23	j 23	1 27	23	§ 23	26
	89	109	(109	1			00		(110	24	24	24	28		124	
105	90	110	110	108	106	102)	107	111	25	25	25	29	24	25	27
106	91 92	111	111	109	107	103	84	108	112	26	26	26 27	30	25	26	28 29
107 108	93	112	112	110	108	104 105	,	,	113	27	27	26	31 32	26 27	27	30
109	94	113	113	111	109	106	85	109	114	28	28	28	33	28^{2})	28	31 ²)
110	95	114	114	112	110	107	86	110	115	29	29	29	34	30	29	33
111	96	115	115	113	111	108	1	111	116	30	30	30	35	31	30	34
112	•	116	116	114	112	109	87	112	117	31	31	31	36	32	31	35
113	•	1117	117	115	j 113	§ 110		§ 113	§ 118	§ 32	§ 32	32	į 37	(33	§ 32	§36
440	1	118	(118	116	114	(111)	114	(119	(33	(33	33	38	(34	(33	37
114	•	119	119	1) 110	115	112	88	115	120	34	34	34	39	35	34	38
115	•	120	120	117	116	113	89	116	121	35	35	35	40	36	35	39
116	•	121	121	118	117	114	90	117	122	36	36	36	41	37	36	40
117		122	122	119	118	115)	118	123	37	37	37	42	38	37	41
118	1	123	123	120	119	116	91	119	124	38	38	38	43	39	38	42
119	•	124	124	121	120	117	92	120	125	39	39	{ VI.	∫IV.	40	VI.	{VI.
120	•	125	125	122	494	(118	(93	(121	126	(40	(40	1, 2	(1-4 5	41	1, 2	1, 2
121	! •	126	126	123	121	119	94	122	127	41	41	3	6	42	} 3	3
122	•	127	127	124	122	113	95	, 123	128	42	42	4	7	5	4	
123	•	128	128	125	123	120	96	124	129	43	43	5	8	43	5	4
124	•			1268)		121 ³)	97		130 ⁸)	448)	44 ³)	6 ⁸)	98)	44 ⁸)	6 ⁸)	5 ³)
		• •	,			, ,		•		. ,	,			•		. ,

Cap. 90 in cod. G. est Add. B. 5; II. 10 in cod. Q. vero est Add. D. 4; V. 10, 11 in cod. S. sunt ambo ista ad-ditamenta; cfr. not. 69 pag. 84.

²⁾ Cap. II. 29 in cod. Q, et V. 32 in cod. S. est Add. H. 1.

Cfr. not. 24 pag. 99.

3) Cap. 130 in codd. CD, cap. 127 in cod. E. &c. est Add.
B. 1. Cfr. not. 45 pag. 114.

A	В	C	D	E	F	G	Н	I	K	L	M	NP	0	Q	R	S
125		131	131	128	125	123	97			ĪĪ. 46		VI. 8	IV. 11		VI. 8	VI. 7
126	•	132	132	1	126	124	, ,,	•	133	47	47	9	12	Ш. 1	9	8
127	•	133	133	129	127	125	98	126	134	48	48	10	13	2	10	9
128	97	134	134	130	128	126)	127	135	49	49	11	14	3	11	10
	(98				1	1 127			!	-		40			4.0	
129	99	135	135	131	129	128	99	128	136	50	50	12	15	4, 5	12	11
130	100	136	136	1 -0-	130	129	100	129	137	51) "	13	16	6	13	12
131	101	137	137	132	131	130	101	130	138	III. 1	51	VII.1	V. 1	7	VII. 1	VII.1
132	102	138	138	133	132	131	102	131	139	2	52	2	2	8	2	2
133	103	139	139	134	1)	1324)	103	132	140	3	53 ⁴)	3	3	94)	3	3 ⁴)
134	104		140	135	133	134	,	133	141	4	55	4	45)	11	4	5
135	105	141	141	136	134	135	104	134	142	5	56	5	6	12	5	6
136	106	142	142	137	135	136	105	135	143		57	6	7	13	6	7
137	107	143	143	138	136	137	106	136	144	7	58	7	8	14	7	8
138	108	144	144	139	137	138	107	137	145	8	59	8	9	15	8	9, 10
139	(109			(140	(138	,		400			(60		40	16		1
140	110	145	145	141	139	139	108	138 139	146	1	61	9	10	17	9	11
	111	146	146	142	140	140	109	139	147	I	62	10	11	18	10	12
141	112	147	147	143	141	141	110	140	148		63 64	11 ⁶)	12	21	11	13, 16
142	113	١,	149	145	143	142	111	141	150		65	12	14	20	12	14
143			150	146	144	143	112	142	151	14	66	13	15	22	13	15
144) 114	151	151	147	145	144	113	143	152	15	67	14	16	23	14	17
145	115	152	152	148	146	145	114	144	153	I	68	15	17	247)	15	187)
			1			l		i	i			(IX.	1	1 ′	ß IX.	1 1
146	116	153	181	149	147	146	1158)	145	182	17	69	22	18	26	22	20
147	117	154 ⁸)	182	1508)	148 ⁸)	1478)	(113-)	146 ⁸)	183	18 ⁸)	708)		19	27	238)	21
148		1 1	1		·	1	440	ì		1	\	(VII.	1	•	J VII.	
	118	158	153	153	152	151	118	150	154	22	74	16	20	28	16	22
149		159	154		153	152	119	151	155	23	75	17	21	29	17	23
150	120	160	155	154	154	153	1119	152	156	24	76	18	22	30	18	24
151	121	LIKI		155	155	3 154	120	} 153		25	}77	19	23	31	19	25
152	122)		156)	()))		,)	,	24	,	ין	ľ
153	123		l	157	156	155	121	154	ł	26	78	20	25	32	20	26
154	i .		156	,	157	156	122	155	157		79	21	26	33	21	27
155	125		157	158	158	157	123	156	158	1	80	VIII. 1		IV. 1	VIII. 1	VIII. 1
156 157	126	1	158	159	159	158	124	157	159	(81	2	28	2	2	2
	127	166	159	160	160	159	123	158	160	4 .	82	3	29	3	3	3
158	128	167	160	161	161	160	•	159	161	22	83	IX. 1	VI. 1	4	IX. 1	IX. 1
159	129	168	161	163	162	161	126	160	162	1 66	84	2		5	2	2
160			162	7 103	163	162	127	161	163	1	85	3	3	6	3	3
161	131	170	163	164	164	163	128	162	164	Į.	86	3	3	7	4	4
162			1	1	104	164	120	102) 104) 17) 00	l, •	5	h .	h T	5
	(133		164	165	165	•		163	165	23	87	5	ļ	8 {	5	
163	134	1 6)))	165	129)))))	6) .)	6
164		1	165	166	166	166)	164	166	17	88	6	7	9	6	7

⁴⁾ Cap. 133 in cod. G, II. 54 in cod. M. Cc. est Add. E.
1. Cfr. not. 79 pag. 121.

5) Cap. V. 5 in cod. O. est Add. E. 1. Cfr. not. 60 pag. 122.
6) Hoc cap. in cod. P. dividitur in duo (11, 12), quo fit ut liber VII in illo cod. habeat 22 capita.

7) Cap. III. 25 in cod. Q, et VII. 19 in cod. S. est Add. H.
2. Cfr. not. 88 pag. 139.

8) Capp. 155-157 in cod. C, capp. 151-153 in cod. E. Ce. sunt Add. B. 2-4. Cfr. nott. 76, 1 pag. 141.

				-	-	~		, 1	17	T	3.5	N/F			D	0
A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M	NP	0	Q	R	S
165	136	173	166	167	167	167	130	165	167	IV. 18		IX. 7		IV. 10	IX. 7	IX. 8
166	137	174	167	168	168	168)	166	168	19	90	8	9	11	8	9
167	138	175	168	169	169	169	131	167	169	20	91 92	9	10 11	12 13	9	10 11
168	139	176	169	170	400	170	',	168 169	170 171	21 13	93	10 11	12	14	11	12
1 6 9 1 7 0	140	177	170 171	171	170 171	171 172	132	170	172	24	Ш. 1	12	13	15	12	13
171	141 142	178 179	172		172	173	133	171	173	15	2	13	14	16	13	14
172	143)))	1	1)	۱ دا))	3	۱,)	1	1) I
173	144	180	173	174	}173	}174	}134	172	174	16	4	14	15	17	14	15
174	145	181	174	175	174	175	135	173	175	9	5	15	16	18 1	15	16
175	146	182	175	176	1475	176)	174	176	10	6	16	17	19	16	17
176	147	183	176	177	175	177	136	175	177	7	7	17	18	20	17	18, 19
177	148	184	177	178	176	178)	176	178	8	8	18	19	21	18	20
178	149	185	178	179	177	179	137	177	179	5	9	19	20	22	19	21
179	150	186	179	180	178	180	,	178	180	6	10	20	21	23	20	22
180	151	187	180	181	179	181	138	179	181	25	11	21	22 VII. 1	24 V. 1	21 X. 1	23 X. 1
181	152	188	183	I	180	182	139	180	184	26	12	X. 1	2	2	2	2
182	153	189	184	183	181	183	140	181 182	185	27 30	13	3	3	3	3	3
183	154	190	185 186	184	182 183	184 185	141	183	186 187	28	15	4	1 4	4	ı .	4
184 185	155 156	191 192	187	' • I	184	186	141	184	101	29	16	5	5	5	5	5
- 1	(157	i	10.		l	100							į.	1	VI.	1
186	158	193	188	185	185	1	142	185	188	33	17	XI. 1	6	6	XI. 1	XI. 1
187	159	194	189	186	186	187)	186	189	34	18	2	7	7	2	2
188	160	195	190	187	187)	143	187	190	35	19	3	8	8	3	3
189	161	196	191	188	188	188	144	188	191	36	20	4	9	9	4	4
190	162	197	192	189	189	189	145	189	192	32	21	5	10	10	5	5
191	163	198	193	190	190	190	146	190	193	40	22	6	11	11	6	6
192	164	199	194		191)	,	191	194	41	23	8	12	12 13	8	8
193	165	200	195	192	192	}191	١	192	195	38 39	24 25	9	14	14	9	9
194	166	201	196	193	193 194	192	147	193 194	196 197	42	26	10	15	15	10	10
195 196	167 168	202	197 198	194 195	194	193	148	195	198	31	27	11	16	16	11	X. 6
190	169	203	199	١,	196	194)	196	199	43	1	12	17	17	12	XI. 11
198	170	204	200	196			149	197	200	44	28	13	18	•	13	12
199	171	205	201	197	197	196	150	198	201	37, 45	29	14	19	18	14	13
200	172	206	202		198	197	1423	199	202	46	30	XII. 1	l	19	XII. 1	XII. 1
201	173	207	203	{198	199	198	151	200	203	47	31	2	2	20	2	2
202	174	208	204	199	200	199	152	201	204	48	32	3	3	21	3	3
203	175	209	205	200	201	200	152	202	205	49	33	4	4	22°)	4	49)
204	176	210	206	201	202	201	} ₁₅₃	203	206	50	34	XIII. 1	5	24	4	XIII. 1
205	177	211	207	202	203	202	,	204	207	51	35	2	6 7	25 26	2 3	2 3
206	178	212	208	203	204	203	154	205	208	52	36 37	3 4	8	26	4	410)
207	179	213	209	204		204 ¹⁰)	155	206	209	53	38	5	9	28	5	6
208 209	180	214	2 10	205	206	206 209	156	207 208	210 213	54 55 ¹¹)	39	8	12	29	8	7
210	181 182	215	213		209	210	158	208	213	57	40	9	13	30	9	8
210				209 210	210	210	159	1 '			41	10	14	31	10	9
Æ11	100	1 216	w10	NIO.	'	#11	109	1 2 10	~10	1 55	1 **	1 -0				

⁹⁾ Cap. V. 23 in cod. Q, et XII. 5 in cod. S. est Add. G. 11) Cap. IV. 56 in cod. L. continet ea quae leguntur in not. 50 pag. 193.
10) Cap. 205 in cod. G, et XIII. 5 in cod. S. est Add. E. 2.
Cfr. not. 90 pag. 191.

Tabula I.

A	В	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M	NP	0	Q	R	S
212	184	218	212	207	208	208	158	211	212	IV.	∫III. 42	XIII.	VIII.	V. 32	XIII.	XIII. 10
213	185	219	211	206	207	207	157	212	211	60	43	6	10	33	6	11
214	{ 186 { 187	220	{ 216 { -221	{ 211 { -216	{ 211 { -215	{ 212 { -217	{ 160 { -163	213	{ 216 { - 32 1	61 62	44	XIV. 1-5 XV. 1	{ 15 -20	{ VI. 1-4	XIV. 1-5 XV. 1	XIV. 1-4
215	(188 (189	221	222 223	217 218	216 217)	164	214	(222 (223	63	45	2, 3	21 22	5, 6	2, 3	XV.
216	190	222	224	219	218	218	165	215	224	64	} 46	} 4	23	} 7	} 4	3
217	191	223	225	220	219	,)	216	225	65	47	5	24	8	5	4
218	192	224	226	221	220	219	166	217	226	66	48	6	25	9	6	5
219	193	225	227	222	221	220	167	218	227	67	49	XVI.	VIII.	10	XVI.	XVI.
220	194	226	228	223	222	221	168	219	228	68	50	2	2	11	2	` 2
221	195	227	229	224	223	222	169	220	229	69	51	3	3	12	3	3
222	196	228	230	225	224	223	170	221	230	70	52	4	4	13	4	4
223	197	229	231	226	225	224)	222	231	71	53	5	5	•	5	5
224	198	230	232	227	226	225	171	223	232	72	54	6	6	14	XVII.	6
225	{ 199 { -202	231 -234	233 -239	228 -234	{ 227 { -233	{ 226 { -22 8	172 -174	{ 224 −227	{ 233 { -239	{ 73 { −76	{ 55 { −58	XVII. 1-7	7-13	15 -18	2-8	XVII. 1-4

II. TABULA,
quae indicat capita operis Andreae Sunonis in editione Hvitfeldiana (E) huic
editioni (A) respondentia.

_											
A	E	A	E	A	E	· A	E	A	E	A	E
1	I. 1	26	IV. 1	51	V. 9	76	VI. 8	101	VIII. 2	126	XIII. 1
2	2	27	2	52	10	77	9	102	IX. 1	127	2, 3
3	3	28	3	53	11	78	10	103	2	128	4
4	4	29	4	54	12	79	11	104		129	5
5	5	30	5	55	13	80	12	105	4	130	6
6	6	31	6	56	14	81	13	106	5	131	TENT A
7	7	32	7	57	15	82	14	107	6	132	XIV. 1
8	8	33	8	58	16	83	15	108	7	133	XV. 1
9	9	34	9	59	17	84	16	109	8	134	2
10	10	35	10	60	18	85	VIL 1	110	9	135	3
11	11	36		61	19	86	2	111	10	136	XVL 1
12	12	37	12	62	20	87	3	112	11	137	2
13		38	13	63	21	88	4	113	12	138	3
14		39	14	64	22	89	5	114	X. 1	139	4
15	2	40	15	65	23	90	6	115	2	140	5
16		41	16	66	24	91	7	116		141	6
17		42	17	67	25	92	8	117	3 ′	142	7
18		43		68	26	93	9	118	4	143	XVII. 1
19		44		69		94	10	119	5	144	2
20	3	45	3	70		95	11	120	1	145	3
21	4	46	4	71	3	96	12	121	6	146	
22	5	47	5	72	4	97	13	122	XII. 1	147	4
23		48	6	73	5	98	14	123	2	148	1
24		49		74		99	15	124	3	149	5
25		50		75			VIII. 1	125		150	

	•				
	•				
		•			
			•		
			•		
					1
•					
			•		
•					
				•	
				•	
			•		
		_			
•					

ADDENDA ET EMENDANDA.

In hoc volumine.

- Pag. 6 not. 25 lin. 5 pro pag. 1 lege pag. 3
- p. 11 not. 53 in fine adde: 48. om. hoc
- P. 66 cap. 77 rabr. ad v. noluerit adnota: Lege noluerit. Vox resilere ibidem gaoque errato, ut videtur, scri-Pta est pro resilire; cfr. II. 39: rubr. **D. 84** not. 69 lin. 10 *dele* 58; *lin. 13 vero* post 81. adde 83. 89. et lin. 16, 17
- p. 101 not 38 in fine adde: 28. hoc loco errato inserit cap. 114, quod postea iusto loco iterum legitur.

dele 83 — et, ac post 52. adde 58.

- p. 108 not. 90 in fine adde: 54. hoc loco add. cap. in textu 97; cfr. not. 1 pag. 89.
- p. 157 lin. 4 ad v. örse adnota: S. &c. add. pendinge.
- p. 161 not. 58 in fine adde: 54. om. sequentia.
- p. 167 cap. 177 rubr. ad v. *fuerit* adnota: Lege fuerint.
- p. 169 lin. 9 ad v. bötæ adnota: BC. &c. Pag. 329 v. Mera, et p. 331 v. Mykit, sic. A. lötæ.
- p. 175 not. 49 lin. 1 post caput. adde: Præf. p. VI-IX. Duo parvula segmenta 28. Hoc caput omissum in schedula chartacea adnexa add. man. paullo
- p. 184 not. 54 in fine adde: 105. Folio amisso periit hoc caput.
- p. 200 not. 76. Haec nota delenda est.
- p. 209 lin. 4 ad 222. adnota: 48. om. hoc caput.
- p. 229 not. 28 post 91 adde: 52. 58. quoque habent hoc caput post cap. 88; cfr. not. 37 pag. 81.
- p. 457 not. 86 lin. 1 post 42. adde 48.
- p. 460, 461 nott. 15, 19, 37, 39, 45 post 67. adde 104.

- p. 526 v. Faræ lin. 1 post I. adde 6,
- p. 538 v. Garp lin. 2 pro lukt lege luk-
- p. 558 v. Iule peninge lin. 8 pro pasche *lege* paschae
- p. 648 col. O lin. 11 pro VIII lege IX Præf. p. XXIX lin. 21 pro yngre lege äldre
- p. LX lin. 25 post föregående adde: i slutet af 17:de århundradet.

In vol. 1.

- Pag. 400 v. Frændsimi, cfr. SkL. v. Kyn-
- p. 462 v. *Mera*, et p. 465 v. *Mykit*, cfr. SkL. vv. *Mere, Mikil*.
- p. 499 v. Stumber, cfr. SkL. v. Stufn.
- p. 524 v. *Unningia lagh*, cfr. SkL. v. Vinningæ logh.
- p. 553 v. Sanguinis sententia, cfr. SkL. v. Blodigher.

In vol. 11.

- cfr. SkL. vv. Mere, Mikil.
 - eiusdem codicis membranacei, cuius mentio hoc loco facta est, inventa sunt in bibliotheca regia Stockholmiensi tegumento veteris cuiusdam libri a bibliopego adfixa. Hae schedulae continent fragmenta ex Vab. 17: 1—18: pr; 19, 20, 23: 1, 2; 24: pr. Ex his segmentis (quae pariter ac cetera fragmenta eiusdem codicis litt. C designo) sequentes varietates adnotandae sunt: Vab. 17: 1. not. 46 litteris A. F, et not. 47 litteris B. F. adde C; loco verborum *sipan ganga* in fine capitis C. habet amote suæriæ;

cap. 20: pr. not. 72 adde: C. pæt ær prigia &c.; not. 73 adde: C. pæn sic söker. oc ena mark kununger oc ena mark hærape. Nv &c.; not. 75 et §. 1. not. 100 litteris B. F. adde C; not. 3 adde: C. læggia; post not. 3 ad v. sik adnota: C. om. sik; 23: 2. ad verba: mæp uapa ok egh mæp uilia adnota C. pro mæp utroque loco habere i.

In vol. III.

Pag. 887 v. Oruna bot. WILDA, das Strafrecht der Germanen, pag. 590, perperam vertit h. v. Viehbusse, nulla alia ratione nixus, quam quod in iure Upl. M. 1: pr. sermo est de pecore. 'H. v. vero deducendam esse ab oran minime est dubium.

In vol. IV.

Pag. XXI, XXII. De codice bibliothecae imperialis Parisiensis hoc loco commemorato, ac de codice eiusdem bibliothecae, de quo mentio est facta in Addendis ad GotlL. pagg. 380, 381, cfr. SkL. præf. pagg. CLXX, CLXXI. p. XXXVI, XXXVII. De aetate codicis Hafniensis ibi commemorati, cfr. SkL. praef. pag. LX et not. 4.

In vol. VII.

Pag. 243 v. Bani. De locutione: an takrvipr bana, cfr. SkL. v. Bane 1.
p. 263 v. Flandi. Cfr. "instigante humani generis inimico", SkL. II. 43.
p. 287 v. Paska vika. H.v. denotat septimanam proximam post diem paschae. Cfr. SkL. v. paska uka.
Præf. p. XVIII. De apographis duarum constitutionum ex cod. C81, in bibliotheca regia Hafniensi dservatis, vide SkL. praef. pagg. CXXI.

In vol. VIII.

Pag. 209 vers. Suec. lin. 2 pro: alle ersätta köpmännen skadan. lege: ersätta köpmännen all skadan.

p. 576 v. Slues. Hace urbs non ad regnum Belgicum pertinet, sed ad regnum Nederlandicum.

Præf. p. LVII lin. 10. Cfr. quae de codice ibi commemorato adferuntur SkL. præf. p. LII.

Ad vol. VIII praeterea pertinent ea, quae in praefatione ad praesens volumen pagg. CLXXII-CLXXIX adferantur.

Cod. 1. (Bibl. Reg. Stockholm B76) fol. 3.

fore thy at him ma op lagrar vin hans giprin spe emphon han laught. So london tha ma hun ballor ofnor aruse til gialde. som nostof na lit barn linn ofna andror aruse um those

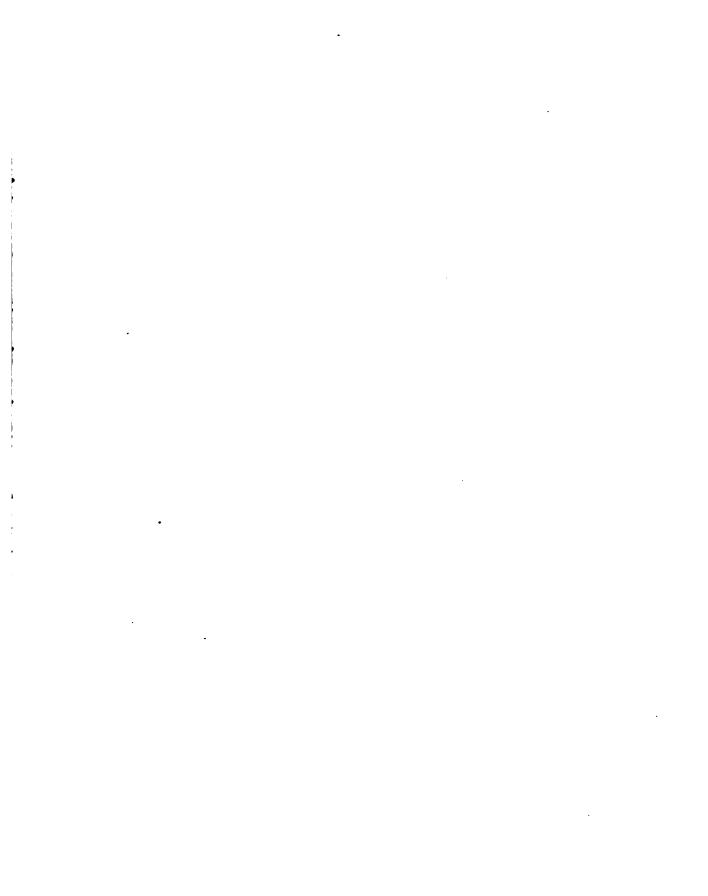
that hun halls a toucan at grater oc er of us toucan by from hun har for far for he

g. 6

Cod. 2. (Bibl. Acad. Hafu. A. M. Nº 28 in 8º) fol. 28 verso.

PHENORE WARP PARE RATE AND SELECTION OF THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE HOLD FROM THE FROM THE HOLD

1 d 1 g K p 1 2

which traite uncuelte pour who have the property of the form of the purity of the property of

a de printa similitad socian o democ aditiam psequat or siner suchabi nasear soc misor ame que ceptr cure b; sus. ad domum suamoc ferar vi muumm. wich co pedes tradar quos surs pe

Tribe I car

M an A en O on & rn

Cod. 7. /Ledreborg. Nº 12/ fol. 88.

Bracke rat
| The ar than var the man caller |
| mare bracke var the 1 lund at | male man the boper with I lund aff anner man the Chal with Cho

das hema with die meth gothe manne
wune . tha Chal the Choungh Chance -

Cod. 9. Bibl. Acad. Hafn. ex don var. Nº136/fol. 75.

